ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

ΤΗΣ

ΒΟΥΛΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΣΥΝΟΔΟΝ

ΤΗΣ

ΠΕΜΠΤΗΣ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

1857—58.

ΟΟΩ
ΠΡΒ
ΠΕΡ. Ε
ΣΥΝ. Β
1857-1858
Τ. 1

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

ΤΗΣ

ΒΟΥΛΗΣ

ΤΗΣ Β'. ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ Ε'. ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α'.

Τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1857.

Σήμερον τὴν τριακοστὴν Ὀκτωβρίου, συνελθόντων τῶν ἐνταῦθα παρευρισκομένων ΚΚ. Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ προγράμματος ταχθεῖσαν ὥραν, παρέστη ὁ ἀναπληρῶν τὸν κωλυόμενον Μητροπολίτην Ἀθηνῶν ἀρχιεπίσκοπος Λακεδαίμονος μετὰ τῶν βοηθούντων αὐτῷ ἱερέων καὶ διακόνων καὶ ψάλας ἁγιασμόν, ἡγίασε τούς τε ΚΚ. Βουλευτὰς καὶ Γερουσιαστὰς καὶ τὴν τοῦ Βουλευτηρίου αἴθουσαν.

Ἀνηγορεύθησαν δὲ, κατὰ τὸν κανονισμὸν, προσωρινὸς μὲν πρόεδρος ὁ πρεσβύτατος τῶν βουλευτῶν Ν. Βούκουρας, βουλευτὴς Καρυταίνης, προσωρ. δὲ γραμματεῖς οἱ νεώτεροι ΚΚ. Ἰω. Ταμπακόπουλος, βουλευτὴς Μαντινείας, Ἰω. Κ. Μωραΐτης, βουλευτὴς Σπετσῶν καὶ Α. Βενιζέλος, βουλευτὴς Αἰγίνης.

Συνῆλθον πρὸς τούτοις καὶ οἱ ἐν τῷ προγράμματι ἀναφερόμενοι ὑπάλληλοι.

Περὶ δὲ τὴν 11 ὥραν π. μ. εἰσῆλθε τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, καὶ τότε ὁ πρόεδρος αὐτοῦ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀναβὰς τὸ βῆμα, ἀνέγνω τὸ ἑξῆς Βασ. διάταγμα, δι' οὗ ἐκηρύχθη ἡ ἔναρξις τῆς Β'. Συνόδου τῆς Ε'. Βουλ. Περιόδου.

ΟΘΩΝ κτλ.

α Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Συντάγματος, κηρύττομεν τὴν ἔναρξιν τῆς Β'. Συνόδου τῆς Ε'. Βουλ. Περιόδου.

Ὁ Ἡμέτερος πρόεδρος τοῦ ὑπουργ. Συμβουλίου, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει κοινοποιήσει τὸ παρὸν Διάταγμα πρός τε τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, εἰς ἣν συνηγμένας.

Ἀθήνησι τῇ 30 8βρίου 1857.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ. »

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ ἐπευφημησάντων κατ' ἐπανάληψιν τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ ὑπὲρ τῶν ΑΑ. ΜΜ. διελύθη ἡ συνεδρίασις.

Ὁ πρ. Πρόεδρος
Ν. ΜΠΟΥΚΟΥΡΑΣ.

Οἱ πρ. Γραμματεῖς
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος
Α. Βενιζέλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Β'.

Τῆς 23 Νοεμβρίου 1857.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 11 Π. Μ. ὁ προσωρινὸς πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Προσελθόντες οἱ μήπω ὁρκισθέντες βουλευταὶ Α. Παπατσώρης καὶ Γ. Στάϊκος, ἔδωκαν τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῆς παρούσης προσαρτώμενον τῆς ὁρκωμοσίας πρωτόκολλον.

Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δι' οὗ ἀγγέλλεται, ὅτι παραιτηθέντων τῶν μέχρι τοῦδε ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης, διωρίσθησαν ἀντ' αὐτῶν ὁ μὲν γερουσιαστὴς Κ. Προβελέγιος ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁ δὲ Κ. Γ. Ράλλης ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ἀναλαβόντος τὴν προεδρείαν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κ. Ἀθ. Μιαούλη, ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι αἱ ἀρχαιρεσίαι τοῦ Σώματος, ἡ Βουλὴ ἐπελήφθη πρώτων τῆς ἐκλογῆς τοῦ ὁριστικοῦ αὐτῆς προέδρου.

Οὕτω δὲ προταθεισῶν τῶν καλπῶν, προσερχόμενοι οἱ ΚΚ. βουλευταὶ, ἔρριπτον, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Κ. Δ. Ὀρεινοῦ ὡς ἀντιπροέδρου καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Διαμάντη καὶ Κ. Πονηροπούλου, εἰς τὴν μὲν τῶν καλπῶν τὰ ψηφοδέλτια, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν τοὺς κυάμους. Ἠριθμήθησαν ἀκολούθως τὰ ψηφοδέλτια, καὶ εὑρέθησαν ἴσα πρὸς τοὺς κυάμους, ἤτοι 72. Γενομένης δὲ τῆς διαλογῆς ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἀνδ. Χ. Ἀναργ-

γύρου καὶ Α. Ρενιέρδου, ἔλαχεν ὡς ὁριστικὸς πρόεδρος τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας ὁ Κ. Δ. Βουδούρης, βουλευτὴς Ὕδρας, λαβὼν ψήφους 56, ἐπέλαχε δὲ ὁ Κ. Δ. Καλλιφρονᾶς διὰ ψήφων 9, εὑρεθέντων καὶ 7 ἀγράφων ψηφοδελτίων.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ προσωρινοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τοῦ ἀνωτέρω Κ. Δ. Βουδούρη, λαβὼν οὗτος τὴν ἕδραν τοῦ προέδρου, ἀπέτεινε πρὸς τὸ Σῶμα τὴν ἑξῆς εὐχαριστήριον προσφώνησιν·

« Μετὰ βαθείας εὐγνωμοσύνης ἀναβαίνων, κύριοι συνάδελφοι, ἐπὶ τῆς ἕδρας, εἰς ἣν ἡ ἐμπιστοσύνη καὶ ἡ εὐμενὴς πρός με διάθεσίς σας μὲ φέρει, θέλω καταβάλει πᾶσαν προσπάθειαν ἵνα ἀνταποκριθῶ εἰς τὰς προσδοκίας σας. Ἀείποτε ἔνθερμος ζηλωτὴς τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἡμῶν συστήματος, θέλω παρέχει κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων μου πᾶσαν εὐκολίαν διὰ νὰ ἀντιπροσωπεύηται ἐντὸς τοῦ περιβόλου τούτου πᾶσα εἰλικρινὴς δοξασία καὶ ν' ἀναπτύσσηται ἐλευθέρως πᾶσα πεποίθησις. Ἄγρυπνος φύλαξ τῶν κανονισμένων καὶ τῶν διατυπώσεων, αἵτινες φρουροῦσιν αὐτά, θέλω διερμηνεύει πιστῶς καὶ μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας τὴν συνείδησιν τῆς Βουλῆς. Ἐπερειδόμενος δὲ εἰς τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις μᾶς συνέδεσαν, ἀναλαμβάνω μετὰ θάρρους τὰ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα μοὶ ἐνεπιστεύθητε, καὶ ἐπικαλοῦμαι τὴν ἀδελφικὴν καὶ πρόθυμον ἐκείνην συνδρομὴν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἔχει δικαίωμα πᾶς ὅστις θέλει τὸ καλὸν καὶ τὸ συμφέρον τῆς φιλτάτης πατρίδος. »

Προέβη ἔπειτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ὁριστικῶν αὐτῆς ἀντιπροέδρων, καὶ προσερχόμενοι οἱ βουλευταὶ, ἔρριπτον, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Ν. Μπούκουρα ὡς πρεσβυτέρου καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Ἀνδ. Χ. Ἀναργύρου καὶ Α. Πετιμεζᾶ, εἰς τὴν μὲν τῶν καλπῶν τὰ ψηφοδέλτια, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν τοὺς κυάμους. Γενομένης τῆς ἀριθμήσεως, εὑρέθησαν ψηφοδέλτια μὲν 75 καὶ κύαμοι 74, ἐφ' ᾧ ἐγένετο ἡ παρατήρησις ὅτι θέλει λυφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ διαφορὰ ἂν ἐκ τῆς διαλογῆς ἐξαχθῇ ὅτι ἐπηρεάζεται τὸ ἀποτέλεσμα. Ἐνηργήθη ἀκολούθως ἡ διαλογὴ ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Δ. Δημητρακόπουλον καὶ Ν. Ματθαῖον, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι πρῶτος μὲν ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐξελέχθη ὁ Κ. Σ. Κοπανίτσας διὰ ψήφων 61, καὶ ὁ Κ. Φίλων Φίλωνος διὰ ψήφων 41, ἐπιλαχόντων καὶ δύω ἄλλων.

Ἀναγγείλαντος δὲ τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, ἡ Βουλὴ ἐπελήφθη καὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ὁριστικῶν αὐτῆς γραμματέων. Οὕτω

δ' ἐγένετο ὁμοία ψηφοφορία, ἐπιτηρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Λουκᾶ Στεφάνου καὶ Ἀνδ. Ζέρβα· εὑρέθησαν δὲ τὰ ψηφοδέλτια ἴσα πρὸς τοὺς κυάμους, ἤτοι 71. Γενομένης δὲ τῆς διαλογῆς ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Δ. Πετιμεζᾶν καὶ Γ. Γιατράκον, ὁριστικοὶ γραμματεῖς ἔλαχον ὁ μὲν Κ. Πονηρόπουλος διὰ ψήφων 63, ὁ δὲ Διαμάντης διὰ 57 καὶ ὁ Π. Ψάθης διὰ 55, ἐπιλαχόντων καί τινων δι' ὀλίγων ψήφων.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως θέλει εἶσθαι ἡ ἐκλογὴ τοῦ ταμίου, τοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ βιβλιοφύλακος τῆς Βουλῆς, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Δ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Κ. Πονηρόπουλος
Γ. Διαμάντης
Π. Ψάθης.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΟΜΩΣΙΑΣ.

« Σήμερον τὴν εἰκοστὴν τρίτην Νοεμβρίου 1857 προσελθόντες ἐν τῷ βουλευτηρίῳ οἱ μήπω ὁρκισθέντες βουλευταὶ Τριχωνίας καὶ Τριφυλλίας ἔδωκαν τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον ὅρκον ὡς ἀκολούθως.

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Ὁ πρ. πρόεδρος
Ν. ΜΠΟΥΚΟΥΡΑΣ

Οἱ προσ. γραμματεῖς
Ἰω. Κ. Μωριάτης
Ι. Ν. Ταμπακόπουλος.

Οἱ ὁρκισθέντες βουλευταί

Ἀναγνώστης Παπατσώρης,
Γ. Στάϊκος.
Ὁ Ἱερεὺς
Μάρκος Μοσχάτος.»

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ'.

Τῇς 27 Νοεμβρίου 1857.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 11 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθόντες οἱ μήπω ὁρκισθέντες βουλευταὶ Εὐαγ. Κοντογιάννης καὶ Γ. Νικολάου ἔδωκαν τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῆς παρούσης προσαρτώμενον τῆς ὁρκοδοσίας πρωτόκολλον.

Ἐν πρώτοις ἀνέγνω εἰς τῶν γραμματέων τὴν πρὸς τὴν Δ. Μ. τὸν Βασιλέα γενομένην παρὰ τοῦ προεδρείου προσφώνησιν καὶ τὴν εἰς αὐτὴν ἀπάντησιν τοῦ Βασιλέως, ἔχουσας οὕτω·

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

Τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς Δ. Σ. Βουδούρη, κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως παρουσίασιν τοῦ Προεδρείου.

Βασιλεῦ!

«Τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς, πιστὸς διερμηνεὺς τῶν αἰσθημάτων τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἔθνους, καταθέτει ἐνώπιον τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος τὰ βαθέα σεβάσματά του καὶ τὴν πρὸς τὸν Βασ. Θρόνον ἀφοσίωσίν του.

Ἡ Βουλή, Βασιλεῦ, ἀείποτε ἐκτιμῶσα τὴν ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους πατρικὴν στοργήν, καὶ τὴν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῶν ὑπηκόων Της δικαίαν μέριμναν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, θέλει ὑποστηρίξει τὴν Βασ. Κυβέρνησίν Της κατὰ τὴν πορείαν αὐτῆς, καὶ τῇ παρέξει προθύμως πᾶσαν συνδρομήν, πεποιθεῖα ὅτι ἔργα οὐσιώδη καὶ πρακτικῆς ὠφελείας θέλουν χαρακτηρίσει καὶ τὴν ἐνεστῶσαν βουλευτικὴν Σύνοδον.

Τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον μετασχὸν τῆς χαρᾶς, τὴν ὁποίαν δύω πόλεις τοῦ Κράτους τοσοῦτον ἐνθουσιωδῶς ἐξέφρασαν διὰ τὴν αἰσίαν ἐπάνοδον τῆς Σεπτῆς ἡμῶν Ἀνάσσης, εὔχεται ἵνα ὁ Ὕψιστος ἐπιδαψιλεύῃ τὰς εὐλογίας του εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα καὶ τὴν σεβαστὴν Βασίλισσαν.»

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως·

«Ἡ κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν γενομένη ἔκφρασις τῆς πρὸς Ἐμὲ καὶ τὴν Βασίλισσαν ἀφοσιώσεως τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων Μοὶ εἶναι τοσοῦτο μᾶλλον εὐάρεστος, καθόσον, πρὸ εἰκοσιπενταετίας τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀφήσας τὴν πατρίδα τῆς γεννήσεώς Μου, ἀφιέρωσα πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς Μου εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ Ἔθνους. Ἡ δὲ ὑποστήριξις, ἣν ἡ Βουλὴ θέλει παρέχει εἰς τὴν Κυβέρνησίν Μου ἔσεται παραγωγὸς ἔργων ὠφελίμων εἰς τὴν κοινὴν ἡμῶν Πατρίδα.»

Ἀνέγνω συγχρόνως ἔγγραφον τοῦ προεδρείου τῆς Γερουσίας, δι' οὗ ἀγγέλλεται ὅτι σχηματισθέντος τοῦ Προεδρείου, ἀντι-

πρόεδροι μὲν ἐξελέχθησαν οἱ ΚΚ. Ἰω. Μέξης καὶ Τ. Μαΐγίνας, γραμματεῖς δὲ οἱ ΚΚ. Ἰω. Οἰκονόμου καὶ Ν. Μαυρομμάτης.

Ἀναγγελθέντος ἔπειτα ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐκλογὴ τοῦ ταμίου τῆς Βουλῆς, προὐτέθησαν αἱ κάλπαι, καὶ προσιρχόμενοι οἱ βουλευταὶ, ἔρριπτον, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Ἀνδ. Χ. Ἀναργύρου καὶ Ἡ. Καραγιάννη, εἰς τὴν μὲν τῶν καλπῶν τὰ ψηφοδέλτια, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν τοὺς κυάμους. Ἀριθμηθέντα δὲ τὰ ψηφοδέλτια, εὑρέθησαν ἴσα πρὸς τοὺς κυάμους, ἤτοι 71. Ἐγένετο ἀκολούθως ἡ διαλογὴ ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Χ. Θεοχαρόπουλον καὶ Χ. Τσαλαμιδᾶν, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι ταμίας τῆς Βουλῆς ἔλαχεν ὁ Κ. Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ διὰ ψήφων 27, ἐπιλαχόντων τοῦ μὲν Α. Παπαδημητριάδου διὰ ψήφων 22, τοῦ δὲ Ν. Ματθαίου διὰ 21.

Οὕτω δὲ κηρύξαντος τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τοῦ ἀνωτέρω Α. Ἀβέρωφ, ἐπελήφθη ἡ Βουλὴ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἐφόρου, ἐφ' ᾧ ἐγένετο ὁμοία τῇ προηγηθείσῃ ψηφοφορία ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν, διὰ δὲ τῆς ἀριθμήσεως εὑρέθησαν τὰ ψηφοδέλτια ἴσα πρὸς τοὺς κυάμους, ἤτοι 71. Γενομένης ἀκολούθως τῆς διαλογῆς ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Μάντσαρην καὶ Δ. Καλογερόπουλον, συνήχθη ὅτι Ἔφορος τῆς Βουλῆς ἀνεδείχθη ὁ Ἰωάν. Ν. Ταμπακόπουλος διὰ ψήφων 70, εὑρεθέντος καὶ ἑνὸς ἀγράφου ψηφοδελτίου.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, προέβη ἡ Βουλὴ καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ βιβλιοφύλακος αὐτῆς, προτεινάντος τοῦ προέδρου χάριν τοῦ τύπου συνυποψηφίους τοῦ Κ. Τερτσέτου τοὺς Γ. Παράσχον καὶ Σ. Σοφιανόν. Οὕτω δὲ γενομένης ὁμοίας ταῖς ἀνωτέρω ψηφοφορίας ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Σ. Δοκοῦ καὶ Γ. Σταΐκου, ἀριθμηθέντα τὰ ψηφοδέλτια εὑρέθησαν ἴσα πρὸς τοὺς κυάμους, ἤτοι 71. Γενομένης δὲ τῆς διαλογῆς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ψηφολεκτῶν Ἰω. Εὐσταθίου καὶ Α. Μάντσαρη, βιβλιοφύλαξ τῆς Βουλῆς ἀνεδείχθη παμψηφεὶ ὁ Γ. Τερτσέτης.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, καὶ ἀναγγείλαντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς γενησομένης συνεδριάσεως τὴν 29 λήγοντος, θέλει εἶσθαι ἡ εἰσαγωγὴ διαφόρων νομοσχεδίων, διελύθη ἡ συνεδρίασις ἐν ὥρᾳ 2 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Διαμάντης
Κ. Πονηρόπουλος
Π. Ψάλης.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

« Σήμερον τὴν 27 Νοεμβρίου 1857, προσελθόντες ἐν τῷ βουλευτηρίῳ οἱ βουλευταὶ Σκιάθου καὶ Φθιώτιδος, ἔδωκαν ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον ὡς ἀκολούθως. »

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Συνετάχθη ὅθεν τὸ παρὸν πρωτόκολλον καὶ ὑπεγράφη ὑπό τε τοῦ προεδρείου, τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ ὁρκισθέντος.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Ν. Πονηρόπουλος.

Οἱ ὁρκισθέντες
Γ. Νικολάου. Εὐαγγέλης Κοντογιάννης.

Ὁ Ἱερεὺς
Μάρκος Μοσχάτος.»

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Δ'.
Τῆς 29 Νοεμβρίου 1857.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπικυρώθησαν.

Παρῆλθεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν νομοσχέδιον περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας διὰ τὸ ἔτος 1858 καὶ ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Καθ' ὑψηλὴν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος παρουσιάζοντες ὑμῖν τὸ νομοσχέδιον περὶ δυνάμεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ ναυτικοῦ, καὶ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας διὰ τὸ 1858 ἔτος, ἐπικαλούμεθα τὴν ταχείαν συζήτησιν καὶ ἐπψήφισιν αὐτοῦ, ἵνα δυνηθῶμεν νὰ συμπληρώσωμεν τὰς ἀραιωθείσας καὶ ἀραιουμένας καθεκάστην τάξεις τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ ναυτικοῦ καὶ ἐπαρκέσωμεν εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἰδίως τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.

Νομίζομεν περιττὸν νὰ κάμωμεν μνείαν ἐνταῦθα τῶν πολυειδῶν ὑπηρεσιῶν, εἰς ἃς ἐπασχολεῖται ὁ στρατὸς, καὶ περιοριζόμεθα μόνον νὰ σᾶς φανερώσωμεν ὅτι οὗτος διατελεῖ ἀενάως εἰς

περιπολείας καὶ ἐπισταθμίας, ὥστε οἱ ἀποτελοῦντες μέρος εἰς αὐτὸν ἄνδρες, εἰς ὀλίγας τινὰς ὥρουρὰς μόλις ἀναπαύονται μίαν νύκτα.

Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι, ἡ σημερινὴ κατάστασις τῆς δημοσίας ἀσφαλείας παρίσταται εὐαρεστωτέρα τῆς τῶν παρελθόντων ἐτῶν, διότι ἡ λῃστεία καταδιωχθεῖσα δραστηρίως σχεδὸν κατεστράφη, καὶ ὀλίγα λείψανα αὐτῆς ἀπολείπονται, οὐχ' ἧττον ὅμως πρὸς παγίωσιν τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας, ἡ σημερινὴ μικρὰ δύναμις τοῦ στρατοῦ, ἐκτὸς τῶν πολυειδῶν ὑπηρεσιῶν, εἰς ἃς μετὰ στενοχωρίας ἐπαρκεῖ, ἐπασχολουμένη ἰδίως ἐν τῇ Στερεᾷ πρὸς φρούρησιν τῆς ἐκτεταμένης μεθορίου γραμμῆς, ἐξασφάλισιν τῶν μεθορίων ἐπαρχιῶν καὶ κατοχὴν διαφόρων ἐπικαίρων θέσεων καθίσταται ἀπολύτως ἀναγκαία.

Διὰ τοῦ 1ου ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου τούτου, ἡ μὲν δύναμις τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, εἰς ἣν συμπεριλαμβάνονται ἅπαντα τὰ Σώματα καὶ στρατιωτικὰ καταστήματα προσδιορίζεται εἰς δέκα χιλιάδας διακοσίους ἑξήκοντα ὀκτὼ **10268** ἄνδρας, ἤτοι κατὰ τριακοσίους εἴκοσιν ἓξ **326** ἄνδρας ἐπὶ ἔλαττον τῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους προσδιορισθείσης δυνάμεως· ἡ διαφορὰ αὕτη προκύπτει ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τῆς ἐπικουρικῆς χωροφυλακῆς, τῆς ὁποίας τὴν μένουσαν εἰσέτι δύναμιν συμπεριελάβομεν εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Σώματος τῆς χωροφυλακῆς, διότι βαθμηδὸν ἐντὸς τοῦ **1858** ἔτους συγχωνευθήσεται ἐν τῷ Σώματι τούτῳ, ἡ δὲ δύναμις τοῦ ναυτικοῦ εἰς χιλίους ἑκατὸν τεσσαράκοντα ὀκτὼ **1148** ἄνδρας.

Ἀθήνησι, τῇ 18 Νοεμβρίου **1857**.

Οἱ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν

Ὑπουργοὶ

Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ, Α. ΣΜΟΛΕΝΤΣ, Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ,

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῇ εἰς τὴν βουλὴν ἀπὸ τοὺς Ἡμετέρους Ὑπουργοὺς τῶν Ναυτικῶν, τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῇ πρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 16 Δεκεμβρίου **1857**.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ, Α. ΣΜΟΛΕΝΤΣ, Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ,

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ἡ δύναμις τοῦ ναυτικοῦ προσδιορίζεται διὰ τὸ **1858** ἔτος εἰς χιλίους ἑκατὸν τεσσαράκοντα ὀκτὼ **1,148** ἄνδρας, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, ναύτας καὶ λοιπούς.

Ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς προσδιορίζεται διὰ τὸ **1858** ἔτος εἰς δέκα χιλιάδας διακοσίους ἑξήκοντα ὀκτὼ **10268** ἄνδρας, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, στρατιώτας καὶ λοιπούς.

Ἄρθρ. 2. Ἡ στρατολογία καὶ ἡ ναυτολογία προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος **1858** εἰς δισχιλίους **2000** ἄνδρας.

Οἱ δισχίλιοι **2000** οὗτοι ἄνδρες θέλουν διανεμηθῆ, κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ, παρὰ μὲν τῶν Νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, παρὰ δὲ τῶν Ἐπάρχων εἰς τοὺς δήμους.

Ἄρθρ. 3. Αἱ ἐν ταῖς ἄρθροις δύω ἕως ἐνδεκα, συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας νόμου τοῦ **1851** ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν στρατολογίαν καὶ ναυτολογίαν τοῦ **1858** ἔτους.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἀνέγνω ἑπομένως νομοσχέδιον περὶ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος **1854**, καὶ ἄμεσον διὰ τὸ ἔτος **1855**, ἔχοντα οὕτω.

(ὅρα παράρτημα πρακτικῶν).

Ἀνέγνω τελευταῖον καὶ νομοσχέδιον περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐν Πάτραις ἰδιοκτητῶν οἰκοπέδων καὶ ἐκθέσιν, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Ὅτε μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος καὶ τὴν ἔξωσιν τῶν Ὀθωμανῶν ἀπὸ τὸ φρούριον τῆς πόλεως Πατρῶν, συνῆλθον οἱ τῇ δὲ κακείσε διεσπαρμένοι κάτοικοι αὐτῆς, ἡ τότε Κυβέρνησις ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν παλαιὰν τῆς πόλεως ταύτης ἐπισημότητα καὶ προβλέπουσα ὅτι ὡς ἐκ τῆς θέσεώς της, ἔμελλε νὰ λάβῃ μεγάλην πρόοδον, ἀπεφάσισεν, ὠφελουμένη ἀπὸ τὴν παντελῆ καταστροφὴν τῶν κτιρίων αὐτῆς, νὰ τῇ δώσῃ κανονικὸν σχέδιον· ἐπειδὴ δὲ διὰ τοῦ σχεδίου τούτου προσεβάλλοντο καὶ κατεκερματίζοντο τὰ πλεῖστα οἰκόπεδα, καὶ ἐπειδὴ ἐθεωρήθη συμφερώτερον διὰ τὴν εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου νὰ ἐπεκταθῇ ἡ πόλις μέχρι τοῦ παραλίου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἡ παλαιὰ ἀπεῖχε

χίλια περίπου μέτρα, διηρέθη εἰς οἰκόπεδα ὅλη ἡ μεταξὺ τῆς παλαιᾶς πόλεως καὶ τοῦ παραλίου ἔκτασις, συγκειμένη κατὰ τὸ μέγιστον μέρος ἀπὸ ἐθνικὰς γαίας, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπῆρχον πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως σταφιδάμπελοι, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ δοθῶσι ταῦτα πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ σχεδίου προσβαλλομένων ἰδιοκτησιῶν τῆς παλαιᾶς ἢ ἄνω πόλεως, πρὸς δὲ καὶ πρὸς ἀνταλλαγὴν τῶν μὴ προσβαλλομένων οἰκοπέδων, ἐὰν οἱ κύριοι αὐτῶν ἤθελον νὰ ἐγκαταλείψωσι ταῦτα εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ κατοικήσωσιν εἰς τὴν νέαν ἢ κάτω πόλιν. Μετὰ γενικὴν καταμέτρησιν ὅλων τῶν ἐν τῇ ἄνω πόλει ἰδιοκτήτων οἰκοπέδων, αἱ ἐπιτροπαὶ παρεχώρησαν πολλὰ οἰκόπεδα ἐν τῇ κάτω πόλει πρὸς ἀποζημίωσιν ἢ ἀνταλλαγήν, τὰ ὁποῖα καταλαβόντες ἔκτοτε οἱ πρὸς οὓς ἐγένοντο αἱ παραχωρήσεις, ᾠκοδόμησαν, καὶ οὕτως ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἀκόμη τοῦ Καποδιστρίου ἡ κάτω πόλις τῶν Πατρῶν εἶχεν ἤδη κατοικηθῆ καὶ μορφωθῆ, καθόσον ἐκτὸς τῶν παραχωρηθέντων εἰς τοὺς πολίτας οἰκοπέδων, αἱ ἐπιτροπαὶ παρεχώρησαν πολλὰ τοιαῦτα καὶ εἰς διαφόρους ξένους, οἵτινες προσῆλθον νὰ κατοικήσωσιν ἐκεῖ, ἀλλ' αἱ τελευταῖαι αὗται παραχωρήσεις ἐγένοντο ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ὑπάκεινται οἱ λαβόντες εἰς τὰ ληφθησόμενα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μέτρα.

Ὅλων τῶν πράξεων τῶν ἐπιτροπῶν εἶχεν ἐπιφυλαχθῆ ἡ Κυβέρνησις τὴν ἀναθεώρησιν καὶ ἔγκρισιν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Καποδιστρίου δὲν ἐπρόφθασε νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν ὅρον τοῦτον, συνέστη κατὰ τὸ **1837** ἡ λεγομένη ἀναθεωρητικὴ ἐπιτροπὴ συνισταμένη ἀπὸ τὸν Διοικητὴν, τὸν Οἰκονομικὸν ἐπίτροπον, δύο ἐμμίσθα μέλη, ἓν μέλος ὑπὸ τοῦ δήμου διωρισμένον, καὶ ἕνα γραμματέα, ἥτις εἶχεν ἐντολὴν νὰ ἐξετάσῃ τὰς μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης γενομένας παραχωρήσεις καὶ νὰ ἀποζημιώσῃ πολλοὺς πολίτας, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχον ληφθῆ παντάπασιν ὑπ' ὄψιν ἀπὸ τὰς προλαβούσας ἐπιτροπὰς, μολονότι αἱ ἰδιοκτησίαι των προσεβάλλοντο ἀπὸ τὸ ἐν τῇ ἄνω πόλει ἐφαρμοσθὲν σχέδιον καὶ ἑπομένως δὲν τοῖς ἦτον ἐπιτετραμμένον νὰ οἰκοδομήσωσιν ἐπ' αὐτῶν οὐδ' ἄλλως πως νὰ τὰς διαθέσωσιν. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν καταμέτρησιν τῶν οἰκοπέδων τῆς ἄνω καὶ κάτω πόλεως, καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην κατέτριψε τὸ τετραετὲς τῆς διαρκείας της διάστημα. Ἡ γενομένη παρ' αὐτῆς καταμέτρησις κατηγορήθη ὡς ἐσφαλμένη ὑπὸ τοῦ τότε γεωμέτρου· διετάχθη ἑπομένως

οὗτος νὰ ἐνεργήσῃ νέαν καταμέτρησιν καὶ ἐπειδὴ κατ' αὐτὴν ἡ ἔκτασις τῶν ἰδιοκτήτων οἰκοπέδων εὑρέθη μικροτέρα, ἡ δὲ ἐπιτροπὴ ὑπεστήριζε τὴν ἰδικήν της, ἐδέησε νὰ διαταχθῇ καὶ τρίτη καταμέτρησις διεξαχθεῖσα ἀπὸ τοὺς γεωμέτρας Ἔρτνερ καὶ Κάλανδρον· ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ γεωμέτραι οὗτοι δὲν ἐπρόφθασαν νὰ καταμετρήσωσιν ὅλα τὰ οἰκόπεδα, ἡ Κυβέρνησις διὰ νὰ δώσῃ πέρας ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν τῶν οἰκοπέδων, ἄνευ τῆς ὁριστικότητος τῆς ὁποίας δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ προβῇ ἡ ἀποζημίωσις, ἀπεράσισε νὰ θεωρήσῃ ὡς ὁριστικὸν τὸ ἐξαγόμενον τῆς ἐνεργηθείσης ὑπὸ τούτων καταμετρήσεως, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ οἰκόπεδα ἔλαβε τὸν μέσον ὅρον τῶν προλαβουσῶν καταμετρήσεων, καὶ μὲ τὸ ἐξαγόμενον αὐτοῦ ἐπίστωσε τὴν μερίδα ἑκάστου πολίτου, ἀφοῦ οὐδεὶς τῶν κατοίκων ἔφερεν ἀντίρρησιν ὡς πρὸς τοῦτο. Βλέπουσα δὲ τὴν βραδυπορίαν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐπιταχύνῃ ἐκ παντὸς τρόπου τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀποζημιώσεως, διὰ νὰ καταπαύσωσι τὰ παράπονα τῶν πολιτῶν, κατήργησεν αὐτὴν κατὰ τὸ ἔτος **1841** καὶ συνέστησεν ἑτέραν, συγκειμένην ἀπὸ τὸν Διοικητὴν, τὸν Οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον, δύο πολίτας διοριζομένους ἀπὸ τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον, καὶ ἕνα μηχανικὸν, εἰς ὃν ἀνετέθησαν καὶ τὰ χρέη τοῦ γραμματέως. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἔλαβεν ὁδηγίας νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τῶν μηκέτι ἀποζημιωθέντων πολιτῶν διὰ κληρώσεως, καθότι παρετηρήθη ὅτι εἰς τὰς προλαβούσας ἀποζημιώσεις, γενομένας κατ' ἐκλογὴν τῶν ἐπιτροπῶν, ἔλαβον χώραν πολυειδεῖς καταχρήσεις ἕνεκα προσωπικῶν συμπαθειῶν καὶ ἄλλων λόγων.

Μετὰ πολλὰς δυσχερεῖς ἐργασίας καὶ ἀναβολὰς κατώρθωσε τέλος πάντων ἡ νέα αὕτη ἐπιτροπὴ μετὰ παρέλευσιν δέκα ἐτῶν, ἤτοι κατὰ τὸ **1851**, νὰ ἐνεργήσῃ μίαν κλήρωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν συμπεριελήφθησαν πολλαὶ ἀποζημιώσεις καὶ ἀνταλλαγαί· ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὰ προλαβόντα ψηφίσματα καὶ Β. διατάγματα, τὰ πρακτικὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἔπρεπε νὰ περιβάλλωνται μὲ τὴν Βασ. ἔγκρισιν, προεκλήθη ἡ ἔκδοσις τοῦ ἀπὸ **14** Ὀκτωβρίου **1852** Βασ. διατάγματος, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπεκυροῦντο οὐ μόνον αἱ κληρώσεις ἀλλὰ καὶ αἱ προλαβοῦσαι πράξεις τῶν ἐπιτροπῶν καὶ διετάττετο ἡ ἔκδοσις τῶν παραχωρητηρίων διὰ τὰ δοθέντα πρὸς ἀποζημίωσιν ἢ ἀνταλλαγὴν οἰκόπεδα. Διὰ τοῦ διατάγματος τούτου ἤλπισεν ἡ Κυβέρνησις νὰ δώσῃ πέρας εἰς τὴν σπουδαίαν ταύτην ὑπόθεσιν, ἀλλὰ τὰ πράγματα ἀπέδειξαν δυστυχῶς τὸ ἐναντίον, διότι ἂν καὶ παρῆλθον πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς

ἐκδόσεως αὐτοῦ, δὲν κατωρθώθη οὔτε ἡ κατὰ τὸ 1851 γενομένη κλήρωσις νὰ πραγματοποιηθῇ, οὔτε διὰ τὰς προλαβούσας ἀποζημιώσεις νὰ ἐκδοθῶσι παραχωρητήρια, οὔτε νέα κλήρωσις διὰ τοὺς μηκέτι ἀποζημιωθέντας νὰ ἐνεργηθῇ· ἕνεκα δὲ τῆς ἐκκρεμότητος ταύτης ἡ πρόοδος τῆς πόλεως ἐμποδίζεται καὶ τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν πάσχουσι διαρροτρόπως, διότι ἄλλοι μὲν στεροῦνται τῆς ἰδιοκτησίας των ὡς μὴ λαβόντες ἀποζημίωσιν διὰ τὰ ὑπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου προσβληθέντα οἰκόπεδά των, ἄλλοι δὲ δὲν δύνανται νὰ οἰκοδομήσωσιν ἢ νὰ διαθέσωσιν ἐλευθέρως τὰ δοθέντα αὐτοῖς οἰκόπεδα, ὡς στερούμενοι ταχτικῶν παραχωρητηρίων. Τὰ καθημερινὰ παράπονα τῶν κατοίκων καὶ αἱ ἐκθέσεις τῶν ἐκεῖ δημοσίων ἀρχῶν ὑπεχρέωσαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐρευνήσῃ μετ' ἐπιστασίας τὰ αἴτια, διὰ τὰ ὁποῖα προσκόπτει ἐπὶ τοσοῦτον ἡ ὑπόθεσις αὕτη, ἐκ δὲ τῆς γενομένης ἐρεύνης ἐπείσθη, ὅτι ἡ ἀτέλεια τοῦ διαληφθέντος Β. διατάγματος καὶ τὸ δυσεκπλήρωτον τινων ἐκ τῶν ὅρων αὐτοῦ εἶναι οἱ μόνοι λόγοι, οἱ ὁποῖοι ἐμποδίζουσι τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀποζημιώσεως, ἐξηγούμεθα·

Κατὰ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ διατάγματος, διὰ νὰ ἐκδοθῶσι τὰ ταχτικὰ παραχωρητήρια εἰς τοὺς λαβόντας ἢ λαμβάνοντας οἰκόπεδα ἐν τῇ κάτω πόλει, ἀπαιτεῖται νὰ παραδώσωσιν οὗτοι εἰς τὸ δημόσιον τὰ ἐν τῇ ἄνω πόλει οἰκόπεδά των, ἐλεύθερα οἰκοδομῆς, ὑποθήκης καὶ παντὸς βάρους ἐκνικήσεως, καὶ περὶ τῆς παραδόσεως ταύτης συντάσσεται συμβόλαιον, δι' οὗ χορηγεῖται εἰς τὸ δημόσιον τὸ δικαίωμα νὰ ἐγγράψῃ πρώτην ὑποθήκην ἐπὶ τοῦ παραχωρουμένου οἰκοπέδου, ἰσχύουσαν ἐπὶ δέκα ἔτη· ἀλλ' οἱ πλεῖστοι τῶν λαβόντων τὴν ἀποζημίωσίν των κατὰ τὸ 1830 ἢ 1831 δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ ἐκπληρώσωσι τὸν ὅρον τοῦτον τοῦ διατάγματος, διότι φρονοῦντες, ὅτι ὅπως αὐτοὶ ἐγκατέστησαν εἰς τὰ οἰκόπεδα τῆς νέας πόλεως οὕτω καὶ τὰ ἰδικά των μετέβησαν ἔκτοτε εἰς τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητα τοῦ δημοσίου, τὰ ἐγκατέλιπον· ἐκ τῆς ἐγκαταλείψεως δὲ ταύτης ὠφεληθέντες ἄλλοι, καὶ μάλιστα οἱ ἐκ τῶν ὀρεινῶν μερῶν κατελθόντες καὶ ἀποκατασταθέντες εἰς τὴν πόλιν πάροικοι, ἀνήγειρον ἐπ' αὐτῶν οἰκίας κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον στερεάς, ἐντὸς τῶν ὁποίων κατοικοῦσι πρὸ πολλῶν ἐτῶν. Διὰ νὰ παραδώσωσι λοιπὸν οἱ ἀρχικοὶ ἰδιοκτῆται τὰ οἰκόπεδά των ὅπως τὸ διάταγμα ἀπαιτεῖ, εἶναι ἀνάγκη νὰ κατεδαφισθῶσιν αἱ οἰκίαι αὗται, ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδόλως συναινοῦσιν εἰς τοῦτο οἱ ἀνεγείραντες, ἀπαιτεῖται νὰ καταφύγωσιν οἱ ἰδιοκτῆται εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ ἀφοῦ μετὰ πολυχρόνιον καὶ πολυδάπανον ἀγῶνα λάβωσιν ὁριστικὰς καὶ τελεσιδίκους ἀποφάσεις νὰ τοὺς ἐξώσωσι καὶ νὰ καταστρέψωσι τὰς ἀνεγερθείσας οἰκοδομάς· ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν ἔχουσιν ὅλοι τὰ μέσα καὶ τὴν εὐκαιρίαν νὰ τρέχωσιν εἰς τὰ δικαστήρια καὶ νὰ ἐμπλέκωνται εἰς δικαστικοὺς ἀγῶνας, ἀντίκειται καὶ εἰς τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ δημοσίου τὸ νὰ ἐπιμείνωμεν εἰς τὴν κατεδάφισιν τοσούτων οἰκοδομῶν καὶ νὰ δυστυχήσωμεν χιλίους περίπου πτωχοὺς οἰκογενειάρχας, ἐνῷ ἐὰν τὰ καταληφθέντα ὑπ' αὐτῶν οἰκόπεδα, θεωρηθῶσιν ὡς περιελθόντα ἔκτοτε εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ δημοσίου, δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὸ γενικὸν μέτρον, ὅπερ ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις διὰ τὰς αὐθαιρέτους οἰκοδομὰς ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους, καὶ παραχωρούμενα εἰς τοὺς σημερινοὺς κατόχους ἐπὶ ἐκτιμήσει νὰ εἰσαγάγωσιν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ὄχι εὐκαταφρόνητον χρηματικὸν ποσόν. Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης καθίσταται ἐπίσης δύσκολος ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ ὅρου τῆς παραδόσεως, ὅταν τὰ οἰκόπεδα, τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ παραδοθῇ τὸ ἀνταλλαγμα, δὲν κατέχωνται πλέον ἀπὸ τοὺς ἀρχικοὺς ἰδιοκτήτας, ἀλλὰ περιῆλθον εἰς χεῖρας τρίτων, καὶ εἰς τὴν κατηγορίαν τούτων ὑπάγονται τὰ περισσότερα οἰκόπεδα τῆς κάτω πόλεως, διότι οἱ λαβόντες αὐτὰ πρὸς ἀποζημίωσιν πολῖται τὰ ἐπώλησαν ἔκτοτε πρὸς ἄλλους ἕνεκα τῆς ἄκρας ἐνδείας, εἰς ἣν ὡς ἐκ τοῦ ἀγῶνος εἶχον περιέλθει. Ἐπειδὴ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ παράδοσις τοῦ οἰκοπέδου τῆς ἄνω πόλεως καὶ ἡ σύνταξις τοῦ συμβολαίου ἀπαιτεῖται νὰ ἐνεργηθῶσιν ἀπὸ τὸν ἀρχικὸν ἰδιοκτήτην, οὗτος δὲ ἀποξενωθεὶς πρὸ πολλοῦ ἀπὸ τὸ παραχωρηθὲν εἰς αὐτὸν γήπεδον δὲν ἔχει πλέον κανὲν συμφέρον νὰ φροντίσῃ περὶ τούτου, ὁ σήμερον κατέχων τὸ οἰκόπεδον ἀγοραστὴς ἀδυνατεῖ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν περὶ παραδόσεως ὅρον τοῦ διατάγματος, καὶ οὕτω τὸ οἰκόπεδον, τὸ ὁποῖον καλῇ τῇ πίστει καὶ νομίμως περιῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν του, δὲν δύναται νὰ κατασταθῇ βεβαία καὶ ἀσφαλὴς κτῆσίς του. Καὶ αὗται μὲν εἶναι αἱ ἀνυπέρβλητοι δυσκολίαι, τὰς ὁποίας παρουσιάζει ἡ ὑποχρέωσις τῆς παραδόσεως ὡς πρὸς τοὺς πολίτας, ἀλλ' ἐξετάζοντες αὐτὴν καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ δημοσίου συμφέροντος εὑρίσκομεν, ὅτι ἐμπορεῖ νὰ κατασταθῇ καὶ εἰς αὐτὸ οὐ μικρῶν ζημιῶν πρόξενος, διότι ἀφοῦ τὰ ὅρια τῶν οἰκοπέδων τῆς ἄνω πόλεως κατεστράφησαν, ἡ δὲ παράδοσις γίνεται δι' ἁπλῆς ἐπιδείξεως, (διότι ἡ ἔκτασις αὐτῶν θεωρεῖται ὁριστικὴ πλέον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ληφθέντος μέσου ὅρου) εἶναι

πολὺ ἐνδεχόμενον νὰ συμβῇ, ὥστε τὸ αὐτὸ οἰκόπεδον, τὸ ὁποῖον παραδίδει σήμερον πολίτης τις, νὰ παραδοθῇ μετὰ ἓξ μῆνας ἢ ἓν ἔτος ἀπὸ ἕτερον.

Ἄλλην οὐσιώδη δυσκολίαν, ἀναγομένην ἰδίως εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς γενομένης κατὰ τὸ **1851** κληρώσεως, παρουσιάζουσι τὰ λεγόμενα παραπήγματα. Κατὰ τὴν κλήρωσιν ταύτην συμπεριελήφθησαν πολλὰ οἰκόπεδα τῆς κάτω πόλεως, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶχον ἐγερθῇ αὐθαιρέτως οἰκοδομαὶ παρὰ τρίτων, διότι ἡ ἐπιτροπὴ ἐβεβαίωσε τοὺς κληρωθέντας, ὅτι τὸ δημόσιον ἤθελεν ἀμέσως ἐξώσει τοὺς κατόχους. Τὸ διάταγμα ἐπεκύρωσε τὰς κληρώσεις ταύτας καὶ διεταξε νὰ παραχωρηθῶσι τὰ οἰκόπεδα εἰς τοὺς λαχόντας, ἀφοῦ προηγουμένως ἐκνικηθῶσι καὶ περιέλθωσιν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ δημοσίου, ἐκτὸς τῶν ἐχόντων οἰκοδομὰς ἀξίας ἀνωτέρας τῶν ἓξ χιλιάδων δραχμῶν, περὶ ὧν ἐπεφυλάχθη ν' ἀποφασίσῃ· ἀλλ' εἴτε ὡς ἐκ τῆς ἀδιαφορίας τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν, εἴτε ὡς ἐκ τῆς βραδύτητος, ἥτις συμβαίνει συνήθως ὁσάκις ἀπαιτεῖται δικαστικὴ μεσολάβησις, οὐδεμία σχεδὸν ἐνέργεια ἐγένετο καὶ τὰ οἰκόπεδα μένουσιν εἰς χεῖρας τῶν αὐθαιρέτως καταλαβόντων, ἐμποδιζομένης οὕτω τῆς ἀποζημιώσεως τῶν λαχόντων.

Ἐκτὸς τῶν δυσκολιῶν τούτων προσκόπτει οὐσιωδῶς ἡ ὑπόθεσις τῶν ἀποζημιώσεων καὶ ἐκ τοῦ ὅτι τὸ διάταγμα τοῦ **1852** ἀφῆκεν ἀκανόνιστα πολλὰ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ κανονισθῶσι διὰ νόμου ὡς ἀφορῶντα διάθεσιν ἐθνικῶν οἰκοπέδων, καὶ διότι ἡ διεξαγωγὴ αὐτῶν εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς πολλὰ μέλη, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἔχον ἴδια καὶ πολυάσχολα καθήκοντα, δὲν δύναται νὰ θεωρῇ εἰμὴ ὡς πάρεργον τὴν ἐργασίαν τῆς ἀποζημιώσεως.

Ἡ Κυβέρνησις, ἐπιθυμοῦσα νὰ θέσῃ ἐκποδὼν ὅλα τὰ προσκόμματα ταῦτα καὶ νὰ δώσῃ ὅσον ἔνεστι τάχιον πέρας εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν, ἥτις συνδέεται στενώτατα μὲ τὴν ὕπαρξιν τῆς πόλεως, συνέταξε τὸ ἐπισυνημμένον νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον, λαβόντες τὰς διαταγὰς τοῦ Βασιλέως, ὑποβάλλομεν ὑπὸ τὴν ἐπιψήφισίν σας.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου συναρμολογοῦνται ὅλαι αἱ διατάξεις τῶν προεκδοθέντων ψηφισμάτων καὶ Β. διαταγμάτων, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ δικαίωμα τῆς ἀποζημιώσεως καὶ ἀνταλλαγῆς, καταργεῖται ἡ ὑπάρχουσα ἐπιτροπὴ, κανονίζονται τὰ περὶ διαθέσεως διαφόρων ἐθνικῶν οἰκοπέδων, κατεχομένων ὑπὸ ἰδιωτῶν, τακτοποιοῦνται τὰ περὶ παραπηγμάτων καὶ διατάττεται

ἡ διοικητικὴ ἔξωσις τῶν ἀνεγειράντων αὐτὰ, καὶ ἐπὶ τέλους παραιτεῖται τὸ δημόσιον ἀπὸ τὴν ἀπαίτησιν τῆς παραδόσεως τῶν οἰκοπέδων τῆς ἄνω πόλεως καθ' ὃν τρόπον διέλαβε τὸ διάταγμα τοῦ **1852**. Περὶ τοῦ ὄρου τούτου ἰδίως, ὅστις εἶναι ὁ κυριώτερος, ἡ Κυβέρνησις ἐσκέφθη ἐπὶ πολὺ, καὶ ἀφοῦ διὰ τοὺς ἐκτεθέντας λόγους ἐπείσθη, ὅτι εἶναι ἀδύνατον καὶ ἀσύμφορον τὸ νὰ παραδοθῇ σήμερον ἓν ἕκαστον οἰκόπεδον τῆς ἄνω πόλεως, εὗρε τὸ μέσον νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν τμηματικὴν παράδοσιν διὰ τῆς ὁλικῆς μεταβιβάσεως τῶν οἰκοπέδων τῆς ἄνω πόλεως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου καὶ ἰδοὺ πῶς. Ἀφοῦ τὰ ἐν τῇ ἄνω πόλει ἰδιόκτητα οἰκόπεδα κατεμετρήθησαν πολλάκις, ἡ δὲ ἔκτασις αὐτῶν κατέστη ὁριστικὴ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ληφθέντος μέσου ὄρου, ἔχομεν γνωστὸν τὸν ἀριθμὸν τῶν πήχεων, ἐκ τῶν ὁποίων συγκεινται τὰ οἰκόπεδα ἑκάστου πολίτου καὶ ὑπάρχουσιν ἤδη ταμτικὰ βιβλία εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐπιτροπῆς καὶ εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι καταγεγραμμένα τὰ οἰκόπεδα ὅλα τῶν πολιτῶν, καὶ ἡ ὁριστικὴ αὐτῶν ἔκτασις. Ἐὰν λοιπὸν ἀπὸ τὰς μερίδας τῶν πολιτῶν ἀφαιρέσωμεν αὐτοδικαίως τὰ οἰκόπεδα, τὰ ὁποῖα δι' ἐγκύρων πράξεων τῶν ἐπιτροπῶν τοῖς παρεχωρήθησαν μέχρι τοῦδε καὶ δι' ἄλλων ἐπομένων παραχωρήσεων ἐξαντλήσωμεν ἅπασαν τὴν ἀπαρτίζουσαν τὰς μερίδας ταύτας ἔκτασιν, δὲν θέλει ὑπάρχει πλέον οὐδεμία ἀξίωσις ἐπὶ οἰκοπέδων τῆς ἄνω πόλεως, καὶ οὕτω δύνανται νὰ κηρυχθῶσιν ὅλα ἐθνικὰ ἄνευ τῆς καθ' ἕκαστα παραδόσεως· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνδέχεται νὰ ἀντιποιηθῶσι τινὲς βραδύτερον οἰκόπεδα τῆς ἄνω πόλεως, προτείνοντες ὅτι κακῶς ἐνεγράφησαν ἐπ' ὀνόματι ἄλλων ἐνῷ ἀνῆκον εἰς αὐτοὺς, ἢ ὅτι περιῆλθον εἰς τὴν κυριότητά των μετὰ τὴν γενομένην καταμέτρησιν, ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ ταχθῇ ἐνὸς ἔτους προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑποχρεοῦνται ἐπὶ ποινῇ παραγραφῆς οἱ ἔχοντες τοιαύτας ἀντιρρήσεις νὰ παρουσιάσωσι τὰς ἀπαιτήσεις των. Μέχρι τῆς παρελεύσεως τοῦ χρόνου τούτου τῆς παραγραφῆς θέλει ἀναβληθῇ τῶν ὁριστικῶν παραχωρητηρίων ἡ ἔκδοσις, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ ἐμποδίζεται ἀφ' ἑτέρου ἡ πρόοδος τῆς πόλεως, θέλει ἐκδώσει προσωρινὰ τοιαῦτα ὁ ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως ὑπάλληλος, δυνάμει τῶν ὁποίων δύνανται οἱ πολῖται νὰ οἰκοδομήσωσι καὶ νὰ διαθέσωσιν ἐλευθέρως τὰ παραχωρούμενα αὐτοῖς οἰκόπεδα ὑπὸ μόνους τοὺς ἐν τῷ νόμῳ διαλαμβανομένους περιορισμοὺς, οἵτινες εἰς οὐδὲν ἄλλο τείνουσιν εἰμὴ εἰς τὸ νὰ ἐξασφαλίσωσι τὸ δημόσιον ἀπὸ ἐνδεχομένας ἀπαιτήσεις τρίτων· καὶ οἵτινες οὔτε νὰ βλάψωσιν,

οὔτε νὰ ἐμποδίσωσι δύνανται τοὺς ἔχοντας ἀναμφισβήτητον τὴν κυριότητα τῶν οἰκοπέδων των.

Μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ταύτας, φρονοῦμεν, ὅτι ὀλίγαι μόνον ἀναπτύξεις ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ καταστήσωσι σαφῆ τὰ καθέκαστα τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου.

Διὰ τοῦ **1** ἄρθρου ἐπιβάλλεται εἰς τὸ δημόσιον ἡ ὑποχρέωσις νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὸ Δημαρχεῖον Πατρῶν τοπογραφικὸν χάρτην τῆς ἄνω πόλεως καὶ ἀντίγραφον τοῦ ὑπὸ τῆς ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς συνταχθέντος βιβλίου, τοῦ περιέχοντος τὰ ἐντὸς τοῦ σχεδίου αὐτῆς ἰδιάκτητα οἰκόπεδα, καὶ τὴν κατὰ τὰ προαποφασισθέντα ὁριστικὴν αὐτῶν ἔκτασιν· ὅσοι ἔχουσιν ἄλλας ἀξιώσεις εἴτε διότι ἀπ' ἀρχῆς τὰ οἰκόπεδά των δὲν ἐνεγράφησαν ἐπ' ὀνόματί των εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο, εἴτε διότι περιῆλθον βραδύτερον εἰς τὴν κυριότητα αὐτῶν, ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλωσι τὰς ἀπαιτήσεις των εἰς τὸν Οἰκον. Ἐφορον Πατρῶν καὶ νὰ φέρωσι συνάμα τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου, ἐὰν ἡ ἀμφισβήτησις δὲν λυθῇ συμβιβαστικῶς· χορηγεῖται δὲ πρὸς τοῦτο προθεσμία ἑνὸς ἔτους, μετὰ παρέλευσιν τῆς ὁποίας παραγράφεται πᾶν μὴ προταθὲν δικαίωμα κυριότητος ἐπὶ οἰκοπέδων ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως, ἐκτὸς ἐὰν τὰ οἰκόπεδα ταῦτα κρατηθῶσιν ἀπὸ τοὺς ἐγγεγραμμένους εἰς τὸ βιβλίον ἰδιοκτήτας καὶ δὲν ἀνταλλαχθῶσι πρὸς ἄλλα ἐθνικὰ γήπεδα. Ἂν καὶ ἡ προθεσμία τοῦ ἑνὸς ἔτους, ἐξεταζομένη ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ κοινοῦ δικαίου, εἶναι πολὺ σύντομος, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐδίστασε νὰ τὴν παραδεχθῇ, καθ' ὅσον ἔχει ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἐφ' ὅσον θέλει διαρκεῖ ὁ τῆς παραγραφῆς χρόνος, θέλουν διατελεῖ ὑπὸ ἐκκρεμότητα αἱ γενόμεναι παραχωρήσεις, καὶ δὲν ἐθεώρησε δίκαιον νὰ παρατείνῃ ἐπὶ πλέον τὴν ἀβεβαιότητα, ἥτις ἐπιβαρύνει τοσαῦτα ἤδη ἔτη τὰ οἰκόπεδα τῆς πόλεως.

Ἄρθρ. **2**. Ἐπειδὴ κατὰ τὰς διεπούσας τὴν ἀποζημίωσιν τῆς πόλεως Πατρῶν διατάξεις ἀπαγορεύεται ἐντελῶς ἡ οἰκοδομὴ καὶ διάθεσις τῶν παραχωρηθέντων πρὸς ἀνταλλαγὴν ἢ ἀποζημίωσιν οἰκοπέδων, τῶν ὁποίων οἱ κάτοχοι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὸ διάταγμα τοῦ **1852**, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἐμποδίζεται ἡ πρόοδος τῆς πόλεως, ὑποχρεοῦται τὸ δημόσιον νὰ ἐκδώσῃ διὰ τοῦ ἐπιφορτισθησομένου τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀποζημιώσεως ὑπαλλήλου του προσωρινὰ παραχωρητήρια, δυνάμει τῶν ὁποίων θέλων ἔχει οἱ κάτοχοι τὴν ἄδειαν νὰ οἰκοδομῶσιν καὶ νὰ διαχειρίζωνται ἐλευθέρως αὐτὰ ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ νομοσχε-

δίῳ διαλαμβανομένους περιορισμούς, καθ' οὓς χαίρει τὸ δημόσιον τὸ δικαίωμα νὰ τὰ ἐπαναλάβῃ εἰς τὴν κυριότητά του, μόνον καθ' ἣν περίπτωσιν τὰ δοθέντα πρὸς αὐτὸ ἀνταλλάγματα ἐκνικηθῶσιν ὑπὸ τρίτων ἢ ἐκποιηθῶσιν ἀναγκαστικῶς.

Ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ἔλαβόν τινες οἰκόπεδα μεγαλειτέρας ἐκτάσεως ἀπὸ τὰς ἰδιοκτησίας των, τὸ πλεόνασμα θέλει ἀποκόπτεσθαι διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἀποζημίωσιν ἄλλων πολιτῶν, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχῃ ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομή, ἢ ἐὰν ἦναι πολὺ μικρόν, ὥστε νὰ μὴ δύναται ν' ἀπαρτίσῃ χρήσιμον οἰκόπεδον, ὅτε θέλει παραχωρεῖσθαι εἰς τὸν κάτοχον ἐπ' ἐκτιμήσει.

Ἄρθρ. **3**. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου εἶναι σαφεῖς. Δι' αὐτῶν ἀναγνωρίζεται τὸ κατὰ τὰ προϋπάρχοντα ψηφίσματα καὶ **Β**. διατάγματα καθιερωμένον δικαίωμα τῆς εἰς διαθέσιμα οἰκόπεδα ἀποζημιώσεως ὅλων τῶν πολιτῶν, ὅσων αἱ μερίδες δὲν συμπληροῦνται διὰ τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων παραχωρήσεων, ἢ τῆς κληρώσεως τοῦ **1851**, καὶ ὅσοι δὲν θέλουσι νὰ κρατήσωσι τὰ ἴδια ἑαυτῶν οἰκόπεδα.

Ἄρθρ. **4** Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐξηγεῖται ποῖα οἰκόπεδα θεωροῦνται ὡς διαθέσιμα καὶ δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ἀποζημίωσιν ἢ ἀνταλλαγήν. Μεταξὺ δὲ τούτων περιλαμβάνονται καὶ ὅλα τὰ οἰκόπεδα τῆς κάτω πόλεως, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀνηγέρθησαν αὐθαιρέτως παραπήγματα. Ἀφοῦ ὅλα τὰ οἰκόπεδα τῆς κάτω πόλεως ἦσαν προσδιωρισμένα πρὸς ἀποζημίωσιν ἢ ἀνταλλαγὴν τῶν τῆς ἄνω πόλεως ἰδιοκτησιῶν, ἡ Κυβέρνησις ἐνόμισεν, ὅτι ἤθελεν ἀδικήσει τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ἀποζημιώσεως πολίτας, ἐὰν δὲν ἀπέβαλε τοὺς ἀνευ ἀδείας τινὸς καταλαβόντας οἰκόπεδα καὶ ἀνεγείραντας ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομάς. Διὰ τοῦτο διέταξε νὰ συμπεριληφθῶσιν ὅλα τὰ εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατὰ τὸ **1851** γενομένην κλήρωσιν, καὶ τὸ ἐκδοθὲν διάταγμα ἐπεκύρωσε τὴν πρᾶξιν ταύτην, ἐξαιρέσαν ὅσα οἰκόπεδα εἶχον οἰκοδομὰς ἀξίας ἀνωτέρας τῶν ἓξ χιλιάδων δραχμῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ πλεῖσται τῶν ἀνεγερθεισῶν οἰκοδομῶν ἔχουν ἀξίαν μικροτέραν τοῦ ὅρου τούτου, ἐθεωρήθη σκληρὸν νὰ ἐξωσθῶσιν οἱ καταλαβόντες, καὶ διὰ ταῦτα περιωρίσθημεν διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου νὰ θεωρήσωμεν ὡς διαθέσιμα διὰ τὰς μελλούσας τοὐλάχιστον ἀποζημιώσεις τὰ φέροντα ξύλινα παραπήγματα ἢ πλινθακτίστους ἢ λιθοκτίστους οἰκοδομὰς οὐχὶ ἀνωτέρας ἀξίας τῶν **1000** δραχμῶν.

Ἄρθρ. 5. καὶ 6. Διὰ τῶν ἄρθρων τούτων κανονίζεται ἡ διαδικασία, καθ' ἣν θέλουσι χαρακτηρισθῆ τὰ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν παραπηγμάτων ὑπαγόμενα οἰκόπεδα, καὶ προσδιορίζεται ὁ τρόπος, δι' οὗ θέλουσιν ἀποβληθῆ οἱ διακάτοχοι καὶ ἐγκατασταθῆ οἱ ἐκλέξαντες. Ἐλήφθη δὲ πᾶσα δυνατὴ πρόνοια, ὥστε ἀφ' ἑνὸς μὲν ὁ χαρακτηρισμὸς καὶ ἡ ἐκκένωσις τῶν οἰκοπέδων νὰ ἐνεργηθῶσιν ὅσον ἔνεστι τάχιον, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ λάβωσιν οἱ διακάτοχοι ἀνάλογον ἀποζημίωσιν διὰ τὴν ὁποίαν ἀρίνουσιν εἰς τοὺς ἐκλέξαντας οἰκοδομήν, διότι ἤθελεν εἶσθαι σκληρόν, ἀφοῦ ἀποβάλλωνται ἀπὸ τὰ οἰκόπεδα, νὰ χάνωσι καὶ ὅσα πρὸς βελτίωσιν αὐτῶν ἐδαπάνησαν.

Ἄρθρ. 7. Εἰς τὴν κλήρωσιν τοῦ 1851 συμπεριελήφθησαν διάφορα παρ' ἄλλων κατεχόμενα ἐθνικὰ οἰκόπεδα, τὰ ὁποῖα δὲν θεωροῦνται διαθέσιμα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νομοσχεδίου· καὶ περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἐπεφυλάχθη τὸ κατὰ τὸ 1852 ἐκδοθὲν Β. διάταγμα νὰ ἀπορασίσῃ ἀκολούθως· καθόσον ὅμως ἀφορᾷ τὰ αὐθαιρέτως καταληφθέντα καὶ φέροντα οἰκοδομάς, ὧν ἡ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἓξ χιλιάδας δραχμῶν διέταξε ῥητῶς νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τοὺς ἐκλέξαντας, ἀφοῦ προηγουμένως ἐκνικηθῶσι καὶ περιέλθωσιν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ δημοσίου. Συνεπῶς ὅθεν μὲ τοὺς ὅρους τοῦ εἰρημένου Β. διατάγματος ὑποχρεοῦνται οἱ μὴ ἐκλέξαντες κατὰ τὸ 1851, ἢ ἐκλέξαντες γήπεδα ἄτινα τὸ παρὸν νομοσχέδιον χαρακτηρίζει ὡς μὴ διαθέσιμα, νὰ ἐκλέξωσι κατὰ προτίμησιν καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου ἐκ τῶν διαθεσίμων· γίνεται ὅμως ἐξαίρεσις περὶ τῶν ἄνευ ἀδείας τῶν ἐπιτροπῶν κατεχομένων οἰκοπέδων καὶ φερόντων οἰκοδομὰς ἀξίας κατωτέρας τῶν ἓξ χιλιάδων, καὶ ὑπογρεοῦται τὸ δημόσιον νὰ τὰ ἐκνικήσῃ δικαστικῶς καὶ νὰ τὰ παραχωρήσῃ εἰς τοὺς ἐκλέξαντας, ἐὰν ἐπιμένωσιν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐκλογῆς των καὶ δὲν συναινέσωσι νὰ παραιτηθῶσι ἀπ' αὐτὰ καὶ νὰ ἐκλέξωσιν ἄλλα ἐκ τῶν διαθεσίμων, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου ἐπιβάλλεται αὐτοῖς ἡ ὑποχρέωσις, ὅπως ἀποζημιώσωσι τοὺς κατόχους διὰ τὴν ἀξίαν τῆς οἰκοδομῆς διὰ τοὺς ἐν τῷ προηγουμένῳ παραγράφῳ ἐκτεθέντας λόγους.

Ἄρθρ. 8. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου ὑπηγορεύθη ἀπὸ λόγους φιλανθρωπίας, διότι ἡ Κυβέρνησις ἐπληροφορήθη ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν κατεχόντων ἐθνικὰ οἰκόπεδα, ἀπὰ τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ ἀποβληθῶσιν, ἀνήκοντες εἰς τὴν ἐνδεεστέραν τῶν κατοίκων τάξιν, δὲν ἔχουσιν ἴδια οἰκόπεδα οὔτε ἐν τῇ ἄνω ρύτε ἐν τῇ κάτω πόλει.

Ἄρθρα 9—19 καὶ 21. Τὰ ἄρθρα ταῦτα δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην αὐξημιᾶς διασαφήσεως, διότι ἀπὸ τὰ μέχρι τοῦδε ἐκτεθέντα κατανοεῖ ἕκαστος καὶ τὴν ἔννοιαν καὶ τοὺς λόγους, οἵτινες τὰ προεκάλεσαν.

Ἄρθρον 20. Εἰς τὴν παλαιὰν πόλιν τῶν Πατρῶν ὑπῆρχον οἰκόπεδα τῶν ὁποίων οἱ κάτοχοι, θεωρούμενοι ἄλλως ὡς τέλειοι ἰδιοκτῆται, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐλευθέραν χρῆσιν καὶ διάθεσιν αὐτῶν, εἶχον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληρόνωσι κατ' ἔτος εἰς τὸ τζαμὶ ἢ ἄλλο θρησκευτικὸν κατάστημα μικρόν τινα κανόνα, νοβελλον καλούμενον, καὶ ἐκ τούτου ὠνομάζοντο νοβελλιάρικα. Ἂν καὶ μετὰ τὴν κατεδάφισιν τῶν ὑπαρχόντων ἐπὶ τῶν γηπέδων τούτων κτιρίων καὶ τὴν παῦσιν τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐπὶ Τουρκοκρατίας πληρονομένου κανόνος ἠδύνατο νὰ ἰσχυρισθῇ τις, ὅτι οἱ κάτοχοι αὐτῶν ἀπώλεσαν πᾶν δικαίωμα, μ' ὅλα ταῦτα ἡ Κυβέρνησις ἐπιεικῶς φερομένη, καὶ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἀσήμαντον δόσιμον, δι' οὗ ἐπεβαρύνοντο πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, ἐνόμισε νὰ τὰ θεωρήσῃ ὡς ἀνήκοντα ἐξ ἡμισείας εἴς τε τὸ δημόσιον καὶ τοὺς κατόχους, δίδουσα ἐν τούτοις εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα τῆς ἐπ' ἐκτιμήσει προσκτήσεως καὶ τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως, ἐὰν ἀνήγειραν ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομὰς μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου ε. ε.

Ἄρθρον 22. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπιτρέπεται νὰ παραχωρηθῶσιν ἐπ' ἐκτιμήσει ὅλα τὰ ἄνευ ἐγκύρου δικαιώματος ἀποζημιώσεως καταληφθέντα ὑπὸ διαφόρων ἰδιωτῶν γήπεδα τῆς ἄνω καὶ κάτω πόλεως, ἐὰν ἀνηγέρθησαν ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομαὶ μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1857, καὶ ἐὰν αἱ οἰκοδομαὶ αὗται δὲν ὑπάγωνται εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τῶν ἄρθρων 4 καὶ 7, ἡ δὲ τελευταία αὐτοῦ διάταξις περιορίζει τὸ δικαίωμα τῆς ἐπ' ἐκτιμήσει προσκτήσεως εἰς ὅσον μέρος κατέχει ἡ οἰκοδομή.

Ἄρθρον 23. Ἐπειδὴ ὅλα τὰ ἐθνικὰ οἰκόπεδα ἦσαν προσδιωρισμένα νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ἀποζημίωσιν ἢ ἀνταλλαγήν, καὶ ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν κατεχόντων οἰκόπεδα ἐκ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐπ' ἐκτιμήσει παραχωρουμένων, ἔχουσι δικαίωμα ἀνταλλαγῆς ἢ ἀποζημιώσεως, ἐθεωρήθη δίκαιον νὰ δοθῇ εἰς τούτους τὸ δικαίωμα νὰ συμψηφίσωσι τὰ παρ' αὐτῶν κατεχόμενα οἰκόπεδα ἀπέναντι τῶν μεριδίων των, διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ οὗτοι εὐκολύνονται καὶ τὰ διαθέσιμα οἰκόπεδα μένουσιν ἐλεύθερα διὰ νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν μηκέτι ἀποζημιωθέντων.

Ἄρθρ. 24. Τὸ ἄρθρον τοῦτο κανονίζει τὸν τρόπον, καθ' ὃν θέλει ἐξευρεθῆ ἡ ἀξία τῶν οἰκοδομῶν, τὰς ὁποίας ὑποχρεοῦνται οἱ κάτοχοι, κατὰ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 νὰ ἐγκαταλείψωσιν εἰς τοὺς ἐκλέξαντας τὰ οἰκόπεδα, καὶ τὰ ποσὰ τῶν ὀφειλομένων ἀποζημιώσεων διὰ τὰς δουλείας, ἃς εἶχον τρίτοι ἐπὶ ἀνταλλαχθέντων οἰκοπέδων τῆς ἄνω πόλεως, τὰ ὁποῖα κατὰ τὰ ἄρθρα 11 καὶ 15 μεταβαίνουσιν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου ἐλεύθερα παντὸς βάρους.

Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρου τούτου ληφθέντες ἐξ ἀναλογίας ἀπὸ τὸν ΙΕ'. περὶ σιδηροδρόμου νόμον, ἀσφαλίζουσι πρωτίστως τὰ διαφερόμενα μέρη καὶ ὑπόσχονται τὴν ταχίστην διάλυσιν τῶν ἀναφυησομένων διενέξεων.

Ἄρθρ. 25. Ἐνταῦθα κανονίζεται ἡ διαδικασία, καθ' ἣν θέλει ἐξακριβωθῆ ἡ ἀξία τῶν ἐθνικῶν οἰκοπέδων, ἅτινα παραχωροῦνται ἐπ' ἐκτιμήσει εἰς τοὺς κατόχους, καὶ προσδιορίζονται αἱ προθεσμίαι, ἐντὸς τῶν ὁποίων θέλει πληρωθῆ τὸ τίμημα αὐτῶν· ἐπειδὴ δὲ ἡ πληρωμὴ θέλει γενῆ εἰς δόσεις, ἐθεωρήθη δίκαιον νὰ ὑποχρεωθῶσιν οἱ κάτοχοι, οἵτινες τοσοῦτον καιρὸν δωρεὰν ἐνέμοντο τὰ οἰκόπεδα, καὶ εἰς πληρωμὴν τόκου, λίαν μετρίου ὅμως, ἐκτὸς τῶν κατόχων τῶν οἰκοπέδων, ὅσα παρεχωρήθησαν πρὸς ἀνταλλαγὴν γηπέδων, ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως κειμένων, καὶ τῶν ὅσοι μέλλουν νὰ λάβωσι γήπεδα ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως πρὸς ἀνέγερσιν κατοικίας, οἱ μὲν πρῶτοι διότι καλῇ τῇ πίστει ἐνήργησαν, οἱ δὲ τελευταῖοι ὡς ἐνδεεῖς καὶ ἐπομένως ἄξιοι τῆς προστασίας τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρ. 26. Ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀποζημιώσεως θέλουν περισσεύσει ἱκανὰ οἰκόπεδα ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον, ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ ἐπιτραπῇ ἡ διάθεσις αὐτῶν κατὰ τὸν περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων νόμον, διότι διὰ τοῦ μέσου τούτου θέλει δοθῆ ἡ εὐκολία εἰς πολλοὺς μὴ ἔχοντας οἰκόπεδα νὰ προσκτήσωσι τοιαῦτα καὶ νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ πρόοδος τῆς πόλεως.

Ἄρθρ. 27. Πολλῶν ἐτῶν πεῖρα ἐβεβαίωσε τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ δοθῇ ἡ ἀπαιτουμένη δραστηρία ὥθησις εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἀποζημιώσεως, ἐν ὅσῳ ἡ διεξαγωγὴ αὐτῆς εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς πολλὰ πρόσωπα, διότι ἕκαστον τούτων τὴν θεωρεῖ ὡς πάρεργον, καὶ μεγίστη βραδύτης συμβαίνει, ὁσάκις εἶναι ἀνάγκη νὰ συνέλθωσιν ὅλοι διὰ νὰ συνεργασθῶσιν. Ἀλλ' ἐπειδὴ, ἐὰν διορισθῇ ὑπὸ τοῦ ἔργου τούτου εἰδικὸς ὑπάλ-

ληλος, εἶναι φόβος μήπως ἀναβάλῃ ἐκ προθέσεως τὸ πέρας τῆς ἀποζημιώσεως διὰ νὰ παρατείνῃ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας του, ἐθεωρήθη καταλληλότερον ν' ἀποσταλῇ ἐπίτηδες ὑπάλληλός τις διὰ Β. διατάγματος διορισθησόμενος, ὅστις οὐδὲν ἔχων συμφέρον νὰ παρατείνῃ τὴν εἰς Πάτρας διαμονήν του, θέλει ἐπιδοθῇ μεθ' ὅλου τοῦ ζήλου εἰς τὴν ταχεῖαν τοῦ ἔργου περάτωσιν.

Τὰ ἄρθρα 28, 29 καὶ 30 δὲν ἔχουσι χρείαν σὐδεμιᾶς ἀναπτύξεως.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν, Κύριοι, ὅτι ἀπὸ τὰ ἐκτιθέντα θέλετε πεισθεῖ καὶ ὑμεῖς, ὅτι διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου, καὶ μόνων αὐτῶν δυνάμεθα νὰ φθάσωμεν ταχέως εἰς τὸ πρὸ τριάκοντα περίπου ἐτῶν ἐπιδιωκόμενον σημεῖον τῆς τακτοποιήσεως τῶν ἰδιωτικῶν καὶ ἐθνικῶν οἰκοπέδων τῆς πόλεως Πατρῶν. Ἡ Κυβέρνησις φρονεῖ, ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου οὐδένα διατρέχουσι κίνδυνον τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου, οὐδὲ εἶναι φόβος νὰ ἐπέλθῃ εἰς αὐτὸ ἡ ἐλαχίστη ζημία· ἀλλὰ καὶ ἂν ἐπρόκειτο νὰ ὑποστῇ ζημίαν τινα, δὲν ἤθελε διστάσει νὰ τὴν παραδεχθῇ, ἀφοῦ ἐκ τῆς γενομένης ἀκριβοῦς ἐρεύνης ἐπείσθη ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλη καταλληλος διέξοδος καὶ ὅτι διὰ μόνου τοῦ τρόπου τούτου δύναται ν' ἀποδοθῇ δικαιοσύνη εἰς ἀπείρους πολίτας στερουμένους τῆς ἰδιοκτησίας των πρὸ τοσούτων ἐτῶν, καὶ νὰ τακτοποιηθῶσι πολλὰ ἐθνικὰ οἰκόπεδα, ἀπὸ τὴν διάθεσιν τῶν ὁποίων θέλουσιν εἰσαχθῇ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον πολλαὶ μυριάδες δραχμῶν. Αἱ Πάτραι θεωρούμεναι ὡς μία τῶν μεγίστων πόλεων τοῦ Βασιλείου, εἶναι ἡ πρώτη πόλις, τὴν ὁποίαν βλέπουσι συνήθως οἱ ἐρχόμενοι εἰς τὴν Ἑλλάδα εὐρωπαῖοι, καὶ ὑπόσχεται λαμπρότατον μέλλον ἕνεκα τῆς θέσεώς της, τοῦ πληθυσμοῦ της, τῶν ἀπεράντων κτημάτων της καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ ἐνεργουμένου σημαντικοῦ ἐμπορίου. Διὰ τὰ πλεονεκτήματα δὲ ταῦτα, καὶ διὰ τὰς φυσικὰς καλλονάς της εἵλκυσε καὶ θέλει ἑλκύσει πολλοὺς ξένους καὶ πολλοὺς τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁμογενῶν, διότι ἐρχόμενοι καὶ κατοικοῦντες εἰς αὐτὴν εὑρίσκουσιν εὐρὺ στάδιον νὰ διαθέσωσι τὰ κεφάλαιά των καὶ νὰ ἀπασχολήσωσιν ἐπικερδῶς τὴν ἐνεργητικότητά των. Ὀφείλομεν λοιπὸν νὰ συνδράμωμεν ἐκ παντὸς τρόπου εἰς τὴν προαγωγήν της καὶ πρὸ πάντων ἔχομεν καθῆκον νὰ καταπαύσωμεν τὴν ἀβεβαιότητα, εἰς ἣν διατελοῦσι πρὸ τοσούτων ἐτῶν τὰ οἰκόπεδα αὐτῆς ἕνεκα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου καὶ τῆς ἐπεκτάσεώς της μέχρι τοῦ παραλίου· διότι ὡς ἐκ τῆς ἀβεβαιότητος ταύτης οὐ μόνον ἐμπο-

δίζεται ἡ πρόοδος, ἀλλὰ καθίσταται προβληματικὴ ἡ ὕπαρξις τῆς ὡραίας ταύτης πόλεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Νοεμβρίου 1857.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ἀπὸ τοὺς Ἡμετέρους Ὑπουργοὺς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Νοεμβρίου 1857.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον **1.** Τοπογραφικὸς χάρτης, ἐν ᾧ σημειοῦνται τὰ ὅρια τῆς ἄνω πόλεως Πατρῶν, ἐκτίθεται εἰς τὸ ἀρμόδιον δημαρχεῖον, καθὼς καὶ ἀντίγραφον τοῦ παρὰ τῆς ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς συνταχθέντος βιβλίου τοῦ περιλαμβάνοντος τὰ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως ἰδιόκτητα γήπεδα καὶ τὴν κατὰ τὰ προαποφασισθέντα ὁριστικὴν αὐτῶν ἕκτασιν.

Ὁ ἀξιῶν ἐπὶ γηπέδου κειμένου ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως δικαίωμα κυριότητος μὴ σημειούμενον ἐν τῷ ἀνωτέρω βιβλίῳ, ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ τὰς ἀξιώσεις του ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἐνώπιον τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου Πατρῶν δι' ἀναφορᾶς κοινοποιουμένης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος. Ὅταν δὲ ἡ ἀμφισβήτησις δὲν λυθῇ συμβιβαστικῶς, αἱ τοιαῦται ἀξιώσεις πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται καὶ ἐνώπιον τῶν ἐν Πάτραις πρωτοδικῶν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Τὸ μὴ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις προτεινόμενον δικαίωμα κυριότητος ἐκτὸς τοῦ ἐπὶ τῶν γηπέδων, ἅτινα ὁ ἰδιοκτήτης διατηρεῖ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 § 6. παραγράφεται καὶ ἐπιβαρύνει ὡς προσωπικὸν τὸν λαβόντα παρὰ τοῦ δημοσίου γήπεδον λόγῳ ἀνταλλαγῆς ἢ ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον **2.** Οἱ δι' ἐγκύρων πράξεων τῶν ὑπαρξασῶν ἐπιτροπῶν λαβόντες ἤδη γήπεδα πρὸς ἀποζημίωσιν ἢ ἀνταλλαγὴν ἰδιοκτησιῶν ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως κειμένων, ἐὰν δὲν ἔλαβον ἔτι τακτικὰ παραχωρητήρια, θέλουσιν ἐφοδιασθῇ

μὲ προσωρινὰ τοιαῦτα ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἀποζημιώσεως ὑπάλληλον, ἀφοῦ προηγουμένως παρουσιάσωσι τὰ χορηγηθέντα εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν ἐνδεικτικά. Δυνάμει δὲ τῶν προσωρινῶν τούτων παραχωρητηρίων θέλουν ἔχει τὴν ἐλευθέραν διαχείρισιν τῶν παραχωρηθέντων εἰς αὐτοὺς γηπέδων ὑπὸ μόνους τοὺς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἐνδιαλαμβανομένους περιορισμούς.

Ἐὰν ἡ ἔκτασις τῶν δι' ἰσχυρῶν πράξεων τῶν ἐπιτροπῶν ἢ συνεπείᾳ τῆς κατὰ τὸ **1851** ἐνεργηθείσης κληρώσεως παραχωρηθέντων εἰς τινα οἰκοπέδων ἦναι ἀνωτέρα τῆς ἐκτάσεως τῶν γηπέδων, τὰ ὁποῖα εἶχεν ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως, καὶ δὲν δύναται ν' ἀποκοπῇ τὸ πλεόνασμα, εἴτε διότι ὑπάρχει ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομὴ εἴτε διότι δὲν ἔχει ἀνάλογον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ πρόσωπον, ἀρίνεται εἰς τὸν κάτοχον ἐπ' ἐκτιμήσει.

Ἄρθρον **3.** Οἱ ἀρχικοὶ ἰδιοκτῆται, τῶν ὁποίων αἱ μερίδες δὲν συνεπληρώθησαν διὰ τῶν ἤδη γενομένων ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν ἐγκύρων παραχωρήσεων, ἢ τῆς κατὰ τὸ **1851** ἐνεργηθείσης κληρώσεως, πρὸς δὲ οἱ νομίμῳ τίτλῳ ἐκδοχεῖς τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀποζημιωθῶσι διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως κειμένων γηπέδων των ἐκ διαθεσίμων γηπέδων ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω ἢ κάτω πόλεως, ἢ νὰ κρατήσωσιν ἴσην ἔκτασιν ἐκ τῶν γηπέδων των, διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἀπεζημιώθησαν ἔτι.

Ἄρθρον **4.** Διαθέσιμα οἰκόπεδα εἶναι **1)** Τὰ ἐν τῇ ἄνω ἢ κάτω πόλει κείμενα ἐθνικά, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχουσιν οἰκοδομαί. **2)** Τὰ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως ἰδιόκτητα, τῶν ὁποίων οἱ κύριοι ἔλαβον ἤδη ἀλλαχοῦ τὸ ἀντάλλαγμα καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχουσιν οἰκοδομαί· καὶ γ') τὰ ἐν τῇ κάτω πόλει κείμενα ἐθνικά, ἅτινα κατελήφθησαν ἄνευ ἀδείας τῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων κατεσκεύασαν οἱ κάτοχοι ξύλινα παραπήγματα, ἢ ἀνήγειραν πλινθοκτίστους, ἢ λιθοκτίστους οἰκοδομὰς, ἀξίας κατωτέρας τῶν χιλίων δραχμῶν.

Δὲν παραχωροῦνται πρὸς ἀποζημίωσιν ἢ ἀνταλλαγὴν ὅσα οἰκόπεδα προσδιωρίσθησαν ἢ θέλουσι προσδιορισθῇ δι' ἄλλην χρῆσιν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον **5.** Ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἀπὸ τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον, τὸν προϊστάμενον τῆς διευθύνσεως καὶ ἕνα ἕτερον μηχανικὸν, διοριζόμενον παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν θέλει χαρακτηρίσει μετὰ προηγουμένην αὐτοψίαν, ποῖα ἐκ τῶν ἄνευ ἀδείας τῶν ἐπιτροπῶν καταληφθέντων ἐν τῇ κάτω πόλ

ἐθνικῶν γηπέδων, ὑπάγονται εἰς τὴν γ'. κατηγορίαν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Αἱ ἀποράσεις τῆς ἐπιτροπῆς κοινοποιοῦνται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν κάτοχον τοῦ γηπέδου καὶ εἰς τὸν ἐκλέξαντα αὐτὸ πρὸς ἀποζημίωσιν ἢ ἀνταλλαγὴν πολίτην, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιοῦτος, καὶ δημοσιεύονται διά τινος ἐγχωρίου ἐφημερίδος· ἐντὸς δὲ δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως δύναται ὁ κάτοχος ἢ ὁ ἐκλέξας νὰ κάμῃ ἀνακοπὴν ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου Πατρῶν, τὸ ὁποῖον δικάζει συνοπτικῶς καὶ ἀνεκκλήτως. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ πᾶς ἄλλος ἔχων δικαίωμα ἀποζημιώσεως πολίτης ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποράσεως τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τῆς ἐγχωρίου ἐφημερίδος.

Αἱ ἀνακοπαὶ ἀπευθύνονται κατὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου Πατρῶν ὡς παριστάνοντος τὸ δημόσιον, παρεμβαλλομένων εἰς τὴν δίκην τῶν εἴτε ὡς κατόχων, εἴτε ὡς ἐκλεξάντων ἐνδιαφερομένων· ἡ γνώμη τῶν παρὰ τοῦ πρωτοδικείου Πατρῶν κατὰ τὴν δίκην διοριζομένων πραγματογνωμόνων δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δικαστήριον. Κατὰ τῶν ἀποράσεων τοῦ πρωτοδικείου δὲν ἐπιτρέπεται ἀναίρεσις.

Ἄρθρον **6.** Οἱ ἐκλέξαντες οἰκόπεδα, τὰ ὁποῖα ἤθελον χαρακτηρισθῇ ὁριστικῶς ὡς ὑπαγόμενα εἰς τὴν γ'. κατηγορίαν τοῦ ἄρθρου **4**, ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποζημιώσωσιν ἐν καιρῷ τῆς παραχωρήσεως τοὺς κατόχους διὰ τὴν ἀξίαν τῶν ἐπ' αὐτὰ οἰκοδομῶν.

Ὅσοι τῶν κατόχων δυστροπήσωσι νὰ ἀποσυρθῶσιν, ἀποβάλλονται διοικητικῶς ἀπὸ τὴν διακατοχὴν τῶν γηπέδων καὶ ἐγκαθίστανται εἰς αὐτὰ οἱ ἐκλέξαντες, ἀφοῦ προηγουμένως καταθέσωσι τὴν ἀξίαν τῆς οἰκοδομῆς εἰς τὸ ταμεῖον Πατρῶν.

Ἄρθρον **7.** Οἱ συμπεριληφθέντες εἰς τὴν κατὰ τὸ **1851** ἐνεργηθεῖσαν κλήρωσιν καὶ μὴ ἐκλέξαντες ἢ ἐκλέξαντες γήπεδα μὴ θεωρούμενα διαθέσιμα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου θέλουσι προσκληθῆ, ἅμα τῇ δημοσιεύσει αὐτοῦ καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου, νὰ ἐκλέξωσιν ἄλλα ἐκ τῶν διαθεσίμων. Ἐὰν ὅμως τὰ γήπεδα, ἅπερ ἐξέλεξαν εἶναι ἐκ τῶν ἄνευ ἀδείας τῶν ἐπιτροπῶν καταληφθέντων καὶ ἡ ἀξία τῶν ἐπ' αὐτὰ οἰκοδομῶν, ἥτις θέλει προσδιορισθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου **5**, δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς ἓξ χιλιάδας δραχμάς, ἔχουσι τὸ δικαίωμα οἱ ἐκλέξαντες αὐτὰ νὰ ἐπιμείνωσιν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐκλογῆς των, ἀλλ' ἐν τῇ περιπτώσει

ταύτῃ ὀφείλουσι νὰ ἀποζημιώσωσι τοὺς κατόχους διὰ τὴν ἀξίαν τῆς οἰκοδομῆς, τὰ δὲ γήπεδα θέλουσι παραχωρηθῆ εἰς αὐτούς, ἀφοῦ ἐκνικηθῶσι καὶ πεισθῶσιν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον **8.** Οἱ κάτοχοι ἐθνικῶν οἰκοπέδων, τὰ ὁποῖα ἤθελον ἀφαιρεθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν δύο προηγουμένων ἄρθρων διὰ νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ἀποζημίωσιν ἄλλων, δύνανται νὰ λάβωσιν ἐπ' ἐκτιμήσει μέχρι **200** □ πήχεων ἐκ τῶν ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως κειμένων ἐθνικῶν γηπέδων διὰ νὰ ἀνεγείρωσι κατοικίαν.

Ἄρθρον **9.** Διὰ τοὺς ἔχοντας δικαίωμα πρὸς ἀποζημίωσιν ἢ ἀνταλλαγὴν μὴ λαβόντας δὲ οὐδόλως τοιαύτην, μηδὲ συμπεριληφθέντας εἰς τὴν κλήρωσιν τοῦ **1851**, θέλει ἐνεργηθῆ νέα κλήρωσις· διὰ τὴν ὁποίαν αἱ μερίδες παριστάνουσιν ὑπόλοιπον, θέλουσι συμπληρωθῆ τὰ ὑπόλοιπα ταῦτα, ὥστε νὰ ἐξαντληθῶσιν ἅπασαι αἱ μερίδες αἱ ἐγγεγραμμέναι εἰς τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ **1** διαλαμβανόμενον βιβλίον.

Οἱ θέλοντες νὰ διατηρήσωσι τὰ ἐν τῇ ἄνω πόλει γήπεδά των λαμβάνουσι περὶ τούτου ἔγγραφον ἐκδιδόμενον ἀπὸ τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον καὶ περιέχον τὴν θέσιν καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν τοιούτων γηπέδων, τὰ ὁποῖα ταυτοποιοῦνται καὶ ὀρθογωνίζονται κατὰ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως.

Ἄρθρον **10.** Δι' ὅλας τὰς γεννησομένας ἀποζημιώσεις ἢ ἀνταλλαγὰς κατὰ τὰ ἄρθρα **7** καὶ **9** τοῦ παρόντος νόμου θέλουσιν ἐκδοθῆ προσωρινὰ παραχωρητήρια, καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει τὸ ἄρθρον **2**.

Ἄρθρον **11.** Ἅμα τῇ ἐκδόσει τοῦ προσωρινοῦ παραχωρητηρίου λόγῳ ἀνταλλαγῆς ἡ κατοχὴ καὶ ἡ ἐλευθέρα διαχείρισις τοῦ ἀνταλλαχθέντος γηπέδου τῆς ἄνω πόλεως μεταβαίνει αὐτοδικαίως εἰς τὸ δημόσιον, ἐπιφυλαττομένου εἰς τοὺς τρίτους τοῦ δικαιώματος ἵνα ἐκνικήσωσιν ἢ ἐκποιήσωσιν αὐτὸ ἀναγκαστικῶς διὰ χρέος τοῦ ἀνταλλάξαντος ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, ἀρχομένου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἐὰν προϋπῆρχε κατάσχεσις.

Ἄρθρον **12.** Διαρκούσης τῆς προσωρινῆς κατοχῆς τοῦ δημοσίου οὐδεμία δουλεία δύναται νὰ ἐξασκηθῆ ἐπὶ τοῦ ἀνταλλαχθέντος γηπέδου, ὁ δὲ ἔχων δικαίωμα δουλείας ἐπὶ τῶν ἀνταλλαχθέντων ἢ παρὰ τοῦ σχεδίου ἀφαιρεθέντων γηπέδων δικαιοῦται νὰ ἀποζημιωθῆ ἀπὸ τὸν λαβόντα τὸ προσωρινὸν

παραχωρητήριον, δι' ὅσον καιρὸν ἔχει δικαίωμα νὰ κατέχῃ δυνάμει αὐτοῦ τὸ ἀνταλλαγμα.

Ἄρθρον 13. Τὸ δημόσιον διατηρεῖ τὸ δικαίωμα τῆς κυριότητος ἐφ' ὅλων τῶν γηπέδων, ὅσα παραχωροῦνται παρ' αὐτοῦ λόγῳ ἀνταλλαγῆς ἢ ἀποζημιώσεως τῶν τῆς ἄνω πόλεως ἰδιοκτησιῶν μέχρι τῆς παραλεύσεως ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐὰν διαρκοῦντος τοῦ χρόνου τούτου τὸ ἐν τῇ ἄνω πόλει γήπεδον ἀμφισβητηθῇ ὑπὸ τρίτου, τὸ παρὰ τοῦ δημοσίου παραχωρηθὲν γήπεδον κατάσχεται συντηρητικῶς καὶ ἐγγράφεται ἐπ' αὐτοῦ ὑποθήκη κατὰ τὸ ἄρθρον 960 τῆς πολ. δικονομίας. Μετὰ δὲ τὴν τυχὸν ὁριστικὴν ἐκνίκησιν τοῦ ἐν τῇ ἄνω πόλει γηπέδου ὑπὸ τρίτου, ἐὰν τὸ παρὰ τοῦ δημοσίου ἀντ' αὐτοῦ δοθὲν εἶναι ἐλεύθερον οἰκοδομῆς, ἐπανέρχεται εἰς αὐτό, ἄλλως δίδεται εἰς τὸν κάτοχον ἐπ' ἐκτιμήσει· ἐὰν ὅμως ἡ ἀμφισβήτησις δὲν ἀφορᾷ εἰμὴ μέρος τοῦ ἐν τῇ ἄνω πόλει γηπέδου, τ' ἀνωτέρω ὁριζόμενα ἐνεργοῦνται ἐπὶ ἀναλόγου μέρους τοῦ παρὰ τοῦ δημοσίου χορηγηθέντος γηπέδου.

Ἐὰν τὸ ἀνταλλαχθὲν γήπεδον τῆς ἄνω πόλεως ἢ μέρος αὐτοῦ ἐκποιηθῇ ἀναγκαστικῶς ἐντὸς τοῦ ἔτους, ἐπανέρχεται ἐπίσης εἰς τὸ δημόσιον τὸ παρ' αὐτοῦ δοθὲν οἰκόπεδον, ἢ ἀνάλογον μέρος αὐτοῦ. Ἐὰν ὅμως ἠγέρθη ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομή, παραχωρεῖται ἐπ' ἐκτιμήσει ὡς ἀνωτέρω.

Ἄρθρον 14. Μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου θέλουσιν ἐκδοθῇ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου τὰ ὁριστικὰ παραχωρητήρια διὰ τὰ δοθέντα ὑπὸ τοῦ δημοσίου λόγῳ ἀνταλλαγῆς ἢ ἀποζημιώσεως γήπεδα. Δι' ὅσα ὅμως γήπεδα ἐπροτάθησαν ἀμφισβητήσεις ἡ ἔκδοσις τῶν παραχωρητηρίων θέλει ἐνεργηθῇ, ἀφοῦ περαιωθῇ ὁριστικῶς πᾶσα ἀμφισβήτησις.

Ἄρθρον 15. Ἅμα τῇ ἐκδόσει τοῦ ὁριστικοῦ παραχωρητηρίου, τὸ ἐν τῇ ἄνω πόλει γήπεδον, ἀντὶ τοῦ ὁποίου ἐδόθη ἡ ἀποζημίωσις ἢ ἀνταλλαγή, μεταβαίνει αὐτοδικαίως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου ἐλεύθερον παντὸς βάρους.

Ἄρθρον 16. Αἱ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἄνω πόλει γηπέδων ὑποθῆκαι μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως ἐπὶ τῶν παρὰ τοῦ δημοσίου λόγῳ ἀνταλλαγῆς ἢ ἀποζημιώσεως ὁριστικῶς παραχωρηθέντων γηπέδων. Διὰ δὲ τὰς ἐπιβαρυνούσας τὰ εἰρημένα γήπεδα τῆς ἄνω πόλεως δουλείας ὀφείλεται ἀποζημίωσις, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ὁποίας δίδεται δικαίωμα ἐγγραφῆς ὑποθή-

κης ἐπὶ τῶν παρὰ τοῦ δημοσίου ὁριστικῶς παραχωρηθέντων γηπέδων.

Ἄρθρον 17. Οἱ ἀξιοῦντες δικαίωμα δουλείας μὴ ἐγγεγραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῆς μεταγραφῆς ὀφείλουσι νὰ τὸ ἀναγγείλωσιν ἐντὸς τοῦ ἔτους εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα, σημειοῦντες ὁμοῦ καὶ τὸ παρ' αὐτῶν ἀπαιτούμενον πρὸς ἀποζημίωσιν τῆς δουλείας ποσόν, ὁ δὲ ὑποθηκοφύλαξ θέλει κρατεῖ εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον σημείωσιν τῶν ἀπαιτήσεων τούτων.

Ἄρθρον 18. Ἅμα τῇ μεταγραφῇ τοῦ λόγῳ ἀποζημιώσεως ἢ ἀνταλλαγῆς παρὰ τοῦ δημοσίου ὁριστικῶς χορηγηθέντος γηπέδου, ὁ ὑποθηκοφύλαξ ὀφείλει νὰ ἐγγράψῃ εἰς βάρος αὐτοῦ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν τὰς ἐγγεγραμμένας εἰς βάρος τοῦ ἐν τῇ ἄνω πόλει γηπέδου ὑποθήκας, ὑποθήκην διὰ τὴν λόγῳ δουλείας ὡς ἀνωτέρω ἐκκαθαρισμένην ἀποζημίωσιν καὶ προσημείωσιν, ἐὰν ἡ ἀποζημίωσις ὁπωσδήποτε ἀμφισβητῆται. Τὰ ἔξοδα τῆς ἐγγραφῆς εἶναι εἰς βάρος τοῦ ἀνταλλάξαντος ἢ ἀποζημιωθέντος.

Ἄρθρον 19. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς τοῦ λόγῳ ἀποζημιώσεως ἢ ἀνταλλαγῆς χορηγηθέντος γηπέδου δύνανται οἱ ἔχοντες κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δικαίωμα ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἢ προσημειώσεως νὰ ζητήσωσι τὴν ἐγγραφήν· μετὰ παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης τὰ μὴ ἐγγραφέντα δικαιώματα μεταβάλλονται εἰς προσωπικά.

Ἄρθρον 20. Οἱ ἔχοντες οἰκόπεδα ὑποκείμενα εἰς πληρωμὴν δικαιώματος ἐπιφανείας πρὸς τὸ δημόσιον (νοβέλλου) καθίστανται κύριοι τοῦ ἡμίσεως αὐτῶν καὶ ἔχουσι δι' αὐτὸ δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἢ ἀνταλλαγῆς, ἐὰν κεῖται ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως. Τὸ ἄλλο ἥμισυ θεωρούμενον ὡς ἐθνικὸν παραχωρεῖται εἰς τοὺς ἰδίους κατ' ἐκτίμησιν, ἐὰν ἀνήγειραν ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομὰς μέχρι τέλους 8βρίου 1857.

Ἐὰν κάτοχός τις οἰκοπέδου ὑποκειμένου εἰς δικαίωμα ἐπιφανείας καὶ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως κειμένου ἔλαβεν ἤδη πρὸς ἀποζημίωσιν ἐθνικὸν οἰκόπεδον, τοῦ ὁποίου ἡ ἔκτασις εἶναι ἀνωτέρα τοῦ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντος ἡμίσεως, ἐφαρμόζεται ὡς πρὸς τὸ πλεόνασμα ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 2.

Ἄρθρον 21. Μετὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐξάντλησιν ὅλων τῶν μερίδων, ἅπαντα τὰ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως οἰκόπεδα θεωροῦνται ὡς ἀνήκοντα ἀποκλειστικῶς καὶ ἄνευ οὐδενὸς βάρους ἢ ὑποχρεώσεως εἰς τὸ δημόσιον, ἐξαιρέσει τῶν ὅσα ἐκράτησαν οἱ ἰδιοκτῆται, καὶ ὅσα

τὸ δημόσιον παρεχώρησε πρὸς ἀποζημίωσιν ἢ ἀνταλλαγὴν ἢ ἐπ' ἐκτιμήσει.

Ἄρθρον **22.** Ἐπιτρέπεται νὰ παραχωρηθῶσι δι' ἐκτιμήσεως εἰς τοὺς κατόχους, ἐὰν αἱ ὑπάρχουσαι ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομαὶ ἀνηγέρθησαν μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου τοῦ **1857.**

1) Τὰ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντα ἐθνικὰ ἢ εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ δι' ἀποζημιώσεως ἢ ἀνταλλαγῆς περιελθόντα καὶ περιελευσόμενα ἰδιόκτητα οἰκόπεδα τῆς ἄνω πόλεως, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν οἱουδήποτε εἴδους οἰκοδομαί.

2) Τὰ ἐθνικὰ οἰκόπεδα τῆς κάτω πόλεως, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀνηγέρθησαν οἰκοδομαὶ ἀξίας ἀνωτέρας τῶν χιλίων δραχμῶν, καὶ τὰ ὁποῖα δὲν ἤθελον ἐπιμείνει νὰ κρατήσωσιν οἱ κατὰ τὸ **1851** κληρωθέντες κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου **7.** καὶ

3) Τὰ δοθέντα ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν πρὸς ἀνταλλαγὴν γηπέδων ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως κειμένων ἢ ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ὑπόκεινται εἰς τὰ ληρθησόμενα μέτρα, ἐὰν ὑπάρχωσιν ἐπ' αὐτῶν οἱουδήποτε εἴδους οἰκοδομαί.

Ἡ παραχώρησις τῶν ἀνωτέρω καὶ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις **13** καὶ **20** διαλαμβανομένων οἰκοπέδων θέλει περιορισθῆ εἰς ὅσον μέρος κατέχει ἡ οἰκοδομὴ ὀρθογωνιζόμενον καὶ τακτοποιούμενον κατὰ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως. Τὰ ἐλεύθερα οἰκοδομῶν οἰκόπεδα ἢ μέρη αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ διὰ περιτοιχισμάτων ἢ περιφραγμάτων κατεχόμενα ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν διαθεσίμων, ἀποβαλλομένων διοικητικῶς τῶν κατόχων.

Ἄρθρον **23.** Ὅλα τὰ οἰκόπεδα, ὅσα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου παραχωροῦνται ἐπ' ἐκτιμήσει, δύνανται, ἐὰν οἱ κάτοχοι αὐτῶν ἢ οἱ δικαιοπάροχοί των ἔχωσι δικαίωμα ἀνταλλαγῆς ἢ ἀποζημιώσεως, νὰ τὰ λάβωσιν ἀπέναντι τῶν μεριδίων των.

Ἄρθρον **24.** Ἡ ἀξία τῆς οἰκοδομῆς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις **6** καὶ **7** διαλαμβανομένων οἰκοπέδων καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀποζημιώσεων προσδιορίζεται δι' ἐκτιμήσεως, ἐνεργουμένης ὑπὸ δύω πραγματογνωμόνων, ὧν τὸν ἕνα διορίζει ὁ ὀφείλων τὴν ἀποζημίωσιν καὶ τὸν ἕτερον ὁ δικαιούμενος νὰ λάβῃ αὐτήν· ἐν περιπτώσει δὲ διχογνωμίας, τρίτος πραγματογνώμων διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν ἀποφασίζει παραδεχόμενος τὴν ἑτέραν τῶν γνωμῶν, ἢ σχηματίζων ἰδίαν ἐντὸς τῶν ὁρων αὐτῶν.

Ἐὰν ὁ εἷς τῶν ἐνδιαφερομένων δὲν διορίσῃ τὸν ἐκ μέρους του πραγματογνώμονα ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς νομίμως προσκληθῇ

ὑπὸ τοῦ ἑτέρου, διορίζεται οὗτος ὑπὸ τοῦ Προέδρου· ἡ ἀπόφασις τῶν πραγματογνωμόνων ἐκτελεῖται προσωρινῶς, ἀφοῦ ὁ Πρόεδρος κηρύξῃ αὐτὴν ἐκτελεστὴν κατὰ τὸ ἄρθρον **119** τῆς πολ. δικονομίας.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης συγχωρεῖται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς λάβωσι νομίμως γνῶσιν οἱ διαφερόμενοι. Τὸ πρωτοδικεῖον δικάζει ὡς ἐπὶ συνοπτικῶν ὑποθέσεων καὶ ἀνεκκλήτως, ἡ δὲ γνώμη τῶν παρ' αὐτοῦ διοριζομένων πραγματογνωμόνων δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' αὐτό. Ἡ ἀπόφασίς του δὲν ὑπόκειται εἰς ἀναίρεσιν, ἐπιτρέπεται δὲ μόνον κατ' αὐτῆς τὸ ἔν δικον μέσον τῆς ἀνακοπῆς ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, ἐφαρμοζομένης ὡς πρὸς τὴν ἐπέκτασιν τῶν ἐν τῷ παροντι παραγράφῳ ὡρισμένων προθεσμιῶν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου **195** τῆς πολ. δικονομίας. Αἱ ὑποθέσεις αὗται ἐξακολουθοῦν νὰ δικάζωνται καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν ὡς κατεπείγουσαι, χωρὶς νὰ κηρυχθῶσιν ὡς τοιαῦται διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου **6** τοῦ περὶ δικαστικῶν διακοπῶν νόμου ἀπαιτουμένης ἀποφάσεως.

Ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, κηρύττων προσωρινῶς ἐκτελεστὴν τὴν ἀπόφασιν τῶν πραγματογνωμόνων ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἑνὸς τῶν ἐνδιαφερομένων, δύναται νὰ ὑποβάλῃ τὸν ἕτερον εἰς ἀνάλογον χρηματικὴν ἐγγύησιν διδομένην παρὰ τῷ Γραμματεῖ τῶν Πρωτοδικῶν, διὰ τὴν ἐνδεχομένην ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου ἐλάττωσιν ἢ αὔξησιν τῆς πρώτης ἐκτιμήσεως.

Ἐὰν ἡ τοιαύτη ἐγγύησις ζητῆται ἀπὸ τὸν ἐκλέξαντα τὸ οἰκόπεδον καὶ ὁ κάτοχος αὐτοῦ δὲν τὴν παρακαταθέσῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς προσκληθῇ, λαμβάνεται τὸ ποσὸν τῆς ὁρισθείσης ἐγγυήσεως ἀπὸ τὰ χρήματα τῆς ἐκτιμήσεως καὶ παραλατατίθεται εἰς τὸ ταμεῖον Πατρῶν. Ἐὰν δὲ ἡ ἐγγύησις ζητῆται ἀπὸ τὸν κάτοχον τοῦ οἰκοπέδου καὶ ὁ ἐκλέξας ἀρνηθῇ νὰ τὴν χορηγήσῃ, ἀναβάλλεται ἡ ἔξωσις τοῦ κατόχου ἀπὸ τὸ οἰκόπεδον.

Οἱ πραγματογνώμονες λαμβάνουσιν ἀποζημίωσιν κανονιζομένην ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου **1835** Β. διατάγματος περὶ τῶν ἐν πολιτικαῖς ὑποθέσεσι δικαιωμάτων τῶν μαρτύρων, ἐμπειροτεχνῶν κλπ. πληρονομένην ἐξ ἡμισείας ἀπὸ τοὺς ἀναφερομένους.

Ἄρθρον **25.** Ἡ ἀξία τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου παραχωρουμένων ἐπ' ἐκτιμήσει ἐθνικῶν οἰκοπέδων θέλει ἐξακριβωθῆ ὑπὸ δύω πραγματογνωμόνων, ὧν τὸν ἕνα θέλει

διορίσει τὸ δημόσιον καὶ τὸν ἕτερον ὁ ἐνδιαφερόμενος κάτοικος. ἐν περιπτώσει διχογνωμίας ἢ ὅταν ὁ ἕτερος δὲν διορίσῃ ἐμπροθέσμως τὸν ἐκ μέρους του πραγματογνώμονα, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου. Κατὰ δὲ τὰς ἀποράσεως τῶν πραγματογνωμόνων ἐπιτρέπεται νὰ γενῇ ἀνακοπὴ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως καὶ ἄνευ προσφυγῆς εἰς ἀναίρεσιν κατὰ τ' ἀνωτέρω.

Τὸ τίμημα τῶν γηπέδων τούτων θέλει πληρωθῆ, τῶν μὲν ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 ἐνδιαλαμβανομένων καὶ τῶν πρὸς ἀνταλλαγὴν γηπέδων ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως δοθέντων εἰς ἑπτὰ ἐτησίας ἴσας δόσεις μὲ τόκον 6 τοῖς 0|0 κατ' ἔτος.

Ἡ πρώτη δόσις θέλει πληρωθῆ εὐθὺς μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παραχωρητηρίου καὶ πρὸ τῆς παραδόσεως αὐτοῦ εἰς τὸν δικαιοῦχον.

Τὸ δημόσιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγγράψῃ πρώτην ὑποθήκην ἐπὶ τῶν παραχωρουμένων γηπέδων, ἰσχύουσαν μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ τιμήματος.

Ἄρθρον 26. Ὅσα οἰκόπεδα τῆς ἄνω ἢ κάτω πόλεως μείνωσιν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου ἐπιτρέπεται νὰ ἐκποιηθῶσι κατὰ τὸν περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν ῥαβδωτῶν κτημάτων νόμον.

Ἄρθρον 27. Ἡ ὑφισταμένη ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων ἐπιτροπὴ καταργεῖται, ἡ δὲ περαιτέρω διεξαγωγὴ τῆς ἀποζημιώσεως ἀνατίθεται εἰς ὑπάλληλον διορισθησόμενον διὰ Β. διατάγματος κατὰ πρότασιν τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν.

Παρὰ τῷ ὑπαλλήλῳ τούτῳ διορίζεται εἷς μηχανικὸς καὶ εἷς γραμματεὺς διὰ Β. Διατάγματος κατὰ πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὅστις θέλει διορίσει καὶ τὸ λοιπὸν ἀναγκαῖον βοηθητικὸν προσωπικόν, διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ὁποίου θέλει ζητηθῆ ἡ ἀναγκαία πίστωσις.

Ἄρθρον 28. Αἱ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διαλαμβανόμεναι κληρώσεις ἐνεργοῦνται ὑπὸ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀποζημιώσεως ὑπαλλήλου ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ Δημάρχου.

Ἄρθρον 29. Πᾶσα ἀπαίτησις περὶ ἀνταλλαγῆς ἢ ἀποζημιώσεως γηπέδου τῆς ἄνω πόλεως μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου εἶναι ἀπαράδεκτος. Διὰ τὰ

γήπεδα δὲ, τὰ ὁποῖα ἤθελον ἀμφισβητηθῆ ὑποτρίτου, ἡ προθεσμία ἄρχεται ἀφ' ἧς περαιωθῆ ἡ ἀμφισβήτησις.

Ἡ περιέχουσα τὴν ἀνωτέρω ἀπαίτησιν ἀναφορὰ ἐπιδίδεται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον Πατρῶν, ἢ τὸν διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀποζημιώσεως διωρισμένον ὑπάλληλον.

Ἄρθρον 30. Ὅλαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις ἀκυροῦνται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν κλήρωσιν τῶν τμημάτων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Πονηρόπουλος
Γ. Διαμάντης
Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ε'.

Τῆς 2 Δεκεμβρίου 1857.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 11 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθόντες οἱ ἀρτι ἀμφανισθέντες βουλευταὶ Α. Βιλαέτης καὶ Ν. Μοσχούλας, ἔδωκαν τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῆς συνεδριάσεως προσαρτώμενον τῆς ὁρκοδοσίας πρωτόκολλον.

Ἐγένετο ἐπομένως ἡ μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Ν. Ματθαίου καὶ Ἰωάν. Οἰκονομοπούλου, καθ' ἣν ἔλαχον οἱ βουλευταὶ ὡς ἀκολούθως·

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον 1857.

Α.	Β.	Γ.
Α. Στέφανος	Β. Δημητρακόπουλος	Δ. Δημητρακόπουλος
Στ. Καπετανάκης.	Γ. Σιρπᾶνος	Γ. Ῥεβελιώτης
Ν. Πανουριᾶς	Ἀντ. Ἀρμάος.	Κ. Τσούκαλᾶς
Γ. Βελῆς	Γ. Ναΐτης	Γ. Π. Γιατράκος

Δ. Τσόκρης
Θ. Ζαΐμης
Α. Καλογερόπουλος
Π. Ταντσρίας
Δ. Όρεινός
Φ. Φλωνός
Ά. Χ. Αναργύρου
Α. Νοταράς
Σ. Σκουμπουρδής
Γ. Σκούφος
Ἰω. Τατσράκης
Ἠλ. Παπαδάτος
Π. Καπελόπουλος
Ἐμμ. Τσούχλος
Κωνστ. Πλαπούτας
Γ. Ἰατρός

Δ.

Α. Κομπάνης
Ἠλ. Καράπουλος.
Χ. Πονηρόπουλος
Σ. Βλάχος
Ν. Παπαμιχαλόπουλος
Μ. Σκαλιστήρης
Μ. Μιχαλόπουλος
Β. Κριεζής
Μ. Σολωμός
Π. Πατρινός
Γ. Μπίσιας
Κ. Πλατύς
Κ. Κουρκουμέλης
Γ. Κεφάλας
Δ. Πετροπουλάκης
Σ. Κρεστενίτης
Εὐαγ. Κοντογιάννης
Ν. Τσαλαμίδας
Δ. Νάκος
Ά. Σοφιανός

Ἰω. Ζάρκος
Στ. Δοκός
Πέτρος Δελιγιάννης
Χ. Χριστόπουλος
Ἰω. Σκαβέντσος
Ε. Οἰκονομόπουλος
Σ. Βαρότσης
Ά. Παπαθυμητριάδης
Δ. Πολυχρονόπουλος
Ά. Γκίκας
Γ. Μαυρομιχάλης
Ἀν. Χέρβας
Ἰω. Εὐσταθίου.
Δ. Βουδούρης
Ν. Μπουκουβάλας.
Ά. Δανηλόπουλος

Ε.

Εὐθ. Κεχαγιάς
Γ. Γουλιμής
Ν. Μπούκουρας
Ά. Αὐγερινός
Γ. Γκολφάτης
Ἰω. Μπαλάφας
Ἐλ. Καλογερᾶς
Γ. Νικολάου
Χ. Θεοχαρόπουλος
Γ. Πανουργιάπουλος
Π. Καλαμογδάρτης.
Ν. Ματθαίου
Ἰω. Μωριάτης
Γ. Περιωτής
Ά. Ἀντωνόπουλος
Γ. Κανδύλης
Κ. Βλάχης
Ι. Δαρεντσιώτης
Ἰω. Ταμπακόπουλος
Δ. Ἀθανασίου

Ζ.

Ἰω. Σαγρέδος
Χ. Σουμαρίπας.
Ά. Μάντσαρης
Ν. Τσίλιος
Δ. Στάϊκος
Ἀνεγν. Παπατσώρης
Ά. Δεκιγάλας

Ν. Γρανίτσας
Ν. Καΐρης
Ἰω. Προβελέγγιος
Κ. Δουζίνας
Α. Πετιμεζᾶς
Ν. Ἰατρός
Ά. Μεταξᾶς

Ά. Μαυροειδής
Ά. Βενιζέλος
Θ. Γρίβας
Β. Νικολαΐδης
Ά. Δανόπουλος
Ν. Παρδαρέγος
Λ. Λόντος
Σ. Στράτος
Π. Καμπάνης
Ν. Πιεράκος
Γ. Στάϊκος
Ν. Χ. Παναγιώτου
Π. Ψάθης
Ι. Στεφανόπουλος
Θ. Ιωαννετάκης
Ά. Κοντόπουλος

Ζ.

Ἠλ. Καραγιάννης
Ν. Ἀπόπουλος
Ά. Ρ. Ῥαγκαβῆς
Ν. Βουδούρης
Π. Κουντουριώτης
Λ. Χ. Λόντος
Ἐμμ. Ἀντίπας
Π. Χ. Πέτρος
Γ. Μαδεμοχωρίτης
Στ. Μήτσας.
Π. Παπατσώνης
Ἰ. Παπαλουκόπουλος.
Σ Κοπανίτσας
Ἰω. Βαλασόπουλος
Γ. Διαμάντης
Εὐθ. Καπελόπουλος
Σπ. Ἀντωνόπουλος
Ά. Ἀβέρωφ
Ν. Καναβός
Δ. Καλλιφρονᾶς

Ά. Κουμουνδοῦρος
Ά. Δεβόπουλος
Ι. Πατριαρχέας
Α. Ῥενουάρδος
Δ. Βλαΐτης

Γενομένης κληρώσεως τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Δωρίδος, διὰ τὸν ἕτερον τῶν βουλευτῶν αὐτῆς, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν

ψηφολεκτῶν Χ. Θεοχαροπούλου καὶ Ν. Ματθαίου, ἔλαχεν ἡ ἐκλογὴ εἰς τὸ ε. τμῆμα.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος παρακαλέσας τοὺς βουλευτὰς νὰ συνέλθωσιν αὔριον περὶ τὴν 10 διὰ νὰ προβῶσιν εἰς τὰς τμηματικὰς ἐργασίας των, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 12.

Ὁ πρόεδρος

ΔΗΜ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Πονηρόπουλος
Γ. Διαμάντης
Π. Ψάθης

«Σήμερον τὴν δευτέραν Δεκεμβρίου τοῦ 1857 παρουσιασθέντες οἱ μήπω ὁρκισθέντες βουλευταὶ Ἠλείας καὶ Ὀλυμπίας, ἔδωκαν ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον ὡς ἀκολούθως.

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου.»

Ὅθεν συνταχθὲν τὸ παρὸν πρωτόκολλον ὑπεγράφη ὑπό τε τοῦ προεδρείου, τῶν ὁρκισθέντων βουλευτῶν καὶ τοῦ ἱερέως.

Ὁ Πρόεδρος

ΔΗΜ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ.

Οἱ ὁρκισθέντες Βουλευταὶ
Λύσανδρος Βλαΐτης
Ν. Δ. Μοσχούλας

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Πονηρόπουλος

Ὁ Ἱερεὺς
Μάρκος Μοσχάτος.»

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΤ'.

Τῆς 7 Δεκεμβρίου 1357.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ὑπεγράφησαν.

Ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα, ἐκτὸς τοῦ γ'. καὶ ς'. μὴ συμπληρωθέντων, ὅτι ἐξελέξαντο κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν προέδρους μὲν τοὺς Λ. Τσόκρην, Δ. Βουδούρην, ΣΤ. Βλάχον, Ν. Μπούκουραν καὶ Ἰω. Σαγρέδον· γραμματεῖς δὲ τοὺς Σ. Σκουμπουρδὴν, Ἰω. Σκαβέντσον, Κ. Πονηρόπουλον, Ἰω. Μωριάτην καὶ Ἀ. Ῥενουάρδον. Μέλη δὲ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἐπιτροπῆς τοὺς Θ. Ζαΐμην καὶ Δ. Ὀρεινὸν, Ἰω. Ζάρκον καὶ Σ. Βαρότσην, ΣΤ. Βλάχον καὶ Κ. Πλατύν, Χ. Θεοχαρόπουλον καὶ Ἰω.

Μωριάτην, Α. Πετμεζᾶν καὶ Δ. Σταϊκον· τῆς δὲ ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν τοὺς Α. Χ. Ἀναργύρου, Εὐσ. Οἰκονομόπουλον, Κ. Πλατὺν, Ἰω. Λορεντσιάδην καὶ Γ. Καΐρη καὶ τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς τοὺς Π. Ταντσρίαν, Α. Παπαδημητριάδην, Μ. Μιχαλόπουλον, Κ. Βλάμην καὶ Α. Μάντσαρην. Εἰσηγητὰς δὲ τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας διὰ τὸ ἔτος 1858 ἐπιτροπῆς, τοὺς Δ. Γσίκρην, ΣΤ. Δοκὸν, Σ. Κρεστενίτην, Γ. Παναγιωτόπουλον καὶ Α. Βιλαέτην· ἐπὶ τοῦ περὶ ἀποζημιώσεως τῶν οἰκοπέδων Πατρῶν τοὺς Θ. Ζαΐμην, Π. Δελιγιάννην, Χρ. Τσαλαμιδᾶν, Ν. Ματθαίου καὶ Α. Βιλαέτην καὶ μέλη τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς τοὺς Σωτ. Σκουμπουρδῆν, Α. Ἀρμάου, Α. Σοφιανόν, Γ. Κονδύλην καὶ Κ. Δουζίναν.

Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν τελετῶν τῆς Αὐλῆς δι' οὗ ἀγγέλλεται πένθος δύο ἑβδομάδων ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῆς Πριγγιπέσσης Μαρίας Ἀμαλίας τῆς Νεαπόλεως.

Ἀνεγνώσθη εἶτα ἀναφορὰ πρὸς τὴν Βουλὴν τοῦ Κ. Α. Ἀβέρωφ, δι' οὗ εὐχαριστῶν τὸ σῶμα διὰ τὴν ἐκλογήν του ὡς ταμίου τοῦ Σώματος, ἀνατίθησι προσωρινῶς ὑπ' εὐθύνην του τὰ καθήκοντά του εἰς τὸν συνάδελφόν του Α. Μάντσαρην.

Ἐγένετο ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Ἰω. Μωριάτου καὶ Π. Καμπάνη κλήρωσις συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς διὰ τὴν τελετὴν τῆς 9 Δεκεμβρίου, καθ' ἣν ἔλαχον οἱ ΚΚ. Π. Καμπάνης, Εὐαγ. Κοντογιάννης, Γ. Νικολάου, Π. Χ. Πέτρου, Ν. Καναβὸς, Ἰω. Σαγρέδος, Ν. Τσέλιος, Χ. Θεοχαρόπουλος, Α. Πετμεζᾶς καὶ Ν. Ἰατρός.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ κτλ. διὰ τὸ 1858, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ Εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων Ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐμελέτησεν ἐσκεμμένως τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ καὶ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας διὰ τὸ 1858 ἔτος.

Γνωμοδοτοῦσα ἑπομένως ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς αὐτοῦ, λαμβάνει ἀφορμὴν νὰ παρατηρήσῃ ὅτι εἶναι καλὸν ἡ Βασ. Κυβέρνησις νὰ σπεύσῃ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων τὸ περὶ ἀπογραφῆς νομοσχέδιον, ὅπερ ἑκάστοτε παρὰ τῆς Βουλῆς ἐπιζητεῖται, διὰ νὰ ἐκλείψωσιν αἱ ὑπ-

πάρχουσαι περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὑφισταμένου νόμου ἀνωμαλίαι καὶ κανονισθῇ ἀκριβῶς ὁ κατ' ἔτος ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν νεοσυλέκτων.

Ἀθήνησι τῇ 7 Δεκεμβρίου 1857.

Ὁ Εἰσηγητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς
Λύσανδρος Βιλαέτης.»

Λαβών τις ἑπομένως τὸν λόγον παρεκάλεσε τὴν Βουλὴν νὰ ὁρίσῃ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐμφανιζόμενοι οἱ ἁρμόδιοι ὑπουργοὶ πληροφορήσωσι τὸ Σῶμα περὶ τῶν ἐν Σύρῳ ἐσχάτως διατρεξάντων· ἡ δὲ Βουλὴ ὥρισεν ὡς τοιαύτην τὴν πρώτην συνεδρίασιν μετὰ τὴν τῶν πρακτικῶν ἀνάγνωσιν.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 150000 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ ἔτος 1857· ὁμοίων ἐκ δραχ. 25000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου διὰ τὸ ἔτος 1857 καὶ ἑτέρων ἐκ δραχ. 302879:24 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου τοῦ ἰδίου ἔτους μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεων· ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἀνάγκαι ἀναπόδραστοι, εἰς τὴν γενικὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους ἀναφυόμεναι, ἀνεπαρκῆ κατέστησαν τὴν ἐπὶ τῶν ἄρθρ. 1 καὶ 5 τοῦ Κεφ. Γ'. τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου κεχορηγημένην διὰ τοῦ γεν. προϋπολογισμοῦ τοῦ 1857 πίστωσιν, καὶ ἡ Κυβέρνησις μὴ δυναμένη δι' ἔλλειψιν πιστώσεως ν' ἀναβάλῃ τὴν πληρωμὴν ἐξόδων τοσοῦτον σπουδαίου καὶ σοβαροῦ χαρακτῆρος, εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν Βουλῶν νὰ αἰτήσηται τὴν διὰ Β. διατάγματος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 15 καὶ 16 τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ χορηγίαν ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχμῶν 150,000, ἥτις καὶ ἐχορηγήθη διὰ τοῦ συναπτομένου ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου ε. ε. Βασ. διατάγματος. Οἱ ὑπαγορεύσαντες τὴν χορηγίαν τῆς πιστώσεως ταύτης λόγοι ἀκριβέστερον ἐκτίθενται ἐν τῇ συναπτομένῃ ἐκθέσει τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ, καὶ ἐξετιμήθησαν ἀπαραιτήτως ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, κατὰ τὴν παρασυναπτομένην πρᾶξίν του.

Συμφώνως λοιπὸν πρὸς τὸ ἄρθρ. 17 τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ ὑποβάλλω κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τὸ συναπτό-

μενον νομοσχέδιον, δι' οὗ ἐπικυροῦται ἡ οὕτω χορηγηθεῖσα πίστωσις, καὶ πέποιθα, Κύριοι, ὅτι προθύμως θέλετε τὴν ἐπιψηφίσει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Δεκεμβρίου 1857.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἀριθ. 20301.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ.

Ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους προβλεφθεῖσα ἐπὶ τοῦ Κεφ. Γ'. ἄρθρ. 1. ἀγγινικὰ μέτρα ἀσφαλείας ἐν δραχμῶν 300,000 πίστωσις ἐξηντλήθη ἤδη διατεθεῖσα ὡς ἑξῆς·

1) Εἰς ἔξοδα τοῦ συμμαχικοῦ στρατοῦ	54,583
2) Εἰς μισθοδοσίαν ὁδηγῶν καὶ ἐθνοφυλάκων καὶ ἐπιμίσθια τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὴν καταδίωξιν τῶν λῃστῶν στρατιωτῶν	123,236
3) Εἰς ἀμοιβὰς πρὸς ἐξόντωσιν τῶν λῃστῶν . .	87,772
4) Εἰς περιθάλψεις καὶ ἀποζημιώσεις τῶν παθόντων	6,615
5) Εἰς διάφορα ἔξοδα, ἀστυνομικὰ καὶ λοιπὰ .	12,896
Τὸ ὅλον δραχ. . . .	285,102

Ὅθεν πρὸς θεραπείαν τῶν μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τ. ἐ. ἀναγκῶν ἀπαιτεῖται, κατὰ λόγον τῆς γενομένης κατὰ τὸ παρελθὸν διάστημα τοῦ χρόνου δαπάνης, πίστωσις ἐτι δραχμῶν 75,000.

Πρὸς τούτοις ἐξηντλήθη καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἰδίου κεφαλαίου πρὸς διατήρησιν τῶν καταδίκων προβλεφθεῖσα ἐκ δραχμῶν 190,000 πίστωσις, ἕνεκα τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς τοῦ Κράτους κρατουμένων καὶ τοῦ ληφθέντος μέτρου περὶ τῆς ὅσον ἐνάπτιν ἀνετωτέρας συντηρήσεως τῶν καταδίκων, ὡς πρός τε τὴν ἐνδυμασίαν καὶ τὴν λοιπὴν οἰκονομίαν αὐτῶν. Ἐπειδὴ δὲ οἱ αὐτοὶ λόγοι, οἱ προκαλέσαντες τὴν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος αἴτησιν ἀναπληρωματικῆς ἐκ δραχμῶν 50,000 πίστωσιν, ὑπαγορεύουσι καὶ κατὰ τὸ παρὸν τὴν ἀνάλογον προσθήκην, ὑπολογιζομένην κατὰ λόγον τῆς μέχρι τοῦδε δαπάνης εἰς δραχμὰς 75,000, παρακαλῶ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἵνα εὐαρεστηθῇ νὰ ἐγκρίνῃ νὰ χορηγηθῇ διὰ βασ. διατάγματος δυνάμει τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ περὶ δημοσίου Λογιστικοῦ νόμου καὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους νόμου πίστωσις ἀναπληρωματικὴ ἐπὶ τοῦ κεφαλ. Γ. « Δημόσιος ἀσφάλεια. »

Ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου 1 . .	δραχ. 75,000
Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 5 . .	» 75,000
Τὸ ὅλον δραχμ. . .	150,000

ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδες.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1857.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς
Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

Ο Θ Ω Ν κ.τ.λ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον, ὡς ἔχει, ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθήτω ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 6 Δεκεμβρίου 1857.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπικυροῦται ἡ διὰ βασ. διατάγματος ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου ε. ε. ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν, συμφώνως πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρ. 15 καὶ 16 τοῦ ἀπὸ κ. Ὀκτωβρίου 1852 νόμου ΣΙΒ. χορηγηθεῖσα ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων, ἀριθ. 150,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1857 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ἤτοι ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κεφ. Γ'. Δραχ. 75,000 ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδων, ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρ. 5 τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου δραχ. ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδων ἀριθ. 75,000.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν Ὑμετέραν συζήτησιν καὶ ψήφισιν τὸ συναπτόμενον νομοσχέδιον, δι' οὗ χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. 25,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου, δι' ἰδιαιτέρας βοηθείας προωρισμένη.

Ἐν τῇ συναδευούσῃ τὸ νομοσχέδιον ἐκθέσει τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, εὑρήσετε, Κύριοι, τοὺς λόγους, οἵτινες ἀρκοῦντως

δικαιολογοῦσι τὴν παραδοχὴν τῆς αἰτουμένης πιστώσεως· διὸ καὶ ἀπέχων ἐπαναλήψεως τῶν λόγων αὐτῶν, πείθομαι, ὅτι μετὰ προθυμίας θέλετε φέρει τὴν ψῆφόν σας ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου τούτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Δεκεμβρίου 1857.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

«Ἡ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1857 ἔτους χορηγηθεῖσα πίστωσις ἐπὶ τοῦ Κεφ. Θ'. ἄρθρ. 2 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου « *βοήθειαι ἰδιαίτεραι* » συνίστατο εἰς δραχμὰς 98,000, ἡ δὲ διὰ τοῦ ΥΚΒ. ἀπὸ 10 Ἰουνίου ε. ε. νόμου χορηγηθεῖσα ἀναπληρωματικὴ πίστωσις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου καὶ ἄρθρου εἰς δραχμὰς 30,000, ὥστε τὸ ὅλον τῆς ἐπὶ τούτου ἐτησίας πιστώσεως ἀνέβη εἰς δραχμὰς 128,000.

Ἡ πίστωσις αὕτη εἶναι νῦν περὶ τὸ τέλος, διότι· ἡ γενικὴ ὑπερτίμησις τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων προὐκάλεσεν οὐ μόνον τὴν χορηγίαν βοηθειῶν ἀρθονωτέρων εἰς τοὺς συνήθως βοηθουμένους ἐνδεεῖς, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπέκτασιν αὐτῶν εἰς ἄλλους οἵτινες καὶ τοι ἔχοντες δικαιώματα πρὸς τοιαύτην, δὲν ἐλάμβανον συντηρούμενοι διὰ τῶν εὐτελῶν μέσων των, προῆλθον ὅμως εἰς τὴν ἀνάγκην ταύτην, καταξαθέντων ἔνεκα τῆς ὑπερτιμήσεως ἀνεπαρκῶν τῶν μέσων των τούτων.

Ἐνῷ δὲ ἡ πίστωσις περὶ ἧς ὁ λόγος ἐγγίζει νὰ ἐξαντληθῇ, ἐπίκειται ἡ ἀνάγκη, κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν συνήθειαν, διανομῆς βοηθημάτων κατὰ τὰς προσεγγιζούσας παραμονὰς τῶν Χριστουγεννῶν εἰς ἐνδεεῖς, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἰσὶ πλεῖσται οἰκογένειαι ἀγωνιστῶν ἐστερημέναι παντὸς πόρου, πλεῖστοι δὲ ὑπηρεσίας πιλυειδεῖς προσενεγκόντες, ὄντες διὰ τοῦτο ἄξιοι τῆς προσασίας ταύτης.

Ὅθεν ἔκρινα ἀπολύτως ἀναγκαίαν τὴν χορηγίαν καὶ ἑτέρας ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν εἴκοσι πέντε χιλιάδων, τὰς ὁποίας ὑπελόγισα ἀρκούσας εἴς τε τὴν ἀνάγκην τῆς κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν Χριστουγεννῶν διανομῆς βοηθειῶν, καὶ εἰς τὰς παραπλησίας ἀνάγκας τῶν δύο τούτων τελευταίων μηνῶν τοῦ ἔτους. Λαμβάνω δὲ τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ ἐγκρίνῃ ἵνα ζητηθῇ

διὰ νομοσχεδίου τῆς ἀναπληρωματικῆς ταύτης πιστώσεως ἡ χορηγία.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Νοεμβρίου 1857.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὑποστηριχθῇ ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ τὴν ἐνώπιον αὐτῆς συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Δεκεμβρίου 1857.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.»

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δραχ. εἴκοσι πέντε χιλιάδων ἐπὶ τοῦ Κεφαλ. Θ'. ἄρθρ. 2. « Βοήθειαι ἰδιαίτεραι ». τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1857 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν ἵνα ὑποβάλω εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν ὑμῶν τὸ ἔγκλειστον νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 302,879: 24|00, ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1857.

Οἱ λόγοι οἵτινες προεκάλεσαν τὴν περὶ ἧς πρόκειται ἀναπληρωματικὴν πίστωσιν ἐκτίθενται παρακατιόν.

Διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1857 ἐψηφίσθησαν διὰ ναυτικὰς συντάξεις δραχ. 360,000, ἀλλ' αἱ μέχρι σήμερον ἀπονεμηθεῖσαι τοιαῦται καὶ πληρωθησόμεναι κατὰ τὸ 1857, ἀναβαίνουσιν ἤδη εἰς δραχ. 390,000 καὶ εἰκάζεται, ὅτι μέχρι τῆς λήξεως τῆς χρήσεως ταύτης, θέλουν αὐξήσει εἰσέτι κατὰ δραχ. 30,000, εἰς τρόπον ὥστε τὸ σύνολον αὐτῶν θ' ἀπαρτίσῃ ποσὸν

ἐκ δραχ. 420,000 ἤτοι δραχ. 60,000, πλέον τῆς ψηφισθείσης πιστώσεως, καὶ τῶν ὁποίων τὴν ἀναπλήρωσιν ἐξαιτοῦμαι.

Ἐπίσης ἡ πίστωσις τῆς ἀποζημιώσεως τῆς Γερουσίας, ἀπεδείχθη ἀναπαρκὴς διὰ τὴν ἐντελῆ ἐξόφλησιν τῆς τε ἀποζημιώσεως καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ γραφείου αὐτῆς, διὸ καὶ ζητεῖται ἤδη νέα πίστωσις ἐκ δραχ. 20,000

Τὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου τοῦ ὑπουργείου, περιεστρέφοντο κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη εἰς δραχ. 9,000, κατὰ δὲ τὸ 1856 ἀνέβησεν εἰς δραχ. 12,167: 02|00· ἐπειδὴ ὅμως ἀπ' ἀρχῆς τοῦ 1857 ἀνετέθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἡ πληρωμὴ τῶν μισθοδοσιῶν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς φάλαγγος καὶ τῶν ἐπιτάκτων τοῦ ναυτικοῦ ἐν εἴδει συντάξεως, εὑρέθη ἀνάγκης διὰ νὰ ἐνεργῆται ἔλεγχος ἀκριβὴς τόσον ἐπ' αὐτῶν, καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν συντάξεων καὶ ναυτικῶν χορηγημάτων, νὰ σχηματισθῶσι καὶ μητρῶαι ἰδιαίτεραι δι' ἑκάστην τῶν ἀνωτέρω συντάξεων, καὶ ἔλεγχοι σχετικοὶ καὶ διάφορα ἄλλα βοηθητικὰ βιβλία καὶ ἔντυπα, νὰ προστεθῇ δὲ καὶ ἕκτακτον προσωπικὸν διὰ νὰ διατηρῇ ἐν ἡμέρᾳ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, ἀποκαταστᾶσαν σπουδαίαν ὡς ἐκ τῆς πληθύος τῶν πληρωμῶν εἰς χιλιάδας δικαιούχων· ἀπόδειξις τούτου εἶναι, ὅτι ἐνῷ ἄλλοτε αἱ συντάξεις περιωρίζοντο εἰς μόνον δραχ. 300,00 . ἤδη ἔφθασαν σχεδὸν τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 1,400,000 καὶ ὁμοῦ μὲ τὰ ἐν δραχ. 200,000 ναυτικὰ χορηγήματα, ἀπορροφοῦν ἐν συνόλῳ διαχείρισιν ἐκ δραχ. 1,600,000. Ἡ ἕνωσις ὅλων τῶν ἐξόδων τοῦ γραφείου τοῦ ὑπουργείου μὲ ἐκεῖνα τῶν ναυτικῶν χορηγημάτων καὶ τῶν συντάξεων ἀποδεικνύουν ἀνεπαρκῆ τὴν πίστωσιν τῶν δραχ. 10,700 ἐν παρῷ μάλιστα ὑπερτιμήσεως τοῦ ὑλικοῦ ἐν γένει· ἀλλ' ἡ διαχώρισις αὐτῶν εἶναι ἀδύνατος, καθόσον τὸ κεφάλαιον τοῦ ἐσωτερικοῦ χρέους, εἰς ὃ εἰσὶ καταλογισμέναι αἱ συντάξεις, δὲν εἶναι ἐπιδεκτικὸν τοιούτων ἐξόδων, καὶ ἐπομένως δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐπιβαρύνωσιν εἰμὴ τὴν προσεπιχορήγησιν τοῦ ὑπουργείου. Διὰ νὰ ἀπαντηθῶσιν ὅλαι αἱ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τ. ἐ. δαπάναι τῆς διπλῆς ταύτης ὑπηρεσίας ἀπαιτεῖται προσθήκη δραχ. 5,000, ἥτις κάλλιον συγκρινομένη μὲ ἐκείνην τοῦ 1856 δὲν ὑπερτρέχει τὴν τελευταίαν εἰμὴ κατὰ δραχ. 3,332. 94, καὶ διὰ τοὺς ἄνω ἐκτεθέντας λόγους

Προσθήκαν δραχ. 2,000 ἀπαιτεῖ ὁμοίως καὶ τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ Κεφ. 8 τῆς ταμειακῆς ὑπηρεσίας· αὐτὴν δὲ ἐπροκάλεσαν αἱ σημέραι ἀναπτυσσόμεναι εἰσπράξεις τῶν ταμείων, αἵτινες ἀπαιτοῦσι πλειότερα βιβλία καὶ ἔντυπα· ἡ ζητουμένη ἤδη πίστωσις

ἐκ δραχ. 99,699: 24 δι' ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων ἀφορᾷ, ὡς ἐμφαίνεται ἀπὸ τὸν ἐπισυνημμένον ἀναλυτικὸν πίνακα, χρέη τοῦ Κράτους ὀφειλόμενα, ἃ διὰτι δὲν ἐκκαθαρίσθησαν πρὸ τῆς λήξεως τῶν ἁρμοδίων χρήσεων, ἢ δὲν διετάχθη ἡ πληρωμή των δι' ἔλλειψιν πιστώσεων, σήμερον ὅμως τὸ δημόσιον δὲν δύναται ἐπὶ πλέον ν' ἀρνηθῇ ἢ ν' ἀναβάλῃ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν, καθόσον τὰ χρέη ταῦτα ἀπεκατέστησαν ἀπαιτητά.

Ἡ μὴ ἀνέγερσις εἰσέτι τῶν τελωνιακῶν καταστημάτων Πατρῶν καὶ Καλαμῶν ὑπαγόρευσε τὸ δημόσιον νὰ ἐνοικιάσῃ εὐρυχωροτέρας ἀποθήκας, καθόσον τὸ ἐμπόριον τῶν δύω τούτων πόλεων καθημερινῶς ἀναπτύσσεται· ὡς ἐκ τούτου ἐδέησε νὰ πληρωθῶσιν ἐνοίκια ἀνώτερα τῶν παρελθόντων ἐτῶν, συγχρόνως ἐνεκρίθη νὰ ἐροδιασθῶσιν ὄχι μόνον τὰ σημαντικώτερα τελωνεῖα, ἀλλὰ τὰ πλεῖστα τῶν τελωνείων καὶ ὑποτελωνείων μὲ πλάστιγγας τοῦ δεκαδικοῦ συστήματος, ὥστε ἐγένετο προμήθεια πλέον τοῦ προϋπολογισθέντος ποσοῦ αὐτῶν. Ἐπὶ τέλους ἡ ἔκδοσις καὶ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου τελωνιακοῦ Δασμολογίου ἀπῃτησε πλειότερον ὑλικὸν, εἰς τρόπον ὥστε διὰ νὰ ἀπαντηθῶσιν ὅλαι αἱ δαπάναι αὗται ἀπαιτεῖται προσθήκη εἰς τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ Κεφ. 15 « ἔξοδα ὑπηρεσίας Τελωνείων » δραχ. 7,000.

Αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ χαρτοσήμου περιωρίζοντο ἄλλοτε εἰς δραχ. 200,000 καὶ κατόπιν εἰς διακυμ. 250,000, αὔξησαν πρὸ δύω ἐτῶν μέχρι τῶν δραχ. 300,000, κατὰ δὲ τὸ 1857 παρουσιάζουν ἔτι μεγαλειτέραν αὔξησιν, ἥτις, ὡς εἰκάζω, θέλει φθάσει εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 400,000, ἤτοι πλέον τῆς ψηφισθείσης ποσότητος κατὰ δραχ. 100,000. Ἀλλ' ἡ αὔξησις αὐτὴ μακρὰν τοῦ νὰ ἦναι πραγματικὴν βάρος τοῦ δημοσίου, ἀπεναντίας συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν αὔξησιν τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους, καθ' ὅσον ὅσῳ πλειότερα τοῦ χαρτοσήμου καταναλίσκωνται, τόσῳ πλειότερον προϋποθέτουν αἱ εἰσπράξεις τοῦ ἐμμέσου τούτου φόρου.

Τὸ Ὑπουργεῖον ἔχων ἀνάγκην νὰ λάβῃ στατιστικὰς πληροφορίας ὡς πρὸς τὴν ναυπηγήσιμον ξυλείαν τῶν δασῶν τῆς Ἀκαρνανίας, καὶ τῆς δυτικῆς παραλίας τῆς Πελοποννήσου, ἀπέστειλεν εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ὁμοῦ μὲ τὸν δασάρχην Ἀχαΐας ναυπηγὸν ἔμπειρον ὅπως νὰ παρατηρήσῃ τὸ ὕδαπ ταῦτα.

Διὰ τὴν ἕκτακτον ταύτην ἀποστολὴν ἐνεργηθεῖσαν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου, ἐδαπανήθησαν ἀπὸ τὰ ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας τῶν δασῶν, δραχ. 1200. Πρὸς ἀναπλήρωσιν ὅλων τῶν προκειμένων ἐξόδων ἀπαιτεῖται νέα ἰσόποσος πίστωσις.

Ἐπὶ τέλους προσθήκη δραχ. 8,000 εἶναι ἀναγκαία ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Κεφ. 22. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου θέλουν πληρωθῆ εἰς τὸν δῆμον Ἀθηναίων διὰ τὸ ἀποφασισθὲν δικαίωμα τῆς διοχετεύσεως ὕδατος εἰς τὰ καταστήματα τῆς Βουλῆς, τοῦ Νομισματοκοπείου, τοῦ Τυπογραφείου καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, δραχ. 2550, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ποσὸν θέλει χρησιμεύσει διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων διαφόρων ὑπαλλήλων ἀποσταλέντων ἐκτάκτως διὰ τὴν καταγραφὴν τῶν ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων.

Ἀναπληρώσεως ἐπίσης ἔχουσιν ἀνάγκην καὶ αἱ πιστώσεις τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ Κεφαλ. 15 «ἐπισκευαὶ Τελωνικῶν καταστημάτων» καὶ τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ Κεφ. 20 «ἔξοδα ἐξορύξεως γαιανθράκων καὶ λοιπῶν ὀρυκτῶν.» Ἐπειδὴ ὅμως ἀμφότερα τὰ ἄρθρα ταῦτα ἔχουν διαθέσιμα ποσὰ, τὸ μὲν πρῶτον διότι τῆς ἐκ δραχμῶν 170,000 διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῶν τελωνικῶν καταστημάτων Πειραιῶς, Πατρῶν, Καλαμῶν κλπ. προσδιορισθείσης πιστώσεως δὲν ἐγένετο χρῆσις, καθόσον διάφορα προσκόμματα παρεμποδίζουσι τὴν ἀνέγερσιν αὐτῶν, τὸ δὲ δεύτερον, διότι ἡ ἐξόρυξις τῶν γαιανθράκων τῆς Κύμης δὲν θέλει ἀποῤῥοφήσει κατὰ τὸ 1857 ὁλοσχερῶς τὴν ψηφισθεῖσαν διὰ τοῦ ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1857 Νόμου πίστωσιν τῶν δραχμῶν 30,000.

Ἐν τοσούτῳ πρὸς ἀποφυγὴν τῶν πληρονομένων ἐνοικίων ἰδιωτικῶν ἀποθηκῶν, ἐν ἐλλείψει τελωνιακοῦ καταστήματος εἰς Πειραιᾶ, ἐθεωρήθη ἐπωφελέστερον νὰ ἐπισκευασθῆ τὸ ἀποτεφρωθὲν τελωνιακὸν κατάστημα, καθὼς καὶ ἐκεῖνο τῆς διαμετακομίσεως Σύρου καὶ νὰ γίνωσιν οὕτω χρήσιμα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μέχρι τῆς ἀνεγέρσεως τῶν νέων καταστημάτων. Κατὰ συνέπειαν διετάχθη ἀμέσως ἡ ἐπισκευὴ αὐτῶν, καθόσον τὸ πρᾶγμα δὲν ἐπεδέχετο ἀναβολὴν καὶ δι' αὐτὴν ἐδαπανήθησαν περὶ τὰς δραχ. 22,000.

Πρὸς τακτικώτερον λοιπὸν καταλογισμὸν τῆς δαπάνης ταύτης, χωρὶς ὡς ἐκ τούτου νὰ ζητηθῆ νέα πίστωσις ἐνόμισα ἀναγκαῖον νὰ γίνῃ χρῆσις τοῦ δι' οἰκοδομὰς ψηφισθέντος ποσοῦ διὰ τὰς ἀνωτέρω ἐπισκευὰς, ἀφοῦ μάλιστα ἀμφότεροι εἰσὶ κατελογισμέναι εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν εἶναι καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἐξορύξεως τῶν γαιανθράκων Κύμης, διότι ὡς ἀνωτέρω ἐῤῥέθη ἡ περὶ τούτου πίστωσις δὲν θέλει ἐξαντληθῆ.

Ἔπεται ὅθεν ὅτι ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ κεφαλ. 20 δὲν

πρέπει νὰ περιορισθῆ εἰς μόνον τὰ ἔξοδα τῆς ἐξορύξεως τῶν γαιανθράκων, ἀλλὰ νὰ ἐπεκταθῆ καὶ εἰς ἐκεῖνα τῶν ἐξορύξεων τοῦ θείου καὶ λοιπῶν ὀρυκτῶν, καθόσον πρόκειται νὰ ἐνεργηθῶσι διάφοροι πληρωμαὶ δι' ἔξοδα πορείας καὶ μισθοδοσίας τῶν ἐκ Σικελίας μετακληθέντων ἐμπείρων θειορυκτῶν καὶ τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ἐξόρυξιν καὶ ἐκκαθάρισιν τοῦ θείου ἐργατῶν.

Ἐπ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ ἐπράσθεσα τὸ ἄρθρον 2 εἰς τὸ ἐπισυνημμένον νομοσχέδιον, δι' οὗ τακτοποιεῖται ὁ καταλογισμὸς ἐξόδων τῶν ἀνωτέρω δύο ὁμοφύλων ὑπηρεσιῶν, ἄνευ προσθήκης νέων ἐξόδων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω πείθεσθε, Κύριοι, περὶ τῆς κατεπειγούσης ἀνάγκης τῆς ἀναπληρωματικῆς ταύτης πιστώσεως, διὸ παρακαλῶ ἵνα ἐπιψηφίσητε αὐτὴν διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 7 Δεκεμβρίου 1857.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Νοεμβρίου 1857.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ [τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1. Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἀναπληρωματικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν τριακοσίων δύω χιλιάδων καὶ ὀκτακοσίων ἑβδομήκοντα ἐννέα καὶ λεπτῶν εἴκοσι τεσσάρων (302,879:24) ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων του ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως τοῦ 1857 καταλογιζομένων ὡς ἑξῆς.

Εἰς χρέος Δημοσίων	δραχ.	60,000
Εἰς ἀποζημίωσιν Βουλῶν	»	20,000
Εἰς γενικὴν ὑπηρεσίαν	»	106,679:24
Εἰς ἔξοδα διοικήσεως	»	116,200
Τὸ ὅλον δρ.		302,879:24

Ἄρθρον 2. Ἡ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ

1857 ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ κεφαλαίου 15 ἐκ δραχ. 175,000 καὶ ἡ διὰ τῆς ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως τῆς 10 Ἰουνίου 1857 ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ κιφαλαίου 26 ἐκ δραχ. 30,000 χορηγηθεῖσα πίστωσις, θέλει χρησιεύσει ἡ μὲν πρώτη δι' οἰκοδομὰς καὶ ἐπισκευὰς Τελωνιακῶν καταστημάτων, ἡ δὲ δευτέρα δι' ἔξοδα ἐξορύξεως, γαιανθράκων καὶ λοιπῶν ὀρυκτῶν.

Ἄρθρον 3. Ἡ ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ ἀναπληρωματικὴ πίστωσις θέλει διανεμηθῆ εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1857 κατὰ τὸν ὡδε προσαρτημένον πίνακα.

Ἄρθρον 4. Τὰ ἔξοδα δι' ἃ χορηγεῖται ἡ ἀνωτέρω ἀναπληρωματικὴ πίστωσις θέλουν πληρωθῆ ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1857.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

ΠΙΝΑΞ

Ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1857.

Προϋπολογ. Κεφ.	Προϋπολογ. Ἄρθρ.	Ὑπηρεσίαι		Ἀναπληρωματικὴ πίστωσις Κατ' ἄρθρον		Ἀναπληρωματικὴ πίστωσις Κατὰ κεφάλαιον	
3	2	Συντάξεις	Ναυτικαὶ . . .	66000		66000	
5	2	Ἀποζημιώσ. Βουλῶν	Γερουσία . .	20000		20000	
6	3	Κεντρικὴ ὑπηρεσία	Ἔξοδα γραφείου τοῦ Ὑπουργοῦ .	5000		5000	
8	6	Τυπεῖα	Βιβλία κλπ. . .	2000		2000	
10		Ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων	. . . . .	99679	24	99679	24
15	1	Τελωνεῖα	Ἔξοδα ὑπηρεσίας	7000		7000	
16	2	Χαρτόσημον . . .	Ἀποδοχαὶ . .	100000		100000	
19	2	Δάση	Ἔξοδα ὑπηρεσίας	1200		1200	
22	1	Κτήματα	Ὁδοιπορικὰ κλπ.	8000		8000	
		Τὸ ὅλον δραχ. τριακόσιαι δύο χιλ. ὀκτακόσιαι ἑβδομήκοντα ἐννέα καὶ λ. 24/00.				302879	24

Ἀνακεφαλαίωσις.

Μέρος	Ὑπηρεσίαι	Ποσὸν	
I	Χρέη δημόσια	60000	
III	Ἀποζημιώσεις Βουλῶν . .	20000	
IV	Γενικὴ ὑπηρεσία . . .	106679	24
V	Ἔξοδα διοικήσεως . . .	116200	
		302879	24

ΠΙΝΑΞ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ. Ἔξοδα τῆς χρήσεως 1857.

Μέρος IV. Κεφ. IB. Κεφ. 10. Ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων.

Ἐπαρχία	Ὄνομα δικαιούχου	Αἰτία πληρωμῆς	Μηνιαίου ποσόν		Πληρωτέον ποσόν		Ὁλικὸν ποσὸν κατ' ὑπηρεσίαν	
		Ναυτικὰ χορηγήματα.						
Σπέτσαι	Κοινότης Σπετσῶν	Διὰ καθυστερουμένων χορηγημάτων τῶν ἐτῶν 1853, 1854, 1855 καὶ 1856			15594	81		
Ἀττικὴ	Κοινότης νέων Ψαρρῶν	Ὁμοίως			17187	25		
Σπέτσαι	Κληρονόμοι Ν. Ἀνδριανοῦ	Ὅσα ἐξεπέσθησαν ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀρ. 7544 ἔνταλμα 1854			560	25	33342	31
		Συντάξεις στρατιωτικαί.						
Καλάμαι	Χήρα καὶ ὀρφ. Α. Μοτζάκη	Διὰ σύνταξιν τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1855	9	33	9	33		
Λακεδαίμων	» » Ν. Καρτερούλη	Ὁμοίως ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1854 ἕως τέλους 1855	9	33	223	92		
Παρνασσὶς	» » Ἰω. Χάσκαρη.	Ὁμοίως ἀπὸ 1 Ἀπριλίου » »	9	33	193	93		
Γύθειον	» » Δ. Κοντόγκονε.	Ὁμοίως ἀπὸ 24 Ἀπριλίου 1853 » »	27	66	974	54		
Πάτραι	Ὀρφανὰ Εὐστ. Νικολάου	Ὁμοίως ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου » »	14		504			
Θῆβαι	Ἰωάν. Δημητρίου	Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς συντάξεώς του ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1854 ἕως τέλους τοῦ 1855	2	50	57	50		
Καλάμαι	Γεώργιος Καραγκιόζης	Ὁμοίως	4	80	110	40		
Χαλκὶς	Δημ. Δελάκας	Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς συντάξεώς του ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1854 ἕως τέλους του 1855	5	50	126	50		
Τρίκκαλα	Χήρα καὶ ὀρφ. Χρ. Ζήση	Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐκ δραχ. 280 ποσοῦ, ὃ ἀπεράσθη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1858 κατὰ παραδρομὴν ἀντὶ δραχ. 308 διὰ σύνταξιν ἀπὸ 1 Μαρτίου 1854 ἕως τέλους 1855			28			
Μαντινεία	Εὐστ. Χριστόπουλος	Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς συντάξεώς του ἀπὸ 1 Φεβρουαρ. ἕως τέλους 1854	7	20	79	20		
Ναύπλιον	Λουκᾶς Ζησουνάκης	Ὁμοίως ἀπὸ 1 Ἰανουαρ. ἕως τέλους τοῦ 1855	2	80	33	60		
Εὐρυτανία	Χήρα καὶ ὀρ. Β. Ζαρμακούπη	Διὰ σύνταξιν ἀπὸ 10 Σεπτεμβ. μέχρι τέλους τοῦ 1855	8	33	30	66		
Σπέτσαι	Χήρα καὶ ὀρφ. Ἀνδ. Βασίλη	Ὁμοίως ἀπὸ 24 Ἰανουαρ. 1853 » » »	33	33	1174	32		
Ναύπλιον	Ἰω. Μήτρου	Δι' αὔξησιν συντάξ. ἀπὸ 1 Φεβρ. 1854 » » »	4		92			
Φθιῶτις	Χήρα καὶ ὀρφ. Ἀντ. Μιχαήλ	Διὰ σύνταξιν ἀπὸ 1 Μαΐου ἕως τέλους 1855	11		88			
Ἐπιδ. Δημητρ.	Λεονάρδος Βασιλάκης	Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς συντάξεώς του ἀπὸ 1 Φεβρουαρ. 1854 ἕως τέλους 1855	7	65	175	93		
Πάτραι	Ἀνδρ. Καλογιαννόπουλος	Ὁμοίως	10	20	234	60		
Ἀττικὴ	Ἰω. Κλίπτης	Ὁμοίως	7	20	165	60		
Χαλκὶς	Γκιουλσοὺμ Ἰσμαὴλ Γκίκα.	Διὰ σύνταξιν τῶν ἐτῶν 1853, 1854, καὶ 1855	33	33	1199	88		
Ναύπακτος	Κληρονόμ. Αἰκ. Ν. Γκίκη	Ὁμοίως	8	25	297			
Ἀττικὴ	Νικόλαος Ἰωάννου	Δι' αὔξησιν τῆς συντάξεώς του ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου ἕως τέλους 1855	6	80	78	20		
Σπέτσαι	Παγώνα Ν. Γκίκα Λάμπρου	Διὰ σύνταξιν ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου 1853 ἕως τέλους 1855	45		1585	50		
Ἀττικὴ	Μαρίνος Γρηγορίου	Δι' αὔξησιν τῆς συντάξεώς του ἀπὸ 1 Φεβρ. 1854 ἕως τέλους 1856	5		175			
»	Κωνστ. Χ. Μπαμπᾶς	Ὁμοίως	16	50	577	50		
»	Σπῦρος Κασνίζης	Ὁμοίως ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1855 ἕως τέλους τοῦ 1856	5	10	71	40		
»	Χήρα καὶ ὀρφ. Ἐμ. Γεωργίου	Διὰ σύνταξιν ἀπὸ 13 Ἰανουαρ. 1853 ἕως τέλους 1856	9	33	447	84		
	Οἱ ἐν Βαυαρίᾳ συνταξιοῦχοι	Διὰ καθυστερουμένην σύνταξιν αὐτῶν			892	80	9629	47

Ψ 48 Α

Ψ 49 Α

Τύποις Βουλῆς Δ. Μπούρα, ὁδὸς Ἀγυιᾶς Π. Πετρόβου Τ. Α'. 4

Ἐπαρχία	Ὄνομα δικαιούχου	Αἰτία πληρωμῆς.	Μηνιαίων ποσῶν		Πληρωτέων		Ὁλικῶν ποσῶν καθ' ὑπηρεσίαν	
		Συντάξεις ναυτικαί.						
Ἀττική	Χήρα καὶ ὀρφ. Δ. Ν. Ἐφτιχερίδη	Διὰ συνταξιν ἀπὸ 24 Ἀπριλίου 1853 ἕως τέλους 1855	10		322	31		
Σύρος	Χήρα καὶ ὀρφ. Ἀν. Σπορέα	Ὁμοίως	33	33	1071	33		
Ὕδρα	Ἀσημίνα Δ. Κορομῆ . . .	Ὁμοίως	9	37	302	01		
Σύρος	Ν. Δ. Ν. Μαμούνης ὀρφανός	Ὁμοίως	44	33	1428	85		
Ὕδρα	Χήρα καὶ ὀρφ. Γ. Θεοδώρου	Ὁμοίως	12	50	402	87		
Ἀττική	Μαρία Α. Παπ. Νικολῆ . .	Ὁμοίως Δεκεμβρίου 1853	10		10			
»	Χήρα καὶ ὀρ. Θ. Ι. Ταγκάρη	Ὁμοίως 16 Ἰανουαρ. ἕως τέλους Δεκεμβ. 1853 . . .	8	33	91	63		
»	Εὐγενῆ Ἀντ. Παξινοῦ . .	Ὁμοίως ἀπὸ 24 Ἀπριλίου 1853 » »	9	37	302	01		
Σπέτσαι	Χήρα καὶ ὀρφ. Μιχ. Φράγκου	Ὁμοίως . . . . »	8	33	268	45		
Ἀττική	Νικολέτα Ἀναγ. Α. Ζωγκοῦ	Ὁμοίως . . . . »	7	50	241	75		
»	Μαρία Δ. Ῥέττου . . .	Ὁμοίως . . . . »	5		161	42		
Σπέτσαι	Χήρα καὶ ὀρ. Ν. Π. Τζοκαντάρη	Ὁμοίως . . . . »	44	33	1428	85		
Ὕδρα	Δολέτα Ν. Π. Σπέτσου . .	Ὁμοίως . . . . »	13	54	436	35		
»	Αἰκατ. Δήμου Αἴγινα . .	Ὁμοίως . . . . » . . . . 1856 .	8	33	375	85		
»	Ἑλένη Ἰω. Ν. Κριεζῆ .	Ὁμοίως ἀπὸ 1 Σεπτεμβρ. 1854 » » .	7	50	210		7055	38
		Δέκατα						
Καλάβρυτα	Ν. Οἰκονόμος ἀποθ. Κλειτωρ.	Διὰ μισθὸν ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1845 ἕως 15 Ἰουνίου 1846 ἐκπεσθέντα ἀπὸ τὰ ἐντάλματα ὑπ' ἀριθ. 7558, 7333, καὶ 7727 τῆς χρήσεως 1845 ἐπὶ συμψηφισμῷ εἰς χρέος αὐτοῦ πρὸς τὸ δημόσιον			325			

Καλάβρυτα	Ἀποθηκάρ. καὶ ἰδιοκτῆται	Διὰ μισθὸν καὶ ἐνοίκια ἀπὸ Μαρτίου 1856 ἕως τῆς ἐκκενώσεως τῶν ἀποθηκῶν			1314	64		
Γόρτυς	Ἰω. Τζέρτος ἰδιοκτήτης .	Δι' ἐνοίκιον τῆς ἀποθήκης ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1853 μέχρι τῆς ἐκκενώσεώς της			43	65		
	Ἰω. Λαμπρίδης οἰκ. ἔφορος	Δι' ἔξοδα μεταβάσεως εἰς Καρύτσιναν κλπ. πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀποδεδομένης εἰς τοὺς ἀποθηκαρίους ποσότητος καρπῶν			14			
	Ἰδιοκτῆται ἀποθηκῶν . .	Δι' ἐνοίκια τῶν ἀποθηκῶν των ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1856 μέχρι τῆς ἐκκενώσεως			605	78		
	Ἀποθηκάριοι καὶ ἰδιοκτῆται	Διὰ μισθοὺς καὶ ἐνοίκια ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1857 μέχρι τῆς ἐκκενώσεως τῶν ἀποθηκῶν			2243			
Φθιώτις	Στέφ. Δ. Μπαλτόπουλος .	Δι' ἀντιμισθίαν του ὡς ἐκτιμητοῦ τῶν ἐλαιοδικάστων Ἡρακλειωτῶν			18			
Φθιώτις	Ἀποθηκάριοι καὶ ἰδιοκτῆται	Διὰ μισθοὺς καὶ ἐνοίκια ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1857 μέχρι τῆς ἐκκενώσεως τῶν ἀποθηκῶν			1214	85		
	Ἔφορος Φθιώτιδος . . .	Δι' ἀγώγια μεταφορᾶς δημοσίου σίτου κοιλῶν 1293 ἀπὸ τὴν ἀποθήκην Ἀγᾶ εἰς τὴν τῆς Στυλίδος, προκαταβληθέντα			969	75		
Μῆλος	Ἀποθηκάριοι καὶ ἰδιοκτῆται	Διὰ μισθοὺς καὶ ἐνοίκια ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν γεννημάτων μέχρι τῆς ἐκκενώσεως τῶν ἀποθηκῶν . . .			528	70		
Λακεδαίμων	Ἀποθηκάριοι καὶ ἰδιοκτῆται	Διὰ μισθοὺς καὶ ἐνοίκια ἀπὸ 1 Μαρτίου 1857 ἕως τέλους Ἰουνίου ἰδίου ἔτους			455	02		
»	Π. Ι. Σαλιαμὸς ἀποθηκάρ.	Διὰ μισθὸν ἀπὸ 1 ἕως 20 Ἰουλίου 1857			28			
Ἦλεία	Τελώνης Κυλλήνης . . .	Δι' ἔξοδα μετακομίσεως καρπῶν ἐπὶ συμψηφισμῷ . . .			138	30		
»	Ἀποθηκάριοι καὶ ἰδιοκτῆται	Διὰ μισθοὺς καὶ ἐνοίκια ἀπὸ 1 Μαΐου ἕως τέλους Ἰουλίου 1856			2314	30		
»	Οἱ ἴδιοι	Ὁμ. ἀπὸ 1 Αὐγ. 1856 ἕως τῆς ἐκκενώσεως τῶν ἀποθηκῶν			745	38		
		Πρὸς μεταφοράν						

Ἐπαρχία	Ὄνομα δικαιούχου	Αἰτία πληρωμῆς.	πληρωτέον ποσὸν		Ὁλικὸν ποσὸν καθ' ὑπηρεσίαν	
Τριχωνία	Ἀποθηκάριοι καὶ ἰδιοκτῆται	Διὰ μισθοὺς καὶ ἐνοίκια ἀπὸ 1 Φεβρ. 1857 μέχρι τῆς ἐκκενώσεως τῶν ἀποθηκῶν	1023	71		
Ἀττική	Γεώργιος Σκουζὶς . . .	Δι' ἐνοίκιον τῆς ἐν Πειραιεῖ ἀποθήκης Ἰουλίου καὶ Αὐγ. 1857	380			
»	Ἰδιοκτῆται ἀποθηκῶν . .	Ὁμοίως Ἰουνίου 1857	195	80		
»	Ἰω. Παλοῦσος ἀποθηκάρ. .	Διὰ μισθὸν Αὐγούστου 1857	120			
Βόνιτσα	Πραγματογνώμον. Σικιωώνων	Δι' ἀντιμισθ. αὐτῶν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας	252	10		
Ἐπιδ Δημητρᾶ	Ἀποθηκάριοι καὶ ἰδιοκτῆται	Διὰ μισθοὺς καὶ ἐνοίκια ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν γενναμάτων μέχρις τῆς ἐκκενώσεως τῶν ἀποθηκῶν . .	2204	79		
Εὐρυτανία	Ὁμοίως	Ὁμοίως ἀπὸ 1 Μαΐου 1857 μέχρι τῆς ἐκκενώσεως τῶν ἀποθηκῶν	261	04		
Μαντινεία	Ἀποθηκάριοι καὶ ἰδιοκτῆται	Ὁμ. 1 Μαρτίου 1857μέχρι τῆς ἐκκενώσεως τῶν ἀποθηκῶν	1233	44		
Λοκρὶς	Ἀποθηκάριοι καὶ ἰδιοκτῆται	Ὁμ. 1 Φεβρουαρ. 1857 » » » .	1068	62		
Ἄνδρος	Ἀπαριθμηταὶ μελισσείων .	Δι' ἀντιμ. αὐτῶν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας των	168			
Σύρος	Ἀποθηκάριοι καὶ ἰδιοκτῆται	Διὰ μισθοὺς καὶ ἐνοίκια ἀπὸ 1 Ἰανουαρ. 1857 μέχρι τῆς ἐκκενώσεως τῶν ἀποθηκῶν	427	74		
»	Ἀπαριθμηταὶ χοίρων . .	Δι' ἀντιμισθίαν αὐτῶν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας των	105			
Κορινθία	Ἀποθηκάριοι καὶ ἰδιοκτῆται	Διὰ μισθοὺς καὶ ἐνοίκια ἀπὸ 1 Μαΐου 1857 μέχρι τῆς ἐκκενώσεως τῶν ἀποθηκῶν	591	33		
Καρυστία	Ἀποθηκάριοι καὶ ἰδιοκτῆται	Διὰ μισθοὺς καὶ ἐνοίκια ἀπὸ 1 Μαΐου 1857 μέχρις ἐκκενώσεως ἀποθηκῶν	360	85		
	Εὐστ. Μπίνης ἀποθηκάριος	Δι' ἔξοδα ἀνακινήσεως τῶν καρπῶν τῆς ἀποθήκης Ἀλιβερίου προκαταβληθέντα ὑπ' αὐτοῦ	70			
Τριφυλία	Ἀποθηκάριοι καὶ ἰδιοκτῆται	Διὰ μισθοὺς καὶ ἐνοίκια ἀπὸ 1 Ἰανουαρ. 1857 μέχρι τέλους Μαρτίου ἰδίου ἔτους	1515	58		
»	Γ. Ῥουσσάκης γραμμ. τοῦ ἐπαρχείου	Δι' ἔξοδα μεταβάσεώς του εἰς τοὺς δήμους Αὐλῶνος, Δωρίου καὶ Τριπόλιτσας, πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀποδιδομένης εἰς τοὺς ἀποθηκαρίους νοθεύσεως καρπῶν .	15			
»	Π. Ἠλιάδης γραμμ. τῆς ἐφορ.	Ὁμοίως πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν	16			
Μεγαλόπολις	Ἀποθηκάριοι καὶ ἰδιοκτῆται	Διὰ μισθοὺς καὶ ἐνοίκια ἀπὸ 1 Μαρτίου 1857, μέχρι τῆς ἐκκενώσεως τῶν ἀποθηκῶν	728	32		
Θῆβαι	Ἀποθηκάριοι καὶ ἰδιοκτῆται	Διὰ μισθοὺς καὶ ἐνοίκια ἀπὸ 1 Ἰουνίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1857	120	90		
Λακεδαίμων	Πρωτωπ. ἐξαγωγῆς κουκουλ.	Δι' ἀντιμισθίαν αὐτοῦ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας	308			
Ὀλυμπία	Ἀποθηκάριοι καὶ ἰδιοκτῆται	Διὰ μισθοὺς τῶν ἀποθηκαρίων καὶ ἐνοίκια τῶν ἀποθηκῶν ἀπὸ 1 Μαΐου 1857 μέχρι τῆς ἐκκενώσεως τῶν ἀποθηκῶν	643	15	22739	74
		Χαρτόσημον.				
Νάξος	Α. Γ. Πάνος πρώην Ταμίας Νάξου.	Δι' ἔξοδα προκαταβληθέντα παρ' αὐτοῦ εἰς τοὺς δικαιοκτήτας κλητῆρας Γ. Οἰκονόμου καὶ Α. Μαυρομμάτην ἐξ ἀποδοχῶν χαρτοσήμου τοῦ 1856	110	50	110	50
		Νομισματοκοπεῖον.				
Ἀττική	Ἰω. Καρπούνης Διευθυντὴς τοῦ Νομισματοκοπείου.	Διὰ τὴν καθυστερουμένην μισθοδοσίαν αὐτοῦ τῶν ἐτῶν 1855 καὶ 1856 πρὸς δραχ. 120 κατ' ἔτος	240	—	240	—

Συνέχεια τοῦ Κεφ. 10. Ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων.

Ἐπαρχία	Ὄνομα δικαιούχου	Αἰτία πληρωμῆς	Μερικὸν πληρωτέον ποσὸν		Ὁλικὸν καθ' ὑπαγόρευσιν	
		Μετακλεία.				
Μῆλος	Ταμίας Μ'λου	Πρὸς τελείαν ἐξόφλησιν τῶν ἐξόδων τῆς ἐξοχίσεως μολοσσικῶν κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον τοῦ 1856 . . .	1351	—	1351	
		Κτήματα.				
Ἀττική	Δῆμος Ἀθηναίων	Διὰ διαφόρους δογκεύσεως ὅρους εἰς τὰ ἐκποδὼν καταστήματα τῆς Βουλῆς, Νομισματοκοπείου, Τυπογραφείου καὶ Ἑλληνικοῦ Συνεδρίου τοῦ 1838	2625	—	2625	
		Ἀποζημιώσεις.				
Ναύπακτος	Κύριος Κάλιας φύλαξ κατασχεμένων ξύλων. . . .	Δι' ἀνεγερθέντα αὐτοῦ καλύβην διὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκεῖ	45	30		
	Ὁ ἴδιος	Ὁμοίως	28	30		
Μεσολόγγιον	Δήμαρχος Δικαστικός.	Διὰ δικαιώματα αὐτοῦ πρὸς φύλαξιν τῶν ξύλων τοῦ ἐκ Τουρκίας τῷ ἐπιβληθέντος	3896	64		
Καλάμαι	Κ. Δ. Κουτσολάκος γραμματεὺς εἰρήνης, Καλαμῶν	Δι' ἐπισκοπὴν ἀναφερθεῖσαν εἰς ἃς ἀνήκουσιν κατὰ τὴν 6ην.	15			
Γόρτυς	Ἰω. Δημητρακόπουλος εἰρηνοδίκης Ἐλευσῖνος, καὶ Α. Γκολφῖνος ὑπομνηματογράφος	Δι' ἐξοπλισμὸν μαρτύρων καὶ δικαστικῶν αὐτοῦ ὑπαλλήλων συνεδρίαν μαρτύρων καὶ δικαστικῶν αὐτοῦ ὑπαλλήλων συνεδρίαν ἀποφάσεως	20			
Ἀττική	Κληρονόμ. Α. Ν. Ἀποστόλη	Διὰ τὴν 6ην. καὶ 7ην. ὁδὸν τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ πλοίου ὁ Φοῖνιξ	18578	—	22583	44
					99670	24

Ἀνακεφαλαίωσις	Ποσὰ	
Ὑπηρεσία.		
Ναυτικὰ χορηγήματα	33342	31
Συντάξεις	16684	55
Δίκαια	22739	74
Χαρτόσημον	410	50
Νομισματοκοπεῖον	240	
Μεταλλεῖα	1354	
Κτήματα	2625	
Ἀποζημιώσεις	22583	44
Τὸ ὅλον ἔκχ.	99679	24

Ὁ δὲ πρόεδρος ἀναγγελλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν **1** Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΒΟΥΓΔΟΥΡΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Πονηρόπουλος
Γ. Διαμάντης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ζ'.

Τῆς 10 Δεκεμβρίου 1857.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν **11** ὥραν Π. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν·

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ **22** ἄρθρου τοῦ ἀστυκοῦ νόμου, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ τὸν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ἀστυκοῦ Νόμου, ἐκ τῆς Γαλλικῆς, ὡς γνωστὸν, νομοθεσίας ληφθεῖσαν, « ἀλλοδαπὸς προσενεγκών εἰς τὴν Ἑλλάδα μεγάλας ἐκδουλεύσεις, εἰσαγαγὼν ἀξιόλογον ἐφεύρεσιν, ἢ βιομηχανίαν, καθιδρύσας ἐταστήματα κοινωφελῆ, ἢ τι' ἐξύχω διανοητικῇ κανότητι διακρινόμενος, δύναται, ἅμα κατοικήσῃ ἐν Ἑλλάδι, νὰ πολιτογραφθῇ δι' ἀποφάσεως τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας».

Ἡ ἰδιάζουσα ὅμως τῆς Ἑλλάδος θέσις ἀπέναντι τῶν ἀπαν-

ταχοῦ τῆς οἰκουμένης διεσπαρμένων, χάριν ἐμπορίου, ἢ ἄλλων ἐπιχειρήσεων, ὁμογενῶν, μὴ δυναμένων ἄνευ προφανοῦς καταστροφῆς τῶν συμφερόντων αὐτῶν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸν τόπον, ἔνθα ἐμπορεύονται, ὅπως κατοικήσωσιν ἐν Ἑλλάδι, χάριν πολιτογραφήσεως, οἱ συνδέοντες αὐτοὺς μὲ ἡμᾶς ἀδιάρρηκτοι δεσμοί, αἱ καθημεριναὶ αὐτῶν προσπάθειαι ὑπὲρ τῆς δόξης καὶ τῆς εὐημερίας τῆς Ἑλλάδος, ἣν πάντοτε θεωροῦσιν ὡς κοινὴν μητέρα καὶ Πατρίδα, δικαιολογοῦσι τὴν διὰ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου προτεινομένην τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ἀστυκοῦ νόμου, δυνάμει τῆς ὁποίας ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία θέλει δύνασθαι ν' ἀπονέμῃ τὴν Ἑλληνικὴν πολιτογράφησιν εἰς ὁμογενεῖς ὑπαγομένους εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, καὶ χωρὶς νὰ ὑποχρεώνωνται νὰ κατοικήσωσιν ἀμέσως ἐν Ἑλλάδι.

Ἐκ περισσοῦ δὲ λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρατηρήσω, ὅτι τοιαύτην διὰ νομοθετικῆς ἐξουσίας πολιτογράφησιν, ἄνευ τῆς ὑποχρεώσεως τῆς ἐν τῷ τόπῳ κατοικίας, ἀπαντῶμεν καὶ ἐν Γαλλίᾳ ἐν τῷ ἀπὸ 4 Ἰουνίου 1814 Β. διατάγματι.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Δεκεμβρίου 1857.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ο ΘΩΝ κτλ.

Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον παραγγέλλεται ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἡμέτερος Ὑπουργὸς νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν καὶ ὑποστηρίξῃ αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰανουαρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον Μοναδικόν.

Τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Ἀστυκοῦ Ἑλληνικοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 22.

« Ἀλλοδαπὸς προσενεγκὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα μεγάλας ἐκδου-
» λεύσεις, εἰσαγαγὼν ἀξιόλογον ἐρεύνην, ἢ βιομηχανίαν, κα-
» θιδρύσας καταστήματα κοινωφελῆ, ἢ ἐπὶ ἐξόχῳ διανοητικῇ
» ἱκανότητι διακρινόμενος, δύναται ἅμα κατοικήσας ἐν Ἑλλάδι,

» ἐὰν δὲ ἦναι ὁμογενὴς, καὶ χωρὶς τῆς ἐν Ἑλλάδι κατοικήσεως
« νὰ πολιτογραφηθῇ δι' ἀποφάσεως τῆς Νομοθετικῆς ἐξουσίας ».

Ἐπίσης ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω ἔκθεσιν καὶ νομοσχέδιον περὶ προσαρτήσεως τῆς νήσου Σκύρου εἰς τὴν ἐπαρχίαν Καρυστίας, ἔχοντα ὡς ἑρεξῆς·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Ἡ νῆσος Σκύρος, ἀποτελοῦσα ἤδη μέρος τῆς ἐπαρχίας Σκοπέλου, ἀπέχει ἀπὸ τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας 44 1/2 ναυτικὰ μίλια· ἀπὸ δὲ τῆς Κύμης, πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας, 23 1/2 ναυτικὰ μίλια· κειμένη δὲ πρὸς τὸ ἀνατολικομεσημβρινὸν τῆς Σκοπέλου μέρος, δυσκόλως μὲν δύναται νὰ συγκοινωνῇ κατὰ τὸ θέρος μετὰ τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας, ἕνεκα τῶν ἐπικρατούντων κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους βορείων ἀνέμων, δυσκολωτάτη δέ, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ἀδύνατος ἀποβαίνει ἡ συγκοινωνία αὐτη τὸν χειμῶνα· ὁπόσα δὲ προσκόμματα ἀπαντῶνται ἕνεκα τούτου παρὰ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν σπουδαιοτάτων καθηκόντων αὐτῶν, πρόδηλον γίγνεται, ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι κατὰ τὸν χειμῶνα ἰδίως, ἵνα φθάσωσιν ἐκ Σκύρου στελλόμενα εἰς Σκόπελον καὶ πάλιν ἔγγραφα, ἀπαιτοῦνται κατὰ τὴν εὐτυχεστέραν τῆς συγκοινωνίας περίστασιν 15 ἢ καὶ πολλάκις 20 ἡμέραι, ἤτοι διάστημα πλέον τοῦ μηνός, ἵνα γένηται συνεννόησις μεταξὺ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Σκύρου καὶ τῆς μεσάσης προϊσταμένης αὐτῆς ἀρχῆς, τοῦ ἐπαρχείου Σκοπέλου. Τοῦτο δὲ ἐπὶ τοσοῦτον εἶναι ἀληθὲς, ὥστε, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας, οὐδέποτε παρευρέθησαν εἰς τὰς συνόδους τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου οἱ ἀπὸ τοῦ δήμου Σκύρου ἀποστελλόμενοι σύμβουλοι. Ἀλλ' εἰς τὰ προσκόμματα ταῦτα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν διεξαγωγὴν σπουδαίων τῆς ὑπηρεσίας ἀντικειμένων εἰσὶ σπουδαιότατα, καὶ δύνανται νὰ ἐπιφέρωσι δυσαρέστους πολλάκις συνεπείας, προστίθεται καὶ ἡ πρὸ πολλοῦ γενομένη ἤδη ὑπαγωγὴ τῆς νήσου Σκύρου οἰκονομικῶς τε καὶ ἐκκλησιαστικῶς εἰς τὴν ἐπαρχίαν Καρυστίας, ἥτις καθιστᾷ σχεδὸν ἀδύνατον τὴν διεξαγωγὴν ὑπηρεσιῶν, καθ' ἃς ἐκ τοῦ νόμου ἢ ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν ἀπαιτεῖται ἡ σύμπραξις τινὸς ἢ τινῶν τῶν ἀρχῶν τούτων μετὰ τῆς διοικητικῆς.

Ταῦτα ἔχων ὑπ' ὄψιν προσκάλεσα τὰ ἁρμόδια Συμβούλια νὰ γνωμοδοτήσωσιν· ἐκ τούτων δὲ τὸ μὲν δημοτικὸν τῆς Σκύρου, καὶ τὸ Ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον Σκοπέλου διὰ δύο γνωμοδοτή-

σεών του ἐγνωμοδότησεν, ἵνα γένῃ ἡ μεταβολὴ αὕτη διὰ τοὺς ἐκτεθέντας λόγους· τὸ δὲ Ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον Καρυστίας ἐγνωμοδότησε νὰ ἑνωθῇ ἡ νῆσος Σκύρος μετὰ τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας, ἐὰν πρόκειται νὰ διαλυθῇ ὅλη ἡ ἐπαρχία Σκοπέλου, καὶ ὑπαχθῶσιν αἱ ἀποτελοῦσαι αὐτὴν ὑπόλοιποι νῆσοι εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ξηροχωρίων.

Ἀλλὰ τὸ Ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον Καρυστίας οὐδένα προτείνει πρὸς ὑποστήριξιν τῆς παραδόξου ταύτης γνώμης του λόγον, ἀναιρούντα τὰς ὑποστηριζούσας τὴν μεταβολὴν ταύτην αἰτίας. Ταύτας μάλιστα ὑποστηρίζει καὶ τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον Σκύρου, καὶ οἱ Ἔπαρχοι Καρυστίας καὶ Σκοπέλου, καὶ ὁ Νομάρχης τῆς Εὐβοίας· θεωρῶ δὲ λίαν βασίμους καὶ ἐγὼ, ἀναγνωρίζων τὴν ἐκτεθειμένην ἀνάγκην.

Σημειωτέον δέ, ὅτι ἡ μεταβολὴ αὕτη δὲν ἐπάγει καὶ ἀλλοίωσίν τινα εἰς τὰς πολιτικὰς σχέσεις τῶν εἰρημένων ἐπαρχιῶν, διότι ἂν ἀπὸ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς ἐπαρχίας Σκοπέλου, ἀναβαίνοντος εἰς ψυχὰς 12,352 (ὅρα ἀριθμὸν 15 ἐφημ. Κυβερνήσεως τοῦ 1856) ἀφαιρεθῇ ὁ πληθυσμὸς τῆς Σκύρου συνιστάμενος εἰς ψυχὰς 2,279, ὑπολείπεται εἰς τὴν ἐπαρχίαν Σκοπέλου πληθυσμὸς ψυχῶν 10,074. Ἐὰν δὲ ὁ εἰρημένος πληθυσμὸς τῆς Σκύρου προστεθῇ εἰς τὸν ἐκ ψυχῶν 24,528 τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας, ὁ πληθυσμός της θέλει εἶσθαι πάλιν εἰς ψυχὰς 26,807.

Ἐπὶ τῶν ἐκτεθέντων λόγων στηρίζεται τὸ εἰσαγόμενον Νομοσχέδιον, ἐφ' οὗ λαβὼν τὴν ἀπαιτουμένην ἄδειαν τῆς Α. Μ. λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ προκαλέσω τὴν ψῆφον ὑμῶν.

Ἀθῆναι τὴν 6 Φεβρουαρίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον, θέλει εἰσαχθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῇ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ συζήτησιν.

Ἀθήναις τὴν 30 Νοεμβρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπορασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1845 νόμου καὶ τοῦ ἀπὸ 3|15 Ἀπριλίου 1853 Βασ. διατάγματος ἀποτελοῦσα μέρος τῆς ἐπαρχίας Σκοπέλου νῆσος Σκύρος, ἀποσπᾶται ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας ταύτης καὶ προσαρτᾶται εἰς τὴν τῆς Καρυστίας.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Τελευταῖον ἀνέγνω ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς α') ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ συστάσεως ναυτιλιακοῦ τμήματος ἐν Γαλατᾷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ β') περὶ προσθήκης θέσεών τινων εἰς τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ περὶ συμπληρώσεως τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν Προξενείων νόμου, ἔχουσι δ' ὡς ἕπεται·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω, κατὰ διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν νομοσχέδιον, δι' οὗ συνιστᾶται ἐν Γαλατᾷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως τμῆμα Ναυτιλιακὸν ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς Πρεσβείας.

Τὸ μέτρον τοῦτο ἐνομίσθη ἀναγκαῖον πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐμπορικῆς ὑμῶν ναυτιλίας. Οὐδαμοῦ τὸ ναυτικὸν τῆς Ἑλλάδος ἐμπόριον ἔχει εὐρύτερον στάδιον ἐνεργείας ἢ εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ εἰς οὐδένα ἄλλον λιμένα ὑπάρχει τοσαύτη ἀνάγκη, ἀφ' ἑνὸς μὲν συνδρομῆς αὐτοῦ καὶ ὑποβοηθήσεως πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον, ἀφ' ἑτέρου δὲ αὐστηρᾶς ἐπιτηρήσεως καὶ ἀστυνομίας, ὅπως μὴ, παρεκτρεπόμενον τῶν ὁρίων, ἐντὸς τῶν ὁποίων μόνον δύναται νὰ εὕρῃ τὸ ἀληθὲς αὐτοῦ συμφέρον, ἐξοκέλλῃ εἰς πράξεις συνοφελκομένας, πρώτιστον μὲν τὴν πρὸς αὐτὸ δυσπιστίαν καὶ τὴν κακὴν φήμην, ἔπειτα δὲ ὡς ἄρρηκτον τοῦ πρώτου παρακολούθημα, τὴν παρακμὴν καὶ τὴν κατάπτωσιν.

Διατάξεις καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας ἐπιβοηθητικαὶ καὶ πάσης αὐτῆς παρεκτροπῆς ἀποτρεπτικαὶ ὑπάρχουσιν εἰς τὴν ὑφεστῶσαν ἡμῖν ναυτικὴν νομοθεσίαν πολλαὶ καὶ κατάλληλοι, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐπέστησεν ἀείποτε τὴν προσοχήν αὐτῆς καὶ ἐφείλκυσε καὶ τὴν τῶν ὑπ' αὐτὴν ὀργάνων εἰς αὐστηρὰν αὐτῶν ἐφαρμογὴν καὶ τήρησιν. Ἀλλ' εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν δύω μεγάλα καὶ ἀκατάβλητα πρόσκόμματα παρεμβάλλονται, ἡ τῆς ἕδρας τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου ἀπὸ τῶν δια-

φόρων θέσεων, καὶ μάλιστα ἡ ἀπὸ τοῦ λιμένος ἀπόστασις καὶ ἡ πληθὺς καὶ ποικιλία τῆς ἐν αὐτῷ ὑπηρεσίας.

Ὁ πλοίαρχος, ῥθάνων εἰς τὸν λιμένα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἔχει καθήκοντα πρὸς τὴν ἀρχήν, ὑπὸ τοῦ νόμου εἰς αὐτὸν ἐπιβαλλόμενα, ἔχει καὶ ἀνάγκας πολλὰς τοῦ πλοίου, τοῦ πληρώματος, τῶν ἐφοπλιστῶν καὶ τοῦ φορτίου νὰ θεραπεύσῃ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ πολλὰ ὀλίγον χρόνον νὰ διαθέσῃ· ἐξ ἄλλου δέ, καὶ ἡ ἀρχὴ ἔχει ἐπ' αὐτοῦ καθήκοντα ὑπὸ τοῦ νόμου διαγραφόμενα, νὰ ἐκτελέσῃ τὴν νόμιμον ἐποπτείαν καὶ ἀστυνομίαν ἐπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ πληρώματος νὰ ἐξασκήσῃ, καὶ νὰ διευθύνῃ ἐν γένει τὰ διαβήματα αὐτοῦ, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ γενικοῦ συμφέροντος τῆς ναυτιλίας. Ἀλλ' ἐννοεῖται εὐκόλως ὅτι, ὁπόταν τὸ κέντρον τῆς διαμονῆς καὶ τῆς ἐνεργείας τοῦ πλοιάρχου ἀπέχῃ τοῦ κέντρου τῆς ἀρχῆς, ἡ ἀμοιβαία ἐκτέλεσις τῶν ἀμοιβαίων δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων καταντᾷ εἰς ὅλα μὲν δυσκολωτάτη, εἴς τινα δὲ καὶ ἀδύνατος. Ὁ ἴδιος ἂν ἀναβῇ, κατατρίβει πολὺν καιρόν, καιρὸν πολύτιμον· ἕτερον δὲ ἂν στείλῃ ἐπίτροπον, πρῶτον μὲν ἡ ἐνέργεια τῶν σωστικῶν διατάξεων τοῦ νόμου νοθεύεται, ἔπειτα δὲ καὶ ὁ ἐπίτροπος αὐτὸς ἐνδέχεται νὰ καταχρασθῇ καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ πλοιάρχου τὴν ἐμπιστοσύνην. Τοὺς ναύτας του ν' ἀποστείλῃ ἀδύνατον, νὰ μὴ τοὺς ἀποστείλῃ παράνομον. Ὅταν πρόκειται περὶ ναυσιβλαβίας ἡ ἀνακάλυψις τῆς ἀληθείας τῶν ἐκτεθειμένων γεγονότων ἢ τῆς καταχρήσεως, καταντᾷ ἐπίσης δύσκολος. Τέλος, ἄπειροι λεπτομέρειαι, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται ἡ σκόπιμος διεύθυνσις τῆς ναυτιλίας, μένουσιν ἀπραγματοποίητοι. Παραλείπω τὴν πραγματικὴν δυσκολίαν τῆς ἀναβάσεως, τὰ παράπονα ἐκ τῆς ἕνεκα συσσωρεύσεως πολλῶν πλοιάρχων ἐπερχομένης βραδύτητος περὶ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποδημητηρίων, τὰ παράπονα περὶ τῆς γενομένης εἰς αὐτοὺς ζημίας ἐκ τῆς μὴ προχείρου εὑρέσεως τῶν συμφερόντων νομισμάτων, κατὰ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγοραίαν αὐτῶν ἀξίαν, πρὸς πλήρωμὴν τῶν ναυτιλιακῶν τελῶν.

Κατὰ τὰς ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας διδομένας πληροφορίας, ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένη ἀκαταπαύστως ἐγνηλασία ἐπὶ τοῦ πλοιάρχου, ἀφ' ἧς στιγμῆς καταίρει οὗτος εἴς τινα λιμένα μέχρις οὗ ἀναπτᾷ τὴν ἄγκυραν διὰ ν' ἀποπλεύσῃ, ἐγνηλασία σκοπιμωτάτη, διαγεγραμμένη πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἀληθῶν συμφερόντων καὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ πληρώματος καὶ τοῦ φορτίου του ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἢ ματαιοῦται ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ἢ ἐξ ὑπ' ἀρχῆς ἀποτυγχάνει, ἕνεκα τῆς

ἀπὸ τὸν λιμένα ἀποστάσεως τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου, ὅπερ εἶναι ἡ ἐπιτετραμμένη τὴν διεύθυνσιν τῶν τῆς ναυτιλίας πραγμάτων ἀρχή.

Ἅπαντα ταῦτα ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἡ Κυβέρνησις καὶ περὶ πολλοῦ ποιουμένη τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ συμφέροντα τῆς ἐμπορικῆς ἡμῶν ναυτιλίας, ἐνόμισε καλόν, πρὸς θεραπείαν τῶν ἀτοπημάτων ὅσα προέρχονται ἐκ τῆς ἀνωτέρω μνημονευομένης ἀποστάσεως, νὰ μιμηθῇ τὸ παράδειγμα δύω ἄλλων ἐπικρατειῶν, ὧν ἡ ἐμπορικὴ ναυτιλία, ἡ διὰ τοῦ λιμένος τῆς Κωνσταντινουπόλεως διαπλέουσα εἶναι ἐπίσης μεγάλη ὡς ἡ Ἑλληνική (αὗται δ' εἰσὶν αἱ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Αὐστρίας) μεταφέρουσα πλησίον τοῦ λιμένος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, εἰς Γαλατᾶ, ἓν τμῆμα τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας της, ὅπερ, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἑνὸς γραμματέως ἀ. τάξεως, νὰ διεξάγῃ τὰ τῆς ναυτιλίας. Τὸ τμῆμα τοῦτο θέλει μὲν εἶσθαι κεχωρισμένον ἀπὸ τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου, ἀλλὰ θέλει ἀποτελεῖ μέρος αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν διεύθυνσιν, ἐπιτήρησιν καὶ ἐξέλεγξιν τοῦ Προξένου διευθυντοῦ διεξάγει τὴν ναυτιλιακὴν ὑπηρεσίαν, αὐτὸ δεχόμενον τὰς ἐξομολογήσεις τῶν πλοιάρχων, ἐνεργοῦν τὰς ἀναγκαίας ἐρεύνας καὶ αὐτοψίας, ἐξασκοῦν τὴν ἐπιτήρησιν καὶ τὴν ἀστυνομίαν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ἐκδίδον τὰ ἀποδημητήρια τῶν πλοίων, τέλος, πρᾶττον περὶ τὰ ναυτιλιακά, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Προξένου διευθυντοῦ, ὅ,τι πράττει ἤδη τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον καὶ ἤθελε πράττει, ἂν εὑρίσκετο ἐπὶ τόπου καὶ ἠδύνατο νὰ βλέπῃ τὰ πράγματα διὰ τῶν ἰδίων ὀφθαλμῶν καὶ νὰ ἐνεργῇ διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν.

Τὰ καθήκοντα καὶ αἱ σχέσεις τοῦ προϊσταμένου τοῦ ναυτιλιακοῦ τμήματος πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου, δὲν δύνανται νὰ ἐκτεθῶσιν ἐν τῷ νόμῳ· περὶ τούτων θέλει προβλέψει καὶ κανονίσει Βασιλικὸν διάταγμα, δι' οὗ θέλουσι ῥυθμισθῇ ἅπασαι αἱ λεπτομέρειαι.

Τοῦ ναυτιλιακοῦ τμήματος οὕτω καθισταμένου ἐν Γαλατᾷ, ἐννοεῖ ἀμέσως ἕκαστος πόσον εὐκολωτέρα καθίσταται ἡ κίνησις τῆς ἐμπορικῆς ἡμῶν ναυτιλίας, πόσον εὔκολος ἡ ἐφαρμογὴ τῶν περὶ ναυτιλίας διατάξεων καὶ πόσον ἡ ἀστυνομία τῆς ναυτιλίας καὶ ἡ ἐπιτήρησις αὐτῆς ἀποτελεσματικωτέρα. Ὁ πλοίαρχος δὲν ἔχει πλέον οὔτε ἀνάγκην, οὔτε θέλησιν, οὔτε συμφέρον νὰ μεταχειρίζηται διάμεσα πρόσωπα πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών του. Αὐτὸς θέλει ἐμφανίζεσθαι αὐτοπροσώπως καὶ ἐξομολογεῖσθαι πρὸ τῆς ἀρχῆς, θέλει ἐμφανίζει καὶ τοὺς ναύτας του

ὅλους καὶ ἐκθέτει τὰς μετ' αὐτῶν συμφωνίας του, καὶ αἱ συμφωνίαι των θέλουν πιστοποιεῖσθαι παρὰ τῆς ἀρχῆς. Αὐτὸς θέλει παρουσιάσει τὰ δηλωτικά του, θέλει εὕρει καὶ πληρώσει διὰ ναυτιλιακὰ τέλη τὰ νομίσματα, τὰ ὁποῖα τῷ συμφέρουσι, θέλει ζητήσει καὶ λάβει ἀμέσως τὰ ἀποδημητήριά του. Ἡ ἀρχὴ τὸν ἔχει ἐκεῖ πρόχειρον καὶ τὸν προσκαλεῖ, ὅταν πρέπῃ, ἐνώπιόν της, καὶ τὸν ἐπιτηρεῖ ἐνόσῳ διαμένει καὶ τὸν εὐκολύνει εἰς τὰς πρὸς τὰς ὀθωμανικὰς καὶ ἄλλας ξένας ἀρχὰς σχέσεις του, καὶ διαλύει τὰς μετὰ τῶν ναυτῶν διαφοράς του.

Τοιαῦτα εἰσὶ τ' ἀποτελέσματα, ἅτινα ἐλπίζει ἡ Κυβέρνησις ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ὑποβαλλομένου ὑμῖν νομοσχεδίου. Ἡ δαπάνη ἥτις θέλει προκύψει ἐκ τούτου εἶναι σμικρὰ καὶ ἀσήμαντος πρὸς τὴν ἐξ αὐτῆς προσδοκωμένην ὠφέλειαν, ὡς συνισταμένη εἰς τὸν μισθὸν ἑνὸς ἔτι γραμματέως ἀ. τάξεως καὶ ἑνὸς γιασαξῆ. Πέπεισμαι, ἐπομένως, ὅτι θέλετε ἐπισπεύσει τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Νοεμβρίου 1857.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς
Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν, νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον, περὶ τῆς συστάσεως ναυτιλιακοῦ τμήματος τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἡμετέρας Πρεσβείας ἐν Γαλατᾷ καὶ ὑποστηρίζῃ αὐτὸ ὡς ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Νοεμβρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ἐκ τῶν παρὰ τῷ ἐμπορικῷ γραφείῳ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἡμετέρας Πρεσβείας ὑπαλλήλων, συνιστᾶται ἴδιον τμῆμα ναυτιλιακὸν, ἔργον, πρὸς διευκόλυνσιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ἐν Γαλατᾷ, παρὰ τὸν λιμένα τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἄρθρ. 2.

Τοῦ τμήματος τούτου προΐσταται εἷς τῶν παρὰ τῷ ἐμπορικῷ γραφείῳ γραμματέων, ἀ. τάξεως, προσδιοριζόμενος ἐπὶ τούτῳ, ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἡμετέρου Πρέσβεως. Ὁ γραμματεὺς οὗτος θέλει ἐνεργεῖ τὴν ἀνατιθεμένην αὐτῷ ὑπηρεσίαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τοῦ Προξένου διευθυντοῦ τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου, καὶ ὑπογράφει τὰς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ἀναγομένας πράξεις, τὰς συνήθως παρὰ τοῦ Προξένου ὑπογραφομένας, ὑπὸ τὸν τύπον « ἐντολῇ τοῦ προξένου, ὁ γραμματεὺς ἀ. τάξεως, προϊστάμενος τοῦ ναυτιλιακοῦ τμήματος ».

Ἄρθρ. 3.

Τὰ καθήκοντα καὶ ἡ ἔκτασις τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ προϊσταμένου τοῦ τμήματος τούτου ὁρισθήσονται διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους».

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Ὑποβάλλων ὑμῖν σήμερον κατὰ διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος νομοσχέδιον περὶ προσθήκης ἐξωτερικῶν ὑπαλλήλων, καὶ περὶ συμπληρώσεως τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν ΣΞΒ'. νόμου τοῦ 1853, ὀφείλω ἀναγκαῖον νὰ ἐκθέσω συνάμα καὶ τινας ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀναπτύξεις.

Οὐδεὶς, ἀρρώων εἴς τε τὴν θέσιν, εἰς τὰς σχέσεις καὶ εἰς τὴν ἐμπορικὴν δραστηριότητα τῆς Ἑλλάδος, ἠγνόησε ποτὲ τὴν δι' αὐτὴν σπουδαιότητα τῆς Προξενικῆς ὑπηρεσίας. Διὸ καὶ ἡ Κυβέρνησις πολλὰ πολλάκις ἐφρόντισεν ὑπὲρ τῆς βαθμηδὸν βελτιώσεως καὶ ἀναπτύξεως αὐτῆς, καὶ αἱ Βουλαὶ προθύμως πάντοτε συνέδραμον εἰς τὴν πρόθεσιν ταύτην τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ τὸ πρῶτον, ἐν 1835, ὀργανίσαντες τὸν Προξενικὸν κλάδον δὲν εἶχον εἰσέτι ὡς ὁδηγὸν τὴν πεῖραν τῶν ἀληθῶν αὐτοῦ ἀναγκῶν, οὔτε ἦσαν δὲ τότε ἀνεπτυγμέναι αἱ ἐμπορικαὶ τῆς Ἑλλάδος σχέσεις, ὡς ἐξετάθησαν ἔκτοτε. Ἑπομένως, συνέστησε τότε Προξενικὰς ἀρχὰς εἰς τὰ κυριώτερα μόνον μέρη, καὶ ἐξ αὐτῶν τέσσαρες μόνον ἐμισθοδοτήθησαν, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς παρεχωρήθη ἡ ἀπόλαυσις τῶν Προξενικῶν τελῶν. Μετὰ ταῦτα ἐκ διαλειμμάτων, καθόσον ἀνεφαίνοντο νέαι ἀπαιτήσεις τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἄλλαι Προξενικαὶ Ἀρχαὶ προσετέθησαν, καὶ πολλαὶ ἐκ τῶν ἀμίσθων εἰς τὰς ἐμμίσθους κατηριθμήθησαν.

Τέλος ἐν 1853, ἐψηφίσθη νέος νόμος, στηριζόμενος ἐπὶ τῶν ἀναγκῶν αἵτινες εἶχον καταδειχθῆ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἢ μᾶλλον μέχρι τοῦ κατὰ πολλὰ ἔτη προγενεστέρου χρόνου, καθ' ὃν ὁ τότε ψηφισθεὶς νόμος εἶχε συνταχθῆ κατὰ πρῶτον· ὥστε καὶ ὅταν ἐκυρώθη, δὲν ἦτον ἤδη πλέον ἐντελῶς ἐπαρκής. Ἀλλ' ὀλίγον μετὰ ταῦτα αἱ περιστάσεις τοῦ πολέμου, ἡ μεγάλη ὑπερτίμησις πάντων τῶν ὠνίων, ἡ νέα τάσις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους πρὸς πᾶσαν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν, κατέστησε τὴν μεταρρύθμισιν καὶ τοῦ νόμου ἐκείνου, ὡς πρός τε τὸν ἀριθμὸν τῶν Προξενείων καὶ ὡς πρὸς τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν, ἀναπόφευκτον.

Διὰ πᾶσαν βεβαίως τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους, ἡ ἐπαρκὴς μισθοδοσία τῶν ὑπαλλήλων εἶναι ἔργον καὶ φιλανθρωπίας καὶ διοικητικῆς προνοίας. Ἀλλὰ διὰ τὸν Προξενικὸν κλάδον καὶ μάλιστα τὸν ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει, εἶναι προσέτι ἔργον πολιτικῆς συνέσεως· εἰς τὸν Πρόξενον εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ παρακαταθήκη τῆς ἐθνικῆς ἀπέναντι τῶν ἀλλοδαπῶν ἀξιοπρεπείας, καὶ ἡ ὑπεράσπισις Ἑλληνικῶν συμφερόντων, ἐξαρτωμένων πολλάκις ἐξ ἀνθρώπων εἰς οὓς ἡ ἐξωτερικὴ ἐπίδειξις ἐπιβάλλει μάλιστα σέβας. Μόνον δὲ ὅταν χορηγηθῇ ἐπαρκὴς εἰς τοὺς Προξένους ἀντιμισθία δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ ὥστε οἱ Πρόξενοι νὰ ἐκλέγωνται παντες καὶ πάντοτε μεταξὺ τῶν ἀρίστων καὶ τὰ μάλιστα διακρινομένων ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ ἱκανότητι καὶ παιδείᾳ, ὡς τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον καὶ ἐπιθυμητόν.

Τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ὑπουργείου εἰσὶ πλήρη παντοδαπῶν ἐκθέσεων ἐπικαλουμένων ὡς ἀναπόφευκτον καὶ κατεπείγουσαν τὴν σπουδαίαν αὔξησιν τῆς προξενικῆς μισθοδοσίας. Ἀλλ' ἐπιφυλαττόμενος περὶ τούτου νὰ ὑποβάλω ἐν καιρῷ τὰ δέοντα εἰς τὰς Βουλάς, περιορίζομαι πρὸς τὸ παρὸν μόνον εἰς τὸ νὰ προτείνω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν τινὰς περὶ τὸν νόμον τροπολογίας, οὐχὶ μὲν χορηγούσας τὴν αὐτάρκη καὶ πρὸς ἀξιοπρεπῆ συντήρησιν ἀπαιτουμένην μισθοδοσίαν, ἀλλὰ τουλάχιστον δυναμένας νὰ προλάβωσιν ἐν τούτοις τὴν ἐντελῆ ἀμηχανίαν καὶ παράλυσίν τινων τῶν ἀναγκαιοτάτων προξενικῶν Ἀρχῶν.

Τῶν τροπολογιῶν τούτων ἰδοὺ ἡ δικαιολόγησις· 1. διὰ τοῦ πρώτου ἄρθρου προστίθεται εἰς τὸ ἐμπορικὸν Γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας εἰς Γραμματεὺς πρώτης τάξεως καὶ εἰς γιασακτῆς. Ἡ προσθήκη αὕτη καθίσταται ἀναπόφευκτος, συνεπείᾳ τοῦ ὑποβαλλομένου σήμερον ἑτέρου νομοσχεδίου, δι' οὗ συνιστᾶται ναυτιλιακὸν τμῆμα ἐν Γαλατᾷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ δὲ ἄρθρου, προστίθεται καὶ εἷς ἀκόλουθος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον· ὁ ἀριθμὸς τῶν τεσσάρων ἀκολούθων, τῶν ἐν τῷ ὑπουργείῳ ἔργα γραφέων ἐκτελούντων ἀπεδείχθη δυσανάλογος πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας. Ἀλλ' ἀντὶ εἰς θεραπείαν τῆς ἀνάγκης ταύτης νὰ καταφύγω εἰς διορισμὸν ἐκτάκτων βαθμῶν, ἄνευ νόμου μισθοδοτημένων, νομίζω ὀρθότερον νὰ ζητήσω παρὰ τῶν Βουλῶν τὴν προσθήκην ἑνὸς ὑπαλλήλου.

2. Αἱ διὰ τοῦ δευτέρου ἐπιφερόμεναι αὐξήσεις μισθοδοσιῶν εἰσὶν ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ. Διὰ τῶν παρόντων μισθῶν ἀπεδείχθη ἐντελῶς ἀδύνατον νὰ ζήσωσιν ἁπλῶς οἱ ὑπάλληλοι εἰς τὰς πολυδαπάνους ἐκείνας θέσεις, ὥστε καὶ τινες ἠναγκάσθησαν νὰ ἐγκαταλείψωσιν ἤδη αὐτάς, οἱ δὲ μένουσιν ἐπὶ μόναις ταῖς διδομέναις αὐτοῖς ἐλπίσιν αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν των.

Ἡ προσθήκη ἑνὸς γραφέως, καὶ ἑνὸς γιασαξῆ εἰς τὸ ἐν Σμύρνῃ προξενεῖον εἶναι ὡσαύτως ἀναγκαιοτάτη, καθότι τὸ προξενεῖον τοῦτο εἶναι ἐκ τῶν μᾶλλον πολυασχόλων, καὶ οἱ κατὰ καιροὺς πρόξενοι οὐδέποτε ἐπαύσαντο ἀναφέροντες, ὅτι εἷς μόνος γραφεὺς εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ὁλικὰς ἐργασίας του. Ὁμοίως προστίθεται καὶ ἕτερος γιασαξῆς εἰς τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικὸν προξενεῖον κατ' ἐπιμόνους καὶ ἐπανειλημμένας αἰτήσεις τοῦ γενικοῦ προξενείου, στηριζομένας ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς πόλεως καὶ τοῦ πλήθους τῶν ὑπηκόων.

3. Διὰ τοῦ τρίτου αὐξάνουσιν ἐπὶ ἑκατὸν δραχμὰς κατὰ μῆνα οἱ μισθοὶ τῶν ἐν Κρήτῃ, Λαρίσσῃ, καὶ Βηρυτῷ Προξένων, καὶ ἐπὶ ἑκατὸν πεντήκοντα ὁ τοῦ ἐν Χίῳ. Τὰ πρῶτα τρία προξενεῖα εἰσὶν ἐπίσης σπουδαῖα καὶ ἐπίσης πολυάσχολα ὡς τὸ ἐν Ἰωαννίνοις καὶ Θεσσαλονίκῃ, εἰς ἃ προσδιορίζονται διὰ τοῦ νόμου δραχμαὶ ἑξακόσιαι κατὰ μῆνα, εἰς δὲ τὰς ἕδρας αὐτῶν ὁ βίος δὲν εἶναι ἧττον δαπανηρὸς ἢ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ Ἰωαννίνοις. Καὶ δίκαιον ἑπομένως καὶ ἀναγκαῖον ἐθεωρήθη τὸ νὰ τεθῶσιν ἅπαντα ταῦτα εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν· ὡς πρὸς δὲ τὸ ἐν Χίῳ δὲν ἔχει μὲν τοῦτο τὴν σπουδαιότητα καὶ τὸ πολυάσχολον τῶν ἄλλων, ἀλλ' ὁ ἐν τῷ νόμῳ προσδιοριζόμενος μισθὸς τῶν δραχμῶν τριακοσίων πεντήκοντα διὰ τὸν πρόξενον, εἶναι εὐτελέστατος, μὴ ἐπαρκῶν εἰς τὰς πρώτας τοῦ προξενείου ἀνάγκας, διὸ καὶ ἐνομίσθη ὡς ἀπολύτως ἀναγκαῖον ν' αὐξηθῇ καὶ οὗτος εἰς δραχμὰς τουλάχιστον πεντακοσίας· οἱ αὐτοὶ λόγοι ὑπηγόρευσαν καὶ τὴν ἐπὶ τεσσαράκοντα δραχμὰς αὔξησιν κατὰ μῆνα τῆς μισθοδοσίας τῶν γραμματέων τῶν ἀνωτέρω προξε-

νείων, ἀρμοσιουμένων οὕτω καὶ τούτων πρὸς τοὺς γραμματεῖς τῶν ἐν Ἰωαννίνοις καὶ Θεσσαλονίκῃ.

Παρ' ἑκάστῳ δὲ τῶν ἀνωτέρω ἐμμίσθων προξενείων συνιστᾶται μία θέσις γραφέως, καθότι ἡ ἀνάπτυξις ἣν ἔλαβεν ἡ προξενικὴ ὑπηρεσία καθιστᾷ ἀπολύτως ἀναγκαίαν τὴν θέσιν ταύτην.

4) Διὰ τοῦ τετάρτου, τὸ μὲν ἐν Ἀδριανουπόλει ὑποπροξενεῖον προβιβάζεται εἰς προξενεῖον.

5) Συνιστᾶται δὲ διὰ τοῦ 5 ἄρθρου καὶ νέον ὑποπροξενεῖον ἐν Φιλιππουπόλει. Ὅτι εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ὑπάρχουσι παντοδαπὰ καὶ σπουδαιότατα ἑλληνικὰ συμφέροντα, τοῦτο εἶναι παντίγνωστον, ἐξάγεται δὲ ἔτι τε ἐπανειλημμένων ἐκθέσεων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, καὶ ἐξ ἀναφορῶν τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει ὑποπροξένου.

Διὰ τοῦ πέμπτου ὡσαύτως ἄρθρου μετατίθενται δύο προξενεῖα, καὶ δύο ὑποπροξενεῖα ἐκ τῆς τρίτης εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν. Ταῦτα εἰσὶ μέχρι τοῦδε σχεδὸν τὰ μόνα ἐκ τῶν ἐν Τουρκίᾳ μὴ λαμβάνοντα ἐπιχορήγησίν τινα· καὶ τὰ μὲν ἐν Τυνίδι, Τριπόλει τῆς Βαρβαρίας, καὶ Βάρνῃ εἰσὶ νομοθετημένα διὰ τοῦ νόμου τοῦ 1853. Τὸ δὲ ἐν Πύργῳ συνεστήθη ἀκολούθως παρὰ τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως δυνάμει τοῦ 37 ἄρθρου τοῦ νόμου τούτου.

Τὰ εἰρημένα ὑποπροξενεῖα, ἵνα δύνανται νὰ διατηρηθῶσι τοῦ λοιποῦ ὁπωσοῦν ἀνέτως, ἔχουσιν ἀφεύκτως ἀνάγκην χρηματικῆς τινος βοηθείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Καὶ τοι πεπεισμένος, ὅτι ἀπέναντι τῶν πραγματικῶν τούτων ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας οὐδόλως θέλετε διστάσει εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς προτεινομένης, οὐ μίαν σπουδαίας αὐξήσεως τῆς δαπάνης, νομίζω ὅμως αὐχὶ ἄσκοπον νὰ προσθέσω καὶ τὰς ἀκολούθους παρατηρήσεις.

Ὁ ἔλεγχος τῆς προξενικῆς διαχειρίσεως τῶν τελευταίων ἐτῶν ἀπέδειξεν, ὅτι τὰ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον εἰσερχόμενα προξενικὰ εἰσοδήματα, ἤτοι τὰ ἐκ τῶν ἐμμίσθων προξενείων, ὑπερτεροῦσι τὰς εἰς τὸν προξενικὸν κλάδον καταβαλλομένας δαπάνας κατὰ 117,000 δραχμῶν. Ὁ σκοπὸς τῶν προξενικῶν τελῶν δὲν εἶναι παντάπασι ταμιευτικός. Διὰ τοῦτο, ὅταν ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑπάρχῃ περίσσευμα 117,000 δραχμῶν ἐκ τῶν προξενικῶν τελῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπάρχῃ ἀφεύκτως ἀνάγκη κατεπειγούσης καὶ προχείρου θεραπείας τοῦ προξενικοῦ κλάδου, οὐδόλως διστάζω προτείνων ὅπως ἐκ τοῦ περισσεύματος ἐκείνου ἱκανοποιηθῇ κατὰ μέγα μέρος ἡ ἀνάγκη αὐτη. Ἡ δαπάνη ἣν ἀπαιτεῖ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ

παρόντος νομοσχεδίου συμποσοῦται εἰς 37,000 μὲν δραχμῶν διὰ μισθοδοσίας, 16000 δὲ δι' ἐπιχορηγήσεις, αἵτινες ὅμως δὲν θέλουν δαπανηθῆ εἰμὴ ἂν καὶ καθόσον ἡ ἀνάγκη παρουσιάζηται. Ἑτέραν δὲ 30,000 περίπου δραχμῶν δαπάνην θέλει ἀπαιτήσει ἡ ἐφαρμογὴ ἑτέρου νομοσχεδίου, προσεχῶς ὑποβληθησομένου, δι' οὗ θέλω ζητήσει συμπληρωματικὴν πίστωσιν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1858 πρὸς συμπλήρωσιν τινῶν θέσεων νομοθετημένων, καὶ αὔξησιν τῶν ἐπιχορηγήσεων τινων τῆς Δ' κατηγορίας προξενικῶν ἀρχῶν, αἵτινες ἁπασαι συμπεριελήφθησαν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1859.

Ὅτι ἀφαιρουμένων τῶν 83000 δραχμῶν, αἵτινες ἀπαιτοῦνται ἀπολύτως ἤδη ὑπὲρ τοῦ προξενικοῦ κλάδου διὰ τοῦ σήμερον ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου, μένει ἔτι περίσσευμα ἐκ τῶν προξενικῶν εἰσπράξεων κατὰ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ 1856 ἐκ δραχμῶν περίπου 34,000. Μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ταύτας ἐλπίζω, Κύριοι, ὅτι ἐκτιμῶντες τὰς ἀληθεῖς τῆς ὑπηρεσίας ἀνάγκας, θέλετε προθύμως ἐπιψηφίσει τὸ νομοσχέδιον τοῦτο τὸ προτιθέμενον νὰ θεραπεύσῃ πρὸς τὸ παρὸν τὸ μᾶλλον κατεπείγον μέρος αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Δεκεμβρίου 1857.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργὸς
Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργόν, νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον, περὶ προσθήκης τινῶν θέσεων εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ΣΞΒ' νόμου τοῦ 1853 καὶ ὑποστηρίζῃ αὐτό, ὡς ἔχει, κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Δεκεμβρίου 1857.

Ο Θ Ω Ν

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων Ὑπουργεῖον προστίθεται ἐξ ἀκολούθου. Εἰς δὲ τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας προστίθεται ὡσαύτως εἷς γραμματεὺς πρώτης τάξεως ἐπὶ μη-

νιαίῳ μισθῷ δραχμῶν τριακοσίων (300), καὶ εἰς γιασαξῆς, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἑξήκοντα (60).

Ἄρθρ. 2. Οἱ μηνιαῖοι μισθοὶ τῶν πρώτων διερμηνέων τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικοῦ προξενείου καὶ τοῦ ἐν Σμύρνῃ προξενείου, προσδιορίζονται εἰς δραχμὰς διακοσίας πεντήκοντα (250), οἱ τῶν δευτέρων εἰς δραχμὰς ἑκατὸν ἑξήκοντα (160) καὶ οἱ τῶν παρ' αὐτοῖς λιμεναρχῶν εἰς ἑκατὸν εἴκοσι (120). Πρὸς δὲ, ἐν τῷ ἐν Σμύρνῃ προξενείῳ, ἀντὶ ἑνὸς γραμματέως, προσδιορίζονται δύω, ὁ εἷς πρώτης τάξεως, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα (150), καὶ ὁ ἕτερος, δευτέρας τάξεως ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἑκατὸν εἴκοσιν (120). Προστίθενται δὲ ἐν τῷ προξενείῳ τούτῳ καὶ ἐν τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικῷ προξενείῳ, ἀνὰ εἷς γιασαξῆς, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν τεσσαράκοντα (40). Ὁ δὲ μηνιαῖος μισθὸς τοῦ παρὰ τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικῷ προξενείῳ γραφέως, προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα (150).

Ἄρθρ. 3. Οἱ μισθοὶ τῶν κατωτέρω προξένων προσδιορίζονται κατὰ μῆνα.

Τοῦ ἐν Χίῳ	εἰς δραχ.	πεντακοσίας	(500)
» » Κρήτῃ	»	ἑξακοσίας	(600)
» » Λαρίσσῃ	»	ἑξακοσίας	(600)
» » Βηρυτῷ	»	ἑξακοσίας	(600)

Τῶν δὲ παρ' αὐτοῖς γραμματέων εἰς δραχμὰς διακοσίας (200).

Παρ' ἑκάστῳ δὲ τῶν ἀνωτέρω προξενείων προστίθεται εἷς γραφεὺς, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἑκατὸν (100). Ὡσαύτως ὁ μηνιαῖος μισθὸς τοῦ γραμματέως τοῦ ἐν Μελίτῃ προξενείου προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς διακοσίας (200).

Ἄρθρ. 4. Τὸ ἐν Ἀδριανουπόλει ὑποπροξενεῖον μεταβάλλεται εἰς προξενεῖον ἔμμισθον, καταταττόμενον εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν τὴν προσδιοριζομένην ἐν τῷ παραγράφῳ 2 τοῦ 34 ἄρθρου τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν νόμου. Ὁ πρόξενος, προϊστάμενος τοῦ προξενείου τούτου, θέλει λαμβάνει κατὰ μῆνα μισθὸν ἐκ δραχμῶν ἑπτακοσίων (700).

Παρ' αὐτῷ δὲ προσδιορίζονται εἰς γραμματεὺς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν διακοσίων (200).

Εἷς διερμηνεὺς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἑκατὸν ἑξήκοντα (160).

Εἷς γραφεὺς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἑκατὸν εἴκοσιν (120).

Εἷς γιασαξῆς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν τριάκοντα (30).

Ἄρθρ. 5. Τὰ ἐν Τύνιδι καὶ Τριπόλει τῆς Βαρβαρίας προξε-

νεῖα, καὶ τὰ ἐν Βάρνῃ καὶ Πύργῳ ὑποπροξενεῖα κατατάττονται εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν τὴν προσδιωρισμένην ἐν τῷ παραγράφῳ 3 τοῦ 34 ἄρθρου τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ΣΞΒ' νόμου. Συνιστᾶται δὲ καὶ ἓν ὑποπροξενεῖον ἐν Φιλιππουπόλει, καταταττόμενον ὡσαύτως εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἐν πρώτοις ἀναγγείλας ὁ πρόεδρος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ ναυτικοῦ νομοσχεδίου, παρετήρησεν ὅτι, ἐπειδὴ οἱ ΚΚ. Ὑπουργοὶ εἰσὶ παρόντες, ἂν ἡ Βουλὴ θέλῃ, δύναται νὰ ἐπιληρωθῇ πρῶτον τῆς γενομένης ἐπερωτήσεως περὶ τοῦ ἐν Σύρῳ συμβάντος περιστατικοῦ.

Οὕτω δὲ λαβὼν τὸν λόγον ὁ τὴν ἐπερώτησιν ἀποτείνας, ἐξέθηκεν, ὅτι μετὰ λύπης καὶ ἀγανακτήσεως ἀνέγνω εἰς διαφόρους ἐφημερίδας, ἐπληροφορήθη ἐξ ἐπιστολῶν, καὶ ἤκουσεν ἐκ πολλῶν ἐλθόντων ἐκ Σύρου τὸ σκανδαλῶδες γεγονὸς, τὸ ὁποῖον καὶ τοι γνωστὸν, ἔρχεται ν' ἀναφέρῃ ἐν ὀλίγοις. Ὁμογενής τις ἦλθε πρό τινος καιροῦ εἰς Σύρον, συνωδευμένος ὑπὸ Ὀθωμανίδος, ἥτις βαπτισθεῖσα συνεζεύχθη αὐτὸν· συνάμα δὲ ἐγγραφεὶς ὑπήκοός του ὁ σύζυγός της, ἐγκατεστάθη εἰς Σύρον. Ἀλλ' ὁ ἐκεῖσε γενικὸς Πρόξενος τῆς Τουρκίας μετέβη κατ' αὐτάς μετά τινος Ὀθωμανίδος εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῶν, εὗρον μόνην τὴν νεαρὰν σύζυγον, ὕβρισαν, ἠπείλησαν, ἐκακοποίησαν αὐτὴν πολυτρόπως, τῆς ἁρπάσαν ὅ,τι πολύτιμον εἶχεν, καὶ ἤθελον τὴν ἀποστείλει εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἐὰν ἡ θεία πρόνοια δὲν ἔφερεν ἔμπροσθέν των τὸν δικηγόρον Κ. Στούππην, οὗτινος ἡ παρέμβασις καὶ ἡ εὐτολμία ἔσωσαν τὴν γυναῖκα. Ἀλλ' ἐν γένει τοιαῦται ὑπῆρξαν αἱ κατ' αὐτῆς βιαιοπραγίαι καὶ βάσανοι, τοσοῦτον γοερῶς ἀντήχουν οἱ ὀλολυγμοί της, ὥστε ἤθελεν εἴπει τις, ὅτι Οὖνοι καὶ Βάνδαλοι εἰσέβαλον κακοποιοῦντες καὶ σφάζοντες ἀφειδῶς. Καὶ ταῦτα ἐγένοντο ὑπὸ Προξένου τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ἐπὶ ἐδάφους Ἑλληνικοῦ. Τίς δύναται νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἐκεῖ ὅπου εὗρον χθὲς ἔτι ἄσυλον καὶ Πολωνοὶ καὶ Ἰταλοὶ καὶ τοσοῦτοι ξένοι, ἔμελλε νὰ παραβιασθῇ τοσοῦτον ἀποτόμως ὁ Ἕλλην; Τίς νὰ πιστεύσῃ ὅτι εἰς Σύρον, δευτέραν μετὰ τὴν πρωτεύουσαν πόλιν, καὶ τοσοῦτον θάλλου-

σαν εἰς ἐμπόριον καὶ πολιτισμόν, ἠδύνατο νὰ ταλαιπήσῃ τοιούτους βαιοπραγίας ὁ πρόξενος οὗτος; Τί ἄρα γε πρέπει νὰ περιμένῃ τις ὀλίγον μακρύτερα. Ἀλλ' ὡς νὰ μὴν ἤρκουν ταῦτα, ὁ πρόξενος τῆς Τουρκίας ἐξέδωκεν ἀπόφασιν περὶ προσωπικῆς κρατήσεως τοῦ ῥηθέντος Ἕλληνος, καὶ τὸ δικαστήριον ἐπεκύρωσε ταύτην τὴν πρᾶξιν. Γενικὴ ὑπῆρξε τότε ἡ ἀγανάκτησις καὶ ἡ κατακραυγὴ τῆς πόλεως, καὶ φρονῶ ἠκούσθη ἐν Ῥαμᾷ, Ῥαχὴλ θρηνοῦσα τὰ τέκνα της». Διὸ πρέπει νὰ τιμωρηθῶσιν ἐπαξίως οἱ κατ' αὐτὸν τὸν τόπον πολιτευθέντες ὑπάλληλοι, καθόσον τὸ περὶ ἐπεροδικίας 24 ἄρθρον τῆς συνθήκης δὲν ἔχει χώραν ἐνταῦθα. Ἂς ἀπευθύνωμεν δὲ τὰς εὐχαριστηρίους ἡμῶν εἰς τὸν Βασιλέα, ὅστις ὑπέγραψεν ἀμέσως τὴν εἰς Αὐτὸν ὑποβληθεῖσαν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν παῦσιν τοῦ Νομάρχου, καὶ ἃς ἐλπίζωμεν ὅτι θέλουσι τιμωρηθῆ ἐπίσης καὶ οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι οἱ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ κακῶς ἐνεργήσαντες.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἡ ἐπερώτησις, ἣν ὁ ἔντιμος βουλευτὴς Πετσῶν ἔκαμε, δὲν ἀπέβλεπεν εἰς ἄλλο ἢ νὰ δώσωσιν οἱ ὑπουργοὶ διασαφήσεις τινὰς περὶ τοῦ συμβάντος, τὸ ὁποῖον εἶχε διαδοθῇ διεστραμμένως· ἐπειδὴ ὅμως πρὸ τῶν διασαφήσεων ἐγένετο ἤδη ἐπαναλῆψις τῆς ἐπερωτήσεως, καὶ παρουσιάσθη τὸ γεγονὸς διαφορετρόπως ὑπὸ τοῦ τύπου, ἔρχεται νὰ εἰπῇ ἐν ὀλίγοις πῶς ἔλαβε χώραν τὸ πρᾶγμα.

Καὶ πρῶτον παρατηρεῖ ὅτι ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους ποτὲ ἄλλοτε οἱ πρόξενοι τῆς Ὑψηλῆς Πύλης δὲν ἐνήργησαν τοιαύτην δικαιοδοσίαν ὅσα λέγεται. Πρὸ ὀλίγου δὲ δύο Ἠπειρῶται ἀναχωρήσαντες ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἔφθασαν εἰς Σύρον, μὲ Ὀθωμανίδας, αἵτινες ἐκουσίως τοὺς ἠκολούθησαν, καὶ βαπτισθεῖσαι συνεζεύχθησαν αὐτούς. Ὁ πατὴρ καὶ ὁ κύριος τῆς μιᾶς τούτων ἀναφερθεὶς εἰς τὸν ἐν Σύρῳ πρόξενον τῆς Τουρκίας, παρεπονέθη ὅτι ἀναχωρησάσης τοῦ ἔλειψε διάφορα πράγματα, ὁ δὲ πρόξενος ἔκαμεν αἴτησιν εἰς τὸν νομάρχην, ἵνα γίνῃ κατάσχεσις τῶν πραγμάτων. Ἀλλ' ὁ νομάρχης μὴ θεωρῶν τοῦτο καθῆκόν του, διεύθυνε τὴν αἴτησιν εἰς τὸν εἰσαγγελέα, ὁ δὲ εἰσαγγελεὺς κηρυχθεὶς ἀναρμόδιος, παρέπεμψεν αὐτὴν εἰς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν, ὅστις διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους ἀπέφυγε νὰ τὴν ἐνεργήσῃ. Τότε ὁ πρόξενος τῆς Τουρκίας, κατὰ συμβουλὴν δοθεῖσαν αὐτῷ διέταξε τὴν συντηρητικὴν κατάσχεσιν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν προσωπικὴν κράτησιν τοῦ ἀνδρὸς τῆς Ὀθωμανίδος. Ἀλλὰ κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ προξένου ἐγένετο ἔ-

φεσις. Ὥστε ἡ ὑπόθεσις μένει ἐκκρεμὴς εἰς τὰ δικαστήρια. Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία γνωρίζουσιν ὁποίαν συνθήκην ἐψήφισαν, καὶ ὁ Βασιλεὺς σύνιδεν ὁποῖα παρέσχε δικαιώματα ἡ παρ' αὐτοῦ ὑπογραφεῖσα συνθήκη. Ἰδοὺ αἱ ἀληθεῖς πηγαὶ τῆς ἑρμηνείας αὐτῆς. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος προτιμότερον θεωρεῖ νὰ μὴ ἐκβαίνωμεν εἰς πλειοτέρας ἀναπτύξεις, ὅπως μὴ ἐκληρωθῇ οἱαδήποτε ἐκρροπὴ ὡς τρόπος πολιτικῆς ἐπιρεάσεως τῶν δικαστηρίων. Τὸ ὑπουργεῖον καλῶς γνωρίζει τὴν ἑρμηνείαν τῆς συνθήκης καὶ δύναται νὰ ἐκθέσῃ τί ἔπραξεν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ἐκτεθείσας βιαιοπραγίας, εἰρθεὶς μέχρι τινὸς εἰς Σύρον, δύναται νὰ βεβαιώσῃ ὅτι ὑπερβολικῶς ἐρρίθησαν τὰ περὶ τούτων καὶ δὲν ἔλαβον χώραν βανδαλικαὶ πράξεις.

Ἐξῆθκεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ὅτι εὐχαριστεῖ τὸν πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσαντα βουλευτὴν Σύρου, διαψεύσαντα τὰ περὶ κακώσεων καὶ βανδαλισμῶν διαδοληθέντα, καὶ ἀπαλλάττοντα αὐτὸν τῆς ἀνάγκης νὰ μαρτυρήσῃ.

Δύο, εἶπεν, ὑπάρχουν περιπτώσεις ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος· ἡ προσωρινὴ κατάσχεσις, ἥτις ἐνεργήθη ἀπὸ τὸν ἐν Σύρῳ Γεν. Πρόξενον τῆς Τουρκίας ἀπ' εὐθείας καὶ ἀνέσεως, καὶ ἡ προσωπικὴ κράτησις ἑνὸς τῶν φυγάδων ἐκτελεσθεῖσα ὑπὸ κλητήρων Ἑλλήνων μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Γεν. Πρ ξένου ἔκδοσιν τῆς περὶ τούτου ἀποφάσεως καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν περιορὶν τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως.

Καὶ πρῶτον περὶ προσωρινῆς κατασχέσεως. Τὴν 19 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἔλαβεν ἐπείγουσαν ἐπιστολὴν τοῦ νομάρχου Κυκλάδων, δι' ἧς οὗτος τῷ ἀνήγγειλεν ὅτι δύο ὑπήκοοι Ὀθωμανοὶ συνεπορεύθησαν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μετὰ δύο Ὀθωμανίδων, τῶν μὲν ὑπάνδρου, τῆς δὲ ἀγάμου καὶ ὑφαρπάσαι τινὲς διάφορα πράγματα κατέφυγον μετὰ τῶν γυναικῶν εἰς Σύρον. Οἱ παθόντες ἀνανεύθησαν εἰς τὸν ἔκτιον Πρόξενον τῆς Τουρκίας, ὅστις θεωρῶν ἑαυτὸν ἁρμόδιον ἐπὶ τῆς οὐσίας κατὰ τὸ ἄρθρ. 24 τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συνθήκης, προκειμένου περὶ διαφορᾶς μεταξὺ ὑπηκόων Ὀθωμανῶν, ἐζήτησατο, μεχρισοῦ ἀποφανθῇ, νὰ κατασχεθῶσι προσωρινῶς τὰ ὑφαιρεθέντα πράγματα. Καὶ ὁ μὲν νομάρχης παρέπεμψε τὴν αἴτησιν ταύτην εἰς τὸν εἰσαγγελέα, οὗτος δὲ ἀπήντησεν ὅτι προκειμένου περὶ κατασχέσεως, ἁρμόδιος εἶναι ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν καὶ οὐχὶ αὐτός, ὁ δὲ πρόεδρος πρὸς ὃν ὁ νομάρχης ἀπεύθυνε κατόπιν τὴν αἴτησιν τοῦ προξένου, ἀπεκρίνατο ὅτι ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς

οὐσίας ἀρμόδιος εἶναι ὁ γενικὸς Πρόξενος, δὲν δύναται οὗτος ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ διατάξῃ προσωρινὴν κατάσχεσιν. Τότε δὲ ὁ νομάρχης, λαβών, λέγει, τὴν γνώμην νομικοῦ τινος φίλου του ἔγραψεν εἰς τὸν Πρόξενον, ὅτι ἀφοῦ κατὰ τὸ 24 ἄρθρον τῆς συνθήκης ὁ Γεν. Πρόξενος ἐνεργεῖ ἐπὶ τῆς οὐσίας δύναται νὰ ἐνεργήσῃ ἀπ' εὐθείας καὶ τὸ προσωρινὸν μέτρον τῆς κατασχέσεως. Ζητῶν ἐν ἀνάγκῃ τὴν συνδρομὴν τῶν Ἑλλ. ἀρχῶν. Κατὰ συνέπειαν ὁ Πρόξενος μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τῆς μιᾶς τῶν φυγάδων ἀλλὰ δὲν εὗρέ τι νὰ κατάσχῃ.

Δικαιολογούμενος δ' ὁ νομάρχης ἐπέθησιν α') ὅτι ἐπειδὴ ἐν Τουρκίᾳ οἱ ἡμέτεροι Πρόξενοι ἐνεργοῦν κατασχέσεις καὶ ἄλλα τὰ τῆς ἐκτελέσεως μέτρα, πρέπει καὶ οἱ ἐν Ἑλλάδι Πρόξενοι τῆς Τουρκίας νὰ ἔχουν τὸ αὐτὸ τῆς ἀπ' εὐθείας ἐνεργείας δικαίωμα· καὶ β') ἀφοῦ ἐπὶ τῶν προσώπων ὁ Γεν. Πρόξενος ἔχει ἀρμοδιότητα, ἕπεται ὅτι ἔχει ἔτι μᾶλλον τοιαύτην ἐξουσίαν καὶ ἐπὶ τῶν παρακολουθημάτων, ἤτοι ἐπὶ τῶν πραγμάτων. Ἀλλ' οἱ λόγοι οὗτοι δὲν τῷ ἐφάνησαν βάσιμοι, καθότι ὁ νομάρχης ὤφειλε νὰ ἐξετάσῃ οὐχὶ τί ἐνεργοῦν οἱ Ἑλληνικοὶ Πρόξενοι ἐν Τουρκίᾳ, ὅπου ἐν γένει οἱ Πρόξενοι ὅλων τῶν ἐθνῶν ἀπολαύουν προνόμια μὴ παραχωρούμενα εἰς κανὲν ἄλλο Κράτος, ἀλλὰ τί διαλαμβάνουν οἱ ἡμέτεροι νόμοι καὶ ἡ μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς Τουρκίας ὑπάρχουσα συνθήκη.

Τὸ ἄρθρ. 24. τῆς συνθήκης ταύτης §. 2 διαλαμβάνει μὲν *δικαιοδοσίαν*, ἀλλ' ἐντεῦθεν δὲν ἕπεται ὅτι οἱ Πρόξενοι ἔχουν τὸ δικαίωμα τῆς ἀμέσου ἐκτελέσεως, διότι *δικαιοδοσία* jurisdictio καὶ ἐκτέλεσις imperium εἶναι ὅλως διάφορα πράγματα, καὶ ὁ ἔχων τὴν δικαιοδοσίαν δὲν ἕπεται ὅτι ἔχει καὶ τὴν ἐκτέλεσιν, ὅταν ῥητῶς ὁ νόμος δὲν τῷ ἀποδίδει καὶ τὴν ἐκτέλεσιν· τὸ δὲ ἄρθρον 858 τῆς πολιτικῆς δικονομίας λέγει, ὅτι ὅλαι αἱ ξέναι ἀποφάσεις δὲν δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἂν δὲν κηρυχθῶσιν ἐκτελεσταὶ παρ' ἡμεδαποῦ τινος δικαστηρίου. Τοῦτ' αὐτὸ ὑπαγορεύει καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος, διότι ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα τῆς δικαιοδοσίας κάμνει μόνον τὴν ἀπόφανσιν τοῦ τίς ἔχει τὸ δίκαιον, προκειμένου ὁμῶς περὶ ἐκτελέσεως, ἐνεργοῦνται πράξεις ἐξωτερικαὶ ἐπὶ τοῦ Ἑλλ. ἐδάφους, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ λάβωσι χώραν εἰμὴ συναινέσει τοῦ ἔχοντος κυριαρχικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς Ἑλλ. χώρας, ἢ τῆς ἀρχῆς, εἰς ἣν οὗτος ἐνετείλατο τὸ τοιοῦτον δικαίωμα. Ὥστε καὶ κατὰ τὴν Ἑλλ. νομοθεσίαν καὶ κατὰ τὴν

συνθήκην, ὁ Πρόξενος δὲν ἠδύνατο ποτὲ νὰ ἔχῃ δικαίωμα τῆς ἀμέσου ἐνεργείας συντηρητικῶν μέτρων.

Ὁ δεύτερος λόγος καταπολεμεῖ αὐτὸς ἑαυτόν· διότι ἐπὶ ἐκτελέσεως ὁ Πρόξενος δὲν ἔχει ἀρμοδιότητα ἐπὶ τῶν προσώπων καὶ κατὰ τὴν σκέψιν ταύτην οὐδὲ ἐπὶ τῶν πραγμάτων δύναται νὰ ἔχῃ τοιαύτην. Ἀλλ' ὅπερ καθιστᾷ τὴν πλάνην τοῦ νομάρχου ἀσύγγνωστον εἶναι, ὅτι ὤφειλεν ἐκ τῆς αἰτήσεως τοῦ Γεν. Προξένου, ὅστις δὲν ἐνήργησεν ἀμέσως τὴν συντηρητικὴν κατάσχεσιν, ἀλλ' ἐζήτησε νὰ ἐνεργηθῇ αὕτη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχῆς, καὶ ἀνεγνώρισε διὰ τῆς αἰτήσεώς του τὸ ἀναρμόδιον αὐτοῦ, νὰ κατασταθῇ προσεκτικὸς, ὥστε νὰ μὴ παραχωρήσῃ τοιοῦτον δικαίωμα πρὶν ζητήσῃ καὶ λάβῃ τὰς ὁδηγίας τῆς κυβερνήσεώς του. Διὰ τοῦτο εἰς τὴν ἡμιεπίσημον ἐπιστολὴν τοῦ νομάρχου, ὁ ὑπουργὸς ἀπεύθυνε πρὸς αὐτὸν ἐπίσημον διαταγὴν, δι' ἧς τῷ ἐξέφραζε τὴν δυσαρέσκειαν τῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν πρᾶξιν του αὐτὴν καὶ ἀποδοκιμάζων τὴν διαγωγήν του, τὸν διέταξε νὰ κοινοποιήσῃ τὸ περιεχόμενον εἰς τὸν Πρόξενον τῆς Τουρκίας. Παρασκευάσας δὲ τὸ περὶ τῆς παύσεως τοῦ νομάρχου Βασ. διάταγμα, καθυπέβαλεν αὐτὸ εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἀνωτάτου Ἄρχοντος, ἡ δὲ Δ. Μ. κύδόκησε νὰ τὸ ὑπογράψῃ αὐθημερόν, ὅπερ αὐθωρεὶ καὶ ἐξετελέσθη.

Ἔρχεται δὲ εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν. Μετὰ τὴν ἀτελεσφόρητον ἐνέργειαν τῆς προσωρινῆς κατασχέσεως ὁ γεν. Πρόξενος τῆς Τουρκίας, συνεννοηθεὶς μετ' ἄλλων συναδέλφων του καὶ συνιδὼν τὸ ἄτοπον τῆς ἀμέσου ἐκτελέσεως, περιωρίσθη εἰς τὸ νὰ ἐκδώσῃ περὶ προσωπικῆς κρατήσεως ἀπόφασιν, ἣν παρέπεμψεν εἰς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν πρὸς περιαρὴν τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἀφοῦ δὲ τοῦτο ἐγένετο ἐνηργήθη ἡ προσωπικὴ κράτησις δι' Ἕλληνος κλητῆρος.

Κατὰ τῆς περιαρῆς δὲ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως ἐγένετο προσφυγὴ παρὰ τοῦ προσωποκρατηθέντος ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Σύρῳ πρωτοδίκων.

Ἐντεῦθεν, καταναοεῖτε, ὅτι τὸ περὶ προσωπικῆς κρατήσεως ζήτημα κατέστη ἐντελῶς δικαστικόν. Πᾶσα δὲ συνθήκη ἀποτελεῖ μὲν συμβόλαιον μεταξὺ τῶν συνομολογούντων ταύτην ἐθνῶν, ὡς πρὸς τοὺς ὑπηκόους ὅμως καὶ τὰς ἀρχὰς τῶν ἀμοιβαίων ἐπικρατειῶν, ἡ συνθήκη ἅμα δημοσιευθῇ ἀποτελεῖ νόμον, ὡς τοὺς λοιποὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ τὰ δικαστήρια ὀφείλουν καὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ἐφαρμόζωσιν

εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς ἁρμοδιότητός των, καὶ χάριν τῆς ἐφαρμογῆς νὰ λάμουν δικαστικὴν ἑρμηνείαν τῆς συνθήκης. Λέγει δὲ δικαστικὴν ἑρμηνείαν ἵνα διακρίνεται ἀπ' αὐτῆς ἡ γενικὴ ἑρμηνεία ἥτις ἐστὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, διότι ὁ δικαστὴς ὑπὲρ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου ἢ τῆς συνθήκης καὶ ἐπ' ὡρισμένῃ περιπτώσει ἑρμηνεύων, περιορίζεται μόνον εἰς τὴν ἐνώπιον του ἐκκρεμῆ διαφοράν, ἐνῷ ἡ νομοθετικὴ ἑρμηνεία ἐφαρμόζεται ἐν γένει εἰς ὅλας τὰς παρομοίας περιπτώσεις.

Ἐπειδὴ λοιπὸν τὸ περὶ προσωπικῆς κρατήσεως ζήτημα κατέστη ἐντὸς ὡς δικαστικόν, τὰ δικαστήρια ἔχουν ν' ἀποφασίσουν ἑρμηνεύοντα τὴν συνθήκην διὰ τὴν προκειμένην μόνον περίπτωσιν. Διὰ τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον ἐπεῖρασε συνταγματικῶν αὐτὸ καθέλῃ ν' ἀπέχῃ ἀπὸ πάσαν πρᾶξιν, δυναμένην νὰ παρεξηγηθῇ ὡς σκοποῦσαν νὰ ἐπηρεάσῃ τὰ δικαστήρια, ἅτινα, πρέπει νὰ ὦσιν ἐντελῶς ἀνεξάρτητα καθὼ ἀποτελοῦντα τὴν τρίτην τοῦ Κράτους ἐξουσίαν.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀνέβαλε τὴν παῦσιν τοῦ Νομάρχου μεχρισοῦ ἐξεύρῃ ἡ πρωτόδικος περὶ προσωπικῆς κρατήσεως ἀπόφασις τοῦ ἐν Σύρῳ δικαστηρίου.

Πρὸς τὸ συνταγματικὸν δὲ τοῦτο καθῆκον συνῴδει καὶ ἡ περὶ τὴν τήρησιν τῶν Συνθηκῶν εἰλικρίνεια ἑκάστης Κυβερνήσεως καὶ ἰδίως ἡ ἡμετέρα εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, ὅτε πρόκειται ν' ἀποκρυβῶσι τὰ Ἑλληνικὰ δικαστήρια.

Συμπεραίνων, πιστεύει ὅτι ἡ Βουλὴ ἐπιψώσα τοὺς ἐκτεθέντας λόγους καὶ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἀντικειμένου, θέλει εὐχαριστηθῇ εἰς τὰς δοθ ίσας ἐξηγήσεις, χωρὶς νὰ προβῇ εἰς συζητήσεις ἐπὶ ἀντικειμένου ἐκκρεμοῦς ἐνώπιον τῶν Ἑλληνικῶν δικαστηρίων.

Τῆς δὲ Βουλῆς φανησθείσης εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ δοθείσας πληροφορίας, λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ὁ πλοίαρχος καὶ τὸ πλήρωμα ἑλληνικοῦ τινος πλοίου εὑρισκομένου ἐν τῷ λιμένι τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἦλθον εἰς σύγκρουσιν μετά τινων Θωμανῶν τελωνοφυλάκων, ἐξ ἧς ὁπὸ χωρισάντες ἐπὶ τέλους οἱ Ν ητες ναῦται εἰσῆλθον εἰς τὸ πλοῖον των· Ἀλλ' οἱ Τοῦρκοι μὴ ἀρκεσθέντες εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς γενόμενα, εἰσβαλόντες ἐντὸς τοῦ ἑλληνικοῦ πλοίου, συνέλαβον τόν τε πλοίαρχον καὶ τὸ πλήρωμα καὶ ἀπήγαγον ἅπαντας εἰς τὰς φυλακάς, ἐν αἷς εὑρίσκονται μέχρι σήμερον. Ὑποφέροντες ὅσας

εὐκόλως δύναται ἕκαστος νὰ φαντασθῇ κακώσεις ἐκ τῆς Τουρκικῆς βαρβαρότητος καὶ ἀπανθρωπίας. Γνωρίζετε ὅτι μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ὑπάρχει συνθήκη, κατά τινα διάταξιν τῆς ὁποίας ἐπὶ ποινικῶν ἀντικειμένων οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι ὑπάγονται εἰς ἣν κατηγορίαν καὶ τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων ἐθνῶν οἱ ὑπήκοοι. Ἐν τοιαύτῃ λοιπὸν περιπτώσει ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικὴ πρεσβεία ὤφειλε νὰ ἐπέμβῃ ἀμέσως, νὰ παρακλάβῃ τοὺς ὑπηκόους Ἕλληνας διὰ νὰ δικασθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τὰς ἰσχυούσας μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων ἐθνῶν, ὡς ἤθελε πράξει καὶ ἡ Γαλλικὴ πρεσβεία, ἐὰν τοιοῦτόν τι συνέβαινεν εἰς Γάλλον ὑπήκοον, καὶ οὐχὶ νὰ παραιτήσῃ τοὺς ὑπηκόους Ἕλληνας εἰς τὴν ὠμότητα τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν. Ἐρωτᾷ διὰ τοῦτο τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν ἐὰν ἔχῃ γνῶσιν τοῦ λυπηροῦ τούτου συμβάντος καὶ ἐποίαν ἔλαβε πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν ἀτυχῶν Ἑλλήνων. Τὴν ἐρώτησιν δὲ ταύτην ἀπέστειλεν, οὐχὶ διότι οἱ παθόντες ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἐπαρχίαν του, ἀλλὰ διότι εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῶν προσβάλλεται ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ Ἑλλ. ἔθνους.

Ἀπήντησεν δὲ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ὅτι οὐδεμίαν ἔλαβε γνῶσιν τοῦ ἐκτεθέντος περιστατικοῦ καὶ ἂν μάλιστα τῷ ἐπιτρέπηται, ἐκφράζεται μικρὸν παράπονον, διότι ὁ προαγορεύσας, γνωρίζων τοιαύτην περίστασιν, δὲν τὴν ἀνέφερεν εἰς αὐτὸν ἀπ' εὐθείας διὰ νὰ λάβῃ ἀμέσως τὰ ἀναγκαῖα μέτρα καὶ συγχρόνως νὰ ἐπιπλήξῃ τὴν ἀμελῆσαν ἀρχήν, ἐνώπιον τῆς ὁποίας διεπράχθησαν τὰ τοιαῦτα. Νομίζει δὲ ὅτι ἤθελεν εἶσθαι καλλίτερον, διὰ νὰ μὴ δαπανᾶται ἡ Βουλὴ εἰς μάτην, οἱ Κ. βουλευταὶ ν' ἀναφέρωνται ἀμέσως εἰς τὸν ὑπουργόν, ὁσάκις περιέρχονται εἰς γνῶσιν των τοιαῦτα περιστατικά.

Ἐπανέγκλησέ τις ὅτι συγχρόνως ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὴν Βουλὴν δύω λίαν σπουδαῖα ἀντικείμενα, καὶ τὸ μὲν ἐλύθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις συνωμολόγησεν ὅτι ἡ Τουρκικὴ ἐξουσία δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἐκτελέσῃ ἀπόφασιν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' οὔτε τὸ δικαίωμα τῆς ἐταιρείας· τὸ δὲ δεύτερον κατεπείγον σπουδαιότερον, ἂν καὶ δὲν ἐπιβαρύνει τὸ ὑπουργεῖον, διότι καθεκάστην ὁ τύπος ἀναφέρει τοιαύτας κακώσεις κατὰ τῶν ὑπηκόων Ἑλλήνων ἐκ μέρους τῶν ὀθωμανικῶν ἀρχῶν.

Διατί οἱ δυτικοὶ χριστιανοὶ ν' ἀπολαύωσι τοσαύτης ὑπερασπίσεως, οἱ δὲ ἀνατολικοὶ οὐδεμιᾶς; Ἀρνοῦ ἡ Αὐστρία χορηγεῖ τοσοῦτον ἀποτελεσματικῶς τὴν προστασίαν της εἰς τοὺς ὁμοθρήσκους αὐτῆς, ἂν καὶ δὲν ἔχωσι τὰ αὐτὰ δικαιώ-

ματα ἀπέναντι τῆς Τουρκίας, διατί καὶ ἡμεῖς νὰ μὴν ἀπολαύωμεν τῶν αὐτῶν πλεονεκτημάτων; Ἐὰν μικροὶ ὄντες, διότι ἐκ τῶν περιστάσεων δὲν ἐδικαιώθημεν, δὲν δυνάμεθα ἄλλως πως νὰ ἱκανοποιηθῶμεν, ὀφείλομεν ἡμεῖς τοὐλάχιστον, χωρὶς νὰ προσέχωμεν εἰς τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήτεώς μας, μετ' ἀγανακτήσεως καὶ περιφρονήσεως νὰ στηλιτεύωμεν πᾶν τὸ γινόμενον διὰ νὰ μὴ φαινώμεθα ὅτι σιγῶντες ἀνεχόμεθα τοιαύτας περιφρονήσεις. Ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ὀφείλει μετὰ σπουδαιότητος νὰ ἐξετάσῃ τὸ ἀντικείμενον, διότι τὸ νὰ κατηπατηθῇ οὕτω τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, εἶναι μία περιφρόνησις, τὴν ὁποίαν δὲν δύναται ν' ἀνεχθῇ τὸ ἔθνος, διότι ἔθνος τοιαύτας περιφρονήσεις ἀνεχόμενον, καθίσταται ἀνάξιον ἐλευθερίας.

Ἐπανέλαβεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἐννοεῖ τὸ αἴσθημα τοῦ προαγορεύσαντος βουλευτοῦ, τὸ ὁποῖον συμμερίζεται πᾶς Ἕλλην, ὡς καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ τύπου ὁσάκις πρόκειται περὶ παθημάτων τῶν ὁμογενῶν ἡμῶν, ὅστις ὅμως ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ αἰσθήματος παρεκτρέπεται ἐνίοτε εἰς ὑπερβολάς. Ὁσάκις ἐπληροφορήθη περιστατικόν τι ἀρνητικὸν τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἔθνους καὶ τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων τὴν ἀσφάλειαν, ἔπραξε πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο καὶ ὤφειλε, ἀλλὰ καὶ πολλάκις εὗρεν ὑπερβολικὰ τὰ γραφόμενα.

Ὁ προαγορεύσας ἀνέφερεν ὅτι οἱ δυτικοὶ χριστιανοὶ ἀπολαύουσι πάσης ὑπερασπίσεως καὶ ἀπῄτησαν ὥστε καὶ ἡμεῖς νὰ ἔχωμεν τὸ δικαίωμα τῆς ὑπερασπίσεως τῶν ἀνατολικῶν χριστιανῶν. Ἀλλὰ παρατηρεῖ εἰς αὐτὸν ὅτι τὸ δικαίωμα χορηγεῖται διὰ συνθηκῶν καὶ ἐτεμένως ἐνταῦθα δὲν πρόκειται περὶ δικαιώματος, ἀλλὰ περὶ καθήκοντος, τὸ ὁποῖον πᾶς Ἕλλην ὀφείλει νὰ ἔχῃ διὰ τὸν ὁμοεθνῆ καὶ ὁμόθρησκόν του, ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔχουσα πλήρεις τὸ αἴσθημα τοῦτο τοῦ καθήκοντος, ἐξεπλήρωσεν αὐτὸ πάντοτε μετὰ πολλῆς προθυμίας. Ἐπὶ τέλους διαβεβαιοῖ τὴν Βουλὴν, ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέλει διατάξει αὐστηροτάτην ἔρευναν, καὶ ἂν ἐπράχθη τι ἐναντίον τῶν συμπεφωνημένων θέλουσιν ἐνεργηθῇ τὰ δέοντα.

Ἐπανέλαβεν ὁ τὴν ἐρώτησιν ἀπευθύνας, ὅτι λυπεῖται διότι ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς εὑρίσκεται εἰς ἐντελῆ ἄγνοιαν ἑνὸς περιστατικοῦ, τὸ ὁποῖον κατετάραξεν ὁλόκληρον τὴν Κωνσταντινούπολιν. Τοῦτο δὲ ἀποδεικνύει τὴν ἀσυγγνώστον ἀδιαφορίαν τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν, αἵτινες ὤφειλον ἀμέσως νὰ ἀναφέρωσι τὸ γεγονὸς εἰς τὸ ὑπουργεῖον, καὶ οὐχὶ ν' ἀδιαφορῶσιν,

ἐνῷ οἱ ὁμογενεῖς ἡμῶν βασανίζονται ἐντὸς τῶν Τουρκικῶν δεσμωτηρίων.

Προσέθηκεν ὁ πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἀγορεύσας, ὅτι ὁ ὑπουργὸς δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ μεταχειρισθῇ τὴν διπλωματικὴν γλῶσσαν. Τὸ δικαίωμα ἀληθῶς ἀποκτᾶται διὰ συνθηκῶν, ἀλλὰ τὸ καθῆκον ὅπερ ἡμεῖς ἔχομεν ἵνα ἐπιβλέπωμεν τοὺς ὁμογενεῖς καὶ ὁμοθρήσκους ἡμῶν εἶναι ἀνώτερον τοῦ δικαιώματος. Ἡ ἰδέα δὲ αὕτη τοῦ καθήκοντος ἐνισχύεται καὶ ἀπὸ μίαν ἐπίσημον πρᾶξιν τῆς ἐν Παρισίοις συνόδου, ἥτις ἠθέλησε νὰ κανονίσῃ τὸ πολίτευμα τῆς Τουρκίας, θεωρήσασα αὐτὸ ὡς ἀπαθὲς πρὸς τὸν νέον πολιτισμόν. Ἂν δὲ οἱ ξένοι λαμβάνωσι πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν, πολὺ περισσότερον ὀφείλομεν ἡμεῖς νὰ φροντίζωμεν διὰ τοὺς ὁμογενεῖς καὶ ὁμοθρήσκους ἡμῶν. Καὶ ἂν σήμερον δὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν ἄλλο τι, ὀφείλομεν τοὐλάχιστον νὰ διαμαρτυρώμεθα κατὰ τῆς τοιαύτης διαγωγῆς τῆς Ὀθωμανικῆς ἐξουσίας διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ἡ διαμαρτύρησις αὕτη εἰς τὸ μέλλον, ὅτε ἡ θεία βούλησις ἀναθέσῃ εἰς ἡμᾶς τοῦ ζητήματος τούτου τὴν λύσιν.

Προβάσης εἶτα τῆς Βουλῆς εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ κτλ. διὰ τὸ ἔτος **1858**, λαβών τις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὸν λόγον ἐξέθηκεν ὅτι κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον πολὺς ἐγένετο λόγος περὶ τοῦ τρόπου τῆς κληρώσεως καὶ πάντες ἐζήτησαν τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν πολιτῶν ἀπὸ τῶν πολυειδῶν καταχρήσεων. Ἀφ' οὗ δὲ ὁ ὑπουργὸς ὑπεσχέθη νὰ φέρῃ τὸ ἀνῆκον νομοσχέδιον κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν σύνοδον, αἴφνης καλούμεθα νὰ ψηφίσωμεν καὶ πάλιν τὰ αὐτὰ μέτρα, ὅσα μέχρι τοῦδε ἐνηργοῦντο, καὶ ἀγνοεῖ τοὺς λόγους, οἵτινες ἐμπόδισαν τὸν ὑπουργὸν νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ὑπόσχεσίν του, ἀφ' οὗ ὁ νέος νόμος δὲν πρόκειται νὰ βλάψῃ τὰ δικαιώματα τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ μόνον νὰ περιορίσῃ τὰς καταχρήσεις καὶ ἰδίως τὰς τῆς κληρώσεως. Προτείνει διὰ τοῦτο τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήτεως τοῦ νομοσχεδίου ἐπί τινα χρόνον, ὅπως προσαχθῇ τὸ νέον περὶ ἀπογραφῆς νομοσχέδιον.

Μηδενὸς δὲ ὑποστηρίξαντος τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν τοῦ προαγορεύσαντος, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Γ. Σκούφον καὶ Εὐδ. Κεχαγιάν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν πλειψηφεῖ διὰ ψήφων **77**.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος . . . . N	Σόλων Κρεστενίτης . . . N
Δημήτριος Ὀρεινὸς . . . . N	Δημήτριος Ἀθανασίου . . N
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Γεώργιος Διαμάντης . . . N
Π. Καμπάνης . . . . N	Ν. Βαρβαρήγος . . . .
Γ. Καΐρης . . . . . N	Α. Δεληγάλας . . . . . N
Ἀντ. Καμπάνης	Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . N
Δημήτριος Τσόκρης	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . .
Ἀνδρέας Δανασπουλος . . N	Λεωνίδας Ν. Πετμεζᾶς . N
Νικόλαος Ἰατρός . . . . N	Χαρίλαος Θεοχαράπουλος .
Γεώργιος Σκούρος . . . . N	Ἠλίας Παπαδαῖος . . . N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . N	Γεώργιος Περωτὰς . . . . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Ἰωάννης Ζάρκος . . . . . N
Σταῦρος Βλάχος . . . . N	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος .
Ἠλίας Καραγιάννης . . . N	Α. Κυντόστουλος . . . . N
Σωτήριος Στρέτος	Βελισάριος Νικολαΐδης . .
Δημήτριος Νάκος . . . . N	Ἰωάν. Μπαλάφας . . . .
Φίλων Φίλωνος . . . . . N	Κωνστ. Πλαπούτας . . . N
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας	Νικόλαος Μπούλουρας . . N
Νικόλαος Τσέλιος	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . .
Π. Ταντσίας . . . . . N	Πέτρος Δελιγιάννης . . .
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . .	Ἀνδρέας Σοφιανὸς . . . . N
Θ. Τσαννετάκης	Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N
Γεώργιος Κουβέλης . . . N	Ἀνδρέας Νοταρᾶς . . . . .
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .	Εὐθ. Κανελλόπουλος . . . N
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . .	Γ. Παναγιωτόπουλος . . N
Σταματιος Μητσας . . . N	Βύ. Οἰκονομόπουλος . . . N
Ἀνδρέας Ζέρβας	Ἐμμανουὴλ Ψαθυχάκης . . .
Γ. Γκιλλάκης . . . . . N	Νικόλαος Ματθαίου . . . N
Ν. Γρανίτσας	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . .
Γ. Βελῆς . . . . . N	Σ. Κοπανίτσας . . . . N
Γ. Σιρπάνος . . . . . N	Ἰω. Βαλασόπουλος . . . .
Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . N	Ν. Ἀτώπουλος . . . . . N
Ἀλέξανδρος Βαλαέτης . . . N	Γ. Γιατράκος . . . . . N
Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . . N	Λουκᾶς Στεφάνου . . . . N

Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος .	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . N
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . .	Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . . N
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης . . . N	Π. Καλαμογδάρτης. . . . .
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	Π. Πατρινός . . . . .
Β. Π. Δημητρακόπουλος . N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N
Ἀναγνώστης Διδόπουλος . .	Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου . . N
Α. Μαυροειδὴς	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . N
Ἀναγνώστης Τσάκας . . . N	Ἠλίας Καράπαυλος . . . .
Γ. Κεφάλας	Γεώργιος Μπάστας . . . .
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης .	Ἰωαν. Σκαβιντσος . . . . N
Γ. Γουλιμὴς	Γ. Νικολάου . . . . . N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .	Μιχαὴλ Σολωμὸς . . . . N
Παναγιώτης Παπατσώνης .	Κωνστ. Πλατὺς . . . . . N
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Γεώργιος Ναούτης . . . . N
Ἰω. Προβελέγγιος	Ἀν. Ρενουάρδος . . . . . N
Ἰω. Ταταράκης	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N
Σ. Βαρότσης . . . . . N	Παναγ. Ψάθης . . . . . N
Χ. Σουμαρίπας	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . N
Δ. Δημητρακόπουλος . . .	Δημ. Πολυχρονόπουλος . .
Μ. Μιχαλόπουλος . . . . N	Κυριάκος Πονηρόπουλος . N
Α. Παπαδημητριάδης . . N	Ἀναγν. Παπατσώρης . . . N
Ν. Καναβὸς . . . . . N	Γεώργιος Ι. Σταΐκος . . . N
Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N	Δημ. Σταΐκος . . . . .
Γεώργιος Ἰατρός	Βασίλειος Κριεζῆς . . . .
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . .	Κυριάκος Δουζίνας . . . .
Λουκᾶς Καλογερόπουλος . . N	Δημήτριος Βουδούρης . . . N
Νικόλαος Πιερράκος . . .	Παναγ. Κουτσουμπώτης . . .
Γρηγόριος Πατριαρχέας . . .	Σταματιος Γ. Δουκός . . . N
Σπ. Καπετανάκης	Πετρος Χ. Πέτρου . . . . N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .	Καλαμάρης Τσουκαλᾶς . .
Π. Χριστόπουλος	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . N
Π. Καπελόπουλος	Σ. Σκουμπουρδὴς . . . . N
Νικόλαος Μοσχούλης . . . N	Αὐγερινὸς Ἀδέρωφ . . . .
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβὴς . . .	Νικόλαος Β. Μπαμπούρης .
Ν. Παναυργιᾶς	Α. Μάνταρης . . . . . N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N	

Ἀναγνωσθέντος εἴτα τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, παρετήρησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον, οὐχὶ αὐτὸς, ἀλλ' ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς διεβεβαίωσε τὴν

Βουλὴν, ὅτι ἐνασχολεῖται ἀνενδότως εἰς τὴν συλλογὴν τῶν ἀναγκαιούντων στοιχείων πρὸς καταρτισμὸν νέου περὶ ἀπογραφῆς νόμου. Δυστυχῶς ἡ δυσχερὴς αὕτη ἐργασία ἐξακολουθεῖ, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἔχει ὑπὸ σπουδαίαν ἐξέτασιν τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ὁρίσῃ τὴν ἐποχὴν τῆς εἰς τὰς Βουλὰς παρουσιάσεως τοῦ νέου νόμου. Ἡ βραδύτης αὕτη προέρχεται ἐκ τῶν ἀπαντωμένων δυσκολιῶν εἰς τὸν καταρτισμὸν ἑνὸς νόμου τελείου καὶ διὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ εἶναι καλὸν νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸν ἀπαιτούμενον ὑλικὸν καιρόν.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τὰ ἄρθρα **1**, **2**, **3** καὶ **4** τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἔχουσι·

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας ὁμοίας τῇ προηγηθείσῃ ὑπὸ τοῦ ψηφολέκτας Γ. Στάϊκου καὶ Εὐστ. Οἰκονομόπουλου, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον, ὁμοιον σχεδὸν τῷ προηγηθέντι ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων **78**, ἔχον οὕτω·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον **1**. Ἡ δύναμις τοῦ ναυτικοῦ προσδιορίζεται διὰ τὸ **1858** ἔτος εἰς χιλίους ἑκατὸν τεσσαράκοντα ὀκτώ, **1,148** ἄνδρας, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, ναύτας καὶ λοιπούς.

Ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς προσδιορίζεται διὰ τὸ **1858** ἔτος εἰς δέκα χιλιάδας διακοσίους ἑξήκοντα ὀκτὼ **10268** ἄνδρας, ἀξιωματικούς ὑπαξιωματικούς, στρατιώτας καὶ λοιπούς.

Ἄρθρον **2**. Ἡ στρατολογία καὶ ἡ ναυτολογία προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος **1858** εἰς δισχιλίους **2000** ἄνδρας.

Οἱ δισχίλιοι οὗτοι ἄνδρες θέλουν διανεμηθῆ, κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ παρὰ μὲν τῶν Νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, παρὰ δὲ τῶν Ἐπάρχων εἰς τοὺς δήμους.

Ἄρθρον **3**. Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις δύω ἕως ἑνδεκα, συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας νόμου τοῦ **1851** ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν στρατολογίαν καὶ ναυτολογίαν τοῦ **1858** ἔτους.

Ἄρθρον **4**. Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος παρακαλέσας τὰ τμήματα νὰ συνέλθωσι διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐπὶ τῶν εἰσαχθέντων νομοσχεδίων εἰσηγητῶν, ἵνα μὴ ἀργῇ τὸ Σῶμα, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ **1 1/2** Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Δ. ΒΟΓΔΟΥΡΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Γ. Διαμάντης.
Π. Ψάθης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Η'.

Τῆς **14** Δεκεμβρίου **1857**.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά. Ἀλλ' παρατηρήσαντός τινος κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀνέφερεν ἐν τῇ ἀγορεύσει του τὰς λέξεις «ἀστυνομικῶν κλητήρων» καὶ οὐχὶ «Ἑλλήνων κλητήρων» ὡς ἔχουσι τὰ πρακτικά, ἀπόντος τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ὁ πρόεδρος ἐζήτησε παρὰ τῆς Βουλῆς τὴν ἄδειαν νὰ ἐρωτήσῃ τὸν ὑπουργὸν, καὶ ἂν συμφωνήσῃ μετὰ τῆς παρατηρήσεως τοῦ βουλευτοῦ Ἄργους, νὰ φέρῃ τὴν ἀνήκουσαν διόρθωσιν.

Τῆς δὲ Βουλῆς συμφωνησάσης μετὰ τῆς γνώμης τοῦ προέδρου, ἐπεκυρώθησαν τὰ πρακτικά.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Δωρίδος τμήματος, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Ε'. τμῆμα τῆς Βουλῆς λαβὸν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐπεξεργασθὲν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐνεργηθείσης βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Δωρίδος πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παραιτηθέντος βουλευτοῦ Δ. Αἰδηρίκη, παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη συγκειμένη ἐκ τεσσάρων Δήμων περιέχει κατὰ τοὺς ὁριστικοὺς καταλόγους, ψηφηφόρους **4115**, ἤτοι εἰς τὸν δῆμον Αἰγιτίου **935**, εἰς τὸν τῶν Κροκυλίων **1514**, εἰς τὸν τοῦ Τολοφῶνος **721** καὶ εἰς τὸν τῆς Ποτιδανείας **945**. Ἐξ αὐτῶν δ' ἐψηφοφόρησαν κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς, εἰς

μὲν τὸν α'.	Δῆμον	612
εἰς τὸν β'.	»	1221
εἰς τὸν γ'.	»	691
καὶ εἰς τὸν δ'.	»	605
	τὸ ὅλον . . .	3129

ὅλας δὲ ταύτας τὰς ψήφους ἔλαβεν ὡς ἐμφαίνεται ἀπὸ τὸ

πρωτοκόλλων τῆς διαλογῆς ὁ Ἀναγνώστης Ἀθανασίου, οὐδενὸς ἄλλου παρουσιασθέντος ὑποψηφίου, ἡ δὲ ἐκλογὴ περιβάλλεται μὲ τὰς νομίμους διατυπώσεις, μηδεμιᾶς γενομένης ἐνστάσεως. Ὅθεν προτείνει τὸ τμῆμα νὰ κηρυχθῇ ἔγκυρος ἡ ἐκλογὴ καὶ ν' ἀναγνωρισθῇ νόμιμος βουλευτὴς Δωρίδος ὁ Κ. Α. Ἀθανασίου ἔχων τὰ παρὰ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἀθῆναι 13 Δεκεμβρίου 1857.

Τὰ μέλη τοῦ τμήματος

Ν. Βούκουρας,	Ἰω. Κ. Μωριάτης,
Κ. Δ. Βλάμης,	Γ. Α. Περωτής,
Ν. Ματθαίου,	Γ. Γιαλοῦσης,
Εὐθ. Κεχαγιᾶς,	Γ. Νικολάου,
Δημ. Ἀθανασίου,	Ἰω. Λορεντζιάδης,
Γ. Πανοπριφτόπουλος.	

Ὁ Εἰσηγητὴς

Χ. Θεοχαρόπουλος.»

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παραδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς κατὰ τὴν ἀναγνωσθεῖσαν ἔκθεσιν καὶ νόμιμον βουλευτὴν Δωρίδος, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Δρ. Αἰδωρίκη, τὸν Ἀναγνώστην Παπαθανασίου.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, προσελθὼν ὁ ἄρτι ἀναγνωρισθεὶς βουλευτὴς ἔδωκε τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Συντάγματος ἀπαιτούμενον βουλευτικὸν ὅρκον κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως προσαρτώμενον τῆς ὁρκωμοσίας πρωτόκολλον.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω ἔκθεσιν καὶ προϋπολογισμὸν τῶν δαπανῶν τοῦ Σώματος διὰ τὴν τρέχουσαν σύνοδον, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Συνταχθεῖς ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐπιψήφισίν σας ὁ προϋπολογισμὸς τῶν δαπανῶν τῆς Βουλῆς διὰ τὴν ἀρξαμένην σύνοδον.

Ἡ ἐπιτροπή σας ἐξετάσασα τοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ ἀπολογισμοὺς τῶν παρελθουσῶν συνόδων, καὶ συμβουλευθεῖσα τὸν Κύριον Πρόεδρον, προέβη εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ ἐπισυναπτομένου πίνακος, εἰς ὃν περιελαβε κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τὰς ἀπαιτουμένας δαπάνας καθ' ὅλην τὴν σύνοδον.

Τὸ κεφάλαιον Α'. τοῦ πίνακος φέρει ποσὸν ἐκ δρ. 270,000 δι' ἀποζημίωσιν τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς· ἀφορᾷ δὲ τὴν μηνιαίαν ἀποζημίωσιν 110 βουλευτῶν, ὑποτιθεμένων παρόντων ἐν Ἀθήναις, συμποσουμένην εἰς δραχμὰς 165,000, καὶ τὴν

διὰ νόμου κανονισθεῖσαν τῶν δραχ. 750, χορηγουμένην, ὡς γινώσκει ἡ Βουλή, εἰς ὅλους τοὺς βουλευτάς, ἀναβαίνουσαν καὶ ταύτην εἰς δραχ. 105,000.

Ἐπὶ τοῦ κεφ. Β'. ἀναβαίνοντος εἰς δραχ. 16,440, ἡ ἐπιτροπή σας ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ Κυρίου Προέδρου, ηὔξησε κατὰ 25 δραχμὰς τὴν μισθοδοσίαν τοῦ διευθύνοντος τὸ γραφεῖον Κ. Μιχαὴλ Παρίση, πρὸς ἀμοιβὴν τοῦ ζήλου καὶ τῆς δραστηριότητος μεθ' ἧς διακρίνεται ὁ ἀρχαῖος οὗτος τῆς Βουλῆς ὑπάλληλος εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν του. Ἐκανόνισε δὲ ὡρισμένως τὸν μισθὸν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν γραφέων ὡς καὶ τῶν κλητήρων διὰ νὰ τακτοποιηθῇ ἑβδομὰς καὶ ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν καὶ ἐκλείψῃ ἡ ἐπικρατήσασα ἀνωμαλία.

Ὁ μισθὸς τῶν κλητήρων, ὡς παρατηρεῖτε, ηὐξήθη κατά τι, διότι ἡ ἐπιτροπὴ ἀσπαζομένη τὴν γνώμην τοῦ Κ. Προέδρου, ἐφρονεῖ ὅτι οἱ κλητῆρες τῆς Βουλῆς πρέπει νὰ ὦσιν ἀποκλειστικῶς ἀφιερωμένοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς καὶ νὰ μισθοδοτῶνται διὰ τοῦτο ἀναλόγως.

Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ κεφάλαια Γ'. Δ'. καὶ Ε'., ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἔχει νὰ φέρῃ παρατήρησίν τινα, διότι τὰ ἐν αὐτοῖς φερόμενα ἔξοδα στηρίζονται εἰς τ' ἀποτελέσματα τῶν ἀπολογισμῶν καὶ τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας. Ἓν μόνον ποσὸν φέρει νέον τὸ κεφ. Ε'. ἐκ δραχμῶν 3000 διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ κήπου τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τὴν ἰσοπέδωσιν τῆς πλατείας αὐτοῦ.

Ἡ ἐπιτροπή σας λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ πρὸς τὸ Προεδρεῖον ἔγγραφον τοῦ Κ. Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου, προσέθηκε δραχ. μὲν 1000 διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ κήπου, ψηφισθεῖσας κατὰ τὴν Γ'. σύνοδον τῆς Γ'. περιόδου καὶ μὴ πληρωθείσας, ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς συνόδου ἐκείνης, δισχιλίας δὲ διὰ τὴν ἰσοπέδωσιν τῆς πλατείας, πληρωτέας ἅμα ληφθῇ περὶ τούτου ἡ δέουσα πρόνοια.

Τὴν νέαν ταύτην συνδρομὴν προσδιώρισε προθύμως ἡ ἐπιτροπή σας, πεπεισμένη ὅτι ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς εὐπρεπείας καὶ λαμπρότητος τοῦ ἀνωτάτου τούτου ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίου γνωστὰ αἰσθήματα ἁπάσης τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 Δεκεμβρίου 1857.

Ἡ ἐπιτροπή

Π. Ταντάρης,	Α. Παπαδημητριάδης,
Δ. Μάντσαρης,	Ν. Καναδός,

Κ. Δ. Βλάμης.

Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν Β΄. σύνοδον τῆς Ε΄. Περιόδου.

Κεφάλ.	Ἄρθρ.	Ὁρισμὸς δαπανῶν	Ποσὸν κατ' ἄρθρ. Δραχ.	Ποσὸν κατὰ κεφάλ. Δραχ.
Α΄	1	Ἀποζημίωσις τῶν βουλευτῶν ἐπὶ ἓξ μῆνας	270000	
	2	Τοῦ προέδρου καθ' ὅλην τὴν σύνοδον.	2000	
				272000
Β΄		Γραφείων		
	1	Μισθὸς τοῦ Πρωτοκολλίστου ἐπὶ ἓν ἔτος ἀνὰ δραχμὰς 225	2700	
	2	Δύω συντακτῶν ὁμοίως ἀνὰ δραχμὰς 200.	4800	
	3	Ἑνὸς γραφέως ἀνὰ δραχ. 150	1800	
	4	Τεσσάρων γραφέων ἐπὶ ἓξ μῆνας	(α)1620	
	5	Δύω εὐταξιῶν, τοῦ ἑνὸς ἐπὶ ἓν ἔτος καὶ τοῦ ἑτέρου ἐπὶ ἓξ μῆνας	(β)1920	
	6	Δώδεκα κλητήρων ἐπὶ ἓξ μῆνας ἀνὰ ὀρ. 50 ἕκαστος	3600	
				16440
Γ΄		Βιβλιοθήκη.		
	1	Μισθὸς τοῦ βιβλιοφύλακος ἐπὶ ἓν ἔτος	2400	
	2	Δύο κλητήρων ὁμοίως	(γ) 960	
	3	Συνδρομαὶ ξένων ἐφημερίδ. καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων	1500	
	4	Ἀγορὰ διαφόρων βιβλίων	1000	
	5	Διὰ θέρμανσιν καὶ λοιπὰς ἐκτάκτους δαπάνας	120	
				5980
Δ΄		Ὑλικῶν κτλ.		
	1	Προμήθεια γραφικῆς ὕλης	540	
	2	Ὁμοίως τυπογρ. χάρτου διὰ τὰ νομοσχέδια, πρακτικὰ κτλ.	1500	
	3	Συνδρομὴ ἐγχωρίων ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων	1000	
	4	Δετικὰ τῶν πρακτικῶν, ἐφημερίδων κτλ.	600	
				3640
Ε΄		Ἔκτακτοι δαπάναι.		
	1	Προμήθεια καυσοξύλων	300	
	2	» Σκευῶν καὶ ἐπίπλων	500	
	3	Ἀγώγια ἁμαξῶν, ἐπισκευαὶ θερμαστρῶν κλ.	500	
	4	Διὰ καλλιέργειαν τοῦ κήπου τοῦ πανεπιστημίου καὶ τὴν ἰσοπέδωσιν τῆς πλατείας αὐτοῦ	3000	4300
		Τὸ ὅλον Δραχ.		304360

(α) Ἀνὰ δραχ. 80—70 καὶ 60. (β) Ἀνὰ δραχ. 120 καὶ 80.
(γ) Ἀνὰ δραχ. 50 καὶ 30.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 Δεκεμβρίου 1857.

Ἡ ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ Ἐπιτροπὴ

Κ. Δ. Βλάμης, Π. Ταντερίας,
Α. Παπαδημητριάδης, Α. Μάντζαρης, Ν. Καγαβάς.

Ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα, ἐκτὸς τοῦ Γ΄. ὅτι ἐξελέξαντο κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν εἰσηγητὰς, ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ἀστυκοῦ νόμου τοὺς Ἠλ. Παπαδαῖον, Γ. Ναύτην, Κ. Πλατὺν, Γ. Περδικάρην, Α. Χ. Λόντον καὶ Ἰω. Σαγρέδον· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ συστάσεως ἰδιαιτέρου ναυτικοῦ τμήματος ἐν Γαλατᾷ τοὺς Δ. Ὀρεινὸν, Ἰω. Εὐσταθίου, Α. Σοφιανὸν, Ἰω. Μωριάτην, Ν. Λεώπουλον καὶ Δ. Στάϊκον· ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπληρωματ. πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 302,879:24 τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τοὺς Ἐμ. Τσοῦχλον, Ἰω. Ζάρκον, Κ. Πονηρόπουλον, Γ. Πανοπριφτόπουλον, Π. Χ. Πέτρου καὶ Α. Δεκιγάλαν· ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ἐκ δρ. 150000 τοὺς Φ. Φίλωνος, Εὐστ. Οἰκονομόπουλον, Δ. Νάκον, Ν. Ματθαίου, Εὐθ. Κανελόπουλον καὶ Γ. Καΐρην· ὡσαύτως ἐκ δρ. 25000 τοὺς Λ. Καλογερόπουλον, Στ. Δοκὸν, Δ. Νάκον, Γ. Πανοπριφτόπουλον, Εὐθ. Κανελόπουλον καὶ Γ. Καΐρην· ἐπὶ τοῦ περὶ προσαρτίσεως τῆς νήσου Σκύρου εἰς τὴν ἐπαρχίαν Καρυστίας τοὺς Ἐμ. Τσοῦχλον, Ἰω. Σκαβέντσον, Μ. Σολωμὸν, Γ. Νικολάου, Ἠλίαν Καραγιάννην καὶ Γ. Καΐρην καὶ τελευταῖον ἐπὶ τοῦ περὶ προσθήκης θέσεών τινων εἰς τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν τοὺς Δ. Βουδούρην, Ν. Παπαμιχαλόπουλον, Ἰω. Λορεντσιάδην, Ν. Λεώπουλον καὶ Α. Βιλαέτην. Προσέθηκε δὲ τὸ ς΄. τμῆμα ὅτι ἐξελίξατο πρόεδρον μὲν τὸν Δ. Καλλιφρονᾶν, γραμματέα δὲ τὸν Γ. Διαμάντην καὶ μέλη τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἐπιτροπῆς τοὺς Δ. Καλλιφρονᾶν καὶ Γ. Διαμάντην, τῆς δ' ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τὸν Α. Χ. Λόντον, τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς τὸν Ν. Καναβὸν καὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τὸν Σ. Κοπανίτσαν· εἰσηγητὴν δὲ τοῦ περὶ ἀποζημιώσεως τῶν οἰκοπέδων Πατρῶν νομοσχεδίου τὸν Α. Χ. Λόντον.

Ἀνεκοίνωσεν ὁ πρόεδρος εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι βουλευτὴς τις ἀπὼν σήμερον ἐκ τῆς συνεδριάσεως, προτίθεται ν' ἀπευθύνῃ εἰς τὸ Σῶμα τὴν προσεχῆ δευτέραν πρότασιν, ἀφορῶσαν τὴν ἐθνικὴν τελετὴν τῆς 25 Ἰανουαρίου, ὅτε λήγει τὸ 25 ἔτος τῆς Βασιλείας καὶ παρακαλεῖ διὰ τοῦτο τοὺς βουλευτὰς νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

Ἐξέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἐξετάσας τὸ ἀντικείμενον, περὶ οὗ ἀπεύθυνεν αὐτῷ τὴν ἐπερώτησιν ὁ βουλευτὴς Ἑρμιονίδος κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν, ἐπληροφορήθη ὅτι ὑπῆρχεν ἐν τῷ λιμένι τῆς Κωνσταντινουπόλεως

προσωρμισμένον ἑλληνικὸν τρεχαντήριον. Διαβαίνοντες δὲ ἐκεῖθεν οἱ τελωνοφύλακες καὶ ἰδόντες ὅτι ἐντὸς αὐτοῦ ὑπῆρχον βαρέλαι, ἠρώτησαν τοὺς ναύτας τί περιέχουσιν αὗται, οὗτοι δὲ ἀπήντησαν διὰ λέξεων ὑβριστικῶν καὶ ἐκ τούτου ἦλθον εἰς συμπλοκήν. Τὴν ὥραν ἐκείνην διερχόμενος ὁ Καπετὰν Πασᾶς καὶ ἰδὼν τὴν συμπλοκήν, ἐπλησίασε ζητῶν νὰ τὴν καταπαύσῃ· Ἀλλ' εἷς τῶν ναυτῶν στρέψας κατ' αὐτοῦ τὸ ὁποῖον ἔφερεν εἰς χεῖρας ὅπλον, ἠπείλησεν αὐτὸν ὅτι θέλει τὸν φονεύσει ἂν δὲν σιωπήσῃ. Τότε ὁ Καπετὰν πασᾶς διέταξε καὶ συνέλαβον τοὺς ναύτας, δεκατρεῖς, νομίζει, τὸν ἀριθμόν, τοὺς ὁποίους καὶ ἀπήγαγον εἰς τὰς φυλακάς. Ἅμα πληροφορηθεὶς τὸ περιστατικὸν τοῦτο ὁ πρέσβυς, ἔσπευσε νὰ ἐξετάσῃ τὸ περιστατικὸν καὶ κατώρθωσε ν' ἀπολυθῶσιν ἀμέσως τῆς φυλακῆς οἱ ἕνδεκα ναῦται, ἔμενον δὲ εἰσέτι ἐν ταῖς φυλακαῖς οἱ δύω ἔνοχοι, οἵτινες ἐζήτησε νὰ δικασθῶσιν εἰς τὸ ἀριόδιον δικαστήριον. Τὰς πληροφορίας ταύτας ἐνόμισε καθῆκον νὰ δώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν σήμερον μὲ τὴν παρατήρησιν ὅτι ἐζήτησε παρὰ τοῦ πρέσβεως καὶ νεωτέρας πληροφορίας, τὰς ὁποίας ἅμα λαβὼν θέλει διακοινώσῃ εἰς τὸ Σῶμα.

Παρελθὼν ἐνταῦθα ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 25000 ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω ἐκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν!

«Ἡ εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὸ ὑποβληθὲν εἰς τὴν συζήτησιν τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ 25000 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς χρήσεως 1857.

Ἐπειδὴ δ' ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐκθέσεως τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἡ ζητουμένη πίστωσις θέλει χρησιμεύσει κατὰ τὰς ἐπερχομένας ἑορτὰς εἰς περίθαλψιν πολλῶν οἰκογενειῶν στερουμένων παντὸς πόρου καὶ ἀξίων τῆς προστασίας τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως, ἡ ἐπιτροπή σας συνίστησιν τὴν παραδοχὴν αὐτῆς, μὲ τὴν παρατήρησιν νὰ παρουσιάσῃ ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κατάλογον τῶν διδομένων τακτικῶς κατὰ μῆνα βοηθημάτων εἰς ὡρισμένα πρόσωπα.

Ἀθήνησι τῇ 14 Δεκεμβρίου 1857.

Ὁ εἰσηγητὴς
Στ. Δοκός.»

Ζητούντων δέ τινων νὰ προβῇ ἀμέσως ἡ Βουλὴ εἰς τὴν τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου συζήτησιν ὡς κατεπείγοντος, ἐπρότεινέ τις νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις μεχρισοῦ ὁ ὑπουργὸς παρουσιάσῃ τὸν ζητούμενον κατὰ τὴν ἔκθεσιν κατάλογον διὰ νὰ ἴδῃ ἡ Βουλὴ εἰς τίνας δίδονται αἱ ἐν εἴδει συντάξεως τακτικαὶ κατὰ μῆνα βοήθειαι.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον σεβόμενον τὸ Σύνταγμα δὲν δίδει συντάξεις ἄνευ νόμου, ἀλλὰ βοηθήματα εἰς πρόσωπα ἀγωνιστῶν καὶ δικαιουμένων εἰς μίαν τινα περίθαλψιν.

Ἐρωτηθεῖσα δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἄμεσον τοῦ νομοσχεδίου συζήτησιν, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Μωραΐτην καὶ Π. Τανταρίαν, συνῆχθη κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 74 κατὰ 1.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 25,000 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ναὶ ἢ ὄχι.»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λευκᾶς Λόντος	Δημήτριος Νάκος . . . . N
Δημήτριος Ὀρεινός . . . . N	Φίλων Φίλωνος . . . . . N
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Θεόδωρος Γρίβας . . . . .
Π. Καμπάνης . . . . . N	Νικόλαος Τσέλιος . . . . .
Γ. Καΐρης . . . . . N	Π. Τανταρίας . . . . . N
Ἀντ. Καμπάνης	Δ. Π. Πετροπουλάκης . . .
Δημήτριος Τσάκρης . . . N	Θ. Τσαννετάκης . . . . .
Ἀνδρ. Δανόπουλος . . . . N	Γεώργιος Κονδύλης. . . . N
Νικόλαος Ἰατρός . . . . N	Α. Παπαθανασίου . . . . N
Γεώργιος Σκούρος	Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . . N	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . .
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Σταμάτιος Μήτσας . . . N
Σταῦρος Βλάχος . . . . N	Ἀναγ. Ζέρβας . . . . .
Ἠλίας Καραγιάννης . . . N	Γ. Γιαλλάσης . . . . .
Σωτ. Στράτος . . . . . N	Ν. Γρανίτσας . . . . . N

Γ. Βελῆς . . . . . N	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . .
Γ. Σιρπᾶνος	Μιχ. Σκαλιστήρης . . . . N
Σ. Χ. Στερανόπουλος . . . N	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . .
Λύσανδρος Βιλαέτης . . .	Β. Π. Δημητρακόπουλος . N
Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . N	Ἀναγνώστ. Δεδόπουλος . . .
Σόλων Κρεστενίτης . . . N	Α. Μαυροειδῆς . . . . .
Δημήτριος Ἀθανασίου . . N	Ἀναγνώστης Τσάκας . . . N
Γεώργιος Διαμάντης . . . N	Γ. Κεράλος . . . . .
Ν. Βαρβαρῆγος	Κωνς. Ἰω. Κουρκουμέλης . .
Ἀντ. Δεκιγάλας . . . . N	Γ. Γουλιμῆς . . . . .
Ἰωάν. Λορεντσιάδης . . . N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος . N
Θρασύβουλος Ζαΐμης . . .	Παναγιώτης Παπατσώνης . .
Δεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . N	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . .	Ἰωάννης Προβελέγιος . . .
Ἠλίας Παπαδαῖος . . . . N	Ἰωάννης Ταταράκης . . . .
Γεώργιος Περωτής	Σ. Βαράτσης . . . . .
Ἰωάννης Ζάρκος . . . . . N	Χ. Σουμαρίπας . . . . .
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Α. Κοντόσταυλος . . . . N	Μ. Μιχαλόπουλος . . . .
Βελισάριος Νικολαΐδης . . .	Α. Παπαδημητριάδης . . N
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν. Καναβός . . . . . N
Κωνστ. Πλαπούτας	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N
Νικόλαος Μπούκουρας . . N	Γεώργιος Ἰατρός . . . . .
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . .	Γεώργ. Μαδεμοχωρίτης . .
Πέτρος Δελιγιάννης . . . N	Λουκᾶς Καλογερόπουλος . . N
Ἀνδρέας Σοφιανός . . . N	Νικόλαος Πιεράκος . . . .
Ῥμμ. Ἀντίπας	Γρηγόριος Πατριαρχέας . . .
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Στ. Καπετανάκης . . . .
Εὐθ. Κανελόπουλος . . . N	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .
Γ. Πανοπριστόπουλος . . O	Π. Χριστόπουλος . . . . .
Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . . N	Π. Κανελόπουλος . . . .
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . N	Νικόλαος Μοσχούλας . . N
Νικόλαος Ματθαίου . . . N	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . .
Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν. Πανουργιᾶς . . . . N
Σ. Κοπανίτσας . . . . N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N
Ἰωάννης Βαλασόπουλος . . N	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . N
Νικόλαος Θ. Δεϊόπουλος . . N	Α. Χ. Λόντος . . . . .
Γ. Γιατράκος . . . . . N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .
Λουκᾶς Στεφάνου . . . . N	Π. Πατρινός . . . . .
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος ,	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N

Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου . . N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . N
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . . N
Ἠλίας Καράπαυλος	Δημήτριος Στάϊκος . . . N
Γεώργιος Μπάστας	Βασίλειος Κριεζῆς . . . .
Ἰωάν. Σκαβέντσος . . . . N	Δ. Δουζίνας . . . . .
Γ. Νικολάου . . . . . N	Δ. Βουδούρης . . . . N
Μιχαὴλ Σολωμός . . . . N	Παντολέων Κουντουριώτης .
Κωνστ. Πλατός	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . . N
Γεώργ. Ναύτης	Πέτρος Χ. Πέτρος . . . . N
Ἀν. Ρενουάρδος . . . . N	Καλαμιάρας Τσουκαλᾶς . . .
Ἰωάννης Σαγρέδος . . . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . N
Παναγιώτης Ψαθᾶς . . . N	Σ. Σκουμπουρλῆς . . . . N
Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . N	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . . .
Δημ. Πυλυχρονόπουλος . . .	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . .
Κυριάκος Πονηρόπουλος . . N	Α. Μάντσαρης . . . . . N

Ἀναγνωσθέντος εἶτα τοῦ ἄρθρου 1 παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ πρότασις τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ἀνοίκειος καὶ ἐν μέρει παράνομος, διότι, ἐὰν μὲν ἔχωμεν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ ὑπουργεῖον, δὲν πρέπει νὰ δυσπιστῶμεν ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τῶν χορηγουμένων πιστώσεων, ἃ ὅ'οὐδυνάμεθα ν'ἀρνούμεθα τὴν πίστωσιν· ἡ δὲ ἐξέλεγξις θέλει γενῆ κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ οὐχὶ σήμερον. Ζητοῦντες ὅμως σήμερον τὴν προσαγωγὴν καταλόγου τῶν ὀνομάτων, εἰς ἃ χορηγοῦνται τὰ βοηθήματα, ἐκθέτομεν τὰ δυστυχῆ ἐκεῖνα ἄτομα, ἅτινα περιέπεσαν εἰς τὴν ἀνάγκην τοιούτων βοηθημάτων.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ζητεῖ τὸν κατάλογον τῶν ἐν γένει βοηθημάτων, ἀλλὰ τῶν τακτικῶν κατὰ μῆνα χορηγημάτων εἴς τινα πρόσωπα προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἡ ἀντίκρουσις τοῦ προαγορεύσαντος βουλευτοῦ κατὰ τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, ἦτον ὅλως ἄτοπος, διότι ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὴν δ πάνην τῶν ἐκτάκτων βοηθειῶν, ζητηθεὶς ἔφερε κατάλογον τῶν ὀνομάτων, εἰς ἃ χορηγεῖ τοιαῦτα βοηθήματα.

Παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἡ Βουλὴ σκοπὸν ἔχει νὰ ἴδῃ ἐὰν τῷ ὄντι χορηγοῦνται ποσὰ κατὰ μῆνα ἐν εἴδει συντάξεων, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ ἐννοήσῃ ἐκ τοῦ ζητουμένου καταλόγου τῶν ὀνομάτων, καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ ἄσκοπον τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς. Ἂν δὲ καὶ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀντιπροσωπεύσῃ τὸν συνάδελφόν του ἐπὶ

τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργόν, νομίζει ὅμως, ὅτι οὐδόλως θέλει δυσκολευθῆ νὰ φέρῃ τὸν ζητούμενον κατάλογον, καὶ ἡ Βουλὴ δὲν εἶναι δίκαιον ν' ἀναβάλῃ διὰ τοῦτο τὴν συζήτησιν τῆς πιστώσεως, ἥτις ἐπείγει ἐγγιζουσῶν τῶν ἑορτῶν.

Ἁπάντων τις εἰς τὸν κατὰ πρῶτον κατὰ τῆς ἐκθέσεως ἀγορεύσαντα παρετήρησεν ὅτι ἡ Βουλὴ ζητοῦσα ἁπλῶς μίαν πληροφορίαν, εὑρίσκεται πολὺ μακρὰν τοῦ να δείξῃ τὴν ἐλαχίστην εἰς τὸ ὑπουργεῖον δυσπιστίαν ὡς πρὸς τὴν καλὴν τῶν χρημάτων διαχείρισιν, οὔτε πρόκειται σήμερον περὶ ἐμπιστοσύνης, ὅπως ὁ συνάδελφός του παρεξήγησε τὴν ἀθῶαν τῆς ἐπιτροπῆς πρότασιν.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἐμπιστοσύνης καὶ ἀπορεῖ πῶς ἐρρίφθη ἐν τῷ μέσῳ ἡ ἰδέα αὕτη, καθὼς οὔτε περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου. Ἡ Βουλὴ ἢ τὸ τμῆμα ἢ καὶ εἷς βουλευτὴς ἐκ περιεργείας θέλει νὰ ἴδῃ εἰς ὁποῖα πρόσωπα δίδονται τὰ βοηθήματα, καὶ τὴν πληροφορίαν αὐτὴν ὀφείλει τὸ ὑπουργεῖον νὰ δώσῃ. Ἐπειδὴ δὲ ὁ πρόεδρος παρετήρησεν, ὅτι ἡ πρότασις τῆς ἐπιτροπῆς ἀφορᾷ μόνα τὰ τακτικὰ κατὰ μῆνα εἰς τινα πρόσωπα χορηγούμενα βοηθήματα, αὐτὸς τροποποιῶν τῆς ἐπιτροπῆς τὴν πρότασιν, ζητεῖ νὰ παρουσιασθῇ κατάλογος τῶν ἐν γένει χορηγουμένων βοηθημάτων.

Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ δὲν δυνάμεθα νὰ ἔλθωμεν εἰς λύσιν τοῦ προκειμένου ζητήματος, ὅπερ ὅμως ἐλύθη ἄλλοτε. Τινὲς τῶν βουλευτῶν εἶχον τὴν ἰδέαν, ὅτι ἐκτὸς τῶν μικρῶν βοηθημάτων, ἅτινα χορηγοῦνται εἰς ὡρισμένας ἐποχάς, δίδονται καὶ ἄλλα κατὰ μῆνα ἐν εἴδει συντάξεως εἰς τινας ὑπαλλήλους, τὸ δὲ ὑπουργεῖον ἐρωτηθὲν εἶπεν, ὅτι δίδονται τοιαῦται βοήθειαι εἷς τινας διοικητικοὺς ὑπαλλήλους, τοὺς ὁποίους δὲν δύναται μὲν νὰ μεταχειρισθῇ εἰς ἐνεργητικὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλ' οὔτε νὰ ἐγκαταλείψῃ ἄνευ μικρᾶς περιθάλψεως. Νομίζει δὲ καὶ αὐτὸς ὅτι ἡ προσαγωγὴ τοῦ καταλόγου κατατρέπει τὸν ἱερὸν σκοπὸν τῆς περιθάλψεως.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας ὁμοίας τῇ προηγηθείσῃ ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Σοφιανὸν καὶ Ν. Παπαμιχαλόπουλον, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 73, ἔχον οὕτως·

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δραχ. εἴκοσι πέντε χιλιάδων ἐπὶ τοῦ Κεφ. Θ'. ἄρθρ. 2. «Βοήθειαι Διαίτεραι» τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1857 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, τέλει δημοσιευθὴ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 25,000 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	. . . . .	Δ. Π. Πετροπουλάκης	. . .
Δημήτριος Ὀρεινός	. . . . N	Θ. Τσαντάκης	. . . . .
Ἀντώνιος Βενιζέλος	. . . .	Γεώργιος Κονδύλης	. . . N
Π. Καμπάνης	. . . . . N	Α. Παπαθανασίου	. . . . N
Γ. Καΐρης	. . . . . N	Ν. Παπαμιχαλόπουλος	. . N
Ἀντ. Καμπάνης	. . . . .	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	. .
Δημήτριος Τσάκρης	. . . N	Σταμάτ. Μήτσας	. . . . N
Ἀνδρέας Δανόπουλος	. . . N	Ἀνδρέας Ζέρβας	. . . . .
Νικόλαος Ἰατρός	. . . . N	Γ. Γιαλδάσης	. . . . .
Γεώργιος Σκοῦφος	. . .	Ν. Γρανίτσας	. . . . . N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	. . N	Γ. Βελῆς	. . . . . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	. . . . .	Γ. Σερπάνος	. . . . .
Σταῦρος Βλάχος	. . . . N	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	. . . N
Ἠλίας Καρπιώνης	. . . N	Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	. . .
Σωτ. Στράτος	. . . . N	Ἀνδρέας Αὐγερινὸς	. . . . N
Δημήτριος Νακ.ς	. . . . N	Σόλων Κρεστενίτης	. . . N
Φίλων Φίλωνας	. . . . . N	Δημήτριος Ἀθανασίου	. . . N
Θεόδωρος Γρίβας	. . . . .	Γεώργιος Διαμάντης	. . . N
Νικόλαος Τσέλιος	. . . .	Ν. Βαρβαρῆγος	. . . .
Π. Τανταρίας	. . . . . N	Ἀ. Δεκιγάλας	. . . . . N

Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος . N
Θρασύβουλος Ζαΐμης . . .	Παναγ. Παπατσώνης . . .
Λεωνίδ. Ν. Πετιμεζᾶς . . N	Σ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . .	Ἰω. Προβελέγιος . . . . .
Ἠλίας Παπαδαΐας . . . . N	Ἰω. Ταταράκης . . . . .
Γεώργιος Περωτής	Σ. Βιράτσης . . . . .
Ἰωάννης Ζάρκος . . . . . N	Χ. Σουμαρίπας . . . . .
Ἀθαν. Δανηλόπουλος . . .	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Α. Κοντόσταυλος . . . N	Μ. Μιχαλόπουλος . . . .
Βελισ. Νικολαΐδης	Ἀ. Παπαδημητριάδης . . N
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν. Καναβός . . . . . N
Κωνστ. Πλαπούτας . . .	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N
Νικόλαος Μπούκουρας . . N	Γεώργιος Ἰατρός . . . . .
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . .	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης. . .
Πέτρος Δελιγιάννης	Λουκᾶς Καλογεροπουλος . . N
Ἀνδρέας Σκυφανός . . . N	Νικόλαος Πιεράκος . . .
Ἐμ. Ἀντίπας	Γρηγόριος Πατριαρχέας . .
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Στ. Καπετανάκης . . . .
Εὐθ. Κανελόπουλος . . . N	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .
Γ. Πανοπριρτόπουλος . . .	Π. Χριστόπουλος . . . . .
Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . . N	Π. Κανελόπουλος . . . . .
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . N	Νικόλαος Μοσχούλας . . . N
Νικόλαος Ματθαίου . . . N	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . .
Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν. Πανουργιᾶς . . . . . N
Σ. Κοπανίτσας . . . . N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N
Ἰω. Βαλτσόπουλος . . . . N	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . N
Ν. Λεώπουλος . . . . . N	Α. Χ. Λόντος . . . . .
Γ. Γιατράκος . . . . . N	Περικλῆς Καλαμαγδάρτης . .
Λουκᾶς Στερράνου . . . . N	Π. Πατρινός . . . . .
Ἰω. Παπαλουκόπουλος . . .	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N
Ἰω. Ταμπακόπουλος	Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου . N
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης . . N	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	Ἠλίας Καράπαυλος . . . .
Β. Π. Δημητρακόπουλος . . N	Γεώργιος Μπάστας . . . .
Ἀναγ. Δεδόπουλος	Ἰω. Σκαβέντσος . . . . . N
Ἀ. Μαυροειδὴς	Ν. Νικολάου . . . . . N
Ἀναγ. Τσάκας . . . . . N	Μ. Σολωμὸς . . . . . N
Γ. Κεφάλας	Κωνστ. Πλατύς . . . . .
Κωνς. Κουρκουμέλης . . .	Γεώργιος Ναύτης . . . . .
Γ. Γουλιμὴς	Ἀν. Ῥενουάρδος . . . . . N

Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N	Δημήτριος Βουδούρης . . N
Παναγιώτης Ψάθης . . . . N	Παντολέων Κουντουριώτης .
Ἀντ. Ἀρμάς . . . . . N	Σταμάτιος Δοκός . . . . N
Δημ. Παλωχρονόπουλος . . .	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . N
Κυριάκος Πονηρόπουλος . N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . .
Ἀναγνώστης Παπατσώρης . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . N
Γεώργιος Ι. Σταΐκος . . . N	Σ. Σκουμπουρδής . . . . N
Δημήτριος Σταΐκος . . . N	Λύγερινὸς Ἀβέρωφ . . . .
Β. Κριεζής	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . .
Κυριάκος Δουζίνας	Α. Μάντσαρης . . . . N

Ἐπανερχόμενος εἰς τὸ περὶ προσαγωγῆς τοῦ καταλόγου ζήτημα, ἐπανέλαβέ τις, ὅτι δὲν παραδέχεται οὐδ' ἐννοεῖ τὴν ἐκτεθεῖσαν ἀρχήν, ὅτι πρέπει νὰ εἶναι παρὼν ὁ ὑπουργὸς ἵνα ζητηθῇ ὁ κατάλογος, καὶ ἀπορεῖ διὰ τί ἐπρότεινάν τινες τοῦτο. Εἶναι ἀνάγκη νὰ μᾶς εἴπῃ ὁ Ὑπουργός, ὅτι παρουσιάζει ἢ ὄχι τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος κατάλογον; Ὄχι βέβαια, καὶ εἰς μόνην ἀπόκειται τὴν Βουλὴν νὰ ἀποφασίσῃ, ἂν θέλῃ, τὴν προσαγωγὴν αὐτοῦ, διὸ δυνάμεθα ἵν' ἀποφασίσωμεν ἀπ' εὐθείας.

Ἐπέφερεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι δὲν ἔχουσι φόβον οἱ Ὑπουργοὶ νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς ἔλεγχον πᾶσαν πρᾶξιν των, διότι ἕκαστος τούτων συνειδὼς τὰ καθήκοντά του καὶ ἐπὶ κεφαλῆς ἔχων τὰ νομοθετικὰ Σώματα, ἐνεργεῖ ὑπὸ τὸ Κράτος τοῦ νόμου. Εἰς τὴν οὐσίαν λοιπὸν δὲν ἔχει φόβον ὁ Ὑπουργὸς νὰ προσαγάγῃ τὸν κατάλογον, ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶναι ἂν πρέπει νὰ ῥίψωμεν ἐν μέσῳ τῆς κοινωνίας τὰ ὀνόματα ἐκείνων, οἵτινες κέκτηνται δικαιώματα ἀπέναντι τῆς πατρίδος ἢ τῆς ὑπηρεσίας. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐνδέχεται νὰ σᾶς εἴπῃ ὁ Ὑπουργὸς ὅδεν συμφέρει νὰ ἐκτεθῶσι τὰ ὀνόματα τούτων εἰς τὸ δημόσιον καὶ πρέπει νὰ καλύψωμεν τὴν ἔντιμον αὐτῶν πενίαν διὰ μόνον τοῦτον τὸν λόγον πρέπει νὰ εἶναι παρὼν ὁ Ὑπουργὸς εἰς τὴν περὶ καταλόγου αἴτησιν τῆς Βουλῆς.

Ἀπήντησεν ὁ τὴν ἐναντίαν γνώμην ὑποστηρίζων, ὅτι αἱ δυστυχεῖς οἰκογένειαι, ὑπὲρ τῆς φιλοτιμίας τῶν ὁποίων γίνεται λόγος, πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐξετέθησαν δι' ἀναφορῶν των καὶ πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ πρὸς τὰς Βουλὰς ἀναφερόμεναι, καὶ καθ' ἑκάστην κρούουσαι τὰς τῶν Ὑπουργείων θύρας, δὲν εἶναι φόβος μὴ ἐκτεθῶσιν ἤδη. Πρέπει λοιπὸν νὰ ὑποβληθῇ ὁ κατάλογος, διότι, ἂν ὁ Ὑπουργὸς φέρῃ ὡς λόγον ὅτι θέλουσιν ἐκτεθῇ πρόσωπα, ἤθελεν ὑποθέσει τότε ὅτι ὑπάρχει αἰτία τις ἄλλη.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι ἡ τάξις καὶ ἡ παράδοσις τῆς Βουλῆς ὑπῆρξε τὸ νὰ περιμένωσιν εἰς τοιαῦτα ζητήματα τὴν παρουσίαν τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, καὶ ἡ τακτικὴ αὕτη τῷ ἐπιβάλλει νὰ θεωρήσῃ ἀναγκαίαν τὴν εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν ἀναβολὴν τοῦ ζητήματος, ἡ μὲν Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀναβολὴν ταύτην, ὁ δ' ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς, καθ' ἃ εἶπε ζητεῖ κατάλογον ὅλων ἐν γένει τῶν δοθημάτων· ἐπειδὴ δὲ δόνθήματα τοιαῦτα δίδονται κατὰ καιροὺς καὶ ἐν τῇ διευθύνσει τῆς ἀστυνομίας καὶ ἐν τῇ νομαρχίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ, ἡ διακοπὴ φθάνει μέχρι δραχμῆς εἰς πλῆθος ἀπόρων, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ καθαρίσῃ ὁ βουλευτὴς ἂν ζητῇ τοιοῦτον κατάλογον ὀνομάτων.

Ἀπήντησεν ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς, ὅτι διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ χορηγοῦνται κατ' ἔτος εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον διὰ ἐπιδείας 120—150,000 δραχμῶν. Ἐννοεῖ λοιπὸν ὅτι πρέπει νὰ λάβῃ γνῶσιν ἡ Βουλὴ ποῦ ἐδόθη ἡ ἀνωτέρω ποσότης καὶ ζητεῖ ἤδη νέαν ὁ ὑπουργὸς πίστωσιν.

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος ἀναγγέλλει, ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως θέλει εἶσθαι· α') ἡ γενησομένη ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων πρότασις περὶ τῆς ἐπιοῤῥεπούσης ἐθνικῆς ἑορτῆς τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, β') ἡ συζήτησις τοῦ ὑποβληθέντος προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς, καὶ γ') ἡ περὶ προπαγωγῆς καταλόγου τῶν δοθημάτων γενομένη πρότασις, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Πανηρόπουλος
Γ. Διαμάντης
Π. Ψάθης.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΟΜΩΣΙΑΣ.

« Σήμερον τὴν δεκάτην τετάρτην Δεκεμβρίου 1857 προσελθὼν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ὁ μήπω ὁρκισθεὶς βουλευτὴς Δωρίδος, ἔδωκε τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον ὅρκον ὡς ἀκολούθως·

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα

καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπογράφεται ὑπό τε τοῦ Προέδρου, τοῦ ὁρκισθέντος καὶ τοῦ ἱερέως.

Ὁ πρόεδρος
Δ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Κ. Πανηρόπουλος
Γ. Διαμάντης
Π. Ψάθης.

Ὁ ὁρκισθεὶς βουλευτὴς
Ἀναγν. Παπαθανασίου.

Ὁ Ἱερεὺς
Μάρκος Μοσχάτος.»

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΞ'.

Τῆς 16 Δεκεμβρίου 1857.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπικυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ὑπέμνησεν ὁ πρόεδρος ὅτι, ὡς ἡ Βουλὴ ἐνθυμεῖται, κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν, ἀναγινωσκομένων τῶν πρακτικῶν, παρετήρησεν ὁ βουλευτὴς Ἄργους, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς ἀπαντῶν εἰς τὴν γενομένην αὐτῷ ἐπιῤῥώτησιν, δὲν ἀνέγραψεν ἁπλῶς τὴν λέξιν *κλητῆρας* ἀλλ' *ἀστυνομικοὺς κλητῆρας*, ἔμεινε δὲ νὰ ἐρωτηθῇ περὶ τούτου ὁ Ὑπουργός. Κατὰ συνέπειαν τὸ προεδρεῖον ἠρώτησε τὸν Κ. Ὑπουργόν, ὅστις διεσάφησεν ὅτι εἶπε *δικαστικοὺς κλητῆρας*. Ἀναφέρει λοιπὸν τὴν ἐξήγησιν ταύτην εἰς τὴν Βουλὴν ἵνα σημειωθῇ καὶ ἐν τοῖς πρακτικοῖς.

Παρετήρησεν ἀκολούθως, ὅτι εἶναι εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἀναγγείλῃ πρὸς τὴν Βουλὴν, ὅτι τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων περὶ τῆς γενησομένης τελετῆς τῇ 25 Ἰανουαρίου ἠσπάσθησαν ὁμοφώνως ὅλα τὰ μέλη τοῦ σώματος. θέλει λοιπὸν ἀναγνωσθῇ ἤδη, ἵνα, κατὰ τὸν κανονισμὸν, γίνῃ δεκτὴ καὶ ὑπὸ τῶν τμημάτων.

Ἐπὶ τούτοις εἷς τῶν γραμματέων ἀνέγνω τὴν πρότασιν, ἔχουσαν οὕτω·

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τάδε·

Ἄρθρ. 1. Ἡ εἰκοστὴ πέμπτη τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ὀγδόου ἔτους, ἡμέραν καθ' ἣν συμπληροῦνται εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς πραγμα-

τοποιήσεως τῶν εὐχῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα αἰσίας ἀφίξεως τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως θέλει ἑορτασθῇ μετὰ πάσης τῆς προσηκούσης λαμπρότητος.

Ἄρθρ. 2. Πρὸς τοῦτο χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον ἔκτακτος πίστωσις ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100,000).

Ἄρθρ. 3. Τὸ ὑπὸ τοῦ δήμου Ναυπλιέων θεμελιωθὲν ἐν τῷ τόπῳ τῶν ἀποβατηρίων τῆς Α. Μεγαλειότητος μνημεῖον θέλει περαιωθῇ καὶ καταρτισθῇ δαπάνῃ δημοσίᾳ· τὸ δὲ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον θέλει ζητήσει ἐν καιρῷ τὴν χορηγίαν τῆς πρὸς τοῦτο ἀναγκαιούσης πιστώσεως.»

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι πρέπει νὰ διακοπῇ ἐπὶ μικρὸν ἡ συνεδρίασις, ἵνα ἐπιληφθῶσι τὰ τμήματα τῆς προτάσεως, καὶ ἅμα ἐγκρίνωσιν αὐτὴν ὡς συζητητέαν, ἐπανέρχεται τὸ σῶμα εἰς συνεδρίασιν. Οὕτω δὲ μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ παραδοχὴν αὐτῆς, λαμβάνει ἡ πρότασις χαρακτῆρα προβουλεύματος καὶ παραπέμπεται εἰς τὴν Γερουσίαν.

Ἑπομένως διακοπείσης ἐπὶ μικρὸν τῆς συνεδριάσεως, τὰ τμήματα συνελθόντα, ἔλαβον ὑπ' ὄψιν τὴν πρότασιν. Ἐπαναληφθείσης δὲ μετ' ὀλίγον τῆς συνεδριάσεως, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα, ἐκτὸς τοῦ γ'. καὶ ς'. μὴ συμπληρωθέντων, ὅτι παρεδέχθησαν τὴν πρότασιν παμψηφεὶ ὡς συζητητέαν.

Ἐπὶ τούτοις ἀπὼν τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων, λαβὼν τὸν λόγον ὁ μετασχὼν τῆς προτάσεως βουλευτὴς Πατρῶν, εἰσῆλθε πρὸς ἀνάπτυξιν αὐτῆς, ὅτι ἡ ἄμεσος ἀποδοχὴ, ἣν ἔλαβεν εἰς ὅλα τὰ τμήματα τὸ προτεινόμενον νομοσχέδιον, βεβαιόνει ὅτι ἡ ἰδία, ἥτις προσκάλεσεν αὐτό, εἶναι ἀπόρροια τοῦ γενικοῦ τοῦ ἔθνους αἰσθήματος, καὶ οἱ ἀναλαβόντες τὴν πρωτοβουλίαν αὐτοῦ εἶναι ἁπλᾶ τῆς γενικῆς εὐχῆς ὄργανα. Αἱ μεγάλαι τῶν ἐθνῶν ἐποχαὶ πανηγυρίζονται ἐθνικῶς, καὶ ἡμεῖς μετὰ συγκινήσεως πανηγυρίζομεν ἐτησίως καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν τὴν μεγάλην δι' ἐκείνην τὴν Ἑλλάδα ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ Βασιλεὺς Ὄθων, τὸ σύμβολον τοῦτο τῆς παλιγγενεσίας καὶ ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους, ἀφίχθη ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν. Τὸ προτεινόμενον ἤδη νομοσχέδιον μᾶς δίδει τὴν ἀφορμὴν νὰ πανηγυρίσωμεν τὴν ἐπίσημον ταύτην ἡμέραν δημοτελῶς, καὶ εἴμεθα εὐτυχεῖς ὡς μέλλοντες νὰ παρευρεθῶμεν εἰς Ναύπλιον μετὰ τῶν ΑΑ. ΜΜ. καὶ νὰ εὐλογήσωμεν τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα τῆς εὐτυχοῦς ἀφίξεως τοῦ Βασιλέως ἡμῶν. Ἡ ἔγερσις μνημείου εἰς τὸν τόπον τῶν ἀποβατηρίων θέλει μεταδώσει εἰς τοὺς ἀπογόνους ἡμῶν τὴν χαρὰν ἁπάντων, καὶ μαρτυρήσει εἰς τοὺς ἐπερχομένους αἰῶνας ὅτι ἡ ἡμέρα αὕτη ἐπεσφράγισε μέγα ἔργον, τὸ ἔργον τῆς 25 Μαρτίου, διὰ τῆς αἰσίας ἐλεύσεως τοῦ Σ. ἡμῶν Βασιλέως. Προτείνει λοιπὸν τὴν ὁμόφωνον καὶ ὁλοσχερῆ παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου, περὶ ἧς δὲν ἀμφιβάλλει συνειδὸς τὰ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου αἰσθήματα τῆς Βουλῆς καὶ ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν ἐν τοῖς τμήμασι γενικὴν ἀποδοχήν.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι σπουδαῖον καὶ σοβαρὸν ἀντικείμενον, ἡ πρὸ ὀλίγου ἀναγνωσθεῖσα πρότασις περὶ πανδήμου τελετῆς τῶν ἀποβατηρίων τῆς Α. Μ. τὸν φέρει σήμερον εἰς τὸ βῆμα. Ἡ πατριωτικὴ αὕτη πρότασις τῷ ἐνέπνευσεν, ὡς εἰς πάντας, τὰ πλέον ζωηρὰ ἐθνικὰ αἰσθήματα, καὶ δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ ἔλθῃ πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῆς. Ἀπὸ αἰώνων μέχρι τοῦ 1821 ὁ Ἑλληνικὸς ἐθνισμὸς ἦτον ἁπλοῦν τι ὀνειροπόλημα δι' ὅλον τὸν κόσμον, καὶ μόνον εἰς τὰ στήθη τῶν τυραννουμένων ὑπῆρχεν ἀκμαία ἡ ἐλπὶς τῆς ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ σωτηρίας των. Ἡ πολύκροτος ἡμῶν Ἐπανάστασις τοῦ 1821 ἐξέπληξε διὰ τῶν ἔργων της τοὺς θνητοὺς τοῦ ἡμισφαιρίου, καὶ οἱ μὲν ηὔχοντο ἐνθουσιωδῶς τὴν ἐπιτυχίαν μας, οἱ δὲ εὐελπίζοντο τὴν εἰς τὸν ζυγὸν ἐπάνοδόν μας. Ἀλλὰ, χάρις τῇ ὑπερτάτῃ Βουλῇ καὶ προνοίᾳ, χάρις εἰς τὰς θυσίας καὶ τὰ ἄθλα τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων καὶ ἐπιζώντων ἀγωνιστῶν, χάρις εἰς τὴν κραταιὰν προστασίαν τῶν τριῶν μεγάλων Δυνάμεων Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ῥωσσίας, χάρις τελευταῖον εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου φιλέλληνας, οἵτινες καὶ τὸν ἀγῶνα ἡμῶν ὑπεστήριξαν ἢ συνέδραμον καὶ τὰς πράξεις ἢ τὰ παθήματά μας ἐξύμνησαν, ὁ ἀγὼν τῆς Ἑλλάδος ἐστέφθη, καὶ τὸ ἀκαράντον στέμμα του εἶναι ὁ μυριοπόθητος Βασιλεὺς ἡμῶν Ὄθων. Ἡ ἡμέρα λοιπὸν τῆς 25 Ἰανουαρίου 1833, ἡμέρα καθ' ἣν ὁ Σιβαστὸς ἡμῶν Ἄναξ ἐπάτησε τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος, εἶναι μεγάλη καὶ ἱερά, εἶναι ἡ ἡμέρα, ἥτις ἀπέδωκεν εἰς τὸ ἔθνος ὅ,τι ἀπώλεσε πρὸ αἰώνων. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης μέχρι τῆς ἐγγιζούσης 25 Ἰανουαρίου 1858 συμπληροῦνται εἴκοσι πέντε ἐνιαυτοί, καὶ ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἐμορφώθη ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν Ἄνακτος τὸ ἔθνος πολυειδῶς, προήχθη εἰς παιδείαν καὶ ἐπιστήμας καὶ σεμνύνεται διὰ τὰς δημοτικὰς αὐτοῦ ἐλευθερίας, τὰ ἀνεξάρτητα δικαστήρια καὶ τὴν σοφωτάτην νομοθεσίαν, ἣν ἐθεμελιώσατο. Ἡ ἡμέρα τῆς 25 Ἰανουαρίου περιλαμβάνει τὰ πάντα διὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ πρέπει νὰ πανηγυρίσῃ αὐτὴν καὶ ὁ πανταχοῦ

τοῦ κήπου εἱρισκόμενος Ἕλλην, καὶ ἡμεῖς οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους, οἵτινες ὡς τοιοῦτοι πρέπει νὰ δείξωμεν εἰς τὸν κόσμον ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν εἶναι τὸ κέντρον τῆς ἐθνικῆς μας ὑπάρξεως καὶ δόξης, εἶναι ἡ δύναμις ἥτις κρατεῖ, ἀποδίδει καὶ μέλλει ν' ἀποδώσῃ πάντα ἀγαθὸν εἰς τὸ ἔθνος καὶ εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν πολιτῶν. Εἶθε ἡ πατρικὴ πρόνοια τοῦ ὑψίστου φωτίζῃ καὶ θερμαίνῃ ἀεὶποτε τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῶν Βασιλέως καὶ πολιτεύηται αὐτὸν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς κοινῆς πατρίδος. Προτείνει διὰ ταῦτα νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὴν πρότασιν ὁμοφώνως ἵνα ὑποβληθῇ ἀμέσως καὶ εἰς τὸ ἕτερον Σῶμα διὰ τὰ περαιτέρω. Νομίζει δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ ζητήματος τούτου πᾶς ἄλλος λόγος κατίσταται περιττός.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι μετὰ τὴν συντέλειαν ἐξοπλίσεων, ἣν ὁ προαγορεύσας ἔντιμος βουλευτὴς ἔκαμε περὶ τῶν εὐεργετημάτων τῆς Βασιλείας εἰς τὴν Ἑλλάδα, θεωρεῖ τὸν ὄντι περιττὸν νὰ προσθέσῃ τι. Ἀλλὰ παρουσιάζεται ἐν ἄλλο ζήτημα, τοῦ ὁποίου τὴν λύσιν ἀπαιτεῖ ἀναγκαίαν. Διὰ τί, ἐν ᾧ πρὸ πολλοῦ ἤδη καθιερώθη καὶ ἑορτάζεται ἐτησίως ἡ 25 Ἰανουαρίου, πρόκειται νὰ πανηγυρισθῇ ἐξαιρέτως τῷ 1858; Ὁ λόγος εἶναι ὅτι τῷ 1858 συμπληροῦται εἰκοσιπενταετία ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεως τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν Βασιλέως, ταύτην δὲ ἡμέραν τῆς συμπληρώσεως εἰκοσιπενταετοῦς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Μεγάλου ἐορτάζουσι καὶ Βασιλεῖς καὶ ἔθνη ἐν τῇ Εὐρώπῃ. Καλὸν δὲ γίνεται τοῦτο, διότι ἡ μακρὰ διάρκεια τῆς Βασιλείας ἀγαθῶν Μεγάλων εἶναι ἀληθὲς εὐεργέτημα τοῦ ὑψίστου ἐπὶ τὰ ἔθνη. Περιττὸν νομίζω νὰ ἐνδιατρίψω εἰς τὰ τῆς ἱστορίας τῆς ἑορτῆς ταύτης, περιορίζεται μόνον νὰ ἐνθυμίσω εἰς τὴν Βουλὴν τὸν πρὸ ὀλίγων ἐτῶν τελεσθέντα τῇ ἑορτῇ ταύτῃ ὑπὸ ὅλων Μεγάλων, τοῦ μακαρίτου Αὐτοκράτορος Νικολάου καὶ τοῦ Βασιλέως τῶν Βελγῶν. Δὲν τελοῦμεν λοιπὸν τὴν ἑορτὴν διὰ τὴν 25 Ἰανουαρίου, ἀλλὰ διὰ τὴν συμπλήρωσιν εἴκοσι πενταετίας ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν Ἄνακτος καὶ διὰ τὴν διαρκειαν αὐτῆς ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πατρίδος. Ἐξαίρετον δ' ἔχομεν ἐν τῇ Ἑλλάδι λόγον τὸν πανηγύρεως ταύτης, ὅτι τελοῦμεν αὐτὴν ὡς πρώτην εἰκοσιπενταετίαν τῆς βασιλείας μετὰ τὴν ἀναγέννησιν τοῦ ἔθνους καὶ διὰ τὸν πρῶτον ἡμῶν Βασιλέα. Γνώριζε δὲ καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ὅτι ἐμνήσθη τῆς εἰκοσιπενταετίας ταύτης διὰ τῆς ἀρτίως γενομένης ἀπαντήσεως του εἰς τὴν προσαγόρευσιν τοῦ Κ. προέδρου τῆς Βουλῆς, εἰπών, ὅτι δέχεται τοσούτῳ μᾶλλον

ἀσμένως τὰς διαβεβαιώσεις τῶν αἰσθημάτων τοῦ Σώματος, καθ' ὅσον πρὸ εἰκοσιπενταετίας ἤδη κατέλιπε τὴν γῆν τῆς γεννήσεως του καὶ ἀφιέρωσε τὰς ἡμέρας Αὐτοῦ εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Διὰ τῆς γενομένης λοιπὸν προτάσεως πρόκειται ἀ δείξῃ τὸ ἔθνος τὴν ἀμετρον αὐτοῦ χαρὰν διὰ τὴν διάρκειαν τῆς βασιλείας τοσοῦτου ἐνδόξου καὶ ἀγαθοῦ Ἡγεμόνος· εἶναι δὲ ἡ ἰδέα καὶ ἀξιοπρεπεστάτη διὰ τὸ ἔθνος, διότι, καθὼς τὸ Ὑπουργεῖον πρὸ πολλῶν ἐθεσπισεν οἰκοθεν τὴν ἑορτὴν τῆς 25 Μαρτίου, οὕτω καὶ τὸ ἔθνος ἔρχεται διὰ τῶν ἀντιπροσώπων του καὶ καθιεροῖ κατ' ἀνταπόδοσιν τὴν εἰκοσιπενταετίαν τῆς Βασιλείας τοῦ Σ. ἡμῶν Ἄνακτος. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἀνέγερσιν μνημείου ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς ἀποβάσεως, ἔπρεπε νὰ ἐνεργηθῇ αὐτὴ πρὸ πολλοῦ, ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς τὴν ἔγερσιν τοιούτου μνημείου ἦτον δίκαιον νὰ μεθέξῃ ὅλον τὸ ἔθνος, ὀρθωτάτη εἶναι ἡ πρότασις τοῦ νὰ ἐγερθῇ δημοσία δαπάνῃ.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι οἱ πρὸ αὐτοῦ λαβόντες τὸν λόγον ἐξήγησαν τὸ ζήτημα ὑπὸ τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ ἔποψιν, καὶ συναισθάνεται μετ' αὐτῶν τὴν χαρὰν, ἣν παρέχει ἡ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν πρότασις. Ἡ 25 Ἰανουαρίου, ἡμέρα τῶν ἀποβατηρίων τῆς Α. Μ. εἶναι ἡ παρ' ἡμῖν ἐγκαθίδρυσις τῆς Βασιλείας, ἥτις ἐγγυήθη καὶ ἠσφάλισε τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγῶνος ὑπῆρχε Κυβέρνησις ἐν Ἑλλάδι, ἀλλ' ἂν καὶ ἐπὶ τῆς δημοκρατικῆς ἐκείνης Κυβερνήσεως ἐστήθησαν τὰ μεγαλείτερα τρόπαια, ἂν καὶ ἐδείξαμεν εἰς τὸν κόσμον ὅτι εἴμεθα ἄξιοι ζωῆς, ἐλευθέρας, τὸ πολίτευμα ὅμως ἐκεῖνο δὲν ἦτον ἀσταλὲς καὶ μόνον σύμβολον εἶχε τὸν ἐθνισμὸν καὶ τὴν θρησκείαν. Ἦτο λοιπὸν ἀνάγκη καὶ τρίτου στοιχείου, διὰ νὰ καταρτισθῇ ὁ Ἑλληνικὸς ἡμῶν τρίπους. Ἦτον ἀνάγκη τῆς Βασιλείας, τὴν ὁποίαν τὸ ἔθνος ἐζήτησεν ὡς μόνην ἀμοιβὴν παρὰ τῆς Εὐρώπης. Ἡ Εὐρώπη ἐξετίμησε τὸ δίκαιον τῆς αἰτήσεώς μας, καὶ ἡ Ἑλλὰς ἔγινετο Βασιλεία, ἥτις συνέδεσεν ἡμᾶς στενώτερον μετὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς οἰκογενείας καὶ ἐξησφάλισε τὴν μέλλουσαν ὕπαρξίν μας. Ἡ 25 λοιπὸν Ἰανουαρίου πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ὁ ἐπιστέγας τὸν 25 Μαρτίου οἰκοδόμος, ὡς ἡ ἀνθαστος ἐγγύησις τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν μέλλοντος. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἡ Βασιλεία ἐδώρησεν εἰς ἡμᾶς νέαν Βασιλέα, ζητημένον προλήψεων καὶ πεπροικισμένον τῆς ἀγαθωτέρας καρδίας. Ὑπῆρξε δὲ ὡραῖος, οἱωνὸς τὸ νέον τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, διότι τοῦτο μᾶς παρέσχε τὴν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ μάθῃ τὴν γλῶσσαν καὶ τὰ ἤθη τοῦ Ἕλληνος καὶ ἐν γένει τοῦ νὰ συνταυτισθῇ μεθ' ἡμῶν, ἐνῷ

Βασιλεὺς ἄλλος ἡλικίας ὡρίμου δὲν ἤθελεν εἶσθαι κηρὸς εὔπλαστος, δυνάμενος ν' ἀποτυπώσῃ ἐν ἑαυτῷ τὸν Ἑλληνισμόν. Τέλος ἡ Βασιλεία μᾶς ἔχρισεν ἐκτελεστάς προσέτι τοῦ μέλλοντος, καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα ταύτης ἡμεῖς ἐσμὲν οἱ ἐκτελεσταί. Τί σημαίνει λοιπὸν ἡ δαπάνη 100,000 δραχμῶν διὰ τὴν πανήγυριν τοιαύτης ἡμέρας; Προστορὰ τοιαύτη εἶναι ἀνεπαρκὴς, καὶ πρέπει διὰ τοῦτο νὰ τὴν πανηγυρίσωμεν περιπλέον μὲ ὄκρυα συγκινήσεως, μὲ εὐλογίας καὶ ἐνθουσιασμόν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, παρεδέχθη τὴν ἄμεσον τῆς προτάσεως ἐπιψήφισιν, καὶ γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Γερμανὸν Μαυρομιχάλην καὶ Ἰω. Σκαβέντσον, συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 89.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πρότασιν περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δρ. 100,000 διὰ τὴν τελετὴν τῆς 25ετηρίδος τῆς ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀφίξεως τοῦ Βασιλέως, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	N	Νικόλαος Τσέλιος	N
Δημήτριος Ὀρεινός	N	Π. Ταντερίας	N
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Δ. Π. Πετροπουλάκης	
Πέτρος Καιπάνης		Θ. Τσαννετάκης	
Νικόλαος Π. Καΐρης	N	Γεώργιος Κονδύλης	N
Ἀντών. Καμπάνης	N	Α. Παπαθανασίου	N
Δημήτριος Τσόκρης	N	Ν. Παπαμιχαλόπουλος	N
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	
Νικόλαος Ἰατρὸς	N	Σταμάτιος Μήτσας	N
Γεώργιος Σκοῦφος	N	Ἀνδρέας Ζέρβας	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N	Γ. Ι. Γιολδάσης	N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ν. Α. Γρανίτσας	N
Σταῦρος Βλάχος	N	Γ. Βελῆς	N
Ἠλίας Καραγιάννης	N	Γ. Σιρπάνος	N
Σωτήριος Στράτος	N	Λύσανδρος Βιλαέτης	N
Δημήτριος Νάκος	N	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N
Φίλων Φίλωνος	N	Ἀνδρέας Αὐγερινός	N
Θεόδωρος Γρίβας	N	Σόλων Κρεστενίτης	N

Δημήτριος Ἀθανασίου	N	Α. Τσάκας	N
Γεώργιος Διαμάντης	N	Γ. Κεφάλας	
Ν. Βαρβαρῆγος		Κ. Κουρκουμέλης	
Α. Δεκιγάλας	N	Γ. Γουλιώτης	N
Ἰω. Λορεντσιάδης	N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	N
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης		Παναγιώτης Παπατσώνης	
Α. Ν. Πετιμεζᾶς	N	Σπ. Ἀντωνόπουλος	
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος		Ἰω. Προβελέγιος	
Ἠλίας Παπαδαῖος	N	Ἰω. Ταταράκης	
Γεώργιος Περωτὴς	N	Σ. Βαρότσης	N
Ἰωάννης Ζάρκος	N	Χ. Σουμαρίπας	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Α. Καντόσταυλος	N	Μ. Μιχαλόπουλος	N
Βελισάριος Νικολαΐδης		Α. Παπαδημητριάδης	N
Ἰωάννης Μπαλάρας		Ν. Καναβός	N
Κωνστ. Πλαπούτας		Ἰωάννης Εὐσταθίου	N
Νικόλαος Μπούκουρας	N	Γεώργιος Ἰατρός	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	
Πέτρος Δελιγιάννης	N	Λουκᾶς Καλογερόπουλος	N
Ἀνδρέας Σοφιανός	N	Νικόλαος Πιεράκος	
Ἐμ. Ἀντίπας		Γρηγόριος Πατριαρχέας	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Στ. Καπετανάκης	
Εὐθ. Κανελόπουλος	N	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	N
Γ. Παναγριωτόπουλος	N	Χ. Χριστόπουλος	N
Εὐ. Οἰκονομόπουλος	N	Π. Κανελόπουλος	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	N	Νικόλαος Μοσχούλας	
Νικόλαος Ματθαίου	N	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	N
Ν. Χ. Παναγιώτου		Ν. Πανουριᾶς	
Σ. Κοπανίτσας	N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N
Ἰω. Βαλασόπουλος	N	Κωνσταντῖνος Βλάμης	N
Ν. Λεώπουλος	N	Ἀνδρέας Χ. Λόντος	N
Γ. Π. Γιατράκος	N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Λουκᾶς Στεράνου		Π. Πατρινός	
Ἰω. Παππαλουκόπουλος		Χρ. Τσαλαμιδᾶς	N
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος		Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	N
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης	N	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Ἠλίας Καράπαυλος	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	N	Γ. Μπάστας	
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος		Ἰω. Σκαβέντσος	N
Α. Μαυροειδὴς		Γ. Νικολάου	N

Μιχαὴλ Σολωμὸς	N	Βασίλειος Κρεζῆς	N
Κωνστ. Πλατύς		Κυριάκος Δουζίνας	N
Γεώργιος Ναύτης	N	Δημήτριος Βουδούρης	N
Ἀν. Ῥενουάρδος	N	Παντολέων Κουντουριώτης	
Ἰωάννης Σαγρέδος	N	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	N
Παναγιώτης Ψάθης	N	Πέτρος Χ. Πέτρου	N
Ἀντ. Ἀρμάος	N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Δημ. Πολυχρονόπουλος		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	N
Κυριάκος Πονηράπουλος	N	Σ. Σκουμπουρδῆς	
Ἀναγνώστης Παπατσώρης	N	Αὐγερινὸς Ἀδέρωρ	
Γεώργιος Ι. Στάϊκος	N	Νικόλαος Β. Βουδούρης	
Δημήτριος Στάϊκος	N	Α. Μαντσαρης	N

Οὕτω δὲ ἀναγνωσθὲν τὸ 1 ἄρθρον, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως.

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 2 ἄρθρου ἠρώτησέ τις ἂν ἡ σημειουμένη δαπάνη θέλει τεθῇ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1858 ἢ 1857 ἔτους, καὶ εἰς ποῖον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον θέλει σημειωθῇ.

Ἀπαντήσαντος δὲ ἄλλου, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ὡς ἁρμόδιος θέλει καταρτίσει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἰδίαν ἄρθρον ὅπου καὶ ὅπως δεῖ· ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο δι' ἀναστάσεως, ὡς καὶ τὸ ἐπεργόμενον 3 μετεβληθείσης τῆς ἐν αὐτῷ λέξεως *ἀναγραφθῆναι* εἰς *θεμελιωθῆναι*.

Γενομένης δὲ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς προτάσεως τοῦ νομοσχεδίου ὁμοίας ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, συνῆχθη, κατὰ πρωτόκολλον ἀπαραλλακτον τῷ ἀνωτέρῳ, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 89, ἐφ' ᾧ παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι ἡ πρότασις λαβοῦσα χαρακτῆρα προβουλεύματος, θέλει σταλῇ εἰς τὴν Γερουσίαν· ἔχει δὲ τὸ προβούλευμα οὕτω·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ἡ εἰκοστὴ πέμπτη τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ὀγδόου ἔτους, ἡμέρα καθ' ἣν συμπληροῦνται εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν εὐχῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, τῆς εἰς τὴν Ἑλ-

λάδα αἰσίας ἀρξεως τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως, θέλει ἑορτασθῇ μετὰ πάσης τῆς προσηκούσης λαμπρότητος.

Ἄρθρον 2. Πρὸς τοῦτο χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον ἔκτακτος πίστωσις ἓξ δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100,000).

Ἄρθρον 3. Τὸ ὑπὸ τοῦ Δήμου Ναυπλιέων θεμελιωθὲν ἐν τῷ τόπῳ τῶν ἀποβατηρίων τῆς Α. Μεγαλειότητος μνημεῖον θέλει περαιωθῇ καὶ καταρτισθῇ δαπάνῃ δημοσίᾳ· τὸ δὲ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον θέλει ζητήσει ἐν καιρῷ τὴν χορηγίαν τῆς πρὸς τοῦτο ἀναγκαιούσης πιστώσεως.»

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη ὁ πρόσ ρος ὅτι ἀντικειμένου τῆς ἐπιούσης θέλει εἶναι ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν ὅπως κυρωθῶσι, καὶ ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς ὡς καὶ τῆς πρότασεως περὶ προσαγωγῆς τοῦ καταλόγου τῶν βουλευμάτων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν ἓξ Μ.Μ.

Ὁ πρόεδρος

ΔΗΜ. ΒΟΥΓΔΟΥΡΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Κ. Ἰωαννόπουλος

Γ. Δεμάντης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ.

Τῆς 20 Δεκεμβρίου 1857.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης καὶ ὑπεγράφησαν.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως ἰδιαιτέρου ναυτικοῦ τμήματος ἐν Γαλατᾷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπιτροπῆς ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐκ τῶν τμημάτων εἰσηγητικὴ Ἐπιτροπὴ διελθοῦσα τὸ ὑπὸ τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ συστάσεως ναυτιλιακοῦ τμήματος τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, καὶ θεωρήσασα ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο λαμβάνεται πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐμπορικῆς ἡμῶν ναυτιλίας καὶ περιστολὴν τῶν συμβαινόντων ἀτοπημάτων ἐκ τῆς ὑπαρχούσης ἤδη ἀποστάσεως τῆς

διαμονῆς τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου, συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου τὴν παραδοχήν.

Ἀθήνησι, τὴν 20 Δεκεμβρίου 1857.

Ἡ Εἰσηγητικὴ Ἐπιτροπὴ

Δ. Ορεινὸς, Α. Σοφιανὸς,
Δ. Στάϊκος Ἰω. Εὐσταθίου.
Ν. Λειώπουλος,

Ὁ εἰσηγητὴς Ἰω. Κ. Μωριάτης.»

Παρελθὼν καὶ ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσαρτίσεως τῆς νήσου Σκύρου εἰς τὴν ἐπαρχίαν Καρυστίας ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀποσπάσεως τῆς νήσου Σκύρου ἐκ τῆς ἐπαρχίας Σκοπέλου, καὶ ὑπαγωγῆς εἰς ἐκείνην τῆς Καρυστίας, προτείνει καὶ συνιστᾷ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπιψήφισιν καὶ παραδοχὴν αὐτοῦ ὅπως ἔχει, ὡς ἐκτιμῶσα δεόντως τοὺς λόγους, οἵτινες ἐπροκάλεσαν τὸ μέτρον αὐτό.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Δεκεμβρίου 1857.

Μ. Σολωμὸς, Ἰω. Μ. Σκαβέντσος,
Γ. Ν. Καΐρης, Ἐμμ. Τσοῦχλος.»
Γ. Νικολάου,

Παρελθὼν εἶτα ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΥΙΑ'. ἀπὸ 4 Ἰουνίου ε. ε. νόμου, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὰ νομοθετικὰ Σώματα ἀναγνωρίσαντα τὴν ἀναπόφευκτον ἀνάγκην προσθήκης τινὸς εἰς τὸ ἡμερήσιον σιτηρέσιον τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, καὶ εἰς τὰς μηνιαίας ἀποδοχὰς τῶν ὑποδεεστέρων ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης ἐψηφίσαντο τὸν ΥΙΑ. ἀπὸ 4 Ἰουνίου τρέχ. ἔτους νόμον, πρὸς ἀνακούφισίν τινα τῆς καταβλιβούσης αὐτοὺς ἀμηχανίας ἕνεκα τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν ἐδωδίμων.

Ἐπειδὴ ὁ νόμος οὗτος ἰσχύει μόνον μέχρι τέλους τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, ἡ δὲ προκαλέσασα αὐτὸν ὑπερτίμησις διαρκεῖ εἰσέτι ἀπαραμείωτος, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ἐξακολούθησις τῆς

ἐπιχορηγήσεως καὶ ἐπὶ τὸ προσεχὲς ἔτος καθίσταται ἀπολύτως ἀναγκαία, ὑποβάλλομεν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ παρὸν νομοσχέδιον, ἵνα μὴ μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἤδη προσεγγίζουσαν, εὑρεθῶμεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ διακόψωμεν τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιχορήγησιν, ἡ στέρησις τῆς ὁποίας ἔσεται λίαν ἐπαισθητὴ καὶ δυσφόρητος εἰς τοὺς λαμβάνοντας αὐτὴν στρατιωτικοὺς καὶ ναυτικούς.

Ἂν κατόπιν νόμος γενικώτερος περὶ μισθοδοσίας ἁπάντων τῶν ὑπαλλήλων τῶν διαφόρων κλάδων τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας κανονίσῃ ἄλλως τὰ περὶ τούτου, ἐννοεῖται ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ὡς καὶ ἡ δι' αὐτοῦ διδομένη πίστωσις μένουσιν ἄκυροι.

Ἐπικαλούμεθα ὅθεν τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ταχείαν ἐπιψήφισιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Δεκεμβρίου 1857.

Οἱ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοί

Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ, Α. ΣΜΟΛΕΝΤΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ κατωτέρω νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ παρὰ τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς, καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 16 Δεκεμβρίου 1857.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ, Α. ΣΜΟΛΕΝΤΖ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ὁ ΥΙΑ'. ἀπὸ 4 Ἰουνίου 1857 νόμος, ἰσχύει καὶ μετὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1857.

Ἄρθρον 2. Κατὰ συνέπειαν χορηγοῦνται ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἔτος 1858 εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, αἱ ἑξῆς ποσότητες.

Εἰς μὲν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ 1 κεφαλαίου δραχμαὶ 121,260, καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου δραχμαὶ 186,834.

Εἰς δὲ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου α. τοῦ 1 κεφαλαίου δραχμαὶ 18,545, καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου δραχμαὶ 8,727.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν δαπανῶν τῆς Βουλῆς διὰ τὴν ἐνεστῶσαν σύνοδον, ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 1 τοῦ κεφαλ. Α. ἐφ' οὗ παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι ὡς ἐκ τῶν συνταχθεισῶν καταστάσεων τῶν μηνῶν Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου, ἀποδεικνύεται ἀλανθάστως, ὅτι τὸ σημειωθὲν εἰς δραχμὰς 270,000 ποσὸν πλεονάζει κατὰ 20,000 δραχμάς, τὰς ὁποίας, ἐὰν ἡ Βουλὴ ἐγκρίνῃ, δύναται ν' ἀφαιρεθῶσι, ἐλαττωμένου οὕτω τοῦ ποσοῦ εἰς δραχμὰς 250,000· ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ κεφ. Α'. μὲ τὴν ἀνωτέρω ἐλάττωσιν.

Ὡσαύτως δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως παρεδέχθη τὰ κεφ. Β'. Γ'. καὶ Δ'. κατὰ τὸν πίνακα.

Ἐπὶ δὲ τοῦ κεφ. Ε'. ἄρθρου 4 παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι καθὰ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τὸν ἐπλη ορόρησε, καθίσταται περιττὴ ἡ εἰς τὸν ἐφετεινὸν προϋπολογισμὸν σημείωσις τῶν ἄλλοτε ψηφισθεισῶν διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ κήπου 1000 δραχμῶν, καθ' ὃν τὸ ποσὸν αὐτὸ ὑπάρχει διαθέσιμον καὶ θέλει πληρωθῆ εἰς πρώτην ἀπαίτησιν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ κεφ. Ε'. ἀφαιρέσασα ἐκ τοῦ ἄρθρου 4 δραχ. 1000 καὶ περιορίσασα αὐτὸ εἰς δραχμὰς 2000.

Γενομένης εἶτα ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Σκυλίτσην καὶ Ν. Καναβὸν, συνήχθη κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψήφων 71 κατὰ 1, ἔχον οὕτω·

Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν Β'. σύνοδον τῆς Ε'. Περιόδου 1857—1858.

Κεφάλ.	Ἄρθρ.	Ὁρισμὸς δαπανῶν	Ποσὸν κατ' ἄρθ.	Ποσὸν κατὰ κεφάλ.
			Δραχ.	Δραχ.
Α'	1	Ἀποζημίωσις τῶν βουλευτῶν ἐπὶ ἓξ μῆνας	250000	
	2	Τοῦ προέδρου καθ' ὅλην τὴν σύνοδον. . .	2000	
Β'		Γραφεῖον		252000
	1	Μισθὸς τοῦ Πρωτοκολλητοῦ ἐπὶ ἓν ἔτος ἀνὰ δραχμὰς 225	2700	
	2	Δύω συντακτῶν ὁμοῦ ἀνὰ δραχμὰς 200.	4800	
	3	Ἑνὸς γραφέως ἀνὰ δραχ. 150	1800	
	4	Τεσσάρων γραφείων ἐπὶ ἓξ μῆνας . . .	1620	
	5	Δύω ὑπαξίων, τοῦ ἑνὸς ἐπὶ ἓν ἔτος καὶ τοῦ ἑτέρου ἐπὶ ἓξ μῆνας	1920	
	6	Δώδεκα πλητήρων ἐπὶ ἓξ μῆνας ἀνὰ δρ. 50 ἕκαστος	3600	
Γ'		Βιβλιοθήκη.		16140
	1	Μισθὸς τοῦ βιβλιοφύλακος ἐπὶ ἓν ἔτος . .	2400	
	2	Δύο πλητήρων ὁμοίως	960	
	3	Συνδρομαὶ ξένων ἐφημερίδ. καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων	1500	
	4	Ἀγορὰ διαφόρων βιβλίων	1000	
	5	Διαθέρμανσιν καὶ λοιπὰς ἐκτάκτους δαπάνας	120	
Δ'		Ὑλικὸν κτλ.		5980
	1	Προμήθεια γραφικῆς ὕλης	540	
	2	Ὁμοίως τυπογρ. χαρτοῦ διὰ τὰ νομοσχέδια, πρακτικὰ κτλ.	4500	
	3	Συνδρομὴ ἐγχωρίων ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων	1000	
	4	Δετικὰ τῶν πρακτικῶν, ἐφημερίδων κτλ. .	600	
Ε'		Ἔκτακτοι δαπάναι.		3640
	1	Προμήθεια καυσοξύλων	300	
	2	» Σκευῶν καὶ ἐπίπλων	500	
	3	Ἀγώγια ἁμαξῶν, ἐπισκευαὶ θερμαστρῶν κλ	500	
	4	Διὰ τὴν ἰσοπέδωσιν τῆς πλατείας τοῦ πανεπιστημίου	2000	
				3300
			Τὸ ὅλον Δραχ.	281360

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Λύσανδρος Βιλαέτης	Ν
Δημήτριος Ὀρεινός	Ν	Ἀνδρέας Αὐγερινός	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Σόλων Κρεστενίτης	Ν
Πέτρος Καμπάνης	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν
Γ. Ν. Καΐρης	Ν	Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Ἀντ. Καμπάνης		Ν. Βαρβαρῆγος	
Δημήτριος Τσόκρης	Ν	Α. Δεκιγάλας	
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Ἰωάν. Λορεντσιάδης	Ν
Νικόλαος Ἰατρός		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	
Γεώργιος Σκοῦρος		Δεων. Ν. Πετιμεζᾶς	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Ἀνδρίας Μεταξᾶς		Ἠλίας Παπαδαῖος	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Γεώργιος Περωτής	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	Ν
Σωτήριος Στράτος	Ν	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Δημήτριος Νάκος	Ν	Α. Κοντόσταυλος	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Βελισάριος Νικολαΐδης	
Θεόδωρος Γρίβας		Ἰωάννης Μπαλάφας	
Νικόλαος Τσέλιος		Κωνστ. Πλαπούτας	Ν
Π. Ταντσαρίας	Ν	Νικόλαος Μπούκουρας	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Α. Ἀντωνόπουλος	
Θ. Τσαννετάκης		Πέτρος Δελιγιάννης	
Γεώργιος Κονδύλης		Ἀνδρέας Σοφιανός	Ν
Α. Παπαθανασίου	Ν	Ἐμμ. Ἀντίπας	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Εὐθ. Κανελόπουλος	Ν
Σταμάτιος Μήτσας		Γ. Πανοπριφτόπουλος	
Ἀναγ. Ζέρβας		Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Ν
Γ. Γιολδάσης		Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Ν. Γρανίτσας	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	Ν
Γ. Βελῆς	Ν	Ν. Χ. Ναναγιώτου	
Γ. Σιρπάνος	Ν	Σ. Κοπανίτσας	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Ἰωάν. Βλασόπουλος	Ν

Ν. Δεϊόπουλος	Ν	Ν. Πανουργιᾶς	
Γ. Γιατράκος	Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	
Λουκᾶς Στεφάνου	Ν	Κωνσταντίνος Βλάμης	Ν
Ἰω. Παπαλουκόπουλος		Α. Χ. Λόντος	Ν
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης	Ν	Π. Πατρινός	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	Ν
Ἀναγ. Δεδόπουλος		Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν
Ἀ. Μαυροειδὴς	Ν	Ἠλίας Καράπαυλος	
Ἀναγ. Τσάκας	Ν	Γεώργιος Μπάστας	
Γ. Κεφάλας		Ἰω. Σκαβέντσος	Ν
Κωνς. Ἰω. Κουρκουμέλης		Γ. Νικολάου	Ν
Γ. Γουλιμής	Ν	Μιχαὴλ Σολωμὸς	Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος		Κωνστ. Πλατύς	Ν
Παναγ. Παπατσώνης		Γεώργιος Ναύτης	Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Ἀν. Ῥενουάρδος	
Ἰω. Προβελέγιος		Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Ἰω. Ταταράκης	Ν	Παναγιώτης Ψάθης	Ν
Σ. Βαρότσης	Ν	Ἀντ. Ἀρμάος	Ν
Χ. Σουμαρίπας		Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Δ. Δημητρακόπουλος		Κυριάκος Πονηρόπουλος	Ν
Μ. Μιχαλόπουλος	Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	Ν
Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	Ν
Ν. Καναβός	Ν	Δημήτριος Στάϊκος	Ν
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Βασίλειος Κριεζῆς	
Γ. Ἰατρός		Κυριάκος Δουζίνας	
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης		Δημήτριος Βουδούρης	Ν
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	
Νικόλαος Πιερράκος		Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	Ο
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Πέτρος Χ. Πέτρου	Ν
Στ. Καπετανάκης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	Ν
Χ. Χριστόπουλος		Σ. Σκουμπουρδῆς	Ν
Π. Κανελόπουλος		Αὐγερινὸς Ἀξέρωρ	
Νικόλαος Μοσχούλας	Ν	Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς		Α. Μάντσαρης	Ν

Ἐπὶ τῇ παρατηρήσει τοῦ προέδρου ἡ Βουλὴ συνήνεσε νὰ τεθῇ τὸ ὄνομα τοῦ βουλευτοῦ Δωρίδος εἰς τὸ Ζ'. τμῆμα, ὅπερ εἶναι ἐλλειπέστερον τῶν ἄλλων καθ' ἓν ἄτομον.

Τελευταῖον ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐπομένως ἐκθέσεων καὶ τὴν συζήτησιν τῶν νομοσχεδίων, ἐφ' ὧν ἀνεγνώσθησαν σήμερον αἱ ἐκθέσεις, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ.

Ὁ ἀντιπρόεδρος
Σ. ΚΟΠΑΝΙΤΣΑΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Κ. Θεοτοκόπουλος.
Γ. Διαμάντης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΑ'.

Τῆς 24 Δεκεμβρίου 1857.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθὼν ὁ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 150 000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου εἰσηγητὴς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐκ τῶν τμημάτων εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ ἰδοῦσα τὸ ὑπὸ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 150,000 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1857, καὶ παρατηρήσασα τοὺς ἐκτεθειμένους ἐν τῇ πρὸς τὸ Ὑπουργ. συμβούλιον αἰτιολογικῇ ἐκθέσει τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν λόγους πρὸς δικαιολόγησιν τῆς προκειμένης πιστώσεως, συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀθῆναι τῇ 20 Δεκεμβρίου 1857.

Ἡ Ἐπιτροπὴ
Ν. Μαυρομιχάλης, Φ. Φίλιππος,
Εὐθ. Κανελλόπουλος, Εὐστ. Οἰκονομόπουλος,
Δ. Ι. Νάκος.

Ὁ εἰσηγητὴς
Γ. Ν. Καΐρης.»

Ἐπίσης ὁ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποζημιώσεως τῶν οἰκοπέδων τῆς πόλεως Πατρῶν εἰσηγητὴς ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν ὡς ἑπεται·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποζημιώσεως τῶν οἰκοπέδων τῆς πόλεως Πατρῶν, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, καὶ μελετήσασα αὐτὸ ἐσκεμμένως, προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ, ὑπὸ τὰς ἑξῆς τροποποιήσεις·

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2.

Ἂν καὶ διὰ τῆς τελευταίας διατάξεως τοῦ ἄρθρου 30 ἀκυροῦνται μόνον αἱ διατάξεις αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον, καὶ τὸ διάταγμα ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1852 θεωρεῖται ὡς ἔχον πλήρη τὴν ἰσχύν του, καθόσον συμβιβάζεται μὲ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου ἤδη ἀποφασιζόμενα, μολαταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι, πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων τῶν πρώτων δύω ἐκφράσεων τοῦ ἄρθρου 2 «ἐγκύρων πράξεων,» διότι εἰς τὴν ἐφαρμογὴν δύναται νἀμφισβητηθῇ ὅτι ἕνα ἢ ἄλλον λόγον, μὴ ἰσχυρὸν καὶ νόμιμον πολλάκις, τὸ ἔγκυρον ἢ μὴ μιᾶς πράξεως, ἐπειδὴ αἱ πράξεις τῶν ἐπιτροπῶν ἐκυρώθησαν διὰ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ εἰρημένου διατάγματος, καὶ κυρωμέναι θεωροῦνται καὶ διὰ τοῦ παρόντος νόμου, ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει τὴν ἀντικατάστασιν τῶν ἀκολούθων λέξεων· « Οἱ διὰ πράξεων τῶν ὑπαρξάσων ἐπιτροπῶν ἐπικυρωθεισῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1852 β. διατάγματος κλπ. »

Ἐν τῷ αὐτῷ § τοῦ ἰδίου τούτου ἄρθρου γίνεται μνεία ὅτι θέλουν ἐρωδιασθῇ μὲ προσωρινὰ παραχωρητήρια οἱ ἔχοντες ἐνδεικτικὰ τῶν ἐπιτροπῶν· ἀλλ' αἱ ἐπιτροπαὶ δύω διατυπώσεις ἐτήρησαν κατὰ τὴν παραχώρησιν ἀποζημιώσεων· ἡ μὲν πρώτη, ἡ τακτοποιητική, ἐξέδιδεν ἐνδεικτικὰ, ἡ δὲ δευτέρα, ἡ ἀναθεωρητική, ἀποφασίζουσα ἐν τοῖς πρακτικοῖς αὐτῆς τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ πολίτου, ἐγνωστοποίει τοῦτο πρὸς τὴν διοίκησιν διὰ νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸν ἀποζημιούμενον δι' αὐτῆς παρὰ τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς, τὴς οἰκοδομῆς ἡ ἄδεια. Ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τοῦτο προτείνει νὰ προστεθῇ μετὰ τὴν λέξιν «ἐνδεικτικὰ,» καὶ ἡ ἀκόλουθος ῥῆσις, « ἢ ἄλλας ἰσοδυνάμους πράξεις, ἐὰν δὲν ἀφορῶσιν οἰκόπεδα κατεχόμενα ὑπὸ τρίτων· » αἱ τελευταῖαι ἐκφράσεις θεωροῦνται ἀναγκαῖαι ἀπαραιτήτως, πρὸς προφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου, διότι ἐὰν ἡ παραχωρηθεῖσα ἀποζημίωσις διὰ τῶν πράξεων τούτων ἀρώρα οἰκόπεδον ὑπὸ τρίτου κατεχόμενον νομίμως, ἡ πρᾶξις αὐτὴ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ κῦρος.

Διάφοροι πολῖται διὰ νὰ στεγάσωσι τοὺς ἀπόρους αὐτῶν συμπολίτας, παρεχώρησαν αὐτοῖς ἕκαστος ὀλίγους πήχεις, καὶ οἱ δωρηθέντες ἐπαρουσίασαν τὰς ἀναφορὰς καὶ ἔλαβον μικρὰ οἰκόπεδα ἐφ' ὧν ᾠκοδόμησαν· ἡ ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι, πρέπει νὰ γίνῃ μνεία καὶ περὶ τούτου ἐν τῷ νόμῳ, καὶ νὰ προστεθῇ εἰς τὸν 6ον § μετὰ τὰς ἀνωτέρω λέξεις « κατεχόμενα παρὰ τρίτων » καὶ ἡ ἀκόλουθος ῥῆσις, « ἐπίσης θέλουσιν ἐκδοθῆ παραχωρητήρια καὶ διὰ τὰ παραχωρηθέντα ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν οἰκόπεδα ἀπέναντι δωρεῶν, ἐκπιπτομένης τῆς δωρηθείσης ἐκτάσεως ἀπὸ τὰς μερίδας τῶν δωρεοδοτῶν ».

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωρίζουσα ὅτι καὶ κατὰ τὴν κάτω πόλιν ὑπάρχουν οἰκόπεδα ἰδιόκτητα, ἅτινα ἐν μέρει ἢ καθ' ὁλοκληρίαν ἀφαιροῦνται ἀπὸ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως, καὶ οἱ ἰδιοκτῆται ἔχουσι κατὰ τὰ νενομισμένα δικαίωμα ἀποζημιώσεως, προτείνει νὰ προστεθῇ μετὰ τὴν λέξιν « τῆς ἄνω » ἡ ἔκφρασις « ἢ κάτω πόλεως ».

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4.

Αἱ λέξεις « δι' ἄλλην χρῆσιν » ν' ἀντικατασταθῶσιν διὰ τῶν ἐρεξῆς « διὰ δημόσια ἢ δημοτικὰ καταστήματα ».

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7.

Κατὰ τὴν κλήρωσιν τοῦ 1851, εἴτε ἐν γνώσει εἴτε κατὰ παραδρομὴν, ἐκληρώθησαν γήπεδα νομίμως εἰς ἄλλους παρακεχωρημένα, ἔχοντας τῆς ἀποζημιώσεως ἢ ἀνταλλαγῆς τὸ δικαίωμα· πρὸς θεραπείαν τοῦ ἀτόπου τούτου, ἐπειδὴ ἡ κλήρωσις ἐκείνη κυροῦται διὰ τοῦ νόμου τούτου, ἀναγκαῖον εἶναι νὰ προστεθῇ μετὰ τὰς λέξεις « οἱ ἐκλέξαντες γήπεδα », ἡ ἀκόλουθος ῥῆσις « τὰ ὁποῖα εἶχον παραχωρηθῆ νομίμως ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν εἰς ἄλλους ». καὶ τὸ Βασιλικὸν διάταγμα ἄλλως τοῦ 1852 ἀνεγνώρισεν ὡς κληρώσιμα μόνον τὰ ἐθνικὰ διαθέσιμα οἰκόπεδα.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 8.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Πατρῶν διάφοροι μὴ ἀρχαῖοι κάτοικοι τῆς πόλεως προσέφυγον ἐκεῖ, καὶ ἐν γνώσει τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν ἀνήγειραν μικροὺς οἰκίσκους, ἐν οἷς ἔκτοτε κατοικοῦν· οὗτοι θέλουσιν ἴσως ὑποχρεωθῆ νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰ οἰκόπεδα ἐφ' ὧν ᾠκοδόμησαν, ἐὰν ἐπιμείνωσι νὰ λάβωσιν αὐτὰ οἱ ἀποζημιωθέντες ἢ ἀποζημιωθησόμενοι. Τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 ἔρχονται εἰς παραμυθίαν αὐτῶν, διότι οἱ μέλλοντες νὰ

λάβωσι τὰ οἰκόπεδα ταῦτα, ὀφείλουν ἐκ προκαταβολῆς νὰ τοὺς ἀποζημιώσωσιν· ἀλλ' ἀφοῦ οὗτοι ἀποπέμπονται ἐκτὸς τοῦ σχεδίου, διατὶ νὰ φανῇ ὁ νομοθέτης φειδωλὸς εἰς τὴν παραχώρησιν ὀλίγων πήχεων πλειοτέρων, παρ' ὅσους ὁρίζει τὸ 8 ἄρθρον; Διατὶ ἀφοῦ οὗτοι προσέφυγον εἰς Πάτρας, ὡς οἰκισταὶ τοῦ τόπου, διότι ἐὰν δὲν ἤρχοντο ἐξ ἄλλων μερῶν εἰς Πάτρας κάτοικοι, ὁ τόπος οὗτος δὲν ἤθελε φθάσει τόσον ταχέως εἰς τὴν σημερινὴν περιωπὴν, μετ' ἀγαλλιάσεως ὑπεδέχθησαν ὑπὸ τῶν κατοίκων, καὶ μετὰ προθυμίας αἱ ἀρχαὶ παρεχώρησαν αὐτοῖς τόπον κατοικίας, διατί, λέγομεν, ἀφοῦ ἐκπέμπονται τοῦ κατοικηθέντος μέρους, νὰ τοῖς παραχωρηθῇ 1) ἡ μικρὰ ἔκτασις τῶν 200 πήχεων· 2) νὰ ὑποχρεωθῶσιν νὰ πληρώσωσιν ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἀξίᾳ τοὺς παραχωρηθησομένους τόπους;

Ἡ Ἐπιτροπὴ νομίζει ἐπιεικὲς καὶ δίκαιον νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς αὐτοὺς ἀντὶ 200, 300 πήχεις, καὶ ὡς ὅρος τοῦ τιμήματος νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ἀξία τοῦ γηπέδου, ἣν εἶχε τὸ 1831, ὅτε οὗτοι προσέφυγον εἰς Πάτρας. Κατὰ συνέπειαν προτείνει νὰ τροποποιηθῇ τὸ ἄρθρον ὡς ἀκολούθως· « οἱ κάτοχοι ἐθν. οἰκοπέδων τὰ ὁποῖα ἤθελον ἀφαιρεθῇ, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν δύω προηγουμένων ἄρθρων, διὰ νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ἀποζημίωσιν ἄλλων, δύνανται νὰ λάβωσι μέχρι 300 πήχεων ἐκ τῶν ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως κειμένων ἐθν. γηπέδων, διὰ ν' ἀνεγείρωσι κατοικίαν.

Τὸ γήπεδον τοῦτο θέλει τοῖς παραχωρηθῇ ἐπὶ ἐκτιμήσει, λαμβανομένης ὡς ὅρου τοῦ τιμήματος τῆς ἀξίας, ἣν εἶχε τὸ παραχωρούμενον γήπεδον τῷ 1831.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 13.

Ἡ διάταξις τῆς κατασχέσεως εἶναι, φρονοῦμεν, περιττὴ, ἀφοῦ τὸ δημόσιον διατηρεῖ τὴν κυριότητα τῶν ἀνταλλασσομένων οἰκοπέδων ἐπὶ ἓν ἔτος· καὶ μόνον ἡ προσωρινὴ διαχείρισις τῶν ἀνταλλασσομένων ἢ ἀποζημιουμένων οἰκοπέδων παραχωρεῖται.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 20.

Ἡ παραχώρησις ἐπ' ἐκτιμήσει, εἶναι δίκαιον νὰ μὴν θεωρηθῇ προαιρετικὴ, ἑπομένως ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει νὰ ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 20, ἡ ἔκφρασις « δύναται νὰ παραχωρηθῇ », καὶ ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς κατηγορηματικῆς λέξεως « παραχωρεῖται ».

Ὅταν τις γνωρίσῃ εἰς ποίαν πληρωμὴν δικαιώματος ἐπιφανείας ἦσαν ὑπόχρεα οἰκόπεδά τινα τῶν Πατρῶν, δὲν δύναται εἰμὴ νὰ τὰ θεωρήσῃ ἀφομοιούμενα μὲ τὰς ἐντελεῖς ἰδιοκτησ

σίας· οἱ ἰδιοκτῆται τοιούτων οἰκοπέδων ἦσαν ὑπόχρεοι νὰ καταβάλλωσιν ἐτησίως εἰς τινα τῶν ναῶν τῆς Πόλεως ἢ τῶν παρακειμένων Μονῶν, μίαν ἢ δύο τὸ πολὺ ὀκάδας κηροῦ ἢ λιβάνου. Ἐὰν λοιπὸν σήμερον κατὰ τὸ ἥμισυ θεωροῦμεν κυρίους τῶν οἰκοπέδων τούτων, εἶναι δίκαιον 1) νὰ μὴ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ὑπάρχουσα ἢ μὴ ἐπὶ αὐτῶν τῶν οἰκοπέδων οἰκοδομή· 2) νὰ ληφθῇ ὡς ὅρος τιμήματος τοῦ ἡμίσεως ἡ ἀξία ἣν εἶχε τὸ ἥμισυ τοῦτο, ὅτε ἐγένετο εἰς αὐτοὺς ἡ παραχώρησις· κατὰ συνέπειαν προτείνει νὰ ἀφαιρεθῶσιν αἱ λέξεις «ἐὰν ἀνήγειρον ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομὰς μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1857» καὶ νὰ προστεθῇ «λαμβανομένης ὡς ὅρου τοῦ τιμήματος τῆς ἀξίας ἣν εἶχον τὰ οἰκόπεδα, ὅτε παρεχωρήθησαν.»

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 22.

Ἡ τακτοποιητικὴ ἐπιτροπή, εἴτε ἐσφαλμένως ἑρμηνεύσασα τὰ διατάγματα τοῦ Κυβερνήτου, εἴτε, ὅπερ τὸ πιθανώτερον, διότι αἱ πράξεις αὐτῆς ἦσαν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς τότε Κυβερνήσεως, ἀποδοῦσαι τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν εἰς τὰ διατάγματα ἐκεῖνα, ἀπεζημίωσαν πολλοὺς πολίτας διὰ οἰκόπεδα κείμενα ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως, ἀλλ' ἐντὸς τῆς παλαιᾶς πόλεως κείμενα· ὅλα σχεδὸν τὰ οἰκόπεδα ταῦτα περιῆλθον διὰ πωλήσεως εἰς τρίτους, οἵτινες ἐν καλῇ πίστει τὰ ἠγόρασαν, ᾠκοδόμησαν ἐπ' αὐτῶν καὶ συνετέλεσαν τὰ μέγιστα νὰ λαμπρυνθῇ ἡ πόλις· αἱ πλειότεραι τῶν πωλήσεων τούτων ἔχουν χρονολογίαν 15—25 ἐτῶν, καὶ ἂν δύναταί τις νὰ στηρίξῃ τὴν ἀρχὴν ὅτι αἱ πράξεις τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως δὲν εὐθύνουσι τὴν Κυβέρνησιν, καὶ νὰ θεωρήσῃ ὅτι ἡ τακτοποιητικὴ ἐπιτροπὴ κακῶς ἀπεζημίωσε τοὺς ἐκτὸς τοῦ σχεδίου κειμένους, ἀφοῦ μάλιστα ἡ ἀποζημίωσις ἐγένετο τόσῳ δημοσίᾳ, καὶ οἱ ἀποζημιωθέντες ἔλαβον ἄδειαν οἰκοδομῆς, μεσολαβήσει τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς, δὲν εἶναι λίαν σκληρὸν καὶ ἄδικον νὰ θεωρήσῃ ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία σήμερον τὰ γήπεδα ταῦτα ὡς ἐθνικά, καὶ μετὰ τριακονταετίαν νὰ τὰ παραχωρήσῃ ἐπὶ τιμήματι; Ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τοῦτο προτείνει τὴν ἀπάλειψιν τοῦ α. ὅρου τοῦ ἐδ. 3 τοῦ εἰρημένου ἄρθρου. Τοιουτοτρόπως διὰ τοῦ νέου νόμου δὲν θέλει προκύψει καὶ τὸ μέγα ἄτοπον νὰ ἐγερθῶσιν ἄπειροι δίκαι ὑπὸ τῶν κατόχων τοιούτων οἰκοπέδων κατὰ τῶν δικαιοπαρόχων αὐτῶν.

Πρὸς ταῦτα.

Ἡ ἐπιτροπὴ κρίνει δίκαιον νὰ προστεθῇ εἰς τὸ ἄρθρον 26, ὅτι ὅσα οἰκόπεδα μείνωσιν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου,

θέλουν παραχωρηθῇ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς παλαιᾶς πόλεως, τοὺς ἐκτὸς τοῦ σχεδίου κειμένους, οἵτινες δὲν ἔλαβον ἢ ἔλαβον γήπεδα ἐντὸς τῆς πόλεως μικροτέρας ἐκτάσεως ἐκείνης, τὴν ὁποίαν κατεῖχον πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως αἱ οἰκοδομαὶ αὐτῶν.

Τωόντι, ἐὰν ὁ προορισμὸς τοῦ τόπου ἀπῄτει τὴν μετάθεσιν τῆς πόλεως παρὰ τὴν παραλίαν, διὰ τί νὰ μένωσιν ἐκτὸς αὐτῆς ἐκεῖνοι, οἵτινες πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως κατῴκουν ἐντὸς τῆς πόλεως, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ οἰκόπεδά των εἶχον τότε βαρύτιμον ἀξίαν, ἐνῷ σήμερον διὰ τὴν μετάθεσιν ταύτην θεωροῦνται γήπεδα ὅλως ἄχρηστα, καὶ μηδεμιᾶς ἀξίας;

Ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει διὰ ταῦτα νὰ συνταχθῇ τὸ ἄρθρον 26 ὡς ἀκολούθως·

Ἄρθρον 26.

«Ὅσα οἰκόπεδα τῆς ἄνω ἢ κάτω πόλεως μείνωσιν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, θέλουν παραχωρηθῇ εἰς τοὺς θέλοντας ἐν' ἀνταλλάξωσιν ἄλλα οἰκόπεδα κείμενα ἐντὸς μὲν τῶν ὁρίων »τῆς παλαιᾶς πόλεως, ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς σημερινῆς. Τὰ ἀπομένοντα θέλουσιν ἐκποιηθῇ κατὰ τὸν περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Δεκεμβρίου 1857.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Π. Δελιγιάννης,	Χ. Τσαλαμιβᾶς,
Θ. Α. Ζαΐμης,	Ν. Ματθαίου.
Λ. Βιλαέτης,	

Ὁ εἰσηγητὴς Α. Χ. Λόντος.»

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι α') ἡ συζήτησις τοῦ περὶ συστάσεως ναυτιλιακοῦ τμήματος ἐν Γαλατᾷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως νομοσχεδίου, καὶ β') ἡ τοῦ περὶ προσαρτήσεως τῆς νήσου Σκύρου εἰς τὴν ἐπαρχίαν Καρυστίας, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πρώτου τούτων ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σ. Κρεστενίτην καὶ Λ. Πετιμεζᾶν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 72.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως ναυτιλιακοῦ τμήματος ἐν Γαλατᾷ, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος . . . . . Ν | Δημήτριος Ὀρεινός . . . . . Ν

Ἀντώνιος Βενιζέλος	N	Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	N
Π. Καμπάνης		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Γ. Καΐρης	N	Ἠλίας Παπαδαΐος	N
Ἀντ. Καμπάνης	N	Γεώργιος Περωτής	N
Δημήτριος Τσόκρης	N	Ἰωάννης Ζάρκος	
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Νικόλαος Ἰατρός		Α. Κοντόσταυλος	N
Γεώργιος Σκοῦφος		Βελισάριος Νικολαΐδης	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N	Ἰωάννης Μπαλάφας	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Κωνστ. Πλαπούτας	N
Σταῦρος Βλάχος	N	Νικόλαος Μπούκουρας	N
Ἠλίας Καραγιάννης	N	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	
Σωτ. Στράτος	N	Πέτρος Δελιγιάννης	
Δημήτριος Νάκος	N	Ἀνδρέας Σοφιανός	
Φίλων Φίλωνος	N	Ἐμ. Ἀντίπας	
Θεόδωρος Γρίβας		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Νικόλαος Τσέλιος	N	Εὐθ. Κανελόπουλος	N
Π. Τανταρίας	N	Γ. Πανοπριρτόπουλος	
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Εὐ. Οἰκονομόπουλος	N
Θ. Τσαννετάκης		Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Γεώργιος Κονδύλης	N	Νικόλαος Ματθαίου	N
Α. Παπαθανασίου	N	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Σ. Κοπανίτσας	N
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Ἰω. Βαλασόπουλος	
Σταμάτιος Μήτσας	N	Ν. Λεώπουλος	N
Ἀνδρέας Ζέρβας		Γ. Π. Γιατράκος	
Γ. Γιολδάσης	N	Λουκᾶς Στεφάνου	N
Ν. Γρανίτσας	N	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	
Γ. Βελῆς	N	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	
Γ. Σιρπᾶνος	N	Μιχαὴλ Σκαλιστήρης	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	
Λύσανδρος Βιλαέτης	N	Β. Π. Δημητρακόπουλος	
Ἀνδρέας Αὐγερινὸς	N	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	
Σόλων Κρεστενίτης	N	Α. Μαυροειδὴς	N
Δημήτριος Ἀθανασίου	N	Α. Τσάκας	N
Γεώργιος Διαμάντης	N	Γ. Κεφάλας	
Ν. Βαρβαρῆγος		Κ. Κουρκουμέλης	
Α. Δεκιγάλας	N	Γ. Γουλιμὴς	N
Ἰω. Λορεντσιάδης	N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	N	Παναγιώτης Παπατσώνης	

Σπ. Ἀντωνόπουλος	N	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	N
Ἰω. Προβελέγιος		Ἠλίας Καράπαυλος	
Ἰω. Ταταράκης	N	Γεώργιος Μπάστας	
Σ. Βαρότσης	N	Ἰω. Σκαβέντσος	N
Χ. Σουμαρίπας		Γ. Νικολάου	
Δ. Δημητρακόπουλος		Μιχαὴλ Σολωμός	N
Μ. Μιχαλόπουλος	N	Κωνστ. Πλατύς	
Α. Παπαδημητριάδης	N	Γεώργιος Ναύτης	N
Ν. Καναβός		Ἀν. Ῥενουάρδος	N
Ἰωάννης Εὐσταθίου	N	Ἰωάννης Σαγρέδος	N
Γεώργιος Ἰατρός		Παναγιώτης Ψάθης	N
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης		Ἀντ. Ἀρμάος	N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος		Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Νικόλαος Πιεράκος		Κυριάκος Πονηρόπουλος	N
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Στ. Καπετανάκης		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Δημήτριος Στάϊκος	
Χ. Χριστόπουλος	N	Βασίλειος Κριεζῆς	
Π. Κανελόπουλος		Κυριάκος Δουζίνας	
Νικόλαος Μοσχούλας	N	Δημήτριος Βουδούρης	
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	N	Παντολέων Κουντουριώτης	
Ν. Πανουριᾶς		Σταμάτιος Γ. Δοκός	
Εὐθ. Κεχαγιᾶς		Πέτρος Χ. Πέτρου	N
Κωνσταντῖνος Βλάμης	N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Ἀνδρέας Χ. Λόντος	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	N
Περικλῆς Καλαμογδάρτης		Σ. Σκουμπουρδὴς	N
Π. Πατρινός		Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	N	Νικόλαος Β. Βουδούρης	
Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	N	Α. Μάντσαρης	N

Ἀναγνωσθέντα ἑπομένως τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ νομοσχεδίου, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἕκαστον ἀναστάσεως.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου ψηφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Ματθαῖον καὶ Χ. Τσαλαμιδᾶν, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγηθέντι ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 72· ἔχει δ' ὡς ἐφεξῆς·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ἐκ τῶν παρὰ τῷ ἐμπορικῷ γραφείῳ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἡμετέρας Πρεσβείας ὑπαλλήλων, συνίσταται ἴδιον τμῆμα ναυτιλιακόν, ἐδρεῦον, πρὸς διευκόλυνσιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ἐν Γαλατᾷ παρὰ τὸν λιμένα τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἄρθρον 2. Τοῦ τμήματος τούτου προΐστανται εἷς τῶν παρὰ τῷ ἐμπορικῷ γραφείῳ γραμματέων ἀ. τάξεως, προσδιοριζόμενος ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἡμετέρου Πρέσβεως. Ὁ γραμματεὺς οὗτος θέλει ἐνεργεῖ τὴν ἀνατιθεμένην αὐτῷ ὑπηρεσίαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τοῦ Προξένου διευθυντοῦ τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου, καὶ ὑπογράφει τὰς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ἀναγομένας πράξεις, τὰς συνήθως παρὰ τοῦ Προξένου ὑπογραφομένας, ὑπὸ τὸν τύπον ἐντολῇ τοῦ προξένου, ὁ γραμματεὺς ἀ. τάξεως, προϊστάμενος τοῦ ναυτιλιακοῦ τμήματος.»

Ἄρθρον 3. Τὰ καθήκοντα καὶ ἡ ἔκτασις τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ προϊσταμένου τοῦ τμήματος τούτου ὁρισθήσονται διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Προέβη ἔπειτα ἡ Βουλὴ καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ προσαρτήσεως τῆς νήσου Σκύρου εἰς τὴν ἐπαρχίαν Καρυστίας νομοσχεδίου, καὶ γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ψηφολέκτας, συνήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 72.

Οὕτως ἀναγνωσθὲν, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ 1 καὶ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον.

Γενομένης δὲ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας ὁμοίας καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον διὰ ψήφων ἐπίσης 72 κατὰ πρωτόκολλον ἀπαράλλακτον· ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1845 νόμου καὶ τοῦ ἀπὸ 3|15 Ἀπριλίου 1853 Βασ. διατάγματος ἀποτελοῦσα μέρος τῆς ἐπαρχίας Σκοπέλου νῆσος Σκύρος, ἀποσπᾶται ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας ταύτης καὶ προσαρτᾶται εἰς τὴν τῆς Καρυστίας.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Εἰς τὸν βουλευτὴν Γ. Καΐρην ἐχορηγήθη ὑπὸ τὸν ὅρον εἰκοσαήμερος ἄδεια ἀπουσίας.

Μετὰ ταῦτα ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς Δευτέρας θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ ἀποζημιώσεως τῶν οἰκοπέδων Πατρῶν νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 Μ. Μ.

Ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος
Σ. ΚΟΠΑΝΙΤΣΑΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Κ. Πονηρόπουλος
Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΒ'.

Τῆς 23 Δεκεμβρίου 1857.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ὑπεγράφησαν.

Παρετήρησέ τις, ὅτι κατά τινα παρελθοῦσαν συνεδρίασιν ἔβγαινε λόγος περὶ τροποποιήσεως ἄρθρου τινος τοῦ κανονισμοῦ, καὶ ἔμεινε νὰ προβῶμεν εἰς τὴν τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζήτησιν κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν.

Ἀπήντησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι τὴν σύνταξιν τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου ἀνέλαβε βουλευτής τις, καὶ ἅμα ἑτοιμασθῆ θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὸ Σῶμα.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποζημιώσεως τῶν οἰκοπέδων Πατρῶν, λαβών τις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὸν λόγον ἐξέθηκεν ὅτι, τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικείμενον εἶναι σπουδαῖον, διότι ἀφορᾷ δικαιώματα πολιτῶν παθόντων ἐκ τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ἐκ τῆς μακροχρονίου στερήσεως τῆς ἰδιοκτησίας των. Τὸ προκείμενον νομοσχέδιον σκοπεύει τὴν συμπλήρωσιν ἑνὸς δικαιώματος, τὸ ὁποῖον καθυστέρει μέχρι τοῦδε, καὶ ἔπρεπεν ὁ Βασιλεὺς ἰδίως καὶ μετ' ἐπιστασίας νὰ ἐπιληφθῆ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, διὰ νὰ δοθῆ ἓν πέρας εἰς τὰ δυστυχήματα τῶν πολιτῶν.

Τριάκοντα ἔτη παρῆλθον ἀφότου μετὰ αἱματηρὸν ἀγῶνα οἱ Ἕλληνες ἐπανῆλθον εἰς τὰς ἑστίας των καὶ ἀφότου ἐσχεδιογραφήθη ἡ πόλις τῶν Πατρῶν, καὶ ἐντοσούτῳ πολλαὶ οἰκογένειαι μένουσι μέχρι τοῦδε ἄστεγοι ἕνεκα τῆς ἐκκρεμότητος τοῦ προκειμένου ζητήματος. Ὁ ἀείμνηστος Κυβερνήτης ἀναγνωρίζων ὅτι εἰς τὸν καταρτισμὸν τῶν πόλεων συμπεριλαμβάνονται τὰ συμφέροντα τῶν τε πολιτῶν καὶ τοῦ δημοσίου, ἐφρόντισε διὰ τὴν σχεδιαγράφησιν τῶν πόλεων, ἥτις δὲν ὠφελεῖ μόνον τοὺς κατοίκους τῆς οὕτω καταρτιζομένης πόλεως, ἀλλ' ὁλόκληρον τὸ ἔθνος, διότι τὸ σχέδιον τῶν πόλεων οὐ μόνον συντελεῖ εἰς τὴν ὑγείαν τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἔξω κόσμον καταδεικνύει τὴν φιλοκαλίαν τοῦ ἔθνους καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν ἀληθῶν συμφερόντων των συναίσθησιν τῶν πολιτῶν. Διὰ τοῦτο καὶ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν ἐθεωρήθη ἀντικείμενον ἐθνικόν, οἱ δὲ κάτοικοι τῶν Πατρῶν συναισθανόμενοι τὸ κοινὸν τοῦτο καλόν, ἀνανέχθησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, αὕτη δὲ παρεδέχθη τῆς πόλεως τὴν σχεδιαγράφησιν.

Δυστυχῶς, ὅταν πρόκειται περὶ κατασκευῆς μιᾶς ὁδοῦ, ἀκούονται αἱ λέξεις ζημία τοῦ πολίτου, ζημία τοῦ δημοσίου, ἐνῷ οὐδεμία ζημία ἐπίκειται, ἀλλὰ διαρρύθμισις τῶν γενικῶν ὠφελειῶν. Οἱ Ἕλληνες μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἑπταετοῦς ἡμῶν ἀγῶνος, εὑρέθημεν πτωχοί, ἄνευ ἰδιοκτησίας καὶ γυμνοὶ καὶ διὰ τοῦτο προκειμένου περὶ τοῦ σχεδίου τῶν Πατρῶν, ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε ν' ἀποζημιώσῃ ἐκείνους, οἵτινες ἐκ τοῦ σχεδίου ἤθελον στηρηθῇ μέρους ἢ τοῦ ὅλου τῆς ἰδιοκτησίας των, ὁ δὲ τρόπος τῆς ἀποζημιώσεως ὡρίσθη οὕτω. Κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦ Κυβερνήτου διωρίσθησαν δύω ἐπιτροπαί, αἵτινες κατέγραψαν τὰς ἰδιοκτησίας τῶν πολιτῶν. Εἰς τὴν καταγραφὴν ἔπρεπε βεβαίως ν' ἀντιπροσωπευθῇ καὶ τὸ δημόσιον πρὸς ἀποφυγὴν παραλόγων ἀπαιτήσεων τῶν πολιτῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐξ μὲν ἐκ τῶν μελῶν ἐξελέχθησαν ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἡ τῆς δημογεροντίας, τὰ ὁποῖα ἔμελλον ν' ἀντιπροσωπεύσωσι τὰ δικαιώματα τῶν πολιτῶν, ἕτερα δὲ ἐξ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διὰ ν' ἀντιπροσωπεύσωσι τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου, καὶ τὰ δώδεκα ταῦτα μέλη ἐλήφθησαν ἐκ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν. Αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται ἐνήργουν τὴν καταμέτρησιν κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Ἐπροσκαλοῦντο οἱ γείτονες τοῦ καταμετρηθησομένου οἰκοπέδου, ἀνεγνωρίζοντο τὰ ὁροθέσια καὶ ἐνηργεῖτο ἡ καταμέτρησις. Περαιωθέντος τοῦ ἔργου τῆς καταμετρήσεως ἠγέρθησαν παράπονα, κατὰ συνέπειαν τῶν ὁποίων ἐγένετο ἐπανάληψις τῆς καταμετρήσεως. Ἀκολούθως ἐσχηματίσθη τρίτη ἐπιτροπὴ, ἥτις ἔλυσε διάφορα ἀναφυέντα ζητήματα καὶ αὕτη προέβη εἰς τὴν ἀποζημίωσιν.

Κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦ Κυβερνήτου, ὅπερ θεωρεῖται ὡς νόμος καταστατικὸς, ἐπαρυλάσσετο εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ ἄρθρου 17 τὸ δικαίωμα νὰ διορίσῃ εἰδικὴν ἀναθεωρητικὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὰς πράξεις τῆς ἰδιοκτησίας, ἥτοι διὰ νὰ ἐξετάσῃ ἂν ἀληθῶς τὸ οἰκόπεδον ἀνήκει εἰς τὸν δεῖνα καὶ ἂν τὸ ποσὸν τῆς ἐκτάσεως ὑπῆρχεν ἀκριβές. Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 18 ἐὰν ἐγεννᾶτο διαφορά τις ἐπὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκτησίας ἢ ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως, θέλουν δικάζει αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαί. Ἐπῆλθεν ὁ θάνατος τοῦ Κυβερνήτου, ἡ δὲ μετὰ ταῦτα Κυβέρνησις ὤφειλε μόνον νὰ περιορισθῇ εἰς μίαν ἀναθεώρησιν, δὲν ἠδύνατο ὅμως καὶ ν' ἀναιρέσῃ τὸ δικαίωμά μου, ἀφίνουσα με ἐπὶ τόπα ἔτη εἰς ἀμφίβολον κατάστασιν. Διώρισεν ἐπιτροπὴν διὰ νὰ προβῇ εἰς ἀποζημίωσιν, αὕτη δὲ τοὐναντίον ἐνεργεῖ γενικὴν καταμέτρησιν χωρὶς νὰ ἔχῃ δικαίωμα καὶ ἐκ τῆς νέας αὐτῆς καταμετρήσεως προέκυψε μία ἀναβολὴ τεσσάρων ἐτῶν. Ὁ γεωμέτρης, ὅστις ὑπηρέτει τὴν ἐπιτροπὴν ἐκείνην, διαφωνεῖ καὶ προσβάλλει τὴν γενομένην καταμέτρησιν· ὡς μὴ ἀκριβῆ. Ἕνεκα τούτου ἡ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ διορίσῃ δύω γεωμέτρας διὰ νὰ ἐνεργήσωσι νέαν καταμέτρησιν ἐπιλαμβάνονται τῆς καταμετρήσεως, τὴν ὁποίαν ὅμως δὲν ἐπεραίωσαν, καὶ μολαταῦτα ἡ ἡμιτελὴς αὕτη καταμέτρησις θεωρεῖται ὡς ἀκριβὴς, δι' ὅσην δ' ἔκτασιν δὲν ἐνηργήθη καταμέτρησις ὑπὸ τῶν τελευταίων δύω γεωμετρῶν, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ καταμέτρησις τῆς ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς καὶ οὕτω συμπληροῦται τὸ ἔργον αὐθαιρέτως. Ἀλλὰ τὸ κακὸν δὲν περιωρίσθη ἐνταῦθα· ἐπειδὴ εἰς τὰς ὑπὸ τῶν παλαιῶν ἐπιτροπῶν ἀποζημιώσεις συνέβησαν ἀδικήματα, σχηματίζεται νέα ἐπιτροπὴ διὰ νὰ ἐνεργήσῃ κλήρωσιν τῶν οἰκοπέδων, καὶ διατάττεται, ὥστε τὸ οἰκόπεδον νὰ μένῃ ἐνυποθήκον ἐπὶ δέκα ἔτη, τὸ δὲ ἐν τῇ ἄνω πόλει ἀνταλλαχθησόμενον οἰκόπεδον νὰ παραδίδεται ὁροθετημένον καὶ ἐλεύθερον πάσης ὑποθήκης, ὅπερ καταντᾷ ἀδύνατον, διότι οἱ ἰδιοκτῆται αὐτῶν εἶχον ἐγκαταλείψει τὰ οἰκόπεδα ταῦτα ἐντελῶς, ἄλλοι δ' ἔξωθεν ἐλθόντες ᾠκοδόμησαν ἐπ' αὐτῶν.

Τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον δὲν περιέχει μὲν τοιαύτας δυσκολίας καὶ προσκόμματα, ἀλλὰ ὑπάρχει ἐν μέρει ἄδικον, διότι κατὰ τὸ ψήφισμα οἱ ἰδιοκτῆται ἐδικαιοῦντο ν' ἀποζημιωθῶσι καὶ διὰ τὰ θεμέλια, ἐνῷ σήμερον διὰ τοῦ νομοσχε-

δίου δὲν δίδεται τοιαύτη ἀποζημίωσις, ἐὰν τυχὸν τὰ οἰκόπεδα ὑπάρχουν κατειλημμένα. Ἡ Κυβέρνησις ἠθέλησεν οὕτω νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου, παραβλέπουσα ἐκεῖνα τοῦ πολίτου, καὶ τὴν ἐσφαλμένην αὐτὴν ἀρχὴν προσβάλλει ὡς ἄδικον, διότι τὸ ἀληθὲς συμφέρον τοῦ δημοσίου συνίσταται εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ οὐχὶ εἰς τὴν τῶν ἰδιωτικῶν συμφερόντων καταπάτησιν, οἱ δὲ ὑπουργοὶ ὤφειλον νὰ παριστῶσιν εἰς τὸν Βασιλέα τὰ πράγματα ὅπως ἔχουσι καὶ ὄχι ὑπὸ τὸ πρίσμα τοῦ δημοσίου συμφέροντος.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἀκούσας τις τὸν προαγορεύσαντα ἐννοεῖ βεβαίως ὅτι εἶναι ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, καὶ ὅτι ἐπομένως προκειμένου νὰ ψηφοφορηθῇ ἡ ἀρχὴ καθίσταται περιττὴ πᾶσα ἄλλη ἀγόρευσις. Ἐπειδὴ ὅμως ἐρρέθησαν πολλὰ, νομίζει ἀναγκαῖον νὰ εἴπῃ ἐν συντόμῳ περὶ τίνος πρόκειται καὶ διατὶ ἐγένετο ἀνάγκη τοσούτων διατάξεων, περιεχομένων ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, πρὸς λύσιν τοῦ προκειμένου ζητήματος.

Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι κατὰ τὸ 1828 ὁ μακαρίτης Κυβερνήτης μετέβη εἰς Πάτρας. Ἀνὴρ περίνους κατενόησε τὸν προορισμὸν τῆς πόλεως ὡς τόπου ἐμπορικοῦ, καὶ ἐθεώρησε συμφέρον κύριον αὐτοῦ νὰ προσεγγίσωσιν αἱ οἰκίαι τὴν θάλασσαν. Ἀπεφάσισε διὰ τοῦτο νὰ μεταφέρῃ τὴν πόλιν ἀπὸ τοῦ λόφου, ὅπου πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἔκειτο, εἰς τὴν παραλίαν. Ὁ ἀείδημος ἐκεῖνος ἀνὴρ θέλων νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀπόφασίν του, ἐθεώρησε συνάμα ἀναγκαῖον νὰ οἰκονομήσῃ καὶ τὰς προλήψεις τῶν πολιτῶν, οἵτινες δυσκόλως συγκατανεύουν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸν τόπον τῶν παλαιῶν αὐτῶν ἑστιῶν. Διέγραψε λοιπὸν τὸ σχέδιον τῆς κάτω πόλεως, ὅπου καὶ ἐγγράφως καὶ προφορικῶς ἐξερράσθη ὅτι ἐπεθύμει νὰ κατοικήσωσιν οἱ κάτοικοι τῶν Πατρῶν, ἀλλὰ συγχρόνως ἐκανόνισε καὶ τὴν παλαιὰν πόλιν, καὶ οὕτως ἔτεινεν εἰς τὴν κατὰ τὸ πρέπον ἱκανοποίησιν καὶ τῶν προλήψεων τῶν ἁπλουστέρων. Ὑπάρχουσιν ἐποχαί, καθ' ἃς αἱ Κυβερνήσεις διὰ καινοτομιῶν δὲν ἔρχονται νὰ προσβάλωσιν ἀποτόμως συμφερόντά τινα, ἔχω καὶ ἐπὶ προλήψεως ἐγκριγμένα. Κατὰ συνέπειαν τούτων ἐξέδωκε διάταγμα, δι' οὗ ἀνεγνώρισε δύω δικαιώματα, τὸ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν πολιτῶν ἐκείνων, τὰ οἰκόπεδα τῶν ὁποίων προσεβάλλοντο ἐκ τοῦ σχεδίου, καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἀνταλλαγῆς δι' ὅσους ἤθελον νὰ κατοικήσωσιν εἰς τὴν κάτω πόλιν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Κυβερνήτης ἤθελεν νὰ ἔλθῃ εἰς πλήρη συνδρομὴν τῆς πόλεως καὶ διὰ ν' ἀνακουφίσῃ τὰ δεινὰ παθήματα τῶν ἀρχαίων κατοίκων, ἀπεφάσισε ν' ἀποζημιώσῃ τοὺς πολίτας καὶ διὰ τὰ θεμέλια τῶν παλαιῶν οἰκιῶν τῶν μὲ γήπεδα κείμενα ἐντὸς τῆς πόλεως. Ἰδοὺ δὲ ποῖος ἦτο ὁ ἀγαθοεργὸς σκοπός του. Ἤθελε νὰ δώσῃ εἰς τοὺς κατοίκους γήπεδα, ἔχοντα ἢ μέλλοντα νὰ λάβωσι μετ' οὐ πολὺ ἀξίαν ἐντὸς τῆς νέας παραλίου πόλεως, νὰ δώσῃ δὲ εἰς τοὺς ἰδίους ἀπέναντι τῆς ἀξίας τῶν θεμελίων των γαίας ἐθνικὰς παρὰ τὴν πόλιν, ἐχούσας ἢ μελλούσας μετ' οὐ πολὺ νὰ λάβωσιν ἀξίαν ἀνταλλακτικὴν καὶ ν' ἀποκαταστήσῃ διὰ τῶν δύω τούτων μέσων τοὺς καταστραφέντας ἐκ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἄλλοτε πλουσίους κατοίκους τῆς πόλεως Πατρῶν. Πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τούτου ὁ Κυβερνήτης ἐσύστησεν ἐπιτροπήν. Ἐδῶ προκαλεῖ τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς εἰς γεγονὸς λίαν σπουδαῖον, βεβαιοῦν ὅτι ὁ Κυβερνήτης ἔκαμε χρῆσιν τῶν προσφορωτέρων μέσων διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τῆς Κυβερνήσεώς του τὸν σκοπόν. Ἐσύστησεν ἐπιτροπὴν καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην δὲν παρενέβαλε κανὲν πρόσωπον, τοῦ δημοσίου τὰ δίκαια συμφέροντα ἀντιπροσωπεῦον. Ἀλλὰ ἡ γενναία αὕτη ἰδέα εὗρε δυστυχῶς περὶ τὴν ἐκτέλεσίν της προσκόμματα. Ὅταν πρόκειται νὰ ἱκανοποιηθῶσι πολλὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα, προκύπτει δυστυχῶς πολλάκις σύγκρουσις μεταξὺ αὐτῶν, καὶ ἡ σύγκρουσις αὕτη ματαιόνει ἐνίοτε τὸν σκοπὸν τοῦ ἐπιχειρήσαντος νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰ συμφέροντα ὅλα. Παράπονα ἠγέρθησαν κατὰ τῶν διορισθεισῶν ἐπιτροπῶν, τὸ ζήτημα περιεπλέχθη, νόμοι ἐπὶ νόμων ἐξεδόθησαν κατόπιν ὑπὸ τὸν αὐτὸν σκοπόν, οἵτινες εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἑρμηνεύθησαν ἐνίοτε ἐσφαλμένως καὶ οὕτω τὸ ζήτημα τοῦτο ἔμεινε μέχρι σήμερον ἐκκρεμές. Ὀφείλει δὲ νὰ εἴπῃ ἐνταῦθα, ὁμιλῶν περὶ ἑρμηνείας τῶν ἐκδοθέντων νόμων, ὅτι αὕτη ἐγένετο στενῶς καὶ μὲ φειδωλίαν ἄκραν, καὶ αὕτη ὑπῆρξε κυριώτερον κατὰ τὴν ἰδέαν του ἡ ἀφορμὴ τῆς ἐκκρεμότητος τοῦ ζητήματος. Ὁ νῦν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, εἰς ὃν οἱ κάτοικοι τῶν Πατρῶν ὁμολογοῦσι τὴν εὐγνωμοσύνην των, ἔλαβεν ὑπὸ σκέψιν τὸ ἀντικείμενον, ἦλθεν εἰς Πάτρας, εἶδε τὰ οἰκόπεδα τῆς ἄνω καὶ κάτω πόλεως, καὶ συνέταξε τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον, ἐπειδὴ παρουσιάζει πολλαπλᾶ ζητήματα, περιεῖχεν ἐλλείψεις τινας, τὰς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ συνεπλήρωσε διά τινων προπαλογιῶν, αἵτινες θέλουν εἰσθαι τὸ ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συζητήσεως.

Παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὅτι τὸ προκείμενον νομοσχέδιον οὔτε προσθέτει, οὔτε ἀφαιρεῖ τι ἐκ τῶν

διατεταγμένων, ἀλλὰ μόνον διευκολύνει τοὺς τύπους πρὸς ταχυτέραν καὶ εὐκολωτέραν τοῦ ζητήματος λύσιν.

Δὲν εἶναι δὲ βέβαιον, ὅτι αἱ παρελθοῦσαι Κυβερνήσεις ὑπὸ ἄλλου ὡδηγοῦντο πνεύματος, διότι καὶ ἡ παροῦσα Κυβέρνησις ἐπὶ τῶν αὐτῶν εἰργάσθη βάσεων. Κατὰ δὲ τὴν συζήτησιν τῶν καθέκαστα θέλει λάβει ἀφορμὴν ν' ἀπαντήσῃ καὶ εἰς ὅσα ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας ἐξέθεσε, τὰ ὁποῖα ἦσαν μία ἱστορία τοῦ παρελθόντος ἄσχετος πρὸς τὸ νομοσχέδιον.

Ἐπὶ τούτοις γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Καλογερόπουλον καὶ Χ. Τσαλαμιδᾶν, συνήχθη κατὰ τὸ ᾧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 79.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποζημιώσεως τῶν οἰκοπέδων Πατρῶν, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος . . . . N	Δ. Π. Πετροπουλάκης . . .
Δημήτριος Ὀρεινός . . . . N	Θ. Τσαννετάκης . . . . .
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . . N	Γεώργιος Κονδύλης . . . . N
Πέτρος Καμπάνης . . . . N	Α. Παπαθανασίου . . . . N
Γ. Καΐρης	Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . N
Ἀντών. Καμπάνης . . . . N	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . .
Δημήτριος Τσάκρης	Σταμάτιος Μήτσας . . . N
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . .	Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . .
Νικόλαος Ἰατρός	Γ. Γιολδάσης . . . . . N
Γεώργιος Σκοῦφος	Ν. Γρανίτσας . . . . . N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . .	Γ. Βελῆς . . . . . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Γ. Σιρπάνος . . . . . N
Σταῦρος Βλάχος	Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . N
Ἠλίας Καραγιάννης . . . N	Λύσανδρος Βιλαέτης . . . N
Σωτήριος Στράτος . . . . N	Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . . N
Δημήτριος Νάκος . . . . N	Σόλων Κρεστενίτης . . . N
Φίλων Φίλωνος . . . . . N	Δημήτριος Ἀθανασίου . . .
Θεόδωρος Γρίβας	Γεώργιος Διαμάντης . . . N
Νικόλαος Τσέλιος . . . . N	Ν. Βαρβαρῆγος . . . . .
Π. Τανταρίας . . . . . N	Δ. Δεκιγάλας . . . . . N

Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος . N
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . . N	Παναγ. Παπατσώνης . . .
Α. Ν. Πετιμεζᾶς . . . . N	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . .	Ἰωάννης Προβελέγιος . . .
Ἠλίας Παπαδαῖος . . . . N	Ἰωάννης Ταταράκης . . . N
Γεώργιος Περωτὴς	Σ. Βαρότσης . . . . . N
Ἰωάννης Ζάρκος . . . . . N	Χ. Σουμαρίπας . . . .
Ἀθαν. Δανηλόπουλος . . .	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Α. Κοντόσταυλος . . . . N	Μ. Μιχαλόπουλος . . . N
Βελισ. Νικολαΐδης	Α. Παπαδημητριάδης . . N
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν. Καναβός . . . . . N
Κωνστ. Πλαπούτας . . . N	Ἰωάν. Κύσταθίου . . . . N
Νικόλαος Μπούκουρας . . N	Γεώργιος Ἰατρός . . . . .
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . .
Πέτρος Δελιγιάννης	Λουκᾶς Καλογερόπουλος . N
Ἀνδρέας Σοφιανὸς . . . N	Νικόλαος Πιεράκος . . . .
Ἐμ. Ἀντίπας	Γρηγόριος Πατριαρχέας . .
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Στ. Καπετανάκης . . . .
Εὐθ. Κανελόπουλος . . . N	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .
Γ. Πανοπριρτόπουλος . . .	Π. Χριστόπουλος . . . .
Εὐθ. Οἰκονομόπουλος . . N	Π. Κανελόπουλος . . . .
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .	Νικόλαος Μοσχούλας . . . N
Νικόλαος Ματθαίου . . . N	Ἀλ. Ῥαγκαβῆς . . . . .
Ν. Χ. Παναγιώτου . . . N	Ν. Πανουργιᾶς . . . . .
Σ. Κοπανίτσας . . . . N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N
Ἰω. Βαλασόπουλος . . . N	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . N
Ν. Λεώπουλος . . . . . N	Ἀνδρ. Χ. Λόντος . . . . N
Γ. Π. Γιατράκος . . . . N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .
Λουκᾶς Στεφάνου . . . . N	Π. Πατρινὸς . . . . .
Ἰω. Παπαλουκόπουλος . . .	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . .	Ἀνδ. Χ. Ἀναργύρου . . . N
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης . . N	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . .
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	Ἠλίας Καράπαυλος . . . .
Β. Π. Δημητρακόπουλος . . N	Γεώρ. Μπάστας . . . . .
Ἀναγν. Δεδόπουλος . . . N	Ἰω. Σκαβέντσος . . . . . N
Α. Μαυροειδής	Γ. Νικολάου . . . . . N
Α. Τσάκας . . . . . N	Μιχαὴλ Σολωμὸς . . . . N
Γ. Κεφάλας	Κωνστ. Πλατύς . . . . .
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης .	Γεώργ. Ναύτης . . . . .
Γ. Γαυλιμῆς . . . . . N	Ἀντ. Ῥενουάρδος . . . . N

Ἰωάννης Σαγρέδος	N	Παντολέων Κουντουριώτης	
Παναγιώτης Ταθης	N	Δημήτριος Βουδούρης	N
Ἀντ. Ἀρμάος	N	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	N
Δημ. Πολυχρονόπουλος		Πέτρος Χ. Πέτρου	N
Κυριάκος Πανηράπουλος	N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Ἀναγνώστης Παπατσώρης	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	N
Γεώργ. Ι. Σταῖκος		Σ. Σκουμπουρδῆς	
Δημήτριος Σταῖκος	N	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	
Βασίλειος Κριεζῆς	N	Νικόλαος Β. Βουδούρης	
Κυριάκος Δουζίνας		Α. Μάντσαρης	N

Ἀναγνωσθὲν εἶτα τὸ ἄρθρον 1 ἐγένετο δεκτὸν κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ἄρθρου 2 μετὰ τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς, ἐξέθηκεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι παραδεχόμενος τὰς δύω πρώτας τῆς ἐπιτροπῆς τροποποιήσεις, δὲν δύναται νὰσυμφωνήσῃ καὶ μετὰ τῆς τελευταίας ὡς ἔχει, διότι, ἐὰν οἱ δωρηταὶ δὲν ἀναγνωρίζωσι τὰς δωρεάς των, τὸ δημόσιον δὲν δύναται νὰ ἐπέμβῃ. Ὑπάρχεται ὅμως νὰ παραδεχθῇ ἐκείνας, ὅσαι μένουσιν ἰσχυραί.

Οὕτω δὲ προτείναντος τοῦ εἰσηγητοῦ νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ τέλος τῆς προτεινομένης προσθήκης καὶ τὰ ἑπόμενα· «ἐὰν αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος δωρεαὶ δὲν ἀνεκαλέσθησαν ὑπὸ τῶν δωρητῶν,» καὶ τοῦ ὑπουργοῦ συναινέσαντος, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 2 μὲ τὰς τροποποιήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, μεθ' ὧν καὶ ὁ ὑπουργὸς συνεφώνησεν· ἔχει δ' οὕτω·

«Ἄρθρον 2. Οἱ διὰ πράξεων τῶν ὑπαρξασῶν ἐπιτροπῶν ἐπικυρωθεισῶν διὰ τῶν ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1852 Β. διατάγματος λαβόντες ἤδη γήπεδα πρὸς ἀποζημίωσιν ἢ ἀνταλλαγὴν ἰδιοκτησιῶν ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως κειμένων, ἐὰν δὲν ἐλαβον ἔτι τακτικὰ παραχωρητήρια, θέλουσιν ἐφοδιασθῇ μὲ προσωρινὰ τοιαῦτα ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἀποζημιώσεως ὑπαλληλον, ἀφοῦ προηγουμένως παρουσιάσωσι τὰ χορηγηθέντα εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν ἐνδεικτικὰ ἢ ἄλλας ἰσοδυνάμους πράξεις, ἐὰν δὲν ἀφορῶσιν οἰκόπεδα κατεχόμενα ὑπὸ τρίτων. Ἐπίσης θέλουσιν ἐκδοθῇ παραχωρητήρια καὶ διὰ τὰ παραχωρηθέντα ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν οἰκόπεδα, ἀπέναντι δωρεῶν ἐκπιπτομένης τῆς δωρηθείσης ἐκτάσεως ἀπὸ τὰς μερίδας τῶν δωρεοδοτῶν, ἐὰν αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος δωρεαὶ δὲν ἀνεκαλέσθησαν ὑπὸ τῶν δωρητῶν. Δυνάμει δὲ

τῶν προσωρινῶν τούτων παραχωρητηρίων θέλουν ἔχει τὴν ἐλευθέραν διαχείρισιν τῶν παραχωρηθέντων εἰς αὐτοὺς γηπέδων ὑπὸ μόνους τοὺς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἐνδιαλαμβανομένους περιορισμούς.

Ἐὰν ἡ ἔκτασις τῶν δι' ἰσχυρῶν πράξεων τῶν ἐπιτροπῶν ἢ συνεπείᾳ τῆς κατὰ τὸ 1851 ἐνεργηθείσης κληρώσεως παραχωρηθέντων εἴς τινα οἰκοπέδων ἦναι ἀνωτέρα τῆς ἐκτάσεως τῶν γηπέδων τὰ ὁποῖα εἶχεν ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως, καὶ δὲν δύναται ν' ἀποκοπῇ τὸ πλεόνασμα, εἴτε διότι ὑπάρχει ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομὴ εἴτε διότι δὲν ἔχει ἀνάλογον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ πρόσωπον, ἀφίεται εἰς τὸν κάτοχον ἐπὶ ἐκτιμήσει·

Ἀναγνωσθὴ μετὰ ταῦτα τὸ 3 ἄρθρον καὶ ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης νὰ προστεθῇ μετὰ τὴν λέξιν «τῆς ἄνω» καὶ ἡ λέξις «ἢ κάτω».

Ὁ δὲ ὑπουργὸς παρετήρησεν ὅτι δέχεται μὲν τὴν ἰδέαν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλ' ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ψηφίσματος, τοὺς ὁποίους οὐδόλως ἐννοεῖ νὰ ἀκυρώσῃ διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου, καὶ διὰ τοῦτο ἀντὶ τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς προτείνει νὰ προστεθῇ ἐν τῷ τέλει τοῦ ἄρθρου ὡς Β'. § ὁ ἑξῆς·

«Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας ἐκπαλαι ἐν τῇ κάτω πόλει ἐμπορικὰ καταστήματα, οἰκίαι καὶ ἐργαστήρια, τῶν ὁποίων τὰ γήπεδα προσεβλήθησαν ἀπὸ τὰς γραμμὰς τοῦ σχεδίου.»

Ἐνταῦθα συναινέσει τῆς Βουλῆς ὁ ὑπουργὸς ἀνέγνω νομοσχέδιον περὶ ἐκπτώσεως τοῦ ἐγγείου φόρου τῆς σταφίδος καὶ παρεκάλεσε τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιψηφίσῃ αὐτὸ ὅσον τάχιον ὡς λίαν κατεπείγον, ἔχει δ' οὕτω·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1857.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ΙΓ'. Νόμου εἰσπραττόμενος κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἔγγειος φόρος ἐπὶ τοῦ σταριδοκάρπου τῆς πα-

ραγωγῆς τοῦ 1857 ἔτους προσδιορίζεται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Ἰουνίου τοῦ 1858 εἰς δραχμὰς δώδεκα δι' ἑκάστην χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν, τὸ δὲ ἐξαγωγικὸν τέλος αὐτοῦ εἰς δραχμὰς ἓξ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου ἐπὶ ἐρωτήσει τινος διαβεβαίωσεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι καὶ διὰ τὰς σταφίδας Ἠλείας, Γόρτυνος καὶ Ὀλυμπίας θέλει φέρει ὅμοιον νομοσχέδιον, ἅμα λάβει τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐνοικιάσεων, ὑποσχεθεὶς συγχρόνως κατ' αἴτησιν πολλῶν, ὅτι θέλει διατάξει νὰ παύσῃ πᾶσα καταδίωξις μέχρι τῆς τοῦ νόμου προσαγωγῆς.

Ἀκολούθως ἐπαναληφθείσης τῆς τοῦ νομοσχεδίου συζητήσεως, ἠρώτησέ τις τί θέλει γίνει διὰ τοὺς ἔχοντας ἐκτάσεις γαιῶν, αἵτινες προσεβλήθησαν ἐκ τοῦ σχεδίου. Τοῦ δὲ ὑπουργοῦ διασαφήσαντος, ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ οὐδόλως καταστρέφονται δικαιώματα κεκτημένα, καὶ ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ ψηφίσματος αἱ μὴ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, μένουσιν ἐν πλήρει ἰσχύϊ, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ προταθεῖσαν προσθήκην ἀντὶ τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς· ἔχει δ' οὕτως·

«Ἄρθρον 3. Οἱ ἀρχικοὶ ἰδιοκτῆται, τῶν ὁποίων αἱ μερίδες δὲν συνεπληρώθησαν διὰ τῶν ἤδη γενομένων ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν ἐγκύρων παραχωρήσεων, ἢ τῆς κατὰ τὸ 1851 ἐνεργηθείσης κληρώσεως, πρὸς δὲ οἱ νομίμῳ τίτλῳ ἐκδοχεῖς τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀποζημιωθῶσι διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως κειμένων γηπέδων των ἐκ διαθεσίμων γηπέδων ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω ἢ κάτω πόλεως, ἢ νὰ κρατήσωσιν ἴσην ἔκτασιν ἐκ τῶν γηπέδων των, διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἀποζημιώθησαν ἔτι.
Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας ἐκπαλαι ἐν τῇ κάτω πόλει ἐμπορικὰ καταστήματα, οἰκίας καὶ ἐργοστάσια, τῶν ὁποίων τὰ γήπεδα προσεβλήθησαν ἀπὸ τὰς γραμμὰς τοῦ σχεδίου.»

Ἀναγνωσθέντος εἶτα τοῦ ἄρθρου 4 μετὰ τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης τὴν ἀντικατάστασιν τῶν λέξεων «δι' ἄλλην χρῆσιν» διὰ τῶν λέξεων «διὰ δημόσια ἢ δημοτικὰ καταστήματα» παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι δὲν παραδέχεται

τὴν τροποποίησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις καὶ τὴν Κυβέρνησιν δυσχεραίνει καὶ εἰς τὸν τόπον καθίσταται βλαβερὰ, διότι ἐμποδίζεται οὕτως ἡ Κυβέρνησις νὰ διαθέσῃ ἐξ αὐτῶν τῶν οἰκοπέδων πρὸς πώλησιν εἰς ξένους, οἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ κατοικήσωσιν εἰς Πάτρας.

Ἐπήνεγκεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ βασιζομένη εἰς τὴν εἰλικρίνειαν τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις βεβαίως δὲν θέλει ἐκποιήσει μεγάλην ἔκτασιν γηπέδων, παραιτεῖται τῆς τροπολογίας.

Ἀντεῖπεν ἕτερος ὅτι οὐδεὶς ἀρνεῖται εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν καλὴν πίστιν, οὐχ' ἧττον ὅμως προκειμένου περὶ ἰδιοκτησίας οἱ νόμοι ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι σαφεῖς, διότι ἄλλως κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ εἰσηγητοῦ πᾶσα νομοθεσία καθίσταται περιττή. Βεβαίως ἐπιθυμοῦμεν νὰ κατοικήσωσιν εἰς Πάτρας ξένοι, ἀλλὰ δὲν εἶναι διὰ τοῦτο δίκαιον νὰ διαθέσῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν περιουσίαν μας, τὴν ὁποίαν πρὸ τριάκοντα ἐτῶν στερούμεθα.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἡ κάτω πόλις προσδιωρίσθη εἰς ἀνταλλαγὴν τῶν οἰκοπέδων τῆς ἄνω πόλεως, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις δὲν παραιτήθη τοῦ δικαιώματός της ἐπὶ τινων οἰκοπέδων, τὰ ὁποῖα θέλουν χρησιμεύσει εἰς δημοσίαν ἀνάγκην. Ἡ δὲ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς δὲν δύναται νὰ περιορίσῃ τὸ δικαίωμα τῆς Κυβερνήσεως, διότι αὕτη δύναται νὰ κρατήσῃ μίαν μεγάλην ἔκτασιν γῆς δι' ἀνέγερσιν στρατῶνος μετὰ τῆς περιοχῆς του. Παρατηρεῖ δὲ συγχρόνως ὅτι τὸ διάταγμα τὸ ἐξαιροῦν τὴν παραλίαν γραμμὴν μένει ἐν ἰσχύϊ.

Ἐπιμένοντος δὲ τοῦ πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἀγορεύσαντος εἰς τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπέρριψεν αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα, παρεδέχθη δὲ δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 4 ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα 5 καὶ 6 κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα τὸ 7 ἄρθρον μετὰ τῆς ἑπομένης γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7. «Κατὰ τὴν κλήρωσιν τοῦ 1851, εἴτε ἐν γνώσει εἴτε κατὰ παραδρομὴν, ἐκληρώθησαν γήπεδα νομίμως εἰς ἄλλους παρακεχωρημένα, ἔχοντας τῆς ἀποζημιώσεως ἢ ἀνταλλαγῆς τὸ δικαίωμα· πρὸς θεραπείαν τοῦ ἀτόπου τούτου, ἐπειδὴ ἡ κλήρωσις ἐκείνη κυροῦται διὰ τοῦ νόμου τούτου, ἀναγκαῖον εἶναι νὰ προστεθῇ μετὰ τὰς λέξεις «οἱ ἐκλέξαντες γήπεδα», ἡ ἀκόλουθος ῥῆσις «τὰ ὁποῖα εἶχον παραχωρηθῆ νομίμως ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν εἰς ἄλλους». καὶ τὸ Βασιλικὸν διάταγμα ἄλλως τοῦ 1852 ἀνεγνώρισεν ὡς κληρώσιμα μόνον τὰ ἐθνικὰ διαθέσιμα οἰκόπεδα».

Συναινέσαντος δ' εἰς ταύτην καὶ τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν ἀνωτέρω γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχον ὡς ἑπεται·

Ἄρθρον 7. « Οἱ συμπεριληφθέντες εἰς τὴν κατὰ τὸ 1851 ἐνεργηθεῖσαν κλήρωσιν καὶ μὴ ἐκλέξαντες ἢ ἐκλιξαντες γήπεδα, τὰ ὁποῖα εἶχον παραχωρηθῆ νομίμως ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν εἰς ἄλλους, ἢ μὴ θεωρούμενα διαθέσιμα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, θέλουσι πρὸς ἀκλήθη, ἅμα τῇ δημοσιεύσει αὐτοῦ, καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ ἐκλεξωσιν ἄλλα ἐκ τῶν διαθεσίμων. Ἐὰν ὅμως τὰ γήπεδα, ἅπερ ἐξελέξαν, εἶναι ἐκ τῶν ἀνευ ἀδείας τῶν ἐπιτροπῶν κατανεμηθέντων καὶ ἡ ἀξία τῶν ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομῶν, ἥτις θέλει πρὸ ὀλίγου ὁρισθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5, δὲν ὑπερβαίνῃ τὰ ἓξ χιλιάδας δραχμὰς ἔχουσι τὸ δικαίωμα οἱ ἐκλέξαντες αὐτὰ νὰ ἐπιμείνωσιν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐκλογῆς των, ἀλλ' ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὀφείλουσι νὰ ἀποζημιώσωσι τοὺς κατόχους διὰ τὴν ἀξίαν τῆς οἰκοδομῆς, τὰ δὲ γήπεδα θέλουσι παραχωρηθῆ εἰς αὐτοὺς, ἀφοῦ ἐκτιμηθῶσι καὶ περιέλθωσιν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ δημοσίου. »

Ἀνεγνώσθη δὲ καὶ τὸ 8 ἄρθρον μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχούσης οὕτως·

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 8. « Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Πατρῶν διάφοροι μὴ ἀρχαῖοι κάτοικοι τῆς πόλεως προσέφυγον ἐκεῖ, καὶ ἐν γένει τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν ἀνήγειρον μικροὺς οἰκίσκους, ἐν οἷς ἔκτοτε κατοικοῦν· οὗτοι θέλουσιν ἴσως ὑποχρεωθῆ νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰ οἰκόπεδα, ἐφ' ὧν ᾠκοδόμησαν, ἐὰν ἐπιμείνωσι νὰ λάβωσιν αὐτὰ οἱ ἀποζημιωθέντες ἢ ἀποζημιωθησόμενοι. Τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 ἔχονται εἰς παραμυθίαν αὐτῶν, διότι οἱ μέλλοντες νὰ λάβωσι τὰ οἰκόπεδα τὰ ὁποῖα ὀφείλουν ἐκ παραλλήλου νὰ τοὺς ἀποζημιώσωσιν· ἀλλ' ἀφοῦ οὗτοι ἀποβαίνουσιν ἐκτὸς τοῦ σχεδίου, διατί νὰ φανῇ ὁ νομοθέτης φειδωλὸς εἰς τὴν παραχώρησιν ὀλίγων πήχεων πλειοτέρων, παρ' ὅσους ὁρίζει τὸ 8 ἄρθρον; Διατί ἀφοῦ οὗτοι προσέφυγον εἰς Πάτρας, ὡς οἰκισταὶ τοῦ τόπου, διότι ἐὰν δὲν ἤρχοντο ἐξ ἄλλων μερῶν εἰς Πάτρας κάτοικοι, ὁ τόπος οὐδὲν ἤθελε ἠθύσει τόσον ταχέως εἰς τὴν σημερινὴν περιωπήν, μετ' ἀγαλλιάσεως ὑπεδέχθησαν ὑπὸ τῶν κατοίκων, καὶ μετ' ὀλίγου αἱ ἀρχαὶ παρεχώρησαν αὐτοῖς τόπον κατοικίας, διατί λέγομεν ἀφοῦ ἐκπέμπονται τοῦ κατοικηθέντος μέλλουσι νὰ τοῖς παραχωρηθῇ 1) ἡ μικρὰ ἔκτασις τῶν 200 πήχεων 2) νὰ ὑποχρεωθῶσι νὰ πληρώσωσιν ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἀξίᾳ τοὺς παραχωρηθησομένους τόπους;

Ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει ἐπιεικὲς καὶ δίκαιον νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς αὐτοὺς ἀντὶ 200 300 πήχεις, καὶ ὡς ὅρος τοῦ τιμήματος νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ἀξία τοῦ γηπέδου, ἣν εἶχε τὸ 1831, ὅτε οὗτοι προσέφυγον εἰς Πάτρας. Κατὰ συνέπειαν προτείνει νὰ τροποποιηθῇ τὸ ἄρθρον ὡς ἀκολούθως· « οἱ κατοχοὶ ἐθν. οἰκοπέδων, τὰ ὁποῖα ἤθελον ἀφαιρεθῇ, καὶ ἀτὰς διατάξεις τῶν δύω προηγουμένων ἄρθρων, διὰ νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ἀποζημίωσιν ἄλλων, δύνανται νὰ λάβωσι μέχρι 300 πήχεων ἐκ τῶν ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως κειμένων ἐθνικῶν γηπέδων, διὰ ν' ἀνεγείρωσι κατοικίαν.

Τὸ γήπεδον τοῦτο θέλει τοῖς παραχωρηθῇ ἐπὶ ἐκτιμήσει λαμβανομένης ὡς ὅρου τοῦ τιμήματος τῆς ἀξίας, ἣν εἶχε τὸ παραχωρούμενον γήπεδον τῷ 1831.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι προκειμένου περὶ κατόχων τοσούτων περιωρισμένων οἰκοπέδων, θεωρεῖ ἀσφαλὲς νὰ παραχωρηθῶσιν αὐτοῖς 300 πήχεις, καθ' ὃν τρόπον ἀποφαίνεται ἡ ἐπιτροπὴ ἐπέφερεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι κατὰ τὰ διατεταγμένα, αἱ πόλεις ἔχουσι ζώνας καὶ αἱ ἐντὸς αὐτῶν ἐγειρόμεναι οἰκοδομαὶ πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὰ περὶ τούτου κτιονισμένα. Καὶ ἐνταῦθα λοιπὸν πρέπει νὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς περὶ ὧν ὁ λόγος κατόχους 300 πήχεις, ἵνα ἐγείρωσι τὰς οἰκοδομὰς των κατὰ τὰ περὶ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως κανονισμένα. Καὶ ἡ δικαιοσύνη δὲ αὐτὴ μᾶλλον ὑπαγορεύει νὰ μὴ προσενεχθῶμεν φειδωλῶς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἄρθρου, ἐπειδὴ, ὅτε ἡ πόλις τῶν Πατρῶν ἀπελευθερώθη, συνῆλθον εἰς αὐτὴν πρῶτον οἱ παλαιοὶ κάτοικοί της, τούτους δὲ παρηκολούθησαν ἄλλοι ὁμογενεῖς, οἵτινες θέλοντες νὰ συνοικισθῶσι, ἐζήτησαν παρὰ τῶν ἀρχῶν τόπον κατοικίας. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἶναι ἀδελφοί μας, ἦλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα, συνηγωνίσθησαν μεθ' ἡμῶν, καὶ αἱ τότε ἀρχαὶ τοῖς παρεχώρησαν ἀνὰ ἓν οἰκόπεδον, τὸ ὁποῖον ἐπίστευον οὗτοι ὅτι ἐλάμβανον δωρεάν. Ἀλλ' ἂν ἡμεῖς δὲν ἔχωμεν τὸ σύστημα τίποτε νὰ προσφέρωμεν δωρεάν, ἐνῷ πολλαὶ ἀκμαῖαι σήμερον πόλεις, ὡς ἡ Ὑπάτη κλπ. διὰ δανείων παραχωρήσεως γαιῶν ἐν μικρῷ διαστήματι συνωκίσθησαν, πρέπει ν' ἀμφισβητῶμεν σήμερον εἰς τοὺς ἀδελφούς μας 100 πήχεις γῆς; Τοῦτο βεβαίως δὲν εἶναι δίκαιον. Διὸ ἡ ἐπιτροπὴ συνίστησι νὰ τοῖς δοθῶσιν ἀνὰ 300 πήχεις· νὰ πληρώσωσι δὲ τὰ γήπεδα ταῦτα καθ' ἣν εἶχον ἀξίαν τὸ 1831 καὶ οὐχὶ κατὰ τὰς ἐπικρατούσας ἤδη τιμάς.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἐπειδὴ οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος κάτοχοι εἶναι τῷ ὄντι ἀδελφοί μας, καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐθυσιάσθησαν μεθ' ἡμῶν, συμφωνεῖ ὅτι πρέπει νὰ φανῶμεν πρὸς τούτους γενναῖοι. Βαίνων λοιπὸν μακρότερον τοῦ Κ. εἰσηγητοῦ, ἀντὶ τῶν 300 πήχεων δέχεται νὰ δοθῶσι καὶ πρὸς τούτους αἱ ἴσαι πρὸς τοὺς ἄλλους κατοίκους παραχωρήσεις καὶ νὰ ἐξομοιωθῶσι πρὸς τοὺς Πατρεῖς. Ἄλλως, μὴ ἐπιδεικνύωμεν ἁπλοῦς ὑπὲρ αὐτῶν λόγους.

Ἐνταῦθα καταλαβόντος τὴν ἕδραν τοῦ Κ. ἀντιπροέδρου, μετὰ μικρὰς παρατηρήσεις ὁ ὑπουργὸς συνήνεσεν εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς ὡς πρὸς τὴν αὔξησιν τῶν πήχεων, καὶ κατ' αὐτὴν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ 8 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἑξῆς·

« Ἄρθρ. 8· Οἱ κάτοχοι ἐθνικῶν οἰκοπέδων, τὰ ὁποῖα ἤθελον ἀφαιρεθῆ, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν δύω προηγουμένων ἄρθρων, δύνανται νὰ λάβωσιν ἐπ ἐντιμήσει μέχρι 300 πήχεων ἐκ τῶν ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως κειμένων ἐθνικῶν γηπέδων, διὰ ν' ἀνεγείρωσι κατοικίαν. »

Ἀναγνωσθὲν δ' ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ 9 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἀκολούθως·

« Ἄρθρ. 9. Διὰ τοὺς ἔχοντας δικαίωμα πρὸς ἀποζημίωσιν ἢ ἀνταλλαγὴν, μὴ λαβόντας δὲ οὐδόλως τοιαύτην, μηδὲ συμπεριληφθέντας εἰς τὴν κλήρωσιν τοῦ 1851, θέλει ἐνεργηθῆ νέα κλήρωσις· δι' ἐπομένης δὲ κληρώσεως τῶν δικαιούχων, τῶν ὁποίων αἱ μερίδες παριστάνουσιν ὑπόλοιπον, θέλουσι συμπληρωθῆ τὰ ὑπόλοιπα ταῦτα, ὥστε νὰ ἐξαντληθῶσιν ἅπασαι αἱ μερίδες αἱ ἐγγεγραμμέναι εἰς τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 διαλαμβανόμενον βιβλίον.

Οἱ θέλοντες νὰ διατηρήσωσι τὰ ἐν τῇ ἄνω πόλει γήπεδά των λαμβάνουσι περὶ τούτου ἔγγραφον ἐκδιδόμενον ἀπὸ τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον καὶ περιέχον τὴν θέσιν καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν τοιούτων γηπέδων, τὰ ὁποῖα τακτοποιοῦνται καὶ ὀρθογωνίζονται κατὰ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως. »

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 10 ἄρθρου, ἐνέστη τις εἰπὼν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ὑπελείπετο πλήρης. Βεβαιωθέντος δὲ τούτου διὰ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικτίμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ ἐκπτώσεως τοῦ ἐγγείου φόρου τῆς σταφίδος νομοσχεδίου, ὡς κατεπείγοντος, καὶ ἡ ἐξακολούθησις

τῆς συζητήσεως τοῦ προκειμένου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Δ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ,

Ὁ προεδρ. ἀντιπρόεδρος
Σ. ΚΟΠΑΝΙΤΣΑΣ,

Οἱ γραμματεῖς
Κ. Πονηρόπουλος
Γ. Διαμάντης
Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Η'.

Τῆς 28 Δεκεμβρίου 1857.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθὼν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ 568 ἄρθρου τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ τὸ ἄρθρον 568 τῆς ποιν. δικονομίας ἀπῃτεῖτο μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν, ἐπὶ τῶν περὶ ἀποκαταστάσεως αἰτήσεων νὰ προκαλῆται ἡ γνωμοδότησις καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Τοῦτο ὅμως ὑπάρχει ἤδη διὰ τοῦ Συντάγματος καταργημένον καὶ καθίσταται ἐπάναγκες ν' ἀνατεθῇ εἰς ἄλλην τινὰ ἀρχὴν τοῦ Κράτους ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ τοιούτου καθήκοντος· ὡς καταλληλον δὲ ἐθεωρήσαμεν τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὡς ἐθεωρήθη τοιοῦτον, καὶ ἐπὶ τῆς περιπτώσεως τῆς διὰ τοῦ ΣΝΒ' νόμου τοῦ 1856 γενομένης τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 νόμου περὶ προικοδοτήσεως τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν.

Πρὸς τοῦτο λαβόντες τὰς διαταγὰς τῆς Α. Μ. συνετάξαμεν τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον, τοῦ ὁποίου λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ προτείνωμεν τὴν ἐπιψήφισιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 28 Δεκεμβρίου 1857.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. Α. ΡΑΔΑΗΣ.

ΟΘΩΝ κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον παραγγέλομεν τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ

τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸν νὰ ὑποθάλῃ εἰς τε τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν καὶ ὑποστηρίξῃ αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1857.

Ο Θ Ω Ν

Γ. Α. ΡΑΔΑΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὸ ἄρθρον 568 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας τροπολογεῖται ὡς ἕπεται·

« Ἡ ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως γνωμοδότησις ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ παρὰ τοῖς Ἐφέταις εἰσαγγελέως εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον, καὶ παρ' αὐτοῦ πρῶτον μὲν εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον πρὸς γνωμοδότησιν, ἔπειτα δὲ πρὸς τὸν Βασιλέα πρὸς ἀπόφασιν. Ἡ δοθεῖσα ἀποκατάστασις δημοσιεύεται ἐπιμελείᾳ τοῦ παρὰ τοῖς Ἐφέταις εἰσαγγελέως, καὶ γράφεται εἰς τὸ περιθώριον τοῦ πρωτοτύπου τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.»

Προσελθὼν καὶ ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ἀστυκοῦ νόμου, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ἀστυκοῦ Ἑλληνικοῦ νόμου, λαβοῦσα ὑπ' σπουδαίαν ὅλην τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ καὶ τὴν αἰτιολογικὴν αὐτοῦ ἔκθεσιν, συμμερίζεται καθ' ὁλοκληρίαν τοὺς ἐν αὐτῇ λόγους, οὕτινες ὑπαγόρευσαν τὴν προτεινομένην τροποποίησιν ὑπὲρ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς κατηγορίας τοῦ ῥηθέντος ἄρθρου 22 ὁμογενῶν. Θεωροῦσα δὲ ὅτι οὐ μόνον ἡ δικαιοσύνη καὶ τὸ καθῆκον ἡμῶν πρὸς τοὺς τοιούτους ἄνδρας, ἀλλὰ καὶ τὸ συμφέρον τῆς ἐμψυχώσεως τῶν ὁμογενῶν εἰς πλειοτέρας πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγαθοεργίας δικαιολογεῖ ἔτι μᾶλλον τὴν ἐξαιρετικὴν ταύτην ὑπὲρ αὐτῶν πρόνοιαν, προτείνει διὰ ὅλα ταῦτα εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 27 Δεκεμβρίου 1857.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Ἰω. Σαγρίδος, Γ. Περωτὴς,
Γ. Α. Ναύτης. Ἀλ. Παπαδαῖος.

Ὁ εἰσηγητὴς Κ. Π. Πλατός.»

Ἐπὶ δὲ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ ἡ Βουλὴ παραδέχθη ὅπως ἀναπτύξεως τὴν ἄνεσιν τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ 22 ἄρθρου τοῦ ἀστυκοῦ νόμου συζήτησιν ὡς κατεπείγοντος. Γενομένης δ' ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφαλέκτας Σ. Κρεστενίτην καὶ Ν. Καναδὸν, συνῆχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 74

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἓξ ζητήματος·

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ἀστυκοῦ Νόμου, ναὶ ἢ ὄχι ;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος		Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν
Δημήτριος Ὀρεινὸς	Ν	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Σταματίος Μήτιας	Ν
Α. Καμπάνης	Ν	Ἀνδρ. Ζερβᾶς	
Ν. Καΐρης	Ν	Γ. Γιαννόπουλος	
Ἀντ. Καμπάνης		Ν. Γρανίτσας	
Δημήτριος Τσόκρης		Γ. Σιρπάνος	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Γ. Βελῆς	Ν
Νικόλαος Ἰατρὸς		Σ. Χ. Στερανόπουλος	Ν
Γεώργιος Σκόρος		Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Ἀνδρέας Λόγγερης	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Σίλλων Κρεστενίτης	Ν
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης		Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Σωτήριος Στράτος	Ν	Ν. Βασιλαρᾶς	
Δημήτριος Νάκος	Ν	Ἀ. Δεκιγάλας	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ἰω. Λογγεντοπάδης	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Νικόλαος Τρέλιος	Ν	Ἀναγν. Ν. Πετμεζᾶς	Ν
Ι. Ταντσαρίας	Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν
Θ. Τσανετάκης		Γεώργιος Περωτὴς	Ν
Γεώργιος Κανδύλης	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	Ν
Α. Παπαθανασίου	Ν	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	

Α. Κοντόσταυλος	N	Μ. Μιχαλόπουλος	N
Βελισάριος Νικολαΐδης		Ά. Παπαδημητριάδης	N
Ἰωάννης Μπαλάφας		Ν. Καναβός	N
Κωνστ. Πλαπούτας		Ἰωάννης Εὐσταθίου	N
Νικόλαος Μπούκουρας	N	Γεώργιος Ἰατρός	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	N
Πέτρος Δελιγιάννης		Λο κὰς Καλογερόπουλος	N
Ἀνδρέας Σομιανός	N	Νικόλαος Πειράκης	
Ἐμ. Ἀντίπας		Γρηγόριος Πατριαρχέας	
Ἀνδρέα. Νοταρᾶς		Στ. Καπετανάκης	
Εὐθ. Κανελόπουλος	N	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Γ. Πανοπριφτόπουλος		Π. Χριστόπουλος	
Εὐ. Οἰκονομόπουλος	N	Π. Κανελόπουλος	
Ἐμμανουὴλ Τσούχλος		Νικόλαος Μοσχούλας	N
Νικόλαος Ματθαίου	N	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	
Ν. Χ. Παναγιώτου	N	Ν. Πανουργιᾶς	
Σ. Κοπανίτσας	N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N
Ἰω. Βαλασόπουλος		Κωνσταντῖνος Βλάμης	N
Ν. Λεώπουλος	N	Ἀ. Χ. Λάντος	
Γ. Γιατράκος	N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Λουκᾶς Στεφάνου	N	Π. Πατρινός	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος		Χρ. Τσαλαμιδᾶς	N
Ἰωάννης Ν. Ταμπακόπουλος		Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου	N
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης		Ἰ. Κ. Μωριάτης	
Γ. Ῥεβελιώτης		Ἠλίας Καράπαυλος	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	N	Γεώργιος Μπάστας	
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος		Ἰω. Σκαβέντσος	N
Α. Μαυροειδής		Γ. Νικολάου	N
Ἀναγνώστης Τσάκας	N	Μιχαὴλ Σολωμός	N
Γ. Κεφάλας		Κωνστ. Πλατύς	N
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης		Γεώργιος Ναύτης	N
Γ. Γουλιμής	N	Ἀν. Ῥενουάρδος	N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	N	Ἰωάννης Σαγρέδος	N
Παναγιώτης Παπατσώνης		Παναγιώτης Φάβης	N
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Ἀντώνιος Ἀρμάος	
Ἰω. Προβελέγιος		Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Ἰω. Ταταράκης	N	Κυριάκος Πονηρόπουλος	N
Σ. Βαρότσης		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Χ. Σουμαρίπας		Γεώργιος Ι. Σταϊκος	N
Δ. Δημητρακόπουλος		Δημ. Σταΐκος	N

Βασίλειος Κριεζής	N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Κυριάκος Δρυζίνας		Εὐαγγέλη Κοντογιαννης	
Δημήτριος Βυθούρης	N	Σ. Σκουμπουσθής	N
Παντολέων Κουτσουριώτης		Λύγερινὸς Λεβέρωρ	
Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	N	Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Πέτρος Χ. Πέτρου	N	Α. Μαντσάρης	N

Ἀναγνωσθὲν δ' ἐγένετο δεύτερον δι' ἀναστάσεως τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ὁμοίας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καθ' ὁμοιον πρωτόκολλον καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 74, ἔχει δὲ ὡς ἑπεται·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοτρόπως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον Μοναδικόν.

Τὸ ἄρθρον 22 τοῦ ἀστυκοῦ Ἑλληνικοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

« Ἀλλοδαπὸς προσενεγκὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα μεγάλας ἐκδουλεύσεις, εἰσαγαγὼν ἀξιόλογον ἐφεύρεσιν ἢ βιομηχανίαν, καθιδρύσας καταστήματα κοινωφελῆ, ἢ ἐπ' ἐξόχῳ διανοητικῇ ἱκανότητι διακρινόμενος, δύναται, ἅμα κατοικήσῃ ἐν Ἑλλάδι, ἐὰν δὲ ἦναι ὁμογενὴς καὶ χωρὶς τῆς ἐν Ἑλλάδι κατοικήσεως, νὰ πολιτογραφηθῇ δι' ἀποφάσεως τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ».

Προσελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσιν καὶ νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ 50,000 δραχμῶν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου τοῦ ἔτους 1857 διὰ τροφοδοσίαν τῶν πληρωμάτων τοῦ στόλου, ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν ὑμετέραν συζήτησιν καὶ ψῆφισιν τὸ συναπτόμενον νομοσχέδιον, καθ' ὃ χορηγεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωσις δραχμῶν 50,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου.

Νομίζω περιττὸν ὅλως νὰ φέρω τὸν λόγον περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς πρακειμένης πιστώσεως, διότι περὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ-

του ισχυρῶς πραγματεύεται ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς ἐν τῇ πρὸς τὴν Α. Μ. παρασυναπτομένῃ εἰς αὐτὸν ἐκθέσει αὐτοῦ, καὶ ἐξ αὐτῆς βεβαιοῦσθε ὅτι πράκειται ν' ἀναπληρωθῇ τὸ κενόν, ὅπερ ἡ τῶν τροφίμων ὑπερτίμησις ἀφίησιν εἰς τὴν τροφοδοσίαν τῶν πληρωμάτων τοῦ Στόλου. Πεποιθα δ' ὅτι μακρὰν παντὸς ἐνδοιασμοῦ καὶ μετὰ προθυμίας ἐλέτε φέρει λευκὴν ψῆφον ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου τούτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Δεκεμβρίου 1857.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ τ. ε. τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυ-
εἰς το Κεφάλ. 2 (τροφαὶ) ὑπελογίσθησαν διὰ τὴν τροφοδοσίαν
τῶν πληρωμάτων τῶν Βασιλικῶν πλοίων δραχμαὶ 171,773:60
ὑπολογισθείσης τῆς ἀξίας τῆς τροφοδοτικῆς μερίδος πρὸς λεπτὰ
57:28|100, κατὰ τὸ ἄρθρ. 3|15 Νοεμβρίου 1833 Υ. Β. διά-
ταγμα.

Ἐπειδὴ ἡ σημειωθεῖσα, ὡς εἴρηται ποσότης δὲν ἐπαρκεῖ διὰ
τὴν μεχρὶ τέλους τοῦ ἔτους ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης,
διότι ἕνεκα τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν τροφίμων ἡ ἀξία τῆς
μερίδος ἀποβαίνει πολὺ μεγαλειτέρα τῆς ὑπολογισθείσης, παρί-
σταται ἡ ἀνάγκη νὰ ζητηθῇ παρὰ τῶν Σωματικῶν ἀναπληρω-
ματικὴ πίστωσις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν
Ναυτικῶν εἰς τὸ Κεφάλ. 2 (τροφαὶ) ἐκ δραχμῶν 50,000.

Ὑποβάλλων, κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μεγαλειότητος, εἰς τὴν
Βουλὴν τὸ περὶ τούτου νομοσχέδιον, συνωδευμένον μετὰ τῆς
πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐκθέσεώς μου καὶ τῶν πρακτι-
κῶν αὐτοῦ, ἐξαιτοῦμαι τὴν ἐπιψήφισιν σου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 28 Δεκεμβρίου 1857.

Ὁ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸς
ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ, ὅπως ἔχει, παρὰ
τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ εἰς τὴν Βουλήν,
καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουρ-
γοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Δεκεμβρίου 1857.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ἀμοιβαίως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀποφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἀναπληρω-
τικὴ πίστωσις ἐκ δρ. 50,000 ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου 2 τοῦ προϋ-
πολογισμοῦ τοῦ 1857 ἔτους διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς τροφοδο-
σίας τῶν πληρωμάτων τοῦ Στόλου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφη-
μερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ ἡ Βουλὴ
παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἄμεσον συζήτησιν τοῦ νομοσχε-
δίου περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθ. ΧΙΑ'. νόμου.

Λαβὼν δὲ τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ὅτι δὲν
προτίθεται νὰ εἴπῃ τι κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, τοὐ-
ναντίον θεωρεῖ, ὅτι οἱ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν καὶ στρατιωτικῶν
ὑπουργοὶ δεικνύουσι τὴν ἀναγκαίαν πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν ὑπα-
ξιωματικῶν καὶ στρατιωτικῶν. Παρακαλεῖ δὲ καὶ τοὺς λοιποὺς
ὑπουργοὺς, ἰδίως μάλιστα τοὺς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν
ἐξωτερικῶν, ἵνα τὴν αὐτὴν ὑπὲρ τῶν ὑπαλλήλων των λάβωσι
πρόνοιαν, καὶ δι' ἑνὸς γενικοῦ καὶ διαρκοῦς νόμου θεραπεύ-
σωσι τὰς ἀνάγκας τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν. Ἀνέφερε δὲ ἰδίως
τοὺς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοὺς, διότι
τὴν αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων τούτων θεωρεῖ
μᾶλλον ἀναγκαίαν καὶ κατεπείγουσαν. Πάντες ὁμολογοῦμεν
ὅτι οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἀναλόγως τῶν κόπων καὶ τῆς ἐρ-
γασίας των δὲν ἔχουσι μισθοδοσίαν ἀρκοῦσαν εἰς τὰς δαπάνας
των, ἀφοῦ μάλιστα τὰ τρόφιμα ὑπερετιμήθησαν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ
τοὺς ἐξωτερικοὺς ὑπαλλήλους, ἔχουσιν οὗτοι νὰ ὑπερασπισθῶσι
συμφέροντα μεγάλης ἀξίας, τὴν λεπτομερῆ ἐξήγησιν τῶν ὁποίων
θεωρεῖ περιττὸν νὰ κάμῃ. Ἡ αὔξησις λοιπὸν τῆς μισθοδοσίας
τῶν ἐξωτερικῶν ὑπαλλήλων θέλει ἐλκύσει εἰς τὸν κλάδον τοῦτον
πρόσωπα ἱκανὰ καὶ ἄξια.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι ἐκτιμῶν τὸ αἴσθημα τοῦ προαγορεύ-
σαντος ὡς πρὸς τὴν πρότασίν του, παρατηρεῖ, ὅτι καὶ ἡ Κυ-
βέρνησις ἀναγνωρίζουσα τὸ σπουδαῖον τοῦ ἀντικειμένου, κατα-
βάλλει πολλὴν εἰς τοῦτο σκέψιν. Τὸ περὶ αὐξήσεως τῆς μισθο-
δοσίας τῶν ὑπαλλήλων ζήτημα, ξένον ἐπὶ τοῦ ἀνὰ χεῖρας νομο-
σχεδίου, ὑπὲρ οὗ ἀγορεύουσιν ἄλλοι λόγοι, πρέπει νὰ θεωρηθῇ
ὑπὸ δύω ὄψεις. Νὰ ἐξετάσωμεν δηλ. πρῶτον τὴν κατάστασιν

τοῦ ἰδιώτου, καὶ ἂν δύναται νὰ ἐπιβαρυνθῇ μὲ πλειότερα βάρη, καὶ δεύτερον νὰ ἐξετάσωμεν τὴν φορολογίαν κατ' ἄτομα. Ἀφοῦ δὲ ἐξετασθῶσι τὰ δύω ταῦτα ζητήματα, τότε δυνάμεθα νὰ προβῶμεν καὶ εἰς τὸ γενικὸν περὶ αὐξήσεως τῶν μισθῶν ζήτημα.

Ἐπέρρε προκληθεὶς ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι ἐνόμισεν ὅτι ἠδύνατο ν' ἀποφύγῃ τοῦ νὰ δώσῃ ἤδη ἀπάντησιν εἰς τὴν εὐγενῆ φωνὴν τὴν ὑψωθεῖσαν ὑπὲρ τοῦ δικαστικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ κλάδου, καθ' ὅσον θεωρεῖ τὸ ζήτημα τοῦτο ξένον τοῦ προκειμένου, καὶ πρόκειται μάλιστα ἡ Βουλὴ νὰ ἐπιληφθῇ προσεχῶς τοῦ ζητήματος τούτου, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις καταγίνεται ζητοῦσα νὰ συμβιβάσῃ τὰ διάφορα ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματα.

Ἐπὶ τούτοις ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Γ. Στάϊκον καὶ Μ. Μιχαλόπουλον, ἐξ' ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὡδὲ προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ πλειψηφεῖ διὰ ψήφων 75.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσκαίρου ἐπιχορηγήσεως εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς καὶ τὸ ναυτικόν, καὶ ἡ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος		Σωτήριος Στράτος	N
Δημήτριος Ὀρεινός	N	Δημήτριος Νάκης	N
Ἀντώνιος Βενιζέλος	N	Φίλων Φίλωνος	N
Π. Καμπάνης	N	Θεόδωρος Γρίβας	
Γ. Καΐρης	N	Νικόλαος Τσέλιος	N
Ἀντ. Καμπάνης		Π. Ταντερίας	N
Δημήτριος Τσάκης		Δ. Π. Πετροπουλάκης	
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Θ. Τσαννετάκης	
Νικόλαος Ἰατρός		Γεώργιος Κανδύλης	N
Γεώργιος Σκοῦρος		Α. Παπαθανασίου	N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N	Ν. Παπαμιχαλόπουλος	N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	
Σταῦρος Βλάχος	N	Σταμάτιος Μήτσας	N
Ἠλίας Καραγιάννης		Ἀνδρ. Ζέρβας	

Γ. Γιολδάσης		Λουκᾶς Στεράνου	N
Ν. Γρανίτσας		Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	
Γ. Βελῆς	N	Ἰωάν. Ν. Ταμπακόπουλος	
Γ. Σιρτᾶνος	N	Μ. Σκαλιστήρης	
Σ. Χ. Στερανόπουλος	N	Γ. Ν. Ριβελιώτης	
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	N	Β. Π. Δημητρακόπουλος	N
Ἀνδ. ἰας Αὐγερινός	N	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	
Σόλων Κρεστενίτης	N	Α. Μαυρειδής	
Δημήτριος Ἀθανασίου	N	Ἀναγνώστης Τσάκας	N
Γεώργιος Διαμάντης	N	Γ. Κεφάλας	
Ν. Βαρδαρῆγος		Κων. Ἰω. Κουρκουμέλης	
Α. Δεκιγάλας	N	Γ. Γουλιμῆς	N
Ἰω. Λορεντσιάδης	N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	N
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	N	Παναγιώτης Παπατσώνης	
Ἀεων. Ν. Πετιμεζᾶς	N	Σπ. Ἀντωνόπουλος	
Χαρίλαος Θεοχαραπουλος		Ἰω. Προβελέγιος	
Ἠλίας Παπαδαῖος	N	Ἰω. Ταταράκης	N
Γεώργιος Περωτής	N	Σ. Βαρότσης	
Ἰωάννης Ζάρκος	N	Χ. Σουμαρίπας	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Α. Κοντόσταυλος	N	Μ. Μιχαλόπουλος	N
Βελισάριος Νικολαΐδης		Α. Παπαδημητριάδης	N
Ἰωάννης Μπαλάφας		Ν. Κανάβος	N
Κωνστ. Πλαποῦτας		Ἰωάννης Εὐσταθίου	N
Νικόλαος Μπούκουρας	N	Γεώργιος Ἰατρος	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	N
Πέτρος Δελιγιάννης		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	N
Ἀνδρέας Σοφιανός	N	Νικόλαος Πιεράκος	
Ἐμ. Ἀντίπας		Γρηγόριος Πατριαρχέας	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Στ. Καπετανάκης	
Εὐθ. Κανελόπουλος	N	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Γ. Πανοπριτόπουλος		Π. Χριστόπουλος	
Εὐ. Οἰκονομόπουλος	N	Π. Κανελόπουλος	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Νικόλαος Μοσχούλας	N
Νικόλαος Ματθαίου	N	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	
Ν. Χ. Παναγιώτου	N	Ν. Πανουργιᾶς	
Σ. Κοπανίτσας	N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N
Ἰω. Βαλασόπουλος		Κωνσταντῖνος Βλάμης	N
Ν. Λεώπουλος	N	Α. Χ. Λόντος	
Γ. Γιατράκος	N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	

Π. Πατρινὸς		Κυριάκος Πονηρόπουλος	Ν
Χ. Τσαλαμιδᾶς	Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	Ν
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης		Δημ. Στάϊκος	Ν
Ἠλίας Καράπαυλος		Βασίλειος Κριεζῆς	Ν
Γεώργιος Μπάστας		Κ. Δουζίνας	
Ἰωάν. Σκαβεντσὸς	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	Ν
Γ. Νικολάου	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	
Μιχαὴλ Σολωμὸς	Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	Ν
Κωνστ. Πλατὺς	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρου	Ν
Γεώργιος Ναύτης	Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Ἀν. Ρενουάρδος	Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	Ν
Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν	Σ. Σκουμπουρδὴς	Ν
Παναγιώτης Ψάθης	Ν	Αὐγερινὸς Ἀδέρωφ	
Ἀντ. Ἀσμαος		Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Δημ. Πολυχρονόπουλος		Α. Μάντσαρης	Ν

Ἀναγνωσθέντα δ' ἐγένετο δεκτὰ τὸ 1 καὶ 2 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως.

Γενομένης δὲ ὁμοίας καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, συνήχθη ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 75 κατὰ πρωτόκολλον ὁμοιον τῷ προηγηθέντι, ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν. κτλ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ὁ ΠΑ'. ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1857 νόμος ἰσχύει καὶ μετὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1857.

Ἄρθρον. 2. Κατὰ συνέπειαν χορηγοῦνται ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἔτος 1858 εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, αἱ ἑξῆς ποσότητες.

Εἰς μὲν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ 1 κεφαλαίου δραχμαὶ 121, 260, καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου δραχμαὶ 186. 834.

Εἰς δὲ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου ά. τοῦ 1 κεφαλαίου δραχμαὶ 18.545, καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου δ' τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου δραχμαὶ 8.727.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τε Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Προέβη ἔπειτα ἡ Βουλὴ καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκπτώσεως τοῦ ἐγγείου φόρου τοῦ σταφιδοκαρπου, καὶ γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Πετιμεζᾶν καὶ Α. Δεκιγάλαν, συνήχθη, κατὰ τὸ φύλλον προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 74.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐλαττώσεως τοῦ ἐγγείου φόρου ἐπὶ τοῦ σταριδοκαρπου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος		Σταμάτιος Μήτσας	Ν
Δημήτριος Ὀρεινὸς	Ν	Ἀναγ. Ζέρβας	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Γ. Γιολδάσης	
Π. Καμπάνης	Ν	Ν. Γρανίτσας	
Γ. Καΐρης	Ν	Γ. Βελῆς	Ν
Α. Καμπάνης		Γ. Στρατῆνος	Ν
Δημήτριος Τσάκρης		Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	Ν
Νικόλαος Ἰατρὸς		Ἀνδρέας Αὐγερινὸς	Ν
Γεώργιος Σκοῦφος		Σόλων Κρεστενίτης	Ν
Δημήτριος Καλλιγρονᾶς	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Ν. Βερβαρῆγος	
Ἠλίας Καραγιάννης		Ἀ. Δεκιγάλας	Ν
Σωτήριος Στρατὸς	Ν	Ἰω. Λαμπετσιάδης	Ν
Δημήτριος Νάκος	Ν	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Θεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν
Π. Τανταρίας	Ν	Γεώργιος Περωτὴς	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Ἰωάννης Ζάρκος	Ν
Θ. Τσαννετάκης		Ἀθανάσιος Δαννηλόπουλος	
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Α. Κοντόσταυλος	Ν
Α. Παπαθανασίου	Ν	Βελισάριος Νικολαΐδης	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Κωνστ. Πλαπούτας	

Νικόλαος Μπούκουρας	. . N	Γεώργιος Ἰατρός	. . . .
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	. . .	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	. N
Πέτρος Δελιγιάννης	. . . .	Λουκᾶς Καλογερόπουλος	. N
Ἀνδρέας Σοφιανός	. . . . N	Νικόλαος Πιερράκος	. . . .
Ἐμ. Ἀντίπας	. . . . .	Γρηγόριος Πατριαρχέας	. .
Ἀνδρ. Νοταρᾶς	. . . . .	Στ. Καπετανάκης	. . . .
Εὐθ. Κανελόπουλος	. . . N	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	. .
Γ. Ἀναπριφτόπουλος	. . .	Π. Χριστόπουλος	. . . . .
Εὐ. Οἰκονομόπουλος	. . . N	Π. Κανελόπουλος	. . . . .
Ἐμμ. Τσοῦχλος	. . . . .	Νικόλαος Μοσχούλας	. . N
Νικόλαος Ματθαίου	. . . N	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	. . .
Ν. Χ. Παναγιώτου	. . . N	Ν. Πανουργιᾶς	. . . . .
Σ. Κοπανίτσας	. . . . . N	Εὐθ. Κιχαγιᾶς	. . . . . N
Ἰω. Βλασόπουλος	. . . .	Κωνσταντῖνος Βλάμης	. . N
Ν. Λεώπουλος	. . . . . N	Α. Χ. Λόντος	. . . . .
Γ. Γιατράκος	. . . . . N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	. .
Λουκᾶς Στεφάνου	. . . . N	Π. Πατρινός	. . . . .
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	.	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	. . . . N
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	. .	Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	. . N
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης	. . .	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	. . .
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	. . . .	Ἠλίας Καράπουλος	. . . .
Β. Π. Δημητρακόπουλος	. . N	Γεώργιος Μπάστας	. . . .
Ἀναγνώστης Δεβόπουλος	. .	Ἰω. Σκαβέντσος	. . . . . N
Ἀ. Μαυρειδῆς	. . . . .	Γ. Νικολάου	. . . . . N
Ἀναγν. Τσάκας	. . . . N	Μιχαὴλ Σολωμὸς	. . . . N
Γ. Κεφάλας	. . . . .	Κωνστ. Πλατὺς	. . . . N
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης		Γεώρ. Λαύτης	. . . . . N
Γ. Γουλιμῆς	. . . . . N	Ἀν. Ῥενουάρδος	. . . . N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	N	Ἰωάννης Σαγρέδος	. . . N
Παναγ. Παπατσώνης	. . .	Παναγιώτης Ψαθᾶς	. . . N
Σπ. Ἀντωνόπουλος	. . . .	Ἀντ. Λουκᾶς	. . .
Ἰωάν. Προβελέγγιος	. .	Δημ. Πολυχρονόπουλος	. . .
Ἰω. Ταταράκης	. . . N	Κυριάκος Πονηρόπουλος	. N
Σ. Βαρότσης	. . . . .	Ἀναγν. Παπατσώρης	. . .
Χ. Σουμακίπας	. . . .	Γεώργιος Ι. Σταΐκος	. . N
Δ. Δημητρακόπουλος	. .	Δημ. Σταΐκος	. . . . N
Μ. Μιχαλόπουλος	. . . . N	Βασίλειος Κριεζῆς	. . . N
Α. Παπαδημητριάδης	. . . N	Κυριακος Δουζίνας	. . .
Ν. Καναβός	. . . . . N	Δημήτριος Βουδούρης	. . . N
Ἰωάννης Εὐσταθίου	. . . N	Παντολέων Κουντουριώτης	.

Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	. . . N	Σ. Σκουμπουρδῆς	. . . .
Πέτρος Χ. Πέτρος	. . . N	Λύγερινὸς Ἀθέρωφ	. . . .
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	. . .	Νικόλαος Β. Μπουδούρης	. .
Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	. N	Α. Μάντσαρης	. . . . . N

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 1 ἄρθρου, ἐζήτησέ τις νὰ παραταθῇ ὁ χρόνος μέχρι τέλους Ἰουλίου· ὁ δὲ ὑπουργὸς παρεδέχθη νὰ παραταθῇ μέχρις εἰκοστὴν Ἰουλίου.

Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι ὅσος σταφιδοκαρπὸς ἐξήχθη, τοὐλάχιστον ὁ τῆς Ἠλείας, ἐπωλήθη εἰς τιμὴν μὴ ἀνταποκρινομένην οὐδὲ εἰς τὰ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς. Θεωρεῖ διὰ τοῦτο ἀναγκαῖον νὰ ληφθῇ ἐν μέτρον διὰ τὴν ἐν γένει ἐλάττωσιν τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ τέλους τῆς ἐξαγωγῆς ἵνα μὴ καταστραφῶσιν ἐντελῶς οἱ ἰδιοκτῆται.

Προσέθηκεν ἕτερος ὅτι ὁ ὑπὸ συζήτησιν νόμος ἀφορᾷ τὸ προϊὸν τῆς σταφίδος, οἱ δὲ λόγοι οἵτινες ἠνάγκασαν τὸν ὑπουργὸν νὰ φέρῃ τὸ προκείμενον νομοσχέδιον εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ ἰδιώτου, ὅτις ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν κατάστασιν τοῦ προϊόντος. Ὁ ὑπουργὸς εἶδεν, ὅτι ἕνεκα τῶν ἐξόδων οἱ σταφιδοκαλλιεργηταὶ δὲν εὑρίσκονται εἰς θέσιν εὐάρεστον, καὶ κατὰ συνέπειαν ὅτι ὁ ἐπιβαλλόμενος φόρος κατέστη δυσανάλογος. Ἀλλὰ τάχα ὁ διὰ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου προσαυξόμενος φόρος εἶναι ἀνάλογος; Πέρυσι τὰ ἔξοδα ἀνέβησαν εἰς πεντήκοντα τάλληρα δι' ἑκάστην χιλιάδα καὶ ἐπωλήθη τρία μέχρις ἑνὸς φιορίνια τὸ καντάριον, ὀλιγώτερον δηλ. τοῦ πληρονομένου φόρου.

Τὸ προϊὸν τῆς σταφίδος δὲν εἶναι ἀδιάφορον· ἐπηρεάζει πολὺ τὴν οἰκονομικὴν ἡμῶν κατάστασιν, διότι ἐκ τῆς σταφίδος εἰσάγονται ἐν Ἑλλάδι τὰ 3/4 τοῦ ὅλου εἰσοδήματός μας, καὶ ἐπομένως προϊὸν τοιοῦτον πρέπει νὰ ἐφελκύσῃ τὴν προσοχὴν καὶ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἔθνους. Ἀλλά, θέλουν εἰπῇ, ἐὰν ἐφέτος ἡ σταφὶς ἐπωλήθη εἰς μικρὰν τιμήν, τὸ ἑπόμενον ἔτος θέλει πωληθῇ εἰς τιμὴν ἀνωτέραν, αὐτὸς δὲ λέγει ὅτι δὲν θέλει πωληθῇ συμφερώτερον, τὰ δ' ἔξοδα θέλουν εἶσθαι τὰ αὐτά, διότι αἱ χεῖρες ἐν Ἑλλάδι εἶσιν ὀλίγαι, ἡ καλλιέργεια διαρόρων προϊόντων ἐξετάθη πολὺ καὶ ἐκ τούτου προκύπτει ἡ αὔξησις τῶν ἡμερομισθίων. Τὰ ἔξοδα ἑπομένως τῆς καλλιεργίας θέλουν εἶσθαι ἀνώτερα τῆς τιμῆς τοῦ προϊόντος, διότι τὸ ποσὸν αὐξάνει κατ' ἔτος, ἡ κατανάλωσις μένει ἡ αὐτὴ καὶ ἡ τιμὴ βεβαίως θέλει ἐλαττωθῇ. Πρὸς τί λοιπόν, δύναται νὰ εἴπῃ τις, ἡ τοσαύτη τῶν φυτειῶν ἔκτασις; πρὸς τί ἡ τοσαύτη ἀπληστία εἰς τὴν

σταριδοφυτείαν; τίς τότε πταίει, ἐὰν τιμωρῆσθε διὰ τὴν ἀπληστίαν σας; Ἀλλὰ τότε διατί ἡ τοσαύτη αὔξησις τῶν ἀμπελουργειῶν, τῶν ἐλαιώνων, τῶν μορεῶν, ἥτις συνεπέφερε τὴν τῶν ἡμερομισθίων αὔξησιν; Ἀλλ' ἂς ἀφήσωμεν τὰς τοιαύτας ἀντεγκλήσεις, διότι ἡ κατάστασις αὕτη εἶναι ἀπόρροια τῶν περιστάσεων. Ἐξελθόντες οἱ Ἕλληνες τοῦ ἀγῶνος ἐνόμισαν ἀναγκαῖον ν' ἀποκτήσωσιν ἓν κτῆμα. Κατέφυγαν εἰς τὴν γεωργίαν, εἰς τὰς ἀμπελουργείας καὶ ἄλλα ἀντικείμενα, εἰς τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν εὕρισκον τόσην ὠφέλειαν, ὅσην εἰς τὸ προϊὸν τῆς σταρίδος καὶ διὰ τοῦτο ἐξ ἀνάγκης προσέφυγον εἰς τὴν σταριδοφυτείαν. Περιωρίσθησαν δὲ εἰς μόνην τοῦ προϊόντος αὐτοῦ τὴν καλλιέργειαν, διότι ἂν ἤθελον νὰ φυτεύσωσι συγχρόνως καὶ ἐλαίας ἢ μορέας, δὲν ἤθελον ἔχει οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἄλλο, διότι αἱ ἐργασίαι συμπίπτουν καὶ αἱ χεῖρες εἶσιν ὀλίγαι.

Τοιαύτης οὔσης τῆς καταστάσεως, ἡ Κυβέρνησις ἐφρόντισε νὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ἀλλὰ συγχρόνως πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπικειμένην ἐλάττωσιν τῆς τιμῆς καὶ νὰ προνοήσῃ πρὸ τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ προϊόντος τοῦ προσεχοῦς ἔτους διὰ τὸν προσδιορισμὸν φόρου ἀναλόγου πρὸς τὴν κατάστασιν τοῦ προϊόντος, νὰ λαβῃ δὲ καὶ πᾶσαν δυνατὴν πρόνοιαν ὑπὲρ αὐτοῦ.

Ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὅτι εὐχαριστεῖ τὸν προαγορεύσαντα, διότι τῷ ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ εἴπῃ ἐν ὀλίγοις πῶς θεωρεῖ τὸ ἀντικείμενον περὶ οὗ πρόκειται. Ἡ Κυβέρνησις τὸ προϊὸν τῆς σταρίδος θεωρεῖ ὑπὸ τὴν ἐποψιν τοῦ δημοσίου πλούτου, καὶ οὐχὶ ὑπὸ τὴν φορολογικὴν, καὶ εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ ἐναγχολίται. Ἡ Κυβέρνησις σκέπτεται πῶς τὸ προϊὸν αὐτὸ νὰ ἐξάγηται εἰς πλειότερον ποσὸν καὶ νὰ πωλῆται εἰς τιμὴν ἀνωτέραν. Ἐπομένως παρακαλεῖ καὶ τὸν προαγορεύσαντα καὶ πάντας τοὺς βουλευτὰς νὰ δώσωσιν ὅσας συμβουλὰς θεωροῦσιν ἀναγκαίας πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπόν. Μετὰ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐπέρχεται ὡς δευτερεῖον τὸ περὶ φόρου, διότι ὡς κύριον φορολογικὸν ζήτημα θεωρεῖ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ δημοσίου πλούτου, καθ' ὅσον ὅταν ἡ πρόσοδος τῆς κοινωνίας αὐξάνῃ, τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα ἐκπληροῦται καὶ τὰ δημόσια ταμεῖα πληροῦνται.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν παρατήρησιν τοῦ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσαντος περὶ τῆς γενικῆς τοῦ φόρου ἐλαττώσεως, παρατηρεῖ ὅτι καὶ ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Κυβέρνησις θέλουσι νὰ ἔλθουν εἰς βοήθειαν τοῦ πολίτου, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον θέλει σκεφθῆ ἐπὶ τοῦ

ἀντικειμένου αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐδεμίαν δύναται νὰ δώσῃ ὑπόσχεσιν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ μοναδικὸν ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, παραταθείσης τῆς προθεσμίας μέχρις 20 Ἰουλίου.

Γενομένης εἶτα ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Παπαμιχαλόπουλον καὶ Χ. Τσαλαμιδᾶν, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 74, ἔχει δ' οὕτω·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ΥΕ'. Νόμου εἰσπραττόμενος κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἔγγειος φόρος ἐπὶ τοῦ σταριδοκαρποῦ τῆς παραγωγῆς τοῦ 1857 ἔτους προσδιορίζεται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου μέχρις 20 Ἰουλίου τοῦ 1858 εἰς δραχμὰς δώδεκα δι' ἑκάστην χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν, τὸ δὲ ἐξαγωγικὸν τέλος αὐτοῦ εἰς δραχμὰς ἓξ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς δευτέρας τὴν εἰσακολούθησιν τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ἀποζημιώσεως τῶν οἰκοπέδων Πατρῶν νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Πονηρόπουλος
Γ. Διαμάντης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΔ'.

Τῆς 8 Ἰανουαρίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ὁ πρόεδρος ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης ἀπέστειλεν εἰς τὸ προεδρεῖον τὸν ἰσολογισμὸν τῆς

Β'. ἐξαμηνίας τοῦ λήξαντος ἔτους, παριστάνοντα λίαν εὐάρεστα ἀποτελέσματα.

Προστέθηκε μετὰ ταῦτα, ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν ἤρχετο εἰς τὴν Βουλὴν, τῷ ἐδόθη ἀναφορὰ διαφόρων κατοίκων τῶν Πατρῶν εἰς τὸ Σῶμα, δι' ἣν μάλιστα ἔδωκε καὶ ἀπόδειξιν παραλαβῆς. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἀντικείμενον ἀφορᾷ τὸ περὶ ἀποζημιώσεως τῶν οἰκοπέδων Πατρῶν νομοσχέδιον, τοῦ ὁποίου ἤρχισε τὴν συζήτησιν ἡ Βουλὴ, δὲν δύναται, κατὰ τὸν κανονισμὸν, ἢ νὰ παραπέμψῃ τὴν ἀναφορὰν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἐπιτροπήν.

Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἂν καὶ ἡ ἀναφορὰ πραγματεύεται ζήτημα λελυμένον, ἤτοι, περὶ τῶν οἰκοδομησάντων ἐν τῇ κάτω πόλει Πατρῶν, παρατηρεῖ ὅτι καὶ λελυμένον ἂν δὲν ἦτον τὸ ζήτημα, δὲν ἔχουσι δίκαιον οἱ ἀναφερόμενοι, καθ' ὅσον ψευδῶς παριστάνοντες ὅτι συνῳκίσθησαν πρῶτοι εἰς τὴν πόλιν Πατρῶν, παραπονοῦνται ὅτι, ἀφοῦ ἐχρησιμεύσαν ὡς πυρὴν τοῦ συνοικισμοῦ τούτου καὶ ἐδαπάνησαν πρὸς τοῦτο τὰ ὀλίγα κτήματά των, ἀποβάλλονται ἤδη τῶν οἰκιῶν. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀληθὴς ὁ ἰσχυρισμός των, ἐπειδὴ πάντες οἱ κατ' ἀρχὰς συνοικισθέντες ἔχουσι τακτικὰς ἀδείας οἰκοδομῆς καὶ μένουσιν εἰς τὰ οἰκόπεδά των, ὑποχρεούμενοι μόνον νὰ πληρώσωσι κατ' ἐκτίμησιν. Μετὰ τούτους ὅμως ἐπῆλθον ἄλλοι, οἵτινες καταλαβόντες οἰκόπεδα, ἔκτισαν ἄνευ ἀδείας τῶν ἐπιτροπῶν, ἄνευ τινὸς δικαιώματος, καὶ τὰ οἰκόπεδα ταῦτα πρόκειται νὰ λάβωσιν οἱ δικαιοῦχοι, ἀφοῦ πληρωθῶσιν οἱ κάτοχοι τὴν ἀξίαν τῆς ὕλης καὶ λάβωσιν ἀνὰ 300 πήχεις ἐκ τῶν ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως γηπέδων. Οἱ ἀναφερόμενοι λοιπὸν οὐ μόνον δὲν ἔχουσι δίκαιον, ἀλλὰ καὶ τὸ ζήτημα ἐλύθη, ὡς εἶπεν, ὑπὸ τῆς Βουλῆς, γενομένου δεκτοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως αὐτῶν ἄρθρου.

Ἀναγνωσθείσης δὲ, αἰτήσει τῆς Βουλῆς, τῆς ἀνωτέρω ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων Πατρῶν, ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν ἐξακολουθησιν τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ἀποζημιώσεως τῶν οἰκοπέδων Πατρῶν νομοσχεδίου καὶ ἀναγνωσθέντα, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τὰ ἄρθρα 10, 11 καὶ 12 ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 13 ἄρθρου μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, μὴ παραδεχομένης τὴν περὶ κατασχέσεως τοῦ γηπέδου διάταξιν, παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι ἡ

διάταξις αὕτη ἐτέθη ὡς ἀναγκαία ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τρίτων, ἐπειδὴ, ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἐντὸς τοῦ ἔτους τρίτος τις ἀμφισβητεῖ ἐν οἰκόπεδον, πῶς θέλομεν ἐξασφαλίσει αὐτὸν, ἂν ὁ λαβὼν τὸ οἰκόπεδον τὸ ὑποθηκεύσῃ ἢ παραχωρήσῃ; Ἐντεῦθεν λοιπὸν ὡρμήθη τὸ ὑπουργεῖον εἰς τὴν περὶ κατασχέσεως διάταξιν, εἰπὼν, ὅτι, ἂν γεννηθῇ ἀμφιβολία ἐπί τινος ἐκ τῶν παραχωρηθέντων γηπέδων, πρέπει νὰ γίνηται αὕτη πασιφανὴς καὶ νὰ σημειοῦται τὸ γήπεδον εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν. Κατ' αὐτὸν ἑπομένως τὸν τρόπον καὶ ὁ τρίτος θέλει γνωρίζει τὴν τοῦ οἰκοπέδου του κατάστασιν καὶ ὁ λαβὼν τὸ οἰκόπεδον θέλει δύνασθαι νὰ συναλλάττηται ἐπ' αὐτοῦ.

Εἰπόντος δὲ τινος τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι, ἀφοῦ τὸ δημόσιον διατηρεῖ ἐπὶ ἓν ἔτος τὴν κυριότητα τῶν ἀνταλλασσομένων οἰκοπέδων, ἡ ἐπιτροπὴ ἐθεώρησεν ὡς πλεονάζουσαν τὴν περὶ κατασχέσεως διάταξιν· ἐπανέλαβεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι πρὸς τὸ τέλος τοῦ ἔτους δύνανται νὰ γίνῃ παράπονον δι' ὁποιονδήποτε τῶν γηπέδων τούτων, τὸ δὲ παράπονον ἔχει τὴν ἰσχὺν νὰ ἀναστείλῃ τὴν εἰς τὸν πολίτην ἀναγνώρισιν τῆς κυριότητος τοῦ γηπέδου. Ἀλλ' ἂν ὁ ἔχων τὸ γήπεδον πωλήσῃ αὐτὸ μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους καὶ ἐν τῷ μεταξὺ χάσῃ τὴν δίκην, ὁ ἀγοραστὴς ζημιοῦται βεβαίως. Ἡ ἐγγραφὴ λοιπὸν τοῦ παραπόνου μὴ ἀφορῶσα πάσως τὸ δημόσιον, ἀσφαλίζει τὰ συμφέροντα τρίτων.

Ἕτερον μέλος ἐπέφερεν, ὅτι ἀφ' οὗ τὸ δημόσιον ἀναγνώρισε τὰς μέχρι τοῦδε περὶ ἀποζημιώσεως τῶν οἰκοπέδων πράξεις τῶν ἐπιτροπῶν, διὰ τῆς προκειμένης διατάξεως ἐρχόμεθα νὰ δώσωμεν τὴν εὐκολίαν, εἰς τοὺς προτείνοντας δικαιώματα ἐπὶ γηπέδων τῆς ἄνω πόλεως, νὰ ζητήσωσιν ἤδη αὐτά. Ἀλλ' ἐὰν ἀναίσωμεν τοιαύτην ἀπαιτήσεων θύραν καὶ δύνανται νὰ ἀμφισβητοῦν ἄλλοι τὰ παραχωρηθέντα γήπεδα, τὸ δημόσιον θέλει ὑπαχθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην μιᾶς ἀποζημιώσεως. Ἄλλως τε, ἀφ' οὗ διεχαράχθησαν εἰς τὴν πόλιν δρόμοι, ἐτέθησαν θεμέλια οἰκων καὶ ἠγέρθησαν διάφορα καταστήματα, εἶναι δύσκολον νὰ διακριθῶσιν ἤδη τὰ πρῶτα σημεῖα τῆς πόλεως καὶ κατὰ συνέπειαν αἱ ἐνδεχόμεναι ἀπαιτήσεις, ἐκ τούτου δὲ θέλομεν εὑρεθῇ εἰς μεγάλας περιπλοκάς. Διὸ προτείνει τὴν ἐξάλειψιν ὁλοκλήρου τῆς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διατάξεως.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι μέχρι τοῦδε πᾶς ὁ ζητῶν νὰ λάβῃ γήπεδον ἐν τῇ κάτω πόλει, ὥριζε νὰ δώσῃ ἄλλο κείμενον ἐν τῇ ἄνω. Τὸ μέτρον ὅμως τοῦτο δὲν ἦτον δυνατὸν

πραγματοποιηθῇ, καθ' ὅσον καὶ τὰ σημεῖα τῆς πόλεως συνεμίχθησαν καὶ τὰ ἀνταλλαχθέντα γηπεδα περιῆλθον εἰς χεῖρας ἄλλων. Ἐπειδὴ δὲ πρώτιστος ὅρος ἦτον νὰ μὴ δίδῃ τὸ δημόσιον παραχωρητήρια γηπέδων πρὶν ἡ λαμβάνῃ ἕτερα εἰς τὴν ἄνω πόλιν, ἡ πρόοδος τῆς πόλεως εἶχε σταματήσει. Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν ἔχουσα κατάλογον τῶν γηπέδων τῆς ἄνω πόλεως, εἶπεν, ὅτι ἐκθέτει αὐτὸν ἐπὶ ἓν ἔτος, καὶ πᾶς ὁ ἔχων κατὰ τοῦ καταλόγου παράπονα δύναται νὰ ὑποβάλῃ αὐτὰ ἐντὸς τοῦ ἔτους εἴς τε τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον καὶ εἰς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, ἵνα καθαρισθῶσιν αἱ ἀξιώσεις του. Διὰ τοῦ κατασλόγου λοιπὸν πρόκειται νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ δημόσιον ὅλα τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ νὰ κάμῃ ἀνταλλαγὴν δι' οἰκοπέδων τῆς κάτω πόλεως. Ἐπειδὴ δέ τινες ἐνέμειναν εἰς τὴν ἄνω πόλιν, ἡ Κυβέρνησις ἀναγνωρίζει τὰ οἰκόπεδά των, τὰ δὲ λοιπὰ θεωρεῖ δημόσια.

Ἐπὶ τῇ διασαφήσει ταύτῃ ἀπέσυρε τὴν τροπολογίαν αὐτοῦ ὁ τὴν ἐξάλειψιν τῆς διατάξεως ὅλης προτείνας. Μὴ ἐπιμενούσης δὲ καὶ τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὴν γνώμην αὐτῆς, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ὡς καὶ τὰ μετ' αὐτὸ **14, 15, 16, 17, 18** καὶ **19** δι εἰδικῆς ἕκαστον ἀναστάσεως.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα τὸ **20** ἄρθρον καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσα οὕτως·

« Ἡ παραχώρησις ἐπ' ἐκτιμήσει, εἶναι δίκαιον νὰ μὴ θεωρηθῇ προαιρετική, ἑπομένως ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει νὰ ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τοῦ ἄρθρου **20**, ἡ ἔκφρασις « δύναται νὰ παραχωρηθῇ », καὶ ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς κατηγορηματικῆς λέξεως « παραχωρεῖται ».

Ὅταν τις γνωρίσῃ εἰς ποίαν πληρωμὴν δικαιώματος ἐπιφανείας ἦσαν ὑπόχρεα οἰκόπεδά τινα τῶν Πατρῶν, δὲν δύναται εἰμὴ νὰ τὰ θεωρήσῃ ἀφομοιούμενα μὲ τὰς ἐντελεῖς ἰδιοκτησίας· οἱ ἰδιοκτῆται τοιούτων οἰκοπέδων ἦσαν ὑπόχρεοι νὰ καταβάλλωσιν ἐτησίως εἴς τινα τῶν ναῶν τῆς πόλεως ἢ τῶν παρακειμένων Μονῶν, μίαν ἢ δύο τὸ πολὺ ὀκάδας κηροῦ ἢ λιβάνου. Ἐὰν λοιπὸν σήμερον κατὰ τὸ ἥμισυ θεωροῦμεν κυρίους τῶν οἰκοπέδων τούτων, εἶναι δίκαιον **1)** νὰ μὴ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ὑπάρχουσα ἢ μὴ ἐπὶ αὐτῶν τῶν οἰκοπέδων οἰκοδομή· **2)** νὰ ληφθῇ ὡς ὅρος τιμήματος τοῦ ἡμίσεως, ἡ ἀξία ἣν εἶχε τὸ ἥμισυ τοῦτο, ὅτε ἐγίνετο εἰς αὐτοὺς ἡ παραχώρησις· κατὰ συνέπειαν προτείνει νὰ ἀφαιρεθῶσιν αἱ λέξεις « ἐὰν ἀνήγειρον ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομὰς μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου **1857** » καὶ νὰ προστεθῇ

« λαμβανομένης ὡς ὅρου τοῦ τιμήματος τῆς ἀξίας ἣν εἶχον τὰ οἰκόπεδα, ὅτε παρεχωρήθησαν. »

Ἐπὶ ταύτῃ λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν εἶναι δικαία εἰς τὴν κρίσιν της, θεωροῦσα τὴν ἐπιεικῆ τοῦ δημοσίου διαγωγὴν ὡς ἀδίκημα πρὸς τοὺς ἔχοντας οἰκόπεδα ὑποκείμενα εἰς πληρωμὴν δικαιώματος ἐπιφανείας. Γνωστὸν εἶναι ὅτι, κατὰ τὴν νομοθεσίαν ἡμῶν, ἠδύνατο ἡ Κυβέρνησις νὰ εἴπῃ πρὸς τούτους· « εἴχατε ἓν δικαίωμα ἐπιφανείας, μὴ πληρώσαντες ὅμως τὰ νενομισμένα, ἀπωλέσατε τὸ δικαίωμά σας. » Ἀλλ' ἀντὶ τούτου, τὸ δημόσιον ἐπιεικῶς φερόμενον, ἐπροτίμησε νὰ ὑπαγάγῃ καὶ αὐτοὺς κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν ἐφορτευσάντων ἐθνικὴς γαίας κατηγορίαν, καθ' ὅσον εἶχον τὰ οἰκόπεδα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Τουρκοκρατίας. Ἐκ τῶν προτεινομένων λοιπὸν μεταβολῶν δέχεται νὰ τεθῇ μόνον ἡ λέξις *παραχωρεῖται* ἀντὶ τῷ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ *δύναται νὰ παραχωρηθῇ*.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν προποποίησιν ταύτην, ἔχον ὡς ἕπεται·

« Ἄρθρον **20**. Οἱ ἔχοντες οἰκόπεδα ὑποκείμενα εἰς πληρωμὴν δικαιώματος ἐπιφανείας πρὸς τὸ δημόσιον (νυβέλλου) καθίστανται κύριοι τοῦ ἡμίσεως αὐτῶν καὶ ἔχουσι δι' αὐτὸ δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἡ ἀνταλλαγῆς, ἐὰν κεῖται ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως. Τὸ ἄλλο ἥμισυ θεωρούμενον ὡς ἐθνικὸν παραχωρεῖται εἰς τοὺς ἰδίους κατ' ἐκτίμησιν, ἐὰν ἀνήγειραν ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομὰς μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου **1857**.

Ἐὰν κάτοχός τις οἰκοπέδου ὑποκειμένου εἰς δικαίωμα ἐπιφανείας καὶ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως κειμένου ἔλαβεν ἤδη πρὸς ἀποζημίωσιν ἐθνικὸν οἰκόπεδον, τοῦ ὁποίου ἡ ἔκτασις εἶναι ἀνωτέρα τοῦ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντος ἡμίσεως, ἐφαρμόζεται ὡς πρὸς τὸ πλεόνασμα ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου **2**. »

Μετὰ τὴν παραδοχὴν τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου παρετήρησέ τις ἐπὶ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι δὲν παραδέχεται τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθεῖσαν ἰδέαν ὅτι οἱ ἔχοντες δικαίωμα ἐπιφανείας, μὴ πληρώσαντες τὸν συμπεφωνημένον φόρον, ἀπώλεσαν τὸ δικαίωμά των. Τοιαύτην ἀρχὴν δὲν δέχεται διὰ τὴν Ἑλλάδα καθ' ὅσον οἱ Ἕλληνες μόλις ἐξελθόντες τοῦ ἀγῶνος, δὲν ἐγνώριζον τοιαύτης φύσεως τύπους· καὶ πρέπει νὰ εἰδοποιηθῶμεν πρῶτον ὅτι ὑπαγόμεθα εἰς αὐτούς, καὶ οὐχὶ νὰ ἐφαρμόζωσιν ἐφ' ἡμῶν ἀπ' εὐθείας τοὺς τύπους εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν πρὸ πολλοῦ ἤδη ἀποκατεστημένων.

Ἀκολούθως ἀναγνωσθέν, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ 21 ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 22 ἄρθρου μετὰ τῆς ἐπομένης γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς·

«Ἡ τακτοποιητικὴ ἐπιτροπή, εἴτε ἐσφαλμένως ἑρμηνεύσασα τὰ διατάγματα τοῦ Κυβερνήτου, εἴτε, ὅπερ τὸ πιθανώτερον, διότι αἱ πράξεις αὐτῆς ἦσαν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς τότε Κυβερνήσεως, ἀποδοῦσαι τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν εἰς τὰ διατάγματα ἐκεῖνα, ἀπεζημίωσαν πολλοὺς πολίτας διὰ οἰκόπεδα κείμενα ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως, ἀλλ' ἐντὸς τῆς παλαιᾶς πόλεως κείμενα· ὅλα σχεδὸν τὰ οἰκόπεδα ταῦτα περιῆλθον διὰ πωλήσεως εἰς τρίτους, οἵτινες ἐν καλῇ πίστει τὰ ἠγόρασαν, ᾠκοδόμησαν ἐπ' αὐτῶν καὶ συνετέλεσαν τὰ μέγιστα νὰ λαμπρυνθῇ ἡ πόλις· αἱ πλειότεραι τῶν πωλήσεων τούτων ἔχουν χρονολογίαν 15—25 ἐτῶν, καὶ ἂν δύναταί τις νὰ στηρίξῃ τὴν ἀρχὴν ὅτι αἱ πράξεις τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως δὲν εὐθύνουσι τὴν Κυβέρνησιν, καὶ νὰ θεωρήσῃ ὅτι ἡ τακτοποιητικὴ ἐπιτροπὴ κακῶς ἀπεζημίωσε τοὺς ἐκτὸς τοῦ σχεδίου κειμένους, ἀφοῦ μάλιστα ἡ ἀποζημίωσις ἐγένετο τότε δημοσίᾳ, καὶ οἱ ἀποζημιωθέντες ἔβλεπον ἄδειαν οἰκοδομῆς, μεταλλάσσει τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, δὲν εἶναι λίαν σκληρὸν καὶ ἄδικον νὰ θεωρήσῃ ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία σήμερον τὰ γήπεδα ταῦτα ὡς ἐθνικά, καὶ μετὰ τριακονταετίαν νὰ τὰ παραχωρήσῃ ἐπὶ τιμήματι; Ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τοῦτο προτείνει τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ἀ. ὅρου τοῦ ἐδ. 3 τοῦ εἰρημένου ἄρθρου. Τοιουτοτρόπως διὰ τοῦ νέου νόμου δὲν θέλει προκύψει καὶ τὸ μίγα ἄτοπον νὰ ἐνεργηθῶσι ἄπειροι δίκαι ὑπὸ τῶν κατόχων τοιούτων οἰκοπέδων κατὰ τῶν δικαιοπαρόχων αὐτῶν.»

Παρετήρησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἡ προκειμένη τοῦ νόμου διάταξις στηρίζεται εἰς προηγουμένους νόμους καὶ διατάγματα, τὰ ὁποῖα ἀποκλείουν ὁριστικῶς τὰ ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως κείμενα οἰκόπεδα. Τοὺς νόμους λοιπὸν καὶ τὰ διατάγματα ταῦτα τηροῦντες, παρεδέχθημεν καὶ ἡμεῖς τὴν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀρχήν. Ἄλλως τε ἀποζημίωσις ὠφείλετο διὰ τοὺς ἔχοντας οἰκόπεδα ἐντὸς τῆς ἄνω πόλεως ὡς ζημιωθέντας, καὶ οὐχὶ διὰ τοὺς ἐκτὸς τῆς πόλεως οἰκοδομήσαντας, δι' οὓς παρελέχθημεν τὴν ἐπ' ἐκτιμήσει παραχώρησιν.

Ἐξέθηκεν ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι, ὅτε ὁ Κυβερνήτης ἔλαβε τὴν εὐτυχῆ ἰδέαν νὰ προτρέψῃ τοὺς κατοίκους τῆς ἄνω πόλεως Πατρῶν νὰ συνοικισθῶσιν εἰς τὴν παραλίαν, δὲν

διέκρινε σχέδιον ἄνω πόλεως, καὶ οἰκόπεδα κείμενα ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ σχεδίου αὐτῆς, ἡ δὲ τακτοποιητικὴ ἐπιτροπὴ ἐχορήγησεν οἰκόπεδα πρὸς ἀνταλλαγὴν καὶ πρὸς τοὺς κατοίκους ἐκείνους, ὧν τὰ ἐν τῇ ἄνω πόλει οἰκόπεδα δὲν συμπεριελαμβάνοντο εἰς τὸ σχέδιον τῆς ἄνω πόλεως, καθ' ὅσον μάλιστα τὸ σχέδιον εἶχε γίνει κατόπιν. Πρὸ δώδεκα ὅμως ἐτῶν ἠγέρθη ἡ ἰδέα, ὅτι οἱ κατοικοι οὗτοι δὲν ἔχουσι δικαίωμα πρὸς ἀνταλλαγήν, ὁ δὲ μακαρίτης Κωλέττης λαβὼν ἀφορμὴν τῷ 1846, ἀνεγνώρισε κατ' ἐπιείκειαν τὸ δικαίωμα τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως ἐχόντων οἰκίας, καὶ διέταξε τὴν νομαρχίαν ν' ἀρίθμῃ ἀνενοχλήτους τοὺς λαβόντας οἰκόπεδα, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἠδύνωσι καὶ αὐτοὶ πρὸς ἀνταλλαγὴν ἴσην ἑκάστην οἰκοπέδου κατὰ τὴν ἄνω πόλιν ἢ νὰ πληρώσωσιν ἐπ' ἐκτιμήσει τὰ παραχωρηθέντα αὐτοῖς οἰκόπεδα. Ἀλλ' ἐπελθὸν διάταγμα τοῦ 1852, κατέστρεψε τόσα προηγούμενα, ὁρίσαν ὅτι δὲν ἔχουσι δικαίωμα πρὸς ἀνταλλαγὴν οἱ ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως ἔχοντες οἰκόπεδα. Τὴν ἀρχὴν ταύτην ἔρχεται ἤδη νὰ καθιερώσῃ ὁ προκείμενος νόμος. Ἀλλὰ τοιαύτη διάταξις καὶ ἄδικος εἶναι καθ' ἑαυτὴν καὶ δὲν συνᾴδει πρὸς τὰς ἀγαθὰς διαθέσεις τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, θελήσαντος νὰ δώσῃ πέρας εἰς τὸ ἐκκρεμὲς τοῦτο καὶ πολυπαθὲς ζήτημα. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ὑποστηρίζῃ ἀρχήν, καθιεροῦσαν τὴν ἀδικίαν καὶ μέλλουσαν νὰ φέρῃ σπουδαίους περισπασμοὺς ὡς πρὸς τὴν λύσιν τῆς ὑποθέσεως. Πολλοί, ὡς γνωστόν, ἔλαβον ἤδη τὰ πρὸς ἀνταλλαγὴ οἰκόπεδά των καὶ μετεβίβασαν αὐτὰ εἰς τρίτους. Πῶς θέλουσιν ἀνακληθῇ ταῦτα; τὸ κατ' αὐτὸν, ἀμφιβάλλει ἂν οἱ πρὸς οὓς μετεβιβάσθησαν δύνανται ν' ἀποβληθῶσι διοικητικῶς. Ἀφοῦ λοιπὸν ὁ Κυβερνήτης δὲν διέκρινε σχέδιον ἄνω καὶ κάτω πόλεως, ἀφοῦ παρεχωρήθησαν τὰ οἰκόπεδα πρὸ τριάκοντα ἤδη ἐτῶν, δὲν πρέπει, δὲν εἶναι δίκαιον ν' ἀναιρεθῇ σήμερον τὸ κεκτημένον τοῦτο δικαίωμα. Ἀλλὰ γνωρίζει τι θέλει ἀπαντήσει ὁ ὑπουργός· θέλει τῷ ἀντιτάξει ὅτι τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρον εἶναι κύριον τοῦ διατάγματος τοῦ 1852 καὶ κατὰ τὴν διάταξιν αὐτοῦ συνετάχθη. Τοιαύτη ὅμως διάταξις εἶναι πλημμελὴς καὶ κατέστρεφεν ἓν δικαίωμα, τὸ ὁποῖον καὶ ὁ Κυβερνήτης καὶ ἡ Β. Κυβέρνησις εἶχε παραδεχθῇ. Ἀλλὰ τέλος πάντων δὲν θέλετε νὰ παραδεχθῆτε καὶ ὑπὲρ τῶν πολιτῶν τούτων τὸ δικαίωμα τῆς ἀνταλλαγῆς; Ἀναγνωρίσατε ὑπὲρ αὐτῶν ἓν ἄλλο δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ἄλλοι νόμοι ὡς ὁ νόμος τοῦ 1855 ἀνεγνώρισαν

ὑπὲρ τῶν ἀνεγειρόντων ἐργαστήρια, μήλους κτλ. δι' ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας;, τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ τοῖς ἀφεθῶσιν ἐπ' ἐκτιμήσει τὰ οἰκόπεδα ἄνευ τινῶν ὅρων, τοὺς ὁποίους θέτει τὸ νομοσχέδιον περὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομῶν. Διὸ συμπεραίνει ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 22 τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἡ μετ' αὐτῆς σχέσιν ἔχουσα ἐπὶ τοῦ 26 ἄρθρου τροπολογία.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦ Κυβερνήτου δὲν ἀποζημιοῦνται παρὰ οἱ ἁλαπτόμενοι ἐκ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως, οἱ δὲ ἐκτὸς τῆς πόλεως οἰκοῦντες οὐδεμίαν βεβαίως ὑπέστησαν ζημίαν. Συνεπῶς δὲ πρὸς τὸ ψήφισμα ἐπῆλθε τὸ διάταγμα, τὸ ὁποῖον ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 λέγει, ὅτι πᾶσα αἴτησις ἀποζημιώσεως τῶν ἐκτὸς τῆς πόλεως οἰκούντων εἶναι ἀπαράδεκτος, καὶ τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν ἀδίκων καὶ παραλόγων ἀπαιτήσεων, διότι πολλοὶ ἀγοράσαντες ἀγροὺς πρὸς 13 δραχ. τὸ στρέμμα, ἐζήτησαν καὶ ἔλαβον ἀποζημίωσιν, ἐνῷ ἄλλοι ἀληθῶς ζημιωθέντες ἐκ τοῦ σχεδίου οὐδεμίαν μέχρι τοῦδε ἀποζημίωσιν ἔλαβον. Τὴν ἀρχὴν δὲ ταύτην τοῦ διατάγματος παρεδέχθημεν καὶ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ὁ προαγορεύσας ἐσύγχισε δύω περιστάσεις· ἀ. τὴν τῶν ἄνευ ἀδείας οἰκοδομησάντων, οἵτινες ἀποβάλλονται διοικητικῶς, καὶ τὴν τῶν δι' ἄδειας, οἵτινες δὲν ἀποβάλλονται, ἀλλ' ὑπαγρεοῦνται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ τιμήματος τοῦ οἰκοπέδου ἐπὶ τῇ βάσει ἐκτιμήσεως, σύμφωνα μὲ τὴν πρότασιν τοῦ προαγορεύσαντος. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν θέλομεν νὰ ζημιώσωμεν τοὺς πολίτας, δὲν παραχωροῦμεν ἐπὶ ἐκτιμήσει εἰμὴ μόνον ἐκεῖνα τὰ οἰκόπεδα, ἐφ' ὧν ὑπάρχουσιν οἰκοδομαί, διὰ νὰ περισπεύσωσι πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν πολιτῶν, ἐν ᾧ τὸ ἐναντίον μέτρον ἦτο συμφερώτερον μὲν εἰς τὸ δημόσιον, ἐπιζήμιον δὲ διὰ τοὺς πολίτας.

Παρατηρεῖ δὲ ὅτι ἡ διαταγή, ἧς ἐμνήσθη ὁ προαγορεύσας, ἂν καὶ δὲν κατέστρεφε δικαιώματα κεκτημένα καὶ παλαιὰς διατάξεις, ἐμπεδενίσθη μολαταῦτα δι' ἄλλης νεωτέρας ὑπουργικῆς διαταγῆς. Ἀπόκειται δὲ εἰς τὴν Βουλὴν νὰ παραδεχθῇ τὴν προκειμένην τροπολογίαν, ἥτις ὑποστηρίζει μᾶλλον τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου ἢ τὰ τῶν πολιτῶν.

Ἀντιπαρετήρησέ τις, ὅτι διαφωνεῖ πρὸς τὸν ὑπουργὸν ὡς πρὸς τὴν τοῦ ψηφίσματος ἔννοιαν, τὸ ὁποῖον ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 λέγει, ὅτι δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἔχουσι πάντες οἱ ὑπὸ τῶν τακτικῶν γραμμῶν ζημιωθέντες, τακτικαὶ δὲ γραμμαὶ εἶναι οὐ μόνον αἱ τὰς ὁδοὺς χαράττουσαι, ἀλλὰ καὶ αἱ τὰ ὅρια τῆς

πόλεως διακρίνουσαι. Τὴν ἰδέαν δὲ ταύτην ὑποστηρίζουσι καὶ ἐπίσημα παραχωρητήρια διὰ γαίας, αἵτινες ἔμειναν ἐκτὸς τῆς πόλεως. Πρόκειται λοιπὸν σήμερον ἢ νὰ καταστρέψωμεν δικαιώματα πρὸ 30 ἐτῶν κεκτημένα, ἢ ν' ἀποζημιώσωμεν καὶ τοὺς μήπω ἀποζημιωθέντας, διότι ἄλλως ἐκ τῶν εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπαγομένων, ἄλλοι μὲν ἀπεζημιώθησαν ἤδη, ἄλλοι δὲ θέλουσι μείνει ἄνευ ἀποζημιώσεως.

Ἐπανέλαβεν ὁ ὑπουργός, ὅτι αἱ συστηθεῖσαι ἐπιτροπαὶ ἐνέργουν δυνάμει ἑνὸς νόμου, ὅσαι δὲ πράξεις αὐτῶν δὲν στηρίζονται εἰς τὸν νόμον, εἰσὶν ἄκυροι καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν ὑποχρεοῦται νὰ τὰς παραδεχθῇ. Ἐὰν λοιπὸν ἐδώθησαν ἀποζημιώσεις εἰς ἄτομα μὴ δικαιούμενα κατὰ τὸν νόμον, αἱ τοιαῦται ἀποζημιώσεις εἰσὶν ἄκυροι.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπέρριψε μὲν τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς μὴ ἀναστᾶσα, παρεδέχθη δὲ δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον τοῦτο ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα 23, 24 καὶ 25 κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ἄρθρου 26 μετὰ τῆς ἑπομένης γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς·

«Πρὸς ταῦτα.

Ἡ ἐπιτροπὴ κρίνει δίκαιον νὰ προστεθῇ εἰς τὸ ἄρθρον 26, ὅτι ὅσα οἰκόπεδα μείνωσιν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, θέλουσι παραχωρηθῇ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς παλαιᾶς πόλεως τοὺς ἐκτὸς τοῦ σχεδίου κειμένους, οἵτινες δὲν ἔλαβον ἢ ἔλαβον γήπεδα ἐντὸς τῆς πόλεως μικροτέρας ἐκτάσεως ἐκείνης, τὴν ὁποίαν κατεῖχον πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως αἱ οἰκοδομαὶ αὐτῶν.

Τῳόντι, ἐὰν ὁ προορισμὸς τοῦ τόπου ἀπῄτει τὴν μετάθεσιν τῆς πόλεως παρὰ τὴν παραλίαν, διὰ τί νὰ μένωσιν ἐκτὸς αὐτῆς ἐκεῖνοι, οἵτινες πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως κατῴκουν ἐντὸς τῆς πόλεως, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ οἰκόπεδά των εἶχον τότε βαρύτιμον ἀξίαν, ἐνῷ σήμερον διὰ τὴν μετάθεσιν ταύτην θεωροῦνται γήπεδα ὅλως ἄχρηστα καὶ μηδενικῆς ἀξίας;

Ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει διὰ ταῦτα νὰ συνταχθῇ τὸ ἄρθρον 26 ὡς ἀκολούθως.

Ἄρθρον 26. «Ὅσα οἰκόπεδα τῆς ἄνω ἢ κάτω πόλεως μείνωσιν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, θέλουν παραχωρηθῇ εἰς τοὺς θέλοντας ν' ἀνταλλάξωσιν ἄλλα οἰκόπεδα κείμενα ἐντὸς μὲν τῶν ὁρίων τῆς παλαιᾶς πόλεως, ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς σημερινῆς. Τὰ ἀπομένοντα θέλουσιν ἐκποιηθῇ κατὰ τὸν περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν ρθαστῶν κτημάτων νόμον.»

Λαβών τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι κατὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 26 οἰκόπεδά τινα θέλει κρατήσει τὸ δημόσιον πρὸς ἴδιαν του χρῆσιν. Ὑπάρχει ὅμως κενὸν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, διότι παρελείφθη νὰ ὁρισθῇ ὁ τρόπος καὶ ὁ χρόνος, καθ' ὃν θέλουν προσδιορισθῇ τὰ οἰκόπεδα ταῦτα, ἡ δὲ παράλειψις θέλει ἔχει δύω συνεπείας· ἀ. δυσκολίαν εἰς τὴν τοῦ νόμου ἐφαρμογήν, διότι ἕκαστος θέλει περιμένει νὰ ἴδῃ ποῖα οἰκόπεδα θὰ προσδιορισθοῦν πρὸς ἀνέγερσιν δημοσίων καταστημάτων καὶ β. ὁ ἐπιφορτισθησόμενος τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ὑπάλληλος εἴτε ἀπὸ πολὺν ζῆλον, εἴτε ἐκ συμπαθείας ἢ ἀντιπαθείας εἰς ἄλλον μὲν θέλει λέγει, ὅτι τὸ οἰκόπεδον ὄντως θέλει κρατηθῇ ἀπὸ τὸ δημόσιον, εἰς ἄλλον δὲ θέλει ὑποτυχεύῃ, ὅτι τὸ παραχωρεῖ εἰς αὐτόν. Θεωρεῖ λοιπὸν ἄφευκτον τὸν χωρισμὸν τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν καὶ προτείνει νὰ ὁρισθῇ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ὅτι διὰ Β. διατάγματος θέλουσι προσδιορισθῇ.

Ἁπάντων δὲ ὁ ὑπουργός, τὴν μὲν ἀνωτέρω γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς δὲν παρεδέχθη, ἐπρότεινε δὲ νὰ προστεθῶσι μετὰ τὴν λέξιν πόλεως αἱ λέξεις « συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τῆς παραλίου γραμμῆς. » Παραδεχόμενος δὲ ὡς ἄρθρον τοῦ προαγορεύσαντος βουλευτοῦ τὴν παρατήρησιν εἶπεν, ὅτι τὰ περὶ προσδιορισμοῦ τῶν περὶ οὗ ὁ λόγος οἰκοπέδων θέλουσι τεθῇ ἐν τῷ πρὸ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου ἐκδοθησομένῳ διατάγματι.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐψηφίσατο, ἀπέρριψε μὲν τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς μὴ ἀναστάτα, παρεδέχθη δὲ εἰ ἀναστάσεως τὸ ἄρθ. 26 μετὰ τῆς ἀνωτέρω προσθήκης, ἔχον οὕτω·

« Ἄρθρ. 26. Ὅσα οἰκόπεδα τῆς ἄνω ἢ κάτω πόλεως, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τῆς παραλίου γραμμῆς, μείνωσιν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου ἐπιτρέπεται νὰ ἐκποιηθῶσι κατὰ τὸν περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν ὁρίστων κτημάτων νόμον. »

Παρεδέχθη εἶτα δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως καὶ τὰ ἄρθρα 27, 28, 29 καὶ 30 κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Ταϊαρκάνη καὶ Ν. Καναβοῦ, συνήχθη κατὰ τὸ ὑπὸ προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 76, ἔχει δ' οὕτω.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοῤῥώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Τοπογραφικὸς χάρτης, ἐν ᾧ σημειοῦνται τὰ ὅρια τῆς ἄνω πόλεως Πατρῶν, ἐκτίθεται εἰς τὸ ἀρμόδιον δημαρχεῖον, καθὼς καὶ ἀντίγραφον τοῦ παρὰ τῆς ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς συνταχθέντος βιβλίου τοῦ περιλαμβάνοντος τὰ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως ἰδιόκτητα γηπεδα καὶ τὴν κατὰ τὰ προαποφασισθέντα ὁριστικὴν αὐτῶν ἔκτασιν.

Ὁ ἀξιῶν ἐπὶ γηπέδου κειμένου ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως δικαίωμα κυριότητος μὴ σημειούμενον ἐν τῷ ἀνωτέρω βιβλίῳ, ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ τὰς ἀξιώσεις του ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἐνώπιον τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου Πατρῶν δι' ἀναφορᾶς κοινοποιουμένης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος. Ὅταν δὲ ἡ ἀμφισβήτησις δὲν λυθῇ συμβιβαστικῶς, αἱ τοιαῦται ἀξιώσεις πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται καὶ ἐνώπιον τῶν ἐν Πάτραις πρωτοδικῶν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Τὸ μὴ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις προτεινόμενον δικαίωμα κυριότητος ἐκτὸς τοῦ ἐπὶ τῶν γηπέδων, ἅτινα ὁ ἰδιοκτήτης διατηρεῖ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 § β. παραγράφεται καὶ ἐπιβαρύνει ὡς προσωπικὸν τὸν λαβόντα παρὰ τοῦ δημοσίου γηπέδων λόγῳ ἀνταλλαγῆς ἢ ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 2. Οἱ δι' ἐγκύρων πράξεων τῶν ὑπαρξάσων ἐπιτροπῶν λαβόντες ἤδη γηπεδα πρὸς ἀποζημίωσιν ἢ ἀνταλλαγὴν ἰδιοκτησιῶν ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως κειμένων, ἐὰν δὲν ἔλαβον ἔτι τακτικὰ παραχωρητήρια, θέλουσιν ἐφοδιασθῇ μὲ προσωρινὰ τοιαῦτα ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἀποζημιώσεως ὑπάλληλον, ἀφοῦ προηγουμένως παρουσιάσωσι τὰ χρεωγράφα εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν ἐνδεικτικά. Δυνάμει δὲ τῶν προσωρινῶν τούτων παραχωρητηρίων θέλουν ἔχει τὴν ἐλευθέραν διαχείρισιν τῶν παραχωρηθέντων εἰς αὐτοὺς γηπέδων ὑπὸ μόνους τοὺς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἐνδιαλαμβανομένους περιορισμούς.

Ἐὰν ἡ ἔκτασις τῶν δι' ἰσχυρῶν πράξεων τῶν ἐπιτροπῶν ἢ συνεπείᾳ τῆς κατὰ τὸ 1851 ἐνεργηθείσης κληρώσεως παραχωρηθέντων εἰς τινα οἰκοπέδων ἦναι ἀνωτέρα τῆς ἐκτάσεως τῶν γηπέδων, τὰ ὁποῖα εἶχεν ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως, καὶ δὲν δύναται ν' ἀποκοπῇ τὸ πλεόνασμα, εἴτε διότι ὑπάρχει ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομὴ εἴτε διότι δὲν ἔχει ἀνάλογον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ πρόσωπον, ἀφίνεται εἰς τὸν κάτοχον ἐπ' ἐκτιμήσει.

Ἄρθρον 3. Οἱ ἀγνοοὶ ἰδιοκτῆται, τῶν ὁποίων αἱ μερίδες δὲν συνεπληρώθησαν διὰ τῶν ἤδη γενομένων ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν ἐγκύρων παραχωρήσεων, ἢ τῆς κατὰ τὸ 1851 ἐνεργηθεί-

σης κληρώσεως, πρὸς δὲ οἱ νομίμῳ τίτλῳ ἐκδοχεῖς τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀποζημιωθῶσι διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως κειμένων γηπέδων των ἐκ διαθεσίμων γηπέδων ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω ἢ κάτω πόλεως, ἢ νὰ κρατήσωσιν ἴσην ἔκτασιν ἐκ τῶν γηπέδων των, διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἀπεζημιώθησαν ἔτι.

Ἄρθρον **4.** Διαθέσιμα οἰκόπεδα εἶναι **1)** Τὰ ἐν τῇ ἄνω ἢ κάτω πόλει κείμενα ἐθνικά, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχουσιν οἰκοδομαί· **2)** Τὰ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως ἰδιόκτητα, τῶν ὁποίων οἱ κύριοι δὲν ἔδωσαν ἤδη ἀλλαγοῦ τὸ ἀντάλλαγμα καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχουσιν οἰκοδομαί· καὶ γ') τὰ ἐν τῇ κάτω πόλει κείμενα ἐθνικά, ἅτινα κατελήφθησαν ἄνευ ἀδείας τῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων κατεσκεύασαν οἱ κάτοχοι ξύλινα παραπήγματα, ἢ ἀνήγειραν πλινθοκτίστους, ἢ λιθοκτίστους οἰκοδομὰς, ἀξίας κατωτέρας τῶν χιλίων δραχμῶν.

Δὲν παραχωροῦνται πρὸς ἀποζημίωσιν ἢ ἀνταλλαγὴν ὅσα οἰκόπεδα προσδιωρίσθησαν ἢ θέλουσι προσδιορισθῆ δι' ἄλλην χρῆσιν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον **5.** Ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἀπὸ τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον, τὸν προϊστάμενον τῆς διευθύνσεως καὶ ἕνα ἕτερον μηχανικὸν, διοριζόμενον παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, θέλει χαρακτηρίσει μετὰ προηγουμένην αὐτοψίαν, ποῖα ἐκ τῶν ἄνευ ἀδείας τῶν ἐπιτροπῶν καταληφθέντων ἐν τῇ κάτω πόλει ἐθνικῶν γηπέδων, ὑπάγονται εἰς τὴν γ'. κατηγορίαν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς κοινοποιοῦνται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν κάτοχον τοῦ γηπέδου καὶ εἰς τὸν ἐκλέξαντα αὐτὸ πρὸς ἀποζημίωσιν ἢ ἀνταλλαγὴν πολίτην, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιοῦτος, καὶ δημοσιεύονται διά τινος ἐγχωρίου ἐφημερίδος· ἐντὸς δὲ δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως δύναται ὁ κάτοχος ἢ ὁ ἐκλέξας νὰ κάμῃ ἀνακοπὴν ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου Πατρῶν, τὸ ὁποῖον δικάζει συνοπτικῶς καὶ ἀνεκκλήτως. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ πᾶς ἄλλος ἔχων δικαίωμα ἀποζημιώσεως πολίτης ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τῆς ἐγχωρίου ἐφημερίδος.

Αἱ ἀνακοπαὶ ἀπευθύνονται κατὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου Πατρῶν ὡς παριστάνοντος τὸ δημόσιον, παρεμβαλλομένων εἰς τὴν δίκην τῶν εἴτε ὡς κατόχων, εἴτε ὡς ἐκλεξάντων ἐνδιαφερομένων· ἡ γνώμη τῶν παρὰ τοῦ πρωτοδικείου Πατρῶν κα-

τὰ τὴν δίκην διοριζομένων πραγματογνωμόνων δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δικαστήριον. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ πρωτοδικείου δὲν ἐπιτρέπεται ἀναίρεσις.

Ἄρθρον **6.** Οἱ ἐκλέξαντες οἰκόπεδα, τὰ ὁποῖα ἤθελον χαρακτηρισθῆ ὁριστικῶς ὡς ὑπαγόμενα εἰς τὴν γ'. κατηγορίαν τοῦ ἄρθρου **4**, ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποζημιώσωσιν ἐν καιρῷ τῆς παραχωρήσεως τοὺς κατόχους διὰ τὴν ἀξίαν τῶν ἐπ' αὐτὰ οἰκοδομῶν.

Ὅσοι τῶν κατόχων δυστροπήσωσι νὰ ἀποσυρθῶσιν, ἀποβάλλονται διοικητικῶς ἀπὸ τὴν διακατοχὴν τῶν γηπέδων καὶ ἐγκαθίστανται εἰς αὐτὰ οἱ ἐκλέξαντες, ἀφοῦ προηγουμένως καταθέσωσι τὴν ἀξίαν τῆς οἰκοδομῆς εἰς τὸ ταμεῖον Πατρῶν.

Ἄρθρον **7.** Οἱ συμπεριληφθέντες εἰς τὴν κατὰ τὸ **1851** ἐνεργηθεῖσαν κλήρωσιν καὶ μὴ ἐκλέξαντες ἢ ἐκλέξαντες γήπεδα μὴ θεωρούμενα διαθέσιμα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου θέλουσι προσκληθῆ, ἅμα τῇ δημοσιεύσει αὐτοῦ καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου, νὰ ἐκλέξωσιν ἄλλα ἐκ τῶν διαθεσίμων. Ἐὰν ὅμως τὰ γήπεδα, ἅπερ ἐξέλεξαν εἶναι ἐκ τῶν ἄνευ ἀδείας τῶν ἐπιτροπῶν καταληφθέντων καὶ ἡ ἀξία τῶν ἐπ' αὐτὰ οἰκοδομῶν, ἥτις θέλει προσδιορισθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5, δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς ἓξ χιλιάδας δραχμὰς, ἔχουσι τὸ δικαίωμα οἱ ἐκλέξαντες αὐτὰ νὰ ἐπιμείνωσιν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐκλογῆς των, ἀλλ' ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὀφείλουσι νὰ ἀποζημιώσωσι τοὺς κατόχους διὰ τὴν ἀξίαν τῆς οἰκοδομῆς, τὰ δὲ γήπεδα θέλουσι παραχωρηθῆ εἰς αὐτοὺς, ἀφοῦ ἐκκαθαρισθῶσι καὶ περιέλθωσιν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον **8.** Οἱ κάτοχοι ἐθνικῶν οἰκοπέδων, τὰ ὁποῖα ἤθελον ἀφαιρεθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν δύο προηγουμένων ἄρθρων διὰ νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ἀποζημίωσιν ἄλλων, δύνανται νὰ λάβωσιν ἐπ' ἐκτιμήσει μέχρι 200 □ πήχεων ἐκ τῶν ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως κειμένων ἐθνικῶν γηπέδων δι' ἃ νὰ ἀνεγείρωσι κατοικίαν.

Ἄρθρον **9.** Διὰ τοὺς ἔχοντας δικαίωμα πρὸς ἀποζημίωσιν ἢ ἀνταλλαγὴν μὴ λαβόντας δὲ οὐδόλως τοιαύτην, μηδὲ συμπεριληφθέντας εἰς τὴν κλήρωσιν τοῦ **1851**, θέλει ἐνεργηθῆ νέα κλήρωσις· δι' ἣν δὲ κληρώσεως τῶν δικαιούχων, τῶν ὁποίων αἱ μερίδες παρίστανουσιν ὑπόλοιπον, θέλουσι συμπληρωθῆ τὰ ὑπόλοιπα ταῦτα, ὥστε νὰ ἐξαντληθῶσιν ἅπασαι αἱ

μερίδες αἱ ἐγγεγραμμέναι εἰς τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 διαλαμβανόμενον βιβλίον.

Οἱ θέλοντες νὰ διατηρήσωσι τὰ ἐν τῇ ἄνω πόλει γήπεδά των λαμβάνουσι περὶ τούτου ἔγγραφον ἐκδιδόμενον ἀπὸ τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον καὶ περιέχον τὴν θέσιν καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν τοιούτων γηπέδων, τὰ ὁποῖα τακτοποιοῦνται καὶ ὀρθογωνίζονται κατὰ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως.

Ἄρθρον 10. Δι' ὅλας τὰς γεννησομένας ἀποζημιώσεις ἢ ἀνταλλαγὰς κατὰ τὰ ἄρθρα 7 καὶ 9 τοῦ παρόντος νόμου θέλουσιν ἐκδοθῆ προσωρινὰ παραχωρητήρια, καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει τὸ ἄρθρον 2.

Ἄρθρον 11. Ἅμα τῇ ἐκδόσει τοῦ προσωρινοῦ παραχωρητηρίου λόγῳ ἀνταλλαγῆς ἡ κατοχὴ καὶ ἡ ἐλευθέρα διαχείρισις τοῦ ἀνταλλαγθέντος γηπέδου τῆς ἄνω πόλεως μεταβαίνει αὐτοδικαίως εἰς τὸ δημόσιον, ἐπιφυλαττομένου εἰς τοὺς τρίτους τοῦ δικαιώματος ἵνα ἐκνικήσωσιν ἢ ἐκποιήσωσιν αὐτὸ ἀναγκαστικῶς διὰ χρέος τοῦ ἀνταλλάξαντος ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, ἀρχομένου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἐὰν προϋπῆρχε κατάσχεσις.

Ἄρθρον 12. Διαγραφούσης τῆς προσωρινῆς κατοχῆς τοῦ δημοσίου οὐδεμία δουλεία δύναται νὰ ἐξασκηθῇ ἐπὶ τοῦ ἀνταλλαγθέντος γηπέδου, ὁ δὲ ἔχων δικαίωμα δουλείας ἐπὶ τῶν ἀνταλλαγθέντων ἢ παρὰ τοῦ σχεδίου ἀφαιρεθέντων γηπέδων δικαιοῦται νὰ ἀποζημιωθῇ ἀπὸ τὸν λαβόντα τὸ προσωρινὸν παραχωρητήριον, δι' ὅσον καιρὸν ἔχει δικαίωμα νὰ κατέχῃ δυνάμει αὐτοῦ τὸ ἀντάλλαγμα.

Ἄρθρον 13. Τὸ δημόσιον διατηρεῖ τὸ δικαίωμα τῆς κυριότητος ἐφ' ὅλων τῶν γηπέδων, ὅσα παραχωροῦνται παρ' αὐτοῦ λόγῳ ἀνταλλαγῆς ἢ ἀποζημιώσεως τῶν τῆς ἄνω πόλεως ἰδιοκτησιῶν μέχρι τῆς παρελεύσεως ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐὰν διαρρεύντος τοῦ χρόνου τούτου τὸ ἐν τῇ ἄνω πόλει γήπεδον ἀμφισβητηθῇ ὑπὸ τρίτου, τὸ παρὰ τοῦ δημοσίου παραχωρηθὲν γήπεδον κατάσχεται συντηρητικῶς καὶ ἐγγράφεται ἐπ' αὐτοῦ ὑποθήκη κατὰ τὸ ἄρθρον 900 τῆς πολ. δικονομίας. Μετὰ δὲ τὴν τυχὸν ὁριστικὴν ἐκνίκησιν τοῦ ἐν τῇ ἄνω πόλει γηπέδου ὑπὸ τρίτου, ἐὰν τὸ παρὰ τοῦ δημοσίου ἀντ' αὐτοῦ δοθὲν εἶναι ἐλεύθερον οἰκοδομῆς, ἐπανέρχεται εἰς αὐτό, ἄλλως δίδεται εἰς τὸν κάτοχον ἐπ' ἐκτιμήσει· ἐὰν ὅμως ἡ ἀμφισβήτησις δὲν ἀφορᾷ εἰμὴ μέρος τοῦ ἐν τῇ ἄνω πόλει γηπέδου,

τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα ἐνεργοῦνται ἐπὶ ἀναλόγου μέρους τοῦ παρὰ τοῦ δημοσίου χορηγηθέντος γηπέδου.

Ἐὰν τὸ ἀνταλλαχθὲν γήπεδον τῆς ἄνω πόλεως ἢ μέρος αὐτοῦ ἐκποιηθῇ ἀναγκαστικῶς ἐντὸς τοῦ ἔτους, ἐπανέρχεται ἐπίσης εἰς τὸ δημόσιον τὸ παρ' αὐτοῦ δοθὲν οἰκόπεδον, ἢ ἀνάλογον μέρος αὐτοῦ. Ἐὰν ὅμως ἠγέρθη ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομή, παραχωρεῖται ἐπ' ἐκτιμήσει ὡς ἀνωτέρω.

Ἄρθρον 14. Μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου θέλουσιν ἐκδοθῆ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τὰ ὁριστικὰ παραχωρητήρια διὰ τὰ δοθέντα ὑπὸ τοῦ δημοσίου λόγῳ ἀνταλλαγῆς ἢ ἀποζημιώσεως γήπεδα. Δι' ὅσα ὅμως γήπεδα ἐπροτάθησαν ἀμφισβητήσεις, ἡ ἔκδοσις τῶν παραχωρητηρίων θέλει ἐνεργηθῆ, ἀφοῦ παραιωθῇ ὁριστικῶς πᾶσα ἀμφισβήτησις.

Ἄρθρον 15. Ἅμα τῇ ἐκδόσει τοῦ ὁριστικοῦ παραχωρητηρίου, τὸ ἐν τῇ ἄνω πόλει γήπεδον, ἀντὶ τοῦ ὁποίου ἐδόθη ἡ ἀποζημίωσις ἢ ἀνταλλαγή, μεταβαίνει αὐτοδικαίως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου ἐλεύθερον παντὸς βάρους.

Ἄρθρον 16. Αἱ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἄνω πόλει γηπέδων ὑποθῆκαι μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως ἐπὶ τῶν παρὰ τοῦ δημοσίου λόγῳ ἀνταλλαγῆς ἢ ἀποζημιώσεως ὁριστικῶς παραχωρηθέντων γηπέδων. Διὰ δὲ τὰς ἐπιβαρυνούσας τὰ εἰρημένα γήπεδα τῆς ἄνω πόλεως δουλείας ὀφείλεται ἀποζημίωσις, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ὁποίας δίδεται δικαίωμα ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἐπὶ τῶν παρὰ τοῦ δημοσίου ὁριστικῶς παραχωρηθέντων γηπέδων.

Ἄρθρον 17. Οἱ ἀξιοῦντες δικαίωμα δουλείας μὴ ἐγγεγραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῆς μεταγραφῆς ὀφείλουσι νὰ τὸ ἀναγγείλωσιν ἐντὸς τοῦ ἔτους εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα, σημειοῦντες ὁμοῦ καὶ τὸ παρ' αὐτῶν ἀπαιτούμενον πρὸς ἀποζημίωσιν τῆς δουλείας ποσόν, ὁ δὲ ὑποθηκοφύλαξ θέλει κρατεῖ εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον σημειώσεων τῶν ἀπαιτήσεων τούτων.

Ἄρθρον 18. Ἅμα τῇ μεταγραφῇ τοῦ λόγῳ ἀποζημιώσεως ἢ ἀνταλλαγῆς παρὰ τοῦ δημοσίου ὁριστικῶς χορηγηθέντος γηπέδου, ὁ ὑποθηκοφύλαξ ὀφείλει νὰ ἐγγράψῃ εἰς βάρος αὐτοῦ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν τὰς ἐγγεγραμμένας εἰς βάρος τοῦ ἐν τῇ ἄνω πόλει γηπέδου ὑποθήκας, ὑποθήκην διὰ τὴν λόγῳ δουλείας ὡς ἀνωτέρω ἐκκαθαρισμένην ἀποζημίωσιν καὶ προσημείωσιν, ἐὰν ἡ ἀποζημίωσις ὁπωσδήποτε ἀμφισβητῆται,

Τὰ ἔξοδα τῆς ἐγγραφῆς εἶναι εἰς βάρος τοῦ ἀνταλλάξαντος ἢ ἀποζημιωθέντος.

Ἄρθρον **19.** Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς τοῦ λόγῳ ἀποζημιώσεως ἢ ἀνταλλαγῆς χορηγηθέντος γηπέδου δύνανται οἱ ἔχοντες κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δικαίωμα ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἢ προσημειώσεως νὰ ζητήσωσι τὴν ἐγγραφήν· μετὰ παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης τὰ μὴ ἐγγραφέντα δικαιώματα μεταβάλλονται εἰς προσωπικά.

Ἄρθρον **20.** Οἱ ἔχοντες οἰκόπεδα ὑποκείμενα εἰς πληρωμὴν δικαιώματος ἐπιφανείας πρὸς τὸ δημόσιον (νοβέλλου) καθίστανται κύριοι τοῦ ἡμίσεως αὐτῶν καὶ ἔχουσι δι' αὐτὸ δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἢ ἀνταλλαγῆς, ἐὰν κεῖται ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως. Τὸ ἄλλο ἥμισυ θεωρούμενον ὡς ἐθνικὸν παραχωρεῖται εἰς τοὺς ἰδίους κατ' ἐκτίμησιν, ἐὰν ἀνήγειραν ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομὰς μέχρι τέλους **8**βρίου **1857.**

Ἐὰν κάτοχός τις οἰκοπέδου ὑποκειμένου εἰς δικαίωμα ἐπιφανείας καὶ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως κειμένου ἔλαβεν ἤδη πρὸς ἀποζημίωσιν ἐθνικὸν οἰκόπεδον, τοῦ ὁποίου ἡ ἔκτασις εἶναι ἀνωτέρα τοῦ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντος ἡμίσεως, ἐφαρμόζεται ὡς πρὸς τὸ πλεόνασμα ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου **2.**

Ἄρθρον **21.** Μετὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐξάντλησιν ὅλων τῶν μερίδων, ἅπαντα τὰ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως οἰκόπεδα θεωροῦνται ὡς ἀνήκοντα ἀποκλειστικῶς καὶ ἄνευ οὐδενὸς βάρους ἢ ὑποχρεώσεως εἰς τὸ δημόσιον, ἐξαιρέσει τῶν ὅσα ἐκράτησαν οἱ ἰδιοκτῆται καὶ ὅσα τὸ δημόσιον παρεχώρησε πρὸς ἀποζημίωσιν ἢ ἀνταλλαγὴν ἢ ἐπ' ἐκτιμήσει.

Ἄρθρον **22.** Ἐπιτρέπεται νὰ παραχωρηθῶσι δι' ἐκτιμήσεως εἰς τοὺς κατόχους, ἐὰν αἱ ὑπάρχουσαι ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομαὶ ἀνηγέρθησαν μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου τοῦ **1857.**

1) Τὰ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντα ἐθνικὰ ἢ εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ δι' ἀποζημιώσεως ἢ ἀνταλλαγῆς περιελθόντα καὶ περιελευσόμενα ἰδιόκτητα οἰκόπεδα τῆς ἄνω πόλεως, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν οἱουδήποτε εἴδους οἰκοδομαί.

2) Τὰ ἐθνικὰ οἰκόπεδα τῆς κάτω πόλεως, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀνηγέρθησαν οἰκοδομαὶ ἀξίας ἀνωτέρας τῶν χιλίων δραχμῶν, καὶ τὰ ὁποῖα δὲν ἤθελον ἐπιμείνει νὰ κρατήσωσιν οἱ κατὰ τὸ **1851** κληρωθέντες κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου **7.** καὶ

3) Τὰ δοθέντα ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν πρὸς ἀνταλλαγὴν γηπέδων ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως κειμένων ἢ ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦ νὰ ὑποκεινται εἰς τὰ ληφθησόμενα μέτρα, ἐὰν ὑπάρχωσιν ἐπ' αὐτῶν οἱουδήποτε εἴδους οἰκοδομαί.

Ἡ παραχώρησις τῶν ἀνωτέρω καὶ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις **13** καὶ **20** διαλαμβανομένων οἰκοπέδων θέλει περιορισθῆ εἰς ὅσον μέρος κατέχει ἡ οἰκοδομὴ ὀρθογωνιζόμενον καὶ τακτοποιούμενον κατὰ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως. Τὰ ἐλεύθερα οἰκοδομῶν οἰκόπεδα ἢ μέρη αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ διὰ περιτοιχισμάτων ἢ περιφραγμάτων κατεχόμενα ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν διαθεσίμων, ἀποβαλλομένων διοικητικῶς τῶν κατόχων.

Ἄρθρον **23.** Ὅλα τὰ οἰκόπεδα, ὅσα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου παραχωροῦνται ἐπ' ἐκτιμήσει, δύνανται, ἐὰν οἱ κάτοχοι αὐτῶν ἢ οἱ δικαιοπάροχοί των ἔχωσι δικαίωμα ἀνταλλαγῆς ἢ ἀποζημιώσεως, νὰ τὰ λάβωσιν ἀπέναντι τῶν μερίδων των.

Ἄρθρον **24.** Ἡ ἀξία τῆς οἰκοδομῆς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις **6** καὶ **7** διαλαμβανομένων οἰκοπέδων καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν κατὰ τὸν παόντα νόμον ἀποζημιώσεων προσδιορίζεται δι' ἐκτιμήσεως, ἐνεργουμένης ὑπὸ δύο πραγματογνωμόνων, ὧν τὸν ἕνα διορίζει ὁ ὀφείλων τὴν ἀποζημίωσιν καὶ τὸν ἕτερον ὁ δικαιούμενος νὰ λάβῃ αὐτήν· ἐν περιπτώσει δὲ διχογνωμίας, τρίτος πραγματογνώμων, διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν, ἀποφασίζει παραδεχόμενος τὴν ἑτέραν τῶν γνωμῶν, ἢ σχηματίζων ἰδίαν ἐντὸς τῶν ὅρων αὐτῶν.

Ἐὰν ὁ εἷς τῶν ἐνδιαφερομένων δὲν διορίσῃ τὸν ἐκ μέρους του πραγματογνώμονα ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς νομίμως προσκληθῇ ὑπὸ τοῦ ἑτέρου, διορίζεται οὗτος ὑπὸ τοῦ Προέδρου· ἡ ἀπόφασις τῶν πραγματογνωμόνων ἐκτελεῖται προσωρινῶς, ἀφοῦ ὁ Πρόεδρος κηρύξῃ αὐτὴν ἐκτελεστὴν κατὰ τὸ ἄρθρον **119** τῆς πολ. Δικονομίας.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης συγχωρεῖται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς λάβωσι νομίμως γνῶσιν οἱ διαφερόμενοι. Τὸ πρωτοδικεῖον δικάζει ὡς ἐπὶ συνοπτικῶν ὑποθέσεων καὶ ἀνεκκλήτως, ἡ δὲ γνώμη τῶν παρ' αὐτοῦ διοριζομένων πραγματογνωμόνων δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' αὐτό. Ἡ ἀπόφασίς του δὲν ὑπόκειται εἰς ἀναίρεσιν, ἐπιτρέπεται δὲ μόνον κατ' αὐτῆς τὸ ἔνδικον μέσον

τῆς ἀναχοπῆς ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, ἐφαρμοζομένης ὡς πρὸς τὴν ἐπέκτασιν τῶν ἐν τῷ παρόντι παραγράφῳ ὡρισμένων προθεσμιῶν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου **195** τῆς πολ. δικονομίας. Αἱ ὑποθέσεις αὗται ἐξακολουθοῦν νὰ δικάζωνται καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν ὡς κατεπείγουσαι, χωρὶς νὰ κηρυχθῶσιν ὡς τοιαῦται διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου **6** τοῦ περὶ δικαστικῶν διακοπῶν νόμου ἀπαιτουμένης ἀποφάσεως.

Ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, κηρύττων προσωρινῶς ἐκτελεστὴν τὴν ἀπόφασιν τῶν πραγματογνωμόνων ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἑνὸς τῶν ἐνδιαφερομένων, δύναται νὰ ὑποβάλῃ τὸν ἕτερον εἰς ἀνάλογον χρηματικὴν ἐγγύησιν διδομένην παρὰ τῷ Γραμματεῖ τῶν Πρωτοδικῶν, διὰ τὴν ἐνδεχομένην ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου ἐλάττωσιν ἢ αὔξησιν τῆς πρώτης ἐκτιμήσεως.

Ἐὰν ἡ τοιαύτη ἐγγύησις ζητῆται ἀπὸ τὸν ἐκλέξαντα τὸ οἰκόπεδον καὶ ὁ κάτοχος αὐτοῦ δὲν τὴν παρακαταθέσῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς προσκληθῇ, λαμβάνεται τὸ ποσὸν τῆς ὁρισθείσης ἐγγυήσεως ἀπὸ τὰ χρήματα τῆς ἐκτιμήσεως καὶ παρακατατίθεται εἰς τὸ ταμεῖον Πατρῶν. Ἐὰν δὲ ἡ ἐγγύησις ζητῆται ἀπὸ τὸν κάτοχον τοῦ οἰκοπέδου καὶ ὁ ἐκλέξας ἀρνηθῇ νὰ τὴν χορηγήσῃ, ἀναβάλλεται ἡ ἔξωσις τοῦ κατόχου ἀπὸ τὸ οἰκόπεδον.

Οἱ πραγματογνώμονες λαμβάνουσιν ἀποζημίωσιν κανονιζομένην ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ **25** Μαρτίου **1835** Β. διατάγματος περὶ τῶν ἐν πολιτικαῖς ὑποθέσεσι δικαιωμάτων τῶν μαρτύρων, ἐμπειροτεχνῶν κλπ. πληρονομένην ἐξ ἡμισείας ἀπὸ τοὺς ἀναφερομένους.

Ἄρθρον **25.** Ἡ ἀξία τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου παραχωρουμένων ἐπ' ἐκτιμήσει ἐθνικῶν οἰκοπέδων θέλει ἐξακριβωθῆ ὑπὸ δύω πραγματογνωμόνων, ὧν τὸν ἕνα θέλει διορίσει τὸ δημόσιον καὶ τὸν ἕτερον ὁ ἐνδιαφερόμενος κάτοικος. Ἐν περιπτώσει διχογνωμίας ἢ ὅταν ὁ ἕτερος δὲν διορίσῃ ἐμπροθέσμως τὸν ἐκ μέρους του πραγματογνώμονα, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου. Κατὰ δὲ τῆς ἀποράσεως τῶν πραγματογνωμόνων ἐπιτρέπεται νὰ γενῇ ἀναχοπὴ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως καὶ ἄνευ προσφυγῆς εἰς ἀναίρεσιν κατὰ τ' ἀνωτέρω.

Τὸ τίμημα τῶν γηπέδων τούτων θέλει πληρωθῆ, τῶν μὲν ἐν τῷ ἄρθρῳ **8** ἐνδιαλαμβανομένων καὶ τῶν πρὸς ἀνταλλαγὴν γηπέδων ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως δοθέντων εἰς

ἑπτὰ ἐτησίας ἴσας δόσεις μὲ τόκον **6** τοῖς **0|0** κατ' ἔτος.

Ἡ πρώτη δόσις θέλει πληρωθῆ εὐθὺς μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παραχωρητηρίου καὶ πρὸ τῆς παραδόσεως αὐτοῦ εἰς τὸν δικαιοῦχον.

Τὸ δημόσιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγγράψῃ πρώτην ὑποθήκην ἐπὶ τῶν παραχωρουμένων γηπέδων, ἰσχύουσαν μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ τιμήματος.

Ἄρθρον **26.** Ὅσα οἰκόπεδα τῆς ἄνω ἢ κάτω πόλεως συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τῆς παραλίου γραμμῆς μείνωσιν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου ἐπιτρέπεται νὰ ἐκποιηθῶσι κατὰ τὸν περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων νόμον.

Ἄρθρον **27.** Ἡ ὁρισταμένη ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων ἐπιτροπὴ καταργεῖται, ἡ δὲ περαιτέρω διεξαγωγὴ τῆς ἀποζημιώσεως ἀνατίθεται εἰς ὑπάλληλον διορισθησόμενον διὰ Β. διατάγματος κατὰ πρότασιν τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν.

Παρὰ τῷ ὑπαλλήλῳ τούτῳ διορίζεται εἷς μηχανικὸς καὶ εἷς γραμματεὺς διὰ Β. Διατάγματος κατὰ πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὅστις θέλει διορίσει καὶ τὸ λοιπὸν ἀναγκαῖον βοηθητικὸν προσωπικόν, διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ὁποίου θέλει ζητηθῆ ἡ ἀναγκαία πίστωσις.

Ἄρθρον **28.** Αἱ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαλαμβανόμεναι κληρώσεις ἐνεργοῦνται ὑπὸ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀποζημιώσεως ὑπαλλήλου ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ Δημάρχου.

Ἄρθρον **29.** Πᾶσα ἀπαίτησις περὶ ἀνταλλαγῆς ἢ ἀποζημιώσεως γηπέδου τῆς ἄνω πόλεως μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου εἶναι ἀπαράδεκτος. Διὰ τὰ γήπεδα δὲ, τὰ ὁποῖα ἤθελον ἀμφισβητηθῆ ὑποτρίτου, ἡ προθεσμία ἄρχεται ἀφ' ἧς περαιωθῆ ἡ ἀμφισβήτησις.

Ἡ περιέχουσα τὴν ἀνωτέρω ἀπαίτησιν ἀναφορὰ ἐπιδίδεται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον Πατρῶν, ἢ τὸν διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀποζημιώσεως διορισμένον ὑπάλληλον.

Ἄρθρον **30.** Ὅλαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις ἀκυροῦνται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ ἀποζημιώσεως τῶν οἰκοπέδων Πατρῶν νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	N	Ἀνδρέας Αὐγερινός	N
Δημήτριος Ὁρεινός	N	Σόλων Κρεστενίτης	N
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Δημήτριος Ἀθανασίου	N
Π. Καμπάνης	N	Γεώργιος Διαμάντης	N
Γ. Καΐρης	N	Ν. Βαρβαρῆγος	
Ἀντ. Καμπάνης		Α. Δεκιγάλας	N
Δημήτριος Τσόκρης		Ἰω. Λορεντσιάδης	N
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	
Νικόλαος Ἰατρὸς	N	Ἀτωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς	N
Γεώργιος Σκοῦρος	N	Χαρίλαος Θεοχαράπουλος	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N	Ἠλίας Παπαδαῖος	N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Γεώργιος Περωτῆς	N
Σταῦρος Βλάχος	N	Ἰωάννης Ζάρκος	N
Ἠλίας Καραγιάννης	N	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Σωτήριος Στράτος		Α. Κοντόσταυλος	N
Δημήτριος Νάκος	N	Βελισάριος Νικολαΐδης	
Φίλων Φίλωνος	N	Ἰωάν. Μπαλάφας	
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας		Κωνστ. Πλαπούτας	N
Νικόλαος Τσέλιος		Νικόλαος Μπούκουρας	N
Π. Ταντσρίας	N	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Πέτρος Δελιγιάννης	
Θ. Τσαννετάκης		Ἀνδρέας Σοφιανός	N
Γεώργιος Κουβούλης	N	Ἐμ. Ἀντίπας	N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Εὐθ. Κανελόπουλος	N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	N	Γ. Πανοπριφτόπουλος	N
Σταμάτιος Μήτσας	N	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	N
Ἀνδρέας Ζέρβας		Ἐμμανουὴλ Τσούχλος	
Γ. Γιολδάσης	N	Νικόλαος Ματθαίου	N
Ν. Γρανίτσας		Ν. Χ. Παναγιώτου	
Γ. Βελῆς	N	Σ. Κοπανίτσας	N
Γ. Σιρπάνος	N	Ἰω. Βαλασόπουλος	
Σ. Χ. Στερανόπουλος	N	Ν. Δεώπουλος	N
Λύσανδρος Βιλαέτης	N	Γ. Γιατράκος	N

Λουκᾶς Στεφάνου	N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος		Κωνσταντῖνος Βλάμπας	N
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος		Ἀνδρέας Χ. Λόντος	N
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης	N	Π. Καλαμογδάρτης	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Π. Πατρινός	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	N
Ἀναγνώστης Διδόπουλος		Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	N
Α. Μαυρειδής		Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	N
Ἀναγνώστης Τσάκας	N	Ἠλίας Καράπαυλος	
Γ. Κεφάλας		Γεώργιος Μπάστας	
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης		Ἰωάν. Σκαβέντσος	N
Γ. Γουλιμάκης		Γ. Νικολάου	N
Ἀλέξανδρος Κομνουδοῦρος		Μιχαὴλ Σολωμὸς	N
Παναγιώτης Παπατσώνης		Κωνστ. Πλατύς	N
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Γεώργιος Ναύτης	N
Ἰω. Προβελέγγιος		Ἀν. Ρενουάρδος	N
Ἰω. Ταταράκης	N	Ἰωάννης Σαγρέδος	N
Σ. Βαρότσης	N	Παναγ. Ψάθης	N
Χ. Σουμαρίπας		Ἀντ. Ἀρμάος	
Δ. Δημητρακόπουλος		Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Μ. Μιχαλόπουλος	N	Κυριάκος Πονηρόπουλος	N
Α. Παπαδημητριάδης	N	Ἀναγν. Παπατσώρης	
Ν. Κανελλόπ.	N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	N
Ἰωάννης Εὐσταθίου	N	Δημ. Στάϊκος	
Γεώργιος Ἰατρός		Βασίλειος Κριεζῆς	
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης		Κυριάκος Δουζίνας	
Λουκᾶς Καλογεράπουλος	N	Δημήτριος Βουδούρης	N
Νικόλαος Πιεράκος		Παντολ. Κουντουριώτης	
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Σταμάτιος Γ. Δοκός	N
Στ. Καπεταναίος		Πέτρος Χ. Πέτρου	N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Καλαμάρης Τσουκαλᾶς	
Π. Χριστόπουλος		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	N
Π. Κανελόπουλος		Σ. Σκουμπουρδῆς	N
Νικόλαος Μοσχούλης	N	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς		Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Ν. Πανουργιᾶς		Α. Μάντσαρης	N

Παρεκάλεσεν ἀκολούθως ὁ πρόεδρος τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν τοῦ Κράτους ἐπιτροπῆς νὰ ἐνασχοληθῶσιν εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ὑποβληθέντων ἀπολογισμῶν. Ἐπίσης δὲ παρεκάλεσε καὶ τὰς ἐπιτροπὰς ἐπὶ τῶν δύω ἐκκρεμῶν νομοσχεδίων περὶ

προσθήκης προξενικῶν τινων θέσεων καὶ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως, νὰ ἑτοιμάσωσι τὰς ἐκθέσεις των διὰ νὰ δώσωσιν ἐργασίαν εἰς τὸ Σῶμα.

Ἐγένετο τελευταίον ὑπο τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Χ. Θεοχαροπούλου καὶ Ἰω. Βαλασοπούλου ἡ μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων, καθ' ἣν ἔλαχον οἱ βουλευταὶ ὡς ἀκολούθως·

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον 1858.

Α.	Β.	Γ.
Α. Νοταρᾶς	Γ. Σιρπάνος	Γ. Μαυρομιχάλης
Κ. Τσουκαλᾶς	Ν. Ἰατρὸς	Ν. Χ. Παναγιώτου
Ἰω Ταταράκης	Κ. Πλατύς	Χ. Χριστόπουλος
Α. Ῥενουάρδος	Μ. Σκαλιστήρης	Ἰω. Εὐσταθίου.
Γ. Κονδύλης	Ἰω. Σαγρέδος	Ἀ. Κουμουνδοῦρος
Γ. Στάϊκος	Γ. Γρανίτσας	Ν. Βαρβαρήγος
Ἀ. Σοριανὸς	Α. Ἀντωνόπουλος	Θ. Ζαΐμης
Ἀ. Δανηλόπουλος	Κ. Δουζίνας	Ἀντ. Ἀρμάος.
Δ. Νάκος	Γ. Μπάστας	Μ. Σολωμὸς
Χ. Θεοχαρόπουλος	Γ. Διαμάντης	Κ. Παντρόπουλος
Κωνστ. Πλαπούτας	Ν. Μοσχοβίλας.	Δ. Καλλιφρονᾶς
Γ. Καΐρης	Χ. Τσαλαμιδᾶς	Σ. Κοπανίτσας
Ἀ. Δανόπουλος	Γ. Σκοῦφος	Γ. Νικολάου
Α. Πετιμεζᾶς	Στ. Δοκὸς	Γ. Πατριαρχέας
Δ. Βλαΐτης	Ἐλ. Καλογερᾶς	Α. Στέφανος
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ἰω. Ταμπακόπουλος	Μ. Μιχαλόπουλος
Δ. Στάϊκος	Πέτρος Δελιγιάννης	Εὐθ. Κανελόπουλος
Δ. Βουδούρης	Π. Κανελόπουλος	Θ. Γρίβας
Ἀ. Ἀβέρωφ	Γ. Κεφάλας	Σ. Στεφανόπουλος
Ν. Λεώπουλος	Ἀ. Κοντόσταυλος	Γ. Ναΐτης

Δ.		
Ἀ. Τσάκας	Γ. Βελὴς	Φ. Φίλωνος
Ἀ. Δεδόπουλος	Ἀ. Μαυροκεφὴς	Ν. Βουδούρης
Α. Λόντος	Σ. Σκουμπουρδὴς	Β. Νικολαΐδης
Π. Κουντουριώτης	Δ. Δημητρακόπουλος	Γ. Ἰατρὸς
Γ. Ῥεβελιώτης	Ἀ. Παπαδημητριάδης	Ἠλ. Καραγιάννης
Β. Κριεζὴς	Α. Χ. Λόντος	Ι. Δορεντσιάδης
Στ. Μήτσας.	Ἰω. Μπαλάφας	

Ε.		
Σ. Κρεστενίτης	Ἀ. Αὐγερινὸς	Ἰω. Σκαβέντζος
Π. Παπατσώνης	Γ. Γουλιμὴς	Ἠλ. Καράπαυλος.
Ἰ. Παπαλιακόπουλος.	Ἀ. Μεταξᾶς	Π. Χ. Πέτρος
Ν. Πανουριᾶς	Ν. Καναδὸς	Γ. Μαδεμοχωρίτης
Δ. Ὀρεινὸς	Δ. Παλυχρονόπουλος	Π. Τανταρίας
Ἀναγν. Παπατσώρης	Α. Καμπάνης	Γ. Περωτὴς
Ἰω. Ζάρκος	Σ. Βλάχος	

ς.		
Ἀ. Χ. Ἀναργύρου	Δ. Πετροπουλάκης	Π. Πατρινὸς
Δ. Τσύκρης	Π. Ψάθης	Π. Καμπάνης
Κ. Βλάμης	Δ. Καλογερόπουλος	Ε. Οἰκονομόπουλος
Εὐθ. Κιχαγιᾶς	Β. Δημητρακόπουλος	Γ. Π. Γιατράκος
Σ. Βαρότσης	Ἠλ. Παπαδαῖος	Ἀ. Δεκιγάλας
Ἰω. Μωριάτης	Α. Παπαθανασίου	Δ. Ἀθανασίου
Εὐαγ. Κοντογιάννης	Ν. Τσέλιος	

Ζ.		
Ἀ. Βενιζέλος	Χ. Σουμαρίπας.	Ἀ. Μάντσαρης
Ἐμμ. Τσοῦχλος	Γ. Γιολδάσης	Ν. Ματθαίου
Ἰω. Βαλασόπουλος	Ἐμμ. Ἀντίπας	Κ. Κουρκουμέλης
Γ. Πανσαρηφτόπουλος	Στ. Καπετανάκης.	Ν. Παπαμιχαλόπουλος
Σ. Στράτος	Ν. Μπούκουρας	Θ. Τσαννατάκης
Ἀ. Ρ. Ῥαγκαβῆς	Ἰω. Προβελέγιος	Ἀν. Ζέρβας
Ν. Πιεράκος	Π. Καλαμογδάρτης.	

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Πονηρόπουλος
Γ. Διαμάντης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΕ'.

Τῇ 10 Ἰανουαρίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα, ἐκτὸς τοῦ Ζ'. μὴ συμπληρωθέντος, ὅτι ἐξελέξαντο κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν, προέδρους μὲν τοὺς Δ. Βουδούρην, Α. Κοντόσταυλον, Θ. Ζαΐμην, Φ. Φίλωνος, Δ. Ὀρεινὸν καὶ Σ. Βαρότσην· γραμματεῖς δὲ τοὺς Σπ. Ἀντωνόπουλον, Γ. Διαμάντην, Κ. Πονηρόπουλον, Α. Παππαδημητριάδην, Ν. Καναδὸν καὶ Α. Καλογερόπουλον· καὶ εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 568 τῆς ποιν. δικονομίας τοὺς Ν. Λεώπουλον, Κ. Πλατὺν, Θ. Ζαΐμην, Σ. Σκουμπουρδὴν, Γ. Μαδεμοχωρίτην καὶ Α. Δεκιγάλαν· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ἀναπλήρ. πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 50000 τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου τοὺς Ἰω. Ταταράκην, Στ. Δοκὸν, Μ. Σολωμὸν, Ν. Βουδούρην, Π. Τανταρίαν καὶ Π. Ψάθην, καὶ τέλος ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐκτὸς τοῦ Ε'. τοὺς Ν. Καΐρην, Χ. Τσαλαμιδὰν, Σ. Κοπανίτσαν, Α. Τσάκαν καὶ Ἰω. Μωριάτην.

Παρελθών ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, νομοσχέδιον περὶ τῆς χωρητικότητος τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, καὶ δύω ἕτερα περὶ ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείων, τοῦ μὲν ἐκ δραχμῶν 50,900, τοῦ δὲ ἐκ δραχμῶν 699: 90|100 μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεων· ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ τὸν περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας νόμον τῆς **14** Νοεμβρίου **1836**, τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα τῆς Ἑλλάδος διηρέθησαν εἰς δύω τάξεις, καὶ εἰς μὲν τὴν Α. ἀνήκουσι τὰ ἀπὸ τριάκοντα τόνων καὶ κατωτέρω πλοῖα, εἰς δὲ τὴν δευτέραν τὰ ἐπέκεινα τῶν τριάκοντα τόνων.

Εἰς δύω τάξεις ἐπίσης διηρέθησαν καὶ οἱ διοικοῦντες τ' ἀνωτέρω πλοῖα ναυτικοί, κατὰ τὸν ἀπὸ **15** Δεκεμβρίου **1836** ἕτερον νόμον, τὸν περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας· καὶ τὰ μὲν τῆς Α. τάξεως πλοῖα διοικοῦνται ὑπὸ τῶν καλουμένων κυβερνητῶν, τὰ δὲ τῆς Β'. τάξεως ὑπὸ πλοιάρχων.

Ὁ κυβερνήτης ἐξεταζόμενος εἰς τὸ πρακτικὸν μέρος τῆς ναυτικῆς, καὶ ἀναγνωριζόμενος ἱκανὸς, λαμβάνει κυβερνήτου δίπλωμα.

Ὁ πλοίαρχος ὑποβαλλόμενος ἐπίσης εἰς ἐξετάσεις τῆς τε πρακτικῆς καὶ θεωρητικῆς ναυτικῆς, καὶ ἀναδεικνυόμενος ἱκανὸς, λαμβάνει καὶ οὗτος πλοιάρχου δίπλωμα· ἀλλ' ἐνῷ ἐπιτρέπη εἰς τὸν πλοίαρχον νὰ διευθύνῃ πάσης χωρητικότητος πλοῖον, ἀπηγορεύθη εἰς τὸν κυβερνήτην ἡ διοίκησις πλοίου ὑπερβαίνοντος τοὺς τριάκοντα τόνους· καὶ ἂν μὲν ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη συνεδίδετο καὶ μέ τινα τῆς θαλασσοπορίας περιορισμὸν τῶν τὰ μικρὰ πλοῖα διοικούντων κυβερνητῶν, ἴσως ἤθελεν εἶσθαι συνεπὴς ἡ διάταξις καὶ σύμφωνος κατά τι πρὸς τὰς τῶν ἄλλων ἐθνῶν περὶ ἀκτοπλοΐας διατάξεις· ἀλλ' οὐδεμία διάταξις ἀποτρέπει τὸν κυβερνήτην τοῦ νὰ πλεύσῃ καὶ μέχρι τῶν Ἡρακλείων στηλῶν· διὸ καὶ ὁ ἐπὶ τοσοῦτον περιορισμὸς τῆς χωρητικότητος οὐ μόνον ἄσκοπος, ἀλλὰ καὶ ἐπιζήμιος ὑπὸ τοῦ χρόνου ἀπεδείχθη· καὶ ἀληθῶς, πρὸς τί ἄρα συνετέλεσεν ὁ περιορισμὸς οὗτος, ἀφοῦ οἱ διοικοῦντες μικρὰ πλοῖα κυβερνῆται ἦσαν ἐλεύθεροι νὰ πλέωσι καὶ ἐν τῷ Μεσογείῳ, καὶ τῷ Εὐξείνῳ, καὶ μέχρι Μαιώτιδος.

Εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν Σαρδηνίαν καὶ εἰς ἄλλα ναυτικὰ κρά-

τη δὲν περιορίζεται ἡ χωρητικότης τοῦ πλοίου, τοῦ ὑπὸ κυβερνήτου διευθυνομένου, ἀλλ' ὁ κυβερνήτης περιορίζεται εἰς ὡρισμένας νὰ πλέῃ θαλάσσας, μὴ ἀφιστάμενος ἐπὶ πολὺ τῆς ξηρᾶς.

Εἰς τὴν κατηγορίαν λοιπὸν ταύτην τῶν ἀκτοπλόων ἠθέλησαν ἴσως νὰ ὑπαγάγωσι τὰ ἡμέτερα πλοῖα τὰ ὑπὸ κυβερνητῶν διευθυνόμενα, ἀλλ' ὁ ἄσκοπος, ὡς εἶπα, περιορισμὸς τῆς μικρᾶς αὐτῶν χωρητικότητος εἰς τριάκοντα τόνους, κατέστησεν ἀπιθάνῃ τὴν διάταξιν.

Ἂν τὴν χωρητικότητα ταύτην ἀναβιβάσωμεν σήμερον εἰς τόνους ἑξήκοντα, θέλομεν εὐεργετήσει,

Α. Μέγαν ἀριθμὸν ὑπαρχόντων κυβερνητῶν, εἰς οὓς ἀπαγορεύεται νὰ διοικήσωσι πλοῖα ἀνώτερα τῶν τριάκοντα τόνων, καθὸ μὴ δυναμένους νὰ ὑποστῶσιν, ὡς μὴ σπουδάσαντας, καὶ τὰς διὰ τοὺς πλοιάρχους μόνον ὁριζομένας θεωρητικὰς τῆς ναυτικῆς ἐξετάσεις.

Β'. Θέλομεν διευκολύνει τὴν μικρὰν ναυτιλίαν καὶ τοὺς μικροὺς κεφαλαιούχους· εἰς ἐκείνην μὲν προσφέροντες καὶ νῦν καὶ εἰς τὸ μέλλον ναυτικοὺς τῆς πείρας· εἰς τούτους δὲ χορηγοῦντες τὰ μέσα τοῦ νὰ προσλαμβάνωσι κυβερνήτας, ὧν ἡ διατήρησις καὶ συμφέρουσα καὶ ἧττον δαπανηρὰ τῆς τοῦ πλοιάρχου εἶναι.

Ὀφείλω ἔτι νὰ προσθέσω καὶ διὰ τίνα λόγον ὁ προσδιορισμὸς τῆς χωρητικότητος τῶν πλοίων τῆς Α. τάξεως εἰς ἑξήκοντα τόνους, καὶ οὐχὶ πλέον, ἐκρίθη ἱκανὸς νὰ θεραπεύσῃ τὰς δικαίας ἀπαιτήσεις καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν τῆς μικρᾶς τάξεως ναυτικῶν τῆς Ἑλλάδος.

Πολλὰ πλοῖα τοῦ Κρανιδίου, τῶν βορείων Σποράδων καὶ τινων ἄλλων παραλίων, ἅπαντα δὲ τῆς Κύμης, ἐκτὸς μικρᾶς ἐξαιρέσεως, ἔχουσι σήμερον, καὶ τὰ ναυπηγούμενα λαμβάνουσι, πλέον μὲν τῶν τριάκοντα τόνων χωρητικότητος, οὐχὶ δὲ ἀνωτέραν τῶν ἑξήκοντα· ταῦτα πάντα θέλουν διευθύνεσθαι εἰς τὸ ἑξῆς ὑπὸ πρακτικῶν ναυτικῶν, μὴ ἐχόντων τὰ μέσα νὰ σπουδάσωσι τὴν θεωρίαν τῆς ναυτικῆς, οὐδ' ἀνάγκης πρὸς τοῦτο ὑπαρχούσης, τῶν κυβερνητῶν ὀπλαδὴ, οὓς ἀπέκλεισαν ἄνευ σωφρόνου αἰτίας αἱ καθεστῶσαι διατάξεις.

Ἀνώτερα τῆς χωρητικότητος ταύτης πλοῖα συμφέρει καὶ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον νὰ διευθύνωνται ὑπὸ ναυτικῶν, ἐχόντων πλειότερα προσόντα ναυτικῆς ἱκανότητος, οἵοι εἰσὶν οἱ πλοίαρχοι.

Κατὰ συνέπειαν τῶν ἐκτεθέντων, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλ-

λω εἰς τὴν σκέψιν τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον, καὶ νὰ παρακαλέσω αὐτὴν νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισίν του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1857.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς
ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Παραγγέλλεται ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς νὰ εἰσάξῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον, καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Δεκεμβρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ἡ μέχρι τοῦδε χωρητικότης τῶν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων τῆς πρώτης τάξεως προσδιορίζεται τοῦ λοιποῦ ἀπὸ ἑξήκοντα τόνους καὶ κατωτέρω.

Ἄρθρον 2. Πᾶσα καθεστῶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν Ὑμετέραν συζήτησιν καὶ ψήφισιν τὸ συναπτόμενον νομοσχέδιον, καθ' ὃ χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. 50,900 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου.

Τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ ἀνεπτυγμένων παρέχοντος διὰ τῆς παρασυναπτομένης ἐκθέσεώς του τὸν λόγον περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς προκειμένης πιστώσεως, κρίνω περιττὸν νὰ ἐνδιατρίψω κἀγὼ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, Κύριοι, νὰ φέρητε προθύμως ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου τὴν ψῆφον Σας, ἀναγνωρίζοντες τὴν ἀνάγκην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰανουαρίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Λ. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας τὰ ψηφισθέντα διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1857 ποσὰ τῶν ἄρθρων τοῦ πρὸς ἐπιψήφισιν ὑποβαλλομένου ἤδη νομοσχεδίου δὲν ἐξήρκεσαν, καὶ ἕνεκα τούτου ζητεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωσις ἐκ δραχ. 50,900· παρατηρεῖται δὲ ὅτι καὶ κατὰ τὰ ἔτη 1855 καὶ 1856 διά τε τὰ ἔξοδα τῆς διατροφῆς τῶν ὑποδίκων καὶ τὰς ἀποζημιώσεις τῶν μαρτύρων, ὅμοιον ἐψηφίσθη ποσόν, οἱ δὲ λόγοι εἰσὶν οἱ αὐτοί, οἵτινες καὶ τότε προύκάλεσαν τὰς ἀναπληρωματικὰς πιστώσεις.

Παρακαλεῖται λοιπὸν ἡ Βουλή, ὅπως ἐκτιμῶσα τὴν ἀνάγκην ἐπιψηφίσῃ τὴν ζητουμένην πίστωσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰανουαρίου 1858.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον, θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλήν, παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὡς ἔχει, καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰανουαρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δρ. πεντήκοντα χιλιάδων ἐννεακοσίων ἀριθ. 50,900, ἥτοι ἐπὶ μὲν τοῦ κεφ. Α΄. ἄρθρ. 2 «ὑλικὸν ὑπουργείου» δραχ. 900, ἐπὶ δὲ τοῦ Κεφ. Ζ΄. ἄρθρ. 4 «ἔξοδα διατροφῆς ὑποδίκων» δρ. 15.000, καὶ ἐπὶ τοῦ Κεφ. Η΄. ἄρθρ. 4 «ἀποζημιώσεις μαρτύρων δρ. 35,000, τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1857.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Διατεταγμένος ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ψήφισιν ὑμῶν τὸ συναπτόμενον νομοσχέδιον, κατὰ τὸ ὁποῖον χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν **699:90** ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργείου.

Τὴν ἀνάγκην τῆς πιστώσεως ταύτης ἀρκετὰ ἰσχυρῶς δικαιολογεῖ ὁ ἀριθμὸς Ὑπουργὸς διὰ τῆς παρασυναπτομένης ἐκθέσεώς του· διὸ καὶ παραιτοῦμαι πάσης περὶ τούτου ἀναπτύξεως, πεποιθὼς ὅτι ἀναγνωρίζοντες τὴν ἀνάγκην αὐτὴν, θέλετε ψηφίσει ὑπὲρ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Δεκεμβρίου **1857**.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τοῦ εἰς τὸ Β'. Γυμνάσιον Ἀθηνῶν καθηγητοῦ τῆς Γερμανικῆς γλώσσης οἱ μισθοὶ διὰ τοὺς μῆνας Μάρτιον, Ἀπρίλιον, Μάϊον καὶ μέχρι **15** Ἰουνίου τοῦ ἔτους **1854**, ἀνὰ δραχ. **200** κατὰ μῆνα καθυστέρησαν νὰ πληρωθῶσιν ἐν καιρῷ.

Τῶν μισθῶν τούτων τὴν πληρωμὴν ἠτήσατο ὁ ῥηθεὶς καθηγητὴς διὰ τῆς ἀπὸ **15** Ἰουλίου τοῦ ἔτους ἐκείνου **1854** ἀναφορᾶς αὐτοῦ, καὶ δὲν ἔπαυσεν ἐξαιτούμενος.

Ἐπειδὴ δὲ, καθὰ ἐκ τῶν ἐγγράφων ἐξάγεται, δικαιοῦται μὲν νὰ λάβῃ αὐτούς, ὑπάρχει δὲ ἤδη κεκλεισμένη ἡ τοῦ ἔτους ἐκείνου λογιστικὴ χρῆσις, παρακαλεῖται ἡ Βουλὴ νὰ ἐπιψηφίσῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἀναγκαιοῦσαν πίστωσιν ἐκ δραχμῶν **699:90** ἐπὶ τοῦ κεφ. Γ'. «Ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων» τοῦ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τούτου.

Ἀθήνησι τὴν **5** Ἰουνίου **1857**

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστ. κλπ. ὑπουργὸς
Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.»

ΟΘΩΝ κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον, ὡς περ ἔχει, ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθήτω ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Δεκεμβρίου **1857**.

ΟΘΩΝ

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμορρώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν ἑξακοσίων ἐννενήκοντα ἐννέα καὶ λεπτῶν ἐννενήκοντα, ἀριθ. **699:90** ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἔτος **1857** εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. ὑπουργείου ἀναγομένη εἰς τὸ κεφ. Γ'. αὐτοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. **302,879:24** τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ἡ ἐκ τῶν τμημάτων Εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τὸ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν **302,879:24** ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως **1857** ὑποβληθὲν νομοσχέδιον, καὶ τὴν αἰτιολογικὴν αὐτοῦ ἔκθεσιν, καὶ ἐπειδὴ ἐφ' ὅλων τῶν κονδυλίων δίδεται ἀρκοῦσα ἐξήγησις καὶ δικαιολογεῖται ἡ ἀνάγκη τῆς ζητουμένης πιστώσεως, ἡ ἐπιτροπὴ συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ **30** Δεκεμβρίου **1857**.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Ι. Ζάρκος, Α. Δεκιγάλας,
Πέτρος Χ. Πέτρος.

Ὁ εἰσηγητὴς
Κ. Ν. Πονηρόπουλος.»

Εἰς τὸν βουλευτὴν Χ. Θεοχαρόπουλον ἐχορηγήθη ὑπὸ τὸν ὅρον δεκαπενθήμερος ἄδεια ἀπουσίας, εἰς δὲ τοὺς Κ. Βλάμην καὶ Μ. Σολωμὸν μηνιαία.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀνεγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ἀναπληρ. πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Πονηρόπουλος
Γ. Διαμάντης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΣ'.

Τῆς 11 Ἰανουαρίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμ. 50,000 τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ τῶν τμημάτων εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ παρὰ τῶν ὑπουργῶν τῶν Ναυτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 50,000 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου 2 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1857 ἔτους, καὶ θεωρήσασα ὅτι τὸ ὑπερβάλλον τοῦτο τῆς δαπάνης πηγάζει κυρίως ἀπὸ τὴν ὑπερτίμησιν τῶν τροφῶν, διαφέρουσαν τὰ μέγιστα ἐκείνης, ἥτις διὰ τοῦ ἀπὸ 4/15 Νοεμβρίου 1833 Βασ. διατάγματος κανονίζει τὴν τροφοδοσίαν τῶν πληρωμάτων τοῦ Στόλου, ὡς ἀναφέρει ἐν τῇ ἐκθέσει του καὶ ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς, συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν καὶ ἐπιψήφισιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Ἰανουαρίου 1858.

Ἡ Εἰσηγ. ἐπιτροπὴ

Π. Ταντσρίας, Στ. Δοκὸς,
Ν. Βουδούρης, Ι. Π. Ταταράκης,
Μ. Σολωμός.

Ὁ εἰσηγητὴς
Π. Ψ α ὸ η ς.»

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προεδρεύοντος ἀντιπροέδρου, ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα, ἐκτὸς τοῦ α'. δ'. καὶ γ'. ὅτι ἐξελέξαντο κατὰ σειρὰν εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 699: 90 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τοὺς Σ. Χ. Στεφανόπουλον, Ἠλ. Καραγιάννην, Σ. Κρεστενίτην καὶ Εὐστ. Οἰκονομόπουλον· ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμ. 50 900 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου, τοὺς Ἰω. Εὐσταθίου, Ἠλ Καραγιάννην, Ἠλ. Καράπαυλον καὶ Π. Καμπάνην· ἐπὶ τοῦ περὶ χωρητικότητος τῶν ἐμπορικῶν ἑλληνικῶν πλοίων τοὺς Μ. Σολωμόν, Β. Κριεζῆν, Ἰω. Σκαβέντσον καὶ Ἰω. Μωριάτην, προσθέντος τοῦ ε' τμήματος ὅτι ἐξελίξατο καὶ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τὸν Α. Καμπάνην.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 302,879: 24 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1857, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Ζάρκαν καὶ Σ. Ἀντωνόπουλον, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ πλειψηφεῖ διὰ ψήφων 72.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρ. πιστώσεως ἐκ δραχ. 302,879:24 τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Σταμάτιος Μήτσας . . . N
Δημήτριος Ὀρεινός . . . . N	Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . .
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . . N	Γ. Γιολδάσης . . . . .
Π. Καμπάνης . . . . . N	Ν. Γρανίτσας . . . . . N
Γ. Καΐρης . . . . . N	Γ. Βελῆς . . . . . N
Ἀντ. Καμπάνης . . . . . N	Γ. Σιρπάνος . . . . . N
Δημήτριος Τσόκρης	Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . N
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . .	Ἀλέξανδρος Βιλαέτης . . .
Νικόλαος Ἰατρός . . . . N	Ἀνδρέας Αὐγερινὸς . . . N
Γεώργιος Σκοῦφος	Σόλων Κρεστενίτης . . . N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . .	Δημήτριος Ἀθανασίου . . .
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Γεώργιος Διαμάντης . . . N
Σταῦρος Βλάχος	Ν. Βαρβαρῆγος . . . . .
Ἠλίας Καραγιάννης . . . N	Λ. Δεκιγάλας . . . . . N
Σωτ. Στράτος . . . . . N	Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . N
Δημήτριος Νάκος . . . . N	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . . N
Ψίλων Φίλωνος . . . . . N	Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . . N
Θεόδωρος Γρίβας	Χαρίλαος Θεοχαράπουλος . .
Νικόλαος Τσίλιος . . . N	Ἠλίας Παπαΐλίας . . . . N
Π. Ταντσρίας . . . . . N	Γεώργιος Περωτὴς . . . N
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . .	Ἰωάννης Ζάρκος . . . . N
Θ. Τσαντεκάκης	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .
Γεώργιος Κονδύλης . . . N	Λ. Κοντόσταυλος . . . . N
Α. Παπαθανασίου . . . . N	Πελισσάριος Νικολαΐδης . .
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . N	Ἰωάννης Μπαλάφας . . .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . .	Κωνστ. Πλαπούτας . . . .

Νικόλαος Μπούκουμας	N	Γεώργιος Ἰατρός	
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	
Πέτρος Δελιγιάννης		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	N
Ἀνδρίας Σοφιανός		Νικόλαος Πιεράκος	
Ἐμ. Ἀντίπας		Γρηγόριος Πατριαρχέας	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Στ. Καπεταναίκης	
Εὐθ Κανελόπουλος	N	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Γ. Πανοπτιφτόπουλος	N	Χ. Χριστόπουλος	
Εὐ. Οἰκονομόπουλος	N	Π. Κανελόπουλος	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Νικόλαος Μοσχολάς	
Νικόλαος Ματθαίου		Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	
Ν. Χ. Παναγιώτου	N	Ν. Πανουριᾶς	
Σ. Κοπανίτσας	N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	
Ἰω. Βαλασόπουλος	N	Κωνσταντῖνος Βλάμης	N
Ν. Λεώπουλος	N	Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Γ. Π. Γιατράκος	N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Λουκᾶς Στεφάνου	N	Π Πατρινός	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος		Χρ. Τσαλαμιδᾶς	N
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος		Ἀνδρέας Χ Ἀναργύρου	
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης		Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Ἠλίας Καράπαυλος	N
Β. Π. Δημητρακόπουλος	N	Γεώργιος Μπάστας	
Ἀναγνώστης Λεδόπουλος	N	Ἰω. Σκαβιντσος	N
Α. Μαυροειδὴς		Γ. Νικολάου	N
Α. Τσάκας	N	Μιχαὴλ Σολωμός	N
Γ. Κεφάλας	N	Κωνστ. Πλατύς	
Κ. Κουρκουμέλης		Γεώργιος Ναύτης	
Γ. Γουλιμὴς	N	Ἀν. Ῥενουάρδος	
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	N	Ἰωάννης Σαγρεδος	
Παναγιώτης Παπατσώνης		Παναγιώτης Ψάθης	N
Σπ. Ἀντωνόπουλος	N	Ἀντ. Ἀρμάος	N
Ἰω. Προβελέγιος		Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Ἰω. Ταταράκης	N	Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Σ. Βαρότσης	N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Χ. Σουμαρίπας		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Δ. Δημητρακόπουλος		Δημήτριος Στάϊκος	
Μ. Μιχαλόπουλος	N	Βασίλειος Κριεζῆς	N
Α. Παπαδημητριάδης	N	Κυριάκος Δουζίνας	N
Ν. Καναβὸς	N	Δημήτριος Βουδούρης	
Ἰωάννης Εὐσταθίου	N	Παντολέων Κουντουριώτης	

Σταμάτιος Γ. Δακός	N	Σ. Σκουμπουρδὴς	N
Πέτρος Χ. Πέτρου	N	Αὐγερινὸς Ἀξέρωφ	
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς		Νικόλαος Β. Βουδούρης	N
Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	N	Α. Μάντσαρης	N

Ἀναγνωσθέντα δὲ τὰ ἄρθρα 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ νομοσχεδίου, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἕκαστον ἀναστάσεως.

Γενομένης οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ὁμοίας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας ὑπηρεσίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου, κατὰ πρωτόκολλον ὁμοίων τῷ ἀνωτέρω ἤτοι παμψηφεὶ διὰ ψήφων 72· ἔχει δ' ὡς ἕπεται·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1. Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἀναπληρωματικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν τριακοσίων δύω χιλιάδων καὶ ὀκτακοσίων ἑβδομήκοντα ἐννέα καὶ λεπτῶν εἴκοσι τεσσάρων (302,879:24) ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων του ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως τοῦ 1857 καταλογιζομένων ὡς ἑξῆς·

Εἰς χρέος δημόσιον	δραχ.	60,000
Εἰς ἀποζημίωσιν Βουλῶν	»	20,000
Εἰς γενικὴν ὑπηρεσίαν	»	106,679:24
Εἰς ἔξοδα διοικήσεως	»	116,200
Τὸ ὅλον δρ.		302,879:24

Ἄρθρον 2. Ἡ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ 1857 ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ κεφαλαίου 15 ἐκ δραχ. 175,000 καὶ ἡ διὰ τῆς ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως τῆς 10 Ἰουνίου 1857 ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ κεφαλαίου 26 ἐκ δραχ. 30,000 χορηγηθεῖσα πίστωσις, θέλει χρησιμεύσει ἡ μὲν πρώτη δι' οἰκοδομὰς καὶ ἐπισκευὰς τελωνειακῶν καταστημάτων, ἡ δὲ δευτέρα δι' ἔξοδα ἐξορύξεως γαιανθράκων καὶ λοιπῶν ὀρυκτῶν.

Ἄρθρον 3. Ἡ ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ ἀναπληρωματικὴ πίστωσις θέλει διανεμηθῆ εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς Χρήσεως 1857 κατὰ τὸν ὧδε προσκρτημένον πίνακα.

Ἄρθρον 4. Τὰ ἔξοδα δι' ἃ χορηγεῖται ἡ ἀνωτέρω ἀναπληρωματικὴ πίστωσις θέλουν πληρωθῆ ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1857.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

ΠΙΝΑΞ

Ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1857.

Κεφ.	Ἀριθ.	Προϋπολογ.	Ὑπηρεσίαι	Ἀναπληρωματικὴ πίστωσις: Κατ' ἄρθρον	Κατὰ κεφάλαιον
3	3	6	Συντάξεις . . . . Ναυτικαί	60000	60000
3	5	6	Ἀποζημιώσεις: Βου- λῶν, Κυνηγ. ὑπηρεσία Γερουσία . . . . Ἔξοδα γραφείου τοῦ Ταμείου. Βιβλία κλπ. . .	20000	20000
3	6	8	Ταμεῖα	5000	5000
3	8	10	Ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων	2000	2000
3	9	15	Ἔξοδα ὑπηρεσίας	99679 34	99679 34
3	10	16	Τελωνεῖα	7000	7000
3	12	19	Λιμενάρχαι . . . . Ἀποδοχαί	100000	100000
3	13	19	Δάση . . . . Ἔξοδα ὑπηρεσίας	1200	1200
3	14	22	Κτήματα . . . . Ὁδοποιικὰ κλπ.	8000	8000
			Τὸ ὅλον δραχ. τρακόσαι δύω χιλιάδες ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἕνξα καὶ λ. 34/00.	303879 34	303879 34

Μετὰ ταῦτα ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς πρασεχοῦς συνεδριάσεως θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ 50,000 δρ. τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 μ. μ.

Ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος:

Σ. ΚΟΠΑΝΙΤΣΑΣ.

Οἱ γραμματεῖς

Κ. Πονηρόπουλος

Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΖ'.

Τῆς 13 Ἰανουαρίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Παρετήρησεν ὁ πρόεδρος ὅτι πρὸ δύω ἐτῶν ἡ Βουλὴ εἶχε συνδράμει εἰς τὸ σύγγραμμα τοῦ Ζαχαρίου, (jus graeco-Romanum) τοῦ ὁποίου ὅμως ἐξεδόθησαν μόνον δύω τόμοι, ἀλλὰ πρό τινος ἐξεδόθη καὶ ὁ τρίτος, τὸν ὁποῖον ὁ ἐκδότης ἔφερεν εἰς τὸ γραφεῖον. Ἐπειδὴ δὲ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ τόμου τούτου ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ παύσωσι τοῦ λοιποῦ αἱ πρὸς ἔκδοσιν συγγραμμάτων συνδρομαὶ τοῦ Σώματος, διὰ τοῦτο, ἂν καὶ κατ' αὐτὸν ἡ προκειμένη περίστασις ἐξαιρεῖται τῆς τοῦ Σώματος ἀποφάσεως, ὅτις ὑπῆρξε μεταγενεστέρα ἐκείνης, δι' ἧς ἡ Βουλὴ συνέδραμε τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος σύγγραμμα, ἐξαιτεῖται τὴν γνώμην τοῦ Σώματος, καθ' ὅσον καὶ πίστωσιν δὲν ἔχει διὰ τοιαῦτα συγγράμματα.

Ἡ δὲ Βουλὴ παεδέχθη νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ αὐτὴ συνδρομὴ καὶ διὰ τὸν τρίτον τόμον, καθ' ὅσον ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ἀκεβόλαπε πλήρες τὸ σύγγραμμα.

Ἐπίσης ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἡ Βουλὴ συνῆνεσε νὰ γενῇ αὔριον ἡ κλήρωσις τῆς διὰ τὴν 25 Ἰανουαρίου μεγάλης πρεσβεύσεως.

Ἀναγγείλαντος εἶτα τοῦ προέδρου, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρ. πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἐκ δραχμῶν 50,000, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Παπαμιχαλόπουλον καὶ Χρ. Τσαλαμιδᾶν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 72.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 50,000 τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος . . . . . | Δημήτριος Ὑρεινός . . . . Ν

Αντώνιος Βενιζέλος	N	Α. Ν. Πετιμεζᾶς	N
Πέτρος Καμπάνης	N	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	N
Γ. Καΐρης	N	Ἠλίας Παπαδαῖος	N
Αντών. Καμπάνης	N	Γεώργιος Περωτᾶς	N
Δημήτριος Τσόκρης		Ἰωάννης Ζάρκος	
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Ἀθαν. Δαντλόπουλος	
Νικόλαος Ἰατρός		Α. Κοντόσταυλος	N
Γεώργιος Σκοῦφος		Βελισ. Νικολαΐδης	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N	Ἰωάννης Μπαλάφας	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Κωνστ. Πλαπούτας	
Σταῦρος Βλάχος		Νικόλαος Μπούκουρας	N
Ἠλίας Καραγιάννης	N	Αντ. Αντωνόπουλος	
Σωτήριος Στρατος	N	Πέτρος Δελιγιάννης	
Δημήτριος Νάκος	N	Ἀνδρέας Σοριανός	
Φίλων Φίλωνος	N	Ἐμ. Ἀντίπας	
Θεόδωρος Γρίβας		Ἀνδρέας Ναταρᾶς	
Νικόλαος Τσέλιος	N	Εὐθ. Κανελόπουλος	
Π. Τανταρίας	N	Γ. Πανοπριστόπουλος	N
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	N
Θ. Τσαννετάκης		Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Γεώργιος Κονδύλης	N	Νικόλαος Ματθαίου	
Α. Παπαθανασίου	N	Ν. Χ. Παναγιώτου	N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	N	Σ. Κοπανίτσας	N
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Ἰω. Βαλασόπουλος	
Σταμάτιος Μήτσας	N	Ν. Λεώπουλος	N
Ἀνδρέας Ζέρβας		Γ. Π. Γιατράκος	N
Γ. Γκολδάσης		Λουκᾶς Στεράνου	N
Ν. Γρανίτσας		Ἰω. Παπαλουκόπουλος	
Γ. Βελῆς	N	Ἰω Ν. Ταμπακόπουλος	
Γ. Σιρπάνος	N	Μιχαὴλ Σκαλιστήρης	
Σ. Χ. Στεργιόπουλος	N	Γ. Ν. Ῥαδελιώτης	
Αὐσανδρος Βιλαέτης		Β. Π. Δημητρακόπουλος	N
Ἀνδρέας Λύγερινός	N	Ἀναγν. Δεδόπουλος	N
Σόλων Κρεστενίτης	N	Α. Μαυροειδής	
Δημήτριος Ἀθανασίου		Α. Τσάκας	N
Γεώργιος Διαμάντης	N	Γ. Κεφάλας	N
Ν. Βαρβαρῆγος		Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	
Α. Δεκιγάλας		Γ. Γουλιμής	N
Ἰω. Λορεντσιάδης	N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	N	Παναγ. Παπατσώνης	

Σπ. Ἀντωνόπουλος	N	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	N
Ἰωάννης Προβελέγιος		Ἠλίας Καράπαυλος	N
Ἰωάννης Ταταράκης	N	Γεώρ. Μπάστας	
Σ. Βαρότσης	N	Ἰω. Σκαβέντσος	N
Χ. Σουμαρίπας		Γ. Νικολάου	N
Δ. Δημητρακόπουλος		Μιχαὴλ Σαλωμός	N
Μ. Μιχαλόπουλος	N	Κωνστ. Πλατύς	
Α. Παπαδημητριάδης	N	Γεώργ. Ναύτης	N
Ν. Καναβός	N	Ἀντ. Ῥενουάρδος	
Ἰωάν. Εὐσταθίου	N	Ἰωάννης Σαγρέδος	
Γεώργιος Ἰατρός		Παναγιώτης Ψάθης	N
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης		Ἀντ. Ἀρμάος	N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	N	Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Νικόλαος Πιεράκος		Κυριάκος Πονηρόπουλος	N
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Στ. Καπετανάκης		Γεώργ. Ι. Στάϊκος	N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Δημήτριος Στάϊκος	N
Π. Χριστόπουλος		Βασίλειος Κριεζῆς	N
Π. Κανελόπουλος		Κυριάκος Δουζίνας	N
Νικόλαος Μοσχούλας		Παντολέων Κουνταυριώτης	
Ἀλ. Ῥαγκαβῆς		Δημήτριος Βουδούρης	N
Ν. Πανουργιᾶς		Σταμάτιος Γ. Δοκός	
Κὼθ. Κεχαγιᾶς		Πέτρος Χ. Πέτρου	N
Κωνσταντῖνος Βλάμης	N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Ἀνδρ. Χ. Δόντος		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	N
Περικλῆς Καλαμογδάρτης		Σ. Σκουμπουρδῆς	N
Π. Πατρινός		Ὑγεινὸς Ἀβέρωφ	
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	N	Νικόλαος Β. Βουδούρης	N
Ἀνδ. Χ. Ἀναργύρου	N	Α. Μάντσαρης	N

Δεκτοῦ δὲ γενομένου δι' ἀναστάσεως καὶ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, ἐπανελήφθη ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅριον τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον πεμψήφει διὰ ψήφων 75, ἔχον οὕτω·

Ο ΘΩΝ κτλ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν ἀναπληρωματικὴ πίστωσις ἐκ δραχ. 50,000 ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου 2 τοῦ

προϋπολογισμοῦ τοῦ 1857 ἔτους διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς τροφοδοσίας τῶν πληρωμάτων τοῦ στόλου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ τοῦ τρόπου τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων φόρου, διὰ τὸ 1858 ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Καθὰ γινώσκετε, Κύριοι, οἱ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσίων φόροι, ἑκάτερος δι' εἰδικοῦ ἐπετείου νόμου ἄχρι τοῦδε κανονιζόμενος, βεβαιοῦνται ἀπὸ τὸ ἔτος 1846 διὰ τοῦ συστήματος τῶν δηλώσεων, ἐπερχομένης τῆς πρὸς ἐξέλεγξιν τῆς ἀκριβείας αὐτῶν ἀπαριθμήσεως ἐν μόνῃ τῇ περιπτώσει, καθ' ἣν δοθῶσιν ἰσχυραὶ ὑπόνοιαι παραλείψεως ἀδηλώτων. Τοῦ συστήματος τούτου πεῖρα δωδεκαετὴς κατέδειξε τὸ κατάλληλον καὶ ὠφέλιμον εἴς τε τοὺς φορολογουμένους, ἀπαλλαγέντας τῆς ἀχωρίστου ἀπὸ τὴν ἐνοικίασιν τῶν φόρων τούτων καταπιέσεως, καὶ εἰς τὸ δημόσιον, ὡς ἀπορυγὸν δαπάνας ἀδρὰς καὶ ἄλλας καταχρήσεις, ἃς συναπάγει ἡ ἀπ' εὐθείας ἐξακρίβωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζώων καὶ τῶν κυψελῶν.

Ἐπειδὴ δὲ αἱ περὶ τῶν φόρων τούτων διατυπώσεις εἶναι κοιναὶ ἐκρίθη ἀναγκαῖα, πρὸς ἀπορυγὴν ἐπαναληπτικῶν νομοθετικῶν συζητήσεων ἡ συγχώνευσις τῶν δύο νόμων καὶ κατηρτίσθη ἀ) νομοσχέδιον περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσίων, καὶ β') νομοσχέδιον περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἰδίων φόρων ὑφιστέων κατ' ἔτος.

Ἐκ τούτων τὸ ἀ. περιλαμβάνον τὰς μονίμους διατυπώσεις, μὴ χρηζούσας ἐνιαυσίου ἐπιψηφίσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν Συντάγματος, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἐπιφέρων τὰς ἑξῆς ὀλίγας διασαφήσεις ὡς πρὸς τὰ καθ' ἕκαστα αὐτοῦ.

Ἐπὶ τοῦ Κεφαλ. Α.

Διὰ τοῦ Κεφαλαίου τούτου ὁρίζεται ὁ χρόνος καὶ ὁ τρόπος τῆς δηλώσεως τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσίων, ἡ μεταγραφὴ τοῦ εἴδους καὶ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία καὶ ἡ παραπομπὴ τούτων μετὰ τῶν στελεχῶν τῶν δηλώσεων εἰς τὸν οἰκονομικὸν Ἔφορον. Ὅλαι αἱ διατάξεις εἶναι συνήθεις ἤδη μετενεχθεῖσαι ἐκ τῶν περὶ φόρων ζώων καὶ μελισσίων νόμων τοῦ 1857· διαφορὰ δὲ ὑπάρχει ὡς πρὸς τὸν τελειωτικὸν χρόνον τῆς δηλώσεως τῶν ζώων, ὁρισθέντα ὑπὲρ τῶν φορολογουμένων μέχρι τῆς 10 Μαρτίου ἀντὶ τοῦ τέλους Φεβρουαρίου.

Ἐπὶ τοῦ Κεφαλ. Β'.

Τὸ Κεφάλαιον β'. περιλαμβάνει τὴν διαδικασίαν τῆς ἀπαριθμήσεως ἐάν που κατὰ παραγνώρισιν τοῦ ἰδίου συμφέροντος κτηνοτρόφοι ἢ μελισσοκόμοι ἀποπειραθῶσι τὸν σφετερισμὸν τῶν δημοσίων φόρων κρύπτοντες τὸν πραγματικὸν ἀριθμὸν τῶν ζώων ἢ τῶν κυψελῶν αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῶν διατάξεων τούτων οὐδεμία ἐπηνέχθη καινοτομία εἰς τὰς εἰλημμένας ἐν τοῖς νόμοις τοῦ 1857· διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἑπομένως πᾶσα περαιτέρω ἀνάπτυξις ἀποβαίνει περιττή.

Ἐπὶ τοῦ Κεφαλ. Γ'.

Ἐν τῷ Κεφαλαίῳ γ'. κανονίζονται οἱ τίτλοι καὶ αἱ προθεσμίαι τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων, ὅπως εἶχον ἐν τοῖς προλαβοῦσι νόμοις· μόνον δὲ ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου τῶν δηλωθέντων μελισσίων ἡ προθεσμία μεταβάλλεται ὁριζομένη τὴν 15 Ὀκτωβρίου, ἀντὶ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τούτου ὁρισθείσης διὰ τοῦ περυσινοῦ σχετικοῦ νόμου.

Ἐπὶ τοῦ Κεφαλ. Δ'.

Αἱ περὶ φορολογίας τῶν λακωνικῶν ζώων καὶ μελισσίων ὡς καὶ τοῦ προϊόντος αὐτῶν παλαιαὶ διατάξεις οὐδόλως τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου· ὀφείλω ὅμως ἐνταῦθα νὰ σᾶς ὑποβάλω μίαν μόνην διασάφησιν ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξιν τῶν λακωνικῶν φόρων ἐν γένει.

Οἱ φόροι οὗτοι ἐπιβάλλονται καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν διὰ θαλάσσης ἢ ξηρᾶς. Κυρίως τὸ πνεῦμα τοῦ νομοθέτου ὡς πρὸς τὰς ἀγόνους ἐπαρχίας Γυθείου καὶ Οἰτύλου ἦτον ἀνέκαθεν τὸ νὰ μὴ φορολογῆται εἰμὴ τὸ περισσεῦον τῶν προϊόντων αὐτῶν, ἀρνομένης πάντῃ ἐλευθέρας τῆς ἐσωτερικῆς καταναλώσεως, καὶ ὅμως ἐδόθη πρὸ ἐμοῦ κατὰ παρεξήγησιν τοῦ νόμου διαταγὴ τοῦ νὰ φορολογῶνται τὰ διὰ θαλάσσης ἐντὸς τῶν αὐτῶν ἐπαρχιῶν μεταφερόμενα προϊόντα αὐτῶν τούτων· ἐκ τούτου ἠγερθησαν σφοδρὰ παράπονα, τὰ ὁποῖα τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον διεβίβασεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν· τὰ παράπονα δ' αὐτὰ ἐθεώρησα εὔλογα, καὶ πιστεύω ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ νόμου ὑπῆρξε πάντοτε τοῦ νὰ μὴ εἰσπράττωνται τέλη καὶ δικαιώματα ἐκ τῶν ἐντὸς τῶν εἰρημένων ἐπαρχιῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν μεταφερομένων εἰδῶν, διατάξας νὰ λαμβά-

βάνωνται τοιαῦτα ἐν τῇ ἐξαγωγῇ ἢ μεταφορᾷ εἰς ἄλλας ἐπαρχίας τοῦ Κράτους· ἐννοῶ λοιπὸν οὕτως εἰς τὸ μέλλον ἐφαρμοζομένην τὴν περὶ μεταφορᾶς διάταξιν τοῦ νόμου ὡς πρὸς τὰ προϊόντα τῶν λακωνικῶν ἐπαρχιῶν, ὑπὸ μόνην δὲ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ παρουσιάζωσιν οἱ φορτωταὶ λυσεγγυήσεις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων νόμου τοῦ **1843** πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων καταχρήσεων.

ΚΕΦΑΛ. Ε'.

Ὅλαι αἱ ἕνεκα παραβάσεως τῶν διαφόρων διατάξεων τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ποιναὶ συνεκεντρώθησαν εἰς ἓν κεφάλαιον· ὁ τρόπος οὗτος μοὶ ἐφάνη καταλληλότερος διότι ἄλλως ἴνα λάβῃ τις γνῶσιν τῆς εὐθύνης, ὤφειλε νὰ διατρέξῃ ἀναγινώσκων ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τὸν νόμον.

Ἐκ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ἐλλείπει τὸ ἀφορῶν τὴν διανομὴν τῶν ἐθνικῶν βοσκημάτων μέρος, τὸ ὁποῖον περιείχετο εἰς τὸν προλαβόντα περὶ ποιμνιακοῦ φόρου νόμον, διότι περὶ τῆς ὁριστικῆς διαθέσεως αὐτῶν ὑποβληθήσεται ὅσον οὔπω εἰς τὴν ἐπιψήφισίν σας εἰδικὸν νομοσχέδιον, κατὰ τὰς πολλάκις ἐκφρασθείσας εὐχὰς τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ **13** Ἰανουαρίου **1858**.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ἔχει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **13** Ἰανουαρίου **1858**.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπερχισάμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ βεβαιώσεως τῶν ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσείων φόρων.

α') Δ ή λ ω σ ι ς.

Ἄρθρ. **1.** Οἱ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσείων φόροι βεβαιοῦνται ὡς ἑξῆς·

α') Πᾶς κτηνοτρόφος ὑποχρεοῦται νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως μέχρι **10** Μαρτίου εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας παρεχειμάζει τὰ ζῶά του κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν τῆς

δηλώσεως, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς κατ' εἶδος, οἷον αἶγας, πρόβατα, βόας, ἀγελάδας, ἵππους, ἡμιόνους, ὄνους, καμήλους, καὶ βουβάλια. τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν, ἔνθα εὑρίσκονται, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

β'.) Ἐὰν τύχωσι κτηνοτρόφοι συμῖκται, ἕκαστος τούτων ὀφείλει νὰ δηλώσῃ κατὰ τ' ἀνωτέρω χωριστὰ τὰ ἰδικά του ζῶα, πρὸς δὲ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν λοιπῶν κτηνοτρόφων μὲ τὰ ζῶα τῶν ὁποίων εἰσὶν ἡνωμένα τὰ ἰδικά του.

γ'.) Τὰ ἀγωγιάτικα ζῶα δηλοῦνται κατ' ἐξαίρεσιν εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τοῦ Δήμου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἔχουσι τὴν διαμονήν των οἱ κύριοι αὐτῶν. Ἂν δὲ κατὰ τὸν ὡρισμένον διὰ τὴν ἀπαρίθμησιν χρόνον, τὰ ζῶα εὑρεθῶσι μακρὰν τῆς περιφερείας τοῦ δήμου, οἱ συναδεύοντες ταῦτα ὀφείλουσι νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν ἀποσπάσματα τῶν δηλώσεων ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου ἐπιθεωρημένα καὶ ὑπογεγραμμένα παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Δημάρχου, ἄλλως τὰ ζῶά των, ὅπου ἂν εὑρεθῶσιν ἀπαριθμοῦνται ὡς ἀδήλωτα μεχρισοῦ ὁ κύριος αὐτῶν ἀποδείξῃ ὅτι τὰ εἶχε δηλώσει ἀνηκόντως.

δ'.) Πᾶς μελισσοκόμος ὑποχρεοῦται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράτως εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ὑπάρχουσι τὰ μελίσσιά του, τὸν ἀριθμὸν τῶν κυψελῶν αὐτοῦ ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς, τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν ἔνθα εὑρίσκονται καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

Ἄρθρ. **2.** Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ κτηνοτρόφου ἢ μελισσοκόμου, καὶ παραδίδονται ἐντὸς τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις α. καὶ δ'. τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προθεσμιῶν, εἰς τὴν ἀρμοδίαν δημοτικὴν ἀρχήν. Ἐκ τῶν δύο πρωτοτύπων τῶν δηλώσεων τὸ ἓν κρατεῖται, τὸ δ' ἕτερον ἐπιστρέφεται παυσχρῆμα εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἢ μελισσοκόμον, ἐπιθεωρημένον καὶ ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Δημάρχου τινός· ἀπαιτεῖται δὲ ἕκαστον στέλεχος νὰ φέρῃ τὴν παρὰ Δημάρχου τινὸς γενομένην βεβαίωσιν τοῦ γνησίου τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δηλώσαντος. Ἐὰν ὁ κτηνοτρόφος ἢ ὁ μελισσοκόμος εἶναι ἀγράμματος, ἡ δήλωσις ὑπογράφεται ὑπ' ἄλλου τῆς ἐκλογῆς του, βεβαιουμένου παρὰ ποίου αὐτῆς ὑπὸ δημάρχου τινός, εἰς ὃν, ὁ κτηνοτρόφος ἢ ὁ μελισσοκόμος ἤθελεν ἐμφανισθῇ, ὅτι κατ' ἐντολήν αὐτοῦ ὑπεγράφη ἡ δήλωσις. Πᾶσα δὲ δήλωσις δοθεῖσα εἰς ἄλλην παρὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον **1.** ἁρμοδίαν δημοτικὴν ἀρχὴν θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη.

Ἄρθρ. **3.** Οἱ Δήμαρχοι καὶ οἱ κατὰ χωρία πάρεδροι ὑρείλου-

σι νὰ συντρέχωσι εἰς τὴν ἀνελλιπῆ δήλωσιν καὶ ἐξακρίβωσιν τῶν τῶν ζώων καὶ μελισσίων τῆς ἰδίας περιφερείας. Ὁ δήμαρχος παραπέμπων τὰ στελέχη εἰς τὸν Οἰκονομ. ἔφορον ὀφείλει νὰ συνοδεύῃ αὐτὰ μὲ σημείωσιν τῶν μηδόλως ἢ ἐλλιπῶς δηλωσάντων τὰ ζῶα ἢ μελίσσια κτηνοτρόφων ἢ μελισσοκόμων.

Ὡς μὴ δηλώσαντας τὰ ζῶα ἢ μελίσσια, χρεωστοῦν νὰ σημειῶσιν οἱ Δήμαρχοι καὶ τοὺς κτηνοτρόφους, ἢ μελισσοκόμους, τῶν ὁποίων ἡ δήλωσις δὲν ἤθελε φέρει τὸ ἴδιον αὐτῶν ὄνομα.

Ἄρθρ. 4. Παρ' ἑκάστῳ δημαρχείῳ κρατεῖται ὑπ' εὐθύνην τοῦ Δημάρχου,

Α΄) Βιβλίον ἐν ᾧ μεταγράφονται κατὰ χωρίον τὰ ὀνόματα τῶν κτηνοτρόφων καὶ τὰ περιεχόμενα ἐν τοῖς δηλώσεσι ζῶα ὡς καὶ τὸ χωρίον καὶ ἡ θέσις ἔνθα ταῦτα εὑρίσκονται. Τὰ ὀνόματα τῶν σμικτῶν κτηνοτρόφων ἐγγράφονται κατὰ συνέχειαν. Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Δημάρχου, τὸ ἑσπέρας τῆς 10 Μαρτίου καὶ παραπέμπεται μέχρι τῆς 15 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τὸ βραδύτερον εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον μετὰ τῶν στελεχῶν τῶν δηλώσεων, καὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον σημειώσεως τῶν ἐλλιπῶς ἢ μηδόλως δηλωσάντων τὰ ζῶά των κτηνοτρόφων. Ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων κρατεῖται καὶ ἐπὶ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς 16 Μαρτίου ἐκτίθεται εἰς τὸ Δημαρχεῖον. Ἀποσπάσματα δὲ αὐτοῦ περιέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν κτηνοτρόφων τῆς περιφερείας ἑκάστου χωρίου, τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν ζώων αὐτῶν, ἐκτίθενται συγχρόνως εἰς τὰ παρεδρεῖα, ὅπου πᾶς τις δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν, καὶ καταγγείλῃ τοὺς μηδόλως ἢ ἐλλιπῶς δηλώσαντας τυχὸν τὰ ζῶά των κτηνοτρόφους, ἐπὶ τῇ διὰ τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ παρόντος νόμου ἀποδιδομένῃ εἰς τὸν καταμηνυτὴν ἀμοιβῇ.

Τὰ κατὰ χωρία ἀποσπάσματα δημοσιεύονται πρὸς τούτοις καὶ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς τὰ σχετικὰ χωρία τὴν πρώτην τῆς δεκαημέρου κυριακήν.

Β΄.) Βιβλίον ἐν ᾧ μεταγράφονται ὡσαύτως κατὰ χωρίον τὰ ὀνόματα τῶν μελισσοκόμων καὶ τὸ περιεχόμενον εἰς τὰς δηλώσεις ποσὸν τῶν κυψελῶν, ὡς καὶ τὰ χωρία καὶ αἱ θέσεις ἔνθα εὑρίσκονται. Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Δημάρχου τὸ ἑσπέρας τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, καὶ παραπέμπεται παρ' αὐτοῦ μέχρι τῆς 5 Αὐγούστου τὸ βραδύτερον εἰς τὸν Οἰκονομ. Ἔφορον μετὰ τῶν στελεχῶν τῶν δηλώσεων, καὶ τῆς σημειώσεως τῶν τυχὸν μηδόλως ἢ ἐλλιπῶς δηλωσάντων τὰς κυψέλας μελισσοκόμων. Ἀντίγραφον

τοῦ βιβλίου τούτου κρατεῖται καὶ ἐπὶ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς 6 Αὐγούστου ἐκτίθεται εἰς τὸ Δημαρχεῖον. Ἀποσπάσματα δὲ αὐτοῦ περιέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν μελισσοκόμων τῆς περιφερείας ἑκάστου χωρίου καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐν τούτῃ κυψελῶν, ἐκτίθενται συγχρόνως καὶ δημοσιεύονται εἰς τὰ παρεδρεῖα καὶ ἐπ' ἐκκλησίας κατὰ τὸ ἐδάφ. ά. τοῦ παρόντος ἄρθρου.

β) *Ἀπαρίθμησις.*

Ἄρθρ. 5. Ἐὰν μετ' ἀκριβῆ ἐπεξεργασίαν τοῦ ἀποτελέσματος τῶν δηλώσεων γεννηθῶσιν ἰσχυραὶ ὑπόνοιαι ὅτι κτηνοτρόφοι ἢ μελισσοκόμοι δὲν ἐδήλωσαν ὁλοτελῶς τὰ ζῶα ἢ τὰς κυψέλας των, ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἐλλιπῶς, ἢ ὑπὸ ἄλλο ὄνομα, διατάσσεται ἀπὸ κοινοῦ παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἀπαρίθμησις.

Ἄρθρ. 6. Ἑκάστη ἀπαρίθμησις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομ. ἐφόρου ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, συνοδευομένου ὑπὸ δύο τοὐλάχιστον ὁπλοφόρων καὶ ἑνὸς τῶν δημοτικῶν Παρέδρων, ἢ τοῦ εἰδικοῦ Παρέδρου τοῦ σχετικοῦ χωρίου, τούτων δὲ ἀγραμμάτων ὄντων ὑπ' ἑνὸς τῶν δημοτικῶν συμβούλων.

Εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν ὅμως τῶν μελισσίων δὲν γίνεται χρῆσις ὁπλοφόρων.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἰκονομ. Ἐφόρου καὶ οἱ ὁπλοφόροι διορίζονται ὑπ' αὐτοῦ, ὁ δὲ δημοτικὸς πάρεδρος ἢ σύμβουλος ὑπὸ τοῦ Δημάρχου.

Ἐὰν ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου δὲν εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος, δίδωσι τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ θεωρεῖται ὡς δημόσιος ὑπηρέτης· ὡσαύτως ὁρκίζονται καὶ θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρέται καὶ οἱ ὁπλοφόροι.

Ὡς ἀποζημίωσις αὐτῶν προσδιορίζεται δι' ἑκάστην ἡμέραν·

Διὰ μὲν τὸν ἔφορον ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ μέχρι δραχμῶν. Διὰ δὲ τοὺς ὁπλοφόρους μέχρι δραχ. δύω.

Προκαταβάλλονται δὲ ἀπὸ τὸ δημόσιον εἰς βάρος τῶν ὑποκρυψάντων τὰ ζῶα ἢ μελίσσιά των κτηνοτρόφων ἢ μελισσοκόμων.

Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ παρέδρου ἢ τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν δραχμῶν δύο δι' ἑκάστην ἡμέραν, καὶ προκαταβάλλεται ἀπὸ τὸ δημοτικὸν ταμεῖον ὡσαύτως εἰς βάρος τῶν ὑποκρυψάντων τὰ ζῶα ἢ μελίσσιά των κτηνοτρόφων ἢ μελισσοκόμων.

Ἄρθρον 7. Αἱ ἀπαριθμήσεις ἐνεργοῦνται,

α) Τῶν ζώων μέχρι τέλους Μαΐου.

β) Τῶν μελισσίων μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, κατὰ δὲ τὰς ἐπαρχίας τῶν νήσων μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου.

Ἄρθρον 8. Διὰ πᾶσαν ἀπαρίθμησιν συντάσσεται πρωτόκολλον εἰς διπλοῦν, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἐνεργήσαντος αὐτὴν ἐφόρου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, τοῦ παρεκλεθοῦντος παρέδρου ἢ τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου καὶ τοῦ κτηνοτρόφου ἢ μελισσοκόμου.

Ἐὰν ὁ κτηνοτρόφος ἢ ὁ μελισσοκόμος ἦναι ἀγράμματος ἢ ἀρνῆται νὰ ὑπογράψῃ γίνεται μνεία εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ἄρθρον 9. Τὸ ἓν τῶν πρωτοκόλλων παραδίδεται ἀμέσως εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἢ μελισσοκόμον, τὸ δὲ τέλεχος μένει παρὰ τῷ ἐνεργοῦντι τὴν ἀπαρίθμησιν. Ἀποποιηθέντος τοῦ κτηνοτρόφου ἢ μελισσοκόμου τὴν παραλαβήν, ἢ ἀπόντος αὐτοῦ τὸ πρωτόκολλον παραδίδεται ἐπὶ ἀποδείξει ἐντὸς 48 τὸ βραδύτερον ὡρῶν εἰς τὸν δήμαρχον, οὗτος δ' ἐπὶ ποινῇ προστίμου καὶ ἀποζημιώσεως καὶ ἄνευ βλάβης τῆς ἰσχύος τοῦ πρωτοκόλλου ὀφείλει νὰ τὸ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἢ μελισσοκόμον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.

Πᾶν πρωτόκολλον φέρον τὰς ὑπογραφὰς τοῦ οἰκονομ. ἐφόρου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ καὶ τοῦ παρέδρου ἢ συμβούλου, ἔχει ἰσχὺν δημοσίου ἐγγράφου καὶ ἐκτελεῖται διοικητικῶς καθ' ὅσον ἀφορᾷ μόνον τὸν ἁπλοῦν φόρον.

Ἄρθρον 10. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀπαριθμήσεως ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στελεχῶν τῶν πρωτοκόλλων αὐτῆς συντάσσει τὸν χρηματικὸν πίνακα καὶ παραπέμπει αὐτὸν εἰς τὸν ἀρμόδιον Ταμίαν, εἰς δὲ τὸν παρὰ πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέα ἢ τὸν παρὰ πταισματοδίκαις δηλώσιον κατήγορον ὅσα ἐκ τῶν πρωτοκόλλων ἀφορῶσιν ἀπαρίθμησιν ζώων ἢ μελισσίων μηδόλως ἢ ἐλλιπῶς δηλωθέντων, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς καταδίωξιν τῶν κτηνοτρόφων ἢ μελισσοκόμων ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου πταισματοδικείου ἢ πλημμελειοδικείου.

Ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς περαιωθῇ ἡ ἀπαρίθμησις, ὁ ἐνεργήσας αὐτὴν ἀντιπρόσωπος δὲν παραδώσῃ εἰς τὸν ἔφορον τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 § ϛ' τοῦ παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων.

Ἄρθρον 11. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος

εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δηλώσεων καὶ τῶν πρωτοκόλλων τῆς ἀπαριθμήσεως.

Δυνάμει ὁμοίων τίτλων εἰσπράττεται καὶ ὁ φόρος ἐπὶ τῶν δηλωθέντων, ἢ δι' ἀπαριθμήσεως ἀνακαλυφθέντων κατὰ τὸ ἄρθρ. 22 τοῦ παρόντος νόμου, χοίρων.

Ἄρθρον 12. Ὁ φόρος πληρώνεται.

Ἐπὶ μὲν τῶν χοίρων κατὰ τὸν Ἰανουάριον·

Ἐπὶ δὲ τῶν διὰ δηλώσεως βεβαιωθέντων μεγάλων ζώων εὐθὺς μετὰ τὴν εἰς τοὺς ταμίας παράδοσιν τῶν φορολογικῶν καταλόγων, ἐπὶ δὲ τῶν δηλωθέντων μικρῶν ζώων τὴν 15 Μαΐου, ἐπὶ τῶν διὰ δηλώσεως βεβαιωθέντων μελισσίων τὴν 15 Ὀκτωβρίου, καὶ ἐπὶ τῶν δι' ἀπαριθμήσεως ἀνακαλυφθέντων ζώων καὶ μελισσίων ἅμα παραπεμφθῶσιν εἰς τοὺς ταμίας οἱ φορολογικοὶ κατάλογοι.

Ἄρθρον 13. Μετὰ τὴν παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου ἔκδοσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ὁ ὑποκρυβὰς ζῶα ἢ μελίσσια ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν εἰσόδων εἰς ἃ ἐδώκε χώραν ἡ τῶν ζώων ἢ τῶν μελισσίων αὐτοῦ ἀπαρίθμησις. Ἐὰν διὰ πολλοὺς ὑποκρύψαντας γενῶσιν ἔξοδα κοινά, ταῦτα καταλογίζονται εἰς αὐτοὺς κατὰ λόγον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπαριθμηθέντων ζώων ἢ μελισσίων ἑκάστου αὐτῶν. Τὸ δὲ χρέος τοῦτο εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ ἐπαρχιακοῦ ταμίου. Τὸ εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ παρέδρου ἀνῆκον ποσὸν εἰσάγεται ἐπὶ παρακαταθήκῃ εἰς τὸ ταμεῖον καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν προκαταβαλόντα αὐτὸ δῆμον.

Ἄρθρον 14. Ὁ φόρος τῶν πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἐξαγομένων τοῦ Κράτους ζώων πληρώνεται εἰς τὸ ἁρμόδιον ταμεῖον κατὰ τὴν ἐξαγωγήν. Ἑπομένως αἱ τελωνιακαὶ καὶ αἱ κατὰ τὰ μεθόρια στρατιωτικαί, δημοτικαὶ καὶ ὑγειονομικαὶ ἀρχαί, δὲν θέλουν ἐπιτρέπει τὴν ἔξοδον αὐτῶν, πρὶν ἢ οἱ κτηνοτρόφοι παρουσιάσωσι τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου. Δὲν ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ἡ ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν μετάβασις τῶν ζώων, ἐὰν οἱ κύριοι αὐτῶν δὲν προπληρώσωσι τὸν ὀφειλόμενον δι' αὐτὰ φόρον, ἢ ἐὰν δὲν δώσωσι ἀξιόχρεων ἐγγύησιν εἰς τὸν ἁρμόδιον ταμίαν.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ φορολογίας τῶν Λακωνικῶν ζώων καὶ μελισσίων καὶ τοῦ προϊόντος αὐτῶν.

Ἄρθρον 15. Ἐπὶ τῶν διὰ θαλάσσης ἢ ξηρᾶς εἰσαγομένων ἢ μεταφερομένων ζώων τῶν ἐπαρχιῶν Θεσσαλίου καὶ Γυθείου πλη-

ρόνεται ἅπαξ ὁ διὰ τοῦ ἐπετείου νόμου προσδιοριζόμενος φόρος μετὰ προηγουμένην ἀπαρίθμησιν, ἐνεργουμένην ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας τελωνιακῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου.

Ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ τυροῦ, τοῦ βουτύρου, τῶν ἐρίων, τοῦ κηροῦ καὶ τοῦ μέλητος, ἐπιβάλλεται ἄμεσος φόρος **10** τοῖς **0|0** καὶ εἰσπράττεται εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἐξαγωγικὴν ἢ τὴν διὰ θαλάσσης, ἢ διὰ ξηρᾶς μεταφερόντων εἰδῶν τούτων.

Τὰ ἄρθρα **49** ἕως **55** τοῦ περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων κλπ. ΣΟΖ' νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὰ εἰρημένα ζῶα καὶ τὰ προϊόντα αὐτῶν τε καὶ τῶν μελισσίων.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.
Ποιναί.

Ἄρθρον **16.** Ὁ Δήμαρχος τιμωρεῖται·

α) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν ἑκατὸν μέχρι διακοσίων, ἐὰν ἀμελήσῃ τὴν τακτικὴν δημοσίευσιν τῶν ἀποσπασμάτων τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων.

β') Μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν δραχμῶν εἴκοσι ἕως πεντήκοντα ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐὰν ἀρνηθῇ νὰ δεχθῇ τὰς εἰς αὐτὸν παρουσιαζομένας δηλώσεις τῶν ζώων ἢ τῶν μελισσίων, ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἢ μελισσοκόμον θατέραν τῶν δηλώσεων ἐπιθεωρημένην καὶ ὑπογεγραμμένην· ἀλλ' ἐὰν ἐντὸς **48** ὡρῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως δὲν ἐκπληρώσῃ τὸ καθῆκον του, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν **20—200** ὑποκείμενος συναμα καὶ εἰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκειται καὶ ἂν ἀναβάλῃ πέραν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ **4** § α καὶ β'. τοῦ παρόντος νόμου ὡρισμένων προθεσμιῶν, τὴν πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ἀποστολὴν τῶν βιβλίων καὶ τῶν στελεχῶν τῶν δηλώσεων μετὰ τῆς σημειώσεως τῶν ἐλλιπῶς ἢ οὐδόλως δηλωσάντων τὰ ζῶα ἢ τὰς κυψέλας κτηνοτρόφων ἢ μελισσοκόμων, ὑπαγρεούμενοι συγχρόνως διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ πλημμελειοδικείου καὶ εἰς τὴν διὰ προσωπικῆς κρατήσεως παράδοσιν αὐτῶν, ἐὰν ἐντὸς **24** ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν τὰ παραδώσῃ ἐκουσίως.

Διὰ ὅλας τὰς ἀνωτέρω παραβάσεις ὁ δήμαρχος ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ εἰσάγεται εἰς δίκην καὶ ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς προϊσταμένης αὐτοῦ ἀρχῆς.

Ἄρθρ. **17.** Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀπαρίθμησιν τιμωρεῖται α) μὲ

χρηματικὴν ποινὴν δραχ. **20—100** ὑποκείμενος καὶ εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν, ἐὰν δὲν συντάξῃ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀπαριθμήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

β') Μὲ χρηματικὴν ποινὴν **15—100** δραχ. ἐὰν δὲν ἐκδώσῃ καὶ παραδώσῃ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀπαριθμήσεως, εὐθὺς μὲν μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἢ μελισσοκόμον, ἐντὸς δὲ **48** ὡρῶν εἰς τὸν ἁρμόδιον δήμαρχον, ἀποπειθέντος τοῦ κτηνοτρόφου ἢ μελισσοκόμου τὸν παραλαβεῖν, ἢ ἐὰν ἀνακαλυφθῇ οἱαδήποτε διαφορὰ μεταξὺ στελέχους καὶ ἀποσπάσματος τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀπαριθμήσεως προερχομένη ἐκ μέρους αὐτοῦ, καὶ,

γ') Μὲ χρηματικὴν ποινὴν **50—200** δραχμῶν ὑποκείμενος καὶ εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν, ἐὰν ἐγγράψῃ εἰς τὸ πρωτόκολλον ἢ ἄλλα εἴδη ζώων ἀντὶ τῶν ἀπαριθμηθέντων, ἢ πλειότερα ἢ ὀλιγώτερα αὐτῶν.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑποβάλλονται καὶ οἱ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ οἱ ὁπλοφόροι, ὡς καὶ πᾶς ὅστις ἤθελε συνεργήσει ὁπωσδήποτε εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἀναφερομένας πράξεις.

Ἄρθρον **18.** Ὅστις τῶν κτηνοτρόφων ἢ μελισσοκόμων παραλείψει νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῶν παρὰ τοῦ ἄρθρου **1** ἐδαφ. α. καὶ β'. ὁριζομένων προθεσμιῶν, τὰ ζῶα ἢ μελίσσιά του, ἢ δηλώσει αὐτὰ ἐλλιπῶς, ἢ ὑπὸ ἄλλο ὄνομα, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τοῦ ἁπλοῦ φόρου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ εἰς πρόστιμον ἡ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου τῶν ζώων ἢ τῶν μελισσίων τὰ ὁποῖα ὑπέκρυψε.

Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὁσάκις ὁ φόρος τῶν ἀνακαλυφθέντων ζώων ἢ μελισσίων δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχ. **20**, ἡ δὲ χρηματικὴ ποινή, ὁσάκις τὸ ποσὸν τοῦ φόρου εἶναι ἀνώτερον.

Τὸ τρίτον τοῦ προστίμου ἢ τῆς ποινῆς δίδοται εἰς τὸν καταμηνυτήν· δὲν ἔχουσι δὲ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσωσι τοιαύτην ἀμοιβὴν οὔτε τὸ προσωπικὸν τῆς ἀπαριθμήσεως οὔτε αἱ διορίζουσαι αὐτὸ ἀρχαί.

Ἄρθρον **19.** Μόνοι οἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσερχόμενοι ἐντὸς τοῦ Κράτους καὶ μεταφέροντες μεθ' ἑαυτῶν τὰ ζῶα των μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐποχῆς τῆς δηλώσεως, διαρκούσης ὅμως τῆς πρὸς ἀπαρίθμησιν προθεσμίας, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ὁριζομένας ποινάς.

Ἡ ἀπαρίθμησις τῶν ζώων αὐτῶν ἐνεργεῖται παρὰ τῆς πρώτης τελωνιακῆς ἀρχῆς, συνταχθέντος πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον διευθύνει πρὸς τὸν ἁρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον, διὰ

νὰ συντάξῃ καὶ διαβιβάσῃ εἰς τὸν ταμίαν τὴν ἀναγκαίαν κατ' πάστασιν πρὸς εἰσπραξιν τοῦ νενομισμένου φόρου.

Ἐὰν ὅμως οἱ κτηνοτρόφοι οὗτοι εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Κράτος ἀπὸ μέρη, ὅπου δὲν σταθμεύουσι τελωνιακαὶ ἀρχαί, ἢ ἐὰν εἰσελθόντες ἔλαθον τὰς ἀρχάς, ἡ ἀπαρίθμησις τῶν ζώων αὐτῶν ἐνεργεῖται διαταγῇ τοῦ ἀρμοδίου οἰκονομικοῦ ἐφόρου ὅταν καὶ ὅπου εὑρεθῶσιν.

Οἱ δήμαρχοι τῶν περὶ τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν κειμένων δήμων, ἅμα πληροφορηθῶσι περὶ τῆς λαθραίας εἰς τὸ Κράτος εἰσόδου κτηνοτρόφου τινὸς ὀφείλουν ν' ἀναγγείλωσι τοῦτο πάραυτα εἰς τὴν ἀρμοδίαν οἰκονομικὴν ἀρχήν.

Ἄρθρον 20. Τὰ ὑπὸ τῶν πταισματοδικείων ἐπιβαλλόμενα κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πρόστιμα εἰσέρχονται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον. Τὸ τρίτον δὲ αὐτῶν ἀποδίδεται μετὰ τὴν κατὰ δῆμον εἰσπραξιν εἰς τὰ δημοτικὰ ταμεῖα δι' ἐντάλματος τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 21. Ὅστις τῶν εἰσαγγελέων ἢ τῶν δημοσίων παρὰ πταισματοδίκαις κατηγόρων ἀμελήσῃ νὰ εἰσαγάγῃ ἐγκαίρως εἰς δίκην τοὺς κτηνοτρόφους ἢ μελισσοκόμους κατὰ τὰ παραπεμφθέντα εἰς αὐτὸν πρωτόκολλα ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων ἢ μελισσίων, ὑπόκειται εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 293 § 1—2 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ὁριζομένας πειθαρχικὰς ποινὰς κατὰ τὰς σχετικὰς αὐτοῦ διατάξεις, καὶ ὑποχρεοῦται συνάμα εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν.

Εἰδικὴ διάταξις.

Ἄρθρον 22. Ἡ δήλωσις τῶν χοίρων ἐξαιρέσει ἑνὸς οἰκοσίτου, γίνεται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου, ἡ δὲ ἀπαρίθμησις αὐτῶν ἐντὸς τῶν μηνῶν Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἀνήγγειλε τὸ Β'. τμῆμα ὅτι ἐξελέξατο εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 50,000 τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου τὸν Π. Δελιγιάννην· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκλογικῶν ἐκ δραχ. 699: 90/00 τὸν Κ. Δουζίναν, καὶ ἐπὶ τοῦ περὶ χωρητικότητος τῶν ἐμπορικῶν πλοίων τὸν Ἰω. Σαγρέδον.

Ἡ Βουλὴ ἐχορήγησεν ὑπὸ τὸν ὅρον εἰς μὲν τὸν βουλευτὴν Ἐπιδαύρου Δημητρᾶς Ν. Παπαμιχαλόπουλον μηνιαίαν, εἰς δὲ τὸν τῆς Αἰγίνης Ἀντ. Βενιζέλον πενθήμερον ἄδειαν ἀπουσίας.

Παρακαλέσας εἶτα ὁ πρόεδρος τὴν ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν τοῦ Κράτους ἐπιτροπὴν νὰ ἐνατχολιθῇ μετὰ σπουδῆς εἰς τὸ σπουδαῖον τῆς ἐξελέγξεως ἔργον, παρετήρησε συγχρόνως, ὅτι διὰ τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἔργου καὶ διότι δύω μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐλλείπουσιν ἐν ἀδείᾳ, ἐνῷ πρόκειται νὰ ἐξελεγχθῶσι τεσσάρων ἐτῶν ἀπολογισμοί, ἔργον ὅπερ ἀπαιτεῖ καὶ κόπους πολλοὺς καὶ ἐργασίαν ἐκτεταμένην, καὶ θέλων ν' ἀπαλλαγῇ πάσης ἐνδεχομένης εὐθύνης, ἐὰν δὲν ἔθετεν εἰς ἐνέργειαν ὅλα τὰ μέσα τὰ συντελοῦντα εἰς τὴν τοῦ ἔργου ταχεῖαν καὶ ὅσον ἔνεστιν εὐκολωτέραν περαίωσιν, νομίζει καλὸν, ἐὰν ἡ Βουλὴ ἐγκρίνῃ νὰ προσθέσωσι κατὰ τὸν κανονισμὸν καὶ ἕτερα τέσσαρα μέλη. Ἀπήντησεν ἓν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ὅτι μετὰ σπουδῆς ἡ ἐπιτροπὴ ἐνασχολεῖται εἰς τὴν δυσχερῆ τῷ ὄντι τῶν ἀπολογισμῶν ἐξελέγξεως ἐργασίαν, καὶ ὅτι οὐδεμίαν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀνάγκην αἰσθάνεται τῆς προσθήκης τῶν τεσσάρων μελῶν. Ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ λάβῃ κατόπιν τὴν ἀνάγκην ταύτην, αὐθόρμητος θέλει παρακαλέσει τὸ Σῶμα νὰ προβῇ εἰς τὸ τῆς προσθήκης μέτρον. Ἀπόκειται ὅμως εἰς τὴν Βουλὴν ν' ἀποφασίσῃ ὅ,τι ἐγκρίνει.

Παρατηρησάντων δὲ τινων ὅτι ἡ προσθήκη καθίσταται ἄφευκτος διὰ τὸ δύσκολον καὶ ἐκτεταμένον τῆς ἐργασίας, καὶ ὅτι διὰ τῆς προσθήκης οὐδόλως ἡ Βουλὴ ἐννοεῖ ν' ἀποδώσῃ εἰς τὰ ὑπάρχοντα τῆς ἐπιτροπῆς μέλη ἀμέλειαν ἢ ἀβράνειαν, καὶ ὅτι τοὐναντίον μάλιστα ἀναγνωρίζει εἰς αὐτὰ καὶ ζῆλον πολὺν καὶ ἱκανότητα διὰ τὸ ἀνατεθειμένον αὐτοῖς ἔργον· ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ τοῦ προέδρου ἐρωτήσει παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν προσθήκην τῶν τεσσάρων μελῶν, ὁ δὲ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἑτοιμασθησομένων ἐκθέσεων, τὴν ἐκλογὴν τῶν τεσσάρων μελῶν καὶ τὴν κλήρωσιν τῆς μεγάλης πρωϊαίας ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς 25 Ἰανουαρίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 1 1/2. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Πονηράπουλος
Γ. Διαμάντης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΗ'.

Τῆ 14 Ἰανουαρίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα, ἐκτὸς τοῦ Β'. καὶ Ζ'. μὴ συμπεριλη θέντων, ὅτι ἐξελέξαντο κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν εἰσηγητὰς ἐπὶ τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων καὶ μελισσίων νομοσχεδίου τοὺς Γ. Κονδύλην, Γ. Ναύτην, Α. Τσάκαν, Γ. Γουλιμὴν καὶ Εὐσταθ. Οἰκονομόπουλον· προσέθηκε δὲ τὸ Α. τμῆμα ὅτι ἐξελέξατο εἰσηγητὰς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 50,900, τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου τὸν Ν. Λεώπουλον, ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου τὸν Χ. Θεοχαρόπουλον, ἐπὶ τοῦ περὶ χωρητικότητος τῶν ἐμπορικῶν πλοίων τὸν Ἰω. Ταταράκην, καὶ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τὸν Α. Σοφιανόν.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθήκης προξενικῶν τινων θέσεων κλ. ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ ἐξήτασε μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς τὸ ὑπὸ τοῦ Κυρίου ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον, περὶ προσθήκης τινῶν θέσεων εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ΣΞΒ'. νόμου τοῦ 1853. Ἡ ἐξέτασις αὕτη ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν νὰ ἔλθῃ εἰς σκέψεις λίαν σπουδαίας, πειθομένη ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει συμμερισθῆ ταύτας καὶ θέλει τὰς συστήσει στενῶς εἰς τὸν κύριον ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν.

Ὁ ἐξωτερικὸς κλάδος τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἰδίως ὁ προξενικὸς παρ' ὅλοις τοῖς ἔθνεσιν ἐθεωρήθη καὶ θεωρεῖται τῆς μεγαλειτέρας σπουδαιότητος, διότι διὰ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν οὐ μόνον ἐπιδιώκουσι τὴν προστασίαν τῶν ἐμπορικῶν των συμφερόντων, ἀλλὰ καὶ ἐπίδειξιν ἀνάλογον τοῦ τόπου, ὅπου ἐδρεύουσιν οἱ πρόξενοί των· ἀπαιτοῦσιν ἵνα οὕτω, πρόσωπα ἀξίας θεωρούμενα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κοινωνίᾳ, διεξάγωσι μετ' ἐπιτυχίας τὰς ὑποθέσεις των. Ἕνεκα δὲ τῶν λόγων τούτων διορίζουσιν εἰς τοιαύτας θέσεις πρόσωπα ἀνάλογως ἱκανὰ καὶ κατὰ τὸ πρόσφορον μισθοδοτοῦσιν αὐτά.

Ἡ Ἑλλὰς ὅμως εὑρισκομένη εἰς ὅλως ἐξαιρετικὴν θέσιν ἔχει καὶ ἄλλους λόγους πολλῷ σπουδαιοτέρους τῶν ἀνωτέρω, οἵτινες τὴν ὑποχρεοῦσι νὰ θεωρήσῃ τὸν προξενικὸν κλάδον ὑπὸ σοβαρωτέραν ἔποψιν καὶ νὰ προνοήσῃ ὅπως οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι εἶσιν ἄνδρες ἐξιδιασμένης συνέσεως καὶ ἔχοντες ζωηρὸν τὸ αἴσθημα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Οἱ πρόξενοι, ὡς γνωστόν, ὀφείλουν νὰ ὑπερασπίζωνται τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν τῶν ὑπηκόων τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, νὰ διατηρῶσι τὰ δικαιώματά των, νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπαρχουσῶν συνθηκῶν, καὶ προλαμβάνωσι πᾶσαν βλάβην, τὴν πρόδοσιν τοῦ ἐμπορίου ἐφαπτομένην, καὶ ἐν γένει νὰ ἐξομαλύνωσι διὰ τῆς προσωπικῆς των ὑπολήψεως, τῆς εὐρύθμου διαγωγῆς των καὶ τοῦ διαλλακτικοῦ ἤθους των ὅλας τὰς δυσκολίας, ὅσαι περὶ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων καὶ δικαιωμάτων ἤθελον ἀνακύψει.

Τοιούτων ὄντων ἐν συνόψει τῶν καθηκόντων τῶν προξενικῶν ἀρχῶν, ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐπιστήσῃ σύντονον προσοχὴν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν, καὶ νὰ σπεύσῃ νὰ βελτιώσῃ τὸν προξενικὸν κλάδον, διὰ ν' ἀντιπροσωπεύηται οὕτως ἐπαξίως εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ ἐφελκύηται τὸ πρὸς τὸν Ἡγεμόνα ὀφειλόμενον σέβας ἐκ μέρους τῶν ὑπὸ τὴν προξενικὴν ὑπεράσπισιν διατελούντων ὑπηκόων Ἑλλήνων.

Ὁδηγουμένη ἀπὸ τοιαύτας σκέψεις ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς, ἐθεώρησεν εὔλογον τὴν προτεινομένην αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας τινῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων, καὶ συνιστᾷ εἰς τὸν Κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπως λάβῃ συναμα πρόνοιαν περὶ βελτιώσεως τοῦ προξενικοῦ κλάδου καὶ αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ, ἀναλόγως τῶν ἐνόντων ἡμῶν χρηματικῶν μέσων. Ἀλλ' ἐπὶ τῆς γνώμης ταύτης ἡ ἐπιτροπὴ διεφώνησε, καὶ ἡ μειονοψηφία αὐτῆς οὐ μόνον ἀποκρούει τοιαύτην πρότασιν, ἀλλὰ παρατηρεῖ ὅτι πρὸ τοῦ καθαρισθῇ τὸ προσωπικὸν τοῦ προξενικοῦ κλάδου καὶ ἐξευρεθῇ ὁ τρόπος τῆς θεραπείας τῆς ὑποδειχθείσης αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας, δὲν πρέπει νὰ προέλθῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸ ἐξαιρετικὸν τοῦτο μέτρον, διεγείρουσα παράπονα ἐκ μέρους ἄλλων ὑπαλλήλων δικαιουμένων εἰς παρομοίαν κυβερνητικὴν πρόνοιαν.

Ἐκτὸς τούτου ἡ ἐπιτροπή σας ἤθελεν ἐπιφέρει παρατήρησιν καὶ ἐπὶ τοῦ ά. ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, προτείνουσα τὴν τροποποίησιν αὐτοῦ, καθόσον ἀνοικείως φέρεται ἐν αὐ-

τῷ ἡ προσθήκη ἑνὸς ἀκολούθου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐνῷ τὸ νομοσχέδιον ἀφορᾷ κυρίως τοὺς προξενικοὺς ὑπαλλήλους· διότι ἂν τὸ ὑπουργεῖον προέθετο νὰ τροποποιήσῃ τὸ καταστατικὸν τῶν ὑπουργείων, ἤθελεν εἶσθαι καταλληλότερον νὰ φέρῃ εἰδικὸν νομοσχέδιον περὶ προσθήκης ἑνὸς ἀκολούθου εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου· ἀλλ' ἐπιτροπὴ σκεπτομένη ὅτι ἡ τροποποίησις αὕτη ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ βραδύτητα εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου, περιορίζεται εἰς τὰς παρατηρήσεις ταύτας, ἀφίνουσα τὴν ἐκτίμησιν αὐτῶν εἰς τὸ μέλλον.

Τελευταῖον ἡ ἐπιτροπὴ, καὶ τοι θεωροῦσα ὅτι ἡ διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τινων προξενικῶν ὑπαλλήλων γενομένη διάκρισις ἔχει τι ἰδιορρύθμον, καθὸ ἐξαιρετικὴ, ἐπειδὴ ὅμως τὸ μέτρον τοῦτο λαμβάνεται χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας, ἡ ἐπιτροπὴ δὲν διστάζει νὰ συστήσῃ καὶ τὴν προσθήκην ταύτην καὶ νὰ γνωμοδοτήσῃ ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 13 Ἰανουαρίου 1858.

Ἡ Εἰσηγ. Ἐπιτροπὴ

Δημ. Βουδούρης, Ἀλέξανδρος Βλάχος,
Ἰω. Λορεντσιάδης, Ν. Παπαμιχαλόπουλος,

Ὁ Εἰσηγητὴς
Ν. Λεώπουλος.»

Παρελθὼν εἶτα ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ προσδιορισμοῦ τῆς μερίδος τοῦ στρατιώτου εἰς δράμια 300, ἔχοντα οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἕκαστος τῶν εἰς τὸν ἐθνικὸν στρατὸν καλουμένων πολιτῶν, ἐγκαταλείπει ἐπί τινα χρόνον, ὡς δὲν ἀγνοεῖτε, τὴν πατρικὴν αὐτοῦ ἑστίαν, ὅπου εἰθισμένος ἦτο πάντοτε νὰ τρώγῃ, ἂν ὄχι κατὰ κόρον, τοὐλάχιστον ὅμως ἀρκούντως, ὁσάκις εἶχεν ὄρεξιν καὶ ἂν δὲν ἔτρωγεν ὄψον πάντοτε, ἀλλ' ὅμως ἔτρωγεν ἄρτον ἱκανὸν, θεραπεύοντα τὴν πεῖναν αὐτοῦ· κατὰ συνέπειαν δὲν ἠναγκάζετο νὰ ζυγίζῃ καὶ προσδιορίζῃ τὸν ἄρτον του εἰς τεμάχια καὶ μερίδας ἡμερησίας. Ἀλλ' εἰς τὸν στρατὸν καταταττόμενος ἀναγκάζεται νὰ παραιτῇ τὰς πρωτέρας ἕξεις καὶ τὸν τρόπον τῆς διαίτης του, περιοριζόμενος εἰς τὰ δυνάμει νόμων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως χορηγούμενα μέσα τῆς συντηρήσεως.

Ἡ Κυβέρνησις ἐκτὸς τῆς εὐτελεστάτης μισθοδοσίας, βάσιν ἔχουσα τὴν διάταξιν τοῦ 9 § τοῦ Β. παραρτήματος τοῦ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου (9 Μαρτίου) 1835 ἔτους Βασιλ. διατάγματος χορηγεῖ καθ' ἡμέραν εἰς ἕκαστον ὑπαξιωματικὸν καὶ στρατιώτην καὶ μίαν μερίδα ἄρτου ζυγιζούσαν 250 δράμια. Οὕτω ὅμως, ὡς ἀνέκαθεν παρετηρήθη ἐν ταῖς τοῦ Στρατοῦ σώμασι, δὲν ἐξαρκεῖ διὰ νέους ὑγιεῖς κατὰ πάντα καὶ εὐρώστους, νυχθημερὸν κοπιῶντας καὶ μοχθοῦντας ὑπὲρ τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ πολίτου. Περὶ δὲ τῆς ἀνεπαρκείας ταύτης ἂν καὶ πολλάκις ἐγένοντο παράπονα καὶ παρατηρήσεις, οὐδεμία μολαταῦτα ἐπενέχθη θεραπεία.

Καὶ μολονότι κατὰ τὴν σύστασιν τῶν ἤδη διαλυθέντων τῆς ὁροφυλακῆς ταγμάτων, ἡ Κυβέρνησις ἀναγνωρίζουσα τὸ ἀνεπαρκὲς τῆς ὡς ἀνωτέρω ὁριθείσης μερίδος ἄρτου, προσδιώρισε 300 δράμια ἄλευρον δι' ἕκαστον ὑπαξιωματικὸν καὶ στρατιώτην τῶν ταγμάτων ἐκείνων, ὅστις παρήγαγε κατὰ τὰς διαφόρους κατὰ καιρὸν δοκιμασίας 400 δράμια κατ' ἐλάσσονα ὅρον ἄρτου, πλὴν οὔτε τότε, οὔτε μετὰ ταῦτα ἐλήφθη πρόνοιά τις καὶ περὶ προσθήκης τινὸς ἐπὶ τῆς ἐκ 260 δραμίων προσδιωρισμένης μερίδος, καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑπόκωφος γογγυσμὸς καὶ παράπονα ἐκ μέρους τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ ἰδίως τῶν στρατιωτῶν ὑπῆρξαν πάντοτε· ἐπεδύνασαν δὲ ταῦτα, ὡς παρετήρησα, ἀφ' ὅτου πρὸ τετραετίας ἐπῆλθεν ἡ ἐπισιτοῦσα ἤδη ὑπερτιμησις ὅλων ἐν γένει τῶν πραγμάτων, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ στρατιώτης, ἀναγκαζόμενος νὰ προμηθεύηται ἐκ τῆς εὐτελεστάτης μισθοδοσίας του τὰ ἀπολύτως ἀναγκαιοῦντα διὰ τὴν καθαριότητα καὶ λοιπὰς ἄλλας μικρὰς μὲν, ἀλλ' ἀπολύτους ἀνάγκας αὐτοῦ, ἀδυνατεῖ ὅλην σχεδὸν τὴν μισθοδοσίαν του καὶ μεθ' ὅλης ὅσης ἂν ποιήσῃ οἰκονομίας, δὲν τῷ περισσεύουσι περὶ τὸ τέλος ἑκάστης πενθημερίας ὀλίγα τινὰ ὡς πρότερον λεπτά, ἵνα δι' αὐτῶν ἀγοράζῃ ὀλίγον καθ' ἑκάστην ἄρτον, κυρίως μάλιστα, ἀφ' ὅτου τὸ ἐπιμοχθὲν καὶ δεινὸν ἔργον τῆς καταδιώξεως τῆς λῃστείας εἰς τὸν στρατὸν ἀνετέθη.

Οἱ στρατιῶται διαμένοντες ἐντὸς τακτικῆς φρουρᾶς συσσιτοῦσι καθ' ὁμάδας συμφώνως μὲ τὰς περὶ τούτου διατάξεις τῶν στρατιωτικῶν κανονισμῶν, ἀλλ' ἐξερχόμενοι τῶν φρουρῶν πρὸς κατοδίωξιν τῶν λῃστῶν καὶ διαμελιζόμενοι εἰς μικρὰ ἀποσπάσματα περιτρέχουσι δυνατῶς εἰς βάσιν, ὄρη καὶ ἀλλαγοῦ, ὅπου ἡ ὄρεξις ὑπεραυξάνει ἀναλόγως τῶν κινήσεων τῶν ὑδάτων καὶ τοῦ λεπτοῦ κλίματος· διὸ καὶ ἀναγκάζονται νὰ παραιτῶσι

τὸ συσσίτιον καὶ νὰ διατρέφωνται ἕκαστος ἰδίᾳ διὰ τῆς μικρᾶς τοῦ ἄρτου αὐτῶν μερίδος καὶ διὰ τῆς εὐτελεστάτης, ὡς δὲν ἀγνοεῖτε, μισθοδοσίας των νὰ προμηθεύωνται ἐνίοτε ὀλίγον τυρὸν καὶ πολὺ σπανίως κρέας ἀλλὰ καὶ ταῦτα διὰ πολλῶν δυσκολιῶν. Εἰς τοὺς ἐν τοιαύτῃ ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντας ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας ὁσάκις εὑρίσκονται μακρὰν τῶν ὁρίων καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξαποστέλλωνται αἱ μερίδες των εἰς πρᾶγμα, πληρόνεται τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συμπεφωνημένης μετὰ τῶν χορηγητῶν εἰς τὰς ὁριμὰς τιμῆς, καὶ ὅμως οἱ στρατιῶται ἀγοράζοντες ἄρτον πολὺ κατωτέρας ποιότητος εἰς τὰ χωρία, κώμας καὶ ὅπου ἀλλαχοῦ εὕρωσι, πληρόνουσιν αὐτὸν εἰς τιμὴν ἀνωτέραν τῆς ἀποζημιώσεως, ἣν λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ τραφῶσι μὲ μόνην τὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως χορηγουμένην αὐτοῖς μερίδα ἄρτου καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ πεινῶσι καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀδύνατον νὰ μὴ παρεκκλίνωσι ἐνίοτε καὶ εἰς ἀτοπήματα, διὰ τὰ ὁποῖα πάντοτε ἐτιμωρήθησαν αὐστηρότατα.

Ταῦτα πάντα ἔκρινα χρέος μου ἀπαραίτητον νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων καὶ νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν εὐμενῆ συνδρομὴν αὐτῶν πρὸς θεραπείαν τῆς ἀνεπαρκείας ταύτης τοῦ στρατοῦ, εἰς τοῦ ὁποίου τὰς ἀκαμάτους προσπαθείας εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ ἐξασφάλισις τοῦ πολίτου καὶ ἡ τήρησις τῆς δημοσίας τάξεως.

Πρὸς τὸν σκοπὸν ὅθεν ταῦτον ὑποβάλλων εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, ἐπικαλοῦμαι τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ.

Ἀθῆναι, τῇ 4 Δεκεμβρίου 1857.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν

Λ. ΣΜΟΛΕΝΤΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ὑποβληθήσεται παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὑποστηριχθήσεται παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθῆναι, τῇ 13 Ἰανουαρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Λ. ΣΜΟΛΕΝΤΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ ἡμερησία μερὶς ἄρτου ἢ εἰς τὸν στρατὸν χορηγουμένη κατὰ τὰ περὶ στρατιωτικῆς οἰκονομίας νενομισμένα, ὁρίζεται ἀπὸ τοῦδε εἰς δράμια τριακόσια (300.)

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἀναγγείλαντος τοῦ προέδρου ὡς ἀντικείμενον τῆς παρούσης τὴν ἐκλογὴν τῶν τεσσάρων προσθέτων μελῶν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐπιτροπὴν, ἐζήτησάν τινες ν' ἀναβληθῇ διὰ τὴν αὔριον ὅπως ὡριμότερον σκεφθῶσι περὶ τῶν προσώπων.

Τῆς δὲ Βουλῆς συναινεσάσης εἰς τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν, προκειμένου νὰ γενῇ ἡ κλήρωσις τῆς μεγάλης πρεσβείας διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς 25 Ἰανουαρίου, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἡ Βουλὴ διεσάφησεν ὁμοφώνως, ὅτι θέλουν κληρωθῆ ἀπολύτως δέκα μόνον ὀνόματα ἐκ τῶν παρόντων σήμερον βουλευτῶν ἐν Ἀθήναις. Ἐπὶ τούτοις μετρηθέντων τῶν ψηφοδελτίων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Β. Δημητρακοπούλου καὶ Γ. Πανουπριοπούλου καὶ εὑρεθέντων **140**, ὅσοι δηλαδὴ ὑπάρχουσι βουλευταὶ, ἐγένετο ἡ κλήρωσις, καθ' ἣν ἔλαχον οἱ Κ. Κ. Ἀνδρέας Μαυρομιχάλης, Ν. Λεβίδης, Δ. Ὀρλάνδος, Π. Τανταρίας, Ν. Μανιάκης, Ἀντ. Βενιζέλος, Δ. Καλογερόπουλος, Γ. Πανουπριοπούλου, Β. Δημητρακόπουλος καὶ Δ. Βιλαέτης.

Μετὰ ταῦτα παρακαλέσας ὁ πρόεδρος τὴν εἰσαγγελτικὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων νομοσχεδίου νὰ ἐργασθῇ εἰς τὴν τῆς ἐκθέσεως σύνταξιν, καὶ ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς πέμπτης τὴν ἀνάγνωσιν ἐκθέσεων, καὶ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθήκης προξενικῶν θέσεων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 1 1/2 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος

Δ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς

Γ. Διαμάντης

Κ. Ν. Πονηρόπουλος.

δοτέων ἐκ τῶν εἰσπραχθέντων τελῶν καὶ νὰ προσφέρωσι τὴν πληρωμὴν αὐτῶν εἰς τὸν δικαιοῦχον.

Κατὰ τὰ ἄλλα ἡ ἐπιτροπὴ συνίστησι τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἔχει.

Ἀθήνησι τῇ 16 Ἰανουαρίου 1858.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Γ. Ναύτης.»

Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 699: 90 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου, ὡς καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ 50,900 δραχ. ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου, ἀνέγνων τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις, ἐχούσας οὕτως·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Ἰδοῦσα ἡ Εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τὸ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 699:98 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ ἔτος 1857 νομοσχέδιον, συνίστησι τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ εἰς τὴν Βουλήν.

Ἀθήνησι τῇ 16 Ἰανουαρίου 1858.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Ἠλ. Καραγιάννης	Χ. Θεοχαρόπουλος
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Κ. Δουζίνας
	Σ. Κρεστενίτης.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τὸ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 50,900 ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ 1857 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου ὑποβληθὲν νομοσχέδιον, καὶ συνιστᾷ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ, καὶ τὴν εἰς τὸ μέλλον πρόνοιαν τοιούτων δαπανῶν εἰς τὸν γενικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, πρὸς ἀπορυγὴν τῶν συνεχῶν ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων.

Ἀθήνησι τῇ 16 Ἰανουαρίου 1858.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ἠλ. Καραγιάννης	Π. Καράπαυλος
Π. Δ. Καμπάνης	Π. Δελιγιάννης. »

Προσελθὼν μετὰ ταῦτα ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ἀνέγνω τὴν ὑπὸ τῆς Γερουσίας ἐπινεχθεῖσαν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ 22 ἄρθρου τοῦ ἀστυκοῦ νόμου, ἔχουσανοὕτως·

Ἄρθρον 22.

« Ἀλλοδαπὸς προσενεγκὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα μεγάλας ἐκδουλεύσεις, εἰσαγαγὼν ἀξιόλογον ἐφεύρεσιν ἢ βιομηχανίαν, καθιδρύσας καταστήματα κοινωφελῆ, ἢ ἐπ' ἐξόχῳ διανοητικῇ ἱκανότητι διακρινόμενος, δύναται νὰ πολιτογραφηθῇ δι' ἀποφάσεως τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ».

Ἐπὶ δὲ τῇ αἰτήσει τοῦ ὑπουργοῦ ἀποδεξαμένης τῆς Βουλῆς τὴν ἄμεσον τῆς τροπολογίας συζήτησιν, ἀνεγνώσθη αὕτη καὶ ἐγένετο δεκτὴ δι' ἀναστάσεως ὡς ἀνωτέρω.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ τροπολογηθέντος νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Κ. Πλατὺν καὶ Σ. Ἀντωνόπουλον, συνήχθη, κατὰ τὸ ὦδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 77, ἔχον ὡς ἑξῆς·

Ὁ Θ Ω Ν κτλ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον Μοναδικόν.

Τὸ ἄρθρον 22 τοῦ ἀστυκοῦ Ἑλληνικοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

« Ἀλλοδαπὸς προσενεγκὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα μεγάλας ἐκδουλεύσεις, εἰσαγαγὼν ἀξιόλογον ἐφεύρεσιν ἢ βιομηχανίαν, καθιδρύσας καταστήματα κοινωφελῆ, ἢ ἐπ' ἐξόχῳ διανοητικῇ ἱκανότητι διακρινόμενος, δύναται νὰ πολιτογραφηθῇ δι' ἀποφάσεως τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας. »

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν περὶ Ἑλληνικῆς πολιτογραφήσεως ἐπενεχθεῖσαν ὑπὸ τῆς Γερουσίας μεταβολὴν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος		Νικόλαος Π. Καΐρης . . .	
Δημήτριος Ὀρεινός . . .	Ν	Ἀντών. Καμπάνης	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . .	Ν	Δημήτριος Τσάκρης . . .	
Πέτρος Καμπάνης	Ν	Ἀνδρέας Δανόπουλος . . .	

Νικόλαος Ἰατρὸς	N	Α. Κοντόσταυλος	N
Γεώργιος Σκοῦρος		Βελισάριος Νικολαΐδης	
Δημήτριος Καλλιγρονᾶς	N	Ἰωάννης Μπαλάφας	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Κωνστ. Πλαπούτας	
Σταῦρος Βλάχος	N	Νικόλαος Μπαύκουρας	
Ἠλίας Καραγιάννης	N	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Σωτήριος Στράτος	N	Πέτρος Δελιγιάννης	N
Δημήτριος Νάκος	N	Ἀνδρέας Σοριανός	N
Φίλων Φίλωνος	N	Ἐμ. Ἀντίπας	
Θεόδωρος Γριβας		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Νικόλαος Τσέλιος	N	Εὐθ. Καναλόπουλος	
Π. Ταντερίας	N	Γ. Πανοπριστόπουλος	N
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Εὐ. Οἰκονομόπουλος	
Θ. Τσαννετάκης		Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Γεώργιος Κονδύλης	N	Νικόλαος Ματθαίου	
Α. Παπαθανασίου	N	Ν. Χ. Παναγιώτου	N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	N	Σ. Κοπανίτσας	N
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Ἰω. Βαλασόπουλος	N
Σταμάτιος Μήτσας	N	Ν. Λεύκιπος	
Ἀνδρέας Ζέρβας		Γ. Π. Γιατράκος	
Γ. Ι. Γιολδάσης		Λουκᾶς Στεράνου	N
Ν. Α. Γρανίτσας		Ἰω. Παππαλουκόπουλος	
Γ. Βελῆς	N	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	
Γ. Σιρπάνος	N	Μιχαὴλ Σκαλιστήρης	
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης		Γ. Ν. Ρεβελιώτης	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N	Β. Π. Δημητρακόπουλος	N
Ἀνδρέας Αὐγερινός	N	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	N
Σόλων Κρεστενίτης	N	Α. Μαυροειδῆς	
Δημήτριος Ἀθανασίου	N	Α. Τσάκας	N
Γεώργιος Διαμάντης	N	Γ. Καράλης	N
Ν. Βαρβαρῆγος		Κ. Καυρκουμέλης	
Α. Δεκιγάλας	N	Γ. Γουλιμῆς	N
Ἰω. Λαρεντσιάδης	N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	N	Παναγιώτης Παπατσώνης	
Α. Ν. Πετιμεζᾶς	N	Σπ. Ἀντωνόπουλος	N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	N	Ἰω. Προβελέγιος	
Ἠλίας Παπαδαῖος	N	Ἰω. Ταταράκης	N
Γεώργιος Περωτής	N	Σ. Βαρότσης	N
Ἰωάννης Ζάρκος		Χ. Σουμαρίπας	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Δ. Δημητρακόπουλος	

Μ. Μιχαλόπουλος	N	Ἰω. Σκαβέντσος	N
Α. Παπαδημητριάδης	N	Γ. Νικολάου	N
Ν. Καναβός	N	Μιχαὴλ Σολωμός	N
Ἰωάννης Εὐσταθίου		Κωνστ. Πλατός	N
Γεώργιος Ἰατρός		Γεώργιος Ναύτης	N
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης		Ἀν. Ρενουάρδος	N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	N	Ἰωάννης Σαγρέδος	N
Νικόλαος Πιερράκος		Παναγιώτης Ψάθης	
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Ἀντ. Ἀρμάος	N
Στ. Καπετανάκης		Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Κυριάκος Πονηρόπουλος	N
Χ. Χριστόπουλος		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Π. Κανελόπουλος		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	N
Νικόλαος Μοσχούλας		Δημήτριος Στάϊκος	N
Ἀλέξανδρος Ραγκαβῆς		Βασίλειος Κριεζῆς	N
Ν. Πανουριᾶς		Κυριάκος Δουζίνας	N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N	Δημήτριος Βουδούρης	N
Κωνσταντῖνος Βλάμπης	N	Παντολέων Κουντουριώτης	
Ἀνδρέας Χ. Λόντος		Σταμάτιος Γ. Δοκός	N
Περικλῆς Καλαμογδάρτης		Πέτρος Χ. Πέτρου	N
Π. Πατρινός		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	N
Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	N	Σ. Σκουμπουρδῆς	N
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	N	Αὐγερινὸς Ἀξέρωφ	
Ἠλίας Καράπαυλος	N	Νικόλαος Β. Βουδούρης	N
Γ. Μπάστας		Α. Μάντσαρης	N

Μετὰ ταῦτα λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι ἤδη, ὅτε ἐπεψηφίσθη τὸ νομοσχέδιον, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ παρατηρήσῃ ὅτι, ὁσάκις ἐπιστρέφονται εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδια, τροπολογηθέντα ὑπὸ τῆς Γερουσίας, πρέπει σύμφωνα καὶ μὲ τὸν κανονισμὸν νὰ παραπέμπωνται εἰς τὰ τμήματα, νὰ συντάσσηται ἔκθεσις καὶ οὕτω νὰ ἔρχωνται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Σώματος ἐπιψήφισιν, διότι οὕτω φαίνεται, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἔχει ἰδίαν θέλησιν, ἐνῷ εἰς τῶν βουλευτῶν ἐξέφρασεν ἐν τῷ τμήματι τὴν αὐτὴν ἰδέαν, ἣν ἡ Γερουσία ἔθηκεν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ἀλλ' ἡ Βουλὴ μὴ θέλουσα νὰ προβῇ πέραν τοῦ ὑπουργείου, ἀπέκρουσεν αὐτὴν σιωπηλῶς.

Παρετήρησεν ἕτερος ὅτι ὁ κανονισμὸς ἀπαιτεῖ νὰ παραπέμπωνται εἰς τὰ τμήματα αἱ τροποποιήσεις τῆς Γερουσίας, ὁσάκις αὗται εἶναι οὐσιώδεις καὶ δὲν δύναται ἡ Βουλὴ ν' ἀντιληφθῇ τῆς ἐν-

νοίας αὐτῶν ἀμέσως. Ὁσάκις ὅμως αἱ τροποποιήσεις εἰσὶν ἀσήμαντοι καὶ καταληπταί, καθίσταται περιττὴ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν διατυπώσεων τοῦ κανονισμοῦ, καὶ διὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ προβαίνῃ ἀμέσως εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τοιούτων τροποποιήσεων.

Προσεθήκεν ὁ πρόεδρος, ὅτι ἡ γνώμη τοῦ Κ. βουλευτοῦ, ἡ παρουσιασθεῖσα εἰς τὸ τμῆμα, ἂν εἰσήγετο εἰς τὴν Βουλὴν καὶ δὲν ἐπνίγετο πρὶν λάβῃ ὑπαρξιν εἰς τὸ τμῆμα, ἡ Γερουσία δὲν ἤθελε φέρει ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τὴν προκειμένην τροπολογίαν· ἡ ἀνωτέρω λοιπὸν γνώμη δὲν ἔπρεπε νὰ περιορισθῇ ἐντὸς τοῦ τμήματος μόνον. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἄμεσον τῆς τροπολογίας συζήτησιν παρατηρεῖ, ὅτι τὸ 66 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ ἐπιτρέπει ταύτην, ὁσάκις ἡ Βουλὴ τὸ ἐγκρίνῃ, ὥστε καὶ κατὰ τοῦτο εἴμεθα ἐντὸς τοῦ κανονισμοῦ.

Προβάσης ἔπειτα τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀποφασισθέντων 4 προσθέτων μελῶν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀπολογισμῶν, προσῆλθησαν αἱ κάλπαι, καὶ προσερχόμενοι οἱ βουλευταὶ, ἐρίφθησαν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Πλ. Καραγιάννη καὶ Α. Παπαδημητριάδου, εἰς μὲν τὴν μίαν τῶν καλπῶν τὰ ψηφοδέλτια, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν τοὺς κυάμους. Γενομένης δὲ τῆς ἀριθμήσεως, εὑρέθησαν τὰ ψηφοδέλτια ἴσα πρὸς τοὺς κυάμους, ἤτοι 77. Ἐνεργηθείσης ἀκολούθως τῆς διαλογῆς ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Π. Καμπάνην καὶ Α. Ρενουάρδον, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη πρόσθετα ἐπὶ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἀπολογισμοῦ μέλη τοὺς Π. Χ. Πέτρον καὶ Σ. Ἀντωνόπουλον διὰ ψήφων 59, Δ. Καλλιφρονᾶν διὰ ψήφων 58 καὶ Σ. Χ. Στεφανόπουλον διὰ 55, ἐπιλαχόντος τοῦ κ. Κεχαγιᾶ διὰ 15 καὶ ἄλλων διὰ ὀλιγωτέρων.

Κηρύξας δὲ ὁ πρόεδρος τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τῶν τεσσάρων πρώτων, προσέθηκεν ὅτι ἀντικειμένων τῆς ἐπισύσης θέλουσιν εἶσθαι α.) ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ βεβαιώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων φόρου· β'.) ἡ τοῦ περὶ χωρητικότητος τῶν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων· γ'.) τοῦ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 699:90 τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου καὶ 2) τοῦ περὶ προσθήκης θέσεων τινων εἰς τὸν ἐξωτερικὸν κλάδον. Οὕτω δὲ διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 1 1/2 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Δ. ΒΟΓΔΟΥΡΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Γ. Διαμάντης.
Η. Ψάθης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Κ'.

Τῆς 17 Ἰανουαρίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων, ἔχοντα ὡς ἑξῆς·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἐπόμενος εἰς τὴν ἔκθεσίν μου δι' ἧς ἐτέθη ὑπ' ὄψιν τῆς Βουλῆς πάγιον περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσίων φόρων νομοσχέδιον, ὑποβάλλω κατ' ἐντολὴν τῆς Α. Μεγαλειότητος καὶ τὸ περὶ προσδιορισμοῦ τῶν αὐτῶν φόρων διὰ τὸ ἔτος 1858.

Καὶ τούτου αἱ διατάξεις ἐλήφθησαν ἐκ τῶν νόμων τοῦ ἔτους 1857 ἄνευ οὐδεμιᾶς αὐξομειώσεως τῶν φόρων· διὸ πᾶσαν ἀνάπτυξιν περιττὴν λογιζόμενος, παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ σπεύσῃ τὴν ἐπιψήφισιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἰανουαρίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 Δεκεμβρίου 1857.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσίων φόρος διὰ τὸ ἔτος 1858 προσδιορίζεται·

1) Ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων κατὰ κεφαλὴν λεπτὰ 25.
2) Ἐπὶ τῶν ὄνων λεπτὰ 50.
3) Ἐπὶ τῶν μεγάλων ζώων καὶ χοίρων δραχ. 1.
4) Ἐπὶ τῶν μελισσίων λεπτὰ 25 κατὰ κυψέλην (καρρίνιον).

Ἄρθρον 2.

Δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον,

1) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων.

2) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων, ἵππων καὶ καμήλων, οἱ μόσχοι τῶν βοῶν καὶ τῶν βουβαλίων μέχρι τῆς ἡλικίας δύω ἐτῶν συμπεπληρωμένων εἴτε θηλάζουσιν, εἴτε ὄχι.

3) Οἱ ἀροτριῶντες βόες, ἀγελάδες καὶ βουβάλια.

4) Εἷς οἰκόσιτος χοῖρος δι' ἑκάστην οἰκογένειαν ὅπου καὶ ἂν διαιτᾶται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ χωρητικότητος τῶν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων νομοσχεδίου, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σπ. Ἀντωνόπουλον καὶ Δ. Καλογερόπουλον, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 71.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ χωρητικότητος τῶν Ἑλλην. πλοίων, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος		Σωτήριος Στράτος	
Δημήτριος Ὀρεινός	Ν	Δημήτριος Νάκος	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Φίλων Φίλωνος	Ν
Π. Καμπάνης	Ν	Θεοδώρος Γρίβας	
Ν. Καΐρης		Νικόλαος Ταέλιος	Ν
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Ι. Τανταρίας	Ν
Δημήτριος Τσόκρης		Δ. Π. Πετροπουλάκης	
Ἀνδρέας Δανάπουλος		Θ. Τσανετάκης	
Νικόλαος Ἰατρὸς		Γεώργιος Κονδύλης	Ν
Γεώργιος Σκαῦφος		Ἀ. Παπαθανασίου	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Σταμάτιος Μήτσας	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης	Ν	Ἀνδρ. Ζέρβας	

Γ. Γιολδάσης		Λουκᾶς Στεφάνου	Ν
Ν. Γρανίτσας		Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	
Γ. Σιρπάνος		Ἰωάννης Ν. Ταμπακόπουλος	
Γ. Βελῆς	Ν	Μιχαὴλ Σκαλιστήρης	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Γ. Ῥεβελιώτης	
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Αὐγερινός		Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν
Σόλων Κρεστενίτης	Ν	Α. Μαυρογειδής	
Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν	Ἀναγνώστης Τσάκας	Ν
Γεώργιος Διαμάντης		Γ. Κεφάλας	Ν
Ν. Βαρβαρῆγος		Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	
Ἀ. Δεκιγάλας		Γ. Γουλιμῆς	Ν
Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Παναγιώτης Παπατσώνης	
Λεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς	Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν	Ἰω. Προβελέγιος	
Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν	Ἰω. Ταταρίκης	Ν
Γεώργιος Περωτής	Ν	Σ. Βαρότσης	Ν
Ἰωάννης Ζάρκος		Χ. Σουμαρίπας	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Α. Κοντόσταυλος	Ν	Μ. Μιχαλόπουλος	Ν
Βελισάριος Νικολαΐδης		Ἀ. Παπαδημητριάδης	Ν
Ἰωάννης Μπαλάφας		Ν. Καναβός	Ν
Κωνστ. Πλαπούτας		Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν
Νικόλαος Μπούκουρας		Γεώργιος Ἰατρός	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν
Πέτρος Δελιγιάννης	Ν	Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Σοφιανός		Νικόλαος Πιεράκος	
Ἐμ. Ἀντίπας		Γρηγόριος Πατριαρχέας	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Στ. Καπετανάκης	
Εὐθ. Κανελόπουλος	Ν	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ν	Π. Χριστόπουλος	Ν
Εὐ. Οἰκονομόπουλος		Π. Κανελόπουλος	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Νικόλαος Μοσχούλας	
Νικόλαος Ματθαίου		Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	
Ν. Χ. Παναγιώτου		Ν. Πανουργιᾶς	
Σ. Κοπανίτσας		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Ἰω. Βαλασόπουλος	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν
Ν. Λεώπουλος	Ν	Ἀ. Χ. Λόντος	
Γ. Γιατράκος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	

Π. Πατρινός	. . . . .	Κυριάκος Πονηρόπουλος	N
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	. . . . N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	. .
Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου	N	Γεώργιος Ι. Σταΐκος	. . N
Ἰ. Κ. Μωριάτης	. . . . N	Δημ. Σταΐκος	. . . . . N
Ἠλίας Καράπαυλος	. . . N	Βασίλειος Κριεζῆς	. . . .
Γεώργιος Μπάστας	. . . .	Κυριάκος Δουζίνας	. . . .
Ἰω. Σκαβέντσος	. . . . . N	Δημήτριος Βουδούρης	. . . N
Γ. Νικολάου	. . . . . N	Παντολέων Κουντουριώτης	.
Μιχαὴλ Σολωμός	. . . . N	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	. . . N
Κωνστ. Πλατύς	. . . . .	Πέτρος Χ. Πέτρου	. . . N
Γεώργιος Ναύτης	. . . . N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	. .
Ἀν. Ρενουάρδος	. . . . . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	. N
Ἰωάννης Σαγρέδος	. . . N	Σ. Σκουμπουδής	. . . . N
Παναγιώτης Ψάθης	. . . N	Αὐγερινὸς Ἀδέρωφ	. . . .
Ἀντώνιος Ἀρμάος	. . . N	Νικόλαος Β. Μπουδούρης	. N
Δημ. Πολυχρονόπουλος	. . .	Α. Μάντσαρης	. . . . .

Οὕτω δ' ἀναγνωσθέντα, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τὸ 1 καὶ 2 αὐτοῦ ἄρθρον.

Γενομένης δὲ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ὁμοίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ψηφοφορίας, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων ἐπίσης 71, ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ἡ μέχρι τοῦδε χωρητικότης τῶν ἐμπορικῶν πλοίων τῆς πρώτης τάξεως, προσδιορίζεται τοῦ λοιποῦ ἀπὸ ἑξήκοντα τόνους καὶ κατωτέρω.

Ἄρθρον 2. Πᾶσα καθεστῶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀκυροῦται. »

Ἐπιληφθείσης ἔπειτα τῆς Βουλῆς τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ βεβαιώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων φόρου νομοσχεδίου, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Βουδούρην καὶ Ἰω. Ταταράκην ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 71.

Ἀνεγνώσθη οὕτω τὸ 1 ἄρθρον καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσα ὡς ἕπεται·

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1. § ά.

« Ὅτι πολλάκις ἐν τῇ Ἑλλάδι ὁ χειμὼν καθίσταται σφοδρότερος μετὰ τὴν 10 Μαρτίου καὶ καταστρεπτικώτερος τῶν ποιμνίων, ὥστε πλεῖστοι δύνανται νὰ πληρώσωσι φόρους διὰ τὰ καταστραφέντα ζῶα, ἐὰν ὑποχρεωθῶσι νὰ πληρώσωσι κατὰ τὰς μέχρι 10 Μαρτίου δοθείσας δηλώσεις, μὴ ὑπάρχοντος νόμου ἀπαλλακτικοῦ ἢ ἀνακουφιστικοῦ διὰ τὴν ἔκτακτον καταστροφὴν τοῦ φορολογητέου ἀντικειμένου. Ἡ ἐπιτροπὴ λοιπὸν γνωμοδοτεῖ νὰ δίδωνται αἱ δηλώσεις μέχρι τῆς 20 Μαρτίου, καὶ ἀντικατασταθῇ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἀντὶ « μέχρι 10 » « μέχρι 20 Μαρτίου. »

Παρατηρεῖ πρὸς τούτοις ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι, ἀντὶ τῶν λέξεων « εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν » νὰ τεθῶσιν αἱ λέξεις « εἰς τὸν Δήμαρχον ἢ δημαρχικὸν πάρεδρον, » ὥστε σαφέστερον νὰ ἐκφράζῃ ὁ νόμος ὅτι δύνανται νὰ δοθῶσιν αἱ δηλώσεις καὶ εἰς τὸν δημαρχικὸν Πάρεδρον, καὶ δὲν ὑπάρχει ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ μεταβαίνῃ πᾶς τῶν ποιμένων ἢ μελισσοκόμων εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Δημάρχου διὰ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν τὴν δήλωσιν.

Εἰς δὲ τὸν § β'. ἡ ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ ὅτι ἡ ὑποχρέωσις τοῦ νὰ διαδηλοῖ ἕκαστος τῶν ποιμένων τοὺς σμίκτας αὐτοῦ παρέχει ἀφορμὰς εἰς πλείστας ἔριδας καὶ καταπιέσεις, καὶ διὰ τοῦτο γνωμοδοτεῖ νὰ παύσῃ ἡ ὑποχρέωσις αὕτη, καὶ ν' ἀφαιρεθῶσιν ἐκ τοῦ παραγράφου τούτου αἱ λέξεις « πρὸς δὲ » μέχρι « τὰ ἰδικά του » ὡσαύτως ν' ἀφαιρεθῶσιν καὶ ἐν παντὶ ἄλλῳ ἄρθρῳ ἢ χωρίῳ τοῦ νομοσχεδίου αἱ ἀναφερόμεναι λέξεις καὶ ἔννοιαι εἰς τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1. § δ'. παρατηρεῖ ὅτι αἱ μέλισσαι ἐξακολουθοῦσι πολλάκις νὰ πολλαπλασιάζωνται καὶ πέραν τοῦ Αὐγούστου, οἱ δὲ μελισσοκόμοι, ἀφοῦ δώσωσι τὰς δηλώσεις αὐτῶν κατὰ τὸν Ἰούλιον, ἀναγκάζονται πολλάκις νὰ καταγράφουν τὰς νεογνὰς μελίσσας, φοβούμενοι μὴ τὸ φύσει αὐξήσαν ἐκληφθῇ ὡς μὴ δηλωθὲν πρὸ καὶ ὑποκύψωσιν εἰς ποινάς.

Διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει νὰ παραταθῇ ἡ προθεσμία τῶν δηλώσεων τῶν μελισσίων ἐπὶ ὅλου τοῦ Αὐγούστου, καὶ ἀντὶ τῆς λέξεως « Ἰουλίου » νὰ τεθῇ ἡ λέξις « Αὐγούστου. »

Ἐπὶ ταύτῃ λαβὼν τὸν λόγον ἐξεθηκεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι καθ'

δσον ἀφορᾷ τὴν μέχρις 20 Μαρτίου παράτασιν τῆς προθεσμίας τῶν δηλώσεων, ἂν ἡ Βουλὴ τὴν θεωρῇ ἀναγκαίαν, συναινεῖ εἰς τὴν παραδοχὴν αὐτῆς. Δὲν δύναται ὅμως νὰ παραδεχθῇ οὐδεμίαν τῶν ἄλλων τροπολογιῶν, ἐπειδὴ ὡς πρὸς τὴν γνώμην τοῦ νὰ γίνωνται αἱ δηλώσεις καὶ εἰς τὸν εἰδικὸν πάρεδρον παρατηρεῖ, ὅτι, ἀφοῦ κατὰ τὸν νόμον, διὰ νὰ ἦναι ἀσφαλὴς ὁ φόρος καὶ βεβαία ἡ ταὐτότης τοῦ δηλόνοντος, ἀπαιτεῖται ἡ πιστοποίησις τοῦ δημάρχου, ἡ ἐγγύησις αὕτη θέλει ἐλλείψει, ὅταν ἐπιτρέψωμεν νὰ γίνωνται αἱ δηλώσεις καὶ εἰς τοὺς εἰδικοὺς παρέδρους. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς σμίκτας, ὁ νόμος ἀπαιτεῖ νὰ σημειῶνται τὰ ὀνόματα αὐτῶν πρὸς ἔλεγχον, ὅστις θέλει ἐκλείψει ἅμα ἀπαλλάξωμεν τοὺς ποιμένας τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης, ὡς συνέβαινε τοῦτο πρὶν ἢ ἐν τῷ νόμῳ τεθῇ ἡ περὶ σμικτῶν διάταξις. Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἀφορῶσαν τὰ μελίσσια γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς ὑπὸ εἰδημόνων ἐπληροφορήθη, τὰ μελίσσια τρυγοῦνται τὸν Ἰούνιον, κατὰ δὲ τὸν Αὔγουστον συγκεντροῦνται εἰς τὰς κυψέλλας, ὥστε ὁ κίνδυνος, ὃν φοβεῖται ἡ ἐπιτροπή, δὲν εἶναι ἀληθὴς, καὶ ἐπομένως δὲν παραδέχεται τροπολογίαν, μέλλουσαν νὰ βλάψῃ οὐσιωδῶς τὸ Δημόσιον χωρὶς οὐδεμίαν νὰ φέρῃ ὠφέλειαν.

Παρετήρησέ τις, ὅτι θεωρεῖ ἄδικον τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ δηλόνῃ ὁ ποιμὴν καὶ τῶν σμικτῶν αὐτοῦ τὰ ὀνόματα, ἀφοῦ ἕκαστος τούτων εἶναι ὑπόχρεως νὰ κάμῃ ἰδίαν δήλωσιν.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἔχει καλῶς, διότι ὁ ποιμὴν μόνον τὰ εἰδικά του ζῶα δηλόνει, ὄπισθεν δὲ τῆς δηλώσεως σημειοῖ καὶ τῶν σμικτῶν αὐτοῦ τὰ ὀνόματα πρὸς ἔλεγχον μόνον χωρὶς οὐδεμία νὰ ὑπάρχῃ ἀλληλεγγυότης καὶ κατὰ συνέπειαν οὐδεὶς κίνδυνος διὰ τὸν κτηνοτρόφον.

Ἐπίσης δὲ καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ μελίσσια ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι σύμφωνος μετὰ τοῦ νομοσχεδίου, διότι τὰ νεογέννητα μελίσσια δὲν φορολογοῦνται.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἐπὶ μιᾶς ἑκάστης τῶν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 φερομένων τροπολογιῶν, ἐκτὸς τῆς πρώτης τῆς ἀφορώσης τὴν μεταβολὴν τῆς προθεσμίας ἀπὸ 10 εἰς 20 Μαρτίου, ἣν καὶ ὁ ὑπουργὸς παρεδέχθη, ἀπέρριψεν αὐτὰς μὴ ἀναστᾶσα καὶ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 1 δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον μὲ μόνην τὴν ἀνωτέρω μεταβολήν.

Ἐπίσης δὲ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως παρεδέχθη καὶ τὰ ἄρθρα 2, 3, 4 καὶ 5 κατὰ τὸ νομοσχέδιον, μεταβληθεισῶν μόνον τῶν

προθεσμιῶν τοῦ ἄρθρου 4 σύμφωνα μὲ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 γενομένην μεταβολήν.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 6 παρετήρησέ τις, ὅτι ἀφοῦ τὰ ἔξοδα προκαταβάλλωνται ἀπὸ τὸ δημόσιον, καλὸν εἶναι νὰ πλειόνωνται ἐγκαίρως οἱ μισθοὶ τῶν ἀπαριθμητῶν, καὶ οὐχὶ νὰ καθυστερῆται ἡ μισθοδοσία τῶν ὁλοκλήρων ἔτος.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι ἂν καὶ ἡ ῥύθμισις τῆς διαγωγῆς τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῆς δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς Βουλῆς, μολαταῦτα παρατηρεῖ, ὅτι ὁσάκις συμβαίνουσι τοιαῦται καθυστερήσεις, ὑπάρχουσιν ἰσχυροὶ λόγοι καὶ ὑπόνοιαι καταχρήσεων ἐκ μέρους τοῦ ἀπαριθμητοῦ, αἵτινες ἀναγκάζουσι τὸν ὑπουργὸν ν' ἀναβάλῃ τὴν πληρωμὴν μεχρισοῦ ἀνακαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν.

Οὕτως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 6 ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα 7 καὶ 8 κατὰ τὸ νομοτχέδιον.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 9 λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς ἐκφράζει εὐχήν τινα, ἥτις, ἂν καὶ ἐκτελεῖται ἤδη, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ τεθῇ ἐν τῷ νόμῳ, καθ' ὅσον μάλιστα ὁ προκείμενος καθίσταται μόνιμος. Ἀντὶ δὲ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως νὰ ἀναγκάζεται ὁ κτηνοτρόφος νὰ μεταβαίνῃ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας καὶ νὰ ὑποβάλλεται εἰς ἔξοδα καὶ χρονοτριβὰς διὰ νὰ λάβῃ ὀκτὼ ἢ δέκα δραχμάς, τὰς ὁποίας ἀδίκως ἐπλήρωσε, θεωρεῖ δικαιότερον νὰ μὴν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου παρὰ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως καὶ ἐπὶ τούτῳ προτείνει νὰ προστεθῶσιν ἐν τῷ § δ'. μετὰ τὴν λέξιν *διοικητικῶς*, αἱ λέξεις « μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 ἀποφάσεως καὶ ἂν αὐτὴ ἦναι καταδικαστική. »

Ἀντεῖπεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὅτι ὁ προαγορεύσας οὐδόλως ἐσπούδασε τὸ ζήτημα, διότι ἄλλως δὲν ἤθελε προτείνει τροπολογίαν, ἥτις δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ὅλων τῶν φόρων τὴν ἀπώλειαν. Παρατηρεῖ δ' ἐνπρώτοις ὅτι καὶ σήμερον ὁσάκις κτηνοτρόφος ἀθωωθῇ, ὁ πληρωθεὶς ἀδίκως φόρος τῷ ἐπιστρέφεται, ὥστε ἡ εὐχὴ τῆς ἐπιτροπῆς πραγματοποιεῖται. Ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ τὴν προτεινομένην τροπολογίαν, διότι πολλάκις συμβαίνει ν' ἀθωωθῇ κτηνοτρόφος διὰ τὴν ἔλλειψιν τύπου εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ πρωτοκόλλου, καὶ διὰ μίαν ἔλλειψιν τυπικὴν τὸ δημόσιον στερεῖται τοῦ φόρου του. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἐὰν παραδεχθῶμεν τὴν προταθεῖσαν τροπολογίαν,

οὐδεὶς τῶν κτηνοτρόφων θέλει δηλώσει τὸ ποίμνιόν του καὶ θέλομεν ἀναγκασθῆ νὰ καταφύγωμεν εἰς ἀπαριθμήσεις· ὅλα δὲ τότε τὰ πρωτόκολλα τῶν ἀπαριθμήσεων θέλουν προσβληθῆ ὡς πλαστά, καὶ τότε ἀνάγκη νὰ περιμείνωμεν νὰ διεξαχθῶσι μαρτυρίαι πρὸς ἀπόδειξιν τῆς πλαστότητος, μεχρισοῦ δὲ ἐξαντληθῶσιν ὅλα τὰ μέσα τῆς ἀποδείξεως θέλουν παιρέρχεσθαι ἓν καὶ δύω ἔτη διὰ νὰ δυνηθῆ τὸ δημόσιον νὰ εἰσπράξῃ τοὺς φόρους του. Διὰ ταῦτα προτιμᾷ ν' ἀποσύρῃ μᾶλλον τὸ νομοσχέδιον ἢ νὰ διεχθῆ τὴν τροπολογίαν.

Ἐπανέλαβεν ὁ πρωτείνας τὴν τροπολογίαν, ὅτι οὐδεμίαν δύνανται νὰ ἔχωσιν ὑπόστασιν οἱ φόβοι τοῦ ὑπουργοῦ. Οἱ τύποι χρησιμεύουν ὡς ἐγγυήσεις ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ ἐπομένως ἡ ἔλλειψις τῶν τύπων εὐλόγως καθιστᾷ τὸ πρωτόκολλον ὑποπτον, καὶ ἐπομένως οὔτε δικαστικῶς οὔτε διοικητικῶς δύναται νὰ ἔχῃ ἰσχὺν ἓν παράτυπον πρωτόκολλον. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ἀναφερομένας περὶ πλαστότητος ἐνστάσεις καὶ τὴν ἐντεῦθεν βραδύτητα, βεβαίως ἕκαστος δύναται νὰ μεταχειρισθῆ πᾶν ἔνδικον μέσον πρὸς ὑπεράσπισίν του, ἀλλ' οἱ Εἰσαγγελεῖς δύνανται νὰ ἐπισπεύδωσι τὰς τοιαύτας δίκας πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένης βραδύτητος.

Προσέθηκεν ἕτερος ὅτι τὸ δημόσιον πρέπει νὰ εἰσπράττῃ τοὺς ἀναμφισβητήτους φόρους καὶ οὐχὶ τοὺς ἀμφιβόλους ὡς τὸν προκείμενον. Ὁ ὑπουργὸς μὰς ἐβεβαίωσεν ὅτι οἱ ἀδίκως πληρονόμενοι φόροι ἐπιστρέφονται μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως, καὶ ἐν τούτοις γνωρίζει ὅτι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του, καὶ τοι ἐκδοθεισῶν ἀθωωτικῶν ἀποφάσεων, οὐδεὶς κτηνοτρόφος ἠδυνήθη νὰ λάβῃ ὅπως ἀδίκως ἠναγκάσθη νὰ πληρώσῃ. Μὰς εἶπε δὲ ὅτι πολλάκις συμβαίνει ν' ἀθωοῦται ὁ κτηνοτρόφος καὶ διὰ μίαν παρατυπίαν τοῦ πρωτοκόλλου, ἀλλὰ τοῦ φόβου τούτου μᾶς ἀπαλλάττει τὸ ἄρθρον 17. τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλει ποινὴν καὶ ἀποζημίωσιν εἰς τὸν παρατύπως συντάξαντα τὸ πρωτόκολλον. Ὡς πρὸς δὲ τὰς ἐνστάσεις τῶν κατεγορουμένων, βεβαίως ἕκαστος δύναται νὰ προτείνῃ ὅ,τι θεωρεῖ συντελεστικὸν πρὸς ἀθώωσίν του, ἀλλὰ δὲν ἕπεται ἐκ τούτου ὅτι ἡ ἀθώωσις εἶναι βεβαία, διότι τὰ δικαστήρια θέλουν ἐξετάσει τοὺς προτεινομένους λόγους καὶ θέλουσιν ἐκτιμήσει τὴν ἀξίαν των. Ἡ δὲ ἐνδεχομένη βραδύτης δύναται νὰ προληφθῆ, ὅταν διὰ τοῦ νόμου ὑποχρεωθῶσιν οἱ εἰσαγγελεῖς ν' ἀπαπερατῶσι τὰς τοιαύτας δίκας ἐντὸς ὡρισμένου χρόνου. Διὰ τοῦτα ὑποστηρίζει τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Σύρου.

Ἀπήντησε πρὸς ταῦτα ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ὁσάκις ἐγίνετο αἴτησις περὶ ἐπιστροφῆς φόρου, τὸ ὑπουργεῖον ἀμέσως διέταξε τὴν ἐπιστροφὴν καὶ ἀπορεῖ πῶς ὁ προαγορεύσας διϊσχυρίζεται τὸ ἐναντίον. Ἀποκρούει δὲ διὰ παντὸς μέσου τὸ σύστημα τῆς ἀσιδοσίας, εἰς ὃ θέλει μᾶς φέρει ἡ προτεινομένη προσθήκη. Πῶς δυνάμεθα νὰ ὑποχρεώσωμεν τοὺς εἰσαγγελεῖς νὰ περαιώσωσι μίαν ποινικὴν δίκην ἐντὸς ὡρισμένου χρόνου, ὅταν ἐντὸς αὐτοῦ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξαντληθῶσιν ὅλα τὰ προτεινόμενα μέσα; Μήπως δυνάμεθα νὰ ὑποχρεώσωμεν τὸν ὑποστηρίζοντα μίαν ἔνστασιν νὰ προσαγάγῃ ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις; Ὑποθέσατε ὅτι δύω αὐσιώδεις μάρτυρες διαμένουσιν ἐν Ἀμερικῇ, καὶ ὅτι τοῦτο γνωστοποιεῖται βραδύτερον. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποχρεώσωμεν τὸν ἐνιστάμενον νὰ παρουσιάσῃ τοὺς μάρτυρας αὐτοὺς ἐντὸς δύω ἢ τριῶν μηνῶν; Τὸ ζήτημα τοῦτο ἐσυζητήθη καὶ ἐν τῇ ἐθνοσυνελεύσει καὶ ἀπεδείχθη ὅτι εἰς τὰς ποινικὰς δίκας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προσδιορισθῇ ἐποχὴ πρὸς ἀποπεράτωσιν αὐτῶν. Συμβαίνει σήμερον ἀκόμη νὰ παρατείνηται ἐπὶ ἓν καὶ δύω ἔτη ἡ ἐξέτασις μιᾶς προταθείσης πλαστογραφίας καὶ σήμερον διὰ τῆς ζητουμένης προσθήκης ὑποστηρίζομεν τὸ σύστημα τοῦτο τῆς κατηγορίας τῶν πρωτοκόλλων ὡς πλαστῶν. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου τὸ πρωτόκολλον εἶναι μία πρᾶξις συντεταγμένη καὶ ὑπογεγραμμένη ἀπὸ ἕνα δημόσιον ὑπηρέτην καὶ ἕνα ὑπάλληλον τοῦ δήμου, ὁ ὁποῖος βεβαίως δὲν δύναται ἢ νὰ ὑπερασπισθῇ τὰ συμφέροντα τοῦ κτηνοτρόφου, τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἀντιπροσωπεύει. Ἂν ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ τύχῃ κακῆς πίστεως, ἂς φρυντίσωσιν οἱ πολῖται νὰ ἐκλέγωσι τὰ καταλληλα πρόσωπα, ἀλλὰ τὰ πρωτόκολλα, ἐνόσῳ δὲν ἀποδειχθοῦν ἐγκληματικὰ, πρέπει νὰ ἦναι ὑποχρεωτικὰ, διότι φέρουν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ δημάρχου, ὅστις ἀντιπροσωπεύει τὸν κτηνοτρόφον. Ἂν δ' ἡ Βουλὴ δεχθῇ τὴν παρουσιαζομένην ἀμφιβολίαν, ἂς ἦναι βεβαία ὅτι καταργεῖ τὸν ποιμν. φόρον καὶ τὸ σύστημα τῶν δηλώσεων.

Ἀντέλεξέ τις ὅτι ὁ φόβος τοῦ ὑπουργοῦ, μὴ τυχὸν, δεκτῆς γενομένης τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Σύρου, ἐπέλθῃ ἡ ἀσιδοσία εἶναι ἀρκετὰ ἰσχυρός. Ἀλλὰ μεταξὺ τῶν φόβων αὐτῶν εὑρισκόμενοι ὀφείλομεν νὰ ἐξετάσωμεν τὴν ἠθικὴν κατάστασιν τῆς κοινωνίας. Ἐὰν ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία ἦτο τοσοῦτον ἐξηχρειωμένη, ὥστε νὰ μὴ συναισθάνεται τὸ καθῆκον καὶ τὰς ὑποχρεώσεις της, ὁ φόβος τότε τοῦ ὑπουργοῦ ἤθελεν εἶσθαι εὔλογος. Ἡ πεῖρα ὅμως ἀπέδειξε πόσον ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶναι

εὐπειθὴς εἰς τοὺς νόμους καὶ ἀκριβὴς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του, ὥστε ὁ φόβος αὐτὸς καταντᾷ ἰδανικός, διότι ποτὲ ὁ φορολογούμενος δὲν θέλει ἀρνηθῆ τὴν πληρωμὴν τοῦ νομίμου φόρου, οὔτε θ' ἀποφύγει νὰ δηλώσῃ τὸ ποίμνιόν του. Ὁ ὑπουργὸς ὑπέπεσεν εἰς τὴν τοιαύτην ἀπάτην, διότι ἔλαβεν ὡς κανόνα τὴν ἐξαίρεσιν. Ἐάν τινες ὑποπίπτουν εἰς ἀτοπήματα, οἱ πλεῖστοι ὅμως ἐκτελοῦσι κατὰ γράμμα τὰς ὁποίας ὁ νόμος τοῖς ἐπιβάλλει ὑποχρεώσεις. Ἐν τούτοις σήμερον δυνάμει τῆς ἐν ἰσχύϊ διατάξεως καταπιέζομεν καὶ τοὺς μᾶλλον ἀκριβεῖς κτηνοτρόφους, ἐξ ὧν πολλοὶ ἀναγκάζονται νὰ δανείζωνται διὰ νὰ πληρώνωσι φόρους ζώων, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουσι. Ὁ ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι τὰ πρωτόκολλα πρέπει νὰ θεωρῶνται ἰσχυρά, διότι φέρουν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ δημάρχου. Ἀλλὰ τίς ἀγνοεῖ, ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, μόλις γνωρίζουν νὰ θέτωσι τὴν ὑπογραφήν των, καὶ κατὰ συνέπειαν εὐκόλως ἐξαπατῶνται ἀπὸ τοὺς ὁπλοφόρους. Διὰ ταῦτα ὑποστηρίζει καὶ οὗτος τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Σύρου.

Ἐπανέλαβεν ἕτερος, ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἐπιμένει ὅτι τὰ πρωτόκολλα πρέπει νὰ θεωρῶνται ἰσχυρά, διότι φέρουν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ δημάρχου, ὅστις εἶναι ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ κτηνοτρόφου. Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος ἐκτεθέντων προστίθησι καὶ οὗτος, ὅτι πολλάκις λαμβάνουσι χώραν ἀδικήματα καὶ διὰ λόγους κομματικούς. Ὁ δήμαρχος ἔχει τοὺς πολιτικοὺς φίλους του ὡς καὶ τοὺς πολιτικοὺς ἀντιπάλους· ἐὰν ὁ κτηνοτρόφος ἀνήκῃ εἰς τὴν μερίδα τῶν ἐναντίων του, ὁ δήμαρχος δι' ἐκδίκησιν ἐπικυροῖ τὸ πρωτόκολλον, καὶ οὕτως ὁ κτηνοτρόφος ὑποχρεοῦται εἰς ἄδικον πληρωμήν. Ἀλλὰ τὸ δικαστήριον θέλει λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους καὶ θέλει ἀνεύρῃ τὴν ἀλήθειαν. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἐὰν ὁ ἀπαριθμητὴς ἀνακαλύψῃ εἰς ἓν ποίμνιον περισσότερα ζῶα παρ' ὅσα φέρει ἡ δήλωσις, ὁ κτηνοτρόφος δύναται νὰ εἴπῃ ψευδῶς ὅτι ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς τὸν δεῖνα. Ὁ ἀπαριθμητὴς συντάσσει τὸ πρωτόκολλον, ἐπικυροῦται ἀπὸ τὸν δήμαρχον, καὶ οὕτως ὑποχρεοῦμεν εἰς τὴν πληρωμὴν φόρου ἄνθρωπον, ὅστις δὲν εἶναι ἀληθὴς τῶν προβάτων ἰδιοκτήτης. Ταῦτα λαμβάνουσι χώραν καθ' ἡμέραν, καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν γενομένην τροπολογίαν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπέρριψε τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Σύρου μὴ ἀναστᾶσα.

Μετὰ ταῦτα ζητήσαντός τινος νὰ τεθῇ τοὐλάχιστον ἐν τῷ νόμῳ ἡ ὑποχρέωσις τοῦ νὰ ἐπιστρέφηται ἀμέσως μετὰ τὴν

ἔκδοσιν τῆς ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως ὁ φόρος, διὰ νὰ μὴν ὑποχρεοῦται ὁ κτηνοτρόφος νὰ μεταβαίνῃ εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ νὰ διαμένῃ ἐκεῖ ὁλόκληρον μῆνα διὰ νὰ λάβῃ 5 ἢ 10 δραχμάς· παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι τοῦτο γίνεται καὶ σήμερον, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ θέσῃ ἐν τῷ νόμῳ τοιαύτην διάταξιν, διότι τότε πρέπει ν' ἀνατρέψωμεν ὁλόκληρον τὸν λογιστικὸν νόμον.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 9 ὡς καὶ τὸ ἑπόμενον 10 κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Μετὰ ταῦτα παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι, ἐπειδὴ ὡς ὑπὸ εἰδημόνων πληροφορεῖται κατὰ τὴν 10 Μαρτίου εἰς πολλὰ μέρη μετακινοῦνται τὰ ποίμνια καὶ οὕτω μένουσιν ἀδήλωτα, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ θέσωμεν μίαν διάταξιν καθ' ἣν νὰ μὴ δύναται νὰ μετακινήσῃ ὁ κτηνοτρόφος τὰ ποίμνιά του πρὶν δηλώσῃ αὐτά. Τὴν διάταξιν ταύτην ἀπόκειται εἰς τὴν Βουλὴν νὰ προσθέσῃ ἢ ἐνταῦθα ὡς χωριστὸν ἄρθρον ἢ ὡς ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 2.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ προστεθῇ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 2 ἡ ἑπομένη διάταξις·

«Οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ μεταφέρῃ τὰ ζῶα ἢ μελίσσιά του εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν πρὶν ἢ ὡς ἀνωτέρω δηλώσῃ αὐτά.»

Ἀναγνωσθέντα ἔπειτα τὰ ἄρθρα 11 καὶ 12, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 13 ἄρθρου, ὁ μὲν ὑπουργὸς ἐπρότεινε νὰ τεθῇ πρὸ τῆς λέξεως *ἀπαρίθμησις* ἡ λέξις *αὐτοῦ*, ὡς κατὰ λάθος παραλειφθεῖσα, ἕτερος δέ τις, νὰ ἀντικατασταθῶσιν αἱ λέξεις *τοῦ παρέδρου* διὰ τῶν λέξεων *τοῦ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου*, καθ' ὅσον ἐνταῦθα δὲν πρόκειται περὶ μόνον τοῦ παρέδρου.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὰς ἀνωτέρω τροποποιήσεις δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως·

«Ἄρθρ. 13. Μετὰ τὴν παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου ἔκδοσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ὁ ὑποκρύψας ζῶα ἢ μελίσσια ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐξόδων εἰς ἃ ἔβαλε χώραν ἡ τῶν ζώων ἢ τῶν μελισσίων αὐτοῦ ἀπαρίθμησις. Ἐὰν διὰ πολλοὺς ὑποκρύψαντας γενῶσιν ἔξοδα κοινά, ταῦτα καταλογίζονται εἰς αὐτοὺς κατὰ λόγον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπαριθμηθέντων ζώων ἢ μελισσίων ἑκάστου αὐτῶν. Τὸ δὲ χρέος τοῦτο εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ ἐπαρχιακοῦ ταμίου. Τὸ εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ

δημοτικοῦ ὑπαλλήλου ἀνῆκον ποσὸν εἰσάγεται ἐπὶ παρακαταθήκῃ εἰς τὸ ταμεῖον καὶ ἀποδίδοται εἰς τὸν προκαταβαλόντα αὐτὸ δῆμον.»

Ἀναγνωσθὲν δ' ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ 14 ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 15 ἄρθρου, παρετήρησέ τις, ὅτι αἱ ἀφορῶσαι τὴν λακωνικὴν φορολογίαν διατάξεις δὲν διαφέρουσι τῶν μέχρι τοῦδε κατὰ τὸ παρελθὸν νομοθετηθέντων· μία δέ τις ὑπάρχει διαφορὰ, ἡ διὰ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ὑπουργοῦ διδομένη ἐπ' αὐτῶν ἑρμηνεία, δι' ἧς λέγει, ὅτι, παρεξηγηθέντος τοῦ νόμου, ἐδόθη διαταγὴ νὰ φορολογῶνται τὰ διὰ θαλάσσης ἐντὸς τοῦ Γυθείου καὶ Οἰτύλου μεταφερόμενα προϊόντα τῶν ἰδίων ἐπαρχιῶν· ὅτι, ὡς πιστεύει, ἡ ἔννοια τοῦ νόμου ἀπέβλεπε νὰ μὴν εἰσπράττωνται δικαιώματα ἐκ τῶν ἐντὸς τῶν ἐπαρχιῶν τούτων πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν μεταφερομένων εἰδῶν· καὶ ὅτι ἡ διάταξις αὕτη ἐννοεῖ τὴν εἰς ἄλλας ἐπαρχίας τοῦ Κράτους γενομένην ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν κτλ. Ἡ Βουλὴ λοιπὸν διὰ τῆς ἑρμηνείας ταύτης καλεῖται νὰ ἀποφασίσῃ ἂν καλῶς ἐνήργησαν τὸν νόμον οἱ προκάτοχοι τοῦ νῦν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἢ καλῶς, ἔχῃ ὅπως τὸν ἐξηγεῖ σήμερον οὗτος. Ἡ γνώμη λοιπὸν τοῦ ἀγορεύοντος εἶναι, ὅτι τὸ διὰ τοῦ νόμου χορηγηθὲν εὐεργέτημα εἰς τὰς ἐπαρχίας Γυθείου καὶ Οἰτύλου εἶναι καθ' ἑαυτὸ ἀρκετὸν, διὸ νομίζει ὅτι τὰ ἀπὸ τῆς μιᾶς ἐντὸς τῆς ἄλλης ἐπαρχίας μεταφερόμενα διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς εἴδη εἶναι δίκαιον νὰ πληρώνωσι φόρον καὶ ὄχι νὰ μένουν ἐλεύθερα, ὡς ἑρμηνεύει ὁ Κύριος ὑπουργός.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι αἱ Βουλαὶ ὑπ' ὄψιν ἔχουσαι τὴν ὀλιγότητα τῶν προϊόντων τῶν ἐπαρχιῶν Γυθείου καὶ Οἰτύλου, διὰ τὰ ὁποῖα αἱ δαπάναι ἤθελον ὑπερβαίνει τὴν ὠφέλειαν, παρεδέχθησαν, ὡς γνωστὸν, τὸ ὑπάρχον ἐπὶ τῶν ἐπαρχιῶν τούτων σύστημα, ὡς δυνάμενον νὰ ἦναι καὶ μᾶλλον ὠφέλιμον. Τί συνέβη ἐκ τούτου; Οἱ ἐν Γυθείῳ καὶ Ἀλμυρῷ ὑπάρχοντες οἰκονομικοὶ ἔφοροι φορολογοῦσιν ὅλα τὰ ἐκ τῆς Λακωνίας ἐξερχόμενα εἴδη, τὰ δὲ ἐντὸς αὐτῆς κυκλοφοροῦντα, αὐτὰ δὲν φορολογοῦται ποσῶς· καὶ ἵνα φορολογηθῶσι, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀνὰ πᾶν χωρίον καὶ δῆμον εἷς οἰκονομικὸς ἔφορος, καὶ οὕτω ν' ἀπορρορῶνται τὰ πάντα πρὸς δαπάνην τῶν ἐφόρων τούτων. Ἀλλ' ὡς ὑπάρχει ἡ διὰ ξηρᾶς ἐντὸς τῶν ἐπαρχιῶν μεταφορὰ, ὑπάρχει καὶ ἡ διὰ θαλάσσης. Πρέπει ἄρα νὰ πληρώνηται φόρος διὰ τὴν ἐντὸς τῶν ἐπαρ-

χιῶν τούτων διὰ θαλάσσης μεταφορὰν, ἐνῷ δὲν πληρώνεται διὰ τὴν γινομένην διὰ ξηρᾶς; Πρὸ αὐτοῦ ἀπεφασίσθη νὰ πληρώνεται φόρος· ἀλλ' ἡ ἀπόφασις αὕτη τῷ ἐφάνη καὶ ἐσφαλμένη καὶ ἄδικος, διότι ἀφοῦ τὸ ἔθνος εἶπεν, ὅτι θεωρεῖ φορολογητέα μόνον τὰ ἐκτὸς τῶν ἐπαρχιῶν ἐξερχόμενα εἴδη, δὲν εἶναι καὶ ἄδικον καὶ ἀσυνεπὲς νὰ φορολογῶνται τὰ ἐντὸς τῶν ἐπαρχιῶν μεταφερόμενα, εἴτε διὰ τοῦ ἠμιόνου του, εἴτε διὰ λέμβου μεταφέρει ταῦτα ὁ κάτοικος; Ἐντεῦθεν λοιπὸν ἡ παρ' αὐτοῦ γενομένη ἐμπηνεία τοῦ νόμου.

Ἀπήντησεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι, κατὰ τὸν νόμον, τὰ προϊόντα τῶν ἐπαρχιῶν τούτων μεταφερόμενα διὰ θαλάσσης ἢ ξηρᾶς εἰς ἄλλας ἐπαρχίας, πληρόνουσι φόρον εἰς τὸ τελωνεῖον· ἀλλ' ὅταν μεταφέρωνται ἀπὸ τοῦ Οἰτύλου εἰς τὸ Γύθειον καὶ τὸ ἀνάπαλιν, εἶναι δίκαιον νὰ πληρόνωσι τοὐλάχιστον τὰ διὰ θαλάσσης μεταφερόμενα, ἀφοῦ, ὡς εἶπεν ὁ ὑπουργὸς, εἶναι δύσκολον νὰ ἐντοπισθῇ τοῦτο καὶ εἰς τὰ διὰ ξηρᾶς· ἀφοῦ λοιπὸν εἰς τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν ὑπάρχουσιν αἱ δίουσαι τελωνιακαὶ ἀρχαὶ, δὲν βλέπει τὸν λόγον διὰ τί νὰ μὴ πληρόνωσι καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ.

Ἀντειπόντος δὲ ἄλλου, ὅτι τὸ νὰ μὴ πληρόνῃ ὁ κάτοικος ὅταν διὰ ξηρᾶς μεταφέρῃ τὰ προϊόντα του ἀπὸ Γυθείου εἰς Οἰτυλον καὶ νὰ πληρόνῃ μόνον διότι μεταφέρει αὐτὰ διὰ θαλάσσης ἐκ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἕτερον σημεῖον, εἶναι φύσει ἄτοπον καὶ ἀντιφατικὸν· προσέθηκεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ὅλα τὰ παράλια τῆς Λακωνίας καλλιεργοῦνται καὶ ἔχουσι συνάμα οἰκοδομάς. Ὑπομένως, θέτοντες φόρον εἰς τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν, εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ εἴπῆτε εἰς τὸν κάτοικον· « δὲν δύνασαι νὰ μεταφέρῃς διὰ θαλάσσης τὰ προϊόντα σου ἐκ τοῦ ἀγροῦ εἰς τὴν ὀλίγον κατωτέρω κειμένην οἰκίαν σου. » Πρὸς δὲ, ἂν ἦτον δυνατὸν νὰ ἐπιβληθῇ φόρος τις ἐσωτερικὸς, ἐνόει τότε τὴν πρότασιν, ἀλλ' ἀνέφερε τὰς ὑπαρχούσας εἰς τοῦτο δυσκολίας. Ἄλλως τε τοσοῦτον φειδωλὰ εἶναι τὰ προϊόντα τῶν ἐπαρχιῶν ταύτων, ὥστε δὲν μένει περίσσευμα.

Ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὅτι ἡ ἐν Ἀθήναις Συνέλευσις λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ λακωνικῶν προϊόντων ζήτημα, ἀφῆκεν εἰς τὰ νομοθετικὰ Σώματα νὰ συμβιβάσωσιν αὐτὸ κατὰ τὸ δέον. Ὑπὸ τῶν Βουλῶν ἑπομένως ἐλήφθη ἐν μέτρον προσωρινὸν, τὸ μέχρι τοῦδε ὑπάρχον, ἐπιφυλαχθέντος τοῦ ἔθνους νὰ εὕρῃ τὴν δέουσαν καὶ ἐπὶ τῶν λακωνικῶν προϊόντων θεραπείαν. Ἀλλ' ἤδη γινομένης δεκτῆς τῆς ἑρμηνείας τοῦ ὑπουργοῦ,

ἐκλείπει τὸ προσωρινὸν τοῦ ὑπάρχοντος μέτρου καὶ θεωρεῖται λελυμένον τὸ ζήτημα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἑρμηνείας ταύτης. Διὸ προτείνει νὰ μὴ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ἐν τῇ ὑπουργικῇ ἐκθέσει φερομένη ἑρμηνεία, ἵνα κανονισθῇ καὶ λυθῇ τὸ ζήτημα ἐν καιρῷ.

Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ ἂν, ἑωσοῦ λυθῇ τὸ ζήτημα, πρέπει ν' ἀκολουθήσῃ ὅ,τι ἐγίνετο μέχρι τοῦδε ἐπὶ τῶν λακωνικῶν προϊόντων· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὡς ἔχει τὸ 15 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ ἑρμηνευτικὸν μέρος τῆς ἐκθέσεως, ἀποφηναμένη ὅτι δὲν λύει τὸ ζήτημα σήμερον, ἀφίνει δ' εἰς τὸν ὑπουργὸν τὴν ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε πείρας πρακτικὴν αὐτοῦ λύσιν.

Ἀναγνωσθέντα μετὰ ταῦτα, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τὰ ἄρθρα 16, 17, 18, 19, 20 καὶ 21, κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Τελευταῖον, ἀναγνωσθέντος τοῦ 20 ἄρθρου, ἐπρότεινεν ὁ ὑπουργὸς νὰ προστεθῇ ἐν αὐτῷ ὡς 6 § καὶ ἡ κατὰ λάθος παραλειφθεῖσα ἑπομένη διάταξις, ὑπάρχουσα καὶ ἐν τῷ πέρυσι ψηφισθέντι νόμῳ.

« Ἐὰν ὁ δήμαρχος δὲν ἀποστείλῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τὰ βιβλία τῶν δηλώσεων καὶ τὰ στελέχη αὐτῶν, μετὰ σημειώσεως τῶν οὐδόλως ἢ ἐλλιπῶς δηλωσάντων τοὺς χοίρους, μέχρι τῆς 5 Ὀκτωβρίου τὸ βραδύτερον, ὑποβάλλεται εἰς τὰς ὁριζομένας ἐν τῷ ἄρθρῳ 19, ἐδάφ. β'. § 3—4 τοῦ παρόντος νόμου ποινάς. »

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως μετὰ τῆς προσθήκης, ἔχον ὡς ἕπεται·

Εἰδικὴ διάταξις.

«Ἄρθρον 22. Ἡ δήλωσις τῶν χοίρων ἐξαιρέσει ἑνὸς οἰκοσίτου, γίνεται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου, ἡ δὲ ἀπαρίθμησις αὐτῶν ἐντὸς τῶν μηνῶν Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐὰν ὁ δήμαρχος δὲν ἀποστείλῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τὰ βιβλία τῶν δηλώσεων καὶ τὰ στελέχη αὐτῶν, μετὰ σημειώσεως τῶν οὐδόλως ἢ ἐλλιπῶς δηλωσάντων τοὺς χοίρους, μέχρι τῆς 5 Ὀκτωβρίου τὸ βραδύτερον, ὑποβάλλεται εἰς τὰς ὁριζομένας ἐν τῷ ἄρθρῳ 16, ἐδάφ. β'. § 3—4 τοῦ παρόντος νόμου ποινάς. »

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας

καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Γ. Στάϊκον καὶ Σ. Ἀντωνόπουλον, συνήχθη, κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 73. Ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ βεβαιώσεως τῶν ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσείων φόρων.

α.) Δ ή λ ω σ ι ς.

Ἄρθρ. 1. Οἱ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσείων φόροι βεβαιοῦνται ὡς ἑξῆς·

α.) Πᾶς κτηνοτρόφος ὑποχρεοῦται νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως μέχρι 20 Μαρτίου εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας παραχειμάζει τὰ ζῶά του κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δηλώσεως, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς κατ' εἶδος, οἷον αἶγας, πρόβατα, βόας, ἀγελάδας, ἵππους, ἡμιόνους, ὄνους, καμήλους, καὶ βουβάλια, τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν, ἔνθα εὑρίσκονται, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

β'.) Ἐὰν τύχωσι κτηνοτρόφοι συμῖκται, ἕκαστος τούτων ὀφείλει νὰ δηλώσῃ κατὰ τ' ἀνωτέρω χωριστὰ τὰ ἰδιά του ζῶα, πρὸς δὲ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν λοιπῶν κτηνοτρόφων μὲ τὰ ζῶα τῶν ὁποίων εἶσιν ἡνωμένα τὰ ἰδικά του.

γ'.) Τὰ ἀγωγιάτικα ζῶα δηλοῦνται κατ' ἐξαίρεσιν εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τοῦ Δήμου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἔχουσι τὴν διαμονήν των οἱ κύριοι αὐτῶν. Ἂν δὲ κατὰ τὸν ὡρισμένον διὰ τὴν ἀπαρίθμησιν χρόνον, τὰ ζῶα εὑρεθῶσι μακρὰν τῆς περιφερείας τοῦ δήμου, οἱ συνοδεύοντες ταῦτα ὀφείλουσι νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν ἀποσπάσματα τῶν δηλώσεων ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου ἐπιθεωρημένα καὶ ὑπογεγραμμένα παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου, ἄλλως τὰ ζῶά των, ὅπου ἂν εὑρεθῶσιν ἀπαριθμοῦνται ὡς ἀδήλωτα μεχρισοῦ ὁ κύριος αὐτῶν ἀποδείξῃ ὅτι τὰ εἶχε δηλώσει ἀνηκόντως.

δ'.) Πᾶς μελισσοκόμος ὑποχρεοῦται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου

νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ὑπάρχουσι τὰ μελίσσιά του, τὸν ἀριθμὸν τῶν κυψελῶν αὐτοῦ ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς, τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν ἔνθα εὑρίσκονται καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

Ἄρθρ. 2. Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ κτηνοτρόφου ἢ μελισσοκόμου, καὶ παραδίδονται ἐντὸς τῶν ἐν τοῖς ἑδαφίοις α. καὶ δ'. τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προθεσμιῶν, εἰς τὴν ἀρμοδίαν δημοτικὴν ἀρχήν. Ἐκ τῶν δύο πρωτοτύπων τῶν δηλώσεων τὸ ἓν κρατεῖται, τὸ δ' ἕτερον ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἢ μελισσοκόμον, ἐπιθεωρημένον καὶ ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Δημάρχου· ἀπαιτεῖται δὲ ἕκαστον στέλεχος νὰ φέρῃ τὴν παρὰ Δημάρχου τινὸς γενομένην βεβαίωσιν τοῦ γνησίου τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δηλώσαντος. Ἐὰν ὁ κτηνοτρόφος ἢ ὁ μελισσοκόμος εἶναι ἀγράμματος, ἡ δήλωσις ὑπογράφεται ὑπ' ἄλλου τῆς ἐκλογῆς του, βεβαιουμένου παρὰ πόδας αὐτῆς ὑπὸ δημάρχου τινός, εἰς ὃν, ὁ κτηνοτρόφος ἢ ὁ μελισσοκόμος ἤθελεν ἐμφανισθῇ, ὅτι κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ ὑπεγράφη ἡ δήλωσις. Πᾶσα δὲ δήλωσις δοθεῖσα εἰς ἄλλην παρὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 1. ἁρμοδίαν δημοτικὴν ἀρχὴν θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη.

Ἄρθρ. 3. Οἱ Δήμαρχοι καὶ οἱ κατὰ χωρία πάεδροι ὀφείλουσι νὰ συντρέχωσι εἰς τὴν ἀνελλιπῆ δήλωσιν καὶ ἐξακρίβωσιν τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσίων τῆς ἰδίας περιφερείας. Ὁ δήμαρχος παραπέμπων τὰ στελέχη εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον ὀφείλει νὰ συνοδεύῃ αὐτὰ μὲ σημείωσιν τῶν μηδόλως ἢ ἐλλιπῶς δηλωσάντων τὰ ζῶα ἢ μελίσσια κτηνοτρόφων ἢ μελισσοκόμων· ὡς μὴ δηλώσαντας τὰ ζῶα ἢ μελίσσια, χρεωστοῦν νὰ σημειῶσιν οἱ Δήμαρχοι καὶ τοὺς κτηνοτρόφους, ἢ μελισσοκόμους, τῶν ὁποίων ἡ δήλωσις δὲν ἤθελε φέρει τὸ ἴδιον αὐτῶν ὄνομα.

Ἄρθρ. 4. Παρ' ἑκάστῳ δημαρχείῳ κρατεῖται ὑπ' εὐθύνην τοῦ Δημάρχου,

Α') Βιβλίον ἐν ᾧ μεταγράφονται κατὰ χωρίον τὰ ὀνόματα τῶν κτηνοτρόφων καὶ τὰ περιεχόμενα ἐν τοῖς δηλώσεσι ζῶα ὡς καὶ τὸ χωρίον καὶ ἡ θέσις ἔνθα ταῦτα εὑρίσκονται. Τὰ ὀνόματα τῶν σμικτῶν κτηνοτρόφων ἐγγράφονται κατὰ συνέχειαν. Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Δημάρχου, τὸ ἑσπέρας τῆς 20 Μαρτίου καὶ παραπέμπεται μέχρι τῆς 25 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τὸ βραδύτερον εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον μετὰ τῶν στελεχῶν τῶν δηλώσεων, καὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον σημειώσεως τῶν ἐλλιπῶς ἢ μηδόλως δηλωσάντων τὰ ζῶά των κτηνοτρόφων. Ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων κρατεῖται καὶ ἐπὶ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς 26 Μαρτίου ἐκτίθεται εἰς τὸ Δημαρχεῖον. Ἀποσπάσματα δὲ αὐτοῦ περιέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν κτηνοτρόφων τῆς περιφερείας ἑκάστου χωρίου, τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν ζώων αὐτῶν, ἐκτίθενται συγχρόνως εἰς τὰ παρεδρεῖα, ὅπου πᾶς τις δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν, καὶ καταγγείλῃ τοὺς μηδόλως ἢ ἐλλιπῶς δηλώσαντας τυχὸν τὰ ζῶά των κτηνοτρόφους, ἐπὶ τῇ δια τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ παρόντος νόμου ἀποδιδομένῃ εἰς τὸν καταμηνυτὴν ἀμοιβῇ.

Τὰ κατὰ χωρία ἀποσπάσματα δημοσιεύονται πρὸς τούτοις καὶ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς τὰ σχετικὰ χωρία τὴν πρώτην τῆς δεκαημέρου κυριακήν·

Β'.) Βιβλίον ἐν ᾧ μεταγράφονται ὡσαύτως κατὰ χωρίον τὰ ὀνόματα τῶν μελισσοκόμων καὶ τὸ περιεχόμενον εἰς τὰς δηλώσεις ποσὸν τῶν κυψελῶν, ὡς καὶ τὰ χωρία καὶ αἱ θέσεις ἔνθα εὑρίσκονται. Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Δημάρχου τὸ ἑσπέρας τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, καὶ παραπέμπεται παρ' αὐτοῦ μέχρι τῆς 5 Αὐγούστου τὸ βραδύτερον εἰς τὸν Οἰκονομ. Ἔφορον μετὰ τῶν στελεχῶν τῶν δηλώσεων, καὶ τῆς σημειώσεως τῶν τυχὸν μηδόλως ἢ ἐλλιπῶς δηλωσάντων τὰς κυψέλας μελισσοκόμων. Ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τούτου κρατεῖται καὶ ἐπὶ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς 6 Αὐγούστου ἐκτίθεται εἰς τὸ Δημαρχεῖον. Ἀποσπάσματα δὲ αὐτοῦ περιέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν μελισσοκόμων τῆς περιφερείας ἑκάστου χωρίου καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐν ταύτῃ κυψελῶν, ἐκτίθενται συγχρόνως καὶ δημοσιεύονται εἰς τὰ παρεδρεῖα καὶ ἐπ' ἐκκλησίας κατὰ τὸ ἑδάφ. α. τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ μεταφέρῃ τὰ ζῶα του εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν πρὶν κάμῃ τὴν δήλωσίν του.

β) Ἀπαρίθμησις.

Ἄρθρον 5. Ἐὰν μετ' ἀκριβῆ ἐπεξεργασίαν τοῦ ἀποτελέσματος τῶν δηλώσεων γεννηθῶσιν ἰσχυραὶ ὑπόνοιαι ὅτι κτηνοτρόφοι ἢ μελισσοκόμοι δὲν ἐδήλωσαν ὁλοτελῶς τὰ ζῶα ἢ τὰς κυψέλας των, ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἐλλιπῶς ἢ ὑπὸ ἄλλο ὄνομα, διατάσσεται ἀπὸ κοινοῦ παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἀπαρίθμησις.

Ἄρθρον 6. Ἑκάστη ἀπαρίθμησις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομ. ἐφόρου ἢ ἀντιπρωσώπου αὐτοῦ, συνοδευομένου ὑπὸ δύο τοὐλάχιστον ὁπλοφόρων καὶ ἑνὸς τῶν δημοτικῶν Παρέδρων, ἢ τοῦ εἰ-

δικοῦ Παρέδρου τοῦ σχετικοῦ χωρίου, τούτων δὲ ἀγραμμάτων ὄντων ὑφ' ἕνος τῶν δημοτικῶν συμβούλων.

Εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν ὅμως τῶν μελισσίων δὲν γίνεται χρῆσις ὁπλοφόρων.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἰκονομ. Ἐφόρου καὶ οἱ ὁπλοφόροι διορίζονται ὑπ' αὐτοῦ, ὁ δὲ δημοτικὸς πάρεδρος, ἢ σύμβουλος ὑπὸ τοῦ Δημάρχου.

Ἐὰν ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου δὲν εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος, δίδωσι τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ θεωρεῖται ὡς δημόσιος ὑπηρέτης· ὡσαύτως ὁρκίζονται καὶ θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρέται καὶ οἱ ὁπλοφόροι.

Ὡς ἀποζημίωσις αὐτῶν προσδιορίζεται δι' ἑκάστην ἡμέραν· Διὰ μὲν τὸν ἔφορον ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ μέχρι δραχμῶν τριῶν. Διὰ δὲ τοὺς ὁπλοφόρους μέχρι δραχμῶν δύω.

Προκαταβάλλονται δὲ ἀπὸ τὸ δημόσιον εἰς βάρος τῶν ὑποκρυψάντων τὰ ζῶα ἢ μελίσσια των κτηνοτρόφων ἢ μελισσοκόμων.

Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ παρέδρου ἢ τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον οὐχὶ ἀνωτέρω τῶν δραχμῶν δύο δι' ἑκάστην ἡμέραν, καὶ προκαταβάλλεται ἀπὸ τὸ δημοτικὸν ταμεῖον ὡσαύτως εἰς βάρος τῶν ὑποκρυψάντων τὰ ζῶα ἢ μελίσσια των κτηνοτρόφων ἢ μελισσοκόμων.

Ἄρθρον 7. Αἱ ἀπαριθμήσεις ἐνεργοῦνται,

α) Τῶν ζώων μέχρι τέλους Μαΐου.

β) Τῶν μελισσίων μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, κατὰ δὲ τὰς ἐπαρχίας τῶν νήσων μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου.

Ἄρθρον 8. Διὰ πᾶσαν ἀπαρίθμησιν συντάσσεται πρωτόκολλον εἰς διπλοῦν, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἐνεργήσαντος αὐτὴν ἐφόρου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, τοῦ παρακολουθοῦντος παρέδρου ἢ τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου καὶ τοῦ κτηνοτρόφου ἢ μελισσοκόμου.

Ἐὰν ὁ κτηνοτρόφος ἢ ὁ μελισσοκόμος ἦναι ἀγράμματος ἢ ἀρνῆται νὰ ὑπογράψῃ γίνεται μνεία εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ἄρθρον 9. Τὸ ἓν τῶν πρωτοκόλλων παραδίδεται ἀμέσως εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἢ μελισσοκόμον, τὸ δὲ τέλεχος μένει παρὰ τῷ ἐνεργοῦντι τὴν ἀπαρίθμησιν. Ἀποποιηθέντος τοῦ κτηνοτρόφου ἢ μελισσοκόμου τὴν παραλαβήν, ἢ ἀπόντος αὐτοῦ τὸ πρωτόκολλον παραδίδεται ἐπὶ ἀποδείξει ἐντὸς 48 τὸ βραδύτερον ὡρῶν εἰς τὸν Δήμαρχον, οὗτος δ' ἐπὶ ποινῇ προστίμου καὶ ἀποζημιώσεως καὶ ἄνευ βλάβης τῆς ἰσχύος τοῦ πρωτοκόλλου ὀφείλει

νὰ τὸ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἢ μελισσοκόμον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.

Πᾶν πρωτόκολλον φέρον τὰς ὑπογραφὰς τοῦ οἰκονομ. ἐφόρου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ καὶ τοῦ παρέδρου ἢ συμβούλου, ἔχει ἰσχὺν δημοσίου ἐγγράφου καὶ ἐκτελεῖται διοικητικῶς καθόσον ἀφορᾷ μόνον τὸν ἁπλοῦν φόρον.

Ἄρθρον 10. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀπαριθμήσεως ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στελεχῶν τῶν πρωτοκόλλων αὐτῆς συντάσσει τὸν χρηματικὸν πίνακα καὶ παραπέμπει αὐτὸν εἰς τὸν ἁρμόδιον Ταμίαν, εἰς δὲ τὸν παρὰ πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέα ἢ τὸν παρὰ πταισματοδίκαις δημόσιον κατήγορον ὅσα ἐκ τῶν πρωτοκόλλων ἀφορῶσιν ἀπαριθμησιν ζώων ἢ μελισσίων μηδόλως ἢ ἐλλιπῶς δηλωθέντων, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς καταβίβασιν τῶν κτηνοτρόφων ἢ μελισσοκόμων ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου πταισματοδικείου ἢ πλημμελειοδικείου.

Ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς περαιωθῇ ἡ ἀπαρίθμησις, ὁ ἐνεργήσας αὐτὴν ἀντιπρόσωπος δὲν παραδώσῃ εἰς τὸν ἔφορον τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 § 6' τοῦ παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων.

Ἄρθρον 11. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμῶν τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δηλώσεων καὶ τῶν πρωτοκόλλων τῆς ἀπαριθμήσεως.

Δυνάμει ὁμοίων τίτλων εἰσπράττεται καὶ ὁ φόρος ἐπὶ τῶν δηλωθέντων, ἢ δι' ἀπαριθμήσεως ἀνακαλυφθέντων κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ παρόντος νόμου, χοίρων.

Ἄρθρον 12. Ὁ φόρος πληρώνεται·

Ἐπὶ μὲν τῶν χοίρων κατὰ τὸν Ἰανουάριον·

Ἐπὶ δὲ τῶν διὰ δηλώσεως βεβαιωθέντων μεγάλων ζώων εὐθὺς μετὰ τὴν εἰς τοὺς ταμίας παραπομπὴν τῶν φορολογικῶν καταλόγων, ἐπὶ δὲ τῶν δηλωθέντων μικρῶν ζώων τὴν 15 Μαΐου, ἐπὶ τῶν διὰ δηλώσεως βεβαιωθέντων μελισσίων τὴν 15 Ὀκτωβρίου, καὶ ἐπὶ τῶν δι' ἀπαριθμήσεως ἀνακαλυφθέντων ζώων καὶ μελισσίων ἅμα παραπεμφθῶσιν εἰς τοὺς ταμίας οἱ φορολογικοὶ κατάλογοι.

Ἄρθρον 13. Μετὰ τὴν παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου ἔκδοσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ὁ ὑποκρύψας ζῶα ἢ μελίσσια ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐξόδων εἰς ἃ ἐδωκε χώραν ἡ τῶν ζώων ἢ τῶν μελισσίων αὐτοῦ ἀπαριθμησις. Ἐὰν διὰ

πολλοὺς ὑποκρύψαντας γενῶσιν ἔξοδα κοινά, ταῦτα καταλογίζονται εἰς αὐτοὺς κατὰ λόγον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπαριθμηθέντων ζώων ἢ μελισσίων ἑκάστου αὐτῶν. Τὸ δὲ χρέος τοῦτο εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ ἐπαρχιακοῦ ταμίου. Τὸ εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου ἀνῆκον ποσὸν εἰσάγεται ἐπὶ παρακαταθήκῃ εἰς τὸ ταμεῖον καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν προκαταβαλόντα αὐτὸ δῆμον.

Ἄρθρον **14**. Ὁ φόρος τῶν πρὸ τῆς ληξεως τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἐξαγομένων τοῦ Κράτους ζώων πληρώνεται εἰς τὸ ἁρμόδιον ταμεῖον κατὰ τὴν ἐξαγωγήν. Ἑπομένως αἱ τελωνιακαὶ καὶ αἱ κατὰ τὰ μεθόρια στρατιωτικαί, δημοτικαὶ καὶ ὑγειονομικαὶ ἀρχαί, δὲν θέλουν ἐπιτρέπει τὴν ἔξοδον αὐτῶν, πρὶν ἢ οἱ κτηνοτρόφοι παρουσιάσωσι τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου. Δὲν ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ἡ ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν μετάβασις τῶν ζώων, ἐὰν οἱ κύριοι αὐτῶν δὲν προπληρώσωσι τὸν ὀφειλόμενον δι' αὐτὰ φόρον, ἢ ἐὰν δὲν δώσωσι ἐξιόχρεων ἐγγύησιν εἰς τὸν ἁρμόδιον ταμίαν.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ φορολογίας τῶν Λακωνικῶν ζώων καὶ μελισσίων καὶ τοῦ προϊόντος αὐτῶν.

Ἄρθρον **15**. Ἐπὶ τῶν διὰ θαλάσσης ἢ ξηρᾶς εἰσαγομένων ἢ μεταφερομένων ζώων τῶν ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου πληρώνεται ἅπαξ ὁ διὰ τοῦ ἐπετείου νόμου προσδιοριζόμενος φόρος μετὰ προηγουμένην ἀπαρίθμησιν, ἐνεργουμένην ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας τελωνιακῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου.

Ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ τυροῦ, τοῦ βουτύρου, τῶν ἐρίων, τοῦ κηροῦ καὶ τοῦ μέλιτος, ἐπιβάλλεται ἄμεσος φόρος **10** τοῖς **0**|**0** καὶ εἰσπράττεται εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἐξαγωγικὴν ἢ τὴν διὰ θαλάσσης, ἢ διὰ ξηρᾶς μεταφορὰν τῶν εἰδῶν τούτων.

Τὰ ἄρθρα **49** ἕως **55** τοῦ περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων κλπ. ΣΟΖ' νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὰ εἰρημένα ζῶα καὶ τὰ προϊόντα αὐτῶν τε καὶ τῶν μελισσίων.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Ποιναί.

Ἄρθρον **16**. Ὁ Δήμαρχος τιμωρεῖται·

α) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν ἑκατὸν μέχρι διακοσίων, ἐὰν ἀμελήσῃ τὴν τακτικὴν δημοσίευσιν τῶν ἀποσπασμάτων τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων.

β') Μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν δραχμῶν εἴκοσι ἕως πεντήκοντα ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐὰν ἀρνηθῇ νὰ δεχθῇ τὰς εἰς αὐτὸν παρουσιαζομένας δηλώσεις τῶν ζώων ἢ τῶν μελισσίων, ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἢ μελισσοκόμον θάτέραν τῶν δηλώσεων ἐπιθεωρημένην καὶ ὑπογεγραμμένην· ἀλλ' ἐὰν ἐντὸς **48** ὡρῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως δὲν ἐκπληρώσῃ τὸ καθῆκον του, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν **20**—**200** ὑποκείμενος συνάμα καὶ εἰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκειται καὶ ἂν ἀναβάλῃ πέραν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ **4** § α καὶ β'. τοῦ παρόντος νόμου ὡρισμένων προθεσμιῶν, τὴν πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ἀποστολὴν τῶν βιβλίων καὶ τῶν στελεχῶν τῶν δηλώσεων μετὰ τῆς σημειώσεως τῶν ἐλλιπῶς ἢ οὐδόλως δηλωσάντων τὰ ζῶα ἢ τὰς κυψέλας κτηνοτρόφων ἢ μελισσοκόμων, ὑποχρεούμενος συγχρόνως διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ πλημμελειοδικείου καὶ εἰς τὴν διὰ προσωπικῆς κρατήσεως παράδοσιν αὐτῶν, ἐὰν ἐντὸς **24** ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν τὰ παραδώσῃ ἐκουσίως.

Διὰ ὅλας τὰς ἀνωτέρω παραβάσεις ὁ δήμαρχος ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ εἰσάγεται εἰς δίκην καὶ ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς προϊσταμένης αὐτοῦ ἀρχῆς.

Ἄρθρον **17**. Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀπαρίθμησιν τιμωρεῖται α) μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. **20**—**100** ὑποκείμενος καὶ εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν, ἐὰν δὲν συντάξῃ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀπαριθμήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

β') Μὲ χρηματικὴν ποινὴν **15**—**100** δραχ. ἐὰν δὲν ἐκδώσῃ καὶ παραδώσῃ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀπαριθμήσεως, εὐθὺς μὲν μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἢ μελισσοκόμον, ἐντὸς δὲ **48** ὡρῶν εἰς τὸν ἁρμόδιον δήμαρχον, ἀποτιμηθέντος τοῦ κτηνοτρόφου ἢ μελισσοκόμου τὴν παραλαβήν, ἢ ἐὰν ἀνακαλυφθῇ οἱαδήποτε διαφορὰ μεταξὺ στελέχους καὶ ἀποσπάσματος τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀπαριθμήσεως προερχομένη ἐκ μέρους αὐτοῦ, καὶ,

γ) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν **50**—**200** δραχμῶν ὑποκείμενος καὶ εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν, ἐὰν ἐγγράψῃ εἰς τὸ πρωτόκολλον ἢ ἄλλα εἴδη ζώων ἀντὶ τῶν ἀπαριθμηθέντων, ἢ πλειότερα ἢ ὀλιγώτερα αὐτῶν.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑποβάλλονται καὶ οἱ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ οἱ ὁπλοφόροι, ὡς καὶ πᾶς ὅστις ἤθελε συνεργήσει ὁπωσδήποτε εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἀναφερομένας πράξεις.

Ἄρθρον 18. Ὅστις τῶν κτηνοτρόφων ἢ μελισσοκόμων παραλείψει νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῶν παρὰ τοῦ ἄρθρου 1 ἐδαφ. ά. καὶ δ'. ὁριζομένων προθεσμιῶν, τὰ ζῶα ἢ μελίσσια του, ἢ δηλώσει αὐτὰ ἐλλιπῶς, ἢ ὑπὸ ἄλλο ὄνομα, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τοῦ ἁπλοῦ φόρου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου τῶν ζώων ἢ τῶν μελισσίων τὰ ὁποῖα ὑπέκρυψε.

Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὁσάκις ὁ φόρος τῶν ἀνακαλυφθέντων ζώων ἢ μελισσίων δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχ. 20, ἡ δὲ χρηματικὴ ποινή, ὁσάκις τὸ ποσὸν τοῦ φόρου εἶναι ἀνώτερον.

Τὸ τρίτον τοῦ προστίμου ἢ τῆς ποινῆς δίδεται εἰς τὸν καταμηνυτήν· δὲν ἔχουσι δὲ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσωσι τοιαύτην ἀμοιβὴν οὔτε τὸ προσωπικὸν τῆς ἀπαριθμήσεως οὔτε αἱ διορίζουσαι αὐτὸ ἀρχαί.

Ἄρθρον 19. Μόναι οἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσερχόμενοι ἐντὸς τοῦ Κράτους καὶ μεταφέροντες μεθ' ἑαυτῶν τὰ ζῶά των μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐποχῆς τῆς δηλώσεως, διαρκούσης ὅμως τῆς πρὸς ἀπαρίθμησιν προθεσμίας, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ὁριζομένας ποινάς.

Ἡ ἀπαρίθμησις τῶν ζώων αὐτῶν ἐνεργεῖται παρὰ τῆς πρώτης τελωνιακῆς ἀρχῆς, συνταχθησομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον διευθύνει πρὸς τὸν ἁρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον, διὰ νὰ συντάξῃ καὶ διαβιβάσῃ εἰς τὸν ταμίαν τὴν ἀναγκαίαν κατάστασιν πρὸς εἴσπραξιν τοῦ νενομισμένου φόρου.

Ἐὰν ὅμως οἱ κτηνοτρόφοι οὗτοι εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Κράτος ἀπὸ μέρη, ὅπου δὲν σταθμεύουσι τελωνιακαὶ ἀρχαί, ἢ ἐὰν εἰσελθόντες ἔλαθον τὰς ἀρχάς, ἡ ἀπαρίθμησις τῶν ζώων αὐτῶν ἐνεργεῖται διαταγῇ τοῦ ἁρμοδίου οἰκονομικοῦ ἐφόρου ὅταν καὶ ὅπου εὑρεθῶσιν.

Οἱ δήμαρχοι τῶν περὶ τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν κειμένων δήμων, ἅμα πληροφορηθῶσι περὶ τῆς λαθραίας εἰς τὸ Κράτος εἰσόδου κτηνοτρόφου τινὸς ὀφείλουν ν' ἀναγγείλωσι τοῦτο πέραυτα εἰς τὴν ἁρμοδίαν οἰκονομικὴν ἀρχήν.

Ἄρθρον 20. Τὰ ὑπὸ τῶν πταισματοδικείων ἐπιβαλλόμενα κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πρόστιμα εἰσέρχονται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον. Τὸ τρίτον δὲ αὐτῶν ἀποδίδοται μετὰ τὴν κατὰ δῆμον εἴσπραξιν εἰς τὰ δημοτικὰ ταμεῖα δι' ἐντάλματος τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 21. Ὅστις τῶν εἰσαγγελέων ἢ τῶν δημοσίων παρὰ πταισματοδίκαις κατηγόρων ἀμελήσῃ νὰ εἰσαγάγῃ ἐγκαίρως εἰς

φίκην τοὺς κτηνοτρόφους ἢ μελισσοκόμους κατὰ τὰ παραπεμφθέντα εἰς αὐτὸν πρωτόκολλα ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων ἢ μελισσίων, ὑπόκειται εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 293 § 1—2 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ὁριζομένας ποινὰς κατὰ τὰς σχετικὰς αὐτοῦ διατάξεις, καὶ ὑποχρεοῦται εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Εἰδικὴ διάταξις.

Ἄρθρον 22. Ἡ δήλωσις τῶν χοίρων ἐξαιρέσει ἑνὸς αἰγοσίτου, γίνεται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου, ἡ δὲ ἀπαρίθμησις αὐτῶν ἐντὸς τῶν μηνῶν Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐὰν ὁ Δήμαρχος δὲν ἀποστείλῃ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τὰ βιβλία τῶν δηλώσεων καὶ τὰ στελέχη αὐτῶν μετὰ σημειώσεως τῶν οὐδόλως ἢ ἐλλιπῶς δηλωσάντων τοὺς χοίρους, μέχρι τῆς 5 Ὀκτωβρίου τὸ βραδύτερον, ὑποβάλλεται εἰς τὰς ὁριζομένας ἐν τῷ ἄρθρῳ 16. ἐδαφ. δ'. § 3—4 τοῦ παρόντος νόμου ποινάς.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων διὰ τὸ 1858, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	. . . . .	Ἠλίας Καραγιάννης	. . . Ν
Δημήτριος Ὀρεινός	. . . . Ν	Σωτ. Στράτης	. . . . .
Ἀντώνιος Βενιζέλος	. . . .	Δημήτριος Νάκος	. . . . Ν
Π. Καμπάνης	. . . . . Ν	Φίλων Φίλωνος	. . . . . Ν
Γ. Κάρης	. . . . .	Θεόδωρος Γρίβας	. . . . .
Ἀντ. Καμπάνης	. . . . . Ν	Νικόλαος Τσέλιος	. . . . Ν
Δημήτριος Τσόκρης	. . . . .	Π. Ταντσῆς	. . . . . Ν
Ἀνδρέας Δενδόπουλος	. . .	Λ. Π. Πετροπαυλάκης	. . .
Νικόλαος Ἰατρός	. . . .	Θ. Γραινετάκης	. . . . .
Γεώργιος Σκούφος	. . . .	Γεώργιος Κανούλης	. . . Ν
Δημήτριος Καλλιγρονᾶς	. . .	Α. Παπαθανασίου	. . . . Ν
Ἀγγελῆς Μεταξᾶς	. . . . .	Ν. Ὑπαπαντῆς Παπαμιχαλόπουλος	. . Ν
Σταῦρος Βλάχος	. . . . Ν	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	. .

Σταμάτ. Μήτσας	Ν	Ν. Λεώπουλος	Ν
Ἀνδρέας Ζέρβας		Γ. Γιατράκος	Ν
Γ. Γιολδάσης		Λουκᾶς Στεφάνου	Ν
Ν. Γρανίτσας		Ἰω. Παπαλουκόπουλος	
Γ. Βελῆς	Ν	Ἰω. Ταμπακόπουλος	
Γ. Σιρπάνος		Μιχαὴλ Σκαλιστήρης	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	
Λύσανδρος Βιλαέτης	Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Αὐγερινός		Ἀναγ. Δεδόπουλος	Ν
Σόλων Κρεστενίτης	Ν	Ἀ. Μαυροειδὴς	
Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν	Ἀναγ. Τσάκας	Ν
Γεώργιος Διαμάντης	Ν	Γ. Κεφάλας	
Ν. Βαρβαρῆγος		Κωνς. Κουρκουμέλης	
Ἀ. Δεκιγάλας		Γ. Γουλιμὴς	Ν
Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν
Θρασύβουλος Ζαΐμης	Ν	Παναγ. Παπατσώνης	Ν
Λεωνίδ. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν	Σ. Ἀντωνόπουλος	Ν
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν	Ἰω. Περδελέγιος	
Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν	Ἰω. Ταταράκης	Ν
Γεώργιος Περωτὴς	Ν	Σ. Βερόττσης	Ν
Ἰωάννης Ζάρκος		Χ. Σουμαρίπας	
Ἀθαν. Δανηλόπουλος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Α. Κοντόσταυλος	Ν	Μ. Μιχαλόπουλος	Ν
Βελισ. Νικολαΐδης		Ἀ. Παπαδημητριάδης	Ν
Ἰωάννης Μπαλάφας		Ν. Καναβός	Ν
Κωνστ. Πλαπούτας		Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν
Νικόλαος Μπούκουρας		Γεώργιος Ἰατρός	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν
Πέτρος Δελιγιάννης	Ν	Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Σοφιανός		Νικόλαος Πιεράκος	
Ἐμ. Ἀντίπας		Γρηγόριος Πατριαρχέας	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Στ. Καπετανάκης	
Εὐθ. Κανελόπουλος	Ν	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Γ. Πανοπιρτόπουλος	Ν	Π. Χριστόπουλος	Ν
Εὐ. Οἰκονομόπουλος		Π. Κανελόπουλος	
Ἐμμανουὴλ Τσιγκος		Νικόλαος Μοσχούλας	
Νικόλαος Ματθαίου		Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβής	
Ν. Χ. Παναγιώτου		Ν. Πανουργιᾶς	
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Ἰω. Βαλασόπουλος	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν

Α. Χ. Λόντος		Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Περικλῆς Καλαμογδάρτης		Κυριάκος Πονηρόπουλος	Ν
Π. Πατρινός		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	Ν
Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου	Ν	Δημήτριος Στάϊκος	Ν
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν	Β. Κριεζῆς	
Ἠλίας Καράπαυλος	Ν	Κυριάκος Δουζίνας	
Γεώργιος Μπάστας		Δημήτριος Βουδούρης	Ν
Ἰω. Σκαβέντσος		Παντολέων Κουντουριώτης	
Ν. Νικολάου	Ν	Σταμάτιος Δακός	Ν
Μ. Σολωμὸς	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρου	Ν
Κωνστ. Πλατύς	Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Γεώργιος Ναύτης	Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	Ν
Ἀν. Ρενουάρδος	Ν	Σ. Σκουμπουρδῆς	Ν
Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	
Παναγιώτης Ψάθης	Ν	Νικόλαος Β. Μπουδούρης	Ν
Ἀντ. Ἀρμάος	Ν	Α. Μάντσαρης	

Εἰς τὸν βουλευτὴν Ἠλ. Καραγιάννην ἐχορηγήθη μηνιαία ὑπὸ τὸν ὅρον ἄδεια ἀπουσίας.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τῶν περιλειπομένων ἐκκρεμῶν νομοσχεδίων ὡς ὡρίσθησαν ἤδη, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Δ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Κ. Πονηρόπουλος
Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑ'.

Τῆς 5 Φεβρουαρίου 1858.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν τελωνείων Σύρου, Πειραιῶς καὶ Πατρῶν, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἐμπορίου εἰς τινας πόλεις τῆς ἐπικρατείας, ἰδίως εἰς Σύραν, Πάτρας καὶ Πειραιᾶ, καὶ ἡ μεταβολὴ τοῦ συ-

στήματος τοῦ τελωνισμοῦ, τὴν ὁποίαν ἐπένεγκε τὸ ἀπὸ 5 Ὀκτωβρίου 1857 νέον δασμολόγιον, ἐπολλαπλασίασαν ἐπὶ τοῦτον τὴν ἐργασίαν τῶν ἀνωτέρω τελωνείων, ὥστε τὸ ὑπάρχον προσωπικόν, κατὰ τὰς ἐπαναλημμένας ἀναφορὰς τῶν ἐπιστατῶν, δὲν ἀνταποκρίνεται οὐδόλως μὲ τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας. Παρεμβάλλονται δ' ὡς ἐκ τούτου εἰς τὴν ἐλευθέραν τοῦ ἐμπορίου κίνησιν προσκόμματα οὐσιώδη, τὰ ὁποῖα διὰ παντὸς τρόπου πρέπει νὰ ἐκλείψωσι, διότι, ὡς δὲν ἀγνοεῖτε, Κύριοι, εἷς τῶν οὐσιωδεστέρων τῆς εὐημερίας καὶ προόδου τοῦ ἐμπορίου ὅρων εἶναι ἡ εὐκολία καὶ ταχύτης περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω, κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, εἰς τὴν ὑμετέραν ἐπιψήφισιν τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, δι' οὗ εἰς μὲν τὸ τελωνεῖον Σύρου προστίθενται **2** ὑπελεγκταὶ μὲ μηνιαίαν ἀντιμισθίαν ἑκάτερος δραχ. **140** καὶ **4** ζυγισταὶ ἀνὰ δραχ. **100** κατὰ μῆνα ἕκαστος, εἰς δὲ τὰ τελωνεῖα Πειραιῶς καὶ Πατρῶν προστίθενται ἀνὰ

1 ὑπελεγκτὴς μὲ μισθὸν κατὰ μῆνα **120** δραχμῶν·
1 γραμματεὺς Δ' τάξεως μὲ μισθὸν κατὰ μῆνα **100** δραχμῶν.
1 ἀποθηκάριος μὲ μισθὸν ὡσαύτως δραχ. **100**.
1 εἰσπράκτωρ μὲ μισθὸν ὡσαύτως δραχμῶν **100** καὶ
2 ζυγισταὶ ἀνὰ δραχ. **80** ἑκάτερος.

Εἰς τὰ τελωνεῖα Πειραιῶς καὶ Πατρῶν ἡ ἔλλειψις τοῦ ἀποθηκαρίου καὶ τοῦ εἰσπράκτορος πρὸ πολλοῦ εἶχε καταστῆ ἐπαισθητή, ἐνῷ εἰς τὸ τελωνεῖον Σύρου ἀπ' ἀρχῆς ἐλήφθη πρόνοια περὶ διορισμοῦ τοιούτων ὑπαλλήλων.

Καθόσον ἀφορᾷ τοὺς ζυγιστάς, ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου δασμολογίου, καθ' ὃ τὰ πλεῖστα τῶν ἐμπορευμάτων ζυγίζονται, κατέστησε τὴν ἀνάγκην ταύτην ἀναπόρευκτον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Φεβρουαρίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον, θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Φεβρουαρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν τελωνείων Σύρου, Πειραιῶς καὶ Πατρῶν προστίθενται οἱ ἀκόλουθοι ὑπάλληλοι.

Εἰς τὸ τελωνεῖον Σύρου

2 εἰσέτι ὑπελεγκταὶ μὲ μισθὸν κατὰ μῆνα ἀνὰ δρχ. **140** ἑκάτερος.
4 ζυγισταὶ ἀνὰ δραχ. **100** ἕκαστος.

Εἰς τὸ τελωνεῖον Πειραιῶς

1 ὑπελεγκτὴς μὲ μισθὸν **120** δραχμῶν.
1 γραμματεὺς Δ' τάξεως μὲ μισθὸν **100** δραχμῶν,
1 ἀποθηκάριος μὲ μισθὸν **100** δραχμῶν.
1 εἰσπράκτωρ ὁμοίως μὲ μισθὸν **100** δραχμῶν καὶ
2 ζυγισταὶ ἀνὰ δραχμὰς **80** ἑκάτερος.

Εἰς τὸ τελωνεῖον Πατρῶν

1 ὑπελεγκτὴς μὲ μισθὸν **120** δραχμῶν,
1 γραμματεὺς Δ' τάξεως μὲ μισθὸν **100** δραχμῶν.
1 ἀποθηκάριος μὲ μισθὸν **100** δραχμῶν.
1 εἰσπράκτωρ ὁμοίως.
2 ζυγισταὶ ἀνὰ **80** δραχμὰς ἑκάτερος.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ὑπελεγκταὶ ἐνεργοῦσι τὰ παρὰ τοῦ ἐπιστάτου καὶ τοῦ ἐλεγκτοῦ ἀνατιθέμενα εἰς αὐτοὺς καθήκοντα, εὐθυνόμενοι διὰ τὰς παρ' αὐτῶν ἐνεργουμένας πράξεις, καθὼς καὶ πᾶς ἄλλος ὑπάλληλος τοῦ γραφείου εἰς τὸν ὁποῖον ὁ ἐπιστάτης ἤθελεν ἀναθέσει κλάδον τινὰ ὑπηρεσίας· εἰς τὸν ἐλεγκτὴν ἐπιφυλάσσεται ἰδίως ἡ διεξαγωγὴ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν κατ' ἐκτίμησιν τελωνιζομένων ἐμπορευμάτων, καὶ τῶν εἰς διαμετακόμισιν εἰσαγομένων.

Οἱ ἀνωτέρω ὑπάλληλοι ὑπογράφονται εἰς ἁπάσας τὰς παρ' αὐτῶν ἐνεργουμένας πράξεις, ὡς καὶ οἱ ζυγισταὶ εἰς τὰς σημειώσεις τῶν ζυγίων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Παρατηροῦσί τις ὅτι ἐν τινι τῶν προλαβουσῶν συνεδριάσεων ἐζητήθη προσαγωγὴ τοῦ καταλόγου τῶν βουλημάτων, ἀλλ' ἕνεκα τῆς ἀπουσίας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ τὸ ζήτημα

τημά ἔμεινεν ἐκκρεμές. Ἔκτοτε ἱκανὸς παρῆλθε χρόνος καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ ἀναγκαῖον ν' ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἵνα μὴ μένῃ ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἐκκρεμές.

Παρατηρήσας δὲ ὁ πρόεδρος, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη ἔκτοτε νὰ εἰδοποιηθῇ ὁ ὑπουργὸς ἵνα προσαγάγῃ τὸν ζητηθέντα κατάλογον καὶ ὅτι εἰδοποιηθείς περὶ τούτου, θέλει ἐκ νέου ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ προεδρείου ἵνα συμμορφωθῇ μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον τῆς παρούσης τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπλήρ. πιστώσεως ἐκ δραχμῶν **699: 90** ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν ὅτι μετὰ τριῶν ἐτῶν παρέλευσιν βλέπει σήμερον νὰ ζητῆται πίστωσις διὰ τὴν πληρωμὴν καθυστερουμένης μισθοδοσίας καὶ διὰ τοῦτο ἔχει ἀνάγκην νὰ μάθῃ τοὺς λόγους τῆς καθυστερήσεως, καὶ διατί δύω προκάτοχοι ὑπουργοὶ ἠρνήθησαν τὴν πληρωμὴν τῆς προκειμένης μισθοδοσίας, ὁ δὲ νῦν ὑπουργὸς ἀνέβαλε ταύτην μέχρι τῆς σήμερον, ποῖοι δὲ οἱ λόγοι, οἵτινες ἔπεισαν αὐτὸν σήμερον ὑπὲρ τοῦ δικαίου τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος καθηγητοῦ. Δὲν δύναται δὲ ν' ἀποδώσῃ τὴν καθυστέρησιν εἰς ἔλλειψιν πιστώσεως, καθ' ὅσον εἰς τοὺς ἀπολογισμοὺς φαίνεται δέκα χιλιάδων δραχμῶν περίσσευμα ἐπὶ τοῦ ἀρμοδίου κεφαλαίου.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἐπεθύμει νὰ μὴ ζητηθῶσι δημοσίᾳ πληροφορίαι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου. Ἀφ' οὗ ὅμως τοῦτο ἐγένετο παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ζητουμένη μισθοδοσία ἀφορᾷ τὸν καθηγητὴν τῆς γερμανικῆς γλώσσης, ὅστις εἶχεν ἀναχωρήσει ἐν ἀδείᾳ ἐκτὸς τοῦ Κράτους. Ἐπανελθὼν ὁ εἰρημένος καθηγητὴς ἐζήτησε τὴν καθυστερουμένην μισθοδοσίαν του, οἱ δὲ τότε ὑπουργοὶ ἀναγνωρίσαντες ἐν μέρει τὰ δίκαιά του ἐπλήρωσαν μέρος αὐτῆς. μὴ ἀποφανθέντες ἐπὶ τῆς ὑπολειπομένης. Ἔκτοτε ἐπληρώθησαν ὅμοιοι καθυστερούμενοι μισθοὶ εἰς πολλοὺς διδασκάλους. καὶ ἄλλους ὑπαλλήλους ἔχοντας τῆς αὐτῆς φύσεως ἀπαιτήσεις καὶ διὰ τοῦτο ἅμα ἐλθὼν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀνεγνώρισε τὸ δίκαιον τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ εἰρημένου διδασκάλου, ἀλλὰ μὴ δυνηθεὶς νὰ ζητήσῃ πέρυσι τὴν ἀναγκαίαν πίστωσιν, ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ πράξῃ τοῦτο σήμερον διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου.

Ἐπανέλαβεν ὁ πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἀγορεύσας, ὅτι κατὰ τὸν λογιστικὸν νόμον εἰς τοὺς ἐν ἀδείᾳ ἐντὸς τοῦ Κράτους ἀναχωροῦντας δὲν δίδεται ἢ μόνον τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ διὰ τὸν

πρῶτον μῆνα, εἰς δὲ τοὺς ἐκτὸς τοῦ Κράτους οὐδὲ τοῦτο καὶ ἑπομένως ἡ ζητουμένη πληρωμὴ ἀντίκειται εἰς τὸν λογιστικὸν νόμον καὶ ὡς τοιαύτην δὲν δύναται νὰ τὴν παραδεχθῇ, ὅσον καὶ ἂν ἦναι εὐτελὲς τὸ ποσὸν, διότι δὲν πρόκειται περὶ τούτου ἀλλὰ περὶ τοῦ ἀτόπημάτος.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος ὅτι αἱ παρατηρήσεις τοῦ προαγορεύσαντος στηρίζονται μὲν ἀληθῶς εἰς τὸν λογιστικὸν νόμον, δὲν ἐπηρεάζουσιν ὅμως τὴν τύχην τῶν καθηγητῶν, διότι οὗτοι πληρόνονται ὁλόκληρον τὴν μισθοδοσίαν των καὶ τοι ἀπόντες εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, καθ' ὅσον ἡ εἰς τὰ ἄλλα Κράτη περιοδεία των θεωρεῖται ἀναγκαία πρὸς συλλογὴν διαφόρων γνώσεων ἀναγκαίων εἰς τὴν μόρφωσιν ἑνὸς καθηγητοῦ Πανεπιστημίου ἢ γυμνασίου. Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος καθηγητὴς ἐζήτησε καὶ ἔλαβεν ἄδειαν ἀπουσίας ὑπουργοῦντος αὐτοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν συλλογῶν διαφόρων γνώσεων καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ καὶ δικαίαν καὶ ἔννομον τὴν πληρωμὴν τῆς περὶ ἧς πρόκειται μισθοδοσίας.

Ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὅτι ἐὰν ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος καθηγητὴς ἀνεχώρει πρὸς τὸν ἐκτεθέντα σκοπὸν τῆς συλλογῆς γνώσεων, ὁ ὑπουργὸς ἤθελε μετὰ θάρρους τὸ εἶπῃ. Ἀλλ' ὁ καθηγητὴς οὗτος ἀνεχώρησεν εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν τὰ σχολεῖα ἦσαν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ εἶχον ἀνάγκην τῆς παρουσίας τῶν διδασκάλων.

Ἐνταῦθα προκειμένου νὰ ψηφοφορηθῇ ἡ ἀρχὴ, ἐπρότεινέ τις νὰ γενῇ μυστικὴ ψηφοφορία ὡς ἐπὶ ζητήματος ἀφορῶντος πρόσωπον.

Ἀλλὰ παρατηρηθέντος, ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἀφορᾷ ἀρχὴν, ἀφορῶσαν μισθοδοσίαν καθηγητοῦ καὶ οὐχὶ πρόσωπον, καὶ ἄλλων διϊσχυριζομένων, ὅτι τὸ ζήτημα καταντᾷ προσωπικὸν, διότι ὁ ὑπουργὸς ἐν τῇ ἀγορεύσει του εἶπεν ὅτι ἡ ζητουμένη μισθοδοσία ἀφορᾷ τὸν καθηγητὴν τῆς γερμανικῆς, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἐὰν παραδέχηται τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας, θεωρούντος προσωπικὸν τὸ ζήτημα, ἀπέρριψεν αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα.

Οὕτω δὲ γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας **Χ. Τσαλαμιδᾶν** καὶ **Ν. Χ. Παναγιώτου**, συνήχθη κατὰ τὸ ὠδὲ προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας, πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων **77** κατὰ τριῶν.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 699 : 91 τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου ναὶ ἢ ὄχι ;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Ἀδάντος	Ν	Αὐσανδρος Βιλαέτης	Ν
Δημήτριος Ὁρεινός		Ἀνδρέας Αὐγερινός	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ο	Σόλων Κρεστενίτης	Ν
Πέτρος Καμπάνης	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	
Γ. Καΐρης		Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Ἀντών. Καμπάνης	Ν	Ν. Βαρβαρῆγος	Ν
Δημήτ. ιος Τσάκρης	Ν	Α. Δεκιγάλας	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν
Νικόλαος Ἰατρός		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Γεώργιος Σκοῦφος	Ν	Δ. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Γεώργιος Περωτὴς	
Ἠλίας Καραγιάννης		Ἰωάννης Ζάρκος	Ν
Σωτήριος Στράτος	Ν	Ἀθαν. Δανηλόπουλος	
Δημήτριος Νάκος	Ν	Α. Κοντόσταυλος	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Βελισ. Νικολαΐδης	
Θεόδωρος Γρίβας		Ἰωάννης Μπαλάφας	
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Κωνστ. Πλαπούτας	
Π. Ταντᾶλος	Ν	Νικόλαος Μπούκουρας	
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Αντ. Ἀντωνόπουλος	Ν
Θ. Τσαντετάκης		Πέτρος Δελιγιάννης	
Γεώργιος Κονδύλης	Ο	Ἀνδρέας Σοφιανὸς	Ν
Α. Παπαθανασίου	Ν	Ἐμ. Ἀντιπᾶς	Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Ν
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Εὐθ. Κανελόπουλος	Ν
Σταμάτιος Μήτσας		Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ο
Ἀνδρέας Ζέρβας		Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	Ν
Γ. Γιολδάσης	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Ν. Γρανίτσας	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	Ν
Γ. Βελῆς	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν
Γ. Σιρπάνος	Ν	Σ. Κοπανίτσας	Ν
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Ἰω. Βαλασόπουλος	Ν

Ν. Λεώπουλος	Ν	Ν. Πανούργιας	
Γ. Π. Γιατράκος	Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Λουκᾶς Στεφάνου	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	
Ἰω. Παπαλουκόπουλος		Ἀνδρ. Χ. Λόντος	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης		Π. Πατρινὸς	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Ἀνδ. Χ. Ἀναργύρου	
Ἀναγν. Δεδόπουλος		Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν
Α. Μαυροειδής		Ἠλίας Καρᾶπιπλος	Ν
Λ. Τσάκας	Ν	Γεώρ. Μπάστας	
Γ. Κεφάλας	Ν	Ἰω. Σκαβέντσος	Ν
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ν	Γ. Νικολάου	Ν
Γ. Γουλιμᾶς	Ν	Μιχαὴλ Σολωμὸς	
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος		Κωνστ. Πλατὺς	
Παναγ. Παπατσώνης		Γεώργ. Ναύτης	
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Ἀντ. Ῥενουάρδος	Ν
Ἰωάννης Προβελέγγιος		Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Ἰωάννης Ταταράκης	Ν	Παναγιώτης Ψάθας	Ν
Σ. Βαρότσης	Ν	Ἀντ. Ἀρμάος	
Κ. Σουμαρίπας		Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Δ. Δημητρακόπουλος		Κυριάκος Πανηρόπουλος	Ν
Μ. Μιχαλόπουλος	Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	Ν
Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Γεώργ. Ι. Στάϊκος	Ν
Ν. Καναβός	Ν	Δημήτριος Στάϊκος	Ν
Ἰωάν. Κύσταθίου	Ν	Βασίλειος Κριεζῆς	
Γεώργιος Ἰατρός		Κυριάκος Δουζίνας	
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	Ν
Νικόλαος Πιεράκος		Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	Ν
Γρηγόριος Πατριάρχεας		Πέτρος Χ. Πέτρου	Ν
Στ. Καπετανάκης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	Ν
Π. Χριστόπουλος	Ν	Σ. Σκουμπουρδῆς	
Π. Κανελόπουλος		Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	
Νικόλαος Μοσχούλας	Ν	Νικόλαος Β. Βουδούρης	
Ἀλ. Ῥαγκαβῆς		Α. Μάντσαρης	

Δεκτοῦ δὲ γενομένου τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἐπανελήφθη καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ἡ αὐτὴ ψηφοφορία, ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐπιτετραμμένων ψηφολεκτῶν, ἐξ ὧν συνήχθη κατὰ

τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 74, ἔχον οὕτω·

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν ἑξακοσίων ἐννενήκοντα ἑνὸς καὶ λεπτῶν ἐννενήκοντα, ἀριθ 699:90 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1857 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. ὑπουργείου ἀναγομένη εἰς τὸ κεφ. ς· αὐτοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφηρίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 699 : 90 τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Φίλων Φίλωνος	Ν
Δημήτριος Ὀρεινός		Θεόδωρος Γρίβας	
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Νικόλαος Τσέλιος	Ν
Πέτρος Καμπάνης	Ν	Π. Τανταρίας	Ν
Γ. Ν. Καΐρης		Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Θ. Τσαννετάκης	
Δημήτριος Τσάκρης	Ν	Γεώργιος Κονδύλης	
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Α. Παπαθανασίου	Ν
Νικόλαος Ἰατρός		Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν
Γεώργιος Σκοῦρος	Ν	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Σταμάτιος Μήτσας	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἀναγ. Ζέρβας	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Γ. Γιαλδάσης	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης		Ν. Γρανίτσας	Ν
Σωτήριος Στράτος	Ν	Γ. Βελῆς	Ν
Δημήτριος Νάκος	Ν	Γ. Σιρπάνος	Ν

Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Γ. Ν. Ῥεθελιώτης	
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Αὐγερινός		Ἀναγ. Δεδόπουλος	
Σόλων Κρεστένίτης	Ν	Ἀ. Μαυροειδῆς	
Δημήτριος Ἀθανασίου		Ἀναγ. Τσάκας	Ν
Γεώργιος Διαμάντης	Ν	Γ. Κεφάλας	Ν
Ν. Βαρβαρῆγος	Ν	Κων. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ν
Α. Δεκιγάλας	Ν	Γ. Γουλιμῆς	Ν
Ἰωάν. Λορεντσιάδης	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Παναγ. Παπατσώνης	
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος	
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος		Ἰω. Προβελέγιος	
Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν	Ἰω. Ταταράκης	Ν
Γεώργιος Περωτής		Σ. Βαράτσης	Ν
Ἰωάννης Ζάρκος	Ν	Χ. Σουμαρίπας	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Α. Κοντόσταυλος	Ν	Μ. Μιχαλόπουλος	Ν
Βελισσάριος Νικολαΐδης		Α. Παπαδημητριάδης	Ν
Ἰωάννης Μπαλάφας		Ν. Καναβός	Ν
Κωνστ. Πλακούτας		Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν
Νικόλαος Μπούκουρας		Γ. Ἰατρός	
Α. Ἀντωνόπουλος	Ν	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν
Πέτρος Δελιγιάννης		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Σοφιανός	Ν	Νικόλαος Πιεράκος	
Ἐμμ. Ἀντίπας	Ν	Γρηγόριος Πατριαρχέας	
Ἀδρέας Λαταρᾶς		Στ. Καπετανάκης	
Εὐθ. Κανελόπουλος	Ν	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Γ. Πανοπριφτόπουλος		Χ. Χριστόπουλος	Ν
Ἰω. Οἰκονομόπουλος	Ν	Π. Κανελόπουλος	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Νικόλαος Μοσχούλας	Ν
Νικόλαος Ματθαίου		Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβᾶς	
Ν. Χ. Ναναγιώτου	Ν	Ν. Πανουργιᾶς	
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Ἰωάν. Βαλασόπουλος	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	
Ν. Ἀεώπουλος	Ν	Α. Χ. Λόντος	
Γ. Γιατράκος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Λουκᾶς Στεφάνου	Ν	Π. Πατρινός	
Ἰω. Παπαλουκόπουλος		Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης		Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν

Ἠλίας Καράπαυλος	Ν	Γεώργιος Ι. Σταΐκος	Ν
Γεώργιος Μπάστας		Δημήτριος Σταΐκος	Ν
Ἰω. Σκαβέντσος	Ν	Βασίλειος Κριεζής	
Γ. Νικολάου	Ν	Κυριάκος Δουζίνας	
Μιχαὴλ Σολωμὸς		Δημήτριος Βουδούρης	Ν
Κωνστ. Πλατύς		Παντολέων Κουντουριώτης	
Γεώργιος Ναύτης		Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	Ν
Ἀν. Ῥενουάρδος	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρου	
Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν	Καλαμάρας Τσουκάλας	
Παναγιώτης Ψάθης	Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	Ν
Ἀντ. Ἀρμάος		Σ. Σκαυμπουρδής	
Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	
Κυριάκος Πονηρόπουλος	Ν	Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Ἀναγνώστης Παπατσώρης	Ν	Α. Μάντσαρης	

Ἐνταῦθα ἠρώτησέ τις τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐκκλησιαστικῶν διατί δὲν κύζησε μέχρι τοῦδε τὴν μισθοδοσίαν τῶν διδασκάλων κατὰ τὸ περιπτηρόμενον σύμφωνα μὲ τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς, ὅτι εὐχαριστεῖ τὸν βουλευτὴν, διότι διὰ τῆς ἐρωτήσεώς του ἔδωκεν εἰς νέου εἰς αὐτὸν νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι ἡ Βουλὴ ἐμμένει εἰς τ' ἀγαθὰ ὑπὲρ τῶν διδασκάλων αἰσθήματά της. Πέρυσι πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν διδασκάλων ἐζήτησε πίστωσιν δρ. 16,000, ἀλλ' ἐνασχοληθεὶς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἀπήντησε δυσκολίας τινὰς ὡς πρὸς τὴν ἀνακάλυψιν τῆς παντάστου ὑπηρεσίας. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ πίστωσις ἐκείνη ἀπεβλέπε τὸ παρελθὸν ἔτος καὶ ἔπρεπε νὰ ζητηθῇ νέα διὰ τὸ ἐπελθόν. Ἐθεώρησε διὰ τοῦτο ἀναγκαῖον ν' ἀναβάλῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μέτρου μεχρισοῦ φθάσῃ εἰς μίαν τακτικὴν ἀνακάλυψιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν διδασκάλων, καθ' ὅσον ἡ αὔξησις αὕτη θέλει ἐξακολουθήσει τοῦ λοιποῦ καὶ δι' ὅσους διανύουσιν εἰς τὸ μέλλον πέντε ἔτη ὑπηρεσίας. Διαβεβαιοῖ δὲ τὴν Βουλὴν, ὅτι ἐν καιρῷ ἄμα ἀρθῶσιν αἱ ἐκτεθεῖσαι δυσκολίαι, θέλει προβῆ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν εὐχῶν της.

Μετὰ ταῦτα παρετήρησεν ὁ πρόεδρος ὅτι ὡς δεύτερον ἀντικείμενον ἐπέρχεται ἡ συζήτησις τοῦ περὶ προξενικῶν θέσεων νομοσχεδίου, καὶ ὅτι κατὰ τὴν τύπωσιν τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς παρελείφθη κατὰ λάθος ἓν μέρος, τὸ ὁποῖον νομίζει, ὅτι πρέπει ν' ἀναγνωσθῇ καὶ νὰ κατα-

χωρηθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς εἰς τὸν αἰσχτὸν τῆς ἐκθέσεως τόπον.

Συμφωνησάσης δὲ τῆς Βουλῆς μετὰ τῆς ἀνωτέρω γνώμης τοῦ προέδρου, ἀνεγνώσθη τὸ παραλειφθὲν ἐκ τῆς ἐκθέσεως μέρος, ἔχον οὕτως·

«Ἡ ἐξαιρετικὴ θέσις τῆς Ἑλλάδος καταφαίνεται ἀμέσως ὅταν συλλογισθῇ τις ὅτι, πολλοὶ ἐκ τῶν κατοίκων διαφόρων ἐπαρχιῶν ἀνηκουσῶν ἤδη εἰς τὴν Τουρκικὴν Αὐτοκρατορίαν λαβόντες τὰ ὅπλα κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, καὶ ἀποκτήσαντες τὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας δικαιώματα διαμένουσι μόλον τοῦτο ἕνεκα τῶν ἰδιαιτέρων περιστάσεων εἰς τὴν πατρῴαν αὐτῶν γῆν· ὅτι εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Μεσογείου καὶ ἀλλαχοῦ συνέρρευσεν εἰς διαφόρους ἐποχὰς πλῆθος Ἑλλήνων ἀποτελούντων ἐν αὐτοῖς οἶονεὶ ἀποικίας· ὅτι τὸ ἐμπόριόν μας αὐτὸ ἔλαβε κολοσσιαίαν ἀνάπτυξιν ἕνεκα τῶν εἰς ἁπάσας τὰς ἐμπορικὰς πόλεις πρὸ πολλῶν χρόνων συστηθέντων πολλῶν καὶ πλουσιωτάτων Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων, καὶ ἕνεκα τῆς ἔτι μεγαλειτέρας ἀναπτύξεως τοῦ ἐμπορικοῦ μας ναυτικοῦ ἐμπορευομένου μὲ ὅλους τοὺς ἐμπορικοὺς λιμένας ὅλων τῶν θαλασσῶν. Τοιούτων λοιπὸν ὄντων τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ συμφερόντων μας, εἰς οὐδένα πάροιθεν, ἡ ἐπιτροπὴ μένει δισταγμὸς ὅτι ὁ ὀργανισμὸς τῶν Προξενείων πρέπει νὰ γείνῃ μὲ περισσοτέραν εὐρύτητα καὶ ἰσχύν, οἱ προξενικοί μας ὑπάλληλοι πρέπει νὰ ὦσι ὄχι τῆς τυχούσης συνέσεως, τιμιότητος καὶ ἱκανότητος· ἀλλ' ἵνα ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. δυνηθῇ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον πρέπει νὰ δοθῇ ἡ προσήκουσα μισθοδοσία εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τούτους, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ὑλικῶν μας μέσων καὶ ἀναγκῶν. Τότε δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι τὰ τόσον ἐγγίζοντα τὴν καρδίαν μας συμφέροντα θέλουσιν ἀπολαύσει τὴν ἀναγκαίαν καὶ δυνατὴν περίθαλψιν καὶ περιποίησιν, τότε πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι οἱ ἔξω συμπολῖται μας καὶ οἱ ναυτικοί μας δὲν θέλουν παρατηρεῖσθαι διὰ τὰς καταπιέσεις τῶν προξενικῶν μας ὑπαλλήλων.»

Ἀκολούθως λαβών τις κατὰ τῆς ἀρχῆς τὸν λόγον ἐξέθηκεν ὅτι προτίθεται νὰ ἐκθέσῃ παρατηρήσεις τινας τεινούσας εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῆς γνώμης τῆς μειοψηφίας. Ἡ εἰσηγητικὴ Ἐπιτροπὴ ὡς ἐν τῇ ἐκθέσει καταδεικνύεται διηρέθη εἰς δύω γνώμας, καὶ ἡ μὲν πλειοψηφία ὑποβάλλουσα διαφόρους παρατηρήσεις, ἐφ' ᾧ ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ προξενικὸν Σῶμα δὲν εἶναι οἷον

ἄπρεπε καὶ εὐχομένη τὴν βελτίωσιν αὐτοῦ παραδέχεται τὸ νομοσχέδιον ὡς ἔχει, ἡ δὲ μειοψηφία ἀσπαζομένη τὰς παρατηρήσεις τῆς πλειοψηφίας ἀποκρούει τὸ νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον αὐξάνει τὸν προϋπολογισμὸν κατὰ 53000 δραχμάς. Πρὶν δὲ ἐπιληρωθῇ τῆς οὐσίας τοῦ νομοσχεδίου θέλει προτάξει μίαν παρατήρησιν, ἥτις δὲν διέφυγε μὲν τὴν ὀξυδέρκειαν τῆς ἐπιτροπῆς ἀλλὰ τὴν παρατήρησίν της δὲν μετεβάλλεν εἰς πρότασιν φοβουμένη τὴν βραδύτητα. Τοιοῦτον δὲ φόβον δὲν ἔπρεπε νὰ ἔχῃ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ταχύτητα, μεθ' ἧς προσυζητοῦμεν, συζητοῦμεν καὶ ἐπιψηφίζομεν ἅπαντα τὰ νομοσχέδια. Ἡ παρατήρησις δ' αὕτη ἀφορᾷ τὴν οἰκειομίαν τοῦ νομοσχεδίου, τοσοῦτον ἀναγκαίαν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν νόμων. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι εἰς τὰ νομοσχέδια δὲν πρέπει νὰ ζητῶμεν τάξιν ὁποίαν εἰς ἐπιστημονικὰ συγγράμματα· οὐχ ἧττον ὅμως πρέπει ν' ἀποφεύγωμεν τὴν ἀταξίαν καὶ τὸ μὴ συναφὲς τῶν διατάξεων. Τὸ προκείμενον λοιπὸν νομοσχέδιον εἶναι ἐλαττωματικὸν κατὰ τοῦτο, διότι παραβιάζει τὴν καλὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν τάξιν ἑνὸς νομοσχεδίου. Ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου εἶναι ἡ μεταρρύθμισις τοῦ περὶ προξενικῶν ἀρχῶν νόμου τοῦ 1853, καὶ ἐν τούτοις ἐν τῷ 1 αὐτοῦ ἄρθρῳ ὑπάρχει διάταξις περὶ προσθήκης ἑνὸς ἀκολούθου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀφορῶσα τὸ καταστατικὸν τοῦ ὑπουργείου καὶ μηδεμίαν ἔχουσα σχέσιν μετὰ τοῦ ὀργανικοῦ περὶ προξενείων νόμου. Τοῦτο βιβλίως εἶναι ἀταξία, διότι δι' ἑνὸς νομοσχεδίου ζητοῦμεν νὰ τροποποιήσωμεν δύω νόμους, μηδεμίαν ἐχόντας πρὸς ἀλλήλους σχέσιν. Ἡ ἀταξία αὕτη φέρει σύγχυσιν εἰς τὴν νομοθεσίαν καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν διαίρεσιν τοῦ νομοσχεδίου εἰς δύω, ἐξ ὧν τὸ μὲν ν' ἀφορᾷ τὴν προσθήκην τοῦ ἀκολούθου, ἀποτελούμενον ἀπὸ τὰς δύω πρώτας γραμμὰς τοῦ 1 ἄρθρου, τὸ δὲ λοιπὸν μέρος ν' ἀποτελῇ τὸ δεύτερον νομοσχέδιον, τὸ ἀφορῶν τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου τοῦ 1853, καὶ εἰς τὴν διαίρεσιν ταύτην πιστεύει ὅτι οὐδ' ὁ ὑπουργὸς θέλει εἶσθαι ἐναντίος. Διαιρουμένου δὲ οὕτω τοῦ νομοσχεδίου, κατὰ μὲν τοῦ πρώτου οὐδεμίαν ἔχει νὰ φέρῃ παρατήρησιν, διότι καὶ ἡ δαπάνη ἔσεται μικρὰ καὶ ἀνάγκη ἴσως ὑπάρχει, ἐν ᾧ συγχρόνως τὴν τάξιν αὐτὴν τῶν ἀκολούθων θεωρεῖ ὡς ἓν φυτώριον, ἐν ᾧ θέλουν προετοιμάζεσθαι νέοι ἱκανοὶ νὰ ὑπηρετήσωσι χρησίμως εἰς τὸν ἐξωτερικὸν κλάδον. Δυστυχῶς ὅμως δὲν ἔχει τὴν αὐτὴν καὶ διὰ τὸ δεύτερον γνώμην, διότι τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ ἔχει πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ κακὸν τοῦ νὰ τροποποιῇ ἕνα νό-

μον, τοῦ ὁποίου τὰ ἐλαττώματα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ καταδειχθῶσιν εἰσέτι, διότι ἂν καὶ ἐψηφίσθη κατὰ τὸ 1853, ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ ἀνεβάλλετο κατ' ἔτος καὶ μόλις πρὸ ἑνὸς ἔτους ἤρχισε νὰ ἐφαρμόζηται. Ἐὰν ὁ ὑπουργὸς ἐγνώριζε τὰς ἐλλείψεις τοῦ νόμου ἐκείνου, ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἀναγκαίαν διόρθωσιν ὅτε ἐπρόκειτο νὰ λάβῃ ζωὴν ὁ νόμος οὗτος, καὶ οὐχὶ μετὰ ἓν ἔτος νὰ ἐρχώμεθα ἀμέσως εἰς τὴν τροποποίησιν νόμου, ἐνῷ εἰς ἄλλα ἔθνη πολυχρόνιος πεῖρα καταδεικνύει τὸ ἐλαττωματικὸν ἑνὸς νόμου καὶ μολαταῦτα μετὰ πολλῆς δυσκολίας προβαίνουν εἰς μεταβολὴν καὶ διόρθωσιν ἢ καὶ ἀφίνουσι τὰ νενομοθετημένα ὡς ἰσχυσιν ἐκ σεβασμοῦ, καὶ τοιοῦτον παράδειγμα καταπληκτικὸν ἔχομεν ἐν μέγα τῆς Εὐρώπης ἔθνος, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ μεταβολὴ τῆς ἀπηργαιωμένης νομοθεσίας του καθίσταται πάντοτε σπουδαιότατον ζήτημα. Πρῶτον λοιπὸν ἐλάττωμα τοῦ νομοσχεδίου εἶναι, διότι τροποποιεῖ νόμον, τοῦ ὁποίου τὰ ἐλαττώματα δὲν κατέδειξεν εἰσέτι ἡ πεῖρα.

Τὸ νομοσχέδιον ἑπομένως τροποποιεῖ κατὰ τρεῖς τρόπους τὸν νόμον τοῦ 1853· Καὶ α') μὲν αὐξάνει μισθοδοσίας καὶ προστίθησιν ὑπαλλήλους· β') Προξενεῖα ἀμισθα ὄντα κατὰ τὸν ὑπάρχοντα νόμον μετατρέπει εἰς τὴν τάξιν τῶν λαμβανόντων ἐπιχορήγησιν καὶ γ') δημιουργεῖ νέας προξενικὰς θέσεις, τουτέστιν ὑποπροξενεῖα διατηρούμενα διὰ μικρᾶς ἐπιχορηγήσεως προβιβάζει εἰς βαθμὸν προξενείων ἀπαιτούντων μεγάλην δαπάνην, ὡς ἐν παραδείγματι τὸ τῆς Ἀδριανουπόλεως, διὰ τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται δαπάνη 15000 δραχμῶν. Ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔχει νὰ ὑπερασπισθῇ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μεγάλα συμφέροντα οὐ μόνον ἐμπορικά, ἀλλὰ καὶ ὑψηλοτέρας φύσεως οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ καὶ ἑπομένως ὀφείλομεν νὰ χορηγῶμεν πᾶσαν προστασίαν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, εἰς ἃ ἡ Ἑλλὰς ἐν τῇ μικρότητι της ὀφείλει τὸ μεγαλεῖον της. Ἀληθῶς ἡ Ἑλλὰς ἐντὸς τοῦ γεωγραφικοῦ χάρτου κατέχει μικροτάτην θέσιν, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας της, ἥτις φέρει τὴν σημαίαν της εἰς τ' ἀπώτατα μέρη τοῦ κόσμου, κατέχει θέσιν σημαντικὴν ἐντὸς τοῦ κοινωνικοῦ καὶ πολιτικοῦ κόσμου. Ἀλλ' ἡ προστασία αὕτη πρέπει νὰ ἔχῃ ὅρια, πρέπει νὰ ἔχῃ ἓν τέρμα, διότι ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἓν Κράτος περιωρισμένους ἔχον πόρους ἀπέναντι μεγίστων ἀναγκῶν καὶ ὑποχρεώσεων καὶ πρέπει πάντοτε νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν, ὅτι πρὸ παντὸς ἄλλου ὀφείλει νὰ ἱκανοποιήσῃ δικαιώματα παρελθόντα, διότι εἰς τὸ παρελθὸν αὐτὴ ὀφείλει τὴν ὕπαρξίν της. Εἰς τόπον λοιπὸν τοιοῦτον περὶ τὴν

δημιουργίαν νέων θέσεων καὶ δαπανῶν πρέπει νὰ εἴμεθα φειδωλοί, τὴν ἀρχὴν δὲ ταύτην, ἣν πᾶσα κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν. παραβιάζει τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον περιέχει αὔξησιν 53000 δραχμῶν, ἐν ᾧ ἡ ἔκθεσις τοῦ ὑπουργοῦ προαναγγέλλει καὶ ἑτέραν ἐκ δρ. 30000. Ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς δύναται νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐκθέσεις τοῦ πρέσβεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπροκάλεσαν τὴν δημιουργίαν τῶν θέσεων. Καλὸν βεβαίως ἤθελεν εἶσθαι ἂν ἡ Ἑλλὰς ἠδύνατο νὰ στόλῃ μίαν σημαίαν ὅπου ὑπάρχει καὶ εἷς Ἕλλην, ἀλλ' εἰς ἣν εὑρισκόμεθα κατάστασιν ὀφείλομεν νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ποῦ ὑπάρχουν μεγάλα συμφέροντα ἐμπορικὰ καὶ τῆς ναυτιλίας, καὶ ἐκεῖ νὰ ἔχωμεν προξενεῖα, τοιοῦτοι δὲ λόγοι δὲν ἐπροκάλεσαν τὴν δημιουργίαν τῶν νέων θέσεων, οὐδ' ἡ ἔκθεσις περιέχει ἰσχυρὰ δικαιολογήματα. Εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν π.χ. δὲν βλέπει ὁποῖα μεγάλα συμφέροντα ἔχομεν νὰ προστατεύσωμεν διὰ ν' αὐξήσωμεν τὴν δαπάνην. Καὶ ἐννοεῖ μὲν τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους προβιβάζει τὸ ἐν Βάρνῃ ὑποπροξενεῖον, δὲν βλέπει ὅμως τοὺς αὐτοὺς λόγους καὶ διὰ τὰ προξενεῖα τῆς Τύνιδος καὶ Τριπόλεως καὶ τὸ ὑποπροξενεῖον τοῦ Πύργου, καθ' ὅσον πλοίαρχοι ἐβεβαίωσαν αὐτὸν ὅτι σπανίως προσορμίζονται ἐκεῖ ἑλληνικὰ πλοῖα, καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα θεωρεῖ περιττὴν ὅλως καὶ τὴν ὕπαρξιν προξενείων. Ἐκτὸς δὲ τούτων προστίθενται οὐχ' ἧττον ὀλίγοι ὑπάλληλοι εἰς τὰ προξενεῖα Σμύρνης καὶ Ἀλεξανδρείας. Κατὰ τὸν ὑπάρχοντα νόμον εἰς τὸ προξενεῖον τῆς Σμύρνης ὑπάρχουν μετὰ τοῦ Γιασακτσῆ ἑπτὰ ὑπάλληλοι καὶ ἑπομένως δὲν βλέπει τὸν λόγον τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν θέσεων, καθ' ὅσον μάλιστα ὁ πολλαπλασιασμὸς αὐτῶν καθίστησιν ἀδύνατον τὴν αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας τῶν προξένων, τοσοῦτον ἀναγκαίαν εἰς τὸ νὰ ζῶσιν ἀξιοπρεπῶς οἱ πρόξενοι τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν βλέπει δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος δικαιολογημένην οὔτε τὴν αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας τῶν προξένων Κρήτης, Λαρίσσης καὶ Βηρυττοῦ, ἰδίως δὲ δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ τὴν γενναιότητα τοῦ ὑπουργείου ὡς πρὸς τὴν αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας τοῦ προξένου τῆς Χίου, τὸ ὁποῖον οὐδόλως δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς ἐκεῖνο τῆς Κρήτης. Ἀληθῶς δὲ ἡ αὔξησις αὕτη δύναται νὰ θεωρηθῇ ἄτοπος, διότι γίνεται καθ' ἣν ἐποχὴν καὶ ἐν τοῖς συμβουλίοις τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ συζητεῖται τὸ περὶ αὐξήσεως τῶν μισθῶν ὅλων ἐν γένει τῶν ὑπαλλήλων ζήτημα, τὸ ὁποῖον εἰσέτι δὲν φαίνεται ὥριμον, διότι

ἄλλως ἡ Κυβέρνησις ἤθελε φέρει τὸ ἀπαιτούμενον νομοσχέδιον, ἡ δ' ἐξαιρετικὴ αὕτη πρόνοια ὑπὲρ τεσσάρων ἀτόμων δύναται δικαίως νὰ ἐπισύρῃ παφάπονα.

Διὰ ὅλα ταῦτα θεωρεῖ ἐπιβλαβὲς τὸ 6. μέρος τοῦ νομοσχεδίου κατὰ τὴν προταθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ διαίρεσιν, διότι ἐπιφέρει ἄνευ ἀνάγκης μίαν αὔξησιν 53000 δραχμῶν, πολλαπλασιάζει δὲ τοὺς ὑπαλλήλους καὶ δημιουργεῖ νέας θέσεις, ὅπου δὲν ἀπεδείχθη ἡ ἀνάγκη καὶ διὰ τοῦτο κηρύσσεται κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου.

Προσέθηκεν ἄλλος ὅτι, ὅτε λαβών ἄλλοτε τὸν λόγον ἐζήτησε τὴν κατάργησιν τῶν ἐν Εὐρώπῃ διατελούντων Ἑλλήνων προξένων, ἀνέπτυξε καὶ τοὺς λόγους, ἐφ' ὧν ἐστήριζε τὴν ἰδέαν του. Ὁ δ' ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ἀπαντῶν τότε εἰς τὰ παρ' αὐτοῦ λεχθέντα, ἐδικαιολόγησε μὲν τὴν ὕπαρξιν τῶν προξένων, ἀλλ' ἀνεγνώρισεν ἐν μέρει τὰς ὑπ' αὐτῶν πραττομένας καταχρήσεις. Μετὰ δὲ τοῦτον ἐλθὼν εἰς ὑπεράσπισιν τῶν προξένων ὁ βουλευτὴς Ἐρμιονίδος, εἶπε μὲν κατ' ἀρχὰς, ὅτι οἱ πρόξενοι εἰσὶν ὁ σωτὴρ; λιμὴν τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους παρεπιδημούντων Ἑλλήνων, ἀνέπτυξεν ὅμως τὰς ἐνεργουμένας ὑπ' αὐτῶν καταχρήσεις, καὶ ἦλθε μάλιστα εἰς λεπτομερείας. Ἤρξε, ἀφοῦ ὁ τότε ἀναλαβὼν τὴν ὑπεράσπισιν τῶν προξένων κατ' αὐτὸν ἐξεφράσθη τὸν τρόπον, ἕκαστος δύναται νὰ συμπεράνῃ ποῖαι αἱ πράξεις αὐτῶν. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὴν συνεδρίασιν ἐκείνην ἐρρέθη, ὅτι καὶ ἄδικα καὶ ὑπέρογκα εἶναι τὰ ὑπὸ τῶν προξένων λαμβανόμενα τέλη, ὁ ὑπουργὸς ἐβεβαίωσεν ὅτι θέλει φέρει ἐντὸς τῆς παριστορμένης ἤδη Συνόδου τὸν δέοντα περὶ τούτου νόμον, καὶ ὁ νόμος οὗτος δὲν ὑπεβλήθη μέχρι σήμερον.

Παρακαλεῖ ἑπομένως τὸν ὑπουργὸν νὰ φέρῃ τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος νόμον, ἵνα παύσῃ ἡ τοιαύτη διὰ τῶν προξενικῶν τελῶν καταπίεσις τῶν ναυτιλλομένων. Ἀλλ' ἐπιλαμβανόμενος τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου, παρατηρεῖ ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς φέρει δι' αὐτοῦ αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας τεσσάρων προξενείων, ὡς καὶ ὑπαλλήλων τινῶν προξενικῶν. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀνεπτύχθη ἀρκούντως ὁ πρὸ αὐτοῦ λαβὼν τὸν λόγον ἔντιμος βουλευτὴς, ἐὰν δὲ παρεμβάλλων τὸν ἀγορεύοντα, διεφώνησε κατά τι πρὸς τὰς ἰδέας του, προέρχεται τοῦτο καθ' ὅσον ὡμίλησε περὶ πραγμάτων ἀγνώστων αὐτῷ, καὶ τὰ ὁποῖα ἐὰν ἐγνώριζεν ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἤθελε βεβαίως τὸν δικαιώσει. Ἐπὶ τῆς προκειμένης λοιπὸν αὐξήσεως παρατηρεῖ ὅτι ἀφοῦ τὰ προξενεῖα Σμύρνης, Κερκύρας, Κωνσταντινουπόλεως κλπ. εἰσὶν

ἐκ τῶν μᾶλλον σπουδαίων, δὲν ἐννοεῖ διὰ τί προτείνεται αὔξησις ὑπὲρ τῶν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἀναφερομένων. Διὸ ἢ πρέπει νὰ δοθῇ δικαιοσύνη πρὸς πάντας ἢ νὰ μείνωσιν ὡς ἔχουν τὰ πράγματα. Τελευταῖον, ἐπειδὴ ἐθεωρήθη πάντοτε ἀναγκαία ἡ σύστασις προξενείου ἐν Βιτωλίοις καὶ διάφοροι ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοὶ διεβεβαίωσαν ὅτι θέλουσιν ἐνεργήσει τὴν σύστασίν του, εἶναι καλὸν νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ τούτου ὁ νῦν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργός, καθ' ὅσον ἡ σύστασις προξενείου ἐν Βιτωλίοις εἶναι χρησιμωτάτη.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἐπιθυμητὸν ἦτον οἱ περὶ προξενικῶν πραγμάτων νομοθετοῦντες καὶ ὅσοι ἐκπράζονται περὶ αὐτῶν νὰ ἐλάμβανον πρῶτον τὰς δεούσας πληροφορίας παρά τε τῶν ἐμπόρων καὶ ναυτικῶν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πληροφοριῶν τούτων νὰ ἤρχοντο εἰς ἀψευδῆ καὶ βέβαιον ἐξαγόμενον. Δὲν ἀρκεῖ δὲ νὰ ὁρμώμεθα εἰς πᾶν ζήτημα ἀπὸ μίαν ἀρρημένην ἀρχήν, διότι ἡ ἀρχὴ αὕτη δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ μὲν εἰς ἕνα τόπον, ἀλλ' οὐχὶ καὶ εἰς ἄλλον συγχρόνως, ἐντεῦθεν δὲ τὸ σφάλερὸν πολλάκις τῶν σκέψεων. Τὸ κατ' αὐτόν, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὸ νομοσχέδιον ὅπως ἔχει, παρατηρεῖ ὅτι πρόκειται νὰ διορθωθῶσι δι' αὐτοῦ ἐλλείψεις τινὲς τοῦ προξενικοῦ κλάδου. Ὁ στοχασμὸς οὗτος τοῦ ὑπουργείου εἶναι μέγας, ἀλλὰ συνεταλιμένος, διότι θέλον νὰ ἐνισχύσῃ τὸν κλάδον τοῦτον, φοβεῖται μὴ δαπανήσῃ πλέον τοῦ ἐκ τῶν προξενικῶν τελῶν εἰσοδήματος. Αὐτὸς ὅμως ἄλλως σκεπτόμενος περὶ προξενείων, εἶπεν ἀλλοτε, ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ πρόνοια ὑπὲρ ἄλλων, καὶ εὐκταῖον ἦτον νὰ ἐλαμβάνετο τὸ τοιοῦτον μέτρον, ἀλλ' ὡς εἶπε τὸ ὑπουργεῖον ὑποχωρεῖ ἀπέναντι τῆς δαπάνης. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὅσον ἀφορᾷ τὰς περί τινων ὑπαλλήλων αἰτουμένας δαπάνας, θεωρεῖ ταύτας μικροῦ λόγου ἀξίας, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου δύνανται νὰ ἦναι καὶ ἀναγκαῖαι καὶ χρήσιμοι. Ἓν μόνον παρέλειψε κατὰ τοῦτο ὁ ὑπουργὸς, ὅτι δὲν ἔφερε τὰς περὶ προσθήκης τῶν ὑπαλλήλων ἐκθέσεις, ἐξ ὧν ἠδύνατο νὰ φωτισθῇ πλειότερον ἡ Βουλή. Τὸ μόνον λοιπὸν φαινόμενον οὐσιώδες ἐν τῷ νομοσχεδίῳ εἶναι ἡ σύστασις προξενείου ἐν Ἀδριανουπόλει, καὶ τοῦτο ἔρχεται ἤδη νὰ ἐξετάσῃ. Ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ῥωσσία διατηροῦσιν ἐν Ἀδριανουπόλει ἀ. τάξεως προξενεῖα, ἡ δὲ Γαλλία ἁπλοῦν πράκτορα. Διὰ τί τοῦτο; διότι τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ῥωσσίας ὑπάρχουσι σημαντικώτερα ἐν Ἀδριανουπόλει, ἐνῷ ἡ Γαλλία δὲν ἔχει ἐκεῖ σπουδαῖα συμφέροντα. Ἡ Ἀγγλία ἔχει τὸ ἐμπόριον τῆς μετάξης, ὅπερ εἶναι τὸ κύριον ἐμπορικὸν εἶδος τῆς Ἀδριανουπόλεως. Τὸ ἐμπόριον ἐπίσης τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ Ἑλλήνων δύναται νὰ προστατευθῇ δι' Ἕλληνος προξένου ἐν Ἀδριανουπόλει. Εἷς πρόξενος λοιπὸν τῆς Ἑλλάδος ἐποπτεύων ἐκεῖσε τὰ συμφέροντα τῶν ἐμπόρων τούτων καὶ προστατεύων αὐτὰ εἰς πᾶσαν περίστασιν καὶ ἀναγκαῖος καὶ συντελεστικώτατος δύναται νὰ ἦναι· τοῦτο δὲ λέγει ζητήσας πρῶτον πληροφορίας παρὰ τῶν ἐν Σύρῳ ἐμπόρων, οἵτινες τῷ παρέστησαν τὴν τοιαύτην ἀνάγκην. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ διστάσωμεν εἰς τὴν σύστασιν προξενείου τοιούτου, διότι θέλομεν τοὺς προξένους διὰ τὴν προστασίαν μάλιστα τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων. Ἀλλ' ἔρχεται ἤδη εἰς ἄλλην οὐσιώδη παρατήρησιν· ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς λέγει διὰ τῆς δικαιολογητικῆς τοῦ νομοσχεδίου ἐκθέσεώς του, ὅτι *ὁ σκοπὸς τῶν προξενικῶν τελῶν δὲν εἶναι παντάπασι ταμιευτικός*, ἀλλὰ, κατὰ τοὺς οἰκονομολόγους, ὅλα τὰ τέλη εἶσι ταμιευτικά, ἰδίως δὲ τὰ τῶν προξενείων, τὰ δικαστικὰ κλπ. μὴ ἀναγόμενα εἰς τακτικήν τινα φορολογίαν, ἀλλ' ἴσως ἤθελε νὰ ἐννοήσῃ μᾶλλον ὁ ὑπουργὸς ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ ὠφελῆται ἀπὸ τὰ προξενικὰ τέλη καὶ χαίρει διὰ τὴν ἰδέαν ταύτην τοῦ ὑπουργείου. Παρατηρεῖ ἐπομένως καὶ πάλιν ἐπὶ τῇ βάσει πληροφοριῶν, ὅτι εἰς τὴν Μεσόγειον, ὅπου κυρίως ἀναπτύσσονται τὰ ἐμπορικὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ συμφέροντα, κυκλοφοροῦσι καὶ τὰ συμφέροντα τοσούτων ἄλλων ἐθνῶν, εἰς διαγωνισμὸν ἐρχομένων, καὶ ἡ ἑλληνικὴ ἐμπορία μεγάλας ἀπαντᾷ δυσκολίας ἕνεκα τῶν ὑπαρχόντων παρὰ τοῖς ἔθνεσι τούτοις συστημάτων. Ἂν λοιπὸν δὲν δυνάμεθα νὰ συνάψωμεν μετὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν συνθήκας ἀμοιβαιότητος, πρέπει τοὐλάχιστον νὰ ἐλαφρύνωμεν ὅσον ἔνεστι τὸ ἐμπόριον ἐκ τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτῷ προξενικῶν τελῶν. Εἰς τοὺς λιμένας π. χ. τῆς Νεαπόλεως τοσοῦτον ὑπέρογκα εἶναι τὰ ἐντόπια τέλη, ὥστε πολλὰ τῶν ἡμετέρων πλοίων ἐπροτίμησαν νὰ ναυαγήσωσι μᾶλλον ἢ νὰ πλησιάσωσιν εἰς τὸν λιμένα. Ἀφοῦ δὲ τὸ ἑλληνικὸν ἐμπόριον ὑποφέρῃ ἐκ τούτου, τοὐλάχιστον ἂς σπεύσῃ εἰς ἐπικουρίαν αὐτοῦ ἡ Κυβέρνησις περιορίζουσα τὰ προξενικὰ τέλη. Ἀλλὰ καὶ ἡ Γαλλία ἔχει ὑπὲρ τοῦ ναυτικοῦ αὐτῆς προνόμια οὐ μόνον εἰς τοὺς ἰδίους Γαλλικοὺς λιμένας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἀποικίας αὐτῆς οἷον εἰς τὸ Ἀλγέριον, ὅπου δὲν εἶναι μικρὰ ἡ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου κίνησις. Καὶ ἐκεῖσε δὲ τὰ ἡμέτερα πλοῖα ὑποβάλλονται εἰς τέλη πολὺ βαρύτερα τῶν ῥωσσικῶν, διὸ πρέπει καὶ

εἰς τοὺς γαλλικοὺς λιμένας νὰ ἀνακουφισθῇ ἡ ναυτιλία μας διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῶν προξενικῶν τελῶν. Εἰς ποῖα τὰ λοιπὰ παραδέχεται τὸ νομοσχέδιον, ὡς σκοπὸν ἔχον νὰ διορθώσῃ ἐλλείψεις τινὰς τοῦ προξενικοῦ κλάδου.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι μεθ' ὅσα ὁ ἔντιμος βουλευτὴς Καλαβρύτων ἐξέθηκεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος δὲν ἀπολείπεται εἰς αὐτὸν ἢ ν' ἀποκρούσῃ τὴν αἰτουμένην προσθήκην ἑνὸς ἀκολούθου ἐν τῷ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείῳ. Παραλείπει δὲ ὅτι ἡ προσθήκη δὲν εἶχεν, ὡς ἐρρέθη, χώραν ἐν τῷ ὑπ' ὄψιν νομοσχεδίῳ, ἀλλὰ καὶ κατ' οὐσίαν τὴν θεωρεῖ περιττήν. Ὅτε τῷ 1856 ἠθέλησεν ὁ ὑπουργὸς νὰ κανονίσῃ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην διὰ τῆς ὀνομασίας τακτικῶν βοηθῶν, ἐζήτησε καὶ τὴν προσθήκην τεττάρτου, ἵνα παύσωσιν, ὡς ἔλεγεν, αἱ δαπάναι τῶν ἐκτάκτων βοηθῶν. Καὶ ὅμως βραδύτερον ἐζητήθη παρὰ τοῦ ὑπουργείου δαπάνη τις δι' ἐκτάκτους βοηθούς, καὶ εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ γενομένην τότε παρατήρησιν ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι καὶ μετὰ τὴν προσθήκην τεττάρτου τακτικοῦ βοηθοῦ οὐχ' ἧττον παρουσιάζονται ἔκτακτοι ἐργασίαι. Ἤδη δὲ προσερχόμενος αὖθις, ζητεῖ ὁ ὑπουργὸς τὴν προσθήκην πέμπτου ἀκολούθου. Ἀλλ' ἐὰν εἰς ἐποχὰς ἄλλας, ὅτε καὶ τῆς ληστείας ἡ ἀκμὴ καὶ περιστάσεις διάφοροι ἀπησχόλουν τὸ ὑπουργεῖον, ἡ ὑπηρεσία ἱκανοποιεῖτο διὰ τριῶν ἀκολούθων, πολὺ μᾶλλον ἔπρεπεν ἤδη, ὅτε καὶ οἱ λόγοι οὗτοι ἐξέλιπον καὶ διὰ τῆς ὑπάρξεως τῶν πρεσβειῶν ἐλαττοῦται κατὰ μέγα μέρος ἡ τοῦ ὑπουργείου ὑπηρεσία, καθ' ὅσον πολλαὶ ὑποθέσεις διεξάγονται παρ' αὐτῶν ἐξωτερικῶς. Ἂν δ' ἀφαιρέσωμεν τὴν ἐν τῷ ὑπουργείῳ ὑπηρεσίαν τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, ἥτις εἶναι σπουδαία, ἡ τῶν ἀκολούθων περιορίζεται εἰς ἁπλᾶς διευθύνσεις ἐγγράφων πρὸς τὰ λοιπὰ ὑπουργεῖα, διὸ θεωρεῖ περιττὴν τὴν προσθήκην νέου ἀκολούθου.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε λεχθέντων ὁμολογεῖ ὅτι δὲν ἐννόησεν ἂν ὑπῆρξεν ἡ ἀναγκαία μεταξὺ ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου καὶ τῶν καθ' ἕκαστα διαίρεσις, καὶ τὴν αὐτὴν πορείαν ἀκολουθῶν, θέλει ἀπαντήσει πρὸς τὰ λεχθέντα. Καὶ πρῶτον παρατηρεῖ, ὅτι ὀλίγιστα ἤθελεν ἔχει ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς ὡς ἦτον κατ' ἀρχὰς γεγραμμένη, ἐπειδὴ, ὅταν ἡ ἔκθεσις ἀποδέχεται τὴν αἰτιοπρεπῆ συντήρησιν τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων, ὅταν συνιστᾷ νὰ πληρωθῇ ταχεῖα ὑπὲρ τοῦ προξενικοῦ κλάδου πρόνοια, τὸ ὑπουργεῖον εἶναι ἐντελῶς σύμφωνον εἰς τὰς σκέψεις ταύτας. Μόνην δὲ περιεῖχεν

ἡ ἔκθεσις τὴν λέξιν *καθαρισμὸν*, ἣν δὲν ἠδύνατο νὰ δεχθῇ τὸ ὑπουργεῖον. Εἶναι δὲ ἐντελῶς σύμφωνος μετὰ τοῦ εἰπόντος ὅτι οἱ νόμοι, ἅπαξ τεθέντες, δὲν πρέπει νὰ μετακινῶνται προχείρως, καὶ πρέπει μέχρι τινὸς ν' ἀφίνωμεν τὸν τοῦ νόμου μηχανισμόν, ἐφ' οὗ ἴδωμεν ποῦ χωλαίνει. Δὲν ἐννοεῖ δὲ ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν πρέπει νὰ μεταπαίνῃται ὁ νόμος, καὶ ἂν ἀντίκειται εἰς μεγάλα συμφέροντα ἐθνικά, οὐδὲ πρέπει νὰ περιμένωμεν τότε νὰ ἐνεργήσῃ, ὡς εἰπεῖν, ἡ φύσις. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ παρατηρεῖται, ὅτι τινὲς τῶν προξένων ἐλιμοκτόνουν διὰ τὸ ἀνεπαρκὲς τῆς μισθοδοσίας των, τινὲς δὲ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ἀδύνατον εἶναι νὰ ὑπάρξωσι καὶ πρέπει νὰ στεύσωμεν εἰς βοήθειάν των. Ἐνταῦθα λοιπὸν δὲν πρόκειται περὶ πολυτρόπου ὀργανισμοῦ, ἀλλ' ἁπλῆς θεραπείας τῶν ἐλλειπῶς ἐχόντων. Ἐπίσης ἐντελῶς σύμφωνος εἶναι, ὅτι διὰ τῶν πλέον οἰκονομικῶν μέσων πρέπει νὰ διεξάγηται παρ' ἡμῖν ἡ ὑπηρεσία, καὶ τοῦτο εἶναι μία τῶν πρωτίστων ἀρχῶν τοῦ ὑπουργείου· ἀλλ' αἱ περιτταὶ μόνον δαπάναι εἰσὶ φευκτέαι, οὐχὶ δὲ καὶ αἱ ἀπαραίτητοι, αἵτινες δὲν πρέπει νὰ παραλείπωνται. Ἰδωμεν λοιπὸν ἂν αἱ προτεινόμεναι διὰ τοῦ νομοσχεδίου δαπάναι εἰσὶν ἀναγκαῖαι. Καὶ πρῶτον ζητεῖται ἡ ἀνύψωσις τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει ὑποπροξενείου εἰς προξενεῖον, διότι ἡ σύστασις τῶν προξενείων οὐ μόνον ἐστὶν ἀναγκαιοτάτη διὰ τὴν πρόοδον τῆς ναυτιλίας ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ διότι πολλαχοῦ ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ἡμετέρων καὶ κατὰ τόπους ἐμπορίων, ὁ δὲ πραγματεύσας βουλευτὴς Σύρου ὑπὸ πολλῶν, ὡς εἶπεν, ἐπληροφορήθη ἐμπόρων, ὅτι ἐν Ἀδριανουπόλει μεγάλα διενεργοῦνται ἑλληνικὰ συμφέροντα. Ἐκτὸς δὲ τῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων, εἰς τοὺς προξένους ἀνατίθεται ἡ προστασία ἐν γένει τῶν ὑπηκόων Ἑλλήνων, καὶ διὰ τοιούτους λόγους ὁμοίους ἢ καὶ ἀνομοίους ἡ ὕπαρξις προξενείων ἐστὶν ἀναγκαιοτάτη, ὡς ἐν δὲ τῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης θεωρεῖ τὸ τῆς Ἀδριανουπόλεως χάριν καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῶν ἄλλων ἑλληνικῶν συμφερόντων. Τῷ παρετηρήθη ἀκολούθως, διὰ τί νὰ προστεθῶσιν ὑπὲρ τοῦ ἐν Χίῳ προξένου 150 δραχμαὶ, ἐνῷ ὑπὲρ τῶν ἐν Κρήτῃ, Λαρίσσῃ καὶ Βηρυττῷ προστίθενται ἀνὰ 100; Ὁ λόγος ὅμως εἶναι κατάφανὴς, διότι ὁ μὲν τῆς Χίου λαμβάνει 350 μόνον δραχμάς, οἱ δὲ ἄλλοι ἀνὰ 500, ὥστε καὶ διὰ τῆς αἰτουμένης αὐξήσεως ὁ ἐν Χίῳ προξένος θέλει ἔχει ἧττονα τὴν μισθοδοσίαν κατὰ δρ. χ. 100. Ἐρρέθη πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὅτι, ἀφοῦ ἐγένετο σκέψις καὶ λόγος ἐν τῷ συμβουλίῳ τῆς Κυβερνήσεως περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων ἐν γένει, διὰ τί ἐξαιρέτως τρόπον τινὰ ἔρχεται ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερι-

κῶν ὑπουργὸς προτείνων ὑπὲρ τοῦ ἰδίου κλάδου. Τὸ κατ' αὐτὸν ὅμως βέβαιοί τὸ Σῶμα ὅτι, ἐὰν λυθῇ τοιαύτη ὑπὲρ τῶν ὑπαλλήλων πρόνοια, σκοπὸν ἔχει νὰ συμπεριλάβῃ οὐχ ἧττον τοὺς προξενικοὺς ὑπαλλήλους, δι' οὓς ζητεῖται σήμερον αὔξησις. Τῷ 1853 καὶ πρότερον ἔτι ἡ μισθοδοσία τῶν ἐν Κρήτῃ, Λαρίσσῃ καὶ Βηρυττῷ προξένων ὡρίσθη εἰς 500 δραχμάς, ἐνῷ ἡ τῶν ἄλλων μερῶν εἰς 600. Τούτους λοιπὸν, ἐλαττουμένους, ἀγνοεῖ πῶς, καθ' ἑκατὸν δραχμὰς, ἠθέλησε νὰ φέρῃ εἰς ἴσην πρὸς τοὺς ἄλλους ἀναλογίαν, ἀφοῦ καὶ προξενεῖα διέπουσιν οὐδὲν ἧττον σπουδαῖα. Τὴν δὲ μισθοδοσίαν τοῦ ἐν Χίῳ προξένου αὐξάνει τὸ νομοσχέδιον εἰς 500 δραχμάς, διότι διὰ μόνων τῶν 350 ἠδύνατο ἐκ τοῦ λιμοῦ νὰ ἐκπνεύσῃ, ἡ δὲ Κυβέρνησις πρέπει νὰ σκέπτηται ὥστε αἱ θέσεις νὰ μὴ φέρωσι τὴν καταστροφὴν ἢ παραίτησιν τῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς, ἀλλὰ νὰ δύνανται νὰ ὑπηρετῶσι μισθοδοτούμενοι τοὐλάχιστον φιλανθρώπως. Ὅταν δ' ἀφορᾷ τὴν ζητουμένην προσθήκην ὑπαλλήλων τινῶν, περαιοῦται αὕτη εἰς δύω γιασαξίδας καὶ ἕνα γραφέα καθ' ὅλον τὸν προξενικὸν κλάδον, καὶ τοιαύτας αὐτελεῖς προσθήκας, ἐννοεῖται, δὲν ἤθελε ζητήσει ἂν δὲν ἀπέβαινον ἐκ τῶν ἀπαραιτήτων καὶ ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πρόξενος δὲν ἔγραφε καθ' ἑκάστην ὅτι δι' ἑνὸς γιασαξῆ δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ. Ἄλλως τε, ἂν εἶχε τὴν πρόθεσιν νὰ φέρῃ προσθήκας, ἄθλε προτείνει τὴν παράδοχὴν ἀνωτέρων ὑπωσοῦν ὑπαλλήλων καὶ οὐχὶ δύω γιασαξίδων καὶ ἑνὸς γραφέως. Ὅταν δ' ἀφορᾷ τὸ προτεινόμενον ἐπιμίσθιον ὑπὲρ τῶν ὑποπροξενείων Τύνιδος, Βάρνης κλπ., παρατηρεῖ, ὅτι τὰ ὑποπροξενεῖα ταῦτα διετέλουν μέχρι τοῦδε ἄμισθα, ἤδη δὲ πρόκειται νὰ λάβωσι καὶ μικρόν τι ἐπιμίσθιον. Καὶ περὶ μὲν τοῦ ἐν Βάρνῃ ὑποπροξενείου συνεφώνησεν ὁ βουλευτὴς Καλαβρύτων διὰ τὴν ἀναπτυσσομένην ἐκεῖσε ἑλληνικὴν ἐμπορίαν, ἀλλ' ἂς πιστεύσῃ ἡ Βουλὴ ὅτι καὶ εἰς τὰ λοιπὰ προτεινόμενα μέρη μεγάλα ὑπάρχουσι τοιαῦτα συμφέροντα, ὅταν δὲ ἀπέναντι τούτων πρόκειται νὰ δοθῇ ἓν ἐπιμίσθιον 100 δραχμῶν, τοιαύτη δαπάνη εἶναι ἀσήμαντος. Τέλος ὡς πρὸ τὴν αἰτουμένην προσθήκην ἑνὸς ἀκολούθου ὁ βουλευτὴς Μεσσήνης παρετήρησεν, ὅτι ἄλλο τε ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου οὕτω μεγάλη διεξήγετο ὑπὸ τριῶν ἀκολούθων· ἀλλ' ἡ ὑπηρεσία εἶναι σήμερον πολὺ μείζων, καὶ ἐξετάζων τις τὰ πρωτόκολλα, βλέπει ὅτι εἰσέρχονται καὶ ἐξέρχονται πολὺ πλειότερα ἔγγραφα. Τότε ὅμως διετρῶντο πολλοὶ ἔκτακτοι ὑπάλληλοι, ὑπὸ διαφόρους μισθοδοτούμενοι τίτλους. Τὸ κατ' αὐτὸν, ἐθεώρησεν εἰλικρινέστερον νὰ προσέλθῃ

εἰς τὴν Βουλὴν καὶ νὰ εἴπῃ, ὅτι ἔχει ἀνάγκην τεσσάρων ἀκολούθων, καὶ ἐξέλιπεν οὕτως ἡ ἐκ τῶν ἐκτάκτων βοηθῶν ἀνωμαλία. Ὅτε δὲ ἔραδύτερον ἐζήτησεν ἐν τῇ Γερουσίᾳ δαπάνην 300 δραχμῶν διὰ καλλιγραφικὰς ἐργασίας, ἡ Γερουσία τῷ εἶπεν, ὅτι, ἂν ἔχῃ ἀνάγκην, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν προσθήκην καὶ ἄλλου τακτικοῦ ὑπαλλήλου, ἀλλὰ νὰ παύσῃ τὰς ἐκτάκτους δαπάνας. Διὰ τῶν ὑπαρχόντων τεσσάρων τακτικῶν ἀκολούθων ὑπῆρξεν ὅλως ἀδύνατον νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ διὰ τοῦτο ἐθεώρησε καταλληλότερον νὰ ζητήσῃ καὶ πέμπτον, ἀντὶ νὰ καταφύγῃ εἰς βοηθοὺς ἐκτάκτους καὶ ἀορίστους. Παύων παρατηρεῖ, ὅτι ἂν ὁπωσδήποτε περιελήφθη ἐν τῷ αὐτῷ νομοσχεδίῳ ἡ προσθήκη τοῦ ἀκολούθου, εἶναι γεγονὸς τόσον ὀλίγης σπουδῆς, ὥστε δὲν πιστεύει ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει ἀποτραπῇ ἐκ τούτου εἰς τὴν παράδοχὴν τοῦ ὅλου νομοσχεδίου.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἐρχόμενος εἰς ὑποστήριξιν τοῦ νομοσχεδίου του, εἶπε μὲν πολλὰ, τοσοῦτον ὅμως ἀορίστως ὑποστηρίζοντα τὴν ἰδέαν του, ὥστε δύσκολος ἀποβαίνει ἡ ἀνασκευὴ τῶν ἀριστείων τούτων. Διὸ ἀκολουθῶν τὴν σειρὰν τοῦ νομοσχεδίου, παρατηρεῖ ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἐθεώρησε μικροῦ λόγου ἀξίαν τὴν εἰς ἓν νομοσχέδιον συνένωσιν δύω ἀντικειμένων· ἀλλ' ἡ συνένωσις τότε μόνον ἐπιτρέπεται, ὅταν τὰ ἀντικείμενα εἶναι τοῦ αὐτοῦ γένους· ὅταν ὅμως εἶναι διαφόρων γενῶν, ἡ συνένωσις ἀντίκειται πρὸς πᾶν σύστημα. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ εἰς ἄλλα τὰ Κράτη οἱ περὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν νόμοι δὲν περιλαμβάνουσι καὶ διατάξεις περὶ προξενείων.

Ἐνταῦθα παρατηρηθέντος ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ὑπελείπετο πλήρης, ὁ πρόεδρος ἀναβαλὼν ἐπὶ τὴν αὔριον τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Διαμάντης.
Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΒ'.

Τῆς 6 Φεβρουαρίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξα-

κολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ προσθήκης ἐξωτερικῶν ὑπαλλήλων κτλ. νομοσχεδίου, λαβὼν τὸν λόγον ἐπανέλαβεν ὁ χθὲς διακοπεὶς βουλευτὴς, ὅτι ἀπαντῶν εἰς ὅσα ἐξέθηκε χθὲς ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἀς τῷ ἐπιτραπῇ νὰ μὴ ἀκολουθήσῃ τὴν σειρὰν τῆς ἀγορεύσεως αὐτοῦ, ἀλλὰ τὴν τοῦ νομοσχεδίου, καθ' ὅσον, ἐὰν εἶναι δύσκολον ν' ἀπαντήσῃ τις εἰς λόγους βασίμους, ἐπίσης δύσκολον εἶναι καὶ ν' ἀπαντήσῃ εἰς μὴ βασίμους. Ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας χθὲς βουλευτὴς εἶπεν πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅτι ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἀνευρέχθη διάταξις, ἀφορῶσα συνάμα καὶ τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον καὶ τὰ προξενεῖα, καὶ ἀνέπτυξεν, ὅτι τοῦτο εἶναι ἐναντίον τοῦ συστήματος τῆς συντάξεως νόμου.

Ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς περιωρίσθη νὰ διϊσχυρισθῇ μόνον ὅτι δὲν βλάπτει ἡ τοιαύτη συνένωσις καὶ ὅτι πιθανὸν νὰ φέρῃ ἁπλῶς δυσκολίαν τινὰ εἰς τὸ εὐρετήριον τῶν νόμων. Ἀλλ' ἡ μὴ τακτικὴ σύνταξις νόμου ἔχει τὴν ἔλλειψιν τῆς ἐπιστήμης, καὶ διὰ τοῦτο ὑποστηρίζει τὴν γνώμην τῆς διαιρέσεως τῶν ἀντικειμένων. Ὁ ὑπουργὸς θέλων νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ νομοσχέδιον αὐτοῦ, λέγει ἐν τῷ τελευταίῳ παραγράφῳ τῆς ἐκθέσεώς του, ὅτι καὶ μετὰ τὴν δαπάνην τῶν 83,000 δραχμῶν, αἵτινες ἀπαιτοῦνται διὰ τὰς αἰτουμένας προσθήκας, μένει ἔτι ἐκ τῶν εἰσπράξεων περίσσευμα 34,000 δραχμῶν. Ἴστε ὡς ἐν τῶν κυριωτέρων ἐπιχειρημάτων του ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου φέρει ὅτι ἡ δαπάνη θέλει προκύψει ἐκ τῶν προξενικῶν εἰσπράξεων· ἀλλ' ὁ λόγος οὗτος δὲν εἶναι ἰσχυρός, διότι πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν πρῶτον ἂν ὑπάρχῃ ἀνάγκη προσθήκης, καὶ ὑπαρχούσης ταύτης, δυνάμεθα νὰ δαπανήσωμεν καὶ ἐκ τῶν μὴ προξενικῶν κεφαλαίων. Ἀλλ' ἀντὶ ν' ἀποδείξῃ τοῦτο, ὁ ὑπουργὸς ἔφερε πρὸς ὑποστήριξιν τὸ ἀνεπαρκὲς τῆς μισθοδοσίας τῶν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ σημειουμένων προξένων. Δὲν θέλει νὰ φέρῃ τὸν λόγον ὡς πρὸς τὴν αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν, καὶ μάλιστα τοῦ ἐν Χίῳ προξένου, καθ' ὅσον ταχέως, ὡς μανθάνει, θέλει λάβει αἰτίαν ὁ ὑπουργὸς νὰ ὑποβάλῃ εἰς ἐξετάσεις τὰ πρόσωπα ἐκείνου τοῦ προξενείου. Ὁ ὑπουργὸς προτείνει ἔτι τὸν εἰς προξενεῖον προβιβασμὸν τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει ὑποπροξενείου, ἀλλὰ δὲν μᾶς εἶπεν ἂν ὁ ἐκεῖσε ὑποπρόξενος εἶναι ἀνεπαρκὴς ὡς τοιοῦτος καὶ πρέπει νὰ γίνῃ πρόξενος, οὔτε πῶς διὰ μόνης τῆς διαφορᾶς ταύτης δύναντει νὰ θεραπεύθωσι τὰ ἐν Ἀδριανουπόλει συμφέροντα τῶν Ἑλλήνων. Μόνος ὁ βουλευτὴς Σύρου, ὑποστηρίζων τὸν ὑπουργὸν, ὡς λόγον ἔφερεν ὅτι ἐν Ἀδρια-

νουπόλει ὑπάρχουσι καὶ ἄλλων ἐθνῶν πρόξενοι, ἀλλὰ συγχρόνως προσέθηκεν ὅτι μεγάλη Δύναμις, ἡ Γαλλία, διατηρεῖ ἐκεῖσε ἁπλοῦν πρᾶκτορα. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς εἶπε πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅτι καὶ ἂν ληφθῇ γενικὸν ὑπὲρ τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων μέτρον, καὶ τότε θέλει αὐξηθῇ τὴν διὰ τοῦ νομοσχεδίου αὐξανουένην ἤδη μισθοδοσίαν τῶν ὑπαλλήλων του. Ἀλλὰ τότε διὰ τί νὰ μὴ αὐξηθῇ καὶ ἡ μισθοδοσία τούτων μετὰ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων; διὰ τί νὰ διαθέσωμεν ἐξαιρετικῶς 83,000 δραχμῶν ἀπὸ τοῦδε, καὶ εἰς τὴν ἐλευσομένην γενικὴν αὔξησιν νὰ μὴ δυνάμεθα νὰ ῥυθμίσωμεν ἀναλόγως τὸ σύνολον; Ἄλλως τε ὁ βουλευτὴς Καλαβρύτων εὐλόγως ἀνέφερεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει ἐκπληροῦσα ἱερὸν καθῆκον νὰ θεραπεύσῃ παλαιὰ δικαιώματα, καὶ ἑπομένως δὲν πρέπει νὰ διαθέσωμεν τὰ πάντα ὑπὸ μιᾶς τάξεως. Τέλος δὲν εἶναι ἀκριβὴς ἡ βεβαίωσις ὅτι ἡ ζητουμένη προσθήκη περιορίζεται εἰς δύω γιαναξίδας καὶ ἕνα γραφέα ὡς ὁ Κ. ὑπουργὸς ἐν τῇ χθεσινῇ ἀγορεύσει του διϊσχυρίσθη, διότι τὸ νομοσχέδιον ἀριθμεῖ πλειότερα πρόσωπα. Διὸ προτείνει νὰ διαιρεθῇ τὸ νομοσχέδιον εἰς δύω· ἓν περὶ διορισμοῦ ἀκολούθου ἐν τῷ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείῳ, καὶ ἕτερον περὶ προσθήκης ἐξωτερικῶν ὑπαλλήλων κτλ. ὑποστηρίζων καὶ αὐτὸς τὴν γνώμην τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων.

Ἐξέθηκεν, ἄλλος ὅτι ὠφελούμενος ἐκ τῆς προκειμένης περὶ προξενικῶν ὑπαλλήλων συζητήσεως, σκοπὸν δὲν ἔχει νὰ λαλήσῃ ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, ἀφ' οὗ πολλὰ ἐρρέθησαν περὶ τούτου, ἀλλὰ νὰ ἐκθέσῃ γεγονότα, ἀφορῶντα τινὰς τῶν προξένων. Περὶ τῆς διαγωγῆς καὶ ἀνικανότητος τινῶν τούτων καὶ πολλαὶ ἐφημερίδες πικρῶς ἐξεφράσθησαν, καὶ διάφοροι ἐπιστολαὶ ἐγράφησαν κατ' αὐτῶν καὶ πολλάκις ἀπὸ τοῦ βήματος ὑψώθη φωνὴ συνιστῶσα τὴν βελτίωσιν τοῦ προξενικοῦ κλάδου. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν λοιπὸν ὑπουργὸς ἀντὶ νὰ φροντίζῃ περὶ προξενικῶν θέσεων καὶ αὐξήσεως μισθῶν, καλλίτερον ἤθελε πράξει διά τε τὴν Κυβέρνησιν, τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλλήνων νὰ καθαρίσῃ τὸ προσωπικὸν τῶν προξένων. Δὲν θέλει νὰ παραδεχθῇ ὅτι ὅλοι οἱ πρόξενοι εἶναι ἢ ἀνίκανοι, ἢ μοχθηροὶ ἢ ὅπως ἄλλως τοὺς ὀνομάζουσιν ὁ τύπος καὶ αἱ ἐπιστολαί, ἀλλὰ τινὲς τούτων εἶναι βέβαιον ὅτι δὲν συνειδάνονται τὴν θέσιν των, οὐδ' ἀποδίδουσι τὴν ὀφειλομένην εἰς τοὺς Ἕλληνας προστασίαν. Ἰδοὺ μία ἐξ Ἠπείρου ἐπιστολὴ τῇ 28 Δεκεμβρίου 1857 χρονολογουμένη καὶ περιγράφουσα τὰ ἄθλα τοῦ ἐκεῖσε προξένου ἡμῶν Κ. Ῥάμ-

φου. Ἐνταῦθα ἀνέγνω ὁ ἀγορεύων ἐπιστολήν, ἀποδίδουσαν εἰς τὸν ῥηθέντα πρόξενον, ἐκτὸς τῆς πρὸς Ἕλληνας ὑπεροψίας καὶ τραχύτητός του, ὅτι ἐκακοποίησεν ἕνα τούτων εἰς βαθμὸν, ὥστε μόλις διεσώθη ἐκ τοῦ θανάτου.

Ἐρωτήσαντος δέ τινος τί εἶναι ὁ γράψων τὴν ἐπιστολήν, ἀπήντησεν ὁ ἀγορεύων, ὅτι δὲν δύναται νὰ κατονομάσῃ αὐτὸν, ὁ δὲ πρόεδρος ἐπέφερεν, ὅτι δὲν ὑπάρχει κανὲν προηγούμενον ὑποχρεοῦν εἰς τοῦτο τὸν βουλευτήν, καὶ νομίζει ὅτι διατηρεῖ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Σώματος μὴ ἀφινῶν νὰ ἀμφιβάλληται ἡ ἀξιοπρέπεια ἑνὸς βουλευτοῦ.

Ὑπολαβόντος δέ τινος, ὅτι ὁσάκις ὁ πρόεδρος εἴτε λάβῃ τὸν λόγον ἐπὶ ἀντικειμένου τινὸς εἴτε δώσῃ ἐγγράφως τὴν γνώμην του, δὲν δύναται νὰ διευθύνῃ τὴν συζήτησιν τοῦ ἀντικειμένου ἐκείνου, καὶ ὅτι ὁ Κ. πρόεδρος ὑπογράψας τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἀνὰ χεῖρας νομοσχεδίου, δὲν ἔπρεπε νὰ διευθύνῃ τὴν συνεδρίασιν· ἀπήντησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι ἐκλεχθεὶς ἐν ἀγνοίᾳ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, δύω τινὰ εἶχε νὰ πράξῃ· ἢ νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἔκθεσιν ἢ νὰ διαλύσῃ τὴν ἐπιτροπήν. Ἐπροτίμησε τὸ πρῶτον, ἀφοῦ συνεννοήθη καὶ μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ. Ἤδη ἐρωτᾷ τὴν Βουλήν· θέλει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ συζήτησις ὑπὸ τὴν προεδρείαν αὐτοῦ ἢ νὰ παραχωρήσῃ τὴν ἕδραν εἰς τὸν ἀντιπρόεδρον καὶ νὰ ματαιωθῶσι τὰ μέχρι τοῦδε ἐπὶ τῶν νομοσχεδίου γενόμενα;

Τῆς δὲ Βουλῆς ὁμοφώνως παραδεχθείσης νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ συζήτησις ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Κ. προέδρου· ἐσυμπέρανεν αὐτὸς ὅτι ἐξακολουθεῖ βασιζόμενος ὅτι ἡ πρὸ μικροῦ ἐκτοξευθεῖσα ὑπόνοια δὲν ῥθάνει μέχρι τοῦ προεδρείου.

Ἀκολούθως μετά τινας παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ γράψαντος τὴν ἐπιστολήν, παρετήρησεν ὁ ἀναγνοὺς αὐτὴν βουλευτὴς, ὅτι ὁ ὑπουργὸς δύναται νὰ ἐξετάσῃ περὶ τῶν γραφομένων, καὶ ἂν ἀποδειχθῶσιν ἀληθῆ, ἂς τιμωρήσῃ ἐπαξίως τὸν πρόξενον· ἂν ὄχι, δύναται νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ βεβαιώσῃ ὅτι δὲν ἔχονται ἀληθείας τὰ γραφόμενα. Ἡ κατονομασία λοιπὸν τοῦ γράφοντος δὲν εἶναι ἀναγκαία, οὐχ ἧττον ὅμως δύναται νὰ δείξῃ τὴν ἐπιστολὴν ἰδιαιτέρως εἰς τὸν Κ. ὑπουργόν.

Ἐπὶ τούτοις ἐξηκολούθησε λέγων, ὅτι, ἂν εἶναι ἀληθῆ τὰ περὶ τοῦ προξένου τούτου γραφέντα, τότε καλλίτερον εἶναι νὰ λείψωσι μᾶλλον τοιοῦτοι πρόξενοι καὶ νὰ ἀνατεθῇ ἡ τῶν Ἑλλήνων προστασία εἰς ξένους, οὕτω δὲ κερδίζομεν κἂν τὰς γι-

νομένας δι' ἀνθρώπους τοιούτους δαπάνας. Ἀλλ' ἤδη ἐκθέτων καὶ ὅσας ἔχει πληροφορίας περὶ τῶν πράξεων τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ προξένου, φέρει εἰς μαρτυρίαν καὶ ὅσα ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένη *Βιζαντὶς* ἀναφέρει ἐπίσης· ὅτι εἷς ὑπήκοος Ἕλλην ἔχων διαφοράν μετά τινος δυτικοῦ, ἔχασε τὴν δίκην διὰ τὴν ἀδιαφορίαν τοῦ μνησθέντος προξένου· ὅτι ἐκ τούτου καὶ ἄλλων διεγεθισθεὶς λόγων, ἐφόνευσε τὸν ἀντίδικόν του, ἐφ' οὗ ἐξεφωνήθη ἐπιτάφιος λόγος· καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἐκφώνησιν παρὼν ὁ Κ. πρόξενος, ἤκουσεν ἐκτοξευομένας τὰς πικροτέρας κατὰ τῶν Ἑλλήνων ὕβρεις, χωρὶς νὰ δείξῃ τὴν ἐλαχίστην συγκίνησιν. Κατωτέρω δὲ ἕπεται ἀναφορὰ πολλῶν ὑπηκόων Ἑλλήνων, παραπονουμένων ὅτι ὁ πρόξενος ἀνέχθη τὰς κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος γενομένας ὕβρεις, χωρὶς ν' ἀποταθῇ πρὸς τὸν Ηγεμόνα. Τελευταῖον ἀναγνοὺς ὅσα περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου γράφει ἡ *Ἐλπὶς* ἐσυμπέρανεν ὅτι ἂν ὁ ῥηθεὶς πρόξενος δὲν ἐδείκνυε τόσην ἀδιαφορίαν εἰς ὑπόθεσιν, ἣν ὤφειλε νὰ προστατεύσῃ, ἡ ὑπόθεσις δὲν ἐγένετο καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν διεπράττετο φόνος. Ἂν λοιπὸν εἶναι ἀληθῆ καὶ ταῦτα, ἂν εἶναι τοιοῦτοι οἱ πρόξενοι ἡμῶν, νὰ μὴν ὑπάρχωσι μᾶλλον, διότι φέρουν ὄνειδος εἰς τὸ ἔθνος. Τελευταῖον δὲν εἶναι ὀλιγώτεραν σοβαρὰ τὰ κατὰ τοῦ προξένου Βηρυττοῦ ἀποδιδόμενα, ὅτι ἀδιαφορεῖ ὅλως νὰ δώσῃ προστασίαν εἰς τοὺς Ἕλληνας, ὅτι προδίδει μάλιστα τὰ συμφέροντά των καὶ βοηθεῖ ἀναιδῶς τὸν προσηλυτισμόν. Ἐὰν λοιπὸν τὰ κατὰ τῶν προξένων τούτων λεγόμενα εἶναι ἀληθῆ, ὁ ὑπουργὸς ὀφείλει οὐ μόνον νὰ παύσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ τιμωρήσῃ αὐτούς, ἢ τοὐναντίον, νὰ φέρῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεών του.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἐσχημάτισεν ἤδη πεποίθησιν ἡ Βουλὴ, ὅτι ἐν τῷ προξενικῷ κλάδῳ ὑπάρχουσι πρόσωπα, τὰ ὁποῖα οὐ μόνον δὲν συναισθάνονται τὴν ἀποστολήν των, ἀλλὰ καὶ τὰ συμφέροντα προδίδουσι τὰ ἑλληνικὰ καὶ ἄξια εἶναι ν' ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τὸν κώδηκα τοῦ ἑλληνισμοῦ. Πῶς; τοὺς πληρόνει τὸ ἔθνος ἵνα προστατεύσωσι τὴν τιμὴν, τὰ συμφέροντα τῶν Ἑλλήνων, ἴσως δὲ καὶ τῶν ὁμοθρήσκων ἡμῶν, καὶ αὐτοὶ ἂν δὲν δύνανται νὰ ὑπερασπίσωσι τούτους, νὰ προδίδωσιν ὅμως τοὺς ὑπηκόους μας; νὰ ὑπηρετῶσιν ἄλλων συμφέροντα; νὰ γίνωνται παράσιτοι καὶ γελωτοποιοὶ ξένων; ... Καὶ ὅμως ἐξεπλάγη ὁ Κ. ὑπουργός, διατὶ τὰ τοιαῦτα ὑπ' ὄψιν ἔχοντες, εἴπομεν νὰ καθαρισθῇ ὁ προξενικὸς κλάδος; Τὸ ἐξωτερικὸν ζήτημα δὲν πρέπει νὰ ἐγγίσῃ μὲ δισταγμὸν ἡ Βουλὴ, πρέπει

νὰ θεωρήσωμεν αὐτὸ ὡς ζήτημα ζωῆς καὶ θανάτου καὶ νὰ πείσωμεν ἐπὶ τέλους τὸν ὑπουργὸν ὅτι ἀδύνατον εἶναι νὰ παραλείψωμεν τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ἐξωτερικῶς ἀπαιτοῦμεν ν' ἀντιπροσωπεύηται ἐπαξίως τὸ ἔθνος. Ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶναι ἡ πολλοστημόριον, γωνία τις τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους, καὶ οὔτε ὁ πληθυσμός σας, οὔτε τὰ ῥῶτα, οὐδὲ τὰ πλούτη σας δύνανται νὰ σᾶς χρησιμεύσουν, ἀλλ' ὁ ἐθνισμὸς μόνον καὶ ἡ θρησκεία. Καὶ ὅμως ἔρχονται ἄνθρωποι, καὶ οὗτοι μισθοδοτούμενοι παρ' ἡμῶν, οἵτινες προδίδουσιν ἢ καπηλεύονται ταῦτα. Ἂς καθαρίσῃ λοιπὸν ὁ ὑπουργὸς τὸν προξενικὸν κλάδον, καὶ τότε νὰ τῷ δώσωμεν μέσα, τότε νὰ διπλασιάσωμεν τοὺς μισθοὺς τῶν προξένων, ἀλλ' εἰς τὰς θέσεις ταύτας νὰ θέσῃ ἀληθεῖς πατριῶτας. Ἄλλως, ἐπλούτησε, φαίνεται, ἡ Ἑλλάς, ἀνεπλήρωσαμεν πᾶσαν ἀνάγκην καὶ ἤδη θέλομεν ν' αὐξήσωμεν τὴν μισθοδοσίαν προξένων ὡς ὁ τῆς Βηρυττοῦ. Ἐν τούτοις ὁπόσα δὲν ἐρρέθησαν κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; εἰς ποῖον δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ διαγωγή του καὶ ἡ αἰσχρότης μεθ' ἧς ἐπιβουλεύεται τὴν θρησκείαν; Πρέπει ἄρα γε ν' αὐξήσωμεν δι' αὐτὸ τὴν μισθοδοσίαν του; Καὶ ὅμως ὁ Χατσῆ-Στεφανῆς, πρόξενος ἄλλοτε Βηρυττοῦ, ἐλάμβανε 2,800 δραχμὰς κατ' ἔτος καὶ διετήρει πέντε ἵππους. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ δυσχεραίνῃ ὁ ὑπουργὸς ἂν ζητῶμεν καθαρισμὸν τοῦ προξενικοῦ κλάδου. Εἶναι νοσώδης ὕλη, μολύνουσα τὴν ἀτμόσφαιραν καὶ θέλομεν τὴν ἐξάτμισίν της. Ἂν δὲ, ὡς λέγει ὁ ὑπουργὸς, οἱ πρόξενοι μεγάλα ἔχουν νὰ προστατεύσουν συμφέροντα, τὸ κατ' αὐτὸν, οὐ μόνον τὰ σέβεται, ἀλλὰ καὶ πρότιμᾷ νὰ προστατεύωνται μᾶλλον τῶν ἐν Ἑλλάδι, καθ' ὅσον οἱ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ζῶντες μόνην καταφυγὴν ἔχουσι τοὺς προξένους. Ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι, διὰ νὰ προστατευθῶσιν ἐπαξίως τὰ συμφέροντα ταῦτα, πρέπει νὰ διάγωσιν ἐν πλήρει ἐπιδείξει οἱ πρόξενοι. Πῶς λοιπόν; ἡ πλουσία στολὴ, οἱ ἵπποι, ἡ χορεία τῶν θεραπόντων θέλουσι δώσει ἀξίαν εἰς τοὺς προξένους ἡμῶν; Ἂς εἶναι βέβαιος ὁ ὑπουργὸς ὅτι ἡ ἱκανότης μόνη, ἡ τιμὴ, ἡ συναίσθησις τοῦ ἔθνους ὃ ἀντιπροσωπεύουσιν, αὐτὰ καὶ μόνα φέρουσιν ἀποτέλεσμα καὶ τοιούτους θέλομεν προξένους. Ὁ ὑπουργὸς ὅμως παρενέβαλεν ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ ῥᾴστην τινὰ, ἣν δὲν δύναται νὰ παραλείψῃ. Εἶπεν, ὅτι μόνον ὅταν χορηγηθῇ ἐπαρκὴς μισθοδοσία, δύναται ν' ἀπαιτηθῇ ὥστε οἱ πρόξενοι νὰ ἐκλέγωνται μεταξὺ τῶν ἀρίστων καὶ τὰ μάλιστα ἐπὶ ἱκανότητι καὶ παιδείᾳ διακρινομένων. Ὄχι· ἀντὶ παντὸς ἄλλου προτιμῶμεν

τὸν ἀγνὸν ἑλληνισμὸν καὶ τιμιότητα· δὲν ἔχομεν ἀνάγκην καθηγητῶν ἢ ῥητόρων, οὐδὲ θέλομεν πρόσωπα συμπλέκοντα στίχους πρὸς θεραπείαν τῶν δυνατῶν. Διὰ τοῦ ἀνὰ χεῖρας νομοσχεδίου ὁ μὲν ὑπουργὸς προτείνει τὴν αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας ὑπαλλήλων τινῶν, ἡ δὲ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς, ἐν γένει τοῦ προξενικοῦ κλάδου. Καλὸν εἶναι νὰ προσέξῃ πλειότερον ἡ Βουλὴ, διότι ἡ ἀγαθότης αὐτῆς ἐνδέχεται νὰ ποτίζῃ τὸ δένδρον αὐτὸ τῆς μισθοδοσίας. Σήμερον ἐν ὑποθέσει γίνεται πρότασις αὐξήσεώς τινος· δὲν ὁμιλεῖ ὁ βουλευτὴς, δὲν ὁμιλεῖ ὁ γερουσιαστὴς καὶ τὸ δένδρον ποτίζει. Ἔρχεται ἤδη ἡ αὔξησις 83,000 δραχμῶν· βραδύτερον ἄλλος ὑπουργὸς προτείνει αὔξησιν ἄλλην καὶ βαθμηδὸν τὸ δένδρον ποτίζει. Ἐὰν δ' αἱ εἰκασίαι δὲν σᾶς ἀρκοῦν, ὁ βουλευτὴς Καλαβρύτων ἀνέφερε χθὲς, ὅτι ἐν συμβουλίῳ τῆς Κυβερνήσεως σκέψις γίνεται περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων. Τὸ μέτρον τοῦτο γνωρίζετο τίς θέλει τὸ φέρει; Ἡ ἀδιαφορία ἡμῶν. Ἀλλ' οἱ θιασῶται τῆς ἰδέας ταύτης λέγουσι πρὸς ὑποστήριξίν της, ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ αὔξησις μισθῶν, ἐπειδὴ τὸ ἀνεπαρκὲς τῶν ἤδη ὑπαρχόντων δὲν παρέχει τὰ πρὸς τὸ ζῆν μέσα καὶ ὁ καλὸς ὑπάλληλος δὲν προσέρχεται, ἐντεῦθεν δὲ ἡ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν κατάχρησις καὶ ἀνικανότης. Εἰς ὅλα δὲ ταῦτα προσθέτουσι καὶ τῶν τροφίμων τὴν ὑπερτίμησιν. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν ἐγένετο κατ' ἀρχὰς τῷ 1851 διὰ τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους καὶ τοὺς ταμίας. Εἰς τὸν τότε λοιπὸν ὑπουργὸν παρετήρησεν ἡ Βουλὴ, ὅτι δύναται νὰ γίνῃ ἡ αὔξησις, ἀφοῦ καθαρισθῶσι πρῶτον τὰ πρόσωπα.

Ὁ ὑπουργὸς ὅμως ἐπέμεινεν ὑποστηρίζων τὴν ἄμεσον αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας συναμφοτέρων τῶν ὑπηρεσιῶν, προτείνων σὺν τοῖς ἄλλοις πολλοὺς λόγους καὶ δημοσίων ὠφελημάτων, ὁ δὲ νῦν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, εἰσηγητὴς τότε ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἀπῄτει διὰ τῆς ὑπογραφῆς του νὰ περισταλῶσιν αἱ καταχρήσεις· αὐτὸ τοῦτο λοιπὸν ζητοῦμεν καὶ σήμερον· ὅ,τι δηλαδὴ ἐζητήσαμεν πρὸ πολλοῦ. Ἡ πλειονοψηφία ὅμως τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἐπιτροπῆς ἀποφαίνεται ὅτι πρέπει ν' αὐξήσωμεν τοὺς μισθοὺς, ἐπειδὴ δὲν εὑρίσκομεν ὑπαλλήλους ἀξίους· ἀλλ' ἂν ὀλίγα τίμια καὶ ἱκανὰ πρόσωπα δὲν δέχωνται τὸ στάδιον τῆς ὑπαλληλίας, σημαίνει ὅτι δὲν θέλουν· ὑπάρχουσιν ὅμως ἄλλα ἐπίσης ἀξιόλογα πρόσωπα, τὰ ὁποῖα δέχονται εὐχαρίστως, δὲν ἔπεται ὅμως ὅτι δι' αὐξησίν τινα τῆς μισθοδοσίας θέλουν πωλήσει τὴν ἐλευθερίαν των οἱ ἀποφεύγοντες τὸ στάδιον τοῦτο, οὐδ' ὅτι,

ἐπειδὴ ὑπάλληλός τις καταχραστὴς θέλει λαμβάνει ἐπὶ πλέον 1000 κατ' ἔτος δραχμάς, θέλει παύσει κλέπτων 4—5000 ἐνιαυσίως. Ὁ κλέπτης γεννᾶται φύσει τοιοῦτος καὶ δὲν μεταβάλλεται διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ του· τοὺς τοιούτους λοιπὸν χαρακτῆρας ἀντὶ νὰ τοὺς ἐνθαρρύνωσι τοὺς ἀποκλείουσι τῶν κοινῶν ὡς βεβήλους. Δὲν εἶναι δὲ, ὡς ἀπαιτοῦσι τινὲς, εὔκολον νὰ καταγγείλῃ τις τοὺς τοιούτους, διότι κινδυνεύει νὰ ῥιφθῇ εἰς τὰς φυλακὰς δι' ἔλλειψιν νομικῶν ἀποδείξεων· καὶ μολοντοῦτο ἡ ἀπόδειξις εἶναι πρόχειρος, ἐπειδὴ πῶς, ἀφοῦ διατελέσας τις νομάρχης ἐπὶ τρία ἔτη, ἄνευ κτημάτων, ἄνευ τινὸς ἱκανότητος ἐξῆλθε μὲ περιουσίαν 30,000 δραχμῶν; ὁ δὲ Γλαράκης, ὁ Ἀμβροσιάδης καὶ τόσαι ἱκανότητες ἄλλαι ἢ ἀπέθανον ἐπὶ ψάθης ἢ λιμώττουσι μετὰ τόσων ἐτῶν ὑπηρεσίαν; ἰδοὺ ἡ ἀπόδειξις τῶν ἀτίμων· διὰ τί δὲν τοὺς τιμωροῦσιν οἱ ὑπουργοί; Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἐνίοτε πέμπουσιν ἐλεγκτὰς πρὸς ἐπιθεώρησιν, ἀλλὰ δὲν πολεμεῖται ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ὁμοειδὲς, καὶ ἤκουσεν ἕνα τούτων ἐσχάτως λέγοντα, ὅτι εἶναι μωροὶ ἀποστέλλοντες αὐτὸν πρὸς ἐξέλεγξιν ἄλλων.

Ἀλλὰ πρέπει, λέγουσι, νὰ ζήσῃ ἀξιοπρεπῶς ὁ ὑπάλληλος, καὶ ἐντοσούτῳ τὰ τρόφιμα ὑπερετιμήθησαν ὡς καὶ τὰ ἐνοίκια, καὶ κατὰ συνέπειαν ἀνάγκη ν' αὐξήσωμεν καὶ τὴν μισθοδοσίαν του. Ἂς ἐξετάσωμεν ὅμως τὰς ἀφορμὰς τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν τροφίμων, διὰ νὰ ἰδῶμεν ἂν ἦναι τῷ ὄντι δίκαιον ν' αὐξήσωμεν διὰ τοῦτο τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ὑπαλλήλου. Ὑπερετιμήθη τὸ κρέας, διότι ἕνεκα τοῦ χειμῶνος ἢ τῆς νόσου ἀπωλέσθησαν τὰ πρόβατα. Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ δυστυχὴς κτηνοτρόφος ἀπώλεσε τὴν περιουσίαν του, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ ἐφορολογήθη, διὰ τοῦτο εἶναι δίκαιον ν' αὐξήσωμεν τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ὑπαλλήλου διὰ νὰ εὐζωῇ; Τί ἄλλο σημαίνει ἡ τῶν ἐνοικίων ὕψωσις ἢ ὅτι δὲν περισσεύουσιν οἰκίαι πρὸς ἐνοικίασιν, ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ὅτι ὁ λαὸς δυστυχεῖ, καὶ δὲν δύναται νὰ δαπανήσῃ εἰς οἰκοδομὴν οἰκιῶν; ἀλλὰ διότι ὁ λαὸς δυστυχεῖ, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ χορηγῶμεν ἀφθονώτερα τὰ μέσα τοῦ ζῆν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους; ἀλλ' ὁ ὑπάλληλος ἐσπούδασε καὶ ἐπομένως ὑπέκυψεν εἰς δαπάνας. Διότι δὲ ἐσπούδασε δαπάνῃ τοῦ φορολογουμένου λαοῦ, καὶ σπουδάσας περιῆλθεν εἰς τὰς ἀνωτάτας θέσεις, διοικεῖ καὶ καταπιέζει τὸν λαὸν, πρέπει διὰ τοῦτο νὰ φροντίζωμεν καὶ ὑπὲρ τῆς ἀνέτου ζωῆς του;

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου πῶς θέλομεν δυνηθῆ νὰ ἐπαρκέσωμεν εἰς τοσαύτας δαπάνας, ἀφοῦ οἱ κυριώτεροι πόροι τοῦ Κράτους ἢ

κατεστράφησαν ὡς αἱ ἄμπελοι καὶ οἱ σταφιδῶνες, ἢ ἐπαισθητῶς ἐμειώθησαν ὡς ἡ μέταξα καὶ τὸ ἔλαιον; Πῶς δὲ θέλετε νὰ προβῶμεν εἰς τὸ μέτρον τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν, ἀφοῦ ἡ ἐσωτερικὴ ἡμῶν κατάστασις εἶναι τοσοῦτον ἐλεεινή; ἀφοῦ στερούμεθα τῶν πρώτων μέσων τῆς συγκοινωνίας, τῶν ὁδῶν, ἀφοῦ στερούμεθα στρατώνων καὶ τόσων ἄλλων δημοσίων καταστημάτων; ἀφοῦ πλοῖα δὲν ἔχομεν; ἀφοῦ τέλος πάντων δανειζόμεθα διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν κτημάτων μας πρὸς 20 καὶ 30 τοῖς 100, δὲν εἶναι ἄτοπον νὰ συλλογιζώμεθα περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων; ἀλλὰ συγκαταβαίνων δέχεται τὴν προτεινομένην αὔξησιν ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως τοῦ νὰ καθαρισθῇ ὁ προξενικὸς κλάδος. Παύσατε τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα, ἅτινα διὰ τῆς διαγωγῆς των τοσαῦτα ἐπροξένησαν εἰς τὸ ἔθνος δυστυχήματα, ἀντὶ τῶν ὁποίων ζητεῖτε σήμερον νὰ αὐξήσωμεν τὴν μισθοδοσίαν των, διότι τοιαύτη ἀγαθότης εἶναι ἔγκλημα. Ὑπὸ τὸν ὅρον αὐτὸν ἠδύνατο μόνον νὰ παραδεχθῇ τὴν αὔξησιν τῶν μισθῶν, ἐνῷ σήμερον ὡς ἔχουσι τὰ πράγματα δὲν δύναται ἢ νὰ συμμερισθῇ καθ' ὁλοκληρίαν τὴν γνώμην τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων, κηρυττόμενος κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐνταῦθα παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ πρόεδρος κηρύξας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Διαμάντης
Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΓ'.

Τῆς 7 Φεβρουαρίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ γραμματέως ἥ τε προσφώνησις τοῦ προέδρου κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς 25 Ἰανουαρίου καὶ ἡ ἀπάντησις τῆς Α. Μ. ἔχουσαι οὕτω·

Προσφώνησις τοῦ Προέδρου.

Βασιλεῦ!

Ὅτε πρὸ εἴκοσι καὶ πέντε ἐνιαυτῶν ἦλθεν ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης, υἱὸς φιλέλλην, φιλέλληνος πατρός, νὰ στέψῃ τὸν πολυετῆ καὶ πολυαίμακτον τῆς Ἑλλάδος ἀγῶνα, οἱ πατέρες ἡμῶν ὑπεδέχθησαν Αὐτὸν μετ' ἀνεκλαλήτου συγκινήσεως. Ἔκτοτε ἡ μεγαλοπράγμων ἐκείνη γενεὰ ἐξέλιπε σχεδόν· ἀλλ' ἐξέλιπεν ἀφοῦ ἀνέπτυξε μὲν τὴν Ἑλλάδα, κατέλιπε δὲ εἰς ἡμᾶς τοὺς υἱοὺς αὐτῆς μετὰ τῆς ἐλευθερίας, ὡς κληρονομίαν τὴν πρὸς τὸν Βασιλείαν ἀγάπην καὶ εὐλάβειαν. Καὶ λυπούμεθα μέν, Βασιλεῦ, διότι δὲν βλέπομεν καὶ σήμερον περιτοιχίζοντας τὸν Θρόνον τῆς Υ. Μ. ἅπαντας τοὺς ἄνδρας ἐκείνους, παραμυθούμεθα δὲ ἀναλογιζόμενοι ὅτι οἱ πόθοι αὐτῶν πραγματοποιοῦνται ὁσημέραι.

Συνηλικιωθεῖσα μετὰ τῆς ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος ἡ Υ. Μ. ἐγνώρισε πρὸ πάντων, ὅτι ἡ θρησκεία, ἡ γλῶσσα καὶ οἱ κοινωνικοὶ θεσμοὶ ὑπῆρξαν τὰ κύρια τοῦ Ἔθνους στηρίγματα ἐν ἡμέραις θλίψεως καὶ δουλείας. Καὶ βεβαίως, Βασιλεῦ, ἐν τούτοις κεῖται καὶ διὰ τούτων θέλει τελειωθῇ τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Ὅθεν, τὰ τῆς ἐκκλησίας ἐξησφαλίσθησαν μὲν κατὰ τρόπον σώζοντα τὸν τε μετὰ τῶν χριστιανῶν τῆς ἀνατολῆς θρησκευτικὴν ἡμῶν ἑνότητα καὶ τὰ τῆς Πολιτείας δίκαια· ἡ δὲ γλῶσσα ἀποβαίνει καθ' ἡμέραν ἐπιτηδειότερον τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἠθικῆς παιδεύσεως ὄργανον. Νόμοι δὲ συνταγματικοὶ προσηλεῖς εἰς τὸ Ἔθνος καὶ σύμφωνοι μὲ τὸ πνεῦμα τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς διέπουν τὸ Κράτος τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος.

Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰ λοιπὰ ἡ πρόοδος τῆς Πολιτείας καὶ τοῦ Ἔθνους ὑπῆρξε μεγάλη καὶ ἀναμφισβήτητος. Νομοθεσία φιλελεύθερος καὶ τακτικὴ κανονίζει τὰς ἰδιωτικὰς τῶν ὑπηκόων ΣΟΥ σχέσεις· συνθῆκαι δὲ διεθνεῖς ῥυθμίζουν τὰς μεταξὺ τοῦ Βασιλείου καὶ τῶν ἄλλων ἐπικρατειῶν. Τὰ πολιτικὰ πάθη κατευναζονται, ἡ γεωργία ἐπεκτείνεται καὶ προάγεται· ἡ ναυτιλία καταστραφεῖσα ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀνεγεννήθη καὶ ἁμιλλᾶται πρὸς τὰς ἀκμαιοτέρας τῆς Εὐρώπης· ἡ ἐμπορία ἀκμάζει, ἡ παιδεία διαχέεται θαυμασίως ὑπὸ τῶν δημοσίων μουσοτροφείων καὶ τοῦ φερωνύμου ΣΟΥ Πανεπιστημίου καὶ αἱ πατριωτικαὶ θυσίαι τῶν ἀπανταχοῦ ὁμογενῶν, μαρτυροῦσαι τὸ ἄσβεστον τοῦ ἑλληνικοῦ αἰσθήματος, συνυποστηρίζουσι καὶ ἀναπτύσσουσι τὰ ἀγαθὰ ταῦτα. Ἐπὶ δὲ πᾶσι, κατὰ τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα ταύτην, ὑπὸ τὴν

πατρικὴν καὶ φιλοδίκαιον τῆς Σῆς Μεγαλειότητος κηδεμονίαν, ἐξησφαλίσθη τοῦ τόπου ἡ εἰρήνη· ὁ δὲ φύσει φιλόπονος καὶ ἀγχίνους Ἑλληνικὸς λαὸς ἠδυνήθη ἀπερισπάστως ν' ἀσχοληθῇ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς αὐτοῦ καταστάσεως.

Ὁ λαὸς οὗτος κηρύττει σήμερον, Βασιλεῦ, διὰ τοῦ στόματος καὶ ἔτι ζωηρότερον διὰ τῆς καρδίας τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ, ὅτι οὐδέποτε ἀπέβλεψας εἰς ἰδιοτελῆ δημοτικότητα, ἀλλ' εἰς μόνα τὰ ἀληθῆ αὐτοῦ συμφέροντα· καὶ ἡ ἀγάπη, δι' ἧς περιβάλλει τὴν Υ. Μ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν ᾗ συγκεραλαιοῦται εἰκοσιπενταετὴς αὐτοῦ βίος, μαρτυρεῖ ὅτι εὐγνωμόνως ἐκτιμᾷ τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ εἰλικρινῆ καὶ πεφωτισμένην στοργὴν ΣΟΥ. Εἰδέποτε ἐδόθη, Βασιλεῦ, ἀφορμὴ ἵνα ἐξασκήσῃς τὴν ἐπιείκειάν ΣΟΥ, ἐξήσκησας αὐτὴν ἡγεμονικῶς, καὶ ἡ ἱστορία θέλει ὁμολογήσει τὴν ἀδιαφιλονείκητον τῆς Σῆς Μεγαλειότητος ταύτην ἀρετήν. Τὸ δ' ἔθνος ἀπὸ τοῦδε ἀναγνωρίζει, Βασιλεῦ, καὶ τὴν ἀνένδοτον εὐστάθειαν μεθ' ἧς ἐτήρησεν ἡ Υ. Μ. τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Θρόνου ἐν δειναῖς δοκιμασίαις. Ἡ ἀκαταδάμαστος τῆς Υ. Μ. καρτερία ἐξεπροσώπησεν ἐπαξίως τὴν καρτερίαν τοῦ Ἔθνους, οὗ τινος τὸ θάρρος καὶ ἡ πίστις εἰς ἑαυτὸ ἐκραπύνθησαν ἔτι μᾶλλον κατὰ τὰς δυστυχεῖς ἐκείνας περιστάσεις.

Μετὰ τὴν πρώτην καὶ κρισιμον ἐποχὴν τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ Ἔθνους, καὶ μετὰ τὴν ἤδη παρερχομένην τῆς πολιτικῆς διοργανώσεως, μεταβαίνομεν ἤδη, Βασιλεῦ, γενναιότερον ἔτι εἰς τὴν τρίτην ἐποχὴν τῆς πρακτικῆς προόδου, ἐνθαῤῥυνόμενοι ἀπὸ τὰς συμπαθείας τοῦ πεφωτισμένου κόσμου, τοῦ ὁποίου ἀγαλλόμενοι, βλέπομεν τοὺς ἀντιπροσώπους περιστοιχίζοντας κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην ἡμέραν τὸν Θρόνον τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν τὸ πρῶτον ἀνηγέρθη ὁ Θρόνος οὗτος ἐν Ἑλλάδι, οὐδεμίαν ἄλλην, Βασιλεῦ, εὐτυχεστέραν εἶδε τὸ Ἔθνος ἐκείνης, κατὰ τὴν ὁποίαν ἤγαγεν ἡμῖν ἡ Υ. Μ. Ἣν ἐξελέξατο Σύντροφον τοῦ βίου καὶ τοῦ Θρόνου Αὐτῆς Βασίλισσαν, Ἧς τὰς ἀρετὰς ἐν περιστάσεσι κρισιμωτάταις ἔλαβεν ἤδη ἀφορμὰς νὰ ἐκτιμήσῃ ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, καὶ ὑπὲρ Ἧς, ὡς καὶ ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, σήμερον μᾶλιστα εἴπερ καὶ ἄλλοτε, οἱ Ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἔθνους ἀπευθύνουσι πρὸς τὸν Ὕψιστον τὰς θερμοτέρας δεήσεις.»

Ἀπάντησις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

«Μετὰ χαρᾶς δεχόμενος τὰς εὐχὰς, τὰς ὁποίας Μοὶ ἀπευθύνετε κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, Σᾶς ἐκφράζω ἐν πρώτοις τὴν εὐχαρίστησιν, ἣν αἰσθάνομαι δι' ἣν ποιεῖσθε μνείαν τῶν φιλελληνικῶν τοῦ Πατρός Μου αἰσθημάτων.

Συμμερίζομαι τὴν λύπην ὑμῶν, ὅτι δὲν βλέπω πλέον σήμερον περὶ Ἐμὲ, ὅλους ὑμῶν τοὺς πατέρας, ὅσους εὗρον ἐπὶ τῆς ἐλεύσεώς Μου· ἡ ἐνθύμισις τοῦ ἡρωϊσμοῦ αὐτῶν ἂς μᾶς ἐνθαῤῥύνῃ εἰς τὸ νὰ ἐργαζώμεθα ἀνενδότως εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς φίλης Πατρίδος.

Ἀπολαμβάνω σήμερον ὅ,τι προσφιλέστερον ὑπάρχει εἰς τὴν καρδίαν Μου τὸ νὰ βλέπω τὸν λαὸν εὐτυχοῦντα καὶ περιστοιχίζοντά Με μὲ τὴν ἀγάπην του.

Δὲν δύναμαι καὶ Ἐγὼ νὰ δείξω εἰς αὐτὸν καθαρότερον, τὴν ἀγάπην Μου, εἰμὴ ἐξακολουθῶν νὰ προστατεύω τὴν θρησκείαν καὶ τὰς ἐλευθερίας του, καὶ παντὶ σθένει ἐργαζόμενος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν πρόοδόν του.»

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ προξενικῶν θέσεων νομοσχεδίου, λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις ὅτι ἐπὶ δύω ἡμέρας συζητεῖ ἡ Βουλὴ μετὰ πολλῆς προσοχῆς ἓν νομοσχέδιον ὑποβληθὲν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἡ συζήτησις παρεγάθη καὶ παρίστατο λίαν σπουδαία καὶ τὴν σπουδαιότητα τοῦ ζητήματος ὑπὸ τε τὴν οἰκονομικὴν καὶ ἠθικὴν ἔποψιν ἀναγνωρίζει καὶ αὐτός. Δὲν συμμερίζεται δὲ τοὺς διϊσχυρισμούς τινων ὅτι ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἑνὸς νομοσχεδίου δὲν ἔπρεπε νὰ γενῇ τοσοῦτον μακρὰ συζήτησις, διότι ἕκαστος διὰ νὰ ἐκθέσῃ τοὺς ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ νομοσχεδίου λόγους του, ἀναγκάζεται νὰ προβῇ καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν καθ' ἕκαστα. Ἐρρέθη ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι σπουδαῖον, διότι ἀφορᾷ τὸν προξενικὸν κλάδον, ὁ δὲ προξενικὸς τῆς Ἑλλάδος κλάδος ἔχει πολλὴν σημασίαν, διότι τὸ ναυτικὸν τῆς Ἑλλάδος διαπλέει ὅλας τὰς θαλάσσας, τὸ δὲ ἑλληνικὸν ἐμπόριον ἐξετάθη καθ' ὅλον τὸν γνωστὸν κοσμον καὶ διὰ τοῦτο ἡ κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν της εἰς τὸν προξενικὸν κλάδον, τὸν προστατεύοντα τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸ ἐμπόριόν μας.

Ἅπασαι αἱ Κυβερνήσεις ἔλαβον ὑπ' ὄψιν τὸν σπουδαῖον αὐτὸν κλάδον καὶ ἐσχημάτισαν ὅσας θέσεις ἐθεώρησαν ἀναγκαίας καθ'

ὅσον καὶ τὰ μέσα ἡμῶν τὸ ἐπέτρεπον. Τοιαύτη ἦτο ἡ κατάστασις τοῦ προξενικοῦ κλάδου μέχρι τοῦ ἔτους 1853. Ἔκτοτε ὅμως οἱ πλεῖστοι ἐξ ἡμῶν καὶ ἡ Κυβέρνησις αὐτὴ συναισθανθεῖσα τὴν ἀνάγκην, προῆλθεν εἰς ἓν ὁριστικότερον μέτρον, καταρτίσασα ἕνα νόμον διὰ τὸν προξενικὸν κλάδον, δι' οὗ ἐδημιουργήθησαν αἱ ἀναγκαῖαι θέσεις καὶ αἱ ὠφέλειαι τῶν εἰς αὐτὰς ὑπηρετούντων. Ἀλλ' αὐτὴ ἡ ἰδία Κυβέρνησις εὐθὺς μετὰ τὴν κύρωσιν τοῦ νόμου διὰ λόγους οἰκονομικοὺς ἀνέβαλε τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἐκείνου. Τὸ μέτρον αὐτὸ ἠκολούθησαν καὶ τὰ ὧδε ἄλλα διάδοχα ὑπουργεῖα, καὶ διὰ τοῦτο ὁ νόμος τοῦ 1853, ὡς εἶπεν ὁ βουλευτὴς Καλαβρύτων, δὲν ἐφαρμόσθη ἢ πρὸ ἑνὸς ἔτους. Ἀλλ' ἐν τόσῳ μικρῷ χρονικῷ διαστήματι δύνασθε νὰ ὑποθέσητε, ὅτι ὁ προξενικὸς κλάδος ἐβελτιώθη τοσοῦτον, ὥστε νὰ σᾶς παρέχῃ τὰ μέσα ν' αὐξήσητε καὶ τὸ προσωπικὸν, καὶ τὰς θέσεις καὶ τὰς μισθοδοσίας διαφόρων προξενικῶν ὑπαλλήλων; Αὐτὸς δὲν δύναται ἢ νὰ ἐκφράσῃ καὶ τὴν εὐχαριστησίν του καὶ τὴν ἀπορίαν του· καὶ τὴν μὲν εὐχαριστησίν του διὰ τὴν ἀνθηρὰν ταύτην κατάστασιν, εἰς ἣν μᾶς παρέσυρε τὸ Κράτος ἡ κυβέρνησις· τὴν ἀπορίαν του δὲ, διότι οἱ ἰδιωτικοὶ προϋπολογισμοὶ ἀποδεικνύουσι τὸ ἐναντίον διά τε τὴν ἐλάττωσιν τῶν εἰσοδημάτων τῶν πολιτῶν καὶ διὰ τὴν ὑπερτίμησιν τῶν τροφίμων. Ὅταν δὲ ὁ λαὸς δυστυχῇ, οὔτε τὸ δημόσιον εἶναι δυνατὸν νὰ εὐτυχῇ, καὶ ἂν τὸ κενὸν δὲν εἶναι εἰσέτι τοσοῦτον φανερὸν, μετὰ μικρὸν βεβαίως θέλει καταστῇ γνωστὴ ἡ ἀλήθεια αὐτὴ· Ἀλλ' ἂς εὐχηθῇ νὰ ἦναι ἀσφαλισμένη ἡ ἰδέα του καὶ ἂς παραδεχθῇ ὅτι ἀφ' ἑνὸς ἡ ἀνάγκη, τὴν ὁποίαν ἡ πρόνοια τῆς Κυβερνήσεως ὤφειλε νὰ προϊδῃ καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ οἰκονομικὴ τοῦ Κράτους κατάστασις μᾶς ἀναγκάζουσι νὰ λάβωμεν πρόνοιαν ὑπὲρ τοῦ προξενικοῦ κλάδου, αὐξάνοντες τὴν μισθοδοσίαν πρόξένων τινῶν, προσθέτοντες ὑπαλλήλους ἢ πλάττοντες νέας θέσεις. Ἀλλὰ τὴν ἀνάγκην αὐτὴν δὲν δύναται νὰ μᾶς καταδείξῃ ἢ ὁ ὑπουργὸς, ὅστις κάλλιον παντὸς ἄλλου αἰσθάνεται αὐτὴν, τοὺς λόγους δὲ τοῦ ὑπουργοῦ εὑρίσκομεν ἐν τῇ ἐκθέσει τῇ συνοδευούσῃ τὸ νομοσχέδιον, ἂν καὶ διαφέρουσιν ἐκείνων, οὓς ἀγορεύων ἐξέθηκε. Διὰ τῆς ἐκθέσεώς του ὁ ὑπουργὸς λέγει ὅτι ἡ ὑπεράσπισις τῶν Ἑλληνικῶν δικαιωμάτων, ἡ ἀξιοπρέπεια τῶν προξενικῶν ἀρχῶν, ἡ ὑπερτίμησις τῶν τροφίμων καὶ ὁ ἐπελθὼν ἐσχάτως πόλεμος ἔφερον τὴν ἀνάγκην τῆς αὐξήσεως τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῆς διαπλάσεως

νέων θέσεων. Ἀλλ' αὐτὸς πιστεύει ὅτι, ὅπως πολλοὶ μεγάλοι καὶ διάσημοι τῆς Εὐρώπης καὶ Ἑλλάδος ἄνδρες σκέπτονται, τὸ πρᾶγμα ἔχει ἄλλως. Ὁ πόλεμος ὡς συνέπειαν εἶχε τὴν κατάταξιν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους μεταξὺ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, καὶ ἐπομένως ἕνεκα τῆς εὐτυχοῦς ταύτης μεταβολῆς τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, ἡ θέσις τῶν προξένων μας ἐβελτιώθη κατὰ πολὺ, καὶ οὐ μόνον νομίζει ὅτι δὲν ἔχομεν ἀνάγκην αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ, ἀλλ' ἤλπιζε μάλιστα ὅτι καὶ τὸ ὑπάρχον ἤθελεν ἐλαττωθῆ. Δὲν παραδέχεται λοιπὸν ὅτι ὁ πόλεμος ἔφερε τὴν ἀνάγκην τῆς αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ. Ἐπεθύμει δὲ ὅπως μετὰ παῤῥησίας καὶ εἰλικρινείας λαλεῖ αὐτὸς, νὰ ἔβλεπε καὶ ὁ ὑπουργὸς ὅλας τὰς πληροφορίας, αἵτινες ἠδύναντο νὰ καταστήσωσι γνωστὴν τὴν ἀνάγκην, καὶ τότε ἠθέλαμεν μετὰ προθυμίας χορηγήσει ὄχι μόνον τὰ ζητούμενα μέσα, ἀλλὰ καὶ ὅσα ἦτο δυνατὸν πλειότερα καὶ συντελεστικὰ εἰς τὴν ἀξιοπρεπῆ παράστασιν τῶν προξένων ἡμῶν καὶ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἕλληνος. Ἐν τούτοις οἱ ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ ὑπουργοῦ λόγοι οὐδόλως παριστῶσι τὴν ἀνάγκην.

Ὅσον δίκαιαν καὶ ἂν ἔχῃ ὁ ὑπουργὸς ὑποστηρίζων τὸ νομοσχέδιόν του, τοσοῦτον ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ καὶ εἰς ἡμᾶς, οἵτινες ζητοῦμεν περισσοτέρας πληροφορίας διὰ νὰ δυνηθῶμεν οὐ μόνον τὰ ζητούμενα νὰ δώσωμεν, ἀλλὰ καὶ τὴν αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας ὅλων ἐν γένει τῶν ὑπαλλήλων νὰ παραδεχθῶμεν. Περὶ τοῦ ἀντικειμένου δὲ τούτου θέλει ἀκολούθως λαλήσει.

Εἶπεν ἀρχόμενος τοῦ λόγου του, ὅτι ἂν καὶ ἡ συζήτησις περιστρέφεται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, διὰ νὰ ἐκθέσῃ ὅμως τὰς πρὸ καὶ κατ' αὐτοῦ παρατηρήσεις του, ἀναγκάζεται νὰ ἐπέμβῃ καὶ εἰς τὰ καθέκαστα καὶ τοῦτο θέλει πράξει καὶ οὗτος.

Ὁ ὑπουργὸς προτάττει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τὴν θεραπείαν μιᾶς ἀνάγκης ὑπαρχούσης ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν. Ὁ βουλευτὴς Καλαβρύτων ἀπηύθυνε τὴν παρατήρησιν, ὅτι ἡ τάξις δὲν ἐσυγχώρει ἐντὸς νομοσχεδίου πραγματευομένου περὶ τοῦ προξενικοῦ κλάδου νὰ φαίνεται μία διάταξις περὶ ἄλλου ἀντικειμένου, καὶ τὴν παρατήρησιν ταύτην παραδεχόμενος ὡς ὀρθὴν λέγει, ὅτι εἶναι ἄτοπον ἐντὸς τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου νὰ γίνεται λόγος καὶ περὶ διορισμοῦ ἑνὸς ἀκολούθου. Τὴν ἀνάγκην τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ παραδέχεται διὰ τοὺς ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφερομένους λόγους, ἀλλὰ παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ συντάξῃ ἴδιον περὶ τούτου νομοσχέδιον. Ὑποθέσατε

ὅτι εἷς ξένος ἐρχόμενος ἐν Ἑλλάδι ἐπιθυμεῖ νὰ μελετήσῃ τοὺς διαφόρους νόμους τοῦ Κράτους, καὶ ἐκ τοῦ καταστατικοῦ τῶν ὑπουργείων πληροφορεῖται ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἔχει τόσους ὑπαλλήλους. Ἀκολούθως ἀναγινώσκων ἕνα νόμον περὶ προξενείων βλέπει ὅτι δι' αὐτοῦ διορίζεται καὶ εἷς ἕτερος ἀκόλουθος εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν· ὁ ξένος οὗτος βεβαίως δὲν θέλει σχηματίσει καλὴν ἰδέαν ὡς πρὸς τὴν τάξιν τῆς νομοθεσίας ἡμῶν.

Ἐπανερχόμενος ἤδη εἰς τὸ κύριον ζήτημα παρατηρεῖ ὅτι καὶ ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ καὶ ἀπὸ τὸν νόμον τοῦ 1853 γνωρίζομεν, ὅτι μέχρι τοῦδε ὑπῆρχεν ἐν Ἀδριανουπόλει εἷς ὑποπρόξενος, τὸν ὁποῖον πρόκειται ἤδη νὰ μετασχηματίσωμεν εἰς πρόξενον. Ὁ ὑπουργὸς ἐν τῇ ἐκθέσει του οὐδένα ἄλλον λόγον τοῦ μετασχηματισμοῦ φέρει εἰμὴ τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα. Καὶ ἡμεῖς θέλομεν νὰ παρέξωμεν ὅλα τὰ μέσα τῆς ὑπερασπίσεως τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων, ἀλλὰ δὲν βλέπει ποῖα εἰσὶ τὰ συμφέροντα αὐτὰ, τὰ ὁποῖα δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπερασπισθῇ ὁ ὑποπρόξενος καὶ διὰ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἔχωμεν εἰς Ἀδριανούπολιν πρόξενον. Ἔχομεν ἐκεῖ ἐμπορικὰ συμφέροντα νὰ ὑπερασπισθῶμεν διὰ νὰ ἔχωμεν πρόξενον, καὶ ὄχι ὑποπρόξενον; Ἔπειτα ἡ Ἀδριανούπολις δὲν ἀπέχει εἰμὴ δέκα ὥρας ταχυδρομικὰς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου ἔχομεν πρέσβυν καὶ ἐν ἀνάγκῃ δύναται νὰ ζητηθῇ ἡ συνδρομὴ τοῦ πρέσβεως, ὥστε δὲν δύναται εἰμὴ νὰ θεωρῇ ὡς ματαίαν ἐπίδειξιν τὴν προτεινομένην μεταβολήν. Εὐτυχήσας ν' ἀπολαύσῃ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Βασιλέως ὡς ὑπουργὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπὶ δύο καὶ ἥμισυ ἔτη, ἔλαβεν ἀνάγκην ν' ἀποταθῇ εἰς τὸν ἐν Ἀδριανουπόλει ὑποπρόξενον ἐπί τινων ἀντικειμένων, καὶ αἱ αἰτήσεις του ἐξεπληρώθησαν μεθ' ὅλης τῆς ταχύτητος καὶ ἄνευ οὐδενὸς κωλύματος. Παρακαλεῖ διὰ τοῦτο τὴν Βουλὴν νὰ μὴ δεχθῇ τὴν πρότασιν ταύτην τοῦ ὑπουργοῦ.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ὑποπροξενεῖον Χίου, εἰν ἰδῆτε τὴν ἔκθεσιν θέλετε πεισθῇ ἐξ αὐτῆς ὅτι ἡ ζητουμένη αὔξησις δὲν προέρχεται ἀπὸ ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, ἀλλ' ἀπὸ τὸν φιλάνθρωπον σκοπὸν τοῦ νὰ ἐπαυξήσῃ ὁ πρόξενος εἰς τὰς ἀνάγκας του. Ἀλλ' ἐὰν παραδεχθῆτε τὴν ἀρχὴν αὐτὴν, ὅσοι ἀγαθοὶ ὑπουργοὶ ἔρχεται καὶ σᾶς ζητεῖ αὔξησιν μισθοδοσίας ὑπαλλήλων του, διότι ἡ δεδομένη εἰς αὐτὸν δὲν τῷ ἀρκεῖ, ὀφείλετε νὰ ὑπακούσητε, ἀλλ' ἀνάγκη τότε μεγαλειτέρου ταμείου. Ἂν ὁ ὑπο-

πρόξενος Χίου ἦναι ἱκανός, ἡ ἀνάγκη εἰς οἰκογένειαν μεγάλην προβίβασατέ τον. Ἐὰν δ' ἔχωμεν ἓν περίσσευμα, ἔχομεν ὅμως καὶ τόσας μεγάλας καὶ σοβαρὰς ἀνάγκας, ἃς ὀφείλομεν νὰ ἐκπληρώσωμεν διὰ νὰ παύσῃ καὶ τὸ παράπονον ὅτι δὲν ἀποδίδεται δικαιοσύνη. Ἔπειτα τὸ ὑποπροξενεῖον Χίου ὀλίγας ὥρας ἀπέχει τοῦ προξενείου τῆς Σμύρνης, εἰς ἃ ὑπάγεται, ὥστε καὶ πράκτωρ ἂν ἦτο, ἠδύνατο ἐν ἀνάγκῃ νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ τὰς διαταγὰς τοῦ προξένου. Διὰ τοῦτο δὲν δύναται νὰ ψηφίσῃ καὶ ὑπὲρ τῆς δαπάνης αὐτῆς.

Ὁ ὑπουργὸς σᾶς προτείνει διὰ τοῦ νομοσχεδίου του μίαν αὔξησιν διὰ τὸν ὑποπρόξενον Βάρνης. Μετὰ πολλῆς προθυμίας ὑποστηρίζει τὴν πρότασιν ταύτην τοῦ ὑπουργοῦ, διότι ἐν Βάρνῃ ὑπάρχουν πολλὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα καὶ διὰ τοῦτο ἡ προσθήκη φαίνεται ἀρκούντως δικαιολογημένη. Ἐπίσης δὲ παρακαλεῖ νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ καὶ τὴν αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας τοῦ προξένου Κρήτης. Τὸ μικρὸν αὐτὸ Κράτος συνηγωνίσθη μεθ' ἡμῶν κατὰ τὸν ἔνδοξον τῆς ἐπαναστάσεώς μας ἀγῶνα, ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν ἐνδόξων συναγωνιστῶν μας εὑρίσκονται ἐκεῖ πολλοὶ ὑπήκοοι Ἕλληνες, τὸ δὲ κατ' αὐτῶν μῖσος τῶν Ὀθωμανῶν δὲν ἐξηφάνισε βεβαίως εἰσέτι τὸ μικρὸν αὐτὸ χρονικὸν διάστημα, καὶ ἐπομένως ἔχουσιν ἀνάγκην σοβαρᾶς ὑπερασπίσεως. Παρακαλεῖ δὲ τὸν ὑπουργὸν νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν του εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προϊσταμένου τοῦ προξενείου αὐτοῦ, καθ' ὅσον οὐχὶ τὰ χρήματα, ἀλλ' ἡ σύνεσις τοῦ ἀτόμου καὶ ἡ ἱκανότης φέρουσι τὰ καλὰ ἀποτελέσματα.

Σᾶς προτείνεται ἑτέρα αὔξησις διὰ τὸν πρόξενον τῆς Θεσσαλίας· οὐδ' εἰς τοῦτο πρέπει νὰ ἐναντιωθῶμεν, διότι καὶ ἐκεῖ ὑπάρχουν αἱ αὐταὶ περιστάσεις, οἵαι καὶ διὰ τὴν Κρήτην. Εἰς τὴν Βηρυττὸν ἐπίσης ἔχομεν συναγωνιστάς ἐκ τοῦ Λιβανίου ὄρους. Ἀλλὰ χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ πρόσωπον, καθ' οὗ πολλὰ καὶ ἐρρέθησαν καὶ ἐγράφησαν, παρατηρεῖ εἰς τὸν ὑπουργὸν ὅτι ὀφείλει νὰ ἐπιστήσῃ καὶ ἐνταῦθα τὴν προσοχήν του, ἐνθυμούμενος πάντοτε ὅτι Ἑλλήνων ἄρχει. Εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν ὀφείλει νὰ ἦναι προσεκτικὸς ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων χωρὶς νὰ ἐπηρεάζεται ἀπὸ συμπαθείας, διότι ὁ πρόξενος διαφέρει οὐσιωδῶς ὅλων τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων, καθ' ὅσον εἰς αὐτὸν ὑπάρχει ἀνατεθειμένη ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ ὑπεράσπισις τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἕλληνος ὑπηκόου.

Σᾶς ζητεῖ ὁ ὑπουργὸς τὴν ἄδειαν νὰ συστήσῃ ἓν ὑποπρο-

ξενεῖον εἰς Φιλιππούπολιν. Πεισθῆτε ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα ἀπαιτοῦσι τοῦτο καὶ κατὰ συνέπειαν ὑποστηρίζει τὴν πρότασιν· δὲν παραδέχεται δὲ τὸν διορισμὸν γραφέων καθ' ὅλα αὐτὰ τὰ προξενεῖα. Ἐὰν ἀνεπτύχθη ἡ ὑπηρεσία των, ἃς ἐργάζονται πλειότερον οἱ ὑπάρχοντες, ὁ δὲ ὑπουργὸς ἂς μὴ πείθεται εὐκόλως εἰς τὰς προτάσεις τῶν προξένων καὶ φαίνεται πρόθυμος εἰς τὴν αὔξησιν τῶν δαπανῶν, διότι δαπανᾷ χρήματα διὰ κόπου καὶ αἵματος ἀποκτώμενα.

Δὲν πιστεύει νὰ λανθάνῃ τὸν ὑπουργόν, ὅτι ἡ κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος ἐμφάνισις Ἕλληνος προξένου δὲν ἀφορᾷ μόνον τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὁμογενεῖς ἡμῶν. Ἐὰν ὅμως παραδεχθῶμεν ὡς ἀληθῆ τὴν διαγωγὴν τοῦ ἐν Βηρυττῷ προξένου ἡμῶν, τότε ἀντὶ παρηγορίας γεννᾶται θλῖψις εἰς τὰς καρδίας τῶν ὁμογενῶν ἡμῶν καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλει ὁ ὑπουργὸς νὰ ἐπιστήσῃ πλειότερον τὴν προσοχήν του.

Ἡ Εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ εὔχεται νὰ ἔλθῃ ἡ Κυβέρνησις ὅσον τάχιον εἰς τὸ σωτήριον μέτρον τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων, ὁ δὲ ὑπουργὸς εἶπε χθὲς ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο μένει ἐκκρεμὲς εἰς τὰ συμβούλια τῆς Κυβερνήσεως. Ἐάν, οἱ ΚΚ. ὑπουργοί, εἰς τὸ μέτρον τοῦτο ὠθοῦνται ἀπὸ τὸ συμφέρον τοῦ τόπου, πράττουσι δικαιοσύνην. Ἐὰν ὅμως σκέπτωνται ν' αὐξήσωσι καὶ τὸ προσωπικόν, ὡς χθὲς ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μᾶς ὑπέβαλε νομοσχέδιον, δι' οὗ ζητεῖ προσθήκην ὑπαλλήλων εἰς τὰ τελωνεῖα Σύρου, Πειραιῶς καὶ Πατρῶν, φοβεῖται μὴ μηδενισθῶσιν ἀμφότερα. Ἡ αὔξησις τῶν μισθῶν εἶναι μία εὐχὴ ὅλων τῶν εὖ φρονούντων, ἀλλ' ἡ αὔξησις πρέπει νὰ γείνῃ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους ἐκείνους, τῶν ὁποίων προηγουμένως πρέπει νὰ ὁρισθῶσι τὰ προσόντα· διὰ τοὺς ὑπαλλήλους ἐκείνους, τῶν ὁποίων προηγεῖται ἡ ἱκανότης, ἡ ἀρχαιότης καὶ ἡ τιμιότης, καὶ ὑπὲρ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ τεθῇ εἰς φραγμὸς κατὰ τῶν ὀρέξεων τοῦ ὑπουργοῦ. Ἐὰν ταῦτα ἔχοντες ὑπ' ὄψιν, ἔλθετε εἰς τὸ μέτρον τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν, ὀφείλετε προηγουμένως νὰ καθαρίσητε τὴν ὑπηρεσίαν. Ἂν ὅμως προτιθεσθε καὶ τὰ δύω συγχρόνως, καὶ τῶν μισθῶν δηλ. καὶ τῶν προσώπων τὴν αὔξησιν, δὲν θέλετε ἐπιτύχει οὐδενός.

Αὗται εἰσὶν αἱ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου παρατηρήσεις του, ἤδη δὲ θέλει εἴπῃ ὀλίγα καὶ ἐπὶ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ βουλευτοῦ Σύρου. Ὁ προχθὲς ἀγορεύσας οὗτος βουλευτὴς, οὐ μόνον εἶπεν ὅτι κηρύσσεται ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλ' ἐπεκαλέσθη καὶ

ελάττωσιν τῶν προξενικῶν τελῶν, καὶ ἀνέφερε μάλιστα ὅτι εἰς τὰ παράλια τῆς Νεαπόλεως τὰ πλοῖά μας ὑποβάλλονται εἰς ὑπέρογκα τέλη. Μὴ ἐναντιούμενος εἰς τὴν ἰδέαν αὐτὴν ἤλπιζεν, ὅτι ὁ βουλευτὴς Σύρου παριστῶν τὴν ἀνάγκην τῆς ἐλαττώσεως τῶν τελῶν, ἤθελε συγχρόνως ἐπικαλεσθῆ καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἀμοιβαιότητος κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα τῆς Ἰταλίας, οὐ μόνον ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῶν τελῶν, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς ἄλλα οὐσιωδέστερα καὶ ἰδίως ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦ νὰ ἀζιούμεθα καὶ ἡμεῖς ταφῆς, ὡς ἀξιοῦται ὅλος ὁ κόσμος τοῦ ἀνθρωπίνου τούτου δικαιώματος ἐν Ἑλλάδι. Τὸ δικαίωμα τῆς ἀμοιβαιότητος εἶναι ἱερὸν καὶ ἑπομένως πρέπει ν' ἀπολαύωμεν καὶ ἡμεῖς ἴσων δικαιωμάτων καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐφίστησι τὴν προσοχὴν τοῦ ὑπουργοῦ.

Ἀφ' οὗ δὲ τοσαῦτα ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἐρρέθησαν νομίζει, ὅτι πρέπει νὰ προβῶμεν καὶ εἰς ἓν ἀποτέλεσμα.

Λαβὼν ἐνταῦθα τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐξέθηκεν, ὅτι ἀναγκάζεται καὶ αὐτὸς νὰ εἴπῃ ὀλίγας λέξεις διὰ νὰ ἐπανορθώσῃ τι μὴ ἀκριβές, ὅπερ ἐρρέθη χθὲς ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, καὶ τὸ ὁποῖον συνήθως ἐπιρρίπτουσιν ὡς συκοφαντίαν κατὰ τοῦ ἔθνους οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ. Δὲν ἔχει δὲ σκοπὸν ν' ἀπαντήσῃ εἰς ἀντικείμενα ξένα τοῦ προκειμένου ζητήματος, διότι τὰς πεποιθήσεις της ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν γενναιότητα νὰ τὰς παρουσιάζῃ εἰς τὰς Βουλὰς καὶ τὰς ὑποστηρίζῃ ἐνώπιον αὐτῶν. Ὀλίγον δὲ θέλει ἐνδιατρίψει καὶ ἐπὶ τοῦ κυρίου ζητήματος, διότι ὅλη ἡ πανηγυρικὴ αὕτη συζήτησις δὲν ἀφορᾷ εἰμὴ τὴν προσθήκην ἑνὸς ἀκολούθου καὶ ἑνὸς γραφέως. Καὶ περὶ μὲν τούτου θέλει βεβαίως ἀπαντήσει ὁ συνάδελφός του, αὐτὸς δὲ ὑπὸ τὴν οἰκονομικὴν ἔποψιν ἐξετάζων τὸ ζήτημα, ἐρωτᾷ ἂν ἀληθῶς, ὡς διϊσχυρίσθησάν τινες, ἡ Ἑλλὰς προβαίνῃ χειροτερεύουσα. Ἂν τοῦτο ἦτον ἀληθές, ἀλλοίμονον εἰς ἡμᾶς. Ἀλλ' ἂν λέγοντες τοῦτο ἐννοοῦν, ὅτι ἡ παραγωγή, ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ αὔξησις τῆς περιουσίας τοῦ πολίτου προβαίνει ἐλαττουμένη, εἰς τοῦτο δὲν ἔχει τίποτε αὐτὸς ν' ἀπαντήσῃ, ἃς ἀπαντήσωσιν ὅλοι οἱ βουλευταί, οἵτινες γνωρίζουσι τὴν κατάστασιν τῶν ἐπαρχιῶν των. Ἀπατῶνται λοιπὸν οἱ λέγοντες τοῦτο, καθὼς καὶ ὁ χθὲς ἀγορεύσας βουλευτὴς Ἠλείας, ἂν τοῦτο ἐννόει, διότι καὶ αὐτοῦ ἡ περιουσία ηὔξησε καθ' **150** στρέμματα σταφίδος. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ἑπομένως αὐτὴν εἶναι ἀδιαφιλονείκητον ὅτι ἡ Ἑλλὰς οὐ μόνον δὲν ὀπισθοδρομεῖ, οὐ μόνον δὲν μένει στάσιμος, ἀλλὰ σχετικῶς

πρὸς τὰ μέσα της καὶ τὰς περιστάσεις, εἰς ἃς εὑρέθη, προώδευσε θαυμασίως καὶ ὅσον οὐδὲν ἄλλο ἔθνος, εἰς τὰς αὐτὰς εὑρισκόμενον μὲ ἡμᾶς περιστάσεις. Ἀλλ' ἡ ἰδέα των εἶναι, λέγουσιν, ἀκριβὴς ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ παρόντος, διότι τὰ προϊόντα ὑπερετιμήθησαν, καὶ ὡς ἀπόδειξιν ὁ προαγορεύσας ἔφερε τὴν ἐλάττωσιν τῶν εἰσοδημάτων του. Ἀλλ' ὁ κρίνων περὶ τοῦ πλούτου ἑνὸς ἔθνους δὲν πρέπει νὰ ὁδηγῆται ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῆς ἀτομικῆς του περιουσίας, ὅστις εἶχεν ὑπ' ὄψιν τὴν σταφίδα μόνης τῆς ἐπαρχίας του, λησμονήσας τὸ Λίγιον, τὰς Πάτρας καὶ τόσας ἄλλας ἐπαρχίας. Ἄλλως τε παρατηρεῖ πρὸς εὐχαρίστησιν ὅλων καὶ ὡς ἐκ περισσοῦ, ὅτι καθ' ἃς ἔχει προτράτους ἀπὸ τὸν ἐν Λονδίνῳ πρέσβυν πληροφορίας αἱ σταφίδες ἤρχησαν πάλιν ν' ἀναλαμβάνωσι τὴν πρώτην αὐτῶν ἀξίαν. Ἂν δὲ ἦτον ἡ ὥρα κατάλληλος, ἠδύνατο ν' ἀποδείξῃ ὅτι καὶ μ' ὅλην τὴν ὑποτίμησιν, ἡ παραγωγὴ ἐν γένει ὑπῆρχε τοσοῦτον εὐτυχὴς, ὥστε ἀνταπεκρίθη εἰς τ' ἀποτελέσματα τῶν ἄλλων ἐτῶν. Ἂν δὲ καὶ, ὡς πάντες γνωρίζουσιν, αἱ εἰσπράξεις ἐνηργήθησαν ἄνευ καταβλίψεων καὶ καταπιέσεων, μολαταῦτα αἱ μὲν εἰσπράξεις τοῦ **1856** ἀνέβησαν εἰς **20,200,000** δραχμῶν, σήμερον δὲ μ' ὅλην τὴν διαθρυλλουμένην δυστυχίαν, ἀφ' οὗ ἱκανοποιοῦμεν ὅλας ἡμῶν τὰς ἀνάγκας, εὐμοιροῦμεν χρημάτων.

Ὁ βουλευτὴς Ἠλείας νομίζει ὡς πλοῦτον ἐθνικὸν μόνον τὰ ἔξωθεν εἰσαγόμενα χρήματα. Ἡ ἰδέα αὕτη εἶναι βεβαίως ἐσφαλμένη καὶ διὰ τοῦτο οὐδόλως ἐπιχειρεῖ νὰ τὴν ἀναιρέσῃ. Ἀλλ' ἂν ἡ κίνησις τοῦ ἐμπορίου ἀποδεικνύῃ τῷ ὄντι τὴν εὐτυχῆ ἢ δυστυχῆ κατάστασιν ἑνὸς τόπου, κατὰ τοὺς λογαριασμοὺς τῶν τελωνείων, ἡ κίνησις τοῦ ἐμπορίου κατὰ τὴν τελευταίαν τριμηνίαν ὑπερτερεῖ κατὰ πολὺ τῆς τῶν παρελθόντων ἐτῶν. Τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα θέλετε εὑρεῖ ἐὰν ἐξετάσητε καὶ τὰς τελευταίας ἐργασίας τῆς τραπέζης.

Πρὸ πολλοῦ διαδίδονται αἱ ἀπευκταῖαι αὐταὶ οἰκονομικαὶ ἰδέαι, αἵτινες ὅμως δὲν εἶναι παρὰ προϊὸν πληρεστάτης ἀγνοίας, διότι ἡ Ἑλλὰς εὐτυχῶς ὁσημέραι προοδεύει καὶ ἀναπτύσσεται. Δὲν λέγει βεβαίως ὅτι διὰ τοῦτο πρέπει καὶ νὰ σπαταλῶμεν τὰ χρήματα τοῦ δημοσίου, ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ πλάττωμεν δυστυχήματα ἀνύπαρκτα καὶ νὰ καταντῶμεν μεμψίμοιροι μέχρις ἀπελπισίας ὡς ὁ βουλευτὴς Ἠλείας.

Συνίστησιν ὡς τὸν κάλλιστον τρόπον τῆς διοικήσεως τὴν

οἰκονομίαν, ἀλλὰ τὴν ἀληθῆ οἰκονομίαν, διότι ἂν, ὑπὸ τὸν φόβον τῆς δαπάνης εὑρισκόμενοι πάντοτε, δεσμεύσωμεν τὰς χεῖρας ἡμῶν, θέλομεν ἀποθάνει ἐκ τῆς ἀπραξίας.

Σᾶς εἶπον οἱ χθὲς ἀγορεύσαντες ὅτι ἀφ' οὗ δὲν ἔχομεν ὁδοὺς, δὲν ἔχομεν πλοῖα, δὲν πρέπει νὰ ἔχωμεν καὶ ὑπαλλήλους. Τὸν τρόπον αὐτὸν τοῦ συλλογίζεσθαι δὲν δύναται βεβαίως νὰ ἐννοήσῃ, διότι κατὰ τὰς ἰδέας αὐτὰς ἡ Κυβέρνησις καταντᾷ ἐν τῇ κοινωνίᾳ κάτι τι περιττόν. Ἡ ἰδέα αὕτη πρέπει τέλος νὰ γενῇ γνωστὸν πόσον σφαλερὰ καὶ ψευδὴς εἶναι. Ἄνευ Κυβερνήσεως δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ κοινωνία, διότι ἐλλείπει ἡ ἀσφάλεια, ἡ πρώτη βάσις τῆς εὐδαιμονίας τοῦ λαοῦ. Ἄνευ τῆς ἀσφαλείας οὔτε τὸ ἐμπόριον δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ, οὔτε τὰ κεφάλαια νὰ κυκλοφορήσωσι καὶ ἐπομένως ἄνευ αὐτῶν, οὔτε ὁδοὺς, οὔτε πλοῖα οὔτε ἄλλο τι δύναται ν' ἀποκτήσῃ ἓν ἔθνος. Τὸ νὰ ζητοῦν ὑλικὴν ἀνάπτυξιν χωρὶς προηγουμένως νὰ ζητοῦν τὴν μόρφωσιν κοινωνίας διὰ μιᾶς καλῆς Κυβερνήσεως εἶναι ὅλως διόλου ἐναντίον τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων, διότι ἀγέλη βανδάλων δὲν δύναται νὰ ὑποσχεθῇ οὐδεμίαν ὑλικὴν ἀνάπτυξιν. Λυπεῖται διὰ τοῦτο ἀκούων διαδιδομένας τοιαύτας ἰδέας, αἵτινες μὴ ὑποβαλλόμεναι εἰς αὐστηρὰν ἀνάκρισιν, ἀφίνουσι κακὰς ἐντυπώσεις.

Περαίνων τὸν λόγον του παρατηρεῖ ὅτι προκειμένου περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἕλληνος καὶ περὶ τῆς ὑπερασπίσεως αὐτῶν, δὲν πρέπει ν' ἀποβλέπωμεν εἰς τὴν δαπάνην, καὶ ὅταν μάλιστα ἡ δαπάνη εἶναι τοσοῦτον εὐτελής. Μὴ λησμονήσετε πόσον μέγα θεωροῦσι τὰ μεγάλα ἔθνη τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ὑπηκόων των καὶ ὁποίας μεγάλας θυσίας καταβάλλουσι χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας ἢ τῶν δικαιωμάτων καὶ ἑνὸς μόνου ὑπηκόου. Ἐνθυμηθῆτε ὅτι εἰς τὴν ἀρχαιότητα ὑπῆρξεν ἓν μέγα ἔθνος, ὡς καὶ εἰς τοὺς παρόντας χρόνους, διότι ἐπρόσβευσαν τὴν μεγάλην ἀρχὴν τοῦ νὰ καταστήσωσι σεβαστὰ τὰ δικαιώματα τῶν ὑπηκόων των ὅπου καὶ ἂν εὑρεθῶσι. Καὶ τὴν ἀρχὴν αὐτὴν θέλετε ὑμεῖς νὰ μετρήσητε μὲ τὸν μικρολόγον πῆχυν τῆς δραχμῆς; Ὁμιλοῦντες περὶ δικαιωμάτων μὴ λησμονῆτε ὅτι ὁ πολίτης Ἕλλην ἔχει τὸ πρῶτον καὶ μεγαλείτερον δικαίωμα νὰ εὑρίσκῃ παντοῦ καὶ πάντοτε προστασίαν καὶ ἀσφάλειαν. Τὸ ζήτημα λοιπὸν ὀφείλομεν νὰ τὸ βασανίσωμεν οὐχὶ ὑπὸ τὴν ἐμπορικὴν, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἠθικὴν ἔποψιν. Ὑπάρχουν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος συνάδελφοι ἡμῶν, ἔχοντες ἀνάγκην τῆς προστασίας μας, τὴν

ὁποίαν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτύχουν, ἐὰν δὲν ἔχωμεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πρόσωπα σοβαρὰ καὶ ἀξιοπρεπῆ.

Εἰς τὴν Βουλὴν ἀπόκειται νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀρχὴν αὐτήν. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἡμεῖς θέλομεν μείνει μὲ τὴν εὐχαρίστησιν ὅτι ἀπέναντι τῆς προστασίας, ἣν ὀφείλομεν εἰς τοὺς πολίτας Ἕλληνας, δὲν ἐφείσθημεν οὔτε χρημάτων, οὔτε κόπων, οὔτε θάρρους.

Ἐπέφερεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι μετὰ τὴν λαμπρὰν τῷ ὄντι ἀγόρευσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ δὲν ἀπολείπεται εἰς αὐτὸν ἢ νὰ προσθέσῃ ὀλίγα εἰς συμπλήρωσιν τῶν ὑπ' ἐκείνου λεχθέντων. Καὶ πρῶτον, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν χρησιμότητα τῶν ἐξωτερικῶν αὐτῶν θέσεων, περιττὸν νομίζει νὰ ἐνδιατρίψῃ, ἐπειδὴ ἐκτὸς ὅτι εὐγλώττως ἀνέπτυξε τοῦτο ὁ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσας ὑπουργὸς, αἰσθάνονται τὴν ἀξίαν τῶν θέσεων τούτων πάντες οἱ βουλευταὶ καὶ ἀνεξαιρέτως πᾶς Ἕλλην, καθ' ὅσον οὐδεὶς ἀγνοεῖ τὰς ἐξ αὐτῶν πολιτικὰς ὠφελείας, καὶ ἂν, ὡς ἐρρέθη, ἡ Ἑλλὰς εἶναι πολλοστημόριον ἑνὸς ὅλου, ἂν εἶναι ἡ καρδία τοῦ σώματος, δὲν δύναται νὰ ἀνθέξῃ ἄνευ ἀρτηριῶν καὶ τῆς αὐτῶν λειτουργίας. Αἱ ἀρχαῖαι Ἀθῆναι, μόνην περιφέρειαν ἔχουσαι κατ' ἀρχὰς τὴν φυσικὴν ἔκτασίν των, εἰς τοσοῦτον ἔρθασαν ἰσχύος καὶ μεγαλείου, διότι ἐκ τῶν σπλάγχνων ἐξέπεμπον ἀπανταχοῦ τοὺς πρέσβεις καὶ κατέστησαν τὸ ὄνομά των ἀπανταχοῦ σεβαστόν. Τὴν ἀρχὴν ταύτην δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίσωμεν σήμερον, καὶ ἀληθῶς ἐπὶ τοσοῦτον αἰσθάνεται τὴν ἀληθειαν ταύτην ὁ Ἕλλην, ὥστε καὶ εἰς τὰς λάβας τῆς Κίνας καὶ πανταχοῦ ἐναερώνεται νὰ κυματίζῃ σεμνῶς ἡ σημαία του. Τὰς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν λοιπὸν θέσεις, τοὺς πόδας τούτους τοῦ ἑλληνικοῦ μεγαλείου, δυνάμεθα καὶ πρέπει νὰ καταστήσωμεν ἀργυροῦς καὶ τοῦτο ἄνευ πολλῆς δαπάνης τοῦ δημοσίου. Ἡ ἀνάγκη αὕτη ἐπροανοήθη ἐν καιρῷ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενείων νόμου καὶ ἐντὸς αὐτοῦ ὑπάρχουσιν ὅροι, δίδοντες ἀρυχλὴν γενναιοτέρας ἐκτάσεως τοῦ προξενικοῦ κλάδου, καθ' ὅσον ἐπιθυμητὸν εἶναι ἡ χεὶρ τῆς μητρὸς ἁπανταχοῦ νὰ ἐκτείνηται καὶ ὑπὲρ ὅλων νὰ προνοῇ τῶν τέκνων αὐτῆς. Ἀναγνωρίζοντες ὅμως τὴν τοιαύτην ἀνάγκην, καλὸν εἶναι τῷ ὄντι νὰ ἴδωμεν ἂν καὶ τὰ μέσα ἡμῶν εἶναι ἀνάλογα καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἡμῶν θέσις ἐπιτρέπῃ τοιαύτας δαπάνας. Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς διὰ πραγμάτων ἤδη ἀπέδειξεν ὅτι

οἱ ῥῆσοι τῶν περὶ τούτου ἀγορευσάντων δὲν ἔχουσι βάσιν, καὶ τὸ περὶ οἰκονομικῆς κρίσεως ἐπιχείρημα, τὸ συνεχῶς ἐν ταῖς Βουλαῖς πιστευόμενον, καταψεύδεται, καθ' ὅσον πλοῦτος αἰώνιος τῆς Ἑλλάδος εἶναι ὁ εὐεργετικὸς ἥλιός της, τὸ γόνιμον τῆς γῆς, ἡ ἁπλοτεριότης τῶν κατοίκων της καὶ, πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, θεὸς προστάτης, ἐπαγρυπνῶν καὶ σώζων ἀείποτε τὴν Ἑλλάδα. Λέγων ὅμως ταῦτα, δὲν ἐννοεῖ βεβαίως ν' ἀνοίξωμεν τὰς χεῖρας καὶ διανέμωμεν τὸν δημόσιον πλοῦτον ἄνευ ἀνάγκης· αἱ δαπάναι ἡμῶν πρέπει νὰ ῥυθμίζωνται ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας, ἤτοι, νὰ διατίθενται ὑπὲρ τῶν χρησίμων καὶ κυρίως ἐννοουμένων ἀναγκῶν τοῦ ἔθνους. Ἐκ τῶν ἰδίων μάλιστα τούτων ὡρμωμένη καὶ ἡ Βουλή, ἐζήτησε, ἄλλοτε τὴν προσθήκην προξένου ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἥτις καὶ ἐσημειώθη· ἐπίσης, συνοδεύουσα τὴν ἀνάγκην συστάσεως προξενείου ἐν Βιτωλίοις, ἐζήτησε τὴν προσθήκην αὐτοῦ καὶ θέλει οὐχ' ἧττον ἐνεργηθῆ. Δι' ὁμοίους λοιπὸν καὶ ἄλλους λόγους ἃς πιστεύσῃ ἡ Βουλὴ ὅτι ὁ μετασχηματισμὸς εἰς προξενεῖον τοῦ ἐν Ἀνδριανουπόλει ὑποπροξενείου ἐστὶν ἐκ τῶν ἀναποφεύκτων καὶ τὰ μάλιστα ἀναγκαίων. Ἀφοῦ δὲ τοιοῦτος ὑπάρχουσι λόγοι, δὲν ἐπερίμενε νὰ τὸν ἐρωτήσῃ ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς πόσην μέταξαν παράγει ἡ Ἀδριανούπολις καὶ τί θέλει εἰσπράττει τὸ ἡμέτερον προξενεῖον. Τὰ τοιαῦτα δὲν ἐξετάζονται ἀριθμητικῶς, καὶ ὅταν τὴν σύστασιν τοῦ προξενείου τούτου ὑπαγορεύῃ σπουδαία ἀνάγκη, ὅταν πρόκειται περὶ πρωτασίας ἐν γένει τοῦ Ἑλληνος καὶ λόγοι ὑψηλῶν συμφερόντων ἀπαιτοῦσι τὴν ἀφευκτον σύστασίν του, δὲν πρέπει νὰ παραβάλλωμεν τὰς ἐξ αὐτοῦ ὠφελείας δι' ἁπλῶν ἀριθμῶν. Ἐκτιμῶσι, πιστεύει, πάντες τοὺς λόγους τούτους καὶ συναισθάνονται τὴν ἀνάγκην σπουδαίας ἐκεῖσε προξενικῆς ἀρχῆς, χωρὶς νὰ ἐπιμένωσιν εἰς πλειοτέρους λόγους καὶ ἐξηγήσεις. Ἔχει ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ ὑπουργείου τὰ πλέον ἐσπευσμένα περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἔγγραφα, ἀλλὰ τὰ ἔγγραφα ταῦτα πέποιθεν ὅτι δὲν θέλουν ἀπαιτήσει νὰ προσαγάγῃ, διότι ὁμοιάζουσι τὰ ἐν τῇ Παμπίῃ κειμήλια, ἅτινα δὲν πρέπει νὰ ἐκτίθενται εἰς φῶς ἢ ἀέρα. Εἰς ταῦτα λοιπὸν ἀρκούμενος λέγει, ὅτι ἐν Ἀδριανουπόλει ἀνάγκη νὰ ὑπάρχῃ σπουδαία τις προξενικὴ ἀρχὴ, ἀνωτέρα τῆς τοῦ ὑποπροξένου περιωπῇ, ἴσα τοὐλάχιστον μὲ τὰς τῶν ἄλλων δυνάμεων, καὶ ὡς ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς ἀνεγνώρισε τὴν χρείαν ὑποπροξενείου ἐν Φιλιππουπόλει, ἃς ἀναγνωρίσῃ καὶ τὴν προξεινομένην ταύτην

τὴν ἀνάγκην ἄνευ διασαφήσεων πλειοτέρων. Δὲν εἶναι δὲ οὔτε φόβος μεγάλης τινὸς διὰ τὰς φερομένας προσθήκας δαπάνης, διότι τὰ προξενεῖα ἔχουσι μὲν τὰς δαπάνας αὐτῶν, ἀλλ' ἔχουσι καὶ τὰ ἐσοδά των. καὶ ἀπόδειξις ὅτι ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐμπίπτωμεν προξενείων ἀντὶ δαπάνης ἔχομεν περίσσευμα **117,000** δραχμῶν. Ὅσον δὲ περὶ τῆς γενομένης ἐν τῷ νομοσχεδίῳ συγχωνεύσεως ἑνὸς ἀκολούθου, ἐπαναλαμβάνει ὅτι τοῦτο ἀφορᾷ μᾶλλον τὸ εὐρετήριον τῶν νόμων καὶ δὲν ἔχει ἐπιρροήν τινα ἐπὶ τῆς οὐσίας, διὸ πολλὰ συγγενῆ ἢ ἔτι μᾶλλον ἑτερογενῆ τοῦ προκειμένου ἀντικείμενα πολλάκις συνυπάρχουσιν ἐν τῷ αὐτῷ νόμῳ. Ἡ δὲ θέσις τοῦ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς μνησθέντος ξένου ἤθελεν εἶσθαι πολλὰ δεινοπαθής, ἐὰν, διὰ νὰ λάβῃ ἰδέαν, διήρχετο ὅλους τοὺς παρ' ἡμῖν νόμους. ἐν ᾧ τὸ ἁπλούστερον δι' αὐτὸν εἶναι νὰ καταφύγῃ εἰς τὸν περὶ τούτου πίνακα τῆς Κυβερνήσεως. Περὶ δὲ τῆς διὰ τοῦ νομοσχεδίου προτεινομένης αὐξήσεως μισθῶν τινων καὶ ἄλλοι μὲν, ἰδίως δὲ ὁ βουλευτὴς Ἠλείας πολὺν ἐποίησε λόγον, ἀλλὰ περιεστράφη εἰς γενικήν τινα θεωρίαν, πολλὰ βαθεῖαν βεβαίως, καὶ ὑπὸ τὴν γενικὴν ταύτην ὄψιν πολλὰ τῷ ὄντι ἔχει νὰ εἴπῃ τις. Ὅταν λοιπὸν ἔλθῃ εἰς τὰς Βουλὰς τοιοῦτον περὶ αὐξήσεως ἐν γένει τῶν μισθῶν ἀντικείμενον, οἱ λόγοι τοῦ βουλευτοῦ Ἠλείας δύνανται νὰ ἔχωσι σπουδαίαν βαρύτητα. Ἐνταῦθα ὅμως δὲν πρόκειται περὶ τούτου· πρόκειται ἁπλῶς περὶ ἀναλόγου δικαιοσύνης, περὶ ἰσοδιοπίας τοῦ μισθοῦ τριῶν ἢ τεσσάρων προξένων. Καὶ τῷ ὄντι ἐν ᾧ πάντες ἐν γένει οἱ πρόξενοι λαμβάνουσιν **600** δραχμὰς κατὰ μῆνα, μόνοι οἱ πρόξενοι Κρήτης, Λαρίσσης καὶ Βηρυττοῦ λαμβάνουσι **500**, ἂν καὶ τὰ προξενεῖα ταῦτα δὲν εἶναι ὀλιγώτερον σπουδαῖα καὶ πολυάσχολα παντὸς ἄλλου. Τὸ ἀδίκημα λοιπὸν τοῦτο ὁμολογεῖ ὅτι ἤθελησε νὰ θεραπεύσῃ διὰ τοῦ νομοσχεδίου. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἐν Χίῳ προξένου, περιορίζεται εἰς **350** μόνον δραχμὰς, καὶ διὰ τῆς μισθοδοσίας ταύτης, ἕκαστος ἐννοεῖ, ἀδύνατον εἶναι νὰ ἐπαρκέσῃ τις ὡς πρόξενος. Τοσοῦτον δὲ εἶναι βέβαιον τοῦτο, ὥστε ὁ προσδιορισμὸς τῆς μισθοδοσίας ταύτης ἐτέθη ἐν τῷ περὶ προξενείων νόμῳ ἐναντίον τῆς γνώμης τοῦ τότε ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ. Καὶ εἶπε μὲν ὁ βουλευτὴς Μαντινείας, ἀποκρούων τὴν προτεινομένην αὔξησιν, ὅτι κατὰ τοῦ ἐν Χίῳ προξένου θέλει δοθῇ ἀναφορά, διὸ δὲν πρέπει ν' αὐξηθῇ ἡ μισθοδοσία. Δὲν ἐννοεῖ ὅμως ὁποίαν ἔχει σχέσιν ἡ αὔξησις πρὸς τὸν ὑπάρ-

χοντα ἤδη πρόξενον. Ἐνταῦθα δὲν πρόκειται περὶ ἀτόμου, ἀλλὰ περὶ ἀρχῆς. Ἂν ὁ ἐν Χίῳ πρόξενος ἀποδειχθῇ ἁμαρτήσας, δὲν ἔπεται ὅτι πρέπει νὰ τιμωρηθῇ ἡ θέσις αὐτοῦ, εἰς ἣν δύναται νὰ διορισθῇ ἄλλος. Οὕτω π. χ. προτείνει διὰ τοῦ νομοσχεδίου τὴν αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἐν Κρήτῃ προξενικοῦ γραμματέως· ἀλλ' ἂν τὴν θέσιν ταύτην κατεῖχε Θεοδωρίδης τις καὶ δὲν ἐπολιτεύθη δεόντως, ὁ ὑπάλληλος οὗτος ἐπαύθη καὶ γραμματεύει σήμερον ἄλλος. Ἡ ἀρχὴ λοιπὸν τῆς μισθοδοσίας δὲν ἔχει σχέσιν τινα πρὸς τὸ ἄτομον, ἐνταῦθα δὲ αὐξάνει τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἐν Χίῳ προξένου εἰς 500 δραχμὰς, διότι αἱ 350 εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀρκέσωσι. Καὶ εἶπε μὲν εἷς τῶν βουλευτῶν, ὅτι ἀντὶ ν' αὐξήσωσιν οἱ μισθοὶ, δύνανται ν' ἀρκεσθῶσιν οἱ πρόξενοι εἰς ὀλιγωτέραν ἐπίδειξιν, καὶ ἀντὶ πάσης λαμπρότητος ἄλλης νὰ κοσμηθῶσι διὰ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς τιμιότητος· ἀλλ' ἡ τοιαύτη ἰδέα, ὅσον εὐγενὴς καὶ ἂν εἶναι, ἠδύνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐὰν ἐζῶμεν ἢ ἐπὶ Ἀριστείδου ἢ ἐπὶ τῶν Κατώνων ἐν Ῥώμῃ· εἰς τὸν παρόντα ὅμως αἰῶνα, καὶ μάλιστα ἐν Τουρκίᾳ, ἀρχὴ τοιαύτη δὲν ἐφαρμόζεται. Ὁ Φραγκλῖνος, διάγων ἄλλοτε βακενδύτης ἐν Παρισίοις, ἔλεγεν «ἐν ὅσῳ ἡ πατρίς μου διατελεῖ δούλη, θέλω παρουσιάζεσθαι μ' ἐσχισμένον τὸν ἐπενδύντην» καὶ ἡ πόλις τῶν Παρισίων ἐπῆνει τὴν διαγωγὴν ταύτην. Ἀλλ' ἡ γεννέτειρα τοῦ Φραγκλίνου πέμπει ἤδη τοὺς πρέσβεις αὐτῆς δι' ὅσων ἐνεστι πλειοτέρας λαμπρότητος καὶ περιβάλλει αὐτοὺς δι' ὅλης τῆς δυνατῆς μεγαλοπρεπείας, καθ' ὅσον ἐννοεῖ τὴν ἀνάγκην καὶ θέλει ν' ἀντιπροσωπεύηται ἐπαξίως. Ὡραῖον λοιπὸν ἦτον ἂν μόνον ἀπῃτεῖτο προσὸν ἡ ἐκ τῆς ἀρετῆς λάμψις, ἀλλ' εἰς τοιαύτας ἀποστολὰς πρέπει νὰ ἐξεταζωμεν ἐὰν ἀρκῇ τοῦτο καὶ ὅπου οἱ πρόξενοι ἀποστέλλονται, ἂν φέρῃ ἀποτέλεσμα ἐν Τουρκίᾳ ἡ ἀρετὴ τὸ σχῆμα φέρουσα τῆς πενίας. Ἐνταῦθα δὲ πρόκειται περὶ τῶν ἐν Τουρκίᾳ προξένων, καὶ διὰ τοῦτο περὶ μόνων αὐτῶν ποιεῖ λόγον ἡ ἔκθεσίς του. Ἄλλως τε, ὅταν ἡ τῶν προξένων μισθοδοσία εἶναι μικρὰ, ὅταν ὁ ἱκανὸς δὲν δύναται δι' αὐτῆς νὰ ὑπάρξῃ, ἐπόμενον εἶναι ὅτι φεύγων τὴν προξενικὴν λειτουργίαν, θέλει στρέψει πρὸς ἄλλο τὴν ἱκανότητά του ἔργον, ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὸ μέλλον τῶν τέκνων του. Ἂν λοιπὸν θέλωμεν νὰ ὑπάρξωσιν ἱκανοὶ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ὑπάλληλοι, ἂν θέλωμεν νὰ μορφωθῇ βαθμηδὸν ὁ προξενικὸς κλάδος, πρέπει νὰ χορηγήσωμεν ἐπαρκῆ πρὸς τοῦτο μισθοδοσίαν. Ἀλλ' αἰτιώμενοι αὐτοῦ εἶπον, διὰ τί νὰ μὴ

λέγῃ ἐν τῇ ἐκθέσει ὅτι ὁ πρόξενος πρέπει νὰ εἶναι τίμιος, καὶ ἀπορεῖ διὰ τί δὲν ἐζήτησαν νὰ χαρακτηρίσῃ καὶ τὸ ποιὸν τῆς ἐπιδερμίδος αὐτοῦ. Τὸ προσὸν ὅμως τοῦτο οὐδὲ διενοήθη νὰ σημειώσῃ, καθ' ὅσον ἀφ' ἑαυτοῦ ἐννοεῖται καὶ πᾶς τις ὀφείλει νὰ εἶναι τίμιος, πολὺ δὲ μᾶλλον ὁ ἀξιῶν ἐπίσημον λειτουργίαν. Δὲν δύναται ὅμως νὰ παραλείψῃ, ὅτι μετὰ βαθείας ἤκουσε λύπης ζητοῦντας τινὰς τὸν *καθαρισμὸν* τοῦ προξενικοῦ κλάδου, καὶ ἄλλους ἀποκαλοῦντας τοὺς ἐξωτερικοὺς ὑπαλλήλους λύμην τῆς κοινωνίας, μοχθηροὺς, ἀναξίους καὶ τὰ τοιαῦτα. Οὐχ ἧττον ἐλυπήθη, διότι εἷς τῶν κυρίων βουλευτῶν ἀνέγνω ἀπὸ τοῦ βήματος ἐπιστολὰς, καθαπτομένας διαφόρων προξένων. Τὸ ῥῆμα τοῦτο εἶναι φωνὴ τοῦ ἔθνους εἰς τὸν ἐκτὸς κόσμον, ἔχει ἀντήχησιν εἰς ὅλον τὸ πανελλήνιον καὶ ἀποβαίνει φοβερὸν εἰς πάντα ὑπάλληλον, καταγγελλόμενον εἰς τὸ ἔθνος. Ἀλλ' ἂν τοιαῦτα τὰ ἀποτελέσματα τοῦ βήματος τούτου ὡς πρὸς τοὺς ἐσωτερικοὺς ὑπαλλήλους, πόσον φοβερώτερα εἶναι ἡ θέσις τῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὑπηρετούντων; Πόσα δὲν ἔχουν νὰ ἐνεργήσωσιν οὗτοι, πόσας νὰ ὑπερπηδήσωσι δυσκολίας, πόσους κινδύνους ἴσως νὰ διαφύγωσι ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ μοχθοῦντες καλοῦ, καὶ πρέπει ἐπὶ τέλους ἢ νὰ πατίσωμεν αὐτοὺς μὲ πικρίαν ἢ καὶ νὰ τοὺς ἐκθέσωμεν πρὸς τοὺς ξένους! Πρέπει λοιπὸν νὰ εἱμεθα προσεκτικώτεροι περὶ τὰ τοιαῦτα, πρέπει νὰ ὑποστηρίζωμεν τοὺς προξένους ἡμῶν ἠθικῶς, πρέπει νὰ τοὺς ἐνθαῤῥύνωμεν διὰ παντὸς μέσου νομίμου. Διὰ τοῦτο παρεκάλεσα καὶ ἄλλοτε τοὺς κυρίους βουλευτὰς, καὶ διὰ νὰ μὴ ἐκθέτωμεν τοὺς προξένους ἡμῶν καὶ διὰ νὰ μὴ περισπᾶται ἀπὸ τὰ ἔργα της ἡ Βουλὴ, ὁσάκις ἔχουν παράπονόν τι κατὰ προξένου, νὰ τὸ διαπιστεύωνται αὐτῷ κατ' ἰδίαν. Καὶ ὅταν δὲν λάβῃ ἀμέσως ὑπ' ὄψιν τὴν κατηγορίαν, ὅταν δὲν ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα μεθ' ὅλης τῆς ἀκριβείας, τότε δύναται νὰ τῷ εἴπῃ ὁ βουλευτής «Σὲ εἰδοποίησα ἐν καιρῷ· δὲν ἐνήργησες ὅ,τι ἔδει· ἔρχομαι ἤδη ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ ποιῷ χρῆσιν πρὸ τοῦ πανελληνίου.» Ἀλλ' ἄνευ τούτου, παρακαλεῖ καὶ αὖθις τοὺς κυρίους βουλευτὰς, προκειμένου περὶ ἐξωτερικῶν ὑπαλλήλων, νὰ μὴ καμνωσι χρῆσιν τοῦ βήματος ἄνευ πολλῆς περισκέψεως. Τί δ' ἐννοοῦσι τινες λέγοντες, ὅτι πρέπει νὰ καθαρίσῃ ὁ ὑπουργὸς τὸν προξενικὸν κλάδον; Πρέπει ἆρα μόλις ἐκδοθῇ ἐν ἄρθρον ὑβριστικὸν, μόλις ἀκουσθῇ μία κατά τινος προξένου φωνασκία, νὰ ἐπιφέρῃ τὴν παῦσιν του ἄνευ ἄλλης ἐρεύνης; Ἀλλ' ἤθελεν εἶσθαι ἀνάξιος τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ

Βασιλέως. ἤθελεν εἶσθαι ἀνάξιος τῆς ἐκτιμήσεως τοὐλάχιστον τῆς Βουλῆς, ἂν ἐνεδίδεν εἰς φωνὰς τοιαύτας. Τοὐναντίον μάλιστα θεωρεῖ καθῆκόν του τότε νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ἀθωότητα καὶ ὑποστηρίξῃ αὐτὴν ἔτι μᾶλλον. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι ἐκ τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων τοὺς μὲν εὗρε καὶ διετήρησεν ἐν ὑπηρεσίᾳ, τοὺς δὲ διώρισεν ἀπ᾽ εὐθείας. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς πρώτους, ἐξ ὧν τοὺς πλείονας ἀγνοεῖ, διετήρησεν αὐτοὺς ἐκ τῆς ἰδέας ὁρμώμενος, ὅτι ὑπηρεσία ἄνευ τῆς μονιμότητος ὑπαλλήλων δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ. Ἐν ὅτῳ δὲν ἐπέλθῃ ὁ περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων νόμος, ἡ ἀνωτέρω ἀρχὴ εἶναι οὐσιώδες τοῦ ὑπαλλήλου προσόν, καὶ ἐφ᾽ ὅσον ἐκπληροῖ αὐτὸς καλῶς τὰ καθήκοντά του, ἐφ᾽ ὅσον δὲν περιπίπτει εἰς ἄτοπον, ὁ ὑπουργός, καί τοι δυνάμενος, πρέπει νὰ θεωρῇ ὅτι δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ τὸν παύσῃ. Ἄνευ τῆς ἀρχῆς ταύτης ποτὲ ἴσως δὲν θέλομεν μορφώσει ὑπαλληλίαν. Ἐνόμισε λοιπὸν καθῆκον νὰ διατηρήσῃ ὅσους εὗρεν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, ἐπιτηρῶν ἐννοεῖται, τὴν διαγωγὴν αὐτῶν. Περὶ δὲ τῶν ὑπ᾽ αὐτοῦ διορισθέντων — τὸ λέγει μετὰ παῤῥησίας — ἐγκαυχᾶται διὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν, διότι τοὺς μὲν νεωτέρους ἐξελέξατο κατὰ προτίμησιν μεταξὺ τῶν τελειοδιδάκτων τῆς νομικῆς σχολῆς καὶ πανταχόθεν ἤκουσεν εὐφημίας· ἂν δὲ προσέλαβε καὶ ἀρχαιοτέρους, ἐξελέξατο ἢ ἕνα ἔντιμον δικηγόρον, γνωστὸν διὰ τὰ πεπραγμένα καὶ τὴν παιδείαν του, ἢ ἕνα διακεκριμένον ἐπίσης δικαστήν. Καὶ εἰς μὲν τὸν Βῶλον ἐξεπέμψατο τὸν Κύριον Τριανταφύλλην, εἰς δὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν τὸν ἀξιόλογον νέον Παλαιολόγον. Ἂν δ᾽ ἔπεμψε καὶ ἕνα γηραιὸν ἀγωνιστήν, εἰς τοσαύτας διαπρεψάντα θέσεις καὶ τοσοῦτον ὑπηρετήσαντα τὴν πατρίδα, αὐτὰ εἶναι τὰ πρόσωπα, ἀφ᾽ ὧν πρέπει νὰ καθαρισθῇ ἡ ὑπηρεσία, αὐτὰ εἶναι ἡ λύμη, ἀφ᾽ ἧς πρέπει ν᾽ ἀπαλλαγῇ ὁ προξενικὸς κλάδος; Ἀλλὰ κατὰ τοῦ ἀγωνιστοῦ τούτου ἀπεδόθησαν χῦδες πολλῆς αἰτιάσεως· αὐτὸς ἐλιγωρεῖ τὸ καθῆκόν του· διὰ τὴν ἀδιαφορίαν αὐτοῦ ἀπωλέσθη μία ὑπόθεσις καὶ ἐπῆλθεν εἰς φόνος. Ταῦτα δὲ πάντα ἀναφέρονται ὑπ᾽ ἐφημερίδων. Καὶ ὅμως ἀπέναντι τῶν αἰτιάσεων τούτων, καταπλέον αὐθημερὸν τὸ ἀτμόπλοιον, συνέπεσε νὰ τῷ φέρῃ ἔκθεσιν, δι᾽ ἧς βεβαιοῦται ὅτι ὁ πρόξενος οὗτος κατέβαλε πάντα κόπον πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ὑποθέσεως τοῦ Ἕλληνος ὑπηκόου, παρηκολούθησεν αὐτὴν εἰς ὅλας τὰς δικαιοσύνης τὰς βαθμίδας, καὶ τελευταῖον διὰ τῆς ἐπιρροῆς καὶ προστασίας του κατώρθωσε νὰ σώσῃ τὸν γονέα καὶ αὐτοῦ τοῦ θανάτου, ἴσως

δὲ μετ᾽ ὀλίγον ἐλαττώσῃ καὶ τὴν φυλάκισίν του. Διότι λοιπόν, μετὰ τοιαύτας ἐνεργείας, ἐγράφη μία διατριβὴ κατ᾽ αὐτοῦ (καὶ γνωρίζει πόθεν καὶ διὰ τί ἐγράφη) πρέπει νὰ παύσῃ τὸν ὑπάλληλον τοῦτον; Πιστεύετε; Τοσοῦτον πρόχειρος εἶναι ἡ τῶν ἐκθέσεων χρῆσις, ὥστε τῷ ὑποβληθησαν ἀρκεῖται καὶ κατ᾽ αὐτοῦ τοῦ Παλαιολόγου. Εἰς ἄλλην περίστασιν ἔλαβεν αὐθημερὸν πέντε ἀναφορὰς καθ᾽ ἑνὸς προξένου, τὴν ἐπιοῦσαν ἄλλας, μετ᾽ οὐ πολὺ ἄλλας πάλιν· 13 ἐν συνόλῳ. Καὶ τί εὗρεν ἐν τούτοις; Ὅτι αἱ πλείσται ἦσαν διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς γεγραμμέναι καὶ παρωτιζόντο ἐν παραλλαγῇ ὡς ὑπὸ ἄλλων γραφεῖσαι. Καὶ ὅμως τοσαύτην ἀκρίβειαν σκοπεῖ περὶ τὰ τοιαῦτα, ὥστε δὲν ἀρνεῖ ἀναφοράν, δὲν ἀρνεῖ κατηγορίαν, δι᾽ ἣν νὰ μὴν ὑποβάλῃ εἰς ἀνακρίσεις τοὺς κατηγορουμένους, καὶ ἔχουν ὅλοι πικρὰ παράπονα κατ᾽ αὐτοῦ. Καθ᾽ ἑνὸς τῶν προξένων τούτων εἶχε λάβει ἀναφοράν τινα· μετεπέμψατο αὐτὸν εἰς Ἀθήνας, καὶ ἅμα ἦλθε, διέταξεν ἀνακρίσεις εἰς τὴν Εἴραν τοῦ προξενείου του. Αἱ ἀνακρίσεις ἐν τούτοις ἀπέδειξαν τὸ ἐναντίον καὶ ἐγράφησαν ἐκεῖθεν αἱ λαμπρότεραι ὑπὲρ τοῦ προξένου ἐκθέσεις. Ἔπρεπεν ἄρα νὰ παύσῃ τὸν πρόξενον καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ λεγομένου *καθεστῶτος*; Ὄχι· ὁ ὑπουργός, εἰς περιστάσεις τοιαύτας, πρέπει νὰ θέτῃ τὸ στῆθός του ὑπὲρ τοῦ συκοφαντουμένου ὑπαλλήλου, καὶ, ἂν εἶναι ἀνάγκη, νὰ δέχηται αὐτὸς τὰς βολάς, παρὰ νὰ ἐνδίδῃ εἰς φωνασκίας. Ἓν πάθος ἀτομικὸν, ἓν συμφέρον πολλάκις ἀρκοῦσι νὰ προκαλέσωσι μίαν ἀναφοράν. Ὁ βουλευτὴς ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ βλέπει τὸ κακὸν μέρος μόνον καὶ ἐκ φιλοπατρίας ἀγανακτεῖ· ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ καὶ τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ τοῦ πράγματος περιστατικὰ, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει ὁ βουλευτὴς νὰ πείθεται εἰς τὰς ἐξηγήσεις τοῦ ὑπουργείου, χωρὶς ἄνευ αἰτίας νὰ προτείνῃ *καθεστῶτα*. Μὴ ὑπαρχούσης λοιπὸν ἐνταῦθα τοιαύτης ἀνάγκης, συμπεραίνει ὅτι τὸ ναυαγεῖον περιορίζεται εἰς τὴν ἀπαίωσιν τεσσάρων προξένων καὶ τὴν αὔξησιν τοῦ μισθοῦ γραμματέων τινῶν, προστιθεμένων ἑνὸς χιλιάρους καὶ ὀλίγων γροσίων. Καὶ εἰς τοῦτο, νομίζει, ἔπρεπε νὰ περιορισθῇ ἡ συζήτησις. Ὅσον δ᾽ ἀφορᾷ τὰ ἐν Τύνιδι καὶ Τριπόλει προξενεῖα καὶ τὰ ὑποπροξενεῖα Πάρνης καὶ Πύργου, παρατηρεῖ, ὅτι ἀπαιτεῖται νὰ μετατεθῶσιν ἐκ τούτων εἰς ἄλλους κατηγορίαν, ἵνα δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ δίδῃ καὶ εἰς αὐτὰ τὸ ἐξ 100 δραχμῶν τελειμένον μισθίον ἐπιμίσθιον· ἀλλὰ καὶ ἡ μεταβολὴ αὐτοῦ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς συζητή-

τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅτε θέλει ἀποφασίσει ἡ Βουλὴ ἂν παραδέχηται τὴν δαπάνην ταύτην.

Προσεθηκεν ἄλλος, ὅτι τρεῖς ἤδη ἡμέρας συζητεῖται ἐναγωνίως ἡ δαπάνη 83,000 δραχμῶν, τὰς ὁποίας ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἐζήτησε διὰ τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ἐν τούτοις εἰς δύο ἤδη βουλευτικὰς Συνόδους δὲν εἶδε νὰ κατεξαναστῇ ποτὲ ἡ Βουλὴ ζητοῦσα λόγον δι' ὁποιανδήποτε φερομένην δαπάνην, ἐνῷ τρεῖς ἤδη ἡμέρας ῥαγδαῖαι γίνονται ἀγορεύσεις, ὡς ἂν ἐπρόκειτο περὶ ἑκατομμυρίων. Καὶ πῶς δὲν ἐνθυμεῖσθε ὁποῖα ἐνήργησε καθ' ἡμῶν μεγάλη τις δύναμις χάριν ἑνὸς Πασσιρίκου, καὶ ἡμεῖς φειδόμεθα σήμερον εὐτελοῦς ποσοῦ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἑνὸς ἢ δύω προξενείων, τὰ ὁποῖα συμφέρον ἐθνικὸν ἀπαιτεῖ; Δὲν εἶναι λοιπὸν δικαία ἡ κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν μονομερὴς αὕτη ὑπόθεσις, ἢ ἂν ἡ Βουλὴ θέλῃ, ἂς φέρῃ ἀπ' εὐθείας κατηγορίαν τινὰ κατ' αὐτοῦ ἢ καθ' ὅλου τοῦ ὑπουργείου, καὶ τότε σκεπτόμεθα τί θὰ πράξωμεν. Ἄλλως τε τίς ἐξ ἡμῶν δύναται νὰ γνωρίζῃ ὅτι δὲν πρέπει νὰ συστηθῇ προξενεῖον ἐν Ἀδριανουπόλει; Ἔχομεν πρόσωπον εἰς Κωνσταντινούπολιν πρόσωπον ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων οἰκογενειῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἡ διὰ τοῦ νομοσχεδίου φερομένη πρότασις θέλει εἶναι βεβαίως καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ πρέσβεως τούτου. Δὲν γνωρίζει ἐκεῖνος ποῖαι αἱ κατὰ τὴν περιφέρειάν του ἀνάγκαι τοῦ προξενικοῦ κλάδου; Καὶ ἂν οὗτος ἐπρότεινε τὴν σύστασιν προξενείου ἐν Ἀδριανουπόλει, εἴμεθα ἡμεῖς εἰς θέσιν νὰ εἴπωμεν, ὅτι δὲν εἶναι ἀναγκαία; Παύων, ὑποστηρίζει τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου, καθ' ὅσον εἰς τοιαῦτα ζητήματα τὸ ὑπουργεῖον δύναται νὰ γνωρίζῃ ποῖαι αἱ τῆς ὑπηρεσίας ἀνάγκαι.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι οἱ μέχρι τοῦδε ἀγορεύσαντες ἀπέκρουσαν τὸ ὑπ' ὄψιν νομοσχέδιον, κηρυχθέντες κατὰ τῆς προσθήκης ὑπαλλήλων καὶ τῆς αὐξήσεως τῶν μισθοδοσιῶν. Ἀλλ' ἐὰν ἐξετάσῃ τις τὴν ὑπουργικὴν ἔκθεσιν, παρατηρεῖ ὅτι πρόκειται περὶ βελτιώσεως τοῦ ἐν Τουρκίᾳ προξενικοῦ κλάδου, καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην συμφωνεῖ ὅτι οἱ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ἡμέτεροι πρόξενοι μεγάλα ἔχοντες νὰ προστατεύτωσι συμφέροντα ἐθνικά, πρέπει νὰ εἶναι κατάλληλοι πρὸς τὴν ἀποστολήν των καὶ νὰ ἔχωσιν ἀνάλογα μέσα ὑπάρξεως. Τὸ νομοσχέδιον ὅμως συμφωνεῖ μετὰ τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ ὑπουργοῦ ἀναφερομένων; ἐκπληροῦται δ' αὐτοῦ ὁ σκοπὸς, ὃν δεικνύει ἡ ἔκθεσις; Δυ-

στυχῶς δὲν δύναται νὰ τὸ βεβαιώσῃ, καὶ πᾶσα τοῦ νομοσχεδίου διάταξις εἶναι ἁπλῆ θεραπεία προσώπων καὶ οὐχὶ βελτίωσις τῆς ὑπηρεσίας. Καὶ ἀληθῶς· τί σημαίνει ἡ διὰ τέσσαρα προξενεῖα φερομένη αὔξησις κατὰ δραχμὰς 100; Ποία ἡ ἐκ τῆς προσθήκης ἐνὸς γραφέως ὠφέλεια, καὶ ποίαν θέλει φέρει βελτίωσιν ἡ προσθήκη δύω γιανιτζίδων; Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θέλουν προστατευθῇ ἐν Τουρκίᾳ τόσα συμφέροντα καὶ θέλει τηρηθῇ ἡ Ἑλληνικὴ ἀξιοπρέπεια; Ὄχι· τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν τακτοποίησιν τῆς ὑπηρεσίας, τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων καὶ τὴν ἀκριβῆ ἐπιτήρησιν τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν. Διὰ τὴν ἔλλειψιν δὲ τούτων πάντων περιέπεσαν τινες εἰς τὰ λυπηρὰ λάθη ἐκεῖνα, δι' ἃ τοσαῦτα ἐρρέθησαν. Ὅταν δὲ εἷς γραμματεὺς στολάρχου τῆς Τουρκίας διορίζεται πρόξενος τῆς Ἑλλάδος, τί περιμένετε; νὰ προστατεύτωσιν οἱ τοιοῦτοι συμφέροντα ἐθνικά; νὰ σεβασθῶσι τὴν ἐθνικὴν τιμὴν καὶ ἀξιοπρέπειαν; Δὲν θέλει δὲ νὰ παραδεχθῇ τὰς κατὰ τῶν ἐν Ἠπείρῳ καὶ Βουκουρεστίῳ προξένων ἀποδοθείσας χθὲς αἰτιάσεις, καὶ θεωρεῖ αὐτὰς ἐμπνευσιν κακοβούλου συκοφαντίας, διότι ἄνδρες προσενεγκόντες τὸ αἷμα καὶ τὴν περιουσίαν των ὑπὲρ τῆς πατρίδος, δὲν ἀτιμάζουσιν ἤδη τὸ γῆρας αὐτῶν περιπίπτοντες εἰς τοιαύτας πράξεις. Ἐπανερχόμενος δ' εἰς τὸ νομοσχέδιον, λέγει, ὅτι ἡ Ἑλλὰς πρὸς τὴν Ἀνατολὴν εἶναι ὅ,τι ὁ ὀφθαλμὸς πρὸς τὸ σῶμα· ἂν λοιπὸν ἐντὸς τοῦ νομοσχεδίου ὑπῆρχεν ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ταύτῃ ἓν σχέδιον, ἂν ἐκανονίζετο σκοπιμώτερον ὁ προξενικὸς κλάδος, ἂν ἐγίνετο ἄλλη τῶν προξενείων διαίρεσις καὶ γενναία ἐδίδετο μισθοδοσία, οὐδεμία ἤθελεν ὑπάρξει τότε ἀντίρρησις. Ἐπίσης, ἂν ἐλαμβάνετο κατάλληλόν τι μέτρον διὰ τὸ ἐν Ἱερουσαλὴμ προξενεῖον· ἂν ἐλαμβάνετο πρόνοια διὰ τὸν Δούναβιν, τὸ ἀντικείμενον τοῦτο τῶν εὐρωπαϊκῶν σκέψεων καὶ κέντρον πρώτιστον τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας· οὐδεὶς καὶ τότε ἤθελεν ἀντιλέξει. Φέρετε λοιπὸν ἓν σχέδιον κυβερνητικοῦ νοὸς, ἓν σχέδιον πλῆρες, μελετημένον, καὶ οὐδεὶς θέλει ἀντιτείνει. Τὰ προσωρινὰ ὄμως αὐτὰ ἐμβαλλώματα δὲν ὠφελοῦσι· δαπανώμεθα μόνον εἰς μάτην χωρὶς νὰ προσεγγίζωμεν τὸν σκοπὸν, καὶ τὰ τοιαῦτα μέτρα ὁμοιάζουν τὸ ἐπικονίαμα, πεσόντος τοῦ ὁποίου, καταρρέει τὸ ὅλον. Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐδώκαμεν μεγάλην δικαιοδοσίαν εἰς τοὺς πρόξενους· εἰς χεῖρας αὐτῶν συγκεντροῦται πᾶν εἶδος ἐξουσίας, καὶ ἐπομένως οἱ εἰς τοιαύτας θέσεις ἀποστελλόμενοι πρέπει νὰ ἦναι πρόσωπα διακεκριμένα καὶ ἱκανὰ ν' ἀντιπρο-

σωπεύσωσι τὴν ἑλληνικὴν ἀξιοπρέπειαν. Ἀποκρούει λοιπὸν τὸ νομοσχέδιον οὐχὶ λόγῳ τῆς ζητουμένης δαπάνης, ἀλλὰ διότι περιττὴ ἡ τοιαύτη δυπάνη καὶ δὲν θέλει συντελέσει ἡ εἰς περιποίησιν προσώπων.

Καὶ ἄλλος δέ τις ἐπέρερεν ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐδημοσίευσεν ἔκθεσιν, ἀρορῶσαν τὸν κλάδον αὐτοῦ, ἢ τις τῷ προξενεῖ τιμὴν οὐχὶ διὰ τὴν ἀκρίβειαν αὐτῆς, διότι ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην δὲν τὴν ἐξέτασεν, ἀλλὰ διότι ἐμφανισθεὶς εἰς τὴν δημοσιότητα, εἶπεν· « ἐγὼ ἐπιχειρῶ ὅ,τι οὐδεὶς ἐπιχείρησε· ῥίπτω εἰς τὸ κοινὸν μίαν ἔκθεσιν καὶ πᾶς τις δύναται νὰ τὴν κρίνῃ. » Ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως λοιπὸν ταύτης, λαβὼν ἀφορμὴν, ὡμίλησε καὶ ὁ ἀγορεύων, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπελθών, τῷ εἶπεν, ὅτι δὲν ἔπραξεν ἑλληνικῶς. Πῶς ὅμως; ἀφοῦ ῥίπτει μίαν ἔκθεσιν ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ καὶ δίδει τὸ δικαίωμα εἰς ἕκαστον νὰ τὴν κρίνῃ, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ βουλευτὴς νὰ ἐξετάσῃ αὐτὴν, ἢ εἶναι ἁμάρτημα εἰς τὸν βουλευτὴν νὰ ἐρευνᾷ εἰς ποίαν κατάστασιν εἶναι τὸ ἔθνος του; Ἂν δ' ἡ ἐξέτασις δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ, ὡς λέγει ὁ ὑπουργὸς, καὶ τότε πάλιν ὁ ἀγορεύων δὲν ἔπραξεν ἑλληνικῶς ἢ αὐτὸς ὁ Κ. ὑπουργὸς, ὅστις ἐβάψεν ἐν τῷ μέσῳ τὴν ἔκθεσιν; Τὸ κατ' αὐτὸν ὅμως, οὐ μόνον δὲν ἥμαρτε, ἀλλὰ καὶ ἐξετέλεσε τὸ καθῆκόν του ἐξετάσας τὴν ἔκθεσιν, διότι πᾶς ὁ μὴ ἐξετάζων δὲν ἀνευρίσκει τὴν ἔλλειψιν καὶ ἐπομένως δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν θεραπείαν αὐτῆς. Ἐπειδὴ ὅμως φρονεῖ ὅτι πολιτικοὶ λόγοι μᾶς ὑπαγορεύουσι νὰ δείξωμεν κατὰ τοῦτο προφύλαξίν τινα, λαμβάνει πρὸς χάριν του ὡς θέμα τὸ παρελθὸν, καὶ παρατηρεῖ ὅτι τῷ 1851 αὐτὸς ὁ ἀγορεύων μετὰ τοῦ νῦν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἐζήτησαν ὁμοφώνως νὰ ἐπενεχθῇ βελτίωσίς τις εἰς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν. Καὶ ὅμως οὐδεὶς ὑπάλληλος παρεπέμφθη εἰς δίκην χωρὶς νὰ μὴ ἀπολυθῇ ὡς ἀθῶος, ἐνῷ πολλοὶ τούτων ἐπλούτησαν ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ δημοσίου, καὶ εἷς Σχίζας π.χ. ἔχων μισθοδοσίαν 200 δραχμῶν, ἐξῆλθε μὲ περιουσίαν 30,000. Ἐκ τῶν τοιούτων λοιπὸν ὁρμώμενος παραδειγμάτων ἐζήτησε νὰ λαμβῇ πρόνοιά τις ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου, καὶ τοῦτο παροργίζει τοὺς ὑπουργοὺς καὶ ἔρχονται νὰ μᾶς ἀπειλήσωσιν. Δὲν φοβᾶται λοιπὸν ὁ ἀγορεύων οὐδὲ καταγγέλλει αὐτὸς τὴν κατάρασίν μας, ἀλλ' οἱ ὑπουργοὶ, οἵτινες ἀντὶ νὰ συναισθανθῶσι, προβαίνουσιν αὐξάνοντες τὰς δαπάνας, καὶ μᾶς λέγουσι μάλιστα, ὅτι, ἀφοῦ ἀπὸ δικαστήρια ἑκατομμύρια ἀνέβησαν τὰ εἰσοδήματά μας εἰς 18.

πρέπει κατὰ λογικὴν συνέπειαν ν' αὐξήσωσιν οἱ μισθοὶ τῆς ὑπαλληλίας. Τὸ πικρότερον ὅμως εἶναι ὅτι εἰς τὸ περὶ προξενείων ζήτημα εἶπε πρὸς τοῖς ἄλλοις ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς νὰ μὴ ἐξετάσωμεν αὐτὸ μὲ τὸν πῆχυν τῆς ὠφελείας, ὡς νὰ ὑπάρχῃ ἕλλην δυνάμενος νὰ ἔχῃ τοιαύτην ἰδέαν. Ὅλαι αἱ δυνάμεις ἔχουσιν ἐστραμμένην τὴν προσοχὴν των ἰδίως εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, καὶ τοῦτο τὰς ἀναδεικνύει μεγάλας, ἐπειδὴ ὅταν μία δύναμις ῥίπτῃ χάριν ἑνὸς ὑπηκόου της μέχρι τηλεβόλου, πάντες σπεύδουν νὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν προστασίαν της, πάντες νὰ συμμαχήσωσι μετ' αὐτῆς. Ὅταν λοιπὸν ὅλα τὰ ἔθνη πρὸ πάντων μεριμνῶσι διὰ τὸ ἐξωτερικὸν, πολὺ μᾶλλον ὀφείλομεν ἡμεῖς τοῦτο. Ἐντεῦθεν καὶ κατὰ τὴν χθεσινὴν ἀγόρευσίν του εἶπεν· « μὴ θεωρῆτε ἀσφαλῆ τὴν Ἑλλάδα, ὅταν δὲν διατελῇ συνδεδεμένη μετὰ τῶν ἐντὸς ἀδελφῶν μας· » καὶ ὅτι « ἔχομεν καθῆκον ἐντὸς τῆς γείτονος ἐπικρατείας νὰ ἐπιβλέπωμεν αὐτὴν ὡς πρὸς τὴν διαγωγήν της ἐπὶ τῶν ὁμοθρήσκων ἡμῶν. » Καὶ τῷ ὄντι, ἂν αἱ δυνάμεις ἔχωσι τὸ δικαίωμα καὶ ἐπεμβαίνουν πολλάκις εἰς τὴν διαγωγὴν τῆς Τουρκίας, ἡμεῖς, ὅσον ἀδύνατοι καὶ ἂν εἴμεθα, σφάλλομεν ἐρωτῶντες πῶς φέρεται πρὸς τὸν Θεσσαλὸν καὶ τὸν Θρᾷκα; αὐτὸς λοιπὸν ὁ ἔχων τοιαύτας ἀρχὰς, ὁ θέτων καὶ τὸν Βούλγαρον καὶ τὸν Σέρβον ὑπὸ τὴν ἑλληνικὴν προστασίαν, ἐζήτησε νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα ὑπὸ τὸν πῆχυν τῆς ὠφελείας; Ὄχι βεβαίως, ἀλλ' ἐζήτησε καὶ ζητεῖ νὰ διοικεθῶσιν εἰς τὰς προξενικὰς θέσεις ἄνδρες μὲ χαρακτῆρα καὶ τιμιότητα, καὶ ὄχι ὅτοι ἐπιτηδεύονται ὀλίγας γαλλικὰς φράσεις. Ἔνεκα τῶν τοιούτων μάλιστα τί συνέβη; Μᾶς ἀπεκήρυξαν ἐν Εὐρώπῃ καὶ δὲν δέχονται τὴν ἀσφάλειάν μας διὰ τὰς γενομένας δυστυχῶς ναυταπάτας· ταῦτα δὲ πάντα προέρχονται ἐκ τῶν κακῶν ἐξωτερικῶν ὑπαλλήλων.

Ἐνταῦθα ὑπολαβόντος τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι πᾶν ὅ,τι εἶπεν ἐπιμένει ὑποστηρίζων ὅτι βασίζεται εἰς πράγματα καὶ εἰς ἔγγραφα· καὶ ὅτι, ἂν ἡ Βουλὴ θεωρήσῃ ἐξαντληθεῖσαν τὴν συζήτησιν, προκαλεῖ τὸν ἀνωτέρω ἀγορεύσαντα νὰ ἐπανέλθῃ ἂν θέλῃ, εἰς τὸ περὶ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως ζήτημα μέχρι τῆς ἐντελοῦς αὐτοῦ ἐξαντλήσεως· ἀπήντησεν οὗτος, ὅτι ἐφ' ὅσον διατελεῖ βουλευτὴς, εἶναι πρόθυμος νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν περὶ τούτου συζήτησιν εἴτε κατὰ τὴν παροῦσαν, εἴτε κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον.

Γενομένης ἐνταῦθα ἐνστάσεως ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ὑπολείπετο πλήρης, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, ἐξ οὗ ἀπεδείχθη

τὸ ἀληθὲς τῆς ἐνστάσεως. Οὕτω δὲ ὁ πρόεδρος ἀναβαλὼν τὴν ἐξακολούθησιν ἐπὶ τὴν προσεχῆ δευτέραν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος

ΔΗΜ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ, Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Διαμάντης.

Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΔ'.

Τῆς 10 Φεβρουαρίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ προσθήκης ἐξωτερικῶν τινων ὑπαλλήλων κτλ. νομοσχεδίου, ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, παρεδέχθη ὅτι θεωρεῖ ἐξηντλημένην τὴν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου συζήτησιν, οὕτω δ' ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σ. Δοκὸν καὶ Χ. Θεοχαρόπουλον, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ᾠδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ διὰ ψήφων 66 κατὰ 11.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθήκης προξενικῶν θέσεων καὶ λ. π., ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λύντος		Ἀντ. Καμπάνης	Ν
Δημήτριος Ὀρεινός		Δημήτριος Τσόκρης	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Ἀνδρέας Δανόπουλος	
Π. Καμπάνης	Ν	Νικόλαος Ἰατρός	
Γ. Καΐρης		Γεώργιος Σκοῦρος	Ν

Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Κωνστ. Πλαπούτας	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	Ο
Ἠλίας Καραγιάννης		Πέτρος Δελιγιάννης	Ν
Σωτήριος Στράτος	Ν	Ἀνδρέας Σοφιανός	Ν
Δημήτριος Νάκος	Ν	Ἐμμ. Ἀντίπας	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Γ. Πανοπριοτόπουλος	
Π. Τανταρίας	Ν	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Θ. Τσαννετάκης		Νικόλαος Ματθαίου	Ν
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν
Α. Παπαθανασίου		Σ. Κοπανίτσας	Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Ἰω. Βαλασόπουλος	Ν
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Ν. Λεώπουλος	Ν
Σταμάτιος Μήτσας		Γ. Π. Γιατράκος	
Ἀνδρέας Ζέρβας		Λουκᾶς Στεφάνου	Ν
Γ. Γιαλθάσης	Ν	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	
Ν. Γρανίτσας	Ν	Ἰ. Ν. Ταμπακόπουλος	Ο
Γ. Βελῆς	Ν	Μιχαὴλ Σκαλιστήρης	
Γ. Σιρπάνος		Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	
Σ. Χ Στεφανόπουλος	Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος	
Λύσανδρος Βιλαέτης	Ο	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Αὐγερινός		Α. Μαυροειδής	
Σόλων Κρεστενίτης	Ν	Α. Τσάκας	Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου		Γ. Κεράλας	Ν
Γεώργιος Διαμάντης		Κ. Κουρκουμέλης	Ν
Ν. Βαρβαρῆγος	Ν	Γ. Γουλιμῆς	Ν
Α. Δεκιγάλας	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	
Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν	Παναγιώτης Παπατσώνης	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ο	Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ο
Λεων. Ν. Πετμεζᾶς	Ν	Ἰω. Προβελέγιος	
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν	Ἰω. Ταταράκης	
Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν	Σ. Βαρότσης	Ν
Γεώργιος Περωτής	Ν	Χ. Σουμαρίπας	
Ἰωάννης Ζάρκος	Ν	Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	Ν
Α. Κοντόσαυλος		Α. Παπαδημητριάδης	Ν
Βελισάριος Νικολαΐδης		Ν. Καναβός	Ν

Ἰωάννης Εὐσταθίου	. . .	N	
Γεώργιος Ἰατρός	. . . .		
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	.	O	
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	.	O	
Νικόλαος Πιερράκος	. . .		
Γρηγόριος Πατριαρχέας	. .		
Στ. Καπετανάκης	. . . .		
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	. .		
Χ. Χριστόπουλος	. . . .	N	
Π. Κανελλόπουλος	. . .	N	
Νικόλαος Μοσχούλας	. . .		
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	. .	N	
Ν. Πανουριᾶς	. . . . .		
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	. . . .	N	
Κωνσταντῖνος Βλάμης	. . .		
Ἀνδρέας Χ. Λόντος	. . .		
Περικλῆς Καλαμογδάρτης	. .		
Π. Πατρινὸς	. . . . .		
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	. . . .	O	
Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	. .	N	
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	. .	O	
Ἠλίας Καφάπουλος	. . .		
Γεώργιος Μπάστας	. . .		
Ἰω. Σκαβέντσος	. . . .	O	
Γ. Νικολάου	. . . . .	N	
Μιχαὴλ Σολωμὸς	. . . .		
Κωνστ. Πλατὺς	. . . .	N	
Γεώργιος Ναύτης	. . . .	N	
Αν. Ρενουάρδος	. . . . .	N	
Ἰωάννης Σαγρέδος	. . . .		
Παναγιώτης Ψάθης	. . .	N	
Ἀντ. Ἀρμάος	. . . . .	N	
Δημ. Πολυχρονόπουλος	. . .		
Κυριάκος Πανηρόπουλος	.	O	
Ἀναγνώστης Παπατσώρης	.	N	
Γεώργιος Ι. Στάϊκος	. . .	N	
Δημήτριος Στάϊκος	. . .	N	
Βασίλειος Κριεζῆς	. . . .		
Κυριάκος Δουζίνας	. . .	N	
Δημήτριος Βαυδούρης	. .	N	
Παντοπέων Κοντουριώτης	.		
Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	. . .	N	
Πέτρος Χ. Πέτρου	. . .	N	
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	. . .		
Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	.	N	
Σ. Σκουμπουρδῆς	. . . . .		
Αὐγερινὸς Ἀθέρωφ	. . . .		
Νικόλαος Β. Μπουδούρης	.		
Α. Μάντζαρης	. . . . .	N	

Ἀκολούθως ἀνέπτυξεν ὁ πρόεδρος, ὅτι πρὸ τῆς συζητήσεως τῶν καθέκαστα ἐπέρχεται ἡ γνώμη τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων, προτείνοντος τὴν εἰς δύω διαίρεσιν τοῦ νομοσχεδίου, ἕνα εἰς τὸ μὲν τεθῇ ἡ ζητουμένη προσθήκη ἑνὸς ἀκολούθου ἐν τῷ ὑπουργείῳ, εἰς δὲ τὸ ἕτερον, τὸ περὶ προξενικῶν ὑπαλλήλων ἐν γένει. Ἐπειδὴ δὲ τὴν γνώμην ταύτην, ἣν συμμερίζεται καὶ ἡ τῆς ἐπιτροπῆς μειοψηφία, ὑποστηρίζει καὶ ἕτερος βουλευτὴς, θέλει ἐρωτηθῇ τὸ Σῶμα ἂν παραδέχηται, κατὰ τὴν ἀνωτέρω γνώμην, τὴν εἰς δύω διαίρεσιν τοῦ νομοσχεδίου.

Οὕτω δὲ γενομένης ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης ψηφοφορίας ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ψηφολέκτας ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν διαίρεσιν τοῦ νομοσχεδίου διὰ ψήφων 57 πρὸς 21.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξ ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν περὶ διαιρέσεως πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	. . . .		Ἀνδρέας Λύγερινός	. . . .
Δημήτριος Ὀρεινός	. . .		Σόλων Κρεστενίτης	. . . N
Ἀντώνιος Βενιζέλος	. . . .		Δημήτριος Ἀθανασίου	. . .
Π. Καμπάνης	. . . .	O	Γεώργιος Διαμάντης	. . .
Γ. Καΐρης	. . . . .		Ν. Βαρβαρῆγος	. . . . O
Ἀντ. Καμπάνης	. . . .	O	Α. Δεκιγάλας	. . . . . N
Δημήτριος Τσόκρης	. . .	N	Ἰω. Λορεντσιώδης	. . . . O
Ἀνδρέας Δανόπουλος	. . .		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	. N
Νικόλας Ἰατρός	. . . .		Λεων. Ν. Πετμεζᾶς	. . . O
Γεώργιος Σκούρος	. . .	O	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	O
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	. .	O	Ἠλίας Παππαδαῖος	. . . O
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	. . . .		Γεώργιος Περωτὴς	. . . . O
Σταῦρος Βλάχος	. . . .	N	Ἰωάννης Ζάρκος	. . . . . O
Ἠλίας Καραγιάννης	. . . .		Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	. .
Σωτήριος Στράτος	. . .	O	Α. Κοντόσταυλος	. . . .
Δημήτριος Νάκος	. . . .	O	Βελισάριος Νικολαΐδης	. .
Φίλων Φίλωνος	. . . .	O	Ἰωάννης Μπαλάφας	. . . .
Θεόδωρος Γριβᾶς	. . . .		Κωνστ. Πλαπούτας	. . .
Νικόλαος Τσέλιος	. . .	O	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	. . . N
Π. Τανταρίας	. . . .	O	Πέτρος Δελιγιάντης	. . . O
Δ. Π. Πετροπουλάκης	. . .	O	Ἀνδρέας Σοφιανὸς	. . . O
Θ. Τσανετάκης	. . . .		Ἐμ. Ἀντίπας	. . . . O
Γεώργιος Κανδύλης	. . .	N	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	. . . O
Α. Παπαθανασίου	. . .		Εὐθ. Κανελλόπουλος	. . .
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	. .		Γ. Πανοπριφτόπουλος	. .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	. .		Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	. . .
Σταμάτιος Μήτσας	. . .		Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	. . .
Ἀνδρέας Ζέρβας	. . . .		Νικόλαος Ματθαίου	. . O
Γ. Γιολδάσης	. . . .	O	Ν. Χ. Παναγιώτου	. . . . O
Ν. Γρανίτσας	. . . .	O	Σ. Κοπανίτσας	. . . . O
Γ. Βελῆς	. . . . .	O	Ἰω. Βαλασόπουλος	. . . . O
Γ. Σιρπάνος	. . . . .		Ν. Λεόπουλος	. . . . O
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	. .	O	Γ. Π. Γιατράκος	. . . . N
Δύσανδρος Βιλαέτης	. .	N	Λουκᾶς Στεράνου	. . . . O

Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	.	Κωνσταντῖνος Βλάμης	. . .
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	. . N	Ἀνδρέας Χ. Λόντος	. . .
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης	. . .	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	.
Γ. Ν. Ρεβελιώτης	. . . .	Π. Πατρινός	. . . . .
Β. Π. Δημητρακόπουλος	. .	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	. . . . N
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	. O	Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	. . O
Α. Μαυρειδής	. . . . .	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	. . . N
Δ. Τσάκας	. . . . . O	Ἠλίας Καράπαυλος	. . .
Γ. Κεφάλας	. . . . . O	Γεώργιος Μπάστας	. . .
Κ. Κουρκουμέλης	. . . O	Ἰω. Σκαβέντσος	. . . . . N
Γ. Γουλιμᾶς	. . . . . O	Γ. Νικολάου	. . . . . O
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	.	Μιχαὴλ Σολωμός	. . . .
Παναγιώτης Παπατσώνης	. .	Κωνστ. Πλατύς	. . . . O
Σπ. Ἀντωνόπουλος	. . . . N	Γεώργιος Ναύτης	. . . . N
Ἰω. Προβελέγιος	. . . . .	Ἀν. Ρενουάρδος	. . . . . O
Ἰω. Ταταράκης	. . . . .	Ἰωάννης Σαγρέδος	. . . .
Σ. Βαρότσης	. . . . . O	Παναγιώτης Φάβης	. . . O
Χ. Σουμαρίπας	. . . . .	Ἀντ. Ἀρμάος	. . . . O
Δ. Δημητρακόπουλος	. . .	Δημ. Πολυχρονόπουλος	. .
Μ. Μιχαλόπουλος	. . . . O	Κυριάκος Πυνηρόπουλος	. N
Α. Παπαδημητριάδης	. . O	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	. O
Ν. Καναβὸς	. . . . . O	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	. . O
Ἰωάννης Εὐσταθίου	. . . O	Δημήτριος Στάϊκος	. . . N
Γεώργιος Ἰατρός	. . . . .	Βασίλειος Κριεζῆς	. . .
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	. N	Κυριάκος Δουζίνας	. . . N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	. . N	Δημήτριος Βουδούρης	. . O
Νικόλαος Πιερράκος	. .	Παντολέων Κουντουριώτης	.
Γρηγόριος Πατριαρχέας	. .	Σταμάτιος Γ. Δακὸς	. . . O
Στ. Καπετανάκης	. . .	Πέτρος Χ. Πέτρου	. . . O
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	.	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	. .
Χ. Χριστόπουλος	. . . O	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	. O
Π. Κανελλόπουλος	. . . O	Σ. Σκουμπουρδής	. . . . .
Νικόλαος Μοσχούλας	. . .	Αὐγερινὸς Ἀέρωρ	. . . .
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	. . O	Νικόλαος Β. Μπουδούρης	.
Ν. Πανουριᾶς	. . . . .	Α. Μάντζαρης	. . . . . N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	. . . . . O		

Ἀκολούθως ἀναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ νομοσχεδίου, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως ἄνευ μεταβολῆς.

Ἐπὶ δὲ τοῦ 3 λυξῶν τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι ἂν καὶ

τὸ νομοσχέδιον ἀνεπτύχθη καθ' ὅλας τὰς φάσεις του, ἔρχεται ὅμως νὰ εἴπῃ καὶ ἐνταῦθα ὀλίγα εἰς συμπλήρωσιν ἢ ἐπεξήγησιν ἀσαφῶν τινων φράσεων. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι προτείνει αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 σημειουμένων προξένων, ἵνα λείψῃ ἡ ἐν ταῖς προξενικαῖς μισθοδοσίαις ὑπάρχουσα ἀνισότης· ἀλλ' ὁ λόγος οὗτος ἐξ αὐτοῦ τοῦ νομοσχεδίου φαίνεται ἀντιρατικός, διότι δι' ἄλλους μὲν προξένους ὁρίζονται δραχμαὶ 500, δι' ἄλλο ς 600 καὶ ὀλίγον κατωτέρω δι' ἕτερον 700. Οὕτω ἄρα ἐχόμενος ἄρθρου ἄλλος τις ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργ ς, δύναται νὰ ζητήσῃ νέαν αὔξησιν, λέγων ὅτι πρέπει νὰ διορθωθῇ ἡ εἰς τοὺς μισθοὺς ὑπάρχουσα ἀνισότης, καθόσον δὲν εἶναι δίκαιον τινες τῶν προξένων νὰ λαμβάνωσι 700 δραχμάς, οἱ δὲ λοιποὶ 600. Περιπλέον διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου αὐξάνεται ὁ μισθὸς τοῦ ἐν Χίῳ προξένου ἀπὸ 350 ε ς 500 δραχμάς, ἡ δὲ τοῦ ἐν Δαρδανελλίοις μένει ὡς πρότερον εἰς 350, ἂν καὶ εἰς τὸν λιμένα Χίου, ἐκτὸς τῶν ἐπιτοπίων, δὲν προσορμίζονται ἄλλα πλοῖα, καὶ διὰ τοῦτο ὑπάρχει ἐκεῖσε εἰς Κεχαγιᾶς, ἐνῷ εἰς Δαρδανέλλια, διὰ τὸ πολυτροίτητον τοῦ λιμένος, ἐδρεύει Πασσᾶς Ε'. τάξεως μετὰ στρατῶν ἀναλόγων, καὶ συρροὴ ποικίλη γίνεται πλοίων καὶ συγχύσεις συμβαίνουσι συνεχεῖς. Καὶ ἀπέχει μὲν τοῦ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκ τοῦ ἴσου αὔξησιν καὶ τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἐν Δαρδανελλίοις προξένου, ἀλλ' ἕτερός τις ὑπουργός, ἐλθὼν βραδύτερον, δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν διόρθωσιν τῆς ἀνισότητος ταύτης· ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς διὰ τῶν ἀγορεύσεων αὐτοῦ εἶπεν, ὅτι ζητεῖ τὴν αὔξησιν μισθῶν, καθόσον πολλοὶ τῶν προξένων ἐκποθενίσκουν τὰς πείνας· πιστεύει ὅμως ὅτι ἄλλο τι ἤθελε νὰ εἴπῃ ὁ ὑπουργός, ἐπειδὴ τὸ ἔθνος μισθοδοτεῖ ἐπαξίως τοὺς προξένους αὐτοῦ καὶ τοῖς παρέχει ὅλα τὰ πρὸς τὸ εὖ ζῆν ἀπαιτούμενα μέσα· ἂν δὲ δὲν δίδωνται πρὸς αὐτοὺς τὰ μέσα τοῦ πολυτελῶς ζῆν, μὴ ζῶσι πολυτελῶς οἱ ὑπουργοί; μὴ μισθοδοτῶνται πολυτελῶς οἱ γερουσιασταὶ τῆς Ἑλλάδος; αἱ δαπάναι ἡμῶν πρέπει νὰ ἦναι ἀνάλογοι τῆς δυνάμεως καὶ τῶν μέσων τοῦ ἔθνους· ἂν δὲ ὡς λέγουσιν, οἱ δημόσιοι πόροι αὐξάνουν, ἔχομεν ὅμως καὶ ἄλλα νὰ πληρώσωμεν χρέη, τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλει πρὸς ἡμᾶς ἡ τιμή, ἡ ὑποχρέωσις, ἡ εὐγνωμοσύνη. Ὑποστηρίζουσιν ὅμως τὴν ἀνάγκην τῆς αὐξήσεως τῶν προξενικῶν μισθῶν, καθόσον διὰ τοὺς προξένους ἀπαιτεῖται, λέγουν, νὰ ζῶσιν ἐν ἐπιδείξει· ἀλλ' ὅταν δὲν δύναταί τις νὰ πράξῃ τοῦτο, ὅταν μάτην ἐπιδεικνύῃ ὅ,τι δὲν ἔχει, εἰς μὲν τοὺς φίλους του προξενεῖ λύπην, εἰς δὲ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ αἰτίαν χλευασμοῦ καὶ χαρᾶς. Δὲν παραδέχεται δὲ οὐδὲ

τὸν λόγον, ὅτι πρέπει ν' αὐξήσωσιν οἱ μισθοὶ ἵνα μὴ γίνωνται καταχρήσεις. Ὁ πρὸς τὴν γόσον ταύτην ἐπιρρέπης, ὁ ἔχων ἔαφυτον τὴν κακίαν ταύτην, ὅσον καὶ ἂν αὐξηθῇ ὁ μισθὸς καὶ οἱ πόροι του, δὲν παύει τὴν πρὸς τὴν κατάχρησιν τάσιν. Γνωστὸν εἶναι ὅτι ὁ ἐπιλεγθεὶς υἱὸς τῆς Νίκης, ὁ ἀνδρ ῖος Μασσένας, ὑπέκειτο εἰς τὸ ἐλάττωμα τοῦτο. Μάτην ὁ Ναπολέων τὸν ἤλεγχεν, μάτην τῷ ἔγραφε νὰ παύσῃ τὰς καταχρήσεις καὶ τῷ προσέφερεν ἑκατομμύρια. Ὁ ἔνοχος οὗτος στρατηγὸς ἐξηκολούθει τὸ ἔργον του. Τόσον λοιπὸν εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ καταχραστὴς δὲν διορθοῦται. Τὴν θεραπείαν ἑπομένως πρέπει νὰ τὴν ζητήσωμεν εἰς τὸ ἀκέραιον τῶν προσώπων, καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι ἡ καλλιτέρα τῶν προϊόντων ἡμῶν ἐπιτυχία. Ὑπῆρχεν εἰς τὴν πατρίδα του ὑπάλληλός τις σκαιὸς τὸν τρόπον, πλὴν τίμιος· ἂν καὶ οὐδεὶς τὸν ὠνόμασε φίλον, ἂν καὶ γενικῶς τὸν ἐμίσουν, δὲν ἔπαυσαν ὅμως σεβόμενοι καὶ ἐπαινοῦντες αὐτὸν διὰ τὴν τιμιότητά του, ἐνῷ, ἂν ἦναι τις καταχραστὴς, καὶ ὠφέλιμος ἂν σοὶ γίνῃ, πάντοτε θέλεις τὸν ὀνομάσει ἄτιμον. Διὰ ὅλα ταῦτα εἶναι ἐναντίος τῆς διὰ τοῦ νομοσχεδίου φερομένης αὐξήσεως τῶν μισθῶν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἀφοῦ τοσαῦτα ἤδη ἐρρέθησαν περὶ τῆς ἀνάγκης καλῆς τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων μισθοδοσίας, περιττὸν νομίζει νὰ ἐπανέλθῃ εἰς νέας ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀναπτύξεις, καθ' ὅσον ἡ αὔξησις τῆς τῶν προξένων μισθοδοσίας εἶναι συμφέρον ἡμῶν αὐτῶν, συμφέρον διὰ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ διὰ τὰ συμφέροντα τῶν ἡμετέρων ὑπηκόων. Ἐπειδὴ ὅμως ἐθεώρησεν ὁ βουλευτὴς ὅτι ἐκ τῆς εἰς 500 δραχμὰς αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἐν Χίῳ προξένου γεννᾶται ἀνισότης εἰς τὴν τοῦ ἐν Δαρδανελλίοις, ἀφοῦ μάλιστα, εἶπεν, ἡ θέσις καὶ ἡ ἐργασία τοῦ ἐν Χίῳ προξενείου εἶναι μικρότερα προξενείων ἄλλων, ἀρκεῖται νὰ διασαφήσῃ ὅτι διὰ τὸν λόγον τοῦτον περιώρισε τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἐν Χίῳ προξένου εἰς 500 δραχμὰς, ἐνῷ οἱ ἄλλοι λαμβάνουσιν 600. Ἀλλ' ὁ ἐν Δαρδανελλίοις ἐνεργῶν δὲν εἶναι ἡ ὑποπρόξενος, ἐντεῦθεν δὲ ἡ διαφορὰ μισθοδοσίας αὐτοῦ πρὸς τὴν τοῦ ἐν Χίῳ προξένου.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι, ἂν καὶ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις ἡμῶν δὲν εἶναι ἐμπόδιον τὴν παντοτινὴν αὔξησιν, προκειμένου ὅμως περὶ ἀξιοπρεπείας τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ προξενικῶν ὑπαλλήλων, πρέπει νὰ ὑποστῶμεν πᾶσαν θυσίαν. Δὲν συγχωρεῖ ὅμως νὰ διαθέσωμεν τὸν πλοῦτον τοῦ δημοσίου ὑπὲρ ἀνθρώπων τῆς ἐσχάτης διαφθορᾶς

καὶ ὅ,τι τὸν λυπεῖ μάλιστα εἶναι ὅτι διατηροῦνται εἰς προξενικὰς θέσεις ἄνθρωποι γνωστοὶ διὰ τὴν διαγωγήν των οὐ μόνον διὰ τοῦ τύπου, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ὑπουργοὺς ἰδιαιτέρως. Τὴν διατήρησιν λοιπὸν προσώπων τοιούτων οὐδεὶς λόγος ἡ ξενὴ ἐπίβεια πρέπει νὰ ἐπιβάλλῃ, καὶ ὁ ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ λέγῃ πρὸς τοῦτον, ὅτι ὁ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος πρέπει ν' ἀντιπροσωπεύῃ τὸν Ἡγεμόνα του. Τοιαύτη δὲ ἀπάντησις θέλει τῷ περιποιήσει πλειοτέραν τιμὴν παρὰ τῷ ἐπεμβαίνοντι ξένῳ ἢ ἂν ἐνήργει τὴν σύστασιν αὐτοῦ. Ἄλλως τε, μὴ δὲν δύνανται οἱ ὑπουργοὶ, ἔχοντες τὴν εὐγενῆ τόλμην ἣν ἔχουσι, νὰ μηδενίσωσι τοὺς ἐπιβαλλομένους, λέγοντες εἰς τοὺς προστάτας αὐτῶν, ὅτι ἐπεθύμουν νὰ τοὺς διατηρήσωσιν, ἐπειδὴ ὅμως περιέπεσαν εἰς αὐτὴν ἢ ἐκείνην τὴν πρᾶξιν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διατηρηθῶσι τοῦ λοιποῦ; Ἐὰν δὲ πρόσωπα ἐκ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων ἐνεργῶσι τοιαύτας συστάσεις, διὰ αὐτὸ τοῦτο μάλιστα δὲν πρέπει νὰ ἐνδίδῃ ὁ ὑπουργὸς, καὶ ἂν δυσαρεστηθέντες τῷ ἀρνηθῶσι τὴν ψῆφόν των, θέλει ὅμως ἔχει τὸ δίκαιον ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ὅτι δὲν ὑπέκυψεν εἰς ἀτόπους συστάσεις. Ἔπειτα τί σημαίνει ἂν εἷς ὑπουργὸς δὲν διατηρηθῇ εἰς τὴν ἕδραν του καὶ τὸν διαδεχθῇ ἄλλος; Ἀνάγκην ἔχομεν ἡμεῖς νὰ διατηρηθῶσιν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ οἱ κατέχοντες τὰς θέσεις αὐτῶν ἀξιοπρεπῶς καὶ πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλλάδος. Ἐκτὸς τούτου ἂς τῷ ἐπιτραπῇ νὰ ἐκφράσῃ καὶ ἓν τι παράπονον. Διατί, ἐνῷ λαμβάνεται παρὰ τῶν ὑπουργῶν πρόνοια περὶ αὐξήσεως μισθῶν καὶ δαπανῶν μόνον, δὲν λαμβάνεται πρόνοιά τις καὶ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν φορολογουμένων; Διὰ τί τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἀποστέλλει ἀνὰ ἕνα τοὐλάχιστον ἰατρὸν εἰς τὰς ἐπαρχίας ἵνα διασώζῃ ἐνίοτε τὴν ζωήν μας; Πληρώνονται 63,000 δραχμῶν δι' ἰατροὺς, καὶ μένουσι πάντες ἐν Ἀθήναις, ἐνῷ αἱ ἐπαρχίαι ἀρίνονται εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Ὑψίστου. Καὶ ἂν μὲν ὁ ἀσθενὴς εἶναι πλούσιος, δύναται ἴσως νὰ εὕρῃ διὰ τῶν χρημάτων του ἰατρόν· ἂν ὄχι, ἀποθνήσκει δι' ἔλλειψιν ἐπιστημονικῆς συνδρομῆς. Ἀλλὰ τοῦτο μόνον; Καὶ ἀποθνήσκων, δὲν εὑρίσκει πολλάκις ἕνα ἱερέα ἵνα τὸν ἐνισχύσῃ εἰς τὰς ἐσχάτας στιγμάς, διότι οἱ ἱερεῖς ἡμῶν εἶναι πτωχοὶ καὶ βιάζονται νὰ δαπανῶσι τὰς ὥρας των εἰς τὴν ἐργασίαν διὰ νὰ ζήσωσι. Διὰ τί νὰ μὴ διορισθῶσιν ἔμμισθοι εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν ἱερεῖς; Διὰ τὴν ζωὴν λοιπὸν καὶ τὴν ψυχικὴν σωτηρίαν τοσούτου λαοῦ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις οὐδεμία λαμβάνεται πρόνοια, καὶ διὰ τὸ μέτριον τῆς μισθοδοσίας ἑνὸς γραφέως ἡ γυναικὸς ζητοῦνται τὴν ἰδίαν στιγμὴν ἔξοδα. Παύων τὸν λόγον, πιστεύει ὅτι ὁ ὑπουρ-

γὸς προνοῶν ὑπὲρ τοῦ προξενικοῦ κλάδου, θέλει ἀπαλλάξει αὐτὸν παντὸς ἀκαταλλήλου προσώπου.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἐπειδὴ ὁ βουλευτὴς Ἠλείας καὶ χθὲς καὶ σήμερον ἐπανέλαβεν, ὅτι ἐνδίδων αὐτὸς εἰς συστάσεις, διετήρησεν οὐχὶ κατάλληλα εἰς τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν πρόσωπα, ὁμολογεῖ ὅτι ἔχει ἀνάγκην ὅλων του τῶν δυνάμεων, ἵνα μεταχειρισθῇ μετριοπαθῆ γλῶσσαν, καθ' ὅσον ὁ ἐνδίδων εἰς συστάσεις ἵνα διατηρήσῃ ἄξια πρόσωπα, ἀδικεῖ τὴν πατρίδα ἣν ἐκλήθη νὰ ὑπηρετήσῃ, καὶ ἐπιβουλεύεται τὰ συμφέροντά της. Τοιαύτη δὲ μομφὴ νομίζει ὅτι δὲν ἤρμοζε νὰ τῷ ἀποδοθῇ. Βεβαίως ἔχων τοὺς βουλευτὰς φίλους, συνέπεσε νὰ λάβῃ συστάσεις παρ' αὐτῶν, ἴσως δὲ καὶ παρὰ τοῦ ἀγορεύσαντος ἐντίμου βουλευτοῦ, ἀλλ' εἶχε συνάμα τὴν γενναιότητα νὰ εἴπῃ πρὸς αὐτοὺς, ὅτι δὲν ἐνεργεῖ τὴν σύστασιν των, ὅσάκις ἔβλεπεν ὅτι τὰ συνιστώμενα πρόσωπα ἠδύναντο νὰ βλάψωσι τὴν πατρίδα. Ἀλλ' ἂν οὕτως ἐπολιτεύθη πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους, πολὺ μᾶλλον ἀποκρούει ὡς ἀνοικείαν αὐτῷ τὴν ἰδέαν ὅτι δύναται νὰ ἐνδώσῃ εἰς ξένων συστάσεις. Ὅσον δὲ δι' ὅσους διατηρεῖ ἐν ὑπηρεσίᾳ, ἐπαναλέγει, ὅτι οἱ κύριοι βουλευταὶ δύνανται νὰ τῷ καταγγείλωσι τὴν διαγωγὴν οἱουδήποτε τούτων, καὶ ἂν δὲν λάβῃ τὰ πλέον δραστήρια μέτρα, ἂν ἐπὶ μίαν στιγμὴν ἀδιαφορήσῃ καὶ δὲν ἐνεργήσῃ δι' ὅλης τῆς αὐστηρότητος, τότε δύνανται νὰ τὸν κακίσωσιν ὡς διατηροῦντα ἀνάξια τῆς ὑπηρεσίας πρόσωπα. Τέλος, ἐπειδὴ ὁ ἀγορεύων παρενέβαλε καὶ ἰδέαν τινὰ περὶ μισθοδοσίας ἱερέων, πιστεύει ὅτι, ἂν εἰσαχθῇ τοιοῦτον προσεχῶς νομοσχέδιον, ἡ Βουλὴ δὲν θέλει ἀντιτείνει καὶ τότε, λέγουσα, ὅτι αὐξάνουσιν αἱ δαπάναι καὶ δὲν ἔχομεν τὰ ἀνάλογα μέσα.

Ἐπὶ τούτοις, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη καὶ τὸ 3 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 4 ἐξέθηκέ τις ὅτι εἰς τὴν περυσινὴν ἀγόρευσίν του περὶ προξένων, πολλοὶ μὲν τῶν βουλευτῶν ἐγέλασαν, ἄλλοι δὲ εἴθεώρησαν ὑπερβολικὰ τὰ λεγόμενα καὶ ἤθέλησαν ν' ἀποδείξουν ὅτι διὰ πομπωδῶν λέξεων ἐζήτει νὰ συγκινήσῃ τὴν Βουλήν. Ἐν τούτοις ἡ παροῦσα συζήτησις ἐδικαίωσε τοὺς λόγους του. Ἐπειδὴ δέ τινες λέγουσιν ὅτι ἡ κατηγορία πρέπει νὰ γίνεται καθ' ὡρισμένων προσώπων καὶ ἐπὶ ἀντικειμένων ὡρισμένων φέρει εἰς χεῖρας του ἐπιστολὴν περιέχουσαν τοιαύτας ὡρισμένας κατηγορίας, τὴν ὁποίαν ἐπιφυλάσσεται νὰ ἐπιδείξῃ ἰδιαιτέρως εἰς τὸν ὑπουργόν.

Εἶπε δὲ καὶ ἄλλοτε καὶ ἐπαναλαμβάνει νὰ εἴπῃ, ὅτι οἱ πρόξενοι θρασύνονται πλειότερον, διότι μένουσιν ἀνεξέλεγκτοι καὶ ἀτιμώρητοι. Δὲν πρέπει δὲ νὰ πιστεύηται ὅτι ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν προξένων ὠφελεῖ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, τοὐναντίον μάλιστα βλάπτει μᾶλλον καὶ ἰδίως τὴν ναυτιλίαν. Ὁ δὲ μετασχηματισμὸς τῶν ὑποπροξενείων εἰς προξενεῖα οὐδεμίαν ἔχει σημασίαν, διότι οἱ ἀθωμανοὶ οὐδεμίαν ποιοῦσι διάκρισιν βαθμῶν. Ἀφ' οὗ ὅμως ὁ ὑπουργὸς κατατάσσει ὑποπροξενεῖα τινα μεταξὺ τῶν ἐμπίστων, προτείνει νὰ ἐπεκταθῇ ἡ διάταξις αὕτη καὶ διὰ τὸ ἐν Βιτωλίοις ὑποπροξενεῖον.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἡ θέσις τῶν Βιτωλίων ὑπάρχει, μεταξὺ δὲ αὐτοῦ καὶ τοῦ τῆς Ἀδριανουπόλεως ἐπροτίμησεν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ δεύτερον, ἐπιφυλασσόμενος νὰ διορίσῃ ἐν καιρῷ καὶ εἰς τὰ Βιτώλια πρόξενον.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπέρριψε μὲν τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Σπετσῶν μὴ ἀναστᾶσα, παρεδέχθη δὲ δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 4 ὡς καὶ τὸ ἑπόμενον 5 κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἀκολούθως ἐγένετο καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σπ. Ἀντωνόπουλον καὶ Ν.Χ. Παναγιώτου, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψήφων 67 κατὰ 10, ἀρνηθέντος ἑνός· ἔχει δ' οὕτω·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων Ὑπουργεῖον προστίθεται εἰς ἀκόλουθος. Εἰς δὲ τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας προστίθεται ὡσαύτως εἷς γραμματεὺς πρώτης τάξεως ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν τριακοσίων (300), καὶ εἷς γιασαξῆς, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἑξήκοντα (60).

Ἄρθρ. 2. Οἱ μηνιαῖοι μισθοὶ τῶν πρώτων διερμηνέων τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικοῦ προξενείου καὶ τοῦ ἐν Σμύρνῃ προξενείου, προσδιορίζονται εἰς δραχμὰς διακοσίας πεντήκοντα (250), οἱ τῶν δευτέρων εἰς δραχμὰς ἑκατὸν ἑξήκοντα (160) καὶ οἱ τῶν παρ' αὐτοῖς λιμεναρχῶν εἰς ἑκατὸν εἴκοσι (120). Πρὸς δὲ, ἐν τῷ ἐν Σμύρνῃ προξενείῳ, ἀντὶ ἑνὸς γραφέως, προσδιορίζονται δύω, ὁ εἷς πρώτης τάξεως, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ

δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα (150), καὶ ὁ ἕτερος, δευτέρας τάξεως ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἑκατὸν εἴκοσιν (120). Προστίθενται δὲ ἐν τῷ προξενείῳ τούτῳ καὶ ἐν τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικῷ προξενείῳ, ἀνὰ εἷς γιασαξῆς, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν τεσσαράκοντα (40). Ὁ δὲ μηνιαῖος μισθὸς τοῦ παρὰ τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικῷ προξενείῳ γραφέως, προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα (150).

Ἄρθρ. 3. Οἱ μισθοὶ τῶν κατωτέρω προξένων προσδιορίζονται κατὰ μῆνα·

Τοῦ ἐν Χίῳ εἰς δραχ. πεντακοσίας (500)
» » Κρήτῃ » ἑξακοσίας (600)
» » Λαρίσσῃ » ἑξακοσίας (600)
» » Βηρυτῷ » ἑξακοσίας (600)

Τῶν δὲ παρ' αὐτοῖς γραμματέων εἰς δραχμὰς διακοσίας (200).

Παρ' ἑκάστῳ δὲ τῶν ἀνωτέρω προξενείων προστίθεται εἷς γραφεύς, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἑκατὸν (100). Ὡσαύτως ὁ μηνιαῖος μισθὸς τοῦ γραμματέως τοῦ ἐν Μελίτῃ προξενείου προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς διακοσίας (200).

Ἄρθρ. 4. Τὸ ἐν Ἀδριανουπόλει ὑποπροξενεῖον μεταβάλλεται εἰς προξενεῖον ἔμμισθον, καταταττόμενον εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν τὴν προσδιοριζομένην ἐν τῷ παραγράφῳ 2 τοῦ 34 ἄρθρου τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν νόμου. Ὁ πρόξενος, προϊστάμενος τοῦ προξενείου τούτου, θέλει λαμβάνει κατὰ μῆνα μισθὸν ἐκ δραχμῶν ἑπτακοσίων (700).

Παρ' αὐτῷ δὲ προσδιορίζονται εἷς γραμματεὺς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν διακοσίων (200).

Εἷς διερμηνεὺς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἑκατὸν ἑξήκοντα (160).

Εἷς γραφεὺς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἑκατὸν εἴκοσιν (120).

Εἷς γιασαξῆς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν τριάκοντα (30).

Ἄρθρ. 5. Τὰ ἐν Τύνιδι καὶ Τριπόλει τῆς Βαρβαρίας προξενεῖα, καὶ τὰ ἐν Βάρνῃ καὶ Πύργῳ ὑποπροξενεῖα καταττόντονται εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν τὴν προσδιορισμένην ἐν τῷ παραγράφῳ 3 τοῦ 34 ἄρθρου τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ΣΞΒ' νόμου. Συνιστᾶται δὲ καὶ ἐν ὑποπροξενεῖον ἐν Φιλιππουπόλει, καταταττόμενον ὡσαύτως εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθήκης προξενικῶν τινων θέσεων, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . .
Δημήτριος Ὀρεινὸς	Σόλων Κρεστενίτης . . . Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Δημήτριος Ἀθανασίου . . .
Π. Καμπάνης . . . . Ν	Γεώργιος Διαμάντης . . . .
Γ. Καΐρης	Ν. Βαρβαρῆγος . . . . Ν
Ἀντ. Καμπάνης . . . . Ν	Α. Δεκιγάλας . . . . . Ν
Δημήτριος Τσάκρης	Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . .	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . . Ο
Νικόλαος Ἰατρός	Ἀεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς . Ν
Γεώργιος Σκούφος . . . . Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . Ν	Ἠλίας Παπαδαῖος . . . Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Γεώργιος Πέρωτης . . . . Ν
Σταῦρος Βλάχος . . ἀρνεῖται	Ἰωάννης Ζάρκος . . . . . Ν
Ἠλίας Καραγιάννης	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .
Σωτήριος Στράτος . . . Ν	Α. Κοντόσταυλος . . . .
Δημήτριος Νάκος . . . . Ν	Βελισάριος Νικολαΐδης . . .
Φίλων Φίλωνος . . . . . Ν	Ἰωάν. Μπαλάφας . . . .
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας	Κωνστ. Πλαπούτας . . . .
Νικόλαος Τσέλιος . . . Ν	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . Ο
Π. Ταναταρίας . . . . . Ν	Πέτρος Δελιγιάννης . . . Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . Ν	Ἀνδρέας Σοφιανός . . . . Ν
Θ. Τσαννετάκης	Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . Ν
Γεώργιος Κανδύλης . . . Ν	Ἀνδρέας Νοταρᾶς . . . . .
Α. Παπαθανασίου	Εὐθ. Κανελόπουλος . . . .
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .	Γ. Πανοπριτόπουλος . . .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . .	Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . .
Σταμάτιος Μήτσας	Ἐμμανουὴλ Τσούχλος . . .
Ἀνδρέας Ζέρβας	Νικόλαος Ματθαίου . . . Ν
Γ. Γκολφάκης . . . . . Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . Ν
Ν. Γρανίτσας . . . . . Ν	Σ. Κοπανίτσας . . . . Ν
Γ. Βελῆς . . . . . Ν	Ἰω. Βλασόπουλος . . . Ν
Γ. Σιρπάνος	Ν. Δεώπουλος . . . . . Ν
Σ. Χ. Στερανόπουλος . . . Ν	Γ. Γιατράκος . . . . . Ν
Ἀλέξανδρος Βιλλέτης . . . Ν	Λουκᾶς Στρώνου . . . . Ν

Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	·	Κωνσταντῖνος Βλάμης	· · ·
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	· · O	Ἀνδρέας Χ. Λόντος	· · · ·
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης	· · ·	Π. Καλαμογδάρτης.	· · · ·
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	· · · ·	Π. Πατρινός	· · · · · ·
Β. Π. Δημητρακόπουλος	· ·	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	· · · · O
Ἀναγνώστης Διδόπουλος	· N	Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	· · N
Α. Μαυροειδὴς	· · · · ·	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	· · O
Ἀναγνώστης Τσάκας	· · · N	Ἠλίας Καράπαυλος	· · · ·
Γ. Κεφάλας	· · · · · N	Γεώργιος Μπάστας	· · · ·
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	N	Ἰωαν. Σκαβέντσος	· · · · O
Γ. Γουλιμὴς	· · · · N	Γ. Νικολάου	· · · · · · N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	N	Μιχαὴλ Σολωμὸς	· · · ·
Παναγιώτης Παπατσώνης	·	Κωνστ. Πλατὺς	· · · · N
Σπ. Ἀντωνόπουλος	· · · O	Γεώργιος Ναύτης	· · · · N
Ἰω. Πρόβελέγιος	· · · · ·	Ἀν. Ρενουάρδος	· · · · · N
Ἰω. Ταταράκης	· · · · ·	Ἰωάννης Σαγρίδος	· · · · ·
Σ. Βαρότσης	· · · · · · N	Παναγ. Ψάθης	· · · · · N
Χ. Σουμαρίπας	· · · · ·	Ἀντ. Ἀρμάος	· · · · · N
Δ. Δημητρακόπουλος	· · ·	Δημ. Πολυχρονόπουλος	· · ·
Μ. Μιχαλόπουλος	· · · · N	Κυριάκος Πανηρόπουλος	· O
Α. Παπαδημητριάδης	· · N	Ἀναγν. Παπατσώρης	· · · N
Ν. Καναβὸς	· · · · · N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	· · · N
Ἰωάννης Εὐσταθίου	· · · N	Δημ. Στάϊκος	· · · · · N
Γεώργιος Ἰατρός	· · · · ·	Βασίλειος Κριεζὴς	· · · ·
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	· O	Κυριάκος Δουζίνας	· · · · N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	· · O	Δημήτριος Βουδούρης	· · · N
Νικόλαος Πιερράκος	· · ·	Παντολ. Κουντουριώτης	· · ·
Γρηγόριος Πατριαρχέας	· · ·	Σταμάτιος Γ. Δοκός	· · · N
Στ. Καπεταναάκης	· · · ·	Πέτρος Χ. Πέτρου	· · · · N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	· ·	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	· · ·
Π. Χριστόπουλος	· · · · N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	· N
Π. Κανελόπουλος	· · · · N	Σ. Σκουμπουρδὴς	· · · ·
Νικόλαος Μοσχούλας	· · · N	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	· · · ·
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβὴς	· · N	Νικόλαος Β. Μπουδούρης	·
Ν. Πανουργιᾶς	· · · · ·	Α. Μάντσαρης	· · · · · N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	· · · · · N		

Προέβη εἶτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου ἐκ δραχ. 50,900, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου λαβών

τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν ὅτι λυπεῖται διότι δὲν εἶναι παρὼν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς καὶ διὰ τοῦτο παρακαλεῖ τὸν ἀναδεχθέντα τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ νομοσχεδίου ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ τῷ διαβιβάσῃ ὅτι εἰς πολλὰ μέρη δὲν πληρώνονται ἔξοδα μαρτύρων, ἐὰν μέρος αὐτῶν δὲν δοθῇ εἰς ὑπαλλήλους καὶ πολλοὶ μάλιστα μεταχειρίζονται τοὺς κλητῆρας των ὡς ὄργανα διαπραγματεύσεως. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου δὲ τούτου ἐρίστησι τὴν προσοχὴν τοῦ ὑπουργοῦ.

Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ νὰ τῷ κατονομάσῃ εἰ δυνατὸν τοὺς τοιούτους, ὁ ἀγορεύων ὑπεσχέθη νὰ πράξῃ τοῦτο ἐν ἰδιαιτέρᾳ μετ' αὐτοῦ συνεντεύξει.

Ἐπὶ τούτοις ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Ταμπακόπουλον καὶ Ν. Χ. Παναγιώτου, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν πλειψηφεῖ δια ψήφων 71.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπλ. πιστώσεως ἐκ δραχ. 50,900 τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου, „ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	· · · · ·	Δημήτριος Νάκος	· · · · N
Δημήτριος Ὀρεινός	· · · ·	Φίλων Φίλωνος	· · · · · N
Ἀντώνιος Βενιζέλος	· · · ·	Θεόδωρος Γρίβας	· · · · ·
Π. Καμπάνης	· · · · · ·	Νικόλαος Τσίλιος	· · · · N
Ν. Καΐρης	· · · · · · ·	Π. Ταντάρίας	· · · · · ·
Ἀντ. Καμπάνης	· · · · N	Δ. Π. Πετροπουλάκης	· · N
Δημήτριος Τσόκρης	· · · N	Θ. Τσανετάκης	· · · · ·
Ἀνδρέας Δανάπουλος	· · · ·	Γεώργιος Κονδύλης	· · · N
Νικόλαος Ἰατρὸς	· · · · ·	Α. Παπαθανασίου	· · · ·
Γεώργιος Σκιῦρος	· · · · N	Ν. Παπαμιχαλόπουλος	· · ·
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	· · N	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	· · ·
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	· · · · ·	Σταμάτιος Μήτσας	· · · ·
Σταῦρος Βλάχος	· · · · N	Ἀνδρ. Ζέρβας	· · · · · ·
Ἠλίας Καραγιάννης	· · · N	Γ. Γιολδάσης	· · · · · N
Σωτήριος Στράτος	· · · ·	Ν. Γρανίτσας	· · · · · ·

Γ. Σιρπάνος		Μιχαὴλ Σκαλιστήρης	
Γ. Βελῆς		Γ. Ρεβελιώτης	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος	
Λύσανδρος Βιλαέτης	Ν	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Λύγερινός		ι. Μαυροειδής	
Σόλων Κρεστενίτης	Ν	Ἀναγνώστης Τσάκας	Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου		Γ. Κεφάλας	Ν
Γεώργιος Διαμάντης		Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ν
Ν. Βαρβαρῆγος	Ν	Γ. Γουλιμῆς	Ν
Ἀ. Δεκιγάλας	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν
Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν	Παναγιώτης Παπατσώνης	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν
Λεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς	Ν	Ἰω. Προβελέγιος	
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν	Ἰω. Ταταράκης	
Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν	Σ. Βαρότσης	Ν
Γεώργιος Περωτής	Ν	Χ. Σουμαρίπας	
Ἰωάννης Ζάρκος	Ν	Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	Ν
Α. Κοντόσταυλος		Ἀ. Παπαδημητριάδης	Ν
Βελισάριος Νικολαΐδης		Ν. Καναβός	Ν
Ἰωάννης Μπαλάφας		Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν
Κωνστ. Πλακούτας		Γεώργιος Ἰατρός	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν
Πέτρος Δελιγιάννης	Ν	Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Σοφιανός	Ν	Νικόλαος Πιεράκος	
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν	Γρηγόριος Πατριαρχέας	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Στ. Καπετανάκης	
Εὐθ. Κανελόπουλος		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Γ. Πανοπριφτόπουλος		Π. Χριστόπουλος	Ν
Εὐ. Οἰκονομόπουλος		Π. Κανελόπουλος	Ν
Ἐμμανουὴλ Τσούχλος		Νικόλαος Μοσχούλας	Ν
Νικόλαος Ματθαίου	Ν	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	Ν
Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν	Ν. Πανουργιᾶς	
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Ἰω. Βλασόπουλος	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	
Ν. Λεώπουλος	Ν	Ἀ. Χ. Λόντος	
Γ. Γιατράκος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Λουκᾶς Στεράνου	Ν	Π. Πατρινός	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος		Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν
Ἰωάννης Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου	Ν

Ἰ. Κ. Μωριάτης		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	Ν
Ἠλίας Καράπαυλος		Δημ. Στάϊκος	Ν
Γεώργιος Μπάστας		Βασίλειος Κριεζῆς	
Ἰω. Σκαβέντσος	Ν	Κυριάκος Δουζίνας	Ν
Γ. Νικολάου	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	Ν
Μιχαὴλ Σολωμός		Παντολέων Κουντουριώτης	
Κωνστ. Πλατύς	Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν
Γεώργιος Ναύτης	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρου	Ν
Ἀν. Ρενουάρδος	Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Ἰωάννης Σαγρέδος		Εὐαγγέλης Κοντογιαννης	Ν
Παναγιώτης Ψάθης	Ν	Σ. Σκουμπουρδῆς	
Ἀντώνιος Ἀρμάος	Ν	Λύγερινός Λεβέρωρ	
Δημ. Πολυχρονόπουλος		Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Κυριάκος Πονηρόπουλος	Ν	Α. Μάντσαρης	Ν
Ἀναγνώστης Παπατσώρης	Ν		

Δεκτοῦ δὲ γενομένου καὶ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου, ἐπανελήφθη καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ἡ αὐτὴ ψηφορορία, τῶν ἰδίων ἐπιτρεψάντων τῶν ψηφοφόρων, τὸ αὐτὸ κατασείσασα ἀποτέλεσμα· ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτω·

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δρ. πεντήκοντα χιλιάδων ἐννεακοσίων ἀριθ. 50,900, ἥτοι ἐπὶ μὲν τοῦ κεφ. Α'. ἄρθρ. 2 «λοιπῶν ὑπουργείου» δραχ. 900, ἐπὶ δὲ τοῦ Κεφ. Ζ'. ἄρθρ. 4 «ἔξοδα διατροφῆς ὑποδίκων» δρ. 15,000, καὶ ἐπὶ τοῦ Κεφ. Η'. ἄρθρ. 4 «ἀποζημιώσεις μαρτύρων δρ. 35,000, τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου διὰ τὸν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1857.

Ὁ παρὼν νόμος ὑπεβλήθη παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Παρετήρησεν ἀκολούθως ὁ πρόεδρος ὅτι ἐν τῷ γραφείῳ ὑπάρχει πλῆθος αἰτήσεων ἀδειῶν ἀπουσίας, τοῦτο δὲ ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, διότι ἂν τώρα μόλις ἡ Βουλὴ συμπληροῦται, μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν αἰτησάντων ἀδειαν καθίσταται ἀδύνατος ἡ συμπλήρωσις. Οἱ αἰτοῦντες δὲ

ἄδειαν εἰσὶ κατὰ τὴν χρονολογικὴν τάξιν τῆς αἰτήσεως ἑκάστου οἱ ΚΚ. Γ. Κονδύλης, Γ. Γουλιμὴς, Θ. Ζαΐμης, Καμπάνης, Εὐθ. Κανελόπουλος, Γ. Πανοπριφτόπουλος καὶ Χ. Τσαλαμιδᾶς. Παρατηρεῖ δὲ συγχρόνως ὅτι τινὲς αἰτοῦντες προφορικὴν ἄδειαν τοῦ προέδρου πενθήμερον, παρατείνουσιν αὐτὴν ἐπὶ δύω μῆνας καὶ τινὲς μάλιστα ἀνεχώρησαν ἄνευ ἀδείας.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἐχορήγησεν εἰς τοὺς ἀνωτέρω μηνιαίαν ἄδειαν ἀπουσίας ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ὑπάρχωσιν ἐν τῇ Πρωτευούσῃ 80 βουλευταί.

Τελευταῖον ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Χ. Τσαλαμιδᾶ καὶ Ν. Καναβοῦ ἡ διὰ τὸν ἀρξάμενον μῆνα κλήρωσις τῶν τμημάτων, καθ' ἣν ἔλαχον οἱ βουλευταὶ ὡς ἀκολούθως·

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον 1858.

Α.	Β.	Γ.
Ἐλ. Καλογερᾶς	Γ. Ἰατρὸς	Ἰω. Μπαλάφας
Α. Βενιζέλος	Σ. Σκουμπουρδὴς	Ν. Βαρβαρίγος
Π. Κουντουριώτης	Α. Δανόπουλος	Γ. Πατριαρχέας
Γ. Ῥεβελιώτης	Κ. Κουρκουμέλης	Α. Χ. Λόντος
Γ. Μαυρομιχάλης	Ἰω Τατσοράκης	Μ. Μιχαλόπουλος
Ν. Χ. Παναγιώτου	Α. Κοντόσταυλος	Γ. Στάϊκος
Α. Παπαδημητριάδης	Κ. Πονηρόπουλος	Ἰω. Προβελέγιος
Π. Κανελόπουλος	Σ. Στεφανόπουλος	Ἠλ. Παπαδαῖος
Ἰω. Εὐσταθίου.	Α. Βιλαέτης	Δ. Βουδούρης
Λ. Λόντος	Π. Ταναρίας	Ἰω. Σκαβέντζος
Δ. Καλλιφρονᾶς	Θ. Ζαΐμης	Π. Πατρινὸς
Ν. Μοσχούλας.	Ἠλ. Καράπαυλος.	Ἰω Ζάρκος
Ν. Λεώπουλος	Φ. Φίλωνος	Στ. Δοκὸς
Χ. Θεοχαρόπουλος	Ε. Οἰκονομόπουλος	Γ. Ναΐτης
Γ. Σιρπάνος	Μ. Σολωμὸς	Σ. Κρεστενίτης
Γ. Γιολδάσης	Γ. Καΐρης	Ν. Πιεράκος
Γ. Κεφάλας	Γ. Γρανίτσας	Ἀντ. Ἀρμένος.
Β. Κριεζώτης	Α. Ρ. Ῥαγκαβῆς	Α. Μεταξᾶς
Σ. Στράτος	Στ. Καπετανάκης.	Π. Καλαμογδάρτης.
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Χ. Χριστόπουλος	Δ. Τσόκρης

Δ.		
Α. Δεδόπουλος	Κ. Πλατὺς	Δ. Δημητρακόπουλος
Α. Αὐγερινὸς	Γ. Π. Γιατράκος	Δ. Νάκος
Ι. Λορεντζιάδης	Γ. Κονδύλης	Α. Κουμουνδοῦρος
Π. Παπατσώνης	Ἀν. Ζέρβας	Ἰ. Παπαλευκόπουλος.
Δ. Ὀρεινὸς	Β. Νικολαΐδης	Γ. Πανοπριφτόπουλος
Σ. Κοπανίτσας	Δ. Πολυχρονόπουλος	Εὐθ. Κεχαγιᾶς
Ν. Τσέλιος	Ἀ. Χ. Ἀναργύρου	

Ε.		
Ἐμμ. Τσοῦχλος	Α. Μάντσαρης	Γ. Γουλιμὴς
Δ. Στάϊκος	Β. Δημητρακόπουλος	Κ. Δουζίνας
Δ. Ἀθανασίου	Ἀναγν. Παπατσώρης	Εὐθ. Κανελόπουλος
Γ. Περωτὴς	Θ. Τσαννετάκης	Κ. Τσουκαλᾶς
Π. Ψάθης	Ἐμμ. Ἀντίπας	Α. Δικιγάλας
Ν. Καναβὸς	Κωνστ. Πλαπούτας	Γ. Σκοῦρος
Γ. Νικολάου	Α. Ἀβέρωφ	

Τ.		
Ἰω. Ταμπακόπουλος	Ν. Ἰατρὸς	Δ. Πετροπουλάκης
Λ. Καλογερόπουλος	Ἰω. Μωριάτης	Χ. Τσαλαμιδᾶς
Ν. Πανουριᾶς	Κ. Βλάμης	Γ. Διαμάντης
Λ. Πετιμεζᾶς	Α. Μαυροειδὴς	Γ. Μπάστας
Α. Ῥενουάρδος	Σ. Βαρότσης	Ν. Ματθαίου
Α. Ἀντωνόπουλος	Α. Σοφιανὸς	Χ. Σουμαρίπας.
Λ. Παπαθανασίου	Π. Χ. Πέτρου	

Ζ.		
Ν. Βουδούρης	Α. Καμπάνης	Π. Καμπάνης
Εὐαγ. Κοντογιάννης	Ἰω. Βαλασόπουλος	Πέτρος Δελιγιάννης
Α. Στέφανος	Σ. Βλάχος	Γ. Μαδεμοχωρίτης
Θ. Γρίβας	Α. Δανηλόπουλος	Στ. Μήτσας.
Μ. Σκαλιστήρης	Σπ. Ἀντωνόπουλος	Α. Νοταρᾶς
Α. Τσάκας	Γ. Βελῆς	
Ἠλ. Καραγιάννης	Ἰω. Σαγρέδος	

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος
Σ. ΚΟΠΑΝΙΤΣΑΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Κ. Πονηρόπουλος
Γ. Διαμάντης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΕ'.

Τῆς 14 Φεβρουαρίου 1858.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 1 μ.μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα Α. Δ'. καὶ Ζ'. τῶν λοιπῶν μὴ συμπληρωθέντων, ὅτι ἐξελέξαντο κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν προέδρους μὲν τοὺς Δ. Καλλιφρονᾶν, Σπ. Κοπανίτσαν καὶ Σ. Βλάχον· γραμματεῖς δὲ τοὺς Α. Παπαδημητριάδην, Δ. Νάκον καὶ Σ. Ἀντωνόπουλαν, καὶ εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ φόρου τῶν ζώων καὶ μελισσίων τοὺς Γ. Γιολ-

δάσην, Εὐθ. Κεχαγιὰν καὶ Σ. Βλάχον· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ἡμέρησίας μερίδος τοῦ ἄρτου τῶν στρατιωτῶν τοὺς Ἀντ. Βενιζέλον, Γ. Κονδύλην καὶ Γ. Βελὴν· καὶ ἐπὶ τοῦ περὶ προσθήκης ὑπαλλήλων εἰς τὰ τελωνεῖα Σύρου κτλ. τοὺς Δ. Καλλέργην, Α. Χ. Ἀργύρου καὶ Γ. Μαδεμοχωρίτην, καὶ μέλη τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς τοὺς Γ. Σιρπάνον, Ἰω. Λαρεντσιάδην καὶ Α. Τσάκαν.

Προσελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ 50,000 δραχμῶν πρὸς βοήθειαν τῶν ἐκ σεισμῶν παθόντων ἐν Κορίνθῳ· ἔχουσι δ' οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ τὴν 9 Φεβρουαρίου περὶ ὥραν 11 Π. Μ. σεισμὸς ἰσχυρὸς καὶ διαρκὴς συνέβη ἐν τῇ πόλει τῆς Κορίνθου καὶ τοῖς πέριξ αὐτῆς χωρίοις. Ἡ δύναμις τοῦ σεισμοῦ τούτου, τὸν ὁποῖον ᾐσθάνθησαν καὶ αἱ Ἀθῆναι κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου ὥραν, ὑπῆρξε τοσαύτη, ὥστε κατέπεσαν μὲν αἱ πλείσται τῶν οἰκιῶν τῆς πόλεως καὶ τινων πέριξ αὐτῆς χωρίων, αἱ δὲ μὴ καταπεσοῦσαι κατέστησαν σχεδὸν ἅπασαι ἀνεπιδέκτους κατοικίας. Ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῶν κατακρημνισθεισῶν οἰκιῶν ἐτάφησαν, κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε συλλεχθείσας πληροφορίας, δέκα καὶ ὀκτὼ περίπου ἄνθρωποι, πολλοὶ δὲ διεσώθησαν πληγωθέντες, τῶν ὁποίων ὁ γνωστὸς ἀριθμὸς ὑπερβαίνει τοὺς ἑξήκοντα πέντε.

Τὰ ἀνωτέρω ἐκτιθέντα ἀρκοῦσιν, ἵνα παραστήσωσι τὴν ἀμήχανον κατάστασιν, ἐν ᾗ νῦν διατελοῦσιν οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Κορίνθου καὶ τῶν πέριξ αὐτῆς βλαβέντων ἐκ τοῦ σεισμοῦ χωρίων, οἵτινες μὴ δυνάμενοι νὰ προσέλθωσιν ὑπὸ τὰς στέγας τῶν μὴ καταπεσασῶν οἰκιῶν, αἵτινες ὡσαύτως διερράγησαν, καὶ φόβος ἐπίκειται μὴ καταπέσωσι, μένουσιν ἐκτεθειμένοι ἐν ὑπαίθρῳ, ἐν ὥρᾳ καθ' ἣν ἐξακολουθεῖ ψύχος ὅλως ἔκτακτον καὶ δριμύτατον.

Ἡ Κυβέρνησις ἔσπευσεν ἀμέσως νὰ παράσχῃ ἐκ τοῦ προχείρου τὴν δυνατὴν συνδρομὴν εἰς τοὺς παθόντας, ἀποστείλασα τοὺς ἀναγκαίους ἰατροὺς καὶ φάρμακα πρὸς θεραπείαν αὐτῶν· ἀλλὰ τὰ ἐκ τοῦ προχείρου τούτου βοηθήματα ἀνεπαρκέστατα ὅλως εἰσὶ πρὸς τὸ μέγεθος καὶ τὴν σοβαρότητα τῶν ἀναγκῶν, ὑφ' ὧν κατατρύχονται σήμερον ἁπαξάπαντες οἱ παθόντες ὅπως δήποτε κάτοικοι τοῦ μέρους ἐκείνου, καὶ ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ καταπροσβάσῃ ταχυτέραν τὴν βοήθειαν εἰς ἀρήγους, γυ-

μνητεύοντας, πεινῶντας καὶ κατατρυχομένους ὑπὸ τῆς δριμύτητος τοῦ ψύχους.

Ἐπειδὴ δ' ἐντεῦθεν γεννῶνται δαπάναι ἔκτακτοι, περὶ ὧν δὲν προεῖδεν ὁ εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, διὰ τοῦτο συνέταξε νομοσχέδιον περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων (ἀριθ. 50,000) καὶ λαβὼν τὴν ἄδειαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ εἰσαγάγω αὐτὸ πρὸς τὴν Βουλὴν ἐπικαλούμενος ὡς τάχιστα τὴν ἐπ' αὐτοῦ ψῆφον Σας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Φεβρουαρίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Φεβρουαρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Χορηγεῖται ἔκτακτος πίστωσις ἐκ δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων (ἀριθ. 50,000) αἵτινες θέλουσι χρησιμεύσει πρὸς βοήθειαν τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ τῆς 9 Φεβρουαρίου ε. ἐ. παθόντων καὶ ζημιωθέντων κατοίκων τῆς πόλεως Κορίνθου καὶ τῶν πέριξ χωρίων.

Ἄρθρον 2. Ἡ ποσότης αὕτη θέλει πληρωθῆ ἐκ τῶν εἰσόδων τῆς ἐνεστώσης χρήσεως καὶ θέλει ἐπιβαρύνει τὸν διὰ τὴν αὐτὴν χρῆσιν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, καταλογιζομένη ὑπὸ ἰδιαίτερον κεφάλαιον ΙΒ'. «Βοήθεια εἰς τοὺς ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντας.»

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἐπὶ δὲ τῇ αἰτήσει τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἄμεσον τοῦ νομοσχεδίου συζήτησιν ὡς κατεπείγοντος. Οὕτω δ' ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σ. Ἀντωνόπουλον καὶ Γ. Στάϊκον, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ᾧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 71.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δρ. 50,000 πρὸς βοήθειαν τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων Κορινθίων, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	N	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	
Δημήτριος Ὀρεινός		Σταμάτιος Μήτσας	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	N	Ἀνδρέας Ζέρβας	
Πέτρος Καμπάνης	N	Γ. Ι. Γιολδάσης	N
Νικόλαος Π. Καΐρης		Ν. Α. Γρανίτσας	N
Ἀντών. Καμπάνης	N	Γ. Βελῆς	N
Δημήτριος Τσόκρης		Γ. Σιρπάνος	N
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Λύσανδρος Βιλαέτης	N
Νικόλαος Ἰατρὸς		Σ. Χ. Στερνόπουλος	
Γεώργιος Σκοῦφος		Ἀνδρέας Αὐγερινός	N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N	Σόλων Κρεστενίτης	N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Δημήτριος Ἀθανασίου	
Σταῦρος Βλάχος	N	Γεώργιος Διαμάντης	
Ἠλίας Καραγιάννης		Ν. Βαρβαρῆγος	N
Σωτήριος Στράτος	N	Α. Δεκιγάλας	N
Δημήτριος Νάκος	N	Ἰω. Λορεντσιάδης	N
Φίλων Φίλωνος		Ἀρασύβουλος Α. Ζαΐμης	N
Θεόδωρος Γρίβας		Α. Ν. Πετιμεζᾶς	N
Νικόλαος Τσέλιος	N	Χαρίλαος Θεοχαράπουλος	
Π. Ταντάρίας	N	Ἠλίας Παπαδαῖος	N
Α. Π. Πετροπουλάκης		Γεώργιος Περωτᾶς	N
Θ. Τσαννετάκης		Ἰωάννης Ζάρκος	N
Γεώργιος Κονδύλης	N	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Α. Παπαθανασίου	N	Α. Κοντόσταυλος	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Βελισάριος Νικολαΐδης	

Ἰωάννης Μπαλάφας		Ἰωάννης Εὐσταθίου	N
Κωνστ. Πλαπούτκας		Γεώργιος Ἰατρός	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	N	Γεώργιος Μαδευογωρίτης	N
Πέτρος Δελιγιάννης		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	N
Ἀνδρέας Σοφιανός	N	Νικόλαος Πιεράκος	
Ἐμ. Ἀντίπας	N	Γρηγόριος Πατριαρχέας	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Στ. Καπετανάκης	
Εὐθ. Κανελόπουλος	N	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Γ. Πανοπριφτόπουλος		Χ. Χριστόπουλος	N
Εὐ. Οἰκονομόπουλος	N	Π. Κανελόπουλος	N
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Νικόλαος Μοσχούλας	N
Νικόλαος Ματθαίου	N	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	
Ν. Χ. Παναγιώτου		Ν. Πανουριᾶς	
Σ. Κοπανίτσας	N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N
Ἰω. Βαλασόπουλος		Κωνσταντῖνος Βλάμης	
Ν. Λεώπουλος		Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Γ. Π. Γιατράκος	N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Λουκᾶς Στεφάνου		Π. Πατρινός	
Ἰω. Παππαλουκόπουλος		Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	N	Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	N
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης		Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Ἠλίας Καράπαυλος	N
Β. Π. Δημητρακόπουλος		Γ. Μπάστας	
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος		Ἰω. Σκαβέντσος	N
Α. Μαυροειδὴς		Γ. Νικολάου	N
Α. Τσάκας	N	Μιχαὴλ Σολωμὸς	
Γ. Κεφάλας	N	Κωνστ. Πλατύς	
Κ. Κουρκουμέλης	N	Γεώργιος Ναύτης	N
Γ. Γουλιμῆς	N	Ἀν. Ῥενουάρδος	N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	N	Ἰωάννης Σαγρέδος	N
Παναγιώτης Παπατσώνης		Παναγιώτης Ψάθης	
Σπ. Ἀντωνόπουλος	N	Ἀντ. Ἀρμάος	N
Ἰω. Προβελέγιος		Δημ. Πολυχρονόπουλος	N
Ἰω. Ταταράκης		Κυριάκος Πονηρόπουλος	N
Σ. Βαρότσης	N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	N
Χ. Σουμαρίπας		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	N
Δ. Δημητρακόπουλος		Δημήτριος Στάϊκος	
Μ. Μιχαλόπουλος	N	Βασίλειος Κριεζῆς	
Α. Παπαδημητριάδης		Κυριάκος Δουζίνας	N
Ν. Καναβός	N	Δημήτριος Βουδούρης	

Παντελέων, Κυπριωτάκης	.	Σ. Σκουμπουρδής	Ν
Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν	Αὐγερινὸς Λέφερφ	.
Πέτρος Χ. Πέτρου	Ν	Νικόλαος Β. Βουδούρης	Ν
Καλαμάκας Τσουκαλᾶς	.	Α. Μαντσαρης	Ν
Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	Ν		

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρελέχθη δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τὰ δύω ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἔχουσι.

Γενομένης δὲ ὁμοίας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας καὶ ἐπὶ τοῦ σύνολου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καθ' ὅλοκον ψηφοφορίαν πρωτόκολλον, καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ διὰ ψήφων ἐπίσης 71· ἔχει δ' ὡς ἕπεται.

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Χορηγεῖται ἔκπακτος πίστωσις ἐκ δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων ἀριθ. 50,000, αἵτινες θέλουσι χρησιμεύσει πρὸς βοήθειαν τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ τῆς 9 Φεβρουαρίου ε. ε. παθόντων καὶ ζημιωθέντων κατοίκων τῆς πόλεως Κορίνθου καὶ τῶν περὶ τὰ χωρίων.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ποσότης αὕτη θέλει πληρωθῆ ἐκ τῶν ἐσόδων τῆς ἐνεστώσης χρήσεως καὶ θέλει ἐπιβαρύνει τὸν διὰ τὴν αὐτὴν χρῆσιν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, καταλογιζομένη ὑπὸ ἰδιαίτερον Κεφάλαιον ΙΒ'. «Βοήθεια εἰς τοὺς ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντας.»

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Παρακαλέσαντος ἐνταῦθα τὴν Βουλὴν τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ὅπως ἐπιληφθῆ τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ προδιορισμοῦ τοῦ φόρου τῶν ζώων καὶ μελισσίων νομοσχεδίου, καὶ ἄνευ ἐκθέσεως, διότι ἀδύνατον ὄντες νὰ συμπληρωθῶσι τὰ τριμηνιαῖα ἕνεκα τῆς ἀθηνείας πολλῶν μελῶν, καθίσταται ἀδύνατος ὁ τυπικὸς διορισμὸς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, ὁ δὲ χρόνος ἐπείγει· ἡ Βουλὴ συνήνεσεν εἰς τὴν πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ καὶ οὕτω γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σ. Ἀντωνόπουλον καὶ Γ. Στάικον, συνήχθη κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 71.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων διὰ τὸ ἔτος 1858, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δουκᾶς Λόντος	Ν	Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	Ν
Δημήτριος Ὁρεινός	.	Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Σόλων Κρεστενίτης	Ν
Πέτρος Καμπάνης	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	.
Γ. Καΐρης	.	Γεώργιος Διαμάντης	.
Ἀντών. Καμπάνης	Ν	Ν. Βαρβαρῆγος	Ν
Δημήτριος Τσόκρης	.	Α. Δεκιγάλας	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	.	Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	.	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Γεώργιος Σκούφος	.	Δ. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	.	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	.
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	.	Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Γεώργιος Περωτὴς	Ν
Ἠλίας Καραγιώννης	.	Ἰωάννης Ζάρκος	Ν
Σωτήριος Στρατὸς	Ν	Ἀθαν. Δανηλόπουλος	.
Δημήτριος Νάκος	Ν	Δ. Κοντόσταυλος	.
Φίλων Φίλωνος	.	Βελισ. Νικολαΐδης	.
Θεόδωρος Γρίβας	.	Ἰωάννης Μπαλάφας	.
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Κωνστ. Πλαπούτας	.
Π. Τανταρίας	Ν	Νικόλαος Μπούκουρας	.
Δ. Π. Πετροπουλάκης	.	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	Ν
Θ. Τσαννετάκης	.	Πέτρος Δελιγιάννης	.
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Ἀνδρέας Σοφιανὸς	Ν
Δ. Παπαβασιλείου	Ν	Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	.	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	.
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	.	Εὐθ. Κανελόπουλος	Ν
Σταμάτιος Μήτσας	.	Γ. Πανοπριστόπουλος	.
Ἀνδρέας Ζέρβας	.	Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	Ν
Γ. Γιωλδάσης	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	.
Ν. Γρανίτσας	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	Ν
Γ. Βελῆς	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	.
Γ. Χαρπάνος	Ν	Σ. Καπανίστας	Ν
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	.	Ἰω. Βαλασόπουλος	.

Ν. Λεώπουλος		Ν. Πανουργιᾶς	
Γ. Π. Γιατράκος	Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Λουκᾶς Στεφάνου		Κωνσταντῖνος Βλάμης	
Ἰω. Παπαλουκόπουλος		Ἀνδρ. Χ. Λόντος	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης		Π. Πατρινός	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Β. Π. Δημητρακόπουλος		Ἀνδ. Χ. Ἀναργύρου	Ν
Ἀναγν. Δεδόπουλος		Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	
Α. Μαυροειδής		Ἠλίας Καράπαυλος	Ν
Α. Τσάκας	Ν	Γεώρ. Μπάστας	
Γ. Κεφάλας	Ν	Ἰω. Σκαβέντσος	Ν
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ν	Γ. Νικολάου	Ν
Γ. Γουλιμὴς	Ν	Μιχαὴλ Σολωμὸς	
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν	Κωνστ. Πλατύς	
Παναγ. Παπατσώνης		Γεώργ. Ναύτης	Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἀντ. Ῥενουάρδος	Ν
Ἰωάννης Προβελέγιος		Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Ἰωάννης Ταταράκης		Παναγιώτης Ψάθης	
Σ. Βαρότσης	Ν	Ἀντ. Ἀριμάς	Ν
Χ. Σουμαρίπας		Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Δ. Δημητρακόπουλος		Κυριάκος Πονηρόπουλος	Ν
Μ. Μιχαλόπουλος	Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	Ν
Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Γεώργ. Ι. Στάϊκος	Ν
Ν. Καναβός	Ν	Δημήτριος Στάϊκος	
Ἰωάν. Κύσταθίου	Ν	Βασίλειος Κριεζῆς	
Γεώργιος Ἰατρός		Κυριάκος Δουζίνας	Ν
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	
Νικόλαος Πιεράκος		Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν
Γρηγόριος Πατριάρχεας		Πέτρος Χ. Πέτρου	Ν
Στ. Καπετανάκης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	Ν
Π. Χριστόπουλος	Ν	Σ. Σκουμπουρδῆς	Ν
Π. Κανελόπουλος	Ν	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	
Νικόλαος Μοσχούλας	Ν	Νικόλαος Β. Βουδούρης	Ν
Ἀλ. Ῥαγκαβῆς		Α. Μάντσαρης	Ν

Δεκτῶν δὲ γενομένων καὶ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 δι' ἀναζάσεως, ἐπανελήφθη καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ἡ αὐτὴ ψηφοφορία, τῶν ἰδίων

ἐπιτηρούντων ψηφολεκτῶν, τὸ αὐτὸ ἀποδείξασα ἀποτέλεσμα. Ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν. κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσίων φόρος διὰ τὸ ἔτος 1858 προσδιορίζεται·

1) Ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων κατὰ κεφαλὴν λεπτὰ 25.
2) Ἐπὶ τῶν ὄνων λεπτὰ 50.
3) Ἐπὶ τῶν μεγάλων ζώων καὶ χοίρων δραχ. 1.
4) Ἐπὶ τῶν μελισσίων λεπτὰ 25 κατὰ κυψέλην (κοφφίνιον).

Ἄρθρον 2.

Δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον,

1) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων.
2) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων, ἵππων καὶ καμήλων, οἱ μόσχοι τῶν βοῶν καὶ τῶν βουβαλίων μέχρι τῆς ἡλικίας δύω ἐτῶν συμπεπληρωμένων εἴτε θηλάζουσιν, εἴτε ὄχι
3) Οἱ ἀροτριῶντες βόες, ἀγελάδες καὶ βουβάλια.
4) Εἷς οἰκόσιτος χοῖρος δι' ἑκάστην οἰκογένειαν ὅπου καὶ ἂν διαιτᾶται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Μετὰ ταῦτα αἰτησαμένου διὰ τοὺς ὁποίους ἐξέθηκε λόγους ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν νὰ προβῇ ἡ Βουλὴ καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τῆς μερίδος τοῦ ἄρτου τῶν στρατιωτῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν, λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησέ τις ὅτι ἔχων καὶ αὐτὸς τὰ αὐτὰ μετὰ τῶν συναδέλφων του αἰσθήματα ἐπιθυμεῖ βεβαίως τὴν πρόοδον τῆς ἐργασίας, ἀλλ' ὁ κανονισμὸς εἶναι ἀπόρροια τῆς πείρας καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ τὸν μεταβάλωμεν κατὰ τὰς ὀρέξεις τοῦ μὲν καὶ δὲ, καθ' ὅσον μάλιστα ἄνευ κανονισμοῦ δὲν δυνάμεθα οὔτε νὰ ἐργασθῶμεν. Προτείνεται ἤδη ὅτι εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σχηματισθῇ καὶ ἑπομένως αἱ ἐργασίαι θέλουν βραδύνει, ἐνῷ μάλιστα πρόκειται διὰ τὸν ἄρτον τοῦ στρατιώτου. Ὤρειλεν ὅμως ἡ Βουλὴ καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ πρὸ μικροῦ ψηφισθέντος ν' ἀποδείξῃ

τὴν ἀνάγκην, ἥτις τὴν παρακινεῖ νὰ παραδῇ τὸν κανονισμόν της, καὶ ἡ ἀνάγκη αὕτη νὰ φαίνηται καὶ ἐν τοῖς πρακτικοῖς, καὶ οὐχὶ ἐν σιγῇ νὰ παραδέχηται τὸ κατεπείγον τῶν νομοσχεδίων καὶ νὰ ἐπιψηφίζῃ αὐτὰ ἄνευ ἐκθέσεων.

Ἀπάντησεν ἕτερος ὅτι ἡ Βουλὴ ὁσάκις συζητεῖ ἐν νομοσχεδίον ἄνευ ἐκθέσεως, ἔχει βεβαίαν ἰσχυρὸν λόγον, διὰ τοὺς ὁποίους θεωρεῖ τὸ νομοσχέδιον ὡς κατεπείγον, ἐν ποιαύτῃ δὲ περιπτώσει καὶ ὁ κανονισμὸς συγχωρεῖ τὴν ἄμεσον συζήτησιν, ὥστε οὐδόλως παραβαίνει καὶ σήμερον τὸν κανονισμόν· ἄλλως τε ἡ Βουλὴ δὲν ὀφείλει νὰ δικαιολογῇ τὰς ἀποράσεις της.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναπτάσεως τὴν ἄμεσον τοῦ νομοσχεδίου συζήτησιν, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Ταμπακόπουλον καὶ Σπ. Ἀντωνόπουλον, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων **71**.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἡμερησίας μερίδος τοῦ ἄρτου τοῦ στρατεύματος, κλπ. ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δουκᾶς Λόντος	Ν	Θεόδωρος Γρίβας	
Δημήτριος Ὀρτινός		Νικόλαος Τσέλιος	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Π. Ταντσρίας	Ν
Π. Καμπάνης	Ν	Δ. Π. Πετροπουλάκης	
Ε. Καΐρης		Θ. Τσαννετάκης	
Δ. Καμπάνης	Ν	Γεώργιος Κανδύλης	Ν
Δημήτριος Ταφρης		Α. Παπαθαναηίου	Ν
Ἀνδρέας Δανιλόπουλος		Ν. Παπαμιχαλόπουλος	
Νικόλαος Ἰατος		Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	
Γεώργιος Σκούρος	Ν	Σταμάτιος Μήτσας	
Δημήτριος Καλλιγρονᾶς	Ν	Ἀναγν. Ζέρβας	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Γ. Γιαλδάσης	Ν
Στέφανος Βλάχος	Ν	Ν. Γρανίτσας	Ν
Φίλιας Καραγιάννης		Γ. Βελῆς	Ν
Σωτήριος Στράτος	Ν	Γ. Σιμπᾶνος	Ν
Ἀναστάσιος Βάκος	Ν	Σ. Χ. Στεργιόπουλος	Ν
Φίλων Φίλωνος		Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	

Ἀνδρέας Λύγερινός	Ν	Ἀ. Μαυρειδῆς	
Σόλων Κρεστενίτης	Ν	Ἀναγν. Τσάκας	Ν
Δημήτριος Ἀθανασόπουλος		Γ. Κεφάλας	Ν
Γεώργιος Διαμάντης		Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ν
Ν. Βαρβαρῆγος	Ν	Γ. Γουλιμῆς	Ν
Ἀ. Δεκιγάλας	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν
Ἰω. Λορεντζιάδης	Ν	Παναγ. Παπασπύρης	
Θρασύβουλος Ἀ. Ζαΐμης	Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν
Ἀθαν. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν	Ἰωάν. Προβελέγγιος	
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος		Ἰω. Ταταράκης	
Φίλιας Παπαδάτος	Ν	Σ. Παρόντος	Ν
Γεώργιος Περιωτᾶς	Ν	Κ. Σούμακας	
Ἰωάννης Ζάρκος	Ν	Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανιλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	Ν
Δ. Κοντόσταυλος		Α. Παπαληπτρᾶκης	
Βελισάριος Δικολαΐδης		Ν. Καναβῆς	Ν
Ἰωάννης Μπαλάφας		Ἰωάννης Ἐλευθερίου	Ν
Κωνστ. Πλαπούτας		Γεώργιος Ἰατρός	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν	Γεώργιος Μαβρομιχρίτης	Ν
Πέτρος Δελιγιάννης		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Συρίγος	Ν	Νικόλαος Γιαννάκος	
Ἐμ. Ἀντύπας	Ν	Γεώργιος Πατριαρχέας	
Ἀνδρ. Νοταράς		Σπ. Καπετανάκης	
Βόθ. Καναλόπουλος	Ν	Γεώργιος Βλαχομιχάλης	
Γ. Παναγιωτόπουλος		Π. Χιοτσόπουλος	Ν
Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Ν	Π. Καναλόπουλος	Ν
Ἐμμ. Τσοῦχλος		Νικόλαος Μασχούλας	Ν
Νικόλαος Ματθαίου	Ν	Ἀλέξανδρος Ἰωαννάβης	
Ν. Χ. Πλαγιαννάκου		Ν. Πανουργιᾶς	
Σ. Κοπανίτσας		Βόθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Ἰω. Βλασόπουλος		Κωνσταντῖνος Βλάχος	
Ν. Λεβίδης		Δ. Χ. Λόντος	
Γ. Γιατράκος	Ν	Πετρέλης Καλαμογδάρτης	
Λουκᾶς Στεργίου		Π. Πατρινός	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος		Ν. Ταλαγκίδης	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Χ. Ἀναγνίου	Ν
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης		Ἰωάννης Κ. Μωραΐτης	
Γ. Ν. Ῥαζελιώτης		Φίλιας Καράπουλος	Ν
Β. Π. Δημητρακόπουλος		Γεώργιος Μπάγτας	
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος		Ἰω. Σκαβέντσος	Ν

Γ. Νικολάου	N	Βασίλειος Κριεζής	
Μιχαὴλ Σολωμὸς		Κυριάκος Δουζίνας	N
Κωνστ. Πλατύς		Δημήτριος Βουδούρης	
Γεώρ. Ναύτης	N	Παντολέων Κουντουριώτης	
Ἀν. Ῥενουάρδος	N	Σταματιὸς Γ. Δοκὸς	N
Ἰωάννης Σαγρέδος	N	Πέτρος Χ. Πετρος	N
Παναγιώτης Ψαθᾶς		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Ἀντ. Ἀομάος	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	N
Δημ. Πολυχρονόπουλος	N	Σ Σκουμπουρδής	N
Κυριάκος Πονηρόπουλος	N	Αὐγερινὸς Ἀέρωψ	
Ἀναγν. Παπατσώρης	N	Νικόλαος Β. Μπουδούρης	N
Γεώργιος Ι. Σταῖκος	N	Α. Μάντσαρης	N
Δημ. Στεῖκος			

Δεκτοῦ δὲ γενομένου καὶ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου ἐπανελήφθη καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ἡ αὐτὴ ψηφοφορία, τῶν ἀνωτέρω ἐπιτηρούντων ψηφολεκτῶν, τὸ ἑξῆς καταδείξασα ἀποτέλεσμα· ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ ἡμερησία μερὶς ἄρτου ἡ εἰς τὸν στρατὸν χορηγουμένη κατὰ τὰ περὶ στρατιωτικῆς οἰκονομίας νενομισμένα, ὁρίζεται ἀπὸ τοῦδε εἰς δράμια τριακόσια (300.)

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Μετὰ ταῦτα ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος
Σ. ΚΟΠΑΝΙΤΣΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Διαμάντης.
Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΣΤ'.

Τῆς 17 Φεβρουαρίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα Ε'. καὶ Στ'. ὅτι ἐξελέξαντο προέδρους μὲν τοὺς Εὐθ. Κανελόπουλον καὶ Π. Χ. Πέτρου· γραμματεῖς δὲ τοὺς Κυρ. Δουζίναν καὶ Γ. Διαμάντην· εἰσηγητὰς ἐπὶ τοῦ περὶ προσθήκης τελωνιακῶν ὑπαλλήλων νομοσχεδίου τοὺς Γ. Γουλιμὴν καὶ Δ. Πετιμεζᾶν, καὶ μέλη τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς τοὺς Α. Δεκιγάλαν καὶ Γ. Διαμάντην.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ πολιτογραφήσεως τοῦ Σίμωνος Σίνα, ὅμοιον περὶ πολιτογραφήσεως τοῦ Ἀποστόλη Ἀρσάκη, καὶ ἕτερον περὶ πολιτογραφήσεως τοῦ Δ. Βερναδάκη, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ὁ ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας ὁμογενὴς ἡμῶν, Κύριος Σίμων Σίνας, υἱὸς τοῦ ἰδίᾳ δαπάνῃ οἰκοδομήσαντος καὶ καθιδρύσαντος τὸ ἐν Ἀθήναις Ἀστεροσκοπεῖον ἐκληρονόμησε καὶ τὴν φιλογένειαν ἐκείνου, προσδιορίσας κεφάλαιον ἑκατὸν χιλιάδων φιορινίων αὐστριακῶν πρὸς σύστασιν Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν, ἢ καὶ τῶν τεχνῶν, διὰ τῶν τόκων τοῦ ὁποίου νὰ συντηρῆται τὸ εἰρημένον κατάστημα καὶ ἐπαγγελθεὶς ν' ἀνεγείρῃ ἰδίᾳ δαπάνῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἀναγκαίαν οἰκοδομὴν κομψὴν καὶ ἀξίαν τοῦ ἐν αὐτῇ συνεδριάσοντος σοφοῦ συλλόγου.

Ἐκτὸς τῆς πρὸς σύστασιν καὶ συντήρησιν τοσούτου κοινωφελοῦς καταστήματος γενναίας ταύτης προσφορᾶς, ὁ ἀληθῶς φιλογενὴς ἀνὴρ οὗτος ἀδρὰς προσήνεγκε χρηματικὰς συνδρομὰς καὶ ὑπὲρ ἄλλων ὑπαρχόντων ἤδη ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, ὡς φερ' εἰπεῖν, εἰκοσάκις χίλια Αὐστριακὰ φιορίνια ὑπὲρ τοῦ Ἀμαλιείου ὀρφανοτροφείου, δεκάκις χίλια δὲ ὑπὲρ τοῦ νοσοκομείου τῶν ὀφθαλμιώντων, καὶ εἰκοσάκις χίλια πρὸς καλλωπισμὸν διαφόρων ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν, ἢ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ οἰκοδομικοῦ κεφαλαίου τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μητροπόλεως. Πρὸς δὲ φιλανθρώπως προέβη καὶ εἰς γενναίαν συνδρομὴν τῶν ἐκ περιστάσεων εἰς δυστυχήματα περιπεσόντων συμπολιτῶν μας, προσδιορίσας μὲν δεκάκις χίλια Αὐστριακὰ φιορίνια πρὸς διανομὴν εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν θυμάτων τῆς πρὸ τριετίας ἐνσκηψάσης εἰς τὴν πατρίδα ἐπαράτου χολέρας, ἢ τοιούτων

ἄλλων μεγάλων δυστυχημάτων, ὑποστηρίζων δὲ γενναίως τοὺς ἐν Βιέννῃ παρεπιδημοῦντας συνδημότας ἡμῶν σπουδαστὰς ἢ ἄλλους τῆς ὑποστηρίξεως ταύτης χρῄζοντας.

Αἱ πράξεις αὗται τοῦ Κυρίου Σίμωνος Σίνα ἀποτελοῦσι μεγάλην ἐκδούλευσιν. Εἶναι δὲ δίκαιον ν' ἀπονεμηθῇ ἐπὶ ταύταις αὐτῷ τὸ τοσοῦτον εἰς τὰ ἑλληνικὰ αἰσθήματα αὐτοῦ προσῆκον δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας.

Ὅθεν ἔχων ὑπ' ὄψιν τὸ διὰ τοῦ ΥΑΗ'. νόμου τῆς **16** Ἰανουαρίου **1858** τροποποιηθὲν **22** ἄρθρον τοῦ ἀστυκοῦ νόμου τῆς **29** Ὀκτωβρίου τοῦ **1856**, καθ' ὃ οἱ ἐν Ἑλλάδι καθιδρύοντες κοινωφελῆ καταστήματα καὶ οἱ μεγάλας πρὸς αὐτὴν προσενεγκόντες ἐκδουλεύσεις δύνανται νὰ πολιτογραφηθῶσι διὰ Νόμου, συνέταξα νομοσχέδιον, δι' οὗ διατάσσεται ἡ πολιτογράφησις τοῦ Κυρίου Σίμωνος Σίνα ὡς Ἕλληνος.

Ἀκδὼν δὲ τὴν ἄδειαν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ εἰσαγάγω εἰς ὑμᾶς τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, καὶ νὰ προκαλέσω τὴν ἐπ' αὐτοῦ ψῆφόν σας.

Ἀθήνησι, τὴν 17 Φεβρουαρίου **1858**.

Ὁ Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰανουαρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ

Ψηφισθέντα ἀμοιρώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐκυρώσαμεν καὶ διατάσσομεν τάδε.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ Κύριος Σίμων Σίνας πολιτογραφεῖται Ἕλλην.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ὁ ἐν Πετρουπόλει τῆς Ῥωσσίας διαμένων ὁμογενὴς Κύριος Ἀποστόλης Ἀρσάκης ἐμπνεόμενος ὑπὸ ἀκραιγνοῦς πατριωτισμοῦ καὶ

ἀγάπης πρὸς τὴν Ἑλλάδα καθιδρυσεν, ἰδίᾳ δαπάνῃ, συμπρεπῆ εἰς τριακοσίας περίπου χιλιάδας δραχμῶν, τὸ ἐν Ἀθήναις Ἀρσάκειον Παρθεναγωγεῖον.

Ἡ πρᾶξις αὕτη τοῦ Κυρίου Ἀρσάκη ἀποτελοῦσα ἐκδούλευσιν ἐξαίρετον, δικαιολογεῖ τὴν εἰς αὐτὸν ἀπονομὴν τοῦ εἰς τὰ ἑλληνικὰ αὐτοῦ αἰσθήματα προσήκοντος δικαιώματος τῆς ἑλληνικῆς ἰθαγενείας.

Ὅθεν ἔχων ὑπ' ὄψιν τὸ διὰ τοῦ ΥΑΗ' νόμου τῆς 16 Ἰανουαρίου 1858 τροποποιηθὲν 22 ἄρθρον τοῦ ἀστυκοῦ νόμου τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1856, καθ' ὃ οἱ ἐν Ἑλλάδι καθιδρύοντες κοινωφελῆ καταστήματα, δύνανται νὰ πολιτογραφηθῶσι διὰ νόμου, συνέταξα νομοσχέδιον, δι' οὗ διατάσσεται ἡ πολιτογράφησις τοῦ Κυρίου Ἀποστόλου Ἀρσάκη ὡς Ἕλληνος.

Ἀκδὼν δὲ τὴν ἄδειαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ εἰσαγάγω πρὸς ὑμᾶς τὸ νομοσχέδιον τοῦτο καὶ προκαλέσω τὴν ἐπ' αὐτοῦ ψῆφόν σας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῇ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰανουαρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ψηφισθέντας ἀμοιρώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐκυρώσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ Κύριος Ἀπόστολος Ἀρσάκης πολιτογραφεῖται Ἕλλην.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ὁ ἐν Πετρουπόλει τῆς Ῥωσσίας διαμένων ὁμογενὴς Κύριος Ἀποστόλης Μπεναζάκης, ἐξ ἀξιεπαίνου φιλογενείας καὶ νόμιμος καὶ ὑπὸ πατριωτικῶν αἰσθημάτων ἐμπνεόμενος

προσδιώρισε διακοσίας χιλιάδας δραχμῶν, ἵνα χρησιμεύσωσι πρὸς σύστασιν καὶ καθίδρυσιν Μουσείου.

Ὁ εἰρημένος Κύριος Μπεναρδάκης ἐκτὸς τούτου διαφόρους προσήνεγκε χρηματικὰς συνδρομὰς πρὸς ἀγαθοεργοὺς σκοπούς, οἷον δισχίλια ἀργυρᾶ ρούβλια κατ' ἔτος ἐφ' ὅλην δεκαετίαν ὑπὲρ τοῦ Ἀμαλιείου Ὀρφανοτροφείου, δισχίλια δὲ ὅμοια ρούβλια ἐπὶ δεκαετίαν ὡσαύτως πρὸς δημοσίευσιν Ἑλλήνων συγγραφέων καὶ πρόθυμος ἐφάνη πάντοτε ὑποστηρικτὴς συμπολιτῶν μας σπουδαστῶν ἐν ἀπορίᾳ πρὸς τελειοποίησιν τῶν σπουδῶν των διατελούντων.

Ἐπὶ ταῖς ἐκτεθείσαις γενναίαις πράξεσι τοῦ εἰρημένου Κυρίου Μπεναρδάκη, μαρτυρούσαις τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα αὐτοῦ καὶ ἀποτελούσαις ἐκδουλεύσεις μεγάλας εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἶναι δίκαιον ν' ἀπονεμηθῇ αὐτῷ τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς Ἰθαγενείας.

Ἔχων ὑπ' ὄψιν τὸ διὰ τοῦ ΥΑΗ'. νόμου τῆς 16 Ἰανουαρίου 1858 τροποποιηθὲν 22 ἄρθρον τοῦ ἀστικοῦ νόμου τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1856, καθ' ὃ οἱ ἐν Ἑλλάδι καθιδρύοντες κοινωφελῆ καταστήματα καὶ οἱ μεγάλως εἰς αὐτὴν προσενεγκόντες ἐκδουλεύσεις δύνανται νὰ πολιτογραφηθῶσιν Ἕλληνες, συνέταξα τὸ περὶ τούτου νομοσχέδιον. Λαβὼν δὲ τὴν ἄδειαν τῆς Α. Μεγαλειότητος εἰσάγω αὐτὸ εἰς ὑμᾶς, Κύριοι, καὶ ἐπικαλοῦμαι τὴν ἐπ' αὐτοῦ ψῆφόν σας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1858.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῇ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰανουαρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάσσομεν τάδε.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ Κύριος Δημήτριος Μπεναρδάκης πολιτογραφεῖται Ἕλλην.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ

τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἀνέγνω ἐπίσης ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ παρατάσεως τοῦ ἰσχύος τοῦ ΤΞΒ'. νόμου τοῦ 1856 περὶ τοῦ χρέους τοῦ δήμου Θήρας, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου π. ε. ΤΞΕ'. νόμου ἐπετράπη εἰς τὸν δήμον Θήρας, ὡς εἶναι γνωστὸν εἰς τὴν Βουλήν, νὰ ἐπιβάλῃ φόρον λεπτῶν εἴκοσιν, ἐφ' ἑκάστης βαρέλλας οἴνου, ἐξαγομένου ἐκ τῆς ὁμωνύμου νήσου, ὅπως δυνηθῇ διὰ τοῦ μέσου τούτου νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ πρὸς τὸν ἐν Μασσαλίᾳ ἔμπορον Κύριον Ν. Ρέγγιον χρέος του, προερχόμενον ἐξ ἀντιτίμου σίτου, ληφθέντος ἐν τῷ καιρῷ τῆς σιτοδίας, κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1854 καὶ ἀνήκοντος εἰς τὸν ἔμπορον τοῦτον.

Τὸ ὑπόλοιπον χρέος τοῦ δήμου κατὰ τοὺς ἐκκαθαρισθέντας ἐσχάτως λογαριασμοὺς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ εἰρημένου ἐμπόρου, συμποσοῦται εἰς δραχμὰς 13728:13|00 καὶ οὐχὶ εἰς δραχμὰς 8119 καὶ 24|00, ποσὸν σημειωθὲν εἰς τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν τὴν συνοδεύσασαν πέρυσι τὸ εἰσαχθὲν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ εἰσπραχθὲν ποσόν, καθ' ὅλον τοῦτο, καθ' ὃ ἐπετράπη ἡ ἐπιβολὴ τοῦ φόρου, συμποσοῦται, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ποσοστοῦ ἑνὸς τοῖς ἑκατὸν ὑπὲρ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνείου Θήρας εἰς δραχμὰς 7302 καὶ 67|00, τῶν ὁποίων ἀφαιρουμένων ἐκ τοῦ εἰρημένου χρέους τοῦ δήμου ὑπολείπονται πρὸς ἀποπληρωμὴν αὐτοῦ δραχ. 6425 καὶ 46|00, τὴν ὁποίαν ὁ δῆμ. δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ πραγματοποιήσῃ δι' ἄλλου μέσου ἢ διὰ τῆς παρατάσεως τοῦ προκειμένου φόρου· καὶ ἐπειδὴ οἱ προκαλέσαντες ἐν γένει τὴν ἔκδοσιν τοῦ νόμου λόγοι ὑφίστανται ἔτι καὶ νῦν, διὰ ταῦτα εἶναι ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον νὰ παραταθῇ ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου αὐτοῦ μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς τοῦ εἰρημένου χρέους, καθ' ὅσον ἐνδέχεται ἢ νὰ μὴ εἰσπραχθῇ ὁλόκληρον τὸ ἀπαιτούμενον ὡς ἀνωτέρω ποσὸν ἐντὸς ὡρισμένου χρονικοῦ διαστήματος καὶ νὰ παρουσιασθῇ αὖθις ἡ ἀνάγκη τῆς προσκλήσεως νέου νόμου, ἢ νὰ εἰσπραχθῇ ἀνώτερον ποσὸν καὶ νὰ ἐπιβαρυνθῶσιν οὕτως ἀσκόπως οἱ κάτοικοι τῆς νήσου Θήρας διὰ τῆς πέραν τοῦ δέοντος ἐπιβαλλομένης τοιαύτης φορολογίας,

Ὑποβάλλων δὲ καθ' ὑψηλὴν διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασι-

λέως τὸ προσῆκον νομοσχέδιον εἰς τὴν συζήτησιν τῆς Βουλῆς παρακαλῶ αὐτὴν νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐπιψήφισίν του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰανουαρίου 1858.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΟΘΩΝ κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῆ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθήνησι, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1857.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ψηφισθέντος ὁμορρόνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου 1856 ΤΞΗ΄ νόμου, παρατείνεται ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς τοῦ πρὸς τὸν ἐν Μασσαλίᾳ ἔμπορον Κύριον Ἰαγγιὸν χρέους τοῦ ὅπου ὠφίας.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Μετὰ ταῦτα λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθεκεν ὅτι ὁ περὶ γεωμματοσήμου νόμος ἀνεβλήθη δι' ἑτέρου νόμου μέχρι τέλους τοῦ 1856· ἀλλ' ἔκτοτε παρῆλθεν ὁλόκληρον τὸ ἔτος 1857 ἤρχησε καὶ τὸ 1858, καὶ ἐν τούτοις οἱ πολῖται ἐξακολουθοῦν νὰ πληρώνουν ταχυδρομικὰ τέλη δυνάμει ἑνὸς νόμου κατηργημένου, ἐνῷ μάλιστα κατὰ τὸν νέον νόμον τὰ ταχυδρομικὰ τέλη ἐλαττοῦνται ἐπαισθητῶς. Ἐρωτᾷ λοιπὸν τὸν ὑπουργὸν διατί δὲν ἐτέθη μέχρι τοῦδε εἰς ἐνέργειαν ὁ νόμος αὐτός. Ἐὰν ἔχῃ ἀτέλειας ἢ ἐλλείψεις, μολονότι αἱ ἀτέλειαι νόμου τινὸς δὲν καταφαίνονται ἢ μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ, ἡ Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἀπαιτουμένην συμπλήρωσιν, ἢ διόρθωσιν, ἢ τοὐλάχιστον ν' ἀναβάλῃ διὰ νέου νόμου τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἐκείνου, διότι ἡ εἰσφορὰς φόρων εἰς οὐδὲν στηριζομένων νόμων, εἶναι καὶ γελοία καὶ ἀντισυνταγματική.

Ἐκτὸς τούτου δὲ ἂς τῷ ἐπιτραπῇ νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ἡ Κυβέρ-

νησις διὰ τοῦ Β. λόγου κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς παρούσης περιόδου ὑπεσχέθη τὴν εἰσαγωγὴν διαφόρων σπουδαίων νομοσχεδίων καὶ ἰδίως περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ δήμων καὶ περὶ βουλευτικῶν ἐκλογῶν νόμων, περὶ συντηρήσεως τοῦ κατωτέρω κλήρου, περὶ διαθέσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, ὡς καὶ περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων. Ἀλλὰ παρῆλθεν ὁλόκληρος ἡ πρώτη σύνοδος, διατρέχομεν ἤδη τὸν τέταρτον μῆνα τῆς δευτέρας συνόδου καὶ ἐντούτοις δὲν ἐνασχολούμεθα εἰμὴ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν πιστώσεων καὶ διαφόρων ἄλλων ἐπουσιωδῶν νομοσχεδίων, οὕτω δὲ ἐπανερχόμενοι μετὰ μικρὸν εἰς τοὺς ἐντολεῖς ἡμῶν δὲν θέλομεν ἔχει νὰ ἐπιδείξωμεν εἰς αὐτοὺς οὐδὲν σπουδαῖον ἔργον μας. Πάντες γνωρίζομεν τὰς ἐλλείψεις τῶν περὶ δήμων καὶ περὶ βουλευτικῶν ἐκλογῶν νόμων, τῶν ὁποίων καὶ ἡμεῖς ἐφάμεν πλάσματα, καὶ αὖτε δυνάμεθα ν' ἀρνηθῶμεν ὅτι οἱ νόμοι αὐτοὶ ἄπειρα χορηγῶσι μέσα καταχρήσεων, τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ καταπαύσῃ διὰ τῆς εἰσαγωγῆς νέου νόμου τελειοτέρου, ἐὰν δὲ δυνάμει τῶν ὑφισταμένων νόμων αἱ ἐκλογαὶ ἀποβαίνωσι σήμερον ὑπὲρ ἡμῶν, ἢ ὑπὲρ τῶν φίλων ἡμῶν καὶ τῶν φίλων τῶν ὑπουργῶν, αὐτὸ θέλουσιν ἀποδῆ ὑπὲρ ἄλλων καὶ διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ καταπαύσῃ τὸ κακόν.

Ἐπίσης δὲ θεωρεῖ σπουδαῖον καὶ τὸ περὶ συντάξεως τῶν ὑπαλλήλων νομοσχέδιον πρὸς καταπαυσιν τῶν ἀνωμαλιῶν, αἵτινες λαμβάνουσι χώραν σήμερον, ὅσους πώποτε ἀρχαῖος ὑπάλληλος, διότι εἰς ἄλλους μὲν δίδεται τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ των, εἰς ἄλλους δὲ ὁλόκληρος, ὡς ἐν παραδείγματι εἰς τὸν πρὸ μικροῦ παυθέντα Ι. Γλαράκην, ὡς ἐπίσης δίδονται δραχ. 300 εἰς τὸν Τισαμενὸν διατελέσαντα γενικὸν γραμματέα καὶ διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας, εἰς δὲ τὸν Κ. Μοναστηριώτην διατελέσαντα ἐπίσης διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας καὶ νομάρχην καὶ ἔχοντα ἑπομένως τὰ αὐτὰ δικαιώματα δίδονται δρ. 200. Πρὸς καταπαυσιν λοιπὸν τῶν τοιούτων ἀτοπημάτων ἀνάγκη νὰ εἰσαχθῇ ὁ περὶ συντάξεως νόμος ὡς καὶ ὁ περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων καὶ μάλιστα διὰ τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, καθ' ὧν πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἕνεκα τοῦ ἀνεπαρκοῦς τῆς μισθοδοσίας των καὶ τῆς περὶ τοῦ μέλλοντός των ἀβεβαιότητος σκέπτονται νὰ μακρυνθῶσι τῆς ὑπηρεσίας μ' ἐπαισθητὴν αὐτῆς βλάβην καὶ τῆς κοινωνίας.

Ὀφείλει συγχρόνως ἡ Κυβέρνησις νὰ λάβῃ πρόνοιαν καὶ ὑπὲρ τοῦ κλήρου, ὅστις τοσοῦτον ἐξευτελίζεται, τεινων χεῖρα ἐπαιτοῦσα, μηδένα ἄλλον πόρον ζωῆς ἔχων.

Δὲν θεωρεῖ δὲ ὀλιγότερον τούτων οὐσιώδες καὶ τὸ μέτρον περὶ διαθέσεως τῶν ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων, ἅτινα κινδυνεύουσιν ἐξ ὁλοκλήρου νὰ καταστραφοῦν καὶ ν' ἀπολέσῃ οὕτω τὸ δημόσιον μίαν σημαντικὴν πρόσοδον, τὴν ὁποίαν ἤθελεν ἔχει ἐκ τῆς διαθέσεως αὐτῶν. Εἰς τὴν πατρίδα του κτήματα, ἅτινα μονοετῶς ἄλλοτε ἐνοικιαζόμενα ἀπέφερον εἰς τὸ δημόσιον χιλιάδας δραχμῶν, σήμερον μόλις ἐνοικιάζονται ἀντὶ ὀλίγων ἑκατοστάδων καὶ μετ' οὐ πολὺ ἴσως δὲν θέλουν εἶσθαι εἰς κατάστασιν οὔτε τὴν μικρὰν αὐτὴν πρόσοδον νὰ δίδωσιν, ἐνῷ διατιθέμενα θέλουσι παρέξει εἰς τὸ ταμεῖον πολλὰς χιλιάδας δραχμῶν, δι' ὧν θέλομεν θεραπεύσει πλείστας ἀνάγκας καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ ἔθνους, καὶ συγχρόνως θέλει ἀπολαμβάνει τὸ δημόσιον ἀπὸ τὸν ἔγγειον φόρον αὐτῶν τὸ διπλάσιον ἀφ' ὅ,τι ἀπολαμβάνει ἤδη ἀπὸ τὴν ἐνοικίασιν τοῦ ὁλοκαρπώματος αὐτῶν.

Παρακαλεῖ λοιπὸν τὴν Βουλὴν, ἐὰν συμμερίζηται τὴν ἰδέαν του, νὰ συστήσῃ εἰς τὴν κυβέρνησιν τὴν ὅσον τάχιον εἰσαγωγὴν τῶν οὐσιωδῶν καὶ σπουδαίων αὐτῶν νομοσχεδίων.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ὅτι ὁ προαγορεύσας ἀνέφερε κατὰ πρῶτον τὸν περὶ γραμματοσήμου νόμον, ὅστις ψηφισθεὶς κατὰ τὸ **1855**, ἀνεστάλη μετὰ ταῦτα δι' ἄλλου νόμου. Ἔκτοτε ὁ νόμος αὐτὸς δὲν ἐφηρμόσθη, καὶ ἀληθῶς ἡ πρὸ ἑνὸς ἔτους κατάστασις τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὑπάρχει σφαλερὰ, διότι ἀπὸ τοῦ **1856** δὲν ὑπεβλήθη νεώτερος νόμος παρατείνων τὴν ἀναστολὴν ἐκείνου, διότι ὁ προκάτοχος αὐτοῦ, προτιθέμενος νὰ ἐφαρμόσῃ τὸν νόμον περὶ γραμματοσήμου, παρήγγειλεν εἰς τὴν Εὐρώπην ἀναγκαιούσας τινὰς μηχανὰς, καὶ ἐνασχολούμενος εἰς τὸ νὰ κανονίσῃ τὸ περὶ γραμματοσήμου μέρος ἤλπιζε νὰ κατορθώσῃ τὴν ἐφαρμογήν του καὶ διὰ τοῦτο δὲν ὑπέβαλε τὸ ἀπαιτούμενον περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐφαρμογῆς του νομοσχέδιον. Μόλις δ' ἐλθὼν αὐτὸς εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐφρόντισεν ἀμέσως νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὸν νόμον καὶ ἐπὶ τούτῳ ἀπετάθη εἰς τὸν διευθυντὴν τῶν ταχυδρομείων διὰ νὰ πληροφορηθῇ τὰ προσκόμματα, ἅτινα ἀπαντῶνται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν, τοῦ νόμου· ὁ δὲ διευθυντὴς τῷ ἔφερε σπουδαίας ἐνστάσεις. Ἀλλὰ μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς τὰς πληροφορίας μόνον αὐτοῦ τοῦ ὑπαλλήλου, ἐσχημάτισεν ἐπίτηδες ἐπιτροπὴν, μέλη τῆς ὁποίας εἶσιν ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου καὶ ὁ νῦν δήμαρχος, ἄλλοτε δὲ διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων, καὶ ἐζήτησε νὰ πληροφορηθῇ πῶς δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ τοῦ περὶ

οὗ ὁ λόγος νόμου ἡ ἐφαρμογὴ ὅσον οἷόν τε τάχιον, ἐκ δὲ τῶν γενομένων δύω συνεδριάσεων ἐπληροφορήθη ὅτι ὁ νόμος ὅπως ἔχει, δύναται νὰ φέρῃ ἀνατροπὴν εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν τῶν πολιτῶν, καὶ νὰ πάθωσιν οὕτω τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα. Διὰ τοῦτο, ἂν καὶ γνωρίζων ὁποίαν φέρει εὐθύνην ὁ ὑπουργὸς, ὁ μὴ ἐγκαίρως ἐνεργῶν τὰ ὑπὸ τῶν Βουλῶν ψηφιζόμενα, ἀναλογιζόμενος ὅμως καὶ τὰς συνεπείας τῆς ἐφαρμογῆς νόμου τοιούτου, συνέταξε νομοσχέδιον περὶ νέας ἐπὶ ἓν ἔτος ἀναστολῆς τοῦ περὶ γραμματοσήμου νόμου, ὅπως δυνηθῇ ἡ Κυβέρνησις ἐν τῷ διαστήματι αὐτῷ νὰ σκεφθῇ ὡριμότερον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου καὶ διορθώσῃ τὰς ἐλλείψεις τοῦ νόμου αὐτοῦ.

Ἐκτὸς δὲ τούτου ὁ προαγορεύσας ἐμνήσθη καὶ ἄλλων νομοσχεδίων, τῶν ὁποίων ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐπραγματοποίησε τὴν εἰς τὰς Βουλὰς εἰσαγωγὴν, καὶ ἰδίως τοῦ περὶ δήμων νόμου, διὰ τὰ ἐλαττώματα τοῦ ὁποίου συμφωνεῖ καὶ οὗτος μετὰ τοῦ προαγορεύσαντος. Περὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ συνετάχθησαν δύω νομοσχέδια, ἅτινα ἐμελέτησεν, ἀλλὰ τὸ ἀντικείμενον εἶναι τοσοῦτον σπουδαῖον καὶ σοβαρὸν, ὥστε ἀπαιτεῖ ὡριμον σκέψιν, διότι εὔκολον μὲν εἶναι νὰ φέρωμεν ἓν νομοσχέδιον, ἀλλὰ μετὰ μικρὸν θέλομεν ἴσως ἀναγκασθῇ νὰ φέρωμεν τροποποιήσεις, ἡ δὲ συχνὴ τῶν νόμων μεταβολὴ εἶναι ὀλεθρία, διότι φέρομεν ἀνατροπὴν εἰς τὰς ἐννόμους σχέσεις τῶν πολιτῶν καὶ συνειθίζομεν τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ εἰς τὰς μεταβολὰς καὶ τὴν ἀστασίαν. Ὁδηγούμενος δὲ ἀπὸ τὸν περὶ γραμματοσήμου νόμον ὁ προαγορεύσας ὤφειλε νὰ μὴ ζητήσῃ τοσοῦτον κατεσπευσμένως τὴν εἰσαγωγὴν νόμων λίαν σπουδαίων καὶ σοβαρῶν. Ἡ Κυβέρνησις σκέπτεται ἐφ' ὅλων αὐτῶν τῶν ἀντικειμένων, ἀλλ' ἐπιθυμεῖ τὰ ἔργα της νὰ ἦναι ἄξια τῆς παραδοχῆς τῶν νομοθετικῶν σωμάτων.

Παρετήρησεν ὁ προαγορεύσας ὅτι τὰ βοηθήματα εἰσὶ παράνομα καὶ ἀντισυνταγματικὰ, ἀλλ' ἐλησμόνησεν ὅτι τὸ Σύνταγμα μόνον περὶ συντάξεων ποιεῖται λόγον, ἡ δὲ σύνταξις δίδεται διὰ βίου καὶ τὰ νομοθετικὰ Σώματα εἰσὶν ὑπόχρεα νὰ παραδέχωνται κατ' ἔτος τὰ δια συντάξεις ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειούμενα ποσά, ἐνῷ τὰ βοηθήματα εἰσὶν ἐνιαύσια καὶ αἱ Βουλαὶ δύνανται νὰ μὴ τὰ παραδεχθῶσιν, οὔτε θεωροῦνται ὡς κεκτημένον δικαίωμα, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις χορηγεῖ τοιαῦτα βοηθήματα διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀπαντῶν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς λεχθέντα,

εἶπε πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὅτι ἡ συνεχὴς τῶν νόμων μεταβολὴ φέρει δυσαρέστους συνεπείας· ἀλλ' ἐπικρίνει τὴν ἀρχὴν ταύτην, ὡς καὶ ἄλλο τε ἀπέκρουσεν αὐτὴν, ὅτε ὁ νῦν ὑπουργὸς, ὢν βουλευτὴς, ἐξέφρασε τὰ αὐτά. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν ὑπάρχουσι νόμοι ἐν ἀχρηστίᾳ, ἀλλ' εἶχον εἰσαχθῆ ὅτε τὰ ἤθη καὶ τὰ ἔθιμα τῶν ἐθνῶν τούτων ἦσαν ἄλλα. Ἡ Ἑλλὰς ὅμως διὰ μεγάλων ἀνακτήσασα θυσιῶν τὴν ἐλευθερίαν της, καθ' ἣν ἐποχὴν τὰ ἔθνη προωδεύσαν εἰς τὰ τῆς νομοθεσίας, ἐρανίζεται παρ' αὐτῶν ὅσα ἡ πεῖρα κατέδειξεν ἐπωφελῆ καὶ καλά. Ὅταν λοιπὸν νομοθέτημά τι δὲν ἐφαρμόζεται καλῶς παρ' ἡμῖν, ἕπεται ὅτι τὰ ἤθη, ἡ οἰκονομικὴ ἡμῶν κατάστασις, ἢ αἱ περιστάσεις δὲν συνάδουσι πρὸς τὸ νομοθέτημα τοῦτο καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐμμείνωμεν εἰς αὐτό. Οὕτω π.χ. ὡς ἔχει παρ' ἡμῖν ὁ περὶ ἐπιτηδευμάτων νόμος, τὸ αὐτὸ πολλάκις πρόσωπον, ἀναγκάζεται νὰ πληρώσῃ δύω ἢ τρεῖς φόρους, διότι μετέβαλεν ἐν τῷ μεταξὺ δύω ἢ τρία ἐπιτηδεύματα. Πρέπει νὰ ἀνεχθῶμεν τὴν ἄδικον ταύτην φορολογίαν; δὲν πρέπει νὰ διορθώσωμεν τὴν ἔλλειψιν ταύτην τοῦ νόμου; Ἐπίσης, κατὰ τὸν περὶ φόρου οἰκοδομῶν νόμον, εἰς διπλῆν ὑποβάλλεται ὁ πολίτης φορολογίαν, διότι διατηρῶν κατ' ἀρχὰς ἀποθήκην τὴν μετέβαλεν ἔπειτα εἰς οἰκίαν. Δὲν πρέπει νὰ διορθωθῇ καὶ ἡ ἔλλειψις αὕτη τοῦ νόμου, μόνον διότι ὀφείλομεν δῆθεν νὰ ἐμμένωμεν; Ὅσοι λοιπὸν νόμοι θεωροῦνται ὅτι προσβάλλουσι τὸ συμφέρον τοῦ Ἕλληνος καὶ ἀδικοῦσιν αὐτὸν, πρέπει νὰ μεταβάλλωνται ἀναλόγως. Τίνα δὲν ἔπεισε πρὸ δεκαπέντε ἤδη ἐτῶν ὁ περὶ στρατολογίας νόμος, ὅτι καὶ ἄδικος εἶναι καὶ ἐπιζλαβὴς εἰς τὰς οὐσιωδεστέρας αὐτοῦ διατάξεις; Ἤθελεν εἶσθαι λοιπὸν ἀναγκαῖον τὸ νὰ ἐμμένωμεν εἰς τοιαύτας κακὰς διατάξεις, καὶ θεωρεῖ ὅτι κατακριτέος εἶναι ὁ ἐπιμένων εἰς τὰ λάθη αὐτοῦ, καὶ ἄξιος ἔπαινου ὁ προθυμούμενος νὰ τὰ διορθώσῃ. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ περὶ βοηθημάτων λεχθέντα, ὁ ὑπουργὸς καλῶς παρετήρησεν, ὅτι εἰς μόνην ἀπόκειται τὴν θέλησιν τῶν Βουλῶν ἡ τοῦ ὑπουργείου νὰ παύσωσιν αὐτὰ, ὅταν θέλουν. Δυστυχῶς συμφωνοῦμεν πάντες ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν ὑπηρεσίᾳ πολλοὶ καταχρασταὶ καὶ λυμεῶνες τῶν κοινῶν συμφερόντων ὑπάλληλοι, ὡς συμφωνοῦμεν ὡσαύτως ὅτι ὑπάρχουσι καὶ τίμια καὶ ἱκανὰ πρόσωπα, δι' ἃ εἶναι δίκαιον νὰ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις καὶ τὸ ἔθνος ἰδιαιτέραν φροντίδα. Προκειμένου ὅμως νὰ συνταξιοδοτῶνται οἱ ὑπάλληλοι, ἓν ἐκ τῶν δύω πρέπει νὰ γίνῃ· ἢ αἱ συντάξεις θέλουν πληρώνεσθαι ἀπὸ μέρους τοῦ Δημοσίου, ἢ ἀπὸ τῆς ἐκπτώσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων. Ἂν ἀπὸ

μέρους τοῦ δημοσίου, προικίζομεν τότε πολλοὺς διὰ τὴν κακοήθειαν καὶ ἀβελτηρίαν των, καὶ δὲν μᾶς συνιστᾷ βεβαίως τὸ νὰ πληρόνωμεν τοὺς καταπιέζοντας καὶ ἀδικοῦντας πολυτρόπως τὸ ἔθνος καὶ τὸν ἰδιώτην. Ἀλλ' ἂν συνταξιοδοτήσωμεν αὐτοὺς δι' ἐκπτώσεως τῆς μισθοδοσίας των, σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ διαιωνίσωμεν εἰς τὰς θέσεις των τοὺς ἀδίκους καὶ τοὺς καταχραστὰς, διότι, ὅπως λαμβάνωσι σύνταξιν, πρέπει νὰ διατηρηθῶσι δηνεκῶς· ἀλλ' ἡμεῖς εἰς πᾶσαν περίστασιν πρέπει νὰ δίδωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἀποκρούομεν τὴν διαγωγὴν τοιούτων ἀνθρώπων. Δὲν πρέπει ἑπομένως νὰ λέγωμεν, ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ ἀπολύτως πρόνοια ὑπὲρ τῶν ὑπαλλήλων ἐν γένει, καὶ νὰ ἐνισχύωμεν οὕτω τὸν ἄτιμον, τὸν καταχραστὴν, τὸν ἐπίβουλον τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, καὶ ἂν ἦναι οὗτος ἀνίκανος, νὰ τίθεται ὑπὸ σύνταξιν, ἵνα μισθοδοτῆται διηνεκῶς διὰ τὴν κακίαν του. Πρέπει λοιπὸν νὰ λέγωμεν εἰς τοὺς ὑπουργοὺς· καθαρίσατε τὴν ὑπηρεσίαν, πέμψατε εἰς κόρακας τοὺς κακοὺς ὑπαλλήλους, καὶ τότε λαμβάνομεν πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν καλῶν.»

Ἐπέρρεεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι δυστυχῶς παρενοήθη ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω ἀγορεύσαντος ἐφ' ὅσων περὶ διαρκείας τῶν νόμων ἐξέθηκε, καὶ διὰ τοῦτο ἀνακεφαλαιῶν ὅσα εἶπε, παρατηρεῖ ὅτι δὲν ἐξέφρασε τὴν ἀρχὴν ὅτι οἱ νόμοι ἀπολύτως δὲν πρέπει νὰ μεταβάλλωνται, ἀλλ' εἶπεν, ὅτι ὁσάκις νόμος τις εἶναι πλημμελὴς, εἶναι κακὸν νὰ μὴ μεταβάλληται, ἀλλ' ἐπίσης κακὸν θεωρεῖ τὸ νὰ γίνηται συνεχὴς τῶν νόμων μεταβολὴ, καὶ διὰ τοῦτο ἐσυμπέρανεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ βαίνῃ εἰς τὴν τῶν νόμων κατάρτισιν μετὰ τοσαύτης μελέτης καὶ ἀκριβείας, ὥστε νὰ γίνωνται ἄξιοι τῆς παραδοχῆς τῶν Βουλῶν. Ἐκ τούτων δὲ μάλιστα εἶπεν, ὅτι τὸ ἀνεφάρμοστον τοῦ περὶ γραμματοσήμων νόμου ἔπρεπε νὰ διδάξῃ αὐτὸν ὅτι ὤφειλε νὰ σκεφθῇ ὅσον οἷόν τε εἰς τὴν κατάρτισιν νόμου περὶ δήμων, ἵνα μὴ φέρῃ ἔργον τι πλημμελὲς, καὶ ἀποβῇ ἀνεφάρμοστος εἰς τῶν οὐσιωδεστέρων νόμων. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ περὶ τῆς εἰσαγωγῆς νόμου περὶ ἐθνικῶν κτημάτων λεχθέντα, ἐπειδὴ παρέλειψε ν' ἀπαντήσῃ καὶ εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσαντος, παρατηρεῖ ὅτι ἡ Κυβέρνησις κατήρτισεν ἤδη τὸ περὶ τούτου νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἐλπίζει νὰ εἰσαχθῇ ἐντὸς ὀλίγου.

Ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὅτι ἐπειδὴ ὁ ὑπουργὸς ἀπήντησε γενικώτερον εἰς ὅσα περὶ βοηθημάτων τῶν ὑπαλλήλων ἐξέθηκε, παρατηρεῖ ὅτι κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ ἀγόρευσιν εἶπεν, ὅτι ἐκτιμᾷ τὴν τῆς κυβερνήσεως πρόνοιαν διὰ τὰ διδόμενα εἰς

τοὺς ὑπαλλήλους βοηθήματα, κατακρίνει δὲ μόνον τὸ ἄνισον τῆς διανομῆς αὐτῶν, ἐπειδὴ εἰς μὲν τὸν Α. Γλαράκην π.χ. δίδεται ὁλόκληρος ὁ μισθός, εἰς ἕτερον δὲ, ὡς τὸν Μοναστηριώτην, ὁ ἥμισυς, καὶ εἰς ἄλλον, ὡς τὸν ἀρχαῖον ὑπάλληλον Εὐγενίδην, μόλις τὸ ἓν τρίτον. Ἐκ τούτου λοιπὸν ἐζήτησε νὰ ἐπιταχυνθῇ ὁ περὶ συντάξεως τῶν ὑπαλλήλων νόμος, ἵνα παύσῃ ἡ περὶ τὴν διανομὴν ἀνισότης. Ἐντεῦθεν ὅμως δὲν ἐννόησεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει, μετὰ σπουδῆς εἰσάγουσα ὅσους ὑπέμνησε νόμους, νὰ φέρῃ ἀτελῆ ἔργα καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ μὴν ἦναι ἐρικτὴ ἡ ἐφαρμογή των.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἐν μέρει δικαίως ἐζήτησε λόγον ὁ βουλευτὴς Ἐπιδαύρου Δημητρᾶς διὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἀναβολὴν τῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὑποσχεθέντων νόμων, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἐδικαιολόγησε τὴν βραδύτητα τῆς εἰσαγωγῆς των, εἰπὼν, ὅτι, διὰ νὰ καταρτισθῶσιν ἐντελεῖς νόμοι, ἀπαιτεῖται ἀνάλογος μελέτη καὶ χρόνος. Ἀλλὰ μὴ πταίει τὸ πλημμελὲς μόνον τῶν κειμένων νόμων, καὶ δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ λαῷ τὸ παράπονον ὅτι δολιεύονται αὐτοὶ οἱ ὑπάρχοντες νόμοι; Δὲν πταίει λοιπὸν πάντοτε ἡ τοῦ νόμου ἀτέλεια, ἀλλ' ἡ κακὴ αὐτοῦ ἐφαρμογή. Οὕτω π. χ. ἐὰν ὁ περὶ δήμων νόμος ὁρίζει ὅτι ὁ δήμαρχος ἐκλέγεται διὰ τρία ἔτη, καὶ μετὰ ταῦτα νέα ἐπέρχεται ἐκλογή, δι' ἧς λαμβάνει ἕτερος τὴν δημοτικὴν ἐξουσίαν, πολλοὶ δήμαρχοι διετέλεσαν ἐπὶ δέκα καὶ δεκαπέντε ἐνιαυτοὺς εἰς τὴν θέσιν των, χωρὶς νὰ διαλογισθῶσι κἂν νὰ ἐνεργήσωσι νέαν ἐκλογήν. Εἰς τὴν περίστασιν λοιπὸν ταύτην πταίει ὁ νόμος ἢ οἱ ἐπιβλέποντες καὶ ἐνεργοῦντες αὐτόν; Πότε ἡ Κυβέρνησις, ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τούτου, ἐτιμώρησε δήμαρχόν τινα διότι, μυρίας προφάσεις ἐπινοῶν, παρέμεινε πλέον τῆς τριετίας εἰς τὴν θέσιν του; Διὰ ταῦτα πιστεύει ὅτι ὁ νῦν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς δὲν θέλει θεωρήσει ἐπουσιώδη τὴν παροῦσαν συζήτησιν, καὶ οὐ μόνον θέλει φροντίσει νὰ ἐνεργηθῇ ὁ νόμος ὅπου τὰ τρία ἔτη παρῆλθον, ἀλλὰ καὶ θέλει τιμωρήσει τοὺς ὑπὲρ τὴν προθεσμίαν ταύτην κατακρατήσαντας τὴν δημοτικὴν ἐξουσίαν, οἵτινες δὲν εἶναι ὀλίγοι. Ἐπειδὴ δὲ παρενέβαλέ τις τὸν περὶ ἐπιτηδευμάτων νόμον, παρατηρεῖ ὅτι καὶ ὁ νόμος οὗτος ἂν ἔχῃ ἀνωμαλίας, ἐφαρμόζεται τοὐλάχιστον καὶ καλῶς; Δυστυχῶς, οὐδὲ τοῦτο, καθ' ὅσον βλέπομεν ὅτι τὸ αὐτὸ πρόσωπον σήμερον μὲν ὑποβάλλεται διὰ τὸ ἐπιτήδευμά του εἰς πληρωμὴν 10 δραχμῶν, καὶ αὔριον εἰς 50. Συμβαίνει δὲ τοῦτο, διότι οἱ τὸν κατάλογον συντάττοντες ὑπὲρ τῶν φίλων των σημειοῦσιν ἕν, κατὰ δὲ τῶν ἐναντίων των ἑκατόν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὰ περὶ τῆς μὴ ἐκτελέσεως τοῦ δημοτικοῦ νόμου ῥηθέντα, παρατηρεῖ ὅτι ἀφ' ἧς περιῆλθεν αὐτὸς εἰς τὸ ὑπουργεῖον, πρωτίστην ἔσχε φροντίδα νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ τοῦ νόμου διάταξις καὶ περαιωθῶσιν αἱ μέχρι τοῦδε ἀναβαλλόμεναι ἐκλογαί. Δύναται δὲ νὰ βεβαιώσῃ τὴν Βουλὴν ὅτι μέχρι τοῦδε πρέπει νὰ ἐπεραίωσεν ὑπὲρ τὰς 60 τοιαύτας ἐκλογάς, καὶ διέταξε συναμα νὰ ἐπιταχυνθῶσιν αἱ μήπω ἐνεργηθεῖσαι. Ἀλλὰ δὲν εἶναι πάντοτε, ὡς φαίνεται πολλάκις εἰς τοὺς ἐκτὸς τῆς ἐξουσίας διατελοῦντας, πρόχειρος ἡ τῶν τοιούτων ἀνωμαλιῶν θεραπεία. Καὶ αὐτὸς ἴσως πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὴν τοῦ ὑπουργείου διεύθυνσιν δὲν ἐθεώρει δύσκολον τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου θεραπείαν, ἀλλ' ἐκ πείρας ἐγνώρισεν ὅτι μυρίαι ὑπάρχουσι δυσκολίαι, καθ' ὅσον ἐπαύθησαν πολλάκις, ἵνα ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος, ὅλοι κατὰ σειρὰν οἱ πάρεδροι, καὶ αὐτὰ τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη, ὥστε δὲν ἔμενε πρόσωπον, δι' οὗ ν' ἀναπληρώσῃ τὸν δήμαρχον. Ὑπάρχουσι λοιπὸν τὰ προσκόμματα ταῦτα, τὰ ὁποῖα διὰ παντὸς μέσου ζητεῖ νὰ ἐξομαλύνῃ, οὐχ' ἧττον ὅμως ὁ ἐπιθυμῶν, δύναται νὰ παρατηρήσῃ ἐν τῷ ὑπουργείῳ ὅτι αἱ πλέον ἔντονοι διαταγαὶ ἐξεδόθησαν πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἐκκρεμῶν ἐκλογῶν καὶ ἀμέσως ἐπέρχεται ἡ παῦσις τῶν ἀναβαλόντων αὐτὰς δημάρχων.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐκτεθέντα συνηγοροῦσιν ἔτι πλέον περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς τροποποιήσεως τοῦ περὶ δήμων νόμου· ἐσχηματίσθη δὲ πρὸ πολλοῦ καὶ παρὰ τῇ Κυβερνήσει καὶ παρὰ τῇ Βουλῇ ἡ πεποίθησις ὅτι ὁ νόμος οὗτος πρέπει νὰ τροποποιηθῇ. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι μετὰ λύπης εἶδεν ἡ Βουλὴ νὰ ὑποβληθῶσι νόμοι τροποποιοῦντες τὸ πλημμελὲς τῶν προϋπαρχόντων, διὸ συμφωνεῖ καὶ αὐτὸς ὅτι πρὶν ἢ καλῶς χωνευθῶσιν οἱ νόμοι καὶ καταρτισθῶσι δεόντως, δὲν πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται· ἀλλ' ὅταν νόμος τις πρὸ καιροῦ ἐνεργούμενος, ἀπεδείχθη ὅτι εἶναι ἐπιβλαβὴς, ὅταν ἐκ τῶν πραγμάτων φαίνεται τὸ πλημμελὲς καὶ ἀνεφάρμοστον αὐτοῦ, ὁ τοιοῦτος νόμος πρέπει νὰ τροποποιηθῇ. Λέγων ταῦτα, δὲν ἔχει τὴν ἀξίωσιν νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ νῦν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀρτίως ἀναλαβόντος τὴν λειτουργίαν καὶ τοσοῦτον ἔχοντος ζῆλον, νὰ εἰσαγάγῃ διὰ μιᾶς ὅλα τὰ προταθέντα σήμερον νομοσχέδια, διότι ἀπαιτεῖται καὶ χρόνος καὶ μελέτη οὐχὶ μικρὰ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὸν δημοτικὸν νόμον, παρατηρεῖ ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς

ὑπουργίας τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου καὶ μετὰ ταῦτα συνεταχθησαν δύω περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου νομοσχέδια, τῶν ὁποίων δὲν ἐγένετο ἡ εἰσαγωγή. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν λοιπὸν ὑπουργὸς δύναται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ ὑπάρχοντα ταῦτα νομοσχέδια, καὶ φέρων ὅσας κρίνῃ τροποποιήσεις, νὰ καταρτίσῃ καὶ νὰ εἰσαγάγῃ ὅσον τάχιον τὸν δέοντα περὶ δήμων νόμον, τοῦ ὁποίου ἡ ὕπαρξις ἐστὶν ἀπαραίτητος.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι δὲν εἶναι οὐδ' αὐτὸς τῆς ἰδέας νὰ ὑποβληθῶσι διὰ μιᾶς παλλὰ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ σπουδαῖα νομοσχέδια, καθ' ὅσον ἕνεκα τῆς ἐπισπεύσεως ἡ κατάρτισις αὐτῶν δὲν θέλει εἶσθαι τελεία. Ὁ πολιτικὸς ἡμῶν ὀργανισμὸς ἐνῷ εἶναι τοσοῦτον πολύπλοκος, στερούμεθα ἀφ' ἑτέρου προπαρασκευαστικοῦ τῶν νομοσχεδίων Σώματος, τὸ ὁποῖον, ὡς εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη, νὰ προεπεξεργάζηται τὰ νομοσχέδια, καὶ ἐπομένως ἤθελεν εἶσθαι ἡράκλειον ἔργον τὸ νὰ καταρτίσῃ τὸ ὑπουργεῖον ἐν βραχεῖ διαστήματι τοσαῦτα σπουδαῖα νομοσχέδια. Καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὸ περὶ τροποποιήσεως τοῦ δημοτικοῦ νόμου, οὗ μόνον ὑπάρχει ἡ δέουσα ἐργασία, ἀλλ' οὐδὲ πρόκειται νὰ μεταβληθῇ ὁ νόμος οὗτος καθ' ὁλοκληρίαν. Ὁ περὶ δήμων νόμος διέπει ἤδη ἡμᾶς πρὸ εἰκοσιπενταετίας, καὶ τὸ διάστημα τοῦτο εἶναι ἀρκετὸν ὅπως ἀναγνωρίσωμεν τὰς ἐλλείψεις του. Κατὰ τοῦ νόμου τούτου ἡ ἐθνικὴ συνείδησις κατηρτίσθη πλέον, ἡ δὲ κακὴ αὐτοῦ ἐφαρμογὴ εἶναι ἡ κυριωτέρα τοῦ νόμου πληγή. ἥτις, πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, ἔφερε τὴν ἐξαχρείωσιν ἐντὸς τῆς κοινωνίας. Ἀρκεῖ νὰ εἴπῃ μόνον, ὅτι ὅσοι διατελοῦσιν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις γνωρίζουσιν ὁποῖαι πράξεις, ὁποῖαι γίνονται πλαστογραφήσεις διπλοτύπων ἕνεκα τοῦ καθιερωμένου ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου συγήματος τῶν μᾶλλον φορολογουμένων. Ὅσην λοιπὸν εὐθυδικίαν καὶ ἱκανότητα καὶ ἂν ἀποδίδῃ τῷ νῦν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργῷ, ἀδύνατον εἶναι, μετὰ εἰκοσιπενταετῆ ἐφαρμογὴν, νὰ ἐκτελέσῃ ἤδη τὸν νόμον καλῶς, ἀφοῦ ὁ νόμος οὗτος ἔχει ριζικὰ ἐλαττώματα. Καὶ πρῶτον εἰς τὴν βάσιν αὐτὴν τοῦ νόμου, τὰ περὶ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων ὁριζόμενα, ὁ ὑπουργὸς δὲν ἔχει κἂν δικαίωμα ἐποπτείας, ἀλλ' ἐξαρτᾶται τοῦτο ἐκ τοῦ νομάρχου. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλαι τοῦ νόμου ἐλλείψεις, ἃς ἀνέφερεν ὁ ὑπουργός. Ἡ τροποποίησις λοιπὸν τοῦ νόμου τούτου καθίσταται ἀπαραίτητος καὶ δὲν πρέπει ν' ἀναβληθῇ ἐπὶ πλέον. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ νῦν ὑπουργός, ἀρτίως ἀναλαβὼν τὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ κλάδου, δὲν ἠδύνατο ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ νὰ παρασκευάσῃ τὸν αἰτούμενον περὶ δήμων νόμον· ἀλλ' ἡ παροῦσα Κυβέρνησις, ὡς συνέχεια τῶν προηγηθεισῶν, δύναται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ἐργασίαν ἐκείνων. Ὑπάρχουσιν, ὡς γνωρίζει, καθ' ὃν καὶ αὐτὸς μετέσχε τοῦ ἔργου, δύω ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου νομοσχέδια· τὸ ἓν πλῆρες, τὸ δ' ἕτερον ἀτελές. Ἂς λάβῃ λοιπὸν ὁ ὑπουργὸς ὑπ' ὄψιν τὰ νομοσχέδια ταῦτα καὶ ἂς καταρτίσῃ δι' αὐτῶν ἕνα νόμον, ἡ δὲ Βουλὴ ἂς παρακαλέσῃ αὐτὸν νὰ τὸν εἰσαγάγῃ ὅσον οἷόν τε τάχιον, διότι, ἂν δὲν διορθωθῇ ὁ περὶ δήμων νόμος, ἀδύνατον εἶναι, ὡς εἶπε καθαρῶς ὁ τὴν συζήτησιν ταύτην προκαλέσας, νὰ ἐλπίσωμεν καὶ ἐλευθέρας βουλευτικὰς ἐκλογάς, εἶναι δὲ καιρὸς νὰ θεραπεύσωμεν τὰς τοιαύτας ἐλλείψεις καὶ νὰ ἐμβῶμεν εἰς πορείαν τινὰ κανονικωτέραν.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι σήμερον ἐξ ἀπροόπτου ἐτέθησαν ἐνώπιόν σας τόσα ζητήματα, ἅτινα πολλὰς καὶ σπουδαίας ἐπροκάλεσαν ἀγορεύσεις. Καὶ ἀγνοεῖ μὲν τὸν σκοπὸν τοῦ προκαλέσαντος τὴν συζήτησιν ταύτην, ἀλλὰ πιστεύει βεβαίως ὅτι δὲν ἤθελε νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, διότι ἐὰν ἀληθῶς τοιοῦτόν τι ἐσκόπευεν, αὐτὸς δὲν ἤθελε λάβῃ τὸν λόγον.

Καὶ πρῶτον ζήτημα ἔθεσε τὸν περὶ γραμματοσήμου νόμον. Τοῦ ζητήματος τούτου τὴν σπουδαιότητα ἀναγνωρίσας καὶ ὁ ὑπουργὸς ἤθελησε νὰ δικαιολογήσῃ τὸν προκάτοχόν του διὰ τὴν μὴ ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου αὐτοῦ, εἰπὼν ὅτι προτιθέμενος νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν τὸν νόμον καὶ ἀπαντῶν δυσκολίας τινας, εἶχε παραγγείλει εἰς τὴν Εὐρώπην μηχανάς τινας, ἐνασχοληθεὶς συγχρόνως καὶ εἰς τὸ νὰ κανονίσῃ τὸ περὶ γραμματοσήμου μέρος, ἕνεκα δὲ τούτου δὲν ὑπέβαλε νομοσχέδιον περὶ ἀναστολῆς τοῦ νόμου. Ἀλλ' οἱ λόγοι οὗτοι οὐδόλως δικαιολογοῦσι τὸν προκάτοχόν του, διότι ἡ εἰσπραξις τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν ἐξηκολούθει ἐπὶ τῇ βάσει ἑνὸς νόμου κατηργημένου, ὑμεῖς δὲ δὲν ἔπρεπε ἐν σιγῇ νὰ παραδεχθῆτε τὰς παρατηρήσεις ταύτας, διότι ἡ σιωπή σας ἠδύνατο νὰ ἐκληφθῇ ὡς ἐπιδοκιμασία τοῦ γεγονότος, ἐνῷ ὁ νῦν ὑπουργὸς σᾶς εἶπεν, ὅτι ἀναγνωρίζων τὸ ἄτοπον, παρεσκεύασεν ἐπίτηδες νομοσχέδιον περὶ ἀναστολῆς τοῦ περὶ γραμματοσήμου νόμου. Ἐστὲ πάντοτε αὐστηροὶ περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων σας, ἀποδοκιμάζοντες τὴν παρανομίαν ὅπου καὶ ἂν τὴν ἀπαντᾶτε, ἐνθυμούμενοι ὅτι ἄλλοτε κατηγορήθη ἐνώπιόν σας ὑπουργὸς διὰ τόσον ἀσήμαντον, καὶ εὐτελεῖς ἀφορμάς.

Ὁ βουλευτὴς Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς ἠρώτησε πρὸς τούτοις πό-

θεν ἡ βραδύτης τῆς εἰσαγωγῆς τοσούτων σπουδαίων νομοσχεδίων, ὁ δὲ ὑπουργὸς ἀπήντησεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ βιαζώμεθα, ἐὰν θέλωμεν νὰ ἔχωμεν ἔργα τέλεια. Ἀλλὰ παρατηρεῖ ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς περὶ δήμων καὶ βουλευτικῶν ἐκλογῶν νόμους καὶ ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ οἱ πολῖται ἀναγνωρίζουσι τὴν ἀνάγκην τῆς τροποποιήσεως τῶν νόμων αὐτῶν, ἐὰν δὲ ὁ νῦν ὑπουργὸς δὲν ἔλαβε τὸν ἀπαιτούμενον ὑλικὸν καιρὸν διὰ νὰ σκεφθῇ ὡρίμως ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων αὐτῶν, οὐχ' ἧττον ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπὸ σκέψιν τὴν ἀνάγκην αὐτὴν καὶ φέρῃ ὅσον οἷόν τε τάχιον τὴν ἀνήκουσαν θεραπείαν.

Τελευταῖον δὲ παρατηρεῖ ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν περὶ γραμματοσήμου νόμον, ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει ν' ἀποφανθῇ σήμερον ἂν καλῶς ἢ κακῶς ἔχωσι τὰ γενόμενα.

Προσέθηκεν ἄλλος ὅτι ὁ ὑπουργὸς ὁμολογήσας τὰς ἐλλείψεις τοῦ περὶ δήμων νόμου, ἔφερε καὶ παραδείγματα τῆς ἐλλείψεώς του. Ἀλλὰ παρατηρεῖ ὅτι αἱ ἐλλείψεις αὗται δὲν προέρχονται ἀπὸ τοὺς δημοτικοὺς ὑπαλλήλους καὶ σπανίως μάλιστα συμβαίνουσι καταχρήσεις, ὁσάκις δὲν ὑποστηρίζονται ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς Κυβερνήσεως. Οὐδεμία π. χ. παράβασις ἐκλογῆς δύναται νὰ λάβῃ χώραν, ἐὰν δὲν ὑποστηριχθῇ ἀπὸ τὴν χωροφυλακὴν καὶ ἀπὸ τὸν ἔπαρχον. Ἀλλὰ ποῖα τὰ αἴτια, ἅτινα διευκολύνουν τὰς καταχρήσεις; ἡ ἀτιμωρησία τῶν ὑπαλλήλων καὶ διὰ τοῦτο οὐδεὶς νόμος εἶναι δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰλικρινῶς, ἐὰν δὲν περιέχῃ καὶ ῥήτρας ποινικὰς κατὰ τῶν παραβιαζόντων αὐτόν.

Ὀφείλει λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν, ὅτι οὐδεμία παράβασις γίνεται ἄνευ τῆς συμπράξεως τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν της.

Ἐνταῦθα ἡ Βουλὴ θεωροῦσα ἱκανὰ τὰ λεχθέντα, ἐχορήγησεν ὑπὸ τὸν ὅρον μηνιαίαν ἄδειαν ἀπουσίας εἰς τοὺς βουλευτὰς Β. Δημητρακόπουλον, Α. Σοφιανὸν καὶ Γ. Γιατράκον, ὁ δὲ πρόεδρεύσας ἀντιπρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μετὰ μεσημβρίαν.

Ὁ πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ,

Ὁ ἀντιπρόεδρος
Σ. ΚΟΠΑΝΙΤΣΑΣ,

Οἱ γραμματεῖς
Γ. Διαμάντης
Π. Ψάθης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΖ'.

Τῆς 19 Φεβρουαρίου 1858.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα, ἐκτὸς τοῦ ε'. καὶ ζ'. ὅτι ἐξελέξαντο κατὰ σειρὰν εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἑλληνικῆς πολιτογραφήσεως τοῦ Κυρίου Σ. Σίνα τὸν Α. Βενιζέλον, Θ. Ζαΐμην, Σ. Δοκὸν, Σ. Κοπανίτσαν καὶ Ἰω. Ταμπακόπουλον· ἐπὶ τοῦ περὶ πολιτογραφήσεως τοῦ Κ. Α. Ἀρσάκη τοὺς Ν. Παπαμιχαλόπουλον, Θ. Ζαΐμην, Ἰω. Ζάρκον, Α. Αὐγερινὸν καὶ Ἰω. Μωριάτην· ἐπὶ τοῦ περὶ πολιτογραφήσεως τοῦ Κ. Δ. Βερναδάκη τοὺς Α. Παπαδημητριάδην, Φ. Φίλωνος, Γ. Ναύτην, Σ. Κοπανίτσαν καὶ Σ. Βαρότσην· ἐπὶ τοῦ περὶ παρατάσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου οἴνου Θήρας τοὺς Π. Κανελόπουλον, Κ. Κουρκουμέλην, Ν. Βαρβαρῆγον, Α. Ζέρβαν καὶ Δ. Καλογερόπουλον. Προσέθεντο δὲ τὸ β'. καὶ γ'. τμῆμα ὅτι ἐξελέξαντο εἰσηγητὰς καὶ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθήκης τελωνιακῶν ὑπαλλήλων τοὺς Σ. Σκουμπουρδῆν καὶ Γ. Ναύτην, ἀνακοινώσαντος συνάμα τοῦ γ'. ὅτι ἐξελέξατο πρόεδρον μὲν τὸν Δ. Βουδούρην, γραμματέα δὲ τὸν Ἰω. Σκαβέντσον, καὶ τοῦ δ'. ὅτι ἐξελέξατο εἰσηγητὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τὸν Κ. Κουρκουμέλαν.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθήκης τελωνιακῶν ὑπαλλήλων, ἀνέγνω ἔκθεσιν ὑπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου τελωνιακοῦ δασμολογίου, ἡ τελωνιακὴ ὑπηρεσία ἀναντιῤῥήτως ἀνεπτύχθη καὶ ἰδίως εἰς τὰς μεγάλας πόλεις Σύρου, Πατρῶν καὶ τὸν Πειραιᾶ, ὡς λιμένα τῆς Πρωτευούσης, ἐφ' ὅσον ἀναπτύσσεται τὸ ἐμπόριον. Διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ προνοήσῃ ὅπως τὰ ἐκ τῆς μεταβολῆς τοῦ τελωνιακοῦ συστήματος ἐπελθόντα προσκόμματα ἐκλείψωσι καὶ χειραγωγήσῃ διὰ παντὸς τρόπου τὴν ἐμπορίαν.

Τὸ ὑποβληθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νομοσχέδιον θεραπεύει οὐσιωδῶς τὰς ἀναφανείσας περὶ τὴν τελωνιακὴν ὑπηρεσίαν ἐλλείψεις, καὶ εὐκολύνει τὴν πρόοδον τοῦ ἐμπορίου, ἐπομένως ἡ ἐπιτροπὴ εὑρίσκουσα αὐτὸ ἀναγκαῖον

συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου, ὡς ἔχει·

Ἀθῆναι τῇ 19ῃ Φεβρουαρίου 1858.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Σ. Σκουμπουρδῆς, Γ. Γουλιμῆς,
Δ. Καλλιφρονᾶς, Α. Χ. Ἀναργύρου.

Ὁ εἰσηγητὴς Γ. Ναούτης.»

Παρελθὼν δὲ καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὑπέβαλε τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν νομοσχέδιον περὶ συστάσεως ναυτιλιακοῦ τμήματος ἐν Γαλατᾷ.

Αἰτήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τὴν ἄμεσον τοῦ νομοσχεδίου συζήτησιν, μετά τινας ὑπὲρ καὶ κατὰ παρατηρήσεις, ἡ Βουλὴ ἠρωτήθη ἂν παραδέχηται τὴν ἄμεσον αὐτοῦ συζήτησιν. Μὴ διακριθείσης δὲ τῆς ψηφοφορίας, ἐγένετο ἡ ἐρώτησις ἀντιθέτως καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἄμεσον τοῦ νομοσχεδίου συζήτησιν μὴ ἀναστᾶσα.

Ἐπὶ τούτοις λαβὼν τὸν λόγον διισάφησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἡ παρὰ τῆς Γερουσίας ἐπενεχθεῖσα τροποποίησις συνίσταται ἁπλῶς εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τῶν λέξεων *ἡμετέρας, ἡμετέρου* καὶ *ἡμῶν*. Ὁρμήθη δὲ εἰς τοῦτο ἡ Γερουσία, καθ' ὅσον, εἶπε, δὲν ὑποτίθεται ὅτι εἰς τὴν κατάρτισιν νόμου φαίνεται ἐκφραζόμενος ὁ Βασιλεὺς μόνος, ἀλλὰ τὰ τρία νομοθετικὰ Σώματα. Ἐντεῦθεν λοιπὸν ἐθεώρησεν ὅτι πρέπει νὰ ἐξαλειφθῶσιν αἱ ἀνωτέρω λέξεις. Ἂν δὲ καὶ ὑπάρχωσι νομοσχέδια, εἰς ἃ περιέχονται αἱ λέξεις αὗται, ἐθεώρησε, τὸ κατ' αὐτὸν, ἀδιάφορον τὴν ὕπαρξιν ἢ ἀφαίρεσιν τῶν λέξεων τούτων καὶ παρεδέχθη τὴν ἰδέαν τῆς Γερουσίας.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἀγνοεῖ ἂν ὑπάρχῃ, ὡς ὀξύπουργὸς εἶπε, καὶ ἄλλο μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν νομοσχέδιον, περιέχον τὰς λέξεις ταύτας. Ἂν ὅμως ὑπάρχῃ, θεωρεῖ ἄτοπον τὴν ἐν αὐτῷ παρεισαγωγὴν τοιούτων λέξεων, διότι οἱ ὑπουργοὶ καὶ οἱ πρέσβεις δὲν εἶναι ἢ ἀντιπρόσωποι τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Αἱ λέξεις δὲ αὗται ἦσαν συγχωρημέναι μόνον εἰς πολιτείας, ὅπου ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ἦτον συγχωνευμένη μετὰ τῆς ἐκτελεστικῆς. Ἡ δὲ τοῦ ὑπουργοῦ ἔκφρασις, ὅτι εἶναι ἀδιάφορον ἂν ὑπάρχῃ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἡ ἀφαιρεθεῖσα λέξις ὑπεμφαίνει ἀποδοκιμασίαν κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἑτέρου Σώματος.

Ἀκολούθως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ὑπὸ τῆς Γερουσίας ἐπινεχθεῖσαν τροπολογίαν.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Δ. Νάκον καὶ Ἰω. Σκαβέντσον, συνήχθη, κατὰ τὸ ᾠδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον αὐτοῦ διὰ ψήφων **76** κατὰ **2**, ἔχον ὡς ἕπεται·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον **1**. Ἐκ τῶν παρὰ τῷ ἐμπορικῷ γραφείῳ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας ὑπαλλήλων συνίσταται ἴδιον τμῆμα ναυτιλιακὸν ἐξαιρεῖον, πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ἐν Γαλατᾷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἄρθρον **2**. Τοῦ τμήματος τούτου προΐσταται εἷς τῶν παρὰ τῷ ἐμπορικῷ γραφείῳ γραμματέων Α. τάξεως, προσδιοριζόμενος ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεως, τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ· οὗτος θέλει ἐνεργεῖ τὴν ἀνατιθεμένην αὐτῷ ὑπηρεσίαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τοῦ Προξένου διευθυντοῦ τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου, καὶ δύναται νὰ ὑπογράφῃ τὰς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ἀναγομένας πράξεις, τὰς συνήθως παρὰ τοῦ Προξένου ὑπογραφομένας, ὑπὸ τὸν τύπον «ἐντολῇ τοῦ Προξένου, ὁ γραμματεὺς Α΄. τάξεως, προϊστάμενος τοῦ ναυτιλιακοῦ τμήματος.»

Ἄρθρον **3**. Τὰ καθήκοντα καὶ ἡ ἔκτασις τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ προϊσταμένου τοῦ τμήματος τούτου ὁρισθήσονται διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Καὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ νομοσχέδιον περὶ ναυτιλιακοῦ τμήματος ὅπως παρὰ τῆς Γερουσίας ἐτροποποιήθη, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Ἀουκᾶς Λόντος	Ν	Ἀντ. Καμπάνης	Ν
Δημήτριος Ὀρσινός		Δημήτριος Τσόκρης	
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . .	Ν	Ἀνδρέας Δανόπουλος . . .	
Π. Καμπάνης	Ν	Νικόλαος Ἰατρός	
Γ. Καΐρης		Γεώργιος Σκοῦφος	

Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . . N	Ἰωάννης Μπαλάφας . . . .
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Κωνστ. Πλαπούτας . . . .
Σταῦρος Βλάχος	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος . . . N
Ἠλίας Καραγιάννης	Πέτρος Δελιγιάννης . . . N
Σωτήριος Στράτος	Ἀνδρέας Σοφιανός . . . N
Δημήτριος Νάκος . . . . N	Θεμ. Ἀντίπας . . . . .
Φίλιων Φίλωνος . . . . . N	Ἀνδρέας Νοτηρᾶς . . . . .
Θεόδωρος Γρίβας	Εὐθ. Κανελλόπουλος . . . .
Νικόλαος Τσέλιος . . . . N	Γ. Πανοπριρτόπουλος . N
Π. Τανταρίας . . . . . N	Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . . N
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . .	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .
Θ. Τσαννετάκης	Νικόλαος Ματθαίου . . . O
Γεώργιος Κονδύλης . . . N	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . .
Α. Παπαθανασίου . . . N	Σ. Κοπανίτσας . . . . N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . N	Ἰω. Βλασόπουλος . . . .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . .	Ν. Λεώπουλος . . . . .
Σταμάτιος Μήτσας	Γ. Π. Γιατράκος . . . . .
Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . . N	Λουκᾶς Στεράνου . . . .
Γ. Γιολδάσης	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . .
Ν. Γρανίτσας . . . . . N	Ἰ. Ν. Ταμπακόπουλος. . . N
Γ. Βελῆς . . . . . N	Μιχαὴλ Σκαλιστήρης . . .
Γ. Σιρπᾶνος . . . . . N	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . .
Σ. Χ Στεφανόπουλος . . . N	Β. Π. Δημητρακόπουλος . . N
Λύσανδρος Βιλαέτης . . . N	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . N
Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . . N	Α. Μαυροειδῆς . . . . .
Σόλων Κρεστενίτης . . . N	Α. Τσάκας . . . . . N
Δημήτριος Ἀθανασίου . . .	Γ. Κεφάλας . . . . . N
Γεώργιος Διαμάντης . . N	Κ. Κουρκουμέλης . . . . N
Ν. Βαρβαρῆγος . . . . N	Γ. Γουλιμῆς . . . . . N
Α. Δεκιγάλας . . . . . N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος N
Ἰω. Δορεντσιάδης . . . . N	Παναγιώτης Παπατσώνης .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . . N	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . N
Ἀεων. Ν. Πετριζᾶς . . .	Ἰω. Προβελέγιος . . . .
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . .	Ἰω. Ταταράκης . . . . N
Ἠλίας Παπαδαῖος . . . N	Σ. Βαρότσης . . . . . N
Γεώργιος Περωτής . . . N	Χ. Σουμαρίπας . . . . .
Ἰωάννης Ζάρκος . . . . . O	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .	Μ. Μιχαλόπουλος . . . . N
Α. Κοντόσταυλος . . . . N	Α. Παπαδημητριάδης . . . N
Βελισάριος Νικολαΐδης . . .	Ν. Καναβός . . . . . N

Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N	Μιχαὴλ Σολωμὸς . . . .
Γεώργιος Ἰατρός	Κωνστ. Πλατύς . . . . .
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . N	Γεώργιος Ναύτης . . . . N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος . N	Αν. Ρενουάρδος . . . . . N
Νικόλαος Πιεράκος . . . N	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N
Γρηγόριος Πατριαρχέας . .	Παναγιώτης Ψάθης . . . N
Στ Καπετανάκης	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .
Χ. Χριστόπουλος . . . . N	Κυριάκος Πονηρόπουλος . .
Π. Κανελλόπουλος . . . N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . N
Νικόλαος Μοσχούλας . . . N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . . .
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . N	Δημήτριος Στάϊκος . . . .
Ν. Πανουριᾶς	Βασίλειος Κριεζῆς . . . .
Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . N	Κυριάκος Δουζίνας . . . .
Κωνσταντῖνος Βλάμης . . .	Δημήτριος Βαυδούρης . . N
Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . .	Παντολέων Κουντουριώτης .
Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . . N
Π. Πατρινὸς	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . N
Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . .
Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου . . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . N
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . N	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . N
Ἠλίας Καράπαυλος . . . N	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . . .
Γεώργιος Μπάστας . . .	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . N
Ἰω. Σκαβέντσος . . . . N	Α. Μάντσαρης . . . . . N
Γ. Νικολάου . . . . . N	

Εἰς τοὺς βουλευτὰς Σ. Κρεστενίτην, Σ. Στερανόπουλον, Π. Χ. Πέτρου, Α. Παπαθανασίου, καὶ Ἀ. Δεκιγάλαν ἐχορηγήθη ὑπὸ τὸν ὅρον μηνιαία ἄδεια ἀπουσίας.

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐπέφερέ τις, ὅτι παρακαλεῖ τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν νὰ μᾶς πληροφορήσῃ ἂν εἴτε δι' ἀναφορᾶς ἐπιδοθείσης αὐτῷ, εἴτε ἀλλοθεν ἔλαβε γνῶσιν, ὅτι ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος Μαντινείας καὶ ὁ νομάρχης Ἀρκαδίας ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργοῦντες, παρήγγειλαν τοὺς ἀποθηκαρίους νὰ μὴ δεχθῶσιν ὀψίμους καρποὺς, καὶ ὁποίαν ἔδωκε διαταγὴν ὁ Κ. ὑπουργὸς πρὸς ἄρσιν τῆς τοιαύτης καταπιέσεως.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι δὲν ἐνθυμεῖται μὲν ἂν ἐνήργησε συνεπείᾳ ἀναφορᾶς, διέταξεν ὅμως ὅτι οἱ ἀποθηκάριοι ὀφείλουσι νὰ παραδέχωνται τοὺς προσφερομένους ὀψίμους καρποὺς, ἀρκεῖ μόνον νὰ ὦσιν ἐκ τῶν παραχθέντων ὑπὸ τῶν γεωργῶν. Οὐχ'

ήττον όμως θέλει έξετάσει τί διέταξαν επί τοῦ προκειμένου αί εἰρημέναι ἀρχαί.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι καὶ οἱ ἀποθηκάριοι Ναυπάκτου δὲν ἐδέχθησαν ἐπίσης μέρος τῶν ὀψίμων καρπῶν Δωρίδος λόγῳ τοῦ ὅτι ἦσαν βεβλαμμένοι κατά τι ἐκ τῆς πλημμύρας. Ὡς νὰ μὴν ἤρκει δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ ποταμός τις, ἐν τῷ μεταξὺ κείμενος, ἐμποδίζει τὴν μεταφορὰν τῶν γεννημάτων καὶ δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ φέρωσιν αὐτὰ εἰς τὴν ἀποθήκην, ἐβιάσθησαν νὰ τὰ κρατήσωσιν εἰς τὰ ἀλώνια, καὶ ἐκεῖθεν παρέσυρεν αὐτὰ ἡ πλημμύρα. Ἐκ τούτου δὲ ὑπέστησαν οὐχὶ μικρὰν ζημίαν οἱ φορολογούμενοι καθ' ὅσον μόνος αὐτὸς ἐζημιώθη περὶ τὰ 1000 κοιλὰ ἀραβοσίτου κλπ. Ἀκολούθως δ' ἐβιάσθησαν νὰ μεταφέρωσι τὰ γεννήματά των εἰς Ναύπακτον καὶ τὰ θέσωσιν εἰς ἰδιαιτέραν ἀποθήκην, καθ' ὅσον οἱ ἀποθηκάριοι δὲν τὰ ἐδέχοντο, ὡς κλεισθείσης πλέον τῆς δημοσίας ἀποθήκης. Παρακαλεῖ λοιπὸν τὸν Κ. Ὑπουργὸν νὰ διατάξῃ τοὺς ἀποθηκαρίους νὰ δεχθῶσι τοὺς καρποὺς, καθ' ὅσον εἶναι αὐτοὶ οἱ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν παραχθέντες.

Ἀπήντησεν ὁ Ὑπουργὸς, ὅτι ἐξ ἀναφορᾶς ἐνοικιαστοῦ τινος γνωρίζει ὅτι οἱ ἀποθηκάριοι δὲν ἐδέχθησαν κατ' ἀρχὰς ἐπὶ εἴκοσιν ἡμέρας ὀψίμους καρποὺς· ὅτι ἀκολούθως ἐδέχθησαν μὲν αὐτούς, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν πλημμύραν δὲν ἠδυνήθη ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ τοὺς παραδώσῃ· ἀγνοεῖ δὲ ἂν τῷ παρεχωρήθη ἡ τελευταία δεκαπενθήμερος προθεσμία. Θέλει ἐπομένως ἐξετάσει, καὶ ἐνεργήσει τὰ δέοντα.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι μικραὶ ἀφορμαὶ φέρουσι τὴν Βουλὴν εἰς θέσιν νὰ ἐννοήσῃ μεγάλα. Δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς προθυμίας, ἣν ἔχει ὁ ὑπουργὸς εἰς τὸ νὰ προστατεύσῃ τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου. Ποίαν ὅμως ἀπόδειξιν καθαρωτέραν θέλετε τῆς διαθέσεως τινῶν ὑπαλλήλων, ὅταν ὁ μὲν ὑπουργὸς τοὺς διατάττει νὰ φέρωνται κατὰ τὸν νόμον, οὗτοι δὲ δὲν ἐνεργοῦσιν αὐτὸν ἵνα καταχρῶνται; Οὕτω βλέπομεν καθ' ἑκάστην διὰ μὲν τὸν ἕνα ν' ἀποκόπτωσι τὴν νόμιμον προθεσμίαν, ὑπὲρ δὲ τοῦ ἄλλου νὰ τὴν παρατείνωσι κατ' ἀρέσκειαν· εἰς τὸν μὲν πωλοῦσι τὰ γεννήματα κατὰ τὸ πρωτόκολλον τοῦ Ἰανουαρίου μηνός, ἀπὸ δὲ τὸν ἄλλον, ὅστις ἐπλήρωσε, τοῦ ζητεῖται ἡ πληρωμὴ ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς τῆς παραδόσεως αὐτῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἄλλος τις ἀπηύδησε ζητῶν παρὰ τοῦ ἐπάρχου Κ. Γκούστη τὰ ἀποδεικτικά του, ἵνα λάβῃ τὰ μαρτυρικὰ αὐτοῦ ἔξοδα, ἐβιάσθη νὰ δεχθῇ τὸ ἥμισυ τῆς ποσότητος, ὅπως ἀπαλλαγῇ ἐπὶ τέλους. Τοιαύτη δὲ εἶναι ἡ διαγωγὴ πολλῶν ὑπαλλήλων, ὥστε, ὡς εἴδομεν ἀνωτέρω, καὶ οἱ ὑπουργοὶ βεβαιόνουσιν ὅσα περὶ αὐτῶν λέγομεν. Τίς ἐξ αὐτῶν ἐν τούτοις ἐτιμωρήθη ποτε; Ἐξ ἐναντίας ὁ Κ. Γκούστης βλέπομεν ὅτι ἐπροβιβάσθη εἰς θέσιν νομάρχου. Καλὸν ὅμως εἶναι νὰ μὴ παύσῃ ἡ Βουλὴ κατακρίνουσα τὰς τοιαύτας κακίας, ἐωσοῦ καθαρισθῇ ποτε ἡ ὑπηρεσία ἐκ τῆς λέπρας ταύτης.

Ἐπανέλαβεν ὁ βουλευτὴς Μαντινείας, ὅτι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του ὑπάρχουσι δύω κοιλάδες, ἡ τῆς Δαδιᾶς καὶ τοῦ Νάσωνος. Ἡ πρώτη τούτων ὑπέστη ἕνεκα τοῦ χειμῶνος τοιαύτην φθορὰν εἰς τοὺς ὀψίμους καρποὺς, ὥστε τὸ κοιλὸν τοῦ ἀραβοσίτου ὑπολογιζόμενον πρὸς 20 ὀκάδας, μόλις ζυγίζει 12, ἐν δὲ τῇ κοιλάδι Νάσωνος, ἥτις ὑπέστε μικροτέραν φθορὰν, 16 ὀκάδας. Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ ἐνοικιασταὶ καὶ χωρικοὶ τῷ παρεπονέθησαν κατὰ τὴν ἐν Τριπόλει διαμονήν του, εἶπε πρὸς τὸν νομάρχην Κ. Γκούστην, παράντος κατὰ τύχην καὶ τοῦ ἐφόρου, ὅτι ἡ Κυβέρνησις οὐδὲν ἄλλο ἔχει δικαίωμα, εἰμὴ νὰ λάβῃ τὸν νενομισμένον φόρον ἐκ τῶν παραχθέντων καρπῶν. Οὗτος δὲ τί τῷ ἀπήντησεν; ὅτι δὲν δέχεται τοὺς καρποὺς ὡς μὴ ὄντας καλῆς ποιότητος καὶ πρέπει νὰ τοὺς πληρώσωσιν εἰς χρήματα. Ἐκ τούτου εὑρέθησαν εἰς θέσιν οἱ φορολογούμενοι νὰ πληρώσωσι τὸ κοιλὸν ὄχι πρὸς 12 ἢ 16 ὀκάδας, ἤτοι 14 κατὰ μέσον ὅρον, ἀλλὰ πρὸς 20, καὶ ὄχι πρὸς 5 λεπτὰ, ὡς εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ αὐτῆς τῆς Τριπόλεως ἐπωλοῦντο ὁμοίας ποιότητος καρποί, ἀλλὰ πρὸς 9, ἀξίαν ἣν δὲν εἶχον οὐδ' οἱ τῆς πρωτίστης ποιότητος. Παρακαλεῖ ὅθεν νὰ ἐξετάσῃ ὁ Ὑπουργὸς καὶ τιμωρήσῃ τοὺς διαπράξαντας τὰ τοιαῦτα. Τίς ὅμως θέλει ἐνεργήσει τὰς ἐξετάσεις; ἂν ἦναι πρόσωπον ὑπάλληλον τοῦ Κ. Νομάρχου, ἕκαστος δύναται νὰ προΐδῃ τὸ ἀποτέλεσμα.

Κἰπάντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι θέλει ἐνεργήσει τὰς ἀναγκαίας ἐξετάσεις καὶ ἀναθέσει αὐτὰς εἰς τὸν εἰσαγγελέα· ἐπανέλαβεν ὁ βουλευτὴς Δωρίδος, ὅτι καὶ ἄλλο συμβαίνει κατὰ τὴν ἐπαρχίαν του ἄδικον, διότι, ἐνῷ διετάχθη νὰ ἦναι ἡ ἀποθήκη χωρίων τινῶν τῆς Ποτιδανείας εἰς Ναύπακτον, πολλὰ τῶν χωρίων κεῖνται εἰς ἀπόστασιν τριῶν καὶ ἄλλα πέντε ὡρῶν μακρὰν τῆς ἀποθήκης, διακόπτει δὲ πολλάκις τὴν συγκοινωνίαν καὶ ὁ ποταμὸς, ἀδιάβατος ἐν ὥρᾳ χειμῶνος γινόμενος. Ἀφοῦ λοιπὸν διὰ τοὺς λόγους τούτους οἱ φορολογούμενοι δὲν δύνανται νὰ ὑπάγωσιν ἐν καιρῷ εἰς τὴν ἀποθήκην, αἱ ἀρχαὶ καταλογίζουσι διὰ πρωτοκόλλου τὸν φόρον των πλέον τῆς τρεχούσης τιμῆς· ἤτοι ἐνῷ ὁ ἀραβόσιτος τῶν ἄλλων ἀποθηκῶν τῆς ἐπαρχίας Δωρίδος πωλεῖται

πρὸς 20—22 λεπτὰ τὴν ὀκάν, οἱ χωρικοὶ τῆς μνησθείσης περιφερείας ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσι πρὸς 16 λεπτά. Διὸ παρακαλεῖ τὸν Κ. ὑπουργὸν νὰ διατάξῃ καὶ ἐκεῖσε τὴν σύμρωνα μὲ τὸν νόμον πληρωμὴν τοῦ φόρου καὶ τὴν εἰς μέρος ἁρμόδιον ἀποθήκευσιν τῶν γεννημάτων.

Ἐπὶ τούτοις ὁ ὑπουργὸς ἐβεβαίωσεν ὅτι θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ, ὅπως ἐξετάσῃ καὶ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα ἐπὶ τῶν ἐκτεθέντων αὐτῷ περιστατικῶν.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθήκης ὑπαλλήλων εἰς τὰ τελωνεῖα Σύρου, Πατρῶν καὶ Πειραιῶς, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ,

Οἱ γραμματεῖς
Γ. Διαμάντης
Κ. Ν. Πονηρόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΒ'.

Τῆς 20 Φεβρουαρίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν τοῦ Κράτους ἐπιτροπῆς ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῶν, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ Κράτους Ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπὸ σπουδαίαν ὄψιν τὰ ὑποβληθέντα εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδια περὶ κυρώσεως τῶν ἀπολογισμῶν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως τῶν ἐτῶν 1852, 1853, 1854 καὶ 1855, μετὰ τῶν προσηρτημένων εἰς αὐτὰ πινάκων καὶ γενικῶν λογαριασμῶν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, καὶ μετὰ τῶν αἰτιολογικῶν ἐκθέσεων τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν· ὀφείλει προκαταρκτικῶς νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὰς ἑξῆς σκέψεις καὶ συμπεράσματα ἐπ' αὐτῶν.

Διὰ τῶν προκειμένων νομοσχεδίων ζητεῖται νὰ κυρωθῇ ὁ ἀπολογισμὸς ἑκάστης χρήσεως· τοῦτέστι νὰ κανονισθῶσιν ὁριστικῶς καὶ αὐθεντικῶς διὰ νόμου τὸ *πραγματικὸν* ποσὸν (ὅπερ *ὑποθετικῶς* μόνον εἶχε προσδιορισθῇ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ) τῶν ἐσόδων, ἐξόδων καὶ πιστώσεων τῆς λῃξάσης χρήσεως, καὶ

τὸ ποσὸν τοῦ περισσεύματος τῶν ἐσόδων ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα αὐτῆς, ἢ τ' ἀνάπαλιν τὸ ποσὸν τοῦ ἐλλείμματος ἂν ἤθελεν ὑπάρχει τοιοῦτον· καὶ οὕτω νὰ νομιμοποιηθῶσι διὰ τῆς κοινοβουλευτικῆς κυρώσεως ὅλα ταῦτα, συνάμα δὲ καὶ αἱ εἰς αὐτὰ περιστρεφόμεναι οἰκονομικαὶ πράξεις τῆς χρήσεως. Τοιοῦτον εἶναι τὸ ἀντικείμενον καὶ ὁ σκοπὸς παντὸς νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως ἀπολογισμοῦ, καὶ τοῦ νόμου εἰς ὃν τοῦτο θέλει μετατραπῇ.

Συνάγεται ἐπομένως, ὅτι διὰ νὰ προσδιορίσῃ ἡ Βουλὴ καὶ κυρώσῃ ὅλα ταῦτα, ἀπαιτεῖται προηγουμένως ἵνα βεβαιωθῇ ἀναντιβάστως ἐπὶ τῶν ἑξῆς δύω ἀντικειμένων· α) ἐὰν τὰ μὲν ἔσοδα, τὰ ἀπαριθμούμενα εἰς τὸν συνοδεύοντα τὸν ἀπολογισμὸν ἀναλυτικὸν πίνακα (τὸ σύνολον τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ ὁρισθῇ καὶ νὰ κυρωθῇ διὰ τοῦ νόμου μετ' αὐτοῦ τοῦ πίνακος, εἰς ὃν ῥητῶς παραπέμπει καὶ στηρίζεται τὸ νομοσχέδιον), ἔφθασαν ἀληθῶς εἰς τόσον μόνον ποσὸν ὅσον διαλαμβάνει ὁ πίναξ· τὰ δὲ ἔξοδα, τὰ ἀπαριθμούμενα εἰς τὸν συνοδεύοντα τὸν ἀπολογισμὸν ἕτερον ἀναλυτικὸν πίνακα (τὸ σύνολον τῶν ὁποίων πρόκειται ἐπίσης νὰ ὁρισθῇ καὶ νὰ κυρωθῇ διὰ τοῦ νόμου μετ' αὐτοῦ τοῦ πίνακος, εἰς ὃν ὡσαύτως παραπέμπει τὸ νομοσχέδιον), ἂν ἔγιναν ἀληθῶς ὅλα, καὶ συμποσοῦται ἕκαστον εἰς τόσον ποσὸν ὅσον ὁ πίναξ ἀναφέρει· καὶ

β') Ἐὰν καλῶς διετάχθησαν παρὰ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν ἢ τῶν ἐπιτρόπων των, καὶ καλῶς διεχειρίσθησαν, αἱ γενόμεναι εἰσπράξεις καὶ δαπάναι, τουτέστιν· ὡς μὲν πρὸς τὰς πρώτας, ἐὰν λόγου χάριν δὲν διετάχθησαν εἰσπράξεις ἐναντίων τῶν νόμων ἢ μὴ ἐπιτρεπόμεναι παρ' αὐτῶν, ἂν ἐξ ἀμελείας ἢ ἐξ ἐπιζλαβῶν μέτρων δὲν ἐμειώθη τὸ ποσὸν τῶν εἰσπράξεων, κτλ.· ὡς δὲ πρὸς τὰς δευτέρας, ἐὰν λόγου χάριν δι' ἑκάστην δαπάνην ὑπάρχῃ πίστωσις χορηγηθεῖσα διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ δι' ἄλλων νόμων καὶ δὲν ὑπερβαίνῃ ἡ δαπάνη τὸ ποσὸν τῆς πιστώσεως (ἄρθρα 37, 38, 8, 10 καὶ 66, τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου), ἂν ἑκάστη δαπάνη διετάχθη νὰ γείνῃ διὰ τὴν ἰδίαν ἐκείνην χρῆσιν καὶ ὑπηρεσίαν εἰς ἣν εἰδικῶς ὡρίσθη παρὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ (ἄρθρ. 21 καὶ 23 τοῦ νόμου), κτλ.

Ἀμφότερα ταῦτα εἶναι μὲν ἀντικείμενα διακεκριμμένα, καὶ ἀπαρτίζοντα εἰς ἕκαστον ἀπολογισμὸν δύο μέρη αὐτοῦ διάφορα, τὸ μὲν καθαρῶς *ἀριθμητικὸν* ἀφορῶν τὰ ποσὰ καὶ τὴν ἀκρίβειαν αὐτῶν, τὸ δὲ καθαρῶς *διοικητικὸν* ἀφορῶν τὰς δια-

τάξεις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ τὴν νομιμότητα εἴτε τὴν διαχείρισιν αὐτῶν, ἀλλ' οὐχ' ἧττον συγχωνεύονται πρὸς ἄλληλα, καὶ ὁ διὰ νόμου προσδιορισμὸς τοῦ ποσοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως καὶ τοῦ περισσεύματος ἢ τοῦ ἐλλείμματος συμπεριλαμβάνει ἀναγκαίως καὶ τὴν *νομιμότητα* αὐτῶν, καὶ ἡ γνῶσις ἑπομένως τοῦ ἑνὸς ἀπαιτεῖται καὶ διὰ τὴν γνῶσιν τοῦ ἄλλου. Ὅθεν εἰς ἀμφοτέρων τούτων τὴν ἀκριβῆ διάγνωσιν πρέπει νὰ φθάσῃ ἡ Βουλή, ἵνα δυνηθῇ νὰ ἐπιφέρῃ ψῆφον ὁριστικὴν ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων νομοσχεδίων.

Ἀλλὰ ! τίνες εἶναι αἱ νόμιμοι πηγαί, ἐξ ὧν θέλει ἀρυσθῇ τὴν τοιαύτην διάγνωσιν ; Δὲν ἀρκοῦν βεβαίως πρὸς τοῦτο μόνοι οἱ ἐν τοῖς νομοσχεδίοις ἐπισυνημμένοι πίνακες καὶ γενικοὶ λογαριασμοὶ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως. Ὅλοι αὐτοὶ δὲν εἶναι εἰμὴ ἁπλαῖ καταστάσεις εἴτε λογαριασμοὶ περιληπτικοὶ ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ἄνευ ἐξελέγξεως, ἄνευ δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, ἄνευ λεπτομερείας· ἀδύνατον ἑπομένως μὲ μόνα αὐτὰ ἡ Βουλὴ νὰ φωτισθῇ καὶ νὰ πεισθῇ προσηκόντως ἐπὶ τῶν σπουδαίων ἐκείνων ἀντικειμένων, ἅτινα πρέπει, ὡς ἐρρέθη, νὰ ἐξακριβώσῃ, ὅπως ἔμβῃ εἰς θέσιν ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν.

Εὐτυχῶς προέβλεψε καὶ περὶ τούτου ὁ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ Νόμος, καὶ παντοῖα διαγράφει πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν μέσα, ἅτινα ὀφείλομεν συνοπτικῶς νὰ ἐκθέσωμεν ἐνταῦθα πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου ἡμῶν, καὶ ἵνα καταδειχθῇ ἡ ἀπαιτουμένη νόμιμος προπαρασκευαστικὴ ἐνέργεια διὰ τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐξέτασιν καὶ ψήφισιν παντὸς ἀπολογισμοῦ.

α) Ἀπαιτεῖται κατὰ τὰ συνδυασμένα ἄρθρα **89, 91, 95** καὶ **96** ἕως **111** αὐτοῦ τοῦ νόμου νὰ δημοσιεύωσιν οἱ Ὑπουργοὶ ἐντὸς τῶν τριῶν πρώτων μηνῶν ἑκάστου ἔτους καὶ νὰ ὑποβάλλωσιν ἀμέσως εἰς τὰς Βουλὰς τὸν λογαριασμὸν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος διαχειρίσεως τοῦ Ὑπουργείου του ἕκαστος λεπτομερῶς ἀνεπτυγμένον, καὶ τὸν λογαριασμὸν τῆς ληξάσης χρήσεως αὐτοῦ, καὶ προσέτι τοὺς διαγεγραμμένους ἐν τοῖς ἄρθροις **96** ἕως **111** εἰδικοὺς καταλόγους.

β') Ἀπαιτεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον **113** τοῦ ἰδίου Νόμου νὰ διορίζηται εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους παρὰ τοῦ Βασιλέως κατὰ πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ λογιστικὴ ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ δύο μελῶν τῆς Βουλῆς, δύο τῆς Γερουσίας, καὶ ἑνὸς τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὰ βιβλία τοῦ γενικοῦ Λογιστηρίου μέχρι τῆς **31** Δεκεμβρίου, καὶ νὰ πιστοποιήσῃ ὅτι οἱ λογαριασμοὶ τῶν διαφόρων Ὑπουργείων συμφωνοῦν κατὰ τὰ ἀποτελέσματά των μὲ τὰς ἐγγραφὰς αὐτοῦ. Τῆς ἐργασίας δὲ ταύτης συντάσσει τακτικὴν ἔκθεσιν, ἥτις ὑποβάλλεται εἰς τὰς Βουλὰς διὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

γ'. Ἀπαιτεῖται προσέτι παρὰ τῶν ἄρθρων **114** καὶ **115** νὰ παρουσιάζηται εἰς τὴν ἰδίαν ἐπιτροπὴν, διὰ τὴν χρῆσιν ἐκείνην τῆς ὁποίας πρόκειται νὰ κυρωθῇ ὁ ἀπολογισμός, πίναξ συγκριτικὸς παραθέτων τοὺς παρὰ τῶν Ὑπουργείων δημοσιευθέντας λογαριασμοὺς (ὡς ἐξετέθη ἀνωτέρω) μὲ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὡς πρὸς τὸ πρῶτον ἔτος αὐτῆς τῆς χρήσεως, καὶ μὲ τὰς καταστάσεις τῶν ὑποβληθέντων εἰς τὴν ἐξέλεγξιν αὐτοῦ λογαριασμῶν ὡς πρὸς τὸ δεύτερον. Τὸν πίνακα δὲ τοῦτον ἐξελέγχει ἡ ἐπιτροπὴ, καὶ παρὰ πόδας μὲν αὐτοῦ πιστοποιεῖ τὴν ὀρθότητα καὶ τὴν συμφωνίαν του μὲ τοὺς παρὰ τῶν Ὑπουργῶν δημοσιευθέντας λογαριασμούς, περὶ δὲ τοῦ ἀποτελέσματος καὶ αὐτῆς τῆς ἐξετάσεώς της συντάττει ἐπίσης ἔκθεσιν, ἥτις ὑποβάλλεται καὶ αὐτὴ εἰς τὰς Βουλὰς μετὰ τοῦ πίνακος διὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν.

δ'. Ἀπαιτεῖται κατὰ τὰ ἄρθρα **210, 219, 220, 221, 222, 223** καὶ **78**, νὰ διαβιβάζηται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς ἑκάστου ἔτους (παρεκτὸς τῶν ἄλλων προαπαιτουμένων) ὁ γενικὸς λογαριασμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως ὁμοῦ μὲ ἀναλυτικοὺς πίνακας τῶν γενικῶν ἀποτελεσμάτων αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς χρήσεως, ἵνα δυνηθῇ τὸ Συνέδριον νὰ βεβαιώσῃ τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὴν συμφωνίαν αὐτῶν μὲ τὰς ἀποφάσεις του ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν τῶν ὑπολόγων· καὶ οὕτω πιστοποιοῦν τὴν ὀρθότητα τῶν παρὰ τῶν Ὑπουργείων δημοσιευθέντων λογαριασμῶν, νὰ ἐκδίδῃ ἐπὶ τῇ βάσει ὅλων τούτων δύο ἐπισήμους διαδηλώσεις, τὴν μὲν περὶ τοῦ ὅτι ὁ ἐνιαύσιος γενικὸς λογαριασμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως συμφωνεῖ μὲ τὰς ἀποφάσεις του, τὴν δὲ περὶ τῆς ὀρθότητος τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς κλεισθείσης χρήσεως, καὶ προσέτι νὰ βεβαιοῖ ἐντὸς αὐτῶν κατὰ τὸ ἄρθρον **78** καὶ τὴν τακτικὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων **66, 67** καὶ **68** περὶ ἐξορλήσεως τῶν ἐξόδων τῶν κλεισθεισῶν χρήσεων. Αἱ δύο δὲ αὗται διαδηλώσεις, αἵτινας πρέπει νὰ ἦναι ἀποπερατωμέναι κατὰ τὴν α. Φεβρουαρίου ἑκάστου ἔτους, διευθύνονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως δημοσιευθῶσι καὶ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς Βουλάς.

ε. Ἀπαιτεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον **216** νὰ συνοδεύηται ὁ ἐνιαύ-

ους λογαριασμούς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως μὲ γενικὸν πίνακα τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐξελέγξεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Καὶ ς'. Ἐπὶ τέλους ἀπαιτεῖται κατὰ τὰ συνδυασμένα ἄρθρα **217** καὶ **218** νὰ ὑποβάλλεται κατ' ἔτος εἰς τὸν Βασιλέα καὶ εἰς τὰς Βουλὰς ἔκθεσις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου περὶ τοῦ γενικοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ, περιέχουσα τὰς παρατηρήσεις, αἵτινες προέκυψαν ἐκ τῆς παραθέσεως τῶν ἐσόδων μὲ τοὺς φορολογικοὺς νόμους, καὶ τῶν ἐξόδων μὲ τὰς χορηγηθείσας εἰς τοὺς ὑπουργοὺς πιστώσεις, καὶ προσέτι τὰς περὶ μεταρρυθμίσεως σκέψεις τοῦ Συνεδρίου.

Ὅλα αὐτὰ εἶναι στοιχεῖα ἀναγκαῖα πρὸς φωτισμὸν τῆς Βουλῆς καὶ πρὸς μόρφωσιν τῆς πεποιθήσεώς της ἐπὶ τοσοῦτον περισπουδάστου ἀντικειμένου· καὶ διὰ τοῦτο τοῦτο κυρίως ἔλαβε πρόνοιαν ὁ νόμος οὐχὶ μόνον νὰ ὁρίσῃ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐνεργείας ἑκάστου, ἀλλὰ καὶ ῥητῶς νὰ διατάξῃ ἵνα ὑποβάλλωνται εἰς τὸ Κοινοβούλιον. Πρέπει ἐπομένως νὰ τὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν αὐτῆς ἡ Βουλή, ὁσάκις πρόκειται νὰ ψηφίσῃ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως ἀπολογισμοῦ. Καὶ βεβαίως, ὅταν αὐτὴ παρατηρήσῃ μετὰ πιθανότητος ἐκ τῶν δύω ῥηθεισῶν ἐκθέσεων τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς, αἵτινες ἀποτελοῦν τὸν *διοικητικὸν ἔλεγχον*, ὅτι συμφωνοῦν οἱ ἐτήσιοι λογαριασμοὶ τῶν Ὑπουργείων μὲ τὰς ἐγγραφὰς τοῦ Λογιστηρίου, καὶ οἱ ἀπολογισμοὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν μὲ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ μὲ τὰς καταστάσεις τῶν ὑποβληθέντων εἰς τὴν ἐξέλεγξιν αὐτοῦ λογαριασμῶν· ὅταν τὸ ἐκ τούτου ἐξαγόμενον πιθανὸν συμπέρασμα ἐνισχυθῇ εἰς βεβαιότητα διὰ τῶν δύω ῥηθεισῶν διαδηλώσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, αἵτινες ἀποτελοῦν τὸν *δικαστικὸν ἔλεγχον*, καὶ οὕτω βεβαιωθῇ ἡ Βουλὴ ὅτι συμφωνοῦν τῷ ὄντι οἱ λογαριασμοὶ τῶν Ὑπουργῶν μὲ τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν τῶν ὑπολόγων, καὶ ὅτι εἶναι ὀρθὸς ὁ ἀπολογισμὸς τῆς ληξάσης χρήσεως· τότε δύναται καὶ αὐτή, βασανίζουσα τὰ πάντα, καὶ ἐντελῶς πειθομένη ἐξ ὅλων τούτων καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν ἐκτεθέντων ἀνωτέρω, νὰ ἐπιθέσῃ ὡς καρωνίδα *τὸ νομοθετικὸν κῦρός* της, καὶ ἐν πλήρει τῶν πραγμάτων γνώσει καὶ ἐν συνειδήσει νὰ προσδιορίσῃ *ὁριστικῶς καὶ αὐθεντικῶς* ὅτι τόσα εἶναι τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως, τόσα τὰ ἔξοδα, τόσαι αἱ πιστώσεις, καὶ τόσον τὸ ὑπερβάλλον ἢ τὸ ἔλλειπον. Τότε δύναται συγχρόνως, ἐκπληροῦσα καὶ τὸ ἄλλο ἔτι οὐσιωδέστερον αὐτῆς ἔργον, νὰ ἐξακριβώσῃ καὶ τὸ *διοικητικὸν μέρος* τοῦ ἀπολογισμοῦ, τουτέστι τὴν νομιμότητα καὶ τὴν διαχείρισιν τῶν διαταχθεισῶν εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν, ἂν καλῶς ἔχῃ ὡς πρὸς αὐτὰς ἡ διαγωγὴ τῶν διατακτῶν, ἂν ὑπάρχωσιν ὑπερβάσεις ἢ ἄλλαι ἐλλείψεις ἐκτεθεῖσαι ἀνωτέρω, ἂν καλῶς ἐγίνετο ἡ διαχείρισις κλπ., ἅτινα πάντα δύναται μὲν ἐν μέρει νὰ καταδείξῃ, ἀλλ' ὄχι καὶ νὰ δικάσῃ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, καθὸ ἔχον ἁρμοδιότητα ἐπὶ μόνων τῶν *λογιστικῶν* πράξεων τῶν ὑπολόγων καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν *διοικητικῶν* τῶν διατακτῶν, ὡς ὁρίζει καὶ τὸ ἄρθρον **215** τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, ὥστε ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔποψιν ὑπάγονται καὶ αὐτὰ εἰς τὸ Κοινοβούλιον, τὸ ὁποῖον ἀποφαίνεται ἔχον ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς καταδείξεις τοῦ Συνεδρίου, ὡς ἐξάγεται καὶ ἐκ τοῦ ἄρθρου **84** τοῦ Συντάγματος.

Ἀλλ' ὅταν δὲν ὑπάρχωσιν ὅλα ταῦτα, τότε λείπουν τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα ἅτινα μέλλουν νὰ καθοδηγήσωσι τὴν Βουλὴν εἰς τὰς ἐμβριθεῖς αὐτῆς ἐργασίας, τότε αὕτη βαδίζει εἰς τὸ σκότος, διατελεῖ εἰς τὴν ἀβεβαιότητα, καὶ τὸ χείριστον μένει ἐκτὸς τοῦ νόμου καὶ τῆς τάξεως· καὶ ἡ τάξις, Κύριοι, καὶ ἡ νομιμότης ἀπαιτοῦνται πρὸ παντὸς ἄλλου εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ κύρωσιν τοῦ ἀπολογισμοῦ, ἥτις εἶναι τὸ ἱερώτερον συνταγματικὸν καθῆκον, καὶ συνάμα τὸ πολυτιμώτερον συνταγματικὸν δικαίωμα τῆς Βουλῆς. Τί ὠφελεῖ ἡ συζήτησις καὶ ψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅστις δὲν περιλαμβάνει εἰμὴ ὑποθετικὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα καὶ ἀνεκκαθαρίστους ἐπομένως πιστώσεις δι' αὐτά, ὅταν ἡ Βουλὴ δὲν φθάσῃ ἐπειτα διὰ τῶν νομίμων μέσων νὰ βεβαιωθῇ ποία χρῆσις ἔγεινε τῶν χορηγηθεισῶν πιστώσεων καὶ τῶν δημοσίων χρημάτων, πόσα πραγματικῶς καὶ νομίμως ἐσωδεύθησαν καὶ ἐξωδεύθησαν, καὶ οὕτω νὰ κανονίσῃ ὁριστικῶς τὸν προϋπολογισμὸν διὰ τῆς ἐξετάσεως καὶ ψηφίσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ, ἐξελέγχουσα συγχρόνως καὶ τὴν διαγωγὴν τῶν διατακτῶν εἴτε τὴν διαχείρισιν, καὶ ἐμβαθύνουσα καὶ εἰς τὰ αἴτια τῆς αὐξήσεως ἢ τῆς ἐλαττώσεως τῶν δημοσίων προσόδων καὶ δαπανῶν τῆς ληξάσης χρήσεως;

Οὕτω κατανοεῖτε, Κύριοι, τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην ὅλων τῶν ἐκτεθέντων, ἵνα δυνηθῇ ἡ Βουλὴ νὰ προβῇ νομίμως εἰς τὴν ψήφισιν τῶν νομοσχεδίων. Καὶ ὅμως οὐδὲν ἐξ αὐτῶν δυστυχῶς ὑπεβλήθη εἰς αὐτήν· οὔτε λογαριασμοὶ τῶν Ὑπουργῶν ἰδιαίτεροι καὶ λεπτομερεῖς ἐπαρουσιάσθησαν, οὔτε εἰδικοὶ κατάλογοι αὐτῶν, οὔτε ἐκθέσεις λογιστικῆς ἐπιτροπῆς, οὔτε διαδηλώσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, οὔτε ἐνιαύσιοι ἐκθέσεις αὐτοῦ, οὔτε γενικοὶ πίνακες ἀποτελεσμάτων ἐξελέγξεως αὐτοῦ

προσηρτημένοι εἰς τοὺς ἐνιαυσίους λογαριασμοὺς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως· καὶ φαίνεται μάλιστα ὅτι δὲν ἐνηργήθησαν αἱ μνησθεῖσαι διατάξεις τοῦ νόμου, αἱ ἀπαιτοῦσαι τὴν ἐνιαύσιον τῶν ὑπουργικῶν λογαριασμῶν δημοσίευσιν, τὸν διορισμὸν λογιστικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τὴν ἔκδοσιν ἐκθέσεων αὐτῆς, τὴν ἔγκαιρον ἐξέλεγξιν παρὰ τοῦ Συνεδρίου τῶν λογαριασμῶν τῶν ὑπολόγων καὶ τὴν ἔγκαιρον ἔκδοσιν τῶν διαδηλώσεων αὐτοῦ κλπ.

Εἰς τοιαύτην στάσιν τῶν πραγμάτων, ἐν τῇ παντελῇ ἐλλείψει αὐτῶν τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς νομιμότητος ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν, τί μέτρον ἠδύνατο νὰ ληφθῇ. Κύριοι; Ἔπρεπε νὰ ἐξετασθῶσιν οἱ ἀπολογισμοὶ μὲ μόνα τὰ ἐνόντα μέσα, τουτέστι μὲ μόνους τοὺς συνοδεύοντας ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἀναλυτικοὺς πίνακας καὶ γενικὸν λογαριασμὸν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως; ἀλλὰ τοῦτο, ἐνῷ δὲν συνᾴδει μὲ τὸν νόμον, εἶναι τὸ ἴδιον καὶ ὡς νὰ κυρώσῃ αὐτοὺς ἡ Βουλὴ ἐν ἀγνοίᾳ τῶν πραγμάτων, καὶ χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ πραγματικὴ ἐξέλεγξις, ἐπειδὴ ὅλοι αὐτοὶ οἱ πίνακες δὲν εἶναι εἰμὴ ἁπλαῖ καταστάσεις συνεπτυγμέναι, ἄνευ δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, ἄνευ ἐλέγχου, μὴ παρέχουσαι ἐν ἑνὶ λόγῳ οὔτε λεπτομερῆ περιγραφὴν ἑκάστου ἐσόδου καὶ ἐξόδου, οὔτε βεβαιότητα κἀμμίαν περὶ τοῦ ὅτι τόσον εἶναι ἀληθῶς ἕκαστον ἔσοδον, τόσον ἕκαστον ἔξοδον, κτλ. Ἡ ἔπρεπεν, ὅπως γείνῃ ἐξέλεγξις ἀληθής, ν' ἀφήσῃ ἡ Βουλὴ τὴν ὑφηλὴν αὐτῆς ἀποστολήν, καὶ παρεκκλίνουσα τῶν νομοθετικῶν ἐργασιῶν της εἰς ἄλλα ἐκτὸς αὐτῶν ἀντικείμενα (διὰ τὰ ὁποῖα οὔτε εἰδικὴν ἐντολήν, οὔτε καιρὸν, οὔτε ὄργανα κατάλληλα ἔχει). νὰ μετατραπῇ εἰς Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, νὰ ζητήσῃ τὴν προσαγωγὴν ὅλων τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, ἵνα ἐξελέγξῃ τοὺς λογαριασμοὺς λεπτομερῶς καὶ ἀκριβῶς, ἤγουν ἵνα πράξῃ αὐτὴ τὴν ἐξέλεγξιν ἐκείνην, ἥτις ὤφειλε νὰ γένῃ ἐγκαίρως παρὰ λογιστικῆς ἐπιτροπῆς, ὡς προεῤῥέθη, καὶ μάλιστα παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ μόνη ἐπὶ τῶν τοιούτων ἔχουσα καὶ εἰδικὴν ἀποστολὴν καὶ τὰ καταλλήλα μέσα Ἀρχή, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἐξέλεγξις πρέπει καθ' ὅλα τὰ ἐκτεθέντα νὰ προηγῆται τῆς νομοθετικῆς κυρώσεως τῶν ἀπολογισμῶν, ἐνεργουμένη ἐγκαίρως;

Οὐδέτερον ἑπομένως τῶν δύο τούτων μέτρων ἠδύνατο, Κύριοι, νὰ παραδεχθῇ ἡ ἐπιτροπὴ ὑμῶν ἄνευ παραβάσεως τοῦ καθήκοντος αὐτῆς. Συναισθανομένη τὴν σοβαρότητα τοῦ ἀνατεθέντος εἰς αὐτὴν ἔργου, ὤφειλε νὰ δειχθῇ ἀξία τῆς ἐμπιστοσύνης

ὑμῶν, καὶ μὴ παρεκκλίνουσα οὐδὲ κεραίαν τοῦ νόμου καὶ τῆς τάξεως, νὰ σᾶς προτείνῃ μέτρον νόμιμον καὶ εὔλογον. Ὡς τοιοῦτον δὲ θεωρεῖ τὴν ἀναβολὴν τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐξετάσεως καὶ ψηφίσεως τῶν ἀπολογισμῶν μεχρισοῦ ἐνεργηθῶσιν καὶ ὑποβληθῶσιν εἰς αὐτὴν τὰ ἐκτεθέντα ἀνωτέρω, καὶ συγχρόνως τὴν ῥητὴν σύστασιν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον περὶ τῆς ταχείας ἐνεργείας ὅλων αὐτῶν καὶ περὶ τῆς εἰς τὰ μέλλον ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν ῥηθεισῶν διατάξεων τοῦ νόμου, αἵτινες ὅσῳ πλέον σωτήριοι εἶναι, τοσούτῳ μᾶλλον πρέπει νὰ ἐκτελῶνται.

Ὅθεν ἡ Ἐπιτροπὴ προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν ν' ἀποφανθῇ προκαταρκτικῶς, ὅτι δὲν δύναται ἐπὶ τοῦ παρόντος ν' ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων εἰς αὐτὴν ἀπολογισμῶν, καθὸ μὴ ἐνεργηθέντων τῶν ἀπαιτουμένων ὑπὸ τῶν ἄρθρων **89** καὶ **95** ἕως **111**, **113** ἕως **115**, **210** καὶ **219** ἕως **223**, καὶ **216** ἕως **218**, τοῦ λογιστικοῦ Νόμου, περὶ δημοσιεύσεως καὶ παρουσιάσεως εἰς τὴν Βουλὴν τῶν κατὰ διαχείρισιν καὶ κατὰ χρῆσιν λογαριασμῶν καὶ τῶν αὐτόθι ἀναφερομένων εἰδικῶν καταλόγων τῶν διαφόρων Ὑπουργείων· περὶ διορισμοῦ λογιστικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέτασιν τῶν γενικῶν λογαριασμῶν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως καὶ τῶν ἀπολογισμῶν κατὰ τὰ μνησθέντα ὡς πρὸς τοῦτο ἄρθρα τοῦ νόμου, καὶ πρὸς σύνταξιν ἐκθέσεων τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐξετάσεώς της καθυποβλητέων εἰς τὴν Βουλὴν πρὶν τῆς ψηφίσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ· περὶ ἐξελέγξεως παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῶν ῥηθέντων λογαριασμῶν καὶ ἀπολογισμῶν, καὶ ἐκδόσεως διαδηλώσεων αὐτοῦ ὡς πρὸς τὴν ὀρθότητά των κτλ. καθυποβλητέων ἐπίσης εἰς τὴν Βουλήν· περὶ ἐκδόσεως προσέτι ἐνιαυσίου ἐκθέσεως αὐτοῦ, παρουσιαστέας καὶ ταύτης εἰς τὴν Βουλήν· καὶ περὶ προσαρτήσεως γενικῶν πινάκων τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐξελέγξεως τοῦ Συνεδρίου εἰς τοὺς γενικοὺς λογαριασμοὺς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως· Ὅτι ἑπομένως ἀναβάλλει ἐξ ἀνάγκης ἡ Βουλὴ πᾶσαν αὐτῆς ἀπόφασιν ἐπὶ τῶν Ἀπολογισμῶν μεχρισοῦ ἐνεργηθῶσιν ὅλα ταῦτα παρὰ τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν καὶ ὑποβληθῶσιν εἰς αὐτὴν, συνιστῶσα ὅπως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὴν ταχεῖαν ἐνέργειαν αὐτῶν, καὶ τὴν εἰς τὸ μέλλον ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ῥηθεισῶν διατάξεων τοῦ νόμου ἐντὸς τῶν ὁριζομένων ὑπ' αὐτοῦ προθεσμιῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 φεβρουαρίου 1858.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Δημ. Καλλιφρονᾶς, Σ. Κ. Ἀντωνόπουλος, Ἀνδρ. Π. Χ. Ἀναργύρου,
Εὐρ. Οἰκονομόπουλος, Πέτρος Χ. Πέτρου, Ι. Λορεντζιάδης,
Σ. Χ. Στεφανόπουλος. Ὁ εἰσηγητὴς **Κ. Π. Πλατύς.**

Λαβών τις έπομένως τὸν λόγον ἐξέθηκεν ὅτι μετὰ μικρὸν εἰσερχόμεθα εἰς τὸν πέμπτον μῆνα τῆς παρούσης συνόδου καὶ ἐπομένως δὲν ὑπολείπεται ἡμῖν ἢ δύω μηνῶν ζωή· ἐὰν δὲ ἀφαιρέσωμεν τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα καὶ τὰς κυριακὰς ὑπολείπεται ἑνὸς μόνον μηνὸς πραγματικὴ ζωή, καὶ ὅμως πρὸς τοῖς ἄλλοις σπουδαίοις νομοσχεδίοις, ὧν ἐμνήσθη εἰς ἄλλην τινα συνεδρίασιν, δὲν ὑπεβλήθη μέχρι τοῦδε καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ **1858**. Ἡ βραδεῖα ὑποβολὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ τρία κακὰ ἀποτελέσματα δύναται νὰ ἔχῃ· ἢ τὴν ἄμεσον καὶ ἐσπευσμένην τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιψήφισιν· ἢ τὴν παράτασιν τῆς συνόδου ἐναντίον τοῦ πρὸ μικροῦ ψηφισθέντος νόμου, ἢ τέλος τὴν μὴ ἔγκαιρον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιψήφισιν καὶ οὕτω θέλομεν ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἀρχικὴν ἀνώμαλον τῶν πιστώσεων κατάστασιν. Παρακαλεῖ διὰ τοῦτο τὸν ὑπουργὸν νὰ τῷ εἴπῃ τοὺς λόγους τῆς τοιαύτης βραδύτητος καὶ συγχρόνως νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰσαγωγὴν διὰ νὰ ἔχῃ καιρὸν καὶ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ἐξετάσῃ αὐτὸν καὶ ἡ Βουλὴ νὰ τὸν συζητήσῃ καὶ ἐν γνώσει φέρῃ τὴν ψῆφόν της.

Ἐκτὸς δὲ τούτου παρατηρεῖ ὅτι πρὸ πολλοῦ χρόνου ἐπυρπολήθη τὸ βουλευτικὸν κατάστημα, ἡ δὲ Κυβέρνησις οὐδεμίαν ἔλαβε πρόνοιαν περὶ ἀνεγέρσεως βουλευτικοῦ καταστήματος, ἐνῷ τὰ νομοθετικὰ Σώματα συνεδριάζουν εἰς κατάστημα δι' ἄλλον προωρισμένον σκοπὸν καὶ διὰ συνδρομῶν ἀνεγερθέν. Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ **1858** ἐσημειώθη ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἀνεγέρσεως βουλευτικοῦ καταστήματος ἓν ποσὸν **90,000** δραχμῶν, καὶ ἤλπιζεν ὅτι ἤθελε γίνῃ ἔναρξις τῆς οἰκοδομῆς, ἀλλ' ἡ ἐλπίς του αὐτὴ ἐψεύσθη καὶ διὰ τοῦτο παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν, ἐὰν συμμερίζηται τὴν ἰδέαν του, νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ταχεῖαν ἀνέγερσιν βουλευτικοῦ καταστήματος, ἀφοῦ μάλιστα ἐρρόντισεν ἤδη διὰ τὴν ἀνέγερσιν θεάτρου καὶ ἄλλων δημοσίων καταστημάτων.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ὅταν ὑποβληθῇ ὁ προϋπολογισμὸς, τότε, ἐὰν παρακαίρως ὑποβληθῇ, ὀφείλει νὰ δώσῃ λόγον, ἡ δ' ἐκτίμησις τῆς ἁρμοδίας πρὸς ὑποβολὴν ἐποχῆς εἰς μόνην ἀνήκει τὴν κυβέρνησιν, ἀρκεῖ νὰ δαπανᾷ αὐτὴ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐὰν τὸ ἔργον τῆς συντάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ἦτο τυπική τις ἐργασία ἢ ἁπλῆ ἀντιγραφὴ, τὸ ὑπουργεῖον ἠδύνατο ἐν ὀλίγαις ἡμέραις νὰ συντάττῃ αὐτὸν καὶ τὸν ὑποβάλλῃ εἰς τὰς Βουλάς. Ἀλλ' ὁ προϋπολογισμὸς περιέχει διοικητικὰ καὶ πολιτικὰ ἀν-

τικείμενα, ἐφ' ὧν ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἀποφανθῇ ἐκ τοῦ προχείρου.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ βουλευτικοῦ καταστήματος, αὕτη ὑπηγορεύθη ἀπὸ λόγους οἰκονομικούς, διότι ἡ ἀνέγερσις τοιούτων καταστημάτων ἤθελε βλάψει πλειότερον ἢ ἡ πληρωμὴ ἐνοικίων.

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ὁ βουλευτὴς Ἠλείας παρετήρησεν ὅτι πολλάκις ἐγένετο λόγος περὶ τῆς ἀχρηστίας, εἰς ἣν ὑποπίπτουν διάφοροι νόμοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ ἀφορῶν τοὺς δυστυχεῖς ὁμοεθνεῖς ἡμῶν Κρήτας. Ἡ Κυβέρνησις θέλουσα νὰ περιβάλῃ τοὺς συναγωνιστὰς αὐτοὺς, ὑπέβαλε κατὰ τὸ **1848** εἰς τὰς Βουλὰς νόμον περὶ προικοδοτήσεως τῶν Κρητῶν, μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ὁποίου, ἀφ' οὗ ἐνηργήθησαν αἱ καταμετρήσεις καὶ διάφοροι ἄλλαι προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι, ἐξεδόθησαν τὰ ἀνήκοντα γραμμάτια, τῶν ὁποίων ὅμως ἡ πραγματοποίησις ἀνεστάλη διοικητικῶς, διότι ἡ Κυβέρνησις πληροφορηθεῖσα, ὅτι πολλὰ ἐξ αὐτῶν κακῶς ἐξεδόθησαν, ἤθέλησε νὰ ἐξελέγξῃ τὸ ἔγκυρον τῶν γραμματίων. Ἀλλ' ἐὰν τὸ ὑπουργεῖον ἀπατηθὲν ἐξέδοτο τοιαῦτα γραμμάτια, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸν νόμον δὲν ἔπρεπε νὰ ἐκδοθῶσι, τί πταίει ὁ πολίτης, ὅστις βλέπων τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ὑπουργοῦ, ἠγόρασεν ἐξ αὐτῶν καλῇ τῇ πίστει; Ἐὰν ἥμαρτεν ὁ ὑπουργὸς, στηριζόμενος εἰς ψευδεῖς τῶν ὑπαλλήλων του πληροφορίας, διατί νὰ ζημιοῦται ὁ καλῇ τῇ πίστει ἀγοράσας πολίτης; Τοιουτοτρόπως ἡ Κυβέρνησις δύναται ν' ἀναστέλλῃ παντὸς νόμου τὴν ἐφαρμογὴν, ἀλλ' ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει ν' ἀνέχηται τὴν τοιαύτην τῆς Κυβερνήσεως διαγωγήν. Ἡ Βουλὴ ὀφείλει ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, διότι ἄλλως ἡ ἐπιψήφισις τῶν νόμων καθίσταται περιττὴ, ἀφοῦ ἡ ἐφαρμογή των ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς διαθέσεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι τῷ ὄντι λίαν σπουδαῖον, καὶ διὰ τοῦτο ἀπησχόλησε καὶ ἀπασχολεῖ οὐ μόνον αὐτὸν ὡς ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ἀλλ' ὁλόκληρον τὸ ὑπουργεῖον. Τὸ ζήτημα πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ὑπὸ δύω ἐπόψεις, καὶ ὑπὸ μὲν τὴν μίαν ἴσως ἔχει δίκαιον ὁ προαγορεύσας, ὑπὸ τὴν ἐπόψιν ὅμως τοῦ δικαίου αἱ ἀπαιτήσεις εἰσὶν ἄδικοι.

Ὅτε ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος εἰσήχθη νόμος εἰς τὴν Βουλὴν, πολλαὶ καὶ σπουδαῖαι ἠγέρθησαν συζητήσεις. Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπι-

προπὸ ἠθέλησε νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ δικαίωμα τῆς προικοδοτήσεως καὶ εἰς τοὺς μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μεταναστεύσαντας Κρῆτας. ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς ἀντικρούων τὴν ἰδέαν αὐτὴν εἶπεν, ὅτι τὸ νομοσχέδιον δὲν ἀφηρᾶ εἰμὴ τοὺς πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου καὶ τῶν περὶ συνοικισμῶν τῶν Κρητῶν ἐκδοθέντων Β. διαταγμάτων μεταναστεύσαντας Κρῆτας. Τὸ ζήτημα τοῦτο διήγειρε διαφόρους συζητήσεις, μεθ' ἃς ἡ μὲν ἐπιτροπὴ ἀπέσυρε τὴν γνώμην της, δι' ἧς ὥριζεν ὡς προθεσμίαν τὸ ἔτος **1848**, ἡ δὲ Βουλὴ εἶπεν, ὅτι θέλει νὰ προικισθῶσι μόνον αἱ ἀρχικαὶ οἰκογένειαι καὶ ἡ ἰδέα αὕτη ἀπεφάσισε νὰ σημειωθῇ ῥητῶς ἐν τοῖς πρακτικοῖς. Ἐντεῦθεν, ἂν καὶ κατ' αὐτὸν τὸ ζήτημα εἶναι καθαρὸν, γεννᾶται ἡ ἀμφιβολία, ἂν οἱ μετὰ τὰ **1834** μεταναστεύσαντες δικαιοῦνται εἰς προικοδότησιν. Ἐν τούτοις ἡ ἐκτέλεσις τοῦ νόμου δὲν ἔγεινε σύμφωνος πρὸς τὴν δοθεῖσαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐξήγησιν, διότι ἐδόθησαν γραμμάτια καὶ εἰς τὰς μέχρι τοῦ **1848** ἐλθούσας οἰκογενείας, διὰ τοῦτο καὶ τὰ διπαστήρια ἀπεφάνθησαν ὅτι, ἀφοῦ ἐδόθη προικοδότησις παρὰ τὸν νόμον, δύναται νὰ μὴ πραγματοποιηθῇ καὶ οὕτως ἀνεστάλη ἡ τῶν γραμματίων πραγματοποίησις. Ἐν τοσούτῳ οἱ τρίτοι λέγουσιν, ὅτι βλέποντες τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ὑπουργοῦ ἠγόρασαν γραμμάτια καλῇ τῇ πίστει, καὶ ἑπομένως οὔτε δίκαιον εἶναι νὰ ζημιωθῶσιν αὐτοί, οὔτε ἀξιοπρεπὲς εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ περιφρονῇ τὴν ὑπογραφήν της. Πρόκειται λοιπὸν ἤδη νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα ἐὰν πρέπει νὰ ὑπερισχύσῃ ἡ ἰδέα τῆς καθαρᾶς τοῦ νόμου ἐφαρμογῆς. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀσχολούμεθα σπουδαίως καὶ ἴσως δυνηθῶμεν νὰ φέρωμεν διὰ νόμου τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος καὶ τότε ἡ Βουλὴ θέλει ἐξετάσει αὐτὸ ὑφ' ὅλας του τὰς ἐπόψεις καὶ ἐκφέρει τὴν ἀπόφασίν της.

Ἐπανέλαβεν ὁ πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἀγορεύσας ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἀνέπτυξε τὸ ἱστορικὸν τῆς καταγωγῆς τοῦ νόμου καὶ τὰς προκαλεσάσας αὐτὸν ἀφορμάς. Ἐν τοσούτῳ ὁ νόμος ἔγεινε καὶ πρόκειται σήμερον διὰ τὴν ἐφαρμογήν του. Δὲν ἐννοεῖ δὲ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἔχει ἀφορμὰς ν' ἀναστείλῃ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ νόμου, ἀλλὰ λέγει μόνον ὅτι ἡ ἀναστολὴ τῆς ἐφαρμογῆς ἑνὸς νόμου δὲν πρέπει νὰ ἀφίνηται εἰς τὴν αὐθαίρετον θέλησιν τοῦ ὑπουργοῦ, διότι τοῦτο ἐμφαίνει περιφρόνησιν τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων καὶ διχογνωμίαν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως. Ἐὰν ὁ νόμος ἔχῃ ἐλλείψεις, τὸ

ὑπουργεῖον δύναται νὰ ζητήσῃ διὰ νόμου τὴν θεραπείαν τῶν ἐλλείψεων, διότι ἄλλως ἐπεμβαίνει εἰς καθήκοντα νομοθετικά, καὶ δυστυχῶς ὑπάρχουσι νόμοι, οἵτινες παρεμορφώθησαν δι' ἐγκυκλίων καὶ διαταγμάτων.

Ἐνταῦθα καὶ ἄλλων ζητούντων τὸν λόγον, ἐπρότεινέ τις ν' ἀναβληθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζήτησις εἰς τὴν προσεχῆ δευτέραν, ἵνα σκεφθῶσιν ἐπ' αὐτοῦ οἱ βουλευταὶ καὶ φέρωσιν ἐν γνώσει τὴν ἀπόφασίν των.

Τῆς δὲ Βουλῆς συμφωνησάσης μετὰ τῆς ἀνωτέρω γνώμης, παρετήρησεν ὁ πρόεδρος ὅτι οἱ ἀπολογισμοὶ τῶν ἐτῶν **1852** καὶ **1853** ὑποβληθέντες κατὰ τὸ **1856** εἰς τὴν Βουλὴν δὲν ἐσυζητήθησαν οὔτε ἔγεινεν ἐπ' αὐτῶν ἔκθεσις καὶ ἑπομένως σύμφωνα μὲ τὸν κανονισμὸν ἔπρεπε νὰ ὑποβληθῶσιν ἐκ νέου εἰς τὴν Βουλὴν, ἐπὶ τούτῳ δὲ ὑπάρχει μάλιστα ἐκδιδομένον καὶ τὸ ἀνῆκον Β. διάταγμα, δι' οὗ ἐπιτρέπεται ἡ ἐκ νέου εἰσαγωγὴ αὐτῶν. Τούτου μὴ γενομένου νομίζει, ὅτι ἡ εἰσαγγελτικὴ ἐπιτροπὴ δὲν ἔπρεπε νὰ περιλάβῃ τι περὶ τῶν ἀπολογισμῶν αὐτῶν ἐν τῇ ἐκθέσει της. Τὴν ἀναμαλλίαν αὐτὴν ἐθεώρησε καθήκόν του νὰ καταστήσῃ γνωστὴν εἰς τὴν Βουλὴν διὰ ν' ἀπαλλαγῇ τῆς εὐθύνης, ἣν ὡς πρόεδρος φέρει ὡς πρὸς τὴν τήρησιν τοῦ κανονισμοῦ.

Ἀλλὰ πολλῶν παρατηρησάντων, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο θέλει ἐξετασθῇ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἐκθέσεως, ἡ Βουλὴ ἐπελήφθη τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθήκης ὑπαλλήλων εἰς τὰ τελωνεῖα Σύρου, Πειραιῶς καὶ Πατρῶν, καὶ γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Ζέρβαν καὶ Α. Ρενουάρδον, συνήχθη, κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων **81**.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθήκης τελωνιακῶν ὑπαλλήλων, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Ἀουκᾶς Λόντος	N	Γ. Καΐρης	
Δημήτριος Ὀρεινὸς		Ἀντ. Καμπάνης	N
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . .	N	Δημήτριος Τσάκρης	
Π. Καμπάνης	N	Ἀνδρέας Δανόπουλος	

Νικόλαος Ἰατρός		Α. Κοντόσταυλος	Ν
Γεώργιος Σκοῦφος		Βελισάριος Νικολαΐδης	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Κωνστ. Πλαπούτας	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης		Πέτρος Δελιγιάννης	Ν
Σωτήριος Στράτος		Ἀνδρέας Σοφιανός	Ν
Δημήτριος Νάκος	Ν	Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Θεόδωρος Γρίβας		Εὐθ. Κανελόπουλος	
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Γ. Πανοπιρτόπουλος	
Π. Ταντορίας	Ν	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Θ. Τσαννετάκης		Νικόλαος Ματθαίου	Ν
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν
Α. Παπαθανασίου	Ν	Σ. Κοπανίτσας	Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Ἰω. Βαλασόπουλος	Ν
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Ν. Λεώπουλος	
Σταμάτιος Μήτσας		Γ. Γιατράκος	Ν
Ἀνδρ. Ζέρβας	Ν	Λουκᾶς Στεφάνου	
Γ. Γιολδάσης	Ν	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	
Ν. Γρανίτσας	Ν	Ἰωάν. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν
Γ. Βελῆς	Ν	Μ. Σκαλιστήρης	
Γ. Σιρπᾶνος	Ν	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν
Λύσανδρος Βιλαέτης	Ν	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Δύγερινός	Ν	Α. Μαυρειδής	
Σόλων Κρεστενίτης	Ν	Ἀναγνώστης Τσάκας	Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου		Γ. Κεφάλας	Ν
Γεώργιος Διαμάντης	Ν	Κωνς. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ν
Ν. Βαρβαρῆγος	Ν	Γ. Γουλιμῆς	Ν
Α. Δεκιγάλας		Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν
Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν	Παναγιώτης Παπατσώνης	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν	Ἰω. Προβελέγιος	
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος		Ἰω. Ταταράκης	Ν
Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν	Σ. Βαρότσης	Ν
Γεώργιος Περωτής	Ν	Χ. Σουμαρίπας	
Ἰωάννης Ζάρκος	Ν	Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	Ν

Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Γ. Νικολάου	Ν
Ν. Καναβός	Ν	Μιχαὴλ Σολωμός	
Ἰωάννης Εὐσταθίου		Κωνστ. Πλατύς	Ν
Γεώργιος Ἰατρός		Γεώργιος Ναύτης	
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν	Ἀν. Ρενουάρδος	Ν
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Νικόλαος Πιεράκος	Ν	Παναγιώτης Ψάθης	Ν
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Ἀντ. Ἀρμάος	Ν
Στ. Καπετανάκης		Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Κυριάκος Πονηρόπουλος	Ν
Χ. Χριστόπουλος		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	Ν
Π. Κανελόπουλος		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	Ν
Νικόλαος Μοσχούλας	Ν	Δημ. Στάϊκος	Ν
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβής		Βασίλειος Κριεζής	Ν
Ν. Πανουργιᾶς		Κ. Δουζίνας	Ν
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	Ν
Κωνσταντῖνος Βλάμης		Παντολέων Κουντουριώτης	
Α. Χ. Δόντος		Σταμάτιος Γ. Δακός	
Περικλῆς Καλαμογδάρτης		Πέτρος Χ. Πέτρου	
Π. Πατρινός		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Χ. Τσαλαμιδᾶς	Ν	Εὐαγγέλης Καντογιάννης	
Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	Ν	Σ. Σκουμπουρδής	Ν
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	
Ἠλίας Καράπαυλος	Ν	Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Γεώργιος Μπάστας		Α. Μάντσαρης	Ν
Ἰωάν. Σκαβέντζος	Ν		

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 1. ἄρθρου, ἠρώτησέ τις τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν ἂν ἔχῃ πληροφορίας παρὰ τῶν προϊσταμένων τῶν ἀνωτέρω τελωνείων ὅτι ἡ τῆς ὑπηρεσίας ἀνάγκη ἀπαιτεῖ τὴν προσθήκην τῶν αἰτουμένων ὑπαλλήλων, καθ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐτησίας δαπάνης 25,000 δραχμῶν.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι κατ' ἐπανάληψιν ἀποταθέντες πρὸς αὐτὸν καὶ οἱ τρεῖς ἐπιστάται τῶν τελωνείων, τῷ ἀνέφερον ὅτι ἀδύνατον νὰ προβῇ ἡ ὑπηρεσία ἄνευ αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ δι' ἔλλειψιν τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ πολλάκις μένουσιν ἐπὶ ὁλοκλήρους ἡμέρας ἀτελώνιστα διάφορα εἴδη, ὥστε καὶ τὸ δημόσιον καὶ τὸ ἐμπόριον ζημιοῦνται συνάμα. Οὐ μόνον δὲ τῷ ἐγγράφησαν ταῦτα, ἀλλ' οἱ τελῶναι Σύρου καὶ Πειραιῶς προσωπικῶς ἐμφανισθέντες, τῷ

παρέστησαν τὴν ἀνάγκην ταύτην, περὶ ἧς ἄλλως γνωρίζει τὸ Σῶμα ὅτι καὶ πέρυσιν ἐγένετο λόγος.

Ἐπὶ τούτοις, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὸ 1. ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἐπὶ δὲ τοῦ 2. ἄρθρου παρετήρησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι, ἐπειδὴ ὁρίζεται δι' αὐτοῦ καὶ ἡ ἐπικειμένη εἰς τοὺς ὑπελεγκτὰς καὶ λοιποὺς τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους εὐθύνη, ὑπετέθη ὅτι διὰ τοῦ ἄρθρου οἱ τελῶναι ἀπαλλάσσονται τῆς εὐθύνης. Προλαμβάνων λοιπὸν πᾶσαν παρεξήγησιν, λέγει ὅτι οἱ τελῶναι πρέπει νὰ εἶναι κυρίως ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Ἐν τούτοις καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἐνεργοῦντες τελωνιακὴν ὑπηρεσίαν ὑπάλληλοι πρέπει νὰ εἶναι καὶ αὐτοὶ ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν των ἐνώπιον τῆς Κυβερνήσεως. Εἶναι βέβαιον ὅτι, κατὰ τὸν νόμον καὶ τὰ πανταχοῦ τῆς Εὐρώπης παραδεδεγμένα, ὑπεύθυνος εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὑπηρεσίας, διότι ἐκεῖ ὁ ἐπιθεωρητὴς βύναται εἰς διάστημα τριῶν μηνῶν τὸ πολὺ νὰ ἐνεργήσῃ ἐξέλεγξιν, ἐν ᾧ παρ' ἡμῖν δυστυχῶς ἀπαιτοῦνται χρόνοι, διὸ θέλομεν ὥστε καὶ οἱ ἐνεργοῦντες τελωνιακὴν ὑπηρεσίαν ὑπάλληλοι νὰ ὦσιν ὑπεύθυνοι. Χάριν λοιπὸν πλειοτέρας διασαφήσεως καλὸν εἶναι νὰ τεθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ, ὅτι ἡ ρήσις « εὐθυνόμενοι διὰ τὰς παρ' αὐτῶν ἐνεργουμένας πράξεις κτλ. » δὲν ἀφαιρεῖ τι ἐκ τῆς εὐθύνης τῶν τελωνῶν.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι προτιμότερον εἶναι νὰ ἐλλείψῃ πᾶσα τῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων εὐθύνη, ὅπως μένῃ καθαρὰ ἡ ἐπὶ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ὑπηρεσίας ὑπάρχουσα.

Ὁ ἴδιος ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι ἀλλαχοῦ ἡ εὐθύνη ἐπίκειται ἐπὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ὑπηρεσίας, ἡμεῖς δὲ θέλομεν νὰ τὴν διαμερίσωμεν εἰς πολλούς, καὶ ἦτον καλὸν νὰ μὴ καινοτομῶμεν περὶ τὰ τοιαῦτα, καθ' ὅσον οἱ λοιποὶ τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι δὲν εἶναι, ὡς οἱ τελῶναι, ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτ. συνεδρίου.

Ἀντειπόντος δὲ ἄλλου, ὅτι ἄλλοτε πάντες οἱ τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι διωρίζοντο ὑπὸ τοῦ τελώνου καὶ ἐπομένως ἐνήργουν ὑπ' εὐθύνην αὐτοῦ· ἤδη δέ, ὅτε διορίζονται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, εἶναι δίκαιον νὰ ἔχωσι καὶ αὐτοὶ εὐθύνην τινά· προσέθηκεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι, ἐπειδὴ οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι θέλουσιν ἐνεργεῖ ἀνεξαρτήτως, ἐννοεῖται ὅτι ὁ μὲν τελώνης πρέπει νὰ εἶναι ὑπεύθυνος ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, οἱ δὲ βηθέντες ὑπάλληλοι ἐνώπιον τῆς Κυβερνήσεως, ἤτοι, θέλουν ἔχει εὐθύνην ἀποζημιώσεως καὶ οὐχὶ λογιστικήν.

Ἀποδεξαμένων δὲ πάντων τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ μὲν τελώνης εἶναι ὑπεύθυνος ἀπέναντι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, οἱ δὲ λοιποὶ ἐνεργοῦντες ὑπάλληλοι, ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως, ἐγένοντο διάφοροι ἐπὶ τοῦ ἄρθρου προπολογίαι πρὸς διασάφησιν τῆς ἰδέας ταύτης.

Ἐπὶ τέλους δ' ἐπρότεινεν ὁ ὑπουργὸς ν' ἀφαιρεθῇ πρὸς τοῦτο ἡ περίοδος « εὐθυνόμενοι διὰ τὰς παρ' αὐτῶν ἐνεργουμένας πράξεις κτλ. » ἵνα ἐννοῆται οἰκοθεν ὅτι πᾶς ὑπάλληλος εὐθύνεται δυνάμει τῶν νόμων, διὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ, ἐνώπιον τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς.

Οὕτω δ' ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν ἀνωτέρω γνώμην τοῦ ὑπουργοῦ, ἤτοι, μὲ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς περιόδου « εὐθυνόμενοι κτλ. μέχρι τῆς λέξεως *ὑπηρεσίας*. »

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Γ. Περωτῆν καὶ Λ. Καλογερόπουλον, συνήχθη κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων **75**, ἔχον ὡς ἀρεξῆς·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν τελωνείων Σύρου, Πειραιῶς καὶ Πατρῶν προστίθενται οἱ ἀκόλουθοι ὑπάλληλοι.

Εἰς τὸ τελωνεῖον Σύρου

2 εἰσέτι ὑπελεγκταὶ μὲ μισθὸν κατὰ μῆνα ἀνὰ δραχ. **140** ἑκάτερος.

4 ζυγισταὶ ἀνὰ δραχ. **100** ἕκαστος.

Εἰς τὸ τελωνεῖον Πειραιῶς

1 ὑπελεγκτὴς μὲ μισθὸν **120** δραχμῶν,
1 γραμματεὺς 6ης τάξεως μὲ μισθὸν **100** δραχμῶν,
1 ἀποθηκάριος μὲ μισθὸν **100** δραχμῶν.
1 εἰσπράκτωρ ὁμοίως μὲ μισθὸν **100** δραχμῶν καὶ
2 ζυγισταὶ ἀνὰ δραχμὰς **80** ἑκάτερος.

Εἰς τὸ τελωνεῖον Πατρῶν

1 ὑπελεγκτὴς μὲ μισθὸν **120** δραχμῶν,
1 γραμματεὺς 6ης τάξεως μὲ μισθὸν **100** δραχμῶν.

1 ἀποθηκάριος μὲ μισθὸν 100 δραχμῶν.
1 εἰσπράκτωρ ὁμοίως.
2 ζυγισταὶ ἀνὰ 80 δραχμὰς ἑκάτερος.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ὑπελεγκταὶ ἐνεργοῦσι τὰ παρὰ τοῦ ἐπιστάτου καὶ τοῦ ἐλεγκτοῦ ἀνατιθέμενα εἰς αὐτοὺς καθήκοντα.

Εἰς τὸν ἐλεγκτὴν ἐπιφυλάσσεται ἰδίως ἡ διεξαγωγὴ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν κατ' ἐκτίμησιν τελωνιζομένων ἐμπορευμάτων, καὶ τῶν εἰς διαμετακόμισιν εἰσαγομένων.

Οἱ ἀνωτέρω ὑπάλληλοι ὑπογράφονται εἰς ἁπάσας τὰς παρ' αὐτῶν ἐνεργουμένας πράξεις, ὡς καὶ οἱ ζυγισταὶ εἰς τὰς σημειώσεις τῶν ζυγίων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἓξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθήκης τελωνιακῶν ὑπαλλήλων, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Δόντος	Ν	Φίλων Φίλωνος	Ν
Δημήτριος Ὀρεινός		Θεόδωρος Γρίβας	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Νικόλαος Τσέλιος	Ν
Πέτρος Καμπάνης	Ν	Π. Ταντσρίας	Ν
Γ. Ν. Καΐρης		Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Θ. Τσαννετάκης	
Δημήτριος Τσόκρης		Γεώργιος Κονδύλης	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Α. Παπαθανασίου	Ν
Νικόλαος Ἰατρός		Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν
Γεώργιος Σκοῦρος	Ν	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Σταμάτιος Μήτσας	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἀναγ. Ζέρβας	Ν
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Γ. Γιαλδάσης	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης		Ν. Γρανίτσας	Ν
Σωτήριος Στράτος	Ν	Γ. Βελῆς	Ν
Δημήτριος Νάκος	Ν	Γ. Σιρπάνος	Ν

Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	Ν	Ἀναγ. Δελδόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Λύγερινός	Ν	Ἀ. Μαυροειδὴς	
Σόλων Κρεστενίτης	Ν	Ἀναγ. Τσάκας	Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου		Γ. Κεφάλας	Ν
Γεώργιος Διαμάντης	Ν	Κων. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ν
Ν. Βαρβαρῆγος	Ν	Γ. Γουλιμῆς	Ν
Α. Δεληγάλας	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν
Ἰωάν. Λορεντσιάδες	Ν	Παναγ. Παπατσώνης	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν	Ἰω. Προβελέγιος	
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος		Ἰω. Ταταράκης	Ν
Ἠλίας Παπαδάτης	Ν	Σ. Βαρότσης	Ν
Γεώργιος Πέρρωτής	Ν	Χ. Σουμαρίπας	
Ἰωάννης Ζάρκος	Ν	Ν. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	Ν
Α. Κοντόσταυλος	Ν	Α. Παπαδημητριάδης	Ν
Βελισάριος Νικολαΐδης		Ν. Καναβός	Ν
Ἰωάννης Μπαλάφας		Ἰωάννης Εὐσταθίου	
Κωνστ. Πλακούτας		Γ. Ἰατρός	
Α. Ἀντωνόπουλος	Ν	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν
Πέτρος Δελιγιάννης	Ν	Δουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Σοριανός	Ν	Νικόλαος Πιερράκος	Ν
Ἐμμ. Ἀντύπας	Ν	Γρηγόριος Πατριαρχέας	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Στ. Καπετανάκης	
Εὐθ. Καπελόπουλος		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Γ. Πανοπριστόπουλος		Χ. Χριστόπουλος	
Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Ν	Π. Κανελόπουλος	
Ἐμμανουὴλ Τσουχλος		Νικόλαος Μασχούλας	Ν
Νικόλαος Ματθαίου	Ν	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	
Ν. Χ. Ναναγιώτου	Ν	Ν. Πανουργιᾶς	
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Ἰωάν. Βαλασόπουλος	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	
Ν. Ἀεώπουλος		Α. Χ. Λόντος	
Γ. Γιατράκος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Λουκᾶς Στεφάνου		Π. Πατρινός	
Ἰω. Παπαλουκόπουλος		Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	Ν
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης		Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν
Γ. Ν. Φεβελιώτης		Ἠλίας Καράπαυλος	Ν

Γεώργιος Μπάστας		Δημήτριος Σταΐκος	Ν
Ιω. Σκαβέντσος	Ν	Βασίλειος Κριεζής	Ν
Γ. Νικολάου	Ν	Κυριάκος Δουζίνας	Ν
Μιχαὴλ Σολωμὸς		Δημήτριος Βουδούρης	Ν
Κωνστ. Πλατύς	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	
Γεώργιος Ναύτης		Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	
Ἀν. Ρενουάρδος	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρου	
Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Παναγιώτης Ψάθης	Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Ἀντ. Ἀρμάος	Ν	Σ. Σκουμπουρδὴς	Ν
Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν	Λύτρινος Ἀβέρωφ	
Κυριάκος Παντρόπουλος	Ν	Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Ἀναγνώστης Παπατσώρης	Ν	Α. Μαντσαρης	Ν
Γεώργιος Ι. Σταΐκος	Ν		

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἑπομένης συνεδριάσεως θέλει εἶσθαι ἡ ἀνάγνωσις διαφόρων ἐκθέσεων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Π ο υ η ρ ό π ο υ λ ο ς
Γ. Δ ι α μ ά ν τ η ς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΘ'.

Τῆς 22 Φεβρουαρίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθὼν ὁ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ πολιτογραφήσεως τοῦ Κυρίου Σίμωνος Σίνα εἰσηγητὴς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ ἐχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐπιτροπὴ ὑμῶν, Κύριοι, ἀσμένως ἠσχολήθη εἰς τὴν προσεξέτασιν τοῦ ὑποβληθέντος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν νομοσχεδίου περὶ πολιτογραφήσεως τοῦ ἐν Βιέννῃ διαμένοντος ὁμογενοῦς Κ. Σίμωνος Σίνα. Ὁ φιλογενέστατος οὗτος ἀνὴρ παρέσχε μέχρι τοῦδε τρανὰ δείγματα τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς αὐτοῦ καρδίας. Ὑπολογίζοντες κατὰ τὴν αἰτιολογικὴν τοῦ νομοσχεδίου ἐκθεσιν τὰ παρὰ τοῦ ἀνδρὸς τούτου μέχρι τοῦδε προσενεχθέντα ποσὰ ὑπὲρ κοινωφελῶν καταστημάτων καὶ ὑπὲρ φιλανθρώπων ἔργων, βλέπομεν, ὅτι ταῦτα ἀναβαίνουσιν εἰς δραχμὰς τετρακοσίας ἑξήκοντα περίπου χιλιάδας· εἰς ταύτας δὲ δὲν συμπεριλαμβάνεται τὸ δαπανηθησόμενον ποσὸν πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ οἰκοδομήματος τῆς Ἀκαδημίας· τοῦτο δὲ θέλει εἶσθαι σημαντικόν. Κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα αἱ συνεισφοραὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου εἰσὶν ἄξιαι τῆς Ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης, καὶ εἰς τὴν φιλοπατρίαν ταύτην ὤφειλεν ἡ πατρὶς ν' ἀποδώσῃ τὴν προσηκουσαν ἀμοιβὴν, καταπάσσουσα τὸν Κ. Σίμωνα Σίναν συμφώνως πρὸς τοὺς κειμένους νόμους μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν. Τὸν σκοπὸν τοῦτον προτίθεται τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, ἔργον ἀληθῶς καὶ δικαιοσύνης, καὶ πολιτικῆς φρονήσεως. Ὁ παρὰ τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ διαμενόντων ὁμογενῶν καταδεικνυόμενος πατριωτισμὸς παρίστησι φαινόμενον εὐχάριστον καὶ ἀξιοθαύμαστον, ὑπισχνούμενον πολλὰ ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος τῆς φίλης πατρίδος. Ἡ Ἑλλὰς κατέπληξε τὸν περιωτισμένον κόσμον κατὰ τῶν ἐνδόξων καὶ αἱματηρῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ πίστεως ἀγώνα διὰ λαμπροτάτου παραδείγματος φιλοπατρίας καὶ αὐταπαρνήσεως· οἱ δὲ πατέρες ἡμῶν προσενεγκόντες εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος ἄλλοι μὲν τὴν ζωὴν αὐτῶν, ἄλλοι δὲ ὁλόκληρον τὴν περιουσίαν των, καὶ ἄλλοι συναμφότερα ταῦτα ἔστησαν μνημεῖον αἰώνιον αὐτῶν, καὶ κατέλιπον παράδειγμα ἀξιομίμητον εἰς τοὺς ποθοῦντας τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος των. Τῶν πατριωτισμῶν τῶν ἀνδρῶν τούτων μιμούμενοι πολλοὶ τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ ὁμογενῶν μετὰ τὴν εὐτυχῆ τῆς Βασιλείας ἀποκατάστασιν συνεισέφεραν ποσὰ μεγάλα ὑπὲρ κοινωφελῶν καταστημάτων πρὸς διάχυσιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ ἐν Ἑλλάδι. Μεταξὺ τῶν ὁμογενῶν τούτων μίαν τῶν πρώτιστων θέσεων κατέχει ἀναμφισβητήτως ὁ Κ. Σίνας. Τῶν φιλογενῶν τούτων ἀνδρῶν τὸν πατριωτισμὸν οὐχὶ μόναν συμφέρον ἔχει ἡ πατρὶς νὰ ὑποθερμαίνῃ, ἀλλὰ καὶ καθῆκον ἱερὸν συνάμα ν' ἀναμείβῃ.

Τοιαύτη δὲ ἀμοιβὴ καὶ ἀπόδειξις τῆς πρὸς αὐτοὺς εὐγνώμονος ἀγάπης αὐτῆς δικαίως πρέπει νὰ θεωρηται ἡ ἀπονομὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ἰθαγενείας. Τὴν πιστευομένην πολιτογράφησιν τοῦ Κ. Σίμωνος Σίνα ἀπορρέουσαν ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν ἀσπάζεται μετὰ χαρᾶς ἡ ἐπιτροπὴ ὑμῶν, καὶ συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν τοῦ νομοσχεδίου παραδοχήν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Φεβρουαρίου 1858.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Σ. Δοκὸς, Ι. Ν. Ταμπακόπουλος, Ὁ εἰσηγητὴς
Σ. Κοπανίτσας, Α. Βενιζέλος. Θ. Α. Ζαΐμης.

Ἐπίσης δ' ὁ αὐτὸς εἰσηγητὴς ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ πολιτογραφήσεως τοῦ Κυρίου Ἀποστόλου Ἀρσάκη ἔχουσαν ὡς ἑξῆς·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ νομοσχέδιον τὸ ὑποβληθὲν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν. Κύριοι, παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ περὶ πολιτογραφήσεως τοῦ Κ. Α. Ἀρσάκη καὶ πραττὲν παρὰ τῶν τμημάτων τῆς Βουλῆς εἰς τὴν κατεξέτασιν ἡμῶν στηρίζεται ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ἀστυκοῦ νόμου. Ὁ φιλογενέστατος οὗτος ὁμογενὴς ἀνήγειρε δαπάνῃ τριακοσίων χιλιάδων δραχμῶν ἐν τῇ Καθέδρᾳ τοῦ Βασιλείου τὸ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν Ἀρσάκειον Παρθεναγωγεῖον, προωρισμένον νὰ διαχύσῃ τὴν παίδευσιν μεταξὺ τοῦ γυναικείου φύλου ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους. Πράξις δὲ τοιαύτη δύναται κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ ἀστυκοῦ νόμου νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀπονομὴν τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας. Ἀλλὰ τοῦ Κ. Ἀρσάκη ἡ γενναία αὕτη πρᾶξις ἔχει καί τι ἰδιαίτατον, τοῦ ἀνδρὸς τὸν ἄκρον ἑλληνισμὸν ἀπὸ δεικνῦον. Καθ' ἃς ἔλαβε πληροφορίας ἡ ἐπιτροπὴ ὑμῶν, τὸ προσενεχθὲν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ἀρσακείου Παρθεναγωγείου ποσὸν τριακοσίων χιλιάδων δραχμῶν ἀπετέλει τὸ ἥμισυ περίπου τῆς περιουσίας τοῦ Κ. Ἀρσάκη. Ἡ εἰδικὴ αὕτη περίστασις καθίστησιν εἰς τὰ ὄμματα τῆς ἐπιτροπῆς σας τὴν προσφορὰν τοῦ Κ. Ἀρσάκη ἀξίαν ἀληθῶς μεγίστης ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης. Ἂν, Κύριοι, ἄξιος τοιαύτης καθίσταται πᾶς ὁ χορηγῶν μέρος τῆς μεγάλης περιουσίας του ὑπὲρ ἐθνικοῦ τινος σκοποῦ, ποίας ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης δὲν πρέπει νὰ τύχῃ ὁ ἀριερόνων ὅλην αὐτοῦ τὴν μεγάλην περιουσίαν ἢ τὸ ἥμισυ αὐτῆς ὑπὲρ τοιούτου σκοποῦ; Ἀληθῶς, Κύριοι, τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος παρασχὸν τόσα παραδείγματα πρωτοφανοῦς φιλοπατρίας, προωρισμένον ἤδη νὰ παρουσιάσῃ καὶ ἄνδρας τοιούτους, δαπανήσαντας τὰ πλούτη των ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ὁμογενῶν των. Κατὰ τοὺς ὀδυνηροὺς χρόνους τῆς δουλείας, ἄνδρες διακαῆ τρέφοντες πρὸς τὴν παιδείαν ἔρωτα καθίδρυσαν σχολεῖα εἰς διαφόρους πόλεις, συνετήρουν ταῦτα δι' ἰδίων δαπανῶν, ἀπέστελλον νέους πρὸς τελειοτέραν ἐν Εὐρώπῃ παίδευσιν καὶ ἐδαπάνων πρὸς τύπωσιν Ἑλληνικῶν συγγραμμάτων. Οὕτω δὲ προητοίμαζον τὸ Ἔθνος πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς παλιγγενεσίας του. Μετὰ τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας ἄλλοι φιλογενεῖς ὁμογενεῖς συνέχιζον καὶ ἐπέκτειναν τὸ ἔργον αὐτῶν. Οὕτω δὲ ἡ Ἑλλὰς ὑπὲρ

εὐτυχὴς ἐβλέπουσα τὸν Βαρβάκην, τοὺς ἀδελφοὺς Ῥιζάρας, τὸν Σταυρνάρην, τὸν Πλατυγέννη καὶ τοὺς λοιποὺς ἐκείνους ἄνδρας ἀριερόνοντας ἢ ὅλην αὐτῶν τὴν μεγάλην περιουσίαν ἢ μέγα μέρος αὐτῆς ὑπὲρ δημοσίων καταστημάτων, προωρισμένων νὰ διαχύσωσι τὴν παίδευσιν εἰς τὰς διαφόρους τάξεις τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας. Τῆς πατριωτικῆς ταύτης χορηγίας τῶν ῥηθέντων ὁμογενῶν πολύτιμος μέλος κατέστη ὁ Κ. Ἀρσάκης διὰ τῆς προκειμένης προσφορᾶς του. Πρὸς τοὺς τοιούτους ἡ εὐγνώμων Πατρὶς καθῆκον ἱερὸν ἔχει νὰ χαρηγῇ πασιφανῆ δείγματα τῆς ἀγάπης της. Τοιοῦτον δὲ δεῖγμα καθ' ἡμᾶς εἶναι ἡ ἀπονομὴ τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας. Τὴν ἄκραν ταύτην ἀπόδειξιν τῆς πρὸς τὸν Κ. Ἀρσάκην ἀγάπης τῆς Πατρίδος πραγματοποιεῖ τὸ νομοσχέδιον, ἐπὶ οὗ ὁ ἀνὴρ οὗτος πολιτογραφεῖται Ἕλλην. Διὸ ἡ ἐπιτροπὴ συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Φεβρουαρίου 1858.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Ι. Ζάρκος, Ι. Κ. Μωραΐτης,
Ν. Παπαριχαλόπουλος, Α. Δ. Αὐγερινός.

Ὁ εἰσηγητὴς
Θ. Α. Ζαΐμης.»

Προσελθὼν ἀκολούθως ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω δύω νομοσχέδια περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων της χρήσεως 1859 μετὰ τῶν ἀποτελούντων τὸν προϋπολογισμὸν πινάκων ἔχοντα οὕτως·

(Ὅρα παράρτημα τῶν πρακτικῶν.)

Λαβὼν τὸν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον, εἶπεν, ὅτι παρακαλεῖ τὸν Κ. ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν νὰ τὸν πληροφορήσῃ τί ἐνήργησεν ἡ Κυβέρνησις περὶ συστάσεως τοῦ μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς τηλεγράφου, τὸ ὁλικὸν τοῦ ὁποίου πρό τινων ἐτῶν φιλοτίμως προσέφερεν ὁ Κ. Τοσίτσας. Συναμα δὲ παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν ἂν πρόκειται νὰ συστηθῇ τῷ ὄντι τηλεγραφικὴ συγκοινωνία μεταξὺ Ἀθηνῶν, Κερκύρας καὶ Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἔμαθεν εὐχαρίστως περὶ τούτου. Περιττὸν ἐπιθυμεῖ νὰ τῷ ἐξηγήσῃ ὁ ὑπουργὸς ἂν τὸ ἀπό τινος χρόνου συσταθὲν κατάστημα ὑπὸ τὸν τίτλον *θεραπευτήριον τῶν κολλητικῶν νοσημάτων* συνεστήθη διὰ νόμου καὶ ἂν ἡ δαπάνη αὐτοῦ σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, διότι παρατηρήσας τὸν προϋπολογισμὸν, δὲν εὗρε σημειωμένην τοιαύτην δαπάνην, ἀλλ' ἐπληροφορήθη ὅτι αἱ πληρωμαὶ γίνονται

ἐκ τοῦ Κεφ. Γ΄. ἄρθρου 1 τοῦ προϋπολογισμοῦ. Δὲν ἐννοεῖ ὅμως πῶς ἠδύνθησαν δαπάναι συνεχωνεύθησαν μετὰ τοῦ κεφαλαίου τούτου, τὸ ὁποῖον δὲν ἀφορᾷ ἢ τὰ ἔξοδα τῆς δημοσίου ἀσφαλείας, καὶ οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν μὲ τὰ ἔξοδα θεραπευτηρίου. Καλὸν λοιπὸν νὰ διορθωθῇ ἡ τοιαύτη ἀνωμαλία καὶ νὰ ληφθῶσιν ὑπὲρ τοῦ καταστήματος μέτρα δυνάμενα ν' ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὸν σκοπὸν τῆς συστάσεως αὐτοῦ, διότι, ὡς ἀπὸ ἀξιοπίστων πηγὴν ἐμάθεν, οὐδ' ὁ σκοπὸς τῆς συστάσεώς του ἐκπληροῦται δεόντως, οὐδ' αἱ δαπάναι γίνονται μετὰ τῆς ἀνηκούσης οἰκονομίας.

Ἀποτεινόμενος δ' ἐπὶ τέλους καὶ πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸν, παρακαλεῖ νὰ τῷ εἴπῃ ἂν πρέπει νὰ πληρώνωνται μαρτυρικὰ δικαιώματα καὶ οἱἐνώπιον τῶν πταισματοδικείων καλούμενοι μάρτυρες, διότι σημειοῦται μὲν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ δαπάνη 490,000 δραχ. δι' ἔξοδα μαρτύρων, ἀλλὰ δὲν γίνεται ἡ διάκρισις ὅτι δι' αὐτῶν θέλουν πληρώνεσθαι μόνον οἱ ἐνώπιον τῶν ἀνωτέρων ποινικῶν δικαστηρίων καλούμενοι μάρτυρες, οὐχὶ δὲ καὶ οἱ ἐνώπιον τῶν πταισματοδικείων καὶ παντὸς οἱουδήποτε ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου. Ἐπειδὴ δὲ φρονεῖ ἀδιστάκτως ὅτι πρέπει ν' ἀποζημιῶνται ἐν γένει οἱ μάρτυρες, ὁποιουδήποτε καὶ ἂν κληθεύθωσι, τὸ μέτρον δὲ τοῦτο δὲν ἐφαρμόσθη μέχρι τοῦδε εἰς τὴν ἐπαρχίαν του, ἐνῷ οἱ καλούμενοι μάρτυρες κατοικοῦντες εἰς χωρία ἀπέχοντα τῆς ἕδρας τοῦ εἰρηνοδικείου 3—15 ὥρας, διάζονται νὰ ἐγκαταλείπωσι τὰς ἐργασίας των ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς πολλάκις ἡμέρας, παρακαλεῖ τὸν Κ. ὑπουργὸν νὰ θεραπεύσῃ τὸ ἄδικον τοῦτο, διατάσσων τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς νὰ κηρύττωσι πληρωτέα τὰ δικαιώματα τῶν μαρτύρων, καὶ ἀνοίγων πίστωσιν ἐπὶ τοῦ ταμείου Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, ἵνα ἐνεργῆται ἀμέσως ἡ πληρωμή.

Ἀπαντήσας ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐκτιμῶσα τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας ἄπειρα πλεονεκτήματα, , κατέβαλε πᾶσαν πρὸς τοῦτο ἐνέργειαν καὶ ἐζήτησεν ἔξωθεν ὅλας τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, ἵνα τεθῶσιν αἱ Ἀθῆναι εἰς τηλεγραφικὴν συγκοινωνίαν μετὰ τῆς Εὐρώπης. Κατὰ συνέπειαν διάφοροι παρουσιάσθησαν προτάσεις, ἐν αἷς μᾶλλον ἡ ἐκ μέρους τῆς Αὐστρίας, παραδεχομένης νὰ συσταθῇ τηλεγραφικὴ συγκοινωνία ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Ζακυνθον, ἐκεῖθεν δ' εἰς Βιέννην, ἀφ' ἧς θέλουσιν εὑρεθῇ εἰς συγκοινωνίαν μετὰ τῆς Εὐρώπης ἁπάσης. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι μ' ὅλας τὰς καταβληθείσας ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως προσπαθείας πρὸς ἐπιτυχίαν ὅσων ἐνεστὶ καλλιτέρων συμφωνιῶν, ἡ μᾶλλον συμφέρουσα καὶ καταλληλοτέρα εἶναι

ἡ παρὰ τῆς Αὐστρίας γενομένη πρότασις, καὶ διὰ τοῦτο πιστεύει ὅτι τὸ ὑπουργεῖον θέλει δυνηθῇ νὰ φέρῃ εἰς τὰς Βουλὰς τὴν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συνθήκην ἐντὸς τῆς τρεχούσης συνόδου. Οὐχ ἧττον δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εὑρίσκεται ἡ Κυβέρνησις εἰς συμφωνίας καὶ μετὰ τῆς Τουρκίας, ἀκόμη ὅμως δὲν δύναται νὰ εἴπῃ περὶ αὐτῶν τί θετικώτερον εἰς τὸ Σῶμα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἀπευθυνθεῖσαν αὐτῷ δευτέραν ἐπερώτησιν περὶ τοῦ καλουμένου *θεραπευτηρίου τῶν καλλιτεχνῶν νοσημάτων*, εἶναι ἀληθὲς ὅτι δὲν ὑπάρχει διά νόμου κανονισμένη ἡ ἀναγκαία ὑπὲρ αὐτοῦ δαπάνη. Ἐπεκράτησε ὅμως τὰ δέοντα περὶ τούτου καὶ ἐκανόνισε πᾶσαν αὐτοῦ δαπάνην οὕτως, ὥστε νὰ ἐκλείψῃ πᾶσα κατάχρησις· ἀλλὰ δὲν ἐτόλμησε νὰ φέρῃ καὶ νομοσχέδιον περὶ ἀντικειμένου, τὸ ὁποῖον εὐκταῖον ἦτον νὰ μὴν ὑπῆρχε γνωστὸν ἐν Ἑλλάδι. Δὲν ἐθεώρησε λοιπὸν καλὸν νὰ ὑπάρχῃ τοιοῦτος παρ' ἡμῖν νόμος, ἐπροτίμησε νὰ ἀναλάβῃ αὐτὸς τὴν εὐθύνην κανονίζων, χωρὶς νὰ παραβῇ τὸν νόμον, τὰ τῆς διατηρήσεως τοῦ καταστήματος τούτου, παρὰ νὰ φέρῃ τοιοῦτον εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον, ἀπὸ τὴν ψήφισιν τοῦ ὁποίου ἠθέλησε νὰ ἀπαλλάξῃ τὸ Σῶμα.

Ἐπέμενε δὲ καὶ ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς καθόσον ἀφορᾷ τὴν διδομένην εἰς τοὺς μάρτυρας ἀποζημίωσιν, ὅτι γνωστὸν βεβαίως εἶναι πρὸς τὸν ἐπερωτήσαντα βουλευτὴν ὅτι τὸ μαρτυρεῖν εἶναι καθῆκον ἑκάστου πολίτου, ὅστις ὀφείλει, κληθεύομενος, νὰ προσέρχηται εἰς τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν καὶ φωτίζῃ αὐτὴν διὰ τῆς ἀψευδοῦς καταθέσεώς του. Ἑπομένως τὸ καθῆκον τοῦτο ἐννοεῖται ὅτι δὲν συνεπάγει ὑπὲρ τοῦ ἐκπληροῦντος αὐτὸ καὶ τὴν ἰδέαν τῆς ἀμοιβῆς. Δίδεται δὲ εἰς τοὺς μάρτυρας ἀποζημίωσις μόνον ὁσάκις μακρόθεν κληθεύομενοι, προσέρχονται νὰ φωτίσωσι τὴν δικαιοσύνην καὶ μακρύνονται ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν ἐπί τινα χρόνον. Ὅταν λοιπὸν πρόκειται περὶ μαρτύρων ἐγγύθεν κληθευομένων, δὲν ὑπολογίζεται ὑπὲρ αὐτῶν ἀποζημίωσις διὰ τὴν ἐπ' ὀλίγας ὥρας ἀπασχόλησίν των πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος αὐτῶν, ἡ δὲ ἀποζημίωσις δίδεται κατὰ τὸν νόμον λόγῳ τῶν ἡμερεργιῶν τῶν κληθευομένων καὶ οὐχί, οὕτως εἰπεῖν, τῶν ὡρεργιῶν. Τὸ καθιερωμένον λοιπὸν δικαίωμα τῶν ἡμερεργιῶν δὲν πρέπει ν' ἀμφισβάλλῃ ἡ Βουλὴ ὅτι θέλει ἀποδίδεσθαι τακτικῶς· ἂν δὲ συνέβη πο , ὡς εἶπεν ὁ ἐπερωτήσας βουλευτὴς, τοιαύτη παρεκτροπὴ, θέλει ἐξ ἄσεως καὶ φέρει τὴν δέουσαν θεραπείαν.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ ἐπερωτήσαντος βουλευτοῦ, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐνόησε τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου καθιερωμένην ἀποζημίωσιν λόγῳ

ἡμεραργιῶν τῶν μαρτύρων, ἅτις ὅμως δὲν δίδεται εἰς τοὺς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του μακρόθεν κλητευομένους, ἐφ' ᾧ περιμένει νὰ φέρῃ, ὡς εἶπεν ὁ Κ. ὑπουργός, τὴν δέουσαν θεραπείαν· ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικειμένου τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τῶν περὶ πολιτογραφήσεως τῶν Κ. Σίμωνος Σίνα καὶ Ἀποστόλου Δρσάκη νομοσχεδίων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΥΓΟΥΡΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Πονηρόπουλος
Γ. Διαμάντης.
Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α'.

Τῆς 24 Φεβρουαρίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθὼν ὁ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ πολιτογραφήσεως τοῦ Κυρίου Δ. Βερναρδάκη εἰσηγητὴς, ἀνέγνω ἐκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐπιτροπή σας φέρουσα ὑπ' ὄψει ὑμῶν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διασκέψεων καὶ τὴν γνώμην της ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τῆς πολιτογραφήσεως τοῦ ἐν Πετρουπόλει διαμένοντος ὁμογενοῦς Κυρίου Δημητρίου Μπερναδάκη, εὐχαρίστως παρατηρεῖ, ὅτι αἱ μεγάλαι εὐεργεσίαι τοῦ ἀνδρὸς τούτου πρὸς τὴν φυσικὴν αὐτοῦ πατρίδα τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ νομοσχεδίου ἀναφερόμεναι καὶ πασίγνωστοι οὖσαι, ἐθεωρήθησαν παρ' ὅλων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ὁμοφώνως, ὡς τραναὶ ἀποδείξεις τῆς ἐν τῷ νῷ καὶ τῇ καρδίᾳ τοῦ Δημητρίου Μπερναδάκη ἀκμαίας διατηρήσεως τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν Πατρομητρικὴν πατρίδα του Ἑλλάδα, καὶ τῆς εἰλικρινεῖς τῶν ἐνδέρμων αὐτοῦ οκοπῶν ὑπὲρ τῆς προόδου αὐτῆς.

Ἀφοῦ ἡ Ἑλλὰς καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ἐδέχθησαν, Κύριοι, τὰς εὐεργεσίας τοῦ Κυρίου Δημητ ίου Μπερναδάκη ὡς προσφορὰς φυσικοῦ καὶ γνησίου τέκνου τῆς Ἑλλάδος· ἀφοῦ ἡ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμονή του ἐχρησίμευσεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἡ ἐπιτροπή σας θεωρεῖ λίαν εὔλογον νὰ ἐγκολπωθῇ ἡ πατρὶς τὸ γνήσιον αὐτῆς τέκνον της καὶ διὰ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν νομίμων διατυπώσεων τῆς Ἑλληνικῆς πολιτογραφήσεως τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμενόντων μεγάλων εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ ἀστυκοῦ νόμου, καὶ ἐπὶ τούτῳ προτείνει παμψηφεὶ τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἔχει.

Ἀθῆναι τῇ 21 Φεβρουαρίου 1858.

Ἡ ἐπιτροπή

Α. Παπαδημητριάδης, Φ. Ι. Φίλωνος,
Σ. Βαρότσης, Εὐθύμιος Κυχαγιάς,
Γ. Ναύτης.»

Μετὰ ταῦτα λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησέ τις, ὅτι, ἀφοῦ ἐρρέθησαν οὐχὶ ὀλίγα περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ νομάρχου Μαντινείας, ἡ ἐν Τριπόλει ἐκδιδομένη ἐφημερὶς *Ἀρκαδία* δημοσιεύει καὶ ἄλλην πρᾶξιν αὐτοῦ, λέγουσα, ὅτι, προκειμένου νὰ γίνῃ ἡ ἐκκοπὴ τῶν ἀναγκαίων ξύλων διὰ τὴν κατασκευὴν γεφύρας ἐπὶ τοῦ Ἀλφειοῦ, ὅ τε νομάρχης καὶ ὁ δήμαρχος συνεφώνησαν μετά τινος ἐλαιοτρόπου νὰ ἀντλήσῃ τὴν ἐκκοπὴν τῆς ξυλείας ἀντὶ 800 δραχμῶν, καὶ συνέταξαν μάλιστα τὸ περὶ τούτου συμβόλαιον. Ἀλλὰ προσκληθεὶς νὰ ὑπογράψῃ τὴν συμφωνίαν καὶ ὁ Δασάρχης, ὑρνήθη παρατηρήσας ὡς τίμιος ὑπάλληλος, ὅτι ἡ ἐκκοπὴ ἠδύνατο νὰ γίνῃ διὰ 200 τὸ πολὺ δραχμῶν. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ Κ. νομάρχης, ἀγνοεῖ πῶς, ἐπέμενεν εἰς τὴν συμφωνίαν, ὑπεβλήθη ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅπερ διέταξε τὴν τῆς συμφωνίας ἀκύρωσιν καὶ ἐπέβαλεν εἰς βάρος τοῦ νομάρχου τὰ τοῦ συμβολαίου ἔξοδα· ὁ δὲ Δασάρχης συνεφώνησε μετὰ ταῦτα τὴν ἐργασίαν ἀντὶ 150 μόνον δραχμῶν, καὶ ὡρελήθη ἐντεῦθεν τὸ δημόσιον 650 δραχμάς. Ἂν λοιπὸν εἶναι ἀληθὲς τὸ περιστατικὸν τοῦτο, ἐπειδὴ ἀσθενεῖ δυστυχῶς ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, παρακαλεῖ τὸν Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν, πειόντα εἰς τὴν συνεδρίασιν, νὰ ζητήσῃ τὰς ἀναγκαίας περὶ τούτου πληροφορίας παρὰ τοῦ συναδέλφου του ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, καὶ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν ἂν τῷ ὄντι ἐγένετο ἡ μνησθεῖσα πρᾶξις, καὶ τότε δὲν ἀρκεῖ βεβαίως ἡ ἐπιβληθεῖσα εἰς βάρος τοῦ νομάρχου δαπάνη τοῦ συμβολαίου, διότι εἰς τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ ἡ σκοπὸς κατηγορήσεως ὑπάρχει ἡ κουφότης ἐμφαίνουσα ἐσχάτην ἀμέλειαν, ἥτις ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸν δόλον, καὶ τοιοῦτοι ὑπάλληλοι δὲν εἶναι ἄξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Κυβερνήσεως· διὸ πρέπει νὰ τιμωρηθῶσι ὅ τε νομάρχης καὶ ὁ δήμαρχος ἐπαξίως τῆς διαγωγῆς των. Ἐκτὸς δὲ τῆς ἀνωτέρω περιστάσεως εὗρε πρὸ ὀλίγου ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Βουλῆς φυλλάδιον

ἐπιγραφόμενον· «Λόγοι ἐκφωνηθέντες ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Κωνσταντίνου Ἀσωπίου, παραδίδοντος τὴν πρυτανείαν τοῦ πανεπιστημίου, καὶ τοῦ καθηγητοῦ Φιλίππου Ἰωάννου, ἀναδεχομένου αὐτήν.» Ἐν τῇ **31** σελίδι τοῦ φυλλαδίου τούτου παρατηρεῖ τις, ὅτι ὁ ἀποβιώσας ὁμογενὴς **Μ. Τοσίτσας** ἀφῆκεν εἰς τὸ πανεπιστήμιον κληροδότημα δισχιλίων ταλλήρων, τὰ ὁποῖα δὲν εἰσεπράχθησαν· ἐν δὲ τῇ **64** σελίδι τοῦ φυλλαδίου ὑπάρχει ἀναφορὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου Τοσίτσα πρὸς τὴν Πρυτανείαν, δι' ἧς λέγει, ὅτι, ἐπειδὴ τῷ ἀπεδόθη παρά τινων ὅτι ζητῶν τὴν ἀκύρωσιν τῆς διαθήκης τοῦ ἀδελφοῦ του, ἠδύνατο νὰ ἀρνηθῇ τὰ δι' αὐτῆς παραγωρούμενα κληροδοτήματα εἰς διάφορα τῆς Ἑλλάδος καταστήματα, οὐδ' ἐνόησεν οὐδ' ἐνοεῖ ν' ἀρνηθῇ ταῦτα, ἀκυρωθείσης τῆς διαθήκης, καὶ ὅτι ἀναγνωρίζει τὰ ποσὰ ταῦτα ὡς καλῶς ἔχοντα. Ὑπάρχει δὲ κατωτέρω καὶ ἀναφορὰ τῆς Κυρίας Τοσίτσα, ἀπὸ **31** Μαΐου **1857**, δι' ἧς λέγει ὅτι, παρεμποδισθεῖσα μέχρι τοῦδε τῆς εἰσπράξεως τῶν ὀφειλομένων πρὸς τὸν σύζυγόν της χρημάτων, ἐλπίζει νὰ εἰσπράξῃ ὅσον οὔπω τὰ ἀπογρῶντα πρὸς πληρωμὴν τῶν ὑπὸ τοῦ συζύγου της καταλειφθέντων κληροδοτημάτων καὶ προσφέρῃ αὐτὰ κατὰ τὴν διαθήκην. Ἀλλὰ τὸ περιεχόμενον τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ἐπισήμως ἀποδεικνύεται σφαλερόν, διότι συνεπείᾳ τῆς μετὰ τοῦ Κωνστ. Τοσίτσα δίκης τῆς Κυρίας, ἐγένετο κατ' οἶκον ἔρευνα παρ' αὐτῇ καὶ εὑρέθησαν πλέον τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν εἰς τὴν οἰκίαν της, ὡς ἐρρέθη. Ἔκτοτε δὲ παρῆλθον σχεδὸν ἄλλα δύο ἔτη, καὶ εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ἦτον δυνατὸν νὰ εἰσπραχθῶσι μεγάλαι ποσότητες. Ἐν τούτοις ἀγνοεῖται τί ἔπραξεν ἐπὶ τοῦ πεπραγμένου ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ἐπιθυμεῖ νὰ τὸν πληροφορήσῃ ποῖα μέτρα ἔλαβε καὶ θὰ λάβῃ, ἂν ἕνεκα τῆς μέχρι τοῦδε ἀναβολῆς τῶν κληροδοτημάτων θέλωσι ληφθῇ καὶ οἱ πρὸ τοῦ νόμου ὁρίζουσι τόκοι ὑπερημερίας, καθότι τὸ κληροδότημα δὲν νέμηται ὅλον, πρέπει νὰ προστεθῶσιν αὐτῷ καὶ οἱ τόκοι τοὺς ὁποίους αὐτὸ ἠδύνατο νὰ ἀποφέρῃ τοὐλάχιστον, τούτου δὲ γενομένου ἐκπληροῦται πληρέστατα ὁ σκοπὸς τοῦ διαθέτου.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι διὰ τῆς ἀνωτέρω ἐπερωτήσεως ἐξέρβη λόγος περὶ ἀνθρώπων, οἵτινες εὐηργέτησαν καὶ θέλουν νὰ εὐεργετήσωσι τὴν πατρίδα· ἀνθρώπων, οἵτινες κατέτριψαν ὅλην αὐτῶν τὴν ζωὴν μοχθοῦντες ἵνα ὀημιουργήσωσι περιουσίαν, τῆς ὁποίας τὸ πλεῖστον μέρος ἢ καὶ τὸ

ὅλον νὰ προσφέρωσιν εἰς τὸ ἔθνος. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐνθυμώμεθα ὅτι ἀπέναντι τούτων ἐνεργοῦμεν ὡς ἀπέναντι εὐεργετῶν, καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἰδέα, ἥτις ἐπρόκειτο τὸ ὑπουργεῖον ὡς πρὸς τὴν διαθήκην τοῦ μακαρίτου Τοσίτσα. Καὶ ἀληθῶς· ὅταν ἡ σύζυγος αὐτοῦ λέγῃ, ὅτι θέλει ἐξοφλήσει ὅλα ἐν γένει τὰ κληροδοτήματα ἀναλόγως τῶν γενησομένων αὐτῇ εἰσπράξεων, ἐπιτρέπεται εἰς ἡμᾶς νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ κληροδότης εἶχε πρόθεσιν νὰ αἰσχροκερδήσῃ; Τὸ ὑπουργεῖον δὲν ὠφειλε νὰ συλλάβῃ ταύτην ἰδέαν. Οὐχ ἧττον ὅμως ἐρρόντισε νὰ πάρῃ περὶ τῶν κληροδοτημάτων τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας μετὰ τινος προσώπου ἐκ τῶν λίαν σχετικῶν τῆς Κυρίας Τοσίτσα, τὸ ὁποῖον ἀφοῦ τῷ ἐπανέλαβε τὰς πλήρεις διαθέσεις αὐτῆς, τῷ προσέθηκεν ὅτι δὲν εἰσεπράχθησαν ἔτι χρήματα, καὶ ὅτι πρωτίστη πληρωμὴ τῆς Κυρίας Τοσίτσα θέλει εἶσθαι ἡ τοῦ ἱεροῦ τούτου χρέους. Τὸ ὑπουργεῖον λοιπὸν δὲν διενοήθη νὰ ὑπολογίσῃ ἐπὶ τοῦ χρέους τούτου τόκους ὑπερημερίας, καθ' ὅσον προέρχεται ἀπὸ ὀφειλάς, καὶ ἤθελε λάβει τὰ δέοντα μέτρα ἂν ἐπρόκειτο περὶ ὀφειλετῶν κακῆς πίστεως. Πιστεύων ἐπομένως ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει παραδεχθῇ ὅτι καλῶς ἔπραξεν τὸ ὑπουργεῖον πιστεύσαν εἰς τὰ αἰσθήματα τῆς Κυρίας Τοσίτσα καὶ ἀπορρῖπτον νὰ πικράνῃ αὐτὴν δι' αἰτήσεων σκληροτέρων.

Ἐπανέλαβεν ὁ πραγματεύσας, ὅτι δὲν ἐνόησεν οὐδ' αὐτὸς νὰ δυσαρεστηθῇ τις ἐξ ὅσων εἶπε, καὶ σκοπὸν προῃρεῖτο μόνον νὰ πληροφορηθῇ ἂν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἐγένετο ὅ,τι ὁ νόμος κελεύει, πλὴν ὅτι τὸ ἐντὸς τοῦ νόμου ἐνεργούμενον δὲν δύναται νὰ λυπήσῃ τινά. Οὐδεμία λοιπὸν ἐπερώτησις γινομένη ὑπὲρ τοῦ νόμου εἶναι δικαίου νὰ ὑποτεθῇ ὅτι γίνεται μὲ σκοπὸν προβολῆς, καὶ ὁ ὑπουργὸς ἐπομένως ἠδύνατο νὰ ἐνεργήσῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου συμφώνως μὲ τὴν ἀποτεθείσαν ἰδέαν του χωρὶς οὐδόλως νὰ προσεπούσῃ ἐνεργῶν τὰ τοῦ νόμου, καθόσον μάλιστα ἡ τοιαύτη τοῦ νόμου ἐνέργεια τείνουσα εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὁρισμοῦ, συντελεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς τελευταίας θελήσεως τοῦ μακαρίτου Τοσίτσα, ἥτις πρέπει καὶ ἰσχύει πρὸς τὴν ἐπιζήτησιν συζύγου του ὡς ὁ ἱερώτατος νόμος.

Ἐτέρωσεν ἄλλος, ὅτι ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς παρατηρήσας καὶ αὐτὸς τὴν ἔλλειψιν, εἶδεν ὅτι δὲν ἦτον ἀρμοδία ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ἐπιμένῃ, καὶ ὅτι ἡ πληρωμὴ τοῦ ὁσημάτος ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἀναλόγως τῶν εἰσπραττομένων ποσῶν. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἠδύνατο νὰ κινηθῇ ἀγωγὴ καὶ νὰ παρουσιασθῇ τὸ ζήτημα ἂν ἐγένοντο ἢ ὄχι εἰσπράξεις· ἀλλὰ

πιστεύει ὅτι αἱ περὶ τούτου πληροφορίαι τοῦ ὑπουργοῦ εἰσὶ θετικαὶ καὶ δὲν ἐγένοντο ἔτι εἰσπράξεις. Ἂν λοιπὸν ἐκινήτο ἀγωγή, τοῦτο ἤθελε λυπήσει τοὺς δωρητάς, χωρὶς ἀφ' ἑτέρου νὰ κατορθωθῇ τι, ἀφοῦ εἰσπράξεις εἰσέτι δὲν ἔγιναν. Διὸ συμπεραίνει ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἐνήργησεν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην δεόντως.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἐπιθυμεῖ καὶ αὐτὸς νὰ ἐγνώριζε τί γίνεται ἡ ὑπόθεσις τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη, ἀφοῦ τοσοῦτος λόγος καὶ εἰς τὰς Βουλὰς καὶ διὰ τῶν ἐφημερίδων ἐγένετο περὶ ταύτης. Κατηγορεῖται ἡ Κυβέρνησις, διότι δὲν φροντίζει περὶ τῆς εἰσπράξεως ἢ κατάλληλου διαθέσεως τοιούτων δωρημάτων· διὰ τί δὲν αἰτιώμεθα καὶ ἡμεῖς αὐτούς, διὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἀπραξίαν μας ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Στουρνάρη; Ἐξ ἄλλου ἔτη ἀριθμοῦνται ἀπὸ τῆς τελευτῆς τοῦ ἀνδρὸς καὶ οὐ μόνον δὲν ἤλθομεν εἰς ἓν ἀποτέλεσμα, ἀλλ' οὐδ' ὁ λογαριασμὸς τῶν κεφαλαίων εἶναι καθαρισμένος. Καὶ λέγουσι μέν τινες, ὅτι δὲν ἀρκοῦσι τὰ χρήματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν παραγγελιῶν τοῦ διαθέτου, ἀλλ' ὁ βουλευτὴς Παρνασσίδος ὁ' ἀριθμῶν μᾶς ἀπέδειξεν ὅτι ἀφοῦσιν αἱ 400,000 δραχμῶν. Ἐκτὸς δὲ τούτου νομίζει ὅτι αἱ ἐπερωτήσεις δὲν πρέπει νὰ γίνωνται οὕτως. Ὥστε, διδομένης ἀπὸ τινος ἀπαντήσεως ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου, νὰ θεωρῆται ἀφοῦσα χωρὶς νὰ ἐρχώμεθα εἰς ἓν ὁριστικὸν ἀποτέλεσμα. Συμπεραίνων λοιπὸν προτείνει νὰ συσταθῇ εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη νὰ φέρῃ ἐντὸς ὀλίγου ἓν ἀποτέλεσμα καὶ ἐκκαθαρισθῶσιν οἱ λογαριασμοί.

Ἐπὶ τούτοις διεβεβαίωσεν ὁ τῆς Βουλῆς ἀντιπρόσωπος ὅτι ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς Μαρτίου ἐλπίζει νὰ ὑποβάλῃ ἔκθεσιν, ἐφ' ἧς νὰ δυνηθῇ νὰ ρίψῃ ἡ Βουλὴ τὴν ἀπόφασίν της.

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις, ὅτι πρὸ ὀλίγων στιγμῶν τῷ ἐδόθη ἀναφορὰ διαφόρων κατοίκων καὶ δημοτῶν Ἀθηνῶν, τὴν ὁποίαν ἂν καὶ ἀναγνωρίζει ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑποβάλωσιν οἱ βουλευταὶ Ἀττικῆς ὡς ἀρμοδιώτεροι καὶ ἱκανότητα ἔχοντες ἀνωτέραν, ἐπειδὴ ὅμως περιῆλθεν εἰς χεῖράς του, ζητεῖ τὴν ἄδειαν τῆς Βουλῆς νὰ ἀναγνώσῃ. Ἀναγνοὺς δὲ ταύτην ἀναφέρουσαν, ὅτι μετὰ τοσαῦτα βάρη ἄλλα ἐπιβάλλεται κατ' αὐτῶν ὁ περὶ ἀδοποιΐας νόμος, χωρὶς νὰ προηγηθῇ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ διὰ τῶν ὡρισμένων μέσων, καὶ τι ἀναγκάζονται παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς νὰ πληρώσωσιν ἀνὰ 15 δραχμὰς

ἕκαστος, ἐνῷ αὐτοὶ ζητοῦσι νὰ τοῖς προσδιορισθῇ ἡ ἡμέρα καὶ ὁ τόπος, ὅπου δύνανται νὰ ἐργασθῶσι προσωπικῶς· παρετήρησεν, ὅτι, ἂν τὸ πρᾶγμα ἔχῃ ὡς ἐκτίθεται διὰ τῆς ἀναφορᾶς, ἡ ἐπιβολὴ καὶ εἴσπραξις τοῦ φόρου τούτου εἶναι προφανὴς καταπίεσις, διότι ὁ περὶ ἀδοποιΐας νόμος ἐπιβάλλει τὴν ἐπὶ δώδεκα ἡμέρας προσωπικὴν ἐργασίαν ἑκάστου ἀπὸ τοῦ 18 ἔτους τῆς ἡλικίας καὶ ὑποβάλλονται εἰς πληρωμὴν μόνον οἱ κωλυόμενοι ὁπωσδήποτε νὰ ἐργασθῶσι. Καὶ ὡς πρὸς τὴν εἴσπραξιν δὲ τοῦ φόρου δὲν ἐτηρήθησαν κατὰ τὴν ἀναφοράν, αἱ διατάξεις τοῦ νόμου καὶ εἶναι κατὰ συνέπειαν παράνομος εἴσπραξις. Διὸ θεωρεῖ δίκαιον νὰ συσταθῇ ἡ ἀναφορὰ τῶν δημοτῶν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, ὅπως ἀπαλλάξῃ αὐτοὺς τῆς πληρωμῆς, ἀφοῦ προσφέρονται ἀσμένως εἰς ἐργασίαν.

Ἀπήντησεν ὁ τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν διευθύνων βουλευτής, εἰπών, ὅτι κατηγορεῖται ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ Ἀθηνῶν, διότι δὲν ἐδημοσίευσε δῆθεν ἀνακόντως τοὺς καταλόγους· ἀλλ' ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἐνήργησε ὅλα τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου διατασσόμενα καὶ ἐνήργησε πλήρη τὴν δημοσίευσιν τῶν καταλόγων, οὐδεὶς ὅμως παρουσιάσθη ἔφεσιν ἐν καιρῷ τὰς ἐνστάσεις του. Κατὰ τὸν περὶ ἀδοποιΐας νόμον, οἱ δημόται ὑποχρεοῦνται ἢ νὰ ἐργασθῶσιν ἢ νὰ πληρώσωσι τὴν ἀναλογίαν των, οἱ δὲ μὴ προσερχόμενοι εἰς ἐργασίαν ὁρίζει ὁ νόμος ὅτι σιωπηλῶς θεωροῦνται ὡς ὑποκείμενοι εἰς τὴν πληρωμήν. Λύτην ταύτην λοιπὸν τὴν ἀρχὴν τοῦ νόμου παρεδέχθη καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον καὶ κατ' αὐτὴν ἀπεφάσισε νὰ ἐπιληρωθῇ τὸ ἔργον ὁ δήμαρχος. Ἀλλ' ἐνῷ προσεκλήθησαν κατὰ συνέπειαν οἱ δημόται, οἱ μὲν ἐπροφασίσθησαν ὅτι θέλουσι πληρώσει, οἱ δὲ ὅτι ὁ φόρος εἶναι βαρὺς καὶ ἐπὶ τέλους οὐδεὶς ἠθέλησε νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὸν νόμον. Ἐντεῦθεν δὲ ἂν καὶ εἶναι ἤδη ὑπόχρεως ἀντὶ τῆς ἐργασίας νὰ ζητῇ χρήματα, πρὸς εὐκολίαν ὅμως παρεδέχθη ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην καὶ τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν. Βεβαιοῖ ὅμως τὴν Βουλὴν διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου τρόπου ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀναφερομένων ἢ ἄλλων παρουσιάσθη ζητῶν ἐργασίαν· δύω ἢ τρεῖς παρουσιάσθησαν μέν, καὶ τοὺς παρέπεμψεν εἰς τὴν ἤδη κατασκευαζομένην ὁδὸν τοῦ Πανεπιστημίου, ἀλλ' οὐδ' ἐφάνησαν πλέον. Μὴ λέγωσι λοιπόν, ὅτι ὅλθεν τοῖς ἐπιβάλλει φόρους. Πρόκειται περὶ ἐκτελέσεως νόμου· τὸν νόμον τοῦτον ἐψήφισεν ἡ Βουλή, τὸν ἐπεκύρωσεν ὁ Βασιλεὺς καὶ θέλει τὸν βάλει εἰς ἐνέργειαν ἢ θέλει δώσει καὶ τὴν παραίτησίν του. Ἀν

εἶναι χρεία. Τέλος ἐπαναλέγει, φέρων εἰς μαρτυρίαν τοὺς Κυρίους Δ. Καλλιφρονᾶν καὶ Σ. Βλάχον, ὅτι τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐκανόνισε τὰς ἐπισπευσθείσας ὁδοὺς συνέταξε τὸν κατάλογον τῶν ἐργασθησομένων, ἐπεκυρώθη οὗτος ὑπὸ τῶν ἀπαιτουμένων ἰδίων κτλ. καὶ ἐγένετο ἡ δημοσίευσις διά τε τυμπανοκρουσίας, διὰ τοιχοκολλήσεως προκηρύξεων καὶ δι' ἀναγνώσεως αὐτῶν εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας· ὥστε ἐνηργήθησαν ὅλα τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου διατασσόμενα. Οὐχ ἧττον ὅμως ἐπιθυμεῖ καὶ αὐτὸς νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον ἵνα ἐξετάσῃ καὶ ἀναφέρῃ τὰ δέοντα πρὸς πλειοτέραν ἱκανοποίησιν τῆς ἀληθείας.

Καὶ ἄλλος δέ τις ἐπέφερεν, ὅτι εὐχαρίστως βλέπει ἐρχόμενον ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, τὸ περὶ ὁδοποιΐας ζήτημα, καὶ χαίρει περιπλέον διότι συνέπιπτε νὰ εἶναι παρόντες οἱ πλείστοι τῶν Κυρίων ὑπουργῶν, ἂν καὶ ἀτυχῶς λείπει ὁ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἁρμόδιος ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἐν πρώτοις λοιπὸν παρατηρεῖ ὡς πρὸς τὰ παράπονα τῶν συνδημοτῶν αὐτοῦ, οἵτινες ἄλλως ἀγνοεῖ ἂν εἶναι συνδημόται του, διότι ῥίπτων ἓν βλέμμα εἰς τὴν ἀναφορὰν, ἀπαντᾷ ἀγνώστους ὑπογραφάς, ὅτι οἱ κατάλογοι συντάσσονται ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐγκρίνονται ὑπ' αὐτοῦ καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπ' αὐτοῦ κεῖται ἡ εὐθύνη κατὰ τὸν νόμον. Ταῦτα πάντα ἐνηργήθησαν ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀθηνῶν, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ ληφθῶσι καὶ τὰ κατάλληλα μέτρα τῆς τοῦ νόμου ἐφαρμογῆς, ἤτοι νὰ γίνῃ ἡ δημοσίευσις διὰ τυμπανοκρουσίας, δι' ἀναγνώσεως ἐπ' ἐκκλησιῶν καὶ διὰ τοιχοκολλήσεως, ἵνα δηλώσωσιν ἐν καιρῷ οἱ ἐπιθυμοῦντες ἀντὶ ἐργασίας νὰ προσφέρωσιν ἀνάλογον πληρωμήν. Ὅλα ταῦτα παρηγγέλθησαν ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου εἰς τὸν δήμαρχον, ὅστις οὐ μόνον τὰ ἐξετέλεσεν ἀκριβῶς, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ διαχειριζόμενος τὸν νόμον τοῦτον πρέπει νὰ εἶναι ὀλίγον ἐπιεικής, ὁ δήμαρχος ἂν καὶ παρατύπως, ἐδέχθη, ὡς σᾶς εἶπεν, εἰς ἐργασίαν τοὺς ἐκπροθέσμως ζητήσαντας ἀντὶ χρημάτων νὰ καταβάλωσιν ἐργασίαν. Ἄλλοι δὲ φόροι καὶ ἔρανοι δὲν ἐπεβλήθησαν, ὡς λέγει ἡ ἀναφορά, καὶ ἂν εἶναι οἱ φόροι τῶν 2 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῶν ἐδωδίμων καὶ 1 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων, οὗτοι πρὸ πολλοῦ ἐνεργοῦνται δυνάμει νόμου, χωρὶς νὰ διεγείρωσι τι παράπονον. Ἀλλ' ἤδη ἔρχεται νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ὁ προκείμενος περὶ ὁδοποιΐας νόμος ἐκδοθεὶς τῷ 1850, πρῶτον ἤδη τίθεται εἰς ἐνέργειαν ἐν Ἀθήναις. Ἂν δὲ τεθῇ συνάμα καθ' ὅλον τὸ Κράτος, ἐπειδὴ εἰς ἕκαστον κάτοικον φθάνοντα τὸ 18 ἔτος ὁρίζει ὁ νόμος ἡμερομίσθια 6—12 ἡμερῶν καὶ κατὰ μέσον ὅρον 9, ἂν προσθέσωμεν καὶ τὰ τέκνα τῶν οἰκογενειῶν τὰ φθάσαντα τὸ 18 ἔτος, ἔχομεν 300,000, ἔστω 250,000 ὑποχρεουμένους εἰς τὴν τοῦ νόμου ἐκτέλεσιν, ἤτοι, πρὸς 9 ἡμερομίσθια δύο ἑκατομμύρια ἑπτακοσίας περίπου χιλιάδας ἡμερομισθίων· ταῦτα δὲ ἐπὶ τῇ βάσει 2 1/2 δραχμῶν φέρουσιν 6,500,000. Ἂν λοιπὸν ὁ νόμος τεθῇ εἰς ἐνέργειαν καθ' ὅλον τὸ Κράτος, οἱ ὑπήκοοι τοῦ Βασιλέως θέλουν ὑποχρεωθῇ νὰ πληρώσωσιν 6 1/2 ἑκατομμύρια δραχμῶν· ἂν δὲ προσθέσωμεν καὶ 2 1/2 ἐκ τῆς δημοτικῆς εἰσπράξεως, ὑπολογίσωμεν δὲ καὶ τὰ καταχρηστικῶς λαμβανόμενα ὑπὸ εἰσπρακτόρων, βλέπομεν ὅτι τὸ ποσὸν ἀναβαίνει εἰς δέκα ἑκατομμύρια. Ἐὰν δὲ μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς πρωτευούσης ἐγείρωνται παράπονα διὰ τὸν ἐκ τῆς ὁδοποιΐας φόρον, φαντασθῆτε πῶς θέλουσιν ἀνθίξει εἰς ἄλλας ἐπαρχίας, ὅπου καὶ ἐκ τοῦ μύκητος ἔπαθον καὶ ἄλλα ὑπέστησαν δεινά. Συμπεραίνει λοιπὸν ὅτι πρέπει νὰ σκεφθῶσιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου οἱ Κ. ὑπουργοὶ καὶ ἐφαρμόσωσι τὸν νόμον ὅσον ἔνεστιν ἐπιεικῶς.

Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι τὸ κατ' αὐτὸν εἶναι ὑπὲρ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας καὶ τῶν ἀγγαρειῶν, διότι διὰ τῶν μέσων τούτων βοηθεῖται ἡ Ἑλλὰς ἠθικῶς τε καὶ ὑλικῶς. Ἂν δὲ ἡ τοῦ καλοῦ ἐπιχείρησις γεννᾷ πολλὰκις παράπονα, ἡ πραγματοποίησις ὅμως αὐτοῦ φέρει βραδύτερον καὶ γενικὴν εὐχαριστησιν. Παρακαλεῖ ὅμως τὸν δήμαρχον Ἀθηνῶν νὰ λάβῃ τοιαῦτα μέτρα, ὥστε νὰ μὴ καταδικάζωνται εἰς ἐργασίαν οἱ ἔνδειες, οἱ ξένοι καὶ ἑτερόδημόται, καθ' ὅσον μάλιστα τῶν ἑτεροδημοτῶν ἕκαστος θέλει νὰ συνεισφέρῃ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐπαρχίαν, καὶ δὲν εἶναι δίκαιον νὰ συγκεντροῦται πᾶσα ὠφέλεια καὶ λαμπρότης εἰς μόνην τὴν πρωτεύουσαν. Διὸ παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ συστηθῇ ἡ τοιαύτη ἀκρίβεια εἰς τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον.

Ἐξέθηκεν ἄλλος ὅτι εἰς προηγηθεῖσαν τινὰ συζήτησιν, καθ' ἣν ὁ ἤδη ἀναγνοὺς τὴν ἀναφορὰν βουλευτὴς ἐζήτει νὰ εἰσαχθῶσιν νέοι νόμοι πρὸς βελτίωσιν τῶν ἐπιβλαβῶν θεωρουμένων, αὐτὸς ἐπρότεινε νὰ τροποποιηθῇ ὁ περὶ ὁδοποιΐας νόμος πρὶν ἢ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν, ὡς περιέχων διατάξεις γεννώσας ὑπόνοιαν καταχρήσεων. Ὡς πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τῆς ἐπαρχίας του, ἐμελέτησε τὸν νόμον μετὰ τῶν ἄλλων μελῶν καὶ ὁμοφώνως παρεδέχθησαν ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου τούτου ἀδύνατον νὰ μὴ φέρῃ ταραχώδεις σκηνάς, α) διότι ἀνέφικτον καταντᾷ νὰ ἐξακριβωθῶσιν αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμε-

νει τρεῖς τάξεις, καὶ ϛ') νὰ ὑπολογισθῇ ἡ ἀναλογία ἑκάστου κτήματος τῶν παρὰ τὴν ὁδὸν κειμένων. Ἄλλως τε ἕνῳ διὰ διαχαραχθησομένην ὁδὸν δὲν ὑπολογίζονται πόσα ἡμερομίσθια θέλουν χρειασθῆ, ὁ δήμαρχος πρὶν ἢ ἀρχίσῃ τὴν ἐργασίαν, ζητεῖ νὰ εἰσπράξῃ τὸ ὅλον. Αὐτὸ δὲ τοῦτο ἤκουσεν ὅτι ἀπαιτεῖ σήμερον καὶ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ τῆς πρωτευούσης. Ἀλλ' εἶναι δίκαιον, πρὶν γνῶ γνωστὸν πόσα ἡμερομίσθια ἀπαιτοῦνται, νὰ ζητῇ ἀπὸ τοὺς δημότας καὶ τοὺς διαρκῶς διαμένοντας τὸ ὅλον τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένων ἡμερομισθίων; Ἑξήκοντα χιλιάδες ἡμερομίσθια θέλουν ἀναβῆ ἐν Ἀθήναις, πρὸς 3 δραχμὰς δὲ ἕκαστον ὁρίζουσι σχεδὸν 200.000 δραχμῶν. Καὶ ἐν τούτοις ἀκούει ὅτι ὁ Κ. δήμαρχος ἐπισπεύδει ζητῶν τὸ ὅλον τῶν ἡμερομισθίων. Φαντασθῆτε τί δύναται νὰ εἰπῇ περὶ τούτου ὁ κόσμος. Ἂν δὲ τῷ ὄντι ἡ ὁδὸς ἀπαιτήσῃ 1000 μόνων ἡμερομισθίων, πῶς θέλει διαθέσει τὰς λοιπὰς 59.000; Ὁ νόμος λοιπὸν ἀνάγκη νὰ τροποποιηθῇ, διότι ἄλλως καὶ καταχρήσεις καὶ γογγυσμοὶ θέλουν προκύψει καὶ ὁ νόμος δὲν θέλει ἐκτελεσθῆ. Τὸ ὑπουργεῖον λοιπὸν ὀφείλει νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν δήμαρχον τὴν ἄδικον τῆς εἰσπράξεως ὅλων τῶν ἡμερομισθίων, ἀλλὰ νὰ δίδωνται ταῦτα ἀναλόγως τῆς ἐργασίας, διότι καὶ ὁ νόμος ἀνώτατον ὅρον ἔθηκε 12 ἡμερομίσθια, τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι οἱ δημόται δύνανται νὰ δώσωσι καὶ ἓν μόνον, ἂν ἀρκῇ αὐτὸ μόνον εἰς κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ συσταθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα ἐξετάσῃ τὰ παράπονα τῶν ἀναμερομίνων καὶ φέρῃ θεραπείαν.

Μετὰ ταῦτα παρεκάλεσέ τις τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸν νὰ εἰπῇ πρὸς τὴν Βουλὴν ἂν πολῖταί τινες ἐξ Ἀρκαδίας ἀνέφερθη πρὸς τὸ ὑπουργεῖον κατ' ἀρχὰς μὲν τῷ 1840 καὶ 1841, μετὰ ταῦτα δὲ τῷ 1857, προτείνων νὰ καταδείξῃ ὑπὲρ τὰς δέκα χιλιάδας στρέμματα ἐθνικῆς γῆς, καὶ τί ἐγένετο ἐπὶ τῆς προτάσεώς του.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι εἷς κάτοικος τῆς ἐπαρχίας Τριπόλεως παρουσιασθεὶς εἶπεν εἰς αὐτὸν, ὅτι εἶναι ἕτοιμος νὰ τῷ καταδείξῃ γαίας τινὰς ἐθνικὰς, ἂν τὰς διωρίζετο εἰς ὑπηρεσίαν. Τοιαύτην δὲ πρότασιν, ἐννοεῖται, δὲν τὴν ἐδέχθη, διότι τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἔρχεται εἰς συνθήκας. Τῷ ἐπέμφθη δ' ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας καὶ ἀναφορὰ ἑτέρου τινὸς, ὅστις πρατείνει τὰ αὐτὰ ζητῶν νὰ τῷ δοθῇ μέρος τῶν γαιῶν. Τὴν ἀναφορὰν ταύτην ἀπέστειλε τὸ ὑπουργεῖον εἰς τὸν ἔφορον Τριπόλεως ἵνα ἐξετάσῃ

καὶ εἴπῃ πρὸς τὸν ἀναφερόμενον, ὅτι ἐν περιστάσει ἀποδείξεως θέλει ἀνταμειφθῆ.

Προβάσης ἔπειτα τῆς Βουλῆς εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ πολιτογραφήσεως τοῦ Κυρίου Σίμωνος Σίνα νομοσχεδίου, παρετήρησέ τις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ὅτι εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἔκθεσιν τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἐγένετο μνεία σημαντικῆς τινος δαπάνης, τῆς ἱδρύσεως δηλονότι τοῦ παρ' ἡμῖν ἀστεροσκοπείου. Ἂν δὲ καὶ ἡ δαπάνη αὕτη ἐγένετο ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Κυρίου Σίμωνος, ὡς οἰκογενειακὸν ὅμως δῶρημα νομίζει ὅτι ἔπρεπε νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὴν ἔκθεσιν.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, ὅτι ὁ Κύριος Σίνας δὲν ἔχει ἀνάγκην πατραγαθιῶν ἵνα συσταθῇ εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους· προσέθηκεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι τὸ 22 ἄρθρον τοῦ ἀγγλικοῦ νόμου δὲν ἀναφέρει τὰς πατραγαθίας ὡς προσόν πολιτογραφήσεως, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἠκολουθήθη εἰς μόνας τὰς ἀτομικὰς τοῦ Κυρίου Σίμωνος πράξεις.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι διὰ τοῦ ὑπ' ὄψιν νομοσχεδίου δίδεται ἀφορμὴ ν' ἀποδείξωμεν εἰς τινας κατηγόρους τοῦ ἔθνους ὅτι δὲν στερούμεθα τῶν αἰσθημάτων τῶν πατέρων ἡμῶν. Ἡ Βουλὴ διὰ τῆς πράξεως ταύτης ἀμείβει σήμερον τὰ γνήσια τέκνα τῆς ἐκκλησίας, ἐκτιμᾷ ἐπαξίως τὴν ἀρετὴν, γεραίρει τὴν θυσίαν καὶ εὐλογεῖ τὴν ἀγάπην. Ναὶ, ψηφίζοντες τὰ προκείμενα περὶ Ἑλληνικῆς πολιτογραφήσεως νομοσχέδια, αἰσθάνεσθε ὡς οἱ ὑψώσαντες τὴν σημαίαν τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας πατέρες σας, οἵτινες ὡς σύμβολον ἔγραφον ἐπ' αὐτῆς ὅτι « πάντες οἱ Ἕλληνες εἰσὶν ἀδελφοὶ » ὅτι « τὰ τέκνα τῶν θνητῶν πατέρας ἔχουσι τοὺς ἐπιζήσοντας » καὶ ὅτι « τὸ ἐλεύθερον μέρος τοῦ ἔθνους εἶναι ἡ πατρὶς πάντων. » Τελευταῖον, ἀφοῦ δι' εὐγενῶν τοῦ ἔθνους θυσιῶν καὶ τῇ συνδρομῇ τῶν εὐεργετίδων δυνάμεων ἠσπάσθημεν τὸν κόσμον ἐλεύθεροι, ἡ ἀγάπη ἡμῶν πρὸς τὴν πατρίδα, ἡ συναίσθησις τοῦ προορισμοῦ της, ὁ φόβος μὴ τὸ νεογνὸν τοῦτο ἀνατραφῇ κακῶς, ἐπιβουλευθῇ πρὶν ὑπάρξῃ, αὐτὰ καὶ μόνον αὐτὰ μᾶς ὑπηγόρευσαν νὰ θέσωμεν γραμμήν τινα ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἵν' ἀποκρούσωμεν τὴν ἐντὸς τῶν κόλπων αὐτῆς εἰσχώρησιν τῶν ὅσοι δὲν ταυτίζουσι τὰ συμφέροντά των μὲ τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος. Ἡ πρὸς αὐτὴν λοιπὸν ἀγάπη καὶ οὐχὶ ἰδιαίτεροι λόγοι μᾶς ὑπηγόρευσαν τοῦτο. Ἀλλ' ἂν παρενοήθημεν ἀναξίως, τὸ ἔθνος συνοίδεν ἑαυτὸ καὶ διὰ πραγμάτων ἐπερυλάχθη νὰ ἐξελέγξῃ τὴν παρενόησιν, ὁ δὲ κόσμος γνωρίζει ὅτι ἡμεῖς ἐσμὲν οἱ κηρύξαντες τὸ εὐαγγέλιον τοῦ πανελληνισμοῦ. Σήμερον λοιπὸν παραδεχό-

μενοι τὰ νομοσχέδια ταῦτα, δι' ἔργων ἀπαντῶμεν καὶ πάλιν εἰς τοὺς κατηγόρους ἡμῶν καὶ εἰς τὸν κόσμον δεικνύομεν οὐχὶ ὅτι ἀμείβομεν τὰς θυσίας γενναίων ὁμογενῶν, ἀλλ' ὅτι τὰ τέκνα τῆς πατρίδος ταῦτα εἰσὶν ἐξ ἐκείνων, ἅτινα θυσιάζουσι καὶ μόχθους πολυετεῖς, καὶ ζωὴν καὶ περιουσίαν, τὰ πάντα, πρὸς ἀνάπλασιν καὶ εὔκλειαν τῆς πατρίδος. Δὲν ἀνταμείβομεν λοιπὸν τοὺς τοιούτους ἄνδρας, διότι πᾶς Ἕλλην καθῆκον θεωρεῖ νὰ θυσιάζηται ὑπὲρ τῆς πατρίδος· δεικνύομεν μόνον τὸ εὐγενὲς τῶν αἰσθημάτων αὐτῶν καὶ τὴν ἐθνικὴν συνάμα εὐγνωμοσύνην. Πολιτογραφοῦντες λοιπὸν τοὺς κατὰ θρησκείαν καὶ αἷμα ὁμοεθνεῖς ἡμῶν, ἐκπληροῦμεν ἰδίαν εὐχὴν, εὐχὴν ὑπάρξασαν τὸ ἐθνικὸν σύνθημα, καὶ ἡ Ἑλλὰς γνωρίζουσα ἑαυτὴν, ἐπιεικῶς παραβλέπει τοὺς ἐκτιμῶντας κακῶς τὰ αἰσθήματά της. Διερμηνεύων λοιπὸν τὸ φρόνημα τῆς Βουλῆς, συμπεραίνει ὅτι τὰ προκείμενα νομοσχέδια πρέπει νὰ γίνωσι δεκτὰ ὁμοψήφως, νὰ ἐκφράσωσι δὲ καὶ ἄλλοι ἐπὶ τοῦ βήματος τοῦ ἔθνους τὰς ἰδέας καὶ πεποιθήσεις.

Ἐπὶ τούτοις ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου μυστικὴ ψηφοφορία ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Λεωνίδα Πετιμεζᾶ καὶ Σ. Δοκοῦ· προσερχόμενοι δὲ κατὰ σειρὰν, ἔρριπτον οἱ βουλευταὶ εἰς τὴν μίαν τῶν καλπῶν μέλανα, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν λευκὸν κύαμον. Ἐκ δὲ τῆς διαλογῆς συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου ψηφίσασα διὰ ψήφων **88**.

Οὕτω δὲ ἀναγνωσθὲν, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ **1** μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ὁμοίας τῇ ἀνωτέρῳ μυστικῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀντιπροέδρου καὶ τῶν μνησθέντων ψηφολεκτῶν, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου ψηφίσασα διὰ ψήφων ἐπίσης **88**. Ἔχει δ' οὕτως.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ Κύριος Σίμων Σίνας πολιτογραφεῖται Ἕλλην.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Προέβη ἔπειτα ἡ Βουλὴ καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ πολιτογραφήσεως τοῦ Κ. Α. Ἀρσάκη νομοσχεδίου, καὶ γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ μυστικῆς ὡς ἀνωτέρω ψηφοφορίας ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Λ. Καλογεροπούλου καὶ Ν. Βαρβαρήγου, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου ψηφίσασα διὰ ψήφων **88**.

Ἀναγνωσθὲν ἑπομένως, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ **1** καὶ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ὁμοίας ταῖς προηγηθείσαις μυστικῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀντιπροέδρου καὶ τῶν ἀνωτέρω ψηφολεκτῶν, συνήχθη ἐκ τῆς διαλογῆς τῶν κυάμων ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου ἐπίσης ψηφίσασα διὰ ψήφων **81**. Ἔχει δ' ὡς ἑξῆς·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ Κύριος Ἀπόστολος Ἀρσάκης πολιτογραφεῖται Ἕλλην.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Τελευταῖον ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ πολιτογραφήσεως τοῦ Κυρίου Δ. Βενάρδάκη νομοσχεδίου, οὗτινος ἡ ἔκθεσις ἀναγνώσθη σήμερον, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΓΔΟΥΡΗΣ,

Οἱ γραμματεῖς
Γ. Διαμάντης
Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΑ'.

Τῆς 25 Φεβρουαρίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου **568** τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ποινικὴ ἡμῶν Νομοθεσία, παρεκτὸς τῆς σωματικῆς, ἐπιβάλλει εἰς τινα ἐγκλήματα καὶ ἠθικὴν ποινήν, τοῦτέστι τὴν στέρησιν πολιτικῶν καὶ ἀστικῶν τινων δικαιωμάτων, ὡς ἀναγκαίαν συνέπειαν τῆς ποινικῆς καταδίκης· καὶ αὐστηροτέρα μάλιστα κατὰ τοῦτο, προσδιορίζει τὴν διάρκειαν τῆς ἠθικῆς ποινῆς μεγαλειτέραν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον τῆς σωματικῆς, ὥστε ἐκείνη ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται καὶ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν ταύτης.

Ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου ὁ Νομοθέτης, ἐπιεικῶς καὶ συνετῶς φερόμενος, δὲν κλείει ὁλοτελῶς τὴν θύραν τῆς μετανοίας εἰς τὸν καταδικασθέντα. Ἵνα ἐπενεργήσῃ ἐπὶ τῆς μελλούσης αὐτοῦ διαγωγῆς καὶ συντελέσῃ εἰς σωφρονισμόν του, ἀρίνει εἰς αὐτὸν ἐλπίδα ἀνακτήσεως τῶν δικαιωμάτων, ἅτινα ἐστερήθη, ἐὰν ἐν διαστήματι πέντε ἐτῶν μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς σωματικῆς ποινῆς δείξῃ ἄμεμπτον διαγωγήν. Ἡ ἀνάκτησις αὕτη τῶν δικαιωμάτων του, πραγματοποιηθεῖσα νομίμως πρὶν παύσῃ αὐτοδικαίως ἡ διάρκεια τῆς ποινικῆς στερήσεως αὐτῶν, λέγεται, ἀ π ο κ α τ ά σ τ α σ ι ς, ἥτις ἀπονέμεται παρὰ τοῦ Βασιλέως καθ' ὃν τρόπον διαγράφουν τὰ ἄρθρα 564 καὶ ἑπόμενα τῆς ποινικῆς Δικονομίας.

Μία ἐκ τῶν πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένων διατυπώσεων εἶναι καὶ ἡ γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὁριζομένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 568· καὶ ἐπειδὴ Σῶμα τοιοῦτον δὲν ὑπάρχει πλέον παρ' ἡμῖν, ἕνεκα τούτου προτείνει τροπολογίαν αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου τὸ ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης νομοσχέδιον, ὅπως ἀνατεθῇ τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἡ ἐνέργεια τῆς τοιαύτης πράξεως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ ἐν πρώτοις, ὅτι δὲν διαλαμβάνει μόνον τὸ ἄρθρον 568 περὶ γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀλλὰ παρομοίαν διάταξιν περιέχει καὶ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 565· καὶ ὅμως οὐδένα περὶ τούτου λόγον ποιεῖ τὸ νομοσχέδιον, ἐνῷ εἶναι προφανὲς ὅτι ἂν ὑπάρχῃ ἀνάγκη τροπολογίας τοῦ ἑνὸς ἄρθρου, ἡ αὐτὴ ὑφίσταται καὶ δι' ἐκεῖνο· ἢ ἄλλως πρέπει νὰ παρουσιασθῇ ἀκολούθως καὶ ἕτερον νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως ἰδιαιτέρως τοῦ ἄρθρου 565. Ὅθεν πρὸς ἀποφυγὴν τούτου, καὶ διὰ νὰ εἴμεθα συνεπεῖς, ἡ Ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ ἐπανεχθῇ καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 565

ὁποιαδήποτε τροπολογία θεωρηθῇ κατάλληλος διὰ τὸ ἄρθρον 568, καὶ οὕτω διὰ μιᾶς νὰ τροπολογηθῶσιν ἀμφότερα.

Κατὰ δεύτερον λόγον παρατηρεῖ ἡ ἐπιτροπή, ὅτι οὐδόλως φαίνεται ἀναγκαία ἡ γνωμοδότησις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν ἀπονομὴν τῆς ἀποκαταστάσεως· καὶ ἄνευ ἀναγκῆς δικαιολογημένης δὲν ἁρμόζει νὰ ἐπιβάλλῃ ὁ νομοθέτης διατυπώσεις, καὶ οὕτω νὰ πολυπλασιάζῃ τὰς πρὸς ἐνέργειαν αὐτῶν ἀπαιτουμένας δαπάνας, χρονοτριβὰς, καὶ κόπους. Ἀφοῦ τῷ ὄντι προηγοῦνται τόσαι ἄλλαι διατυπώσεις, ὁριζόμεναι ὑπὸ τῶν ἄρθρων 565, 566 καὶ 567 τῆς ποινικῆς δικονομίας· ἀφοῦ δηλαδὴ φέρει ὁ αἰτῶν τὴν ἀποκατάστασιν νὰ προσαγάγῃ ἐπίσημα ἀποδεικτικὰ περὶ τῆς ἐν τῷ διαστήματι τῶν πέντε ἐτῶν καλῆς αὐτοῦ διαγωγῆς καὶ νὰ παραδώσῃ αὐτὰ μετὰ τῆς ἀναφορᾶς του εἰς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετῶν, οὗτος δὲ νὰ δημοσιεύσῃ περίληψιν αὐτῆς προσκαλῶν συγχρόνως πάντα πολίτην, ὅστις θέλει, νὰ προτείνῃ ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς περὶ ἀποκαταστάσεως αἰτήσεως καὶ νὰ ἐμφανισθῇ πρὸς τοῦτο ἐντὸς τριῶν μηνῶν εἰς τὸ Ἐφετεῖον, προσπαλῶν προσέτι καὶ τοὺς Εἰσαγγελεῖς τῶν Πρωτοδικῶν καὶ τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους νὰ χαιναποιήσωσιν εἰς αὐτὸν πᾶν ὅ,τι γνωρίζουν κατὰ τοῦ ἀναφερομένου· ἀφοῦ μετὰ ταῦτα εἰσάγεται ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ Ἐφετεῖον, καὶ συζητεῖται κατ' ἀντιμωλίαν μεταξὺ τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἀποκατάστασιν καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ παντὸς ὅστις ἤθελε παρουσιασθῇ ἀντιτείνων εἰς τὴν αἴτησιν, καὶ ὁ μὲν Εἰσαγγελεὺς γνωμοδοτήσῃ, τὸ δ' Ἐφετεῖον ἐκδώσῃ ἐν πληρεσάτῃ γνώσει ἀπόφασιν γνωμοδοτικὴν περὶ τοῦ βασίμου ἢ μὴ τῆς αἰτήσεως· ἀφοῦ ἐπὶ τέλους ὑποβληθῶσιν ὅλα ταῦτα εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν διὰ νὰ τὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὸν Βασιλέα μετὰ τῆς προτάσεως αὐτοῦ καὶ μετὰ τῆς γνώμης του ἑπομένως, καὶ οὕτω προηγηθῶσι τρεῖς ἐπίσημοι γνωμοδοτήσεις, ἡ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν, ἡ τοῦ Ἐφετείου, καὶ ἡ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, αἵτινες βεβαίως παρέχουν ὅσας καὶ ὁ αὐστηρότερος νομοθέτης δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ἐγγυήσεις· καθίσταται πλέον ὅλως ἄπαρος καὶ ματαία καὶ τετάρτη γνωμοδότησις, ἣν ἡ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσον αὐτὴ ῥέρει χαρακτῆρα καθαρῶς διοικητικὸν, ἐνῷ ἡ στέρησις τῶν δικαιωμάτων καθ' ἃς πρόκειται ν' ἀποκατασταθῇ ὁ καταδικασθείς, οὖσα ἀπόῤῥοια τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας ἔχει χαρακτῆρα δικαστικὸν, καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ ἡ παῦσις αὐτῆς, ἤγουν ἡ ἀποκατάστα-

σις, παρόμοιον πρέπει νὰ φέρῃ χαρακτῆρα, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται ἐπ' αὐτῆς δικαστικὴ ἀπόφασις. Αἱ δὲ θεμελιώδεις ἀρχαὶ τῆς Νομοθεσίας ἡμῶν δὲν ἐπιτρέπουν νὰ συγχέωμεν τὰ δικαστικὰ μετὰ τῶν διοικητικῶν, καὶ νὰ παρεισάγωμεν ἄμεσον διοικητικὴν ἐπέμβασιν εἰς τὴν δικαστικὴν ἐνέργειαν.

Ἡ δὲ ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ ἀναφερομένη τροποποίησις τῶν ἄρθρων 24 καὶ 27 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν μὲ τὴν προτεινομένην ἤδη ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον 568 τῆς ποινικῆς δικονομίας. Ἐκεῖ πρόκειται νὰ ὁρισθῇ τὸ ποσὸν τῆς προικοδοτήσεως δι' ἕκαστον Δῆμον ἀναλόγως τοῦ παρόντος καὶ τοῦ ἐνδεχομένου μέλλοντος πληθυσμοῦ του, καὶ κατὰ τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας, τὰ τοπικὰ βάρη, καὶ τὰς εἰδικὰς περιστάσεις αὐτοῦ· ἀναγκαίως ὅθεν ἀπαιτεῖται ἡ γνωμοδότησις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐν ἐλλείψει τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, περὶ τοσούτων σπουδαίων ἀντικειμένων, καθαρῶς διοικητικῶν, καὶ δι' οὐδεμιᾶς ἄλλης ἐξησφαλισμένων γνωμοδοτήσεως. Ἀλλ' ἐνταῦθα περιστάσεις τοιαῦται δὲν παρουσιάζονται, τὸ ἐναντίον μάλιστα ὑπάρχει.

Δι' ὅλα ταῦτα καὶ ἡ Γαλλικὴ ποινικὴ δικονομία, ἐξ ἧς εἶναι ἐρανισμέναι ὅλαι αἱ διατάξεις τῆς ἡμετέρας, δὲν ἀπαιτεῖ γνωμοδότησιν τοιαύτην. Καὶ παρ' ἡμῖν προσέτι, μετὰ τὴν κατάργησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἡ ἀποκατάστασις ἐχορηγεῖτο ἕως σήμερον, ὁσάκις ἐπαρουσιάσθη αἴτησις περὶ τούτου, ἄνευ γνωμοδοτήσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ὅθεν νομίζει καλὸν ἡ ἐπιτροπὴ νὰ καθιερωθῇ μονίμως ἡ ἀρχὴ αὕτη· καὶ ὑποβληθέντος ἤδη νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 568, θεωρεῖ μὲν ἀναγκαίαν ἐν γένει τὴν τροποποίησιν αὐτοῦ, ἀλλὰ φρονεῖ ὅτι πρέπει αὕτη νὰ ἦναι σύμφωνος μὲ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, καὶ νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 565 μετά τινος ἀκριβολογίας. Προτείνει ἑπομένως νὰ γένῃ μὲν δεκτὴ ἡ ἀνάγκη ἐν γένει τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 568, νὰ ἐπανεγχθῶσι δὲ δύο τροπολογίαι εἰς τὸ νομοσχέδιον ὅπως ἀνεπτύξαμεν ἀνωτέρω, ἤγουν νὰ ἐξαλειφθῶσιν ἐν τῷ ἄρθρῳ 568 αἱ λέξεις «πρῶτον μὲν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, πρὸς γνωμοδότησιν, ἔπειτα δὲ,» καὶ ἡ αὐτὴ ἐξάλειψις νὰ γένῃ καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 565, καὶ ἑπομένως νὰ τροποποιηθῇ τὸ νομοσχέδιον οὕτω πως·

Ἄρθρου μοναδικόν.

«Τὰ ἄρθρα 565 καὶ 568 τῆς ποινικῆς δικονομίας τροποπολογοῦνται ὡς ἕπεται·

»565. Ἡ ἀποκατάστασις δὲν γίνεται εἰ μὴ πέντε ἔτη μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ἢ τὴν παραγραφὴν τῆς ποινῆς, καὶ μόνον ἂν ὑπάρχωσι ἀποδεικτικὰ τῶν κατὰ τόπον Ἀρχῶν, ἐπικυρωμένα παρὰ τοῦ Ἐπάρχου, περὶ τῆς κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο καλῆς διαγωγῆς· εἰσάγεται εἰς τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον τῶν Ἐφετῶν, καὶ κατ' ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου ἀπονέμεται παρὰ τοῦ Βασιλέως, συμφώνως μὲ τὰ ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις ὡρισμένα.

»568. Ἡ ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως γνωμοδότησις ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ παρὰ ταῖς Ἐφέταις Εἰσαγγελέως εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον, καὶ παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν Βασιλέα πρὸς ἀπόφασιν. Ἡ δοθεῖσα ἀποκατάστασις δημοσιεύεται ἐπιμελείᾳ αὐτοῦ παρὰ τοῖς Ἐφέταις Εἰσαγγελέως, καὶ γράφεται εἰς τὸ περιθώριον τοῦ πρωτοτύπου τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως».

Ἐν Ἀθήναις, 24 φεβρουαρίου 1858.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Θ. Α. Ζαΐμης, Ἀντώνιος Δεληγιάννης,
Ν. Θ. Δεσπόπουλος. Γ. Χ. Μαδεμοχωρίτης.

Ὁ εἰσηγητὴς Κ. Π. Πλατύς.»

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ πολιτογραφήσεως τοῦ Κυρίου Α. Βερναρδάκη νομοσχεδίου, λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ὅτι ἀπίων χθὲς τῆς συνεδριάσεως, καθ' ἣν ἐσυζητήθησαν τὰ περὶ πολιτογραφήσεως τῶν Κυρίων Σίνα καὶ Ἀρσάκη νομοσχέδια, λυπεῖται διότι δὲν ἠδυνήθη νὰ φέρῃ παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τῆς ἐλληνικωτάτης ἀρχῆς, ἣν εἰσάγουσι νόμοι τοιοῦτοι. Τὸ μέτρον τῆς πολιτογραφήσεως δὲν εἶναι παρ' ἡμῖν νέον· Οἱ παλαιοὶ Ἀθηναῖοι, οἱ τοσοῦτον ζηλότυποι διὰ τὸν ἑλληνισμόν οἱ ἀποκαλοῦντες *πάντα μὴ Ἕλληνα βάρβαρον*, γνωστὸν εἶναι ὅτι εἰσήγαγον τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην, παραχωροῦντες τὴν ἀττικὴν ἰθαγένειαν εἰς ὅσους εὐηρέστουν τῇ πόλει, καὶ ὑπῆρξε νόμος τοῦ Σόλωνος περὶ πολιτογραφήσεως τῶν δι' ἔργων λαμπρῶν κτησαμένων τὸ δικαίωμα τοῦτο. Εὑρίσκεται δὲ καὶ εἰς τὸν Δημοσθένην τὸν ῥήτορα τοῦτον τοῦ κόσμου, ὅτι ἡ πολιτογράφησις ἐδίδετο οὐ μόνον δι' ἀνδραγαθίας, ἀλλὰ καὶ χρημάτων χορηγήσιν. Οὕτως εἰς τὸν Πασίωνα ἐδόθη τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου, διότι προσέφερεν εἰς τὸν δῆμον 1000 ἀσπίδας. Ἐπὶ δὲ

τοῦ προκειμένου, ὅσον ἀφορᾷ τὸν Κύριον Δ. Βερναρδάκην, εἶναι γόνος μητρὸς μὲν Πελοποννησίας, πατρὸς δὲ Κρητὸς, οἵτινες ἐπὶ τῆς ἀτυχοῦς ἀποπείρας τοῦ 1769, δι' ἣν τοσαῦτα ὑπέστη ἡ Πελοπόννησος, ὑπεκφυγόντες τὴν καταδίωξιν, περιεσώθησαν μετ' ἄλλων εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Καὶ ἡ μὲν μήτηρ τοῦ Κυρίου Δ. Βερναρδάκη, ἀνεψιὰ τοῦ τότε περιφανοῦς ἀρχιερέως Δημητσάνης, ἐκαλεῖτο Βενετσάνα, ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ, γόνος γνωστῆς οἰκογενείας ἐν Κρήτῃ, ἐλέγετο Βερναρδάκης. Τοσοῦτον δὲ διεκρίθη ἀείποτε ἡ οἰκογένεια Βερναρδάκη ἐπὶ φιλογενείᾳ καὶ ἀρετῇ, τοσοῦτον διαπρεπὴς ὑπῆρξεν ὁ πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐνθουσιασμός της ὥστε καὶ αἱ γυναῖκες τῆς οἰκογενείας ταύτης διετήρησαν ἀκμαῖον τὸ φρόνημα τοῦ ἑλληνισμοῦ. Οὕτω π. χ. ἡ ἀδελφὴ τοῦ Κυρίου Βερναρδάκη Σοφία, σύζυγος τοῦ ἐκ Νάξου Οἰκονόμου, χιλιάρχου παρὰ τῇ ῥωσσικῇ αὐτοκρατορίᾳ, ἐλθοῦσα πρό τινος καιροῦ εἰς Σύρον, ἐπεσκέφθη πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὸν ἐκεῖσε οἰκοδομούμενον μεγαλοπρεπῆ ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Μετ' οὐ πολὺ δ' ἐπανελθοῦσα εἰς Ῥωσσίαν, ἀπέστειλεν πολύτιμον εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Νικολάου, πλήρη καλλιτεχνίας καὶ πλούτου, ἵνα χρησιμεύσῃ πρὸς διακόσμησιν τοῦ ἀξιολόγου τούτου ναοῦ· ἐξηκολούθησε δὲ καὶ ἄλλα δαψιλεύουσα ὑπὲρ τοῦ τόπου καλά, ὥστε ἄφησεν ἐν Σύρῳ τὴν πλέον ἔντιμον μνήμην. Πᾶσα λοιπόν, ὡς εἶπεν, ἡ οἰκογένεια τοῦ φιλογενοῦς Βερναρδάκη διαφλέγεται ἀπὸ τὰ εὐγενέστερα ὑπὲρ τοῦ ἔθνους αἰσθήματα. Ἡ πολιτογράφησις ἑπομένως τοιούτων ἀνδρῶν οὐ μόνον εἶναι δικαία διὰ τὰς πρὸς τὸ ἔθνος θυσίας των, ἀλλὰ ἐνεργοῦμεν οὕτω καὶ ἐντιμόν τι καὶ εὐπρεπὲς διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἐπὶ τούτοις, προτεθεισῶν τῶν καλπῶν, ἐγένετο μυστικὴ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Ν. Βαρβαρήγου καὶ Ν. Παπαμιχαλοπούλου. Προσερχόμενοι δ' οἱ βουλευταὶ, ἔῤῥιπτον εἰς τὴν μὲν τῶν καλπῶν λευκὸν, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν μέλανα κύαμον. Ἀκολούθως συνήχθη ἐκ τῆς διαλογῆς ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου παμψηφεὶ διὰ ψήφων 85.

Οὕτω δ' ἀναγνωσθὲν, ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ 1 μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως.

Γενομένης δ' ὁμοίας τῇ ἀνωτέρω καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου μυστικῆς ψηφοφορίας, ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐπιτηρηθείσης ψηφολεκτῶν, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 78. Ἔχει δ' ὡς ἑπεται.

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ἠρισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ Κύριος Δημήτριος Βερναρδάκης πολιτογραφεῖται Ἕλλην.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Προκειμένου ἔπειτα νὰ προβῇ ἡ Βουλὴ καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τῆς γενομένης ἐπερωτήσεως περὶ Κρητικῶν γραμματίων, ἐπρότεινόν τινες τὴν ἐπὶ ἄλλην ἡμέραν τοῦ ζητήματος λύσιν, ἵνα μελετήσωσιν αὐτὸ ὡριμώτερον καὶ φέρωσιν ἀκολούθως τὰς σκέψεις των, καθ' ὅσον τὸ ἀντικείμενον εἶναι σπουδαῖον.

Ἕτερος δέ τις παρετήρησεν, ὅτι, ἐπειδὴ τὸ ζήτημα εἶναι τῷ ὄντι σπουδαῖον καὶ ἀφορᾷ πολλῶν τὰ συμφέροντα, ὑποστηρίζων τὴν ἀναβολὴν προτείνει ἀ) νὰ παρακαταθέσῃ τὸ ὑπουργεῖον εἰς τὴν Βουλὴν ὅλα τὰ σχετικὰ μὲ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἔγγραφα, ὅλας δηλονότι τὰς πράξεις εἴτε τῆς νῦν εἴτε τῶν προλαβουσῶν Κυβερνήσεων, ὡς καὶ τὰ πρακτικὰ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐπὶ τοῦ περὶ Κρητικῶν γραμματίων ζητήματος καὶ β') νὰ συσταθῇ ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς, ἥτις νὰ μελετήσῃ τὰ ἔγγραφα ταῦτα καὶ φέρῃ ἔκθεσιν, ἐφ' ἧς ν' ἀποφανθῇ ἡ Βουλή.

Ὑποστηριζόντων δὲ πολλῶν τὴν περὶ προσαγωγῆς τῶν ἐγγράφων πρότασιν, ἵνα δυνηθῶσι νὰ μελετήσωσιν αὐτὰ οἱ βουλήμενοι, καὶ ἀποκρουόντων τὴν περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς ἰδέαν, ὡς μὴ ἀναγκαίας καὶ φερούσης ματαίαν ἀναβολήν· παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι τὰ ζητούμενα ἔγγραφα ὡς δημοσιευμένα ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως κεῖνται ὑπ' ὄψιν τῶν βουλευτῶν καὶ δύναται ἕκαστος νὰ τὰ μελετήσῃ· ὥστε δὲν ἀπαιτεῖται προθεσμία εἰς παρακαταθέσιν ἐγγράφων. Οὐχ ἧττον ὅμως ἂν τὸ σῶμα θεωρῇ ἀναγκαίαν τὴν ἀναβολὴν, δὲν ἔχει τίποτε νὰ ἀντείπῃ. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ πρακτικὰ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, αὐτὰ δὲν δύνανται νὰ προσαχθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν, ὡς ὄντα μία τις σκέψις τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, κρίσις ἰδιαιτέρα, ἥτις δὲν ῥίπτεται ἐν τῷ μέσῳ.

Λέγοντος δέ τινος, ὅτι δὲν ζητοῦνται τὰ πρακτικὰ, ἀλλ' ἡ

ἀπόφασις τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἐφ' ἧς ἐστηρίχθη ἡ ἐγκύκλιος ἡ τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου ὁρίζουσα· ἐπανέλαβεν ὁ προτείνας, ὅτι, ἐπειδὴ τὰ πρακτικὰ καταδεικνύουσι τὰς ἰδιαιτέρας ἑκάστου ὑπουργοῦ πεποιθήσεις, οὐδ' αὐτὸς ἐπιμένει εἰς τὴν προσαγωγήν των. Ἡ πρὶν ἀπόφασις ὅμως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, αἱ ὁδηγίαι, αἱ ἐγκύκλιοι κλπ. πρέπει νὰ κατατεθῶσιν ἀφεύκτως. Ἀντὶ δὲ νὰ ζητῶσιν αὐτὰ οἱ βουλευταί, σποράδην ἐρριμένα εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύνανται νὰ κατατεθῶσι παρὰ τοῦ ὑπουργείου εἰς ἓν ἡνωμένα πρὸς εὐκολίαν τῶν βουλευτῶν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐπιτροπήν, ἐπειδὴ οὐ μόνον εἶναι σπουδαῖον τὸ ζήτημα, ἀλλὰ καὶ ἑκατομμύρια δραχμῶν πρόκειται νὰ διατεθῶσιν εἰς γαίας καὶ πολλὰ συνάμα ὑπάρχουν παράπονα, εἶναι καλὸν νὰ συστηθῇ ἡ ἐπιτροπή, ἵνα διευκολύνῃ τὴν εἰλικρινῆ πεποίθησιν τῆς Βουλῆς.

Παρατηρήσαντος δὲ ἄλλου, ὅτι, ἐκτὸς τῶν ἐσωτερικῶν ἐγγράφων, ὑπάρχουσι, νομίζει, ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ διακοινώσεις ξένων Δυνάμεων, αἵτινες ἦτον καλὸν νὰ κατατεθῶσιν ἐπίσης· ἀλλ' ὅτι δὲν θεωρεῖ οὐδ' αὐτὸς πρὸς τὸ παρὸν ἀναγκαίαν τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς, περὶ ἧς δυνάμεθα ν' ἀποφασίσωμεν, ἂν κριθῇ ἀναγκαία· ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἀντὶ νὰ ἐνεργηθῇ ὁ ὑπὲρ τῶν Κρητῶν εὐεργετικὸς σκοπὸς τοῦ ψηφίσματος, οὐ μόνον δὲν ἔλαβον τὴν παραχωρουμένην εἰς αὐτοὺς γῆν, ἀλλὰ καὶ ἔλαβον ἄλλοι, οἵτινες δὲν εἶχον δικαίωμα. Προτιμότερον λοιπὸν εἶναι νὰ μείνωσιν ὡς ἔχουν τὰ πράγματα καὶ νὰ μὴ γίνῃ οὐδεμία συζήτησις, καθ' ὅσον δύνανται νὰ λεχθῶσι πολλά, τὰ ὁποῖα συμφέρει μᾶλλον νὰ μένουν ἐν σιωπῇ.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι συνεπείᾳ τῆς γενομένης ἐπερωτήσεως ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἔκαμεν εἰς τὴν Βουλὴν ἔκθεσιν σπουδαίαν, περίεργον καὶ λυπηράν. Εἶπεν, ὅτι εἰς νόμος ἀπεφάσισε παραχώρησιν γαιῶν εἰς τοὺς Κρήτας, ὅτι ὁ νόμος παρεξηγήθη καὶ ἡ παραχώρησις ἐξετάθη καὶ ὑπὲρ τῶν μὴ ἐχόντων δικαίωμα. Τοῦτο, εἶπεν, ἔκαμε τὴν Κυβέρνησιν νὰ σταματήσῃ, ἵνα μελετῶσα τὸ ζήτημα φέρῃ λύσιν τινά. Ἤδη δ' ἐπανερχομένου τοῦ ζητήματος, ἐπροτάθη ἀναβολή, ἵνα μελετήσωσιν οἱ βουλευταὶ σπουδαιότερον. Ἀλλὰ πρέπει νὰ γνωρίζωμεν πρῶτον εἰς ποίαν φάσιν εὑρίσκεται ἡ ὑπόθεσις, ἵνα ἴδωμεν ἂν πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἢ ὄχι τὸ ζήτημα. Διὸ θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ καταθέσῃ ὁ ὑπουργός, α') πόσα γραμμάτια

ἐξεδόθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου· β') πόσα ἐπραγματοποιήθησαν μέχρι τοῦδε, καὶ γ') ποῖα τὰ αἴτια τὰ κωλύσαντα τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐκδοθέντων γραμματίων.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι δὲν ἔχει δυσκολίαν νὰ προσαγάγῃ αὐτά· παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἔχων συμφέρον ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος, ἐννοεῖται ὅτι εἶναι ἐξαιρετέος, διότι οὐδεὶς ἐνδιαφερόμενος εἰς ὑπόθεσίν τινα δύναται νὰ εἶναι συγχρόνως καὶ δικαστής. Μετὰ τὴν ἐξήγησιν ταύτην, παρατηρεῖ εἰς τὸν Κ. ὑπουργὸν, ὅτι δὲν πιστεύει νὰ ἔχῃ δυσκολίαν εἰς τὴν κατάθεσιν τῶν ζητουμένων παρὰ τῆς Βουλῆς ἐγγράφων. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι μᾶς παραπέμπει εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ δὲν γνωρίζομεν πόσα τῶν σχετικῶν τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐγγράφων καὶ κατὰ ποίας ἐποχὰς ἐξεδόθησαν, ἵνα δυνηθῶμεν νὰ εὕρωμεν αὐτά. Ἐνταῦθα δὲ πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἡ Βουλὴ ψήφισμα, διατάγματα, ὁδηγίας, ἀποφάσεις τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ἐγκυκλίους. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα δὲν δύναται ἡ Βουλὴ νὰ γνωρίζῃ. Εἶναι λοιπὸν ἀναγκαιοτάτη ἡ κατάθεσις τούτων ὅλων, ἵνα μὴ παραξηγηθῇ ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς, καθ' ὅσον πολλοὶ ἔχομεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου συμφέρον. Διὸ νὰ προσαχθῶσι ταῦτα μετὰ τῶν ἀνωτέρω ζητηθέντων ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι δὲν τὸν μέλλει ἀπέναντι τῆς πεποιθήσεώς του δι' ὅσα δύνανται νὰ εἴπουν, καὶ ὁμολογεῖ ὅτι ἔχει καὶ αὐτὸς γραμμάτια κρητικά, τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν εἶναι δίκαιον νὰ πραγματοποιήσῃ. Θέλει φέρει ἐν τούτοις τὰ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ζητούμενα ἔγγραφα, ὅσον δὲ περὶ ἐγκυκλίου, δὲν ἐνθυμεῖται ἂν ὑπάρχῃ τοιαύτη, τὸ ὑπουργεῖον ὅμως παρήγγειλε νὰ πραγματοποιηθῶσιν ὅσα γραμμάτια εἰσὶν ἐκδεδομένα κατὰ τὸν νόμον.

Τελευταῖον παρετήρησέ τις, ὅτι θέλοντες νὰ ὁρίσωμεν ποῖα τὰ καθαρὰ γραμμάτια, πλανώμεθα εἰς αἰτήσεις ἐγγράφων, ὧν δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν ἐκ πρώτης ἀρχῆς νὰ γνωρίσωμεν τὴν ἀνάγκην καὶ χρησιμότητα, καὶ μόνον δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι βάσις τοῦ ζητήματος εἶναι τὸ περὶ διανομῆς γῆς ψήφισμα καὶ ὅτι ἄλλο ἐξεδόθη τῷ 1834 πρὸς συμπλήρωσιν τούτου. Ἂς ζητήσωμεν λοιπὸν νὰ προσαγάγῃ ὁ ὑπουργὸς τὴν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐργασίαν, καὶ ὅταν ἴδωμεν ὅτι δὲν εἶναι ἀποχρῶσα, τότε ζητοῦμεν ὅσα μᾶς χρειασθοῦν ἔγγραφα, ἐνῷ

ἀπὸ τοῦδε ὁρίζοντες, ἐνδέχεται νὰ ζητήσωμεν ὅσα δὲν χρειάσθοῦν καὶ παραλείψωμεν τ' ἀναγκαῖα.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ν' ἀρεθῇ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ὑπουργοῦ ὅπως φέρῃ τὰ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀναγκαῖα διατάγματα, ἐγκυκλίους καὶ νόμους μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς προταθέντων.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ ἀποκαταστάσεως νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΥΤΣΟΥΡΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Διαμάντης
Η. Ψάλτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΒ'.

Τῆς 27 Φεβρουαρίου 1858.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 568 τῆς ποιν. δικονομίας, καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης εἰπόντος, ὅτι παραδέχεται καὶ τὴν τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 564 τῆς ποιν. δικονομίας κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου πραγματευομένου καὶ τοῦ ἄρθρου τούτου, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Γ. Μαδεμοχωρίτην καὶ Ἰω. Λορεντσιάδην, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν ψηφίσαι διὰ ψήφων 77.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροπολογίας τοῦ ἄρθρου 568 τῆς ποιν. δικονομίας, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λέντος	Δημήτριος Ὀρεινός . . . . .
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Δεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς . . Ν
Π. Καμπάνης . . . . . Ν	Χαρίλαος Θεοχαράπουλος . Ν
Ν. Κάτρης	Ἠλίας Παπαδαῖος . . . .
Ἀντ. Καμπάνης	Γεώργιος Περωτὴς . . . . Ν
Δημήτριος Τσόκρης	Ἰωάννης Ζάρκος . . . . . Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . .	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .
Νικόλαος Ἰατρὸς	Α. Κοντόσταυλος . . . . Ν
Γεώργιος Σκοῦφος	Βελισάριος Νικολαΐδης . . Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . .	Ἰωάννης Μπαλάφας . . . Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Κωνστ. Πλαπούτας . . . .
Σταῦρος Βλάχος	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . . Ν
Ἠλίας Καραγιάννης	Πέτρος Δελιγιάννης . . . .
Σωτήριος Στράτος . . . Ν	Ἀνδρέας Σοφιανός . . . Ν
Δημήτριος Νάκος . . . . Ν	Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . Ν
Φίλων Φίλωνος . . . . . Ν	Ἀνδρέας Νοταρᾶς . . . .
Θεόδωρος Γρίβας	Εὐθ. Κανελόπουλος . . . Ν
Νικόλαος Τσέλιος . . . Ν	Γ. Πανοπριρτόπουλος . . .
Π. Ταντάρίας . . . . . Ν	Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . . Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . Ν	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .
Θ. Τσανετάκης	Νικόλαος Ματθαίου . . . Ν
Γεώργιος Κονδύλης	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . Ν
Α. Παπαθανασίου . . . Ν	Σ. Κοπανίτσας . . . . .
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . Ν	Ἰω. Βαλασόπουλος . . . Ν
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . .	Ν. Δεόπουλος . . . . . Ν
Σταμάτιος Μήτσας	Γ. Γιατράκος . . . . .
Ἀνδρ. Ζέρβας . . . . . Ν	Λουκᾶς Στεράνου . . . . Ν
Γ. Γιαλδάσης . . . . Ν	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος .
Ν. Γρανίτσας . . . . . Ν	Ἰωάννης Ν. Ταμπακόπουλος. Ν
Γ. Σιρπάνος . . . . . Ν	Μιχαὴλ Σκαλιστήρης . . .
Γ. Βελῆς . . . . . Ν	Γ. Ῥεβελιώτης . . . . .
Σ. Χ. Στερανόπουλος . . . Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος . .
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης . . .	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . Ν
Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . Ν	Α. Μαυροειδὴς . . . . . Ν
Σόλων Κρεστενίτης . . . Ν	Ἀναγνώστης Τσάκας . . . Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου . . .	Γ. Κεφάλας . . . . . Ν
Γεώργιος Διαμάντης . . . Ν	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης . Ν
Ν. Βαρβαρῆγος . . . . Ν	Γ. Γουλιμὴς . . . . . Ν
Ἀ. Δεκιγάλας . . . . . Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .
Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . Ν	Παναγιώτης Παπατσώνης . .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . . Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . Ν

Ἰω. Προβελέγιος . . . . N	Ἠλίας Καράπαυλος . . . N
Ἰω. Ταταράκης	Γεώργιος Μπάστας . . . .
Σ. Βαρότσης . . . . . N	Ἰω. Σκαβέντσος . . . . . N
Χ. Σουμαρίπας	Γ. Νικολάου . . . . . N
Δ. Δημητρακόπουλος . . .	Μιχαὴλ Σολωμός . . . .
Μ. Μιχαλόπουλος . . . . N	Κωνστ. Πλατύς . . . . N
Ἀ. Παπαδημητριάδης . . . N	Γεώργιος Ναύτης . . . . N
Ν. Καναβός . . . . . N	Ἀν. Ρενουάρδος . . . . . N
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ἰωάννης Σαγρέδας . . . N
Γεώργιος Ἰατρός	Παναγιώτης Ψάθης . . . N
Γεώργιος Μαθεματοχωρίτης . N	Ἀντώνιος Ἀρμάος . . . N
Λουκὴς Καλογερόπουλος . .	Δημ. Πολυχρονόπουλος . .
Νικόλαος Πιεράκης . . . N	Κυριάκος Πονηρόπουλος . .
Γρηγόριος Πατριαρχέας . . .	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . N
Στ. Καπετανάκης	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .	Δημ. Στάϊκος . . . . . N
Χ. Χριστόπουλος	Βασίλειος Κριεζὴς . . . N
Π. Κανελόπουλος	Κυριάκος Δουζίνας . . . N
Νικόλαος Μοσχούλας . . N	Δημήτριος Βουδούρης . . . N
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . .	Παντολέων Κουντουριώτης .
Ν. Πανουργιᾶς	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς . . . N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . N
Κωνσταντῖνος Βλάμης . . .	Καπαμάρας Τσουκαλᾶς . .
Ἀ. Χ. Δόντος	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . N
Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . .
Π. Πατρινός	Αὐγερινὸς Λέβερωρ . . . .
Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . .
Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου . N	Α. Μάντσαρης . . . . . N
Ἰ. Κ. Μωριάτης	

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νομοσχεδίου μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, καθ' ἣν ζητεῖται ἡ ἐξάλειψις τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἐξέθηκεν ὅτι καθ' ὅλας τὰς τελευταίας συνεδριάσεις τῶν νομοθετικῶν σωμάτων ἀμφότεροι οἱ περίβολοι ἀντήχησαν ἀπὸ ἀγορεύσεις ἐμβριθεστάτας καὶ τοῦ ἀκραιφνεστέρου πατριωτισμοῦ, ἐχούσας ἀντικείμενον τὸ ὕψος τοῦ χαρακτῆρος τοῦ πολίτου Ἕλληνος. Αἱ σπουδαῖαι αὗται συζητήσεις ἀποδεικνύουν πόσον ὁ Ἕλλην ἐκτιμᾷ τὸ δικαίωμα τοῦτο καὶ εἰς πόσον ὑψηλὴν θέσιν ἐπιθυμεῖ νὰ τηρῆται καὶ ἑπομένως σήμερον καθίσταται περιττὸν ν' ἀναπτύξῃ πλειότερον τὴν ἰδέαν αὐτὴν, ἥτις ἄμεσον ἔχει σχέσιν πρὸς τὸ νομοσχέδιον, διότι σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου εἶναι ἡ ἀνάκτησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων. Πρόκειται διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου νὰ ἐπαναφέρωμεν ἐντὸς τῆς ἠθικῆς κοινωνίας ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ἐδίκασαν καὶ κατεδίκασαν οἱ φυσικοὶ καὶ νόμιμοι δικασταί του· ἡ δὲ Β. χάρις κατέπαυσε τὴν ποινήν. Ἐπανερχόμενον εἰς τὴν κοινωνίαν πρόκειται διὰ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου νὰ καταστήσωμεν αὐτὸν δεκτὸν, ὡς καὶ πρὸ τῆς καταδίκης του, εἴς τε τὰ δημοτικὰ συμβούλια, εἰς τὰς Βουλὰς, καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην ἀρχήν. Πρόκειται κατά τινα Γάλλον συγγραφέα διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως νὰ πλάσωμεν νέον πολίτην καὶ ἰδοὺ ἡ ὑφισταμένη σχέσις μεταξὺ τοῦ νομοσχεδίου καὶ τῶν πρὸ μικροῦ ψηφισθέντων περὶ πολιτογραφήσεως ἑλλήνων πολιτῶν καὶ διὰ τοῦτο, ὡς καὶ ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ, ὁ νόμος πρὸς ἀπόλαυσιν τῆς ἀποκαταστάσεως ἀπαιτεῖ τόσας διατυπώσεις καὶ γνωμοδοτήσεις, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὁ πολίτης ἐλεύθερος πάσης κηλίδος, τὴν ὁποίαν τῷ προσῆψεν ἡ ποινὴ καὶ διὰ νὰ ἦναι πεπεισμένη ἡ κοινωνία, ὅτι παραδεχομένη αὐτὸν ὡς μέλος της οὐδεμίαν ἔχει νὰ ὑποστῇ ἠθικὴν προσβολήν. Προκειμένου λοιπὸν περὶ τοσοῦτον σημαντικοῦ ἀντικειμένου δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις θεωρεῖ περιττὴν τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς καλλιτέραν πάσης ἄλλης ἀρχῆς θέσιν νὰ λάβῃ ὅσον ἐνέστι θετικωτέρας πληροφορίας περὶ τοῦ προσώπου, τὸ ὁποῖον πρόκειται ν' ἀνακτήσῃ τὰ πολιτικά του δικαιώματα. Ἐξετάζων τις κατὰ πρῶτον τὸ ἀντικείμενον δύναται νὰ θεωρήσῃ περιττὴν τὴν τελευταίαν αὐτὴν γνωμοδότησιν, ἀφοῦ προηγοῦνται τόσαι ἄλλαι, ἀφοῦ ἀπαιτοῦνται τόσαι διατυπώσεις, καὶ ἀφοῦ μέχρι τοῦδε δὲν ἐζητεῖτο ἡ τοῦ ὑπουργ. συμβουλίου γνωμοδότησις. Ἀλλ' ἐνόσῳ δὲν ὑπῆρχε νόμος, τὸ ὑπουργ. συμβούλιον δὲν ἠδύνατο βεβαίως νὰ ἀναμίγνυται εἰς ἀντικείμενα μὴ ἀναγόμενα εἰς τὴν ἁρμοδιότητά του. Τὰ ἄρθρα 565 καὶ 568 τῆς ποιν. δικονομίας ἀπῄτουν ἄλλοτε τὴν γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, τὸ ὁποῖον δὲν ὑπάρχει καὶ τὸ κενὸν τοῦτο ἔρχεται σήμερον ἡ Κυβέρνησις νὰ πληρώσῃ διὰ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου. Ἐὰν ἐξεδόθη ἀπόφασις τῆς ἀνωτάτης ἐξουσίας ἀπονέμουσα χάριν καὶ ἐκ τούτου ἐθεωρήθη ὅτι ἐχορηγήθη συγχρόνως καὶ ἡ ἐξάσκησις ὅλων τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, διότι ἡ χάρις ἔχει τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ

νὰ ἐξαλείφῃ τὴν ποινήν, εἶναι ὅμως ζήτημα ἐὰν καταστρέφῃ καὶ τὰς συνεπείας τῆς ποινῆς. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου μίαν μόνην τῶν ποινικολόγων ἰδέαν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι τότε μόνον ἡ χάρις καταστρέφει καὶ τὰς συνεπείας τῆς ποινῆς, ὅταν αὕτη ἀπονέμηται εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπόφασιν καὶ πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς, διότι μὴ πραγματοποιηθείσης τῆς ποινῆς ὑποτίθεται ὅτι προλαμβάνονται καὶ αἱ συνέπειαι. Ἐκ τούτου ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀποκαταστάσεως εἶναι σπουδαιότερον τῆς ἁπλῆς χάριτος, διότι αὕτη μὲν καταπαύει μόνον τὴν ποινήν, ἐνῷ ἡ ἀποκατάστασις ἐξαλείφει καὶ τὰ στίγματα τῆς ποινῆς καὶ διὰ τοῦτο ἀπαιτοῦνται τόσαι διατυπώσεις, ὥστε ν' ἀποδειχθῇ ἀδιστάκτως ἡ ἐπὶ τοῖς γενομένοις μετάνοια τοῦ πολίτου. Ἀλλὰ πόθεν ὁρμωμένη ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ ἐθεώρησε περιττὴν τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ὑπουργ. συμβουλίου, ἐνῷ τ' ἄρθρα 565 καὶ 568 τῆς ποιν. δικονομίας περιλαμβάνουν τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας, τὸ ὁποῖον πρόκειται ν' ἀντικαταστήσωμεν σήμερον διὰ τοῦ ὑπουργ. συμβουλίου; Τὸ ὑπουργεῖον παρουσιάζον τὸ νομοσχέδιον πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ κενοῦ ἐσκέφθη, ὅτι τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας εἶχε καθήκοντα νομοθετικά, δικαστικὰ καὶ διοικητικά, καὶ ὅτι τὰ μὲν νομοθετικὰ μετὰ τὴν διάλυσίν του ἀπεδόθησαν εἰς τὰ βουλευτ. σώματα, τὰ δικαστικὰ εἰς τ' ἀρμόδια δικαστήρια, τὰ δὲ διοικητικὰ εἰς τὸ ὑπουργ. συμβούλιον, τὸ δὲ ὑπουργεῖον θεωρεῖ διοικητικὸν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀντικείμενον, ἐνῷ ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ αὐτὸ δικαστικὸν καὶ ἐντεῦθεν ἡ διαφωνία.

Ἡ ἐπιτροπὴ λέγει, ὅτι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀποκαταστάσεως εἶναι δικαστικόν, διότι πρὸ αὐτῆς ἀπαιτοῦνται δικαστικαί τινες πράξεις καὶ διατυπώσεις. Ἀλλ' ἡ ἰδέα αὕτη λέγει ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὴ καὶ ἰδοὺ ὁποῖον ὁ Κ. Μορὲν δίδει εἰς τὴν ἀποκατάστασιν ὁρισμόν· « Πρᾶξις ἀπορρέουσα ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τῆς συνδρομῆς ἀρχῶν διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν, ἥτις ἐξαλείφει εἰς τὸ μέλλον τὰ στίγματα μιᾶς ποινῆς κτλ. » Τῷ ὄντι ἡ ἀποκατάστασις ὡς καὶ ἡ χάρις, εἶναι πρᾶξις καθαρῶς διοικητικὴ ἐνεργουμένη τῇ συμπράξει τῶν διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν ἀρχῶν καὶ μετὰ τῆς ἰδέας αὐτῆς συνᾴδει καὶ ἡ νομοθεσία ἡμῶν, ἥτις πούποτε δὲν λέγει ὅτι διὰ τὴν ἀποκατάστασιν ἀπαιτεῖται ἀπόφασις δικαστική. Τὸ ἄρθρον 567 τῆς ποιν. δικονομίας λέγει ὅτι τὸ ἐφετεῖον γνωμοδοτεῖ μὲν ἐπὶ τῆς οὐσίας ἂν ἡ περὶ ἀποκαταστάσεως αἴτησις ἦναι βάσιμος, ἀπο-

φαίζει δὲ μόνον περὶ τοῦ παραδεκτοῦ ἢ μὴ τῆς ὑποθέσεως πρὸς συζήτησιν. Ἐπίσης καὶ τὸ ἄρθρον 568 ἀναφέρει τὴν λέξιν *γνωμοδότησις* καὶ οὐχὶ *ἀπόφασις*, διότι ἡ ἀπόφασις ἀνήκει εἰς μόνον τὸν Βασιλέα, ὅλαι δὲ αἱ ἄλλαι ἀρχαὶ γνωμοδοτοῦσι μόνον, καὶ μετὰ τῆς ἰδέας αὐτῆς συμφωνεῖ καὶ ἡ γαλλικὴ νομοθεσία, ἥτις τὰς αὐτὰς περιέχει φράσεις.

Ἀφ' οὗ ἤδη ἀποχωόντως ἀπέδειξε τὴν ἀξίαν τοῦ εὐεργετήματος, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ δοθῇ εἰς ἕν ἄτομον, νομίζει ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν θέλει ἐπιμείνει θεωροῦσα περιττὴν τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἀφ' οὗ μάλιστα κατὰ τὸ νομοσχέδιον ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης οὐδὲν ἄλλο ἔχει καθῆκον εἰμὴ ἁπλῶς νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Βασιλέα τὴν αἴτησιν. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης δύναται βεβαίως νὰ γνωμοδοτήσῃ κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ νομίζει ὅτι τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον εἶναι καταλληλότερον, διότι ἐὰν π. χ. πρόκηται περὶ ἑνὸς στρατιωτικοῦ, ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης δὲν εἶναι ὁ κατάλληλος νὰ γνωρίζῃ τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ ὡς ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργός, καθὼς, προκειμένου περὶ ἑνὸς κληρικοῦ, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς καὶ ἐν γένει ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, εἰς ὃν ἀνήκει ἡ ἀστυνομία. Δὲν βλέπει λοιπὸν οὔτε ἄσκοπον, οὔτε ἄνευ λόγου τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἀφ' οὗ μάλιστα οὐδεμία δαπάνη, οὔτε χρονοτριβή τις θέλει προκύψει ἐκ τῆς προσθήκης τῆς ἐγγυήσεως ταύτης, καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ ἀπορριπτέαν τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀπήντησεν ὁ εἰσηγητής, ὅτι ἡ ἐπιτροπή, ἥτις ἐντελῶς σύγκειται ἀπὸ πρόσωπα νομομαθῆ, συνεφώνησε νὰ μὴ παραδεχθῇ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ὡς περιττὴν καὶ ἐπιβλαβῆ μάλιστα. Ὁ ὑπουργὸς εἶναι τῷ ὄντι ἀξιέπαινος, διότι ἠθέλησε ν' αὐξήσῃ τὰς ἐγγυήσεις, ἀλλὰ μηδὲν ἄγαν. Πᾶσα διατύπωσις διὰ νὰ ἦναι δικαία, πρέπει νὰ ἔχῃ τὸν σκοπόν της, διότι τὸ πλῆθος τῶν διατυπώσεων ἐπισκιάζει μᾶλλον τὴν ὑπόθεσιν, ἀντὶ νὰ ἐπιχύσῃ φῶς, καὶ οὔτε ἠδυνάμεθα νὰ ῥάσωμεν ποτὲ εἰς ἓν τέρμα, ἐὰν πάντοτε ἐζητοῦμεν πλειοτέρας ἐγγυήσεις, καὶ οὕτω ἠθέλαμεν ἀκριβῶς ἐξαγοράζει ἓν εὐεργέτημα, ὅπερ ἐπρόκειτο νὰ πράξωμεν εἰς ἓν δυστυχὲς ἄτομον, καὶ ἠθέλαμεν ἐξομοιωθῇ πρὸς τὸ ζῶον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον σφίγκον ἐξ ἀγάπης τὰ τέκνα του, τὰ πνίγει. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὀφείλομεν νὰ ἐξετάσωμεν μόνον ἂν ἦναι ἀναγκαία ἡ γνωμοδότησις τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ τότε νὰ τὴν παραδεχθῶμεν, ἀλλ' ὅταν ἰδῇ-

τε πόσα ἀπαιτοῦνται καὶ προηγοῦνται διὰ ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τινα τὰ πολιτικά του δικαιώματα, ἀφ' οὗ ἰδῆτε πόση δημοσιότης λαμβάνει χώραν εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν· ὅτι πᾶς τις δύναται νὰ φέρῃ τὰς ἀντιρρήσεις του κατὰ τῆς ἀποκαταστάσεως ἑνὸς προσώπου· ὅτι ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται κατ' ἀντιμωλίαν, ὅτι ἐκτίθενται κατὰ τὴν συζήτησιν ὅλοι οἱ ὑπὲρ καὶ κατὰ λόγοι καὶ ὅτι μεθ' ὅλα ταῦτα τὸ ἐρετεῖον ἐκδίδει τὴν γνωμοδοτικὴν ἀπόφασίν του, τὴν ὁποίαν ὑποβάλλει εἰς τὸν ὑπουργὸν καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὸν Βασιλέα, νομίζει, ὅτι θέλετε καὶ ὑμεῖς συμφωνήσει μετὰ τῆς ἰδέας τῆς ἐπιτροπῆς, διότι δὲν εἶναι βεβαίως δίκαιον μετὰ τοσαύτης νὰ βασανίσωμεν αὐστηρότητος ἕνα δυστυχῆ πολίτην, τὸν ὁποῖον πρόκειται νὰ ἐπαναφέρωμεν εἰς τὴν κοινωνίαν. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἔχει σωρείαν σπουδαίων καὶ σοβαρῶν ὑποθέσεων καὶ ἑπομένως μ' ὅλην τὴν καλὴν θέλησιν τῆς κυβερνήσεως, ἡ διεξαγωγὴ τῶν τοιούτων αἰτήσεων θέλει ἀφεύκτως βραδύνει. Ἀλλ' ἀντὶ τούτου ἡ γνωμοδότησις τοῦ ὑπουργ. συμβουλίου εἶναι τάχα μία πλειοτέρα ἐγγύησις ἢ τοὐναντίον θέλομεν δι' αὐτῆς καταστρέψει τὰς ἄλλας ἐγγυήσεις, αἵτινες πηγάζουν ἀπὸ τὴν νομοθεσίαν μας; Ἐνώπιον τοῦ ἐρετείου γίνεται κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις, ἐκτίθενται οἱ ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς ὑποθέσεως λόγοι καὶ μετὰ ταῦτα ἐκδίδεται ἡ ἀπόφασις, δι' ἧς παραδέχεται τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου. Ὑποθέσατε λοιπὸν ὅτι μία τοιαύτη παρουσιάζεται εἰς τὸ ὑπουργ. συμβούλιον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου οὐδεμία συζήτησις γίνεται, τὸ δὲ ὑπουργ. συμβούλιον ἐκδίδει γνωμοδοτησιν ἐναντίαν τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐρετείου. Ὁποίαν τότε τῶν δύω ἀποφάσεων θέλομεν θεωρήσει ὡς τὴν ἀληθεστέραν; ἡ τοῦ ἐρετείου βεβαίως παρέχει πλειοτέραν ἐγγύησιν καὶ μολαταῦτα θέλει ὑπερισχύσει ἡ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, διότι καὶ ὁ ὑπουργὸς ὅστις θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Βασιλέα τὴν αἴτησιν εἶναι μέλος τῆς κυβερνήσεως καὶ ὡς τοιοῦτον θέλει παραδεχθῆ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τὴν γνωμοδότησιν.

Μεταβαίνων ἤδη εἰς ἕτερον σπουδαιότερον ζήτημα, εἰς ὃ ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς, παρατηρεῖ ὅτι ἡ πρότασις τοῦ νομοσχεδίου δὲν συμφωνεῖ οὔτε μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς νομοθεσίας ἡμῶν, καθ' ἣν ἡ ἐξουσία διαιρεῖται εἰς τρία μέρη χωριστὰ ἀπ' ἀλλήλων, καὶ τῶν ὁποίων οὐδὲν δύναται νὰ ἐπεμβῇ εἰς τὰ τοῦ ἄλλου καθήκοντα. Ὁ ὑπουργὸς νομίζει ὅτι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀποκαταστάσεως εἶναι διοικητικόν, ἡμεῖς δὲ διισχυριζόμεθα τὸ ἐναντίον, διότι ἐξ ὅλων τῶν πράξεων, αἵτινες

ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἀποκατάστασιν μόνον τὸ ἀπονέμον τὴν χάριν διάταγμα δὲν εἶναι πρᾶξις δικαστική. Ἐκτὸς δὲ τούτου ὁ μέλλων ν' ἀποκατασταθῇ εἰς τὰ δικαιώματά του εἶχεν ὑποβληθῆ εἰς ποινὴν δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ ἑπομένως διὰ τῆς ὁδοῦ, δι' ἧς ἀπώλεσε τὰ δικαιώματά του, διὰ τῆς αὐτῆς πρέπει καὶ νὰ τ' ἀνακτήσῃ καὶ διὰ τοῦτο ὅλαι αἱ προηγούμεναι πράξεις ἐνεργοῦνται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐρετῶν. Ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς στηριζόμενος εἰς τὴν λέξιν γνωμοδότησις διϊσχυρίζεται ὅτι δὲν ἐκδίδει ἀπόφασιν τὸ δικαστήριον, ἀλλ' ἁπλῶς ἐκφέρει γνώμην καὶ ἑπομένως ἡ ἀποκατάστασις δὲν εἶναι προϊὸν δικαστικόν, ἀλλὰ διοικητικόν. Παρατηρεῖ δὲ εἰς τὸν ὑπουργὸν ὅτι ἡ γνωμοδότησις ἡ ἐκδιδομένη ἀπὸ ἓν δικαστήριον ὕστερον ἀπὸ τόσας διατυπώσεις τί ἄλλο δύναται νὰ ᾖναι εἰμὴ ἀπόφασις; Καὶ ἂν μὲν αὐτὴ ἀπορρίπτῃ τὴν αἴτησιν εἶναι τότε ὑποχρεωτικὴ, διότι πλέει ἡ περαιτέρω ἐνέργεια· ἂν δὲ παραδέχηται αὐτήν, τότε εἶναι γνωμοδοτική, διαβιβάζεται εἰς τὸν Βασιλέα καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐκδίδει τὸ διάταγμα. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ὅλαι αἱ διατυπώσεις ἐνεργοῦνται ἀπὸ τὸ ἐρετεῖον, φέρουσι δικαστικὸν χαρακτῆρα καὶ ἑπομένως ἐπὶ δικαστικῶν ἀντικειμένων δὲν πρέπει νὰ ἀναμίξωμεν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, διότι οὕτω συγχίζομεν τὰς ἐξουσίας. Τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας εἶχε καὶ δικαστικὰ καθήκοντα καὶ διὰ τοῦτο ἐδίκαζε ὀλιγάκις ἡ γνωμοδότησίς του, ἐν ᾧ σήμερον αἱ ἐξουσίαι εἶσι διακεκριμέναι καὶ δὲν πρέπει ἐναντίον τοῦ συντάγματος νὰ ἀναμίξωμεν τὰ δικαστικὰ καθήκοντα μετὰ τῶν δικαστικῶν.

Ἀντεῖπεν ἕτερος ὅτι ἂν ἐκαλοῦμεθα νὰ προσδιορίσωμεν τὴν δικαιοκρισίαν, καθ' ἣν ἀποκτᾶται ἡ ἀποκατάστασις ἴσως τότε αἱ παρατηρήσεις τοῦ εἰσηγητοῦ ἤθελον εἶσθαι εὔλογοι. Ἀλλὰ σήμερον δὲν πρόκειται περὶ τούτου, διότι περὶ ἀποκαταστάσεως ἔχομεν ἓν σύστημα πλήρες. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ νομοθέτης μεταξὺ ἄλλων ἀπῄτει καὶ τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὸ ὁποῖον ἦδη ὑπάρχει πλέον, καὶ ἐπειδὴ τὸ σύστημα ἐκεῖνο δὲν ἀπεδείχθη ἐπιβλαβὲς, οὔτε ἐθεωρήθη περιττὸν ἡ γνωμοδότησις τοῦ συμβουλίου, σήμερον δὲν πρόκειται νὰ πράξωμεν ἄλλο τι ἢ ν' ἀντικαταστήσωμεν τὸ ἐκλείψαν συμβούλιον. Καὶ ὁ μὲν εἰσηγητὴς θεωρεῖ τὸ ἀντικείμενον δικαστικόν, ἀλλὰ καὶ ὁ ὑπουργὸς σᾶς ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι καθαρῶς διοικητικόν, διότι οὐδεμία πρᾶξις τοῦ δικαστηρίου εἶναι ὑποχρεωτική, φέρεται δὲ ἡ ὑπόθεσις ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, διότι ἀπαιτοῦνται διατυπώσεις τινὲς, αἵτινες πρέπει νὰ διεξαχθοῦν δικαστικῶς, ἡ δ' ἐξέτασις

περὶ τῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ συμπεριφορᾶς καὶ διαγωγῆς τοῦ πολίτου δὲν εἶναι βεβαίως δικαστικὸν ἀντικείμενον. Ἀλλ' εἶπεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι οὕτω συγχέομεν τὰς ἐξουσίας. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ὅμως αὐτὴν δὲν πρέπει οὔτε ὁ ὑπουργὸς ν' ἀναμιγνύηται, ἐνῷ ἡ ἐπιτροπὴ παραδέχεται τὴν τοῦ ὑπουργοῦ γνωμοδότησιν, καὶ ἑπομένως ὁ φόβος οὗτος εἶναι σφαλερός· ἀντὶ δὲ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ ὑπουργοῦ θεωρεῖ ἀσφαλεστέραν τὴν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

Ἐπειδὴ λοιπὸν δὲν πρόκειται περὶ νομοθετήσεως ἑνὸς συστήματος, ἀλλὰ περὶ συμπληρώσεως ἑνὸς κενοῦ, καὶ ἐπειδὴ τὸ ἀντικείμενον δὲν εἶναι δικαστικὸν, ἀλλὰ καθαρῶς διοικητικὸν, διὰ τοῦτο ὑποστηρίζει τὸ νομοσχέδιον, ἀποκρούων τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπέφερεν ἓν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι δύω τινὰ ὑπῆρξαν τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, δι' ὧν ἐζήτησε νὰ πολεμήσῃ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς· ἀ) ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέδωκεν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν χαρακτῆρα δικαστικὸν, ἐνῷ καθαρῶς εἶναι διοικητικὸν ἔργον, καὶ β') ὅτι ἠθέλησε ν' ἀφαιρέσῃ μίαν περιπλέον ἐγγύησιν, ἣν ἐπροθυμήθη νὰ δημιουργήσῃ τὸ ὑπουργεῖον ὑπὲρ τῆς κοινωνίας. Καὶ ὡς πρὸς τὸ πρῶτον, τὸν Ἀχιλλέα, οὕτως εἶπεῖν, τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, κρίνει περιττὸν νὰ ἀπασχολήσῃ τὴν Βουλὴν, καθ' ὅσον ἀπέδειξεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι ἡ ἀποκατάστασις εἶναι μὲν κυριαρχικὴ πρᾶξις ἀπορρέουσα ἐκ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ τοιαύτη, ἂν δὲν εἰσαχθῇ πρῶτον εἰς τὸ δικαστήριον καὶ προηγηθῇ ἡ δέουσα δικαστικὴ ἀπόφασις. Ἡ ἀποκατάστασις ἑπομένως, λαμβάνουσα κῦρος ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, δὲν δύναται νὰ εἶναι ἢ ἔργον δικαστικόν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ δεύτερον ἐπιχείρημα, ὅτι δῆθεν ἡ ἐπιτροπὴ ἀφαιρεῖ μίαν ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως ἐγγύησιν, τὴν γνώμην δηλονότι τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, εἶπεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι πρὸ τῆς μεταπολιτεύσεως ἡ ποινικὴ δικονομία ἀπῄτει διὰ τὴν ἀποκατάστασιν καὶ τὴν γνώμην τοῦ τότε συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, τὸ ὁποῖον, εἶπεν, ἐπειδὴ δὲν ὁρίσταται πλέον, ἔπρεπε νὰ εὕρωμεν ἄλλον τινὰ σύλλογον, σῶμα τι νέον, εἰς ὃ νὰ ἀναθέσωμεν τὴν ἐπὶ τῆς ἀποκαταστάσεως γνωμοδότησιν, καὶ ὡς τοιοῦτον εὗρε τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον. Πρὸ πάντων ὅμως δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι ἡ νομοθεσία ἡμῶν εἰς ὀλιγίστας περιστάσεις ἐθεώρησε τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ὡς σῶμα, οὔτινος νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν γνωμοδότησιν διὰ ῥητῶν διατάξεων. Μία τοιαύτη διάταξις πρὸ τοῦ συντάγματος εἶναι, ὅτι, κατὰ τὸ ἄρθρον 327 τῆς ποινικῆς Δικονομίας, προκειμένου νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς δίκην ὑπάλληλοι, δίδει τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον· ἄλλη διάταξις ὁρίζει ὅτι, διὰ νὰ παυθῇ τῶν χρεῶν του εἰς δήμαρχος, ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, καὶ τελευταῖον ἴσως ὑπάρχουσι μία ἢ δύω ἄλλαι περιστάσεις, καθ' ἃς ἀπῃτεῖτο πρὸ τοῦ Συνταγματος ἡ γνώμη τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου. Μετὰ δὲ τὴν μεταπολίτευσιν τὸ Σύνταγμα περιορίζον ἔτι μᾶλλον τὸ δικαίωμα τοῦτο, εἰθεώρησεν ὅτι μόνη ἡ ἀμνηστεία χορηγεῖται ὑπ' εὐθύνην τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, καὶ εἰς τὸ δικαίωμα τοῦτο προσετέθη ἐσχάτως ἓν ἕτερον, τὸ περὶ προικοδοτήσεως τῶν δήμων τοῦ Κράτους. Τὸ ὑπουργικὸν ἄρα συμβούλιον εἰς ὀλιγίστας, ὡς εἶπε, περιστάσεις καλεῖται νὰ ἐκφράζῃ τὴν γνώμην του. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου λοιπὸν διὰ τί μὴ ἀκούμενος ὁ νομοθέτης εἰς τὰς ὑπαρχούσας ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως ἐγγυήσεις, θέλει καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου; Διότι τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀπέκειτο πρὸ τῆς μεταβολῆς εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας; Ἀλλὰ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας εἶχε τότε διοικητικὰ, νομοθετικὰ καὶ δικαστικὰ συνάμα καθήκοντα, ἦτον εἰς θέσιν ἀνωτέραν ἴσως τῶν ἤδη νομοθετικῶν Σωμάτων καὶ κατεῖχε τὴν ἀνωτάτην εἰς τὸν πολιτικὸν ὀργανισμόν μας περιωπὴν, διὸ εὐλόγως ἀπῄτησεν ὁ νομοθέτης τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Σώματος τούτου. Τὸ ὑπουργικὸν ὅμως Συμβούλιον ἀντικαθίστησιν ἐνταῦθα τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας; Ὄχι βεβαίως, διότι τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον δὲν ἔχει καθήκοντα νομοθετικὰ καὶ δικαστικά. Ἂν δὲ ὁ νομοθέτης ὑπέβαλε τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἐφετείου ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὸ Σῶμα τοῦτο εἶχεν, ὡς εἶπε, τοιαύτην δικαιοδοσίαν καὶ ἦτον ἡ ἀνωτάτη δύναμις εἰς τὸν πολιτικόν μας ὀργανισμόν. Καὶ εἶπε μὲν ὁ ὑπουργὸς πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἰδέας του, ὅτι τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον κατέχει τὴν ἀνωτάτην πολιτικὴν βαθμίδα καὶ ὅτι ἐκ τῆς θέσεώς του δύναται νὰ γνωρίζῃ τοὺς λόγους καὶ τὰς περιστάσεις ἐκείνου, ὑπὲρ οὗ πρόκειται νὰ δοθῇ ἀποκατάστασις· ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ οὐδεμίαν φέρει ἀντίρρησιν ἐπὶ τῶν ἀληθειῶν τούτων. Πρεσβεύει μόνον ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον δὲν δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ Συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας καὶ θεωρεῖ ἄτοπον νὰ ὑποβάλω-

μεν τὴν γνωμοδότησιν τῶν Ἐφετῶν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἀντέταξεν ἄλλος, ὅτι πρώτην ἤδη φορὰν μετὰ πενταετῆ βουλευτικὸν βίον ἠπατήθη μὴ πιστεύσας ὅτι ἤθελε λάβει χώραν τοσοῦτον μακρὰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου συζήτησις. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἀνέγνω μετὰ πλείστης προσοχῆς τὴν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ δὲν ἐνόησεν ἄλλο ἢ ὅτι μετὰ τὴν περὶ ἀποκαταστάσεως γνώμην τοῦ συμβουλίου τῶν Ἐφετῶν ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει πιστοτέραν πᾶσαν γνωμοδότησιν ἄλλην. Τὸ κατ' αὐτόν, θεωρεῖ τὴν πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς ἁπλῆν τινα τροπολογίαν φερομένην ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 565 τῆς ποινικῆς δικονομίας, διότι, μὴ ὑπάρχοντος πλέον Συμβουλίου ἐπικρατείας, θεωροῦνται καταργημένα πανθ' ὅσα ἐν τοῖς ἄρθροις τούτοις περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὁρίζονται. Φρονεῖ δὲ ὅτι ἀπέχων τις τῶν μέχρι τοῦδε ὡς ἐπισπουδῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἐκτεθέντων, ἁπλούστερον δύναται νὰ φθάσῃ εἰς τὴν λύσιν αὐτοῦ, ἐὰν ἐξετάσῃ πρῶτον τί ἐστὶν ἀποκατάστασις, καὶ κατὰ δεύτερον λόγον, διὰ τί ὁ νομοθέτης ἐζήτησε καὶ τὴν ἐπ' αὐτῆς γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας. Κατ' αὐτὸν λοιπὸν, ἀποκατάστασις ἐστὶν ἐν ᾗ λέξει *πολιτογράφησις*, καθ' ὅσον ἡ πολιτογράφησις εἶναι τριπλῆ· α') ἡ παρὰ τοῦ νόμου ἐν γένει ὁριζομένη, β') ἡ διὰ νόμου ἐνεργουμένη ὡς ἐπὶ τοῦ ναυποτγείου περὶ τῶν Κ. Σίνα, Ἀρσάκη, καὶ Βερναδάκη, καὶ γ') αὐτὴ ἡ ἀποκατάστασις δι' ἃς πολιτογραφεῖται, ὡς εἶπεν, ἐν νόμου ὁ ἀπολέσας τὸ δικαίωμα τοῦτο δι' ἀποφάσεως τοῦ ἄρχοντος τῆς πολιτείας. Ἀφοῦ λοιπὸν ἡ ἀποκατάστασις εἶναι ἓν εἶδος πολιτογραφήσεως, δὲν δύναται, ἐνοεῖται, νὰ ἔχῃ χαρακτῆρα δικαστικὸν, καὶ ἂν ἡ περὶ ἀποκαταστάσεως ἐξέτασις ἀνετέθη εἰς δικαστικὰς ἀρχὰς, δὲν πρέπει νὰ πλανώμεθα ἐκ τούτου πιστεύοντες ὅτι ἡ ἀποκατάστασις εἶναι ἔργον δικαστικόν. Ἵνα λάβῃ χώραν ἀποκατάστασις, ἀπαιτεῖται βεβαίως α') ἡ θέλησις τοῦ μέλλοντος νὰ ζητήσῃ αὐτὴν, καὶ β') ἡ τοῦ πραγματοποιοῦντος τὴν αἴτησιν. Ὁ πρῶτος λοιπὸν τούτων, ἤτοι ὁ ἐξαιτούμενος τὴν ἀποκατάστασιν πρέπει νὰ ἐροδιασθῇ μὲ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενα ἀποδεικτικὰ περὶ τῆς ἀμέμπτου διαγωγῆς του καὶ ὑποβάλῃ αὐτὰ εἰς ἀρχήν τινα, τὸ Ἐφετεῖον. Ἐνταῦθα δ' ἐνθυμηθεὶς προλεκτικήν τινα ἐρώτησιν τοῦ εἰσηγητοῦ, εἰπόντος ὅτι, ἀφοῦ ἀπαιτεῖται ἡ γνωμοδότησις τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, διὰ τί νὰ μὴ λαμβάνῃ τότε μέρος καὶ ὁ Νομάρχης, ἀπαντᾷ, ὅτι, ἀφοῦ

ὁ νόμος ὁρίζει ὅτι ὁ ζητῶν ἀποκατάστασιν πρέπει νὰ ἐροδιάζηται μὲ ἀποδεικτικὰ τῶν κατὰ τόπους ἀρχῶν, ἐννοεῖται ὅτι οὐ μόνον ὁ Νομάρχης, ἀλλὰ καὶ ὁ Ἔπαρχος καὶ ὁ Δήμαρχος δύνανται νὰ γνωμοδοτήσωσι διὰ τῆς ἐκδόσεως τοιούτων ἀποδεικτικῶν. Ἀλλὰ μετὰ τὴν δήλωσιν τῆς θελήσεως τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἀποκατάστασιν, πρέπει, ἐννοεῖται, νὰ ἐκφρασθῇ καὶ ἡ θέλησις τοῦ χορηγοῦντος αὐτὴν, ἤτοι τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος, ὅστις πλὴν ἢ ἀποφασίσῃ ἀκούει, κατὰ τὸν νόμον, τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, τὸ ὁποῖον ἐφ' ὅσον ὡρίζετο κατεῖχε παρὰ τῷ ἀνωτάτῳ ἄρχοντι καὶ συμβουλευτικὴν θέσιν. Τοιαύτη τις λοιπὸν γνωμοδότησις πρέπει καὶ μετὰ τὴν μεταβολὴν νὰ ὑποβάλληται εἰς τὸν Βασιλέα. Ἀλλ' ἡ τοῦ Ἐφετείου γνώμη οὔτε ὑποχρεωτικὴ εἶναι, οὔτε δύναται νὰ ἔχῃ παρὰ τῷ ἀνωτάτῳ ἄρχοντι ἰσχὺν συμβουλευτικήν. Ἀφοῦ δὲ τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας ἐξέλιπεν ἤδη, ποῖον ἄλλο δύνασθε νὰ εὕρητε καταλληλότερον Σῶμα, ὅπως ἐπιρρίψῃ τὴν γνώμην αὐτοῦ παρὰ τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον; Καὶ εὑρίσκετε πλειοτέραν ἐγγύησιν εἰς τὴν μονομερῆ ἐνέργειαν ἑνὸς ὑπουργοῦ ἢ παραχωροῦντες τὸ ἔργον τῆς γνωμοδοτήσεως εἰς τὸν σύλλογον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου; Καὶ εἶπε μὲν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι διὰ τῆς τοιαύτης γνωμοδοτήσεως θέλουσι προκύψει χρονοτριβαὶ καὶ σκοτασμὸς μᾶλλον τῆς ἀληθείας· ἀλλ' οὐδεμία θέλει προκύψει χρονοτριβὴ, καθ' ὅσον, ἵνα γνωμοδοτήσῃ μόνος ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς, πολὺ πλειότερον θέλει σκεφθῇ τὴν ὑπόθεσιν ἢ πάντες ὁμοῦ, ὅπως μὴ περιπέσῃ εἰς λάθος. Δὲν ἐπίσκεπται δὲ οὐδὲ σκοτασμὸς τῆς ἀληθείας, διότι τὸ μὲν συμβούλιον τῶν Ἐφετῶν θέλει ἀποφανθῇ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ κυριαρχίᾳ, τὸ δὲ ὑπουργικὸν Συμβούλιον μὴ ἐπεμβαῖνον εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐγγράφων τοῦ Ἐφετείου, δὲν ἔχει νὰ ἐρευνήσῃ ἢ γεγονότα, εἰς ἃ δὲν ἠδύνατο νὰ εἰσέλθῃ ἐκεῖνο. Τελευταῖον δὲ φρονεῖ ὅτι μ' ὅσην ἐλέχθησαν εὐκολίαν τὸν τροπολογοῦντα τὴν ἑλληνικὴν πολιτογράφησιν νόμον, μ' ὅσην ἠσπάσθημεν προθυμίαν τὰ περὶ πολιτογραφήσεως τριῶν ὁμογενῶν νομοσχέδια, μὲ ἄλλην τόσην δυσκολίαν καὶ περίσκεψιν πρέπει νὰ βαίνωμεν εἰς τὰ τῆς ἀποκαταστάσεως, διότι δι' αὐτῆς πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ ἐξαλεῖψις τῶν συνεπειῶν μιᾶς ἀτιμωτικῆς πράξεως, πρόκειται νὰ ἐπανέλθῃ καὶ ἠθικῶς εἰς τὴν κοινωνίαν ὁ προσβαλὼν αὐτὴν διὰ τῆς διαγωγῆς του, καὶ ὅταν κατασκασθῇ τις ἀπαξ κεβδηλοποιὸς, δυσκόλως ἐξαίρεται ἐκ τῆς μνήμης τῶν ἄλλων ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐστιγματίσθη καὶ εἶναι ἀμφίβολος ἡ ὑπόλη-

ψις του. Δι' ὅλα ταῦτα παραδεχόμενος μόνην τὴν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ φερομένην προσθήκην τοῦ 565 ἄρθρου, κατὰ τὰ ἄλλα ὑποστηρίζει ὡς ἔχει τὸ νομοσχέδιον.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος ὅτι ζητήματα ἀφορῶντα τοὺς γενικοὺς νόμους περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἰδιώτου πολίτου, πρέπει νὰ μὴ θεωρῶνται παντάπασιν ὡς πολιτικὰ ἢ ὑπουργικὰ ζητήματα ἐν τῇ Βουλῇ. Καλούμενοι νὰ ψηφίσωμεν περὶ τοιούτων νόμων, ὀφείλομεν νὰ εἴμεθα ψυχροὶ ἐρευνηταὶ τῆς χρησιμότητος αὐτῶν καὶ ἀνεπηρέαστοι νομοθέται, ἀλλ' ἔνθερμοι ἀρ' ἑτέρου προστᾶται τῶν δικαίων καὶ συμφερόντων τοῦ πολίτου. Μὲ τοιαύτην συνείδησιν ἔρχεται νὰ ψέρῃ τὰς παρατηρήσεις του ἐπὶ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, καὶ τοι δὲ ὑπολαμβάνεται εἰς ἄκρον τὰ φῶτα καὶ τὴν πολυχρόνιον ἐμπειρίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης, δὲν δύναται ἢ ν' ἀντιτάξῃ ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις εἰς τὸ ἐπιστημονικὸν μέρος τοῦ νομοσχεδίου του.

Οἱ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσαντες διαφόρους ἔδωκαν ὁρισμοὺς καὶ χαρακτῆρας τῆς ἀποκαταστάσεως εἰς τὰ πολιτικὰ δικαιώματα, ὁποίους καὶ διάφοροι συγγραφεῖς τοῦ ποιν. δικαίου, ἀλλ' οὐδεὶς ἐξέθεσεν ὁποία ἡ πρώτη ἀρχὴ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀποκαταστάσεως καὶ τοῦ περὶ αὐτῆς νόμου.

Φυσικῶς δίκαιον καὶ ὀρθὸν φαίνεται νὰ μὴ ἐπιβάλληται εἰς τὸν ἔνοχον ἀθεμίτου τινος πράξεως εἰμὴ μία νόμιμος ποινή, μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὁποίας ὁ καταδικασθεὶς ἔδωκε τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὴν δημόσιον ἀσφάλειαν παράδειγμα καθ' ἓν τῶν συστημάτων τοῦ ποιν. δικαίου, ἢ ἐξιλέωσε τὴν προσβληθεῖσαν κοινωνίαν κατὰ τὰ δόγματα ἑτέρου τῶν τοιούτων συστημάτων. Ἀλλὰ διὰ ποῖον ποτὲ λόγον μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ποινῆς του ἐπιστρέφει ὁ ἀθεμιτουργήσας ἐν τῇ πολιτικῇ κοινωνίᾳ στερούμενος τῶν πολιτικῶν καὶ ἀστυκῶν πολλάκις δικαιωμάτων του; Ἡ στέρησις αὐτῶν δὲν θεωρεῖται ὡς ποινή, ἀλλ' ὡς συνέπεια τῆς ποινῆς. Πόθεν δὲ ἔλαβε τὴν νομοθετικὴν ἀρχήν της ἡ συνέπεια αὕτη; Ἀπό τινα ἰδίαν τῆς στωϊκῆς φιλοσοφίας, ἥτις ἐθεώρει τὸ ἐν ἑνὶ δίκαιον ὡς ἐν παντί, τὸν ἅπαξ ἁμαρτήσαντα ὡς ἀποδειχθέντα ἀθεραπεύτου ἠθικῆς διαφθορᾶς ἄνθρωπον. Οἱ ἀρχαιότεροι νομοθέται φιλοσοφοῦντες μᾶλλον ἢ πολιτικῶς κρίνοντες ἐθεώρησαν ὅτι ἡ ποινὴ καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ποινῆς δὲν ἐξίλεφον τὴν ἀτιμίαν, τὴν ὁποίαν ἡ κοινὴ γνώμη διατηρεῖ πάντοτε κατὰ τοῦ ἁμαρτήσαντος διὰ τὴν ἀθέμιτον πρᾶξίν του· παρήγαγον δηλ. τὴν ἀτιμίαν καὶ τὸ ὄνειδος ἐξ αὐτῆς τῆς πράξεως καὶ οὐχὶ ἐκ τῆς ποινῆς.

Εἶναι αὕτη ἡ ἰδέα τοῦ ποιητοῦ Κορνηλίου, ὅστις εἶπε le crime fait la honte, et non pas l' echaffaud. « Τὸ κακούργημα τοῦτο ἐπάγει τὸ ὄνειδος καὶ οὐχὶ ἡ τιμωρία. » Διὰ τοιαύτην ἰδέαν ἐτοχάσθησανθτι ἡ ἀτιμία προσκεκολημένη εἰς αὐτὴν τὴν πρᾶξιν, ἐξηκολούθει νὰ ὑπάρχῃ πάντοτε καὶ ὅτι τὸ τέλος τῆς ποινῆς δὲν ἐξήλειφε τὴν ἀτιμίαν. Ἀλλὰ τὰ πράγματα ἀπεδείκνυον βαθμηδὸν τὸ ἐναντίον καὶ τότε ἐπενοήθη ἓν ἕτερον μέσον τῆς ἐξαλείψεως τῆς ἀτιμίας ταύτης, ἡ εἰδικὴ καὶ κατ' εἰδικὸν τρόπον ἐνεργουμένη ἀποκατάστασις εἰς τὰ πολιτικὰ δικαιώματα.

Ἀλλὰ τὰ νεώτερα συστήματα, οἱ ἄριστοι τῶν συγγραφέων τοῦ ποιν. δικαίου ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Βεκκαρίου, ἐξέθεσαν λίαν εὐγλώττως καὶ ἐστήριξαν δι' ἰσχυρῶν λόγων ὁπόσον ἦτον ἄδικον καὶ ἐπικίνδυνον νὰ ἐπιστρέφῃ ὁ πολίτης εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ νὰ ζῇ ὑπὸ πολιτικὸν, οὕτως εἰπεῖν, ἀφορισμόν. Ἡ πολιτικὴ σύνεσις καὶ τὸ συμφέρον τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ὑπαγορεύουσι τὴν σωτηρίαν ἀρχὴν τοῦ νὰ γίνεται πᾶν ὅ,τι εἶναι κατάλληλον εἰς τὸ νὰ προλαμβάνῃ τὰς ἀθεμίτους πράξεις. Τὸ προφυλακτικὸν λοιπὸν σύστημα ἐθεώρησε λίαν ἐπικίνδυνον διὰ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν τὸ νὰ ὑπάρχουν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἄνθρωποι στερούμενοι τῆς ὑπολήψεως τοῦ πολίτου καὶ τῆς χρήσεως τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ. Οἱ τοιοῦτοι ἄνθρωποι κατ' ἐξοχὴν εἰς τόπους καὶ κλίματα ὡς τῆς Ἑλλάδος εὑρίσκονται εἰς μίαν διηνεκῆ ὥθησιν πρὸς τὴν ἀπελπισίαν καὶ τὸ κακούργημα. Τοῦτο ῥητῶς εἶπεν εἷς τῶν κορυφαίων νεωτέρων συγγραφέων τῆς Εὐρώπης εἰς τὸ περὶ δημοσίας ἀσφαλείας σύγγραμμά του. La coscienza nell'uomo restituito alla sua liberta, di esser sempre l' oggetto dell' altrui disprezzo sara un incentivo per esso di restar nemico della societa, et contro essa machianar nuovo offeso.

Ἐν ᾧ λοιπὸν τοιαῦται ὑπάρχουν αἱ κρείττονες γνῶμαι κατὰ τῆς στερήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ποινῆς, ἐνῷ εἰς ὅλα τὰ ἐλεύθερα Κράτη τῆς Ἀμερικῆς καὶ Εὐρώπης ἐσύστησαν τὰς μετανοητικὰς φυλακὰς καὶ ἀπολαμβάνουν τὰ ἀγαθὰ προϊόντα τῶν συστημάτων αὐτῶν, ἐὰν ἡμεῖς δὲν ἐφθάσαμεν εἰσέτι εἰς τὰς πρόοδους ταύτας, δὲν βλέπει ἀρ' ἑτέρου οὔτε ὅτι εἴμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ καθιστῶμεν διὰ νέων νόμων δυσκολωτέραν τὴν ἀποκατάστασιν εἰς τὰ πολιτικὰ δικαιώματα. Ἡμεῖς δὲν πρέπει σήμερον νὰ περιορισθῶμεν ὅτι εἰς τὸ ἄρθρον 568 τῆς ποιν. δικονομίας ὑπάρχει ἡ διάταξις τοῦ

νὰ ὑποβάλληται ἡ ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως γνωμοδότησις τοῦ ἐφετείου εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας καὶ ὅτι, μὴ ὑπάρχοντος τοῦ συμβουλίου τούτου, πρέπει νὰ ζητήσωμεν ὁποία ἄλλη ἀρχὴ δύναται νὰ τὸ ἀντικαταστήσῃ, διότι τοιαύτη σκέψις δὲν εἶναι πλέον νομοθετική. Ἐξ ἐναντίας ὁρείλομεν, ὡς ἂν ἤδη ἐνομοθετοῦμεν περὶ τῶν τύπων τῆς ἀποκαταστάσεως, νὰ συζητήσωμεν ἂν πρέπει ἡ ἀπόφασις τοῦ ἐφετείου νὰ ὑποβάλληται πρῶτον εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον πρὸς γνωμοδότησιν καὶ ἔπειτα νὰ φέρηται εἰς τὸν Βασιλέα.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἄλλα τῶν μελῶν αὐτῆς ἱκανὰ ἐξέθεσαν, εὐλόγως ἰσχυριζόμενοι ὅτι ἀντίκειται εἰς τὸν συνταγματικὸν διαίρετον τῆς ἐξουσίας τὸ νὰ ὑποβάλληται ἡ γνωμοδοτικὴ τοῦ ἐφετείου ἀπόφασις εἰς τὴν γνωμοδότησιν καὶ ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ὅτι εἶναι περιττὴ καὶ ἐπικίνδυνος ἐνίοτε ἡ τοιαύτη γνωμοδότησις· ὅτι καὶ ἐν τῇ γαλλικῇ νομοθεσίᾳ δὲν ἀπαιτεῖται αὕτη καὶ πολλὰ ἄλλα· αὐτὸς δὲ ἐκτὸς τούτων θεωρεῖ ὅτι τὸ σύστημα τοῦ νομοσχεδίου εἶναι ἐναντίον τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν τῆς συνταγματικῆς Κυβερνήσεως.

Κατ' αὐτὸ τὸ σύστημα καθιστῶμεν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀρχὴν ἡ ἐξουσίαν γνωμοδοτικὴν ἀπέναντι τοῦ Βασιλέως, διότι κατὰ τὸ σύστημα τοῦ νομοσχεδίου ὑποχρεοῦται ὁ Βασιλεὺς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν μίαν γνωμοδότησιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου πρὸ τοῦ ἐνεργήσῃ τὴν ἐξουσίαν του κατὰ τοὺς συνταγματικοὺς τύπους ἐπὶ τῇ προτάσει καὶ εὐθύνῃ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ, ὅπερ κατ' αὐτὸν εἶναι ἀσυγχώρητον. Οἱ ὑπουργοὶ ἐν τῇ συνταγματικῇ πολιτείᾳ δὲν ἀποτελοῦν ἰδίαν ἐξουσίαν, ἰδίαν καὶ διακεκριμένην δύναμιν τοῦ Κράτους ὡς ἄλλοτε τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἀλλ' εἶναι κατὰ τὸν ἀξιόλογον ὁρισμὸν τοῦ Berhic du Saint-Prix οἱ προσωποποιοῦντες τὴν εὐθύνην τῆς ἐνεργείας τῆς Βασιλικῆς ἐξουσίας. Οἱ ὑπουργοὶ ἐνεργοῦσι τὰς διαταγὰς τοῦ Βασιλέως καὶ εἶναι ὑπεύθυνοι ἀπέναντι αὐτοῦ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθὼς εἰσὶν ὑπεύθυνοι καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων. Ὅταν δὲ ὑπουργός τις ἢ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐνεργῇ ἐν ἰδίῳ αὐτοῦ ὀνόματι πρᾶξίν τινα, ἡ ἐνέργειά του αὕτη εἶναι μέρος τῆς Βασιλικῆς ἐξουσίας ἐπιτετραμμένον δι' εἰδικοῦ νόμου, καθὼς π. χ. ἡ πρὸς δίκην ἀνωτέρων τινῶν ὑπαλλήλων διδομένη ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἄδεια. Ἀλλὰ τὸ νὰ ἐνεργῇ ὁ Βασιλεὺς κατὰ συνέπειαν γνωμοδοτήσεως τοῦ συμβουλίου τούτου, εἶναι

βεβαίως ἐναντίον τῶν συνταγματικῶν βάσεων τοῦ ὑπουργείου, διότι οἱ ὑπουργοὶ ὀφείλουσι νὰ ἐνεργῶν διὰ προτάσεων, ἤτοι αἰτήσεων καὶ οὐχὶ διὰ γνωμοδοτήσεων. Ἀλλὰ ποία διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ προτάσεων καὶ γνωμοδοτήσεως; Ἡ μὲν πρότασις ἐπιφέρει εὐθύνην, διότι ἂν δὲν γένῃ δεκτή, ὁ ὑποβαλὼν αὐτὴν ὑπουργὸς δύναται ν' ἀποσυρθῇ τοῦ ὑπουργείου ὡς μὴ ἀπολαύων τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Βασιλέως, ἐν ᾧ ἡ γνωμοδότησις ὡς ἁπλῆ ἔκφρασις γνώμης δὲν ἔχει οὔτε τὴν εὐθύνην τῆς προτάσεως, οὔτε τὰς συνταγματικὰς συνεπείας τῆς ἀποῤῥίψεως αὐτῆς. Λέγει δὲ παραδόξως τῷ φαίνεται ἀφ' ἑτέρου τὸ νὰ ἐγερθῇ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον διὰ νόμου ὡς συμβούλιον γνωμοδοτικὸν ἀπέναντι τῆς Βασιλείας. Οἱ ὑπουργοὶ καὶ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συμβουλεύουσι καὶ δίδουσι γνώμας περὶ ὅλων τῶν ἀντικειμένων τῆς ὑπηρεσίας, ἀλλὰ δὲν εἶναι οὔτε ἀναγκαῖον, οὔτε πρέπον νὰ ὁρίσῃ εἰδικὸς νόμος ὅτι ὁ Βασιλεὺς πρέπει νὰ λαμβάνῃ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ἔπειτα τὴν πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως εἰς τὰ πολιτικὰ δικαιώματα. Ἐπειδὴ δ' εἴρηται, ὅτι διὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου δίδονται πλειότεραι ἐγγυήσεις, παρατηρεῖ ὅτι αἱ λεγόμεναι αὗται ἐγγυήσεις εἶναι ἀντισυνταγματικαί. Τί εἶναι ἡ ἀποκατάστασις εἰς τὰ πολιτικὰ δικαιώματα; Εἶναι Βασιλικὴ χάρις εἴπομεν ὅλοι. Ἀλλὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Συντάγματος λέγει· «Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ χαρίζῃ, μεταβάλλῃ καὶ ἐλαττόνῃ τὰς παρὰ τῶν δικαστηρίων ἐπιβαλλομένας ποινάς· πρὸς δὲ νὰ χορηγῇ καὶ ἀμνηστείαν ἐπὶ τῇ εὐθύνῃ ὁλοκλήρου τοῦ ὑπουργείου.» Δύω τινὰ ἐξάγονται ἐκ τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ α') Ὅτι τὸ Σύνταγμα δὲν ἀπαιτεῖ οὔτε δι' αὐτὴν τὴν ἀμνηστείαν εὐθυμίαν γνωμοδότησιν, ἀλλὰ μόνην τὴν εὐθύνην ὅλου τοῦ ὑπουργείου· β') ὅτι τὴν εὐθύνην ταύτην ἀπαιτεῖ διὰ μόνην τὴν ἀμνηστείαν καὶ οὐχὶ διὰ τὴν χάριν. Ἐὰν λοιπὸν ἡμεῖς σήμερον νομοθετήσωμεν ὅτι διὰ τὴν ἀποκατάστασιν ἑνὸς πολίτου, ἤτοι διὰ τὴν ἁπλῆν χάριν πρέπει νὰ δίδεται ὅλου τοῦ ὑπουργείου ἡ γνώμη καὶ νὰ ὑπάρχῃ ὅλου τοῦ ὑπουργείου ἡ εὐθύνη, προφανῶς παραβιάζομεν τὸ Σύνταγμα, περιστέλλοντες τὴν ἐνέργειαν τοῦ Βασιλέως εἰς τὰς ἁπλᾶς χάριτας καὶ ἀποκαταστάσεις. Καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψιν ἄρα ταύτην τὸ σύστημα τοῦ νομοσχεδίου εἶναι ἐσφαλμένον καὶ διὰ τοῦτο ὑποστηρίζει τὴν ἀφαίρεσιν τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

Ἐπὶ τούτοις ἐπὶ τῇ αἰτήσει πολλῶν γινομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ἐπὶ τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, περὶ ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ἄρθρου 568 τῶν λέξεων καὶ παρ' αὐτοῦ κτλ. ἔπειτα δὲ,» ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Πλατὺ καὶ Ἰω. Ταμπακοπούλου, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀπέρριψεν αὐτὴν διὰ ψήφων 65 κατὰ 10.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν γνωμοδότησιν τῆς Εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	N	Σταμάτιος Μήτσας	
Δημήτριος Ὀρεινός		Ἀνδρέας Ζέρβας	N
Ἀντώνιος Βενιζέλος	O	Γ. Γιαλδάσης	O
Π. Καμπάνης		Ν. Γρανίτσας	O
Γ. Καΐρης		Γ. Βελῆς	O
Ἀντ. Καμπάνης		Γ. Σιρπάνος	O
Δημήτριος Τσόκρης		Σ. Χ. Στεφανόπουλος	O
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Λύσανδρος Βιλαέτης	
Νικόλας Ἰατρός		Ἀνδρέας Αὐγερινός	
Γεώργιος Σκοῦρος		Σόλων Κρεστενίτης	O
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	O	Δημήτριος Ἀθανασίου	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Γεώργιος Διαμάντης	N
Σταῦρος Βλάχος		Ν. Βαρβαρῆγος	O
Ἠλίας Καραγιάννης		Α. Δεκιγάλας	N
Σωτήριος Στράτος	O	Ἰω. Λορεντσιάδης	
Δημήτριος Νάκος	O	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	N
Φίλων Φίλωνος	O	Λεων. Ν. Πετμεζᾶς	O
Θεόδωρος Γρίβας		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Νικόλαος Τσέλιος	O	Ἠλίας Παππαδαῖος	
Π. Ταντσρίας	O	Γεώργιος Περωτής	O
Δ. Π. Πετροπουλάκης	O	Ἰωάννης Ζάρκος	O
Θ. Τσαντεκάκης		Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Γεώργιος Κονδύλης		Α. Κοντόσταυλος	
Α. Παπαθανασίου	O	Βελισάριος Νικολαΐδης	O
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	O	Ἰωάννης Μπαλάφας	O
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Κωνστ. Πλαπούτας	

Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	N	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	N
Πέτρος Δελιγιάννης		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	
Ἀνδρέας Σοφιανός	O	Νικόλαος Πιεράκος	O
Ἐμ. Ἀντίπας	O	Γρηγόριος Πατριαρχέας	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Στ. Καπετανάκης	
Εὐθ. Κανελλόπουλος		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Γ. Πανοπριφτόπουλος		Χ. Χριστόπουλος	
Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	O	Π. Κανελλόπουλος	O
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Νικόλαος Μοσχούλας	O
Νικόλαος Ματθαίου	O	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	
Ν. Χ. Παναγιώτου	O	Ν. Πανουριᾶς	
Σ. Κοπανίτσας		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	O
Ἰω. Βαλασόπουλος	O	Κωνσταντῖνος Βλάμης	
Ν. Λεώπουλος	N	Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Γ. Π. Γιατράκος	O	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Λουκᾶς Στεράνου	O	Π. Πατρινὸς	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος		Χρ. Τσαλαμιδᾶς	O
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	O	Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης		Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	O
Γ. Ν. Ρεβελιώτης		Ἠλίας Καράπαυλος	O
Β. Π. Δημητρακόπουλος		Γεώργιος Μπάστας	
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	O	Ἰω. Σκαβέντσος	O
Α. Μαυροειδής	O	Γ. Νικολάου	O
Α. Τσάκας	O	Μιχαὴλ Σολωμὸς	
Γ. Κεράλας	O	Κωνστ. Πλατύς	N
Κ. Κουρκουμέλης	O	Γεώργιος Ναύτης	N
Γ. Γουλιμὴς	O	Ἀν. Ρενουάρδος	O
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	O	Ἰωάννης Σαγρέδος	O
Παναγιώτης Παπατσώνης		Παναγιώτης Ψάθης	O
Σπ. Ἀντωνόπουλος	O	Ἀντ. Ἀρμάος	O
Ἰω. Προβελέγιος	O	Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Ἰω. Ταταράκης		Κυριάκος Πανηρόπουλος	
Σ. Βαρότσης	O	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	O
Χ. Σουμαρίπας		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	O
Δ. Δημητρακόπουλος		Δημήτριος Στάϊκος	O
Μ. Μιχαλόπουλος	O	Βασίλειος Κριεζῆς	
Α. Παπαδημητριάδης	O	Κυριάκος Δουζίνας	O
Ν. Καναβὸς		Δημήτριος Βουδούρης	O
Ἰωάννης Εὐσταθίου		Παντολέων Κουντουριώτης	O
Γεώργιος Ἰατρός		Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	O

Πέτρος Χ. Πέτρου	Ο	Αὐγερινὸς Ἀδέρωρ	
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς		Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Εὐαγγέλης Καντογιάννης	Ο	Α. Μάντζαρης	
Σ. Σκουμπουρδής			

Ἀκολούθως ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν προσθήκην τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 565, ὅπερ συμπεριελήφθη ἐν τῷ νομοσχεδίῳ κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, μεθ' ἧς καὶ ὁ ὑπουργὸς συνεφώνησε κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συζητήσεως.

Γενομένης δὲ τελευταίου καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ψηφολέκτας, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον μετὰ τῆς προσθήκης καὶ τοῦ ἄρθρου 565 διὰ ψήφων 66 κατὰ 2, ἀρνηθέντων 4· ἔχει δ' οὕτως.

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον μοναδικόν.

«Τὰ ἄρθρα 565 καὶ 568 τῆς ποινικῆς δικονομίας τροποποιοῦνται ὡς ἕπεται.

»565. Ἡ ἀποκατάστασις δὲν γίνεται εἰ μὴ πέντε ἔτη μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ἢ τὴν παραγραφὴν τῆς ποινῆς, καὶ μόνον ἂν ὑπάρχωσι ἀποδεικτικὰ τῶν κατὰ τόπον Ἀρχῶν, ἐπικυρωμένα παρὰ τοῦ Ἐπάρχου, περὶ τῆς κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο καλῆς διαγωγῆς· εἰσάγεται εἰς τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον τῶν Ἐφετῶν, καὶ κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου ἀπονέμεται παρὰ τοῦ Βασιλέως, συμφώνως μὲ τὰ ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις ὡρισμένα.

»568. Ἡ ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως γνωμοδότησις ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ παρὰ τοῖς Ἐφέταις Εἰσαγγελέως εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον, καὶ παρ' αὐτοῦ πρῶτον μὲν εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον πρὸς γνωμοδότησιν, ἔπειτα δὲ εἰς τὸν Βασιλέα πρὸς ἀπόφασιν. Ἡ δοθεῖσα ἀποκατάστασις δημοσιεύεται ἐπιμελείᾳ τοῦ παρὰ τοῖς Ἐφέταις Εἰσαγγελέως, καὶ γράφεται εἰς τὸ περιθώριον τοῦ πρωτοτύπου τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροπολογίας τοῦ ἄρθρου 568 τῆς ποιν. δικονομίας, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ο	Ἀνδρέας Αὐγερινός	
Δημήτριος Ὀρεινός		Σόλων Κρεστενίτης	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	
Π. Καμπάνης		Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Γ. Καΐρης		Ν. Βαρβαρέγος	Ν
Ἀντ. Καμπάνης		Α. Δεκιγάλας	ἀρνεῖται
Δημήτριος Τσόκρης		Ἰω. Λορεντσιάδης	
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	ἀρνεῖτ.
Νικόλαος Ἰατρός		Δεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Γεώργιος Σκούφος		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Ἠλίας Παπαδαῖος	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Γεώργιος Περωτᾶς	Ν
Σταῦρος Βλάχος		Ἰωάννης Ζάρκος	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης		Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Σωτήριος Στράτος	Ν	Α. Κοντόσταυλος	
Δημήτριος Νάκος	Ν	Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν
Φίλων φίλωνος	Ν	Ἰωάν. Μπαλάφας	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Κωνστ. Πλαπούτας	
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν
Π. Τανταρίας	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Ἀνδρέας Σαφιανός	Ν
Θ. Τσαννετάκης		Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Γεώργιος Κονδύλης		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Α. Παπαθανασίου	Ν	Εὐθ. Κανελόπουλος	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Γ. Πανοπριωτόπουλος	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Ν
Σταμάτιος Μήτσας		Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Ἀνδρέας Ζέρβας	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	Ν
Γ. Γκολδάκης		Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν
Ν. Γρανίτσας	Ν	Σ. Κοπανίτσας	
Γ. Βελῆς	Ν	Ἰω. Βλασόπουλος	Ν
Γ. Σιρπάνος	Ν	Ν. Λεώπουλος	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Γ. Γιατράκος	Ν
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης		Λουκᾶς Στεφάνου	Ν

Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	•	Κωνσταντῖνος Βλάμης	• • •
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	• • N	Ἀνδρέας Χ. Λόντος	• • •
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης	• • •	Π. Καλαμογδάρτης	• • • •
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	• • • •	Π. Πατρινός	• • • • • •
Β. Π. Δημητρακόπουλος	• •	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	• • • • N
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	• N	Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	• • •
Α. Μαυροειδής	• • • • N	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	• • N
Ἀναγνώστης Τσάκας	• • • N	Ἠλίας Καράπαυλος	• • • N
Γ. Κεφάλας	• • • • • N	Γεώργιος Μπάστας	• • • •
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	N	Ἰωαν. Σκαβέντσας	• • • • N
Γ. Γουλιμής	• • • • N	Γ. Νικολάου	• • • • • • N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	N	Μιχαὴλ Σολωμὸς	• • • •
Παναγιώτης Παπατσώνης	•	Κωνστ. Πλατύς	• • ἀρνεῖται
Σπ. Ἀντωνόπουλος	• • • N	Γεώργιος Ναύτης	• • • • O
Ἰω. Προβελέγιος	• • • • N	Ἀν. Ρενουάρδος	• • • • • N
Ἰω. Ταταράκης	• • • • •	Ἰωάννης Σαγρέδος	• • • • N
Σ. Βαρότσης	• • • • • • N	Παναγ. Ψάθης	• • • • • N
Χ. Σουμαρίπας	• • • • •	Ἀντ. Ἀρμάος	• • • • • N
Δ. Δημητρακόπουλος	• • •	Δημ. Πολυχρονόπουλος	• • •
Μ. Μιχαλόπουλος	• • • • N	Κυριάκος Πονηρόπουλος	• •
Α. Παπαδημητριάδης	• • N	Ἀναγν. Παπατσώρης	• • • N
Ν. Καναβός	• • • • • •	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	• • • N
Ἰωάννης Εὐσταθίου	• • • •	Δημ. Στάϊκος	• • • • • N
Γεώργιος Ἰατρός	• • • • •	Βασίλειος Κριεζής	• • • •
Γεώργ. Μαδεμοχωρίτης ἀρνεῖται		Κυριάκος Δουζίνας	• • • • N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	• •	Δημήτριος Βουδούρης	• • • N
Νικόλαος Πιεράκος	• • • N	Παντολ. Κουντουριώτης	• • •
Γρηγόριος Πατριαρχέας	• • •	Σταμάτιος Γ. Δακός	• • • N
Στ. Καπετανάκης	• • • •	Πέτρος Χ. Πέτρου	• • • • N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	• •	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	• • •
Χ. Χριστόπουλος	• • • • •	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	• N
Π. Κανελόπουλος	• • • • N	Σ. Σκουμπουρδῆς	• • • • •
Νικόλαος Μοσχούλας	• • • N	Αὐγερινὸς Λέβερος	• • • •
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβής	• • •	Νικόλαος Β. Μπουδούρης	• •
Ν. Πανουργιᾶς	• • • • •	Α. Μάντσαρης	• • • • • •
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	• • • • • N		

Παρελθὼν ἐνταῦθα ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ παρατάσεως τῆς ἀναβολῆς τοῦ περὶ γραμματοσήμου νόμου, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Σπουδαῖοι δισταγμοὶ ἀνεφύησαν ὡς πρὸς τὸ κατορθωτὸν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀπὸ 17 Μαΐου 1855 ΣΠΘ'. νόμου περὶ γραμματοσήμου.

Πρὸς ἄρσιν τούτων ἐλήφθη πρόνοια ν' ἀναθεωρηθῇ ὁ νόμος ὅπως ἐπενεχθῶσιν εἰς αὐτὸν αἱ ἀναγκαῖαι τροποποιήσεις, ὥστε νὰ καταστῇ ἑρμηνὴ καὶ εὐχερὴς ἡ ἐφαρμογή του.

Ἐπειδὴ δὲ ἕως ὅτου περαιωθῇ ἡ προκειμένη ἐργασία, καὶ ἕως ὅτου προπαρασκευασθῶσι τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα θέλει παρέλθει κατ' ἀνάγκην ἱκανὸς χρόνος, δὲν εἶναι δὲ ἔννομον νὰ ἐξακολουθῇ νὰ μένῃ ὁ νόμος ἀνεκτέλεστος χωρὶς ν' ἀναστηλῇ ἡ ἐκτέλεσίς του δι' ἑτέρου νόμου, συνετάξαμεν νομοσχέδιον παρατεῖνον τὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουνίου 1856 ΤΑΓ'. νόμου ἐπιτραπεῖσαν ἀναβολὴν ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ· καὶ λαβόντες τὰς διαταγὰς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Φεβρουαρίου 1858.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ, Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ, ὡς ἔχει, εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν,

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον Μοναδικόν.

Ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουνίου 1856 ΤΑΓ'. νόμου ἐπιτραπεῖσα ἀναβολὴ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 17 Μαΐου 1855 ΣΠΘ'. νόμου περὶ γραμματοσήμου παρατείνεται ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς

ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ὁ δὲ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς δευτέρας τὴν συζήτησιν τῆς ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΓΔΟΥΡΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Διαμάντης
Κ. Ποντηρόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΓ'.

Τῆς 3 Μαρτίου 1838.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις ὅτι ἡ εὐλογία ἐν Ἀφρικῇ τὸ πρῶτον ἀναφανεῖσα, διεδόθη καθ' ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ὑπῆρξεν ἡ σκληροτέρα μάστιξ τῆς ἀνθρωπότητος, ὡς θανατώσασα ὄσους οὐδὲ τὸ πῦρ ἢ ὁ σίδηρος. Δύω αἰῶνες παρῆλθον ἀπὸ τῆς ῥιζοποιοῦ διαδόσεώς της ἕως οὗ παρετήρησεν ὁ ἄνθρωπος ὅτι, ἂν ἐμβολιάζετο διὰ τῆς αὐτῆς ὕλης τῆς εὐλογίας, καθίστατο ἧττον σκληρὰ ἡ ἀσθένεια. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν ὑπῆρξε σωτήριον μέσον, διότι πολλάκις ὁ ἀπὸ ὕλην εὐλογίας ἐμβολιασθεὶς ὑπέμεινεν ὅλας τὰς συνεπείας τῆς νόσου ταύτης. Κατὰ τὰς ἀρχὰς ὅμως τοῦ αἰῶνος τούτου ὁ εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότητος Γέννερ παρετήρησεν, ὅτι οἱ ἔργον ἔχοντες τὸ ἀμέλγειν τὰς βοῦς δὲν προσβάλλοντο ἐκ τῆς εὐλογίας, διότι ἐν τοῖς μαστοῖς τῶν βοῶν ὑπάρχει ὕλη τις ἡ δαμαλὶς ἐπονομασθεῖσα, ἥτις ἀποκρούει τὸ νόσημα. Ἠθέλησε λοιπὸν νὰ δοκιμάσῃ τὸν διὰ τῆς ὕλης ταύτης ἐμβολιασμὸν καὶ ἐπέτυχε ν' ἀπαλλάξῃ τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τῆς προσβολῆς τῆς νόσου ταύτης. Τὸ φάρμακον ἐπομένως τοῦτο ἐγενικεύθη καὶ καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην αὐστηροὶ νόμοι ἐπέβαλον τὸν διὰ τῆς δαμαλίδος ἐμβολιασμόν. Τὸ σωτήριον τοῦτο μέσον εἰσήχθη εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀγῶνος, ἐπειδὴ ὅμως ὁ ἐμβολιασμὸς ἐγίνετο ὑπὸ ἰδιωτῶν, κουρέων καὶ τῶν τοιούτων, ἡ Κυβέρνησις ἠθέλησε νὰ ἀναθέσῃ τὸ ἔργον εἰς ἐπιστήμονας, καὶ τὸ ἀνέθηκεν εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις νομοϊατροὺς. Ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ νομοϊατροὶ εἰς ἄλλας ἀσχολούμενοι ἐργασίας δὲν ἀφιερώθησαν εἰς τὸν ἐμβολιασμόν, ἐκ τούτου δὲ ἡ Κυβέρνησις

ἠναγκάσθη νὰ ἀναθέσῃ πάλιν τὸ ἔργον εἰς ἰδιώτας, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ κινδυνώδες καὶ πλημμελές, διότι ἐν τῇ ἀγνοίᾳ των, ἀδιαφόρως ἐμβολιάζοντες τὸν ἄνθρωπον ἐν οἱᾳδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκηται καταστάσει, εἴτε πυρέσσοντα εἴτε μή. Ἀλλ' ἐνῷ καὶ τοῦτο δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἀδιάφορον, πολλάκις οἱ ἔχοντες τὸ καθῆκον τοῦτο δὲν ἐμβολιάζουσι ποσῶς τοὺς κατοίκους καὶ ὁ ἐμβολιασμὸς κατέστη παρ' ἡμῖν ἰδανικός. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ φέρῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν δέουσαν θεραπείαν, διότι ἂν ἐπισκηψῃ ἐπιδημία, κίνδυνος εἶναι μὴ ἀπολέσωμεν τὰ 2/3 τοῦ πληθυσμοῦ ἡμῶν. Τὸ πανεπιστήμιον κατ' ἔτος χορηγεῖ διπλώματα διδακτόρων τῆς ἰατρικῆς καὶ οἱ λειτουργοὶ τῆς ἐπιστήμης ταύτης πολλαπλασιάζονται, ἀλλὰ δὲν δύνανται ν' ἀποκατασταθῶσιν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, διότι ἐλλείπει ἡ εὐζωΐα, τὰ μέσα τοῦ πορισμοῦ των καὶ ἐν τι θέλγητρον, ἃ δύναται νὰ τοὺς προσηλώσῃ ἐκεῖσε. Ἐν τούτοις, ἐνῷ διὰ τὴν κατωτέραν παιδείαν ἐφρόντισε τὸ δημόσιον καὶ οἱ δῆμοι νὰ πληρώνωσι δημοδιδασκάλους, δὲν ἔπρεπε νὰ λησθῇ καὶ ἀνάλογος πρόνοια διὰ τὴν ὑγείαν καὶ ὕπαρξιν τῶν κατοίκων; Φρονεῖ λοιπὸν ὅτι ἀνὰ δύω δήμους πρέπει νὰ διορισθῇ εἷς ἰατρὸς ἐπιστήμων, ὅστις νὰ πληρώνηται ὑπό τε τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν δήμων, καὶ ἀναλάβῃ πρὸς τοῖς ἄλλοις τὰ ἔργα τοῦ ἐμβολιαστοῦ. Κπειδὴ δὲ ἐνδέχεται νὰ τῷ γίνῃ ἡ παρατήρησις ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ἡμῶν θέσις δὲν ἐπιτρέπει τοιούτας δαπάνας, λέγει, ὅτι συνεπείᾳ τοῦ μέτρου τούτου δύναται νὰ καταργήσῃ ἡ Κυβέρνησις τὰς θέσεις τῶν νομοϊατρῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ἰατρῶν, διὰ τὴν μισθοδοσίαν τῶν ὁποίων καὶ δι' ἄλλα τινὰ ἔξοδα ἀπαιτοῦνται 60,000 δραχμῶν ἐτησίως. Τὴν ποσότητα λοιπὸν ταύτην δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν ὑπὲρ τῶν διορισθησομένων δημοτικῶν ἰατρῶν. Κὰν δὲ ἡ ποσότης αὕτη δὲν ἐπαρκῇ, διὰ τί νὰ μὴ προσθέσωμεν καὶ τι περιπλέον χάριν τῆς δημοσίου ὑγείας; Διὰ τοῦ διορισμοῦ δημοτικῶν ἰατρῶν θέλει παύσει πᾶν εἶδος ἐπιδημίας καὶ ἡ δημόσιος ὑγεία ἐξασφαλίζεται. Ἄλλως οἱ ὑπάρχοντες νομοϊατροὶ καὶ διὰ τὸ εὐτελὲς τῆς μισθοδοσίας των καὶ διὰ τὰς συνεχεῖς αὐτῶν μεταβέσεις δὲν ἐκπληροῦσι πολὺ τὸ καθῆκόν των καὶ ἐξασκοῦσι μᾶλλον ἰδιαιτέρως τὴν ἐπιστήμην αὐτῶν. Δύναται δὲ νὰ εἰπῇ, ὅτι οὐδέποτε ἐγένετο ἐκ μέρους τῶν νομοϊατρῶν ταχτική τις περιοδεία, οὐδέποτε ἐνήργησαν οἱ ἴδιοι ἐμβολιασμόν, καὶ εἰς μόνην περιορίζονται τὴν ἐπιθεώρησιν νεοσυλλέκτων ἢ τὴν σύνταξιν ἐκθέσεων ἰατροδικαστικῶν. Εἶναι δίκαιον νὰ διατηρῶνται

ται ἵνα περιορίζωνται εἰς ταῦτα μόνον τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἄλλως δύνανται νὰ ἐνεργήσωσι καὶ οἱ ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν νομῶν ὑπάρχοντες ἰατροί. Ἐκτὸς δὲ τούτου εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν νομῶν δύνανται νὰ διορισθῶσι δημόσιοι ἰατροί, οἵτινες ἐπὶ μικρᾷ δαπάνῃ νὰ ἀναλάβωσι πᾶν τοιοῦτον ἔργον.

Διὸ συμπεραίνει ὅτι, ὅπως γενικευθῶσι τὰ ἐκ τοῦ ἐμβολιασμοῦ καλὰ πρέπει νὰ ἐμψυχώσῃ ἡ Κυβέρνησις τοὺς ἐκ τοῦ πανεπιστημίου ἐξερχομένους νέους, ἵν' ἀποκατασταίνωνται εἰς τὰς ἐπαρχίας, καὶ τροποποιηθῇ ἀναλόγως ὁ περὶ ἐμβολιασμοῦ νόμος. Μεταβαίνων δ' ἤδη εἰς ἕτερον ἀντικείμενον, παρατηρεῖ ὅτι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ὡς πάντες γνωρίζουσιν, ὁ ἐπὶ τῶν χρημάτων τόκος ἐστὶν ὑπέρμετρος καὶ, δύναται νὰ εἴπῃ, μυθώδης. Ὁ γεωργός, τοῦ ὁποίου ἡ ἀσθενεῖ τὸ τέκνον ἢ ἀπωλέσθη ὁ βοῦς καὶ πρέπει νὰ τὸν ἀναπληρώσῃ, λαμβάνῃ ἀνάγκην ὀλίγον πρὸ τῆς συγκομιδῆς τοῦ καρποῦ του **100—150** δραχμῶν. Προστρέχει ἑπομένως εἰς δανειστήν, ἀλλ' ἐπειδὴ οὔτε ἐγγυητὴν οὐδ' ἄλλην τινὰ ἀσφάλειαν δύναται νὰ προσφέρῃ, συμφωνεῖ νὰ πωλήσῃ πρὸς τὸν δανειστὴν τὸ παραχθησόμενον αὐτοῦ προϊὸν εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας καὶ τὸ παραχωρεῖ πολλάκις ἕνα μῆνα πρὸ τῆς παραγωγῆς. Οὕτω δ'ἐν διαστήματι ἑνὸς μηνὸς καταντᾷ νὰ πληρώσῃ τὸν ἀπανθρωπότερον τόκον, ὅστις δύναται νὰ ἀναβῇ εἰς **1,200** τοῖς **100**, καὶ ἂν τυχὸν δὲν παράξῃ, βιάζεται νὰ πωλήσῃ τὰ κτήνη, τὰ ἐργαλεῖα του, πᾶν ὅ,τι ἔχει, διὰ νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ χρέος του· Δὲν εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη νὰ ληφθῇ ἡ πλέον σύντονος πρόνοια ὑπὲρ τῶν γεωργῶν; Δὲν εἶναι ἀπορίας ἄξιον διὰ νὰ μὴ γίνῃ ποτὲ λόγος περὶ τῆς θλιβερᾶς θέσεώς των; Δὲν ἔπρεπε διὰ παντὸς μέσου νὰ συστηθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι ὑπὲρ τῶν γεωργῶν Τράπεζαι; Ἀλλὰ θέλουσι τῷ εἴπει καὶ ἐνταῦθα, ὅτι ἐλλείπουσιν οἱ ἀναγκαῖοι χρηματικοὶ πόροι. Ὁ λόγος οὗτος εἶναι βέβαια ἰσχυρός, ἂν ὅμως ἡ Κυβέρνησις ἀπετείνετο εἰς τὴν φιλογένειαν τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁμογενῶν καὶ τοῖς κατεδείκνυε τὴν ἐπικειμένην πρὸς τοῦτο ἀνάγκην, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι οἱ χορηγοῦντες πρὸς σύστασιν ἀκαδημιῶν καὶ Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων ἀσμένως ἤθελον δεχθῇ νὰ καταθέσωσι μικρόν τι μέρος τῶν κεφαλαίων των πρὸς σύστασιν γεωργικῶν Τραπεζῶν, ἀφοῦ μάλιστα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀρκοῦσι δύω ἢ τρία ἑκατομμύρια.

Ἐπιλαμβανόμενος δὲ καὶ ἄλλου τινὸς ἀντικειμένου, παρατηρεῖ, ὅτι ἐν ὅσῳ ἡσυγκοινωνία μας μένει εἰς ἣν εὑρίσκεται κατάσασιν, ἐνῷ πανταχοῦ τῆς Εὐρώπης τὰ διαστήματα ἐμηδενίσθησαν διὰ

τοῦ ἀτμοῦ καὶ μεταφέρεται ἐν ἀκαρεῖ πᾶν ἐμπόρευμα, ἡμεῖς δὲν πρέπει νὰ ἐλπίσωμεν τὴν ἐλαχίστην πρόοδον εἰς τὴν γεωργίαν, καὶ τὸ ἐμπόριόν μας θέλει μαραίνεσθαι ἀντὶ νὰ προοδεύσῃ. Τὴν ἀνάγκην ταύτην ἠσθάνθη ὅλος ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰς κοινὰς εὐχὰς ὑπακούασα ὑπέβαλε τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς τὰς Βουλὰς νόμον, δι' οὗ ἀπεφασίσθη ἡ κατασκευὴ **17** λεωφόρων τῶν μάλιστα χρησίμων εἰς τὴν συγκοινωνίαν. Ἀλλ' ἀτυχῶς, ἐνῷ ἐν ἔτος παρῆλθε, δὲν κατωρθώθη οὐδὲ τὸ σχέδιον τῶν λεωφόρων νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον οἱ ἐπιφορτισθέντες τὸ ἔργον τοῦτο. Ἐντεῦθεν ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ ζητήσωμεν τὴν συνδρομὴν τοῦ γενναίου ἔθνους τῶν Γάλλων, ἡ δὲ Κυβέρνησις τοῦ Αὐτοκράτορος ἀπέστειλεν ἡμῖν μηχανικὸν ἐπιτήδειον, ὅπως διευθετήσῃ τὰ τῆς ὁδοποιΐας. Ἀλλ' ἂν καὶ ὁ μηχανικὸς οὗτος ἀνταξίως μισθοδοτούμενος, διατελεῖ ἐνταῦθα πρὸ ἓξ μηνῶν, ἂν καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθον εἰς σύμπραξιν αὐτοῦ εἰς **conducteur**, **deux piguers** καὶ τρεῖς ἐργάται, οὐχ' ἧττον οὐδὲ βῆμα ἐγένετο ὑπὲρ τῆς ὁδοποιΐας μας. Μακρὰν τοῦ ν' ἀποδώσῃ ὀλιγωρίαν εἰς τὸν φιλόπατριν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν ἢ νὰ πιστεύσῃ εἰς τὰς ἀντιπράξεις τὰς ἀποδιδομένας εἰς τοὺς ἐντίμους ἀξιωματικοὺς τοῦ ἡμετέρου μηχανικοῦ, τοσοῦτον ἐπιθυμοῦντας τὴν πρόοδον τῆς ὁδοποιΐας, ἀγνοεῖ τί νὰ εἴπῃ περὶ τῆς βραδύτητος ταύτης, εἰς ποῖον κακὸν δαίμονα ν' ἀποδώσῃ τὴν τοιαύτην κατάστασιν τῶν πραγμάτων, διότι δὲν δύναται νὰ πιστεύσῃ ὅτι παραγνωρίζεται ἡ ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης ὠφέλεια καὶ καθίστανται ὑπεύθυνοι οἱ τὴν πρόοδον τοῦ ἔθνους παρεμποδίζοντες. Ἂς παύσῃ πρὸς θεοῦ, ἡ περαιτέρω ἀναβολὴ, καὶ ἕκαστος ἐκπληρῶν τὸ καθῆκον αὐτοῦ, ἂς σπεύσῃ νὰ συμπράξῃ εἰς τελειοποίησιν τῆς συγκοινωνίας μας. Ἡ Ἀλγερία, ἡ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἔρημος καὶ βάρβαρος, διασχίζεται ἤδη ὑπὸ ὡραίων λεωφόρων, δὲν θέλει δὲ παρέλθει καιρὸς καὶ θέλομεν ἰδεῖ αὐτὴν ὁμοιάζουσαν πόλιν ἀνθοῦσαν τῆς Εὐρώπης. Ἂς ἐξυπνήσωμεν ταχέως, μήποτε ἡ βραδύτης ἡμῶν συγκρινομένη μὲ τὴν μυθώδη ταχύτητα τῆς Εὐρώπης, μᾶς καταστήσῃ τοσοῦτον ὑπερημέρους, ὥστε νὰ μὴ δυνάμεθα οὐχὶ νὰ συναγωνιαθῶμεν, ἀλλ' οὐδὲ ν' ἀτενίσωμεν τὴν εὐτυχίαν τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν. Δὲν πρέπει νὰ κολακευώμεθα ὅτι πολλὰ ἐπράξαμεν μετὰ τὸν πλέον καταστρεπτικὸν πόλεμον ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, διότι ἂν τοῦτο εἶναι ἀληθὲς, ἐπίσης ἀληθὲς εἶναι ὅτι εἰς τὸν παρόντα αἰῶνα τὰ ἔτη πρέπει νὰ λογίζωνται ἑκατονταετηρίδες, καὶ ἐν ἑκάστῳ

ἐνιαυτῷ γίνονται τοσαῦται πρόοδοι διὰ τῶν ἀνακαλύψεων, ὅσαι δὲν ἐγίνοντο εἰς τὴν ἀλληλουχίαν αἰώνων. Ὅστις φρονεῖ τοὐναντίον, νομίζει ὅτι ἀφάλλει καὶ θέλει ἔχει εὐθύνην μεγάλην. Δύνανται ὅμως νὰ τὴν εἴπωσιν, ὅτι, μὴ ὑπάρχοντος ἀναλόγου πλεθυσμοῦ, ἡ ὁδοποία ἢ δὲν κατορθοῦται ἢ δὲν θέλει συντηρηθῇ. Ἀλλ' ἐκ τῆς πείρας ἀπεδείχθη ὅτι ἡ συγκοινωνία ἐπισύρει τὸν πλεθυσμὸν καὶ πολλαπλασιάζει τοὺς κατοίκους. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν μόλις ἀποφασίζεται νὰ διεξθῇ σιδηρόδρομος ἐξ ἑνὸς ἀκατοικήτου μέρους, καὶ ὡς ἐκ μαγείας ὁ πλεθυσμὸς συγκεντροῦται πέριξ τοῦ σιδηροδρόμου καὶ πολυπληθεῖς ἐγείρονται πόλεις ὡς οἱ σπαρτοὶ ἄνδρες τοῦ Κάδμου. Πιστεύει λοιπὸν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐπιστρέψει ὅλην αὐτῆς τὴν προσοχὴν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς συγκοινωνίας, θεωροῦσα ταύτην ὡς τὸ λυσιτελέστερον τῶν κατορθωμάτων της, διότι ἡ συγκοινωνία μετὰ τῆς ἀτμοπλοΐας θέλει δώσει ζωὴν εἰς τὴν γεωργίαν καὶ τὸ ἐμπόριον· ἄλλως καὶ ταῦτα καὶ ἡ ἀτμοπλοϊκὴ ἑταιρία θέλουν μαρανθῇ, καὶ θέλομεν ἐρελκύσει τὴν δικαίαν μοιρὴν τῶν ξένων, ὅτι δὲν κατέστημεν ἔτι ἱκανοὶ νὰ ἔχωμεν ὁδοποιΐαν καὶ ἀτμοπλοΐαν.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι λίαν εὐχάριστος εἶναι ἡ σημερινὴ θέσις τῆς Βουλῆς, διότι ἀνωτέρω εἰς βουλευτὰς, εἰς ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ ἐπεκαλέσθη τὴν θεραπείαν τινῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ. Ἂν δὲ καὶ πολλοὶ χρειάζονται πόροι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἀγορεύσαντος προτεθέντων, εὔχεται νὰ εὑρεθῇ ἡ Κυβέρνησις εἰς θέσιν νὰ πραγματοποιήσῃ αὐτὰ ὡς ἀληθῶς ἀναγκαῖα καὶ ἐπωφελῆ. Ὅταν δ' ἄρῃ τὴν ὁδοποιΐαν παρατηρεῖ, ὅτι τὸ ἀναφέρεσθαι εἶναι δικαίωμα ἱερὸν τοῦ πολίτου καὶ ὡς τοιοῦτον καθιερώθη ὑπὸ τοῦ Συντάγματος. Συνεπεία τοῦ δικαιώματος τούτου τῷ ἐδόθη ἀναφορὰ 250 συμπολιτῶν του, ὅπως ὑποβάλῃ αὐτὴν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Τὸ περιεχόμενον τῆς ἀναφορᾶς ἀποβλέπει τὴν ἐνεργουμένην ἐν τοῖς δήμοις τῆς Ἀττικῆς, μάλιστα δὲ τῶν Ἀθηνῶν ὁδοποιΐαν, καὶ φέρει τὰς ὑπογραφὰς ἀριστευόντων, παραπονουμένων ὅτι ἐπιβάλλεται καὶ εἰς αὐτοὺς ἐργασία ἐναντίον τῶν παραχωρουμένων αὐτοῖς προνομίων διὰ τοῦ νόμου τοῦ **1836**. Γνωστὸν εἶναι ὅτι ὁ νόμος τοῦ **1852** ὁ καθιερῶν τὴν δι' ἀναγκαστικῆς ἐργασίας ὁδοποιΐαν, ἐν ᾧ ἐξαιρεῖ ὡρισμένως τοὺς ἱερεῖς, τοὺς στρατιωτικοὺς κλπ, δὲν φέρει ἐξαίρεσίν τινα ὑπὲρ τῶν ἀριστευόντων· οἱ δὲ ἀναφερόμενοι φρονοῦσιν ὅτι ὅτι ὁ νόμος τοῦ **1836** τοὺς ἀπαλλάττει καὶ τῆς ὑποχρεώσεως τῆς ὁδοποιΐας. Ἐνταῦθα λοιπὸν ἀγνοεῖ μὲν ἂν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσω-

τερικῶν ὑπουργὸς εὑρέθη εἰς θέσιν νὰ δώσῃ διασάφησίν τινα εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ περὶ ὁδοποιΐας νόμου, ἀλλὰ νομίζει ὅτι, ἐπειδὴ τοιαύτη τις διασάφησις ἀπαιτεῖται, πρέπει νὰ γίνῃ ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων. Διὸ προτείνει νὰ σταλῇ ἡ ἀναφορὰ πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν, καὶ προσερχόμενος ἡμέραν τινὰ, νὰ ἐκθέσῃ πρὸς τὴν Βουλὴν τὴν ἰδέαν του, ἂν φρονῇ δηλονότι ὅτι καὶ οἱ ἀριστευσάντες ὑπάγονται ἢ ὄχι εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἐργασίας. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου, οἱ ἀναφερόμενοι παρουσιάζουν καὶ ἄλλο τι παράπονον. Κατὰ τὸν περὶ ὁδοποιΐας νόμον, γνωστὸν εἶναι ὅτι αἱ ὁδοὶ εἰς τρεῖς ὑπάγονται κατηγορίας· εἰς ἐθνικὰς, ἐπαρχιακὰς καὶ δημοτικὰς ὁδούς. Καὶ ἐθνικαὶ μὲν εἰσὶν αἱ συνδέουσαι ἐπαρχίαν πρὸς ἐπαρχίαν· ἐπαρχιακαὶ, αἱ συνδέουσαι τὸν δῆμον τῆς πρωτευούσης ἐπαρχίας μετὰ τῶν λοιπῶν δήμων, καὶ δημοτικαὶ, αἱ συνδέουσαι, τὸν δῆμον μὲ τὰ χωρία. Παραπονοῦνται λοιπὸν οἱ ἀναφερόμενοι ὅτι ἡ δημοτικὴ ἐξουσία ἐχαρακτήρισε παρὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ νόμου ὡς δημοτικὰς ὁδοὺς τὰς ἐντὸς τῆς πόλεως εὑρισκομένας. Παρακαλεῖ ἐπομένως τὸν Κ. ὑπουργὸν νὰ λάβῃ καὶ τὴν περίστασιν ταύτην ὑπ' ὄψιν καὶ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας διαταγάς.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι κατ' ἄλλην τινὰ συνεδρίασιν ἐξέφρασε τὴν ἰδέαν του περὶ τοῦ ἀδυνάτου τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ ὁδοποιΐας νόμου, καὶ ἀπεφάνθη περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς τροποποιήσεως αὐτοῦ. Ἤδη δὲ διαφωνῶν ἐπὶ μικρὸν πρὸς τὰ ἀνωτέρω λεχθέντα, παρατηρεῖ, ὅτι, ὅπως καὶ ἂν ἤθελε τροποποιηθῇ ὁ περὶ ὁδοποιΐας νόμος, οἱ ἀριστευσάντες δὲν πρέπει νὰ ἐξαιρεθῶσι τῆς ὑποχρεώσεως, καθ' ὅσον εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι τὸ ἔθνος τιμᾷ τὸν ἀγῶνα, ἠθέλησε νὰ δώσῃ τοιοῦτον προνόμιον εἰς τοὺς ἐν αὐτῷ μονομαχήσαντας καὶ διακριθέντας, ἀλλ' ἐνόησε τοὺς πράγματι ἀγωνιστὰς, οἵτινες ἦσαν εὐάριθμοι καὶ πολλοὶ τούτων ἀπέθανον ἤδη. Κατόπιν ὅμως τοσαῦτα διενεμήθησαν ἀριστεῖα, ὅσοι ἄρρενες ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι, διὸ πολλοὶ μὴ γεννηθέντες κἂν ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος φέρουσιν ἀριστεῖον ἀγωνιστοῦ. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις κατεχράσθη τὸ ἱερὸν δικαίωμα τῶν ἀγωνιστῶν διὰ τῆς πλέον σφόδρα διανομῆς τοῦ ἀριστείου, πρέπει ν' ἀπαλλάξωμεν τοὺς τοιούτους ἀριστευσάντας ἐκ τῆς ἐργασίας, ὀλίγοι δὲ μὴ εὐτυχήσαντες νὰ λάβωσιν ἀριστεῖον πρέπει νὰ θεωρῶνται δοῦλοι αὐτῶν; Τελευταῖον, ἂν ἐξαιρέσωμεν τοὺς ἀριστευσάντας, πρέπει νὰ καταβάλωμεν τότε εἰς ἄλλο τι Κράτος ἵνα ἐργασθῇ ἀνθ' ἡμῶν, διότι πάντες φέρουσιν ἀριστεῖα. Καὶ ὁ νομοθέτης δὲ αὐτὸ τοῦτο προβλέπων,

ἐν γνώσει δὲν ἐξήρεσεν τοὺς ἀριστειούχους ἐκ τῆς ἐργασίας, ἀλλ' ὡς ἡ ἐκ τῆς ὁδοποιΐας ὠφέλεια εἶναι κοινή, οὕτως ἠθέλησε νὰ ὑποβάλῃ πάντας εἰς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἀποκρούων τὴν προδικαστικὴν ὁμιλίαν τοῦ ἀνωτέρω ἀγορεύσαντος, παρατηρεῖ, ὅτι ἔλαβεν οὗτος τὴν γενομένην κατάχρησιν ὡς ἀρχὴν καὶ διὰ τῆς ἐξηγήσεως ταύτης ἠθέλησε νὰ προσβάλῃ αὐτὴν τὴν ἀρχήν. Ἀλλ' ἡ ἐπέκτασις τῆς διανομῆς τοῦ ἀριστείου δὲν καταστρέφει τὴν προνομίαν αὐτοῦ, ἡ δὲ γενομένη κατάχρησις ἐξελέγχεται. Κατὰ τὸν νόμον τοῦ **1836**, οἱ ἀριστειοῦχοι ὡς λαβόντες ἓν προνόμιον χάριν τοῦ ἀγῶνος, δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν, ὁ δὲ περὶ ὁδοποιΐας νόμος σιωπῶν περὶ τῶν ἀριστειούχων, ἀνεγνώρισεν οὕτω τὸ κεκτημένον αὐτοῖς προνόμιον, καθ' ὅσον μάλιστα μόνον δι' ἑτέρου εἰδικοῦ νόμου δύναται νὰ τροποποιηθῇ ὁ νόμος τοῦ **1836**. Εἶπε δὲ, ὅτι ἡ κατάχρησις ἐξελέγχεται, καθ' ὅσον ἡ ἐν Ἀθήναις Συνέλευσις παρεδέχθη τὸ **1843** ὅτι δύνανται νὰ φέρωσιν ἀριστεῖον πάντες οἱ ἀγωνταὶ τότε τὸ **30** ἔτος. Ὅστις λοιπὸν, φέρων σήμερον ἀριστεῖον, δὲν ἄγει τὸ **45** ἔτος, σημαίνει ὅτι δὲν ἔχει τοιοῦτον δικαίωμα, καὶ δύναται οὐ μόνον εἰς ἐργασίαν νὰ ὑποβληθῇ, ἀλλὰ νὰ τῷ ἀφαιρεθῇ καὶ τὸ ἀριστεῖον.

Ἐξέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας ἔφερε τὸν λόγον περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ ἐμβολιασμοῦ, περὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑπερμέτρων τόκων καὶ περὶ ὁδοποιΐας, κατόπιν δ' ἐγένετο ὑφ' ἑτέρου καὶ ἡ περὶ ἀριστειούχων ἐρώτησις. Ἐφ' ἑκάστης λοιπὸν τῶν προτάσεων τούτων ἁπάντων, παρατηρεῖ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐμβολιασμὸν, ὅτι οὐ μόνον ὁ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἀγορεύσας βουλευτὴς, ἀλλὰ καὶ οἱ τῆς ἐπιστήμης ἄπειροι γνωρίζουσι καὶ ἐκτιμῶσι τὸ εὐεργετικὸν μέσον, δι' οὗ ἐξαλείφεται τὸ τῆς εὐλογίας κακόν. Ἀλλ' ὁ αὐτὸς βουλευτὴς προσέθηκεν, ὅτι παρ' ἡμῖν δὲν ἀρκοῦσι διὰ τὸν ἐμβολιασμὸν οἱ ὑπάρχοντες νομοϊατροὶ καὶ ἐπαρχιακοὶ ἰατροὶ, καὶ ὅτι ἐπιδημία τις ἐπισκήψασα, θέλει φέρει ἀδυνήρὰν θρᾶυσιν, ἐφ' ᾧ ἐπρότεινε δύω δῆμοι νὰ ἔχωσιν ἕνα δημοτικὸν ἰατρόν. Ἀληθῶς δὲ οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὡρισμένοι ἰατροὶ δὲν ἀρκοῦσιν εἰς τὰ τοῦ ἐμβολιασμοῦ, καὶ διὰ τοῦτο ἐπέτρεψεν ὁ νόμος νὰ ἔχωσι βοηθοὺς, οἵτινες νὰ τοὺς ἀναπληρῶσιν εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ ἐμβολιασμοῦ (ὡς καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν ὑπάρχει τοιοῦτος τις βοηθὸς, ὁ Ἀλμπέρτης), καθ' ὅσον εἰς ἰατρὸς δὲν δύναται, χωρὶς

νὰ μὴ ἀμελήσῃ ἄλλα σπουδαῖα καθήκοντα, νὰ ἀφιερωθῇ εἰς μόνην τὴν τοῦ ἐμβολιασμοῦ πρᾶξιν. Οἱ ἐπαρχιακοὶ ἐπομένως ἰατροὶ πέμπουσιν ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην τοὺς βοηθοὺς αὐτῶν ὅπως ἐμβολιάζωσι τοὺς κατοίκους, οἱ δὲ βοηθοὶ ὀφείλουν νὰ μεταβαίνωσι παραχρῆμα, καὶ δίδουν ἔπειτα λόγον εἰς τοὺς ἀποστέλλοντας αὐτοὺς ἰατρούς. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶναι κατηρτισμένοι δι' ὅλων τῶν ἀναγκαίων γνώσεων, δυνατὸν τῷ ὄντι νὰ μὴ ἐνεργῶσι τὸν ἐμβολιασμὸν ἐν πλήρει ἀκριβείᾳ. Καὶ εἶπε μὲν ὁ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀγορεύσας βουλευτὴς, ὅτι πρὸς θεραπείαν τοῦ πράγματος καλὸν ἦτον ἀντὶ τῶν ὑπαρχόντων νομοϊατρῶν νὰ διατηρῶμεν ἰατροὺς καθ' ὅλους τοὺς δήμους. Ἡ μικρὰ τοῦ ὅμως ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐσωτερικῶν διαμονὴ τὸν ἔπεισεν ὅτι, ἐν ᾧ ἀπαιτοῦνται **49** μάλις ἐπαρχιακοὶ ἰατροὶ, δὲν ἔχομεν οὐδὲ τὸν ἀριθμὸν τούτων, καὶ ζητοῦντες, δὲν δυνάμεθα νὰ εὕρωμεν τόσους. Ἂν λοιπὸν ἀσπασθῶμεν τὸ μέτρον τοῦ νὰ διορίσωμεν ἀνὰ ἕνα ἰατρὸν εἰς ἕκαστον δῆμον, ἔχομεν ἀνάγκην **350** περίπου ἰατρῶν· ἂν δὲ ὑπολογίσωμεν ἕνα πρὸς δύω δήμους, πάλιν ἀπαιτοῦνται **140** ἰατροὶ, καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ἀδύνατον εἶναι νὰ εὕρωμεν. Ἂν δ' ἐξέρχωνται ἰατροὶ καθ' ἑκάστην ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου, εἴτε διότι, ὡς εἶπεν ὁ βουλευτὴς, ἀγαπῶσι τὴν εὐζωΐαν, εἴτε διότι δὲν ὑπάρχουσιν ἀσθένειαι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἀποφεύγουν ν' ἀποκατασταθῶσιν ἐκεῖσε. Πρῶτον λοιπὸν ἐμπόδιον εἰς πραγματοποίησιν τῆς ἰδέας τοῦ ἀγορεύσαντος εἶναι ἡ στέρησις ἀναλόγου ἀριθμοῦ ἰατρῶν, καὶ δεύτερον, ἡ δαπάνη, ἣν ἤθελεν ἀπαιτήσει τοιοῦτον μέτρον. Ὁ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῶν νομῶν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν διοριζόμενος ἰατρὸς ἔχει, ὡς γνωστὸν, καὶ ἄλλας ἀπολαυάς, καὶ ὅμως δὲν δέχεται νὰ ὑπάγῃ ἐπὶ ἀντιμισθίᾳ δραχμῶν **100**· φαντασθῆτε ἂν δύναται νὰ ὑπάγῃ εἰς δῆμον, ὅπου δὲν θέλει ἔχει ἢ ὀλιγίστους ἀσθενεῖς. Ἐνῷ λοιπὸν θέλουσιν ἀπαιτήσει μισθὸν ἀνώτερον, συνάμα θέλομεν χρειασθῇ **140** ἰατροὺς, ἐνῷ ἤδη ἀρκοῦσι **50**. Τελευτῶν συμπεραίνει ὅτι θέλει καθυποβάλει τὸ ζήτημα εἰς τὸ Ἰατροσυνέδριον, τὸ συγκροτούμενον ὑπὸ τῶν ἀρίστων παρ' ἡμῖν ἐπιστημόνων, καὶ ἂν εὑρεθῇ καταλληλός τις τρόπος, θέλει σπεύσει νὰ βάλῃ αὐτὸν εὐθὺς εἰς ἐνέργειαν, διότι ἡ Κυβέρνησις καθῆκον ἱερὸν ἔχει νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν τοῦ λαοῦ.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν δευτέραν πρότασιν περὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑπερμέτρων τόκων, ἡ Κυβέρνησις, ὡς ἦτον χρέος

της, ἠσχολήθη πρὸ πολλοῦ ἵνα εὕρῃ τὴν δέουσαν θεραπείαν. Πρὸ δέκα ἤδη ἐτῶν εἶχε συσταθῇ ἐπιτροπή, ἧς καὶ αὐτὸς ἀπετέλει μέρος, ἀντικείμενον τῆς ὁποίας ἦτον ἡ σύστασις ἀγροτικῶν Τραπεζῶν· καὶ ἤδη δ' ἐλθὼν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, εὗρε νομοσχέδιον περὶ τούτου. Ἡ Κυβέρνησις ἐζήτησε νὰ πληροφορηθῇ ποίας ποσότητος ἔχει ἀνάγκην, ἵνα ἔλθῃ πρὸς βοήθειαν τῶν γεωργῶν, ἐκ δὲ τῶν ἐρευνῶν αὐτῆς ἐπείσθη ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ ὅρῳ ἀπαιτοῦνται 5 ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἐν ᾧ καὶ 10—15 κόδυναντο νὰ διατεθῶσιν. Οἱ πόροι ἐν τούτοις, οὓς δύναται νὰ καταβάλῃ ἡ Κυβέρνησις, δὲν ὑπερβαίνουσι τὰς 600.000 δραχμῶν, καὶ ταύτας ἀπὸ κληροδοτήματα μὴ ἐχοντα ὡρισμένην τὴν χρῆσιν, διότι εἶναι ἀσύγγνωστον νὰ μεταχειρισθῇ ἡ Κυβέρνησις τὰ κληροδοτήματα εἰς ἄλλον παρὰ τὸν ὑποδειχθέντα ὑπὸ τοῦ διαθέτου σκοπόν. Μὲ τὰς 600 λοιπὸν χιλιάδας βεβαίως δὲν δύναται νὰ κατορθωθῇ τι καὶ πρέπει νὰ καταφύγωμεν εἰς δάνειον. Κατὰ συνέπειαν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐπρότεινεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἓν νομοσχέδιον περὶ κτηματικῆς πίστεως, καὶ ἀφιεροῖ πρὸς τοῦτο τρία ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τριῶν τούτων ἑκατομμυρίων θὰ λάβῃ δανείζεσθαι ἡ ἰδία, καὶ θέλει τὰ δανείζει πρὸς 7 μὲν τοῖς 100 ἐπὶ ὑποθήκῃ μὲ χρεωλύσιον καὶ πρὸς 8 ἐπὶ ἀνοικτῷ λογαριασμῷ. Ζητεῖ ὅμως καὶ ἄλλα τινὰ προνόμια. Τὸ κατ' αὐτὸν, ἐνησχολήθη ἰδίως εἰς τὸ δεύτερον νομοσχέδιον, διότι τοιαῦτα καταστήματα σπανίως προσδούουσιν διὰ τῶν Κυβερνήσεων, καὶ διότι ἀπαιτοῦνται ἀνέλλογοι χρηματικοὶ πόροι. Καὶ εἶπε μὲν ὅτι ἐνησχολήθη εἰς τὸ μνησθὲν νομοσχέδιον, ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶναι σπουδαῖον καὶ συνέχεται μὲ τὴν ὕπαρξιν αὐτῆς τῆς Τραπέζης. Ἐκ τούτου δὲν ἠδυνήθη νὰ σπεύσῃ ὅπως γίνωνται αἱ συνεδριάσεις ταχύτερον καὶ φθάσωμεν εἰς τὸ ἐπιζητούμενον πέρας.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν ὁδοποιΐαν, εἶδε βεβαίως ὁ βουλευτὴς τὴν προσπάθειαν ἣν καταβάλλει ἡ Κυβέρνησις ὑπὲρ τοῦ σπουδαίου τούτου ἔργου· ἀλλ' εἴμεθα ἀρτιπαγὲς ἔτι Κράτος καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ πραγματοποιήσωμεν ὅλα διὰ μιᾶς τὰ καλά. Ἐνομοθετήθη λοιπὸν ἡ κατασκευὴ 17 δρόμων, διότι μακρὰν εἴμεθα τοῦ νὰ ἐπαρκέσωμεν εἰς τὴν κατασκευὴν ὅλων, καὶ ἐκλήθη τῷ ὄντι εἷς Γάλλος μηχανικὸς, ἀλλ' ἀσχολεῖται οὗτος εἰς τὸ ὀρεινὸν μέρος. Ὁμολογεῖ δὲ ὅτι, ἂν ἤκουε τὰς προτάσεις αὐτοῦ ὡς πρὸς τὴν κατάλληλον θέσιν τῆς ἀνηφόρας τῆς Κορίνθου κτλ., ἀγνοεῖ ἂν ὁ ὀργανισμὸς δὲν ἤθελεν ἐξαντλήσει

πάντα πόρον. Ἐν τούτοις συνεπείᾳ τῶν παρατηρήσεων, αἵτινες τῷ γίνωνται, ἤρχισε νὰ συμμορφοῦται μὲ τὰ μέσα ἡμῶν, καὶ θέλομεν προβῇ καλῶς εἰς πᾶν ἔργον. Μολονότι δ' ἡ δημόσις τῆς ὥρας ἐματαίωνε πᾶσαν ἐργασίαν, οὐχ ἧττον ἐπησχόλησεν ἡ Κυβέρνησις τοὺς ἐκ τῆς Γαλλίας ἐργάτας, οὐχὶ κυρίως διὰ τὴν ἐκ τῆς ἐργασίας ὠφέλειαν, ἀλλ' ἵνα διδάσκωνται παρ' αὐτῶν οἱ ἡμέτεροι. Τέλος μὴν ἀμφιβάλῃ ὁ ἔντιμος βουλευτὴς ὅτι θέλει προσπαθήσει ἡ Κυβέρνησις ἵνα καταστῶσιν ὅσον οἷόν τε χρησιμώτερα τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων τούτων.

Ἐπὶ τέλους ἁπάντων καὶ εἰς τὴν περὶ ἀριστευούχων γενομένην ἐρώτησιν, παρατηρεῖ, ὅτι δὲν τὸν λανθάνουσι τὰ ἐγερθέντα ἐν Ἀθήναις παράπονα, ὅτε ὁ ἔντιμος δήμαρχος Ἀθηνῶν ἐζήτησε νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν τὸν περὶ ὁδοποιΐας νόμον, καὶ γνωρίζει ὅτι τὸ ἐπιβαλλόμενον εἰς τοὺς πολίτας βάρος εἶναι λίαν ἐπαισθητόν. Διὰ τοῦτο μάλιστα ἔγραψεν εἰς τοὺς νομάρχας νὰ προβαίνωσι μετὰ πολλῆς περισκέψεως εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ ὁδοποιΐας νόμου. Καὶ ὅμως μ' ὅλας τὰς γινομένας συγκαταβάσεις ἀκολουθοῦν τὰ παράπονα. Ἤδη δέ, ἂν ἐξαιρέσωμεν τῆς ὑποχρεώσεως τοὺς ἀριστευούχους, οἵτινες ἀποτελοῦσι τὰ 2/3 τοῦ Κράτους, ἂς στοχασθῇ ἕκαστος ἂν τὸ 1/3 δύναται ν' ἀνθέξῃ εἰς τὸ ἔργον καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ νόμου δὲν καταστρέφεται. Ἂν δὲ παρατηρήσῃ τις, βλέπει ὅτι ὁ περὶ ὁδοποιΐας εἰδικὸς νόμος, ἐνῷ ἔρχεται εἰς ἐξαιρέσεις καὶ ἀπαλλάττει ἐκ τῆς ὑποχρεώσεως ἄλλους, σιωπᾷ περὶ τῶν ἀριστευούχων. Ἀφοῦ λοιπὸν, εἰδικὸς ὢν νόμος καὶ ἐξαιρῶν ἄλλους, σιωπᾷ περὶ τῶν ἀριστευούχων, σημαίνει ὅτι δὲν ἠθέλησε νὰ τοὺς ἐξαιρέσῃ δι' ὃν εἶπεν ἀνωτέρω λόγον. Τὸ κατ' αὐτὸν ἑπομένως ὁρίζει ὅτι ὁ νόμος εἶναι σαφὴς καὶ οἱ ἀριστευοῦχοι δὲν ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως, καὶ ἂν δὲ, θέλῃ ἡ Βουλὴ νὰ τοὺς ἐξαιρέσῃ, πρέπει νὰ ψηφισθῇ ἐπίτηδες περὶ τούτου νόμος.

Ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας ὅτι διὰ τῶν ἐπερωτήσεων οὐδεμίαν ἐσκόπευε ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸν νῦν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν εὐθύνην, καθ' ὅσον ὁ χρόνος τῆς ὑπουργείας του εἶναι εἰσέτι λίαν βραχύς, ἀλλ' οὔτ' ἄλλον τινὰ σκοπὸν εἶχον αἱ ἐπερωτήσεις του εἰμὴ τὸ ὄφελος τῆς πατρίδος. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι καὶ ἐνταῦθα καὶ ἀλλαχοῦ ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι ἐμβολιασταὶ ἐκτὸς τῶν ἰατρῶν, φαίνεται ὅτι ἀγνοεῖ τὸν περὶ ἐμβολιασμοῦ νόμον, ὅστις δὲν ἐπιτρέπει τὸν ἐμβολιασμὸν εἰμὴ εἰς μόνους τοὺς νοσοκόμους ἢ τοὺς ἐπαρχια-

κοὺς, διότι τὸ ἔργον εἶναι ἐπιστημονικὸν καὶ δεῖται μεγίστης προσοχῆς, ὁ δὲ ὑπὸ βοηθοῦ γινόμενος ἐμβολιασμὸς ἀντίκειται εἰς τὸν νόμον, καὶ ἡ παρανομία δὲν πρέπει νὰ διαιωνίζηται. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν λόγον τῆς ἐλλείψεως ἰατρῶν, ὁ λόγος αὐτὸς ἂν καὶ δὲν εἶναι ἰσχυρὸς, θέλει ὅμως μετὰ μικρὸν ἐκλείψει ὁλοτελῶς, διότι πληθὺς φοιτητῶν τῆς ἰατρικῆς σχολῆς κατ' ἔτος ἀποφοιτῶσι, καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν τοῦ νόμου πλήρη ἐφαρμογήν, ἀφ' οὗ διορθωθῶσιν αἱ ὑπάρχουσαι ἐλλείψεις αὐτοῦ.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν σύστασιν ἀγροτικῶν τραπεζῶν, γνωρίζει τὰς ἐνεργείας τῆς κυβερνήσεως καὶ ἠθέλησε μόνον ν' ἀναμνήσῃ τὴν ἀνάγκην τῆς ταχείας αὐτῶν συστάσεως, διότι εἶναι βέβαιον ὅτι πολλαὶ τοιαῦται σπουδαιόταται ἐργασίαι μένουσιν ἐκκρεμεῖς ἐπὶ πολὺν χρόνον.

Τελευταῖον δὲ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὁδοποιΐαν καὶ τοὺς ξένους οὓς ἐπὶ τούτῳ ἐφέραμεν ἐκ τῆς Εὐρώπης, ἐὰν ἐπαρουσίασαν βαρὺν προϋπολογισμὸν τῶν ἀπαιτουμένων δαπανῶν, τὸ ὑπουργεῖον δύναται νὰ ἐλαττώσῃ αὐτὸν ἀναλόγως τῶν μέσων ἡμῶν, καὶ νὰ μὴ ἀρίνωμεν αὐτοὺς διὰ τοῦτο εἰς ἀργίαν, ἀφ' οὗ μάλιστα τοσοῦτον ἀλῆθ μισθοδοτοῦνται. Ἡ εἰς Κόρινθον ἀποστολὴ τοῦ Κ. Δανιὴλ ἦτον ὅλως ἀκατάλληλος, διότι εἰς μὲν τὴν Κόρινθον ἠδύνατο νὰ ἀποστείλῃ τὸ ὑπουργεῖον ἕνα μηχανικὸν Ἕλληνα, αὐτὸς δὲ πρέπει νὰ ἀσχοληθῇ ἀποτελεσματικῶς εἰς τὸ ἔργον δι' ὃ ἐκλήθη.

Ἐπανέλαβεν ἕτερος, ὅτι ἡ Βουλὴ βεβαίως θέλει τὸν δικαιώσει, διότι αὐτὸς οὐδεμίαν ἐξέφερε περὶ ἀριστειούχων γνώμην, ὡς ἐξέλαβεν ὁ βουλευτὴς Ἱερμιονίδος, ἀλλ' ἁπλῶς παρουσιάσας μίαν ἀναφορὰν ἀριστειούχων τινῶν, ἐζήτησε ν' ἀποσταλῇ εἰς τὸν ὑπουργὸν διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν ἐν αὐτῇ ἐκτιθεμένων καὶ ἐν τινι ὡρισμένῃ ἡμέρᾳ μᾶς εἴπῃ πῶς ἐννοεῖ τὸν νόμον ὡς πρὸς τοὺς ἀριστειούχους. Ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς ἔχων, φαίνεται, ἐσχηματισμένην περὶ τοῦ ἀντικειμένου γνώμην, μᾶς εἶπεν, ὅτι οἱ ἀριστειοῦχοι ὑπόκεινται εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τῆς προσωπικῆς ἐργασίας, καθ' ὅσον ὁ νόμος δὲν συμπεριέλαβεν αὐτοὺς μεταξὺ τῶν ἐξαιρετέων. Ἀλλ' ἀρκεῖ τάχα ἡ ἁπλῆ αὕτη γνώμη τοῦ ὑπουργοῦ νὰ καταργήσῃ τὸν περὶ ἀριστειούχων νόμον τοῦ **1836**; αὐτὸς νομίζει ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν δύναται νὰ λυθῇ εἰμὴ διὰ μιᾶς αὐθεντικῆς γνώμης. Δὲν ἐννοεῖ ποτὲ νὰ ἐξαιρέσῃ οὔτε τοὺς καταχραστικῶς φέροντας τὸ ἀριστεῖον τοῦ ἀ-

γῶνος, οὐδ' αὐτοὺς τοὺς ἀληθεῖς ἀγωνιστὰς, ἐν οἷς καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος, οὐδ' ἐκ συμφέροντος ὁρμώμενος ζητεῖ τὴν ἐξαίρεσιν τῶν ἀριστειούχων, ἀλλ' ἁπλῶς λέγει, ὅτι ἀπέναντι ἑνὸς νόμου ἀπαιτεῖται ἕτερος νόμος διὰ νὰ καταργήσῃ τὴν ἰσχὺν ἐκείνου. Ἐὰν δὲ θέλετε νὰ καταστρέψητε τὸν νόμον τοῦ **1836**, δὲν πρέπει νὰ περιορισθῆτε εἰς μόνον τὸ ἀντικείμενον τῆς ὁδοποιΐας, ἀλλ' ἐν γένει ὀφείλετε νὰ καταστρέψητε τὰ προνόμια τῶν ἀριστειούχων καὶ ἐπὶ τῶν δημοτ. ἐκλογῶν, ὅπου τοσαύτη γίνεται κατάχρησις ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας ὡς πρὸς τὴν προτίμησιν αὐτῶν ὅλων τῶν μᾶλλον φορολογουμένων.

Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι ἐπὶ τῇ ἁπλῇ γνώμῃ τοῦ ὑπουργοῦ δὲν δυνάμεθα νὰ λύσωμεν σήμερον τὸ ζήτημα, τὴν συζήτησιν τοῦ ὁποίου πρέπει ν' ἀναβάλωμεν εἰς ἄλλην συνεδρίασιν διὰ νὰ σκεφθῇ καὶ Βουλὴ ὡρίμως ἐπ' αὐτοῦ.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι αὐτὸς ὡς ὑπουργὸς ἐξέθεσε πῶς ἐννοεῖ καὶ πῶς ἐφαρμόζει τὸν νόμον. Ἐὰν ὁ προαγορεύσας ἔχῃ ἐναντίαν ἰδέαν, δύναται νὰ φέρῃ εἰς τὴν Βουλὴν πρότασιν νόμου, καὶ ὅταν αὕτη μετασχηματισθῇ εἰς νόμον, δὲν δύναται ἡ νὰ συμμορφωθῇ καὶ αὐτὸς μὲ τὸν νόμον. Ἐπειδὴ δὲ ὁ προαγορεύσας εἶπεν, ὅτι ἂν ὁ περὶ ἀριστειούχων νόμος καταργηθῇ ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῆς ὁδοποιΐας, πρέπει νὰ καταργηθῇ καὶ διὰ τἆλλα ἀντικείμενα, παρατηρεῖ ὅτι δὲν κατήργησεν αὐτὸς τὸν νόμον ἐκεῖνον, ἀλλὰ τὸν εὗρε κατηργημένον ὑπὸ τοῦ περὶ ὁδοποιΐας νόμου. Ἐπομένως ἐὰν νεώτεροι νόμοι καταργήσουν αὐτὸν καὶ διὰ τ' ἀντικείμενα, ὧν ἐμνήσθη ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς, βεβαίως αἱ περὶ αὐτῶν διατάξεις τοῦ νόμου ἐκείνου θέλουσι παύσει νὰ ἐφαρμόζωνται, τουναντίον δὲ θέλουν εἶσθαι εἰς πλήρη ἐνέργειαν, ἑνόσω μένουσιν ἐν ἰσχύϊ.

Παρατήρησέ τις ὅτι ἐν γένει δὲν συμφωνεῖ μετὰ τῆς νομικῆς λύσεως, ἣν ὁ ὑπουργὸς ἔδωσεν εἰς τὸ προκείμενον ζήτημα. Ὁ περὶ ὁδοποιΐας νόμος ἐκλήθη εἰδικός, διότι ἴσως ἀφορᾷ ἓν μόνον εἶδος τῶν δημοσίων ἔργων, ἄλλως θεωρεῖται γενικὸς νόμος. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι οἱ ἀριστειοῦχοι δὲν ἐξαιροῦνται τῆς προσωπικῆς ἐργασίας, διότι δὲν συμπεριέλαβεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἐξαιρέσεις ὁ περὶ ὁδοποιΐας νόμος, παρατηρεῖ ὅτι τοιαύτη ἐξαίρεσις δὲν ἠδύνατο νὰ λάβῃ χώραν, διότι τὸ προνόμιον τῶν ἀριστειούχων εἶναι προσωπικὸν καὶ προσωρινὸν, τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ παύσῃ ὁμοῦ μὲ τὰ πρόσωπα τῶν ἀγωνιστῶν, ὁ δὲ νόμος εἶναι διαρκὴς καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ περιλάβῃ διατα-

ταξιν, ήτις ώς προσωρινή, μετά καιρόν ούδεμίαν ήθελεν έχει σημασίαν, έπομένως δέν ελέπει την ανάγκην αύθεντικής έρμηνείας του νόμου δυνάμει της οποίας να εξαιρεθώσιν οι αριστειούχοι, άφ' ού αύτοί απολαύουσι του προνομίου τούτου. Ήτον επομένως καλλίτερον εάν ο υπουργός απέρευγε να άπαντήση σήμερον, και να όρισθή μία τις ημέρα προς συζήτησιν του αντικειμένου τούτου.

Παρατηρήσαντος δέ τινος ότι ή τράπεζα δέν ζητεί προνόμια, ως εσφαλμένως είπεν ο υπουργός, αλλά τροποποιήσεις τινάς της νομοθεσίας μας προς πλειοτέραν ασφάλειαν των κεφαλαίων της· επανέλαβεν ο επί των Εσωτερικών υπουργός, ότι αύτος έφαρμόζει τον νόμον όπως τον εννοεί, μόνη δέ ή απόφασις της Βουλής δέν αρκεί να μεταβάλη την γνώμην του, και διά τούτο μόνον εις ένα νέον νόμον δύναται να υποκύψη.

Απήντησεν ο τελευταίον αγορεύσας ότι ή πρότασις βουλευτού τινος διά να γείνη αύθεντική έρμηνεία απαιτείται ή κύρωσις του Βασιλέως, ο δέ υπουργός, όστις είναι άρμόδιος να υποβάλη υπό την έγκρισιν του Βασιλέως εν προβουλεύματα, ως έχων εναντίαν γνώμην, δέν προτείνει την κύρωσίν του και ούτω θέλομεν έμμένει εις την παρανομίαν. Εν τοιαύτη δέ περιπτώσει μένει εις την Βουλήν το άλλο συνταγματικόν δικαίωμα του να κατηγορήση τον υπουργόν ως παρανομούντα. Επειδή δέ δέν πρόκειται να προβώμεν εις το μέτρον τούτο, νομίζει ότι δια μιάς συζητήσεως δυνάμεθα να φθάσωμεν εις εν ειρηνικόν και νόμιμον αποτέλεσμα.

Επί τούτοις ή Βουλή ερωτηθείσα εάν παραδέχηται την περί αναβολής πρότασιν του βουλευτού Μαντινείας, απέρριψεν αύτην μή αναστάσα.

Μετά ταύτα λαβών τις τον λόγον ηρώτησε τον επί των εσωτερικών υπουργόν εάν αληθώς ο Γάλλος Δανιήλ διαταχθείς να μεταβή εκτός της πρωτευούσης ηρνήθη να υπακούση εις την εντολήν του υπουργού. Εάν τούτο έχεται αληθείας, νομίζει ότι ο Κ. Δανιήλ δέν ανταποκρίνεται εις τον προορισμόν του, ούτε εις την δι' αύτόν γινομένην μεγάλην δαπάνην.

Απαντήσαντος δέ του υπουργού ότι ούτε ο Κ. Δανιήλ, Γάλλος ών, ως και ο προαγορεύσας τον ωνόμασεν, ηδύνατο ποτέ να παρακούση τας διαταγάς του υπουργού, ούδ' αύτος ως υπουργός ήθελεν ανεχθή την παρακοήν· εξηκολούθησεν ο βουλευτής λέγων, ότι επικαλείται την προσοχήν της Βουλής και του επί των εξω-

τερικών υπουργού επί ενός αντικειμένου, το οποίον εξ αλληλογραφίας της Προύσσης εκτίθεται εν τη Αθηνά, και το οποίον αφορά την ελληνικήν εθνικότητα. Εφρόντισε να πληροφορηθή άν τα εν τη Αθηνά εκτιθέμενα περί της διαγωγής της τουρκικής εξουσίας εν τη Προύσση κατά των υπηκόων Ελλήνων είσιν αληθή, και μετά λύπης έμαθεν ότι αληθή είσιν, και διά τούτο αναγκάζεται να ερωτήση τον υπουργόν, εάν γνωρίζη το περιστατικόν και οποίαν έλαβε πρόνοιαν προς υπεράσπισιν της ελληνικής εθνικότητος, ήτις τοσούτα πάσχει και τοσούτων καταθλίβεται υπό της τουρκικής εξουσίας, ώστε οι υπήκοοι Έλληνες θέλουσιν αναγκασθή να μεταβάλωσιν εθνικότητα. Τα αύτα συνέβησαν πρό μικρού και εν Κρήτη και επειδή το ζήτημα καταντά σπουδαίον, ή Κυβέρνησις όφείλει να λάβη σύντονα μέτρα προς υπεράσπισιν της ελληνικής εθνικότητος.

Την επερώτησιν ταύτην αποτείνει μετά θάρρους εις την Κυβέρνησιν, αδιαφορών οποίαν εις τους λόγους του θέλουσιν αποδώσει μορφήν όργανα τινα της δημοσιότητος, μισθοδοτούμενα δυστυχώς όθεν δέν έπρεπε.

Απήντησεν ο επί των εξωτερικών υπουργός ότι αγνοεί εάν τα περί Προύσσης εν τη Αθηνά γραφόμενα έχωνται αληθείας, καθόσον ούτε ο εκείσε πρόξενος, ούτε ο εν Κωνσταντινουπόλει πρέσβυς τω ανέφεραν περί του αντικειμένου αύτου. Εν γένει όμως το περί Ελλην. εθνικότητος ζήτημα είναι άρχαίον και σύγχρονον με την σύστασιν του Ελληνικού Βασιλείου. Η Οθωμανική εξουσία ήθελε να δώση διά την ελληνικήν εθνικότητα μίαν έρμηνείαν, ήτις ούδόλως ενύμφερεν εις τα συμφέροντα της Ελλάδος, άλλ' αί κατά καιρούς κυβερνήσεις επολέμησαν την έρμηνείαν αύτην, εμμένουσαι εις την αληθή έννοιαν των συνθηκών, χωρίς όμως και να κατορθώσωσι την λύσιν του ζητήματος, το οποίον έμενεν άκαρεμπέχτως μεχρισού επήλθεν ο νέος νόμος, ο ελαττώσας τον χρόνον της ελληνικής ιθαγενείας εις δύω έτη. Έκτοτε αληθώς ή οθωμανική εξουσία κατέστη ολιγοτερα εις τους Έλληνας υπηκόους και μάλιστα όπου τύχη ο διοικητής ιδιότροπος. Εν Κρήτη αληθώς ή διαγωγή διοικητού τινος υπήρξε λίαν σκανδαλώδης, το δέ υπουργείον άμα επληροφορήθη τα γενόμενα ενήργησε δραστηρίως πάν ότι ηδύνατο, άλλ' ο διοικητής μέχρι τινός δέν ήθελε να συμμορφωθή ούτε μέ τας εκδοθείσας σουλτανικάς διαταγάς, έως ού επί τέλους αναγνωρίσας το δίκαιον απεφυλάκισε τους κρατουμένους. Αί περί του αντικειμένου τούτου διαπραγματεύσεις επανελήφθησαν μετά πλήρους δραστηριότητος, άλλ'

δυστυχῶς δὲν δύναται καὶ νὰ εἰπῇ ὅτι εὑρίσκεται εἰς τὴν λύσιν του. Ὁ εἰρηνικώτερος τρόπος τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος θέλει εἶσθαι ἴσως ἡ ἐπέμβασις τῆς ξένης διπλωματίας πρὸς ἐρμηνείαν τῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συνθηκῶν, ἀλλὰ πρὶν ἡ φθάσωμεν εἰς τὸ μέτρον τοῦτο, ὀφείλομεν νὰ ἐξαντλήσωμεν πᾶν φιλικὸν μέσον καὶ ἐλπίζει ὅτι τὸ ζήτημα θέλει λάβῃ πέρας κατὰ τὴν εὐχὴν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπανέλαβεν ὁ τὴν ἐπερώτησιν ἀπευθύνας ὅτι ἡ ἀπόλυσις τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων ἀπὸ τῆς Βιθυνίας εἶναι ἓν γεγονὸς, διὰ τὴν ὕπαρξιν τοῦ ὁποίου αὐτὸς ἀναδέχεται τὴν εὐθύνην. Ἠξεύρει μάλιστα ὅτι ὁ ἐν Προύσῃ πρόξενος ἀνέφερε τὸ περιστατικὸν εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβυν, καὶ διὰ τοῦτο παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ ζητήσῃ ἀμέτως πληροφορίας καὶ ἐνεργήσῃ πᾶν ὅ,τι δεῖ ὑπὲρ τῶν ὑπηκόων Ἑλλήνων.

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συζήτησιν τῆς ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν ἐκθέσεως, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Διαμάντης
Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΔ'.

Τῆς 4 Μαρτίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐγένετο ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Μαλεμοχωρίτου καὶ Χ. Τσαλαμιδᾶ ἡ μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων, καθ' ἣν ἔλαχον οἱ βουλευταὶ ὡς ἀκολούθως.

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὸν μῆνα Μάρτιον 1858.

Α.

Β. Νικολαΐδης	Γ. Π. Γιατράκος	Ἀ. Σοφιανὸς
Ε. Οἰκονομόπουλος	Γ. Μαυρομιχάλης	Ἀ. Ρ. Ῥαγκαβῆς
Ἀ. Μάντσαρης	Σ. Στεφανόπουλος	Ν. Τσίλιος
Κωνστ. Πλακούτας	Γ. Σταΐκος	Ν. Καναβὸς
Κ. Βλάμης	Ἐμμ. Ἀντίπας	Δ. Νοταρᾶς
Θ. Τσαννετάκης	Γ. Μαλεμοχωρίτης	Β. Δημητρακόπουλος.
Χ. Τσαλαμιδᾶς	Θ. Α. Ζαΐμης	

Β.

Ν. Χ. Παναγιώτου	Γ. Καφάλας	Κ. Πονηρόπουλος
Ἰω. Ταταράκης	Ἀ. Αὐγερινὸς	Δ. Ἀθανασίου
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Π. Παπατσώνης	Δ. Βουδούρης
Δ. Ὀρεινὸς	Θ. Γρίβας	Α. Χ. Λόντος
Ἀν. Ζίρδας	Π. Καμπάνης	Ἰω. Μωριάτης
Χ. Σουμαρίπας.	Ἰω Ζάρκος	Ἀ. Δανόπουλος
Ν. Ἰατρὸς	Σ. Σκουμπουρδῆς	Ν. Μασγούλας.
Σ. Βαρότσης	Ἰω. Σαγρέδος	Ἰ. Παπαλουκόπουλος.
Ἀ. Βινιζέλος	Στ. Δόκος	Π. Κυριτσοριώτης
Φ. Φίλιππος	Ι. Λορεντσιάδης	Σ. Στρίτσης
Π. Ταντσρίας	Χ. Χριστόπουλος	Ἐμμ. Τσοῦχλος
Δ. Νάκος	Ἀ. Παπαθημητριάδης	Δ. Καλλιφρονᾶς
Πέτρος Δελιγιάννης	Ἀ. Τσάκας	Κ. Πλατὺς
Ν. Βαρδαρῆγος	Ν. Ματθαίου	Γ. Κονδύλης
Ἰω. Εὐσταθίου.	Δ. Πολυχρονόπουλος	Χ. Θεοχαρόπουλος
Ἀναγν. Παπατσώρης	Ἀ. Μεταξᾶς	Ἰω. Μπαλάρας
Π. Καλαμογδάρτης	Γ. Διαμάντης	Γ. Ἰατρὸς
Ν. Πανουριὰς	Α. Καμπάνης	Γ. Σκοῦφος
Ἐλ. Καλογερᾶς	Π. Χ. Πέτρου	Γ. Παναριφτόπουλος
Ἀ. Κουμουνδοῦρος.	Μ. Σολωμὸς.	Σ. Κριστενίτης.

Ε.

Α. Λόντος	Α. Ἀντωνόπουλος	Δ. Τσόκρης
Ἀ. Δανηλόπουλος	Ν. Λεώπουλος	Κ. Δευζίνας
Β. Κρεζῆς	Ἀ. Δεδόπουλος	Γ. Γουλιμῆς
Ἰω. Βλασόπουλος	Π. Πατρινὸς	Γ. Ῥεβελιώτης
Α. Καλογερόπουλος	Γ. Μπάστας	Ἠλ. Καραγιάννης
Α. Παπαθανασίου	Ἰω. Ταμπακόπουλος	Ἠλ. Παπαδαῖος.
Ἀ. Ἀδίρωφ	Ἀ. Χ. Ἀναργύρου	

Ϛ.

Γ. Νικολάου	Γ. Ναύτης	Ἀ. Κοντόσταυλος
Εὐθ. Κανελόπουλος	Α. Πετιμεζᾶς	Α. Βλαχάτης
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Μ. Σκαλιστήρης	Γ. Πατριαρχέας
Μ. Μιχαλόπουλος	Γ. Σιρπάνος	Κ. Τσουκαλᾶς
Π. Καράπαυλος.	Ἀντ. Ἀρμάος.	Γ. Περωτὴς
Ἰω. Προδελέγιος	Ἀ. Μαυροειδὴς	Γ. Γιολδάσης.
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Στ. Καπετανάκης.	

Ζ.

Γ. Βελὴς	Ν. Πιεράκος	Εὐαγ. Κοντογιάννης
Δ. Δημητρακόπουλος	Ν. Βουδούρης	Γ. Γρανίτσας
Δ. Σταΐκος	Ἀ. Δεκιγάλας	Σ. Βλάχος
Στ. Μήτσας.	Α. Ῥενουάρδος	Γ. Κατρὴς
Δ. Πετροπουλάκης	Σ Κοπανίτσας	Κ. Κουρκουμέλης.
Π. Κανελόπουλος	Α. Στέφανος	
Π. Ψάθης	Ἰω. Σκαβέντσος	

Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν τελετῶν τῆς Αὐλῆς, δι' οὗ ἀγγέλλεται ὅτι ἑβδομάδων πένθος ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ Δουδοβίκου Δουκὸς τοῦ Βάδεν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τῆς ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν ἐκθέσεως, λαβών τις τὸν λόγον ἐξήτησεν ὅτι θεωρεῖ περιττὸν νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου, καθ' ὅσον γνωρίζει ἕκαστος ὅτι ἡ κύρωσις τῶν ἀπολογισμῶν ὑπαγορεύεται ἀπὸ ῥητὴν διάταξιν τοῦ Συντάγματος. Τὸ τοσοῦτον σπουδαῖον τοῦτο ἀντικείμενον εἶχεν ἐπὶ πολὺν παραμεληθῆ χρόνον καὶ εἰς τὴν ἔλλειψιν ταύτην πταίουσι βεβαίως τὰ κατὰ καιροὺς ὑπουργεῖα, ἀλλ' οὐχ' ἧττον πταίουσι καὶ τὰ νομοθετικὰ Σώματα, ἅτινα ἠνέχθησαν τὴν τοιαύτην ἀταξίαν, ἥτις ἐπήρει εἰς ἄγνοιαν οὐ μόνον τὸ κοινὸν καὶ τὰ νομοθετικὰ Σώματα, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν Κυβέρνησιν, διότι δὲν ἀρκεῖ νὰ βλέπῃ ὁ ὑπουργὸς ὅτι ὑπάρχουσιν εἰς τὸ ταμεῖον χρήματα, ἀλλ' ἀπαιτεῖται νὰ γνωρίζῃ καὶ τὴν ἀληθῆ τοῦ δημοσίου περιουσίαν, τὴν ὁποίαν μόνος ὁ ἀπολογισμὸς δύναται νὰ καταδείξῃ. Ἐν τοσούτῳ μέχρι τοῦδε δυστυχῶς δὲν εἴδομεν ἀπολογισμόν, ἀλλὰ πάντοτε ἐπιψηφίζομεν προϋπολογισμούς, χωρὶς νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀληθῆ αὐτῶν βάσιν, τοὺς ἀπολογισμοὺς καὶ διὰ τοῦτο πολλάκις ἐγεννήθησαν ὑπόνοιαι οἰκονομικῆς κρίσεως. Τοιαύτη ἦτο ἡ μέχρι τοῦδε αὐλία κατάστασίς μας, διὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἐντρεπώμεθα. Εὐτυχῶς τὸ σημερινὸν ὑπουργεῖον ἐκτιμήσαν καλλίτερον τῶν προκατόχων του τὴν ἀνάγκην τῶν ἀπολογισμῶν, ἐπαρουσίασε τεσσάρων ἐτῶν ἀπολογισμούς. Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπή, τῆς ὁποίας τὰ μέλη καὶ τὰς πεποιθήσεις ὑπολήπτεται καὶ σέβεται, καὶ ἥτις ὠφειλε τοὐλάχιστον γ' ἀποδώσῃ εἰς τὸ σημερινὸν ὑπουργεῖον τὸν δίκαιον τοῦτον ἔπαινον, ἐθεώρησε τὸ ἔργον ἀτελές, α) διότι οἱ ὑπουργοὶ δὲν ἐδημοσίευσαν τοὺς λογαριασμοὺς τῆς διαχειρίσεως ἕκαστος τοῦ ὑπουργείου του· β) διότι δὲν ἔγεινεν ἡ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαιτουμένη διοικητικὴ ἐξέλεγξις τῶν βιβλίων τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου· γ) διότι δὲν ἔγεινεν ἡ παράθεσις τῶν λ|σμῶν τῶν ὑπουργείων μὲ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ὡς πρὸς τὸ α'. ἔτος τῆς χρήσεως καὶ μὲ τὰς καταστάσεις τῶν ὑποβληθέντων εἰς τὴν ἐξέλεγξιν αὐτοῦ ὡς πρὸς τὸ δεύτερον· δ'. τὸ καὶ σπουδαιότερον, διότι τὸ συνέδριον δὲν ἐξέλυσε τὰς δύω διαδηλώσεις κατὰ τὰ ἄρθρα
219 καὶ ἑπόμενα τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου καὶ

διὰ τοὺς λοιποὺς ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφερομένους λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ἐλλειπὲς τὸ ἔργον τῶν ἀπολογισμῶν καὶ ζητεῖ νὰ μὴ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν κύρωσιν αὐτῶν.

Ἀλλὰ πρὶν ἡ ἀρχίσῃ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφερομένων διατάξεων τοῦ νόμου, θέλουσι τῷ ἐπιτρέψει τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς νὰ παρατηρήσῃ α) ὅτι τινὲς τῶν διατάξεων αὐτοῦ εἶσιν ἄλως ἄτυχεῖς πρὸς τὴν κύρωσιν τῶν ἀπολογισμῶν καὶ β) ὅτι ὁ κυριώτερος λόγος, εἰς ὃν ἡ ἐπιτροπὴ στηρίζει τὴν γνώμην της, εἶναι ἐπταλυμένος ὡς θέλει ἐν καιρῷ ἀποδειχθῆ. Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος περὶ τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, παρατηρεῖ ὅτι ὁ νόμος αὐτὸς ὑποτίθησι τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου μορφωμένον καὶ ἐξοικειωμένον μὲ τὴν ὑπηρεσίαν, τὸ ὁποῖον δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει παρ' ἡμῖν, καὶ συγχρόνως σύστημα οἰκονομικῶν ἁπλοῦν καὶ ὑποκείμενον εἰς εὔκολον ἐξέλεγξιν ὡς τὸ τῆς Γαλλίας, ὅθεν ἡμεῖς παρελάβομεν τὸν νόμον αὐτὸν καὶ ὅπου δὲν ἀπαιτοῦνται, ὡς παρ' ἡμῖν, ἴδιοι καταλογοὶ καὶ ἴδιος τρόπος φορολογίας δι' ἕκαστον εἶδος προϊόντος.

Μετὰ ταῦτα ἐπιλαμβανόμενος τῆς ἀναγνώσεως ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἐπιχειρημάτων τῆς ἐπιτροπῆς παρατηρεῖ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς λ|σμοὺς τῶν ὑπουργείων, ὅτι κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου
89 ἀπαιτεῖται τῷ ὄντι ἐντὸς τῶν τριῶν πρώτων μηνῶν ἑκάστου ἔτους νὰ δημοσιεύωσι τὰ ὑπουργεῖα τοὺς εἰδικοὺς λογαριασμούς των. Ἡ διάταξις αὕτη ἀληθῶς δὲν ἐπραγματοποιήθη εἰς τὴν κατέλληλον ἐποχήν, ἀλλ' ἡ ἔλλειψις αὕτη ἀναπληροῦται ἀπὸ τῶν γενικῶν λογαριασμῶν, εἰς οὓς συμπεριλαμβάνονται οἱ εἰδικοί. Ἀλλὰ δύναται νὰ εἰπῇ ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι εἰς τὸν γενικὸν λ|σμὸν δὲν ὑπάρχουσιν αἱ λεπτομέρειαι, τὰς ὁποίας εὑρίσκομεν εἰς τοὺς εἰδικοὺς λ|σμούς. Ἐπειδὴ αἱ λεπτομέρειαι αὗται ἀφορῶσιν ἐποχὴν παρελθοῦσαν, νομίζει ὅτι δὲν ἠθέλομεν μᾶς χρησιμεύσει σήμερον εἰς τὴν κύρωσιν τῶν ἀπολογισμῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Καὶ ἂν ὅμως ὑποτεθῇ ὅτι ἦσαν ἀναγκαῖαι, νομίζει ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἠδύνατο νὰ ζητήσῃ τὰς πληροφορίας αὐτὰς ἀπὸ τὰ ἁρμόδια ὑπουργεῖα, ὅπως τοῦτο γίνεται ἐπὶ παντὸς νομοσχεδίου, καὶ οὐχὶ νὰ ζητῆται διὰ τοῦτο ἡ ἀναβολὴ τῆς κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ.

Εἰς πρὸς δὲ τὴν ἔλλειψιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, τῆς συγκροτουμένης ὑπὸ βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν, ὡς πληροφορεῖται, τοιαῦται ἐπιτροπαὶ διωρίσθησαν, ἀλλὰ δὲν κατώρθω

θωσαν νὰ συντάξωσιν ἔκθεσιν. Ἀλλ' ἡ ἔλλειψις αὕτη τῶν ἐπιτροπῶν δὲν δύναται ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἡ δὲ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ ἠδύνατο ν' ἀναπληρώσῃ τὴν ἔλλειψιν ταύτην, ἐξετάζουσα αὐτὴ ἡ ἰδία τὰ δημόσια βιβλία.

Ἔρχεται ἤδη εἰς τὸν σπουδαιότερον λόγον τῆς ἐπιτροπῆς, τὸν ἐν τοῖς § γ' καὶ δ' ἀναφερόμενον. Ἀληθῶς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον καθυστερεῖ εἰς τὰς ἐργασίας του καὶ ὁ ὑπουργὸς βεβαίως θέλει ἐκθέσει τοὺς λόγους τῆς καθυστερήσεως ταύτης. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα τοῦτο ὑρίσταται καὶ ἡ Βουλὴ δύναται ἐν πάσῃ ἐποχῇ νὰ ζητήσῃ λόγον τῆς βραδύτητος, ἥτις καὶ εἰς ἡμᾶς πρὸ πολλοῦ εἶναι γνωστή. Δὲν πρέπει ὅμως καὶ διὰ τοῦτο νὰ ἀναβάλωμεν τὴν κύρωσιν τῶν ἀπολογισμῶν, καθ' ὅσον οὔτε ὁ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμος ἀπαιτεῖ νὰ προηγηθῇ ἀπόφασις τοῦ ἐλεγκτ. συνεδρίου τῆς ὑπὸ τῶν Νομῶν κυρώσεως τῶν ἀπολογισμῶν. Κατὰ τὸν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμον ἀπαιτεῖται νὰ ὑποβάλληται εἰς τὰς Βουλὰς ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐντὸς τῶν τριῶν πρώτων μηνῶν τοῦ ἑπομένου ἔτους, ἡ δὲ διάρκεια ἑκάστης χρήσεως σύγκειται ἐξ 22 μηνῶν, ἐκ 12 δηλ. μηνῶν τοῦ ὁμωνύμου ἔτους καὶ ἐκ 10 τοῦ ἑπομένου. Εἴμεθα π. χ εἰς τὸν Μάρτιον τοῦ **1858**, κατὰ δὲ τὸν νόμον τὸ ὑπουργεῖον ὀφείλει ἐντὸς τοῦ μηνὸς αὐτοῦ νὰ ὑποβάλῃ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἔτους **1856**. Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ **1857** ἔπρεπε νὰ κλεισουν οἱ λ|σμοὶ τοῦ ἔτους **1856**, εἰς δὲ τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον διὰ νὰ γένωσιν αἱ ἀπαιτούμεναι ἐργασίαι, ἔπρεπε νὰ σταλῇ μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους **1857**. Διὰ νὰ συγκεντρωθοῦν δὲ τὰ στελέχη εἰς τὸ συνέδριον δίδεται ἑνὸς μηνὸς προθεσμία, δηλ. μέχρι τέλους Ἰανουαρίου. Ἀλλὰ τὸ συνέδριον ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τοὺς λ|σμοὺς τῶν ὑπουργείων, οἵτινες συγκεντροῦνται εἰς τὸ γεν. λογιστήριον, τὸ ὁποῖον διὰ νὰ ἑτοιμάσῃ τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν μεταβιβάσῃ εἰς τὸ συνέδριον ἔχει προθεσμίαν μέχρι τέλους Ἀπριλίου. Ἀλλ' ἀφ' οὗ τὸ ὑπουργεῖον ὑποχρεοῦται ἀπὸ τὸν νόμον νὰ ὑποβάλῃ τὸν ἀπολογισμὸν ἐντὸς τοῦ Μαρτίου, πῶς εἶναι δυνατὸν τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐπισυνάψῃ εἰς τὸν ἀπολογισμὸν κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τὴν διαλύλωσιν τοῦ ἐλεγκτ. συνεδρίου, τὸ ὁποῖον, ὡς ἀνωτέρω ἀπέδειξε, δὲν ἔλαβεν εἰσέτι ἀπὸ τὸ γεν. λογιστήριον τοὺς λ|σμούς; ἡ ἀπαίτησις ἄρα τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι παράλογος, διότι καὶ τὸ ἄρθρον **224** τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ λέγει, ὅτι τὸ συνέδριον ὀφείλει νὰ ἔχῃ περαιωμένην τὴν ἐργασίαν τῆς ἐξελέγξεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ

ἔτους **1856** π. χ. τὸν Φεβρουάριον τοῦ **1858**, ὥστε διὰ τὴν ἐξέλεγξιν ἑνὸς ἀπολογισμοῦ ὑπὸ τοῦ συνεδρίου ἀπαιτοῦνται τρία ἔτη. Ἡ ἐπιτροπὴ ἠδύνατο τοὐλάχιστον νὰ περιορισθῇ εἰς τοὺς **12** μῆνας τῆς διαχειρίσεως, διότι τοῦτο ἀπαιτεῖ καὶ ὁ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμος καὶ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἰδέας του φέρει καὶ τὸν γαλλικὸν νόμον, ὅθεν παρελάβομεν τὸν ἕτερον, κατὰ τὸν ὁποῖον προηγεῖται ἡ κύρωσις τῶν Βουλῶν καὶ μετὰ ταῦτα ἔρχεται ἡ τοῦ συνεδρίου ἐξέλεγξις. Ἀλλ' ἂς ἐξετάσωμεν ἤδη τὸ ζήτημα καὶ ὑπὸ ἄλλην ἔποψιν, τοὐτέστιν ἐὰν πρέπει νὰ προηγῆται ἢ νὰ ἕπηται ἡ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἐξέλεγξις, ἀφοῦ ὁ νόμος ἡμῶν δὲν περιέχει τοιαύτην διατάξιν. Σκοπὸς τῶν ἀπολογισμῶν εἶναι ἡ σύγκρισις τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ πρὸς τὰς βάσεις, αἵτινες ἐτέθησαν κατὰ τὴν σύνταξιν του, ἡ σύγκρισις δ' αὕτη ἀνοίγει στάδιον ἐμβριθῶν πολιτικῶν συζητήσεων, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ δύναται ἐπὶ παντὸς ἀντικειμένου νὰ ζητήσῃ λόγον παρὰ τῶν ὑπουργῶν, λ. χ. ἂν ἴδωμεν, ὅπως δυστυχῶς πάντοτε συμβαίνει, ὅτι δὲν ἔγινε χρῆσις τοῦ ποσοῦ, ὑπὲρ κατ' ἔτος χορηγεῖται διὰ δημόσια ἔργα, δικαιούμεθα νὰ ζητήσωμεν τὸν λόγον τῆς τοιαύτης οὐσιώδους παραλείψεως. Τὸ αὐτὸ δυνάμεθα νὰ πράξωμεν καὶ διὰ τὰς φαινομένας καθυστερήσεις ἐπί τινων φόρων, ἰδίως δὲ πρέπει νὰ λάβῃ ἡ Βουλὴ ὑπ' ὄψιν τὸν σεβαστὸν τοῦ ταχέως ἐλλειμμα ἢ περίσσευμα τοῦ ἀπολογισμοῦ. Τοῦτο δὲ εἶναι τῆς Βουλῆς τὸ καθῆκον κατὰ τὴν κύρωσιν τῶν ἀπολογισμῶν, καὶ οὐχὶ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου. Οὐδεὶς δὲ φόβος ὑπάρχει μὴ διὰ τῆς κυρώσεως ἀπαλλάξωμεν τοὺς ὑπολόγους τῆς εὐθύνης καὶ ὑπαγορεύσεως, διότι οἱ ὑπόλογοι εἰσὶν ὑπόχρεοι μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ συνεδρίου ἐξελέγξεως τῶν λ|σμῶν των καὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποράσεως αὐτοῦ. Ἐπίσης δὲ καὶ οἱ διατάκται δὲν ἀπαλλάσσονται τῆς εὐθύνης, διότι ἐὰν οὗτοι ἐπαρουσίασαν ψευδῆ ποσά, ἡ δὲ Βουλὴ πεισθεμένη εἰς τὰς παραστάσεις τῶν Ὑπουργῶν, κυρώσῃ ταῦτα καὶ ἀκολούθως ἐξελεγχθῶσιν ὑπὸ τοῦ συνεδρίου ὡς ψευδῆ, ὑπάρχει βεβαίως ἐν ἔγκλημα πλαστογραφίας τῶν ὑπουργῶν, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ἐξαφανίσῃ ἡ κύρωσις, ὁ δὲ ὑπουργὸς εἶναι πάντοτε ὑπεύθυνος διὰ τοὺς ψευδεῖς ἀριθμούς, οὓς ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν Βουλήν.

Εἰς πρὸς τοὺς δύω τελευταίους λόγους τῆς ἐκθέσεως, ἂν καὶ ἐπουσιώδεις, παρατηρεῖ ὅτι καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὸν ἑ. §, ἡ ἐπιτροπὴ ἔπρεπε, ὡς εἶπε καὶ πρὸ μικροῦ, νὰ περιορισθῇ εἰς

μόνον τοὺς 12 μῆνας τοῦ πρώτου ἔτους, καθόσον διὰ τοὺς ἄλλους 10 εἶναι ἀδύνατος ἡ τοῦ συνεδρίου ἐξέλεγξις πρὸ τῆς εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβολῆς τοῦ ἀπολογισμοῦ· καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸν ς', § ἡ διαδήλωσις τοῦ συνεδρίου δὲν εἶναι ὅρος ἀναγκαῖος διὰ τὴν κύρωσιν τοῦ ἀπολογισμοῦ, καὶ οὔτε εἶναι πρέπον, διότι τὸ συνέδριον καθυστερεῖ εἰς τὰς ἐργασίας του, ν' ἀναβάλωμεν ἡμεῖς τοῦ ἀπολογισμοῦ τὴν κύρωσιν.

Ἡ ἐπιτροπὴ θέλουσα νὰ ἐνισχύσῃ τὴν περὶ ἀτελείας τοῦ ἔργου ἰδέαν της, θεωρεῖ καὶ τοὺς συνοδεύοντας τοὺς ἀπολογισμοὺς πίνακας καὶ λοιπὰ ἔγγραφα ὡς ἁπλοῦς λογαριασμούς, μηδεμίαν ἀκρίβειαν φέροντας, ἐφ' οἷς εἶναι ἀντιγεγραμμένοι ἐκ τῶν δημοσίων βιβλίων καὶ παρέχουσι πλήρη πίστιν καὶ ἐπισημότητα.

Διὰ ὅλα ταῦτα νομίζει, ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ προβῇ εἰς τὴν τῶν ἀπολογισμῶν κύρωσιν.

Ἀπήντησεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι ζήτημα τῷ ὄντι σπουδαῖον, ἀφορῶν τὰ πρώτιστα τοῦ ἔθνους συμφέροντα ὑπεβλήθη ἡμῖν, τὸ ζήτημα δὲ τοῦτο κατέστη ἔτι σπουδαιότερον διὰ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ βουλευτοῦ Παρνασσίδος, ὅστις ἠγωνίσθη νὰ καταστήσῃ προβληματικὰ ὅλα τὰ μέρη τῆς ἐνθέσεως. Ἀλλὰ σήμερον πρόκειται νὰ γνωρίσωμεν ἐὰν ἐκτελῶνται καὶ ἂν πρέπει νὰ ἐκτελῶνται ὅλαι τοῦ λογιστικοῦ νόμου αἱ διατάξεις, ἐὰν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ τάξις εἰς τὴν τῶν δημοσίων χρημάτων διαχείρισιν, καὶ πῶς ἡ Βουλὴ δύναται νὰ κατορθώσῃ τὴν κατ' ἔτος τῶν ἀπολογισμῶν ἐπιψήφισιν. Τὰ ζητήματα ταῦτα γεννῶνται ἐκ τῆς ὑποβολῆς τῶν τεσσάρων ἀπολογισμῶν, τοὺς ὁποίους ἐξετάσασα ἡ ἐπιτροπὴ καὶ συναισθανομένη τὸ καθῆκον της ἐξέθεσε μετὰ παῤῥησίας τὴν γνώμην της, τὴν ὁποίαν ἐστήριζεν εἰς ἀληθείας, ἂν καὶ αἱ ἀλήθειαι εἶσι πολλάκις πικραὶ καὶ μάλιστα εἰς τοὺς ὑπουργούς.

Ἤλπιζεν ἀληθῶς ὅτι πρῶτος ὁ ὑπουργὸς ἤθελε λάβει τὸν λόγον διὰ ν' ἀντικρούσῃ τὴν ἔκθεσιν καὶ ὅτι εἰς αὐτὸν ἤθελεν ἀπαντήσει, ἀλλ' ὁ προηγούμενος ἔδειξε ζῆλον ἀναπτεράτους θερμότερον καὶ ἐμένον τῶν ὑπουργῶν. Ἐπιλαμβανόμενος δὲ τοῦ ζητήματος παρατηρεῖ ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς ἀφορᾷ τὸ μέλλον καὶ διὰ τοῦτο περιστρέφεται εἰς εἰκασίας καὶ ὑποθέσεις, ἐνῷ ὁ ἀπολογισμὸς βάσιν ἔχει τὸ παρελθόν, καὶ διὰ τοῦτο στηρίζεται εἰς πράγματα, ἀνευρίσκει τὸ περίσσευμα ἢ τὸ ἔλλειμμα καὶ κανονίζει διὰ νόμου τὸν προϋπολογισμόν, οὕτω δὲ τίθεται καὶ τὸ ἀνώτατον νομοθετικὸν κῦρος, καὶ ὡς πρὸς

τὴν ἀκρίβειαν τῶν ποσῶν, καὶ ὡς πρὸς τὴν καλὴν αὐτῶν διαχείρισιν. Ἐὰν π. χ. λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1851 νομοσχέδιον, θέλομεν ἰδεῖ ὅτι δι' αὐτοῦ ζητεῖται νὰ προσδιορισθῇ τὸ ποσὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἀκολούθως τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους ἐκείνου· νὰ προσδιορισθῇ τὸ ποσὸν τῶν πραγματικῶν πιστώσεων ὡς ἐπίσης καὶ τὸ ὑπερβάλλον ποσὸν τῶν ἐσόδων ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα. Τίς λοιπὸν καλούμενος νὰ θέσῃ τὴν ὑπογραφήν του πρὸς κύρωσιν ὅλων αὐτῶν τῶν ἀντικειμένων δὲν θέλει ἐξετάσει περὶ τῆς ἀκριβείας καὶ ἀληθείας τῶν ποσῶν, τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ ἐπικυρώσῃ; ἢ τίς θέλει ἀναγνωρίσει τὴν νομιμότητα τῶν ποσῶν, χωρὶς πρῶτον νὰ πληροφορηθῇ ἂν ἑκάστη δαπάνη καὶ ἕκαστον ἔσοδον στηρίζεται εἰς τὸν νόμον; Ἀνάγκη λοιπὸν πρὶν ἡ κυρώσωμεν τὸν ἀπολογισμὸν νὰ γνωρίσωμεν καὶ τὴν *ἀκρίβειαν* τῶν ἐν αὐτῷ ἐνδιαλαμβανομένων ποσῶν καὶ τὴν νομιμότητα αὐτῶν, διότι ἕκαστος ἀπολογισμὸς *διαιρεῖται* εἰς δύω μέρη, τὸ μὲν καθαρῶς *ἀριθμητικὸν*, ὅπερ περιστρέφεται εἰς τὰ ποσά, τὸ δὲ καθαρῶς *διοικητικὸν*, ὅπερ ἀφορᾷ τὴν νομιμότητα, ἤγουν τὰς διατάξεις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ τὴν καλὴν διαχείρισιν· τὰ δύο δὲ αὐτὰ ἀντικείμενα συγχωνεύονται καὶ ὁ διὰ νόμου προσδιορισμὸς τοῦ ἑνὸς συνεπάγει ἀναγκαίως καὶ τὸ ἄλλο καὶ διὰ νὰ γνωρίσωμεν ἂν ἦναι νόμιμος μία δαπάνη ἢ μία εἰσπραξις, πρέπει νὰ γνωρίσωμεν καὶ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ποσοῦ. Διὰ νὰ ψηφίσωμεν λοιπὸν ἓν νομοσχέδιον περὶ ἀπολογισμοῦ, πρέπει νὰ γνωρίσωμεν ἀλανθάστως τὰ δύο αὐτὰ ἀντικείμενα. Ἀλλὰ ποῖα εἶσι τὰ μέσα δι' ὧν θέλομεν φθάσει εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο; Ἡ θέσις μας καταντᾷ διλημματική, διότι ἢ πρέπει ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξετάσεως νὰ παραδεχθῶμεν τὰ ἐν τοῖς ἀπολογισμοῖς σημειούμενα ποσὰ καὶ τὴν νομιμότητα αὐτῶν, ἢ ἄλλως, ἂν θέλωμεν νὰ κάμωμεν πραγματικὴν ἐξέλεγξιν, πρέπει νὰ παραιτηθῶμεν τῶν νομοθετικῶν ἡμῶν ἔργων, νὰ μεταβληθῶμεν εἰς ἐλεγκτικὸν συνέδριον, νὰ ζητήσωμεν ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα ἔγγραφα καὶ νὰ ἐνασχοληθῶμεν ἡμεῖς εἰς τὴν ἐξέλεγξιν, καὶ οὕτω νὰ δαπανῶμεν ὁλόκληρον ἔτος διὰ τὴν ἐξέλεγξιν τοῦ ἀπολογισμοῦ, καὶ ἀμφίβολον ἂν θέλῃ μᾶς ἐπαρκέσει καὶ τοῦτο, καθὼς ἔχομεν τὸ παράδειγμα τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου. Βεβαίως μᾶς εἶναι ἀδύνατον νὰ παραδεχθῶμεν οὔτε τὸ Α. οὔτε τὸ ἄλλο τῶν δύο τούτων μέτρων. Ἀλλ' ἀφ' οὗ ἔχομεν νόμον περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, ὅστις ἐφρόντισε νὰ κανονίσῃ καὶ τὰς μικροτέρας λεπτομερείας τῆς λογιστικῆς

ὑπηρεσίας, εἶναι ἀδύνατον νὰ παρέβλεψε τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἀντικείμενον, ἀφίνων τὰ νομοθετικὰ σώματα εἰς τὴν τοιαύτην δύσκολον καὶ διλημματικὴν θέσιν. Εὐτυχῶς ὁ νόμος αὐτὸς ἐπρονόησε περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ ὥρισε μέσα, τὰ ὁποῖα φέρουν τὴν Βουλὴν εἰς γνῶσιν καὶ τῆς ἀκριβείας καὶ τῆς νομιμότητος τῶν ποσῶν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, καὶ ἑπομένως ὁ προαγορεύσας ἀντὶ νὰ κατακρίνῃ ἐμμέσως τὴν Βουλὴν ὡς συνένοχον διὰ τὴν βραδύτητα τῆς κυρώσεως τῶν ἀπολογισμῶν, ὤφειλε νὰ καταακρίνῃ τὸν ἀληθῆ τῆς βραδύτητος αἴτιον, τὸν μὴ συμμορφωθέντα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ προαγορεύσας κατέκρινε τὴν ἐπιτροπὴν ὡς μὴ ἐννοήσασαν ὅλως τὸν νόμον, θέλει τῷ ἐπιτραπῇ νὰ ἐξετάσῃ τὰ ἄρθρα τοῦ νόμου καὶ καταδείξῃ τίς ὁ πραγματικῶς μὴ κατανοήσας αὐτόν. Καὶ πρῶτον τὸ ἄρθρον 69 λέγει ῥητῶς, ὅτι ἕκαστος ὑπουργὸς ὑποχρεοῦται ἐντὸς τῶν τριῶνμηνῶν τοῦ ἑπομένου ἔτους νὰ παρουσιάζῃ τὸν λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεως τοῦ προκειμένου, κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 95 ἕκαστος ὑπουργὸς φροντίζει νὰ δημοσιευθῇ ὁ εἰδικὸς λογαριασμὸς τοῦ ὑπουργείου του καὶ νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὰς Βουλάς, καὶ τοῦτο, διότι ὁ μὲν γενικὸς ἀπολογισμὸς περιλαμβάνει τὰ μεγάλα ποσά, ὁ δὲ εἰδικὸς περιέχει λεπτομερῆ ἀνάπτυξιν τῶν συνοπτικῶς εἰς τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως ἐκτεθειμένων ὡς λέγει ῥητῶς τὸ ἄρθρον 95, καὶ χρησιμεύει εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τὴν ἐξέλεγξιν τοῦ γενικοῦ ἀπολογισμοῦ, ὡς ἐξάγεται καὶ τοῦτο ἔτι μᾶλλον ἐκ τοῦ ἰδίου ἄρθρου 95 § 1 προστίθεντος εἰς τὸ ἐδάφιον § 7 ὅτι εἰς τοὺς ὑποβαλλομένους εἰς τὰς Βουλὰς λογαριασμοὺς τῶν ὑπουργῶν ἐπισυνάπτονται καὶ οἱ διάφοροι πίνακες, περὶ ὧν πραγματεύεται τὸ ἑπόμενον κεφάλαιον, ἤγουν τὰ ἄρθρα 96 ἕως 111, ὥστε ἐξάγεται ὅτι χρησιμεύουν καὶ αὐταὶ διὰ τὴν ψῆφισιν τοῦ ἀπολογισμοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ὁ προαγορεύσας εἶπεν. ὅτι τὴν ἔλλειψιν ταύτην δύναται ν' ἀναπληρώσῃ ἡ Βουλὴ ἄλλως πως, παρατηρεῖ ὅτι, ὅταν ὁ ὁ νόμος ἀπαιτῇ τι, ἔχει βεβαίως σκοπόν τινα καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐκτελῆται ὅπως ὁ νόμος ὁρίζει, καὶ οὐχὶ ν' ἀναγκάζηται ἡ Βουλὴ νὰ καταφεύγῃ εἰς τὰ ὑπουργεῖα καὶ νὰ ζητῇ πληροφορίας, διότι τότε ἡ Βουλὴ μακρύνεται τοῦ προορισμοῦ της καὶ τοῦ νόμου. Κατὰ τὸ ἄρθρον 113 ἀπαιτεῖται ἡ ὑπὸ ἐπιτροπῆς διοικητικὴ ἐξέτασις τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν λογαριασμῶν τῶν διαφόρων ὑπουργείων καὶ ἡ παραβολὴ αὐτῶν μὲ τὰς ἐγγραφὰς τοῦ λογιστηρίου καὶ ἡ σύνταξις ἐκθέσεώς της

περὶ τῆς συμφωνίας αὐτῶν καὶ ἡ παρουσίασίς της εἰς τὰς Βουλάς· κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 114 ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἰδίαν ἐπιτροπὴν καὶ πίναξ, παραθέτων τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ὑπουργείων μὲ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συνεδρίου, ἔκθεσις τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ὡς πρὸς τοὺς πρώτους 12 μῆνας τῆς χρήσεως, διὰ τοὺς ὁποίους τὸ Συνέδριον ἐπρόφθασε ν' ἀποπερατώσῃ τὰς ἐξελέγξεις του, καὶ μὲ τὰς καταστάσεις τῶν ὑποβληθέντων εἰς τὴν ἐξέλεγξιν αὐτοῦ λογαριασμῶν ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους ἕξι μῆνας. Ταῦτα δὲ πάντα ἀπαιτεῖ ὁ νόμος διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ὡς πρὸς τὴν κύρωσιν τοῦ ἀπολογισμοῦ, καὶ διὰ τοῦτο ὁρίζει τὸ ἄρθρον 114 νὰ ὑποβάλλεται εἰς αὐτὴν ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ὁμοῦ μὲ τὸν πίνακα ἐπικυρωμένον, καὶ λέγει μάλιστα ῥητῶς αὐτὸ τὸ ἄρθρον διὰ *τὴν χρῆσιν τῆς ὁποίας πρέπεται νὰ κυρωθῇ ὁ ἀπολογισμός*, καὶ ἑπομένως βλέπετε ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἀπήτησεν εἰμὴ ὅ,τι ὁ νόμος ὁρίζει. Ἀλλ' ὁ προαγορεύσας εἶπεν ὅτι αἱ ἐπιτροπαὶ διωρίζοντο κατ' ἔτος, δὲν ἐξεπίπτουν ὅμως τὸ καθῆκόν των. Ἡ Βουλὴ βεβαίως δὲν θέλει νὰ γνωρίζῃ ἂν αἱ ἐπιτροπαὶ διωρίζοντο, ἀλλ' ἂν συνεμορφοῦτο καὶ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου καὶ ἂν ἐγένοντο παρ' αὐτῶν αἱ ἀπαιτούμεναι ἐκθέσεις καὶ ὑπεβάλλοντο εἰς τὴν Βουλήν, ὅπερ δυστυχῶς δὲν ἐγένετο.

Μεταβαίνει ἤδη εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 219 καὶ ἑπόμενα ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ὁποίων ἐξάγεται ἀλανθάστως, ὅτι τὸ Συνέδριον ἀπαιτεῖται νὰ ἐκδώσῃ δύω διαλήψεις, τὴν μὲν περὶ τοῦ ὅτι ὁ ἐνιαύσιος γενικὸς λ|σμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως συμφωνεῖ μὲ τὰς ἀποφάσεις του, τὴν δὲ περὶ τῆς ὀρθότητος τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς κλεισθείσης χρήσεως. Αἱ δύω αὐταὶ διαβεβαιώσεις στέλλονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ διὰ τοῦ ὑπουργείου εἰς τὰς Βουλὰς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἔχῃ αὐτὰς ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν κύρωσιν τοῦ ἀπολογισμοῦ. Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ὅταν παρατηρήσῃ ἐκ τῶν δύω ἐκθέσεων τῆς λογιστικῆς Ἐπιτροπῆς, αἵτινες ἀποτελοῦν τὸν *δικαστικὸν ἔλεγχον*, ὅτι οἱ ἐτήσιοι λ|σμοὶ τῶν ὑπουργείων συμφωνοῦν μὲ τὰς ἐγγραφὰς τοῦ λογιστηρίου, καὶ οἱ ἀπολογισμοὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν μὲ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συνεδρίου καὶ μὲ τὰς καταστάσεις τῶν ὑποβληθέντων εἰς τὴν ἐξέλεγξιν αὐτοῦ λ|σμῶν ὅταν τὸ ἐκ τούτου ἐξαγόμενον πιθανὸν συμπέρασμα ἐνισχυθῇ διὰ τῶν δύω ῥηθεισῶν διαβεβαιώσεων τοῦ Συνεδρίου, αἵτινες ἀποτελοῦν τὸν *δικαστικὸν ἔλεγχον* καὶ οὕτω βεβαιωθῇ ὅτι συμφω-

νοῦν τῷ ὄντι οἱ λ/σμοὶ τῶν ὑπουργῶν μὲ τὰς ἀπαφάσεις αὐτοῦ ἐπὶ τῶν λ/σμῶν τῶν ὑπολόγων καὶ ὅτι εἶναι ὁ ὀρθὸς ἀπολογισμὸς τῆς λῆξασης χρήσεως, τότε δύναται καὶ αὐτὴ, βασανίζουσα τὰ πάντα καὶ ἐντελῶς πειθομένη, νὰ ἐπιθέσῃ ὡς κορωνίδα τὸ νομοθετικὸν κῦρός της καὶ ἐν πλήρει τῶν πραγμάτων γνώσει, καὶ ἐν συνειδήσει νὰ προσδιορίσῃ ὁριστικῶς καὶ αὐθεντικῶς ὅτι τόσα εἰσὶ τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως, τόσα τὰ ἔξοδα, τόσαι αἱ πιστώσεις καὶ τόσον τὸ πλεόνασον ἢ τὸ ἔλλειπον· τότε δύναται, ἐκπληροῦσα καὶ τὸ ἄλλο ἔτι σοβαιωδέστερον αὐτῆς ἔργον, νὰ ἐξακριβώσῃ καὶ τὸ *διακριτικὸν* μέρος τοῦ ἀπολογισμοῦ, τουτέστι τὴν *κομψότητα τῶν εἰσπράξεων* καὶ *δαπανῶν* καὶ οὕτω νὰ κατασταθῇ πλήρες τὸ ἔργον τῆς κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ.

Ἀλλ' ὁ νόμος, λέγει ὁ προαγορεύσας, δὲν ἀπαιτεῖ ἀπόφασιν τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ἐζήτησα νὰ ἐξάξῃ τὸ συμπέρασμα τοῦτο ἐκ τῶν προθεσμιῶν, ἐξ ὧν ὅμως ἀποδεικνύεται τὸ ἐναντίον. Ὑποθέσατε π. χ. ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ **1856**, ἡ διαχείρισις τοῦ ἀπαίου τελειόνει τὴν **31** Δεκεμβρίου. Ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν οἱ ὑπόλογοι ὑποχρεοῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον **201** νὰ διευθύνωσι τοὺς λογαριασμούς των εἰς τὸ γεν. Λογιστήριον, τὸ ὁποῖον ὀφείλει κατὰ τὸ ἴδιον ἄρθρον νὰ διευθύνῃ αὐτοὺς εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ὥστε ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου ὅλοι οἱ λογαριασμοὶ τοῦ λήξαντος ἔτους πρέπει νὰ ἦναι εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, τὸ ὁποῖον ἐντὸς **12** μηνῶν μετὰ τὴν ἔκπνευσιν ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους ὀφείλει νὰ ἔχῃ τοὺς λογαριασμοὺς αὐτοὺς ἐξελεγμένους καὶ νὰ ἔχῃ ἐκδεδομένας τὰς ἀποφάσεις του τὸ βραδύτερον εἰς τὸ τέλος τοῦ **1857**, ὡς ὁρίζει τὸ ἄρθρον **18** τοῦ καταστατικοῦ τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Ἀφοῦ δὲ γείνωσιν ὅλα ταῦτα, τὴν **1** Φεβρουαρίου **1858** εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκδώσῃ τὴν διαδήλωσίν του διὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ **1856** καὶ νὰ ὑποβληθῇ εὐθὺς εἰς τὴν Βουλήν. Ἀλλ' ἡ χρῆσις σύγκειται καὶ ἀπὸ τοὺς λογαριασμοὺς τῶν δέκα μηνῶν τοῦ **1857**, διὰ τοὺς ὁποίους ἀπαιτεῖται τὸ Συνέδριον κατὰ τὰ ἴδια ῥηθέντα ἄρθρα νὰ ἔχῃ περαιωμένην τὴν ἐργασίαν του κατὰ τὸ τέλος τοῦ **1858** καὶ νὰ ἐκδώσῃ τὴν διαδήλωσίν του περὶ τῆς χρήσεως τοῦ **1856** τὴν **1** Φεβρουαρίου τοῦ **1859** τὸ βραδύτερον, καὶ τοῦτο μὲν τὸ ἔργον τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Ἂς ἐλάωμεν ἤδη καὶ εἰς τὸ καθήκον τῆς Βουλῆς. Κατὰ τὸν νόμον ἐντὸς τοῦ Μαρτίου τοῦ **1858** ὀφείλει ὁ ὑπουργὸς νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸν ἀπολογισμὸν

τοῦ **1856**, ἀλλὰ τότε δὲν θέλομεν ἔχει εἰμὴ τὴν διὰ τοὺς **12** πρώτους μῆνας διαδήλωσιν τοῦ Συνεδρίου· ἤγουν τὴν ἀφορῶσαν τὴν *διαχείρισιν* οὐχὶ δὲ καὶ τὴν διὰ τοὺς **10** τοῦ ἑπομένου ἔτους· ἤγουν τὴν ἀφορῶσαν *τὴν χρῆσιν*. Ἀλλ' ὁ νόμος ὑποχρεοῖ μὲν τὸν ὑπουργὸν νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸν ἀπολογισμὸν ἐντὸς τῶν τριῶν πρώτων μηνῶν, ὥστε οὕτω νὰ ἦναι ἠναγκασμένος νὰ ἔχῃ τελειωμένον ἕως τότε τὸ σοβαιωδέστατον αὐτοῦ ἔργον του, καὶ νὰ ἦναι πάντοτε ἐνήμερος, ἀλλὰ δὲν ὑποχρεοῖ καὶ τὴν Βουλὴν νὰ ὑφίστῃ ἀμέσως αὐτόν, διότι, ἐξ ἑνὸς μὲν, ἀφ' οὗ ὁ ἀπολογισμὸς ὑποβάλλεται τὸν Μάρτιον, ἡ δὲ σύνοδος λήγει τὸ βραδύτερον τὸν Ἀπρίλιον, καὶ ἐνδέχεται νὰ τελειώσῃ καὶ πρότερον ἀκόμη ὥστε μήτε νὰ προφθάσῃ κἂν ὁ ὑπουργὸς νὰ τὸν ὑποβάλῃ κατ' αὐτὴν τὴν σύνοδον, ὑποτίθεται ὅτι δὲν ἔχει ὑλικὸν καιρὸν νὰ τὸν συζητήσῃ καὶ τὸν ψηφίσῃ ἐντὸς τῆς συνόδου· ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ ἂν ἀκόμη ὑποτεθῇ ὅτι εἶχε τὸν ὑλικὸν καιρόν, δὲν ὑποχρεοῦται παρ' οὐδενὸς νόμου νὰ κυρώσῃ τὸν ἀπολογισμὸν ἐντὸς ὡρισμένου χρόνου, καὶ ἑπομένως δύναται, ἔχουσα ἰσχυροτάτους λόγους, νὰ περιμείνῃ νὰ τῇ ὑποβληθῇ καὶ ἡ δευτέρα διαδήλωσις εἰς τὴν ἑπομένην σύνοδον τὸ βραδύτερον καὶ τότε νὰ προβῇ εἰς τὴν κύρωσιν αὐτοῦ. Τὸ μέγα λοιπὸν κατὰ τὴν ἰδέαν τοῦ προαγορεύσαντος αὐτὸ ἐπιχείρημα τὸ ὁποῖον ἠθέλησε νὰ ὑποστηρίξῃ διὰ τῶν προθεσμιῶν, ἀποδεικνύεται ἀβάσιμον διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας τὴν ἀλήθειαν. Ἀλλ' ἂς ὑποθέσωμεν, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη εὐδαιμοῦς ἐξελίξεως καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ δύναται νὰ κυρώσῃ τὸν ἀπολογισμὸν ὅπως ἀπαρουσιάσθη εἰς αὐτήν. Τὸ τοιοῦτον, ἐνῷ ἀντιβαίνει εἰς τὸν νόμον, εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον, εἰς τὴν φύσιν τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ τῶν καθηκόντων αὐτῆς τῆς Βουλῆς, θέλει συγχρόνως μᾶς φέρει καὶ εἰς μύρια ἄτοπα. Ὑποθέσατε ὅτι ἡ Βουλὴ διὰ νόμου προσδιορίζει τὸ ποσὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, τὸ δὲ Συνέδριον ἐξελέγχει αὐτὰ ἀκολούθως ἀνώτερα ἢ ὀλιγώτερα τῶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς προσδιορισθέντων. Τοιουτοτρόπως ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς θέλει εἶσθαι πλημμελής, ἡ δὲ Βουλὴ θέλει ἐξελεγχθῇ ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου ὡς παραδεχθεῖσα καὶ κυρώσασα ἐσφαλμένα ποσά. Ὑποθέσατε ὅτι τὸ Συνέδριον ἐκδίδει ἀπόφασιν κατὰ τινος ὑπολόγου μὴ σημειώσαντος ἀκριβῶς τὸ ποσὸν τῆς δαπάνης καὶ τοῦ ἐσόδου, ὁ δὲ ὑπόλογος ἔχων τὸν νόμον τῶν Βουλῶν εἰς χεῖρας, δι' οὗ ἐκυρώθη ὁ ἀπολογισμὸς καὶ ὅστις προσδιώρισεν ὁριστικῶς τὸ ὅλον ποσὸν τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξό-

δων (ἐν οἷς συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ τοῦ ὑπολόγου) θέλει ἀντιτάσσει αὐτὸν τὸν νόμον, ὅστις ἔχει τὴν ἰσχύν του καὶ εἶναι ὑποχρεωτικὸς καθὼς καὶ ὅλοι οἱ Νόμοι, κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, καὶ ἂν τὸ ζήτημα καταντήσῃ εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον, φοβεῖται ὅτι ὁ Ἄρειος Πάγος θέλει ἀναιρέσει τὴν ἀπόφασιν τοῦ συνεδρίου ὡς ἀντιβαίνουσαν εἰς τὸν νόμον, δι' οὗ ἡ Βουλὴ ἐκύρωσε τὸν ἀπολογισμόν. Εἰς πρὸς δὲ τοὺς διατάκτας εἶναι ἔτι καταφανέστερα καὶ μεγαλείτερα τὰ ἄτοπα· ὑποθέσατε ὅτι ἡ Βουλὴ παραδέχεται τὸν ἀπολογισμόν, τὸ δὲ συνέδριον μετά τινα ἔτη ἐξελέγχον τὸν ἀπολογισμόν, ἀνακαλύπτει ἐσφαλμένα ποιὰ καὶ καταδεικνύει ἐλλείψεις τῶν ὑπουργῶν. Τί θέλει πρᾶξει τότε ἡ Βουλή, ἥτις ἐκύρωσε τὸν νόμον; δύναται νὰ ζητήσῃ λόγον ἀπὸ τὸν ὑπουργόν; Ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι πᾶσα ἔλλειψις καὶ ἂν ὑπάρχῃ ἐκαλύφθη διὰ τοῦ Νόμου τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, ὅστις, ὡς ἐβλέθη, ἔχει πᾶσαν ἰσχὺν καὶ ὑπαγόφωσιν, καὶ ἑπομένως οὐδεμίαν πλέον ἔχουσιν εὐθύνην οἱ διατάκται, ἀλλ' ὅλην τὴν ἀναδέχεται ἡ Βουλὴ ἅμα ἐπικυρώσῃ τὸν ἀπολογισμόν. Ἰδοὺ εἰς πόσα θέλομεν ὑποκύψει ἄτοπα, τῶν ὁποίων τὴν εὐθύνην αὐτὸς βέβαια τὸ καθ' ἑαυτὸν δὲν δύναται ν' ἀναλάβῃ, κυρόνων τοὺς ἀπολογισμοὺς ὡς ἔχουσιν ἄνευ νομίμου ἐξελέγξεως· διότι τοιουτρόπως καταστρέφομεν τὴν εὐθύνην τῶν ὑπουργῶν, καὶ καθιεροῦμεν τὸ πραγματικῶς ἀνεύθυνον αὐτῶν.

Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ νόμος εἶναι ἀκριβὸς ἢ ὅτι σιωπᾷ, τὴν ἀσάφειαν καὶ ἀμφιβολίαν τῶν νόμων ὀφείλομεν νὰ ἑρμηνεύσωμεν κατὰ τοὺς ἑρμηνευτικοὺς κανόνας σύμφωνα μὲ τὰς ἀναλοιώτους ἀρχὰς τοῦ δικαίου καὶ μὲ τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων, ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου σύμφωνα μὲ τὴν φύσιν τῶν ἀπολογισμῶν καὶ τῶν καθηκόντων τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου· καὶ σύμφωνα μὲ τὸν ὀρθὸν λόγον· μολονότι κατ' αὐτὸν οὐδεμίαν παρεῖχε ὁ νόμος ἀσάφειαν ἢ ἀμφιβολίαν.

Τελευταῖον ὁ προαγορεύσας διϊσχυρίσθη ὅτι καὶ ὁ γαλλικὸς νόμος περιέχει μίαν διάταξιν, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξάγεται, ὅτι δὲν ἀπαιτεῖται νὰ προϋπάρξῃ ἡ ἐξέλεγξις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Δυστυχῶς δὲν ἔχει μεθ' ἑαυτοῦ τὸν γαλλικὸν νόμον διὰ νὰ ἴδῃ τὸ κείμενον, ἀλλ' ὁπωσδήποτε, ἡ διάταξις αὕτη τοῦ Γαλλικοῦ Νόμου, ἣν προσαχθεῖσαν ἐν μεταφράσει παρὰ τοῦ προαγορεύσαντος, καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἔχει τοιαύτην ἔννοιαν (μολονότι ἀληθῶς δὲν ἔχει τοιαύτην), πάλιν δὲν ἀναιρεῖ, ἀλλὰ μᾶλλ-

ὸν ἐνισχύει τὴν γνώμην του, ἐπειδὴ ὁ Νομοθέτης τοῦ ἡμετέρου Νόμου καὶ τοι ἔχων ὑπ' ὄψιν τὸν Γαλλικὸν Νόμον, ἐξ οὗ ἠρανίσθη τὸν ἡμέτερον, ὅμως δὲν παρεδέχθη τὴν διάταξιν ἐκείνην, καὶ δὲν τὴν κατεχώρησεν εἰς τὸν Ἑλληνικόν, ὅπου ἐπρόσθεσεν ὅτι αἱ διαδηλώσεις τοῦ Συνεδρίου πρέπει ἀμέσως νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὰς Βουλάς· ἄρα ἔδειξεν ὅτι θέλει νὰ ἦναι ὑπ' ὄψιν αὐτῶν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ. Προσέτι δὲ οἱονδήποτε γαλλικὸν σύγγραμμα περὶ ἀπολογισμοῦ λάβετε ὑπ' ὄψιν, θέλετε ἰδῇ ὅτι ἀπαιτεῖται νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὰς Βουλὰς καὶ αἱ δύω δηλώσεις τοῦ συνεδρίου πρὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ. Ἀναγνοὺς δ' ἐνταῦθα περικοπήν τινα νεωτάτου τινὸς συγγράμματος, ἐξ ἧς ἀποδεικνύεται, ὅτι ἀπαιτεῖται ἡ τοῦ συνεδρίου ἐξέλεγξις προηγουμένως, καὶ ὅτι οὕτω γίνεται εἰς τὰς Γαλλικὰς Βουλάς, ἐξηκολούθησε λέγων, ὅτι ἀκούντως μὲν ἀπέδειξε τὴν ἀνάγκην ταύτην, ἀλλὰ τί μέλλει γενέσθαι, ἀφοῦ τὸ συνέδριον δὲν εἶναι ἐνήμερον; Ἀλλὰ πρέπει τάχα, διότι σφάλλει τὸ συνέδριον, νὰ ὑποκύψῃ καὶ ἡ Βουλὴ εἰς σφάλμα καὶ νὰ κυρώσῃ τοὺς ἀπολογισμοὺς ἄνευ οὐδεμιᾶς νομίμου ἐξελέγξεως; Πρωτιμότερον βεβαίως εἶναι, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχουν ὅσα ὁ νόμος ἀπαιτεῖ, ν' ἀναβάλωμεν τοὺλάχιστον τὴν κύρωσιν καὶ οὐχὶ παραλείποντες τὸ καθῆκον μας νὰ καθιερώσωμεν τὸ ἀνεκτέλεστον τοῦ λογιστικοῦ νόμου καὶ τὸ πραγματικῶς ἀνεύθυνον τῶν ὑπουργῶν. Παρατηρεῖ ὅμως ὅτι τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἔχει 32 ὑπαλλήλους καὶ πρόκειται νὰ ἐξελέγχῃ κατ' ἔτος ἀπολογισμὸν περιστρεφόμενον εἰς 17 ἑκατομμύρια μόνον, τὸ δὲ συνέδριον τῆς Γαλλίας ἔχει 92 ὑπαλλήλους καὶ ἐξελέγχει κατ' ἔτος ἀπολογισμὸν 1700 ἑκατομμυρίων φράγκων, καὶ ἑπομένως κατ' ἀναλογίαν εἰς ὑπαλλήλους τοῦ συνεδρίου τῆς Γαλλίας ἤρκει νὰ ἐξελέγξῃ τὸν ἰδικόν μας ἀπολογισμόν. Ἡ θεραπεία τοῦ κακοῦ δὲν εἶναι βεβαίως ἔργον ἡμῶν, ἀπόκειται εἰς τὸν ὑπουργὸν νὰ πράξῃ ὅ,τι δέον διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς ἂν εὐτυχὲς ἀποτέλεσμα.

Ἐξήθικεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι προκειμένου περὶ διαχειρίσεως ἄλλων ὑπουργῶν, χρησιμεύει οὗτος ὡς ὄργανον εἰσαγωγῆς τῶν ὑποβληθέντων εἰς τὴν Βουλὴν ἀπολογισμῶν. Σκοπὸς του κατὰ τοῦτο ὑπῆρξε μόνη τῆς ἀληθείας ἡ ἀνακάλυψις, καὶ ἂν θεωρηθῇ τι σφαλερὸν ἐν αὐτοῖς, δὲν εἶναι διὰ τοῦτο ὑπεύθυνος. Ἀλλὰ πρὶν ἡ Βουλὴ, ἀποδεχομένη τὴν τῆς ἐπιτροπῆς γνώμην, διατρέξῃ ὅλας τὰς ἐξ αὐτῆς κοινωνικὰς καὶ πολιτικὰς συγχύσεις, πρέπει νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα

σπουδαιότερον. Ὁ προϋπολογισμὸς δὲν εἶναι ἡ μία τις ὑπόσχεσις κυβερνητικῆς πορείας· ὁ δὲ ἀπολογισμός, ἐπιχείρησις, εἶναι ἡ πραγματοποίησις αὐτοῦ. Ὁ ἀπολογισμὸς ἄρα εἶναι ὁ καθρέπτης, εἰς ὃν ἀντανακλᾶται ἡ κυβερνητικὴ πορεία, εἶναι ὁ λύχνος τοῦ συνταγματικοῦ βίου, ἄνευ τοῦ ὁποίου τὰ πάντα σκότος καὶ ἄγνοια. Τὸ σκότος τοῦτο ἠθέλησεν αὐτὸς νὰ μακρύνῃ, ἐζήτησε νὰ φέρῃ τὴν Βουλὴν εἰς γνῶσιν τῆς ἀληθείας καὶ πρὸς συμφέρον κυβερνητικὸν καὶ διὰ νὰ μάθῃ ὁ κόσμος ποῦ εὑρισκόμεθα. Ἀλλ' ἡ ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν ἐπιτροπὴ εὗρεν ἐν τῇ δικαιοσύνῃ της ὅτι πταίει καὶ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ σκεδασθῇ τὸ σκότος, εἰς ὃ ἡ Βουλὴ διατέλει. Δύναται ὅμως ἡ ἐπιτροπὴ νὰ σκέπτηται κατ' ἰδίαν φρόνησιν καὶ τῷ ἀρκεῖ ἡ συναίσθησις ὅτι ἐξεπλήρωσεν ἓν καθῆκον. Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ ἀφυπνισθεῖσα καὶ τὴν εἰλικρίνειαν τῶν δημοσίων βιβλίων, περιέπεσεν εἰς ἄτοπον τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ μὴ ἀποκρούσῃ. Καὶ ἀληθῶς· ἀρωθζει νὰ λέγῃ διὰ τῆς ἐκθέσεώς της ἡ ἐπιτροπή, ὅτι ἔπρεπε νὰ βεβαιωθῇ ἀλανθάστως ἂν τὰ ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τοῦ ἀπολογισμοῦ ἔσοδα ἐφθασαν ἀληθῶς εἰς τὸ σπατσύμενον ποσόν; Τὸν παράγραφον τοῦτον βιάζεται ν' ἀποκρούσῃ, ἐπειδὴ, ὅταν θεωρηθῶσι ψευδῆ τὰ βιβλία τοῦ δημοσίου, καθιεροῦται τὸ ψεῦδος ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἔθνους καὶ ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία πρέπει νὰ ἀποκηρυχθῇ. Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ τί ζητεῖ; Νὰ προσαχθῶσιν αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ ὁριζόμεναι ἀποδείξεις διὰ τοὺς μετὰ τὸν νόμον τοῦτον συνταχθέντας ἀπολογισμούς; Ἀλλ' ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ 1852 ἦλθε πρὸ τῆς ὑπάρξεως τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου καὶ ἑπομένως δὲν ἠδύναντο νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἐπ' αὐτοῦ μὴ λαβοῦσαι ὕπαρξιν διατάξεις. Πρόκειται ἑπομένως περὶ τῶν ἀπολογισμῶν τῶν μετὰ τὸ 1853 ἐλθόντων. Ἂς ἐξετάσωμεν ἤδη ἂν οἱ κίνδυνοι, οὓς ἡ ἐπιτροπὴ φοβεῖται, εἶναι πιθανοί, καὶ ἂν δύνανται νὰ πραγματοποιηθῶσιν ὅσα προτείνει. Καὶ πρῶτον ὁ ἀπολογισμὸς δὲν εἶναι ὡς ὥρισεν αὐτὸν ὁ εἰσηγητής· ὁ ἀπολογισμὸς μεταφέρει μόνον τὰ ἐν τοῖς δημοσίοις βιβλίοις βεβαιούμενα ποσά, τὰ λαμβάνει ὡς ἔχουσι καὶ τὰ παρουσιάζει ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Ἀλλ' ἂν δὲν εἶναι πεσόν τι βεβαιωμένον ἐν τοῖς δημοσίοις βιβλίοις, δὲν ἔπεται, διότι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸν ἀπολογισμόν, ὅτι δύναται νὰ μεταφέρῃ τὴν μὴ βεβαιωθεῖσαν ποσότητα εἰς τὸν ἐπόμενον ἀπολογισμόν. Ἐσχάτως ἔστι ἐν Γαλλίᾳ ποσόν τι παραλειφθὲν ἐν τῷ οἰκείῳ ἀπολογισμῷ ἐσημειώθη ὡς ἔσοδον εἰς τὸν τοῦ

ἑπομένου ἐνιαυτοῦ. Ἐρωτᾷ ὅμως ἡ ἐπιτροπὴ τί θέλει γίνει ἂν ἐξοδόν τι ἐσημειώθη κακῶς· ἀλλ' ἂν προέρχηται τοῦτο ἐκ τῆς κακῆς τοῦ ὑπολόγου διαχειρίσεως; ἀπόκειται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον νὰ τὸ ἐξετάσῃ· ὁ δὲ ἀπολογισμὸς δὲν ἐγγίζει ποσῶς τὸν ὑπόλογον. Οὕτω π. χ. ἂν, ἀφοῦ τὸ Συνέδριον ἀποφανθῇ ἐπὶ κανδυλίου τινὸς ὅτι εὗρε τὰς ἐγγραφὰς τοῦ λογιστηρίου συμφώνους πρὸς τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ὑπουργείου, μετὰ τὴν διαδήλωσιν εὑρεθῇ ὅτι ἔλαβε χώραν κατάχρησις, δὲν ἀπαλλάσσεται ὁ ὑπόλογος διότι ὁ ἀπολογισμὸς παρεδέχθη, καὶ εἶναι ὑπόχρεως εἰς πληρωμήν, ὡς ἐὰν ὁ ἀπολογισμὸς δὲν ἐψηφίζετο. Ἀλλ' ἐὰν παραδεχθῶμεν τὴν ἀρχὴν ὅτι ἡ ἐπιψήφισις τοῦ ἀπολογισμοῦ ἀπαλλάττει τὸν ὑπόλογον, τότε ἡ δὲν θέλετε ἔχει ποτὲ ἀπολογισμὸν ἢ θέλουν λάβει χώραν ἀποτελέσματα λυπηρά. Εἷς ταμίας π. χ. ἀποστέλλει τὸν λογαριασμόν του εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, λέγων, ὅτι ἐβεβαιώθησαν 300,000 δραχμῶν, ἐξ ὧν εἰσέπραξε 200,000. Ἵνα εὑρεθῇ ἡ ἀκρίβεια τοῦ λογαριασμοῦ του, πρέπει νὰ ἐξετάσῃ τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ὅλους ἰδιαιτέρως τοὺς ὀφειλέτας, καὶ οὕτω πεισθῆ περὶ τῶν εἰσπραχθέντων, νὰ δώσῃ διαδήλωσιν ἀκριβῆ. Ἀλλ' εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ τοσαύτη ἐξέτασις ὀφειλετῶν καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ ἐλπίσωμεν τὴν ὕπαρξιν ἀπολογισμοῦ; Καὶ δὲν ἀρκεῖ τὸ ἄτοπον τοῦτο, διότι ἐὰν βραδύτερον ἀνακαλυφθῇ ὅτι ὁ ταμίας κατεχράσθη τὰς ὑπολοίπους 100,000, μετὰ τὴν διαδήλωσιν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἔπεται, κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀρχὴν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ἀπαλλάσσεται τῆς εὐθύνης. Ἀλλ' οἱ ἀπολογισμοὶ τὸ ἐπαναλέγει— δὲν καλύπτουσι τὰς ἐγκληματικὰς πράξεις τῶν ὑπολόγων, καὶ ἄρθρον ὡρισμένον τοῦ νόμου ἐκφράζεται σαφῶς περὶ τούτου. Ἡ ἐπιτροπὴ ὅμως ἐρχομένη εἰς δεύτερον ἐπιχείρημα, λέγει, ὅτι διὰ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ ἀπαλλάττονται οἱ διατάκται, ὅταν οἱ ὑπουργοί, καὶ πρέπει ἑπομένως νὰ ἔχῃ ἡ Βουλὴ τὰς ἀποχρώσας πρὸς ἔλεγχον ἀποδείξεις. Ἀλλ' οὐδ' ὁ φόβος οὗτος ἔχει ὑπόστασιν, διότι ἐν τῷ ἀπολογισμῷ σημειοῦται ὅτι παραχωρήσει τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰσέπραξεν ὁ ὑπουργὸς τὰ δεῖνα καὶ δεῖνα ποσά. Ἂν λοιπὸν ἡ Βουλὴ δὲν εὕρῃ τὸν ἀπολογισμὸν σύμφωνον μὲ τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειούμενα· ἂν ἐν τῷ ἀπολογισμῷ ὑπάρχῃ παράβασις, ἡ Βουλὴ δὲν παραδέχεται τὴν ὑπέρβασιν. Ἀλλ' ἂν ἐπὶ μικρὸν ὑποτεθῇ ὅτι τὰ δημόσια βιβλία δύνανται νὰ ψευσθῶσι καὶ ὅτι τὸ σημειούμενον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ποσὸν κατεχράσθη, ὁ ὑπουργὸς δὲν ἀπαλλάσσεται παντελῶς, ἐπειδὴ

οὔτε ὁ ὑπόλογος καλύπτεται διὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ, οὔτε ὁ διατάκτης, καθ' οὗ ὑρίσταται πᾶσα ὑπέρβασις οἱαδήποτε. Ἂν ὁ ἀπολογισμὸς εἶχε τὴν ἰσχὺν τοῦ ἐξαλείφειν ὅσα δὲν περιελήφθησαν ἐν αὐτῷ, μεγάλα ἤθελον εἶσθαι τὰ ἐντεῦθεν κακά. Ἀλλ' ἐνῷ ἡ ἐπιτροπὴ ἤθελησε ν' ἀποδώσῃ μίαν ἀνακρίβειαν εἰς τὰ βιβλία τοῦ δημοσίου, αὐτὴ παρ' ἐλπίδα βεβαιόνει ἀτόπως ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ποτὲ δὲν ἐρρόντισε νὰ συστήσωσιν αἱ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμεναι ἐπιτροπαὶ πρὸς ἐξέτασιν τῶν βιβλίων τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου. Ἐν τούτοις καὶ τὸ **1853** διωρίσθη ἐπιτροπὴ διὰ Β. διατάγματος, καὶ τὸ **1854** διωρίσθη ἄλλη καὶ τὸ **1856** καὶ **1857** ἐπίσης διωρίσθησαν τοιαῦται ἐπιτροπαί. Τὸ ὑπουργεῖον λοιπὸν καὶ κατὰ τοῦτο ἐξετέλεσε τὰ τοῦ νόμου, ἀλλ' αἱ διορισθεῖσαι ἐπιτροπαὶ δὲν εἰργάσθησαν. Διὰ τὴν ἔλλειψιν λοιπὸν ταύτην εἶναι δίκαιον νὰ ἐπιρρίπτηται μῶμος κατὰ τοῦ ὑπουργείου; Τί πταίει τὸ ὑπουργεῖον ἂν αἱ ἐπιτροπαὶ δὲν εἰργάσθησαν; Κατὰ τὸν νόμον ἐν τούτοις πρέπει αἱ ἐπιτροπαὶ νὰ διορίζωνται ἐτησίως· ἀφοῦ δὲ διορισθεῖσαι δὲν εἰργάσθησαν διὰ τὸ δυσχερὲς ἴσως τοῦ ἔργου, δύνανται νὰ κληθῶσιν ἐκ νέου τὰ αὐτὰ μέλη, ἐνῷ ἡ ἐλλείπουσιν ἢ ἐξέλιπον τινὰ τούτων, καὶ νὰ ἐπιληρωθῶσι τῆς ἐξετάσεως; Ἂν δύνανται, ἂς ἀποφανθῇ περὶ τούτου τὸ Σῶμα. Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ, ἀγνοεῖ πῶς, χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ ἐπέρριψε κατὰ τοῦ ὑπουργείου καὶ τὴν μομφὴν ὅτι δὲν ἐνήργησε τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου **210** τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου ὁριζομένας διατάξεις, ἐνῷ, ἂν ἤθελεν ἐρωτήσει, εὔκολον ἦτο νὰ πληροφορηθῇ ὅτι ὅλοι οἱ πίνακες τῶν λογαριασμῶν τοῦ Βασιλείου ἐσταλήσαν καὶ στέλλονται τακτικῶς εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον. Ἀκούομεν λοιπὸν καὶ εἰς τὴν ἔξήγκσιν ταύτην παρατηρεῖ ὅτι ἔρχεται ἤδη ἐγγύτερον εἰς τὸ ζήτημα ἂν εἶναι τοσοῦτον ἀναγκαῖοι οἱ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ζητούμενοι κατάλογοι καὶ πίνακες, ὥστε πρέπει νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς ὅ,τι ἐξ ἀρχῆς δὲν ἐπραγθη. Οὕτω δὲ μνησθεὶς πρώτον τοῦ **96** ἄρθρου τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, παρετήρησεν, ὅτι δὲν ἔχει σχέσιν τινὰ μὲ τὸν ἀπολογισμὸν, καθ' ὅσον ζητεῖται δι' αὐτοῦ κατάλογος, ἀφορῶν τὸ εἰσόδημα τῶν ἀμίσθων προξένων ὅπερ δὲν εἶναι εἰσόδημα τοῦ δημοσίου. Ἐπὶ δὲ τοῦ **97** ἄρθρου, δι' οὗ ὁρίζεται ἡ δημοσίευσις καταλόγου τῶν ἀπὸ διαφόρους δίκας μὴ εἰσπραχθέντων δικαιωμάτων, παρετήρησεν ὅτι οἱ τοιοῦτοι κατάλογοι δὲν δημοσιεύονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου.

Ἐπίσης παρετήρησεν ἐπὶ τοῦ **98** ἄρθρου, ὅτι τὰ ἐν αὐτῷ

ἀναφερόμενα δημοτικὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα οὐδεμίαν ἔχουσι σχέσιν μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ Κράτους. Ἔτι δὲ τοῦ **99** ἄρθρου, δι' οὗ ζητεῖται ἡ εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς μὴ περαιωθείσης κατασκευῆς δημοσίων ἔργων, παρετήρησεν, ὅτι διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν πράκτεται ἡ περὶ διοικητικῆς ἐνεργείας, καὶ ἡ Βουλὴ, ψηφίζουσα τὸν ἀπολογισμὸν, δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ μάθῃ διὰ τί τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἐπεραίωσεν αὐτὸ ἢ ἐκεῖνο τὸ ἔργον. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων **219** καὶ **223** τοῦ νόμου ὁριζόμενα, ὁ βουλευτὴς Παρνασσίδος δικαίως ἀντέταξε κατὰ τῆς ἐπιτροπῆς τὸν γαλλικὸν νόμον, καθόσον ὁ ἡμέτερος δὲν εἶναι ἢ ἀπόῤῥοια τούτου. Ἐν Γαλλίᾳ λοιπὸν ὁ παρελθὼν ἀπολογισμὸς ἐπεκυρώθη ὑπὸ τοῦ συνεδρίου πρὶν ἢ ὁ νέος ὑποβληθῇ. Ἂς ἐξετάσωμεν ἤδη ἂν, ὡς διϊσχυρίζονται, ὁ ἑλληνικὸς νόμος παρελειψεν ἐπίτηδες τὴν διάταξιν ταύτην. Ἡ διαχείρισις τοῦ **1856** δικάζεται, ὡς εἶπεν ὁ εἰσηγητὴς, παρὰ τοῦ Συνεδρίου τὸ **1857**, ἡ δὲ χρῆσις αὐτοῦ τὸ **1858**. Ἂν παρατηρήσῃ τις τὸν νόμον, οἱ ὑπόλογοι ὀφείλουν νὰ πέμπωσι τοὺς λογαριασμούς των ἐντὸς **40** ἡμερῶν εἰς τὸ γενικὸν λογιστήριον, τοῦτο δὲ εἰς τὸ Συνέδριον ἐντὸς τριῶν μηνῶν μετὰ παρέλευσιν τῶν **40** ἡμερῶν, ὥστε τὸ Συνέδριον πρέπει νὰ τελειώσῃ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου, ἐννοεῖται, τοῦ ἑπομένου ἔτους. Ἐν τούτοις, κατὰ τὸ **220** ἄρθρον τοῦ νόμου, τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον διευθύνει εἰς τὸ Συνέδριον ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς τοὺς λογαριασμοὺς τῆς διαχειρίσεως τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἀφοῦ δὲ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον πρέπει νὰ ἐξελέγξῃ αὐτοὺς ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου, σημαίνει ὅτι οἱ λογαριασμοὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ **1858** θέλουν δικασθῆ παρὰ τοῦ Συνεδρίου τὸ **1859**. Ἀλλ' ὅταν ὁ ὑπουργὸς συντάττῃ τὸν ἀπολογισμὸν, εἶναι ὑπόχρεως νὰ περιμένῃ τὴν διαδήλωσιν τοῦ Συνεδρίου καὶ διὰ τὰ δύω ἔτη; Ὁ νόμος ἐπιτάττει τὸ ἐναντίον, διότι τὸ **114** ἄρθρον αὐτοῦ λέγει, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον παρουσιάζει, διὰ τὴν χρῆσιν τῆς ὁποίας πρόκειται νὰ κυρωθῇ ὁ ἀπολογισμὸς, εἰς τὴν λογιστικὴν ἐπιτροπὴν συγκριτικὸν πίνακα τῶν λογαριασμῶν, τοὺς ὁποίους διὰ μὲν τὸ πρῶτον ἔτος τῆς χρήσεως παραθέτει μὲ τὰς ἀποράσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, διὰ δὲ τὸ δεύτερον μὲ μόνας τὰς καταστάσεις τῶν ὑποβληθέντων αὐτῷ λογαριασμῶν. Ἀλλ' ὁ εἰσηγητὴς λέγει, ὅτι, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχουσιν ὅσα ἐπιθυμεῖ ἀποδεικτικὰ μέσα πρὸς ψήφισιν τοῦ ἀπολογισμοῦ, οὐδεὶς δικάζει τὴν Βουλὴν νὰ δικάσῃ αὐτόν. Τὴν δικάζει ὅμως ἀνώτερός τις, τὸ Σύνταγμα, καὶ ἀκόμη, ἂν ἡ Βουλὴ δὲν ψηφίσῃ τὸν ἀπολογισμὸν, θέλομεν ἔχει

εἰς μόνα τὰ ἑλληνικὰ χρονικὰ τὸ ἀνέκδοτον, ὅτι ἐν νομοσχέδιον ὑποβάλλεται τὸ ἓν ἔτος ἵνα ψηφισθῇ εἰς τὸ ἄλλο. Καὶ ἐννοεῖ μὲν ὅτι οἱ λογαριασμοὶ πρέπει νὰ ἐξελέγχωνται ὅσον τὸ δυνατὸν ἐγκαίρως, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὅτι διὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ καλύπτεται ἡ κακὴ πίστις, ἐπειδὴ πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν τότε ὅτι ὁ νόμος διευκολύνει τὸν παρανομοῦντα νὰ ἐνεργῇ ἐπὶ δεκα μῆνας ἀτιμωρήτως, καὶ τοιαύτη μομφὴ δὲν δύναται ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸν νόμον. Ἐν Ἑλλάδι ἀριθμοῦμεν 250,000 περίπου φορολογουμένων καὶ κατὰ συνέπειαν ἔχομεν δύω ἕως τρία ἑκατομμύρια καταλόγων. Ἂν λοιπὸν καὶ ἐπ' ὀλίγον παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ ἀπολογισμὸς καλύπτει τὰς καταχρήσεις, ἡ πρέπει τότε νὰ παραδάλλῃ τὸ Συνέδριον ὅλους τοὺς ἀνωτέρω καταλόγους, καὶ τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, ἢ ἂν δὲν παραδάλλῃ αὐτούς, αἱ καταχρήσεις δὲν θέλουν ἀνακαλυφθῆ. Ἂν δ' ὑποτεθῇ ὅτι εἶχε τοιαύτην συνέπειαν ὁ ἀπολογισμός, διὰ τὴν Ἑλλάδα ἔπρεπε νὰ τὴν ἀρνηθῶμεν, ἵνα ἔχωμεν ὑπαλλήλους. Ἀλλ' ἐὰν ὁ ἀπολογισμὸς ἠδύνατο νὰ συγκαλύπτῃ ἐλλείμματα, πρῶτος αὐτὸς ἤθελεν ἀποτρέψει τὴν Βουλὴν νὰ δώσῃ τὴν ὑφρόν της· τοιοῦτος ὅμως κίνδυνος δὲν ὑπάρχει, καὶ δύναται νὰ προστεθῇ, ὡς γίνεται συνεχῶς ἐν Γαλλίᾳ, εἰς τὸν ἐπόμενον ἀπολογισμὸν πᾶν ὅ,τι τυχὸν παρελείφθη. Ἵνα λύσῃ δὲ ἡ Βουλὴ τὸ προκείμενον ζήτημα, πρέπει δικαίως νὰ λάδῃ ὑπ' ὄψιν τὸν νόμον, ἀλλὰ πρὸ πάντων νὰ σταθμίσῃ τὴν κοινωνικὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ μὴ μένῃ ἐπὶ πλέον ἐν τῷ κρυπτῷ ἡ κυδερνητικὴ κατάστασις, καὶ δι' ἐνδεχομένας ἴσως ἐλλείψεις τῶν ὑποδαλλομένων ἀπολογισμῶν δὲν πρέπει ν' ἀρνηθῆτε τὴν σύμπραξίν σας, διότι καιρὸς εἶναι νὰ ἔδωμεν εἰς συνταγματικήν τινα τάξιν. Ἂν λοιπὸν ἡ Βουλὴ δὲν θεωρήσῃ ἀπαραίτητα τὰ ζητούμενα ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀποδεικτικὰ μέσα, πρέπει νὰ ἐπιληρωθῇ τῶν ἀπολογισμῶν καὶ δι' ἄλλον λόγον. Τὸ ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐργασιῶν του, ἀνέλαδε καὶ κολοσσαῖον τι ἔργον, τὴν ἐξέλεγξιν τῶν εἰσπρακτέων. Ἐνῷ δ' ἀπορροφᾶται καὶ ἐκ τοῦ ἔργου τούτου, σύγκειται συνάλμα ἐκ προσώπων, τὰ ὁποῖα δὲν δύνασθε ν' ἀντικαταστήσητε. Ἡ λογιστικὴ δὲν ἔλαδε κατὰ τὸ παρελθὸν τὴν δέουσαν παρ' ἡμῖν πρόοδον, καὶ μόνον ἀπὸ τοῦ 1853, ὅτε διὰ τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου ἀνεγνωρίσθη ἓν σύστημα ταμειακῶς λογιστικόν, ἀρχίζει νὰ ἔχῃ τοὺς ὀπαδούς αὐτῆς ἡ λογιστική. Ἐπειδὴ ὅμως ἀπὸ τοῦ 1853 δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ μορφωθῇ μέχρι τοῦδε ἓν ὅλον αὐτοτελές, διατηροῦμεν πολλαχοῦ ὑπαλλήλους μικρᾶς ἱκανότητος, ὡς μὴ δυναμένους νὰ τοὺς ἀντικαταστήσωμεν δι' ἄλλων. Ἀλλ' ἐν

τῷ ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ διατελοῦσι πρόσωπα, τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς ἴσην λογιστικὴν περιωπὴν πρὸς τὴν τῶν ὑπαλλήλων τῶν λοιπῶν κλάδων, καὶ περιπλέον φέρουσιν ὡς προνόμιον ἕνα ἀγῶνα καὶ τὴν παλαιστὴ αὐτῶν ὑπηρεσίαν. Ἀλλὰ τοιοῦτοι ὄντες, δὲν δύνανται πάλιν νὰ ἦναι ἐνάμιλοι εἰς τὴν τοῦ Συνεδρίου ὑπηρεσίαν. Πρέπει νὰ περιμείνητε πολλὰ ἔτη ἵνα μορφωθῶσι τέλειοι λογισταὶ καὶ ἐξομαλυνθῇ τὸ φορολογικὸν σύστημα, καὶ τότε θέλετε ἔχει ὅ,τι ζητεῖτε ἤδη παρὰ τοῦ Συνεδρίου, τὸ ὁποῖον μέχρι τῆς τυχούσης ταύτης δὲν ἀπέστειλεν οὐδ' ἑνὸς ἔτους διαδήλωσιν. Καὶ ἐν τούτοις ὁ εἰσηγητὴς προτείνει τὴν ἀναδολὴν τῶν ὑπ' ὄψιν ὑμῶν ἀπολογισμῶν, ἵνα, φαίνεται, διακηρύξωσιν ὅτι καὶ ὑπάλληλοι καὶ διατάκται δὲν θέλουσι πλέον ὑπάρχει. Πεύων ἐπαναλαμδάνει ὅτι, ἀφοῦ οἱ ἀπολογισμοὶ δὲν δύνανται νὰ καλύψωσιν οὐδὲν ἔλλειμμα, καὶ ἡ ἐπιψήφισις αὐτῶν εἶναι τῆς πρώτης κοινωνικῆς ἀνάγκης, ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ προδῇ εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐνωπίων της ὑποδεδλημένων ἀπολογισμῶν, καθόσον αἱ ζητούμεναι πληροφορίαι δύνανται νὰ δοθῶσιν ἐν πάσῃ ὥρᾳ. Τοιουτοτρόπως δὲ δύναται ἡ Βουλὴ νὰ ἀνακαλύψῃ τὰ τυχὸν περὶ τὴν διαχείρισιν ἐγκλήματα, χωρὶς διὰ τῆς ἀναδολῆς νὰ δείξῃ ὅτι ἀποκρούει τὴν ἀνακάλυψιν αὐτῶν.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναδαλὼν τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τὴν αὔριον, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 4 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Κ. Πανηρόπουλος
Γ. Διαμάντης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΕ'.

Τῆς 5 Μαρτίου 1858.

Πληρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημδρίαν, ἀνεδλήθη ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης.

Ἀναγγείλαντος δὲ τοῦ προέδρου ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς περὶ τῶν ἀπολογισμῶν ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, λαδὼν τὸν λόγον ἐξεδηλώθησαν ἐν τῶν μελῶν αὐτῆς, ὅτι πᾶν ἄλλο ἀνέμενε παρὰ νὰ διαφιλονεικηθῇ ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπὸ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου προεξελέγξεως τοῦ ἀπολογισμοῦ πρὶν ἢ ἐπιψηφισθῇ ὑπὸ τῆς

Βουλῆς. Πᾶν ἄλλο ἤλπιζε παρὰ νὰ διαψιλονεικηθῇ ἐπισήμως ἡ ἀνάγκη τῆς προϋπάρξεως τῶν ἀπαιτουμένων στοιχείων πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ φωτισμὸν τῆς Βουλῆς. Χθὲς καὶ ὁ βουλευτὴς Παρνασίδος καὶ ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀγορεύσαντες κατὰ τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς ἐθεώρησαν ὡς ἐπουσιώδεις καὶ ἀσχέτους μὲ τὸν ἀπολογισμὸν τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ τῶν ὑπουργικῶν λογαριασμῶν, καὶ ὑπεστήριξαν ὅτι ὁ ἀπολογισμὸς ἑκάστου ἔτους εἶναι, οὕτως εἰπεῖν, αὐτοτελής. Μάλιστα δὲ ὁ Κ. ὑπουργὸς καθήκατο πικρῶς μὲν ἀλλ' ἀδίκως τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, καθ' ὅσον φρονεῖ ὅτι καὶ ὁ Κ. ὑπουργὸς πείθεται ἐνδομύχως ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ὡδηγήθη εἰς τὴν πρότασίν της εἰμὴ ἀπὸ εὐσυνείδητον ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός της, συναισθανομένη ὅτι ὤφειλε νὰ φέρῃ ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἀποτέλεσμα ἄξιον τῆς ἐμπιστοσύνης σας καὶ τῆς σημαντικότητος τοῦ ἀντικειμένου. Συμφωνῶν μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ὅτι ὁ ἀπολογισμὸς εἶναι τῷ ὄντι καθρέπτης τῆς κυβερνητικῆς ἐνεργείας, παρατηρεῖ, ὅτι ἕκαστος ἀπολογισμὸς δὲν ἔχει τὸ πρόσον τοῦτο· τὸ ἔχει μόνον ἐκεῖνος ὁ ἀπολογισμός, ὅστις περιβάλλεται μὲ ὅλα τὰ στοιχεῖα τὰ διαχύνοντα φῶς, καὶ ἄνευ τῶν ὁποίων ὁ κατὰ τὸν Κ. ὑπουργὸν καθρέπτης καλύπτεται μὲ τὸ σκοτεινότερον πέπλον, διὰ τοῦ ὁποίου οὐδεμία ἀκτὶς φωτὸς δύναται νὰ εἰσδύσῃ. Ποῖα δὲ εἶναι τὰ στοιχεῖα ταῦτα ὁρίζει ὁ λογιστικὸς νόμος. Κατὰ τὸ ἄρθρον **54**, ὁ ἀπολογισμὸς ἑκάστου ἔτους ὑποβάλλεται εἰς τὰς Βουλὰς μετὰ τῶν λογαριασμῶν τῶν ὑπουργείων ἐντὸς τοῦ Μαρτίου μηνὸς τοῦ ἑπομένου ἔτους· κατὰ τὸ ἄρθρον **89**, οἱ ὑπουργικοὶ λογαριασμοὶ δημοσιεύονται διὰ τοῦ τύπου καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὰς Βουλὰς ἐντὸς τῶν τριῶν πρώτων μηνῶν τοῦ ἑπομένου ἔτους, δηλ. ἐντὸς τοῦ Μαρτίου, καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον **92**, ὁ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν συντασσόμενος γενικὸς λογαριασμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως ὑποβάλλεται ἐντὸς τῶν **4** πρώτων μηνῶν τοῦ ἑπομένου ἔτους, ἤτοι ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου. Ἡ ἀλληλοδιάδοχος πρὸς τὰς Βουλὰς εἰσαγωγὴ τοσούτων λογαριασμῶν, ἀφορώντων τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔτους, δὲν εἶναι βεβαίως ἄσκοπος· διότι ἂν ὑποτεθῇ βάσιμος ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ ὑπουργοῦ περὶ τοῦ ἀσκόπου καὶ ἀσχέτου αὐτῶν, τότε πρὸς τί ἡ πολυτέλεια αὕτη; πρὸς τί ἡ εἰσαγωγὴ τοσούτων λογαριασμῶν καὶ ἡ διὰ τοῦ τύπου δημοσίευσις των; Οἱ λογαριασμοὶ οὗτοι, περιβαλλόμενοι μὲ τὰς ὑπὸ τοῦ λογιστικοῦ νόμου ὁριζομένας ἐγγυήσεις, χύνουσι

φῶς ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ καθιστῶσιν αὐτὸν ἀληθῶς καθρέπτην τῆς κυβερνητικῆς πορείας. Καὶ εἶπε μὲν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι δὲν βλέπει ποίαν ἔχουσι σχέσιν μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ τὰ ἄρθρα **97—111** τοῦ λογιστικοῦ νόμου· ἀλλ' ἂν ἓν ἕκαστον τῶν ἄρθρων τούτων δὲν ἔχῃ σημασίαν σπουδαίαν, συνδυαζόμενα ὅμως, παρέχουσιν ἀμοιβαῖον φῶς. Οὕτω τὸ ἄρθρον **97** τοῦ νόμου, ὁρίζον νὰ ὑποβάλληται κατάλογος τῶν ἀπὸ διαφόρους δίκας μὴ εἰσπραχθέντων δικαιωμάτων, ἀπαιτεῖ τοῦτο, ἵνα ἐξετάσῃ ἡ Βουλὴ ποῖα πυκὰ καθυστεροῦνται καὶ ζητήσῃ λόγον διὰ τί δὲν ἐγίνετο ἡ εἴσπραξις. Καὶ ἂν μὲν δικαιολογῆται ἡ καθυστέρησις, θέλει ἔχει καλῶς· τοὐναντίον δ' ἂν προέρχηται ἐξ ἀμελείας τῶν ταμιῶν, θέλει ἐρωτήσει ἡ Βουλὴ διὰ τί δὲν κατελογίσθη ἐπ' ὀνόματί των. Ἐπίσης τὸ ἄρθρον **98**, ὁρίζον νὰ ὑποβάλληται κατ' ἔτος εἰς τὰς Βουλὰς πίναξ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῶν δήμων, δὲν εἶναι ἄσκοπον, διότι δεικνύεται οὕτω ποία ἡ κατάστασις τῆς ἐπαρχίας, ποῖα τὰ δημοτικὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα, καὶ ἂν ἐπομένως ἀντιστοιχῶσι πρὸς ταῦτα καὶ τὰ δημοτικὰ ἔσοδα. Οὕτω π. χ. οἱ δημοτικοὶ φόροι ἐπαρχίας τινὸς παρουσίασαν κατὰ τὸ **1856** δημοτικὸν ἔσοδον **10,000** δραχμῶν, κατὰ δὲ τὸ **1857**, δραχμῶν **15,000**. Ἀλλὰ τὸ δημόσιον ἔσοδον τοῦ **1856** παρουσιάζει ποσὸν **100,000** δραχμῶν, τὸ δὲ **1857**, δραχμῶν **100,010**. Τὰ δημοτικὰ λοιπὸν ἔσοδα τοῦ **1857** παρουσιάζονται αὐξημένα κατὰ τὸ ἥμισυ· διὰ τί καὶ τὰ δημόσια ἔσοδα νὰ μὴ παρουσιάσωσιν ἀναλόγως τὴν αὐτὴν αὔξησιν; Τοῦτο ἄρα θέλει καταστῇ ἀντικείμενον ἐξετάσεως κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἀπολογισμοῦ, καὶ θέλει ζητήσει λόγον ἡ Βουλὴ ὅπως ἀνακαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν. Δὲν ἐκτείνεται δὲ ὅπως ἀναπτύξῃ τὸν σκοπὸν καὶ τῶν ὑπολοίπων ἄρθρων, διότι ἐκ μόνων τῶν ἀνωτέρω ἀποδεικνύεται ὅτι οὐδὲν τούτων ἐτέθη ἐν τῷ νόμῳ ἀσχέτως. Μεταβαίνων ἤδη εἰς τὰ περὶ ἐξελέγξεως τῶν ἀπολογισμῶν, παρατηρεῖ, ὅτι ἔχομεν δημοτικὸν καὶ δημόσιον συνάμα λογιστικόν. Κατὰ τὸ πρῶτον ὁ δημοτικὸς ἀπολογισμὸς ἐξελέγχεται, α') ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου β') ὑπὸ τοῦ νομάρχου, ὅστις ἐκδίδει ἀπόφασιν, καὶ γ') ὑπὸ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, τὸ ὁποῖον λαμβάνων ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν ἀπόφασιν τοῦ νομάρχου, ἐξετάζει αὐτὸν γενικῶς. Ἡ τριπλῆ αὕτη διαδικασία γίνεται κατὰ τὸν λογιστικὸν νόμον, καὶ εἰς τοὺς δημοσίους ἀπολογισμούς, διότι καὶ εἰς αὐτοὺς ἔχομεν, α') τὴν διοικητικὴν προεξέτασιν, β') τὴν διοικητοδικαστικὴν καὶ γ') τὴν νομοθετικήν.

Ἐκ τούτων δὲ τὴν πρώτην ἐνεργεῖ ἐπιτροπὴ εἰδική, τὴν δευτέραν τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον, καὶ τέλος τὴν πολιτικὴν ἡ ἀνωτάτη νομοθετικὴ ἐξουσία. Οἱ εἰδικοὶ λογαριασμοὶ τῶν ὑπουργείων ὑπάγονται εἰς τὴν διοικητικὴν προεξέτασιν ἐπιτροπῆς, διοριζομένης εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους. Ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης εἶναι νὰ βεβαιώσῃ προσωρινῶς τὴν ὀρθότητα τῶν ὑπουργικῶν λογαριασμῶν, παραβάλλουσα τινὰς μὲν τούτων μὲ τὰς ἐγγραφὰς τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου, ἑτέρας μὲ τὰ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀποτελέσματα τῆς ἐξελέγξεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, καὶ ἄλλας μὲ τὰς καταστάσεις τῶν εἰς τὴν ἐξέλεγξιν του ὑποβληθέντων λογαριασμῶν. Περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐργασίας της συντάσσει ἡ ἐπιτροπὴ πρωτόκολλα καὶ ἔκθεσιν, τὰ ὁποῖα κοινοποιοῦνται πρὸς τὰς Βουλάς οὐχί, ὡς ἐρρέθη, σκόπιμος, διότι ὁ νόμος δὲν ἀπαιτεῖ περισσότερα. Εἰς τὴν διοικητικὴν ταύτην προεξέτασιν ὑπάγονται οἱ δημοσιευθέντες λογαριασμοὶ τῶν ὑπουργῶν, κατὰ τὰ ἄρθρα **112—116** τοῦ Κεφαλ. ΙΔ. ἐπιγραφομένου « Διοικητικὴ προεξέτασις καὶ ἔλεγχος τῶν λογαριασμῶν τῶν ὑπουργείων. » Ἡ προεξέτασις ὅμως αὕτη εἶναι ἁπλῆ τις διοικητικὴ ἐγγύησις μὴ φέρουσα τὴν σημασίαν δικαστικῆς διαδηλώσεως. Ὅθεν ὁ λογιστικὸς νόμος προείπε περὶ τούτου ἐν τῷ τιτλίματι τρίτῳ ἐπιγραφομένῳ « λογιστικὸν δικαστικὸν ἔλεγχος ὑπὸ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου. » Τοῦ τιτλίματος τούτου τὸ πρῶτον Κεφάλαιον ὑπὸ στοιχ. ΙΖ. ἐπιγραφόμενον « δικαστικὸς ἔλεγχος » ἀφορᾷ τὴν δικαστικὴν ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν τῶν ὑπολόγων ἐνέργειαν τοῦ συνεδρίου· τὸ δὲ ἕτερον ὑπὸ στοιχ. ΙΗ. ἐπιγραφόμενον « διοικητικὸς ἔλεγχος » περιέχει καθήκοντα ὑπερξούσης τοῦ συνεδρίου πρὸς τὴν πολιτείαν. Ἡ ἐξέλεγξις τῶν λογαριασμῶν τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἀναγομένων εἰς τὰς οἰκονομικὰς πράξεις εἶναι τὸ ὑψηλότερον τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου καθῆκον, τὸ ὁποῖον ἐξασκεῖται παρ' αὐτοῦ διττῶς· α) δι' ἐτησίου πρὸς τὸν Βασιλέα ἐκθέσεως, κοινοποιουμένης πρὸς τὰς Βουλὰς κατὰ τὰ ἄρθρα **217** καὶ **218**, β) διὰ δημοσίων διαδηλώσεων, κοινοποιουμένων ἐπίσης, κατὰ τὰ ἄρθρα **219—221** τοῦ νόμου. Ἀλλ' εἰς τί συντελοῦσιν αἱ ἐνιαύσιοι διαδηλώσεις αὗται προτιθέμεναι νὰ βεβαιώσωσι τὴν κατάστασιν τῶν ὑπουργικῶν λογαριασμῶν καὶ νὰ φέρωσιν εἰς φῶς τὰ ἀριθμητικὰ σφάλματα, τὰ προερχόμενα ἀπὸ παραλείψεων ἐσόδων τε καὶ ἐξόδων, ἀπὸ δαπανῶν αὐτῶν κανονικῆς πιστώσεως, ἀπὸ μεταστροπῆς κεφαλαίων καὶ χρήσεων, ἀπὸ ἀναγωγῆς δαπανῶν

εἰς ἄλλα κεφάλαια ἢ εἰς χρῆσιν οὐχὶ τοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἐγένοντο αἱ δαπάναι. Ἆρα ἡ διαδήλωσις αὕτη διαχέει φῶς ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ, ὡς οὖσα τὸ ἐξαγόμενον τῶν δικαστικῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου. Ἡ διαδήλωσις δὲ αὕτη καθοδηγεῖ τὴν Βουλὴν πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ὑψηλοτέρου καθήκοντός της, τὴν ἐξέλεγξιν τῆς κυβερνητικῆς πορείας, καὶ ἄνευ ταύτης τὰ πάντα σκότος, οὐδὲν σαφὲς εἰμὴ ἁπλοῖ ἀριθμοί. Πῶς θέλομεν λοιπὸν ἐξελέγξει τὴν κυβερνητικὴν πορείαν, ὅταν μᾶς λείπωσι τὰ πρὸς τοῦτο μέσα; Ὁ ἀπολογισμὸς οὐδαμῶν ὑπερβαίνει δεικνύει ἀφ' ἑαυτοῦ, οὐδεμίαν παράλειψιν ἐσόδων ἢ ἐξόδων, οὐδεμίαν δαπάνην γενομένην διὰ μεταστροπῆς κεφαλαίων καὶ χρήσεων. Ταῦτα καταδεικνύει ἡ διαδήλωσις. Μὴ ὑπαρχούσης δὲ ταύτης, ἡ κυβερνητικὴ πορεία, ἧς τὴν ἐξέλεγξιν συνιστᾷ ὁ Κ. ὑπουργός, μένει ἀνεξέλεγκτος καὶ κεκαλυμμένη. Πρὸς σαφήνειαν τῆς ἰδέας του σέρει παραδείγματά τινα οὐχὶ ὡς γενόμενα, ἀλλὰ πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι δύνανται νὰ συμβῶσιν. Ὑποτεθείσθω ὅτι ἡ πίστωσις τῶν βοηθημάτων, ἃ δίδουσιν αἱ Βουλαὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον πρὸς βοήθειαν τῶν ἐνδεῶν, διατίθενται πρὸς ἄλλον σκοπόν, πρὸς συνδρομὴν π. χ. ἐφημερίδων. Εἰς τὸν ἀπολογισμὸν δὲν δύναται νὰ διακριθῇ τοῦτο, διότι τὸ ποσὸν παρελήφθη ἐντὸς τοῦ κεφαλαίου τῶν βοηθημάτων. Ὑποτεθείσθω ὅτι ἡ πίστωσις ἡ χορηγουμένη πρὸς ὑπουργεῖον τι διὰ χαρτικὴν ὕλην διατίθεται καὶ εἰς μισθοὺς βοηθῶν, καὶ ἐν τούτοις ὑπέρβασις τῆς πιστώσεως δὲν φαίνεται ἐν τῷ ἀπολογισμῷ. Πῶς θέλομεν δυνηθῆ νὰ πληροφορηθῶμεν τὸ ἀτοπον τοῦτο καὶ νὰ ἔλθωμεν εἰς ἐπίγνωσιν; Ὁσάκις ἡ Βουλὴ ἐζήτησε λόγον περὶ δαπάνης τινός, τὸ ὑπουργεῖον παρέπεμψεν αὐτὴν εἰς τὸν ἀπολογισμόν· ἔρχεται ἤδη ὁ ἀπολογισμός, μᾶς παραπέμπει εἰς τὸ Συνέδριον. Ἄνευ λοιπὸν τῆς διαδηλώσεως, πείθεται ἡ Βουλὴ ὅτι ὁ καθρέπτης τοῦ Κ. ὑπουργοῦ μένει κεκαλυμμένος καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ἴδῃ ἐντὸς αὐτοῦ. Δὲν καλούμεθα ὑπὸ τοῦ νόμου νὰ ἐξελέγξωμεν ὑποθετικοὺς ἀπολογισμούς· ὑποθετικοὶ εἶναι μόνον οἱ προϋπολογισμοὶ καὶ διὰ τῶν ἀπολογισμῶν καθίστανται ἱστορικοί. Ἐκ τούτου ὁ λογιστικὸς νόμος ἀπαιτήσας τὴν διαδήλωσιν, ὥρισε διὰ τοῦ ἄρθρου **216** νὰ συναδεύηται ὁ ἐτήσιος λογαριασμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως μὲ πίνακα τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ Συνεδρίου. Εἰς δὲ ὁ δημοσιευόμενος ἀπολογισμὸς ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἀνωτάτην ἐξέλεγξιν τοῦ ἐπάρχιακοῦ Συμβουλίου, οὕτω καὶ οἱ δημόσιοι ἀπολογισμοὶ ὑποβάλλονται τελευταίων εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξέλεγ-

ξιν καὶ ἐπιψήφισιν. Ἀλλ' ὁ Κ. ὑπουργὸς παραγνωρίσας τὴν ἐπιτροπὴν, ἀπέβωκεν εἰς τὰς σκέψεις καὶ τὴν πρότασίν της κακὴν πρόθεσιν, ὅτι δηλαδὴ τείνει νὰ καταστήσῃ ἀνεξελέγκτους τοὺς ἀπολογισμούς. Τοιαύτην ἰδέαν οὐδὲ διενοήθη ἡ ἐπιτροπή· τοὐναντίον μάλιστα ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἔρχωνται οἱ ἀπολογισμοὶ τακτικῶς καὶ ἐγκαίρως εἰς τὴν Βουλήν. Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει ὑπ' ὄψιν της ἕνα λογιστικὸν νόμον καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τούτου ἐσύστησε κα συνιστᾷ εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Αἱ ὑπ' αὐτοῦ διαγραφόμεναι ὑποχρεώσεις εἰσὶν ἐγγυήσεις ἀναγκαῖαι οὐ μόνον εἰς τὴν ἀκριβῆ διαχείρισιν τοῦ οἰκονομικοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου ἀπόδειξιν. Ἀλλομονον δὲ, ἐὰν ἀπὸ τοῦ περιβόλου τούτου ἀρχίσωμεν νὰ ἐνισχύωμεν τὴν τῶν νόμων παράβασιν. Ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι, ἂν ἡ Βουλὴ ἀποφασίσῃ νὰ μὴ προβῇ εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἀπολογισμῶν, πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου ἐξελέγξεως, δὲν θέλομεν ἔχει ποτὲ ἀπολογισμόν. Διὰ τὸν λόγον λοιπὸν τοῦτον πρέπει νὰ παραβῶμεν τὸν νόμον καὶ νὰ βεβαιώσωμεν τὴν κυβερνητικὴν ἐνέργειαν χωρὶς νὰ εἰσδύσωμεν εἰς αὐτήν; νὰ ὁρίσωμεν ἔσοδα καὶ ἔξοδα, τὰ ὁποῖα δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίσωμεν, καὶ τὰ ὁποῖα αὐτὸς οὗτος ὁ ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι δὲν δύναται νὰ βεβαιώσῃ, ὡς ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τοῦ Συνεδρίου; Εἶπεν ὁ Κ. ὑπουργός, ὅτι τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου δὲν ἔχει τὴν ἀναγκαίαν ἱκανότητα ἵνα ἐξελέγξῃ τοὺς ἀπολογισμούς· ἀλλ' ἂν οἱ τοῦ Συνεδρίου ὑπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ καθήκοντά των, πρέπει νὰ λάβῃ πρόνοιαν ἡ Κυβέρνησις, ἀντικαθιστῶσα τούτους δι' ἄλλων, καὶ ἂν οἱ ὑπάρχοντες ἔχωσιν, ὡς ἐρρέθη, δικαιώματα, δύναται νὰ τοὺς θέσῃ ὑπὸ σύνταξιν. Ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς εἶπε πρὸς τούτοις, ὅτι δὲν ἔχομεν ἱκανοὺς λογιστικοὺς ὑπαλλήλους, διότι τὸ λογιστικὸν συνεστήθη παρ' ἡμῖν τὸ 1853· τὸ λογιστικὸν ὅμως σύστημά μας ἤρχισεν ἀπὸ τοῦ 1833, ὅτε συνεστήθη καὶ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἐβελτιώθη δὲ τὸ 1853. Ἂν λοιπὸν ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν δὲν ἠλυνήθημεν νὰ μορφώσωμεν λογιστικοὺς ὑπαλλήλους, ἀλλομονον τότε εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἡμῶν κατάστασιν. Τοὐναντίον ὅμως φρονεῖ ὅτι ἡ οἰκονομική μας κατάστασις δὲν εἶναι εἰς θέσιν τοιαύτην, τὸ δὲ ἔθνος προώδευσε καθ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ὑπηρεσίας ὡς καὶ εἰς τὸ λογιστικόν. Ἑπομένως λογιστικοὶ ὑπάλληλοι ὑπάρχουσιν ἱκανοί, ἀρκεῖ μόνον νὰ δίδωνται αἱ θέσεις εἰς τούτους καὶ νὰ μὴ χρησιμεύωσιν ὡς πόροι ὑπάρξεως. Ἀλλ' ὁ

ὑπουργὸς εἶπε πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ψευδῶς ἐβεβαίωσεν ὅτι δὲν συνεστήθησαν ἐπιτροπαὶ εἰς προεξέλεγξιν τῶν λογαριασμῶν τῶν ὑπουργείων· τοῦτο δὲν εἶναι ἀκριβές, διότι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν λέγει διὰ τῆς ἐκθέσεώς της ὅτι δὲν συνεστήσαν ἐπιτροπαί, ἀλλ' ὅτι δὲν ὑπάρχουσιν ἀποτελέσματα τῶν ἐργασιῶν των. Εἶπε πρσσέτι ὁ ὑπουργός, ὅτι ἠδύνατο, ἂν ἤθελεν, ἡ ἐπιτροπὴ νὰ μεταβῇ εἰς τὰ γραφεῖα καὶ λάβῃ ὅσας περὶ τῶν λογαριασμῶν ἤθελε πληροφορίας· ἀλλὰ δὲν εἶναι ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς νὰ περιφέρηται ἀπὸ γραφείου εἰς γραφεῖον, δὲν ἐξυπηρετίζεται εἰς τοσοῦτον βαθμόν, ὥστε νὰ περιτρέχῃ ζητοῦσα τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας. Καθῆκον τοῦ ὑπουργοῦ ἦτον νὰ συνοδεύσῃ τοὺς ἀπολογισμοὺς μὲ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα ἔγγραφα. Δὲν ἔχει δὲ δίκαιον εἰπών, ὅτι, ἂν, ὡς ὁ εἰσηγητὴς παρετήρησεν, ὁ λογιστικὸς νόμος δὲν θέτῃ προθεσμίαν εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐξέλεγξιν τῶν ἀπολογισμῶν, θέτει ὁ θεμελιώδης ἡμῶν νόμος, τὸ Σύνταγμα, ὁρίζον ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἐπεξεργάζηται ἐτησίως τὸν ἀπολογισμόν· διότι εἶναι μὲν ἀληθὲς τοῦτο, ἀλλὰ τὸ Σύνταγμα ἐννοεῖ νὰ ἐξελέγχῃ ἡ Βουλὴ τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενον ἀπολογισμὸν καλῶς ἐξειργασμένον, ἀλλοίμονον δὲ ἂν ὑπεχρεοῦτο νὰ ψηφίζῃ τοὺς μὴ περιβεβλημένους μὲ τὰ στοιχεῖα τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενα. Ἐν τούτοις εἰπὼν τ' ἀνωτέρω ὁ ὑπουργὸς, ἐλησμόνησεν ὅτι ἡ αὐτὴ διάταξις τοῦ Συντάγματος ὑπάρχει καὶ περὶ τῶν προϋπολογισμῶν, καὶ ὅτι λέγων τοιαῦτα περὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ὑποδεικνύει ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις προσυνέχθη ἀντισυνταγματικῶς διὰ τῆς παραβεχθείσης τάξεως τοῦ νὰ συζητῆται ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἑπομένου ἔτους. Ἔπρεπε νὰ μὴ λησμονήσῃ ὁ ὑπουργὸς ὅτι τῷ 1856 ὑπεστήριξεν εἰς τὰς Βουλὰς τὴν ἐπιψήφισιν δύω προϋπολογισμῶν, καὶ ἂν τὸ περὶ ἀπολογισμοῦ εἶναι συνταγματικὴ παράβασις, τὸ περὶ τῶν προϋπολογισμῶν εἶναι πολὺ μεγαλειτέρα. Τὸ κατ' αὐτὸν ὅμως οὐδὲ τὸ ἓν οὐδὲ τὸ ἄλλο παραδέχεται. Εἰς ἄλλα ἔθνη, ὅπου ἐπικρατοῦσι διαφοραὶ ἀρχῶν περὶ τῶν πολιτευμάτων, ὑπάρχουσι καὶ συστήματα ἀνδρῶν ἀντιπροσωπεύοντα τὰς ἀρχὰς ταύτας. Ἕκαστον δὲ σύστημα τείνει πρὸς ὑπεροχὴν τῶν ἀρχῶν του, καὶ ὁποιον ἐξ αὐτῶν ὑπερισχύσῃ, φέρει μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἐφαρμόζει τὰς ἀρχάς, ἃς νομίζει ἐπωφελεῖς, διὸ ἐπισύρει τὴν συστηματικὴν ἀντίδρασιν τῶν προεδευόντων τὰ ἐναντία. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅμως συστηματικὴ ἀντιπολίτευσις δὲν ὑφίσταται, διότι ἐλλείπει ἡ διαφορὰ τῶν γενικῶν ἀρχῶν, καὶ μία

μόνη ἐπικρατεῖ ἀρχή, ἓν κέντρον ὑπάρχει, περὶ ὃ περιστρέφονται πᾶσαι αἱ ἰδέαι, ἡ συνταγματικὴ Βασιλεία, ἥτις ἐλληνώθη καὶ παγιοῦται εἰς τὰς καρδίας πάντων καὶ ἐξ ἧς ἀπορρέουν τὰ πάντα. Εἰς τὴν Ἑλλάδα δύνανται νὰ ὑπάρχωσι βάσιμοι ἢ καὶ σφαλεραὶ πεποιθήσεις περὶ τῆς ἀκαταλληλότητος προσώπων· τοῦτο ὅμως δὲν δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἀντιπολίτευσις, οὔτε ἐπιζήμιος εἶναι, ἀλλ' ὠφέλιμος καθίσταται ἡ ἐλευθέρα ἀνάπτυξις γνωμῶν τινων καὶ ἡ ἔκθεσις τῶν τυχουσῶν ἐλλείψεων τῶν διεπόντων τὰ τῆς πολιτείας, διότι διὰ τῆς κατ' ὀξεῖαν ἐξέτασεως τῶν ἐλλείψεων ἐπιζητεῖται ἡ καταλλήλος θεραπεία πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ καθεστῶτος καὶ εὐημερίαν τῆς πατρίδος. Ἡ τυφλὴ λοιπὸν συμπολίτευσις εἶναι πραγματικῶς ἀντιπολίτευσις, ἐν ᾧ ἡ ἐλευθέρα ἔκθεσις τῶν ἐλλείψεων εἶναι πραγματικῶς συμπολίτευσις. Ἂς μὴ ἀποδίδωμεν εἰς ὅλα τὰ ζητήματα τὴν σημασίαν, ἣν θέλουσί τινες ν' ἀποδίδωσι πρὸς τὸν σκοπὸν ἐκπτώσεως· ἂς ἐκφράζωμεν ἐλευθέρως τὰς πεποιθήσεις ἡμῶν· βέβαιοι ὄντες ὅτι καὶ τὸ καθῆκόν μας ἐκπληροῦμεν καὶ τὸ καθεστὼς ἐνισχύομεν. Πρόκειται νὰ λύσωμεν σήμερον ζήτημα σπουδαῖον· πρόκειται ἢ νὰ παραλείψωμεν τὸ καθῆκόν μας ἐπιψηφίζοντες ἀνεξετάστως τοὺς ἀπολογισμούς, ἢ νὰ ἐμμείνωμεν ζητοῦντες τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ νόμου, ὅπερ εἶναι τὸ μέσον, δι' οὗ εἰσερχόμεθα εἰς τὰ ἐνδόμυχα τῆς κυβερνητικῆς ἐνεργείας. Δι' ὅλα ταῦτα ἐμμένει ὑπὲρ τῆς προτάσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ συντεμῇ τὴν ὁμιλίαν του, θέλει προσπαθήσει νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα, ὑπὸ μόνην τὴν ἄψιν, ἀφ' ἧς ἐξαρτᾶται ἡ τῆς Βουλῆς ψῆφος. Παρατηρεῖ λοιπὸν, ὅτι δύω κυρίως παρουσιάζονται ἰδέαι· ἡ μὲν, ἂν πρὶν ἐξελεγχθῶσιν οἱ ἀπολογισμοί, πρέπει νὰ προηγηθῶσι τὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἔγγραφα· ἡ δὲ, ἂν πρέπει, ἐν ἐλλείψει τούτων, νὰ ἀναλάβωμεν ἢ ὄχι τὴν ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν ἐργασίαν μας. Πολλοὶ τῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀγορευσάντων εἶπον, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἐπιληρώσῃ τὴς ἐξελέγξεως ἄνευ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένων ἐγγράφων· ἀλλ' ἂν ὁ νομοθέτης εἶδεν ὡρισμένως τοῦτο ὡς ἀναλλοίωτον πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν ἀπολογισμῶν ὅρον, ἤθελεν ἐκφρασθῇ ὁριστικῶς περὶ τούτου ἐν τῷ λογιστικῷ νόμῳ, ἤθελεν ὁρίζει δ' ἄφθρου ὅτι ἄνευ τῶν ἀπαιτουμένων πράξεων τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου δὲν δύναται νὰ προχωρήσῃ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐξέλεγξιν, ἀλλ' οὐδαμοῦ τοῦ νόμου ὑπάρχει τοιαύτη διάταξις. Συμφωνεῖ λοιπὸν ὅτι καλὸν ἦτον νὰ ὑποβάλλοντο μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ αἱ πράξεις τοῦ συνεδρίου,

ἀλλ' ἡ ἔλλειψις αὐτῶν δὲν γεννᾷ ἀναγκαῖον λόγον ἀναβολῆς. Καὶ βεβαίως τί εἶναι αἱ ἐργασίαι τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου; Ἔλεγχος δικαστικὸς καὶ διοικητικὸς τῶν ὑποβαλλομένων αὐτῷ λογαριασμῶν. Ἀλλ' ὁ δικαστικὸς ἔλεγχος δὲν εἶναι τοιοῦτος, ὥστε νὰ ἔχῃ οὐσιώδη ἐπιρροὴν εἰς τὰς τῆς Βουλῆς ἀποφάσεις, διότι ἐκ τοῦ δικαστικοῦ ἐλέγχου τοῦ συνεδρίου θέλει προκύψει μόνον νὰ καταδικασθῶσιν οἱ τυχὸν εὑρεθέντες ἐλλιπατίαι ὑπόλογοι, καὶ τοῦτο δὲν ἔχει ἐπιρροήν τινα εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐνέργειαν τῆς Βουλῆς. Ἀλλ' ὁ εἰσηγητὴς διϊσχυρίσθη τὸ ἐναντίον, διότι, εἶπεν, ὅταν διὰ τῆς ψήφου ἡμῶν ὁρίσωμεν ποῖα τὰ ἔσοδα ἑνὸς ἔτους, μετὰ τὰς ἐκδοθησομένας ὑπὸ τοῦ συνεδρίου καταδικαστικὰς ἀποφάσεις θέλει προκύψει νὰ ἔχωμεν ἐλαττωμένα τὰ ἔσοδα· ἀλλ' αἱ κατὰ τῶν ὑπολόγων ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου δὲν δύνανται νὰ μεταβάλλωσι τὰ γεγονότα· ὁ ἀπολογισμὸς θέλει εἶσθαι πάντοτε ἀπολογισμός, ἡ δὲ καταδικαστικὴ ἀπόφασις θέλει ζητήσει τὴν εἰσπραξιν μόνον τῶν παρουσιασθέντων ἐλλειμμάτων. Ὁ δικαστικὸς λοιπὸν ἔλεγχος τοῦ συνεδρίου δὲν εἶναι ἀναγκαῖος ὅρος ὡς πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐργασίαν τῆς Βουλῆς. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν διοικητικὸν ἔλεγχον τοῦ συνεδρίου, ἐρρέθη ἤδη, ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ λογιστικοῦ νόμου δὲν εἶναι σύμφωνοι· διότι κατά τινα μὲν διάταξιν αὐτοῦ, ὁ ἀπολογισμὸς πρέπει νὰ ὑποβάλληται εἰς τὰς Βουλὰς ἐντὸς τοῦ Μαρτίου· κατ' ἄλλην δέ, αἱ ἀπαιτούμεναι ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐργασίαι τοῦ συνεδρίου πρέπει νὰ περατωθῶσι τὸν Φεβρουάριον τοῦ ἑπομένου ἔτους. Ἤθελεν εἶσθαι λοιπὸν ἀδύνατον νὰ ζητῇ ὁ λογιστικὸς νόμος τὴν συγχρονον μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ ὑποβολὴν ἐργασιῶν περαιωθησομένων τὸ ἐπιὸν ἔτος. Καὶ λέγει μὲν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι οὐχ ἧττον πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται αἱ πράξεις αὗται τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ἵνα χρησιμεύσωσιν ἀκολούθως· ὁ ἀπολογισμὸς ὅμως πρέπει νὰ ψηφίζηται, ὡς γνωστὸν, κατ' ἔτος, καὶ ἂν αἱ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἐργασίαι ἦσαν ἀπαραίτητοι, ὁ νόμος ἤθελεν ἐκφράσθαι ἐμφατικῶς περὶ τούτου. Καὶ ἐπαναλέγει μὲν ὅτι προτιμότερον ἦτον νὰ ὑπῆρχον, ἀλλ' ἡ ἔλλειψις αὐτῶν δὲν εἶναι ἀποχρῶσα αἰτία ἵνα παραίτῃ λόγον ἀναβολῆς, καὶ δύνανται νὰ ζητηθῶσι ὅλα τὰ πρὸς ἐξέλεγξιν δυνατὰ μέσα, τὰ ὁποῖα εἶναι πρόθυμον νὰ ὑποβάλῃ τὸ ὑπουργεῖον. Ὅσον δ' ἀφορᾷ ἄλλα μὴ ἕτοιμα ἔτι μέσα, αὐτὰ δὲν χρησιμεύουσι διὰ τοὺς νῦν εἰσαχθέντας ἀπολογισμούς, ἀλλὰ διὰ τοὺς μετὰ ταῦτα ὑποβληθησομένους. Διὸ συμπεραίνει ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἐπιληρωθῇ τῆς

ἐξελέγξεως τῶν ἀπολογισμῶν, καθ' ὅσον μάλιστα ἔχει συμφέρον νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐργασίαν ταύτην, ἐπειδὴ διὰ μόνου τοῦ ἀπολογισμοῦ θέλομεν λάβει τὸν ἀληθῆ γνώμονα, ὅστις μέλλει νὰ μᾶς ὁδηγῇ εἰς τὸ μέλλον εἰς τὴν συζήτησιν τῶν προϋπολογισμῶν.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἡ προκειμένη συζήτησις ἀφορᾷ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ σπουδαιοτέρου δικαιώματος τῆς Βουλῆς. Ὅσον δὲ πολύτιμον εἶναι τὸ δικαίωμα τοῦτο, ἐπὶ τοσοῦτον ἀπαιτεῖ ἀκρίβειαν εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀντικειμένου καὶ εὐσυνειδησίαν εἰς τὴν ἐκτίμησιν αὐτοῦ ὡς πρὸς τὸ ἠθικὸν μέρος. Ἑπομένως ἐπὶ τῆς ἐκπληρώσεως τοιούτου καθήκοντος πρέπει νὰ ἐκλείψῃ πᾶσα προσωπικὴ συμπάθεια, πᾶς ἐνδιχόμενος δισταγμός. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου λοιπὸν παρατηρεῖ, ὅτι, ὡς ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, τῶν λόγων τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἀγορευσίων ἐξάγεται, ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων τεσσάρων ἀπολογισμῶν δὲν ἐνηργήθησαν προκαταρκτικῶς αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμεναι ἐργασίαι πρὸς νόμιμον εἰσαγωγὴν ἀπολογισμοῦ. Πῶς λοιπὸν δυνάμεθα νὰ ἐξελέγξωμεν τοὺς ὑποβληθέντας ἡμῖν ἀπολογισμούς; Ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι νὰ ἀναστείλωμεν τὴν ἐξέλεγξιν μεχρισοῦ ἐνεργηθῶσι τὰ ὑπὸ τοῦ λογιστικοῦ νόμου ὁριζόμενα· ἄλλοι δὲ ἰσχυριζόμενοι, ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ νόμου δὲν εἶναι ἀναγκαῖαι, προτείνουν νὰ κυρώσωμεν τοὺς ἀπολογισμούς, καὶ ὅ,τι ἔπρεπε νὰ γίνῃ σήμερον ὑπὸ τῆς Βουλῆς, τὸ ἐνεργεῖ, λέγουσιν, ἀκολούθως τὸ συνέδριον. Ἂν δὲ, προσθέτουσιν, ὑπάρχῃ παρανομία τις εἰς τοὺς ἀπολογισμούς, οὐδεμία ἐκ τούτου βλάβη, διότι θέλει τοὺς ἐξελέγξει μεθ' ἡμᾶς τὸ συνέδριον καὶ καταδιώξει τοὺς ὑπολόγους. Ἀλλὰ μήπως, καὶ τούτου γενομένου, γνωρίζωμεν κἂν πότε θέλει ἐπεξεργασθῇ τοὺς ἀπολογισμοὺς τὸ συνέδριον, ἵνα ἔχωμεν γνῶσιν πότε θέλει ἐνεργηθῇ ὅ,τι ἡμεῖς παρελείψαμεν; Δυστυχῶς δὲν πρέπει νὰ ἐλπίζῃ ἡ Βουλὴ ἀπὸ τὸ συνέδριον, καθ' ὅσον αὐτὸς ὁ ὑπουργὸς ἐβεβαίωσεν ὅτι δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ ἐκτελέσῃ ποτὲ τὸ καθῆκόν του. Καὶ ἀληθῶς· ἢ τίποτε δὲν ἐνεργεῖ τὸ συνέδριον, ἢ ἂν ἐκδώσῃ ἀπόφασίν τινα, τοσοῦτον βραδέως ἐκδίδεται, ὥστε καθίσταται περιττή. Εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ διετέλεσέ ποτε εἷς τελώνης· μετὰ παρέλευσιν 18 ἐτῶν ἐξέδωκε τὸ συνέδριον ἀπόφασιν ἐναντίον του, ἐν ᾧ ἐκεῖνος εἶχεν ἀποθάνει πρὸ 17 ἤδη ἐνιαυτῶν καὶ δὲν ἐσώζετο οὐδ' ἡ κόνις του! Ἀλλ' ἀντὶ τοῦ τελώνου τούτου, αὔριον εἶναι δυνατὸν νὰ παρουσιασθῶσιν αἱ πράξεις ὑπουργοῦ τινος. Πρέπει νὰ περιμείνωμεν ἄλλα 18 ἔτη

ὅπως ἴδωμεν ποία ἡ διαχείρισις αὐτοῦ; Ποῦ θέλει εὑρεθῇ τότε τὸν ὑπουργὸν ἡ ἀπόφασις τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου; Πόσοι δὲν διῆλθον μέχρι σήμερον τὴν ὑπουργικὴν ἔδραν, καὶ οἱ πλεῖστοι τούτων ἀπέθανον, ἡ δὲ περιουσία των μετέβη εἰς ἄλλους, καὶ τὸ σῶμά των κεῖται εἰς τὸν τάφον, ὥστε οὐδὲ προσωπικῶς δυνάμεθα νὰ τοὺς τιμωρήσωμεν. Αὐτὸς ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὁμολογεῖ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν ἀπὸ τὸ συνέδριον, καθ' ὅσον καὶ τὸ ἔργον εἶναι πολύπλοκον καὶ λογιστικαὶ ἱκανότητες δὲν ὑπάρχουσι. Πῶς λοιπὸν ἡ ἐγγύησις ὅτι μετὰ τὴν Βουλὴν θέλει ἐνεργήσει τοὐλάχιστον τὸ συνέδριον; Καὶ λέγει μὲν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι εἶναι ἔγκλημα τὸ νὰ θεωρηθῶσιν ἐλλειπῆ τὰ δημόσια βιβλία, καὶ πρέπει νὰ πιστεύσωμεν εἰς τοῦτο τὸ στόμα τῆς ἀληθείας, τὸ ὑπουργεῖον· ἀλλὰ καὶ οἱ ὑπουργοὶ δὲν δύνανται νὰ περιπέσουν εἰς λάθη, καὶ μάλιστα εἰς τὸ λογιστικὸν, ὅπου ἡ προσθήκη ἢ ἀφαίρεσις ἑνὸς μηδενικοῦ δύναται νὰ φέρῃ τὴν διαφορὰν πολλῶν χιλιάδων; τὸ δὲ νὰ προτείνωσιν ὅτι δύνανται νὰ ἀνακριθῶσι μετὰ τὴν κύρωσιν τοῦ ἀπολογισμοῦ, εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ προσέλθῃ ὁ κατηγορούμενος εἰς τὸ δικαστήριον, νὰ διηγηθῇ ὡς θέλει τὴν πρᾶξιν του καὶ νὰ εἴπῃ πρὸς τοὺς δικαστάς· « ἐπὶ τῇ βάσει τῶν λόγων μου ἀθωώσατέ με, καὶ κατόπιν θέλετε βεβαιωθῇ ἀπὸ τοὺς μάρτυρας ὅτι δὲν ἔπταισα. » Καὶ ἂν ἀποδειχθῇ ἀκολούθως ἡ ἐνοχή του, ποῦ θέλομεν εὕρει τὸν ἁμαρτήσαντα ἢ πῶς δυνάμεθα νὰ καταδικάσωμεν τὸν ἤδη ἀθωωθέντα; Ἐκ τούτου λοιπὸν ὁ περὶ λογιστικοῦ νόμος ἔθηκε τὰς σωτηρίους διατάξεις τοῦ νὰ ἐξελέγχωνται οἱ ἀπολογισμοὶ διὰ τῶν στοιχείων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα καὶ πᾶσαν ἔλλειψιν ν' ἀποκαλύπτωσιν ἐν καιρῷ καὶ τοὺς καλῶς διαχειρισθέντας νὰ ἱκανοποιῶσι. Τοιουτοτρόπως καὶ ὁ δημόσιος πλοῦτος ἐξασφαλίζεται καὶ οἱ ὑπάλληλοι φροντίζουν νὰ πκρουσιασθῶσιν ἀνελλιπεῖς. Ὅταν λοιπὸν ἀδύνατον εἶναι νὰ προσαχθῶσιν ἤδη αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμεναι ἀποδείξεις, κάλλιον νὰ γίνῃ ὁ ἔλεγχος μετὰ ἕν ἔτος ἢ καὶ βραδύτερον παρὰ νὰ ἐκβιάσωμεν τὰς διατάξεις τοῦ νόμου. Ὁ ὑπουργὸς λέγει, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐὰν παραβιάσωμεν τύπους καὶ ἂς μὴ ἐφαρμοσθῇ ὡς πρέπει ὁ νόμος. Ἀλλ' ὑπάρχει δημοσία ὑπηρεσία μὴ ἔχουσα τύπους, καὶ ἡμεῖς οἱ καθ' ἑκάστην ζητοῦντες τὴν τῶν νόμων ἐφαρμογὴν, ἡμεῖς πρέπει νὰ εἴπωμεν ἤδη « δὲν θέλομεν νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος; » Διϊσχυρίσθησάν τινες ὅτι δύνανται νὰ εἶναι καλαί, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀναγκαῖαι αἱ ἐπὶ τοῦ προκειμένου διατάξεις τοῦ νόμου· ἀλλὰ δύναται νὰ θέσῃ ὁ νο-

μαθέτης περιττὰς διατάξεις καὶ ὅρους; Ὄχι· πᾶσα διάταξις ἔχει τὸν σκοπόν, τὴν δύναμίν της καὶ δὲν πρέπει νὰ παραλείψωμεν τέλεσα. Ἐκ τούτου ἕπεται ὅτι πᾶς ὑπουργός, ἐλέπων τὸ ἀδύνατον τῆς ἐφαρμογῆς νόμου τινος, ἢ πρέπει νὰ τροποποιῇ αὐτὸν δι' ἑτέρου νόμου, ἢ νὰ ἐκπέσῃ εἰς τὸ αὐθαίρετον, διότι πᾶν τὸ ἐκτὸς τοῦ νόμου γινόμενον εἶναι αὐθαίρετον. Καὶ εἶπε μὲν εἷς τῶν βουλευτῶν, ὅτι πρέπει ὅπως δήποτε νὰ ἐπιψηφισθῶσιν οἱ ἀπολογισμοὶ ἵνα ἀθῳωθῶμεν ὑπ' αὐτῶν εἰς τοὺς ἐπερχομένους προϋπολογισμούς· ἀλλ' ὅταν αὐτὸς μόνον εἶναι ὁ λόγος, τότε περιττὰ καὶ τὰ σκέλεθρα ταῦτα τῶν ἀπολογισμῶν. Τὸ ὑπουργεῖον πολὺ εὐκολώτερον ἠδύνατο τότε διὰ τεσσάρων μόνον γραμμῶν νὰ μᾶς φέρῃ τοὺς ἀπολογισμοὺς 22 χρήσεων, ὁρίζον ἁπλῶς πόσα ἀπὸ τοῦ **1833** εἰσεπράχθησαν, πόσα ἐδαπανήθησαν καὶ ποῖον μένει τυχὸν περίσσευμα· ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο· πρέπει νὰ μάθῃ περιπλέον τὸ ἔθνος ἂν αἱ εἰσπράξεις ἐγένοντο πρασηκόντως, ἂν αἱ δαπάναι διεχειρίσθησαν ὅπως δεῖ. Δι' ὅλα ταῦτα ὑποστηρίζει καὶ αὐτὸς τὴν τῆς ἐπιτροπῆς γνώμην.

Ἐλέχθη ἕτερος ὅτι χωρὶς νὰ προοιμιασθῇ περὶ τῆς σπουδαιότητος τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου, ἄρχεται ἀμέσως ἀπὸ τῆς ἑπομένης ῥήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ· «Οἱ ἀπολογισμοί, εἶπε χθὲς ἀγορεύων, ἐφ' ὧν γίνεται ἡ συζήτησις, δὲν ἀφορῶσι τὴν διαχείρισίν μου, ἀφορῶσι τὴν διαχείρισιν ἄλλων ὑπουργῶν, οὕτινες εἶναι καὶ ὑπεύθυνοι διὰ τὰς ἐλλείψεις των.» Καὶ τῷ ὄντι οἱ ἀπολογισμοὶ τοῦ **1852**, **1853** καὶ **1854** ἀφορῶσι ἄλλους ὑπουργούς, ἐν οἷς καὶ αὐτός, ὑπάρξας κατὰ τὸ **1852**, **1853** καὶ μέρος τοῦ **1854** ὑπουργὸς καὶ διαχειρισθεὶς τὰς πιστώσεις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἀναβαινούσας εἰς δύο ἑκατομμύρια σχεδόν, διὰ τὰ ὁποῖα εἶναι ὑπεύθυνος ἐνώπιον τῆς Βουλῆς μόχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν θέλετε εἰπεῖ «ἔχει καλῶς ἡ διαχείρισίς σου, ἢ κακῶς ἐνήργησας τὴν δεῖνα δαπάνην καὶ καὶ δι' αὐτὴν σὲ θεωρῶ ὑπεύθυνον.» Τὸ Σύνταγμα ὀλίγας περιέχει λέξεις περὶ εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν, εἶπεν ὅμως ὅτι θέλει τάχιστα εἰσαχθῇ νόμος περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ὅστις δυστυχῶς δὲν συνετάχθη μέχρι τοῦδε. Ἀλλ' ἐν ἐλλείψει τοῦ νόμου αὐτοῦ ὑπάρχει ὁ ἀπολογισμός, εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐξέλεγξιν τοῦ ὁποίου εὑρίσκομεν τὴν εὐθύνην τῶν ὑπουργῶν, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ἄλλος νόμος διέγραψε μέχρι τοῦδε.

Μετὰ τοῦτο ἔρχεται καὶ εἰς τὸ ἀντικείμενον, ὅπερ ἀπὸ χθὲς ἐπασχόλει τὴν Βουλήν. Τὸ κατ' αὐτὸν νομίζει, ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς ἄλλο θέμα παρ' εἷς ὃ μᾶς καλεῖ ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ σᾶς εἶπεν, ὅτι δὲν ἐπελήφθη τῆς ἐξελέγξεως τῶν ὑποβληθέντων εἰς τὴν Βουλὴν ἀπολογισμῶν, διότι δὲν συνωδεύθησαν μετὰ τῶν ἐγγράφων καὶ τῶν τόπων ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἀπαιτεῖ ὁ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμος, οἱ δὲ κατὰ τῆς ἐκθέσεως ἀγορεύσαντες περιεστράφησαν εἰς τὸ νὰ σᾶς ἀποδείξωσιν ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ νόμου ἔχουσιν ἄλλην ἔννοιαν παρὰ τὴν ὁποίαν ἀπέδωκεν εἰς αὐτὰς ἡ ἐπιτροπὴ καὶ ὅτι αἱ διατάξεις αὗται δὲν σᾶς ἐμποδίζουν ἀπὸ τοῦ νὰ κυρώσητε τοὺς ἀπολογισμούς. Συζητοῦμεν ἑπομένως τὸν λογιστικὸν νόμον, ἡ δὲ ψῆφός σας πρόκειται νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλετε νὰ προσέξητε εἰς τοῦ νόμου τὰς διατάξεις. Τὰ ἄρθρα **8**, **10**, **37**, **38**, **66** καὶ **23** περιέχουν τὰς βάσεις καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν διαχειριζομένων τὸν δημόσιον πλοῦτον. Ἡ δ' ἐπιτροπή σας λέγει ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς ὅτι πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν ἂν ἐφηρμόσθησαν αἱ διατάξεις τῶν ἐν αὐτῇ μνημονευομένων ἄρθρων τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, καὶ διὰ τῆς ἐξετάσεως ταύτης ἀνευρίσκομεν, ὅτι αἱ διατάξεις αὗται δὲν ἐφηρμόσθησαν. Τὸ ἄρθρον π. χ. **89** ἀπαιτεῖ ἐντὸς τῶν πρώτων τριῶν μηνῶν ἑκάστου ἔτους οἱ ὑπουργοὶ νὰ δημοσιεύουν τοὺς λ|σμοὺς τῆς διαχειρίσεως τοῦ προηγουμένου ἔτους καὶ τοὺς παρουσιάζουν εἰς τὰς Βουλάς. Ἡ διάταξις αὕτη εἶναι παρῳχημένη, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἐπραγματοποιήθη. Κατὰ τὸ ἄρθρον **91** οἱ λ|σμοὶ ἑκάστης χρήσεως πρέπει νὰ συντάττωνται καθ' ὁμοιόμορφον τρόπον καὶ μὲ τὰς αὐτὰς τοῦ προϋπολογισμοῦ διαιρέσεις. Ὁ σκοπὸς τῆς διατάξεως ταύτης εἶναι λίαν σπουδαῖος καὶ μολαταῦτα δὲν ἐξεπληρώθη. Ἐὰν λάβητε ὑπ' ὄψιν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ **1854** θέλετε ἰδεῖ ὅτι παρεδέχθητε δι' αὐτοῦ ὅτι οἱ ἄμεσοι φόροι τοῦ ἔτους ἐκείνου θέλουσιν ἀναβῇ εἰς **8,120 521**, κατὰ δὲ τὸν γενικὸν λ|σμὸν τοῦ ἔτους ἐκείνου ἐβεβαιώθησαν δραχμαὶ **7,999,320: 30/0**, ἤτοι ἔλαττον δραχμαὶ **121,200: 70**. Ἐν δὲ τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ **1855** προσδιωρίσθησαν εἰς **8,678,384** καὶ ἐβεβαιώθησαν **7,538,583: 48**, ἔλαττον κατὰ δραχμὰς **939,800: 52**. Οἱ ἄμεσοι δ' αὐτοὶ φόροι συνίστανται α') ἀπὸ δημητριακοὺς καρποὺς κατὰ μὲν τὸ **1854** ἐκ κοιλῶν μὲν **1,280,000**, δραχμῶν δὲ, **3,837,700**· κατὰ δὲ τὸ **1855** ἐκ κοιλῶν **1378,000** καὶ δραχ. **4,688,800**· β') ἀπὸ ἀμπέλους, τῶν ὁποίων οἱ φόροι ἀνέβησαν κατὰ μὲν τὸ **1854** εἰς **780,000** δραχμὰς, κατὰ δὲ τὸ **1855** εἰς **800,000**· καὶ γ') ἀπὸ περιβόλια, μέταξαν καὶ λοι-

πά. Ηθέλησεν ἀνατρέχων εἰς τοὺς ἀπολογισμοὺς τῶν ἐτῶν ἐκείνων, νὰ πληροφορηθῇ, ἐὰν ἐπραγματοποιήθησαν τὰ προϋπολογισθέντα αὐτὰ ποσά, καθ' ὅσον καὶ κατὰ τὸ **1854** καὶ κατὰ τὸ **1855** οὐ μόνον εἰς ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντα ἄλλον ὑπῆρχεν ἡ ἰδέα, ὅτι ἡ ὑπερτίμησις τῶν καρπῶν ἤθελε συνεπιφέρει καὶ αὔξησιν τῶν εἰσόδων, ἀλλὰ καθ' ὅσον προσπάθησε δὲν ἠδυνήθη νὰ μάθῃ ἄλλο τι εἰμὴ τὸ ὅλον τοῦ ἀπὸ ἀμέσους φόρους εἰσπραχθέντος ποσοῦ, τὸ ὁποῖον, καθ' ἃς ἔκαμεν αὐτὸς παρατηρήσεις, ἀπέδειξεν ἔλλειμμα καὶ διὰ τὰ δύω ἔτη τοῦ **1854** καὶ **1855**, καὶ τοῦτο, διοτι οἱ λ|σμοὶ δὲν ἦσαν συνταγμένοι ὁμοιομόρφως πρὸς τοὺς προϋπολογισμοὺς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου **91**, ἐνῷ, ἐὰν τοῦτο ἐγίνετο, ἠθέλαμεν εὐκόλως ἰδῇ καὶ τὰ ἀπὸ δημητριακοὺς καρποὺς καὶ τὰ ἀπὸ ἀμπέλους εἰσπραχθέντα καὶ ἠθέλαμεν εἶσθαι εἰς γνῶσιν καὶ τῶν ἀφορμῶν τοῦ ἐλλείμματος, ἐὰν πραγματικῶς ὑπάρχῃ τοιοῦτον.

Ἐπίσης δὲ δὲν ἐξεπληρώθησαν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου **95**, διότι οὐδέποτε ὑπεβλήθη εἰς τὰς Βουλὰς ἡ ἀπαιτουμένη λεπτομερὴς ἀνάπτυξις, οὔτε κανεὶς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ αὐτῷ μνημονευομένων πινάκων, ἐξ ὧν οἱ πλεῖστοι τοσοῦτον εἰσὶν ἀναγκαῖοι εἰς τὴν τῶν ἀπολογισμῶν ἐξέλεγξιν.

Κατὰ τὸ ἄρθρον **99** διὰ πᾶσαν κατασκευὴν ὁδοῦ κτλ. ὑποβάλλεται εἰς τὰς Βουλὰς ἰδιαιτέρα ἔκθεσις, φανερώνουσα τὴν κατάστασιν τῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς γενομένης δαπάνης· ἡ διάταξις αὕτη, τοσοῦτον ἀναγκαία, οὐδέποτε ἐξεπληρώθη, καθὼς οὐδ' ἐκείνη τοῦ ἄρθρου **101**. Ἐν γένει δὲ ἐὰν ἀκολουθήσωμεν ὅλων τῶν ἄρθρων τοῦ λογιστικοῦ νόμου τὰς διατάξεις, ὅσαι σχέσιν ἔχουσι μὲ τὸν ἀπολογισμόν, θέλομεν ἰδῇ ὅτι οὐδεμία αὐτῶν ἐξετελέσθη ποτέ.

Ἁπάντων δὲ ἤδη εἰς τινα τῶν προαγορευσάντων παρατηρεῖ κατὰ πρῶτον, ὅτι ὁ βουλευτὴς Παρνασσίδος εἰπὼν ὅτι, ἡ ἐπισφαλὴς αὐτὴ τῶν πραγμάτων κατάστασις δὲν ἐπιβαρύνει μόνην τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς, οἵτινες δὲν ἐζητήσαμεν τὴν ὑποβολὴν τῶν ἀπολογισμῶν, δὲν εἶπεν ἀλήθειαν, διότι αἱ Βουλαὶ κατ' ἔτος σπουδαῖον ἐποίουν περὶ τούτου λόγον, ἀλλὰ διὰ τοῦτο δὲν θέλει νὰ ἐλέγξῃ κανένα, ὅτι χρηματίσας ὑπουργὸς ἀναγνωρίζει τὰς παρὰ τῆς Κυβερνήτεως ἀπαντωμένας δυσχερείας, καθόσον μεταβάντες ἀπὸ τῆς ἀπολύτου εἰς τὴν συνταγματικὴν Κυβέρνησιν, δὲν ἦτο βεβαίως δυνατὸν νὰ συμμορφωθῶμεν ἀμέσως καὶ μὲ τὰς συνταγματικὰς διατυπώσεις καὶ

ἕξεις. Ἀλλὰ διὰ νὰ σᾶς πείσῃ, ὅτι θέλετε πράξει καλῶς, ἐὰν ἐπιληφθῆτε τῆς κυρώσεως τῶν ἀπολογισμῶν, σᾶς εἶπεν, ὅτι ἐὰν θέλητε νὰ ἔλθητε εἰς τὸ φῶς ὀφείλετε νὰ κυρώσητε τὸν ἀπολογισμόν, χωρὶς νὰ ζητῆτε λεπτομερείας, διότι αἱ λεπτομέρειαι δὲν εἶναι ἀναγκαῖαι εἰς τὴν κύρωσιν τῶν ἀπολογισμῶν. Ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ φῶς διὰ τοῦ σκότους; πῶς θέλετε ἄνευ τῶν λεπτομερειῶν νὰ κυρώσωμεν τὸν ἀπολογισμόν, ἀφ' οὗ αὐταὶ θέλουν μᾶς φέρει εἰς θέσιν νὰ ἐννοήσωμεν ἐὰν πρέπει ἢ οὐ νὰ κυρώσωμεν τὸν ἀπολογισμόν;

Ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν προσεπάθησε πάντοτε ἐν τῇ ἀγνοίᾳ νὰ σᾶς πείσῃ, ὅτι ἡ ἔννοια τῶν διατάξεων τοῦ νόμου δὲν εἶναι οἵα τὴν παριστᾷ ἡ ἐπιτροπὴ καὶ ὅτι ὁ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμος δὲν ἀποτρέπει τὸν ὑπουργὸν τοῦ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὰς Βουλὰς τὸν ἀπολογισμὸν καὶ ἄνευ τῶν διατυπώσεων, ἃς ὁ νόμος ἀπαιτεῖ. Ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατὸν ὁ νόμος νὰ μὴν ὑποχρεοῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ συμμορφοῦται μὲ τὰς διατάξεις του; Τὸ κατ' αὐτὸν νομίζει, ὅτι καὶ ἐὰν οἱ εἰσαχθέντες ἀπολογισμοὶ συνωδεύοντο μὲ τ' ἀπαιτούμενα ἔγγραφα, ἡ Βουλὴ καὶ τότε, ἐὰν τὸ ἐθεώρει ἀναγκαῖον, ἠδύνατο νὰ ζητήσῃ καὶ ὁσαςδήποτε ἄλλας πληροφορίας ἤθελε θεωρήσει ἀναγκαίας πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν ἀπολογισμῶν. Τὸ ζήτημα λοιπὸν σήμερον εἶναι μία παραίνεσις πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον χωρὶς νὰ τὸ μεμφθῶμεν, δυνάμεθα νὰ καταδείξωμεν τὰς ἐλλείψεις του. Δὲν δύναται λοιπὸν ὁ ὑπουργὸς νὰ εἴπῃ, ὅτι ὁ νόμος δὲν τὸν ὑποχρεοῖ νὰ συνοδεύῃ τὸν ἀπολογισμὸν μὲ ὅσας αὐτὸ. ἀπαιτεῖ διατυπώσεις, διότι οὕτω ἀποδεικνύει ὀλίγον πρὸς τὸν νόμον σέβας. Ἀλλὰ διὰ νὰ γείνῃ δ,τι ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαιτεῖ καὶ τὸ ὁποῖον καὶ ἡμεῖς βεβαίως ἐπιθυμοῦμεν, πρέπει νὰ καταφύγωμεν εἰς τὸ γενικὸν λογιστήριον καὶ τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον, τοῦ ὁποίου ὅμως ἡ κακὴ κατάστασις εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστή, ὅσον καὶ ἂν προσπαθήσωμεν νὰ τὴν καλύψωμεν, μολονότι διὰ τὴν ὕπαρξίν του δαπανῶμεν κατ' ἔτος **114.000** δραχμὰς, καὶ διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν τὸν ὑπουργὸν νὰ καταστήσῃ παραγωγὸν τὸ ποσὸν αὐτὸ πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν ἑνὸς καθήκοντος, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐπιβάλλει ὁ νόμος. Δὲν ἐννοεῖ βεβαίως ν' ἀφήσῃ ἄνευ οὐδεμιᾶς περιβάλψεως τοὺς ἀνικάνους καταστάντας ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ συνεδρίου, ἀλλὰ δι αὐτοὺς ὁ ὑπουργὸς δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν Βουλῶν τὰς ἀναγκαίας συντάξεις καὶ ν ἀντικαταστήσῃ αὐτοὺς δι' ὑπαλλήλων ἱκανῶν, καὶ τοιοῦτοι βεβαίως ὑπάρχουσι, διότι ἔχομεν ἰδιωτικὰ καταστήματα, τὰ ὁποῖα καθημέραν εὑρίσκουσι λογι-

στικοὺς ἱκανοὺς ὑπαλλήλους, καὶ ὡς παράδειγμα φέρει τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν, ἥτις ἱκανὰ ἑκατομμύρια δραχμῶν διαχειρίζεται κατ' ἔτος καὶ μολαταῦτα καθ' ἑξαμηνίαν τακτικῶς δημοσιεύει τοὺς ἰσολογισμούς της. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ ὑπουργὸς δὲν πρέπει νὰ φεισθῇ χρημάτων, διότι εἶναι πάντῃ ἄτοπον νὰ διατηρῶμεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὑπαλλήλους ὅλως ἀκαταλλήλους καὶ οὕτω νὰ ὀπισθοδρομῇ ἡ ἐργασία. Μετ' ὀλίγον ἡ Κυβέρνησις πρωτίθεται νὰ ζητήσῃ αὔξησιν τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων καὶ μεταξὺ αὐτῶν βεβαίως θέλει συμπεριλάβει καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ συνεδρίου· ἀλλὰ πῶς θέλετε ἡ Βουλὴ νὰ παραδεχθῇ αὔξησιν δι' ὑπαλλήλους, οἵτινες οὐδόλως ἐξεπλήρωσαν τὸ καθῆκόν των οὔτε ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὸν προορισμόν των;

Δὲν θέλει ν' ἀποτρέψῃ οὐδένα τῶν συναδέλφων του ἀπὸ τοῦ νὰ φέρῃ ὅσας νομίσει ἀναγκαίας παρατηρήσεις· αὐτὸς δὲ λέγει ὅτι ἔχομεν ὑπ' ὄψιν τεσσάρας ἀπολογισμούς, καὶ ὅτι ἂν ἐμμείνωμεν εἰς τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν παρὰ τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου ἀπαιτουμένων τυπων, θέλομεν καταναλώσει χρόνον πλειότερον παρ' ὅσος ἀπαιτεῖται διὰ νὰ φθάσωμεν ἡμεῖς ἀπ' εὐθείας εἰς ἓν ἀποτέλεσμα. Εἶπον πρὸ ὀλίγου, ὅτι καὶ ἂν εἴχομεν ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς ἐξέλεγξιν μέσα, πάλιν ἠδυναμεθα καὶ τότε νὰ ζητήσωμεν ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον οἱασδήποτε καὶ ἂν εἴχομεν ἀνάγκην πληροφορίας. Ἂς ἀναπληρώσωμεν λοιπὸν ἡμεῖς τὰς ἐλλείψεις τοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ λογιστηρίου, καὶ ἂς γίνωμεν ἡμεῖς ἔλεγκται. Ἐπὶ τούτῳ ὀφείλομεν νὰ παρακαλέσωμεν τὴν ἐπιτροπὴν νὰ ἐπαναλάβῃ μετὰ σπουδῆς καὶ ζήλου τὸ ἔργον, καὶ ἂν θεωρηθῇ ἀναγκαῖον, ἐπειδὴ ἡ περίστασις αὕτη εἶναι ἔκτακτος, δυναμεθα καὶ παρὰ τὸν κανονισμὸν ν' αὐξήσωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ οὕτω νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐπεξεργασίαν τῶν ἀπολογισμῶν. Καὶ ταῦτα μὲν καθόσον ἀφορᾷ τὸ παρελθόν. Ὡς πρὸς δὲ τὸ μέλλον εἴπατε εἰς τοὺς ὑπουργούς, ὅτι ἀπαιτεῖτε τὴν κατὰ γράμμα τοῦ νόμου ἐφαρμογὴν καὶ ἂν θέλητε μάλιστα μεμφθῆτε καὶ τὴν ὀλιγωρίαν τῶν ὑπουργῶν ἐκείνων, οἵτινες δὲν συνεμορφώθησαν πληρέστατα μὲ τὸν νόμον.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὅτι δύο προτίθεται νὰ εἴπῃ λέξεις οὐχὶ διὰ νὰ πολεμήσῃ τοῦ προαγορεύσαντος τὸ συμπέρασμα, τὸ ὁποῖον καὶ αὐτὸς παραδέχεται, ἀλλὰ διὰ νὰ τῷ παρατηρήσῃ, ὅτι οὐδὲν παρίσταται ἔλλειμμα εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ 1854 καὶ 1855, καὶ φαίνεται ἢ ὅτι δὲν ἐμελέτησε μετ' ἐπιστασίας τοὺς λογαριασμοὺς ἐκείνους, ἢ ὅτι δὲν

ἔχει τὴν ἀναγκαίαν λογιστικὴν εὐφυΐαν. Ἄλλως τε οἱ ἀπολογισμοὶ εἰσὶ συντεταγμένοι ὁμοιομόρφως μὲ τὸν προϋπολογισμόν, διότι τύπον προϋπολογισμοῦ δὲν ἐννοεῖ τὰ ἐξηγηματικὰ φύλλα, ἀλλὰ τὴν κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα διαίρεσιν, καὶ κατὰ τὴν διαίρεσιν αὐτὴν εἰσὶ συντεταγμένοι καὶ οἱ ἀπολογισμοί. Δὲν δέχεται δὲ νὰ τῷ ἀποδοθῇ καὶ ὀλιγωρία, διότι καὶ αὐτὸς ὁ προαγορεύσας ὑπῆρξεν ὑπουργὸς καὶ δὲν ἐφρόντισε νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου. Εἶναι λοιπὸν αὐτὸς ὑπεύθυνος διὰ τὰς ἐλλείψεις τῶν ἄλλων; Τί πταίει αὐτός, ἐὰν οἱ προκάτοχοί του δὲν ἐφρόντισαν νὰ δημοσιεύσωσι καὶ ὑποβάλωσιν εἰς τὰς Βουλὰς τοὺς λογαριασμούς των; Πρέπει νὰ ὑποστῇ αὐτὸς τὴν ποινήν, διότι ὁ ὑπουργὸς τοῦ 1852 δὲν ἐξεπλήρωσε τὸ καθῆκόν του; Τὸ σημερινὸν ὑπουργεῖον δὲν ἀπαιτεῖ μὲν ἐκείνους, ἀλλὰ δὲν νομίζει καὶ ὅτι εἶναι ἄξιον μομφῆς, διότι ἔφερεν εἰς τὰς Βουλὰς τεσσάρων ἐτῶν ἀπολογισμούς. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι κακῶς ὑπεστήθη ὅτι ἐζήτησε τὴν μὴ ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου, ἐνῷ αὐτὸς διετυχρισθῇ μόνον ὅτι ὁ ἐνισχύῃ νόμος δὲν ἐφαρμόζεται ὅπως ἡ ἐπιτροπὴ ἐννοεῖ, καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐμποδισθῶμεν ἀπὸ τὴν ἐξέλεγξιν τοῦ ἀπολογισμοῦ, διότι ὅ,τι ἡ Βουλὴ θεωρεῖ ἀναγκαῖον, δύναται καὶ σήμερον νὰ τὸ πράξῃ χωρὶς ν' ἀναβάλῃ τὴν τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐξέλεγξιν.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ συνέδριον, παρατηρεῖ ὅτι δὲν πταίει αὐτὸ διὰ τὴν μὴ ἐγκαίρων τῶν ἀπολογισμῶν ἐξέλεγξιν, ἀλλὰ μία τις κατάστασις πραγμάτων ἐπεσώρευσε τοσαύτην ἐργασίαν, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξαντληθῇ μετ' εὐκολίας. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ συνεδρίου ἐργάζονται ὅσον πρέπει καὶ μετ' εὐχαριστήσεως λέγει ὅτι αἱ ἐργασίαι των προέβησαν μέχρι τοῦ 1854 καὶ μετ' ὀλίγον θέλομεν ἔχει τὰς διαδηλώσεις μέχρι τοῦ 1850. Δὲν εἶναι λοιπὸν δίκαιον νὰ καταφερώμεθα ἐναντίον τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν, οἵτινες καὶ ἱκανότητα καὶ δικαιώματα ἔχουσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. Ἡ καθυστέρησις τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου δὲν προέρχεται οὔτε ἀπὸ ἀνικανότητα, οὔτε ἀπὸ κακὴν θέλησιν τῶν ὑπαλλήλων, καθὼς οὔτε εἰς τὴν Βουλὴν δυναμεθα ν' ἀποδώσωμεν τοιοῦτόν τι, διότι ἐβράδυνεν ἄλλο τε τὴν κύρωσιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1851. Ἐπαναλαμβάνει δὲ νὰ εἴπῃ ὅτι τοιαύτη εἶναι ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων.

Νομίζει δέ ὅτι ἡ συζήτησις ἐξηντλήθη καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐξελέγξεως, καταβάλλουσα πάντα κόπον καὶ πᾶσαν ἐπιμέλειαν πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας.

Ἐπανέλαβεν ὁ πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἀγορεύσας ὅτι δέχεται μετ' εὐχ

χαριστήσεως τὰς παρατηρήσεις ἢ καὶ τὰ κατ' αὐτοῦ ὡς ὑπουργοῦ τοῦ ἔτους 1853 παράπονα τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἀλλ' ἀναγκάζεται νὰ τῷ εἴπῃ ὅ,τι ἐκ μετριοφροσύνης δὲν ἠθέλησε νὰ εἴπῃ εἰς τὴν πρώτην ἀγόρευσίν του. Ἐὰν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐξετάσῃ εἰς τὰ ἀρχεῖα του, θέλει εὕρῃ καὶ τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικοῦ ὑπουργοῦ Βλάχου, τὴν ὁποίαν ζητεῖ ὁ νόμος, καὶ τοὺς πίνακας, καὶ μολαταῦτα δὲν ἀρνεῖται ὅτι καὶ αὐτὸς ὡς ὑπουργὸς δύναται νὰ θεωρηθῇ ἔνοχος ὀλιγωρίας καὶ διὰ τοῦτο λέγει ὅτι πρέπει νὰ διορθώσωμεν τὰς ἐλλείψεις μας.

Ἐνταῦθα παρελθούσης τῆς ὥρας ἐζήτησαν πολλοὶ ν' ἀναβληθῇ διὰ τὸν αὔριον ἡ τῆς συζητήσεως ἐξακολούθησις· ἄλλων ὅμως ζητούντων νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἐὰν θεωρῇ ἐξηντλημένην τὴν συζήτησιν, παρετήρησεν ὁ πρόεδρος ὅτι δὲν δύναται αὐτεπαγγέλτως ν' ἀπευθύνῃ εἰς τὴν Βουλὴν τοιαύτην ἐρώτησιν, ἐὰν δὲν γείνῃ τοιαύτη πρότασις ὑπό τινος βουλευτοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ, καθόσον μάλιστα παρατηρεῖ ἐκ τῆς θέσεως του, ὅτι καὶ αἱ διαθέσεις τῆς Βουλῆς δὲν τείνουν εἰς τὴν παῦσιν τῆς συζητήσεως.

Ἀλλὰ προτείναντος τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἐὰν ἐπιθυμῇ νὰ κλείσῃ ἡ συζήτησις, καὶ τῆς προτάσεως ταύτης ὑποστηριχθείσης ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Οἰτύλου, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπέρριψεν αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα, ὁ δὲ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν ἐξακολούθησιν τῆς αὐτῆς συζητήσεως, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΥΓΟΥΡΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Πονηρόπουλος
Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΓ'.

Τῆς 6 Μαρτίου 1858.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθη ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως.

Ἀναγγελθέντος δὲ ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν τοῦ Κράτους ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν ὅτι τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικείμενον, ὅπερ ἐν τῷ διαζυγίῳ τῆς 15ετοῦς συνταγματικῆς ἡμῶν ζωῆς πρωτην ἤδη ἐ-

ρὰν παρουσιάζεται, εἶναι λίαν σπουδαῖον καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ παροῦσα Κυβέρνησις ἐπελήφθη τῆς ἐκπληρώσεως ἑνὸς καθήκοντος πολλὰ σπουδαίου, τὸ ὁποῖον ἀσυγγνώστως αἱ παρελθοῦσαι Κυβερνήσεις εἶχον παραμελήσει μέχρι τοῦδε. Ὁ βουλευτὴς Παρνασσίδος ἐμέμφθη συγχρόνως καὶ τὴν Βουλήν, διότι δὲν ἐσύστησεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος τούτου, ἀλλὰ κατὰ τοῦτο δὲν συμφωνεῖ μετὰ τοῦ συναδέλφου του, ὅστις συχνὰ μέμφεται τὴν Βουλὴν διὰ τὴν διαγωγήν της. Ἡ Κυβέρνησις συναισθανομένη τὴν εὐθύνην της ὤφειλε νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ καθῆκόν της, μολονότι καὶ ἡ Βουλὴ πολλάκις ἀπῄτησεν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὴν ὑποβολὴν τῶν ἀπολογισμῶν, αἱ δὲ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις ὑπέσχοντο χωρὶς ποτὲ νὰ ἐκτελέσωσι τὰς ὑποσχέσεις των. Ἡ Βουλὴ ἐπομένως δὲν ἠμέλησε καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἐν τούτοις ἡ παροῦσα Κυβέρνησις ἦ μᾶλλον ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπελήφθη τοῦ ἔργου τούτου, ἀλλ' ἀπορεῖ διατί δὲν ἤρξατο ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς συνταγματικῆς μας ζωῆς, τοῦ 1844, καὶ ἕνεκα τούτου θέλομεν εὑρεθῇ εἰς μίαν ἀταξίαν, διότι κατὰ τὸν λογιστικὸν νόμον τὰ πλεονάζοντα ποσὰ τῆς μιᾶς χρήσεως μεταφέρονται εἰς τὴν ἄλλην, ἀλλ' ἀφ' οὗ κυρώσωμεν τοὺς ἀπολογισμοὺς τῶν ἐτῶν 1852. 1853 κτλ. καὶ προσδιορίσωμεν τὰ διάφορα ποσά, πῶς θέλομεν ἐνεργήσει τὴν μεταφορὰν τῶν ἀπὸ τὰ παρελθόντα ἔτη περισσευμάτων; Ἐν πρώτοις λοιπὸν παρατηροῦμεν τὴν ἀταξίαν αὐτήν. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ὁ ὑπουργὸς δὲν ἔπρεπε νὰ μᾶς ὑποβάλῃ ἁπλῆν κατάστασιν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν κύρωσίν των, ἀλλ' ὤφειλε νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ λογιστικοῦ νόμου. Ὁ ὑπουργὸς ἐν τῇ ἐκθέσει του λέγει ὅτι συνεμορφώθη μὲ τὸν νόμον, ἀλλ' εὐτυχῶς ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ εὐγλωττος ἀγόρευσις τοῦ εἰσηγητοῦ ὡς καὶ ἐκείνη τοῦ βουλευτοῦ Μεσσήνης ἀπαλλάττουν αὐτὸν ἀπὸ τὸν κόπον τοῦ ν' ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον, διότι εἴδατε ὅτι ὁλόκληρος σειρὰ διατάξεων παρεβιάσθη. Καὶ ἂν μὲν ἐπρόκειτο περὶ παραλείψεως μιᾶς διατάξεως, ἤθελε καὶ αὐτὸς παρακαλέσει τὴν Βουλὴν νὰ παραβλέψῃ τὴν μικρὰν ταύτην ἔλλειψιν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ὑπουργὸς ἐξ ἀνάγκης ἴσως ὑπέκυψεν. Ἀλλ' ὅταν ἅπασαι αἱ διατάξεις τοῦ νόμου παρεβιάσθησαν, φρονεῖ ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει ν' ἀφίσῃ πᾶσαν συμπάθειαν καὶ ἐπιείκειαν, καθ' ὅσον πρόκειται νὰ κανονίσωμεν πῶς θέλουν συντάττεσθαι, ὑποβάλλεσθαι καὶ κυροῦνται οἱ

ἀπολογισμοί, καὶ ἐπομένως τὸ ζήτημα εἶναι σπουδαῖον καὶ δὲν πρέπει νὰ τὸ παραβλέψωμεν.

Ἡ ἐπιτροπὴ σᾶς λέγει ὅτι αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 89 μέχρι 114 δὲν ἐφαρμόσθησαν, οἱ δὲ ὑπουργοὶ σᾶς εἶπον, ὅτι αἱ διατάξεις αὗται οὐδεμίαν ἔχουσι σχέσιν μὲ τὴν κύρωσιν τοῦ ἀπολογισμοῦ, ἀλλ' ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς καὶ ὁ βουλευτὴς Μεσσήνης ἀρκούντως σᾶς ἀπέδειξαν εἰς τί χρησιμεύουσι τὰ ζητούμενα ἔγγραφα. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 96 π. χ. ἀπαιτούμενος πίναξ τῶν ἀμίσθων προξενείων, ἐν ᾧ καταγράφονται τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα αὐτῶν, χρησιμεύει εἰς τὴν Βουλὴν διὰ νὰ πληροφορηθῇ μὴ τυχὸν συμφέρει νὰ μεταρρέψωμεν κανὲν τῶν ἀμίσθων προξενείων εἰς τὰ ἔμμισθα.

Ὡς πρὸς τὰς λογιστικὰς ἐπιτροπὰς εἶπεν ὁ ὑπουργός, ὅτι τοιαῦται ἐπιτροπαὶ διωρίσθησαν, ἀλλὰ δὲν εἰργάσθησαν καὶ ὅτι διὰ τοῦτο δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὁ ὑπουργὸς ἐνοχος. Ἀλλ' αὐτὸς νομίζει ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἠδύνατο ν' ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός της καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὰ πρόσωπα.

Ἡ ἐπιτροπὴ λέγει ἐν τῇ ἐκθέσει της ὅτι δὲν ἐτηρήθησαν τὰ ἄρθρα 210, 219 καὶ λοιπά, τῶν ὁποίων τὰς διατάξεις ζητοῦμεν νὰ παρατρέξωμεν αἵτινες ἐξασφαλίζουσι τὴν ἐξέλεγξιν καὶ τὴν κύρωσιν τοῦ ἀπολογισμοῦ, διότι δὲν πρόκειται μόνον νὰ κυρώσωμεν τὰ ποσά, ἀλλὰ καὶ νὰ εἴπωμεν διὰ τῆς κυρώσεως ὅτι ἡ Κυβέρνησις καλῶς ἔπραξε δαπανήσασα κατὰ τὸ ἔτος π. χ. 1851 τὸ δεῖνα ποσόν, καὶ ὅτι καλῶς εἰσέπραξε τὸ ποσὸν δεῖνα, καὶ ἐπομένως ὀφείλομεν νὰ ἐξετάσωμεν καὶ ἂν καλῶς τῷ ὄντι ἐγίνοντο καὶ αἱ εἰσπράξεις καὶ αἱ δαπάναι. Τὸ ὑπουργεῖον σᾶς εἶπεν, ὅτι ταῦτα θέλομεν μάθει ἀπὸ τὴν ἐξέλεγξιν τοῦ συνεδρίου. Ἀλλὰ τί μᾶς ὠφελεῖ νὰ τὸ μάθωμεν ἀφ' οὗ κυρώσωμεν τὸν ἀπολογισμόν, ὅτε κατ' οὐδεμίαν φέρουν πλέον εὐθύνην οὔτε οἱ διατάκται, οὔτε οἱ ὑπόλογοι; Ὁ βουλευτὴς Παρνασσίδος εἶπεν ὅτι δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος φόβος, διότι οἱ ὑπόλογοι δὲν ἀπαλλάσσονται εἰμὴ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ συνεδρίου. Ἀλλ' ὁ νόμος ὑποθέτει ὅτι ἡ ἐξέλεγξις τοῦ συνεδρίου προηγεῖται τῆς κυρώσεως τοῦ νόμου, διότι ἄλλως, ὡς ὁ εἰσηγητὴς σᾶς εἶπεν, ἀπέναντι ἑνὸς νόμου αἱ ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου πιθανὸν νὰ μὴν ἔχωσι καμμίαν ἰσχύν.

Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ἔλλειψιν τῶν εἰδικῶν λογα-

ριασμῶν τῶν ὑπουργείων, οὐδεμία περὶ τούτου ἐγένετο σπουδαία ἀμφισβήτησις. Ἀλλὰ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν τοῦ συνεδρίου ἐξέλεγξιν, πρέπει ἆρα νὰ προηγῆται αὕτη τῆς κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ; Ὅλοι οἱ ὀρθῶς σκεπτόμενοι λέγουσι ναί, διότι ἡ μετὰ ταῦτα ἐξέλεγξις οὐδεμίαν ἔχει σημασίαν. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει, λέγουσι, τοιαύτη διαταξις, καὶ ἐν τούτοις ἐκ τῶν ἄρθρων 216, 217 καὶ 218 ἐξάγεται καθαρῶς, ὅτι πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξελέγξεως τοῦ συνεδρίου διὰ νὰ ἴδωμεν ἂν συμφωνῇ μὲ τὰ παρὰ τοῦ ὑπουργείου ὑποβαλλόμενα ἀποτελέσματα.

Κατὰ τὸν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμον προηγοῦνται δύω ἐξελέγξεις, μία διοικητικὴ ἐκ μέρους τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ μία δικαστική, ἡ τοῦ συνεδρίου, κατόπιν δ' αὐτῶν ἐπέρχεται ἡ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, καὶ ἐπομένως νομίζει, ὅτι διὰ τοῦτο δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς.

Ἀλλ' ὁ βουλευτὴς Παρνασσίδος σᾶς εἶπεν ὅτι καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν ἡ ἐξέλεγξις τοῦ συνεδρίου ἐγίνετο μετὰ τὴν κύρωσιν τοῦ ἀπολογισμοῦ. Τῷ ὄντι ἡ διάταξις αὕτη ὑπῆρχεν ἐν Γαλλίᾳ μέχρι τοῦ 1848, ὅτε ἀνεγνωρίσθησαν τὰ ἄτοπα τοιαύτης διατάξεως καὶ κατηργήθη, διὰ τοῦτο δὲ καὶ δὲν συμπεριελήφθη ἐν τῷ ἡμετέρῳ νόμῳ. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ἐπικαλώμεθα μίαν διάταξιν καταργηθεῖσαν ὡς ἄτοπον.

Μᾶς εἶπεν ἐπίσης ὅτι μέχρι τοιούδε εὑρισκόμεθα εἰς τὸ σκότος, καὶ ὅτι ἀφ' οὗ μᾶς ὑπεβλήθησαν οἱ ἀπολογισμοὶ ὀφείλομεν νὰ τοὺς κυρώσωμεν διὰ νὰ ῥιφθῶμεν οὕτως εἰς τὸ φῶς· ἀλλ' αὐτὸς λέγει ὅτι προτιμότερον εἶναι νὰ ἐξακολουθήσωμεν νὰ εὑρισκώμεθα ἐν τῷ σκότει μέχρις οὗ ἐκτελεσθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου, διότι ἂν σήμερον κυρώσωμεν τοὺς ἀπολογισμοὺς ὅπως ἔχουσι, πρέπει καὶ ν' ἀπελπισθῶμεν ἀπὸ τὴν τοῦ συνεδρίου ἐξέλεγξιν. Ἄλλως πρέπει νὰ ἐμμείνωμεν εἰς τὸ νὰ καταστῇ ἐφικτὴ ἡ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ἐκπλήρωσις, διότι ἄλλως θέλομεν εἰσθαι πάντοτε εἰς τὸ σκότος. Ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς σᾶς εἶπεν ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γείνῃ, διότι τοιαύτη εἶναι ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων. Δυστυχῶς πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι τὸ συνέδριον οὐδέποτε ἀνταπεκρίθη εἰς τὸν προορισμόν του καὶ ὄχι ὅτι πταίει ἡ τῶν πραγμάτων κατάστασις. Τὰ καθήκοντα τοῦ συνεδρίου εἶσι διαγεγραμμένα, ἀλλ' οὐδὲν τούτων ἐξεπλήρωσε μέχρι τοῦδε,

διότι οὔτε ἐξέλεγξιν λογαριασμῶν ἐπεραίωσε μέχρι τοῦδε οὐδεμίαν, οὔτε ἔκθεσιν ὑπέβαλεν εἰς τὸν Βασιλέα ἐκτὸς μιᾶς μόνον, οὐδ' ἄλλο τι τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτῷ καθηκόντων ἐξεπλήρωσεν. Ἐζήτησε νὰ πληροφορηθῇ τί ἔπραξε τὸ συνέδριον μέχρι τοῦδε καὶ ἔμαθεν ὅτι μόλις κατώρθωσε νὰ ἐξελέγξῃ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ **1844** καὶ **1845**, χωρὶς νὰ συμπεριλαμβάνωνται ἐν αὐτοῖς οἱ λογαριασμοὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, οἵτινες ἀποτελοῦν τὸ **1/3** τοῦ προϋπολογισμοῦ. Εἶχεν ἄλλοτε διαιρεθῇ εἰς δύω τμήματα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐνασχοληθῇ τὸ μὲν εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν λογαριασμῶν ἀπὸ τοῦ **1822** μέχρι τοῦ **1833**, τὸ δὲ εἰς τοὺς ἀπὸ τοῦ **1833** καὶ ἐντεῦθεν. Κατὰ τὸ **1846** ἐγίνοντο παράπονα ὅτι τὸ ὑπάρχον προσωπικὸν δὲν ἤρκει καὶ ἐγείρετο διὰ νόμου προσθήκη ἱκανοῦ προσωπικοῦ. Ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδεμία παρετηρεῖτο πρόοδος τῶν ἐργασιῶν του, ἡ Κυβέρνησις ἀπήλλαξε τὸ συνέδριον ἀπὸ τοὺς πρὸ τοῦ **1833** λογαριασμούς, ἀλλ' οὐχ ἧττον αἱ ἐργασίαι του ἔμενον εἰς τὴν αὐτὴν ἀπισθοδρομικὴν κατάστασιν. Τότε πάλιν ἡ Κυβέρνησις ἐπέτρεψε νὰ παραιτήσῃ καὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ **1833** μέχρι τοῦ **1838** λογαριασμοὺς καὶ νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τοὺς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης· μετὰ δὲ τὴν μεταπολίτευσιν ἡ Κυβέρνησις ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ συνέδριον νὰ ἐνασχοληθῇ ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς ἀπὸ τοῦ **1844** λογαριασμοὺς καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἦναι ἐνήμερον εἰς τὰς ἐργασίας του κατὰ τὴν νέαν τῶν πραγμάτων μεταβολήν, καὶ μολαταῦτα μέχρι τοῦδε κατώρθωσε μόλις νὰ ἐξελέγξῃ δύω ἐτῶν λογαριασμούς. Εἶναι λοιπὸν αὕτη κατάστασις ἣν πρέπει ν' ἀνεχώμεθα; Τὸ συνέδριον σύγκειται ἀπὸ **38** ὑπαλλήλους καὶ δὲν ἔχει νὰ ἐξελέγξῃ εἰμὴ μόνον **17** ἑκατομμυρίων λογαριασμούς, ἐνῷ τὸ τῆς Γαλλίας μὲ μόνον διπλοῦν ἀριθμὸν προσωπικοῦ κατώρθωσε νὰ ἐξελέγξῃ ἄλλοτε τοὺς λογαριασμοὺς ἀπὸ τοῦ **1789** μέχρι τοῦ **1807** καὶ σήμερον εἶναι ἐνήμερον εἰς τὰς ἐργασίας του. Αἱ μεταβολαὶ τῶν πραγμάτων, ἃς ἐπρότειναν ὡς δικαιολόγημα, οὐδεμίαν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἐπιρροὴν εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ συνεδρίου, διότι εἰς τὴν Γαλλίαν ἔλαβον χώραν τοσοῦται καὶ τοσοῦτον σημαντικαὶ μεταβολαὶ καὶ μολαταῦτα τὸ συνέδριον δὲν ἐμποδίσθη ἀπὸ τὴν τακτικὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν του. Ἰσιαῦται ἐπομένως δικαιολογίαι δὲν πρέπει οὔτε νὰ λέγωνται. Ἀλλὰ τί πρέπει νὰ γείνῃ, λέγει ὁ ὑπουργός, ἀφ' οὗ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔλθωμεν εἰς ἓν ἀποτέλεσμα, καθ' ὅσον πρόκειται νὰ ἐξε-

λεγχθῇ ἀπειρία καταλόγων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ἕνεκα τοῦ φορολογικοῦ ἡμῶν συστήματος; Ἀλλὰ μήπως ἐν Γαλλίᾳ τὰ πρὸς ἐξέλεγξιν ἀντικείμενα δὲν εἶναι ἀσυγκρίτως πολυαριθμότερα τῶν ἰδικῶν μας καὶ μολαταῦτα οὐδεμία ἐκ τούτου προκύπτει εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ συνεδρίου ὀπισθοδρόμησις; Ἡ κατάστασις τοῦ φορολογικοῦ μας συστήματος δὲν δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τὴν διαγωγὴν τοῦ συνεδρίου, τὸ ὁποῖον εὐκταῖον ἦτο νὰ μὴν ὑπῆρχεν, ἀφ' οὗ δὲν κατώρθωσεν οὔτε ἑνὸς ὑπολόγου τοὺς λογαριασμοὺς νὰ ἐξελέγξῃ ἐγκαίρως καὶ διὰ τοῦτο πολλάκις βλέπομεν νὰ ἐκδίδωνται ἀποφάσεις δι' ὑπολόγους, μὴ ὑπάρχοντας πλέον ἐν τῇ ζωῇ, πολλῶν δὲ ἡ κτηματικὴ περιουσία ἐξακολουθεῖ ἐπὶ πολλὰ ἔτη νὰ μένῃ ὑπέγγυος εἰς τὸ δημόσιον δι' εὐτελῆ ποσόν, διότι τὸ συνέδριον δὲν ἐπεραίωσε τὴν ἐξέλεγξιν τῶν λογαριασμῶν του, καὶ τις μάλιστα πρὸ ἡμερῶν τῷ παρεπονεῖτο, ὅτι ἡ περιουσία τοῦ διατελεῖ ἐνυπόθηκος ἀντὶ 50 δραχμῶν, διότι τὸ συνέδριον δὲν ἐξέδοσε τὴν ἀπόφασίν του. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ἐπέλθῃ μία τις θεραπεία καὶ ἂν τινες τῶν ὑπαλλήλων ἔχωσιν ἄλλα δικαιώματα, ἃς φέρῃ ἡ Κυβέρνησις τὸν περὶ συντάξεως νόμον καὶ ἂς θέσῃ αὐτοὺς ὑπὸ σύνταξιν διὰ νὰ σωθῶμεν πλέον τῆς ὀδυνηρᾶς αὐτῆς καταστάσεως. Ἀλλ' ἀφ' οὗ δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ ἰδιά του καθήκοντα ἐπεμβαίνει καὶ εἰς ξένα, θέλον νὰ ἐξελέγξῃ κατ' εἶδος καὶ κατὰ πρόσωπον τὰ εἰσπρακτέα, ἐν ᾧ ἡ ἐργασία αὕτη ἀνήκει εἰς τὸ γενικὸν λογιστήριον, καὶ οὔτε θέλει δυνηθῇ νὰ φέρῃ αὐτὴν εἰς πέρας. Ὁ ὑπουργὸς ὀφείλει καὶ τὴν ἀνωμαλίαν αὐτὴν νὰ θεραπεύσῃ, περιορίζον τὸ συνέδριον εἰς μόνην τοῦ καθήκοντός του τὴν ἐκπλήρωσιν.

Περαίνων δ' ἐνταῦθα τὸν λόγον του παρατηρεῖ ὅτι πρέπει νὰ ἐπιμείνωμεν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου, διότι ὅταν ἡμεῖς οἱ νομοθέται παραβαίνωμεν τοὺς νόμους, ἐγκαλεῖ ἂν δυνάμεθα ν' ἀπαιτήσωμεν καὶ παρὰ τῶν ἄλλων σέβας εἰς αὐτούς. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον δὲν παραδέχεται τὴν γνώμην τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς, ἀλλ' ὑποστηρίζει τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἀναβολῆς τῆς κυρώσεως τῶν ἀπολογισμῶν μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ συνεδρίου ἀπαιτουμένης αὐτῶν ἐξελέγξεως. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ μέλλον, ὀφείλομεν νὰ συστήσωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀκριβῆ τοῦ νόμου ἐφαρμογὴν ὡς καὶ τὴν ἐπὶ τὰ κρεῖττω μεταρρύθμισιν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

Ἀντεῖπεν ἕτερος ὅτι ὅ,τε προαγορεύσας βουλευτὴς Ἐπιδαύρου

λιμπρᾶς ὡς καὶ ὁ τῆς Ἀττικῆς εὗρον πικρὰν τὴν παρατήρησιν, ἣν ἀπέτεινεν οὐχὶ διὰ νὰ μεμφθῇ βεβαίως τὰ νομοθετικὰ σώματα, ἀλλὰ διὰ νὰ καταδείξῃ ὅτι δὲν εἶναι πλέον δυνατὸν σήμερον νὰ γείνῃ ὅ,τι ἐγκαίρως δὲν ἔγεινεν ὡς ἐκ τῆς ἀνοχῆς τῆς Βουλῆς, ἧς τὸ καθῆκον εἶναι διάφορον ἐκείνου τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἐν ὑπουργείῳ δύναται νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἀποφεύγει ἐνίοτε τὴν εἰς τὰς Βουλὰς ὑποβολὴν τῶν ἀπολογισμῶν, ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ καθῆκον ν' ἀπαιτήσῃ τὴν εἰσαγωγήν των, καὶ ἐνθυμεῖται μάλιστα ὅτι ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου Μαυροκορδάτου κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συζητήσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ, αὐτὸς ἐζήτησε νὰ ὑποβληθῇ ὁ ἀπαιτούμενος λόγος πρὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθη. Πῶς λοιπὸν δυνάμεθα νὰ ζητήσωμεν σήμερον ὅ,τι ἔπρεπε πρὸ ἐτῶν νὰ γείνῃ καὶ τὸ ὁποῖον μὴ πραγματοποιηθὲν ἐγκαίρως καταντᾷ ἀδύνατον σήμερον νὰ ἐκτελεσθῇ; Πῶς δυνάμεθα π. χ. νὰ ζητήσωμεν σήμερον τὴν ἔκθεσιν τοῦ 1854, τὴν ὁποίαν ὤφειλε νὰ συντάξῃ ἡ λογιστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ἔτους ἐκείνου, ὅτις σήμερον δὲν ὑφίσταται; Ἐὰν θέλετε, φέρετε τὸ ζήτημα εἰς τὴν θέσιν του καὶ μὴ ζητεῖτε πράγματα ἀδύνατα εἰς τὴν φύσιν των. Κατηγορήσατε τοὺς ὑπουργοὺς ἐκείνους, οἵτινες παρεβίασαν τὸν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμον, καὶ πρῶτοι εἶσιν οἱ συντάξαντες αὐτόν.

Τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον καθυστέρει πάντοτε τὰς ἐργασίας του καὶ μολαταῦτα ἐνεμόησαν ἄλλοτε τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ 1851 χωρὶς νὰ ζητήσωμεν τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα ἔγγραφα. Ἀλλ' ὡς προεῖπε ἀπεδείχθη διαχωρίζεται καὶ σήμερον, ὅτι κατὰ τὸν νόμον ἡ Βουλὴ δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν κύρωσιν τῶν ἀπολογισμῶν καὶ πρὸ τῆς ἐξελέγξεως τοῦ συνεδρίου, διότι κατὰ τὰς διδομένας προθεσμίας ἡ ἐξέλεγξις τοῦ συνεδρίου διακαὶ μέχρι τοῦ φθάρτακαίρου τοῦ τρίτου ἔτους, ἐνῷ ὁ ἀπολογισμὸς ὑποβάλλεται εἰς τὰς Βουλὰς ἐντὸς τῶν τριῶν πρώτων μηνῶν τοῦ ἑπομένου ἔτους. Ἀλλ' ὁ εἰσηγητὴς σᾶς εἶπεν, ὅτι ὁ ἀπολογισμὸς ὑποβάλλεται μετὰ τὸν Μάρτιον τοῦ ἑπομένου ἔτους, νομοῦται ὅμως τὸ ἑπόμενον ἔτος, ὅτε θέλει εἶσθαι ἑτοίμη ἡ τοῦ συνεδρίου ἐξέλεγξις· ἀλλὰ τότε πῶς θέλομεν συμβιβάσει τὴν ἄλλην διάταξιν τοῦ ἄρθρου 216, καθ' ἣν ὁ ἐτήσιος λογαριασμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως συνοδεύεται μὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξελέγξεως τοῦ συνεδρίου; Τὴν ἀντίφασιν ταύτην ἐπεθύμει νὰ ἐκμεταλλευθῇ ὁ εἰσηγητής. Ἀφ' οὗ δὲ καὶ ἐν τῇ Γαλλίᾳ μέχρι τοῦ 1853 ἡ ἐξέλεγξις τοῦ συ-

νεδρίου ἐπήρχετο μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Βουλῶν κύρωσιν, πῶς θέλετε ἡμεῖς νὰ ὑπερβῶμεν ἀμέσως τὸ περιστασιμένον ἔθνος τῶν Γάλλων, τὸ ὁποῖον καὶ ἁπλούστερον φορολογικὸν σύστημα εἶχεν; Ἤ, διότι μετεφράσαμεν τὸν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμον, νομίζετε ὅτι ἠδυνάμεθα ἀμέσως καὶ προσωπικὸν κατάλληλον νὰ μορφώσωμεν καὶ τἄλλα προπαρασκευάσματα διὰ μιᾶς νὰ ὑπερβῶμεν διὰ νὰ συμμορφωθῶμεν κατὰ γράμμα μὲ τὸν νόμον, ἐνῷ ἐν Γαλλίᾳ μόλις χθὲς ἤρχισε νὰ παρασκευάζεται ἡ τοῦ συνεδρίου ἐξέλεγξις τῆς κυρώσεως τῶν ἀπολογισμῶν. Δὲν εἶναι δὲ βέβαιον ὅτι ἡ πρώτη τοῦ νόμου διάταξις κατηργήθη διὰ νόμου, ἀλλὰ μέτρα μόνον ἐλήφθησαν.

Τὸ συμπέρασμα τῶν ὑπὲρ τῆς ἐκθέσεως λεχθέντων εἶναι ν' ἀναβάλωμεν τὴν κύρωσιν τῶν ἀπολογισμῶν, καὶ οὕτω νὰ μένωμεν ἐν τῷ σκότει, χωρὶς νὰ λέγωσι καὶ πῶς δυνάμεθα ν' ἀναπληρώσωμεν τὰς φαινομένας ἐλλείψεις. Τὸ κατ' αὐτὸν νομίζει ὅτι σήμερον ὀφείλομεν νὰ ζητήσωμεν κατὰ τὸν νόμον τὸν γενικὸν λόγον καὶ τὴν ἔκθεσιν τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, διὰ νὰ ἔχωμεν ἀμφότερα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κυρώσεως ἵνα μὴ εὑρεθῶμεν καὶ τότε εἰς τὴν αὐτὴν δύσκολον θέσιν. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς ἤδη ὑποβληθέντας ἀπολογισμοὺς νομίζει, ὅτι δυνάμεθα νὰ προβῶμεν ἡμεῖς εἰς ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας ἐρεύνας χωρὶς νὰ παραδεχθῶμεν ἀνεξετάστως τὰ παρασιζόμενα ποσά. Παραδεχόμενοι δὲ τὸν περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ νόμον δὲν ἀπαλλάττομεν βεβαίως τοὺς ὑπουργοὺς τῆς εὐθύνης, ἐὰν τὰ ἐν τῷ ἀναφερομένῳ ἐν τῷ ἀπολογισμῷ πίναξι σημειούμενα ποσὰ ἐξελεγχθῶσιν ὑπὸ τοῦ συνεδρίου ψευδῆ, πολὺ δὲ μᾶλλον τοὺς ὑπολόγους, διότι περὶ αὐτῶν ὑπάρχει ῥητὴ διάταξις. Καλλίτερον λοιπὸν θεωρεῖ νὰ σκεφθῶμεν πῶς νὰ ἐξελέξωμεν τὸν ἀπολογισμὸν καὶ οὐχὶ ν' ἀναβάλωμεν τὴν ἐξέλεγξιν ὅπως ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει.

Ἀντέλεξεν ἕτερος ὅτι ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τόσον σπουδαίου ζητήματος τὸ ἀνασχολοῦντος ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ τὴν Βουλὴν καὶ τοὺς ὑπουργούς, ἐσκέπτετο μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς ἂν ἔπρεπε νὰ παρακαλέσῃ καὶ αὐτὸς τὴν Βουλὴν νὰ ᾖ ἐπιτρέψῃ νὰ τὴν ἐπασχολήσῃ ὀλίγας στιγμάς, ἢ ἂν ἔπρεπε νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν ψῆφόν του. Πιστεύει ὅτι μετὰ τοῦδε σπουδαιότερον ζήτημα δὲν ἐπαρουσιάσθη εἰς τὴν Βουλήν. ἀλλὰ πρὶν ἐπιληρθῇ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος ἂς τῷ συγχωρηθῇ νὰ εἴπῃ ὀλίγας λέξεις περὶ ἐκείνου ἰδίως τοῦ ἀντικειμένου, ὅπερ φέρει αὐτὸν εἰς

τὸ βῆμα, καὶ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο εἶναι αἱ λέξεις, τὰς ὁποίας ὁ προαγορεύσας ἐξέφερεν ἐναντίον παντὸς συνταγματικοῦ πολιτεύματος, πάσης πολιτικῆς ῥοπῆς. ὅτι δηλ. τὸ καθῆκον τοῦ ἀντιπροσώπου διαφέρει ἐκείνου τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀπορεῖ μάλιστα πῶς εὑρέθησαν ὑπουργοὶ οἵτινες ἠνέχθησαν τὴν φράσιν αὐτήν. Φοιτήσας εἰς τὰ καλλίτερα τῆς Εὐρώπης Πανεπιστήμια, ἔμαθεν ὅτι ἡ διὰ τῆς ἀμοιβαίας συνδρομῆς ἀμοιβαία πρόοδος τοῦ ἔθνους, εἶναι τὸ καθῆκον τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ βουλευτοῦ, τοῦ γερουσιαστοῦ καὶ παντὸς πολίτου καὶ ὑπαλλήλου καὶ ἡ ἀρχὴ αὐτὴ διευθύνει καὶ τὰς πράξεις καὶ αὐτῶν τῶν ἀπολύτων Κυβερνήσεων. Ἔπρεπε λοιπὸν οἱ ὑπουργοὶ ν' ἀποκοιμήσωσι τὴν ῥοπὴν τοῦ προαγορεύσαντος, ἐκτὸς ἐὰν συμμερίζωνται τὴν ἰδέαν, τὴν ὁποίαν δηλοῦν αἱ λέξεις αὗται.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ κύριον ζήτημα ἐῤῥέθησαν ἐπ' αὐτοῦ πολλὰ καὶ δὲν θέλει νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ λεχθέντα. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ὁ ἀπολογισμὸς ἔχει διπλῆν ἀποστολήν, τὴν ἐξέλεγξιν τοῦ παρελθόντος καὶ τὴν τακτοποίκσιν τοῦ μέλλοντος. Ὁ φορολογούμενος ὅστις διὰ τῆς πληρωμῆς τῶν φόρων του συντελεῖ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς τάξεως, ἔχει συμφέρον νὰ ἴδῃ ποῦ καὶ πῶς ἐδαπανήθησαν τὰ δημόσια ἔσοδα.

Δὲν συμφωνεῖ μέ τινας τῶν προαγορευσάντων ὅτι ὁ ἀπολογισμὸς πρέπει νὰ μένῃ καὶ νὰ συζητῶνται τὸ ἑπόμενον ἔτος, καθ' ὅσον νομίζει ὅτι ἡ ἐξέλεγξις τοῦ συνεδρίου δὲν εἶναι ἀναγκαία πρὸ τῆς κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ. Ἀλλ' ἡ ἔκθεσις τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς εἶναι λίαν ἀναγκαία καὶ τοῦτο καταφαίνεται καὶ ἐξ αὐτῶν τοῦ νόμου τῶν λέξεων, διότι ἄνευ αὐτῆς, ὅπως καὶ ἂν γενῇ ἡ ἐξέλεγξις τοῦ ἀπολογισμοῦ, ἡ ἀλήθεια θέλει μένει πάντοτε ὑπὸ τὸ σκότος. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπασχολήσῃ τὴν Βουλὴν εἰς ζήτημα τοσοῦτον ἀναπτυχθὲν παρατηρεῖ, ὅτι ἐπειδὴ ἡ πρόταξις τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ μεχρισοῦ ἐκδοθῇ ἡ δήλωσις τοῦ συνεδρίου θέλει ἐπιφέρει μεγάλην βραδυτῆτα, ὡς ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποδεικνύεται, συμφωνεῖ μὲ τὴν γνώμην τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς, τὴν ὁποίαν καὶ ὁ ὑπουργὸς παρεδέχθη, ἐνῷ ἂν αὐτὸς ἦτο ὑπουργὸς δὲν ἤθελε τὴν παραδεχθῇ. Ἀμφιβάλλει ὅμως ἂν ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ θέλει κατορθώσει τὴν ἀπαιτουμένην ἐξέλεγξιν.

Ὡς πρὸς τὰ περὶ συνεδρίου λεχθέντα θεωρεῖ αὐτὰ ἐκτὸς τοῦ προκειμένου, καθ' ὅσον οἱ ὑπάλληλοι τοῦ συ-

νεδρίου οὐδεμίαν ἔχουσιν ἀπέναντι τῆς Βουλῆς εὐθύνην, ἀλλ' ὁ ὑπουργός.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἐπεθύμει νὰ ἦτον ἡ ἐπιτροπὴ εἰς θέσιν νὰ παρουσιάσῃ ἔκθεσιν ἀνταποκρινομένην εἰς τὴν σπουδήν, μεθ' ἧς τὸ ὑπουργεῖον ὑπέβαλε τέσσαρας ἀπολογισμούς· ἡ ἐπιτροπὴ ὅμως κληθεῖσα νὰ ἐργασθῇ ἐπ' αὐτῶν συνεπείᾳ τοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς, δὲν ἠδύνατο νὰ βαδίσῃ κατὰ τὰς ἰδέας αὐτῆς, ἀλλ' ὤφειλε νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὸν νόμον, ῥητῶς κανονίζοντα τὴν ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν ἐνέργειαν τῆς Βουλῆς. Ὁ νόμος δὲ οὗτος εἶναι ὁ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, ὅστις ἅμα εἰσαχθεὶς ἐθεωρήθη ὡς κανονίζων τὰ πάντα, καὶ τὸν ὁποῖον ἡ μὲν Βουλὴ μετὰ τοσαύτης ἐπεψήφισε προθυμίας, ὁ δὲ Βασιλεὺς ἐπεκύρωσε. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀμφισβητήσωμεν ἤδη ποῖαι τοῦ νόμου διατάξεις πρέπει νὰ τηρηθῶσι καὶ ποῖαι ὄχι; Δὲν εἶναι τὸ καθῆκόν μας τοῦτο, καὶ ὁ νόμος ὁρίζει ποία ἡ ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν πορεία τῆς Βουλῆς. Μετὰ τοῦ νόμου λοιπὸν συμμορφουμένη, ἐν πρώτοις παρετήρησεν ἡ ἐπιτροπή, ὅτι αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 113 διορισθεῖσαι ἐπιτροπαὶ οὐδὲ τὰ βιβλία τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου ἐξήτασαν, οὐδὲ τοὺς λογαριασμοὺς τῶν διαφόρων ὑπουργείων ἔλαβον ὑπ' ὄψιν, ἵνα βεβαιώσωσι τ' ἀποτελέσματά των, οὐδὲ τὴν ὑποβαλλομένην εἰς τὰς Βουλὰς ἔκθεσιν τῶν ἐργασιῶν των συνέταξαν. Μὴ πράξασαι δὲ οὐδὲν τούτων βεβαίως παρέλειψαν τὸ καθῆκόν των, καὶ ἔπρεπε κἂν νὰ εἰδοποιήσωσι τὴν Βουλὴν ὅτι δὲν εὗρον ἐν τῷ ὑπουργείῳ τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα, καὶ τότε ἡ Βουλὴ ἤθελε λάβει ἓν μέτρον. Ἡ ἐπιτροπὴ παρετήρησεν ὅτι αἱ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου διαδηλώσεις αἱ τοσοῦτον ἄφευκτοι εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἀπολογισμῶν, οὐ μόνον δὲν ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν Βουλήν, ὡς ὁρίζει ὁ νόμος, ἀλλ' οὐδὲ ἐπελήφθη τοιαύτης ἐργασίας τὸ συνέδριον. Δὲν ὑπῆρχον λοιπὸν ἀποτελέσματα λογαριασμῶν, καὶ ἡ ἐπιτροπή σας δὲν εἶχεν ἄλλο νὰ πράξῃ ἢ ἐλθοῦσα ἐνώπιον ὑμῶν, νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν δύναται νὰ προχωρήσῃ. Παρεμπιπτόντως δὲ λέγει, ὅτι δὲν ἀποδέχεται τὴν ἰδέαν τοῦ βουλευτοῦ Παρνασσίδος εἰπόντος, ὅτι ἔργον τῆς Βουλῆς εἶναι νὰ ζητῇ τὴν τῶν νόμων ἐκτέλεσιν, καὶ διὰ τῆς ἐκφράσεως ταύτης ἁμαρτάνει, παραγνωρίζων τὰς ἁπλουστέρας συνταγματικὰς ἀρχάς, διότι εἰς τὴν νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν ἀπόκειται ἡ τῶν νόμων ἐκτέλεσις, καὶ δὲν εἶναι χρέος τῶν Βουλῶν νὰ ἐνθυμίζωσιν εἰς αὐτὴν τὸ καθῆκόν της. Τοῦτο ἤθελεν εἶσθαι ἐπίπληξις διὰ τὴν νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν. Ἐπὶ

τοῦ προκειμένου λοιπὸν τί πρέπει νὰ γίνῃ; Εἶπον τινὲς νὰ προχωρήσῃ ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν τῶν ἀπολογισμῶν ἐξέλεγξιν καὶ ἄνευ τῶν ἀπαιτουμένων στοιχείων· ἀλλὰ τοῦτο δὲν δύναται νὰ γίνῃ καὶ δι' ὅσους ἐρρέθησαν λόγους, καὶ διότι αὐτὸς ἀκόμη ὁ ὑπόλογος δύναται νὰ δικαιολογηθῇ, ὅτι δὲν ἀναγνωρίζει ἓν ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον δὲν προῆλθεν ἐκ τῶν νομίμων πηγῶν, καὶ δύναται ἐπομένως νὰ μὴν εἶναι ἀκριβές. Νομίζει λοιπὸν συμβιβαστικώτερον α) νὰ ἀντιγράψῃ ἕκαστον ὑπουργεῖον τοὺς ἰδίους λογαριασμοὺς ἀπὸ τοῦ 1852 μέχρι τοῦ 1855 καὶ ὑποβάλῃ αὐτοὺς ἐνώπιον τῆς Βουλῆς· ἂν δὲ ἡ προτεινομένη ἐργασία ἀφορᾷ τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἀνωτέρω ἐτῶν, ἀλλὰ τὸ ἐνεστὼς ὑπουργεῖον ὡς ἔπρεπε νὰ φέρῃ τοὺς ἀπολογισμοὺς τῶν ἐτῶν ἐκείνων, δύναται νὰ φέρῃ καὶ τοὺς λογαριασμοὺς αὐτῶν· β) ἐπειδὴ αἱ διορισθεῖσαι διοικητικαὶ ἐπιτροπαὶ ὑπάρχουσι, νὰ ἀναλάβωσι καὶ αὐταὶ τὰς ἐργασίας των, καὶ παραβάλλουσαι τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ὑπουργείων μὲ τὰ βιβλία τοῦ λογιστηρίου, νὰ φέρωσι τὰς ἐκθέσεις των. Ἀναπληρουμένων λοιπὸν τῶν δύο τούτων ὅρων τοῦ νόμου, δὲν μένουσιν ἢ αἱ διαδηλώσεις τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου. Ἐπειδὴ δὲ αὗται καὶ διὰ τοὺς εἰσαχθέντας ἀπολογισμοὺς ἂν δὲν θεωρηθῶσιν ἄρρηκτοι, εἰσὶν ὅμως ἀπαραίτητοι διὰ τὸ μέλλον, προτείνει ν' ἀφήσῃ τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον τὴν ἀπὸ τῶν ἐτῶν 1844 ἐξέλεγξιν καὶ ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ 1853, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δηλονότι καθ' ἣν ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν ὁ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμος. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν παλαιοτέρων ἐτῶν, δύναται νὰ προστεθῇ εἰδικὸν τμῆμα τὸ ὁποῖον νὰ ἀναλάβῃ αὐτήν. Τοιουτοτρόπως λοιπὸν ἐν βραχεῖ διαστήματι δυνάμεθα νὰ ἔλθωμεν εἰς νόμιμον τῶν ἀπολογισμῶν κύρωσιν.

Ἐξεθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἐπεθύμει νὰ ἔρχετο εἰς τὸ βῆμα κατόπιν τοῦ Κ. εἰσηγητοῦ, ὅπως διὰ τῆς ἀγορεύσεώς του ἀπαντήσῃ πρὸς ὅλους. Ἀλλ' ἤδη περιορίζομενος εἰς τὰ μέχρι τοῦδε λεχθέντα, θέλει προσπαθήσει νὰ διέλθῃ αὐτὰ ἐν ὀλίγοις, καθ' ὅσον καὶ τὸ ζήτημα ἐντελῶς ἐξηντλήθη, ὥστε δύσκολον εἶναι νὰ προσθέσῃ τις νέα ἐπιχειρήματα καὶ ἡ ὑγεία του δὲν τῷ ἐπιτρέπει νὰ ἐκταθῇ. Δὲν θέλει ἐν τούτοις παραλείψει καί τινας ἐκφράσεις μελῶν τινων τῆς ἐπιτροπῆς, ἵνα προφανῶς ἀποδείξῃ ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν ἔκθεσίς της δὲν ὑπηγορεύθη ἢ ἀπὸ πνεῦμα καθαρᾶς δυσμενείας. Καὶ πρῶτον ὁ εἰσηγητὴς τῷ ἐπέρριψε τὴν μομφὴν ὅτι δὲν ἐξετέλεσε τὸ καθῆκόν του, διότι, λέγει, δὲν ἔφερε τοὺς λογαριασμοὺς

τῶν ὑπουργείων. Ἀλλ ἐλησμόνησεν ἆρα ἢ ἐν γνώσει παρασιωπᾷ ὅτι δὲν εἶναι ὑπόχρεως διὰ τὴν καθυστέρησιν ἄλλων; Ἕκαστος ὑπουργὸς ὀφείλει κατὰ τὸν νόμον νὰ παρουσιάζῃ τοὺς ἀπολογισμοὺς καὶ λογαριασμοὺς κατ' ἔτος. Ἂν οἱ πρὸ αὐτοῦ ὑπουργοὶ δὲν τοὺς παρουσίασαν, κατὰ τί αὐτὸς εὐθύνεται; Πράξας δ' αὐτὸς ὅ,τι ἄλλοι ἔπρεπε νὰ πράξωσι, δὲν ἔπραξε πλέον τῶν ὅσων ὤφειλε; Καλῶς, λέγουν· ἀλλὰ διὰ τί νὰ μὴ συνοδεύσῃ τοὺς ὑποβληθέντας ἀπολογισμοὺς καὶ μὲ τοὺς ἀπαιτουμένους λογαριασμούς; ταῦτα ὅμως δὲν ἐξετελέσθησαν καὶ σήμερον δὲν δύναται τὸ ὑπουργεῖον νὰ φέρῃ τοὺς λογαριασμοὺς αὐτοὺς ὅπως τοὺς θέλει ὁ νόμος, διότι δὲν ὑπάρχουσιν. Ἐκ τούτου δὲ συνάγουσιν ὅτι ἐπταισεν. Οἱ λέγοντες ὅμως ταῦτα δὲν ἀνέγνωσαν φαίνεται τὸν Νόμον, κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ ἀρμόδιοι ὑπουργοὶ εἰσὶν ὑπόχρεοι νὰ ὑποβάλλωσιν καὶ δημοσιεύωσι τοὺς λογαριασμοὺς αὐτοὺς καὶ οὐχὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡ μομφὴ λοιπὸν αὕτη δὲν στηρίζεται εἰς οὐδεμίαν ἀλήθειαν, εἶναι ἐναντίον τοῦ ἄρθρου 89 τοῦ νόμου. Κατὰ τὴν προχθεσινὴν ἀγόρευσίν του εἶ εν, ὅτι τὰ παρὰ τῶν ἄρθρων 89, 95 ἕως 111 τοῦ λογιστικοῦ νόμου διαταττόμενα δὲν ἔχουν σχέσιν μὲ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀπολογισμῶν· εἰς αὐτὰ πρόκειται περὶ πληροφοριῶν ἀφορωσῶν τὴν διοίκησιν· ἐλλείπει ἡ διατύπωσις, ἀλλ' ὑρίσταται ἡ οὐσία· τί ἄλλο εἶναι οἱ λογαριασμοὶ παρ' ἀντίγραφα τῶν δημοσίων βιβλίων, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν; Ἂν ἡ ἐπιτροπὴ ἐπιμένῃ ὅτι ἐπειδὴ ὁ ὑπουργὸς τοῦ 1850 π. χ. δὲν ἐδημοσίευσεν ἕνα λογαριασμὸν, ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ ἐξελέγξῃ τοὺς ἀπολογισμούς, τότε καλύψατε τὸ παρελθὸν ὅλον, διότι οἱ λογαριασμοὶ δὲν ἐδημοσιεύθησαν, ἐνῷ ἡμεῖς σᾶς λέγομεν ἰδοὺ τὰ βιβλία τῶν ὁποίων ζητεῖτε ἀντίγραφον, ἔλθετε, ἐρευνήσατε καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θέλετε δυνηθῇ νὰ ἐξελέγξητε τοὺς ἀπολογισμούς, ἐνῷ ἄλλως εἰς οὐδὲν θέλετε φθάσει ἀποτέλεσμα. Ἓν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς εἶπεν, ὅτι, διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς ἓν ἀποτέλεσμα, πρέπει νὰ ἀναλάβῃ τὸ ὑπουργεῖον τὴν ἀντιγραφὴν ὅλων τῶν λογαριασμῶν τοῦ 1852 μέχρι τοῦ 1855· ἀλλὰ τὸ ἐνεστὼς ὑπουργεῖον δὲν χρεωστεῖ νὰ ἀνακυκήσῃ τὴν κόνιν τοῦ παρελθόντος καὶ φέρῃ ἔμπροσθέν σας ἐκθέσεις ἀρχαιολογικὰς, ἀφοῦ μάλιστα πολλοὶ τῶν λογαριασμῶν τούτων ἴσως δὲν ὑπάρχουσι πλέον. Τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἀναλαμβάνει τοιοῦτον ἀγῶνα, διότι ὀφείλει νὰ περαιώσῃ τὰ ἔργα τῆς διοικήσεώς του, καὶ νὰ καλύψῃ ἑαυτὸ πρῶτον·

αὐτὸς τοὐλάχιστον δὲν θέλει παραδεχθῇ τοῦτο, διότι δὲν ὀφείλει νὰ φέρῃ τοιαῦτα ἔγγραφα, ἀλλὰ ν' ἀνοίξῃ διὰ τὴν Βουλὴν τὰ βιβλία τοῦ λογιστηρίου καὶ τὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Ἂν δ' ἡ Βουλὴ παραδεχουένη τὴν ἰδέαν τῆς ἐπιτροπῆς, δὲν θελήσῃ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν ἐξελεγξιν, γνωρίζετε τί θέλει συμβῇ; Δὲν θέλομεν ἔχει ποτὲ ἀπολογισμόν. καὶ μὴ λησμονήσῃ τὸ Σῶμα ὅτι δύνανται νὰ ὑπάρχωσιν ἔτι Περικλεῖς, πρόθυμοι νὰ μὴ δώτωσι λόγον ... Ἡμεῖς ἀπ' ἐναντίας τί θέλομεν; οὐχὶ νὰ ἐπικυρωθῶσιν οἱ ἀπολογισμοί, οἵτινες, προσθέσατε, δὲν εἶναι ἰδικοί μας, ἀλλὰ ν' ἀρχήσῃ ἡ Βουλὴ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ πλέον ὑψηλοῦ δικαιώματός της, νὰ ἐξελέγξῃ τὰς πράξεις μας, νὰ βασανίσῃ πᾶσαν ἡμῶν διαχείρισιν, νὰ μᾶς ἀνατέμῃ, οὕτως εἰπεῖν, καὶ νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὰ ἔγκατα τῆς κυβερνητικῆς ἡμῶν ἐνεργείας. Εἶναι τῳόντι παράξενος ἡ θέσις μας· σήμερον οἱ ὑπουργοὶ νὰ ζητοῦν τὴν ἐξέλεγξιν τῶν πράξεών των, ἡ δὲ Βουλὴ νὰ λέγῃ «μᾶς λείπουσι διατυπώσεις τινές, καὶ διὰ τοῦτο δὲν θέλομεν νὰ σᾶς ἐξελέγξωμεν.» Ἡ περίστασις αὕτη τῷ ἐνθυμίζει σκηνήν τινα τοῦ Μολλιέρου, καθ ἣν εἷς ἰατρὸς λέγει πρὸς ἀσθενῆ τινα, ὅτι ἂν καὶ δὲν ἐλπίζει νὰ τὸν ὠφελήσουν τὰ ἰατρικά του πρέπει νὰ λάβῃ ὅμως αὐτά, διότι προτιμότερον εἶναι ν' ἀποθάνῃ ὑπὸ τοὺς τύπους, παρὰ νὰ ζήσῃ ἐναντίον αὐτῶν. Δυσχῶς καὶ ἡ Βουλὴ σήμερον ἐὰν ἀποφασίσῃ νὰ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἐξελεγξιν, διότι ἐλλείπουσιν διατυπώσεις τινες, θέλει πάθει παρόμοιον. Παρῆλθον **14** ἔτη ἀπὸ τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος· εἰς τὸ διάστημα τοῦτο τί ἔπραξεν; ποίους ἐξελεγξεν ἀπολογισμούς; Ἔχετε νὰ ἐξελέγξητε ἀπολογισμοὺς ἄλλων καὶ οὐχὶ ἰδικούς μας, καὶ ἡμεῖς ζητοῦμεν ν' ἀρχίσητε ἀπ' αὐτῶν, ὅπως φθάσητε μετ' ὀλίγον καὶ εἰς ἡμᾶς καὶ ἐξελέγξητε τὰς πράξεις ἡμῶν αὐστηρότερον. Θέλομεν τοῦτο, διότι ἐπιθυμοῦμεν δημόσιον ἔλεγχον, καὶ ὡς Κυβέρνησις ἐνδιαφερόμεθα ν' ἀποκαλύπτηται ἡ κατάστασις τῆς πατρίδος, διότι εὐτυχῶς προοδεύει, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἐπισημότητι καὶ ἀληθείᾳ νὰ ἀπαντᾶ εἰς τοὺς συκοφάντας του τὸ ἔθνος καὶ ἡ Κυβέρνησις. Τὸ κατ' αὐτὸν ἂν ἦτον ὑπουργὸς φοβούμενος τὴν εὐθύνην, δὲν ἤθελεν ἐπιθυμήσει τίποτε ἄλλο παρ' ὅ,τι σήμερον ζητοῦσι τινες; Ἤθελε σᾶς εἰπεῖ ὅτι τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ζητεῖτε δὲν ὑπάρχουν μόναν κατὰ τοὺς τύπους· δὲν θέλετε νὰ ἐξελέγξητε διὰ τοῦτος καλῶς· ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἠθέλατε πράξει τοῦτο, διότι οὕτω κακός τις ὑπουργὸς θέλων ν' ἀποφύγῃ τὴν ἐξέλεγξιν, ἤθελε παραλείψῃ ἕνα τύπον, καὶ ἐπομένως οἱ τύποι ἐνώπιον ἑνὸς κυριαρχικοῦ καὶ πολιτικοῦ Σώματος θέλουν

χρησιμεύσει ὑπὲρ τοῦ ἐγκλήματος. Τὸ ἀντιπροσωπικὸν σύστημα προορισμὸν ἔχει τὸ νὰ ἐπιτηρῇ καὶ ἐξελέγχῃ πᾶσαν στιγμὴν τὰς πράξεις τῶν ὑπουργῶν. Γνωρίζετε τί σημαίνει τὸ νὰ κατέχητε τας ἕδρας αὐτάς; Σημαίνει ὅτι τὸ σύνταγμα δὲν ἐμπιστεύεται εἰς τοὺς ὑπουργοὺς, διότι ἔχουσι καὶ αὐτοὶ τὰς ἀδυναμίας των, δὲν εἶναι ἄγγελοι τέλος πάντων. Τὸ Σύνταγμα λοιπὸν σᾶς ἔθηκεν εἰς τὰς ἕδρας ταύτας ἵνα ἐπιτηρῆτε τοὺς ὑπουργοὺς, ἵνα τοὺς μεταβάλλητε εἰς ἀγγέλους, καὶ νὰ τοὺς ἀφαιρῆτε πᾶσαν εὐκολίαν εἰς τὸ νὰ γίνωνται κακοί. Σεῖς δὲ παραιτεῖσθε τοῦ ἔργου σας τούτου διὰ τὴν ἔλλειψιν τύπων. Διὰ ν' ἀποδείξῃ δὲ ὅτι ἡ ἐπιψήφισις τῶν ἀπολογισμῶν δὲν ἔχει ὡς συνέπειαν τὸ νὰ καλύπτῃ τὰς παρεκτροπὰς, καὶ ὅτι δύνανται νὰ ἐπιψηφισθῶσιν καὶ πρὸ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐκτὸς τῶν ἐκτεθέντων ἐπικαλεῖται καὶ τὴν πεῖραν ἑνὸς σοφοῦ, τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποίου οὐδὲ τὸν ἐμάντα τῶν ὑποδημάτων δυνάμεθα νὰ λύσωμεν ἴσως. Ἐν Γαλλίᾳ ὑπάρχει νόμος, ὅστις διέλθει ὅλας τὰς κυβερνητικὰς ἐποχάς, ὅλας τὰς φάσεις τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους· τὸν ἐφήρμοσεν ἅπασαι αἱ Γαλλικαὶ Βουλαὶ· ὁ νόμος οὗτος ὁρίζει, ὅτι ἡ Βουλὴ κυρόνει τὸ ἀπολογισμόν, παρέπεται δὲ ἡ τοῦ Συνεδρίου ἐξέλεγξις. Ἂν λοιπὸν ἦτον ἄτοπον τοῦτο, οἱ Γάλλοι δὲν ἤθελον ἐννοήσει τὸ λάθος καὶ σπεύσει ἐν καιρῷ πρὸς διόρθωσίν του. Ἂν εἶχεν ἡ ἐπιψήφισις τὰς ὁποίας ἐπαναλαμβάνουν συνεπείας, ἤθελον ἀναισθητεῖ ἐν Γαλλίᾳ, καὶ συγχωρεῖ νὰ πράττωνται οὕτω τὰ ἐγκλήματα; Δὲν ἀπαιτεῖται λοιπὸν νὰ προηγηθῇ ἡ τοῦ Συνεδρίου ἐξέλεγξις, διότι ἄλλως ἔπρεπε νὰ ἐλεεινολογήσωμεν τὴν Γαλλίαν μὴ δυναμένην νὰ ἐννοήσῃ ὅ,τι ἡμεῖς, καὶ ἐπιμένουσαν εἰς τὸ λάθος της. Ἀφοῦ λοιπὸν ἡ πεῖρα τῆς Γαλλίας εἶναι ὑπὲρ αὐτοῦ, ἴδωμεν τί λέγει καὶ ὁ λογιστικὸς νόμος. Κατὰ τὸ **114** ἄρθρον αὐτοῦ, οἱ λογαριασμοὶ τῶν ὑπουργείων παρατίθενται ἐν μέρει μὲν μὲ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συνεδρίου, ἐν μέρει δὲ μὲ τὰς καταστάσεις τῶν ὑποβληθέντων εἰς αὐτὸ λογαριασμῶν· ἀπὸ δὲ τὰ ἄρθρα **55** καὶ **220** ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ ἀπολογισμὸς ὑποβάλλεται εἰς τὴν Βουλὴν πρὶν ἢ οἱ λογαριασμοὶ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸ Συνέδριον, διότι ὁ μὲν πρῶτος ὑποβάλλεται μέχρι τέλους Μαρτίου, οἱ δὲ δεύτεροι μέχρι τέλους Ἀπριλίου. Ὁ ἀπολογισμὸς ἄρα δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ πρὸ τῆς ἐξελέγξεως τοῦ Συνεδρίου· ὥστε, καὶ κατὰ τὸν ἕνα καὶ κατὰ τὸν ἄλλον τρόπον ὁ ἰσχυρισμὸς τῶν ἐναντίων δὲν ἔχει βάσιν. Λέγουν ὅμως οἱ ἐναντίοι,

ὅτι ἀληθῶς ὁ ἀπολογισμὸς δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸ τῆς ἐξελέγξεως τοῦ Συνεδρίου, ἀλλ᾽ ἡ Βουλὴ ἀναβάλλει τὴν κύρωσίν του διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος, ἢ μέχρις οὗ ἀπορανθῇ τὸ Συνέδριον. Ἀλλ᾽ ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος ἀντίκειται εἰς τὸ Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον εἰς τὸ ἄρθρον 53 διατάττει κατ᾽ ἔτος ν᾽ ἀποφασίζῃ ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν ἡ Βουλή. Δὲν ἐξετάζει ἂν ἡ ἐπιψήφισις δύο προϋπολογισμῶν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος εἶναι σύμφωνος πρὸς τοὺς τύπους, κατ᾽ οὐσίαν ὅμως παράνομον καὶ ἀντισυνταγματικὸν εἶναι τὸ νὰ μὴ ψηφισθῇ ἐν ὅτῳ εἰς προϋπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμός, νὰ εἰσπράττωμεν δὲ καὶ νὰ ἐξοδεύωμεν ἄνευ νόμου. Ἄλλως, ἂν ἐπιτρέπεται ἡ ἀναβολὴ αὕτη, διὰ τί ὁ νόμος δὲν ἤθελε ῥητῶς τὸ διατάξει διά τί, ἀντὶ νὰ ὑποβάλλωνται οἱ ἀπολογισμοὶ πρὶν, ὅτε ἤθελε διατάξει νὰ ὑποβάλλωνται μετά; Λίαν περίεργον καὶ πρωτοφανὲς θέλει εἶσθαι νὰ καθιερώσωμεν ὅτι ὑποβάλλεται εἰς νόμος τὸ ἓν ἔτος, διὰ νὰ συζητηθῇ τὸ ἑπόμενον, καὶ ὅτι ἐν γνώσει ὁ νόμος διατάττει νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν Βουλὴν ἐλλειπῆ πράγματα, ὑποθέτων ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει ἀναβάλλει μέχρις συμπληρώσεως, τὴν ὁποίαν αὐτὸς μὲν δὲν θεωρεῖ ἀναγκαίαν, ἀπαιτεῖ ὅμως μία παρεξήγησις.

Δὲν δύναται νὰ παρατρέξῃ ἐν σιωπῇ ἓν τι ῥηθὲν χθὲς οὐσιωδες· ὁ ἔντιμος συμπολίτης τοῦ βουλευτὴς Μεσσήνης ἔλεγε χθὲς λίαν εἰλικρινῶς καὶ τὸν τιμῶ διὰ τοῦτο, « μᾶς ἀποδίδουν σκοποὺς ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλ᾽ ἀντιπολίτευσις δὲν ὑπάρχει, διότι ἐν Ἑλλάδι τὰς αὐτὰς ἔχομεν ἰδέας, τὰς αὐτὰς ἀρχὰς, τὸ αὐτὸ κέντρον, ὑπάρχουν ὅμως ἀντιπάθειαι κατὰ πρόσωπων ἢ ἔλλειψις ἐμπιστοσύνης, ὡς ἐκ τῶν προηγουμένων των κλπ.» Ἀπαντῶ κατὰ πρῶτον ὅτι ἡ λέξις ἀντιπολίτευσις, ὅπως ἐνοεῖτο ἴσως ἀλλοτε, ὑμογράφη ἀπὸ τὰ ἰδικά μας λεξικά, καὶ ὁμολογοῦμεν παῤῥησίᾳ ὅτι κατὰ τὴν ἰδέαν μας, ἐνώπιον τῆς διοικητικῆς δικαιοσύνης (ἐπειδὴ περὶ διπλωματικῆς δὲν πρόκειται βεβαίως) καὶ συμπολιτευόμενοι καὶ ἀντιπολιτευόμενοι εἶναι οἱ αὐτοὶ μάρτυς αὐτῇ ἡ Βουλὴ ἂν τοιαύτη δὲν εἶναι παντοχοῦ ἡ ἐνέργειά μας. Μετὰ τὰς ὀλίγας αὐτὰς παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ἐθεώρησεν ἀναγκαίας πρὸς ἄρσιν πάσης παρεξηγήσεως, σπεύδει νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Κ. βουλευτὴν, τὸν ἐπιμονέστερον αὐτὸν ἀντιλέγοντα καὶ σήμερον καὶ ἄλλοτε, διότι εἰλικρινῶς ὡμολόγησεν, ὅτι δὲν διαφωνεῖ πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πορείαν μας, ἀλλὰ πρὸς τὰ πρόσωπά μας. Ὁ βουλευτὴς Μεσσήνης ἔχει δίκαιον βεβαίως νὰ ἔχῃ τὰς συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας του, περὶ τούτου δὲν πρόκειται, ἀλλὰ πρόκειται μόνον νὰ γνωρίζῃ καὶ ἡ Βουλὴ καὶ ἡ κοινωνία, ὅτι ἡ ἐναντίον μας ἀντιπολίτευσις εἶναι μόνον προσωπική. Παύει, καθ᾽ ὅσον θεωρεῖ ὅτι τὸ ζήτημα ἐξηντλήθη, καὶ ἐπαναλέγει μόνον, ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἐξελέγξῃ τοὺς ἀπολογισμούς, νὰ δικάσῃ τὴν κυβερνητικὴν ἐνέργειαν, καὶ ἀπέναντι τοῦ συμπράττοντος τούτου νὰ οἰκονομήσῃ ἐνδεχομένην τινὰ παρατυπίαν εἰς τὴν τῶν ἀπολογισμῶν εἰσαγωγήν. Ἀντὶ δὲ, ὡς ἐπροτάθη, νὰ ἐκλέξῃ ἡ Κυβέρνησις νέα μέλη διοικητικῶν ἐπιτροπῶν, ἀρίστων εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς Βουλῆς αὐτὰ τὰ βιβλία τοῦ δημοσίου, οὕτω δὲ φέρεται κοινοβουλευτικώτερον τι ὧν βουλευτῶν ἡ Κυβέρνησις, ζητοῦσα τὴν ἐξέλεγξιν, τὴν ὁποίαν φοβοῦνται οἱ συκοφάνται, διότι θέλουν ἀποκαλυφθῇ, καὶ οἱ καταχραστοί.

Ἀπήντησεν ὁ ἀνωτέρω προκληθεὶς βουλευτὴς, ὅτι χθὲς ἀνέπτυξεν εἰς τὴν Βουλὴν τοὺς λόγους, ἐξ ὧν ὡρμήθη ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν πρότασίν της, καὶ μετὰ παῤῥησίας εἶπεν, ὅτι εἰλικρινεία μόνη, συναίσθησις καθήκοντος καὶ οὐδεὶς πλάγιος λόγος ὑπηγόρευσαν τὰς σκέψεις της. Δὲν ἤλπιζε λοιπὸν νὰ παρεξηγηθῇ τοσοῦτον ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ καὶ εἰς τὴν γνώμην του ν᾽ ἀποδοθῇ λόγος πρωσωπικῆς ἐμπαθείας. Ὅταν ἐκπληροῖ οὗτος χρέη δημοσίου ἀνδρὸς, δὲν ἔχει, ὡς πολλοὶ, οὐδὲ πλαγίους σκοποὺς, οὐδὲ προσωπικὰ πάθη, οὐδ᾽ ἐπαρχιακὰς δυσμενείας καὶ μόνον τὸν ὁδηγεῖ τὸ καθῆκον. Διὰ τῆς χθεσινῆς ἀγορεύσεως του ἠθέλησε νὰ εἴπῃ, ὅτι ἀπορρίπτομεν κατὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ, δὲν ὡρμώμεθα ἀπὸ σκοπὸν ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλ᾽ ἀπὸ σέβας πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τήρησιν μόνην τοῦ νόμου, ἀλλαίρομεν δὲ εἰς τοὺς παραβαίνοντας ἐν γνώσει τὸν νόμον, διότι ὡς ὑπουργοὶ μὲν προδίδουν τὸν Βασιλέα, ὡς βουλευταὶ δὲ τὴν πατρίδα. Ἂν δὲ ἀνέφερε περὶ προσώπων, δὲν εἶπεν, οὐδ᾽ ἐνόησεν ἄλλο, ἢ ὅτι ἐν ὑπάρχωσι παρ᾽ ἡμῖν πρόσωπα, τῶν ὁποίων τὸ παρελθὸν δὲν εἶναι καλὸν, τῶν ὁποίων τὰ προηγούμενα δὲν παρέχουσιν ἐγγυήσεις, τὰ τοιαῦτα πρόσωπα καὶ αὐτὸς καὶ πᾶς ἄλλος δύναται ν᾽ ἀποκρούσῃ. Ὅτι δὲ δὲν κινεῖται ὑπὸ προσωπικῶν ἀντιπαθειῶν ἀπέδειξε ἢ ὅτι ἐδώκεν εἰς τὸν Κ. ὑπουργὸν ἀείποτε τὴν ψῆφον αὐτοῦ ἢ ὅτι σιωπῶν δὲν ἐπολέμησε τὰ νομοσχέδιά του. Δὲν ἔπεται ὅμως διὰ τοῦτο ὅτι πρέπει καὶ νὰ παραιχθῶμεν τυφλοὶ ὄμνυσι ὅ,τι φέρετε, ἐν ᾧ δὲ μᾶς καλεῖτε νὰ ἀνατρέψωμεν τὰς ὑπουργικὰς πράξεις σας, μᾶς ἀφαιρεῖτε ἐν τούτοις τὰ ἀνατομικὰ ἐργαλεῖα, δὲν μᾶς φέρετε τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα.

Απήντησεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι ἡ πικρία τῶν κατὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκφράσεων τοῦ ὑπουργοῦ δὲν καταγγέλλει ἄλλο τι εἰμὴ ἀσθένειαν ἐπιχειρημάτων καὶ συναίσθησιν τοῦ ἀδίκου. Ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός της ὤφειλε νὰ μὴ λάβῃ ὑπ' ὄψιν εἰμὴ αὐτὸ τὸ καθῆκον της, καὶ ὤφειλε ν' ἀνεύρῃ τὰς ἀληθεῖς βάσεις, εἰς ἃς πρέπει νὰ στηρίζεται πᾶς ἀπολογισμός· τοῦτο ἔπραξεν ἐν καλῇ πίστει, καὶ τὸ πόρισμα τῶν ἐξετάσεών της ἐξέθηκεν ἐν τῇ ἐκθέσει, ἣν πάντες ἔχετε ὑπ' ὄψιν, καὶ εἶχθε μάρτυρες τῆς μετριοπαθείας της, τοῦ ὅτι στηρίζεται εἰς μόνον τὸν νόμον.

Ἐὰν ἡ ἔκθεσις δὲν ἤρεσεν εἴς τινας δὲν πταίει ἡ ἐπιτροπή, ἥτις τοὐλάχιστον ἐδικαιοῦτο νὰ ἐλπίζῃ ἐκτίμησιν ἀληθῆ καὶ εἰλικρινῆ τοῦ ἔργου της, καὶ οὐχὶ νὰ παραμορφώνηται ἡ ἀληθὴς ἰδέα της καὶ νὰ κατακρίνηται πικρῶς δι' ἐκφράσεων οὐχὶ κοινοβουλευτικῶν. Ποῦ ἡ ἐπιτροπὴ ἐψεύσθη, ὡς εἶπεν ὁ ὑπουργός; εἰς ποῖον μέρος τῆς ἐκθέσεώς της ἀπαντᾶται τὸ ψεῦδος; ὡς πρὸς τοῦτο ἀπήντησεν ἤδη ὁ βουλευτὴς τῆς Μεσσήνης, καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ περιττὴν τὴν ἐπανάληψιν. Κακοφάντησεν ἡ ἐπιτροπή, λέγει ὁ ὑπουργός, προσβάλουσα τὰ βιβλία ὡς νόθα, ἐσκοφάντησεν ἡ ἐπιτροπή, διότι εἶπεν ὅτι πρέπει νὰ βεβαιωθῇ ἂν τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα, τὰ περιλαμβανόμενα εἰς τοὺς ἀπολογισμούς, ὦσιν ἀληθῆ. Ἀλλ' εἶναι ἄραγε προσβολὴ τοῦτο; Ἡ ἐπιτροπὴ ἔδωκεν εἰς τὰ βιβλία ταῦτα τόσην πίστιν, ὅσην ὁ νόμος ἀπαιτεῖ, διότι τὰ θεωρεῖ βεβαίως, οὐχὶ ὡς εὐαγγέλιον, ἀλλ' ὡς ἔργον ἀνθρώπινον καὶ διὰ τοῦτο τὰ ὑποβάλλει εἰς τρεῖς ἐλέγχους. Ἀπαιτεῖ πρῶτον τὸν διοικητικὸν ἔλεγχον τῆς ἐπιτροπῆς. Ἀλλ' ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ τὰ καταδείξῃ ἐσφαλμένα, ἔπεται καὶ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ συκοφαντεῖ; Ἀπαιτεῖ ἔπειτα τὸν δικαστικὸν ἔλεγχον τοῦ συνεδρίου. Ἐὰν ὅμως τὸ συνέδριον τὰ ἀνεύρῃ ἡμαρτημένα, συκοφαντεῖ τὸ συνέδριον; Ἀπαιτεῖ τοίτον τὸν νομοθετικὸν ἔλεγχον, καὶ ἐὰν τελευταῖον ἡ Βουλὴ, ἐξασκοῦσα τὸ δικαίωμά της, εὕρῃ αὐτὰ ἐλλειπῆ, συκοφαντεῖ ἡ Βουλή; θέλει λοιπὸν ὁ ὑπουργὸς νὰ παραδεχθῶμεν ὡς χρησμοὺς τοὺς ὑποβληθέντας ἀπολογισμούς. ἡμεῖς δὲ νὰ χρησιμεύσωμεν ὡς ἁπλοῖ μάρτυρες τοῦ ἔργου του, καὶ τοῦτο ἐὰν μᾶς θεωρῇ ἀξιοπίστους. Ἡ ἐπιτροπὴ λοιπὸν οὔτε ἐψεύσθη, οὔτε ἐσυκοφάντησε, καὶ διὰ τοῦτο δικαιοῦται νὰ ἐπιστρέψῃ τας φράσεις ταύτας εἰς ὁντινα ἀνήκουσιν· αὐτὸς δὲ ὡς εἰσηγητὴς ὀφείλει νὰ εἴπῃ ὅτι πᾶς ἀγορεύων ἀπὸ τοῦ βήματος ὀφείλει νὰ ἔχῃ πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι ὁμιλεῖ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, ἐνώπιον ἀνδρῶν, συναισθανομένων τὴν

σοβαρότητα τῶν καθηκόντων των, ἐνώπιον ἀνδρῶν, οἵτινες ἐν καταπλήττονται ἀπὸ ματαίους λόγους καὶ ἐπιδείξεις, καὶ οἵτινες εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ ἐκτιμήσωσι τὴν ἀληθῆ ἀξίαν καὶ ὧν λόγων καὶ τῶν ἔργων.

Ἀλλὰ, προστέθηκεν ὁ ὑπουργὸς, ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐψεύσθη μόνον, ἔδειξε καὶ κακρόνοιαν ἀσυγχωρήτου, διότι δὲν ἦλθεν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ὑπουργείου νὰ ἐξετάσῃ ἂν διωρίσθησαν λογιστικαὶ ἐπιτροπαί. Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν εἶχε βεβαίως τοιοῦτον καθῆκον, ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ λογιστικαὶ ἐπιτροπαὶ πρέπει κατὰ τὸ ἄρθρον 113 τοῦ λογιστικοῦ νόμου νὰ διορίζωνται διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος, τὰ δὲ διατάγματα δημοσιεύονται διὰ τῆς ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, ὤφειλε νὰ λάβῃ ὑπ ὄψιν τὰς Βασιλικὰς ἐφημερίδας, καὶ ἐκεῖθεν νὰ πληροφορηθῇ ἂν διωρίσθησαν τοιαῦται ἐπιτροπαί. Ἀφ' οὗ δὲ δὲν ἀπήντησε τοιαῦτα διατάγματα, ἐπίστευσεν ὅτι δὲν διωρίσθησαν τοιαῦται ἐπιτροπαί, διότι διορισμὸς ἄνευ διατάγματος εἶναι παράνομος καὶ ἀντίκειται εἰς τὸ ἄρθρον 114 τοῦ νόμου, πᾶν δὲ ὅ,τι δὲν εἶναι δημοσιευμένον διὰ τῆς Βασιλικῆς ἐφημερίδος, θεωρεῖται ὡς μὴ ὑπάρχον, καὶ δὲν ἠδύνατο ἡ ἐπιτροπὴ νὰ τὸ προφητεύσῃ.

Ἠθέλησεν ἡ ἐπιτροπὴ, λέγει ὁ ὑπουργὸς, νὰ δώσῃ καὶ ἀναδρομικὴν δύναμιν εἰς τὸν νόμον, διότι ὁ νόμος ἐμβῆκεν εἰς ἐνέργειαν τὴν α. Ἰανουαρίου 1853· ἡ δὲ ἐπιτροπὴ λέγει, ὅτι καὶ διὰ τῶν ἀπολογισμῶν τοῦ 1852 ἔπρεπε νὰ ἐφαρμοσθοῦν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθὲς, διότι ἡ χρῆσις τοῦ 1852 ἔκλεισε τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1853, ὁ δὲ νόμος εἶχεν ἐμβῆ εἰς ἐνέργειαν 10 μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως, καὶ ἑπομένως ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς ὤφειλε νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὸν νόμον καὶ μάλιστα ὅλαι αἱ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμεναι πράξεις διὰ τὸν ἀπολογισμὸν ἦσαν ἐνεργητέαι ὕστερον ἀφ' οὗ αὐτὸς ἐμβῆκεν εἰς ἐνέργειαν.

Εἷς τῶν προαγορευσάντων προσῆψεν αὐτῇ μεγάλην περὶ τὰ λογιστικὰ ἄγνοιαν, διότι εἶπεν, ὅτι πολλάκις θέλομεν ἐλέγξει τὸν περὶ ἀπολογισμοῦ νόμον νὰ φέρῃ ἄλλα ποσὰ μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς κύρωσίν του, καὶ ἄλλα μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ἐνῷ καὶ ἂν τοῦτο συμβῇ, τὸ μετέπειτα ἐπελθὸν ἀποτέλεσμα τοῦ συνεδρίου, δὲν δύναται ποτὲ ν' ἀλλοιώσῃ τὸν περὶ κυρώσεως νόμον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς συμφωνεῖ κατὰ τοῦτο μετὰ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος βουλευτοῦ, ὅτι ὁ νόμος μετὰ τὴν κύρωσίν του οὐδεμίαν δύναται νὰ λάβῃ μεταβολὴν, καὶ ἂν τὸ συνέδριον ἀποδείξῃ ἐσφαλμένα τὰ ποσά,

οὐχί· ἦτον ὅμως θέλομεν βλέπει μίαν λυπηρὰν ἀντίφασιν μεταξὺ ἑνὸς νόμου καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ἥτις θέλει χρησιμεύει ὡς μαρτύριον τοῦ λάθους τῆς Βουλῆς, καὶ εἰς τὸ ἄτοπον τοῦτο θέλομεν ὑποπίπτει πάντοτε, ἐὰν παραδεχθῶμεν τὸ σφαλερὸν σύστημα τοῦ νὰ κυρώνωμεν τὸν ἀπολογισμὸν πρὶν ἢ ἐξελεγχθῇ ὑπὸ τοῦ συνεδρίου.

Εἶπεν ὁ βουλευτὴς Παρνασσίδος, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 213 τοῦ νόμου, ὁ ὑπόλογος δὲν ἀπαλλάσσεται πρὸς τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ συνεδρίου, ἀλλὰ ὅτι παρετήρησεν, ὅτι ὀφείλει μὲν ὁ ὑπόλογος νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀπόφασιν, ἀλλ' ἡ ἀπόφασις αὕτη πρέπει νὰ εἶναι τελεσίδικος καὶ ἀνεπίδεκτος πλέον προσφυγῆς εἰς ἀναίρεσιν, κατὰ δὲ τὸ συμβαῖνον, ὅπερ ὁ βουλευτὴς ὑπερασπίζεται, ὁ ὑπόλογος δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸν περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ νόμον, ὅστις προσδιορίζει ὁ ἱππικὸς τὰ ποσὰ, ἐντὸς τῶν ὁποίων συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ ὑπολόγου, καὶ ἂν τὸ συνέδριον ἀποφήνῃ τὴν ἔνστασίν του, ὁ ὑπόλογος δύναται νὰ καταφύγῃ εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον, ὅστις πολὺ πιθανὸν ν' ἀκυρώσῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ συνεδρίου, καὶ τότε τὸ ἄρθρον 213 οὐδεμίαν δύναται νὰ ἔχῃ σημασίαν.

Ἐρχόμενος δὲ πάλιν εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ Γαλλικοῦ νόμου, ἀναγνώ ἄρθρα τινα ἐν πρωτοτύπῳ. ἐξ ὧν ἐξάγεται, ὅτι καὶ ἐκεῖνος ὁ Γαλλικὸς νόμος εὑρίσκει τὴν ἐξέλιγξιν τοῦ συνεδρίου ὡς ἀναγκαίαν, διὰ νὰ δυνηθῇ ἡ Βουλὴ τῶν ἀπολογισμῶν, καὶ ἀπήτει ὥστε ἡ ἐξέλεγξις αὕτη νὰ παρουσιάζηται εἰς τὴν Βουλὴν ἐγκαίρως καὶ πρὶν κυρωθῇ ὁ νέος ἀπολογισμὸς διὰ νὰ διορθώνωνται τὰ λάθη τοῦ ἑνὸς ἀπολογισμοῦ εἰς τὸν ἀμέσως ἑπόμενον, καὶ διὰ τοῦτο πάντα νόμον περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τὸν ἐθεώρει ὡς προσωρινὸν μέχρι τῆς κυρώσεως τοῦ νέου, ἐπερχομένου μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν τοῦ συνεδρίου καὶ ὑπῆρχεν εἰς ἐκεῖνον ἡ περὶ τούτου ἐπιφύλαξις. Πρὸς ἀπαρτίαν δὲ τοῦ τοιούτου ἀτοπήματος ἐπῆλθε νέος Γαλλικὸς νόμος κατὰ τὸ 1818, ὅστις ἐτροποποίησεν ἐκεῖνον, εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀκυρώνηται ὁριστικῶς παρὰ τῆς Βουλῆς ἕκαστος ἀπολογισμὸς ὕστερον ἀπὸ τὴν ἐξέλεγξιν τοῦ συνεδρίου, καὶ τὸ νέον τοῦτο σύστημα φυλάττεται ἕκτοτε εἰς τὴν Γαλλίαν. Τὸ σύστημα δὲ τοῦτο καθὼ ὀρθώτερον παρεδέχθη καὶ ὁ ἡμέτερος νομοθέτης, ὅστις εἶχεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ δύω Γαλλικὰ συστήματα.

Παρατηρεῖ δὲ ὅτι καὶ κατὰ τὸ παλαιὸν καὶ κατὰ τὸ νέον

Γαλλικὸν σύστημα, ἡ ἐξέλεγξις τοῦ Συνεδρίου ἐθεωρεῖτο ἀναγκαία καὶ ὁριστική, ἡ δὲ κύρωσις τοῦ ἀπολογισμοῦ ἀνεβάλλετο μεχρισοῦ παρουσιασθῇ καὶ ἡ δευτέρα τοῦ Συνεδρίου διαδήλωσις· καλὰ πῶς νὰ μὴ παραδεχθῶμεν τὸ δεύτερον σύστημα ὡς τὸ ὀρθώτερον, ἀφοῦ εὑρίσκομεν τὰ ἄτοπα τοῦ πρώτου συστήματος;

Προκληθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Παρνασσίδος νὰ συμβιβάσῃ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 216, καθ' ὃ ἡ ἐξέλεγξις τοῦ Συνεδρίου ἐπισυνάπτεται εἰς τὸν ἀπολογισμὸν μὲ τὴν ἰδέαν τῆς ἀναβολῆς τῆς κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς διαδηλώσεως τοῦ Συνεδρίου, παρατηρεῖ ὅτι τὸ ἄρθρον 316 ἀναφέρει διαχειρισμοὺς διαχειρίσεως καὶ οὐχὶ ἀπολογισμούς, καὶ ἐννοεῖ τὸν διὰ τοὺς πρώτους 12 μῆνας πρώτην διαδήλωσιν τοῦ Συνεδρίου, ἐνῷ ἡμεῖς ζητοῦμεν τὴν ἔκδοσιν καὶ τῆς δευτέρας διαδηλώσεως τῆς ἀφορώσης τοὺς ἄλλους 10 μῆνας.

Ὁ ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι κατὰ τὸ Σύνταγμα ὀφείλομεν νὰ ψηφίζωμεν κατ' ἔτος τὸν ἀπολογισμόν, ἀλλὰ τὸ Σύνταγμα δὲν περιέχει εἰμὴ γενικὰς ἀρχὰς, αἵτινες ἀναπτύσσονται διὰ τοῦ εἰδικοῦ νόμου. Εἶπε λοιπὸν τὴν γνώμην ὅτι καὶ τὸ ὑπουργεῖον ὠφειλε νὰ ὑποβάλλῃ κατ' ἔτος τὸν ἀπολογισμὸν εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ αἱ Βουλαὶ νὰ ἐπιτρέψωσιν αὐτὸν, ἀλλ' ὅταν ὑποβάλληται σύμφωνα μὲ τὸν νόμον, καὶ ἐπομένως δὲν πταίει ἡ Βουλὴ, ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς ὅστις δὲν συμμορφοῦται μὲ τὸν νόμον.

Ἀπορεῖ ὁ ὑπουργὸς πῶς ἡ βουλὴ θέλει νὰ ἐξελέγξῃ τὰς πράξεις τῶν ὑπουργῶν, ἐνῷ αὐτοὶ προφέρονται εἰς ἐξέλεγξιν· ἀλλὰ πῶς νὰ ἐνεργήσωμεν τὴν ἐξέλεγξιν ἄνευ τῶν ἀναγκαίων καὶ νομίμων μέσων; ὅταν λ. χ. εἷς ὑπόλογος ἔπεμπεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον λ|σμὸν ἄνευ ἀποδείξεων, ὁ δὲ ὑπουργὸς ἤρνειτο τὴν ἐξέλεγξιν μέχρι τῆς προσαγωγῆς αὐτῶν, ἠδύνατο ὁ ὑπόλογος νὰ εἴπῃ εἰς τὸν ὑπουργὸν ὅτι δὲν θέλει νὰ τὸν ἐξελέγξῃ, ἐνῷ αὐτὸς προσφέρεται ἑκουσίως εἰς ἐξέλεγξιν; τοιαύτη ἐξέλεγξις δὲν εἶναι πραγματικὴ οὐσία κατ' ὄνομα μόνον.

Πλὴν ὅλα ταῦτα ἐνόμιζεν ὅτι καὶ ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς ἠθέλησε παραδεχθῇ τὸ σύστημα τῆς ἐπιτροπῆς, καθ' ὅσον καὶ αἱ παρατηρήσεις τὰς ὁποίας ἀγορεύων ἐξεθηκεν ἦσαν ὀρθῶται καὶ σύμφωνοι μὲ τὸ σύστημα τοῦτο· ἀλλ' αἴφνης ἔρθα-

σεν εἰς ἓν σύμπέρασμα ὅλως ἀντίθετον μὲ τὰς παρατηρήσεις του, τὸ ὁποῖον παραδεχόμενος ὁ ὑπουργὸς ἦτον αὐτὸς τοὐλάχιστον συνεπὴς πρὸς τοὺς λόγους του.

Ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς εἶπεν, ὅτι ἀφοῦ ἐλλείπουσι τὰ μέσα τῆς ἐξελέγξεως, ἃς ἀναπληρώσωμεν ἡμεῖς τὰς ἐλλείψεις· ἀλλὰ παρατηρεῖ ὅτι ἂν ὑπῆρχεν ἡ ἐξέλεγξις τοῦ Συνεδρίου, ἡ Βουλὴ δὲν εἶχε πλέον μεγάλην οὔτε δύσκολον ἐργασίαν νὰ ἐκτελέσῃ, καθὸ ἔχουσα ὡς βάσιν τὴν ἐξέλεγξιν τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὴν τοῦ Συνεδρίου· ἐνῷ ἂν θελήσωμεν νὰ κάμωμεν ἡμεῖς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἀπολογισμῶν τεσσάρων χρήσεων, θέλομεν ἀναλάβει ἓν ἡράκλειον ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀμφιβάλλει ἐὰν θέλωμεν δυνηθῇ νὰ φέρωμεν εἰς πέρας, διότι μόνη ἡ σωρεία τῶν ἐγγράφων τῶν ἀφορώντων ὅλους τοὺς λ|σμοὺς αὐτῶν τῶν 4 ἐτῶν, θέλει μᾶς προξενήσει φόβον, καὶ ἂν τὸ ἔργον ἀναπεθῇ εἰς ἐπιτροπὴν, αὐτὸς νίπτει τὰς χεῖρας καὶ προλέγει ὅτι δὲν θέλουν παρέλθει πολλαὶ ἡμέραι ἀφοῦ ἀναλάβῃ τὸν μέγαν αὐτὸν ἀγῶνα, καὶ θέλουν ἀπαντήσει τοσαῦτα προσκόμματα, ἅτινα θέλουσι φέρει ὑπὸ εἰς ἀπελπισίαν, καὶ τότε θέλομεν φθάσει εἰς ἓν τῶν δύω ἀποτελεσμάτων, ἢ ν' ἀφήσωμεν αἰωνίως τοὺς ἀπολογισμοὺς εἰς τὰ ἀρχεῖα μας, καὶ τότε θέλομεν δώσει εἰς τὸ ὑπουργεῖον δικαίαν ἀφορμὴν νὰ μᾶς προσάπτῃ ὀλιγωρίαν, καθὸ μὴ ἐξελέγξαντας τοὺς ἀπολογισμοὺς, ἀφοῦ ἀπεφασίσαμεν νὰ τοὺς ἐξελέγξωμεν ἡμεῖς, ἀντὶ τῶν νομίμων βοηθημάτων, ἐνῷ ἀναβάλλοντες τὴν ἐξέλεγξιν τὸ κάμνομεν ἐξ ἀνάγκης, καὶ οὐδεμίαν ἡμεῖς φέρομεν εὐθύνην· ἢ, ὅπερ χείρον, νὰ παραδεχθῶμεν τὰ ποσὰ ἄνευ οὐδεμιᾶς πραγματικῆς ἐξελέγξεως, ὥστε ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς, ἐνῷ ἀνταίνει εἰς τὸν νόμον καὶ εἰς τὴν εἰδικὴν ἀποστολὴν τῆς Βουλῆς μᾶς φέρει πραγματικῶς καὶ εἰς τὰ ἀδύνατα. Ἀλλὰ μᾶς λέγουσιν ὅτι καὶ ἡ πρότασις τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τοῦτο θέλει μᾶς φέρει ἀποτέλεσμα, τοῦ νὰ μὴ κατορθώσωμεν τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἀπολογισμῶν. Ἀλλὰ πιῶτον παρατηρεῖ, ὅτι ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἀντίκειται εἰς τὸν νόμον· ἐὰν δὲ τὸ Συνέδριον βραδύνῃ τὰς διαδηλώσεις του, καὶ ὑπάρχωσιν ἀληθῶς οἱ τόσοι κατακλεισμοὶ, τοὺς ὁποίους ἀνέφερεν ὁ ὑπουργὸς, τότε καὶ εἰς τὸ μέλλον θέλουν ἐπικρατεῖ αἱ δυσκολίαι καὶ αἱ ἀταξίαι αὗται, καὶ οὕτω θέλομεν εὑρίσκεσθαι πάντοτε εἰς τὴν αὐτὴν ἀνώμαλον κατάστασιν. Ἀλλ' αἱ προφάσεις αὗται νομίζει ὅτι δὲν εἶναι ἀληθεῖς· διότι, ὡς πληροφορεῖται, τὸ ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐργάζεται καὶ ἔφθασε μέχρι τοῦ **1844**· προτιμότερον λοιπὸν εἶναι νὰ μᾶς ὑποβληθῶσιν

οἱ ἀπολογισμοὶ τοῦ **1844—1849**, τοὺς ὁποίους εἶπε καὶ ὁ Κ. ὑπουργὸς ὅτι ἔχει σχεδὸν ἑτοίμους, καὶ τοὺς ὁποίους ἦτο τακτικώτερον αὐτοὺς πρώτους νὰ ὑποβάλῃ, διὰ νὰ φυλαχθῇ ἡ χρονολογικὴ σειρά, καὶ οὕτω νὰ ἀρχίσωμεν τὰς ἐξελέγξεις ἀπὸ τοὺς ἀπολογισμοὺς αὐτοὺς, τοὺς ἐξελεγχθέντας ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου τόσῳ μᾶλλον, ὅτον ὡς πρὸς ἐκείνους δὲν ἀπαιτοῦνται ὑπουργικοὶ λογαριασμοὶ καὶ ἐκθέσεις λογιστικῶν ἐπιτροπῶν, καθὸ μὴ ὑπάρχοντος τότε τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, καὶ ἀρκεῖ μόνη ἡ ἐξέλεγξις τοῦ Συνεδρίου. Οὕτω δὲ, ἕως ὅτου ἡ Βουλὴ τελειώσει τὴν κύρωσιν ἐκείνων τῶν ἀπολογισμῶν, καὶ τὸ Συνέδριον θέλει ἔχει τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν νὰ προβαίνῃ εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν προκειμένων ἀπολογισμῶν, καὶ ἡ Βουλὴ θέλει ἔχει ὑπ' ὄψιν τὰς τοῦ Συνεδρίου ἐξελέγξεις καὶ ὡς πρὸς αὐτούς. Ἐν τῷ διαστήματι δὲ τούτῳ καὶ τὸ ὑπουργεῖον ἔχει καιρὸν νὰ ἐναρμοληθῇ εἰς τὴν κατάστρωσιν τῶν γενικῶν λογαριασμῶν αὐτῶν τῶν ἐτῶν, τοὺς ὁποίους θέλει ὑποβάλει κατὰ τὸν νόμον εἰς τὰς Βουλάς, καὶ τοῦτο βεβαίως δὲν εἶναι ἀδύνατον, οὔτε δύσκολον, διότι εἰς ἕκαστον ὑπουργεῖον ὑπάρχει εἰδικὸν λογιστήριον, ἔχον τὰ βιβλία του, ὅθεν ἕκαστον ὑπουργεῖον δύναται νὰ καταστρώσῃ τοὺς λογαριασμούς του. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς λογιστικὰς ἐπιτροπὰς, ἂν καὶ παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ, δύνανται ἤδη νὰ διορισθῶσι τινὲς αὐταὶ ἐπιτροπαὶ δι' ἕκαστον ἔτος, ἀφ' οὗ καὶ οἱ ἀπολογισμοὶ ἐπαρουσιάσθησαν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν νομίμων προθεσμιῶν, καὶ διὰ τοῦτο μέλλει νὰ χρησιμεύσῃ ἡ ἐργασία τῶν ἐπιτροπῶν, αἵτινες θέλουν ἐναρμοληθῇ εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἐκθέσεων, καὶ συγχρόνως τὸ συνέδριον δύναται νὰ προόδῃ εἰς τὰς ἐργασίας του, ἐνεργοῦν μὲ πλειότερον ζῆλον. Οὕτω δὲ διπλασιάζοντες ὅλοι τὸν ζῆλον, καὶ τὰ νομοθετικὰ σώματα, καὶ τὸ ὑπουργεῖον καὶ τὸ Συνέδριον θέλομεν φθάσει μετὰ τινας ἔτη εἰς τὸ εὐάρεστον ἀποτέλεσμα τοῦ νὰ εἱμεθα τακτικοὶ καὶ ἐνήμεροι, καὶ τότε θέλομεν δύνασθαι νὰ καυχώμεθα, καθὼς καυχᾶται σήμερον ἡ Γαλλία, ὅτι ἔχομεν παραδειγματικὸν καὶ ἄριστον λογιστικὸν σύστημα, καὶ τακτοποιημένην διαχείρισιν τῆς δημοσίου περιουσίας.

Ἀπήντησέ τις, ὅτι, ἂν ἐκ τῶν διατάξεων, ἃς ἐπεκαλέσθη ὁ εἰσηγητὴς, ἐξάγεται τῷ ὄντι ὅτι πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἀπολογισμοῦ πρέπει νὰ ἔρχωνται αἱ δηλώσεις, ἀσμένως θέλει ἀναγνωρίσει τὸ λάθος του· ἂν ὅμως προκύψῃ τὸ ἐναντίον, εἰς αὐτὸν δὲν ἀνήκει ἡ παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ ἐπιρριφθεῖσα

μομφή. Κατὰ τὸν νόμον, ὁ ἀπολογισμὸς ἑνὸς ἔτους πρέπει νὰ εἰσάγηται εἰς τὰς Βουλὰς ἐντὸς τῶν τριῶν μηνῶν τοῦ ἑπομένου ἔτους, ἤτοι ἐντὸς τοῦ Μαρτίου, τὸ δὲ Συνέδριον ἐκδίδει τὰς διαδηλώσεις του ἀφοῦ τὸ λογιστήριον τῷ ὑποβάλλῃ ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου τ' ἀποτελέσματα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως. Ὁ ἀπολογισμὸς ἄρα ὑποβάλλεται εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς τοῦ Μαρτίου, οἱ δ' ἀνωτέρω λογαριασμοὶ εἰσάγονται εἰς τὸ Συνέδριον ἕνα μῆνα κατόπιν, ἤτοι τὸν Ἀπρίλιον, αἱ δὲ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμεναι διαδηλώσεις ἐπέρχονται ἀκολούθως. Ἂν λοιπὸν ὁ νομοθέτης ἀπήτει πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἀπολογισμοῦ νὰ ἔρχωνται αἱ διαδηλώσεις, δὲν ἤθελε περιπέσει εἰς τόσον προφανῆ ἀναχρονισμόν.

Ἐξέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι μετὰ τοσαύτην συζήτησιν σκοπὸν δὲν εἶχε νὰ λάβῃ τὸν λόγον· ἐπειδὴ ὅμως παρετήρησεν, ὅτι ἐξετέθησαν καὶ λόγοι, ἢ ὀρθοὶ ἀλλ' ἀποπλανηθέντες εἰς τὸ συμπέρασμα, ἢ ἄλλοι μὴ στηριζόμενοι εἰς τὸν νόμον, βιάζεται νὰ εἴπῃ ὀλίγα τινά. Δέκα τέσσαρα παρῆλθον ἔτη ἀπὸ τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος, καὶ δυστυχῶς δύω παρουσιάσθησαν εἰς τὰς Βουλὰς ἀπολογισμοί. Τὸ ἐνιστῶς ὑπουργεῖον δὲν ἠδύνατο νὰ μείνῃ ἀδιάφορον εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην· ἔπρεπε νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὸν νόμον καὶ ἐκπληρώσῃ τὸ καθῆκόν του, φέρον εἰς τὰς Βουλὰς ἀπολογισμούς. Ἀλλὰ δὲν ἠρκέσθη εἰς τοῦτο· ἠθέλησε νὰ προφθάσῃ ἔτι πλέον καὶ νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἔλλειψιν τῶν παρελθόντων ἐτῶν εἰσάγον τέσσαρας ὁμοῦ ἀπολογισμούς, οὓς καθυστέρησαν οἱ προκάτοχοι, καὶ ἀναλαμβάνων νὰ φέρῃ ὅσον οὔπω καὶ τοὺς ὑπολειπομένους. Ἂν καλῶς ἢ κακῶς ἔπραξε τὸ ὑπουργεῖον, ἀπόκειται εἰς τὴν Βουλὴν νὰ τὸ ἐκτιμήσῃ. Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπή, πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν εἰσαχθέντων ἀπολογισμῶν, ζητεῖ νὰ προσαχθῶσι διάφορα ἔγγραφα μὴ λαβοῦντα γνῶσιν μέχρι τοῦδε· εἶναι βέβαιον ὅτι δὲν ἤθελον ἐμποδίσῃ ὅσα ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαιτεῖ, καὶ τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ γίνωσι, δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἀνάγκη νὰ εἰσαγάγῃ τὸ ὑπουργεῖον συνάμα τεσσάρων ἐτῶν ἀπολογισμούς, ἅτινα τοσοῦτοι παντελῶς δὲν ἐγένοντο, οὔτε ὅσα ὁ νόμος ἐπιτάττει. Διὸ τὸ ὑπουργεῖον πρὸς θεραπείαν τῶν ἐλλείψεων τῶν προκατόχων του ἔπραξεν ὅτι τῷ ἦτο ἐφικτὸν σήμερον νὰ πράξῃ. Ἐκ τῶν ἀναφερθέντων τῆς ὑποίας φύσεως ἡ ἐπιτροπή, ἢ σπουδαιοτέρα κυρίως εἶναι, ἂν πρέπει νὰ προηγηθῇ τῆς κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ ἡ δήλωσις τοῦ Συνεδρίου· ἀλλ' ὡς πρὸς τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἔχει

δίκαιον, καθότι ἐκ τῶν ἄρθρων 220, 221, 222 καὶ 223 ἐξάγεται ἀναμφιβόλως ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διευθύνει εἰς τὸ ἔλεγκτ. Συνέδριον τοὺς ἀπολογισμοὺς τὸν Ἀπρίλιον μῆνα, ὅτε οὗτοι καθυποβάλλονται εἰς τὰς Βουλάς, ἡ δὲ ἐπ' αὐτοῦ διαδήλωσις παῤ Συνεδρίου δὲν ἐπέρχεται εἰ μὴ τὴν 1 Φεβρουαρίου τοῦ ἐρχομένου ἔτους. Τοῦτ' αὐτὸ ἐξάγεται καὶ ἀπὸ τὸν Γαλλικὸν νόμον, τοῦ ὁποίου ἐράνισμα εἶναι ὁ ἡμέτερος καὶ τοῦ ὁποίου τὸ ἄρθρ. 393 προσθέτει ὅτι ἡ διαδήλωσις τοῦ ἐλεγκτ. Συνεδρίου ἐπὶ τοῦ ἐπιψηφισθέντος ἤδη ἀπολογισμοῦ πρέπει νὰ παρουσιάζηται εἰς τὰς Βουλὰς πρὸ τῆς κυρώσεως τοῦ ὑποβληθησομένου ἑτέρου ἀπολογισμοῦ. Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἰσχυρίσθη ὅτι ἡ παράλειψις τοῦ ἄρθρου τούτου ἀπὸ τὸν νόμον ὑπερβαίνει ὅτι ἡ ἡμετέρα νομοθεσία δὲν παραδέχεται τοιοῦτόν τι, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ θὰ πλανᾶται, διότι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου ἐθεωρήθη περιττή, ἀφοῦ ἐκ τῶν προθεσμιῶν τῶν ἄρθρ. 220 222 καὶ 223 καταφαίνεται ἐναργῶς ὅτι τὸ ἀνωτέρω 393 τοῦ Γαλλικοῦ νόμου ὡς ἐκ περισσοῦ ἠθέλησε νὰ ἀναιρέσῃ. Ὥστε κατὰ τὸν σύμφωνον διάταξιν τοῦ τε Γαλλικοῦ καὶ τοῦ ἡμετέρου πρακύπτει ὅτι ἡ διαδήλωσις δὲν προηγεῖται τῆς κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ. Καὶ εἶπε μὲν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι, ἂν ἡ Βουλὴ κυρώσῃ τὸν ἀπολογισμόν, δύνανται νὰ καλυφθῶσιν αἱ ἐλλείψεις τῶν ὑπολόγων· ἀλλὰ τὸ ἔργον τῆς Βουλῆς εἶναι ἄλλο καὶ ἀποστολὴν ἔχει νὰ ἐξελέγξῃ τοὺς διατάκτας, εἰς δὲ τὸ Συνέδριον ἀπόκειται νὰ ἐξελέγξῃ τοὺς ὑπολόγους· ὥστε ἡ ἐνέργεια τῆς Βουλῆς δὲν ἐφάπτεται τῆς τοῦ Συνεδρίου καὶ δὲν ὑπάρχει κοινόν τι μεταξὺ τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης. Ἂν μολαταῦτα ἐμμείνωμεν ἀπαιτοῦντες νὰ προηγῆται ἡ διαδήλωσις, ἐν θέλει εἶσθαι τὸ ἀποτέλεσμα, τὸ νὰ μὴ ἔχωμεν ἀπολογισμόν. Εἰς τὴν Γαλλίαν, τὸ πρωτότυπον τοῦτο τῆς λογιστικῆς τελειότητος, ὅπου τοσοῦται διεπρέπουσι λογιστικαὶ ἱκανότητες, μέχρι τοῦ 1851 δὲν ἠδυνήθησαν νὰ φέρουν εἰς ἐντέλειαν τὸ ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ σύστημα, καὶ αἱ Βουλαὶ κυρόνουσι τὸν ἀπολογισμόν, ἐπέρχεται δὲ μετὰ τοῦτο ἡ τοῦ Συνεδρίου διαδήλωσις. Ἂς συμπεράνῃ λοιπὸν ἡ Βουλὴ ἂν δυνάμεθα νὰ φέρωμεν ἡμεῖς εἰς ἐντέλειαν ἔτι δὲν ἠδυνήθη ἡ Γαλλία. Τὸ κατ' αὐτὸν ἀμφιβάλλει, καθόσον παρ' ἡμῖν δὲν κατενοήθη εἰσέτι καλῶς ἡ νέα λογιστικὴ νομοθεσία μας καὶ ἴσως ἐπὶ τρεῖς συζητοῦμεν ἡμέρας ἂν κατὰ τὸν νόμον ἀπαιτῆται νὰ προηγῆται ἡ κύρωσις τῶν Βουλῶν τῆς τοῦ Συνεδρίου διαδηλώσεως ἢ τὸ

ἐναντίον. Ἡ πρότασις λοιπὸν τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς εἶναι ὀρθὴ καὶ ἡ Βουλὴ δύναται νὰ προβῇ εἰς τὸ ἔργον της, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν ὅλα τὰ δημόσια βιβλία, τὰ ὁποῖα τὸ ὑπουργεῖον εἶναι πρόθυμον νὰ παρέξῃ καθὼς καὶ πᾶσαν πληροφορίαν, ἣν ἤθελε νομίσει ἀναγκαίαν πρὸς ὡφέλειάν της καὶ πρὸς ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος αὐτῆς. Ἐπειδὴ δὲ εἷς τῶν βουλευτῶν ἐζήτησε τὰ ἀναγκαῖα ἀνατολικὰ ἐργαλεῖα, παρατηρεῖ, ὅτι, ἐκτὸς τῆς διαδηλώσεως ἣν, ἐπαναλαμβάνει, δὲν ἐννοεῖ ὁ νόμος, πᾶν ἄλλο ἀνατομικὸν ἐργαλεῖον, ὅλα ὁλ. τὰ βιβλία τοῦ δημοσίου εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Βουλῆς. Ἡ ἐργασία δὲ αὕτη ὅσον δύσκολος εἶναι διὰ τὸ ὑπουργεῖον, τοσοῦτον εὐχερὴς ἀποβαίνει εἰς τὴν Βουλήν, καθ' ὅσον ἔχει πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ ποσὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ, καὶ εἰς μόνα περιοριζομένη τὰ ὕποπτα κονδύλια, ὡς π. χ. τὰ τῶν *βοηθημάτων*, καὶ τὸ τῆς δημοσίου ἀσφαλείας, ζητεῖ ἐπ' αὐτῶν τὰς ἐν τοῖς βιβλίοις λεπτομερείας· ἐνῷ τὸ ὑπουργεῖον, διὰ νὰ καταστρώσῃ ἤδη τόσων ἐτῶν λογαριασμούς, θέλει παραλείψει τοὺς τῆς ἰδίας διαχειρίσεως, οὓς ὀρθῶς νὰ ἑτοιμάσῃ. Συμπεραίνει λοιπὸν ὅτι ὑπῆρξαν μὲν ἐπαναστάσεις ἐλλείψεις ἐπὶ τῶν εἰσαχθέντων ἀπολογισμῶν, ἀλλ ἡ προτεινομένη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς θεραπεία φέρει τοὺς ὑπουργοὺς εἰς ἀποτέλεσμα λίαν λυσχερές, καὶ ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ παραδεχθῇ τοῦτο. Ἀλλὰ θέλουσι τῷ εἰπεῖ· αἰτεῖς λοιπὸν νὰ παρανομήσῃ τὸ Σῶμα, παραβλέπον τὰς ὑπαρχούσας ἐλλείψεις; Ὄχι· τοιοῦτόν τι δὲν ἤθελε ποτὲ συμβουλεύσει αὐτός. Ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ὑπάρχουν παρανομίαι αὐταὶ ἐγένοντο κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ ἡμεῖς, μακρὰν τοῦ νὰ παρανομήσωμεν, φροντίζομεν πῶς νὰ θεραπεύσωμεν τὰς παρανομίας, ὥστε ἂς μὴν ἐπιτρέπεσθῃ τις ἀπὸ τὴν ἰδέαν ὅτι ἤθελαμεν παρανομήσει. Ἄλλοτε, ὅπως κατεστάθημεν ἐνήμεροι, ἐψηφίσαμεν δύω ἔτη τοῦ αὐτοῦ ἔτους προϋπολογισμούς, ὡς ἐγένετο κατὰ τὸ 1831 καὶ ἐν Γαλλίᾳ· ἐνταῦθα δὲ πολλῷ μᾶλλον πρέπει νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν ἀπολογισμῶν, διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς μίαν τάξιν καὶ ἐξακολουθήσωμεν τοῦ λοιποῦ τηροῦντες ἀκριβῶς τὸν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμον. Φρονεῖ λοιπὸν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ πρέπει νὰ προβῇ εἰς τὸ ἔργον της, λαμβάνουσα πρὸς πραίωσιν αὐτοῦ παρὰ τῶν ὑπουργῶν πᾶσαν πληροφορίαν, ἣν ἤθελε θεωρήσει ἀναγκαίαν, διὰ νὰ φθάσῃ οὕτω εἰς πέρας μία τῶν οὐσιωδεστέρων ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Ἐπὶ τούτοις πολλῶν προτεινάντων ὅτι τὸ ζήτημα ἐξητλήθη καὶ πρέπει νὰ κλεισθῇ ἡ συζήτησις, ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως περαιωθεῖσαν τὴν συζήτησιν.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀνακεφαλαιῶν τὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος διαφόρους γνώμας, παρετήρησεν, ὅτι τρεῖς εἶναι αἱ ἀναπτυχθεῖσαι γνῶμαι· α) ἡ ἐν τῷ τελευταίῳ παραγράφῳ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης τὴν ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν ἀναβολὴν τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς, β) ἡ τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς, προτείναντος νὰ προβῇ ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν ἀπολογισμῶν, προστιθεμένων καὶ ἄλλων εἰς τὴν ἐπιτροπὴν μελῶν, διὰ νὰ ἀναπληρώσῃ τὰς ἐλλείψεις τοῦ Συνεδρίου καὶ γ) ἀποφάσεις τῶν ἐν γένει λεχθέντων, νὰ ἐπληρθῇ ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐξελέγξεως τῶν εἰς αὐτὴν ὑποβληθέντων ἀπολογισμῶν, λαμβάνουσα παρὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπουργείων τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου της.

Ἐπὶ τούτοις συγχωνευθεισῶν τῶν δύω ἀνωτέρω γνωμῶν, ἐγένετο ἐπὶ τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς ἀπωτέρας, ὑποφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σ. Δοκὸν καὶ Σ. Ἀντωνόπουλον, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς διὰ ψήφων **51** πρὸς **34**.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν εἰσαχθέντων ἀπολογισμῶν τοῦ **1852—1854**, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Ἀουκᾶς Λόντος . . . . . N	Γεώργιος Σκοῦφος . . . . O
Δημήτριος Ὀρεινός	Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . . N
Ἀντώνιος Βεϊζέλος . . . N	Ἀνδρέας Μεταξᾶς . . . .
Πέτρος Καμπάνης	Σταῦρος Βλάχος . . . . . O
Νικόλαος Π. Καΐρης	Ἠλίας Καραγιάννης . . . .
Ἀντ. Καμπάνης . . . . . N	Σωτήριος Στράτος . . . .
Δημήτριος Τσόκρης	Δημήτριος Νάκος . . . . O
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Φίλων Φίλωνος . . . . . N
Νικόλαος Ἰατρός	Θεόδωρος Γρίβας . . . .

Νικόλαος Τσέλιος . . . . N	Γ. Πανοπριφτόπουλος . . .
Π. Ταντσρίας . . . . . O	κύ. Οἰκονομόπουλος . . . N
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . .	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .
Θ. Τσαννετάκης	Νικόλαος Ματθαίου . . . N
Γεώργιος Κογιούλης	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . .
Ἀν. Παπαθανασίου . . . O	Σπ. Κοπανίτσας . . . . O
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . N	Ἰω. Βαλασόπουλος . . . . N
Ἐλευθ. Καλογερᾶς	Ν. Λεώπουλος . . . . . N
Σταμάτιος Μήτσας	Γ. Π. Γιατράκος . . . . O
Ἀναγ. Ζέρβας . . . . . N	Λουκᾶς Στερνόν . . . . O
Γ. Γιολδάσης . . . . . O	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος .
Ν. Γρανίτσας . . . . . O	Ἰω. Ν. Ταρπακόπουλος . . O
Γ. Βελῆς . . . . . O	Μιχ. Σκαλιστήρης . . . .
Γ. Σιρπάνος . . . . . O	Γ. Ν. Ρεβιλιώτης . . . .
Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . N	Β. Π. Δημητρακόπουλος . .
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	Ἀναγν. Δεδόπουλος . . .
Ἀνδρέας Λύγερινός . . . O	Α. Μαυροειδής . . . . .
Σόλων Κραστενίτης . . . N	Α. Τσιάκας . . . . . O
Δημήτριος Ἀθανασίου . . .	Γ. Κεφάλας . . . . . O
Γεώργιος Διαμάντης . . . O	Κ. Κουρκουμέλης . . . . O
Ν. Βαρδαρῆγος . . . . . O	Γ. Γουλιμῆς . . . . . O
Α. Δεκιγάλας . . . . . N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδούρος . O
Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . N	Παναγ. Παπατσώνης . . .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . .	Σ. Ἀντωνόπουλος . . . . N
Ἀεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . . O	Ἰω. Προβελέγιος . . . . .
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . N	Ἰω. Ταταράκης . . . . O
Ἠλίας Παπαδαῖος . . . . O	Σ. Βαϊάτσης . . . . . O
Γεώργιος Περωτής . . . . O	Χ. Σουμαρίπας . . . . .
Ἰωάννης Ζάρκος . . . . . O	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .	Μ. Μιχαλόπουλος . . . . N
Α. Κοντόσταυλος . . . . N	Α. Παπαδημητριάδης . . . O
Βελισάριος Νικολαΐδης . . .	Ν. Καναβός . . . . .
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . .
Κωνστ. Πλαπούτας	Γεώργιος Ἰατρός . . . . O
Α. Ἀντωνόπουλος . . . . N	Πέτρος Χ. Πέτρος . . . N
Πέτρος Δελιγιάννης	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . .
Ἀνδρέας Σοφιανός	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . O
Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . O	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . O
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . N
Εὐθ. Κανελόπουλος	Λουκᾶς Καλογερόπουλος . O

Νικόλαος Πιεράκος . . . O	Γεώργιος Ναούτης . . . .
Γρηγόριος Πατριαρχέας . . O	Ἀν. Ρενουάρδος . . . . . O
Στ. Καπετανάκης . . . . O	Ἰωάννης Σαγρεδός . . . . O
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .	Παναγιώτης Ψάθης . . . O
Π. Χριστόπουλος . . . . O	Ἀντ. Ἀρμάς . . . . . O
Π. Κανελόπουλος	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . N
Νικόλαος Μοσχούλας . . . O	Κυριάκος Πανηρόπουλος . . O
Ἀλ. Ῥαγκαβῆς . . . . . O	Ἀναγν. Παπαπαύρης . . . O
Ν. Πανουργιᾶς	Γεώργιος Ι. Σταῖκος . . . O
Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . O	Δημήτριος Σταῖκος . . . N
Κωνσταντῖνος Βλάχος . . .	Βασίλειος Κριεζῆς . . . . N
Α. Χ. Λάντος	Κυριάκος Δουζίνας . . . . N
Περιπλῆς Καλαμογδάρτης . .	Δημήτριος Βουδούρης . . O
Π. Πατρινός	Παντολέων Κουντουριώτης . N
Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . . O
Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου . . N	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . . N
Ἰω. Κ. Μωριάτης . . . . O	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . .
Ἠλίας Καράπαυλος . . . N	Εὐαγ. Κοντογιάννης . . . O
Γ. Μπάστας	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . O
Ἰωάν. Σκαβέντσος . . . . N	Λύγερινὸς Ἀθέρωρ . . . .
Γ. Νικολάου . . . . . O	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . N
Μιχαὴλ Σολωμός	Α. Μάντσαρης . . . . .
Κώνστ. Πλατὺς . . . . N	

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος δὲ λύει τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
ΔΙΜ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Κ. Ν. Πανηρόπουλος,
Γ. Διαμάντης,
Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΖ'.

Τῆς 17 Μαρτίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῶν τριῶν παρελθουσῶν συνεδριάσεων καὶ ἐπεκυρώθησαν τὰ τῶν δύω πρώτων.

Ἐπὶ δὲ τῶν πρακτικῶν τῆς τελευταίας συνεδριάσεως ἐνέ-

στη ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς εἰπών, ὅτι ἡ μὲν ἀγόρευσίς του ἐτέθη καλῶς ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ἀλλ' ἡ ἐπὶ τοῦ θέματος γνώμη αὐτοῦ δὲν εἶναι πλήρης, καθόσον ἐπρότεινεν, ὡς ἡ Βουλὴ ἐνθυμεῖται, α) νὰ ἐνεργήσῃ ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς ὅ,τι ἐπὶ τῶν εἰσαχθέντων ἀπολογισμῶν δὲν ἔπραξε τὸ Συνέδριον, ἤτοι νὰ συλλέξῃ αὐτὴ τὰς ἀναγκαίας πρὸς ἐξέλεγξιν πληροφορίας, β) ἂν ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς θεωρηθῇ ὅτι δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὸ ἔργον, νὰ προστεθῶσιν εἰς αὐτὴν καὶ ἄλλα μέλη, ἔστω καὶ ἐναντίον τοῦ κανονισμοῦ, ἵνα δυνηθῶσι νὰ φθάσωσιν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα, καὶ γ) ὅτι τοῦ λοιποῦ πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται οἱ ἀπολογισμοὶ κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις τοῦ λογιστικοῦ νόμου. Εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ θέματος ὅμως ἀνακεφαλαίωσιν τῶν προτάσεων οὐ μόνον δὲν βλέπει διατυπουμένην πλήρη τὴν γνώμην του ὡς τὴν ἐξέθηκεν ἀνωτέρω, ἀλλ' οὐδὲ φαίνεται ἂν ἡ γνώμη αὐτοῦ συνεχωνεύθη πρὸς τὴν τρίτην ἢ αὐτὴ πρὸς ἐκείνην.

Ἀπήντησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι μετὰ τὸ πέρας τῆς συζητήσεως ἀνακεφαλαιῶν τὰς γενομένας προτάσεις, εἶπεν, ὅτι ἐξήγαγε τρεῖς ἐπὶ τοῦ ζητήματος γνώμας, α) τὴν ἐν τῷ τελευταίῳ παραγράφῳ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς περιεχομένην, καθ' ἣν προτείνεται ἡ τῶν ἀπολογισμῶν ἀναβολὴ μέχρι τῆς προσαγωγῆς διαφόρων ἐγγράφων· β) τὴν τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς, προτείναντος ν' ἀναλάβῃ τὴν ἐξέλεγξιν ἡ ἐπιτροπή, συλλέγουσα τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, καὶ νὰ προστεθῶσι καὶ ἄλλα εἰς αὐτὴν μέλη, ἵνα ἐργαζομένη, ὡς εἶπεν, ἡμέραν καὶ νύκτα ἀναπληρώσῃ τὰς ἐλλείψεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου· καὶ γ) ἀνέφερε γνώμην τὴν ἀπὸ τῶν λεχθέντων ἐξαγομένην, τὸ νὰ προβῇ δηλονότι ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἀπολογισμῶν, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν ὅσα ὑπάρχουσι βιβλία, ἔγγραφα καὶ πληροφορίαι. Ἐκ τῶν γνωμῶν λοιπὸν τούτων, τὰς ὁποίας σαφῶς καὶ ἐπανειλημμένως ἀνέπτυξεν εἰς τὸ Σῶμα, ἡ μὲν πρώτη ψηφοφορηθεῖσα, ἀπερρίφθη διὰ ψήφων 51 πρὸς 34, αἱ δὲ λοιπαὶ δύω ἐρρέθη ὅτι συγχωνεύονται εἰς μίαν γνώμην. Ἀλλ' ἤδη ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς ἐρωτᾷ ποία τῶν δύω συνεχωνεύθη εἰς τὴν ἑτέραν· τοῦτο ὁ πρόεδρος ἀγνοεῖ, γνωρίζει μόνον ὅτι ἡ μία γνώμη δὲν δύναται νὰ καταστρέψῃ τὴν ἄλλην, ἀλλὰ συγχωνεύονται μέχρι τοῦ βαθμοῦ, καθ' ὃν συμφωνοῦσι πρὸς ἀλλήλας. Ἐνταῦθα λοιπὸν αἱ δύω γνῶμαι συμφωνοῦσιν εἰς τὸ νὰ προχωρήσῃ ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἀπολογισμῶν, τὸν δὲ λεπτομερῆ τρόπον, καθ' ὃν θέλει προχωρήσει, ἀπόκειται εἰς τὴν Βουλὴν νὰ διευκρινήσῃ. Ἂν δὲ ὁ ἔντιμος βουλευτὴς ἐκ πατριω-

πρὸς τὴν γνώμην του φιλοστοργίας δὲν θεωρεῖ ὅτι διετυπώθη ὡς ὁ ἴδιος λεπτομερῶς τὴν ἀνέπτυξε, δὲν τὸν λανθάνει βεβαίως ὅτι ἐπὶ τοῦ θέματος διατυπούται ὁ νοῦς τῶν προτάσεων καὶ αἱ λεπτομέρειαι καὶ ὑποδιαιρέσεις. Ἡ γενομένη λοιπὸν ἔνστασις δὲν εἶναι δικαία, καὶ δὲν δύναται ν' ἀναγνωρίσῃ πλαστικὴν ἐνέργειαν ἐπὶ θέματος καταλλήλως τεθέντος. Διὸ θεωρεῖ ἐξώδικον τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου συζήτησιν· ὡς δὲ αὐτὸς προεδρεύων, σέβεται τὸ δικαίωμα τοῦ λόγου καὶ ἀρίσιν ἐλευθέρας τὰς συζητήσεις, οὕτως ἀξιοῖ νὰ μὴ ἐγγίζωσιν οἱ Κ. βουλευταὶ τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἀπαγγελλόμενα κατὰ προηγουμένην συναίνεσιν τῆς Βουλῆς θέματα, ὅταν ἀναγνωρίζωνται καλῶς ἔχοντα καὶ τίθενται μάλιστα εἰς ψηφοφορίαν.

Ἀπήντησεν ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς, ὅτι ἐντὸς τῶν πρακτικῶν τῆς δευτέρας συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα πρὸ μικροῦ ἀναγνωσθέντα ἐπεκυρώθησαν, ὑπάρχει καὶ ἡ ἀγόρευσις καὶ τὸ συμπέρασμα τῶν λόγων αὐτοῦ. Ἂν λοιπὸν ἀναγνωσθῇ ἡ ἀγόρευσίς του, θέλει ἕκαστος ἰδεῖ ὅτι ἐπρότεινε ν' ἀναλάβῃ μὲν τὴν ἐξέλεγξιν ἡ ἐπιτροπή, ἀλλ' ἅπαξ μόνον διὰ τοὺς εἰσαχθέντας ἀπολογισμούς, εἰς δὲ τὸ μέλλον νὰ ὑποβάλλωνται συνωφειλόμενοι μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων ὑπὸ τοῦ νόμου ἐγγράφων καὶ πληροφοριῶν· ἡ διάκρισις ὅμως αὕτη δὲν ὑπῆρχε ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ κατὰ τοῦτο ἡ γνώμη του δὲν ἐτέθη πλήρης.

Ἀντέτεινεν ὁ πρόεδρος, ὅτι ἀφοῦ ἡ συζήτησις ἀπέβλεπεν ἀνωμαλίαν τινὰ ἔκτακτον, ἀφ' ἧς ἐπρόκειτο νὰ ἐξέλθωμεν διά τινος τρόπου, ἐννοεῖται ὅτι ἡ γνώμη τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς ἀπέβλεπε τὴν εἰδικὴν ταύτην ἀνωμαλίαν, καὶ περιττὸν ἦτον νὰ τεθῇ ἐν τῷ θέματι ὅτι ἡ φερομένη λύσις γίνεται ἅπαξ διὰ τοὺς εἰσαχθέντας ἀπολογισμούς. Παρέλειψε λοιπὸν τὸν ὅρον τοῦτον ὡς οἰκοθεν ἐννοούμενον· μολονότι δὲ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ οὗτος καμμίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἂν ὁ βουλευτὴς ἐφρόνει τὸ ἐναντίον, ὤφειλε νὰ διορθώσῃ ἀμέσως τὴν παράλειψιν του, ἀφ' οὗ μάλιστα τρὶς ἐπανέλαβε τὸ τεθὲν θέμα.

Ἐπέφερεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι, ἂν ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς θεωρῇ καλὸν νὰ προστεθῶσι καὶ ἄλλα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν μέλη, τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἔχει οὐδεμίαν εἰς τοῦτο ἀντίρρησιν, δὲν συμφωνεῖ μόνον νὰ γίνῃ ἡ Βουλὴ ἐλεγκτικὸν συνέδριον καὶ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα συνεδρίου, διότι τοῦτο ἀντίκειται πρὸς τὸν νόμον. Τελευταῖον, ἐπειδὴ ἔχει ἑτοίμους τοὺς ἀπολογισμοὺς τοῦ 1845—1849 καὶ πρόκειται νὰ τοὺς

ὑποβάλῃ, παρακαλεῖ τὸν βουλευτὴν νὰ ἐξηγήσῃ ἂν διὰ τῆς λέξεως ἅπαξ ἐννοῇ καὶ τοὺς ἀπολογισμοὺς τούτους ἢ μόνον τοὺς εἰσαχθέντας.

Διεσάφησεν ὁ βουλευτὴς, ὅτι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀπολογισμοὺς τοῦ 1856. τοῦ 1857 καὶ 1858, τὸ ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὰ ὑπὸ τοῦ λογιστικοῦ νόμου ὁριζόμενα καὶ νὰ ὑποβάλῃ αὐτοὺς σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου. Ὡς πρὸς δὲ τοὺς ἀπὸ τοῦ 1833 καθυστεροῦντας ἀπολογισμοὺς μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ 1853. καθ' ἣν ἐξεδόθη ὁ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμος, ὑπάρχουσι καὶ δι' αὐτοὺς διατάξεις, ὡς εἰς τὸν ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου 1833 καταστατικὸν νόμον τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου καὶ ἀλλαχοῦ. Τὸ ὑπουργεῖον λοιπὸν ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀπολογισμοὺς τούτους, ὅπου ὑπάρχουσι διατάξεις νόμου, πρέπει νὰ συμμορφοῦται μὲ ταύτας. Ἀλλ' ὅταν δὲν δύναται νὰ συμμορφωθῇ διὰ τὴν παρέλευσιν τόσου χρόνου, νὰ δικαιολογῇ τὴν ἔλλειψιν ταύτην διὰ τῆς συνοδευούσης τὸν ἀπολογισμὸν ἐκθέσεως.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι τὸ θέμα πάσης προτάσεως πρέπει νὰ τίθεται ὡς ὑπὸ τοῦ προτείναντος ὑπεβλήθη, ἀλλ' ὁ πρόεδρος δὲν ἐνέγραται ἂν παρέλειψέ τι εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ γενομένην διατύπωσιν, καθ' ὅσον δὲν πρόκειται σήμερον ἢ νὰ ἴδωμεν ἂν τὰ πρακτικὰ συνετάχθησαν σύμφωνα πρὸς τὰ ἐκτεθέντα. Ὁ βουλευτὴς λοιπὸν Ἀττικῆς ἔχει δίκαιον ζητῶν τὴν διόρθωσιν τῆς προτάσεώς του, διότι δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ δεκτὸν τὸ ζήτημα ὡς ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς. Εἶναι δὲ ἀναγκαῖον τῷ ὄντι νὰ ἐξηγηθῇ ὅτι ἅπαξ ἰσχύει ἡ ἐπὶ τῶν εἰσαχθέντων ἀπολογισμῶν λύσις, καθ' ὅσον διὰ τῆς σημερινῆς ἀποφάσεως της ἡ Βουλὴ δὲν δεσμεύεται εἰς τὸ μέλλον, ὅτε δύναται ἢ νὰ ζητήσῃ τὴν σύμφωνα μὲ τὸν λογιστικὸν νόμον εἰσαγωγὴν τῶν ἀπολογισμῶν, ἢ νὰ συγκατανεύσῃ, ἂν ἐγκρίνῃ. Ὁ ὅρος λοιπὸν τῆς ἅπαξ γενομένης λύσεως πρέπει νὰ προστεθῇ, διότι δὲν θέλομεν νὰ θεωρηθῇ ὡς κανὼν διὰ τὸ παρελθὸν ἢ τὸ μέλλον.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι καπὰ παράκλησιν αὐτοῦ, καὶ μετὰ τὴν ἀγόρευσιν μάλιστα τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, νομίζει ὅτι ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς συνεχώνευσε τὴν γνώμην του πρὸς τὴν τοῦ ὑπουργοῦ· καὶ ὅτι, ἂν ἦθε ἐπιμένῃ ὑπὲρ τῆς γνώμης του, δύναται νὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν ἵνα παύσῃ πᾶσα διαφωνία· παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, ἵνα προληφθῇ πᾶσα αἰτίασις ἡ διαφωνία ἐπὶ ζητήματος τοσοῦτον σπουδαίου, παρεκάλεσε τοὺς Κ βουλευτὰς νὰ μείνωσι μικρὸν ἔτι, ὅπως σαφηνισθῶσι πλειότερον αἱ δύο συγχωνευθεῖσαι γνῶμαι. Δυστυχῶς οἱ Κ. βουλευταὶ ἀπεσύρθησαν καὶ δὲν εἶναι, νομίζει, ὑπεύθυνος διὰ τοῦτο. Ἂν ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς φρονῇ ὅτι πρέπει νὰ μεταβληθῇ εἰς ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἡ Βουλὴ, τὸ δικαίωμα τοῦτο δὲν τῇ παραχωρεῖται ὑπ' οὐδενὸς νόμου· ὁ βουλευτὴς ἄρα δὲν ἐνόησε τοῦτο, ἀλλὰ μόνον ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ πρέπει νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἐξέλεγξιν λαμβάνουσα τὰς δυνατὰς πρὸς τοῦτο πληροφορίας. Ὅσον δ' ἀφορᾷ ὅτι ἡ λύσις γίνεται ἅπαξ ἐπὶ τῶν εἰσαχθέντων ἀπολογισμῶν, περιττὸν νομίζει νὰ σημειωθῇ τοῦτο ἐντὸς τῶν πρακτικῶν, καθ' ὅσον ὁ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμος ἐκφράζεται σαφῶς περὶ τούτου καὶ ἡ σημερινὴ λύσις δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐπιρροὴν εἰς τὸ μέλλον.

Παρετήρησεν ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς, ὅτι κακῶς διερμηνεύθη ἡ ἰδέα του ὅτι δῆθεν ζητεῖ νὰ γίνῃ ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἡ Βουλὴ, ἐνῷ αὐτὸς ἐνόησεν ὅτι, ἐπειδὴ τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἔπρεπε νὰ λάβῃ διαφόρους ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν πληροφορίας καὶ δὲν τὰς ἔλαβεν, ἠμπορεῖμεθα νὰ ἐνεργήσωμεν ἡμεῖς τοῦτο, νὰ ἀναλάβωμεν δηλ: τὴν ἐργασίαν ταύτην ἡμεῖς ἵνα προβῶμεν εἰς τὴν ἐξέλεγξιν· μὲ τοῦτο δὲ πᾶν ἄλλο ἤθελεν νὰ ἐννοήσῃ ἢ νὰ γίνῃ συνέδριον ἡ Βουλή· ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν λέξιν ἅπαξ, εἶπεν ἤδη τί ἐννοεῖ καὶ ἀπόκειται εἰς τὴν Βουλὴν νὰ παραδεχθῇ ἢ μὴ τὴν ἰδέαν του.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι μετὰ τὰς ἀναρμοίας ἐπὶ τῶν εἰσαχθέντων ἀπολογισμῶν δυσχερείας, ἡ Βουλὴ ἐπείσθη νὰ προχωρήσῃ ἡ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ἐνόντων μέσων εἰς τὴν ἐξέλεγξιν· ὅσον λοιπὸν περισσότερον, ὅρους προτιθέσωμεν ἤδη, τοσοῦτον περιπλέκομεν τὸ ζήτημα καὶ προδικάζομεν ταυτοχρόνως, ἐνῷ ἐνταῦθα πρόκειται νὰ διέλθωμεν ἐκ τῆς στενῆς ἀνάγκης, εἰς ἣν εἰσηλθόμεθα. Τὸ θέμα ἑπομένως πρέπει νὰ ἦναι ἁπλοῦν ὡς ἁπλοῦν ἦτον τὸ ζήτημα.

Ἐπὶ τούτοις, εἰπόντος τοῦ προέδρου, ὅτι τὰ πρακτικὰ τῆς παρούσης θέλουσι χρησιμεύσει ὡς ἐξήγησις εὐκρινεστέρα τοῦ ζητήματος καὶ τῆς γενομένης κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν λύσεως αὐτοῦ· καὶ ὅτι ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς δὲν ἐνοεῖ νὰ περιβληθῇ ἡ Βουλὴ τὰ καθήκοντα τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ἀλλὰ νὰ συλλέξῃ ἡ ἐπιτροπή της πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν εἰσαχθέντων ἀπολο-

γισμῶν πᾶσαν δυνατὴν πληροφορίαν· προσέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι διὰ τῆς ἐξηγήσεως ταύτης ἐννοεῖ νὰ προχωρήσῃ ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἀπολογισμῶν, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν ὅλας τὰς πληροφορίας καὶ τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα θεωρεῖ ἀναγκαῖα καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα ὡς ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς νὰ ζητήσῃ. »

Συμφωνησάσης δὲ τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἐξήγησιν ταύτην, ἐπεκυρώθησαν τὰ πρακτικὰ ἐφ' ὧν ἐγεννήθη ἡ ἔνστασις.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω τὰ ἑρεξῆς τέσσαρα νομοσχέδια μετὰ τῶν συνοδευουσῶν αὐτὰ ἐκθέσεων· α) περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν οἰκογενειῶν Λ. καὶ Γ. Κουντουριωτῶν καὶ χροικίσεως τῶν θυγατέρων αὐτῶν· β) περὶ χαρακτηρισμοῦ ὡς ἐθνικῆς ὁδοῦ τῆς ἀπὸ Κύμης μέχρι τοῦ λιμένος ἀγούσης· γ') περὶ ἐπιβολῆς φόρου πρὸς κατασκευὴν φαλῶν εἰς τοὺς λιμένας Θήρας κλπ. καὶ δ) περὶ ἐπιβολῆς τέλους ἐπὶ τῶν πλοίων Γαλαξειδίου· ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Γνωσταὶ εἰσὶ τοῖς πᾶσιν αἱ μεγάλαι θυσίαι, ἃς κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τῆς πατρίδος ἱερὸν ἀγῶνα προσήνεγκαν οἱ μεγάθυμοι ἀδελφοὶ Λάζαρος καὶ Γεώργιος Κουντουριῶται, Γερουσιασταὶ ἀποβιώσαντες, καὶ αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος καὶ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων μέχρι τοῦ θανάτου των προσωπικαὶ ὑπηρεσίαι αὐτῶν.

Γνωστὸν ἐπίσης ὑπάρχει ὅτι αἱ μεγάλαι αὗται κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα καταβολαὶ τῶν εἰρημένων ἀδελφῶν ἐξήντλησαν τὰ ἄλλοτε ἄφθονα μέσα τῆς οἰκογενείας, καὶ κατέστησαν αὐτὰ ἀνεπαρκῆ εἰς ἀξιοπρεπῆ συντήρησιν αὐτῆς, καὶ ἰδίως εἰς ἀποκατάστασιν τῶν ἀγάμων θυγατέρων. Θεωροῦντες ἑπομένως δίκαιον νὰ ληφθῇ πρόνοια ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, συνετάξαμεν νομοσχέδιον, δι' οὗ ἀπονέμεται εἰς ἑκατέραν μὲν τῶν χηρῶν των σύνταξις ἐκ πεντακοσίων δραχμῶν κατὰ μῆνα, εἰς ἑκάστην δὲ τῶν ἀγάμων θυγατέρων προῖξ ἐξ ἑπτακοσίων χρεμμάτων γῆς ἐθνικῆς διαθεσίμου καὶ καλλιεργησίμου, καὶ τριάκοντα χιλιάδων δραχμῶν, αἵτινες θέλουσιν ἐκπεσθῆ ἀπὸ τὴν προελευσομένην ἑκάστῃ τῶν προικιζομένων μερίδα τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον ἡ οἰκογένεια αὐτῆς δικαιοῦται νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸ δημόσιον λόγῳ ἀποζημιώσεως τῶν ναυτικῶν νήσων.

Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μεγαλειότητος

τοῦ Βασιλέως, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ νὰ συστήσωμεν ὑμῖν τὴν ταχεῖαν ἐπιψήφισίν του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Μαρτίου 1858.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ, Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῆ, ὡς ἔχει, εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν καὶ ὑποστηριχθῆ ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 16 Μαρτίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1. Εἰς ἑκατέραν τῶν χηρῶν τῶν ἀειμνήστων Γερουσιαστῶν Λαζάρου καὶ Γεωργίου Κουντουριωτῶν χορηγεῖται ἰσοβίως ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου μηνιαία σύνταξις ἐκ πεντακοσίων δραχμῶν ἀριθ. 500, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 2. Μετὰ τὴν ἀποβίωσίν τινος ἐκ τῶν χηρῶν τούτων τὰ δύο τρίτα τῆς ἀποδιδομένης αὐτῇ συντάξεως θέλουσιν ἀποδίδεσθαι εἰς τὰς ἀγάμους θυγατέρας αὐτῆς, μεχρισοῦ ἀποκατασταθῶσι διὰ γάμου, μεταβαινούσης τῆς μερίδος τῆς ὑπανδρευομένης εἰς τὴν ἐναπομένουσαν ἄγαμον μέχρις ὑπανδρείας ἢ ἀποβιώσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 3. Χορηγεῖται ὡσαύτως ἐκ τοῦ δημοσίου εἰς ἑκατέραν τῶν δύω ἀγάμων θυγατέρων τοῦ ἀειμνήστου Λαζάρου Κουντουριώτου, ὡς καὶ εἰς ἑκατέραν τῶν θυγατέρων τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Κουντουριώτου προῖξ ἐκ δραχμῶν τριάκοντα χιλιάδων καὶ ἑξ ἑπτακοσίων στρεμμάτων γῆς ἐθνικῆς διαθεσίμου καὶ καλλιεργησίμου.

Ἡ προῖξ αὕτη θέλει ἀποδίδοσθαι εἰς ἑκάστην τῶν εἰρημένων θυγατέρων εὐθὺς μετὰ τὸν γάμον, τὸ δὲ χρηματικὸν ποσὸν αὐτῆς θέλει ἐκπεσθῆ ἀπὸ τὴν προελευσομένην ἑκάστῃ μερίδα ἐκ τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον ἡ οἰκογένεια δικαιοῦται νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸ δημόσιον λόγῳ ἀποζημιώσεως τῶν ναυτικῶν νήσων.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Οἱ γαιάνθρακες τῆς Κύμης, καθὼν ἐξορύττονται βαθύτερον, παρουσιάζονται καλλιτέρας ποιότητος, καὶ ὅμως ἡ χρῆσις αὐτῶν εἰς κίνησιν τῶν στομηχανῶν καὶ εἰς οἰκιακὰς ἀνάγκας δὲν ἐξετάθη ἀναλόγως. Ἡ κυριωτέρα τούτου αἰτία εἶναι ἡ πάντοτε μεγάλη αὐτῶν τιμὴ, ὡς πρὸς τοὺς λιθάνθρακας τοῦ Neucastel τῆς Ἀγγλίας, τῶν ὁποίων ἡ ἐν Ἑλλάδι χρῆσις ἀποδαίνει συμφερωτέρα, ἂν καὶ ἐπιβαρύνονται μὲ ἔξοδα μεταφορᾶς τετραπλασιάζοντα τὴν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐξορύξεως των ἀξίαν. Ἡ Κυβέρνησις ἀσφαλουμένη ἀνενδότως εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν εὐθηνοτέραν τὴν προμήθειαν τῶν ἐγχωρίων ἀνθράκων, καὶ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὰς πολυειδεῖς ὠφελείας, αἵτινες θέλουν πηγάσει εἰς τε τὸ Δημόσιον καὶ τοὺς κατοίκους ἐκ τῆς γενικωτέρας αὐτῶν χρήσεως, νομίζει, ὅτι εἰς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου θέλει συντείνει τὰ μέγιστα ἡ κατασκευὴ ἁμαξωτοῦ ὁδοῦ, ἀπὸ τοῦ ἀνθρακωρυχείου μέχρι τοῦ ὅρμου Κύμης, ὥστε ἡ μεταφορὰ τῶν γαιανθράκων ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς ἐξορύξεως μέχρι τοῦ τόπου τῆς ἐπιβιβάσεώς των νὰ γίνεται δι' ἁμαξῶν, καὶ νὰ παύσῃ ἡ διὰ φορτηγῶν ζώων μετακόμισις, ἥτις αὐξάνει πολὺ τῆς ὕλης τὴν πρώτην ἀξίαν, ἐφ' ᾧ καὶ συνετάξη τὸ προκείμενον νομοσχέδιον.

Ἡ ὁδὸς αὕτη συγκεῖται ἐκ δύο τμημάτων, ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἀπὸ Κύμης, πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας εἰς τὸν ὁμώνυμον ὅρμον, ἥτις κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ περὶ ὁδοποιΐας νόμου εἶναι ἐθνική, ὡς συνδέουσα πρωτεύουσαν ἐπαρχίας μὲ λιμένα τοῦ Κράτους, καὶ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἀπὸ Κύμης εἰς τὸ ἀνθρακωρυχεῖον, ἥτις δὲν δύναται νὰ ὑπαχθῇ εἰς οὐδεμίαν ἐκ τῶν τριῶν κατηγοριῶν, τῶν ὁδῶν περὶ ὧν προβλέπει ὁ περὶ ὁδοποιΐας νόμος· ἀλλ' ἐπειδὴ εἶναι προωρισμένη εἰς εἰδικῶν δημοσίων σκοπὸν, δὲν δύναται νὰ κατασκευασθῇ εἰμὴ διὰ δαπάνης τοῦ Δημοσίου.

Ἐκ τοῦ διαγράμματος τῆς ὁδοῦ καὶ τοῦ ὑποβαθρικοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς πρὸς κατασκευὴν αὐτῆς δαπάνης συνάγεται, ὅτι τὸ ὁλικὸν μῆκος αὐτῆς θέλει εἶσθαι ἐκ σταδίων ἑπτὰ, καὶ ὅτι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν μικτῶν τεχνικῶν ἐργασιῶν περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ ἄρθ-

7 τοῦ περὶ ὁδοποιΐας νόμου, ἐφ' ὅλου τοῦ μήκους τῆς ὁδοῦ, ἀπὸ τοῦ ἀνθρακωρυχείου μέχρι τοῦ ὅρμου Κύμης, ἀπαιτοῦνται ὡς ἔγγιστα δραχμαὶ εἴκοσι πέντε χιλιάδες ἀριθ. 25,000, εἰς τὰς ὁποίας συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ ἀξία τῶν ἁπλῶν ἔργων τοῦ τμήματος τῆς ἀπὸ Κύμης εἰς τὸ ἀνθρακωρυχεῖον ὁδοῦ, ἐκτελεσθησομένων, ὡς εἴπομεν, διὰ δημοσίας δαπάνης. Τὰ ἁπλᾶ ἔργα τοῦ τμήματος τῆς ἀπὸ Κύμης εἰς τὸν λιμένα ὁδοῦ, ἀπαιτοῦσι, κατὰ τὸν γενόμενον ὑπολογισμὸν 15,000 ἡμερομίσθια προσωπικῆς ἐργασίας. Ταῦτα ὅμως ἐπιβαρύνουσι τοὺς δημότας τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας, διότι ἡ μεταξὺ τῶν δύο εἰρημένων σημείων ὁδὸς εἶναι κατὰ τὸν Νόμον ἐθνική.

Εἰσάγων κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ τὸ προκείμενον νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλὴν, παρακαλῶ αὐτὴν νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐπ' αὐτῷ ψῆφιν, ὅτε νὰ δυνηθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ διαταξῇ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν, καὶ φέρῃ τὸ ἔργον εἰς πέρας ὅσον τὸ δυνατὸν τὸ ταχύτερον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 Μαρτίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῇ, ὅπως ἔχει, εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῇ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθήνησι τῇ 10 Μαρτίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Χαρακτηρίζεται ἐθνικὴ ὁδὸς κατὰ τὸν νόμον ΣΤ'. περὶ ὁδοποιΐας, ἡ ἀπὸ τῆς πόλεως Κύμης, πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας πρὸς τὸν λιμένα τῆς πόλεως ἄγουσα.

Ἄρθρον 2. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν τεχνικῶν ἐργασιῶν τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης ὁδοῦ, χορηγεῖται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν πίστωσις ἐκ δραχμῶν εἴκοσι πέντε χιλιάδων, ἀριθ 25,000 καταλογισθησομένη ἐπὶ τοῦ κεφ. 2'. ἀριθ. 2 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ἐνεστώσης χρήσεως τοῦ Ὑπουργείου τούτου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας

καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ προσόρμισις τῶν πλοίων εἰς τοὺς λιμένας τῆς νήσου Θήρας, ἐξ ὧν οἱ κυριώτεροι εἶναι οἱ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἀναφερόμενοι, καθίσταται λίαν ἐπισφαλὴς, διότι ὡς ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ βάθους τῆς θαλάσσης ἐν τοῖς εἰρημένοις λιμέσι, μὴ οὔσης κατορθωτῆς τῆς συνήθους ἀγκυροβολήσεώς των, οἱ πλοίαρχοι ἀναγκάζονται νὰ δένωσι ταῦτα ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἀκτὴν τεθεισῶν ἐπὶ τούτῳ στηλῶν ἢ ἐπὶ ὀγκωδῶν τεμαχίων βράχου ἀποσπασθέντων καὶ σποράδην ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀκτῆς κειμένων, ὅπερ βεβαίως δὲν ἐξασφαλίζει πληρέστατα τὰ πλοῖα ταῦτα, ἰδίως ἐν ὥρᾳ τρικυμίας, ὡς ἀπεδείχθη ἐξ ἀλλεπαλλήλων ἀπευκταίων συμβάντων.

Τὰ συμβάντα ταῦτα καὶ τὰς ἐκ τούτων σημαντικὰς ζημίας ὑπ' ὄψιν λαμβάνοντα τὰ δημοτικὰ συμβούλια τῶν τεσσάρων δήμων τῆς νήσου Θήρας, ἐξέδωκαν ἐπανειλημμένας πράξεις, δι' ὧν παρακαλοῦν τὴν Κυβέρνησιν ὅπως αὕτη φροντίσῃ νὰ ψηφισθῶσιν εἰδικοὶ τοπικοὶ φόροι, διὰ τῆς προσόδου τῶν ὁποίων νὰ κατασκευασθῶσι περὶ τοὺς λιμένας τῆς νήσου κρηπίδες, ἀποβάθραι, δέστραι καὶ λοιπὰ ἀναγκαιοῦντα πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν προσορμιζομένων εἰς τοὺς λιμένας τῆς νήσου πλοίων. Τὴν αὐτὴν εὐχὴν, συνελθόντες ἐπὶ τούτῳ, ἐξέφρασαν καὶ οἱ ἐμποροπλοίαρχοι τῆς νήσου.

Ἡ Κυβέρνησις ἐρωτήσασα ἐν καιρῷ περὶ ἀποστολῆς εἰς Θήραν ἀξιωματικοῦ τοῦ μηχανικοῦ, ὅστις συνέταξε τὰ ἀναγκαιοῦντα διαγράμματα τῶν ἔργων καὶ τὸν ὑποθετικὸν ὑπολογισμὸν τῆς πρὸς πραγματοποίησιν αὐτῶν ἀναγκαιούσης δαπάνης, συμποσουμένης εἰς ἑκατὸν χιλιάδας δραχμῶν περίπου, ἐξ ὧν αἱ μὲν 85,835 διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν κρηπίδων, τῶν ἀποβαθρῶν, τῶν δεστρῶν καὶ διὰ τὸν φωτισμὸν τῶν λιμένων, αἱ δὲ ὑπολειπόμεναι διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν εἰς τοὺς λιμένας Ἁγίου Γεωργίου καὶ Μεγάλου Λιμένος ὑπαρχόντων πακτωτηρίων.

Παρατηρεῖται δὲ καθόσον ἀφορᾷ τὰ πακτωτήρια ταῦτα, ὅτι ἐν ταῖς πράξεσι τῶν δημοτικῶν συμβουλίων δὲν γίνεται περὶ αὐτῶν λόγος. Πληροφορηθὲν δ' ἐν τούτοις τὸ ὑπουργεῖον περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ ἐπεκταθῶσι βελτιώσεις τινὲς εἰς τὰ δύο πακτωτήρια τῆς νήσου, ἔκρινεν εὔλογον νὰ συμπεριλάβῃ καὶ τὴν

ἐργασίαν ταύτην εἰς τὰς λοιπὰς τὰς διὰ τῆς προσόδου τῶν ἐπιβαλλομένων φόρων ἐκτελεσθησομένας. Ἤδη δὲ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς εὐχῆς τῶν κατοίκων τῆς νήσου Θήρας, συνετάχθη καὶ ὑποβάλλεται κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μεγαλειότητος εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ ἀπαιτούμενον νομοσχέδιον πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου, τὸν ὁποῖον ἐψήφισαν τὰ δημοτικὰ συμβούλια τῆς νήσου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Μαρτίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῆ εἰς τὴν Βουλὴν ὡς ἔχει, ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ συζήτησιν.

Ἀθήνησι, τῇ 10 Μαρτίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Διὰ τὴν εἰς τοὺς λιμένας τῆς νήσου Θήρας, Φηρῶν, Ἀμμουδίου, Ἁγίου Γεωργίου, Δύω Νήσων, Μεγάλου Λιμένος, Ἀθηνιοῦ καὶ Μπάγιου κατασκευὴν κρηπίδων, ἀποβαθρῶν, δεστρῶν, διὰ τὴν προμήθειαν καὶ τοποθέτησιν τῶν ἀναγκαίων φανῶν, ὡς καὶ διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὑπαρχόντων ἤδη πακτωτηρίων, ἐπιβάλλεται φόρος, ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, πληρωνόμενος ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς λιμένας τούτους προσορμιζομένων πλοίων ἀνὰ εἰκοσιπέντε λεπτὰ, καθ' ἕκαστον τόνον. Ἡ φορολογία αὕτη θέλει διαρκέσει μέχρι τῆς ἐκ τῆς προσόδου αὐτῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀναγκαίου ποσοῦ διὰ τὴν ἐντελῆ ἀποπεράτωσιν τῶν ἀνωτέρω ἔργων, ὡς καὶ διὰ τὴν προμήθειαν καὶ τοποθέτησιν τῶν φανῶν.

Ἄρθρον 2. Ἡ εἴσπραξις τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ φόρου γίνεται συναμα μὲ τὴν τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων παρὰ τοῦ ἀρμοδίου τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου ἐπ' ἀμοιβῇ 1/2 0/0 ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ποσοῦ.

Ἐφαρμόζονται δὲ ὡς πρὸς τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων τούτων αἱ διατάξεις τῶν νόμων κατὰ τῶν καθυστερούντων εἰς τὸ δημόσιον, καὶ αἱ διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς δημοσίους ὑπολόγους.

Τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα θέλουν παρακατατίθεσθαι εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον Θήρας.

Ἄρθρον 3. Χορηγεῖται ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου συνδρομὴ πρὸς κατασκευὴν τῶν ἔργων καὶ προμήθειαν τῶν φανῶν ἐκ τεσσάρων χιλιάδων δραχμῶν ἐτησίως καὶ ἐπὶ πέντε ἔτη, αἵτινες θέλουν καταχωρεῖσθαι εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 4. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἔργων διατεταγμένα. Ἐπ' αὐτῆς θέλει ἐφορεύει ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τὸν ἔπαρχον Θήρας ὡς πρόεδρον, καὶ ἀπὸ ἓξ μέλη, ἓξ ὧν τὰ μὲν τέσσαρα ἀνὰ ἓν θέλουν ἐκλέγει τὰ δημοτικὰ συμβούλια τῶν δήμων Θήρας, Ἐμπορείου, Καλλίστης καὶ Οἴας, τὰ δὲ δύο θέλει διορίζει ἡ Κυβέρνησις ἐκ τῶν ἐμποροπλοιάρχων τῆς νήσου Θήρας.

Ἄρθρον 5. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπιτροπὴν, τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου, νὰ δανεισθῇ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἢ παρ' ἄλλου τινὸς δανειστικοῦ καταστήματος ἢ ἀτόμου, τὰ ἀπαιτούμενα κεφάλαια διὰ τὴν ταχυτέραν ἀποπεράτωσιν τῶν ἀνωτέρω ἔργων ἐπὶ τῇ ἐγγυήσει τοῦ ἐπιβαλλομένου φόρου καὶ τῆς ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου συνδρομῆς, περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 6. Τὰ καθήκοντα τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἐπιτροπῆς θέλουσι κανονισθῇ διὰ Βασ. διατάγματος.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Εἰς τὴν πόλιν Γαλαξειδίου κατοικουμένην ἀπὸ 870 οἰκογενείας, δὲν ὑπάρχει νεκροταφεῖον, καὶ ἐπικρατεῖ διὰ τοῦτο αὐτόθι ἡ παλαιὰ συνήθεια τοῦ νὰ γίνωνται αἱ ἐνταφιάσεις ἐν τοῖς περιβόλοις τῶν ναῶν ἐναντίον τῶν ὁρισμῶν τοῦ ἀπὸ 28 Μαρτίου 1834 Β. διατάγματος. Καὶ ἐλήφθη μὲν πρὸ πολλοῦ φροντὶς περὶ ἀνεγέρσεως τοιούτου καταστήματος, ἀλλὰ τὰ μέσα τοῦ δήμου Γαλαξειδίου δὲν ἐπήρκεσαν μέχρι τοῦδε, οὔτε εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τοῦτο, διότι καὶ οἱ τακτικοὶ πόροι τοῦ δήμου τούτου, καὶ οὐδυνάμει τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 ΞΠ'. νόμου ἐπιβαλλόμενοι εἰς τὸν δῆμον κατ' ἐπέκτασιν

δασμοὶ μόλις ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰς ἀναποφεύκτους δαπάνας του. Εἷς δὲ τῶν δημοτῶν Γαλαξειδίου ὁ Δημήτριος Η. Μακρῆς, ἐδωρήσατο εἰς τὸν δῆμον γήπεδον ἐκτάσεως μέτρων 6315 ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ γείνῃ ἐπ' αὐτοῦ ἐν διαστήματι δύω ἐτῶν τὸ νεκροταφεῖον, καὶ ἐν περιπτώσει ἐναντίᾳ νὰ τῷ ἀποδοθῇ κατ' ἐκτίμησιν τοῦ γηπέδου ἡ ἀξία. Ἀλλ' ὁ δῆμος οὐχ ἧττον δὲν δύναται, ὡς προείπομεν, νὰ καταβάλῃ τ' ἀπαιτούμενα πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται καταστήματος ἔξοδα. Ἐντεῦθεν ὁρμώμενον τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον, ἐζήτησατο νὰ ἐπιβληθῇ ἐφ' ἅπαξ τέλος, ἐπὶ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸν λιμένα Γαλαξειδίου πλοίων ἀνὰ εἴκοσι λεπτὰ, κατὰ τόνον, ὅπως προμηθωσιν ἐκ τούτου τὰ πρὸς κατασκευὴν τοῦ νεκροταφείου, μέσα.

Τὸ ἐκ τοῦ τέλους τούτου εἰσπραχθησόμενον ὑπολογίζεται εἰς δραχμὰς 5671·60|00, τὸ δὲ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ νεκροταφείου καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ ναϊδίου εἰς δραχμὰς 7200. Τὸ ἐλλεῖπον δὲ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ τελευταίου ποσοῦ θέλει ἀναπληρωθῇ ἐκ τῶν ναυπηγηθέντων ἤδη τριάκοντα νέων πλοίων, καὶ ἄλλων ναυπηγησομένων καὶ ἐκ τῆς περιουσίας ναυπηγείων καὶ κρεωπωλείων, τὰ ὁποῖα προτίθεται ὁ δῆμος ν' ἀνεγείρῃ.

Τὸ προκείμενον τέλος δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ οὔτε βαρὺ, οὔτε ἄδικον πρὸς τοὺς πλοιάρχους Γαλαξειδίου, διότι ἐνῷ ὅλαι αἱ ἄλλαι τάξεις, οἷον οἱ βιομήχανοι, οἱ γεωργοὶ, οἱ κτηνοτρόφοι, φορολογοῦνται δυνάμει τοῦ νόμου, καὶ συνεισφέρουσι πρὸς συντήρησιν τοῦ δήμου, οἱ πλοίαρχοι, οἵτινες εἶναι κάτοικοι τῆς πόλεως, ἐχούσης ἰδίως τοῦ νεκροταφείου τὴν ἀνάγκην, δὲν συνεισφέρουσιν εἰς τὰ κοινὰ βάρη, ὡς αἱ λοιπαὶ τάξεις, ὡς ἐκ τοῦ ναυτιλιακοῦ των ἐπαγγέλματος. Ἐπειδὴ οὖν ἡ ἐπιβολὴ τοῦ προκειμένου τέλους πρὸς τὸν εἰρημένον σκοπὸν θεωρεῖται ἀρκούντως ἠτιολογημένη διὰ τοὺς προσκεφθέντας λόγους, λαμβάνω διὰ ταῦτα τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω καθ' ὑψηλὴν διαταγὴν τῆς Α. Μ. τὸ προσκὸν ἐπὶ τούτῳ νομοσχέδιον εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς.

Ἀθήνησιν, τῇ 6 Μαρτίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῇ ὅπως ἔχει εἰς τὴν

Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθήνησιν τῇ 6 Μαρτίου 1858.

ΟΘΩΝ

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Γαλαξειδίου νὰ ἐπιβάλῃ, καὶ εἰσπράξῃ ἐφ' ἅπαξ ἐφ' ὅλων τῶν εἰς τὸν λιμένα Γαλαξειδίου ἀνακόντων πλοίων τέλος εἴκοσι λεπτὰ κατὰ τόνον.

Ἄρθρον 2. Τὰ εἰσπραχθησόμενα χρήματα θέλουν δαπανηθῆ ἀποκλειστικῶς πρὸς ἀνέγερσιν νεκροταφείου ἐν τῇ πόλει Γαλαξειδίου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Συστήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τὴν ὅσον ἔνεστι ταχυτέραν συζήτησιν τοῦ περὶ τῶν ἀειμνήστων Κουντουριωτῶν νομοσχεδίου ὡς κατεπείγοντος, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἐντὸς τῆς αὔριον συζήτησιν αὐτοῦ.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω τὸ περὶ προσθήκης θέσεων ἐξωτερικῶν ὑπαλλήλων κτλ. νομοσχέδιον ὡς ὑπὸ τῆς Γερουσίας ἐτροποποιημένον ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ, ὅτι γραφείσης τῆς λέξεως « Ἡμέτερον » ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὴν τροποποίησιν ταύτην δι' ἀναστάσεως.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ συντάξεως διατήσεως κλ. τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀοιδίμων Α. καὶ Γ. Κουντουριωτῶν νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Πονηρόπουλος
Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΗ'.

Τῆς 18 Μαρτίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 1 Μ.Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνηγγείλαν τὰ τιμήματα, ἐκτὸς τοῦ Β'. καὶ Δ'. μὴ συμπληρωθέντων, ὅτι ἐξελέχθησαν κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν πρόεδροι μὲν τοὺς Σ. Στεφανόπουλον, Ἰω. Σαγρέδον, Α. Δόντον, Α. Κοντόσταυλον καὶ Ν. Μπουδούρην· γραμματεῖς δὲ τοὺς Θ. Τσαννετάκην, Δ. Παπαδημητριάδην, Δ. Καλογερόπουλον, Μ. Μιχαλόπουλον καὶ Ἀντ. Δεκιγάλαν καὶ εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναστολῆς τοῦ περὶ γραμματοσήμου νόμου τοὺς Χ. Τσαλαμιδάν, Δ. Πολυχρονόπουλον, Ἰω. Ταμπακόπουλον, Καλ. Τσουκαλᾶν καὶ Γ. Καίρην· ἐπὶ τοῦ περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν τῶν Α. καὶ Γ. Κουντουριωτῶν καὶ προικίσεως τῶν θυγατέρων αὐτῶν τοὺς Θ. Τσαννετάκην, Δ. Αὐγερινόν, Ν. Λεώπουλον, Εὐθ. Κεχαγιὰν καὶ Σ. Κοπανίτσαν· ἐπὶ τοῦ περὶ ἐπιβολῆς φόρου πρὸς κατασκευὴν φανῶν εἰς τοὺς λιμένας Θήρας ἐκτὸς τοῦ Ε'. Ϛ'. καὶ Ζ'. τοὺς Ἐμ. Ἀντίπαν καὶ Ἰω. Λορεντσιάδην· ἐπὶ τοῦ περὶ δισχιλιοδράχμου ἀμοιβῆς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου, τὸ μὲν Α'. τὸν Σ. Στεφανόπουλον, τὸ δὲ Γ'. τὸν Σ. Σκουμπουρδὴν καὶ τὸ Ϛ'. τὸν Ἰω. Προβελέγιον· ἐπὶ τοῦ περὶ χαρακτηρισμοῦ ὡς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ τῆς ἀπὸ τῆς πόλεως Κύμης εἰς τὸν λιμένα ἀγούσης, τὸ μὲν Α'. τὸν Β. Νικολατίην, τὸ δὲ Γ'. τὸν Ν. Ματθαίου καὶ ἐπὶ τοῦ περὶ ἐπιβολῆς τέλους ἐπὶ τῶν πλοίων Γαλαξειδίου πρὸς κατασκευὴν νεκροταφείου, τὸ Β'. τὸν Θεοδ. Τσαννετάκην, καὶ τὸ Γ'. τὸν Σ. Δοκὸν, ὅπερ προσέθηκεν ὅτι ἐξελέχθη καὶ ὡς μέλος τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς τὸν Α. Τσάκαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν τῶν Α. καὶ Γ. Κουντουριωτῶν κτλ. ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ μυστικὴ ψηφοφορία, καὶ προσερχόμενοι οἱ βουλευταὶ, ἔρριπτον, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Σ. Ἀντωνοπούλου καὶ Γ. Γιατράκου, εἰς μὲν τὴν μίαν κάλπην λευκὸν, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν μέλανα κύαμον. Γενομένης δὲ τῆς διαλογῆς, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 88.

Ἀναγνωσθέντος εἶτα τοῦ ἄρθρου 1, παρετήρησέ τις, ὅτι ἀφ' οὗ τὸ ἔθνος ἐθεώρησε πρέπον νὰ δώσῃ τὴν μικρὰν ταύτην ἱκανοποίησιν εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν Κουνταυριωτῶν μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν, ἕπεται ὅτι ἐννοεῖ καὶ ν' ἀρχίσῃ αὕτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποβιώσεως ἑκατέρου αὐτῶν. Προτείνει διὰ τοῦτο νὰ ὁρισθῇ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἡ ἐποχὴ τῆς ἐνάρξεως τῶν συν-

τάξεων οὐχὶ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ νόμου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀποβιώσεως τῶν ἀοιδίμων Λαζάρου καὶ Γ. Κουντουριωτῶν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι, ὡς πάντες γνωρίζουσι, κατὰ τὸ Σύνταγμα δὲν δύνανται τὰ νομοθετικὰ Σώματα νὰ προτείνωσιν αὔξησιν ποσοῦ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου πάντες γνωρίζομεν τὰς μεγάλας τῆς Κουντουριωτικῆς οἰκογενείας θυσίας, καὶ ἑπομένως ὅ,τι πράττομεν σήμερον, τὸ πράττομεν πρὸς ἐκπλήρωσιν ὑπὸς καθήκοντος καὶ οὐχὶ δι' ἀνταμοιβὴν τῶν θυσιῶν της. Ὅ,τι δὲ μάλιστα συνιστᾷ τὴν μεγαλειτέραν τῆς οἰκογενείας αὐτῆς δόξαν εἶναι, διότι ἀπέναντι τῶν μεγάλων καὶ ἀπείρων αὐτῆς θυσιῶν οὐδέποτε ἀπέβλεψεν εἰς ἀμοιβάς. Τοῦτο δὲ γνωρίζουσα καὶ ἡ Κυβέρνησις συνέταξε τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον εὐεώρησεν ἀναλόγως καὶ τῶν δημοσίων μέσων ἱκανὸν νὰ ἱκανοποιήσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν τὰς ἀνάγκας τῶν οἰκογενειῶν τῶν μακαριτῶν Κουντουριωτῶν, ἡ δὲ διαύτοῦ διδομένη προῖξ εἶναι πάντοτε πολὺ ἀνωτέρα πασῶν τῶν μέχρι τοῦδε ἀποδοθεισῶν εἰς ἄλλας ἀγωνιστῶν ὀρφανάς. Ἐπειδὴ δὲ ὁ μακαρίτης Λάζαρος εἶχεν ἀποβιώσει πολὺ πρὸ τοῦ Γεωργίου, ἡ Κυβέρνησις εὐεώρησε καλὸν νὰ ὁρίσῃ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν πρὸς ἔναρξιν τῆς συντάξεως ἀμφοτέρων τῶν χηρῶν, καὶ διὰ τοῦτο προσδιώρισε τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκδόσεως τοῦ νόμου, καθ' ὅσον ἄλλως, ἐὰν ὡρίζετο ὡς ἐποχὴ ἐνάρξεως ἡ ἡμέρα τῆς ἀποβιώσεως ἑκάστου, ἤθελε θεωρηθῇ ἴσως ὡς ἐν προηγούμενον καὶ ἤθελε φέρει πολλὰ προσκόμματα εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὁσάκις εἰς τὸ μέλλον ἤθελεν ἀποφασίσει νὰ χορηγήσῃ σύνταξιν εἰς χήραν ἀγωνιστοῦ πρὸ πολλοῦ ἀποβιώσαντος.

Παρετήρησέ τις ὅτι ὁ βουλευτὴς Ἑρμιονίδος γνωρίζων τὴν συνταγματικὴν διαταξιν, ἁπλῆν μόνον εὐχὴν ἀπέτεινεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἵνα ἐκ μέρους αὐτῆς προέλθῃ ἡ τοῦ ποσοῦ αὔξησις, καὶ οὐχὶ πρότασιν. Ἀφ' οὗ δ' ἐκ τῶν ὑπὸ ταῦ ὑπουργοῦ ἐκτεθέντων ἀπεδείχθη ἀδύνατος ἡ τῆς εὐχῆς του πραγματοποίησις, ἀρκεῖται βεβαίως εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ δοθείσας διασαφήσεις.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 1, ὡς καὶ τὸ ἑπόμενον 2 κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 3 ἐζήτησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ προστεθῇ μετὰ τὰς λέξεις «ὡς καὶ εἰς ἑκατέραν τῶν» ἡ λέξις «γάμων», ὅπερ καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη.

Λαβών δέ τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις φέρουσα τὸ προκείμενον νομοσχέδιον εἶχε βεβαίως τὴν εἰλικρινῆ πρόθεσιν τῆς πραγματοποιήσεως αὐτοῦ, ὅπερ ὅμως θεωρεῖ δύσκολον καθ' ὅσον αἱ α. καὶ β'. ποιότητος γαῖαι κατέχονται σχεδὸν ὅλαι καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν καὶ ἄλλαι τῆς αὐτῆς φύσεως προικοδοτήσεις μένουσι μέχρι τοῦδε ἀπραγματοποίητοι. Ἀλλὰ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ κώλυμα τοῦτο, ὑπάρχουσι μέσα διορθώσεως, διά τινος συμβιβασμοῦ μεταξὺ τοῦ μέλλοντος νὰ λάβῃ τὴν προικοδότησιν καὶ τοῦ κατόχου τοῦ μέρους ἐκείνου τῆς γῆς, ὅπερ ὁ προικοδοτούμενος ἤθελεν ἐκλέξει. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ νομοσχέδιον ἐνοεῖ βεβαίως νὰ δοθῶσι γαῖαι ἀ. ἢ β'. τοὐλάχιστον ποιότητος, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ δοθῇ περὶ τούτου μία τις διασάφησις ἵνα μὴ ἀναφυῇ ἔνστασίς τις κατὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς προικοδοτήσεως.

Τοῦ δὲ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν εἰπόντος ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἐννοεῖ βεβαίως νὰ δοθῶσι γαῖαι ἀ. ἢ β'. ποιότητος, ἐξηκολούθησεν ὁ ἀγορεύων, ὅτι καὶ ἑτέραν διασάφησιν θεωρεῖ ἀναγκαίαν πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένης παρεξηγήσεως. Ἡ διασάφησις δὲ αὕτη εἶναι, ὅτι αἱ χορηγούμεναι ὡς προῖξ τριάκοντα χιλιάδες δραχμαὶ θέλουσιν ἐκπεσθῇ ἀπὸ τὸ ὅλον τοῦ χρέους πρὸς τὴν οἰκογένειαν τῶν Κουντουριωτῶν, καὶ οὐχὶ βεβαίως ἀπὸ τας κατὰ μῆνα χορηγουμένας αὐτῇ ἀποζημιώσεις.

Τοῦ δὲ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπαντήσαντος, ὅτι αἱ δραχμαὶ αὗται θέλουσιν ἐκπεσθῇ βεβαίως ἀπὸ τὸ ὅλον τοῦ εἰς ἑκάστην τῶν ὀρφανῶν ἀναλογοῦντος μέρους τῶν ἀποζημιώσεων καὶ οὐχὶ ἀπὸ τὰ μηνιαῖα χορηγήματα· ἠρώτησεν ὁ πρόεδρος ἂν τὸ ὑπουργεῖον τοιαύτην ἀποδίδῃ ἔννοιαν καὶ εἰς τὰς μέχρι τοῦδε δοθείσας τυχὸν εἰς ἄλλους ὁμοίας φύσεως προκαταβολάς.

Τοῦ δὲ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν διασαφήσαντος ὅτι πᾶσα τοιαύτη προκαταβολὴ δοθεῖσα ἀπέναντι τῶν πρὸς τὰς ναυτικὰς νήσους ὀφειλομένων, θέλει κρατεῖσθαι ἐκ τοῦ ὅλου τοῦ χρέους τοῦ ὀφειλομένου εἰς τὸν πρὸς ὃν ἡ προκαταβολὴ δίδοται, καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν μηνιαίων χορηγημάτων· λαβών τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ τῆς κατοχῆς ζήτημα, ἐλύθη ὑπὸ τοῦ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσαντος βουλευτοῦ Λακεδαίμονος. Ἀλλὰ παρατηρεῖ ὅτι ἐνῷ κατὰ τὸν νόμον ἑκάστη γεωργικὴ οἰκογένεια δύναται νὰ κατέχῃ 120 στρέμματα γῆς, ἄλλαι μὲν οἰκογένειαι κατέχουσι μικροτέραν

ἐκτασιν, ἄλλαι δὲ κατέχουσι καὶ 300 καὶ 400 στρέμματα, ὅπερ ἡ προκοδοτουμένη δὲν δύναται ν' ἀνακαλύψῃ, διότι αἱ ἁρμόδιαι οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ ἢ δὲν δύνανται ἢ δὲν θέλουσι πολλάκις ν' ἀνακαλύψωσι τὴν τοιαύτην κατάχρησιν, καὶ ὡς ἐκ τούτου καταντᾷ ἀδύνατον νὰ εὑρεθῶσι, τοὐλάχιστον εἰς τὴν Πελοπόννησον, γαῖαι μὴ κατεχόμεναι.

Δὲν συμφωνεῖ δὲ μετὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 3, διότι ἐὰν ὑποθέσωμεν, ὅτι αἱ ὀρφαναὶ αὗται οὐδένα ἄλλον ἔχουσι πόρον ζωῆς, καὶ ἂν μία τις ἐξ αὐτῶν δι' ὁποιονδήποτε λόγον δὲν δυνηθῇ ἢ δὲν θελήσῃ νὰ ἔλθῃ εἰς γάμον, πῶς θέλει ζήσει αὕτη; Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν πάσης δυσαρέστου περιστάσεως, καθόσον καὶ ἄλλα τοιαῦτα παραδείγματα ἔχει, προτείνει νὰ δοθῇ ἡ προσδιοριζομένη αὕτη προὶξ τῶν τε 700 στρεμμάτων γῆς καὶ τῶν 30000 δραχμῶν οὐ μόνον εἰς τὰς ὑπανδρευθησομένας ἐκ τῶν ὀρφανῶν. ἀλλ' εἰς ἁπάσας καὶ ἂν δὲν ὑπανδρευθῶσι καὶ συγχρόνως νὰ δοθῇ ἀπὸ τοῦδε καὶ οὐχὶ μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου, διότι οὕτω διευκολύνεται καὶ ἡ εὕρεσις συζύγου ἀναλόγου τῆς κοινωνικῆς τῶν ὀρφανῶν θέσεως, ἐνῷ ἄλλως ἕνεκα τῶν πρὸς πραγματοποίησιν τῆς διὰ γαιῶν προικὸς ἐνδεχομένων κωλυμάτων, καταντᾷ δύσκολος ἡ τοῦ γάμου πραγματοποίησις καὶ παράδειγμα ἔχομεν τὴν θυγατέρα τοῦ μακαρίτου Γιατράκου. Ἐπειδὲ δέ, τὸ νὰ δοθῇ ἡ προὶξ καὶ εἰς τὰς μὴ ὑπανδρευθησομένας τυχὸν ὀρφανὰς, ἀντίκειται εἰς τὴν σημασίαν τῆς λέξεως, δύναται νὰ ὀνομασθῇ «ἀποζημίωσις» καὶ οὐχὶ προὶξ.

Ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρῶτ ν ἀγορεύσας, ὅτι λυπεῖται διότι μία τις διασάφησις, ἣν εἰθιώρησεν ἀναγκαίαν νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν ὑπουργῶν, ἐγέννησε μίαν συζήτησιν ὅλως ἄκαιρον. Εὐχαριστῶν δὲ τὸν προαγορεύσαντα διὰ τὰ ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν αἰσθήματά του, τὰ ὁποῖα ὁλόκληρος ἡ Βουλὴ συμμερίζεται, παρατηρεῖ αὐτῷ, ὅτι δὲν πρόκειται σήμερον περὶ δωρεᾶς ἀλλ' ἁπλῶς περὶ χορηγήσεως μέσων πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ὀρφανῶν, καὶ ἑπομένως θεωρεῖ περιττὴν πᾶσαν περὶ τούτου συζήτησιν.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη καὶ τὸ ἄρθρον 3 δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον, προστεθείσης, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, καὶ τῆς λέξεως «ἀγάμων.»

Ἐπαναληφθείσης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς αὐτῆς μυστικῆς ψηφοφορίας, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων,

ὅρων καὶ τῶν ἰδίων ψηφολεκτῶν, συνήχθη ἐκ τῆς γενομένης διαλογῆς, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 87, ἔχει δ' οὕτω·

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Εἰς ἑκατέραν τῶν χηρῶν τῶν ἀειμνήστων γερουσιαστῶν Λαζάρου καὶ Γεωργίου Κουντουριωτῶν χορηγεῖται ἰσοβίως ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου μηνιαία σύνταξις ἐκ πεντακοσίων δραχμῶν ἀριθ. 500, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 2. Μετὰ τὴν ἀποβίωσίν τινος ἐκ τῶν χηρῶν τούτων τὰ δύο τρίτα τῆς ἀποδιδομένης αὐτῇ συντάξεως θέλουσιν ἀποδίδοσθαι εἰς τὰς ἀγάμους θυγατέρας αὐτῆς, μεχρισοῦ ἀποκατασταθῶσι διὰ γάμου, μεταβαινούσης τῆς μερίδος τῆς ὑπανδρευομένης εἰς τὴν ἐναπομένουσαν ἄγαμον μέχρις ὑπανδρείας ἢ ἀποβιώσεως αὐτῆς.

Ἄρθρ. 3. Χορηγεῖται ὡσαύτως ἐκ τοῦ δημοσίου εἰς ἑκατέραν τῶν δύω ἀγάμων θυγατέρων τοῦ ἀειμνήστου Λαζάρου Κουντουριώτου, ὡς καὶ εἰς ἑκατέραν τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Κουντουριώτου προὶξ ἐκ δραχμῶν τριάκοντα χιλιάδων καὶ ἑπτακοσίων στρεμμάτων γῆς ἐθνικῆς διαθεσίμου καὶ καλλιτεργησίμου.

Ἡ προὶξ αὕτη θέλει ἀποδίδοσθαι εἰς ἑκάστην τῶν εἰρημένων θυγατέρων εὐθὺς μετὰ τὸν γάμον, τὸ δὲ χρηματικὸν ποσὸν αὐτῆς θέλει ἐκπεσθῇ ἀπὸ τὴν περιτλευσομένην ἑκάστῃ μερίδα ἐκ τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον ἡ οἰκογένεια δικαιοῦται νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸ δημόσιον λόγῳ ἀποζημιώσεως τῶν ναυτικῶν νήσων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Τελευταῖον ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων, τῶν αὐτῶν ἐπιτρεψάντων ψηφολεκτῶν, κλήρωσις τῆς διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς 25 Μαρτίου ἐπιτροπῆς, καθ' ἣν ἔλαχον οἱ Κ. Κ. Σ Στεφανόπουλος, Ν. Πιεράκος, Ἐμμ. Ἀντίπας, Ἀντ. Δεκιγάλας, Α.

Καλογερόπουλος, Π. Κανελόπουλος, Ἰω. Λορεντσιάδης, Α. Πετιμεζᾶς, Α. Αὐγερινὸς καὶ Β. Δημητρακόπουλος.

Ὁ δὲ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Πονηρόπουλος
Γ. Διαμάντης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΘ'.

Τῆς 27 Μαρτίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα Η'. Στ'. καὶ Ζ'. ὅτι ἐξελέξαντο κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν εἰσηγητὰς, ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς τέλους ἐπὶ τῶν πλοίων Γαλαξειδίου τοὺς Α. Καλογερόπουλον, Εὐθ. Κεχαγιὰν καὶ Ἀντ. Ρενουάρδον· ἐπὶ τοῦ περὶ ἐπιβολῆς φόρου πρὸς ἐπισκευὴν λιμένος κτλ. εἰς τὴν νῆσον Θήρας, ἐκτὸς τοῦ Ζ'. τοὺς Α. Χ. Ἀναργύρου καὶ Ἰω. Προβελέγιον, καὶ ἐπὶ τοῦ περὶ χαρακτηρισμοῦ ὡς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ τῆς ἀπὸ τῆς πόλεως Κύμης εἰς τὸν λιμένα Ἀγυιᾶς, τοὺς Γ. Γουλιμῆν, Γ. Νικολάου καὶ Γ. Καΐρην.

Παρετήρησέ τις ὅτι εἰς δύο παρελθούσας συνεδριάσεις πολὺς ἐγένετο λόγος περὶ ἑνὸς σπουδαίου ἀντικειμένου, τὴν πραγματοποίησιν τῶν χρηστικῶν γραμματίων ἀφορῶντος, ὁ δ' ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὑπεσχέθη νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς τ' ἀναγκαῖα ἔγγραφα καὶ διὰ τοῦτο παρακαλεῖ τὸ προεδρεῖον νὰ ὑπομνήσῃ εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τὴν ταχείαν τῆς ὑποσχέσεώς του πραγματοποίησιν, καθόσον μάλιστα ἑνὸς μόνου μηνὸς ὑπολείπεται χρόνος ζωῆς.

Τοῦ δὲ προέδρου ἀπαντήσαντος ὅτι θέλει συνεννοηθῆ περὶ τοῦ ἀντικειμένου μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ· παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου οἴνου Θήρας, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ διελθοῦσα τὴν ἀπὸ 4 Ἰανουαρίου τ. ε. πρὸς τὴν Βουλὴν ἔκθεσιν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν, δι' ἧς ὑποβάλλει εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ Σώματος τὸ περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου 1856 νόμου, ὡς πρὸς τὴν ἐπιβολὴν φόρου ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου τῆς Νήσου Θήρας οἴνου, καὶ ἐκτιμήσασα τὴν ἀνάγκην τῆς προκλήσεως τοῦ νόμου τούτου πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους τοῦ δήμου Θήρας, συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου, ὡς ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Μαρτίου 1858.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Κ. Κουμουνδούρης, Ν. Βερβαρῆγος,
Π. Καναλλόπουλος.

Ὁ εἰσηγητὴς
Α. Καλογερόπουλος.»

Παρελθὼν καὶ ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν εσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1859 ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἐπιτροπὴ περαιώσασα τὸ ἔργον αὐτῆς, σπεύδει νὰ ὑποβάλῃ ἐνώπιον ὑμῶν τοῦτο.

Ὁ προϋπολογισμὸς πάντοτε ἔτους δύναται ν' ἀναλυθῇ εἰς δύο μέρη, καὶ τὸ μὲν περιέχει δαπάνας σταθερὰς, διαρκεῖς καὶ ἀπαραλλάκτους, εἰς νόμους καὶ Β. διατάγματα, νόμου ἰσχὺν ἔχοντα, στηριζομένας καὶ κατ' ἔτος ψηφιζομένας· τὸ δὲ ἕτερον περιέχει δαπάνας νέας, πρώτον ἅδη ἐν τῷ προϋπολογισμῷ καταχωρουμένας. Ἡ ἐπεξεργασία τοῦ πρώτου μέρους οὐδεμίαν παρέχει δυσχέρειαν· διότι τοῦτο πολλάκις ὑπεβλήθη ὑπὸ κοινοβουλευτικὴν βάσανον, ἐξητάσθη ὑπὸ πολλὰς ὄψεις, καὶ κατὰ συνέχειαν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὑπὸ τῶν Βουλῶν ἐψηφίσθη. Τὸ δεύτερον μέρος τὸ περιέχον τὰς νέας δαπάνας παρουσιάζει σταθμὸν εὐρύτερον ἐξετάσεως.

Καταναλίσκετε ἐντεῦθεν, Κύριοι, ὅτι τὴν συντονωτέραν ἐπιστήσαμεν προσοχὴν ἐπὶ τῶν νέων δαπανῶν τῶν πρώτων ἤδη ἐμφανομένων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ καὶ ὑπὸ βάσανον λίαν ἐκτεταμένην ὑπεβάλαμεν ταύτας. Ἐξαιρέσει ὀλίγων αἱ πλείσται τούτων ὑπηγορεύθησαν ὑπὸ σπουδαίων λόγων τοῦ δημοσίου συμφέροντος. Παρεδέχθημεν δὲ ἀπάσας χωρὶς νὰ προτείνωμεν ὑμῖν ἀφαίρεσίν τινα ἢ ἐλάττωσιν καὶ διὰ ταῦτα ἐξεθέσαμεν λόγον καὶ διότι δὲν ἐπεθυμοῦμεν νὰ θέσωμεν τὸ ἐλάχιστον πρόσκομμα εἰς

τῆς Κυβερνήσεως τὴν πορείαν. Μετὰ τὴν καθαρὰν ἡμῶν ταύτην ἐξήγησιν ἡ Βουλὴ ἐννοεῖ, ὅτι τὸ ἔργον μας περιωρίσθη εἰς παρατηρήσεις, σκοπὸν ἐχούσας τὴν βελτίωσιν διαφόρων τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας κλάδων καὶ τὴν κανονικωτέραν τοῦ προϋπολογισμοῦ σύνταξιν. Προβαίνομεν δὲ οὕτως εἰς τὰς παρατηρήσεις ταύτας, ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1859.

Ἔσοδα τῆς χρήσεως τοῦ 1859.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1. Ἄρθρον 1.

Πολλάκις καὶ τὰ νομοθετικὰ σώματα καὶ τὸ ὑπουργεῖον συνωμολόγησαν τὸ ἀτελὲς τοῦ διέποντος ἡμᾶς συστήματος τῆς φορολογίας καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς βελτιώσεως τούτου· ὥστε ἠθέλε φανῇ περιττὸν ἡ καὶ εἰς τὴν παροῦσαν ἔκθεσιν ἐπανάληψις τῆς τοιαύτης ἰδέας· οὐχ ἧττον ὅμως αἱ πρό τινος ἀρξάμεναι βελτιώσεις τοῦ φορολογικοῦ συστήματος ὑπαγορεύουσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὸ καθῆκον τοῦ νὰ συστήσῃ εἰς τὴν ἐνδελεχῆ τῆς Κυβερνήσεως μελέτην τὸ περισπούδαστον τοῦτο ἀντικείμενον. Ἡ ἐπιτυχία τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων μεταβολῶν καταδεικνύει ὅτι δυνάμεθα, χωρὶς νὰ ἐπιζητήσωμεν ῥιζικὰς τοῦ φορολογικοῦ συστήματος μεταβολὰς, εἰς τὰς ὁποίας δὲν εἴμεθα δεόντως προπαρεσκευασμένοι, νὰ σκεπτώμεθα μετὰ θάρρους περὶ βελτιώσεως τούτου. Βεβαίως ἀναγνωρίζομεν, ὅτι αἱ μεγάλαι μεταβολαὶ τοῦ φορολογικοῦ συστήματος ἑνὸς τόπου, ὅταν μάλιστα τοῦτο στηρίζεται εἰς παραδόσεις, δὲν εἶναι ἔργον εὐχερές· ἀλλὰ πιστεύομεν ὅτι αἱ μετὰ προσοχῆς καὶ κατ' ὀλίγον ἐπερχόμεναι βελτιώσεις ἀποτελοῦσιν ὁμαλωτέραν ῥιζικήν τινα μεταβολὴν, ὅταν φθάσῃ ἡ προσήκουσα ἐποχὴ ταύτης.

Δημητριακοὶ καρποί.

Τὸ ἐκ τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἔσοδον οὐχὶ μόνον δὲν ἐξωγκώθη ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἀλλὰ καὶ ὑπελογίσθη ἐπὶ μετρίᾳ βάσει. Κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1858, τὸ μὲν ποσὸν τῶν κοιλῶν ὑπελογίσθη εἰς 1,288 100 κοιλά·

Αἱ δὲ τιμαὶ, τοῦ μὲν σίτου εἰς δραχ.	4: 75	0/0 τὸ κοιλὸν
Τοῦ δὲ σιμιγοῦ εἰς δραχ.	3: 60	»
Τῆς κριθῆς εἰς δραχ.	2: 40	»

κτλ.

Κατὰ δὲ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1859
Τὰ κοιλὰ ὑπολογίζονται εἰς 1,417,000,

Αἱ δὲ τιμαὶ τοῦ μὲν σίτου εἰς δραχ.	4: 50	0/0 τὸ κοιλὸν
Τῆς δὲ κριθῆς εἰς δραχ.	1: 50	»
Τοῦ δὲ σιμιγοῦ εἰς δραχ.	3:	»

κτλ.

Τουτέστιν αἱ τιμαὶ ὅλων τῶν σιτηρῶν ὑπολογίζονται μικρότεραι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1859.

Σταφίς.

Ὡς πρὸς τὴν σταφίδα ὁ προϋπολογισμὸς ὑποτίθησιν αὔξησιν ἐκ τοῦ ἐγγείου φόρου τῶν σταφίδων Πλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος (καθόσον τῶν λοιπῶν ἐπαρχιῶν ὁ ἔγγειος φόρος πληρώνεται κατὰ τὴν ἐξαγωγήν) διότι ἐλπίζει παραγωγὴν μεγαλειτέραν. Ὅτι ἡ παραγωγὴ ἔσεται μεγαλειτέρα κατὰ τὸ 1859, τοῦτο ἐστὶ πιθανότατον. Ἡ ἐπιτροπὴ ὅμως διστάζει ν' ἀποδεχθῇ καὶ τὴν ἕνεκα ταύτης αὔξησιν τοῦ ἐσόδου· διότι ἡ προβαίνουσα μεγάλη παραγωγὴ κατ' ὀρθὸν λόγον θέλει συνεπάγει ἀπροσδόκητον ὑποτίμησιν τοῦ προϊόντος τούτου. Ἐντεῦθεν λαμβάνοντες ἀφορμὴν ὀφείλομεν νὰ ὑποβάλωμεν παρατηρήσεις τινὰς περὶ τοῦ προϊόντος τούτου, ἃς θερμῶς συστήνομεν εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ ὑπουργείου. Εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι τὸ πολυτιμώτερον τῆς πατρίδος προϊὸν εἶναι ἡ σταφίς. Τὸ προϊὸν τοῦτο δὲν ἔχει οὐσιώδη ἐπιῤῥοὴν ἐπὶ τῆς τύχης τῶν ἐπαρχιῶν αἵτινες τὸ παράγουσιν, ἀλλ' ἐκτείνει ταύτην καὶ ἐπὶ ὅλης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπὶ τῶν συμφερόντων καὶ τῶν συναλλαγῶν τῶν κατοίκων τῆς ἐπικρατείας ἁπάσης· ἡ τύχη ἄρα τοῦ προϊόντος τούτου πρέπει νὰ ἦναι οὐσιωδέστατον μέλημα τῆς Κυβερνητικῆς κηδεμονίας. Ἡ ἐπιτροπὴ ὑμῶν ὁρονεῖ, ὅτι δύω εἰσὶ κυρίως τὰ πρακτικὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἐρελκύσωσι τὴν ἄκραν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως μέριμναν. Πρῶτον μὲν κατὰ τὴν γνώμην ὁλοκλήρου τῆς ἐπιτροπῆς ἡ ἐν γένει ἐλάττωσις τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς σταφίδος δύναται ἐπί τινα καιρὸν νὰ πολυπλασιάσῃ τὴν κατανάλωσιν αὐτῆς καὶ νὰ μὴ ἐπιφέρῃ ἑπομένως μεγάλην καὶ ἀσύμφορον τοῦ προϊόντος τούτου ὑποτίμησιν. Ἡ ἐλάττωσις δὲ αὕτη οὐδόλως δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀντικειμένη εἰς τὴν ἴσην διανομὴν τῶν φόρων, καθόσον πρόκειται περὶ πολυτίμου προϊόντος, ὅλου εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καταναλισκομένου καὶ μέγιστον ὑπέρκειται συμφέρον εἰς τὴν ἔκτασιν τῆς καταναλώσεως αὐτοῦ.

Ἐκτὸς τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐλαττώσεως τοῦ φόρου ἡ ἐπιζήτησις τῆς ἐλαττώσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπὶ τῆς σταφίδος

τέλους ἀποτελεῖ τὸ οὐσιωδέστερον ζήτημα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ συγκεντρωθῇ ὅλη τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἐνέργεια. Κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν Ἀγγλικὴν νομοθεσίαν ἐπὶ ἑκάστου κανταρίου σταφίδος πληρώνεται εἰσαγωγικὸν τέλος 15 σελίνια, ὁ φόρος δὲ οὗτος ἀποτελεῖ δι' ἑκάστην χιλιάδα ἑνετικῶν λιτρῶν δραχ. περίπου 175, ἐνῷ ἡ τῆς Τουρκίας σταφὶς ἐπιβαρύνεται μὲ τέλος 10 μόνον σελινίων ἀνὰ κανταρίων· ἡ διαφορὰ δὲ αὕτη τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ φορολογίας ἔχει ἐπιβλαβεῖς συνεπείας διὰ τὸ ἡμέτερον προϊόν. Γνωρίζομεν ἀληθῶς, ὅτι ἡ Κυβέρνησις σπουδαίως ἀσχολήθη εἰς τὴν ἐπιζήτησιν τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ ἐλαττώσεως καὶ οὐδὲν μέχρι τοῦδε ἐπέτυχεν. Ἀλλὰ πιστεύομεν, ὅτι ἐμμένουσα εἰς τὰς ἀξιεπαίνους προσπαθείας της καὶ διπλασιάζουσα ταύτας θέλει ἐπὶ τέλους ἐπιτύχει, ὥστε ἡ φορολογία τῆς ἡμετέρας σταφίδος νὰ τεθῇ ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς, ἐφ' ἧς καὶ ἡ τῆς Τουρκίας. Ἡ ἐλάττωσις αὕτη θέλει ἔχει ἀναμφισβητήτως εὐχαρίστους συνεπείας· διότι θέλει διευκολύνει τὴν εἰς τὴν Ἀγγλίαν εἰσαγωγὴν τοῦ προϊόντος τούτου, καὶ ἐπεκτείνει πιθανώτατα τὴν κατανάλωσίν του. Δεύτερον δὲ φρονεῖ ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ πλειονοψηφίαν, ὅτι ἡ σταθεροποίησις τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ τῆς σταφίδος φόρου θέλει εἶσθαι προστασία ἐπωφελὴς τοῦ προϊόντος τούτου. Ἀληθῶς, Κύριοι, τὸ ἐμπόριον ἀπαιτεῖ βεβαιότητα καὶ μονιμότητα τῶν φόρων. Τὸ ἀξιέπαινον, τὸ ἀπροσδιόριστον τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους καὶ τὸ ἰδιορρύθμως κατ' ἔτος προσδιοριζόμενον ποσὸν φόρου ἐπὶ τῆς σταφίδος εἰσὶν ἐλαττώματα, ἐναντίον τῶν ὁποίων πολλάκις ἀπεφάνθη τὸ ἐμπόριον· ἡ ἐν τῷ δασμολογίῳ ἐπομένως κατάταξις τοῦ φόρου τῆς σταφίδος θέλει ἱκανοποιήσει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἐμπορίου καὶ θέλει διευκολύνει νέας ἐπιχειρήσεις. Δ ν πρέπει δὲ νὰ λησμονήσητε, Κύριοι, ὅτι τὸ ἐμπόριον τῆς σταφίδος ἀπαιτεῖ πλούσια καὶ ἄρθονα κεφάλαια, καὶ ὅτι ὁ ἀποφασίζων νὰ ἀφιερώσῃ εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦτο τὰ κεφάλαιά του ἀπαιτεῖ πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ γνωρίζῃ ἀκριβῶς ποῖα τέλη σταθερῶς ἐπιβαρύνουσι τὸ προϊὸν τοῦτο. Εἶναι δὲ ἀδύνατον νὰ τὸ γνωρίζῃ ἀπὸ τὸ κράτος τῆς ἐνεστώσης νομοθεσίας ἡμῶν.

Ἄρθρ. 5 καὶ 6. Φόροι ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν.

Ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρουσιάζονται λόγοι ἀποδεικνύοντες τὴν ἀνάγκην τροποποιήσεως τῶν νόμων, οἵτινες κανονίζουσι τοὺς προκειμένους φόρους. Κατὰ τὴν ἔκθεσιν ταύτην παρουσιάσθη ἀνάγκη ἐκπτώσεως πολλῶν φόρων, ὡς ἰδανικῶν. Ἂν καὶ τοῦτο δύναται ἐν μέρει ν' ἀποδοθῇ

εἰς τὴν ἐκτέλεσιν οὐχ' ἧττον ὅμως συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς τροποποιήσεως τῶν νόμων τούτων καὶ ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν ἐν μέρει καὶ ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν τὴν καθιερουμένην πρὸς βεβαίωσιν τῶν φόρων. Ἂν ἦναι ἀληθὲς ὅτι ἡ πεῖρα καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ νόμου εἰσὶ τὰ βέβαια στοιχεῖα, ἐξ' ὧν ἀρύεται ἡ πεποίθησις ὅτι εἷς νόμος πρέπει νὰ μείνῃ ἀμετάβλητος ἢ νὰ μεταβληθῇ· παλαιχρόνιος δυναμένη νὰ εἴπωμεν πεῖρα ἀπέδειξε τὴν ἀνάγκην τῆς τροποποιήσεως ἐκείνων τῶν νόμων περὶ φόρου ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν.

Κεφάλ. β'. Ἄρθρ. 1. Τελώνια.

Ἐξετάζουσα ἡ ἐπιτροπὴ τὸ ἐκ τῶν τελωνιακῶν τελῶν εἰσόδημα ἔπρεπεν ἐξ ἀνάγκης νὰ φθάσῃ εἰς τὰ μέχρι τοῦδε καταδειχθέντα ἀποτελέσματα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου δασμολογίου, καὶ ἐκ τούτων ἀθροισμένη νὰ ἐπορίσῃ ἢ μὴ παρατηρήσεις τινὰς περὶ τῆς νέας ταύτης νομοθεσίας. Δύο γνῶμαι διήρεσαν τὴν ἐπιτροπήν. Κατὰ τὴν πρώτην ἡ μέχρι τοῦδε ἐφαρμογὴ τοῦ δασμολογίου κατέδειξεν, ὅτι πολλὰ ἐμπορεύματα ἐπεβαρύνθησαν μὲ ὑπέρογκον τέλος καὶ ὅτι οὕτω παρεβιάσθησαν αἱ ἀρχαὶ τῆς ἐλευθερίας, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστηρίχθη ἡ νέα νομοθεσία. Κατὰ τὴν γνώμην ταύτην ἡ ἀνάγκη τῆς τροπολογίας τοῦ δασμολογίου κατέστη πρόδηλος. Κατὰ τὴν δευτέραν γνώμην τοιαύτη ἀνάγκη δὲν κατεδείχθη εἰσέτι· οἱ ἀσπαζόμενοι τὴν γνώμην ταύτην φρονοῦσιν, ὅτι ἀπαιτεῖται εἰσέτι ἐφαρμογὴ τοῦ νέου νόμου, ἵνα μορφωθῇ ὁλοτελὴς πεποίθησις περὶ τῆς ἀνάγκης τροπολογιῶν· φρονοῦντες δὲ ὅτι πρέπει νὰ εἴμεθα φειδωλοὶ περὶ τὰς καινοτομίας τῶν ἐφ' ὅλης νομοθετηθέντων, πιστεύουσιν ὅτι τὰ γεννηθέντα παράπονα ἐπήγασαν μᾶλλον ἕνεκα τῆς μεταβολῆς περὶ τὴν βάσιν τῆς φορολογίας.

Κεφάλ. Δ'. Ἄρθρ. 1. Μεταλλεῖα καὶ ὀρυκτά.

Μολονότι καὶ ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καταφαίνεται καὶ ἐξ ἰδίων πληροφοριῶν γινώσκει ἡ ἐπιτροπή, ὅτι ἡ Κυβέρνησις σπουδαίως ἀσχολεῖται περὶ τῆς ὑλης, μ' ὅλα ταῦτα ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ ἐκθέσωμεν ἐντεῦθεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις φθάνον ἔρευναν τὸ παρελθὸν καὶ τὴν λυπηρὰν αὐτοῦ πεῖραν ὀφείλει νὰ λάβῃ μέτρον τι περὶ τοῦ σημαντικωτάτου τούτου ὀρυκτοῦ.

Ἄρθρ. 2. Ἁλυκαί.

Σπουδαιοτέρας μελέτης χρῄζει, κύριοι, ἡ διάθεσις τῶν ἁλυκῶν·

ὅτι τὸ ὑπάρχον σύστημα ἔχει τι ἐλαττωματικὸν ἀποδεικνύει ἡ πεῖρα. Τὰ ἅλας εἰς τὰ πλεῖστα τῆς ἐπικρατείας μέρη ὑπερετιμήθη κατὰ διαφόρους ἐποχὰς τοῦ ἔτους καὶ ὑπερτιμᾶται ἤδη, ἐνῷ τοῦτο δὲν ἔπρεπε νὰ λαμβάνῃ χώραν. Ἐνῷ δὲ οἱ καταναλωταὶ ὑπακούπτουσιν εἰς βαρεῖαν δαπάνην, τὸ δημόσιον δὲν ἀπολαύει ἀναλόγους ὠφελείας· χωρὶς νὰ θελήσῃ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ διατυπώσῃ σύστημα νέον διαθέσεως, ὀφείλει νὰ συστήσῃ εἰς τὴν μελέτην τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τὸ οὐσιωδέστατον τοῦτο ἀντικείμενον.

ΚΕΦ. Γ'. *Ἄρθρ.* 3. *Χρὴ ἀναπεωθέντα κατὰ τὸν νόμον* ΣΑΒ'.

Παραδεχόμενοι καθ' ὁλοκληρίαν τὴν ἐν τῇ ἐκθέσει γνώμην τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι τὸ ἐπὶ τῶν χρεῶν τούτων ἔσοδον ἤθελεν εἶσθαι τριπλασίως μεγαλείτερον, ἂν οἱ ὀφειλέται συνεμορροῦντο μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, φρονοῦμεν ὡς ἀναγκαῖον νὰ χορηγηθῇ διὰ νέου νόμου τελευταίαι καὶ ὁριστικὴ προθεσμία πρὸς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ὠφεληθῶσιν ἀπὸ τὰ εὐεργετήματα τοῦ νέου νόμου ὀφειλέτας, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὁποίας νὰ καταδιωχθῶσιν αὐστηρῶς οἱ μὴ συμμορφωθέντες.

Τελευτῶντες ἐνταῦθα τὰς περὶ τῶν ἐσόδων παρατηρήσεις ἡμῶν προβαίνομεν εἰς τὰ *ἔξοδα τῆς χρήσεως τοῦ* **1859.**

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ.

ΚΕΦ. 3. *Συντάξεις.*

Καὶ ἐπὶ μὲν τῶν διὰ συντάξεις προϋπολογιζομένων ποσῶν οὐδεμίαν ἔχει νὰ φέρῃ παρατήρησιν ἡ ἐπιτροπὴ ὑμῶν· ἀλλὰ δὲν δύναται ν' ἀποσιωπήσῃ ζήτημα συναφέστατον πρὸς τὸ κεφάλαιον τοῦτο τὸ περὶ ἀπονομῆς, λέγομεν, συντάξεων εἰς χήρας διασήμων τινῶν ἀνδρῶν τοῦ ἀγῶνος. Πολλάκις τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς ἀντήχησεν ἀπὸ εὐγλωττον συνηγορίαν ὑπὲρ χηρῶν ἀνδρῶν τοιούτων καὶ πάντοτε Βουλὴ καὶ ὑπουργεῖα συνεπαντεθησαν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημείου δηλ. ἡ μὲν Βουλὴ ἐσύστησε τὴν ἀνάγκην τῆς ταχείας προσαγωγῆς τοιούτων νομοσχεδίων, τὰ δὲ ὑπουργεῖα ἀποδεχθέντα τὴν κατεπείγουσαν ταύτην ἀνάγκην ὑπεσχέθησαν ὅτι θέλουσιν ἱκανοποιήσει τὴν δικαίαν σύστασιν τῆς Βουλῆς. Καθῆκον ἐθνικὸν καὶ συμφέρον συναμα εἶναι ἡ ἱκανοποίησις δικαιωμάτων ἀναμφισβητήτων καὶ ἱερῶν. Μὴ λησμονήσωμεν, Κύριοι, ὅτι τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα προήχθησαν εἰς μεγάλων βαθμὸν δόξης, ἐφρόντισαν ν' ἀνταμείψωσι τοὺς συντελέσαντας εἰς τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος των· ἡ

ἀμοιβὴ δὲ αὕτη καθίσταται κέντρον καὶ ἐλατήριον ἰσχυρὸν πρὸς τὴν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος ἀφοσίωσιν. Δὲν ἀρνούμεθα, Κύριοι, ὅτι πολλὰ ἐγένοντο, ἀλλ' ἐλλείπουσιν εἰσέτι καὶ ἄλλα, περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων πρέπει νὰ προθῇ θαρραλέως ἡ Κυβέρνησις. Ὁποῖαι καὶ ἂν ἀπαντῶνται δυσχέρειαι, ὅλαι αὗται δὲν εἶναι δύσκολον νὰ λυθῶσι. Τὸ ζήτημα ὡρίμασε καὶ ἡ λύσις τούτου θέλει περιποιήσει τιμὴν εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Διὰ ταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ ὑμῶν συνίστησι θερμῶς εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. Ἐκ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν ὁρμώμενοι προτείνομεν, ἵνα ἐπαναληφθῇ ἐν τῷ προκειμένῳ κεφαλαίῳ καὶ τὸ ἄλλοτε ἐν ταῖς προϋπολογισμοῖς καταχωρούμενον ἄρθρον *Προκίσεις*, ὥστε κατ' ἔτος ποσόν τι νὰ δαπανᾶται πρὸς προίκισιν θυγατέρων ὀρφανῶν διασήμων ἀνδρῶν τοῦ ἀγῶνος, οἵτινες ἀποβιώσαντες μόνην κληρονομίαν ἄφηκαν εἰς τὰς θυγατέρας των τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος ἀγῶνάς των καὶ ταύτας καθῆκον ἔχει νὰ υἱοθετήσῃ ἡ πατρίς.

Ἄρθρ. 5. *Περιθάλψεις ὑπαλλήλων.*

Τρεῖς θέλομεν ἐκθέσει ὑμῖν γνώμας ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον τοῦτο. Κατὰ τὴν πρώτην πρέπει ν' ἀπαλειφθῇ ὅλως τοῦτο, καθόσον κατ' αὐτὴν μόνον διὰ νόμου δύναται νὰ χορηγηθῇ τοιαύτη περίθαλψις. Κατὰ τὴν δευτέραν τὰ προσδιοριζόμενα τοιαῦτα ποσὰ διὰ περίθαλψιν ὑπαλλήλων πρέπει νὰ συγκεντρωθῶσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. Κατὰ τὴν τρίτην δὲ τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶναι δεκτὸν καὶ αὐθάλως πρὸς τὴν θεμελιώδη νομοθεσίαν ἀντίκειται. Φρονεῖ δὲ ἡ ἀσπαζομένη τὴν γνώμην ταύτην πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ἡ ἀπονομὴ τοιούτων περιθάλψεων καλὸν ἤθελεν εἶσθαι νὰ ἀποφασίζηται διὰ πράξεως ὁλοκλήρου τοῦ ὑπουργείου.

ΚΕΦ. 7. *Ταμεῖα καὶ Ἐφορεῖαι.*

Ἐνταῦθα ὀφείλομεν νὰ προτάξωμεν γενικήν τινα παρατήρησιν ἐφαρμοζομένην εἰς τὴν σύνταξιν τῶν προϋπολογισμῶν ὅλων τῶν ὑπουργείων. Κατὰ τὰ ἄρθρα **22** καὶ **23** τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου « ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων ἑκάστου ὑπουργείου διαιρεῖται εἰς εἰδικὰ κεφάλαια. Ἕκαστον κεφάλαιον περιέχει ὁμοφυεῖς ὑπηρεσίας καὶ διαιρεῖται εἰς ἄρθρα. Τὰ προσδιορισμένα διὰ τοῦ νόμου εἰς ἕκαστον τῶν ἄρθρων ποσὰ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἄλλα ἄρθρα. » Αἱ δύο αὗται διατάξεις καθιεροῦσι, κύριοι, τὴν λεγομένην εἰδικότητα τῆς πιστώσεως καὶ ἡ πρὸς τὸν λογιστικὸν νόμον σύμφωνος τῶν

ἄρθρων κατάταξις ἀποτελεῖ βεβαίως τὸ καλλίτερον προτέρημα παντὸς προϋπολογισμοῦ. Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τούτων ὁρμωμένη ἡ ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ ὅτι τὸ κεφ. 7 δὲν περιέχει ὁμοφυεῖς ὑπηρεσίας, διότι περιλαμβάνει τὰ ταμεῖα καὶ τὰς ἐφορείας· ἑκάστη δὲ τῶν δημοσίων τούτων λειτουργιῶν ἔχει ἰδίαν καὶ διακεκριμένην ὑπηρεσίαν, καθόσον αἱ μὲν ἐφορεῖαι βεβαιόνουσι τοὺς δημοσίους φόρους, τὰ δὲ ταμεῖα εἰσπράττουσιν ἅπαντα τὰ εἰσοδήματα τοῦ Κράτους.

Προτείνει λοιπὸν τὴν διαίρεσιν τοῦ κεφ. 2'. εἰς δύο, καὶ διὰ νὰ μὴ μεταβληθῇ ἡ τάξις τὸ μὲν ἓν κεφάλαιον θέλει διατηρηθῇ ὡς Ζα'. *Ταμεῖα* ἐκ δραχ. 413,860· τὸ δὲ Ζ-β'. *Ἐφορεῖαι* ἐκ δραχ. 218,320 διατηρουμένων τῶν ἄρθρων. Παρατηροῦμεν δὲ ὅτι εἶναι καλὸν ἅπαξ νὰ γίνῃ παραδεκτὸν ἓν σύστημα τακτικῆς διαιρέσεως καὶ νὰ μὴ καινοτομῶμεν κατ' ἔτος περὶ τὰ τοιαῦτα. Ἡ μειοψηφία δὲ παρατηρεῖ ὅτι ἐγένετο συγχώνευσις ἄρθρων προσέτι, μὴ σύμφωνος μὲ τὸν λογιστικὸν νόμον. Ἡ μειοψηφία αὕτη παρατηρεῖ ὅτι τὸ προστιθέμενον ποσὸν τῶν δραχ. 3,000 εἰς τὸ ἄρθρον 4 *ὑλικὸν ταμιακῆς ὑπηρεσίας* εἶναι λίαν ὑπέρογκον.

ΚΕΦ. 9. *Ἅμισυ φόροι.*

Ἡ μειοψηφία παρατηρεῖ ὅτι τὸ ἄρθρον 1 *ἥμισυ εἰσπράξεις δεκάτων* ἐκ δραχ. 170,000 πρέπει νὰ διαιρεθῇ εἰς ἄρθρα.

ΚΕΦ. 10. *Ἥμισυ φόροι.*

Κατὰ τὴν γνώμην τῆς μειοψηφίας τὸ ἄρθρον 2 *ὑλικὸν καὶ ἔξοδα ὑπηρεσίας τελωνείων* ἐκ δραχ. 36,000 πρέπει νὰ διαιρεθῇ εἰς δύο ἄρθρα, καὶ τὸ μὲν νὰ ταχθῇ ὑπὸ τὸν τίτλον *ὑλικόν*· τὸ δὲ ἕτερον ὑπὸ τὸν τίτλον *Ἔξοδα ὑπηρεσίας τελωνείων*.

Ἄρθρ. 3. Οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαί.

Ἐνταῦθα ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν τὰ ἑξῆς. Ἡ Κυβέρνησις ἀναγνωρίσασα τὴν ἀνάγκην κατασκευῆς τελωνιακῶν καταστημάτων ἐν Σύρᾳ, Πάτραις καὶ Καλάμαις, ἐζήτησε τὰς ἀναγκαίας πρὸς τοῦτο πιστώσεις, αἵτινες ἐγραφήσαν μόχθις τῆς ὥρας ὅμως ταύτης οὐδεμία ἐκ τῶν οἰκοδομῶν τούτων ἀνεγέρθη. Τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ αὐτὴ τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἀξιοπρέπεια ὑπαγορεύουσι τὴν ταχεῖαν τῶν καταστημάτων τούτων οἰκοδόμησιν. Εἰς Καλάμας χρησιμεύει ὡς κατάστημα τοιοῦτον μικρόν τι παράπηγμα. Εἰς Πάτρας δὲ, ὅπου τοσαύτη ὑπάρχει ἐμπορικὴ κίνησις καὶ ὅπου πολλοὶ μετα-

βαίνουσι ξένοι, τὸ τελωνιακὸν κατάστημα εἶναι ἐλεεινότατον. Τοῦτο δὲ μεγάλην φέρει βλάβην εἰς τῶν ἐμπόρων τὰ συμφέροντα καὶ κακὴν χαράττει ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ξένους, οἵτινες ἅμα πατήσωσι τὸ ἔδαφος τῶν Πατρῶν, τὸ κατάστημα τοῦτο βλέπουσιν. Ἀπαραίτητος ἄρα ἀνάγκη ὑφίσταται ἵνα τὸ ταχύτερον τὰ τελωνιακὰ καταστήματα οἰκοδομηθῶσι. Τότε δὲ θέλει ἀπαλλαγῇ καὶ τὸ δημόσιον τῆς πληρωμῆς ἐνοικίων, ἅπερ ζητοῦνται ἤδη διὰ τελωνιακὰ καταστήματα.

ΚΕΦ 12. *Δημόσια κομμάτια καὶ κτήματα.*

Ἡ μειοψηφία προτείνει νὰ διαιρεθῇ εἰς δύο κεφάλαια· τὸ δὲ ἄρθρ. 4 νὰ διαιρεθῇ εἰς δύο ἄρθρα καὶ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἰδίου κεφαλαίου νὰ διαιρεθῇ εἰς 4 ἄρθρα.

Ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον 1 προσωπικῶν δασῶν, ἡ μειοψηφία παρατηρεῖ, ὅτι ἡ προσθήκη δέκα ἑκατοντάδων δασοφυλάκων δὲν πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὴ ὡς μὴ στηριζομένη εἰς τὸν νόμον.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Οὐδεμίαν ἄλλην ἔχει νὰ ἐπιφέρῃ παρατήρησιν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου ἡ ἐπιτροπὴ, εἰμὴ μόνον καθόσον ἀποβλέπει τὸ κεφάλαιον τῶν ἀπροβλέπτων. Ταῦτα, ὁρᾷ ἡ ἐπιτροπὴ, ἂν ἦναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα, πρέπει νὰ ὁρίζωνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ὡς ἔξοδα μεταθέσεως προξένων, ἔξοδα τελεγραφημάτων κτλ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.

Δύο ἔχει νὰ ἐπιφέρῃ παρατηρήσεις ἡ ἐπιτροπή. Ἀμφότεραι δὲ ἀποβλέπουσι τὴν οἰκοδομὴν καταστημάτων διὰ τὰ δικαστήρια καὶ τὰς φυλακὰς τῶν ὑποδίκων· ὅτι ἡ ἀνέγερσις οἰκοδομῶν διὰ τὰ δικαστήρια τῆς τε πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν θεωρεῖται τῆς πρώτης ἀνάγκης οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ. Κατὰ τῆς τοιαύτης γνώμης δύναται μόνον νὰ προταθῇ οἰκονομική τις ἀντίρρησις. Ἀλλὰ καὶ αὕτη δὲν στηρίζεται ἐπὶ ἑδραίας βάσεως. Ὑπολογίζοντες τὰ πληρονόμενα παρὰ τοῦ δημοσίου ποσὰ πρὸς ἐνοικίασιν οἰκιῶν χρησιμευουσῶν διὰ δικαστήρια τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, εὑρίσκομεν ὅτι δαπανῶνται κατ' ἔτος δραχμαὶ 26,000 περίπου. Ἂν δὲ ὑπολογίσωμεν ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τὸ δαπανηθὲν ἐπὶ εἰκοσαετίαν ποσὸν, εὑρίσκομεν ὅτι τοῦτο ἀναβαίνει εἰς δραχ. 520,000. Ἂν δὲ πρὸν εἰκοσαετίας ἐλαμβάνετο ἡ ὁροντὶς τῆς ἀνεγέρσεως δικαστικῶν

καταστημάτων, μετ' ὀλίγον ἠθέλαμεν προσεγγίσει εἰς τὴν ἀπόσβεσιν τοῦ ποσοῦ, ὅπερ ἤθελε δαπανηθῆ διὰ ἀνέγερσιν αὐτῶν, καὶ τὰ δικαστήρια ἤθελον συνεδριάζει καὶ ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐντὸς οἰκοδομῶν εὐπρεπῶν, καὶ ἠθέλαμεν ἀποφεύγει τὸ ὄχι εὐάρεστον θέαμα τὸ νὰ βλέπῃ τις εἰς τινας ἐπαρχίας τὰ δικαστήρια συνεδριάζοντα ἐντὸς ἐλεεινοτάτων κτιρίων. Τὴν περίεργον ἀληθῶς ταύτην ἔρευναν τῶν πληρονομένων ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἐνοικίων ἠδυνάμεθα νὰ ἐκτείνωμεν ἔτι περαιτέρω καὶ ὡς πρὸς ἄλλα δημόσια καταστήματα· ἀλλ' ἐπροτιμήσαμεν τὰ δικαστήρια, διότι ἡ ἔλλειψις δημοσίων καταστημάτων, προκειμένου λόγου περὶ τούτων, καταφαίνεται ἐπαισθητοτέρα. Οἱ ἀριθμοὶ δέ, οὓς κατεδείξαμεν εἰσὶν εὐγλωττότεροι παντὸς λόγου. Ἡ ἀνάγκη οἰκοδομῆς φυλακῶν τῶν ὑποδίκων παρίσταται ἐπίσης κατεπείγουσα· διότι σήμερον μὴ ὑπαρχουσῶν δημοσίων τοιούτων, συσσωρεύονται εἰς ἐλεεινάς τινας ἰδιωτικὰς οἰκίας ἀναμίξ ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες ὑπόδικοι. Ἐκ τῶν ἐκτεθέντων κατανοεῖ ἡ Βουλὴ ὁποία κατεπείγουσα ἀνάγκη παρίσταται τῆς οἰκοδομῆς δικαστικῶν καταστημάτων καὶ φυλακῶν καὶ ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ Κράτους καὶ πόσον θερμῶς ὀφείλει νὰ συστήσῃ τὴν ἀνάγκην ταύτην εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

ΚΕΦ. Α'. *Κεντρικὴ διοίκησις.*

Ἄρθρ. 4. Ἀποστολὴ ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου.

Τὸ ποσὸν τὸ προσδιοριζόμενον διὰ τὴν ἀποστολὴν ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου εἰς τὰς ἐπαρχίας πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν διοικητικῶν γραφείων κτλ. διὰ τῶν προηγουμένων προϋπολογισμῶν εἰς 3000 δραχ. ηὐξήνθη εἰς δραχ. 6000. Συνομολογοῦσα ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποστολῆς ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου, ἵνα ἐξελέγχωσι τὰ γραφεῖα τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ νὰ βεβαιῶται ἂν δεόντως ἐκτελῶνται οἱ νόμοι καὶ τὰ Β. διατάγματα, εὐχαρίστως παρεδέχθη τὴν αὔξησιν ταύτην. Ὀφείλει ὅμως νὰ παρατηρήσῃ ὅτι μέχρι τοῦδε τὸ μέτρον τοῦτο δὲν ἀπέβη τελεσφόρον, καὶ ἀρκεῖ πρὸς ἀπόδειξιν τούτου ν' ἀναφέρωμεν τὸ μικρότερον, τοὐτέστι τὴν κατάστασιν τῶν περισσοτέρων διοικητικῶν γραφείων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Ὁ εἰσερχόμενος εἰς ταῦτα δι' ὑποθέσεις αὐτοῦ πολίτης ἀντὶ νὰ ἴδῃ γραφεῖόν τι δημόσιον λιτῶς μὲν κεκοσμημένον, ἀλλ' ὁπωσοῦν μὲ μικράν τινα ἀξιοπρέπειαν, ὁποία

ἁρμόζει εἰς δημόσιον γραφεῖον, δὲν ἀπαντᾷ ἐνίοτε οὔτε γραφικὰς τραπέζας, οὔτ' ἕδρας, οὔτε αὐτὰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὅμως κατ' ἔτος χορηγεῖται ποσόν τι διὰ τοιαῦτα ἔξοδα. Ἡ ἐπιτήρησις ὅθεν τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας οὐχὶ μόνον ἐπὶ τῆς τοιαύτης καταστάσεως, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἐκτελέσεως τῶν νόμων τῆς ἐνεργουμένης ὑπὸ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν πρέπει νὰ ἦναι δραστηρία καὶ ἀποτελεσματική. Πέποιθε δὲ ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι ὁ Κ. ὑπουργὸς, ἔχων ἤδη τὰ μέσα ἀρκοῦντα πρὸς ἐξάσκησιν τῆς τοιαύτης ἐπιτηρήσεως θέλει ἐπιστήσει ὅλην αὐτοῦ τὴν προσοχὴν εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο.

ΚΕΦ. Β'. *Διοίκησις ἐπαρχιῶν.*

Ἄρθρ. 2 καὶ 4 Μισθοὶ προσωπικοῦ τῶν ἐπαρχείων καὶ ἔξοδα ὑπηρεσίας αὐτῶν.

Ἐντῷ ὑπὸ ἐξέτασιν προϋπολογισμῷ ἐμπεριλαμβάνεται ἡ δαπάνη τῶν τριῶν ἐπαρχείων Ἄργους, Μεγαλοπόλεως καὶ Μεσσήνης. Τὰ ἐπαρχεῖα ταῦτα ὑπαρξάσι παραδόξους περιπετείας· σήμερον καταργοῦνται, αὔριον ἀναζῶσι. Ἡ κατάργησις δὲ καὶ ἀδιάκοπος σύστασις αὐτῶν δύναται νὰ ἔχῃ οὐσιώδη ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν συμφερόντων καὶ τῶν ὑποθέσεων τῶν διοικουμένων· διὰ τοῦτο φρονοῦμεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις εὑρισκομένη εἰς ἁρμοδιωτέραν ἡμῶν θέσιν νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἀνάγκην ἢ μὴ τῆς ὑπάρξεως τῶν προκειμένων ἐπαρχείων, πρέπει ν' ἀποφασίσῃ ὁριστικῶς ἢ τὴν κατάργησιν ἢ τὴν διατήρησιν αὐτῶν· καὶ οὕτω νὰ καταπαύσῃ πᾶσα εἰς τὸ μέλλον δυσχέρεια καὶ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων.

ΚΕΦ. Ε'. *Δημοσία οἰκονομία.*

Ἄρθρ. 2. *Γεωργικὸν σχολεῖον ἐν Τύρνθι.*

Περὶ τοῦ σχολείου τούτου καὶ τῆς βελτιώσεως αὐτοῦ ἐλέχθησαν τοσαῦτα ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ βήματος, ἐνηργήθησαν δὲ ἃς τὸ ὁμολογήσωμεν κατὰ καιροὺς καὶ ὑπὸ τῶν ὑπουργείων διάφορα μέτρα, ὥστε σήμερον ἤθελε θεωρηθῆ περιττὸς πᾶς περὶ τούτου λόγος· ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν, ὅτι καὶ λόγοι καὶ ἔργα ἀπέβησαν ἄνευ ἀποτελέσματος, καὶ τὸ προκείμενον σχολεῖον δύναταί τις νὰ εἴπῃ οὐδεμίαν ἔφερεν ὠφέλειαν εἰς τὸν τόπον. Καὶ ὅμως, ἂν ἡ Ἑλλὰς ἔχῃ ἀνάγκην τινός, ἡ ἀνάγκη αὕτη κοινῶς ὁμολογεῖται, ὅτι ὑφίσταται διὰ τὴν γεωργίαν της. Ὁ λόγος, ἐννοεῖται, δὲν εἶναι περὶ τελειοποιήσεως αὐτῆς· ὁ λόγος εἶναι ἁπλῶς περὶ τῆς διαδόσεως γεωργικῶν γνώσεων δυναμένων

νὰ μᾶς ἀποσύρωσιν ἀπὸ τῆς νηπιότητος, εἰς ἣν διακείμεθα ὡς πρὸς τὰς γνώσεις ταύτας. Ἡ διάδοσις δὲ καὶ ἐπέκτασις τοιούτων γνώσεων, πρέπει νὰ τὸ εἴπωμεν εἰλικρινῶς, δὲν εἶναι ἔργον μόνον κυβερνητικόν· καὶ ἀπόδειξιν ἔχομεν πολλὰ μὲν τῆς Εὐρώπης ἔθνη, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὴν Ἀγγλίαν· εἰς τὸν τόπον τοῦτον, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ γεωργία καὶ μάλιστα ἡ κτηνοτροφία θεωρεῖται ἡ πρωτίστη τοῦ κόσμου κατ' ἐπιστήμους ἐκθέσεις οὐδὲν γεωργικῶν σχολεῖων ὑπάρχει διὰ δαπάνης καὶ ἐπιτηρήσεως τῆς Κυβερνήσεως συντηρούμενον. Ἐκεῖ ὁ συνεταιρισμὸς καὶ ἡ ἀτομικὴ προσπάθεια ἐπέφερον τὸ καταπληκτικὸν φαινόμενον, ὅπερ παρατηροῦμεν. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅμως, ὅπου δυστυχῶς εἰσέτι τὸ πνεῦμα τοῦ συνεταιρισμοῦ δὲν ὑπάρχει καὶ ἐσυνειθίσαμεν ν' ἀναμένωμεν τὰ πάντα ἀπὸ τὴν κυβερνητικὴν κυβέρνησιν, πρέπει ἡ διάδοσις τῶν τοιούτων γνώσεων νὰ ἦναι σπουδαῖον ἔργον τῆς Κυβερνήσεως. Ἀποδειχθέντος ὑπὸ τῆς πείρας ὅτι τὸ γεωργικὸν ἐν Τίρυνθι σχολεῖον οὐδαμίαν παράγει ὠφέλειαν, φρονοῦμεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις καλῶς θέλει πράξει προβαίνουσα εἰς τὴν διάλυσίν του. Ἀλλὰ διαλύουσα τοῦτο πρέπει νὰ μὴ ἀφήσῃ τὸν τόπον ἄνευ μέσου, δυναμένου νὰ διδάξῃ αὐτὸν πρακτικάς τινας γνώσεις τῆς γεωργίας. Δὲν θέλομεν δὲ διστάσει προτείνοντες τὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος σύστασιν εἰς τινας εὐφόρους τῆς ἐπικρατείας χώρας πρακτικῶν σχολείων, ὁμοίων τῶν παρὰ τοῖς Γάλλοις fermes-écoles. Ἐκεῖ ἡ καλλιέργεια γίνεται ὑπὸ δοκίμων ἐργατῶν, εἵτινες ἐνῷ ἀμείβονται διὰ τὴν ἐργασίαν των διδάσκονται συνάμα καὶ πρακτικὸν τῆς γεωργίας μάθημα. Καὶ ἡ μὲν καλλιέργεια ἀποβλέπει ὅλως τὸν ἰδιοκτήτην ἢ ἐκμισθωτήν, ἡ δὲ ἐπικράτεια πληρώνει τὴν δαπάνην διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν διδασκάλων καὶ τὴν ἀμοιβὴν τῶν δοκίμων μαθητῶν. Παρ' ἡμῖν δὲ ὁ ὀργανισμὸς οὗτος δύναται νὰ τροποποιηθῇ ἐν μέρει. Ἐν ἐλλείψει ἰδιοκτήτων γαιῶν, εἰς τὰς ὁποίας δύσκολον εἶναι νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ μέτρον τοῦτο τῆς πρακτικῆς διδασκαλίας, ἡ Κυβέρνησις δύναται ν' ἀφιερώσῃ μέρος πρακτικῶν γαιῶν καὶ ἐπ' αὐτῶν νὰ ἐφαρμώσῃ τὸ σύστημα τῶν Γαλλικῶν fermes-écoles.

Ἐννοεῖτε δέ, Κύριοι, ὅτι τρόπος τοιοῦτος, πρακτικῆς διδασκαλίας τῆς γεωργίας δύναται νὰ ἐπεκτείνῃ καθ' ὅλας τὰς ἐπαρχίας γνώσεις τελειοτέρας γεωργίας. Ἡ τοιαύτη δὲ διδασκαλία θέλει εἶσθαι πρακτικῶς ὠφελιμωτέρα τῆς τοῦ ἀγροτικοῦ λογιστικοῦ, ὅπερ διδάσκεται ἐν Τίρυνθι. Ἠθελήσαμεν ἐν τῷ καταστήματι ἐκείνῳ νὰ συγκεντρώσωμεν καὶ τὴν θεωρητικὴν καὶ τὴν πρακτικὴν διδασκαλίαν τῆς γεωργίας· ἀλλὰ δὲν ἐλάβαμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ θεωρία τῆς γεωργίας δύναται νὰ συμπε-

ριλάβῃ τὸ μεγαλείτερον μέρος τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων. Πρὸς διδασκαλίαν δὲ τῆς θεωρητικῆς γεωργίας ἠδύνατο νὰ συσταθῇ ἐν τῇ πρωτευούσῃ σχολεῖον, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο ὑπὸ τὴν ἄμεσον τῆς Κυβερνήσεως ἐπιβλεψιν νὰ ἐπιφέρῃ καρποὺς ὠφελιμωτέρους καὶ ἠδύνατο νὰ συντηρηθῇ δι' ὀλίγων μέσων. Γνωρίζομεν ὅτι εἰς τὰς παρατηρήσεις ταύτας θέλουσι προταθῇ δύο λόγοι ἰσχυροφανεῖς, ἀλλ' ὄχι καὶ ἰσχυροί· 1) ἡ ἔλλειψις εἰδικῶν ἀνθρώπων· 2) ἡ ἔλλειψις οἰκονομικῶν μέσων. Τὸ πρῶτον συνομολογοῦμεν, ἀλλὰ φρονοῦμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ καλέσῃ ὀλίγους πρακτικοὺς γεωργοὺς εἰς οὓς ν' ἀναθέσῃ τὴν διεύθυνσιν τῶν σχολείων τούτων, ὡς ἔπραξε, καλέσασα ἐκ Γαλλίας τοιοῦτον διὰ τὸ ἐν Τίρυνθι σχολεῖον· εἰς πρὸς τὸ δεύτερον φρονοῦμεν ὅτι δαπάνη μικρὰ προστιθεμένη εἰς τὸ ἐκ δραχ. 38,000 δαπανώμενον κατ' ἔτος ποσὸν διὰ τὸ ἐν Τίρυνθι σχολεῖον δύναται δεόντως νὰ ἐπαρκέσῃ. Τὰς σκέψεις μας ταύτας θέλει ἐκτιμήσει ἡ Βουλὴ καὶ ἂν τὰς ἐγκρίνῃ θέλει εὐαρεστηθῇ νὰ τὰς συστήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἄρθρον 3. *Σχολεῖον τῶν τεχνῶν.*

Ὀλίγα ἔχομεν νὰ εἴπωμεν περὶ τούτου. Ἡ μεγαλειτέρα ἐκ τοῦ σχολείου τούτου ὠφέλεια προσδοκᾶται, ὅταν πραγματοποιηθῇ ἡ ἵδρυσις τοῦ Στουρναρείου σχολείου καὶ ἡ γενομένη ἤδη διὰ τὸ προκείμενον σχολεῖον δαπάνη συγχωνευθῇ εἰς τὴν πρὸς συντήρησιν τῆς αὐτῆς σχολῆς ἀπαιτουμένην.

ΚΕΦΑΛ. Γ'. *Δημόσιαι οἰκοδομαί.*

Ἀπὸ τοῦ 1855 ἔτους ἐγγεγραμμένη τὸ σχέδιον τοῦ Βουλευτηρίου καὶ ἐγκριθὲν ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν τῶν Σωμάτων, ἀκολούθως δ' ἐχορηγήθη ἡ ἀναγκαία πίστωσις πρὸς ἀνέγερσιν τούτου. Μὲ λύπην αὐτῆς ὅμως παρατηρεῖ ἡ ἐπιτροπή, ὅτι οὐδὲν μέχρι τοῦδε ἐγένετο. Ἡ οἰκοδομὴ δὲ αὕτη εἶναι ἐπὶ τοσοῦτον κατεπείγουσα, ἐφ' ὅσον τὸ Πανεπιστήμιον, εἰς τὸ ὁποῖον σήμερον συνεδριάζουσι τὰ Βουλευτικὰ Σώματα, δὲν δύναται ἐπὶ πολὺ νὰ χρησιμεύσῃ διὰ συνεδριάσεις, παρεκτρεπόμενον τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν ἀνηγέρθη διὰ συνδρομῆς τῶν ἁπανταχοῦ Ἑλλήνων. Παραλείπομεν δὲ νὰ προσθέσωμεν τὰς δυσχερείας, τὰς ὁποίας εἰς τὰς ἐργασίας των ἀπαντῶσι καθ' ἑκάστην τὰ Βουλευτικὰ Σώματα ἕνεκα τοῦ ἀκαταλλήλου τόπου, εἰς ὃν συνέρχονται. Συνίστησιν ὅθεν ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ταχυτάτην τοῦ ἔργου ἔναρξιν.

ΚΕΦΑΛ. Ζ'. *Ὀδοποιΐα.*

Μετὰ πολλῆς χαρᾶς παρετήρησεν ἡ ἐπιτροπή, ὅτι εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἐξέλειπεν ἡ φειδώ, ἡ συνεχῶς ἀπαντωμένη ἐν προϋπολογισμοῖς προηγουμένων ἐτῶν πρὸς κατασκευὴν δημοσίων ἔργων. Ἐν τῷ προκειμένῳ προϋπολογισμῷ ὁρίζεται ποσὸν 365,000 δραχ. ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ, 100,000 μὲν πρὸς ἐπισκευὴν καὶ βελτίωσιν διαφόρων ὁδῶν καὶ γεφυρῶν τοῦ Κράτους, 265,000 δὲ πρὸς κατασκευὴν νέων γεφυρῶν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν τεχνικῶν ἐργασιῶν τῶν δημοτίων ὁδῶν. Ἡ Βουλή, Κύριοι, ἔδειξε πάντοτε τὴν πλέον ἀξιεπαινον μέριμναν ὑπὲρ τῶν δημοσίων ἔργων καὶ μάλιστα τῶν συντεινόντων πρὸς διευκόλυνσιν τῆς συγκοινωνίας καὶ ἀσμένως ἐπεψήφισε πᾶσαν πίστωσιν αἰτηθεῖσαν πρὸς τὸν κοινωφελῆ τοῦτον σκοπόν. Δι' ειδικοῦ νόμου τῆς 10 Ἰουνίου 1857 ἐχορηγήθη πίστωσις δραχ. 300,000 πρὸς ἐκτέλεσιν τεχνικῶν ἐργασιῶν διαφόρων ὁδῶν χαρακτηρισθεισῶν ὡς ἐθνικῶν· καὶ ὅμως ἡ Βουλὴ διατελεῖ εἰς παντελῆ ἄγνοιαν τῶν γενομένων, ἐνῷ τὸ ἄρθρ. 99 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου ὁρίζει ῥητῶς «διὰ πᾶσαν δημοσίαν δαπάνην κατασκευὴν ὁδοῦ, γεφύρας, διώρυγος, καταστημάτων καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων, ἥτις δὲν ἀπεπερατώθη ἐντὸς τοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἐνεκρίθη νὰ γείνῃ, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς Βουλὰς ἰδιαιτέρα ἔκθεσις, φανερόνουσα τὴν κατάστασιν τῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς γενομένης δαπάνης.» Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι οὐδέποτε ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ λογιστικοῦ νόμου ἐξετελέσθη ἡ διάταξις αὕτη· ἀλλ' ἀφοῦ ῥητῶς ἐν τῷ νόμῳ ὑπάρχει, ἀναγκαῖον εἶναι νὰ μὴ παραμεληταὶ· ὀφείλομεν δὲ νὰ ὑπομνήσωμεν ἐνταῦθα καὶ τὴν τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ αὐτοῦ νόμου διάταξιν, καθ' ἣν πᾶσα αἴτησις περὶ πρώτης πιστώσεως δι' ἔξοδα κατασκευῆς ὁδοῦ, διώρυγος, γεφύρας, λιμένος, δημοσίου καταστήματος, ἢ ἄλλου ὁποιουδήποτε δημοσίου ἔργου ὑπερβαίνουσα τὰς 3000 δραχ. πρέπει νὰ συνοδεύηται μὲ τακτικὸν ὑπολογισμὸν τῆς ὁλικῆς δαπάνης. Ἡ διεύθυνσις τῶν δημοσίων ἔργων ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἀξία, κύριοι, νὰ ἐπισύρῃ ὅλην τὴν Κ. ὑπουργαῦ τῶν ἐσωτερικῶν τὴν μέριμναν. Ἀνεφάνη, Κύριοι, εὐτυχὴς τάσις ἐν τῷ τόπῳ εἰς διαφόρους δήμους πρὸς κατασκευὴν πολλῶν δημοτικῶν ἔργων καὶ μόλα ταῦτα ἡ τάσις αὕτη ἀπαντᾷ προσκόμματα πολλὰ ἕνεκα ἐλλείψεως μηχανικῶν· διὰ τοῦτο, Κύριοι, ἡ ἐπιτροπὴ ὑμῶν παρετήρησε μετ' εὐχαριστήσεως, ὅτι ἐν τῷ προκειμένῳ προϋπολογισμῷ προσετέθη ποσὸν δρ. 24,000 ἵνα ἀποσταλῶσιν

εἰς τὴν Εὐρώπην ὑπότροφοι τῆς Κυβερνήσεως καὶ τελειοποιηθῶσιν εἰς τὴν γεφυροποιΐαν καὶ τὴν ἀρχιτεκτονικήν.

ΚΕΦΑΛ. Θ'. *Βοήθειαι.*

Ἄρθρ. 1. Γενικαί.

Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἔπρεπε νὰ συμπεριληφθῇ ποσὸν δραχμῶν 6000 διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τῆς προκυμαίας τῆς Νάξου δυνάμει τοῦ ἀπὸ 8 Σεπτεμβρίου 1856 νόμου. Τοῦτο δὲ τὸ ποσὸν δὲν συμπεριελήφθη, ὡς φαίνεται, κατὰ παραδρομήν. Ἀκμάζουσα δὲ ἀφ' ἑαυτὴν ἡ ἐπιτροπὴ ἐκ τῆς χορηγουμένης τῷ δήμῳ Βανίτσης βοηθείας δρ. 25,000 συνίστησιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἄλλων πτωχῶν δήμων τὴν βοήθειαν, οἵτινες ἕνεκα τῆς ἐνδείας των ἐπικαλεσθησαν τοῦ δημοσίου τὴν συνδρομήν, ὡς π. χ. ὁ δῆμος Ἀραχωβίτης, ἐπιθυμῶν νὰ ἀνεγείρῃ Ἑλληνικὸν σχολεῖον καὶ μὴ ἔχων ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέσα ἐπικαλέσθη τὴν μικρὰν τῆς Κυβερνήσεως βοήθειαν.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ.

ΚΕΦΑΛ. Β'. *Κλῆρος.*

Ἡ μειοψηφία παρατηρεῖ, ὅτι τὸ ἄρθρ. 4. πρέπει νὰ διαιρεθῇ εἰς ἄρθρα 3. ὡς ἦτο καὶ πρότερον.

ΚΕΦΑΛ. Γ'. *Ἀνωτέρα Ἐκπαίδευσις.*

Ἄρθρ. 1. Προσωπικὸν Πανεπιστημίου.

Διὰ τοῦ προκειμένου προϋπολογισμοῦ προστίθενται ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τρεῖς νέαι ἕδραι 1) Τῆς Θεολογίας, 2) τῆς Ἑλληνικῆς Φιλολογίας, 3) Συγκριτικῆς Φιλολογίας· ὡς πρὸς τὴν τῆς Θεολογίας, ἡ ἐπιτροπὴ σας παραδέχομένη τὴν αἰτουμένην δαπάνην ἐκφράζει μόνον τὴν εὐχὴν, ἵνα ἴδῃ τὸ ταχύτερον συμπληρουμένην τὴν ἕδραν, ἥτις ἔμεινε κενὴ ἕνεκα τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Κ. Κλεώπα· διότι ἡ διδασκαλία τῆς Θεολογίας βεβαίως χωλαίνει, ἐνὸς μόνου καθηγητοῦ διδάσκοντος καὶ τοι τούτου διακρινομένου διὰ τὴν ἐξοχον παιδειαν καὶ τὸν ἀκάματον ζῆλον αὐτοῦ. Τὴν σύστασιν καὶ ἑτέρας ἕδρας τῆς Ἑλληνικῆς Φιλολογίας θεωρεῖ ἀναγκαιοτάτην ἡ ἐπιτροπὴ, οὐχὶ μόνον διότι, ὡς ἀναφέρει ἡ ὑπουργικὴ ἔκθεσις, ὁ ἔνδοξος διδάσκαλος τοῦ Γένους Ἀσωπιος πρέπει ν' ἀνακουφισθῇ ἀπὸ τῆς καθημερινῆς διδασκαλίας, ἀλλὰ καὶ διότι τὰς ὑπαρχούσας δύω ἕδρας τῆς Ἑλληνικῆς Φιλολογίας θεωρεῖ ἀναπαρκεῖς ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς

ἐντελῆ διδασκαλίαν αὐτῆς. Ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Πανεπιστημίῳ ἡ διδασκαλία τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων πρέπει νὰ κατέχῃ τὴν πρώτην θέσιν. Ἂς μὴ λησμονήσωμεν, Κύριοι, ὅτι ἡ θρησκεία καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ὑπῆρξαν τὰ ἀκράδαντα θεμέλια, ἐπὶ τῶν ὁποίων διετηρήθη ἡ ἐθνικότης ἡμῶν κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας. Ἂς ὁμολογήσωμεν δὲ λυπηρὰν ἀλήθειαν, ὅτι μέχρι τοῦδε δὲν ἐπεστήσαμεν ὅσην ἔπρεπε νὰ συγκεντρώσωμεν φροντίδα περὶ τῆς διδασκαλίας τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Καὶ διὰ νὰ πράξωμεν ἤδη ὅ,τι δὲν ἐπράξαμεν πρὸ καιροῦ, πρέπει νὰ ἀρχήσωμεν τελειοποιοῦντες, ὅσον δυνάμεθα, τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἑλληνικῆς Φιλολογίας ἐν τῷ ἀνωτάτῳ ἐκπαιδευτηρίῳ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἑλληνικὴ δὲ Φιλολογία περιλαμβάνει ἐκτεταμένον στάδιον σπουδῆς, ὥστε καὶ αἱ τρεῖς ἕδραι, φρονοῦμεν, δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς τὴν τελείαν αὐτῆς διδασκαλίαν. Ἐντεῦθεν ὁρμωμένη ἡ ἐπιτροπὴ ὑμῶν προτείνει ὥστε καὶ ἡ τρίτη νέα ἕδρα τῆς συγκριτικῆς Φιλολογίας νὰ προσδιορισθῇ ὡς ἕδρα ἰδία τῆς Ἱστορίας τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ ἐπὶ τῷ ὅρῳ τούτῳ προτείνει ὑμῖν τὴν παραδοχὴν τῆς αἰτουμένης διὰ τὴν τρίτην ἕδραν δαπάνης. Δὲν θεωροῦμεν ἐν γένει ἀνωφελῆ τὴν συγκριτικὴν σπουδὴν τῶν γλωσσῶν καὶ τῆς Φιλολογίας τῶν Εὐρωπαίων· ἀλλὰ πιστεύομεν ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου στερούμεθα ἄλλων ἑδρῶν ἀναγκαιοτέρων γνώσεων, ἡ σύστασις τοιαύτης ἕδρας ἤθελε θεωρηθῇ ἁπλῆ πολυτέλεια. Ἐπὶ πολὺν δὲ καιρὸν θέλει μείνει κενὴ ἡ ἕδρα αὕτη, διότι ὀλίγοι τῶν καθ' ἡμᾶς λογίων ἠσχολήθησαν περὶ τὰς τοιαύτας μελέτας. Προστιθεμένων δὲ δύω ἑδρῶν Ἑλληνικῆς Φιλολογίας, θέλει καταστῇ τελειότερος καὶ ὁ τοῦ φιλολογικοῦ φροντιστηρίου ὀργανισμός. Καταστρέφοντες τὸν λόγον ὀφείλομεν νὰ συζήσωμεν τὴν ταχεῖαν προσαγωγὴν τοῦ καταστατικοῦ νόμου τοῦ Πανεπιστημίου. Εἶναι καιρὸς πλέον τὸ ἀνώτατον τοῦτο ἐκπαιδευτήριον νὰ ἔχῃ τὸν θεμελιωδῆ ὀργανισμόν του, ἐν ᾧ νὰ ὁρισθῶσι καὶ αἱ σχέσεις αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐπικράτειαν καὶ ὁ χρόνος τῆς διδασκαλίας καὶ ἡ περὶ ταύτην ἀκρίβεια, καὶ ὁ τρόπος τοῦ διορισμοῦ τῶν καθηγητῶν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν αὐτῷ ἑδρῶν κτλ. Οἱ διέποντες τὸ Πανεπιστήμιον νόμοι κατεδείχθησαν ἀνεπαρκεῖς καὶ διὰ τοῦτο πρὸ πολλῶν χρόνων σπουδαία γίνεται μελέτη περὶ νέου αὐτοῦ ὀργανισμοῦ.

Ἄρθρ. 12. Προσωπικὸν Γυμνασίων.

Ὅ,τι περὶ Πανεπιστημίου ἐλέχθη ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰ Γυμνάσια. Ὁ διέπων αὐτά τε καὶ τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα νόμος

ἀφοῦ καιρὸν πολὺν ἔμεινεν εἰς ἀχρηστίαν, πρό τινων ἐτῶν ἤρχισεν ἐν μέρει νὰ ἐφαρμόζηται. Ἀλλὰ καὶ ὁ νόμος οὗτος κατεδείχθη ἀτελὴς καὶ ἀπόδειξις εἶναι, ὅτι δὲν ἐπραγματοποιήθησαν ὅλαι αὐτοῦ αἱ διατάξεις. Ἀνάγκη λοιπὸν ὁρίστηται καὶ νέου περὶ γυμνασίων καὶ Ἑλληνικῶν σχολείων νόμου.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ.

Κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου ἐλήφθη πρὸς εὐκολίαν τῆς ἐπιτηρήσεως αὐτοῦ ἐν τοῖς νομοθετικοῖς σώμασι τὸ μέτρον τῆς συγχωνεύσεως διαφόρων κεφαλαίων καὶ ἀντὶ 22 τοιούτων, ὅσα εἶχεν ὁ τοῦ 1858 προϋπολογισμός, ὁ προκείμενος ἔχει 12 μόνον· ὅτι συγχώνευσίς τις ἠδύνατο νὰ γείνῃ πρὸς ἀπορρυγὴν τῶν μονοτόνων ὀνομαστικῶν κλήσεων, τοῦτο ἐστὶν ἀληθές· ἀλλ' εἰς τὴν συγχώνευσιν ταύτην ἔπρεπε νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὁ κανὼν τοῦ ἄρθρ. 24 τοῦ λογιστικοῦ νόμου, τουτέστι τὸ ὁμοειδὲς τῆς ὑπηρεσίας· ἀλλὰ δυστυχῶς τοῦτο δὲν ἐτηρήθη καὶ ἐν παραδείγματι ἀναφέρομεν τὸ κεφάλ. 10. ὅπερ περιέχει τὸν μισθὸν ἀγγέλων, ἀπομάχων καὶ πυροσβεστῶν. Προβαίνοντες δὲ θέλομεν καταδείξει ὁποίας δὲν ἐγκρίνομεν συγχωνεύσεις.

ΚΕΦΑΛ. 3. *Ὁπλισμὸς κτλ.*

Τὸ κεφάλαιον τοῦτο διηρημένον συνεχωνεύθη εἰς ἓν· λογικώτερον φαίνεται ἡ ἀποτέλεσις δύω κεφαλαίων, τοῦ μὲν συγκειμένου ἀπὸ τὸν ἱματισμὸν καὶ τὴν ἀποσκευήν, τοῦ δὲ ἀπὸ τὸν ὁπλισμόν.

ΚΕΦΑΛ. Ἰ. *Ἱππωνεία κτλ.*

Ὡς παρατηρεῖτε ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν τὸ Ἱπποφορβεῖον εἶναι ἐλπὶς νὰ δίδῃ κατ' ἔτος ἔσοδον οὐχὶ εὐκαταφρόνητον. Τὸ ἔσοδον τοῦτο, ὡς καὶ πᾶν τοιοῦτον πρέπει νὰ λαμβάνῃ τὸν οἰκεῖον τόπον καταχωρούμενον ἐν τῷ γενικῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους. Ἡ ἀρχὴ αὕτη πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐν γένει ὡς πρὸς ὅλα τὰ ἔσοδα, τὰ ὁποῖα παραθαρρύνονται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν· οὕτω π. χ. παρατηρεῖτε εἰς τὸ Κερ. Δ'. ἄρθρ. 1. ἀγορὰ ἵππων, ὅτι ὑπολογίζεται ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ προϋπολογισμοῦ (ὅρα σελ. αὐτοῦ 143 ποσὸν δρ. 10500· κάτωθεν δὲ ἀφαιρεῖται ποσὸν 2500 εἰσπραχθησόμενον ἀπὸ τὴν ἐκποίησιν τῶν ἀνικάνων ἵππων. Τὸ ἔσοδον τοῦτο ἔπρεπε νὰ καταχωρηθῇ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐσόδων.

ΚΕΦ. Ε. *Στρατωνισμὸς κτλ.*

Ἄρθρ. 4. Νέαι οἰκοδομαί.

Γίνεται ἐνταῦθα ἡ παρατήρησις, ὅτι ὁ στρατωνισμὸς ἔπρεπε ν' ἀποτελέσῃ ἴδιον κεφάλαιον κεχωρισμένον ἀπὸ τῶν Στρατιωτικῶν κτιρίων, μεθ' ὧν δὲν ἔχει τί ὁμοιότες. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν νέαν οἰκοδομὴν τῆς . . . . . ὑπομιμνήσκομεν τὴν ἀνωτέρω ἐκτεθεῖσαν παρατήρησιν περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρ. 24 τοῦ λογιστικοῦ νόμου.

ΚΕΦ. 7. *Στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσις καὶ γραφικὰ ἔξοδα.*

Τὸ κεφάλαιον τοῦτο δύναται ν' ἀποτελέσῃ δύω ἴδια κεφάλαια, καθόσον ἡ Στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσις καὶ τὰ ἔξοδα τῶν γραφείων οὐδὲν ὁμοιότες πρὸς ἄλληλα ἔχουσι. Τὰ γραφικὰ ἔξοδα ἠδύναντο νὰ καταχωρηθῶσιν εἰς τὰ οἰκεῖα σώματα καὶ καταστήματα· καὶ οὕτω νὰ ἐκλείψῃ ἐντελῶς ἴδιον κεφάλαιον περιέχον ταῦτα.

ΚΕΦ. 8. *Ὁδοιπορίαι, μετακομίσεις κτλ.*

Εἰς τὸ φύλλον λεπτομερείας τοῦ Κεφαλαίου τούτου παρατηρεῖτε, ὅτι εἰς τὰς μετακομίσεις καὶ ὁδοιπορίας τοῦ στρατοῦ καταχωρεῖται ποσὸν δραχ. 3600 δι' ἐνοικιον ἁμάξης τοῦ ὑπουργείου. Ἡ ἁπλῆ μόνον ἀναγνωσις πείθει ἕκαστον, ὅτι ὁ οἰκεῖος τόπος τοῦ ποσοῦ τούτου δὲν εἶναι ἐνταῦθα· ἡ θέσις του ἀνήκει εἰς τὰς δαπάνας τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

ΚΕΦ. 10. *Μισθὸς ἀργίας Ἀπομάχων καὶ Πυροσβεστῶν.*

Ἀρχόμενοι τοῦ λόγου παρετηρήσαμεν τὸ ἄτοπον τῆς συγχωνεύσεως τῶν κεφαλαίων τούτων. Ἀνάγκη ἐπομένως νὰ διαχωρισθῶσιν εἰς δύω κεφάλαια.

ΚΕΦ. 11. *Χωροφυλακή.*

Ὑπὸ ἓν κεφάλαιον ἄνευ οὐδενὸς ἄρθρου καταχωροῦνται ἐν συνόλῳ αἱ διὰ τὴν χωροφυλακὴν δαπάναι ἐκ δραχμῶν 949,335: 40 0/0, αἱ δαπάναι δὲ αὗται εἰσὶ φύσεως πολλαπλῆς·

1) Μισθὸς, 2) Τροφαὶ, 3) Νομὴ, 4) Ὁπλισμὸς, 5 Στρατωνισμὸς ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ φύλλῳ τῆς λεπτομερείας τοῦ κεφαλαίου τούτου. Αἱ δαπάναι δὲ αὗται ἀποτελοῦσιν ἴδια ἄρθρα διὰ τὸν λοιπὸν στρατὸν, καὶ μόνον διὰ τὴν χωροφυλακὴν παρουσιάζεται ἡ ἐξαίρεσις αὕτη· τοῦτο δὲ οὐδόλως εἶναι σύμφωνον πρὸς τὴν εἰδικότητα τῶν πιστώσεων, τὴν καθιερουμένην ὑπὸ τοῦ λογιστικοῦ νόμου. Διὰ τοῦτο ἡ Ἐπιτροπὴ προτείνει τὸ Κεφάλαιον 11 *Χωροφυλακὴ* νὰ διαιρεθῇ εἰς τὰ ἑξῆς ἄρθρα·

Ἄρθρ. 1.	Μισθὸς	δραχ.	897,470:40
» 2.	Τροφαὶ	»	13,140:
» 3.	Νομὴ	»	60,225:
» 4.	Ὁπλισμὸς	»	2,000:
» 5.	Στρατωνισμὸς	»	26,500:
		»	949,335:40

ΚΕΦ. 12. *Κεκλεισμέναι χρήσεις.*

Εἰς τὸ φύλλον λεπτομερείας τοῦ κεφαλαίου τούτου φαίνονται ὡς ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων τὰ δύω ταῦτα ποσά· 1) Δραχ. 7650 διὰ χορήγησιν ποτίμου ὕδατος εἰς τὰ στρατιωτικὰ καταστήματα κατὰ τὰ ἔτη 1857 καὶ 1858 ὀφειλόμεναι τῷ Δήμῳ Ἀθηναίων.

2) Δραχ. 5040 διὰ μισθοδοσίαν τοῦ διοργανιστοῦ τοῦ Ἱπποφορβείου κατὰ τὸ 1858, μὴ συμπεριληφθεῖσαν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τούτῳ. Ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν ἡ Ἐπιτροπὴ οὐδεμίαν ἔχει νὰ φέρῃ παρατήρησιν, διότι εἶναι δίκαιον νὰ πληρωθῇ εἰς τὸν Δῆμον Ἀθηνῶν τὸ χορηγούμενον ὕδωρ διὰ τὰ στρατιωτικὰ καταστήματα· τὸ δεύτερον ποσὸν στηρίζεται ἐπὶ νόμου καὶ εἶναι ἀναπόδεκτον ἀμφισβητήσεως. Ἀλλὰ ὡς πρὸς τὸν τύπον, καὶ ἡ τήρησις τῶν τύπων εἶναι πολλάκις οὐσιωδεστάτη, ἡ Ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι τὰ ποσὰ ταῦτα δὲν ἠδύναντο νὰ περιληφθῶσιν εἰς τὰς *κεκλεισμένας χρήσεις*.

Τρέχοντι ὁ λογιστικὸς νόμος ὁρίζει ὥστε ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον νὰ καταχωρίζωνται δαπάναι πρὸς πληρωμὴν χρέους ἀποχρώντως ἀποδεδειγμένου κλεισμένης τινὸς χρήσεως.

Τὰ ἐνδιαλαμβάναμενα ταῦτα ποσὰ δὲν ἠδύναντο ἐπομένως νὰ καταχωρηθῶσιν ἐν τοῖς ἐξόδοις κεκλεισμένων χρήσεων, ἀλλὰ πρέπει νὰ ζητηθῶσι περὶ τούτων ἀναπληρωματικαὶ πιστώσεις.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ.

Ὅ,τι ἀνωτέρω παρετηρήθη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν περὶ συγχωνεύσεως Κεφαλαίων, τοῦτο παρατηρεῖται καὶ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τούτῳ. Ἀντὶ 17 τοιούτων, ὅσα περιέχει ὁ τοῦ 1858 προϋπολογισμὸς, ὁ παρὼν περιέχει μόνον 5.

Οὐδεμίαν ἔχοντες νὰ ἐπιφέρωμεν παρατήρησιν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου, περιοριζόμεθα νὰ προτείνωμεν διάφορον τῶν Κεφαλαίων κατάταξιν, ἣν θεωροῦμεν καλλιτέραν διὰ τὴν κανονικωτέραν τοῦ προϋπολογισμοῦ σύνταξιν, καὶ συμφωνοτέραν πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ λογιστικοῦ νόμου.

ΚΕΦ. 1. Ἄρθρ. ά. *Μισθὸς ἀξιωματικῶν.*

Ἡ Ἐπιτροπὴ ὁρονεῖ, ὅτι εἶναι καλὸν νὰ διατηρηθῇ ἡ ἐπικρατοῦσα μέχρι τοῦδε τάξις τῆς διαιρέσεως τοῦ μισθοῦ τῆς ἐνεργείας καὶ τῆς ἀργίας· ἑπομένως τὸ ἄρθρ. 1 πρέπει νὰ διαχωρισθῇ εἰς δύω ἄρθρα.

Ἄρθρ. 1. Μισθὸς ἐνεργείας ἀξιωματικῶν.
» 2. Μισθὸς ἀργίας.

ΚΕΦ. 3. *Ὑλικόν.*

Τὸ Κεφάλαιον τοῦτο πρέπει νὰ διαιρεθῇ εἰς δύω· οὕτω·

ΚΕΦ. 3. *Ὑλικόν.*

Ἄρθρ. 1.	Ὑλικὸν ἐπισκευῆς τῶν πλοίων . . .	147,000
» 2.	Ἀγορὰ καὶ συντήρησις ὅπλων	8,000
» 3.	Πολεμοφόδια	15,000
» 4.	Γαιάνθρακες	100,000

ΚΕΦ. 4. *Ναυπηγία.*

Ἄρθρ. 1.	Ὑλικὸν	575,000
» 2.	Ἡμερομίσθια	12,000

ΚΕΦ. 5. *Ἔξοδα διάφορα.*

Τὸ κεφάλαιον τοῦτο, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν κατάταξιν τῆς Ἐπιτροπῆς γίνεται Κεφάλ. 6 πρέπει νὰ διαιρεθῇ εἰς τὰ ἑξῆς κεφάλαια, καθόσον περιλαμβάνει ἑπτὰ εἰδῶν δαπάνας οὐδόλως ὁμοφυεῖς.

ΚΕΦ. 6.	*Ἔξοδα ναυτιλίας*	7022:59
» 7.	*Ἐκπαίδευσις*	27030:
» 8.	*Γραφικὰ ἔξοδα*	16080:
» 9.	*Ὑδροπορικὰ*	9800:
» 10.	*Ἔξοδα ναυαγίων*	3000:
» 11.	*Συντήρησις φάρων καὶ φανῶν*	18060:
» 12.	*Κλεισμέναι χρήσεις*	7290.

Τὰ νομοσχέδια περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως **1859** δὲν παρουσιάζουσιν ὕλην παρατηρήσεων. Τὸ

περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 αὐτοῦ παρουσιάζει καινοτομίαν τινά. Κατὰ τὴν διάταξιν τούτου, ἐὰν ἄνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας δὲν ἐξαρκέσωσι διὰ τὰ ἔξοδα τῆς χρήσεως **1859** αἱ διὰ τοῦ νόμου περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων αὐτοῦ χορηγούμεναι πιστώσεις, ἐπιτρέπεται νὰ δοθῶσι διὰ Βασ. διατάγματος ἐν ἐκτάκτῳ συνόδῳ τῶν Βουλῶν ἀναπληρωματικαὶ πιστώσεις ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἐπί τινων ἄρθρων διαφόρων ὑπουργείων, τὰ ὁποῖα ἀριθμοῦνται ἐν τῷ νόμῳ. Μεταξὺ τῶν ἄρθρων τούτων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου κατατάσσεται ἤδη κατὰ πρῶτον καὶ τὸ ἔξοδον περιοδείας πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν Ταμιῶν. Τὴν καινοτομίαν ταύτην, οὐδόλως ἐπὶ καταφανοῦς ἀνάγκης στηριζομένην, δὲν παραδέχεται ἡ ἐπιτροπὴ, καὶ διὰ τοῦτο προτείνει νὰ μὴ συμπεριληφθῇ μεταξὺ τῶν ἄρθρων, δι' ἃ ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων διὰ Β. διατάγματος. Εἶναι περιττὸν νὰ παρατηρήσωμεν ἐνταῦθα, ὅτι ἡ Βουλὴ καὶ ἄλλοτε ἐφάνη φειδωλὴ περὶ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ χορηγουμένου διὰ τοῦ ἄρθρου 3 δικαιώματος.

Ἀθῆναι, τῇ 27 Μαρτίου 1858.

Ἡ ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους
Ἐπιτροπὴ

Δ. Καλλιφρονᾶς,	Χ. Θεοχαράπουλος,
Σταῦρος Βλάχος,	Γ. Διαμάντης,
Σ. Α. Βαρότσης,	Ἰω. Ζάρκος,
Κ. Π. Πλατύς,	Α. Ν. Πετμεζᾶς.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Θ. Α. Ζαΐμης.»

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως, τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου οἴνου Θήρας, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ,

Οἱ γραμματεῖς
Γ. Διαμάντης
Κ. Πονηρόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Μ'.

Τῇ 31 Μαρτίου 1858.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Εἰπόντος τοῦ προέδρου, ὅτι ἔλαβε παρὰ τοῦ Κ. Κασδόνη ἐκτεταμένον ἱστορικὸν ὑπόμνημα περὶ τῆς καταστάσεως τῶν λειβαδίων, καὶ ὅτι ἀναγγέλλει τοῦτο εἰς τὴν Βουλήν, ἵνα λάβωσι γνῶσιν τοῦ περιεχομένου ὅσοι τῶν βουλευτῶν ἐπιθυμοῦσιν· ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο νὰ τυπωθῇ ἡ ἔκθεσις, ἂν εἰσαχθῇ ὁ περὶ τῶν λειβαδίων νόμος.

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις, ὅτι εἰς Λίγιον ὑπῆρχε δημόσιόν τι κτῆμα στρεμμάτων, τὸ ὁποῖον ἐνοικιάσθη τὸ 1843 ἐπὶ δεκαετίαν πρὸς 18.000 δραχμὰς ἐτησίως ἄνευ ἄλλης ὑποχρεώσεως τοῦ δημοσίου. Ἀλλὰ τὸ 1840 ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, διὰ τὸν λόγον ὅτι καθυστέρουν οἱ ἐνοικιασταὶ μέρος τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ, ἀφῄρεσεν ἀπ' αὐτῶν τὸ κτῆμα καὶ τὸ ἐκαλλιέργει ἐπὶ δύω ἢ τρία ἔτη διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἀκολούθως δὲ ἀπεφάσισε τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐνοικιάσῃ πάλιν τὸ κτῆμα μονοιτῶς διὰ ρίν κατὰ σειρὰν ἔτη. Ἐπὶ τέλους δὲ τὸ 1853 παρημελήθησαν τὰ στρέμματα ταῦτα καὶ ἔμειναν εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ τυχόντος. Κατὰ συνέπειαν διάφοροι ἰδιῶται ἔλαβον τὰ ἄκρα τοῦ κτήματος τούτου, καὶ συλλαβόντες τὴν ἰδέαν νὰ ἀφιερισθῶσιν αὐτά, ἀπεφάσισαν νὰ τὰ μεταβάλωσιν εἰς ἀγρούς. Ἔκτοτε ἀγνοοῦμεν τί γίνεται τὸ σημαντικὸν τοῦτο κτῆμα τοῦ δημοσίου, ἀλλ' εἰς τὰς ἐφημερίδας λέγονται πολλά, ὅτι ἄλλα μὲν στρέμματα κατέχονται κλ., ἄλλα ὅτι ἐδαθησαν ἀπέναντι κριτικῶν γραμματίων κτλ. τὰ ὁποῖα αὐτὸς δὲν δύναται νὰ πιστεύσῃ. Ἀλλ' εἶναι καλὸν νὰ πληροφορηθῇ τὸ Σῶμα τί ἔγινε τὸ κτῆμα τοῦτο, ἂν δηλαδὴ κατεστράφη, ἂν ἐγένετο σπορὰ ἐπ' αὐτοῦ ἢ ποίαν ἔλαβε τύχην. Ἵνα λάβῃ λοιπὸν ἡ Βουλὴ ἀκριβῆ τινα ἰδέαν, πρέπει νὰ προσαγάγῃ ὁ ὑπουργός, α.) τὰ ἔγγραφα τῆς διακοπῆς ἐνοικιάσεως τοῦ κτήματος, β.) τὰ τῆς καταργήσεως τῆς ἐνοικιάσεως ταύτης, καὶ γ.) τὰ πρωτόκολλα τῶν μονοετῶν δημοπρασιῶν, ἵνα δυνηθῇ ἡ Βουλὴ νὰ λάβῃ δι' αὐτῶν γνῶσιν περὶ τῆς δημοσίου ταύτης περιουσίας.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ἂν καὶ ἠδύνατο νὰ δώσῃ ἀμέσως τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, ἐπιθυμῶν ὅμως νὰ ἦναι αἱ πληροφορίαι τοῦ προϊόντων τῶν ἐν τῷ ὑπουργείῳ ὑπαρχόντων ἐγγράφων δὲν θέλει νὰ περιορισθῇ εἰς ἁπλοῦς λόγους, καθ' ὅσον ὑπῆρξαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου συκοφαντίαι ἀνθρώπων προθύμων νὰ χαλκεύωσι ταύτας ἀναλόγως τῶν συμφερόντων των. Τὰ ἔγγραφα λοιπὸν τὰ μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ κτήματος λαβόντα χώραν, τὰ ἔχει εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ

δύναται νὰ τὰ προσαγάγῃ ἐντὸς τῆς αὔριον, τὰ δὲ τῶν δημοπρασιῶν πρακτικά, ἂν ὑπάρχωσι καὶ αὐτά, θέλει ἐπίσης τὰ φέρει. Παύων παρατηρεῖ ὅτι τὰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου λεγόμενα εἶναι συκοφαντίαι ἀνθρώπων, οἵτινες διὰ τοιούτων καὶ ἄλλων μέσων κατεβρόχθισαν καὶ καταβροχθίζουσιν ἐκεῖνα τὰ μέρη, καὶ εἰσέτι δὲν κατωρθώθη νὰ ἀνακαλύψωμεν τὰς καταπατήσεις αὐτῶν.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἐπειδὴ ὁ ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι καταβροχθίζοντες τὴν ἐθνικὴν περιουσίαν, συνομολογεῖ καὶ αὐτὸς ὅτι πολλαχοῦ τοῦ Κράτους καταβροχθίζεται δυστυχῶς ἡ τοῦ δημοσίου περιουσία. Πῶς ὅμως, ἐν ᾧ τὸ ὑπουργεῖον γνωρίζει πολλὰς τοιαύτας καταβροχθίσεις, δὲν ἐρρύντισε διὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων νὰ ἀνακαλύψῃ αὐτάς; Γνωστὸν εἶναι ὅτι δυνάμει νόμου χορηγοῦνται 5 τοῖς 0/0 εἰς τοὺς ἀνακαλύπτοντας γαίας ἐθνικὰς ὑπὸ ἰδιωτῶν καταπατουμένας. Ἐν τούτοις ἡ ἐφημερὶς Ἀρκαδία ῥητῶς ἀναφέρει, ὅτι πολίτης τις πρὸ χρόνων ἔκαμε τοιαύτας προτάσεις εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὑποσχόμενος τὴν ἀνακάλυψιν διαφόρων γαιῶν ἐθνικῶν, καὶ ὅμως δὲν εἰσηκούσθη μὲ προφανῆ ζημίαν τοῦ δημοσίου.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἐπὶ τοῦ περιστατικοῦ τούτου καὶ πρὸ ἡμερῶν ἐρωτηθείς, εἶπεν εἰς τὴν Βουλήν, ὅτι διεύθυνε τὴν ἀναφορὰν τοῦ πολίτου εἰς τὰς ἁρμοδίας οἰκονομικὰς ἀρχάς, διατάξας νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ θέλει λάβει τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενον δικαίωμά του· ἀλλ' ὁ προαγορεύσας βουλευτής, ἀπὸν τότε, ἔφερεν ἐκ νέου τὸ ζήτημα.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Σύνοδον ἀπηγορεύθη διὰ νόμου ἡ ἐξόρυξις τῆς σμύριδος ἐπὶ ἓν ἔτος, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ εἰσαχθῇ νομοσχέδιον περὶ ἐξορύξεως τοῦ ὀρυκτοῦ μέχρι τοῦ προσεχοῦς Ἰουνίου. Ἄλλως, νὰ εἶναι ἐλευθέρα ἡ ἐξόρυξις. Ἐπειδὴ δὲ ἡ διάρκεια τοῦ ἀπαγορευτικοῦ νόμου λήγει κατὰ τὸ τέλος παύου καὶ παρεσχέθη συναμα ἡ τῆς Συνόδου λῆξις, καλὸν εἶναι νὰ λάβῃ ὁ ὑπουργὸς ἐν καιρῷ τὴν δέουσαν πρόνοιαν.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι γνωρίζει τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ καὶ δὲν διέφυγε τῆς μνήμης του ὅ,τι ἠθέλησε νὰ τῷ ὑπομνήσῃ ὁ ἀγορεύσας· ἀνηγγέλθη ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τοῦ ΖΞΕ'. νόμου περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου ἐκ τῆς Θήρας οἴνου. Γενομένης δὲ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Δ. Πετιμε-

ζᾶν καὶ Π. Κανελόπουλον, συνήχθη, κατὰ τὸ ᾧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 76.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ φόρου ἐπὶ τοῦ οἴνου Θήρας, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος . . . . N	Γ. Βελῆς . . . . .
Δημήτριος Ὀρεινός . . .	Γ. Σιρπᾶνος . . . . . N
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . . N	Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . N
Πέτρος Καμπάνης	Λύσανδρος Βιλαέτης . . .
Νικόλαος Π. Καΐρης . .	Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . .
Ἀντών. Καμπάνης . . . . N	Σόλων Κρεστενίτης . . . N
Δημήτριος Τσόκρης . . .	Δημήτριος Ἀθανασίου . . . N
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . N	Γεώργιος Διαμάντης . . N
Νικόλαος Ἰατρός . . . . N	Ν. Βαρβαρῆγος . . . . N
Γεώργιος Σκοῦφος	Α. Δεκιγάλας . . . . . N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . . N	Ἰω. Δορεντσιάδης . . . . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . N
Σταῦρος Βλάχος . . . . N	Α. Ν. Πετιμεζᾶς . . . . N
Ἠλίας Καραγιάννης . . .	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . N
Σωτήριος Στράτος . . . N	Ἠλίας Παπαδαῖος . . . . N
Δημήτριος Νάκος	Γεώργιος Περωτής . . . .
Φίλων Φίλωνος . . . . N	Ἰωάννης Ζάρκος . . . . . N
Θεόδωρος Γριβᾶς	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .
Νικόλαος Τσέλιος . . . . N	Α. Κοντόσταυλος . . . . N
Π. Ταναρίας . . . . N	Βελισάριος Νικολαΐδης . . N
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . N	Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N
Θ. Τσαννετάκης . . . . N	Κωνστ. Πλαπούτας . . . .
Γεώργιος Κονδύλης . . N	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . N
Α. Παπαθανασίου	Πέτρος Δελιγιάννης . . . .
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .	Ἀνδρέας Σοφιανός . . . .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . N	Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N
Σταμάτιος Μήτσας	Ἀνδρέας Νοταρᾶς . . . .
Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . N	Εὐθ. Κανελόπουλος . . . N
Γ. Ι. Γιολδάσης	Γ. Πανοπριφτόπουλος . . .
Ν. Α. Γρανίτσας	Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . .

Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .	Νικόλαος Μοσχούλας . . .
Νικόλαος Ματθαίου	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . .
Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν. Παπουρίδης . . . . .
Σ. Κυπανίτσας	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . .
Ἰω. Βαλασόπουλος	Κωνσταντίνος Βλάμης . . N
Ν. Λεώπουλος . . . . . N	Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . . .
Γ. Π. Γιατράκος . . . . N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .
Λουκᾶς Στεφάνου	Π. Πατρινός . . . . .
Ἰω. Παπαλουκόπουλος . . N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . N	Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου . . .
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης . . .	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . N	Ἠλίας Καράπαυλος . . . N
Β. Π. Δημητρακόπουλος . .	Τ. Μπάστας . . . . .
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος .	Ἰω. Σκαβέντσος . . . . . N
Α. Μαυροειδὴς	Γ. Νικολάου . . . . . N
Α. Τσάκας . . . . . N	Μιχαὴλ Σολωμὸς . . . . N
Γ. Κεφάλας . . . . . N	Κωνστ. Πλατύς . . . . .
Κ. Κουρκουμέλης . . . . N	Γεώργιος Ναύτης . . . . N
Γ. Γουλιελμῆς . . . . . N	Ἀν. Ῥενουάρτος . . . . . N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος . N	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . N
Παναγιώτης Παπατσώνης . .	Παναγιώτης Ψάθης . . . .
Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . N	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . N
Ἰω. Προβελέγιος . . . . N	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . N
Ἰω. Ταταράκης . . . . N	Κυριάκος Πονηρόπουλος . N
Σ. Βαράτσης . . . . . N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . N
Χ. Σουμαρίπας	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . . N
Δ. Δημητρακόπουλος . . .	Δημήτριος Στάϊκος . . N
Μ. Μιχαλόπουλος . . . . N	Βασίλειος Κριεζῆς . . . .
Α. Παπαδημητριάδης . . .	Κυριάκος Δουζίνας . . . N
Ν. Καναδὸς	Δημήτριος Βουδούρης . . . N
Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N	Παντολέων Κουντουριώτης . .
Γεώργιος Ἰατρός	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς . . .
Γεώργιος Μαδεμογωσίτης .	Πέτρος Χ. Πέτρου . . .
Λουκᾶς Καλογερόπουλος . . N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . N
Νικόλαος Πιεράκος . . . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Γρηγόριος Πατριαρχέας . .	Σ. Σκουμπουρδὴς . . . .
Στ. Καπετανάκης . . . N	Αὐγερινὸς Ἀδέρωφ . . . N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .	Νικόλαος Β. Βουδούρης . .
Χ. Χριστόπουλος	Α. Μάντσαρης . . . . . N
Π. Κανελόπουλος . . . . N	

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 1 καὶ μοναδικοῦ ἄρθρου λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις ὅτι, ἂν καὶ ὁ προκείμενος νόμος δὲν φέρεται σήμερον, ἀλλ' εἶναι, οὕτως εἰπεῖν, παράτασις τῆς φορολογίας, ζητηθεῖσα ὑπὸ τοῦ δήμου, ὑπάρχει ὅμως ἀδικία τις ἐν τῷ νόμῳ, δι' ἣν διάζεται νὰ λάβῃ τὸν λόγον. Ἡ ἐπαρχία Θήρας σύγκειται ἀπὸ 4 δήμους, κατὰ δὲ τὴν γενομένην τὸ 1854 σιτοδείαν ἠγόρασαν ἐπὶ πιστώσει σῖτον ἐμπόρου τινὸς Γάλλου, καὶ οἱ μὲν ἄλλοι δῆμοι ἐπλήρωσαν τὴν ἀναλογίαν αὐτῶν, μόνος δὲ ὁ δῆμος Θήρας ἔμεινεν ὀφειλέτης. Ἤδη δέ, ἵνα πληρώσῃ καὶ ὁ δῆμος οὗτος τὴν ἀναλογίαν του, ἐπιβάλλεται φόρος καὶ ἐπὶ τοὺς λοιποὺς τρεῖς δήμους, χωρὶς κἂν οὐδ' αἴτησις νὰ γίνῃ παρὰ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τῶν δήμων τούτων. Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς φορολογίας εἶναι πάντῃ νέον, καὶ δὲν ἐννοεῖ πῶς δύναται εἰς δῆμος νὰ περιλαμβάνῃ εἰς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν τοὺς ἄλλους δήμους, ἐνῷ δὲν δύναται νὰ γίνῃ τοῦτο ἢ ὅταν ὑπάρχῃ ἀνάγκη τις ἐπαρχιακὴ καὶ συναποφασίσωσιν ὅλα τὰ δημοτικὰ συμβούλια. Ἀλλ' ἐνταῦθα ἐν ᾧ ἡ ὑποχρέωσις ἀφορᾷ μόνον τὸν δῆμον Θήρας, ὁ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ οἴνου φόρος ἐπιβαρύνει ἀδίκως τοὺς ἄλλους δημότας καὶ προσβάλλεται οὕτω τὸ ἀνεξάρτητον παντὸς δήμου. Ἀφ' οὗ λοιπὸν διὰ τῆς πρώτης παραδοχῆς τοῦ νόμου περιεπέσαμεν εἰς ἓν λάθος, δὲν ἔπεται, ὅτι πρέπει νὰ τὸ διαιωνίσωμεν ἐν πίσματι τοῦ δικαίου, ἐν πίσματι τῶν ἄλλων δήμων, διότι δὲν εἶναι βέβαια καλὸν νὰ γίνωσιν αὔριον τὰ αὐτὰ καὶ εἰς ἄλλους δήμους. Διὸ προτείνει νὰ τροποποιηθῇ ἡ τοῦ νόμου παράτασις *διὰ μόνον τὸν δῆμον Θήρας* καὶ νὰ μὴν ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν οἱ λοιποὶ δῆμοι.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν τὸ 1854 σιτοδείαν ὑπέφερεν ἐξ αὐτῆς καὶ ἡ νῆσος Θήρα, διὸ προσελθόντες οἱ κάτοικοι εἰς πλοῖον ξένης σημαίας, ἔλαβον τὸ ἐν αὐτῷ ὑπάρχον φορτίον σίτου. Καὶ τὰ μὲν δημοτικὰ συμβούλια τῶν τριῶν ἄλλων δήμων συνῆνεσαν εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ σίτου, ὁ δὲ δῆμος Οἴας εἶπεν, ὅτι δὲν εὑρίσκεται εἰς ἀνάγκην. Ἐπομένως ἦτον κατά τι ἄδικον νὰ ὑποβληθῇ καὶ ὁ δῆμος οὗτος εἰς τὴν τοῦ σίτου πληρωμήν. Ἐκ τούτου δὲ καὶ ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἐν τῇ Γερουσίᾳ ἐγένετο κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νόμου πολὺς λόγος, καὶ πρῶτος αὐτὸς ὑπεστήριξεν ὅτι ὁ δῆμος Οἴας δὲν πρέπει νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν, ἀλλ' εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην ἀντέταξαν ὅτι καὶ ὁ δῆμος Οἴας ὠφελήθη ἐκ τῆς γενομένης ἀγορᾶς τοῦ σίτου,

ἐπειδή, ἐὰν ὁ σῖτος δὲν ἐλαμβάνετο, ἤθελεν ὑποφέρει καὶ ὁ δῆμος Οἴας, καθ' ὅσον ὁ παρὰ αὐτῷ ὑπάρχων σῖτος ἤθελεν ὑπερτιμηθῆ. Ὁ λόγος οὗτος ἐρρέθη καὶ εἰς τὰ δύω νομοθετικὰ σώματα καὶ κατὰ συνέπειαν ἐψηφίσθη ὁ νόμος. Ἔκτοτε δ' ἐπληρώθησαν μέχρι τοῦδε 75,000 δραχμῶν καὶ δὲν λείπονται ἔτι ἡ 5—6000. Ὕστερον λοιπὸν ἀπὸ τόσας σοβαρὰς συζητήσεις, αἵτινες ἐγένοντο ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ὁ ὑπουργὸς ὤφειλε νὰ σεβασθῇ τὴν ἀπόφασιν τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, καὶ νὰ βαδίσῃ σύμφωνα μὲ τὸν ἐψηφισθέντα νόμον. Καὶ ἂν μὲν ἐσχεδιάζετο κατὰ πρῶτον ἤδη ὁ νόμος, ἠδύνατο ἴσως νὰ γίνῃ διάφορος· ἐπειδὴ ὅμως καὶ ποσότης μικρὰ ἔτι ὑπολείπεται καὶ ἡ ἀναλογία τῶν δήμων εἶναι ἐλαχίστη, θεωρεῖ πρέπον νὰ γίνῃ δεκτὸν ὡς ἔχει τὸ νομοσχέδιον, ἀφοῦ μάλιστα δὲν εἶναι ἡ παράτασις τοῦ ὑπαρχόντος νόμου.

Ἐξέθηκεν εἷς τῶν βουλευτῶν Θήρας, ὅτι κατὰ τὴν σιτοδείαν τοῦ 1854 ἓν πλοῖον ἐμπορικὸν διῆλθεν ἐκ Θήρας μὲ φορτίον σίτου ἀνήκοντος εἰς ἔμπορον Γάλλον, ὁ δὲ λαὸς προσελθὼν εἰς τὸν ἔπαρχον, ἐζήτησε νὰ ληφθῇ ὁ σῖτος ὡς πολὺ ἀναγκαῖος εἰς τὴν ὑπάρχουσαν ἔλλειψιν. Κατὰ συνέπειαν ὁ ἔπαρχος ἐκάλεσε τὰ δημοτικὰ συμβούλια τῶν 4 δήμων, καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἀπεφήναντο νὰ ληφθῇ ὁ σῖτος, τὸ δὲ τοῦ δήμου Οἴας εἶπεν, ὅτι οὐ μόνον ἔχει σῖτον, ἀλλὰ δύναται νὰ φέρῃ καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς δήμους, ἐκτὸς ἂν ὁ τοῦ ἀνωτέρω πλοίου ἀγορασθῇ ἐπὶ ταῖς συμφωνίαις, ἃς ὑπέδειξεν. Οὕτως ἔμειναν σύμφωνοι οἱ τρεῖς δῆμοι νὰ κρατήσωσιτὸν σῖτον, ὃ ἐξετίμησεν ἡ ἐπὶ τούτῳ συγκροτηθεῖσα ἐπιτροπή. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι δῆμοι ἐπλήρωσαν τὴν ἀναλογίαν των, μόνος δὲ ὁ δῆμος Θήρας καθυστερεῖ. Κατόπιν ὁ ἔμπορος τοῦ σίτου Κ. Ῥέγγιος ἐλθὼν μετὰ τοῦ γεν. προξένου τῆς Γαλλίας, ἀντὶ τῶν 9 δραχμῶν τὸ κοιλὸν ἐζήτησε 1 1|2 ἔτι δραχμήν, εἰπὼν ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐπωλεῖτο ὁ σῖτος ἐν Γαλλίᾳ περισσότερον. Καὶ οἱ μὲν δῆμοι Καλλίστης καὶ Ἐμπορίου ἐπλήρωσαν τὴν αὔξησιν ταύτην, ὁ δὲ τῆς Θήρας ἔδωκε γραμμάτιον. Διὰ τί λοιπὸν οἱ δῆμοι οὗτοι νὰ πληρώσωσιν ἤδη ἀντὶ τοῦ δήμου Θήρας; Δὲν εἶναι δίκαιον τοῦτο. Διὸ προτείνει νὰ τεθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ, ὅτι μόνον οἱ ἀπὸ τὸν λιμένα Θήρας ἐξαγόμενοι οἶνοι θέλουν πληρώνει τέλος ἐξαγωγῆς.

Μετά τινας δὲ ἄλλας παρατηρήσεις ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς προπολογίας γενομένας, ἐξέθηκέ τις, ὅτι ὁ νόμος περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τῶν οἴνων Θήρας ἐσυζητήθη πέρυσι, καὶ ἡ Βουλὴ γνωρίζει ὅτι τρεῖς δῆμοι συνῆνεσαν κατὰ τὸ 1854 εἰς τὴν

τοῦ σίτου ἀγοράν. καὶ μόνον εἷς δῆμος δὲν εἶχε συναινέσει εἰς τοῦτο. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι δῆμοι ἐπλήρωσαν τὴν ὀφειλήν αὐτῶν, μόνος δὲ ὁ τῆς Θήρας δὲν ἐπλήρωσεν. Ἐνθυμεῖται δὲ ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νόμου ἐκείνου καὶ αὐτὸς καὶ ἄλλοι παρετήρησαν, ὅτι ὁ μὴ λαβὼν σῖτον δῆμος δὲν εἶναι ὑπόχρεως νὰ πληρώσῃ· ἀλλὰ τοῖς ἀντέταξαν τότε ὅτι ἡ ἐκ τοῦ ἀγορασθέντος φορτίου γενομένη αὔξησις τοῦ σίτου συνέτεινεν ὥστε νὰ μὴν ὑπερτιμηθῶσιν οἱ σῖτοι καὶ νὰ ὠφεληθῶσιν ἐκ τούτου πάντες οἱ δῆμοι. Ἀκολούθως ὑπεστηρίχθη παρ' αὐτοῦ καὶ ἄλλων, ὅτι δὲν πρέπει τοὐλάχιστον νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς πληρωμὴν οἱ ἐκπληρώσαντες τὰς ὑποχρεώσεις των δῆμοι, ἀλλ' ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν αὐτὴν δι' ὅλους τοὺς δήμους ὑποχρέωσιν. Σήμερον ἐπομένως δὲν πρόκειται νὰ ἀναγνωρίσωμεν τίς δῆμος εἶναι ὀφειλέτης, διότι ὁ νόμος ἀναγνωρίζει ὅλους τοὺς δήμους, ἀλλὰ νὰ παραδεχθῶμεν ἢ ὄχι τὴν ζητουμένην διὰ τοῦ νομοσχεδίου παράτασιν, καὶ εἰς τοῦτο πρέπει νὰ περιορισθῇ ἡ Βουλή.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα πρῶτον ἐπὶ τῆς τροπολογίας τῶν βουλευτῶν Ἑρμιονίδος καὶ Θήρας, καθ' ἣν προτείνεται ὅτι μόνον οἱ ἀπὸ τὸν λιμένα Θήρας ἐξαγόμενοι οἶνοι θέλουν πληρόνει τέλος ἐξαγωγῆς, δὲν παρεδέχθη τὴν τροπολογίαν μὴ ἀναστᾶσα. Ἀκολούθως δ' ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας, συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου διὰ ψήφων 75 κατὰ 3, ἔχον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου 1856 ΤΞΕ'. νόμου, παρατείνεται ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς τοῦ πρὸς τὸν ἐν Μασσαλίᾳ ἔμπορον Κύριον Ρέγγιον χρέους τοῦ δήμου Θήρας.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ

τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἓξ ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τοῦ οἴνου Θήρας νόμου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Γ. Σερπάνος	Ν
Δημήτριος Ὀρεινός		Σ. Χ. Στερανόπουλος	Ν
Ἀντώνιος Πενιζέλος	Ν	Λύσανδρος Βιλαέτης	
Π. Καμπάνης		Ἀνδρέας Αὐγερινός	
Γ. Καΐρης	Ν	Σόλων Κρεστενίτης	Ν
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν
Δημήτριος Τσόκρης		Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Ν. Βαρβαρῆγος	Ο
Νικόλας Ἰατρός	Ν	Α. Δεκιγάλας	Ν
Γεώργιος Σκοῦρος		Ἰω. Λορεντσένδης	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Λεων. Ν. Πετμεζᾶς	Ν
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Ἠλίας Καραγιάννης		Ἠλίας Παππαδάκις	
Σωτήριος Στράτος	Ν	Γεώργιος Πετρωτής	
Δημήτριος Νάκος		Ἰωάννης Ζάρκος	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Θεόδωρος Γριβᾶς		Α. Κοντόσταυλος	Ν
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν
Π. Ταναρίας	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Κωνστ. Πλαπούτας	
Θ. Τσανετάκης	Ν	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	Ν
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	
Α. Παπαθανασίου		Ἀνδρέας Σοφιανός	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Σταμάτιος Μήτσας		Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Ζέρβας	Ο	Γ. Πανοπιρτόπουλος	
Γ. Γιολδάσης		Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	
Ν. Γρανίτσας		Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Γ. Βελῆς	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	Ν

Ν. Χ. Παναγιώτου	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . .
Σ. Κοπανίτσας	Ν. Πανουριᾶς . . . . .
Ἰω. Βαλασόπουλος	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . Ν
Ν. Λεώπουλος . . . . . Ν	Κωνσταντίνος Βλάμης . . Ν
Γ. Π. Γιατράκος . . . . Ν	Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . .
Λουκᾶς Στεράνου	Περικλῆς Καλαμογδάρτης .
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . Ν	Π. Πατρινός . . . . .
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . Ν
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης . . .	Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου . . Ν
Γ. Ν. Ρεβελιώτης . . . Ν	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . . Ο
Β. Π. Δημητρακόπουλος . .	Ἠλίας Καράπαυλος . . .
Ἀναγνώστης Δεϊόπουλος . .	Γεώργιος Μπάστας . . .
Α. Μαυροειδὴς	Ἰω. Σκαβέντζος . . . . . Ν
Α. Τσάκας . . . . . Ν	Γ. Νικολάου . . . . . Ν
Γ. Κερκλας . . . . Ν	Μιχαὴλ Σολωμὸς . . . . Ν
Κ. Κουρκουμέλης . . . Ν	Κωνστ. Πλατύς. . . . .
Γ. Γυλιμὴς . . . . . Ν	Γεώργιος Ναύτης . . . . Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος Ν	Ἀν. Γενουάρδος . . . . . Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης . .	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . . Ν	Παναγιώτης Ψάθης . . . .
Ἰω. Προβελέγιος . . . . Ν	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . Ν
Ἰω. Ταταράκης . . . . . Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος . .
Σ. Βαρότσης . . . . . Ν	Κυριάκος Πυνηρόπουλος . . Ν
Χ. Σουμαρίπας	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . Ν
Δ. Δημητρακόπουλος . . .	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . Ν
Μ. Μιχαλόπουλος . . . . Ν	Δημήτριος Στάϊκος . . . .
Α. Παπαδημητριάδης . .	Βασίλειος Κριεζῆς . . . Ν
Ν. Καναβὸς	Κυριάκος Δουζίνας . . . Ν
Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . Ν	Δημήτριος Βουδούρης . . Ν
Γεώργιος Ἰατρός	Παντολέων Κουντουριώτης .
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . .	Σταυράκιος Γ. Δακός . . . Ν
Λουκᾶς Καλογερόπουλος . Ν	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . .
Νικόλαος Πιερράκος . . .	Καλαμιάρας Ἰσουκαλᾶς .
Γρηγόριος Πατριαρχέας . .	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης .
Στ. Καπετανάκης . . . Ν	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . Ν
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης .	Αὐγερινὸς Ἀ. Ἐρωφ . . . . Ν
Χ. Χριστόπουλος	Νικόλαος Β. Μπουδούρης .
Π. Κανελλόπουλος . . . Ν	Α. Μάντζαρης . . . . . Ν
Νικόλαος Μοσχούλας . . . Ν	

Προτελῶν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσιν

καὶ νομοσχέδιον περὶ ἐλαττώσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ αὐξήσεως τῶν μισθῶν· ἔχουσι δ' ὡς ἑρεξῆς·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ὁ μισθὸς τοῦ προσωπικοῦ τῶν δικαστηρίων, ὃν ἔτυξεν ὁ περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτῶν νόμος, ἠλαττώθη μὲν ὡς πρὸς τοὺς ἀνωτέρους δικαστικοὺς ὑπαλλήλους ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου 1848 νόμου, ἔμεινε δὲ μέχρι τοῦ νῦν ἀμεταβλητος ὡς πρὸς τοὺς λοιποὺς, ἐν ᾧ ὡς ἐκ τῆς μονίμου καταστάσης ὑπερτιμήσεως τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων ὁμολογεῖται παρὰ πάντων ὅτι δὲν ἐκπροσωπεῖ νῦν οὔτε τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας, ἣν ἐξεπροσώπει πρὸ εἰκοσιτεσσάρων ἐτῶν, ὅτε κατὰ πρῶτον ὡρίσθη.

Μὴ λησμονήσωμεν δὲ, ὅτι τὸ ἔργον τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων εἶναι τὸ μᾶλλον ἀκανθῶδες καὶ πολύμοχθον, διότι τῆς νέας νομοθεσίας ἡ ὀρθὴ ἑρμηνεία, καὶ τοῦ ἀστυκοῦ ἡμῶν νόμου ἡ ὁπωσοῦν ἀκριβὴς γνῶσις ἀπαιτοῦσιν, οὐ μόνον μακρὰν, δαπανηρὰν καὶ ἐργώδη προπαίδευσιν, ἀλλὰ καὶ ἀδιάλειπτον μελέτην τῆς ἐπιστήμης τοῦ δικαίου. Ἐν τούτοις διὰ τὸν ἀνωτέρω λόγον τῆς μεγάλης τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων ὑπερτιμήσεως ὁ δικαστικὸς σύλλογος, ὅστις παλαίων πρὸς τὰς δυσκολίας ταύτας, ἠγωνίσθη μετὰ μεγάλης αὐταπαρνήσεως τὸν κάλλιστον ὑπὲρ τοῦ δικαίου ἀγῶνα καὶ ἠναγκασε καὶ αὐτοὺς τοὺς μᾶλλον ἀμελίζοντας ἐπικρατίας τῶν παρ' ἡμῖν πραγμάτων νὰ ὁμολογήσωσιν, ὅτι ὁ τύπος τῆς ἐν Ἑλλάδι ἀπονεμητικῆς δικαιοσύνης εἶναι τὸ ἀψευδέστερον τεκμήριον τῆς ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ προόδου τοῦ πολιτισμοῦ· ὁ δικαστικὸς λειτουργὸς παρ' ἡμῖν σύλλογος παλαίει τὴν σήμερον πρὸς φοβερὸν ἐχθρὸν, τὴν ἀνέρκτησιν τῶν πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ ἀπολύτως ἀναγκαίων. Ἐκ τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων κακῶν, ἅτινα δύναται ἡ γένεσις ἢ τοιαύτη τῶν λειτουργῶν τοῦ δικαίου ἀμηχανία, ἀκούομαι ν' ἀναφέρω δύο τινὰ βεβαιούμενα ὑπὸ τῶν πραγμάτων καὶ ἀπειλοῦντα τό τε ἐνεστὼς καὶ τὸ μέλλον τοῦ συλλόγου τούτου.

Πρῶτον ἡ ἀνάκλησις τοῦ δικαστικοῦ ἐπαγγέλματος ἀπαιτεῖ, μάλιστα διὰ τὸ παρ' ἡμῖν ἀτελὲς τῶν βοηθημάτων, ἀφοσίωσιν ἀποκλειστικὴν εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο· ἀλλ' ἐν τούτοις πολλοὶ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἀναγκάζονται, ἵνα μὴ ὑποκύψωσιν ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἀνάγκης, νὰ ἐνασχολῶνται καὶ εἰς ἄλλα φιλολογικὰ, διδασκαλικὰ καὶ παρόμοια ἔργα, ποριζόμενοι ἐξ αὐτῶν μικρὰν ἀλλ' ἀπαραίτητον αὐτοῖς προσθήκην εἰς τὴν εὐτελῆ δικαστικὴν ἀντιμισθίαν.

ἐντεῦθεν πολλὰ προκύπτουσι προσκόμματα εἰς τὴν ταχεῖαν καὶ ἀκριβῆ διανομὴν τῆς δικαιοσύνης.

Παραλείπω δὲ τὰ κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν δικαστικῶν καθηκόντων ἐνδεχόμενα ἀτοπήματα ἐκ τῆς ἐναγωνίου μεριμνης τῶν δικαστῶν περὶ τὴν θεραπείαν τῶν ἀφεύκτων αὐτῶν ἀναγκῶν, τῆς ἀφαιρούσης αὐτοῖς πᾶσαν ἡσυχίαν νοὸς καὶ πᾶσαν ἠθικὴν γαλήνην.

Δεύτερον τὸ στάδιον τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας, ὅπερ εἶναι ἀλλαχοῦ ἐπίζηλον καὶ ἐπιζήτητον, τὸ μὲν διὰ τὴν τιμὴν, ἣν περιποιεῖ εἰς τοὺς λειτουργοὺς τῆς δικαιοσύνης, τὸ δὲ διὰ τὸ αὐτάρκες τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν, καὶ διὰ τοῦτο προσελκύει τὰς εὐγενεστέρας δυνάμεις τῶν ἐθνῶν, κατήντησε παρ' ἡμῖν διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους στενὴ, τεθλιμμένη καὶ ἀκανθώδης ὁδὸς, ἣν ἀποφεύγουσι πάντες οἱ νῦν ἐξερχόμενοι τῶν πανδιδακτηρίων καὶ εἰσερχόμενοι εἰς τὸν πρακτικὸν βίον, διότι τὰ λοιπὰ ἐπαγγέλματα, καὶ μάλιστα τὸ δικηγορικὸν, ἐγγυῶνται αὐτοῖς ἐν βραχεῖ χρόνῳ, ἂν ὄχι εὐπορίαν, τοὐλάχιστον ἄνεσιν. Περιττὸν εἶναι νὰ σας ἀναφέρω ὁποῖον ἔσεται ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις τὸ μέλλον τοῦ δικαστικοῦ συλλόγου.

Ἀρκοῦμαι εἰς τὰς ὀλίγας ταύτας παρατηρήσεις, ἀπευθυνόμενος πρὸς εἰδότας καὶ πείθομαι, ὅτι ἐκπληρῶ μίαν τῶν θερμοτέρων ὑμῶν εὐχῶν ὑποβάλλων κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν τὸ συνημμένον νομοσχέδιον, ὅπερ κατὰ τὸ μέτρον τῶν δυνάμεών μας σκοπεῖ νὰ θεραπεύσῃ ἐν βραχεῖ καὶ ἀλληλοδιαδόχως τὰ ὑποδειχθέντα ἀτοπήματα.

Συνεπείᾳ τῶν παρατηρήσεων τούτων τὸ νομοσχέδιον ἀποδίδει εἰς τὸν Πρόεδρον καὶ Εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοὺς τῶν Ἐφετῶν, ὧν ἀπελάμβανον δυνάμει τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων μισθόν. Προσθέτει δὲ ἀνὰ δραχμὰς ἑκατὸν κατὰ μῆνα εἰς τὸν μισθὸν τῶν Ἀρειοπαγιτῶν καὶ τοῦ Ἀντεισαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, εἰς τὸν τῶν Ἐφετῶν, τῶν παρ' αὐτοῖς Ἀντεισαγγελέων, τῶν Προέδρων καὶ τῶν Εἰσαγγελέων τῶν Πρωτοδικείων καὶ τῶν Πρωτοδικῶν· τέλος τὸν μισθὸν τῶν Γραμματέων τῶν Πρωτοδικείων ἀναβιβάζει εἰς δρ. 160 κατὰ μῆνα. Ἐπειδὴ δὲ διὰ τῆς αὐξήσεως ταύτης τῆς μισθοδοσίας ἡ κυβέρνησις δύναται βεβαίως νὰ προσδοκᾷ πλείονα αὐταπάρνησιν ἐκ μέρους τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, καὶ μᾶλλον ἀποκλειστικὴν ἀπασχόλησιν εἰς τὰ δικαστικὰ χρέη αὐτῶν, πρόσθες δὲ καὶ νὰ ἐλκυσῃ εἰς τὰς κατὰ καιρὸν κενουμένας θέσεις, ἀνωτέρας σχετικῶς δυνάμεις τῶν

ἀποχωρούντων, βαρέως ἠδυνάμεθα νὰ ἐλαττώσωμεν κατά τι τὸ ὡρισταμένον προσωπικόν, ὅθεν καὶ προτείνεται ν' ἀφαιρεθῶσιν εἰς Ἀρειοπαγίτης, δύο Ἐφέται καὶ ἑπτὰ Πρωτοδίκαι. Ἡ μισθοδοσία τούτων ἀναβαίνουσα κατὰ τὴν νέαν κλίμακα μετὰ τὴν παραίτησιν ἑνὸς Πρωτοδίκου μὴ ἀντικατασταθέντος, εἰς δραχμὰς 36,600, θέλει λοιπὸν ἐκπεσθῆ ἀπὸ τῆς ὁλικῆς αὐξήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ οὕτως ἡ πραγματικὴ αὔξησις θέλει περιορισθῆ εἰς μόνας δραχμὰς 117,000 ἀντὶ τῆς φαινομένης δραχμῶν 153,600. Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο θέλομεν φθάσει βαθμηδὸν καὶ καθ' ὅσον κενοῦνται αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος θέσεις, μὴ ἀντικαθισταμένων ἄλλων εἰς τοὺς ἐκλείποντας.

Πέποιθα ὅτι τὰς βάσεις ταύτας παραδεχομένη ἡ Βουλὴ, ἥτις σταθερῶς ἀπέδειξεν ὅτι περὶ πολλοῦ ποιεῖται τὸ ἀνεξάρτητον τοῦ δικαστικοῦ ἀξιώματος, θέλει εὐαρεστηθῆ νὰ ἐπιψηφίσῃ τὸ παρὸν νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαρτίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΟΘΩΝ κ.τ.λ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον παραγγέλλομεν τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὑποστηρίξῃ αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαρτίου 1858.

ΟΘΩΝ

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Τὸ προσωπικὸν τῶν δικαστηρίων ἐλαττοῦται ὡς ἑξῆς.

α.) Ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου θέλει ἀφαιρεθῆ ὁ διὰ τοῦ Νόμου τῆς 8 Δεκεμβρίου 1837 προστεθεὶς ἕκτος δικαστής.

β'.) Ἕκαστον δικαστήριον Ἐφετῶν θέλει ἔχει, ἐκτὸς τοῦ Προέδρου, τὸ πολὺ ἐννέα δικαστάς.

γ'.) Ὁ ἀριθμὸς τῶν Πρωτοδικῶν δὲν θέλει ὑπερβαίνει τοὺς ἑξήκοντα (60), μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν Προέδρων.

δ') Αἱ διαληφθεῖσαι ἐλαττώσεις θέλουσιν ἐνεργηθῆ βαθμηδὸν καὶ καθ' ὅσον κενοῦνται αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος θέσεις.

Ἄρθρ. 2. Ὁ ἐτήσιος μισθὸς τοῦ προσωπικοῦ τῶν δικαστηρίων προσδιορίζεται ὡς ἑφεξῆς.

Α'. Ἄρειος Πάγος.

Τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως	ἀνὰ δραχ.	7,200
Τοῦ Ἀντιπροέδρου	»	6,000
Τῶν Ἀρειοπαγιτῶν καὶ τοῦ Ἀντεισαγγελέως	»	5,400
Τοῦ Γραμματέως	»	2,400

Β'. Ἐφετεῖα.

Τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως	ἀνὰ δραχ.	6,000
Τῶν Ἐφετῶν καὶ τῶν ἀντεισαγγελέων	»	4,800
Τοῦ Γραμματέως	»	2,040

Γ'. Πρωτοδικεῖα.

Τῶν Προέδρων καὶ τῶν Εἰσαγγελέων	ἀνὰ δραχ.	4,800
Τῶν Πρωτοδικῶν καὶ τῶν Ἀντεισαγγελέων τῶν Πρωτοδικείων	»	3,600
Τῶν Γραμματέων	»	1,920.

Δαπάνη προσωπικοῦ τῶν Δικαστηρίων ἀπὸ τοῦ Προέδρου μέχρι τοῦ Γραμματέως κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἄρειος Πάγος. Κατὰ τὸν ἰσχύοντα Νόμον καὶ τὸν προϋπολογισμὸν δραχ. 48,600				
Ἄρειος Πάγος.				
Μισθὸς Προέδρου κατὰ μῆνα δρ. 600	ἐτησίως εἰς	Δραχ.	7,200
» Εἰσαγγελέως	»	600	»	»	7,200
» Ἀντιπροέδρου	»	500	»	»	6,000
» 5 Ἀρειοπαγιτῶν	»	450	ἑκάστου	»	27,000
» Ἀντεισαγγελέως	»	450	»	»	5,400
» Γραμματέως	»	200	»	»	2,400
					55,200
Ἐφετεῖα.					
Μισθὸς Προέδρων κατὰ μῆνα δρ. 500	ἑκάστου,	ἐτησίως	Δραχ.	12,000
» Εἰσαγγελέων	»	500	»	»	12,000
» 18 Ἐφετῶν	»	400	»	»	86,400
» 4 Ἀντεισαγγελέων	»	400	»	»	19,200
» 2 Γραμματέων	»	170	»	»	4,080
					133,680
Ἐφετεῖα. Δραχ. 116,880					

Πρωτοδικεῖα.

Μισθὸς	10	Προέδρων κατὰ μῆνα δρ.	400	ἑκάστου εἰς δραχ. 48,000
»	10	Εἰσαγγελέων	» 400	» » 48,000
»	60	Πρωτοδικῶν	» 300	» » 216,000
»	11	Ἀντεισαγγελέων	» 300	» » 39,600
»	10	Γραμματέων	» 160	» » 19,200
				370,800
		Τὸ ὅλον τῆς δαπάνης		δραχ. 559,680
		Ἐκπίπτονται αἱ ἀπίναντι		» 442,680
		Ἐπιβαρύνεται ὁ προϋπολογισμὸς μὲ		δραχ. 117,000

Μισθὸς τῶν ἀμαρθετῶν θέσεων.

1	Ἀριτοπαγίτου ἑτησίως	δραχ.	5,400
2	Ἐφετῶν	»	9,600
6	Πρωτοδικῶν	»	21,600
		Τὸ ὅλον δραχ.	36,600

Πρωτοδικεῖα.		277,200
Τὸ ὅλον	δραχ.	412,680
		153,600

Προσελθόντες δὲ κατὰ σειρὰν καὶ οἱ εἰσηγηταὶ ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων, α') περὶ ἐπιβολῆς φόρου πρὸς κατασκευὴν διαφόρων ἔργων εἰς τὸν λιμένα Θήρας, καὶ β') περὶ χαρακτηρισμοῦ ὡς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ τῆς ἀπὸ τῆς πόλεως Κύμης εἰς τὸν λιμένα ἀγούσης, ἀνέγνωσαν τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις των, ἐχούσας ὡς ἑπεται·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Ἡ τῶν τμημάτων εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ ἐπιβολῆς τοπικῶν φόρων εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν τεσσάρων δήμων τῆς νήσου Θήρας νομοσχέδιον καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν, πρὸς κατασκευὴν κρηπίδων, ἀποβαθρῶν, δεστρῶν, πακτωτηρίων καὶ λοιπῶν, καὶ θεωροῦσα ὅτι αἱ ἐπιχειρησόμεναι διὰ τοῦ νόμου τούτου βελτιώσεις εἰς τοὺς λιμένας τῆς νήσου Θήρας ἐξασφαλίζουσι τὰ προσορμιζόμενα πλοῖα παντὸς κινδύνου καὶ συντελοῦσιν εἰς τὴν εὐκολίαν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαρτίου 1858.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Προβελέγιος, Ἐμμ. Ἀντίπας,
Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου, Ἀντ. Δεκιγάλας,
Ἰω. Λορεντσιάδης. »

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 10 Μαρτίου ε. ε. νομοσχέδιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ περὶ χαρακτηρισμοῦ ὡς ἐθνικῆς τῆς ἀπὸ τῆς πόλεως Κύμης εἰς τὸν ὁμώνυμον ὅρμον ἀγούσης ὁδοῦ, δι' οὗ χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν πίστωσις ἐκ δραχμῶν εἰκοσιπέντε χιλιάδων καταλογισθησομένων ἐπὶ τοῦ Κεφ. Ζ. ἄρθρου 2. τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ἐνεστώσης χρήσεως τοῦ ὑπουργείου τούτου πρὸς κατασκευὴν τῆς ἀνερομένης ὁδοῦ ἀμαξωτῆς ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς ἐπιβιβάσεώς των, καὶ κτιμῶσα τοὺς ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ Κ. ὑπουργοῦ λόγους ὡς λίαν δικαιολογημένους συνίστησιν αὐτὸ εἰς τὴν παραδοχὴν καὶ ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Μαρτίου 1858.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. Γουλιμᾶς, Γ. Νικολάου,
Β. Νικολαΐδης, Ν. Ματθαίου,
Ὁ εἰσηγητὴς Γ. Ν. Καίρης.»

Ἐξέθηκέ τις ὅτι πέρυσιν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὑπεσχέθη νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸν γενικὸν λ|σμὸν τῆς διαχειρίσεως τῶν ἐξωτερικῶν γεννημάτων, εἰπὼν ὅτι ἐβράδυνε νὰ παρουσιάσῃ αὐτὸν, διότι δὲν εἶχεν εἰσέτι ἐκκαθαρισθῇ τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν γενημάτων αὐτῶν εἰσπραχθὲν ποσὸν, καθ' ὅσον ἐπωλοῦντο συγχρόνως καὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ προσώπου καὶ καρποὶ ἐντόπιοι. Ἡ ἐκκαθάρισις αὕτη πιστεύει ὅτι ἐτελείωσεν ἤδη καὶ ἐπομένως νομίζει ὅτι ὁ ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ τάχιστα τὸν λ|σμὸν αὐτὸν, καθ' ὅσον μάλιστα ἡ ἐξ αὐτῶν προκύψασα ζημία ἀπαιτεῖται νὰ σημειωθῇ ἐν τῷ ἀπολογισμῷ τοῦ 1855 ὡς ἔξοδον, ὁ δὲ ἀπολογισμὸς αὐτὸς πρόκειται ἤδη νὰ ἐπιψηφισθῇ ὑπὸ τῶν Βουλῶν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὅτι τὸ λογιστήριον ἐνασχολεῖται εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτὴν καὶ ἐλπίζει ταχέως νὰ ὑποβάλῃ τὸν ζητούμενον λογαριασμόν.

Παρατήρησεν ἕτερος ὅτι ἡ Βουλὴ πρὸ ἑνὸς μηνὸς ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῇ προτάσει αὐτοῦ νὰ παρουσιάσῃ ὁ ἀντιπρόσωπος ἡμῶν ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς περιουσίας καὶ ἔκθεσιν τῶν πράξεων τῆς ἐπιτροπῆς. Ἐν τούτοις ἂν καὶ ὀλίγαι μᾶς μένουν ἡμέραι, εὑρισκόμεθα εἰσέτι εἰς τὴν αὐτὴν ἀγνοιαν.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ Βουλευτοῦ Λακεδαίμονος, ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θέλει παρουσιάσει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ζητηθεῖσαν ἔκθεσιν, ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν εσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 1 1/2 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Διαμάντης,
Π. Ψάλτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΑ'.

Τῆς 4 Ἀπριλίου 1858.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐγκριθέντα ἐπεκυρώθησαν.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ διαδικασίας τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 93 τοῦ Συντάγματος ἀναφερομένων πλημμελημάτων, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ τὸ 93 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος α τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων· ὡσαύτως καὶ τὰ τοῦ τύπου, ὁσάκις ταῦτα δὲν ἀφορῶσι τὸν ἰδιωτικὸν βίον.»

Ἡ διάταξις αὕτη τοῦ Συντάγματος, ὡς πρὸς μὲν τὰς πράξεις, αἵτινες κατὰ τὸν ποινικὸν ἡμῶν Νόμον χαρακτηρίζονται ὡς κακουργήματα, δὲν ἐπέφερε μεταβολὴν εἰς τὴν ὑπάρχουσαν νομοθεσίαν, ὡς πρὸς δὲ τὰ πλημμελήματα ὑπηγόρευσε τὴν ἀνάγκην νέου νόμου περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκδικάσεως αὐτῶν, ὅστις μέχρι τοῦδε δὲν ἐγένετο.

Πρὸς πλήρωσιν τοῦ κενοῦ τούτου τῆς ποινικῆς ἡμῶν διαδικασίας καὶ ἄρσιν τῶν διακωλυόντων τὴν ἐλευθέραν τῆς δικαιοσύνης πορείαν αἰτίων, λαβὼν τὰς διαταγὰς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἔρχομαι νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ παρουσιαζόμενον νομοσχέδιον, πρὸς διασάφησιν τῶν διατάξεων τοῦ ὁποίου κρίνω καθῆκόν μου νὰ προτάξω τὰς ἑξῆς παρατηρήσεις.

Ἐπειδὴ αἱ μὲν πράξεις, περὶ τῆς ἐκδικάσεως τῶν ὁποίων πρόκειται, φέρουσι χαρακτῆρα πλημμελήματος, δικάζονται ὅμως ὑπὸ τῶν ἐνόρκων ἐνώπιον τῶν Κακουργιοδικῶν, ἐπόμενον ἦτον κατὰ τὴν ἐκδίκασιν αὐτῶν νὰ συνδυασθῇ ἡ ἐπὶ πλημμελημάτων διαδικασία μετὰ τῆς ἐπὶ κακουργημάτων. Καὶ ἡ μὲν προδικασία γίνεται, κατὰ τὰς ἐπὶ πλημμελημάτων διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας, διότι οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει ἵνα παρεκκλίνωμεν τῆς διαδικασίας, ἣν ὁ νομικὸς χαρακτὴρ τῆς πράξεως ἀπαιτεῖ.

Μία μόνη ἐξαίρεσις γίνεται κατὰ τοῦτο ὡς πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 160—163 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ὅτι διὰ τοῦ 6'. ἐδαφίου τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου ἀπαιτεῖται νὰ συντάσσηται ἐγκλητήριον, ὅπερ θέλει ἐγχειρίζεσθαι εἰς τὸν κατηγορούμενον, ὁμοῦ μὲ τὴν πρὸς ἐμφάνισιν κλῆσιν. Διὰ τοῦ μέσου τούτου, οὐ μόνον ὁ κατηγορούμενος θέλει ἔχει ἐγκαίρως λεπτομερῆ ἔκθεσιν τῶν αἰτιολογούντων τὴν εἰς δίκην αὐτοῦ εἰσαγωγὴν περιστατικῶν, καὶ προπαρασκευάζει οὕτω προσηκόντως τὴν ὑπεράσπισίν του, ἀλλ' ἡ ἀνάγνωσις αὐτοῦ θέλει ἀκριβέστερον ὁρίζει τὰ γεγονότα, ἐφ' ὧν ἡ κατηγορία στηρίζεται, καὶ βοηθεῖ τοὺς ἐνόρκους εἰς τὴν καταληψιν τῆς ὑποθέσεως καὶ τὴν διάγνωσιν τῆς ἀληθείας, ἐνῷ τὸ ἁπλοῦν κλητήριον θέσπισμα, μὴ ὑποκείμενον εἰς τὴν τήρησιν τῶν δια-

τυπώσεων τοῦ ἐγκληтηρίου (ἄρθρ. 162, 265 τῆς Ποινικ. Δικονομίας), οὐδέτερον τῶν σκοπῶν τούτων ἤθελεν ἐκπληροῖ, ἰδίως ὅταν ἡ δίκη εἰσάγηται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀκροατήριον ἄνευ βουλεύματος παραπομπῆς

Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 2 ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ κατ' ἀντιμωλίαν διαδικασία γίνεται ὅπως πάντοτε ἐνώπιον τῶν Κακουργιοδικῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ποιν. Δικονομίας.

Ἐπειδὴ ὅμως ἐνδέχεται, ὑπόθεσις εἰσαχθεῖσα ὡς ἁπλοῦν πλημμέλημα, ν' ἀναφανῇ ἐπὶ ἀκροατηρίου κακούργημα, ἔπρεπεν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ προβλεφθῇ ὁ νόμος ἂν ὀφείλῃ τὸ δικαστήριον νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκδίκασιν, ἢ ἂν πρέπῃ ν' ἀναβάλῃ τὴν δίκην ἕως οὗ παρέλθωσιν αἱ ἐπὶ τῆς διαδικασίας τῶν κακουργημάτων νενομισμέναι προθεσμίαι, καὶ ἐκπληρωθῶσιν αἱ λοιπαὶ διατυπώσεις. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τῆς προσηκούσης συμπληρώσεως τῶν μέσων τῆς ὑπερασπίσεως ἐναντίον κατηγορίας καθισταμένης δεινοτέρας διὰ τῶν ἐπὶ ἀκροατηρίου ἀναφαινομένων γεγονότων, διατάσσεται ἡ ἀναβολὴ τῆς ἐκδικάσεως, καὶ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ἐπὶ κακουργημάτων ὁριζομένων διατυπώσεων καὶ προθεσμιῶν. Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ προέλθῃ ἐντεῦθεν μέσον παρατάσεως τῆς ἀβεβαιότητος τῆς τύχης τοῦ κατηγορουμένου, προφυλακιζομένου μάλιστα, ἐν τοιαύτῃ ὑποθέσει ἐπετράπη εἰς αὐτὸν νὰ ζητήσῃ νὰ δικασθῇ ἀμέσως ἡ κατ' αὐτοῦ κατηγορία, καὶ τὸ Δικαστήριον ὑποχρεοῦται τότε νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκδίκασιν.

Τὸ 3. ἄρθρον ὁρίζει τὴν διαδικασίαν τῆς ἐρήμην δίκης. Ἡ διαδικασία αὕτη δὲν ἀπαντᾶται ἐν τῇ Ποιν. Δικονομίᾳ ἐπὶ κακουργημάτων, διότι ὁ κατηγορούμενος ἢ παρίσταται, καθὸ προφυλακισμένος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν διεξάγεται, ἢ εἶναι φυγόδικος. Ἀλλὰ τὴν μὲν πρώτην περίπτωσιν προβλέπει τὸ ἄρθρον 2, τὴν δὲ δευτέραν τὸ 9 τοῦ παρόντος Νομοσχεδίου.

Ἐκανονίσθη ὅθεν ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία ἐξ ἀναλογίας τῆς ἐπὶ φυγοδίκων, ἐπὶ κακουργήματι κατηγορουμένων, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 464 τῆς Ποινικ. Δικονομίας.

Ἀλλ' ἡ χρῆσις τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἀνακοπῆς ὑπεβλήθη εἰς τὰς περὶ πλημμελημάτων διατάξεις τοῦ νόμου, τὰς ὁποίας δὲν ὑπῆρχε λόγος ἵνα μεταβάλωμεν. Προσετέθη δὲ μόνον εἰδικὴ διάταξις περὶ τοῦ ἀμυδίου πρὸς σύνταξιν τῆς περὶ τῆς ἀνακοπῆς ἐκθέσεως ὑπαλλήλου κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, ἵνα δοθῇ πλείων πρὸς τοῦτο εὐκολία εἰς τὸν ἀνακόπτοντα, καὶ λυ-

θῇ τὸ ἀμφίβολον μέχρι τοῦδε ζήτημα, ὅπερ ἡ πρόσκαιρος διάρκεια τῆς συνόδου τῶν κακουργιοδικείων πολλάκις ἐπροκάλεσε.

Κατὰ τὸ 4 ἄρθρον ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως ἀκολουθεῖ τὰς ἐπὶ πλημμελημάτων ἀρχὰς τῆς Ποιν. Δικονομίας, διότι αἱ περὶ κακουργημάτων ἤθελον δυσκολεύει ἢ καὶ πάντη ἀδύνατον ἐνίοτε καθιστᾷ τῆς ποινῆς τὴν ἐκτέλεσιν, ὅπερ ἐπὶ κακουργημάτων, προφυλακισμένου ὄντος τοῦ κατηγορουμένου, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συμβῇ.

Ἡ διάταξις τοῦ 5 ἄρθρου ὑπηγορεύθη ἐκ τῆς σκέψεως, ὅτι ὁ ἐπὶ πλημμελήματι κατηγορούμενος, μὴ ὢν προφυλακισμένος, δύναται ν' ἀναχωρήσῃ τοῦ ἀκροατηρίου πρὸ τῆς καταδίκης του, καὶ αὕτω νὰ γεννηθῇ τὸ ζήτημα ἂν ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις ὑπόκειται ἢ δὲν ὑπόκειται εἰς ἀνακοπήν. Δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπιτρέπηται εἰς τὸν κατηγορούμενον ἡ ἐξουσία νὰ συνδέτῃ καὶ ἀποσυνθέτῃ κατὰ βούλησιν τὸ δικαστήριον, ἀφοῦ ἐξελέξατο θάτερον τῶν εἰρημένων εἰδῶν τῆς διαδικασίας, ὅπερ καθίσταται πρόδηλον μετὰ τὴν ἀρξαμένην κλήρωσιν. Ἡ καθιέρωσις τῆς ἐναντίας ἀρχῆς ἤθελε παρέχει τῷ κατηγορουμένῳ ἔκτακτον καὶ ἀσυγχώρητον μέσον ἐξαιρέσεως τῶν κληρωθέντων ἐνόρκων, οὗτοῦ ἐποιήσατο χρῆσιν τοῦ τακτικοῦ καὶ νομίμου, καὶ ἤθελεν ἐπάγει αὐθαίρετον καὶ ἀναιτιολόγητον παράτασιν τῶν ποινικῶν τούτων δικῶν.

Τὰ ἄρθρα 6 καὶ 9 δὲν χρήζουσιν ἐξηγήσεως.

Τοῦ 7 τὸ β'. ἐδάφ. περιέχει τὴν κύρωσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, ὁρίζον τοὺς λόγους τῆς ἀναιρέσεως.

Ἀκολουθεῖ δὲ ὁ παρὼν νόμος ἀπαρεγκλίτως τὰς διατάξεις τῆς Ποιν. Δικονομίας περὶ ἀναιρέσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν Κακουργιοδικείων, πλὴν τῆς ἐν τῷ β'. ἐδαφίῳ τοῦ 458 ἄρθρου ἀναφερομένης, ἀντὶ τῆς ὁποίας ὡς λόγος ἀναιρέσεως ἐτέθη ἡ παραβίασις τῆς πρὸς ἐπίδοσιν τοῦ ἐγκλητηρίου καὶ τῆς κλήσεως προθεσμίας κατὰ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ παρόντος νόμου.

Τὸ 8 ἄρθρον ὑπηγόρευσεν ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ δικάζωνται ταχέως αἱ τοιαῦται πράξεις, ἵνα μὴ ἀποτυγχάνῃ τοῦ σκοποῦ αὐτῆς ἡ καταδίωξις, ἢ ματαιοῦται διὰ τῆς παραγραφῆς.

Αἱ διατάξεις τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ρυθμίζουσι τέλος πάντων διαδικασίαν, ἐφ' ἧς δι' ἔλλειψιν εἰδικοῦ νόμου, ἐπεκράτει μέχρι τοῦδε μεγίστη ἀβεβαιότης καὶ ἀνωμαλία, καὶ διὰ τοῦτο πρὸ πολλοῦ ἐπεζητεῖτο ὡς ἀναγκαῖον συμπλήρωμα τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 93 τοῦ Συντάγματος καθιερωθείσης ἀρχῆς τῆς

ὑπὸ τῶν ἐνόρκων ἐκδικάσεως τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων πλημμελημάτων, καὶ πέποιθε ὅτι ἡ Βουλή, περὶ πολλοῦ ποιουμένη τὴν τακτοποίησιν τῆς διοικήσεως τῆς δικαιοσύνης ἐπὶ τοσοῦτον σπουδαίου ἀντικειμένου, θέλει εὐαρεστηθῇ νὰ τὸ περιβάλῃ μὲ τὴν ψῆφόν της.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαρτίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον παραγγέλλομεν τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸν νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὑποστηρίξῃ αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαρτίου 1857.

Ο Θ Ω Ν

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Τῶν πλημμελημάτων, ὅτα, κατὰ τὸ ἄρθρον 93 τοῦ Συντάγματος δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων, ἡ προδικασία μέχρι τῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον τῶν κακουργιοδικῶν εἰσαγωγῆς αὐτῶν γίνεται κατὰ τὰς περὶ πλημμελημάτων διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας, καὶ περατοῦται ἢ δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἢ διὰ βουλεύματος παραπομπῆς· κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις συντάσσεται ἐγκλητήριον, κατὰ τὸ ἄρθρον 265 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ὅπερ, ὡς καὶ ἡ πρὸς ἐμφάνισιν κλῆσις, ἐπιδίδεται εἰς τὸν κατηγορούμενον κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 163 τῆς Ποινικῆς δικονομίας ὁριζομένην προθεσμίαν.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ κατ' ἀντιμωλίαν διαδικασία γίνεται ὅπως καὶ ἐπὶ κακουργημάτων, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς Ποινικῆς δικονομίας.

Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν συζήτησιν ἀναφανῇ ὅτι ἡ πρᾶξις φέρει χαρακτῆρα κακουργήματος, τὸ δικαστήριον τῶν Συνέδρων διατάσσει τὴν προφυλάκισιν τοῦ κατηγορουμένου, καὶ ἀναβάλλει τὴν δίκην εἰς ἄλλην συνεδρίασιν, ἵνα ὁ εἰσαγγελεὺς συντάξῃ νέων ἐγκλητήριον, κοινοποιήσῃ αὐτὸ, τὸν κατάλογον τῶν μαρτύρων καὶ νέαν κλῆσιν πρὸς τὸν κατηγορούμενον, καὶ παρέλθωσιν αἱ ἐπὶ κακουργημάτων προθεσμίαι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἐὰν δὲ ὁ κατηγορούμενος ζητήσῃ τὴν πρόοδον τῆς δίκης, τὸ δικαστήριον ὀφείλει νὰ παραδεχθῇ τὴν αἴτησίν του ταύτην, καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρ. 3. Ἂν ὁ κατηγορούμενος προσηκόντως κλητευθεὶς δὲν ἐμφανισθῇ δικάζεται ἐρήμην ὑπὸ μόνων τῶν Συνέδρων, ἀναγινωσκομένου τοῦ περὶ παραπομπῆς βουλεύματος, ἂν ὑπάρχῃ, μετὰ τοῦ ἐγκλητηρίου ἐγγράφου, καὶ γενομένης τῆς περαιτέρω συζητήσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 377—396 καὶ 398—404 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἐρήμην ἀποράσεως καὶ ἡ κατὰ τὴν ἀνακοπὴν διαδικασία γίνονται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 337—341 ὡρισμένα· ἀλλ' ἡ ἀνακοπὴ γίνεται ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῶν κακουργιοδικῶν, μετὰ δὲ τὴν λῆξιν τῆς Συνόδου, καθ' ἣν ἐξεδόθη ἡ ἐρήμην ἀπόφασις, ἡ ἀνακοπὴ γίνεται ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῶν πλημμελιοδικῶν τῆς κατοικίας τοῦ ἀνακόπτοντος, ἢ τῆς ἕδρας τοῦ λήξαντος κακουργιοδικείου, ὁ δὲ γραμματεὺς πέμπει τὴν ἔκθεσιν τῆς ἀνακοπῆς πρὸς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα τῶν ἐφετῶν.

Ἄρθρ. 4. Ἡ κατ' ἀντιμωλίαν ἀπόφασις ἐκτελεῖται ἅμα δημοσιευθῇ, ἡ δὲ κατ' ἐρήμην ἅμα καταστῇ τελεσίδικος· κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 459 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἄρθρ. 5. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἐμφανισθεὶς ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου ἀποχωρήσῃ, μετὰ τὴν κατὰ τὸ 71 ἄρθρον τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ἔναρξιν τῆς κληρώσεως τῶν ἐνόρκων, ἡ διαδικασία ἐξακολουθεῖ ὡσανεὶ ὁ κατηγορούμενος ἦτο παρών, καὶ ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἀνακοπήν.

Ἄρθρ. 6. Ἐὰν ἡ ἀνακοπὴ δὲν δύναται νὰ δικασθῇ κατὰ τὴν αὐτὴν Σύνοδον τῶν κακουργιοδικῶν, δικάζεται κατὰ τὴν ἀμέσως ἑπομένην ὑπὸ κακουργιοδικείου τῆς αὐτῆς περιφερείας, μετὰ προηγουμένην κλήτευσιν τοῦ ἀνακόπτοντος εἰς συνεδρίασιν προσδιοριζομένην ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν.

Ἄρθρ. 7. Ἡ τῆς ἀναιρέσεως αἴτησις γίνεται ὑπὸ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 406 τῆς ποιν. δικονομίας ἀναφερομένων, εἴτε παρὰ τῷ γραμματεῖ τῶν κακουργιοδικῶν, εἴτε κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ εἰρημένου ἄρθρου καὶ κατὰ τὰς αὐτόθι ὡρισμένας διατυπώσεις καὶ προθεσμίας, ἐπιτρέπεται δὲ καὶ κατὰ τῶν τελεσιδίκων ἐρήμην ἀποράσεων.

Ὡς λόγοι ἀναιρέσεως ἰσχύουσιν οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 458 πλὴν τοῦ 6'. ἐδαφίου ἀναφερόμενοι καὶ ἡ παράλειψις τῶν ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ τοῦ παρόντος νόμου προθεσμιῶν.

Ἄρθρ. 8. Τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ πλημμελήματα εἴτε κατ' ἄμεσον κλῆσιν εἴτε ἐκ παραπομπῆς εἰσαγόμενα ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου δικάζονται παρ' αὐτοῦ καὶ ἂν κατέστη ὥριμος ἡ δίκη μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς Συνόδου.

Ἄρθρ. 9. Οἱ περὶ φυγοδίκων καὶ ἀπόντων ὁρισμοὶ τῶν ἄρθρων 460—462 τῆς ποιν. δικονομίας ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν κακουργιοδικῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικαζομένων πλημμελημάτων. ἡ δὲ ἀνακοπὴ καὶ ἡ ἐρήμην δίκη γίνονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, τροποποιουμένης καὶ τῆς διατάξεως τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου περὶ συντάξεως ἐγκλητηρίου.»

Παρελθὼν καὶ ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 65269 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ ἔτος 1858, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου εἰς τὴν Ὑμετέραν ἐπιψήφισιν νομοσχεδίου ἐξαιτούμεθα πίστωσιν δραχμῶν 65,269 πρὸς πληρωμὴν τῆς προσθήκης 40 δραμίων ἄρτου ἐφ' ἑκάστης μερίδος τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ἀπὸ ἀ. Μαρτίου ἐνεστῶτος ἔτους. Τὴν προσθήκην ταύτην ἡ Βουλὴ ἐψήφισεν διὰ τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΥΜΓ'. Νόμου τῆς 1 τοῦ ἰσταμένου. Εἰς τὴν συνοδεύουσαν τὸ ῥηθὲν νομοσχέδιον ἔκθεσιν ἐξετέθησαν οἱ λόγοι τῆς ὡς εἴρηται αὐξήσεως, δι' ὅπερ καθίσταται ἤδη περιττὴ πᾶσα περαιτέρω περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀνάπτυξις.

Ἡ αἰτουμένη πίστωσις ὑπελογίσθη, διὰ μὲν τὸ ποσὸν τῶν μερίδων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ, ἀφαιρουμένων τῶν ἕνεκα ἀπουσίας κενῶν θέσεων, τὴν δὲ ἀξίαν τῶν 40 δραμίων ἄρτου ἐφ' ἑκάστης μερίδος ὑπελογίσαμεν ἀνὰ λεπτὰ 3 τρία κατὰ μέσον ὅρον.

Ἀθῆναι, τῇ 12 Μαρτίου 1858.

Οἱ ὑπουργοὶ

Α. ΣΜΟΛΕΝΤΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΟΘΩΝ κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῆ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθῆναι τῇ 26 Ἀπριλίου 1858.

ΟΘΩΝ

Α. ΣΜΟΛΕΝΤΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοῤῥώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. 65,269 ἑξήκοντα πέντε χιλιάδων διακοσίων ἑξήκοντα ἐννέα ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ διὰ τὸ ἔτος 1858 πρὸς πληρωμὴν τῆς προσθήκης 40 δραμίων ἄρτου ἐφ' ἑκάστης μερίδος τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ἀπὸ ἀ. Μαρτίου ἐνεστῶτος ἔτους, ψηφισθείσης διὰ τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΥΜΓ. τῆς 1 τοῦ ἰσταμένου Νόμου.

Ἡ πίστωσις αὕτη διανεμηθήσεται ὑπὸ τὰ ἑξῆς κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ.

Κεφάλ. 2	τροφαὶ	δρ.	60, 600
Κεφαλ. 17	Ἄρθρ. 2 λοχ. ἀπομάχων	»	1, 980
Ὁμοίως 19	» μόνον » χωροφυλ.	»	1. 836
Ὁμοίως 20	» » » πυροσβεστῶν	»	853.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους, ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθ. 1 τοῦ Κεφαλ. Α'. ἐφ' οὗ λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν ὅτι μίαν μόνην ἔχει νὰ φέρῃ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου παρατήρησιν ὡς πρὸς τὸ ἔσοδον τῶν ἀμπέλων. Τὸ ἔσοδον ταῦτο μέχρι τοῦ 1857 προϋπελογίζετο εἰς δραχ. 800,000, κατὰ δὲ τὸ 1858 κατεβιβάσθη εἰς δραχ. 500,000, οἱ δὲ λόγοι οἱ προκαλέσαντες τὴν ἐλάττωσιν ταύτην κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ εἰσὶ, διότι πολλαὶ ἄμπελοι ἕνεκα τῆς νόσου ἐξερριζώθησαν καὶ μετεβλήθησαν εἰς ἀγρούς. Ἐπειδὴ δὲ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προϊδῃ τις ἐὰν θὰ ἐκλείψῃ παντελῶς ἡ νόσος τοῦ μύκητος, ὡς ἐν τῇ ἐκθέσει του ἀναφέρει ὁ ὑπουργὸς, ἀρκεῖ καὶ διὰ τὸ ἔτος 1859 τὸ ποσὸν τοῦ ἐσόδου ὡς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1858 ἐστιμειώθη.

Κατὰ τὸν ΥΕ'. τοῦ 1857 νόμον αἱ ἄμπελοι διεκρίθησαν εἰς 5 τάξεις, καὶ διὰ μὲν τὴν πρώτην, τὴν φέρουσαν πρόσοδον μέχρι

δραχ. 10 προσδιωρίσθη ὁ φόρος εἰς λεπ. 70, διὰ δὲ τὴν δευτέραν τὴν φέρουσαν πρόσοδον ἀπὸ δραχ 11 μέχρις 20 εἰς δραχμὰς 1: 50, διὰ τὴν τρίτην εἰς δραχ 2: 50, διὰ τὴν τετάρτην εἰς 3: 50, καὶ διὰ τὴν πέμπτην εἰς 4: 50, ὥστε ὁ μέσος ὅρος τῆς ἐκ τῶν ἀμπέλων προσόδου ὑπολογίζεται εἰς δραχμὰς 2: 54 κατὰ στρέμμα.

Ὁ αὐτὸς νόμος ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ὁρίζει ὅτι αἱ ὑπὸ τῆς νόσου προσβληθεῖσαι ἄμπελοι, τῶν ὁποίων ἡ πρόσοδος ἠλαττώθη τοσοῦτον, ὥστε νὰ ἐξομοιοῦνται μὲ πρόσοδον ἀμπέλου κατωτέρας τάξεως, θέλουν φορολογεῖσθαι ὡς ὑπαγόμεναι εἰς τὴν κατωτέραν αὐτὴν τάξιν διὰ τὸ ἔτος, καθ' ὃ προσεβλήθη ὑπὸ τῆς νόσου. Ἐὰν ὅμως ἡ πρόσοδος δὲν φθάνῃ τὰς δραχ. 5, τότε ἡ ἄμπελος ἀπαλλάσσεται πάσης φορολογίας, ἡ τοιαύτη δὲ κατάστασις τῆς ἀμπέλου βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ δημάρχου, εἰς ἓν συνερχομένων, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἀμπελοκτήμονος, πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ἀπευθυνομένῃ μέχρι τῆς 31 Ἰουλίου.

Μέχρι τοῦδε δὲν ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ γνωρίσωμεν τὴν ἔκτασιν τῶν ἀμπέλων, αἵτινες ἐβεβαιώθησαν διὰ δηλώσεων ἢ καταμετρήσεων· ἀλλ' ἐκ τῆς τελευταίας πρὸς τὸν Βασιλέα ἐκθέσεως τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ πληροφορούμεθα, ὅτι αἱ ἄμπελοι ἀναβαίνουσιν εἰς 450,000 στρέμματα, τῶν ὁποίων ἡ φορολογία κατὰ μέσον ὅρον ὑπολογιζομένη εἰς δραχ. 2: 54 κατὰ στρέμμα, ἀναβιβάζεται εἰς δραχ. 1.150,000, καὶ ἐν τούτοις ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τῶν ἐτῶν 1858 καὶ 1859 σημειοῦνται μόνον δραχ. 500,000. Παρακαλεῖ λοιπὸν τὸν ὑπουργὸν νὰ τὸν πληροφορήσῃ, ἐὰν τὸ ποσὸν αὐτὸ ἐβεβαιώθη σύμφωνα μὲ τὸν μνησθέντα νόμον, καὶ εἰς ποίας ἐπαρχίας ἡ νόσος τοῦ μύκητος ἔφερε τοσοῦτον σημαντικὴν καταστροφήν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι δὲν δύναται νὰ δώσῃ τὴν ζητουμένην πληροφορίαν, διότι δυστυχῶς οἱ ἀμπελοκτήμονες δὲν συνεμορφώθησαν μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου καὶ κατὰ συνέπειαν αἱ αἰτήσεις των ὡς παράτυπος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐβεβαιώθη ὁ πραγματικὸς ἀριθμὸς τῶν ὑγιῶν ἀμπέλων. Παρατηρεῖ ὅμως ὅτι ὁ προαγορεύσας ἐσφαλμένως ὑπελόγισε τὸν μέσον ὅρον εἰς δραχ. 2. 54, διότι, ὡς γνωρίζετε, ἡ κατωτάτη τάξις περιλαμβάνει τὸν πλείονα ἀριθμὸν τῶν στρεμμάτων, ὥστε ὁ μέσος ὅρος δὲν δύναται νὰ ἦναι ἀνώτερος τῆς μιᾶς δραχμῆς κατὰ στρέμμα. Παρατηρεῖ δὲ συγχρόνως, ὅτι ἂν καὶ ἠδύνατο

νὰ σημειώσῃ ὡς βεβαιωθησόμενον ποσὸν ἀνώτερον τῶν 500,000 δραχμῶν, ἠρκέσθη μολαταῦτα εἰς τὸ ποσὸν αὐτὸ, στηριζόμενος εἰς τ' ἀποτελέσματα τῶν εἰσπράξεων τῶν παρελθόντων ἐτῶν, διότι κατ' αὐτὸν ἡ βάσις αὕτη εἶναι μᾶλλον ἀσφαλὴς καὶ διὰ τὴν ῥύθμισιν τῶν ἐξόδων.

Ἐπανέλαβεν ὁ πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἀγορεύσας ὅτι ἠρώτησε τὸν ὑπουργὸν πόθεν ἡ τοσαύτη ἐλάττωσις τοῦ φόρου τῶν ἀμπέλων διὰ νὰ μάθῃ, ἐὰν τὸ ὑπουργεῖον ἔχῃ πληροφορίας ὅτι ἡ νόσος τοῦ μύκητος ἐπέφερε τοσοῦτον σημαντικὴν καταστροφὴν εἰς τὰς ἀμπέλους. Ὁ ὑπουργὸς εθεώρησεν ἐσφαλμένον τὸν προσδιορισμὸν τοῦ μέσου ὅρου εἰς δρ. 2. 54, διότι, εἶπεν, ἡ τελευταία τάξις τῶν ἀμπέλων περιλαμβάνει μεγαλείτερον ἀριθμὸν στρεμμάτων, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας αὐτὸς γνωρίζει, ὅτι κατὰ τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἀττικῆς εἰς τὴν ἀνωτάτην τάξιν συμπεριλαμβάνεται μεγαλείτερα ἔκτασις. Ὁπωσδήποτε ὅμως παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν ὅπως ἐκ τῆς ἐρωτήσεώς του ὁρμώμενος ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν του εἰς τὴν τοῦ νόμου ἐφαρμογὴν ὡς πρὸς τὰς καταστραφείσας ἐκ τῆς νόσου ἀμπέλους, ἵνα μὴ πληρώνωσι φόρον οἱ οὐδεμίαν ἀπολαύοντες πρόσοδον ἀμπελοκτήμονες.

Προσέθηκεν ἕτερος ὅτι ἐπ' ὀνόματι πολλῶν πολιτῶν ἐσημειώθη ἀριθμὸς στρεμμάτων ἀνώτερος τοῦ πραγματικοῦ, διὰ τὸ ὁποῖον πολλάκις ἀνεφέρθησαν εἰς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς, χωρὶς οὐδεμία νὰ ἐπέλθῃ διορθωσις τῶν ἐσφαλμένων. Ἄλλοι δὲ πάλιν ἕνεκα τῆς νόσου κατασπείψαντες τὰς ἀμπέλους των, μετέβαλον αὐτὰς εἰς ἀγροὺς, ἐντὸς τῶν ὁποίων σπείρουσι διάφορα προϊόντα, διὰ τὰ ὁποῖα πληρώνουσι φόρον καὶ συγχρόνως ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσι καὶ φόρον διὰ ἀμπέλους, μὴ ὑπαρχούσας πλέον. Παρακαλεῖ διὰ ταῦτα τὸν ὑπουργὸν νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν πρὸς ἀποφυγὴν τοιούτων ἀδικημάτων.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος ὅτι δὲν συμφωνεῖ μετὰ τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῶν ἐκ τῶν ἀμπέλων ἐσόδων, τὸ ὁποῖον αὐτὸς θεωρεῖ ὑπερβολικὸν καὶ τὸ περιορισθὲν εἰς 500.000 δρ. Ἐὰν αἱ ἄμπελοι τῆς Ἀττικῆς ἀνήκωσιν αἱ πλείσται εἰς τὴν πρώτην τάξιν, τοῦτο προέρχεται, διότι τὸ προϊὸν τῶν ἀμπέλων πωλεῖται εἰς πολὺ μεγαλειτέρας τιμὰς παρὰ εἰς τὰς λοιπὰς τοῦ Κράτους ἐπαρχίας, τῶν ὁποίων αἱ τῆς ε. τάξεως ἄμπελοι δὲν δύνανται νὰ ἐξισωθοῦν οὔτε μὲ τὰς ἀμπέλους τῆς κατωτάτης τάξεως τῶν Ἀθηνῶν, διότι εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ αἱ σταφυλαὶ καὶ ὁ οἶνος πωλοῦνται εἰς εὐτελεστάτας τιμάς. Συμφωνῶν

διὰ ταῦτα μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, δὲν παραδέχεται καὶ ὅτι οἱ ἀμπελοκτήμονες δὲν συμμορφοῦνται μὲ τὸν νόμον, διότι ἠξεύρει ὅτι οἱ πολῖται ἀναφέρονται ἐγκαίρως εἰς τὸν ἔφορον, ἀλλ' ὁ ἔφορος παραλείπει νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ καθῆκόν του, καὶ ἐν τούτοις ὁ φορολογούμενος ἐξακολουθεῖ νὰ πληρώνῃ φόρον δι' ἄμπελον, ἥτις οὐδεμίαν παρέχει εἰς αὐτὸν πρόσοδον. Εἰς τὸν ὑπουργὸν λοιπὸν ἀπόκειται νὰ καταστήσῃ πρόσεκτικὸν τὸν ὑπάλληλόν του διὰ νὰ μὴν ἀδικῆται ὁ πολίτης.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον **1**, ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα 2, 3, 4, 5 καὶ 6 κατὰ τὸν πίνακα, ἔχοντα οὕτω·

« ΚΕΦ. Α'. *Ἄμεσοι φόροι.*

Ἄρθρον	**1.**	Ἔγγειος φόρος καὶ δικαιώματα ἐπικαρπίας . . . . . δρ.	**6,870,000**
»	**2.**	Φόρος ἐπὶ τῶν μελισσίων . . »	**40,000**
»	**3.**	Ἔγγειος φόρος **3** τοῖς **0**|**0** . . »	**25,000**
»	**4.**	Φόρος ἐπὶ τῶν ζώων . . . . »	**1,305,000**
»	**5.**	» ἐπιτηδευμάτων . . . »	**250,000**
»	**6.**	» οἰκοπέδων . . . . . »	**175,000**»

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ κεφαλαίου ἐκ δραχμῶν **8,665,000** ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Γ. Μαδεμοχωρίτην καὶ Σωτ. Σκουμπουρδὴν, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων **82**.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ Κεφαλ. ά. τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος		Γεώργιος Σκοῦφος	
Δημήτριος Ὀρεινός	N	Δημήτριος Καλλιφρονᾶς .	N
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . .	N	Ἀνδρέας Μεταξᾶς	
Π. Καμπάνης	N	Σταῦρος Βλάχος	N
Γ. Καΐρης		Ἠλίας Καραγιάννης . . .	N
Ἀντ. Καμπάνης	N	Σωτ. Στράτος	
Δημήτριος Τσόκρης		Δημήτριος Νάκος	N
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . .		Φίλων Φίλωνος	N
Νικόλαος Ἰατρός		Θεόδωρος Γρίβας	

Νικόλαος Τσέλιος . . .	N	Γ. Πανοπριωτόπουλος . .	N
Η. Ταντσρίκας	N	Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . .	
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . .		Ἐμμανουὴλ Τσούχλος . . .	
Θ. Τσαννετάκης		Νικόλαος Ματθαίου	
Γεώργιος Κανδύλης . . .	N	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Α. Παπαθανασίου	N	Σ. Κοπανίτσας	N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . .	N	Ἰω. Βαλασόπουλος	N
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . .		Ν. Λεώπουλος	N
Σταμάτ. Μήτσας	N	Γ. Γιατράκος	N
Ἀνδρέας Ζέρβας	N	Λουκᾶς Στεφάνου	N
Γ. Γιολδάσης		Ἰω. Παπαλουκόπουλος . . .	
Ν. Γρανίτσας		Ἰω. Ταμπακόπουλος	
Γ. Βελῆς	N	Μιχαὴλ Σκαλιστήρης . . .	
Γ. Σιρπάνος		Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . .	N	Β. Π. Δημητρακόπουλος . .	N
Λύσανδρος Βιλαέτης . .	N	Ἀναγ. Δεδόπουλος . . .	N
Ἀνδρέας Λύγερινὸς . . .	N	Ἀ. Μαυροειδὴς	
Σόλων Κρεστενίτης . . .	N	Ἀναγ. Τσάκας	N
Δημήτριος Ἀθανασίου . . .	N	Γ. Κεφάλας	
Γεώργιος Διαμάντης . . .	N	Κωνστ. Κουρκουμέλης . . .	
Ν. Βαρβαρῆγος		Γ. Γουλιμὴς	N
Ἀ. Δεκιγάλας	N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .	N
Ἰω. Λορεντσιάδης	N	Παναγ. Παπατσώνης . . .	N
Θρασύβουλος Ζαΐμης . . .	N	Σ. Ἀντωνόπουλος	N
Λεωνίδ. Ν. Πετιμεζᾶς . .	N	Ἰω. Προβελέγιος	
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος .	N	Ἰω. Ταταράκης	N
Ἠλίας Παπαδαῖος	N	Σ. Βιρότσης	N
Γεώργιος Περωτής . . .	N	Χ. Σουμαρίπας	
Ἰωάννης Ζάρκος	N	Δ. Δημητρακόπουλος . . .	
Ἀθαν. Δανηλόπουλος . . .		Μ. Μιχαλόπουλος . . .	N
Α. Κοντόσταυλος . . .	N	Ἀ. Παπαδημητριάδης . .	N
Βελισ. Νικολαΐδης . . .	N	Ν. Καναβὸς	N
Ἰωάννης Μπαλάφας		Ἰωάννης Εὐσταθίου . . .	N
Κωνστ. Πλαπούτας . . .		Γεώργιος Ἰατρός	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . .		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης .	N
Πέτρος Δελιγιάννης . . .	N	Λουκᾶς Καλογερόπουλος . .	N
Ἀνδρέας Σ. φιανός . . .		Νικόλαος Πιεράκος	
Ἐμ. Ἀντίπας	N	Γρηγόριος Πατριαρχέας . .	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Στ. Καπετανάκης	
Εὐθ. Κανελόπουλος . . .	N	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .	

Χ. Χριστόπουλος	Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Π. Κανελόπουλος		Παναγιώτης Ψαθης	Ν
Νικόλαος Μοσχούλας		Ἀντ. Ἀρμάος	Ν
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβής		Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Ν. Πανουργιᾶς		Κυριάκος Πονηρόπουλος	Ν
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	Ν
Α. Χ. Λόντος		Δημήτριος Στάϊκος	Ν
Περικλῆς Καλαμογδάρτης		Β. Κριεζής	
Π. Πατρινός		Κυριάκος Δουζίνας	
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	Ν
Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν	Σταμάτιος Δακός	Ν
Ἠλίας Καράπαυλος	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρου	Ν
Γεώργιος Μπάστας		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Ἰω. Σκαβέντσος		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	Ν
Ν. Νικολάου	Ν	Σ. Σκουμπουρδής	Ν
Μ. Σολωμὸς	Ν	Λύγερινὸς Ἄβερωφ	Ν
Κωνστ. Πλατύς	Ν	Νικόλαος Β. Μπουδούρης	Ν
Γεώργιος Ναύτης	Ν	Α. Μάντσαρης	
Ἀν. Ρενουάρδος	Ν		

Ἀναγνωσθέντος εἶτα τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κεφ. Β'. μετὰ τῆς ἑπομένης γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς·

ΚΕΦ. Β'. *Ἄρθρ.* 1. *Τελώνια.*

«Ἐξετάζουσα ἡ ἐπιτροπὴ τὸ ἐκ τῶν τελωνιακῶν τελῶν εἰσόδημα ἔπρεπεν ἐξ ἀνάγκης νὰ φθάσῃ εἰς τὰ μέχρι τοῦδε καταδειχθέντα ἀποτελέσματα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου δασμολογίου, καὶ ἐκ τούτων ὁδηγουμένη νὰ ἐπιρρέρῃ ἢ μὴ παρατηρήσεις τινὰς περὶ τῆς νέας ταύτης νομοθεσίας. Δύο γνῶμαι διῃρέσαν τὴν ἐπιτροπήν. Κατὰ τὴν πρώτην ἡ μέχρι τοῦδε ἐφαρμογὴ τοῦ δασμολογίου κατέδειξεν, ὅτι πολλὰ ἐμπορεύματα ἐπεβαρύνθησαν μὲ ὑπέρογκον τέλος καὶ ὅτι οὕτω παρεβιάσθησαν αἱ ἀρχαὶ τῆς ἐλευθερίας, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστηρίχθη ἡ νέα νομοθεσία. Κατὰ τὴν γνώμην ταύτην ἡ ἀνάγκη τῆς τροπολογίας τοῦ δασμολογίου κατέστη προφανής. Κατὰ τὴν δευτέραν γνώμην τοιαύτη ἀνάγκη δὲν κατεδείχθη εἰσέτι· οἱ ἀσπαζόμενοι τὴν γνώμην ταύτην φρονοῦσιν, ὅτι ἀπαιτεῖται εἰσέσι ἐφαρμογὴ τοῦ νέου νόμου, ἵνα μορφωθῇ φωτισμένη πεποίθησις περὶ τῆς ἀνάγκης τροπολογιῶν· φρονοῦντες δὲ ὅτι πρέπει νὰ εἴμεθα φειδωλοὶ περὶ

τὰς καινοτομίας τῶν ἄρτι νομοθετηθέντων, πιστεύουσιν ὅτι τὰ γεννηθέντα παράπονα ἐπήγασαν μᾶλλον ἕνεκα τῆς μεταβολῆς περὶ τὴν βάσιν τῆς φορολογίας.»

Παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι τῷ ὄντι ἠγέρθησαν παράπονα ἐπί τινων εἰδῶν, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον ἐνασχολεῖται νὰ πληροφορηθῇ κατὰ πόσον τὰ παράπονα ταῦτα εἰσὶ δίκαια. Ἐπὶ τούτῳ τὸ ὑπουργεῖον προτίθεται νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν γνώμην τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων καὶ ἅμα ἐξ αὐτῶν πεισθῇ περὶ τοῦ δικαίου τῶν γενομένων παραπόνων, θέλει σπεύσει νὰ φέρῃ τὴν δέουσαν θεραπείαν.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 1 ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα 2 καὶ 3 κατὰ τὸν πίνακα, ὡς παρεδέχθη ἐπίσης καὶ τὸ σύνολον τοῦ Κεφ. ἐκ δραχμῶν 5,889,974 διὰ ψήφων 82, ἔχον οὕτω.

« ΚΕΦ. *Β'. Ἔμμεσοι φόροι.*

Ἄρθρ.	1.	Τελώνια	δραχ.	4,002,000
»	2.	Χαρτόσημον	»	1,500,000
»	3.	Διάφορα δικαιώματα	»	387,974.»

Ἀναγνωσθὲν δὲ ἐγένετο ὡσαύτως δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Κεφ. Γ'. ἔχον οὕτω·

« ΚΕΦ. *Γ'. Δημόσια καταστήματα.*

Ἄρθρ.	1.	Νομισματοκοπεῖον	δραχ.	80,000.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 2 λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι μεταξὺ τῶν εἰσόδων καὶ ἐξόδων ἐκίνησε τὴν περιεργείαν του τὸ ἐκ τῶν ταχυδρομείων προκῦπτον ἔσοδον, τὸ ὁποῖον μέχρι μὲν τοῦ 1854 ἀνέβαινεν εἰς 190,000 δραχ. περίπου, κατὰ δὲ τὸ 1855 πηδήσῃ αἴρνης εἰς 215,000, ἤτοι κατὰ δραχ. 25,000 πλέον τῶν παρελθόντων ἐτῶν, καὶ ἔκτοτε ἐξακολουθεῖ νὰ μένῃ ἀναλλοίωτον. Ὅλα τὰ εἴδη τῶν εἰσόδων ηὔξησαν κατὰ τὸ ἓν τρίτον ἢ καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ, μόνον δὲ τὸ ἔσοδον αὐτὸ ἔμεινεν ἐπὶ τόσα ἔτη στάσιμον, καὶ αὐξηθὲν εἰς ἓν ἔτος ἐξακολουθεῖ καὶ πάλιν τὴν αὐτὴν στασιμότητα, ἐνῷ καὶ ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος ηὔξησε καὶ ὁ πολιτισμὸς πλειότερον ἀνεπτύχθη καὶ αἱ ἀφορμαὶ αἱ προκαλοῦσαι τὴν ἀλληλογραφίαν ἐπολλαπλασιάσθησαν ὁμολογουμένως καὶ κατὰ συνέπειαν ἔπρεπε καὶ ἡ ἐκ τῶν γραμμάτων πρόσοδος ν' αὐξηθῇ. Δὲν δύναται διὰ τοῦτο νὰ κατανοήσῃ οὔτε τὴν στασιμότητα τοῦ ἐσόδου, οὔτε τὴν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, ἀπὸ τοῦ 1854 δηλ. μέχρι τοῦ 1855, το-

σαύτην αὔξησιν, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ ἔτους ἐκείνου νέαν τοῦ ἐσόδου στασιμότητα. Βεβαίως κατὰ τὸ 1855 δὲν συνέβη τίποτε ἔκτακτον, εἰς ὃ ν' ἀποδοθῇ ἡ μεγάλη αὕτη αὔξησις τοῦ ἔτους ἐκείνου καὶ ἑπομένως νομίζει, ὅτι καὶ εἰς τὰ μετὰ τοῦτο ἔτη ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ μία τις αὔξησις. Τὸ φαινόμενον τοῦτο τὸν ἠνάγκασε νὰ συλλέξῃ διαφόρους πληροφορίας, ἐξ ὧν ἐπείσθη, ὅτι τὸ ἐκ τῶν ταχυδρομείων ἔσοδον ἀναβαίνει πραγματικῶς εἰς 500,000 δραχ. ἐξ ὧν μόλις τὸ τρίτον ἐμβαίνει εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον. Εἰς τὴν κατάχρησιν δὲ ταύτην συντελεῖ καὶ τὸ ἐπικρατοῦν περὶ ταχυδρ. τελῶν σύστημα, τὸ ὁποῖον εἰς οὐδένα ὑπόκειται ἔλεγχον καὶ τὴν ὑπόνοιάν του ταύτην ὑποστηρίζει πλειότερον καὶ ἡ ἀναστολὴ τοῦ περὶ γραμματοσήμου νέου νόμου, ὅστις παρέχει ἱκανὰ ἐξελέγξεως μέσα. Διὰ νὰ ἐννοήσῃ δὲ ἡ Βουλὴ ὅτι αἱ ὑπόνοιαί του δὲν εἶναι ἀβάσιμοι, οὐδὲ οἱ ὑπολογισμοί του ψευδεῖς, παρατηρεῖ ὅτι ὑπάρχει ἄτομον, τὸ ὁποῖον προσφέρει 150,000 δραχμὰς καθαρὰς διὰ μόνον τὸ ταχυδρομεῖον τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἂν ὑπολογίσητε ὅτι μόνον δ ἀ τὰς ἐφημερίδας πληρώνωνται 9 ἢ 10,000 δραχμαὶ κατὰ μῆνα, θέλετε ἰδῆ ὁποία δύναται νὰ ἦναι ἡ ἀληθὴς τῶν ταχυδρομείων πρόσοδος.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι τὸ ταχυδρομεῖον ἀνήκει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, καὶ μόνη ἡ χρηματικὴ διαχείρισις συνδέει αὐτὸ μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, κατὰ συνέπειαν δὲ δὲν δύναται οὗτος νὰ δώσῃ πλήρεις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου πληροφορίας. Οὐχ' ἧττον ὅμως δὲν δύναται ἡ νὰ εἴπῃ ὅτι ἂν ὅλαι αἱ πληροφορίαι τοῦ προαγορεύσαντος εἰσὶν ἀκριβεῖς ὡς ἐκείνη τοῦ ἐκ τῶν ἐφημερίδων ἐσόδου, δὲν εἶχεν οὐδόλως δίκαιον νὰ καταφερθῇ ἐναντίον μιᾶς τοσοῦτον σπουδαίας ὑπηρεσίας καὶ τῶν ὀργάνων αὐτῆς, καθ' ὅσον τὸ ἐκ τῶν ἐφημερίδων ἔσοδον μόλις ἀναβαίνει εἰς 9,000 δραχμὰς κατ' ἔτος καὶ οὐχὶ κατὰ μῆνα. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ ἐν ἰσχύϊ σύστημα δὲν περιέχει οὐδένα ἔλεγχον, ἀλλὰ καὶ ὁ περὶ γραμματοσήμου νόμος, ὅπως ἐπιψηφισθῇ, περιέχει τοσαύτας ἐλλείψεις, ὥστε καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι σήμερον συμβαίνουσι καταχρήσεις, αἱ καταχρήσεις αὗται θέλουσι πολλαπλασιασθῇ, διότι ἐν παραδείγματι ἡ προσάρτισις τοῦ γραμματοσήμου καὶ ἡ εἰσπραξις τῶν τελῶν ἀνατίθεται εἰς τὸν κλητῆρα, ὅστις θέλει διανέμει τὰς ἐπιστολάς, καὶ ἑπομένως δύναται εὐκόλως νὰ συμπεράνῃ ἕκαστος ὁποίας θέλουσι πράττει οἱ κλητῆρες καταχρήσεις. Ὁ λόγος δὲ οὗτος πρὸς τοῖς ἄλλοις ἠνάγκασε τὴν

Κυβέρνησιν ν' ἀναβάλῃ τοῦ νόμου τὴν ἐφαρμογὴν, διότι ἄλλως καὶ ὁ πρώην ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ἐὰν τοιοῦτοι δὲν ὑπῆρχον λόγοι, δὲν ἤθελεν ἀναστείλῃ τοῦ νέου συστήματος τὴν πραγματοποίησιν. Ὅταν δὲ τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἐζήτησε παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν νὰ παραγγείλῃ εἰς Εὐρώπην τὰς μηχανὰς, ἠναγκάσθη καὶ οὗτος νὰ μελετήσῃ τὸν νόμον καὶ ν' ἀνεύρῃ διαφόρους ἐλλείψεις, τὰς ὁποίας ἐξέθεσεν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον συνεμερίσθη πληρέστατα τὰς σκέψεις του. Νομίζει δὲ ὅτι δὲν εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ὑπερασπισθῇ τοὺς ταχυδρομικοὺς ὑπαλλήλους, καθ' ὅσην οὐδεμία ὡρισμένη κατηγορία ἐρρέθη κατ' αὐτῶν, οὔτε δύναται νὰ συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ προαγορεύσαντος εἰς τὸ νὰ παραδώσῃ τὴν ἰδιωτικὴν ἀλληλογραφίαν τῶν πολιτῶν εἰς χεῖρας κερδοσκόπων πρὸς ἀπαρχὴν πιθανῆς καταχρήσεως δέκα χιλιάδων δραχμῶν, καὶ πιστεύει ὅτι καὶ ἡ Βουλὴ συμμερίζεται τὴν ἰδέαν του. Διαβεβαιοῖ δὲ τὸ Σῶμα, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον καταγίνεται εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν σφαλερῶν μερῶν τοῦ νέου νόμου καὶ ἅμα φθάσῃ εἰς ἓν ἀποτέλεσμα, θέλει παρουσιάσει εἰς τὴν Βουλὴν ἓν σύστημα πλῆρες.

Ἐπανέλαβεν ὁ πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἀγορεύσας, ὅτι διὰ τῆς ἀγορεύσεώς του σκοπὸν δὲν εἶχεν οὔτε τοὺς παρόντας ὑπουργοὺς νὰ προσβάλῃ, οὔτε τοὺς προκατόχους των, εἶπε δὲ μόνον ὅτι τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα δὲν περιέχει οὐδένα τῆς διαχειρίσεως ἔλεγχον. Δὲν ἤθελησε δὲ νὰ παραδοθῇ εἰς χεῖρας ἰδιώτου κερδοσκόπου ἡ ἰδιωτικὴ ἀλληλογραφία, ἀλλὰ μόνον πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ διϊσχυρισμοῦ του εἶπεν, ὅτι ὑπάρχει ἄτομον προφέρον 150,000 δραχμὰς διὰ μόνον τὸ ταχυδρομεῖον Ἀθηνῶν, μολονότι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ὑποθέτωμεν τοὺς ἰδιώτας τοσοῦτον κακοήθεις, ὥστε νὰ καταχρῶνται τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν πολιτῶν, καθ' ὅσον καὶ οἱ ὑπάλληλοι αὐτοὶ εἰσὶ πολῖται. Ζητήσας δὲ ν' ἀποδείξῃ, ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔσοδον ἔπρεπε κατὰ φυσικὸν λόγον ν' αὐξήσῃ ὡς καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ τοῦ Κράτους ἔσοδα, σκοπὸν δὲν εἶχε νὰ προσβάλῃ τοὺς ὑπαλλήλους, μολονότι ἄλλοτε εἶπεν ὁ βουλευτὴς Ἠλείας ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, ὅταν ὑπάλληλός τις μετὰ πεντακετῆ ἢ δεκαετῆ ὑπηρεσίαν εὑρίσκεται ἔχων περιουσίαν πολλῶν χιλιάδων δραχμῶν, ἐνῷ δὲν εἶχεν οὔτε τὰ πρὸς τὸ ζῆν καθ' ἣν ἐποχὴν ἦλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, δύναται ἕκαστος πολλὰς καὶ δικαίας νὰ συλλάβῃ κατὰ τοῦ ὑπαλλήλου αὐτοῦ ὑποψίας.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως

τὸ ἄρθρ. 2 ὡς καὶ τὸ ἑπόμενον 3 κατὰ τὸν πίνακα, ἔχουσι δ' οὕτω·

« Ἄρθρ. 2 Ταχυδρομεῖον . . . . . δραχ. 215,000.
» 3 Τυπογραφεῖον . . . . . » 4,700.»

Παρεδέχθη δὲ ἀκολούθως καὶ τὸ σύνολον τοῦ κεφαλ. Γ'. ἐκ δραχ. 299,700 διὰ ψήφων 80.

Ἀναγνωσθέντα εἶτα ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἕκαστον ἀναστάσεως τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ κεφαλ. Δ. ἔχοντα οὕτω·

« ΚΕΦΑΛ. Δ'. *Δημόσια κομήματα καὶ κτήματα.*

Ἄρθρ. 1 Μεταλλεῖα καὶ ὀρυκτὰ . . . . δραχ. 266 750.
» 2. Ὕδατα θερμὰ . . . . . » 5,000.
» 3. Ἁλικαί . . . . . » 520,000.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρ. 4 παρετήρησέ τις ὅτι κατὰ τὸν περὶ ἰχθυοτροφείων νόμον, ἕκαστον ἰχθοτροφεῖον ἐνοικιάζεται μὲ μίαν ὡρισμένην περιοχήν. Ὑπάρχουσι δὲ καί τινα ἄλλα ἰχθυοτροφεῖα, θυννεῖα λεγόμενα, εἰς τὰ ὁποῖα ἁλιεύουσι μόνον τὸν Μάϊον, τὰ Μαγιάτικα λεγόμενα ὀψάρια. Ἐν τούτοις ὁ ἐνοικιαστὴς τῶν ἰχθυοτροφείων καὶ θυννείων Ναυπλίου, ὡς νὰ ἐνοικίασεν ὅλην τὴν θάλασσαν, φορολογεῖ πάντας τοὺς ἁλιεύοντας καὶ πέραν τῆς περιοχῆς τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐνοικιασμένων ἰχθυοτροφείων. Τὴν παράνομον ταύτην καταπίεσιν κοινοποιήσαντες εἰς τὸν ὑπουργὸν, παρακαλεῖ αὐτὸν νὰ λάβῃ τὴν δέουσαν πρόνοιαν πρὸς κατάπαυσιν τοῦ ἀτοπήματος.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 4, ἔχον οὕτω·

« ΚΕΦΑΛ. 4· Ἰχθυοτροφεῖα . . . . δραχ. 182,617.»

Ἀναγνωσθέντος εἶτα τοῦ ἄρθρ. 5, παρετήρησέ τις ὅτι ὁ περὶ δασῶν νόμος ἔχει πολλὰς ἐλλείψεις, ἕνεκα τῶν ὁποίων καὶ καταχρήσεις συμβαίνουσι καὶ παράπονα πολλὰ ἐκ μέρους τῶν γεωργῶν γίνονται. Ὁ Νόμος ἐν παραδείγματι φορολογεῖ τοὺς κόπτοντας πασσάλους, ἐν τούτοις οἱ δασονόμοι φορολογοῦν ἀδιακρίτως πᾶν ξύλον, οὔτε τὸ μῆκος, οὔτε τὸ πάχος τῆς πασσάλου ἔχον, μὲ τὸ ὁποῖον οἱ γεωργοὶ περιφράσσουν τὰ προϊόντα των· τὸ ἄτοπον δὲ τοῦτο λαμβάνει χώραν, διότι ὁ νόμος δὲν ὁρίζει ἀκριβῶς τὴν πάσσαλον, τὴν ὑποκειμένην εἰς φορολογίαν, ὁ δὲ δυστυχὴς γεωργὸς διὰ ν' ἀποφύγῃ τὴν καταδίωξιν, ἀναγκάζεται νὰ δωροδοκῇ τὸν δασοφύλακα, διότι ἄλλως σύρεται εἰς τὸ δικαστήριον ἐπὶ τῇ καταγγελίᾳ τοῦ δασοφύλακος, τὸ δὲ δικαστή-

ριον, ἔχον ὑπ' ὄψιν τὸν νόμον, καταδικάζει τὸν γεωργὸν εἰς 8 καὶ 10 ἡμερῶν φυλάκισιν. Δύναται μάλιστα ν' ἀναφέρῃ ἐν λυπηρὸν περιστατικὸν διὰ νὰ καταδείξῃ σαφέστερον τὰ ἐκ τῆς ἀσαφείας τοῦ νόμου προκύπτοντα ἀτοπήματα. Πρό τινος καιροῦ κατεμηνύθησαν 28 γεωργοὶ διὰ τοιαύτην τινὰ περίστασιν, τὸ δὲ δικαστήριον ἐπιληρθὲν τῶν ἀπαιτουμένων ἐξετάσεων, καταδικάζει αὐτοὺς εἰς φυλάκισιν δέκα ἡμερῶν, ἐκδίδει ἀπόφασιν καὶ ἡ ἀπόφασις ἐκτελεῖται τὴν μεγάλην παρασκευήν, ὥστε οἱ δυστυχεῖς αὐτοὶ γεωργοὶ διῆλθον τὸ πάσχα ἐν ταῖς φυλακαῖς. Παρακαλεῖ διὰ ταῦτα τὸν ὑπουργὸν νὰ διατάξῃ τοὺς δασονόμους νὰ μὴ φορολογῶσιν ἁπλουστατα ξύλα, τὰ ὁποῖα οἱ γεωργοὶ μεταχειρίζονται εἰς τὰς ἀνάγκας των, ἵνα μὴ συμβαίνωσι τοιαῦτα ἀτοπήματα.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἐνῷ πληρόνομεν δασονόμους καὶ δασοφύλακας, τὰ δάση κινδυνεύουν νὰ καταστραφοῦν ἐκ τῶν ἀδιακόπων πυρκαϊῶν, αἵτινες συμβαίνουσι διὰ τὴν ἀμέλειαν τῶν ἐπιφορτισμένων τὴν ἐπιτήρησιν τῶν δασῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες οὐδέποτε ἀνεκάλυψαν αὐτουργὸν πυρκαϊᾶς, ἐνῷ εἶναι γνωστὸν, ὅτι οἱ ποιμένες πυροβολοῦσι τὰ δάση, διὰ νὰ καταστήσωσι τὰ μέρη αὐτὰ βοσκήσιμα, οἱ δὲ δασοφύλακες εὑρίσκουσι τὰ ποίμνια βόσκοντα εἰς τὰ πυροβοληθέντα μέρη καὶ ἀδιαφοροῦσιν.

Ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου ἐφίστησι τὴν προσοχὴν τοῦ ὑπουργοῦ ἵνα λάβῃ τὴν δέουσαν πρόνοιαν, πρὶν ἢ τὰ ὄρη τῆς Ἑλλάδος καταστῶσι κεφαλαὶ φαλακραί, καὶ οὕτω στερηθῶμεν μιᾶς περιουσίας τοσούτου πολυτίμου καὶ πολλαχῶς ἐπωφελοῦς.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 5 δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸν πίνακα, ἔχον οὕτω·

« Ἄρθρ. 5. Δάση . . . . . 231,642.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 6 παρετήρησεν ὁ βουλευτὴς Ἑρμιονίδος, ὅτι κατὰ τὴν ἐπαρχίαν του ὑπάρχουσιν ἐθνικοὶ ἐλαιῶνες, οἵτινες κινδυνεύουσι νὰ καταστραφοῦν καὶ παρακαλεῖ διὰ τοῦτο τὸν ὑπουργὸν νὰ λάβῃ πρόνοιαν πρὸς διάσωσιν τῆς περιουσίας αὐτῆς τοῦ δημοσίου.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 6, ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα 7, 8, 9 καὶ 10 κατὰ τὸν πίνακα, κενοῦ ὄντος τοῦ 11, ἔχουσι δ' οὕτω·

« Ἄρθρον 6. Ἐλαιῶνες . . . . . δραχ. 375,000
» 7. Σταφιδῶνες καὶ ἀμπελῶνες . . » 241,040

Ἄρθρον 8.	Περιβόλια καὶ ἄλλα κτήματα . »	269,948
» 9.	Κτήματα διοικούμενα δι' ἐπι- στασίας . . . . . »	18,000
» 10.	Δημόσια κτίρια καὶ ἐργοστάσια »	52,000
» 11.	Καθυστεροῦντα ἐξ ἐθνικ. κτη- μάτων κατὰ τὸν νόμον ΣΠΖ'. »	»

Παρεδέχθη δὲ καὶ τὸ σύνολον τοῦ κεφαλ. Δ'. ἐκ δραχμῶν 2,461,997 διὰ ψήφων 71.

Ἀναγνωσθέντα ἔπειτα τὰ ἄρθρα 1ά. 1β'. 2 καὶ 3 τοῦ Κεφαλ. Ε'. ἐγίνοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, παραλειφθέντων τῶν κενῶν ἄρθρων 4, 5 καὶ 6, τὰ ὁποῖα ἐτέθησαν πρὸς μνείαν, ἔχουσι δ' ὡς ἑξῆς·

ΚΕΦ. Ε'. *Ἐκποιήσεις ἐθνικῶν κτημάτων*

« 1ά.	Χρεωλύσια καὶ τόκοι προικοκτησιῶν	289,120
1β'.	Χρέη ἐκ προικοκτ. ἀνανεωθέντα κατὰ τὸν νόμον Σλβ'.	
2.	Δεκαετεῖς πιστώσεις προικοκτησιῶν .	
3.	» » φθαρτῶν κτημάτων .	48,160.»

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Ε'. Κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς 337,280 δραχμὰς, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Βαρβαρῆγον καὶ Λ. Καλογερόπουλον, συνήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψήφων 71.

Ἀναγνωσθέντα δ' ἐγίνοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως καὶ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Κεφαλ. Ϛ'. ἔχοντα ὡς ἑπεται·

ΚΕΦ. Ϛ'. *Διάφορα εἰσοδήματα.*

« 1.	Τόκοι ὑπερημερίας . . . . . δραχ.	180,000
2.	Πρόσοδοι κτημάτων κατακυρωθέντων τῷ δημοσίῳ . . . . . »	5,715.»

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 3 ἄρθρου μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης νὰ χορηγηθῇ διὰ νέου νόμου τελευταία τις προθεσμία εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ὠφεληθῶσιν ἀπὸ τὰ εὐεργετήματα τοῦ νέου νόμου ὀφειλέτας· παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι τὸ περὶ ἀνανεωθέντων χρεῶν ζήτημα ὡς καὶ τὸ περὶ εἰκοσιῶν εἶναι ὑπὸ μελέτην καὶ σκέπτεται τὸ ὑπουργεῖον ἂν πρέπει νὰ δώσῃ ἢ ὄχι εἰς τοὺς ὀφειλέτας νέαν παράτασιν.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἓν τῶν δυσκόλων ἔργων τοῦ δημοσίου

εἶναι ἡ ἐξάλειψις τῶν ἀνανεωθέντων παλαιῶν χρεῶν, προέρχονται δὲ ταῦτα ἀπὸ ἐνοικιάσεις, ὧν πολλαὶ ἐγένοντο καταχρηστικῶς. Γνωστὸν εἶναι ὅτι ἐπὶ ἀντιβασιλείας ἐδίδετο τὸ δικαίωμα εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν νὰ κοπανίσῃ ἓν δεμάτιον τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ καὶ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ ἐξαχθησομένου καρποῦ νὰ ζητῇ ἀναλόγως ἐπὶ τοῦ ὅλου· ἐντεῦθεν δ' ἐννοεῖ πᾶς τις πόσον ἐπαχθὲς ἐνηργεῖτο ἡ φορολογία ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν. Αἱ κοινότητες λοιπὸν, ἵν' ἀποφύγωσι τὸ κακὸν τοῦτο, προσέφυγον εἰς τὸ μέτρον τῆς ἐνοικιάσεως καὶ ἐνήργησαν διαφόρους ἐνοικιάσεις δι' ἀντιπροσώπων των. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ πληρώσωσι τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος των, ἡ Κυβέρνησις, κατὰ τὸν νόμον, καταδιώκει τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν κοινοτήτων, ἐν ᾧ οἱ πλεῖστοι αὐτῶν ἀπέθανον καὶ μόλις περισώζονται τὰ τέκνα των. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ὑπάρχουσι λόγοι συνηγοροῦντες ὑπὲρ πολλῶν κοινοτήτων καὶ ἐνοικιαστῶν, διότι πολλὰ τῶν χρεῶν τούτων εἰσὶ πληρωμένα, ἐπειδὴ ὅμως διάφοροι συγχρόνως ἀρχαὶ εἰσέπραττον αὐτὰ ἄνευ τινὸς ἀκριβείας ἢ τάξεως, δὲν εἶναι ἐκκαθαρισμένη ἡ πληρωμή των. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι δυνάμει τοῦ νόμου ἔχουσι τὸ δικαίωμα οἱ ὀφειλέται νὰ φέρωσι τὰς ἀντιρρήσεις των καὶ τοὺς λόγους, δι' οὓς δὲν πληρώνουσιν, ἀλλὰ πολλοὶ ἔφερον ἀντιρρήσεις τοιαύτης καὶ οὐδ' ἐλήφθησαν κἂν ὑπ' ὄψιν. Ὁ νόμος λοιπὸν οὗτος κατήντησε προβληματικὸς, καὶ ἀνάγκη νὰ ληφθῇ μέτρον τι, καθ' ὅσον τὰ κτήματα τῶν καλλιτέρων κτηματιῶν διατελοῦσιν ὑποθηκευμένα, ἐν ᾧ πολλοὶ τούτων δὲν χρεωστοῦσι καὶ ἐν τούτοις δὲν δύνανται νὰ ἐνεργήσωσι τὸ παραμικρὸν ἐπὶ τῶν κτημάτων των δανειστῶν. Ὑπάρχει δὲ καὶ ἄλλο εἶδος ὀφειλετῶν, οἵτινες δὲν ἔχουσι μὲν λόγον νὰ ἀρνηθῶσι τὸ χρέος των, ἀλλ' ἔχουσιν ἰσχυροτέραν τινὰ δικαιολογίαν, τὴν ἀνέχειαν, καθ' ὅσον δὲν ἐγνώριζον τότε νὰ ἐξασφαλίζωσι τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου διὰ τῶν δεουσῶν ἐγγυήσεων. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ληφθῇ ἐράπαξ ἓν μέτρον καὶ νὰ εἰσπραχθῶσιν ὅσα χρέη εἶναι νόμιμα καὶ δύνανται νὰ εἰσπραχθῶσιν, ὅσα δὲ δὲν εἶναι δυνατὸν, νὰ μὴ μένωσιν ἀνωφελῶς σημειωμένα καὶ παρουσιάζωμεν ποσὰ ἰδανικὰ καὶ ἀνύπαρκτα.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὸ 3 ἄρθρον, ὡς καὶ τὰ μετ' αὐτὸ 5, 6, 7, 8 καὶ 9 ἄρθρα δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, παραλειφθέντων ὡς κενῶν τοῦ 4, 10 καὶ 11· ἔχουσι δ' οὕτω·

«3. Χρέη ἀνανεωθέντα κατὰ τὸν νόμον ΣΛΒ'. 100,000
5. Ἀπόληψις ποινικῶν ἐξόδων 40,000
6. » ἐξόδων προκαταβληθέντων εἰς πολιτικὰς δίκας 6,000
7. Ἀπόληψις ἐξόδων ἀπαριθμήσεως ζώων κλπ. 25,000
8. Μερίσματα μετοχῶν τῆς Τραπέζης . . 85,000
9. Τυχηρὰ εἰσοδήματα . . . . . 45,210. »

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ ΣΤ'. κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς 486,925 δραχμάς, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σ. Δοκὸν καὶ Χ. Θεοχαρόπουλον, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον σχεδὸν ὅμοιον τοῖς προηγηθεῖσιν, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψήφων 82.

Ἀναγνωσθέντα δ' ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως καὶ τὰ ἄρθρα 2, 3, 4, καὶ 6 τοῦ Ζ'. κεφαλαίου, παραλειφθέντων ὡς κενῶν τοῦ 1 καὶ 5 ἄρθρου.

Ἐπίσης δ' ἐγένοντο δεκτὰ καὶ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Η'. κεφαλαίου δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως· ἔχουσι δ' ὡς ἑξῆς·

«ΚΕΦΑΛ. Ζ'. *Ἐκκλησιαστικὰ εἰσοδήματα.*

«2. Πολυετεῖς ἐνοικιάσεις ἀκινήτων μοναστηριακῶν κτημάτων 90,300
3. Μονοετεῖς 107,800
4. Ἐκκλησιαστικοὶ τόκοι ὑπερημερίας . . . 6,500
6. Καθυστεροῦντα ἐξ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων κατὰ τὸν νόμον ΣΝΗ'. . . . . 500. »

«ΚΕΦ. Η'. *Ἔσοδα κεκλεισμένων χρήσεων.*

1. Δημόσια . . . . . δρ. 1,400,000
2. Ἐκκλησιαστικὰ . . . . . » 18,000. »

Γενομένης δὲ ἐφ' ἑκατέρου τῶν Κεφαλαίων τούτων, ἀναβαινόντων τοῦ μὲν Ζ'. εἰς δραχ. 205,100, τοῦ δὲ Η'. εἰς 1,418,000, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ψηφολέκτας, συνήχθη, κατὰ τὸ ᾠδὲ προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἑκάτερον τούτων διὰ ψήφων 73.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ Κεφαλ. Ζ'. τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν
Δημήτριος Ὀρεινός		Σόλων Κρεστενίτης	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	
Π. Καμπάνης	Ν	Γεώργιος Διαμάντης	
Γ. Καΐρης		Ν. Βαρβαρῆγος	Ν
Α. Καμπάνης	Ν	Ἀ. Δεκιγάλας	Ν
Δημήτριος Τσάκρης		Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν
Ἀνδρέας Δανηλόπουλος		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Νικόλαος Ἰατρὸς		Δεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Γεώργιος Σκοῦφος	Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Γεώργιος Περωτής	Ν
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης		Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Σωτήριος Στράτος	Ν	Α. Κοντόσταυλος	
Δημήτριος Νάκος	Ν	Βελισάριος Νικολαΐδης	
Φίλων Φίλωνος		Ἰωάννης Μπαλάφας	
Θεόδωρος Γρίβας		Κωνστ. Πλαπούτας	
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν
Π. Ταντάρίας	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Ἀνδρέας Σοφιανός	Ν
Θ. Τσαννετάκης		Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Ἀνδρ. Νοταρᾶς	
Α. Παπαθανασίου	Ν	Εὐθ. Κανελόπουλος	Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Γ. Πανοπιρτόπουλος	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Ν
Σταμάτιος Μήτσας		Ἐμμ. Τσοῦχλος	
Ἀναγν. Ζέρβας		Νικόλαος Ματθαίου	Ν
Γ. Γιολδάσης	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Ν. Γρανίτσας	Ν	Σ. Κοπανίτσας	
Γ. Βελῆς	Ν	Ἰω. Βλασόπουλος	
Γ. Χιρπᾶνος	Ν	Ν. Λεώπουλος	
Σ. Χ. Στερανόπουλος		Γ. Γιατράκος	Ν
Ἀλέξανδρος Βλαέτης	Ν	Λουκᾶς Στεφάνου	

Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος		Κωνσταντῖνος Βλάμης	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Α. Χ. Λόντος	
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Π. Πατρινὸς	
Β. Π. Δημητρακόπουλος		Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος		Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	Ν
Ἀ. Μαυρειδὴς		Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	
Ἀναγν. Τσάκας	Ν	Ἠλίας Καράπαυλος	Ν
Γ. Κεφάλας	Ν	Γεώργιος Μπάστας	
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ν	Ἰω. Σκαβέντσος	Ν
Γ. Γουλιμὴς	Ν	Γ. Νικολάου	Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν	Μιχαὴλ Σολωμὸς	
Παναγ. Παπατσώνης		Κωνστ. Πλατὺς	
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Γεώρ. Ναύτης	Ν
Ἰωάν. Προβελέγιος		Ἀν. Ῥενουάρδος	Ν
Ἰω. Ταταράκης		Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Σ. Βαρότσης	Ν	Παναγιώτης Ψάθης	
Χ. Σουμαρίπας		Ἀντ. Ἀρμάος	Ν
Δ. Δημητρακόπουλος		Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Μ. Μιχαλόπουλος	Ν	Κυριάκος Πονηρόπουλος	Ν
Α. Παπαδημητριάδης		Ἀναγν. Παπατσώρης	Ν
Ν. Καναβὸς	Ν	Γεώργιος Ι. Σταΐκος	Ν
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Δημ. Σταΐκος	
Γεώργιος Ἰατρὸς		Βασίλειος Κριεζὴς	
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν	Κυριάκος Δουζίνας	Ν
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	
Νικόλαος Πιεράκος		Παντολέων Κουντουριώτης	
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	Ν
Στ. Καπετανάκης		Πέτρος Χ. Πέτρος	Ν
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Χ. Χριστόπουλος	Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	Ν
Π. Κανελόπουλος	Ν	Σ. Σκουμπουρδὴς	Ν
Νικόλαος Μοσχούλας	Ν	Αὐγερινὸς Ἀδέρωφ	
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβὴς		Νικόλαος Β. Μπουδούρης	Ν
Ν. Πανουργιᾶς		Α. Μάντσαρης	Ν
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν		

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἀ.) ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς φόρου πρὸς βελτίωσιν τοῦ λιμένος Θήρας, καὶ β'.) ἡ

συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Διαμάντης
Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΒ'.

Τῆς 2 Ἀπριλίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς φόρου πρὸς βελτίωσιν τοῦ λιμένος Θήρας, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Βαρβαρῆγον καὶ Γ. Γουλιμὴν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 72.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἓξ ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς τοπικῶν φόρων διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ λιμένος Θήρας, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ἠλίας Καραγιάννης	
Δημήτριος Ὀρεινὸς		Σωτήριος Στράτος	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Δημήτριος Νάκος	
Π. Καμπάνης		Φίλων Φίλωνος	Ν
Γ. Καΐρης		Θεόδωρος Γρίβας	
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Νικόλαος Τσέλιος	
Δημήτριος Τσόκρης		Π. Ταναρίας	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν
Νικόλαος Ἰατρὸς	Ν	Θ. Τσαννετάκης	Ν
Γεώργιος Σκοῦρος		Γεώργιος Κονδύλης	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Α. Παπαθανασίου	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ν. Παπαμιχαλόπουλος	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν

Σταμάτιος Μήτσας . . . N	Γ. Γιατράκος . . . . . N
Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . N	Λουκᾶς Στεφάνου . . . .
Γ. Γιολδάτης	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . N
Ν. Γρανίτσας	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . N
Γ. Βελῆς . . . . . N	Μιχαὴλ Σκαλιστήρης . . .
Γ. Σιρπᾶνος . . . . . N	Γ. Ν. Ρεβελιώτης . . . N
Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . N	Β. Π. Δημητρακόπουλος . N
Λύσανδρος Βιλαέτης	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . N
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Α. Μαυροειδής . . . . .
Σόλων Κρεστενίτης . . . N	Ἀναγνώστης Τσάκας . . . N
Δημήτριος Ἀθανασίου . . N	Γ. Κεφάλας . . . . .
Γεώργιος Διαμάντης . . . N	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης N
Ν. Βαρβαρῆγος . . . . N	Γ. Γουλιμῆς . . . . . N
Α. Δεκιγάλας	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος N
Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . N	Παναγιώτης Παπατσώνης .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . . N	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . N
Λεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς . N	Ἰω. Προβελέγιος . . . . N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . N	Ἰω. Ταταράκης . . . . N
Ἠλίας Παπαδαῖος . . . N	Σ. Βαρότσης . . . . . N
Γεώργιος Περωτής	Χ. Σουμαρίπας . . . . .
Ἰωάννης Ζάρκος	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .	Μ. Μιχαλόπουλος . . . . N
Α. Κοντόσταυλος . . . . N	Α. Παπαδημητριάδης . .
Βελισάριος Νικολαΐδης . . N	Ν. Καναβός . . . . .
Ἰωάν. Μπαλάφας . . . N	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . .
Κωνστ. Πλαπούτας	Γεώργιος Ἰατρός . . . . N
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Γεώργ. Μαδεμοχωρίτης . .
Πέτρος Δελιγιάννης	Λουκᾶς Καλογερόπουλος . . N
Ἀνδρέας Σοφιανός	Νικόλαος Πιεράκος . . . N
Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N	Γρηγόριος Πατριαρχέας . . N
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Στ. Καπετανάκης . . . N
Εὐθ. Κανελόπουλος	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .
Γ. Πανοπριφτόπουλος . . .	Χ. Χριστόπουλος . . . . .
Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Π. Κανελόπουλος . . . . N
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .	Νικόλαος Μοσχούλας . . . N
Νικόλαος Ματθαίου	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . .
Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν. Πανουργιᾶς . . . . .
Σ. Κοπανίτσας	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . .
Ἰω. Βαλασόπουλος	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . .
Ν. Δεώπουλος	Ἀνδρέας Χ. Λάγγος . . . .

Π. Καλαμογδάρτης.	Κυριάκος Πονηράπουλος . .
Π. Πατρινός	Ἀναγν. Παπατσώρης . . . N
Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . .
Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου . . .	Δημ. Στάϊκος . . . . .
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . .	Βασίλειος Κριεζῆς . . . N
Ἠλίας Καράπαυλος . . . N	Κυριάκος Δουζίνας . . . . N
Γεώργιος Μπάστας	Δημήτριος Βουδούρης . . . N
Ἰωάν. Σκαβέντσος	Παντολ. Κουντουριώτης . . .
Γ. Νικολάου . . . . . N	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . . N
Μιχαὴλ Σολωμὸς . . . . N	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . .
Κωνστ. Πλατύς . . . . N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . N
Γεώργιος Ναύτης . . . . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . N
Ἀν. Ρενουάρδος . . . . . N	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . N
Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N	Αὐγερινὸς Ἀθέρωφ . . . .
Παναγ. Ψάθης . . . . . N	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . N
Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . N	Α. Μάντσαρης . . . . . N
Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .	

Ἀναγνωσθέντα ἔπειτα τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, 5 καὶ 6 τοῦ νομοσχεδίου, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Βαρβαρῆγον καὶ Γ. Κανδύλην, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ διὰ ψήφων 72. ἔχει δ' οὕτως·

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Διὰ τὴν εἰς τοὺς λιμένας τῆς νήσου Θήρας, Φηρῶν, Ἀμμουδίου, Ἁγίου Γεωργίου, δύω Νήσων, μεγάλου Διμένος, Ἀθηνιοῦ καὶ Μπάγκου κατασκευὴν κρηπίδων, ἀποβαθρῶν, δεστρῶν, διὰ τὴν προμήθειαν καὶ τοποθέτησιν τῶν ἀναγκαίων φανῶν ὡς καὶ διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὑπαρχόντων ἤδη πακτωτηρίων, ἐπιβάλλεται φόρος, ἅπαξ τοῦ ἐναυτοῦ πληρονόμενος, ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς λιμένας τούτους προσορμιζομένων πλοίων ἀνὰ εἰκοσιπέντε λεπτὰ καθ' ἕκαστον τόνον. Ἡ φορολογία αὕτη θέλει διαρκέσει μέχρι τῆς ἐκ τῆς προσόδου αὐτῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀναγκαίου ποσοῦ διὰ τὴν ἐντελῆ ἀποπεράτωσιν τῶν ἀνωτέρω ἔργων ὡς καὶ διὰ τὴν προμήθειαν καὶ τοποθέτησιν τῶν φανῶν.

Ἄρθρον 2. Ἡ εἴσπραξις τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ φόρου

γίνεται συνάμα μὲ τὴν τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων παρὰ τοῦ ἁρμοδίου τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου ἐπ' ἀμοιβῇ 1/2 0/0 ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ποσοῦ.

Ἐφαρμόζονται δὲ ὡς πρὸς τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων τούτων αἱ διατάξεις τῶν νόμων κατὰ τῶν καθυστερούντων εἰς τὸ δημόσιον, καὶ αἱ διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς δημοσίους ὑπολόγους.

Τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα θέλουν παρακατατίθεσθαι εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον Θήρας.

Ἄρθρον 3. Χορηγεῖται ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου συνδρομὴ πρὸς κατασκευὴν τῶν ἔργων καὶ προμήθειαν τῶν φανῶν ἑκατοσάρων χιλιάδων δραχμῶν ἑτησίως καὶ ἐπὶ πέντε ἔτη, αἵτινες θέλουν καταχωρεῖσθαι εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

Ἄρθρον 4. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἔργων διατεταγμένα. Ἐπ' αὐτῆς θέλει ἐφορεύει ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τὸν ἔπαρχον Θήρας ὡς πρόεδρον, καὶ ἀπὸ ἓξ μέλη, ἐξ ὧν τὰ μὲν τέσσαρα ἀνὰ ἓν θέλουν ἐκλέγει τὰ δημοτικὰ συμβούλια τῶν δήμων Θήρας, Ἐμπορίου, Καλλίστης καὶ Οἴας, τὰ δὲ δύο θέλει διορίζει ἡ Κυβέρνησις ἐκ τῶν ἐμποροπλοιάρχων τῆς νήσου Θήρας.

Ἄρθρον 5. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπιτροπὴν, τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, νὰ δανεισθῇ παρὰ τῆς ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἢ παρ' ἄλλου τινὸς δανειστικοῦ καταστήματος ἢ ἀτόμου, τὰ ἀπαιτούμενα κεφάλαια διὰ τὴν ταχυτέραν ἀποπεράτωσιν τῶν ἀνωτέρω ἔργων ἐπὶ τῇ ἐγγυήσει τοῦ ἐπιβαλλομένου φόρου καὶ τῆς ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου συνδρομῆς, περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 6. Τὰ καθήκοντα τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἐπιτροπῆς θέλουσι κανονισθῇ διὰ Βασ. διατάγματος.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἓξ ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς τοπικῶν φόρων διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ λιμένος Θήρας, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δουκᾶς Δόντος	Ν	Αὐστανδρος Βιλαέτης	
Δημήτριος Ὀρεινός		Ἀνδρέας Αὐγερινός	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Σόλων Κορεττενίτης	Ν
Πέτρος Καμπάνης		Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν
Γ. Καΐρης		Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Ἀντών. Καμπάνης	Ν	Ν. Βαρβαρῆγος	Ν
Δημήτριος Τσόκρης		Α. Δεκιγάλας	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Γεώργιος Σκοῦφος		Α. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Γεώργιος Περωτὴς	
Ἠλίας Καραγιώννης		Ἰωάννης Ζάρκος	
Σωτήριος Στρατος		Ἀθαν. Δαγκλόπουλος	
Δημήτριος Νάκος		Α. Κοντόσταυλος	Ν
Φίλων. Φίλωνος	Ν	Βελισ. Νικολαΐδης	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν
Νικόλαος Τσέλιος		Κωνστ. Πλαπούτας	
Π. Ταντᾶρίας	Ν	Αντ. Ἀντωνόπουλος	
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	
Θ. Τσαννετάκης	Ν	Ἀνδρέας Σοφιανὸς	
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Α. Παπαθανασίου		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Εὐθ. Κανελόπουλος	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Γ. Πανσπυρτόπουλος	
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	
Ἀνδρέας Ζέρβας	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Γ. Γιολδάσης		Νικόλαος Ματθαίου	
Ν. Γρανίτσας		Ν. Χ. Παναγιώτου	
Γ. Βελῆς	Ν	Σ. Κοπανίτσας	
Γ. Σιρπάνος	Ν	Ἰω. Βαλασόπουλος	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Ν. Δεῶπουλος	

Γ. Π. Γιατράκος	N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	
Λουκᾶς Στεφάνου		Κωνσταντῖνος Βλάμης	
Ἰω. Παπαλουκόπουλος	N	Ἀνδρ. Χ. Λόντος	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης		Π. Πατρινὸς	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	N
Β. Π. Δημητρακόπουλος	N	Ἀνδ. Χ. Ἀναργύρου	
Ἀναγν. Δεδόπουλος	N	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	
Λ. Μαυροειδὴς		Ἠλίας Καράπουλος	N
Α. Τσάκας	N	Γεώρ. Μπάστας	
Γ. Κεφάλας		Ἰω. Σκαβέντσος	
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	N	Γ. Νικολάου	N
Γ. Γουλιμὴς	N	Μιχαὴλ Σολωμὸς	N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	N	Κωνστ. Πλατὺς	N
Παναγ. Παπατσώνης		Γεώργ. Ναὺτης	N
Σπ. Ἀντωνόπουλος	N	Ἀντ. Ῥενουάρδος	N
Ἰωάννης Προβελέγιος	N	Ἰωάννης Σαγρέδος	N
Ἰωάννης Ταταράκης	N	Παναγιώτης Ψάθης	N
Σ. Βαρότσης	N	Ἀντ. Ἀρμάος	N
Χ. Σουμαρίπας		Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Δ. Δημητρακόπουλος		Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Μ. Μιχαλόπουλος	N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	N
Α. Παπαδημητριάδης		Γεώργ. Ι. Στάϊκος	
Ν. Καναβός		Δημήτριος Στάϊκος	
Ἰωάν. Βύσταθίου		Βασίλειος Κριεζῆς	N
Γεώργιος Ἰατρός	N	Κυριάκος Δουζίνας	N
Γεώργιος Μαθεμοχωρίτης		Παντολέων Κουντουριώτης	
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	N	Δημήτριος Βουδούρης	N
Νικόλαος Πιεράκος	N	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	N
Γρηγόριος Πατριαρχέας	N	Πέτρος Χ. Πέτρου	
Στ. Καπετανάκης	N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	N
Χ. Χριστόπουλος		Σ. Σκουμπουρδὴς	N
Π. Κανελόπουλος	N	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	
Νικόλαος Μοσχούλας	N	Νικόλαος Β. Βουδούρης	N
Ἀλ. Ῥαγκαβῆς		Α. Μάντσαρης	N
Ν. Πανουργιᾶς			

Προσελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω τὰ ἑρεξῆς νομοσχέδια μετὰ τῶν συνοδευουσῶν αὐτὰ ἐκθέσεων·

ά.) περὶ πιστώσεως δρ. 600,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου διὰ τὴν κατασκευὴν τριῶν ἑλικοκινήτων· 6'.) ἐπίσης δραχμῶν 165,800·81 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν δι' ἔκτακτα ἔξοδα ἀσφαλείας καὶ γ'.) 70,000 δραχμῶν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον δι' ἔξοδα δεκάτων κλπ. ἔχουσι δ' ὡς ἑπεται·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν Ὑμετέραν συζήτησιν καὶ ψήφισιν τὸ συναπτόμενον νομοσχέδιον, καθ' ὃ χορηγεῖται ἔκτακτος πίστωσις δραχμῶν 600,000 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου, προοριζομένη πρὸς κατασκευὴν τριῶν ἑλικοκινήτων πλοίων τοῦ στόλου. Πιστεύω δὲ ὅτι θέλετε ἀρκεσθῆ, Κύριοι, εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου αἰτιολογίας, ἃς ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς διὰ τῆς παρασυναπτομένης ἐκθέσεώς του δίδωσι, καὶ ὅτι μετὰ προθυμίας θέλετε φέρει τὴν λευκὴν ψῆφον σας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Εἰς τοῦ ἔτους 1857 τὸν προϋπολογισμὸν περιελήφθησαν μὲν καὶ ἐψηφίσθησαν ὑπὸ τῶν Βουλῶν τριακόσιαι δραχμῶν χιλιάδες διὰ νέων πλοίων ναυπηγίαν, καὶ τεσσαράκοντα πρόσθετι χιλιάδες διὰ τὸν ὁπλισμὸν αὐτῶν, ἀλλὰ δὲν ἐδαπανήθησαν. Ἀπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲ τοῦ ἔτους 1856, ἐκ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου, ἐπλεόνασαν δραχμῶν χιλιάδες ἑκατὸν τριάκοντα καὶ ὀκτὼ, τῆς ναυαγησάσης ἀτμοκινήτου. Πανόπης τὸ ἀσφάλισμα.

Ἀνέβαλον δὲ τῶν κεφαλαίων αὐτῶν τὴν ἔγκαιρον χρῆσιν, διότι κατ' ἐκείνας τὰς ἐποχὰς τῶν ναυπηγουμένων πλοίων αἱ τιμαὶ ἦσαν ὑπέρογκοι καὶ βαρεῖαι. Ἐκτὸς δὲ τούτου, πρὶν ἢ ἐπιχειρήσω καὶ τῶν ὑπολειπομένων σκαφῶν τὴν ναυπηγίαν, ἐνόμισα καλὸν νὰ ἐξετάσω καὶ ἐν Γαλλίᾳ τὰς πρὸς κατασκευὴν πλοίων ἀπαιτουμένας δαπάνας, ἐπὶ τούτῳ δὲ ἀπέστειλα εἰς τοὺς Γαλλικοὺς ναυστάθμους ἄνθρωπον εἰδήμονα διὰ νὰ συλλέξῃ ἐπιτοπίως ὅσας ἤθελεν δυνηθῆ πληροφορίας, ταύτας δὲ τὰς πληροφορίας ἔλαβον ἤδη. Ἔσωζον δὲ πρὶν καὶ μικράν τινα ἐλπίδα, ὅτι τὰ ἐν τῷ λιμένι τοῦ Πόρου ἀφωπλισμένα Βασιλικὰ πλοῖα δὲν ἦσαν πάντη ἄχρηστα, ἀλλὰ κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ διευ-

θυντηρίου τοῦ Β. ναυστάθμου γενομένας ἐρεύνας, τὰ πλοῖα ταῦτα κατήντησαν ὅλως πρὸς πλοῦν ἀνεπιτήδεια.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν σεσαθρωμένων αὐτῶν πλοίων ἐπίκειται, ἤδη δὲ οὐδεμία τῶν προειρημένων κεφαλαίων τῶν πρὸς ναυπηγίαν πλοίων ἐγκεκριμένων χρῆσις νὰ γίνῃ ἐπιτρέπεται, διότι ὁ νενομισμένος τῆς χρήσεως αὐτῶν καιρὸς παρῆλθεν, αἰτῶ διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου πρὸς ἐπιψήφισιν νομοσχεδίου ἔκτακτον πίστωσιν ἑξακοσίων χιλιάδων δραχμῶν, πρὸς κατασκευὴν τριῶν νέων ἑλικοκινήτων πλοίων, ἐξ ὧν τὰ μὲν δύο θέλουσιν εἶσθαι 60 περίπου ἵππων δυνάμεως, τὸ δὲ τρίτον 40.

Ἡ περὶ ἐκτάκτου δὲ πιστώσεως παροῦσα αἰτησίς μου κυρίως ἄλλο τι δὲν εἶναι, εἰμὴ αἴτησις ἀδείας πρὸς χρῆσιν τῶν κεφαλαίων, τὰ ὁποῖα κατὰ τοὺς ἐπιψηφισθέντας προϋπολογισμοὺς ἠδυνάμην ἐν δεόντι νὰ διαθέτω, ἅπινα ὅμως δὲν διέθεσα τὸ τοῦ δημοσίου συμφέρον ὑπ' ὄψιν ἔχων.

Καὶ αἰτῶ μὲν ἤδη ποσόν τι κατά τι ἀνώτερον τῶν ὑπὸ τῶν Βουλῶν ἐπιψηφισθέντων πρὸς κατασκευὴν νέων πλοίων κεφαλαίων, ὧν οὐδεμία ἐγένετο χρῆσις, ἀλλ' αἱ σημεριναὶ τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ ἀνάγκαι εἶναι πλειότεραι. Ἀδιάκοπος δὲ πρέπει νὰ ᾖναι ἡ νέων πλοίων ναυπηγία, διότι ἀδιάκοπος εἶναι καὶ τῶν ὑπαρχόντων σκαφῶν ἡ καθ' ἑκάστην προχωροῦσα φθορά.

Κατατάσσω δὲ τὴν αἰτουμένην πίστωσιν εἰς τοῦ ἤδη τρέχοντος ἔτους τὸν προϋπολογισμόν, διότι ἂν ἀπὸ τοῦδε δὲν ληφθῇ ἡ δέουσα περὶ κατασκευῆς νέων πλοίων πρόνοια, μόλις κατὰ τὸ ἔτος 1860 θέλομεν κατορθώσει ν' ἀναπληρώσωμεν τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα Βασιλικὰ πλοῖα, τὰ ὑπὸ τοῦ χρόνου καταφθαρέντα.

Τὴν ἔκτακτον δὲ ταύτην πίστωσιν αἰτῶν δὲν διστάζω νὰ πιστεύσω ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει ἐκ νέου κυρώσει ὅ,τι προηγουμένως ἐνέκρινεν, διότι ἡ ἀναβολὴ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐγκεκριμένων δὲν μετεβαλε τὰ πράγματα, ἐχρησίμευσε δὲ μόνον πρὸς καταλληλοτέραν καὶ οἰκονομικωτέραν τοῦ ἐπιχειρήματος διευθέτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς
ΑΘ. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.»

ΟΘΩΝ κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον, θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῆ ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἀπριλίου 1858.

ΟΘΩΝ

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ,

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον, πρὸς κατασκευὴν τριῶν ἑλικοκινήτων πλοίων, ἔκτακτος πίστωσις ἑξακοσίων χιλιάδων δραχμῶν, αἵτινες θέλουσι καταλογισθῆ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1858 ἔτους, εἰς τὸ Κεφάλαιον τῶν ἐκτάκτων πιστώσεων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ψήφισιν ὑμῶν τὸ συναπτόμενον νομοσχέδιον, καθ' ὃ χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. 165,800: 81/0 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου διὰ τὸ ἔτος 1857.

Τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν δικαιολογίαν τῆς πιστώσεως ταύτης ἀρκούντως ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς ὑποστηρίζει διὰ τῆς παρασυναπτομένης ἐκθέσεώς του, ὥστε δὲν ὑπολείπεταί μοι, εἰμὴ νὰ παρακαλέσω Ὑμᾶς, Κύριοι, ἵνα ἐν τῇ συναισθήσει τῆς ἀνάγκης φέρητε προθύμως τὴν λευκὴν ὑμῶν ψῆφον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 28 Μαρτίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον πίνακα ἀπαιτοῦνται ἀναπληρωματικαὶ πιστώσεις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου τῆς χρήσεως τοῦ 1857.

Ἐπὶ	τοῦ	Κεφαλ.	Γ'.	ἄρθρ.	1	δραχ.	100,000
»	»	»	Ε'.	»	5	»	5,000
»	»	»	»	»	9	»	3,700
»	»	»	»	»	11	»	29,100:81
»	»	»	ΣΤ'.	»	2	»	2,000
»	»	»	»	»	3	»	26.000
				Τὸ ὅλον δραχμαί			165,800:81

Οἱ δὲ λόγοι οἱ ὑπαγορεύοντες τὴν χορηγίαν τῶν ἀνωτέρω πιστώσεων ἐκτίθενται ὡς ἑξῆς.

Κεφ. Γ'. Δημόσ. ἀσφάλεια.

Ἄρθρ. 1. Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας.

Αἱ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς εἰρημένης χρήσεως καὶ τοῦ ἀπὸ 23 8βρίου 1857 Β. διατάγματος, τόπον νόμου ἐπέχοντος, ἐγκριθεῖσαι πιστώσεις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου συμποσούμεναι εἰς δραχ. 378,000, ἐξηντλήθησαν διατεθεῖσαι,

1. Εἰς ἔξοδα τοῦ συμμαχικοῦ στρατοῦ δραχ. 60,016
2. Εἰς χορηγίας ὁδηγῶν καὶ ἐθνοφυλάκων καὶ ἐπιμίσθια τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὴν καταδίωξιν τῆς λῃστείας στρατιωτῶν » 160,009
3. Εἰς ἀμοιβὰς ἐπὶ συλλήψεσι, φόνοις ἢ ἀποτελεσματικαῖς καταδείξεσι λῃστῶν. » 113,193
4. Εἰς περιβάλψεις καὶ ἀποζημιώσεις τῶν παθόντων ἢ ζημιωθέντων ὑπὸ τῶν λῃστῶν ἐξ ἐκδικήσεως. » 10,591
5. Εἰς διάφορα ἀστυνομικὰ ἐν γένει μέτρα. » 29,169

Τὸ ὅλον δραχμάς 372,978

Καὶ ὀφείλονται πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ἄχρι τοῦδε καθαρισθέντων ἐξόδων τῆς δημοσίας ἀσφαλείας,

1. Εἰς χορηγίας τῶν ἐθνοφυλάκων καὶ ἐπιμίσθιον τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὴν καταδίωξιν τῶν λῃστῶν στρατιωτῶν, καὶ ἀντίτιμον καππῶν πρὸς χρῆσιν αὐτῶν δραχ. 45,527:92
2. Εἰς ἀμοιβὰς ἐπὶ φόνοις, συλλήψεσιν ἢ ἀποτελεσματικαῖς καταδείξεσι λῃστῶν. » 14,000
3. Εἰς ἀποζημιώσεις τῶν παθόντων ἢ ζημιωθέντων ὑπὸ λῃστῶν ἐξ ἐκδικήσεως. » 5,970

Τὸ ὅλον δραχμαί 65,497:92

Ἐπειδὴ δ' ἐκτὸς τούτων ὑπάρχουσιν ἔτι καὶ ἄλλα δικαιώ-

ματα κεκτημένα, μηκέτι καθαριοθέντα, διὰ τοῦτο ἡ ἐπὶ τῶν ἐξόδων τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἀναγκαία ἀναπληρωματικὴ πίστωσις ὑπελογίσθη εἰς δραχ. 100,000.

Ἄρθρον 5. Διατήρησις καταδίκων.

Πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου γενομένων ἐξόδων, πρὸς διατήρησιν τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατουμένων, ἀπαιτοῦνται ὡς ἔγγιστα δραχ. 5,000 ὑπολογισθεῖσαι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μέχρι τοῦδε καθαρισθέντων ἐξόδων καὶ τῶν τυχὸν μηκέτι βεβαιωθέντων.

Κεφ. Ε'. Δημόσιος Οἰκονομία.

Ἄρθρ. 9. Διεύθυνσις τῶν κατ' ἐπαρχίας ταχυδρομείων.

Ἐπειδὴ ἡ ἐξ Ἑλλάδος εἰς Σμύρνην, Ἀλεξάνδρειαν, Βουκουρέστιον, Ἰάσιον, Ἰμβραΐλαν καὶ Γαλάτσιον καὶ ἡ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀποστελλομένη ἀλληλογραφία διευθύνετο ἀτάκτως ὑπὸ τῶν ξένων ταχυδρομείων, ἐκ τούτου δὲ ἐγεννήθησαν παράπονα παρὰ τῶν ἐν ταῖς εἰρημέναις πόλεσιν ἐμπόρων ὁμογενῶν καὶ τῶν παρεπιδημούντων ἐκεῖ πολιτῶν Ἑλλήνων, ἡ Κυβέρνησις ἐθεώρησεν ἐπάναγκες νὰ συστήσῃ ἐν τοῖς εἰρημένοις μέρεσι, τῇ συγκαταθέσει τῆς ὀθωμανικῆς ἐξουσίας, Ἑλληνικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου μηνὸς παρελθόντος ἔτους, ἐπιφυλαχθεῖσα νὰ αἰτήσῃ ἐν καιρῷ τὴν πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένην πίστωσιν ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων. Ὅθεν πρὸς πληρωμὴν τῶν μισθῶν τῶν εἰρημένων ταχυδρομικῶν διευθυντῶν καὶ ἐπιστατῶν, τῶν ἐξόδων καὶ ἐνοικίων τῶν γραφείων αὐτῶν καὶ πρὸς προμήθειαν τῶν κατὰ τὴν πρώτην σύστασιν ἀναγκαίων ἐπίπλων καὶ σκευῶν ὑπελογίσθη ἡ ἐν τῷ πίνακι πίστωσις ἐκ δραχμῶν 3,700.

Ἄρθρ. 11. Ἀπόδοσις δικαιωμάτων ἀνηκόντων εἰς ἀλλοδαπὰ ταχυδρομεῖα.

Γνωστὸν εἶναι ἐκ τῶν προτέρων ὅτι δυνάμει συνθηκῶν εἰσπράττονται παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων δικαιώματα ἀνήκοντα εἰς ἀλλοδαπὰ ταχυδρομεῖα ἐπὶ γραμμάτων κλπ. μεταχομιζομένων διὰ τῶν ξένων ἀτμοκινήτων, καὶ ἀποδίδονται ὕστερον εἰς αὐτά. Ἑπομένως ἡ πίστωσις, ἡ προβλεπομένη συνήθως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου χρησιμεύει κυρίως πρὸς ἀπόδοσιν τῶν εἰσπραττομένων διὰ λογαριασμὸν τῶν ξένων ταχυδρομείων, ἅτινα σημειοῦνται ταυτοχρόνως καὶ ὡς ἔσοδα ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν αἱ εἰσπράξεις αὗται αὐξάνουσιν, ἐπὶ τοσοῦτον ἀπαιτεῖται νὰ γίνηται καὶ

ἡ ἀνάλογος ἀναπλήρωσις τῶν πρὸς ἀπόδοσιν αὐτῶν ὁριζομένων πιστώσεων.

Ὅθεν ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν εἰσπράξεων τούτων παρίσταται ἀναγκαία ἡ προσθήκη τῆς ζητουμένης πιστώσεως ἐκ δρχ. 29,100:81.

Κεφ. ΣΤ'. Δημόσιαι οἰκοδομαί.

Ἄρθρ. 2. Ἐπισκευὴ δημοσίων οἰκοδομῶν.

Αἱ πλεῖσται τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν πολυκαιρίας, ἢ ἀτέχνου κατασκευῆς ἕνεκεν εὑρίσκονται εἰς κακὴν κατάστασιν. Ἐντεῦθεν προκύπτει ἡ δαπανηρὰ αὐτῶν συντήρησις, δι' ἣν ἐξηντλήθη ἡ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ψηφισθεῖσα πίστωσις, καὶ ἀπαιτοῦνται εἰσέτι δρχ 2,000 ὡς ἔγγιστα πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου καταλογιζομένων ἐν γένει ἐξόδων τῶν ἐπισκευῶν.

Ἄρθρ. 3. Κατασκευὴ δημοσίων οἰκοδομῶν.

Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1849 ἔτους ἐσημειώθη ἡ ἀπαιτουμένη δαπάνη πρὸς ἀνακαίνισιν τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου Σκιάθου, ἀλλὰ δὲν ἐπραγματοποιήθη· κατόπιν δ' ἐσημειώθη καὶ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1856 ἔτους, ἀλλ' ἀφῃρέθη πάλιν ἵνα ἐπενεχθῇ ἡ ἐλάττωσις τῶν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους ἐκείνου ζητηθεισῶν πιστώσεων εἰς τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἔξοδα. Τέλος τὸ οἰκοδόμημα κατέστη ἐπικινδύνως ἐτοιμόρροπον, καὶ τὸ Ὑπουργεῖον ἐβιάσθη νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἀνακαίνισιν του κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος.

Ἡ πρὸς τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ καταστήματος τούτου δαπάνη συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἀπαιτουμένης πρὸς κατασκευὴν καταλλήλου ἀποβάθρας πρὸ τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου, ὑπελογίσθη εἰς δρχ. 26,000, ἐφ' ᾧ καὶ τοσαύτη εἶναι ἡ ζητουμένη πίστωσις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Μαρτίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον, ὡς ἔχει, ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθήτω ὑπ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαρτίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν ἑκατὸν ἑξήκοντα πέντε χιλιάδων, ὀκτακοσίων καὶ λεπτῶν ὀγδοήκοντα ἑνὸς ἀριθ. 165,800:81|0 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1857 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου, ἤτοι ἐπὶ μὲν τοῦ Κεφ. Γ'. ἄρθρ. 1. «Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας» δραχμ. 100,000, ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου «Διατήρησις καταδίκων» δρχ. 5,000, ἐπὶ τοῦ Κεφ. Ε'. ἄρθρου 9. «Διεύθυνσις τῶν κατ' ἐπαρχίαν ταχυδρομείων» δρχ. 3,700, ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου «ἀπόδοσις δικαιωμάτων ἀνηκόντων εἰς ἀλλοδαπὰ ταχυδρομεῖα» δρχ. 29,100:81|0, ἐπὶ τοῦ Κεφ. ΣΤ', ἄρθρ. 2 «Ἐπισκευὴ δημοσίων οἰκοδομῶν» 2,000, καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου «Κατασκευὴ δημοσίων οἰκοδομῶν» δρχ. 26 000.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Ὑμετέραν ἐπιψήφισιν τὸ ἐπισυνημμένον νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δρχ. 70,000 διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1857 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν μὲ τὰς ἑξῆς παρατηρήσεις.

Ἡ κατ' ἔτος χορηγουμένη διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δικάτων πίστωσις σύγκειται ἐκ δρχ. 170,000.

Ἐν τοσούτῳ μ' ὅλην τὴν ἐνεργουμένην ἐπὶ τῶν ἐξόδων αὐτῶν ἐπιτήρησιν ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ πίστωσις αὕτη εἶναι ἀνεπαρκὴς καὶ κατ' ἔτος τὸ Ὑπουργεῖον ὑποχρεοῦται νὰ καταφεύγῃ εἰς ἀναπληρωτικὰς πιστώσεις πρὸς πληρωμὴν ἐξόδων ἀναγκαίων καὶ ἀναποφεύκτων.

Αὐτὸ τοῦτο συνέβη καὶ κατὰ τὸ π. ε. καὶ οἱ λόγοι δι' οὓς ἡ πίστωσις αὕτη ἀπεδείχθη ἀνεπαρκὴς εἶναι ἔτι ἰσχυρότεροι τῶν παρελθόντων ἐτῶν, ὡς λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἐκθέσω παρακατιόν.

Ἡ παραγωγὴ τῶν δημητριακῶν καρπῶν τοῦ
1857 ἀνέβη εἰς περίπου κοιλὰ 2,000,000
Ἡ δὲ τοῦ 1856 εἰς » 1,300,000

Ἤτοι ἐπὶ πλέον κοιλά . 700,000

Ἡ αὔξησις αὕτη τῶν εἰσπραχθέντων καρπῶν ἐγέννησε τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐνοικιασθῶσι πλειότεραι ἀποθῆκαι διὰ τὴν ἐναποταμίευσιν αὐτῶν.

Εἰς τὴν ἀνάγκην ταύτην προσετέθη καὶ ἄλλη ἀπροσδόκητος. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συγκομιδῆς τῶν ἀνωτέρω καρπῶν συνέβησαν ἀλλεπαλλήλοι βροχαί. Ἐκ τούτου δὲν ἐκρίθη εὔλογον ν' ἀναμιχθῶσιν εἰς τὰς αὐτὰς ἀποθήκας τὰ στεγνὰ γεννήματα ὁμοῦ μὲ τὰ βεβρεγμένα, καθόσον ἠδύνατο νὰ πάθωσιν ὅλα καὶ νὰ διακινδυνεύσῃ τὸ δημόσιον ὄχι ὀλίγα. Ἐνεκρίθη ὅθεν νὰ ἐνοικιασθῶσιν ἰδιαίτεραι ἀποθῆκαι, εἰς τὰς ὁποίας ἐναπετέθησαν χωριστὰ οἱ βεβρεγμένοι καρποί.

Ἀλλ' ἐνταῦθα νέος κίνδυνος παρουσιάζετο. Ὑπῆρχεν ὁ φόβος μὴ τυχὸν πάθωσιν οἱ βεβρεγμένοι καρποὶ μένοντες ἐπὶ πολὺ εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν ἐπαρχιῶν. Ἡ περίστασις αὕτη καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ ὑποτίμησις τῶν καρπῶν ἐν γένει κατὰ τὸ 1857 μ' ἔκαμον νὰ σκεφθῶ σπουδαίως περὶ τῆς ταχείας καὶ ἐπωφελεστέρας ἐκποιήσεως αὐτῶν. Ἱ; πρὸς τοῦτο ἓν καὶ μόνον μέσον μοὶ ἐπαρουσιάζετο ἡ συγκέντρωσις αὐτῶν εἰς Πειραιᾶ. Δὲν ἐδίστασα ὅθεν ποσῶς νὰ παραδεχθῶ τοῦτο καὶ κατὰ συνέπειαν διέταξα νὰ μεταφερθῶσιν εἰς Πειραιᾶ ὅσον πλειότεροι καρποὶ ἦτο δυνατόν. Μέρος δὲ ἐξ αὐτῶν ἐστάλησαν εἰς Σύρον, Ὕδραν καὶ Σπέτσας.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ μέτρου τούτου μετεκομίσθησαν ἀπὸ διαφόρους ἐπαρχίας ὑπὲρ τὰς 120,000 κοιλὰ καὶ ἐδαπανήθησαν διὰ μὲν τῶν ναύλων αὐτῶν . . . . . δρ. 36,375
Διὰ δὲ τὰ ἀγώγια τῆς μεταφορᾶς αὐτῶν ἀπὸ τὰς ἀποθήκας εἰς τὸ παράλιον . . . . . δρ. 33,602

Τὸ ὅλον δραχ. 69,977

Ἤτοι ἐπεβαρύνθησαν οἱ καρποὶ μὲ λεπτὰ 57 ἕκαστον κοιλόν. Εὑρίσκονται δὲ καθ' ὁδὸν καὶ ἄλλαι 13,000 κοιλά.

Ἐν τούτοις τὸ μέτρον τοῦτο ἀπέβη σωτήριον, διότι καὶ τοι βεβαρυμένα μὲ τὰ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς, ἡ ἐκποίησις των ἐγένετο ταχύτερον καὶ εἰς ἀνωτέρας τιμὰς ἐκείνων, τὰς ὁποίας ἠδύνατο τὸ ὑπουργεῖον νὰ εὕρῃ ἐκποιουμένων αὐτῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας.

Εἵπετο ὅθεν ὅτι ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ ποσοῦ τῶν καρπῶν κατὰ τὸ 1857 ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐκ τῆς συγκεντρώσεως αὐτῶν εἰς Πειραιᾶ καὶ εἰς ἄλλα μέρη, τὰ ἔξοδα τῶν δεκάτων κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ ἔπρεπε ν' αὐξήσωσιν ὡς καὶ ἀπέβησαν ἀνώτερα τῶν τοῦ 1856.

Ἀλλ' ἡ καταφαινομένη διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἐξόδων τοῦ 1856 ὡς πρὸς ἐκεῖνα τοῦ 1857 δὲν εἶναι κυρίως εἰμὴ ἐκ δρ. 30,000, διότι κατὰ τὸ ἔτος 1856 ἐπεψηφίσθησαν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ . . . . . δρ. 170,000
Ὁμοίως διὰ τῆς ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως τῆς 10 Ἰουνίου 1857 . . . . . » 40,000

Δρ. 210,000

Κατὰ τὸ 1857 ἐψηφίσθησαν ἐπίσης δραχ. . . . 170,000
Ἤδη ζητεῖται ἀναπλήρ. πίστωσις » . . . 70,000

Τὸ ὅλον δραχ. 240,000

Ἐν ᾧ κατὰ τὸ 1857, ὡς προεῤῥέθη καὶ ποσὸν πλειότερον καρπῶν εἰσεπράχθη καὶ μετακομίσεις μεγαλείτεραι ἐγένοντο αὐτῶν.

Ἐκ τούτων πείθεσθε, Κύριοι, περὶ τῆς ἀναποφεύκτου ἀνάγκης τῆς προσθήκης τῶν δρ. 70,000 εἰς τὰ ἔξοδα τῶν δεκάτων τοῦ 1857 καὶ παρακαλῶ ἵνα ἐπιψηφίσητε τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον τῆς περὶ ἧς πρόκειται ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαρτίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 Μαρτίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ,

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἀναπληρωματικὴ πίστωσις ἓξ δραχμῶν ἑβδομήκοντα χιλιάδων δρ. 70,000 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ

ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1857, καταλογιζομένων εἰς ἔξοδα ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναπληρωματικὴ πίστωσις θέλει καταλογισθῆ εἰς τὸ κεφ. 11 ἄρθρ. 1 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1857.

Ἄρθρ. 3. Τὰ ἔξοδα, δι' ἃ χορηγεῖται ἡ ἀνωτέρω ἀναπληρωματικὴ πίστωσις θέλουν πληρωθῆ ἐκ τῶν εσάδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1857.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Παρετήρησε δ' ἀκολούθως ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἔφερε, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, τὰ ζητηθέντα περὶ τῶν ἐν Αἰγίῳ γαιῶν ἔγγραφα, εἶναι δ' ἕτοιμος νὰ δώσῃ, ἅμα ζητηθῇς, ὅλας τὰς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πληροφορίας, ὅσαι ἤθελον θεωρηθῆ ἀναγκαῖαι, ὅπως καταδείξῃ, ὅτι διεδόθησαν μόνον ψεύδη, καὶ συκοφαντίαι, αἱ ὁποῖαι εἰς οὐδεμίαν ἀλήθειαν στηρίζονται. Κατατεθεὶς δὲ τὰ ἔγγραφα ταῦτα, προσέθηκεν, ὅτι ὑπάρχουσιν ἔτι ἐν τῷ ὑπουργείῳ καὶ τὰ ἔγγραφα δι' ὧν ἐξητάσθησαν πληροφορίαι ἂν τὰ γραμμάτια εἶναι ἢ ὄχι ἔγκυρα, καὶ τέλος τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ ἀγοραστοῦ. Ἂν λοιπὸν ἡ Βουλὴ θέλῃ, εἶναι ἕτοιμος νὰ προσαγάγῃ καὶ τὰ ἔγγραφα ταῦτα. Ἀλλὰ παρακαλεῖ νὰ ὁρισθῇ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν μέλλει νὰ γίνῃ ἡ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζήτησις, καθ' ὅσον ἐπιθυμεῖ νὰ διακριθῇ πασιφανῶς ἡ ἀλήθεια.

Παρατηρήσαντός τινος, ὅτι πέρυσιν εἶχε παρακαλέσει τὸν ὑπουργὸν νὰ φέρῃ κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην ὅλας τὰς ἐπὶ τῶν κρητικῶν γραμματίων ἐκδοθείσας ἀποφάσεις, ἵνα ἴδῃ ἡ Βουλὴ ἂν τὸ δημόσιον ἐκέρδησεν ἢ ὄχι τῶν τοιαύτης φύσεως ὑποθέσεων· ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν γραμματίων ἔχει τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἐδόθησαν παρανόμως, καὶ αὐτὸς τοὐλάχιστον δὲν θέλει τὰ ἐκτελέσῃ ποτέ.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι, ἂν ἡ Βουλὴ συναινῇ, δύναται μετὰ τὴν γενησομένην συζήτησιν περὶ τῶν ἐν Αἰγίῳ γαιῶν, νὰ ἐπέλθῃ καὶ τὸ περὶ τῶν κρητικῶν γραμματίων ζήτημα· καὶ προσθέντος τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι τὰ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης αἰτηθέντα ἔγγραφα εἰσὶν ἤδη συνειλεγμένα καὶ μεθαύριον θέλουσιν ὑποβληθῆ ἐνώπιον τοῦ Σώματος· ἡ Βουλὴ

ὥρισε νὰ γίνῃ ἡ περὶ τῶν ἐν Αἰγίῳ γαιῶν συζήτησις κατὰ τὴν προσεχῆ δευτέραν, ἀποδεξαμένη ἐπὶ τῇ παρατηρήσει τοῦ προέδρου τὸ νὰ μὴ ἐξέλθωσι τοῦ βουλευτηρίου τὰ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἔγγραφα.

Προέβη ἔπειτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου καὶ ἀναγνωσθέντα, ἐγένοντο δεκτὰ τὰ ἄρθρα τοῦ 1 καὶ 2 κεφ. δι εἰδικῆς ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτω·

ΚΕΦΑΛ. 1. *Χρέος ἐξωτερικόν.*

1. Προμήθεια καὶ ἄλλα ἔξοδα τοῦ δανείου Ροθσχίλδ. . . . . δραχ. 58,376:22.

ΚΕΦΑΛ. 2. *Χρέος ἐσωτερικόν.*

1. Χορηγήματα ναυτικῶν νήσων . . . . δραχ. 200,000.
2. Ὁμοια ἀπέναντι παλαιῶν ἀπαιτήσεων . » 8,370.
3. Τόκοι ἐγγυοδοσιῶν ὑπολόγων . . . » 6,500.
4. Ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ τῆς τραπέζης (κενόν)

Γενομένης δὲ καὶ ἐφ' ἑκατέρου τῶν κεφαλαίων, ἀναβαινόντων τοῦ μὲν 1 εἰς δραχ. 50,376:22, τοῦ δὲ 2 εἰς 214,870, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Γ. Πατριαρχέαν καὶ Σ. Στεφανόπουλον, συνήχθη καθ' ἓν προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν ἑκατέρου τούτων παμψηφεὶ διὰ ψήφων 78·

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ κεφ. 1 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ 1859, ναὶ ἢ ὄχι ; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Ἀουκᾶς Ἀόντος	N	Ἀνδρέας Μεταξᾶς	
Δημήτριος Ὀρεινός		Σταῦρος Βλάχος	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	N	Ἠλίας Καραγιάννης	
Π. Καμπάνης	N	Σωτήριος Στράτος	
Γ. Καΐρης		Δημήτριος Νάκος	N
Ἀντ. Καμπάνης	N	Φίλων Φίλωνος	N
Δημήτριος Τσόκρης		Θεόδωρος Γρίβας	
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Νικόλαος Τσέλιος	N
Νικόλαος Ἰατρός		Π. Ταναρίας	N
Γεώργιος Σκοῦφος		Δ. Π. Πετροπουλάκης	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N	Θ. Τσαννετάκης	

Γεώργιος Κονδύλης	N	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Α. Παπαθανασίου	N	Σ. Κοπανίτσας	N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	N	Ἰω. Βαλασόπουλος	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Ν. Λεώπουλος	
Σταμάτιος Μήτσας		Γ. Π. Γιατράκος	
Ἀνδρέας Ζέρβας	N	Λουκᾶς Στεφάνου	
Γ. Γιολδάσης		Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	
Ν. Γρανίτσας	N	Ἰ. Ν. Ταμπακόπουλος	N
Γ. Βελῆς	N	Μιχαὴλ Σκαλιστήρης	
Γ. Σιρπάνος	N	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N	Β. Π. Δημητρακόπουλος	N
Δύσανδρος Βιλαέτης	N	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	N
Ἀνδρέας Λύγερινός	N	Α. Μαυροειδής	
Σόλων Κρεστενίτης	N	Α. Τσάκας	N
Δημήτριος Ἀθανασίου		Γ. Κεφάλας	N
Γεώργιος Διαμάντης	N	Κ. Κουρκουμέλης	N
Ν. Βαρβαρῆγος	N	Γ. Γουλιμῆς	N
Α. Δεκιγάλας	N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	N
Ἰω. Λορεντσιάδης	N	Παναγιώτης Παπατσώνης	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	N	Σπ. Ἀντωνόπουλος	N
Λεων. Ν. Πετμεζᾶς		Ἰω. Προκέλεγιος	
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος		Ἰω. Ταταράκης	N
Ἠλίας Παπαδαῖος	N	Σ. Βαρότσης	N
Γεώργιος Περωτής	N	Χ. Σουμαρίπας	
Ἰωάννης Ζάρκος	N	Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	N
Α. Κοντόσαυλος	N	Α. Παπαδημητριάδης	N
Βελισάριος Νικολαΐδης		Ν. Καναβός	N
Ἰωάννης Μπαλάφας		Ἰωάννης Εὐσταθίου	N
Κωνστ. Πλαπούτας		Γεώργιος Ἰατρός	
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	N	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	N
Πέτρος Δελιγιάννης	N	Λουκᾶς Καλογερόπουλος	N
Ἀνδρέας Σοφιανός	N	Νικόλαος Πιεράκος	N
Ἐμμ. Ἀντίπας		Γρηγόριος Πατριαρχέας	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Στ. Καπετανάκης	
Εὐθ. Κανελλόπουλος		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Γ. Πανοπριφτόπουλος	N	Χ. Χριστόπουλος	N
Εὐ. Οἰκονομόπουλος	N	Π. Κανελλόπουλος	N
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Νικόλαος Μοσχούλας	N
Νικόλαος Ματθαίου	N	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	N

Ν. Πανουριᾶς		Ἀντ. Ἀρμάος	N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N	Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Κωνσταντῖνος Βλάμης		Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Ἀνδρέας Χ. Λόντος		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	N
Περικλῆς Καλαμογδάρτης		Γεώργιος Ι. Σταΐκος	
Π. Πατρινὸς		Δημήτριος Σταΐκος	
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	N	Βασίλειος Κριεζῆς	
Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	N	Κυριάκος Δουζίνας	
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	N	Δημήτριος Βουδούρης	N
Ἠλίας Καράπαυλος	N	Παντελέων Κουντουριώτης	
Γεώργιος Μπάστας		Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	N
Ἰω. Σκαβέντσος	N	Πέτρος Χ. Πέτρου	N
Γ. Νικολάου	N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Μιχαὴλ Σολωμὸς		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	N
Κώνστ. Πλατύς		Σ. Σκουμπουρδῆς	N
Γεώργιος Ναύτης	N	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	
Ἀν. Ρενιέρδος	N	Νικόλαος Β. Βουδούρης	N
Ἰωάννης Σαχτούρης	N	Α. Μάντσαρης	N
Παναγιώτης Ψάθης	N		

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ 3 κεφαλαίου μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης τὴν ἀπονομὴν συντάξεων εἰς τοὺς χήρας διασήμων ἀγωνιστῶν, καὶ τὴν ἐν τῷ κεφαλαίῳ προσθήκην ἄρθρου ὑπὸ τὸν τίτλον *προικίσεις*, ὡς ἐγίνετο καὶ ἄλλοτε· παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἡ Κυβέρνησις ἐμπνέεται ἀπὸ τὰ αὐτὰ τῆς Βουλῆς αἰσθήματα, καὶ οὐ μόνον ἀναγνωρίζει τὰ ἱερὰ δικαιώματα, περὶ ὧν ὁ λόγος, ἀλλὰ καὶ λυπεῖται ἐφ' ὅσον δὲν ἱκανοποιήθωσιν αὐτά. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου λοιπὸν τούτου τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἔχει ἀνάγκην προτροπῆς. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν προσθήκην ἄρθρου, θεωρεῖ ταύτην ματαίαν, διότι ὁ προϋπολογισμὸς δὲν εἶναι ἄλλο ἢ πίστωσις, καὶ πίστωσις δύναται νὰ δοθῇ ἅμα τῇ εἰσαγωγῇ νομοσχεδίου περὶ προικίσεως.

Ἑπέτρεψεν ὁ εἰσηγητής, ὅτι μεθ' ὅσα περὶ συντάξεων διεβεβαίωσεν ὁ Κ. ὑπουργός, δὲν ἔχει νὰ προσθέσῃ τι περὶ τούτου, ἀφοῦ τὸ ὑπουργεῖον συμπεριλαμβάνεται πληρέστατα τὰς ἰδέας τοῦ Σώματος. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν προσθήκην ἄρθρου ὑπὸ τὸν τίτλον *προικίσεις*, παρατηρεῖ, ὅτι τοιοῦτον ἄρθρον ὑπῆρχεν ἀείποτε εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ ἐθεωρήθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὡς παραλειφθὲν κατὰ λάθος· ἄλλως τε, ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ καταχώρισις ἄρθρου τοιούτου, ἐνῷ θέλει ἐμφαίνει τὴν ὑπὲρ τῶν

ὀρφανῶν τοῦ ἀγῶνος πρόθεσιν τῆς Κυβερνήσεως, θέλει εἶσθαι καὶ παρηγορητικὴ διὰ τὰς δικαιουμένας εἰς προίκισιν ὀρφανάς, καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει καλὸν νὰ γίνῃ ἡ προσθήκη τοιούτου ἄρθρου.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ προτείνῃ αὔξησιν δαπανῶν· καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ ἀπαντήσαντος, ὅτι ἐνταῦθα δὲν ζητεῖται αὔξησις, ἀλλ' ἡ προσθήκη μόνον τῆς λέξεως *προικίσεις*, ὡς μέχρι τοῦδε ἐγίνετο· ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι ὑπάρχουσιν ὡς γνωστὸν νόμοι, δι' ὧν δίδεται προίκισις εἰς τὰς ὀρφανὰς τοῦ ἀγῶνος, ὅταν αὗται ὑπανδρευθῶσι. Διὰ τοῦτο καλὸν εἶναι νὰ τεθῇ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ οὐχὶ πλέον ἡ λέξις *προικίσεις*, ἀλλὰ καὶ ὡρισμένον τι ποσόν, ὥστε ἀντὶ νὰ ζητῶνται ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις, νὰ ὑπάρχῃ ποσόν τι ἐπεψηφισμένον, τοῦ ὁποίου νὰ γίνηται ἐν ἀνάγκῃ χρῆσις. Καὶ εἶπε μὲν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι δὲν δύναται ἡ Βουλὴ νὰ προτείνῃ αὔξησιν δαπανῶν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπάρχουσι νόμοι προβλέποντες τὴν δαπάνην, ὡς π. χ. διὰ τὰς θυγατέρας τῶν Κουντουριωτῶν, καὶ δὲν βλέπει ἑπομένως εἰς τί βλάπτει ἂν τεθῇ χάριν εὐκολίας ποσόν τι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι διὰ τῆς προσθήκης τοιούτων κονδυλίων θέλομεν ἔχει ἕνα ψευδῆ προϋπολογισμόν, καὶ ὅτι ἅμα τῇ ἐκτελέσει νόμου τινος περὶ προικίσεως εὔκολον εἶναι νὰ ζητηθῇ καὶ ἡ ἀπαιτουμένη ποσότης· παρετήρησεν ἓν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι οὐδεὶς νόμος ὁρίζει ῥητῶς ὅτι αὕτη ἢ ἐκείνη ἡ ὀρφανὴ θέλει λάβει τὴν δεῖνα προίκισιν, καὶ ἔχομεν μόνον τὰς ἀποφάσεις ὅλων τῶν κατὰ καιροὺς ἐθνικῶν συνελεύσεων, ἀποραινομένων μιᾷ φωνῇ ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν τοῦ ἀγῶνος. Ὁ λόγος λοιπόν, δι' ὃν ἡ ἐπιτροπὴ ἦλθεν εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου παρατηρήσεις της, εἶναι ὅτι κατ' ἔτος ἐσημειοῦτο ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς εἰδικὸν περὶ προικίσεων ἄρθρον, ἤδη δὲ δὲν ὑπάρχει ἄρθρον τοιοῦτον. Ἡ ἐπιτροπὴ ἑπομένως ἤγγισε τὴν χορδὴν ταύτην, ὅπως ἀκούσῃ τί φρονεῖ τὸ ὑπουργεῖον περὶ τῶν τοιούτων προικίσεων, καὶ ἂν ἐννοῇ ὅτι παύουσι τοῦ λοιποῦ ἢ ὄχι· ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον ἀπαντᾷ καθαρῶς ὅτι ἀναγνωρίζει τὸ δικαίωμα τῶν ὀρφανῶν τῆς πατρίδος τὸ πηγάζον ἀπὸ τὰς ἀποφάσεις ὅλων τῶν ἐθνικῶν συνελεύσεων. Μετὰ τὴν ἐξήγησιν ἄρα ταύτην, ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἔχει λόγον νὰ ἐπιμένῃ.

Ἐπὶ τούτοις, μὴ ἐπιμενούσης τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὸ 1 ἄρθρον, ὡς καὶ τὰ μετ' αὐτὸ 2, 3 καὶ 4 δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, ἔχοντα ὡς ἑξῆς·

ΚΕΦΑΛ. 3. *Συντάξεις*

«1.	Στρατιωτικαὶ	789,325: 8
2.	Ναυτικαὶ	378,999:21
3.	Ἐκκλησιαστικαὶ	19,909
4.	Πολιτικαὶ	35,814:44. »

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 5 ἄρθρου μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσης οὕτως·

Ἄρθρ. 5. περιθάλψεις ὑπαλλήλων.

«Τρεῖς θέλομεν ἐκθέσει ὑμῖν γνώμας ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον τοῦτο. Κατὰ τὴν πρώτην πρέπει ν' ἀπαλειφθῇ ὅλως τοῦτο, καθόσον κατ' αὐτὴν μόνον διὰ νόμου δύναται νὰ χορηγηθῇ τοιαύτη περίθαλψις. Κατὰ τὴν δευτέραν τὰ προσδιοριζόμενα τοιαῦτα ποσὰ διὰ περίθαλψιν ὑπαλλήλων πρέπει νὰ συγκεντρωθῶσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν. Κατὰ τὴν τρίτην δὲ τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶναι δεκτὸν καὶ οὐδόλως πρὸς τὴν θεμελιώδη νομοθεσίαν ἀντίκειται. Φρονεῖ δὲ ἡ ἀσπαζομένη τὴν γνώμην ταύτην πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ἡ ἀπονομὴ τοιούτων περιθάλψεων καλὸν ἦθελεν εἶσθαι νὰ ἀποφασίζηται διὰ πράξεως ὁλοκλήρου τοῦ ὑπουργείου. »

Ἐξέθηκεν ἓν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι, ἂν δὲν δυνάμεθα νὰ ἐγκύψωμεν λεπτομερῶς εἰς τὰ καθ' ἕκαστα τοῦ προϋπολογισμοῦ, δυνάμεθα ὅμως νὰ προσέξωμεν εἰς τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἐν γένει ὁ προϋπολογισμός. Δύω δὲ εἶναι αἱ κυριώτεραι βάσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ στηριχθῇ ὁ ἐξετάζων ἕνα τινὰ προϋπολογισμόν· ἡ νομιμότης καὶ εἰδικότης τῶν ἐν αὐτῷ ἀναγεγραμμένων πιστώσεων. Ὁ προϋπολογισμὸς δὲν εἶναι, ὡς γνωστὸν, νόμος ὀργανικός· εἶναι οἰκονομικὸς νόμος ὁρίζων ἀφ' ἑνὸς τὰ εἰσπραχθησόμενα ποσὰ, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν ὑπηρεσίαν δαπάνας· ὥστε ὁ προϋπολογισμὸς, διὰ νὰ ὑπάρξῃ, προϋποθέτει τὴν ὕπαρξιν εἰδικῶν νόμων ὁριζόντων τὰ ἐνιαύσια ἔσοδα, καὶ ἐπίσης νόμων κανονιζόντων τὰ ἔξοδα τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν. Ἅμα λοιπὸν δὲν ὑπάρχει δι' ἔσοδόν τι εἰδικὸς νόμος, δὲν δύναται νὰ κατοχυρωθῇ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ὡς ἐπίσης δὲν δύναται ἂν δὲν ὑπάρχῃ εἰδικὸς νόμος διὰ δαπάνην τινα. Ἄνευ τῆς ἀρχῆς ταύτης ἡ ἠθέλομεν ὑποπίπτει εἰς τὸ ἄτοπον τοῦ νὰ παραδεχώμεθα διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπηρεσίας ἀτάκτους καὶ ἀνοργανίστους, ἢ ἠθέλομεν μεταβάλλει αὐτὸν εἰς ὀργανικὸν νόμον, ἔνθα φύρδην μίγδην νὰ συγχέωνται καὶ δαπάναι καὶ ἔσοδα

καὶ ὑπηρεσίαι. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου λοιπὸν τίς ὁ εἰδικὸς νόμος ὁ στηρίζων τὴν πρὸς περίαλψιν ὑπαλλήλων σημειουμένην δαπάνην; Οὐ μόνον δὲν ὑπάρχει νόμος τοιοῦτος, ἀλλὰ καὶ ὁ νόμος τῶν νόμων, τὸ Σύνταγμα, διὰ τοῦ 54 ἄρθρου αὐτοῦ λέγει, ὅτι οὐδεμία σύνταξις ἢ ἀμοιβὴ δίδεται ἄνευ νόμου, ὡς ἂν ἤθελε νὰ μᾶς εἴπῃ· ἀπροσέξατε, μὴ χορηγήσητε δι' οὐδένα λόγον ἀμοιβὴν ἢ σύνταξιν, ἐὰν δὲν σᾶς ὑποβληθῇ νόμος. Ἐνταῦθα δὲ ἡ ἀναφερομένη περίαλψις τί ἄλλο εἶναι ἢ ἀμοιβὴ ἢ σύνταξις ὑπ' ἄλλο ὄνομα φερομένη πλαγίως; Τοῦτο δὲ εἶναι ἄτοπον, διότι εἰς οὐδένα συγχωρεῖται νὰ ἐπιτυγχάνῃ ἐμμέσως ὅ,τι ἀπαγορεύει ὁ νόμος. Ἀφ' οὗ δὲ ἡ ζητουμένη δαπάνη δὲν στηρίζεται ἐπ' οὐδενὸς νόμου, ἀφ' οὗ ἀντιβαίνει εἰς ῥητὸν τοῦ Συντάγματος ἄρθρον, δὲν δύναται συνάμα εἰς οὐδεμίαν χρῆσιν νὰ ὁρισθῇ, ἀφ' οὗ δὲν εἶναι οὐδ' ἀμοιβὴ οὐδὲ σύνταξις, καὶ τότε περιττὸν νὰ σημειωθῇ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Ἄλλως τε ὁ ὑπάλληλος πρέπει νὰ προσέρχηται μὲ τὸ μέτωπον ὑψωμένον καὶ νὰ λαμβάνῃ διὰ νόμου ὅ,τι τῷ ἀνήκει, καὶ οὐχὶ νὰ τείνῃ χεῖρα ἐπαίτιδα, προσμένων ἐκ τῆς ἐπιεικείας τοῦ ὑπουργοῦ. Εἶναι δὲ καὶ ἀποθαρρυντικὸν τὸ τοιοῦτον μέσον διὰ τὸν τίμιον ὑπάλληλον, διότι πολλάκις δύναται νὰ προτιμηθῇ ὁ μὴ δικαιούμενος διὰ τοιοῦτον βούλημα ὑπάλληλος καὶ νὰ παραγκωνίζεται ὁ φέρων τὰ πρόσωπα μακρᾶς ὑπηρεσίας καὶ τιμιότητος. Ἂν θέλῃ τὸ ὑπουργεῖον, δύναται νὰ μᾶς φέρῃ γενικὸν περὶ συντάξεως τῶν ὑπαλλήλων νόμον, καὶ ἡ Βουλή, εἶναι βέβαιοι, θέλει τὸν ἐπιψηφίσει, διότι ἀσφαλίζει τὸ μέλλον αὐτῶν καὶ μορφόνει καλοὺς ὑπαλλήλους. Δι' ὅλα ταῦτα προτείνει ν' ἀπαλειφθῇ τὸ προκείμενον 5 ἄρθρον.

Ἀντέκρουσεν ὁ εἰσηγητής, ὅτι ἀπέχων τοῦ νὰ ἔλθῃ εἰς ἀκαδημαϊκὰς συζητήσεις περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν πρέπει νὰ συντάσσωνται οἱ προϋπολογισμοί, ἀρκεῖται νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι τρεῖς λόγους ἔφερεν ὁ προαγορεύσας ζητῶν τὴν τοῦ ἄρθρου ἀπάλειψιν· ἀ.) ὅτι ἡ σημειουμένη περίαλψις ἀντίκειται πρὸς τὸ 54 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, β'.) ὅτι εἶναι ἐξευτελιστικὴ τῆς θέσεως τοῦ ὑπαλλήλου, καὶ γ'.) ὅτι ἀποθαρρύνει τὸν ζῆλον αὐτῶν. Ἀλλά, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον ἐπιχείρημα, τὸ 54 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ἀπαγορεύει τὴν ἄνευ νόμου χορήγησιν ἀμοιβῆς ἢ συντάξεως, ἐνταῦθα δὲ τὸ ἄρθρον οὐδὲ σύνταξιν ὑπεμφαίνει οὐδ' ἀμοιβήν τινα, καθ' ὅσον ἡ μὲν σύνταξις ἐννοεῖ διαρκῆ χρημάτων ἀπονομήν, ἡ δ' ἀμοιβὴ ἐστὶ δωρεὰ εἰς ὡρισμένον πρόσωπον διδομένη χάριν ὑπηρεσίας τινος γενομένης.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅμως οὐδ' ἀμοιβὴ τοιαύτη οὐδὲ σύνταξις δίδεται, ἀλλὰ προσωρινή τις περίαλψις εἰς ἐνδεεῖς τινας καὶ χρήζοντας βοηθείας ὑπαλλήλους, τοὺς ὁποίους ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἠναγκασμένη νὰ περιθάλπῃ ἐνίοτε. Ἡ τοιαύτη ἐπομένως βοήθεια δὲν ἔχει τι κοινὸν μὲ τὸ 54 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος. Ἀλλ' ὁ προαγορεύσας ἐθεώρησεν ἔτι τὸ μέτρον τοῦτο ἐξευτελιστικὸν καὶ ἐζήτησε τὴν εἰσαγωγὴν νόμου συντάξεως τῶν ὑπαλλήλων. Περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ εἰσαχθῇ τοιοῦτος νόμος συμφωνεῖ πλειότατα καὶ αὐτὸς, ἡ δὲ Βουλὴ ἐνθυμεῖται ὅτι ἄλλοτε ὡς εἰσηγητὴς τοιούτου νομοσχεδίου ἐφάνη ὑπέρμαχος τῆς ἰδέας ταύτης. Μὴ ὑπάρχοντος ὅμως ἤδη νόμου περὶ συντάξεως τῶν ὑπαλλήλων, ἡ Κυβέρνησις βλέπει ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐγκαταλείψῃ ἄνευ ἄρτου ὑπαλλήλους γηράσαντας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς καὶ μὴ δυναμένους πλέον νὰ ἐργασθῶσιν· ἴσως δὲ ἡ Κυβέρνησις ἔχει καὶ ἄλλους λόγους, οὓς αὐτὴ δύναται νὰ γνωρίζῃ, ἕνεκα τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ πρόσωπα ταῦτα. Πῶς θέλετε δὲ, ἀφ' οὗ εἷς ὑπάλληλος ὑπηρέτησεν ἐπὶ 40 ἔτη τὸ δημόσιον, νὰ ἐγκαταλειφθῇ ἐπὶ τέλους, διότι δὲν δύναται καὶ τὴν ἐσχάτην στιγμήν του νὰ κατατρίψῃ ὑπηρετῶν; Ἡ ἰδία Βουλὴ ἔλυσεν ἤδη τὸ ζήτημα τοῦτο, καὶ ὅτε τὸ 1855 εἷς βουλευτὴς ἐξέθετε τὰ δικαιώματα δύω διδασκάλων ἐκπαιδευσάντων τρεῖς γενεάς, φωνὴ γενναία καὶ πάνδημος ἀντήχησε τότε, ἵνα σημειωθῇ ποσόν τι ἀνάλογον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου, ὅπως χρησιμεύσῃ ὑπὲρ τῶν διδασκάλων. Ἔκτοτε δὲ πολλὰ ὀρθῶς ἐξακολουθοῦσιν οἱ εἰς τὴν ἕδραν τοῦ ὑπουργείου τούτου περιερχόμενοι νὰ καταχωρίζωσιν ἐτησίως ἀνάλογον πρὸς τοῦτο ποσόν. Δὲν εἶναι δὲ διόλου ἐξευτελιστικὴ ἡ προτεινομένη περίαλψις, διότι, μὴ ὑπάρχοντος νόμου περὶ συντάξεως, δύναται νὰ ζητῇ ὁ ὑπάλληλος τὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἀπέναντι τῆς ὁποίας ἔχει δικαιώματα, καὶ νὰ λαμβάνῃ αὐτὴν ἄνευ ἐξευτελισμοῦ. Δὲν εἶναι δὲ οὔτε ἀποθαρρυντικὸν τὸ τοιοῦτον μέτρον, διότι οἱ ἔχοντες δικαιώματα ὑπάλληλοι, αὐτοὶ μάλιστα δύνανται νὰ ζητήσωσι μετὰ πεποιθήσεως τὴν συνδρομὴν τοῦ δημοσίου. Ἄλλως τε, καὶ ἂν εἰσαχθῇ ὁ περὶ συντάξεως τῶν ὑπαλλήλων νόμος, πάντα Κυβέρνησις θέλει ἀπαιτεῖ νὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσίν της ποσόν τι, τὸ ὁποῖον νὰ διαθέτῃ ὑπὲρ τῶν μὴ ἐχόντων ἔτι τὰ προσόντα τῆς συντάξεως, καὶ γνωστὸν εἶναι ὅτι πᾶσα Κυβέρνησις εὑρίσκεται εἰς τοιαύτας ἀνάγκας. Διὰ τὸν λόγον μάλιστα τοῦτον καὶ ἄλλοτε αἱ Βουλαὶ

ἐπεψήφισαν τοιαῦτα βοηθήματα ἐπὶ τῶν προϋπολογισμῶν καὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ ταύτῃ καὶ δι' οὓς ἐξέθηκεν ἀνωτέρω λόγους ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς παρεδέχθη τὴν σημειουμένην ἐνταῦθα δαπάνην.

Ἐπανέλαβεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι κακῶς ἐσχολίασε τὸ 54 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος εἰπὼν ὁ εἰσηγητής, ὅτι ἡ ἀμοιβὴ δίδεται εἰς πρόσωπα ὡρισμένα, ἐπειδὴ ἂν τὸ ἄρθρον ἀπηγόρευε τὴν εἰς ὡρισμένα πρόσωπα χορήγησιν ἀμοιβῆς ἄνευ νόμου, διὰ πολλῷ μείζονα λόγον σημαίνει τότε ὅτι ἀπαγορεύει τὴν χορηγουμένην ἀορίστως καὶ εἰς πολλὰ πρόσωπα ἀμοιβήν· ὥστε τὸ ἄρθρον ἔχει γενικὴν ἔννοιαν, εἴτε περὶ ὡρισμένων εἴτε περὶ πολλῶν πρόκειται προσώπων. Ἐκ τῆς ἀνωτέρω δ' ἐξηγήσεως ὁρμώμενος ὁ εἰσηγητής, εἶπεν, ὅτι ἡ σημειουμένη πίστωσις δὲν χρησιμεύει πρὸς ἀμοιβὴν ἢ σύνταξιν καὶ ἑπομένως δύναται νὰ δοθῇ. Ἀλλ' ὁ ὑπάλληλος δὲν δικαιοῦται ἢ εἰς τὴν τακτικὴν αὐτοῦ μισθοδοσίαν, κατόπιν δ' ἐπέρχεται ἡ σύνταξις ἢ ἀμοιβή τις ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ οὐδὲν ἄλλο. Τοῦ ὑπαλλήλου λοιπὸν τὸ δικαίωμα δὲν ἐπεκτείνεται περαιτέρω, ἢ ἄλλως, ἂν νομίζῃ ὅτι ἔχει βοηθείας ἀνάγκην, ἂς ἀπευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, ὅπου καταφεύγουσι πάντες οἱ ἄποροι πολῖται ζητοῦντες βοήθειαν.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι διὰ τῆς ἀγορεύσεώς του οὐδόλως ἐστηρίχθη εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι τὸ Σύνταγμα ἐννοεῖ τὴν ἀμοιβὴν ὡρισμένων προσώπων, ἀλλ' ἠθέλησε ν' ἀποδείξῃ μόνον τὴν ὑπάρχουσαν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν κρυδυλίου καὶ τῆς συνταγματικῆς διατάξεως, ἣν παρενέβαλεν ὁ προαγορεύσας· ἐπέμεινεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι διὰ τὸ προκείμενον ζήτημα ἐγένετο πολὺς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος λόγος ἔν τε τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Γερουσίᾳ. Σᾶς εἴπομεν τότε, καὶ ἤδη δ' ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ἐπὶ τῆς περιστάσεως ταύτης ὑπάρχει εἷς ἀνώτατος νόμος, ὁ νόμος τοῦ νὰ δώσωμεν ἄρτον εἰς τὸν ἀφιερώσαντα ὁλόκληρον τὴν ζωήν του εἰς τὴν κοινὴν λειτουργείαν· ὁ νόμος τοῦ νὰ μὴ ἀφήσωμεν ν' ἀποθάνῃ τῆς πείνης ὁ ἐγγράσας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἀριθμῶν δικαιώματα ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγῶνος. Ἀφ' οὗ δὲ ὑπάλληλοι τοιοῦτοι ὑπηρέτησαν τὸ δημόσιον ἐπὶ τόσους ἐνιαυτούς, ἀφ' οὗ ἡ περαιτέρω διαμονή των φέρει βλάβην εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, πρέπει νὰ τεθῶσιν ὑπὸ περίθαλψιν καὶ ὄχι νὰ μείνωσιν ἀπόβλητοι εἰς τοὺς δρόμους. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τοῦτο δύναται νὰ

κανονισθῇ καταλληλότερον διὰ τοῦ περὶ συντάξεως νόμου, καὶ διαβεβαιοῖ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἀνενδότως ἀσχολεῖται εἰς τοῦτο, ἀλλ' ἀνάγκη πολλὰ νὰ ὑπερπηδήσῃ ἐμπόδια, πολλὰς νὰ συμβιβάσῃ περιστάσεις, ἵνα φέρῃ νόμον τοιοῦτον. Σεῖς ἐξεπράσθητε πρὸ ὀλίγου ἰδέαν τινά, ἣν ἄλλως δὲν συμμερίζεται, περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου· ἀλλ' οἱ γηραιοὶ οὗτοι ὑπάλληλοι ἢ πρέπει νὰ τεθῶσιν ὑπὸ περίθαλψιν ἢ νὰ μένωσιν εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν. Ἄλλως τε, ἀφ' οὗ ὑπάρχουσιν αἱ Βουλαί, εἶπον πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον· « Λάβε βοηθήματα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, καὶ ἀπόρει πῶς ἀφ' οὗ δίδονται εἴς τε τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργεῖον, ὁ ἀνωτέρω βουλευτὴς διὰ μόνον ἐνίσταται τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν. Ἀλλὰ πρέπει ν' ἀφήσωμεν γηραιούς τινας ὑπαλλήλους ν' ἀποθάνωσιν ἐκ τῆς πείνης, ἢ νὰ τοὺς διατηρήσωμεν ἐν ὑπηρεσίᾳ μὲ βλάβην αὐτῆς; Ἐνταῦθα εἶναι τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἔλυσαν πέρυσι τὰ νομοθετικὰ Σώματα ἐντὸς τοῦ δικαίου, καὶ ἡ Βουλὴ μάλιστα εἶπε νὰ γίνηται ἡ ἀπονομὴ συναινέσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι παντάπασιν ἐναντίος.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι καὶ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἐλήφθη πρόνοια περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ νομοσχέδιον εἰσήχθη κατὰ τὴν λήξασαν Σύνοδον καὶ λόγοι πολλοὶ ἐρρέθησαν ἐπ' αὐτοῦ. Ἐνθυμεῖται δὲ ἡ Βουλὴ ὅτι αὐτὸς ὁ ἀγορεύων ὑπῆρξεν ἐναντίος τοῦ νομοσχεδίου ἐκείνου, οὐχὶ ὡς ἀποκρούων τὴν ἰδέαν, ἀλλ' ἕνεκα τοῦ τιθεμένου ποσοῦ, τὸ ὁποῖον ἔβλεπεν ὅτι ἤθελεν ἐξογκώσει τὸν προϋπολογισμόν. Πολλάκις συμβαίνει νὰ ἐμπνεώμεθα ἀπὸ ἀκαθέκτου τινὰ ζῆλον καὶ ἀπαιτοῦμεν τότε νόμους συντάξεων, αὐξήσεις τῶν προζενικῶν μέσων καὶ τὰ τοιαῦτα· ἀλλ' ὅταν ἔλθωμεν εἰς τὰ πράγματα, συναισθανόμεθα τὰς δυσκολίας καὶ μετριάζει ὁ ζῆλος. Σήμερον τί μᾶς λέγει ὁ ὑπουργός; Ὅτι ὑπάλληλοί τινες ὑπηρετοῦν ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγῶνος, ὅτι ἐγήρασαν εἰς τὴν δημόσιον λειτουργίαν καὶ δὲν δύνανται νὰ ὑπηρετήσωσι πλέον. Πρέπει νὰ ῥίψωμεν αὐτοὺς εἰς τὸν δρόμον; Ὄχι· τοῦτο ἀντίκειται πρὸς τὴν δικαιοσύνην, καὶ δὲν πρέπει νὰ εἴπωμεν εἰς αὐτούς· ἀφ' οὗ κατέστητε ἀνίκανοι λόγῳ τῆς ὑπηρεσίας, σᾶς ῥίπτομεν ἤδη ὡς ἄχρηστα σκεύη. Διὸ ὑποστηρίζων τὸ ἄρθρον, παρακαλεῖ μόνον τὸν ὑπουργὸν νὰ γίνηται ἡ ἀπονομὴ τῇ γνώμῃ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι γίνεται χρῆσις τῶν περιθάλ-

ψεων μόνον εἰς περίστασιν, καθ' ἣν οἱ ὑπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ ὑπηρετήσωσι πλέον, καὶ ὅτι διὰ μόνον αὐτοὺς καὶ οὐδένα ἄλλον δίδεται ἡ βοήθεια· ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι πολλὰ τῷ ὄντι ἐρρέθησαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ὅλα ὅμως σκοπὸν ἔχουν νὰ θεραπεύσωσι μόνον τὴν τῆς ὑπηρεσίας ἀνάγκην, ἀλλὰ δὲν λύουσι καὶ τὸ ζήτημα, διότι ἂν καὶ διϊσχυρίσθησάν τινες, ὅτι ἡ περίθαλψις δὲν εἶναι οὔτε ἀμοιβὴ οὔτε σύνταξις, τὸ κατ' αὐτὴν ὅμως νομίζει ὅτι ἡ περίθαλψις εἶναι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ταὐτόσημος μὲ τὴν σύνταξιν, καθ' ὅσον, ἀφ' οὗ οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι εὑρέσθησαν, ὡς λέγεται, ἐν τῇ μακρᾷ πηρεσίᾳ των, ἀφοῦ ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ ληφθῇ ὑπὲρ αὐτῶν πρόνοια, ἐννοεῖται ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο θέλει ἐξακολουθήσει δι' ὅλης των τῆς ζωῆς. Ἄρα ὡς συνδρομὴ τακτικὴ καὶ διαρκῶς διδομένη, εἶναι σύνταξις καὶ προδήλως ὑπάγεται εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ 54 ἄρθρου τοῦ Συνταγματος ὁριζόμενα. Εἶναι δὲ αὐστηρῶς ἀπηγορευμένον τὸ νὰ ὑπεκφεύγωμεν τὰς διατάξεις τοῦ θεμελιώδους ἡμῶν νόμου, διότι ἀπὸ ὑπεκφυγῆς εἰς ὑπεκφυγὴν περιπίπτοντες, ἀγνοεῖ ποῦ δυνάμεθα νὰ φθάσωμεν ἄχρι τέλους. Διὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ πέρυσιν ἐκηρύχθη ἐναντίον τοῦ κονδυλίου τούτου καὶ ἤδη ὑποστηρίζει τὴν περὶ ἀπαλείψεως αὐτοῦ πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Σύρου.

Ἐπὶ τούτοις, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, δὲν παρεδέχθη τὴν περὶ ἀπαλείψεως τοῦ 5 ἄρθρου πρότασιν μὴ ἀναστᾶσα· παρεδέχθη δὲ ὡς ἔχει τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως μὲ τὴν παρατήρησιν τοῦ ν' ἀπονέμωνται αἱ περιθάλψεις τῇ γνώμῃ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου. Ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον, ὡς καὶ ἡ ἄνευ ἄρθρου φερομένη προσθήκη, ἥτις ἐγένετο ἐπίσης δεκτὴ δι' ἀναστάσεως, οὕτω·

«5. Περίθαλψις ὑπαλλήλων 15,000
Προσθήκη ἐπὶ τῶν 4 ἄρθρων τῶν συντάξεων 60,000. »

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ 3 Κεφαλαίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰωάν. Λορεντσιάδην καὶ Γ. Καΐρην, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον σχεδὸν ὅμοιον τοῖς ἀνωτέρω, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ, ἀναβαίνουσαν εἰς δραχ. 1,299,047:76, παμψηφεὶ διὰ ψήφων 81.

Δεκτοῦ εἶτα γενομένου ἄνευ ψηφοφορίας καὶ τοῦ κεφαλαίου 4 ἄνευ ἄρθρων *βασιλικὴ χορήγησις* ἐκ δραχμῶν 1,000,000, ἀνεγνώσθησαν τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ κεφαλαίου 5, ἅτινα ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως κατὰ τὸν πίνακα, καὶ τὸ σύνολον τοῦ κεφαλαίου ἐκ δραχμῶν 550,000 διὰ ψήφων 81· ἔχουσι δὲ τὰ ἄρθρα οὕτω·

ΚΕΦΑΛ. 5. *Ἀποζημίωσις Βουλῶν.*

«Ἄρθρον 1. Βουλὴ . . . . . δρ. 280,000
» 2. Γερουσία . . . . . » 270,000.»

Ἀναγνωσθὲν ἑπομένως καὶ τὸ κεφάλαιον 6, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτω·

ΚΕΦΑΛ. 6. *Προεδρεία τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου* . . . . . δραχμ. 9,000. »

Ἀναγνωσθέντων εἶτα τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 4, 5 καὶ 6 τοῦ κεφαλαίου 6ϐ, παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι τὸ ἄρθρον 2 πρέπει ν' αὐξηθῇ εἰς δραχ. 38,680 ἀντὶ 38,640, διότι τὸ ὅλον τῆς ἐκ δραχ. 80 μηνιαίας μισθοδοσίας τοῦ γραφέως ϛ'. τάξεως, τῆς σημειουμένης εἰς τὴν σελίδα 46 τοῦ ἀναλυτικοῦ πίνακος, φέρει 960 δραχμὰς κατ' ἔτος, καὶ οὐχὶ 920, ὡς κατὰ λάθος ἐσημειώθη.

Τῆς δὲ Βουλῆς παραδεξαμένης τὴν ἐκ δραχμῶν 40 προσθήκην ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 2, ὡς κατὰ λάθος παραλειφθείσης, ἐγένοντο τ' ἀνωτέρω ἄρθρα δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, ὡς καὶ τὸ σύνολον τοῦ κεφαλαίου ἐκ δραχ. 260,290 διὰ ψήφων 76, ἔχουσι δὲ τὰ ἄρθρα οὕτω·

«ΚΕΦΑΛ. 6ϐ. *Κεντρικὴ ὑπηρεσία.*

Ἄρθρ. 1.	Προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου . . .	89,440.
» 2.	ὁμοίως τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου . .	38,680.
» 3.	Ἔξοδα γραφείου τοῦ ὑπουργείου . .	10,700.
» 4.	ὁμοίως τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου . .	6,700.
» 5.	Προσωπικὸν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου	104,320.
» 6.	Ἔξοδα γραφείου κτλ.	10,450.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ Κεφαλ. 7 ἀναγνωσθείσης τῆς ἑπομένης γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς·

ΚΕΦΑΛ. 7. *Ταμεῖα καὶ ἐφορεῖαι.*

«Ἐνταῦθα ὀφείλομεν νὰ προτάξωμεν γενικήν τινα παρατήρησιν ἐφαρμοζομένην εἰς τὴν σύνταξιν τῶν προϋπολογισμῶν ὅλων τῶν ὑπουργείων. Κατὰ τὰ ἄρθρα 22 καὶ 23 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν ἐξόδων ἑκάστου ὑπουργείου

διαιρεῖται εἰς εἰδικὰ κεφάλαια. Ἕκαστον κεφάλαιον περιέχει ὁμοφυεῖς ὑπηρεσίας καὶ διαιρεῖται εἰς ἄρθρα. Τὰ προσδιωρισμένα διὰ τοῦ νόμου εἰς ἕκαστον τῶν ἄρθρων ποσὰ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἄλλα ἄρθρα. » Αἱ δύο αὐταὶ διατάξεις καθιεροῦσι, κύριοι, τὴν λεγομένην εἰδικότητα τῆς πιστώσεως καὶ ἡ πρὸς τὸν λογιστικὸν νόμον σύμφωνος τῶν ἄρθρων κατάταξις ἀποτελεῖ βεβαίως τὸ καλλίτερον προτέρημα παντὸς προϋπολογισμοῦ. Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τούτων ὁρμωμένη ἡ ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ ὅτι τὸ κεφάλ. 7 δὲν περιέχει ὁμοφυεῖς ὑπηρεσίας, διότι περιλαμβάνει τὰ ταμεῖα καὶ τὰς ἐφορείας· ἑκάστη δὲ τῶν δημοσίων τούτων λειτουργειῶν ἔχει ἰδίαν καὶ διακεκριμένην ὑπηρεσίαν, καθὸσον αἱ μὲν ἐφορεῖαι βεβαιώνουσι τοὺς δημοσίους φόρους, τὰ δὲ ταμεῖα εἰσπράττουσιν ἅπαντα τὰ εἰσοδήματα τοῦ Κράτους.

Προτείνει λοιπὸν τὴν διαίρεσιν τοῦ κεφ. Ζ'. εἰς δύο καὶ διὰ νὰ μὴ μεταβληθῇ ἡ τάξις, τὸ μὲ ἓν κεφάλαιον θέλει διατηρηθῇ ὡς Ζά. *Ταμεῖα* ἐκ δραχ. 413,860· τὸ δὲ Ζ-β. *Ἐφορεῖαι* ἐκ δρ. 218,320 διατηρουμένων τῶν ἄρθρων. Παρατηροῦμεν δὲ ὅτι εἶναι καλὸν ἅπαξ νὰ γίνῃ παραδεκτὸν ἓν σύστημα τακτικῆς διαιρέσεως καὶ νὰ μὴ καινοτομῶμεν κατ' ἔτος περὶ τὰ τοιαῦτα. Ἡ μειοψηφία δὲ παρατηρεῖ ὅτι ἐγένετο συγχώνευσις ἄρθρων προσέτι, μὴ σύμφωνος μὲ τὸν λογιστικὸν νόμον. Ἡ μειοψηφία αὕτη παρατηρεῖ ὅτι τὸ προτεθειμένον ποσὸν τῶν δραχ. 3 000 εἰς τὸ ἄρθρον 4 *ὑλικὸν ταμιακῆς ὑπηρεσίας* εἶναι λίαν ὑπέρογκον. »

Ἀκόμη τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς παρετήρησεν ὅτι τὸ οὐσιῶδες, ὅπερ πρέπει νὰ διατηρῆται εἰς τὴν συζήτησιν τῶν προϋπολογισμῶν, εἶναι ἡ κατ' ἄρθρα διαίρεσις, διότι δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπὸ ἄρθρου εἰς ἄρθρον μεταθεσις ἑνὸς ποσοῦ, ἡ δὲ κατὰ κεφάλαια διαίρεσις διευκολύνει ἁπλῶς τὴν ὑπηρεσίαν χωρὶς οὐδόλως νὰ προσβάλῃ τὴν εἰλικρίνειαν καὶ εὐκρίνειαν τῶν προϋπολογισμῶν. Πρὸς εὐκολίαν λοιπὸν καὶ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, ἵνα μὴ χρονοτριβῶσιν εἰς τὰς συνεχεῖς ἐπὶ τῶν κεφαλαίων ψηφοφορίας, καὶ τῆς λοιπῆς ὑπηρεσίας, τὸ ὑπουργεῖον συνεχώνευσε κεφαλαιά τινα. Ἂν ὅμως ἡ Βουλὴ νομίζῃ ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ ἡ διαίρεσις, δὲν ἔχει τίποτε ν' ἀντιτείνῃ κατὰ τοῦτο. Καθόσον ὅμως ἀφορᾷ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν 3000 δρ. οὐ μόνον δὲν παραδέχεται αὐτὴν, ἀλλὰ νομίζει μᾶλιστα, ὅτι τὸ ποσὸν αὐτὸ δὲν θέλει ἀρκέσει ἕνεκα τῆς μεγάλης ἀναπτύξεως τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας, ἡ ἀφαίρεσις δ' αὐτὴ ἤθελεν εἶσθαι ματαία, διότι ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἂν δὲν ἤρκει τὸ ποσόν, ἤθελε βεβαίως ζητηθῇ πίστωσις,

ἀφ' οὗ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ στερήσωμεν τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀναγκαίων βιβλίων καὶ λοιπῶν.

Παρετήρησεν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ὅτι ἀληθῶς ἡ κατάταξις τῶν ἄρθρων εἶναι οὐσιώδης, διότι δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπὸ ἑνὸς εἰς ἄλλο ἄρθρον μεταθεσις τῆς δαπάνης, ἀλλ' οὐχ ἧττον ὀφείλομεν νὰ προσέχωμεν καὶ εἰς τὴν τῶν κεφαλαίων κατάταξιν, διότι κατὰ τὸν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμον τὰ κεφάλαια πρέπει νὰ περιέχωσιν ὁμοειδεῖς ὑπηρεσίας, διότι ἄλλως δύναται ἕκαστον ὑπουργεῖον νὰ φέρῃ τὸν προϋπολογισμόν του συνισταμένον ἐξ' ἑνὸς μόνον κεφαλαίου καὶ διηρημένον εἰς ἄρθρα. Διὰ ταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ ἐπιμένει εἰς τὴν τῶν κεφαλαίων διαίρεσιν, τὴν ὁποίαν καὶ ὁ ὑπουργὸς δὲν ἀπέκρουσε.

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι τότε τὸ μὲν ἓν κεφάλαιον πρέπει νὰ γίνῃ 7, τὸ δὲ ἕτερον 8, καὶ οὐχὶ κατὰ τὴν ἐπιτροπὴν τὸ μὲν, 7α, τὸ δὲ, 7β· προσέθηκε τὸ μειοψηφοῦν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν παρελθόντων ἐτῶν τὸ ἄρθρον 1 ἦτο διηρημένον εἰς τρία, ἤτοι εἰς προσωπικὸν τοῦ κεντρικοῦ ταμείου, προσωπικὸν τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων καὶ εἰς προσωπικὸν τῶν εἰσπρακτόρων, καὶ ἐπομένως ἐπειδὴ καὶ ὁ ὑπουργὸς ἐθεώρησεν οὐσιώδη τὴν τῶν ἄρθρων διαίρεσιν, προτείνει σύμφωνα καὶ μὲ τὴν ἐν τῇ ἐκθέσει γνώμην του, νὰ διαιρεθῇ τὸ ἄρθρον 1 ὡς καὶ ἄλλοτε εἰς τρία.

Συμφωνήσαντος δὲ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 καὶ 8 τοῦ Κεφαλ. 6 καὶ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Κεφαλ. 8, ἔχοντα οὕτω·

ΚΕΦΑΛ. 7. *Ταμεῖα.*

« Ἄρθρ. 1.	Προσωπ. τοῦ κεντρικοῦ ταμείου .	20,400
» 2.	Προσωπ. τῶν ἐπαρχ. ταμείων .	180,120
» 3.	Προσωπ. τῶν ταμιακῶν εἰσπρακτόρων	78,160
» 4.	Ποσοστὰ ἐν γένει	90.000
» 5.	Ἔξοδα ὑπηρεσίας ταμείων . . .	16680
» 6	Ὑλικὸν ταμιακῆς ὑπηρεσίας . .	11500
» 7.	Ἔξοδα μεταφορᾶς χρημάτων . .	12,000
» 8.	Ἔξοδα μεταθέσεως προσωπ. ταμείων	5.000. »

ΚΕΦΑΛ. 8. *Ἐφορεῖαι.*

« Ἄρθρ. 1.	Προσωπ. ἐφορειῶν	199,020
» 2.	Ἔξοδα ὑπηρεσίας ἐφορειῶν . . .	19,300. »

Παρεδέχθη δὲ ἡ Βουλὴ καὶ τὸ σύνολον τοῦ μὲν Κεφαλ. 7 ἐκ δραχ. 413,860 διὰ ψήφων 75, τοῦ δὲ Κεφαλ. 8 ἐκ δραχμῶν 218,320 διὰ ψήφων 76.

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν καὶ ἐπὶ τοῦ Κεφαλ. 9 ἄνευ ἄθρων ἐξόδων κλεισμένων χρήσεων ἐκ δραχμῶν 9,289:11; ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ψηφολεκτῶν Ἰω. Λωρεντσιάδη καὶ Ν. Βαρβαρήγου, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ ψηφίσασα διὰ ψήφων 76.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πίστωσιν τοῦ κεφ. 9 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου, καὶ ἡ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	N	Δ. Π. Πετροπουλάκης	N
Δημήτριος Ορεινός		Θ. Τσαννετάκης	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	N	Γεώργιος Κονδύλης	N
Πέτρος Καμπάνης		Α. Παπαθανασίου	
Γ. Ν. Καΐρης	N	Ν. Παπαμιχαλόπουλος	
Ἀντ. Καμπάνης	N	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	N
Δημήτριος Τσόκρης		Σταμάτιος Μήτσας	N
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N	Ἀναγ. Ζέρβας	N
Νικόλαος Ἰατρός	N	Γ. Γιαλδάσης	
Γεώργιος Σκοῦρος		Ν. Γρανίτσας	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N	Γ. Βελῆς	N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Γ. Σιρπάνος	N
Σταῦρος Βλάχος	N	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N
Ἠλίας Καραγιάννης		Λύσανδρος Βιλαέτης	
Σωτήριος Στράτος		Ἀνδρέας Λύγερινός	N
Δημήτριος Νάκος		Σόλων Κρεστενίτης	N
Φίλων Φίλωνος	N	Δημήτριος Ἀθανασίου	N
Θεόδωρος Γρίβας		Γεώργιος Διαμάντης	N
Νικόλαος Τσέλιος		Ν. Βαρβαρῆγος	N
Π. Ταντάρίας		Α. Δεκιγάλας	

Ἰωάν. Λωρεντσιάδης	N	Παναγ. Παπατσώνης	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	N	Δ. Ἀντωνόπουλος	N
Δεων. Ν. Πετιμεζᾶς	N	Ἰω. Προβελέγγιος	N
Χαρίλαος Θεοχαράπουλος	N	Ἰω. Ταταράκης	N
Ἠλίας Παπαδατὸς	N	Σ. Βαρότσης	
Γεώργιος Περωτής		Χ. Σουμαρίπας	N
Ἰωάννης Ζάρκος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	N
Α. Κοντόσταυλος		Α. Παπαδημητριάδης	
Βελισάριος Νικολαΐδης		Ν. Καναβός	
Ἰωάννης Μπαλάφας	N	Ἰωάννης Εὐσταθίου	N
Κωνστ. Πλαπούτας		Γ. Ἰατρός	N
Α. Ἀντωνόπουλος	N	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	
Πέτρος Δελιγιάννης		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	N
Ἀνδρέας Συριανός		Νικόλαος Πιερράκος	N
Ἐμμ. Ἀντίπας	N	Γρηγόριος Πατριαρχέας	N
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Στ. Καπετανάκης	N
Εὐθ. Κανελόπουλος		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Γ. Πανοπριφτόπουλος		Χ. Χριστόπουλος	N
Εὐ. Οἰκονομόπουλος		Π. Κανελόπουλος	N
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Νικόλαος Μοσχούλας	N
Νικόλαος Ματθαίου		Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	N
Ν. Χ. Ἁναγιώτου		Ν. Πανουργιᾶς	
Σ. Κοπανίτσας		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N
Ἰωάν. Βαλαπόπουλος		Κωνσταντίνος Βλάμης	N
Ν. Λεώπουλος	N	Α. Χ. Λόντος	
Γ. Γιατράκος	N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Λουκᾶς Στεφάνου		Π. Πατρινός	
Ἰω. Παπαλουκόπουλος	N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	N
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	N	Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης		Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	N	Ἠλίας Καράπαυλος	N
Β. Π. Δημητρακόπουλος	N	Γεώργιος Μπάστας	
Ἀναγ. Δεδόπουλος	N	Ἰω. Σκαβέντσος	N
Ἀ. Μαυροειδὴς		Γ. Νικολάου	N
Ἀναγ. Τσάκας		Μιχαὴλ Σολωμός	N
Γ. Κεφάλας		Κωνστ. Πλατύς	
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	N	Γεώργιος Ναύτης	N
Γ. Γουλιμής	N	Ἀν. Ῥενουάρδος	N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	N	Ἰωάννης Σαγρέδος	N

Παναγιώτης Ψάθης . . . N	Παντολέων Κουντουριώτης .
Άντ. Άρμάος	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . N
Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . .
Κυριάκος Πονηρόπουλος . .	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . N
Άναγνώστης Παπατσώρης N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . . N	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . N
Δημήτριος Στάϊκος	Λύγερινὸς Ἀξέρωφ . . . .
Βασίλειος Κριεζῆς . . . . N	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . .
Κυριάκος Δουζίνας . . . . N	Α. Μάντσαρης . . . . . N
Δημήτριος Βουδούρης . . N	

Μετὰ ταῦτα ἀνακοινώσας εἰς τὸ Σῶμα ὁ πρόεδρος, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἀπέστειλε τὸν γενικὸν λόγον τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους 1857 καὶ ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν μηνιαίαν κλήρωσιν τῶν τμημάτων καὶ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3. Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ,

Οἱ γραμματεῖς
Κ. Πονηρόπουλος
Γ. Διαμάντης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΓ'.

Τῆς 3 Ἀπριλίου 1858.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ προέδρου ἡ Βουλὴ ἐπελήφθη τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς ὁδοῦ, τῆς ἀπὸ Κύμης πρὸς τὸν λιμένα ἀγούσης, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Λωρεντσιάδην καὶ Κ. Δουζίναν, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 75.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦνομοσχεδίου περὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀπὸ πόλεως Κύμης εἰς τὸν λιμένα ἀγούσης, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λούκᾶς Λόντος . . . . N	Δημήτριος Ὀρεινός . . .

Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ἀεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . . N
Π. Καμπάνης	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . N
Γ. Καΐρης . . . . . N	Ἠλίας Παπαδαῖος . . . N
Ἀντ. Καμπάνης	Γεώργιος Περωτής . . . .
Δημήτριος Τσάκρης . . .	Ἰωάννης Ζάρκος . . . . N
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . . N	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .
Νικόλαος Ἰατρός . . . . N	Α. Κοντόσταυλος . . . N
Γεώργιος Σκαῦρος	Βελισάριος Νικολαΐδης . . N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . . N	Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Κώνστ. Πλαπούτας . . . .
Σταῦρος Βλάχος . . . . N	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . .
Ἠλίας Καραγιάννης	Πέτρος Δελιγιάννης . . .
Σωτήριος Στράτος	Ἀνδρέας Σοφιανός . . . .
Δημήτριος Νάκος	Ἐμ. Ἀντίπας . . . . .
Φίλων Φίλωνος . . . . . N	Ἀνδρέας Νοταρᾶς . . . .
Θεόδωρος Γρίβας	Εὐθ. Κανελόπουλος . . .
Νικόλαος Τσέλιος	Γ. Πανοπριστόπουλος . . .
Π. Τανταρίας . . . . . N	Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . .
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . N	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .
Θ. Τσαννετάκης . . . . N	Νικόλαος Ματθαίου . . . N
Γεώργιος Κονδύλης . . . N	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . .
Α. Παπαθανασίου	Σ. Κοπανίτσας . . . . N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .	Ἰω. Βαλασόπουλος . . . .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . N	Ν. Λεώπουλος . . . . .
Σταμάτιος Μήτσας . . N	Γ. Γιατράκος . . . . .
Ἀνδρ. Ζέρβας . . . . . N	Λουκᾶς Στεφάνου . . . . .
Γ. Γιολδάσης	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος N
Ν. Γρανίτσας	Ἰωάν. Ν. Ταμπακόπουλος . N
Γ. Βελῆς . . . . . N	Μ. Σκαλιστήρης . . . . .
Γ. Σιρπάνος . . . . . N	Γ. Ν. Ῥιβελιώτης . . . N
Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . .	Β. Π. Δημητρακόπουλος . N
Λύσανδρος Βιλαέτης . . .	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . N
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Α. Μαυροειδῆς . . . . N
Σάλων Κρεστενίτης . . . N	Ἀναγνώστης Τσάκας . . N
Δημήτριος Ἀθανασίου . . .	Γ. Κεράλας . . . . . N
Γεώργιος Διαμάντης . . N	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης . N
Ν. Βαρβαρῆγος . . . . N	Γ. Γουλιμῆς . . . . . N
Α. Δεκιγάλας . . . . . N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος N
Ἰω. Λωρεντσιάδης . . . . N	Παναγιώτης Παπατσώνης .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . N	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . .

Ἰω. Προβελέγιος . . . . Ν	Ἠλίας Καράπαυλος . . . Ν
Ἰω. Ταταράκης . . . . Ν	Γεώργιος Μπάστας . . . .
Σ. Βαρότσης . . . . . Ν	Ἰωάν. Σκαβέντσος . . . .
Χ. Σουμαρίπας . . . . Ν	Γ. Νικολάου . . . . .
Δ. Δημητρακόπουλος . . .	Μιχαὴλ Σολωμὸς . . . Ν
Μ. Μιχαλόπουλος . . . . Ν	Κωνστ. Πιατύς . . . . .
Α. Παπαδημητριάδης . . .	Γεώργιος Καΰτης . . . . .
Ν. Κανεβός	Ἀν. Ρενουάρδος . . . . . Ν
Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . Ν	Ἰωάννης Σαγρέδας . . . Ν
Γεώργιος Ἰατρός	Παναγιώτης Ψάθης . . . Ν
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . Ν	Ἀντ. Λομάκος . . . . . Ν
Λουκᾶς Καλογερόπουλος . . Ν	Δημ. Πολυχρονόπαυλος . . .
Νικόλαος Πιεράκος . . . . Ν	Κυριάκος Πονηρόπουλος . Ν
Γρηγόριος Πατριαρχέας . . Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . Ν
Στ. Καπετανάκης . . . Ν	Γεώργιος Ι. Σταΐκος . . .
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .	Δημ. Σταΐκος . . . . .
Χ. Χριστόπουλος	Βασίλειος Κριεζῆς . . . Ν
Π. Κανελόπουλος	Κ. Δουζίνας . . . . . Ν
Νικόλαος Μοσχούλας . . .	Δημήτριος Βουδούρης . . Ν
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . Ν	Παντολέων Κουνταυριώτης .
Ν. Πανουργιᾶς	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς . . . Ν
Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . Ν	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . .
Κωνσταντῖνος Βλάμης . . .	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . Ν
Α. Χ. Λόντος	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . Ν
Π. Πατρινὸς	Αὐγερινὸς Ἀδέρωφ . . . Ν
Χ. Τσαλαμιδᾶς . . . . . Ν	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . Ν
Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου . . Ν	Α. Μάντσαρης . . . . . Ν
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . Ν	

Δεκτῶν δὲ γενομένων δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως καὶ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ νομοσχεδίου, ἐπανελήφθη καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ἡ αὐτὴ ψηφοφορία, τῶν ἰδίων ἐπιτηρούντων ψηφολεκτῶν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοίων τῷ προηγουμένῳ, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 75, ἔχον οὕτω·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Χαρακτηρίζεται ἐθνικὴ ὁδὸς κατὰ τὸν νόμον Σϛ',

περὶ ὁδοποιΐας, ἡ ἀπὸ τῆς πόλεως Κύμης, πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας, πρὸς τὸν λιμένα τῆς πόλεως ἄγουσα.

Ἄρθρον 2. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν τεχνικῶν ἐργασιῶν τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης ὁδοῦ, χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν πίστωσις ἐκ δρ. χ. εἴκοσι πέντε χιλιάδων, ἀριθ. 25.000, καταλογισθησομένη ἐπὶ τοῦ κεφ. Σ', ἀριθ. 2 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ἐνεστώσης χρήσεως τοῦ ὑπουργείου τούτου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Ἠρώτησεν ὁ βουλευτὴς Αἰγίου τὸν ἐπὶ τῶν οἰκον. ὑπουργὸν ἐὰν διά τινος προσβλητικῆς φράσεως, ἣν ἐν τῇ ἀγορεύσει του παρενέβαλε χθὲς, ἐνόει πάντας τοὺς Αἰγιεῖς.

Ἀπήντησε δὲ ὁ ὑπουργὸς, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ φράσις αὕτη περιείχετο ἔν τινι ἐπισήμῳ ἐγγράφῳ ἐκ τῶν εἰς τὸ προεδρεῖον κατατεθέντων, ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον ν' ἀναφέρῃ αὐτὴν διὰ νὰ τὴν ἀπακρούσῃ ὡς ἀβάσιμον, χωρὶς ποτὲ νὰ ἔχῃ σκοπὸν οὐδένα τῶν Αἰγιέων νὰ προσβάλῃ.

Προβάσης εἶτα τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 1 τοῦ κεφ. 10 καὶ ἡ περὶ διαιρέσεως τοῦ ἄρθρου γνώμη τῆς μειοψηφίας, ἐφ' ἧς λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομ. ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι καὶ πέρυσιν ἐπαρουσιάσθη τὸ ἴδιον ζήτημα, ἀλλὰ μετά τινα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου συζήτησιν ἀπεδείχθη τὸ δύσκολον τῆς διαιρέσεως, διότι ἡ δαπάνη αὕτη ἀφορᾷ πολλὰ εἴδη ὑπηρεσιῶν, ὡς ἔξοδα μεταφορᾶς γεννημάτων, ἐνοίκια ἀποθηκῶν, μισθοὺς ἀποθηκαίων καὶ τὰ τοιαῦτα, τὸ δὲ ὑπουργεῖον δὲν δύναται νὰ προΐδῃ τὸ δι' ἑκάστην ὑπηρεσίαν ἀπαιτούμενον ποσόν. Ἐὰν ἑπομένως ἡ Βουλὴ θελήσῃ νὰ ὑποδιαιρέσῃ τὴν δαπάνην κατ' εἶδος καὶ συμβῇ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν νὰ ἐξαντληθῇ τὸ διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν γεννημάτων π.χ. σημειωθὲν ποσὸν, τὸ ὑπουργεῖον δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ ἐνεργήσῃ τοιαύτην, ὅσον μεγάλη καὶ ἂν ἦναι ἡ ἀνάγκη, καὶ ἂν ἀκόμη ἀπειλῆται ἡ καταστροφὴ τῶν γεννημάτων μιᾶς ἀποθήκης.

Ἀπήντησε τὸ μειοψηφῶν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι δυνάμεθα καὶ τὰς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐκτεθείσας δυσκολίας ν' ἀποφύγωμεν καὶ

συγχρόνως τὴν κατὰ νόμον διαίρεσιν τοῦ ἄρθρου νὰ ἐπιτύχωμεν, παραδεχόμενοι τὴν διαίρεσιν τοῦ ἄρθρου 1 εἰς δύω, ἤτοι εἰς ἄρθρον 1 διὰ μισθοὺς, καὶ εἰς ἄρθρον 2 δι' ἔξοδα.

Ἐπανέλαβεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι καὶ πάλιν θέλομεν εὑρεθῇ εἰς δυσκολίας, διότι ὑποθέσατε ὅτι καταργοῦμεν ὅλας τὰς ἀποθήκας καὶ συγκεντρόνομεν τοὺς καρποὺς εἰς Πειραιᾶ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν θέλομεν πληρώσει μισθοὺς, ἀλλὰ θέλουν αὐξήσει τὰ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς, καὶ ἐντοσούτῳ δὲν θέλομεν ἔχει τὴν ἀπαιτουμένην πίστωσιν, οὔτε θὰ δυνάμεθα νὰ δαπανήσωμεν εἰς μεταφορὰν ἐκ τοῦ ἄρθρου τῶν μισθῶν.

Ἐπήνεγκέ τις ὅτι καὶ πέρυσιν ἐζητήθη πάλιν ἡ διαίρεσις τοῦ ἄρθρου ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου καὶ δι' ἄλλους λόγους καὶ διὰ τὴν δυσκολίαν, ἥτις θέλει ἀπαντηθῇ εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῆς δαπάνης αὐτῆς κατὰ τὴν τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐπιψήφισιν. Νομίζει δὲ, ἂν δὲν ἀπατᾶται, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη μὲν τότε νὰ μείνῃ τὸ ἄρθρον ὡς εἶχεν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως τοῦ νὰ διαιρεθῇ εἰς τὸν τοῦ ἑπομένου ἔτους προϋπολογισμόν.

Ἀλλὰ παρατηρηθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης συνόδου, καὶ εὑρεθέντος ὅτι ἡ Βουλὴ εἰς οὐδεμίαν τοιαύτην προέβη ἀπόφασιν, ἐρωτηθεῖσα ἀπέῤῥιψε τὴν περὶ διαιρέσεως τοῦ ἄρθρου γνώμην τῆς μειοψηφίας μὴ ἀναστᾶσα, παρεδέχθη δὲ τὸ ἄρθρον 1 δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸν πίνακα, ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα 2, 3, 4, 5, 6, 7 καὶ 8, ἔχοντα οὕτω·

« ΚΕΦ. 10. *Ἄμεσοι φόροι.*

«Ἄρθρ. 1.	Ἄμεσος εἰσπραξις δεκάτων . . .	170,000
» 2.	Ὑλικὸν καὶ ἄλλα ἔξοδα δεκάτων . .	6,000
» 3.	Ἔξοδα ἀπολήψιμα δεκάτων	24,000
» 4.	Προσωπικὸν φόρου ζώων	16,000
» 5.	Ὑλικὸν φόρου ζώων	2,000
» 6.	Ποσοστὰ φόρου ἐπιτηδευμάτων . . .	50,000
» 7.	Ὑλικὸν κλπ. φόρου οἰκοδομῶν	2,500
» 8.	Ποσοστὰ φόρου οἰκοδομῶν	30,000. »

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ κεφ. ἐκ δρ. 300,500 ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Ταταράκην καὶ Μ. Μιχαλόπουλον, συνήχθη κατὰ τὸ ᾠδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 75.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πίστωσιν τοῦ Κεφαλ. 10 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ἀνδρέας Λύγερινός	
Δημήτριος Ὀρεινός		Σόλων Κρεττενίτης	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Δημήτριος Ἀθανασίου	
Π. Καμπάνης		Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Ν. Καίρης	Ν	Ν. Βαρβαρῆγος	Ν
Ἀντ. Καμπάνης		Ἀ. Δεκιγάλας	Ν
Δημήτριος Τσόκρης		Ἰω. Λωρεντσιάδης	Ν
Ἀνδρέας Λανόπουλος	Ν	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Νικόλαος Ἰατρὸς	Ν	Λεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Γεώργιος Σκοῦρος		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Γεώργιος Περωτὴς	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης		Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Σωτήριος Στράτος	Ν	Α. Κοντόσταυλος	
Δημήτριος Νάκος		Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Κωνστ. Πλαπούτας	
Νικόλαος Τσέλιος		Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Π. Τανταρίας	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Ἀνδρέας Σοφιανός	
Θ. Τσαννετάκης	Ν	Ἐμ. Ἀντίπας	
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Ἀνδρέας Ναταρᾶς	
Ἀ. Παπαθανασίου		Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Γ. Παναγριωτόπουλος	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Εὐ. Οἰκονομόπουλος	
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσούχλος	
Ἀνδρ. Ζέρβας		Νικόλαος Ματθαίου	Ν
Γ. Γιολδάσης		Ν. Χ. Παναγιώτου	
Ν. Γρανίτσας		Σ. Κοπανίτσας	
Γ. Σιρπάνος		Ἰω. Βαλασόπουλος	
Γ. Βελῆς	Ν	Ν. Δεῶπουλος	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Γ. Γιατράκος	
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης		Λουκᾶς Στεφάνου	

Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	N	Κωνσταντῖνος Βλάμης	N
Ἰωάννης Ν. Ταμπακόπουλος.	N	Α. Χ. Λόντος	
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Γ. Ρεβελιώτης		Π. Πατρινός	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	N
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	N	Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου	N
Α. Μαυροειδής	N	Ἰ. Κ. Μωριάτης	N
Ἀναγνώστης Τσάκας	N	Ἠλίας Καράπαυλος	N
Γ. Κεράλας	N	Γεώργιος Μπάστας	
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	N	Ἰω. Σκαβέντσος	
Γ. Γουλιμῆς	N	Γ. Νικολάου	
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	N	Μιχαὴλ Σολωμός	N
Παναγιώτης Παπατσώνης		Κωνστ. Πλατύς	N
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Γεώργιος Ναύτης	
Ἰω. Προβελέγιος	N	Ἀν. Ρενουάρδος	N
Ἰω. Ταταράκης	N	Ἰωάννης Σαγρέδος	N
Σ. Βαρότσης	N	Παναγιώτης Ψάθης	N
Χ. Σουμαρίπας	N	Ἀντώνιος Ἀρμάος	N
Δ. Δημητρακόπουλος		Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Μ. Μιχαλόπουλος	N	Κυριάκος Πονηρόπουλος	N
Ἀ. Παπαδημητριάδης		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	N
Ν. Καναβός	N	Γεώργιος Ι. Σταΐκος	
Ἰωάννης Εὐσταθίου	N	Δημ. Σταΐκος	
Γεώργιος Ἰατρός		Βασίλειος Κριεζής	N
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	N	Κυριάκος Δουζίνας	N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	N	Δημήτριος Βουδούρης	N
Νικόλαος Πιτράκος	N	Παντολέων Κουντουριώτης	
Γρηγόριος Πατριαρχέας	N	Χταμάτιος Γ. Δοκός	N
Στ. Καπετανάκης	N	Πέτρος Χ. Πέτρου	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	N
Χ. Χριστόπουλος		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	N
Π. Κανελλόπουλος		Σ. Σκουμπουρδῆς	N
Νικόλαος Μοσχούλας		Λύγερινὸς Ἀδέρωρ	N
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς		Νικόλαος Β. Μπουδούρης	N
Ν. Πανουργιᾶς		Α. Μάντσαρης	
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N		

Ἀναγνωσθὲν εἶτα ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 1 τοῦ κεφαλαίου 11, ἔχον οὕτω·

ΚΕΦ. 11. *Ἔμμεσοι φόροι.*

«Ἄρθρ. 1. Προσωπικὸν τελωνείων . . . . . 363,660»

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 2, ἀναγνωσθείσης τῆς γνώμης τῆς μειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης τὴν διαίρεσιν τοῦ ἄρθρου εἰς δύο, ἤτοι εἰς ἄρθρον 2 «ὑλικὸν» καὶ ἄρθρον 3, «ἔξοδα ὑπηρεσίας τελωνείων» παρετήρησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἐὰν ῥίψετε βλέμμα εἰς τὰ φύλλα τῆς λεπτομερείας, θέλετε ἰδῆ τὴν φύσιν τῶν δαπανῶν καὶ θέλετε κατανοήσει ὅτι καὶ ἐνταῦθα ὑπάρχουσιν ὡς πρὸς τὴν διαίρεσιν αἱ αὐταὶ δυσκολίαι, αἵτινες ἀπαντῶνται καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ προηγουμένου κεφαλαίου, καὶ ἐπομένως ἐὰν θελήσωμεν νὰ ὁρίσωμεν τὸ δι' ἑκάστην δαπάνην ἀπαιτούμενον ποσόν, θέλομεν δεσμεύσει τὴν ὑπηρεσίαν καὶ δὲν θέλομεν δύνασθαι νὰ δαπανῶμεν σύμφωνα μὲ τὰς ἀνάγκας αὐτῆς. Διὰ τὸν λόγον δ' αὐτὸν νομίζει καλὸν ν' ἀφεθῇ τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἀπήντησε τὸ μειοψηφοῦν μέλος, ὅτι διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ, ἐνῷ πάντες ἀναγνωρίζομεν τὴν χρησιμότητα τῆς εἰδικότητος τῶν πιστώσεων, δὲν θέλομεν πραγματοποιήσει αὐτὴν ἐπὶ τῇ προφάσει τοῦ ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ προσδιορίσωμεν τὸ δι' ἑκάστην δαπάνην ἀπαιτούμενον ποσόν. Ἐὰν ὅμως παρατηρήσωμεν τὸ φύλλον τῆς λεπτομερείας, θέλομεν ἰδεῖ ὅτι ἐκεῖ γίνεται ἡ διάκρισις ἑκάστης δαπάνης καὶ ἐπομένως κατ' αὐτὴν δυνάμεθα νὰ διαιτέσωμεν καὶ τὸ ἄρθρον, διότι εἶναι ἄτοπον, ἡμεῖς οἱ τοῦ λαοῦ ἀντιπρόσωποι, νὰ ψηφίζωμεν ποσά, χωρὶς νὰ ἠξεύρωμεν τὴν χρῆσιν αὐτῶν καὶ τὴν χρησιμότητα εἰδικῶς ἑκάστης δαπάνης.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ ἐν τῷ φύλλῳ τῆς λεπτομερείας διαίρεσις δὲν εἶναι ὑποχρεωτική, ἐνῷ ἂν παραδεχθῶμεν τὴν τοῦ ἄρθρου διαίρεσιν, τὸ ὑπουργεῖον δὲν δύναται νὰ δαπανᾷ πλέον τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ ὡρισμένης ποσότητος, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπέῤῥιψε τὴν γνώμην τῆς μειοψηφίας μὴ ἀναστᾶσα, παρεδέχθη δὲ δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 2 κατὰ τὸν πίνακα, ἔχον οὕτω·

«Ἄρθρον 2. Ὑλικὸν καὶ ἔξοδα ὑπηρεσίας τῶν τελωνείων . . . . . 36,000.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 3, ἀναγνωσθεισῶν τῶν ἑπομένων παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς·

Ἄρθρον 3. Οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαί.

«Ἐνταῦθα ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν τὰ ἑξῆς. Ἡ Κυβέρνησις ἀναγνωρίσασα τὴν ἀνάγκην κατασκευῆς τελωνιακῶν καταστημάτων ἐν Σύρῳ, Πάτραις καὶ Καλάμαις, ἐζήτησε τὰς

ἀναγκαίας πρὸς τοῦτο πιστώσεις, αἵτινες ἐχορηγήθησαν, μέχρι τῆς ὥρας ὅμως ταύτης οὐδεμία ἐκ τῶν οἰκοδομῶν τούτων ἀνηγέρθη. Τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ αὐτὴ τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἀξιοπρέπεια ὑπαγορεύουσι τὴν ταχείαν τῶν καταστημάτων τούτων οἰκοδόμησιν. Εἰς Καλάμας χρησιμεύει ὡς κατάστημα τοιοῦτον μικρόν τι παράπηγμα. Εἰς Πάτρας δέ, ὅπου τοσαύτη ὑπάρχει ἐμπορικὴ κίνησις καὶ ὅπου πολλοὶ μεταβαίνουσι ξένοι, τὸ τελωνιακὸν κατάστημα εἶναι ἐλεεινότατον. Τοῦτο δὲ μεγάλην φέρει βλάβην εἰς τῶν ἐμπόρων τὰ συμφέροντα καὶ κακὴν φέρει ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ξένους, αἵτινες ἆρα πατήσωσι τὸ ἔδαφος τῶν Πατρῶν, τὸ κατάστημα τοῦτο βλέπουσιν. Ἀπαραίτητος ἄρα ἀνάγκη ὑφίσταται ἵνα τὸ ταχύτερον τὰ τελωνιακὰ καταστήματα οἰκοδομηθῶσι. Τότε δὲ θέλει ἀπαλλαγῆ καὶ τὸ δημόσιον τῆς πληρωμῆς ἐνοικίων, ὁποῖα ζητοῦνται ἤδη διὰ τελωνιακὰ καταστήματα. »

Ἐξέθηκεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι ἀληθῶς λυπεῖται, διότι δὲν κατύγησε μέχρι τοῦδε νὰ φέρῃ εἰς πέρας κανὲν τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφερομένων καταστημάτων. Μόνον ἡ κατασκευὴ τοῦ ἐν Πειραιεῖ τελωνείου ἐξετέθη εἰς μειοδοσίαν καὶ κατεκυρώθη, ὁ δ' ἐργολάβος ἐνασχολεῖται εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ ὑλικοῦ. Εἰς Καλάμας συνέβη διχογνωμία ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῆς θέσεως καὶ ἐντεῦθεν ἡ ἀναβολή. Βεβαίως πᾶς ὑπουργὸς δύναται δικαίως νὰ καυχᾶται διὰ τοιαῦτα ἔργα καὶ μόνον ἀνυπέρβλητοι δυσκολίαι δύνανται νὰ ἐμποδίσουν τὴν πραγματοποίησίν των.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 3, ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα 4, 5, 6 καὶ 7, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, 5 καὶ 6 τοῦ Κεφαλ. 12· ἔχουσι δ' ἅπαντα οὕτω·

«Ἄρθρ. 3. Οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαὶ τῶν τελωνείων 60,000
» 4. Προσωπ. χαρτοσήμου 6,060
» 5. Ὑλικὸν » 29,758
» 6. Ἔξοδα ἀποζολῆς κλπ. χαρτοσήμου . 6,000
» 7. Ἀποδοχαὶ χαρτοσήμου . . . . 400,000. »

ΚΕΦΑΛ. 12. *Δημόσια καταστήματα.*

«Ἄρθρ. 1. Προσωπ. νομισματοκοπείου . . . 18,840
» 2. Ὑλικὸν κλπ. ἔξοδα 60,000

Ἄρθρ. 3. Ἐπισκευαί 1,280
» 4. Προσωπικὸν τυπογραφείου . . . 31,460
» 5. Ὑλικὰ κλπ. ἔξοδα 8,175
» 6. Ἐπισκευαί . . . . . 200. »

Παρεδέχθη δὲ ἡ Βουλὴ καὶ τὸ σύνολον τοῦ μὲν Κεφαλαίου 11 ἐκ δραχμῶν 902,378 διὰ ψήφων 71, τοῦ δὲ 12 ἐκ δραχμῶν 119, 955 διὰ ψήφων 73.

Ἐπὶ δὲ τοῦ Κεφαλ. 13 ἀναγνωσθείσης τῆς γνώμης τῆς μειοψηφίας, προτεινούσης τὴν διαίρεσιν τοῦ Κεφαλαίου εἰς δύω, παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἡ γνώμη αὕτη οὐδεμίαν ἔχει πρακτικὴν ἀξίαν, ἀλλὰ μόνον θέλει γεννήσει δυσκολίας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἀπήντησε τὸ μειοψηφοῦν μέλος, ὅτι ἡ ἀξία τῆς γνώμης του συνίσταται εἰς τὸ ὅτι στηρίζεται εἰς τὸν νόμον, τὸν ὁποῖον πάντες ὀφείλομεν νὰ σεβασθῶμεν, καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν χθὲς καὶ ὁ ὑπουργὸς καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθησαν τὴν διαίρεσιν τοῦ Κεφαλ. 7. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐνταῦθα ἡ ὑπηρεσία τῶν νομισμάτων διαφέρει τῆς τῶν κτημάτων καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸν νόμον ἕκαστον Κεφάλαιον πρέπει νὰ ἔχῃ ὁμοφυεῖς ὑπηρεσίας, ὀφείλομεν νὰ παραδεχθῶμεν τὴν διαίρεσιν.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν γνώμην τοῦ μειοψηφοῦντος μέλους τῆς ἐπιτροπῆς περὶ διαιρέσεως τοῦ Κεφαλαίου εἰς Κεφάλ. 13 «δημόσια νομίσματα» καὶ Κεφάλ. 14 «δημόσια κτήματα. »

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τῆς γνώμης τῆς μειοψηφίας περὶ τῆς μὴ παραδοχῆς τῆς προσθήκης τῶν δέκα ἐκτάκτων δασοφυλάκων, ὡς μὴ στηριζομένης εἰς νόμον, ἐξέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι πρὸ πολλῶν ἐτῶν τὸ ὑπουργεῖον εἶδον τὸ ἀνεπαρκὲς τῶν δασοφυλάκων καὶ τὴν ἐκ τούτου προσγινομένην βλάβην εἰς τὰ δάση, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἦτον ἕτοιμος ὁ περὶ δασῶν νόμος, ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν Βουλὴν καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν μίσθωσιν διαφόρων προσώπων, ἅτινα ἐκτελοῦν τὴν αὐτὴν τῶν δασοφυλάκων ὑπηρεσίαν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ περὶ δασῶν νόμος δὲν ἡτοιμάσθη εἰσέτι, καὶ ἐπειδὴ ἀνεγνώρισε τὴν ἄφευκτον ἀνάγκην τῆς προσθήκης δέκα εἰσέτι τοιούτων προσώπων, ἀπεφάσισεν, ἀκολουθῶν τὴν παραδεχθεῖσαν ὑπὸ τῶν Βουλῶν ἀρχὴν, νὰ προσθέσῃ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τὴν ἀναγκαιοῦσαν δαπάνην διὰ τὴν προσθήκην δέκα εἰσέτι δασοφυλάκων.

Παρετήρησε τὸ μειοψηφοῦν μέλος ὅτι ὁ ὑπουργὸς ζητεῖ

προσθήκην δέκα εἰσέτι χιλιάδων δραχμῶν διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς μισθοδοσίαν δέκα νέων δασοφυλάκων. Δὲν πρόκειται σήμερον νὰ ἐξετάσωμεν τὴν ἀνάγκην τῆς προσθήκης τῶν δασοφυλάκων, ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶναι ἂν δυνάμεθα ἄνευ νόμου νὰ παραδεχθῶμεν τὴν προσθήκην αὐτήν. Ἐὰν ὁ ὑπουργὸς θεωρῇ ἀναγκαίαν τὴν προσθήκην, ἂς μιμηθῇ τὸν συνάδελφόν του ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν, ὅστις διὰ νόμου ἐζήτησε τὴν προσθήκην προξενικῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἡ Βουλὴ εἶναι ἕτοιμος, ἐὰν ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνάγκην, νὰ παραδεχθῇ τὴν αἰτουμένην προσθήκην. Ἐὰν ἡ Βουλὴ κακῶς ποιοῦσα ἢ καὶ μὴ κατανοήσασα τὸ παράνομον, παρεδέχθη ἄλλοτε διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοιαύτην προσθήκην, δὲν ἕπεται, ὅτι ὑποχρεούμεθα νὰ ἐξακολουθῶμεν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἐν γνώσει πλέον παρανομοῦντες καὶ παραβιάζοντες σαρῶς τοῦ Συντάγματος διάταξιν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ἐὰν ἡ Βουλὴ παραδεχθῇ τὴν ἰδέαν τοῦ προαγορεύσαντος, τότε διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ὀφείλει νὰ ἀφαιρέσῃ καὶ τοὺς εἰς τὰ προηγούμενα ἔτη προστεθέντας τριάκοντα ἐκτάκτους δασοφύλακας, διότι κατὰ τὸν περὶ δασῶν νόμον μόνον 105 δασοφύλακες προσδιορίζονται, προσετέθησαν δ' ἀκολούθως διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τριάκοντα εἰσέτι, καὶ ἐπομένως πρέπει καὶ αὐτοὶ νὰ ἀφαιρεθῶσιν ὡς μὴ προβλεπόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν δύναται ν' ἀναδεχθῇ οὐδεμίαν εὐθύνην διὰ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν δασῶν, ὡς ὅλως ἀνεπαρκοῦς ἀποδειχθέντος τοῦ διὰ τοῦ νόμου προβλεπομένου προσωπικοῦ.

Παρετήρησέ τις, ὅτι ἀφ' οὗ κατὰ τὸν ὑπάρχοντα νόμον, ἑκατὸν πέντε δασοφύλακες ἐπιτρέπεται νὰ ἦναι, τὸ ὑπουργεῖον ἔπρεπε νὰ φέρῃ ἕνα νόμον προσωρινόν, δι' οὗ νὰ νομιμοποιῶνται καὶ οἱ λοιποὶ τεσσαράκοντα διὰ νὰ μὴ εὑρισκώμεθα εἰς τὴν ἀνώμαλον κατάστασιν τοῦ νὰ πλάττωμεν θέσεις διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐξέθηκεν ἕτερος ὅτι ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐκτεθέντων ἐπληροφορήθημεν ὅτι κατὰ τὸν νόμον ὁ ἀριθμὸς τῶν δασοφυλάκων ὁρίζεται εἰς 105, καὶ ὅτι ἀκολούθως πρὸς ἀποφυγὴν τῶν πυρκαϊῶν, αἵτινες ἐκινδύνευον νὰ καταστρέψωσι τὰ δάση, ἠναγκάσθημεν νὰ παραδεχθῶμεν τὴν προσθήκην τριάκοντα εἰσέτι ἐκτάκτων δασοφυλάκων. Ὁ ὑπουργὸς διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους ζητεῖ σήμερον τὴν προσθήκην δέκα εἰσέτι τοιούτων καὶ λέγει, ὅτι ἐὰν δὲν παραδεχθῶμεν τὴν προσθήκην αὐτὴν ὡς μὴ στηριζομένην εἰς νόμον, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον πρέπει ν' ἀφαιρέσωμεν

καὶ τοὺς ἄλλους τριάκοντα, ἀλλὰ τότε οὐδεμίαν ἀναδέχεται εὐθύνην διὰ τὴν τῶν δασῶν ἐπιτήρησιν. Νομίζει λοιπόν, ὅτι διὰ μίαν δαπάνην 10,000 δραχμῶν δὲν πρέπει νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὰ δάση ἄνευ τῆς ἀπαιτουμένης ἐπιτηρήσεως καὶ διὰ τοῦτο προτείνει νὰ παραδεχθῶμεν καὶ τὴν ζητουμένην δαπάνην, νὰ ζητήσωμεν δὲ ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν τὴν ταχείαν εἰσαγωγὴν νέου καταλλήλου ὀργανικοῦ περὶ δασῶν νόμου, καθ' ὅσον διὰ τοῦ ὑπάρχοντος συστήματος ἡ πολύτιμος αὕτη τοῦ δημοσίου περιουσία, ἑκατὸν περίπου χιλιάδων δραχμῶν πρόσοδον ἀποφέρει μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων.

Ἀντεῖπεν ἕτερος ὅτι δὲν διαφιλονεικοῦμεν τὴν ἀνάγκην τῆς αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ, ἀλλὰ λέγομεν ὅτι δὲν δυνάμεθα διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ νὰ νομιμοποιήσωμεν μίαν τοιαύτην δαπάνην. Ὑπάρχει ἀληθῶς ἓν προηγούμενον, ὅπερ συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς ζητουμένης προσθήκης, ἀλλ' ἂν ἡ Βουλή, μὴ κατανοοῦσα τότε τὸ ἄτοπον, παρεδέχθη τὴν ζητηθεῖσαν προσθήκην, δὲν πρέπει καὶ τώρα, ἀφ' οὗ κατεδείχθη ἡ παρανομία, νὰ ἐξακολουθῇ ἐν γνώσει παρανομοῦσα. Ἐὰν οἱ δασοφύλακες δὲν ἀρκοῦν, ὁ ὑπουργὸς βλέπων τὴν ἀνάγκην, ὤφειλε νὰ ζητήσῃ διὰ νόμου τὴν ἀναγκαίαν προσθήκην, διότι ἡ ἀρχὴ τοῦ νὰ πλάττωμεν θέσεις διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἶναι ἀλεθρία καὶ ὀφείλομεν νὰ τὴν ἀποκρούσωμεν. Παρατηρεῖ δὲ πρὸς τούτοις ὅτι οἱ ἄλλοτε προστεθέντες τριάκοντα δασοφύλακες ἐθεωροῦντο ὡς ἔκτακτοι καὶ διωρίζοντο διὰ πέντε μόνον μῆνας τοῦ ἔτους, ἐν ᾧ σήμερον ὁ ὑπουργὸς διὰ τῆς ἐκθέσεώς του μᾶς λέγει ὅτι καὶ οἱ τριάκοντα ὡς καὶ οἱ ἤδη ζητούμενοι δέκα θέλουσιν ἐξομοιωθῇ μὲ τοὺς τακτικοὺς δασοφύλακας καὶ θέλουσι μισθοδοτεῖσθαι ἐπ' ὅλον τὸ ἔτος.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς εἶπεν, ὅτι δὲν πρέπει διὰ μικρὰν δαπάνην ν' ἀφήσωμεν τὰ δάση νὰ καταστραφῶσιν. Ἀλλ' ἐρωτᾷ τὸν βουλευτὴν Ἀττικῆς εἶναι πρέπον δι' ἐνδεχομένην μικρὰν ζημίαν νὰ πράξωμεν μίαν παρανομίαν, τὴν ὁποίαν καὶ ὁ ὑπουργὸς συνωμολόγησε; Πάντες βεβαίως ἔχομεν συμφέρον εἰς τὴν διατήρησιν τῶν δασῶν, ἀλλ' ὀφείλομεν ἐπίσης καὶ νὰ μὴ παρανομῶμεν.

Ἐξέθηκεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι σπουδαῖον ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ἐγεννήθη ζήτημα, ἂν καὶ τὸ ὑπουργεῖον προτείναν τὴν πίστωσιν καὶ ἡ Βουλὴ παραδεχθεῖσα αὐτήν, παρενόμησαν καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο διήρεσε τὴν ἐπιτροπήν, ἡ πλειοψηφία τῆς ὁποίας παραδέχθη

τὴν ἤδη ζητουμένην προσθήκην, οὐχὶ διὰ μόνον τὸν λόγον, ὅτι καὶ ἄλλοτε ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τοιαύτην προσθήκην, ἀλλὰ διὰ τοὺς λόγους, εἰς οὓς τὸ ὑπουργεῖον ἐστήριξε τὸ πρῶτον τὴν περὶ τοιαύτης πιστώσεως αἴτησίν του. Τὸ ὑπουργεῖον εἶπε τότε, ὅτι δὲν ἀρκοῦν οἱ 105 δασοφύλακες, τοὺς ὁποίους ὁ νόμος προσδιορίζει, καὶ διὰ τοῦτο ζητεῖ πίστωσιν διὰ προσθήκην φυλάκων μέχρι τῆς παρουσιάσεως τοῦ νέου νόμου, καὶ οὕτως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ζητουμένην πίστωσιν διὰ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν δασῶν, χωρὶς νὰ νομοθετήσῃ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ νέας θέσεις δασοφυλάκων. Τοῦτο λέγει καὶ σήμερον ὁ ὑπουργός, καὶ βεβαίως δὲν δυνάμεθα ν' ἀρνηθῶμεν μίαν δαπάνην, ζητουμένην διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπιτηρήσεως τῶν δασῶν, ὡς δὲν δυνάμεθα νὰ ἀρνηθῶμεν καὶ τὴν ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ ζητουμένην δαπάνην διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ θείου καίτοι μὴ στηριζομένην εἰς νόμον. Ὅτι δὲ ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸν νέον ὀργανικὸν περὶ δασῶν νόμον εἶναι ἡ τακτοποίησις τῆς ἐπιτηρήσεως τῶν δασῶν καὶ οὐχὶ πράγματα μὴ δυνάμενα νὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἀντεῖπε τὸ μειοψηφοῦν μέλος, ὅτι δὲν πρέπει νὰ παραμορφώσωμεν οὕτω τὴν ἀλήθειαν καὶ μεταβάλλοντες τὰς λέξεις νὰ ὑπεκφεύγωμεν τὸν νόμον. Δὲν ζητοῦνται, εἶπεν ὁ προαγορεύσας, θέσεις, ἀλλὰ πίστωσις. Ὅταν ὅμως ζητῶ χρήματα διὰ νὰ πληρώσω τὸν δεῖνα καὶ δεῖνα, τί ἄλλο σημαίνει εἰμὴ ὅτι διορίζω τὰ πρόσωπα αὐτὰ εἰς θέσεις;

Ἡ Βουλή, λέγει, παρεδέχθη ἄλλο τε τὴν προσωρινὴν αὐτὴν πίστωσιν μέχρι τῆς παρουσιάσεως τοῦ νέου νόμου. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο μάλιστα δὲν πρέπει νὰ δώσωμεν καὶ πάλιν τοιαύτην πίστωσιν, διότι ἡ μεγάλη αὕτη βραδύτης τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νόμου, σημαίνει, ὅτι ἀπαντῶνται μεγάλα προσκόμματα εἰς τὴν σύνταξίν του καὶ δὲν πρέπει νὰ διαιωνίζωμεν οὕτω τὴν παρανομίαν. Ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ ἀνάγκη τῆς προσθήκης δασοφυλάκων, ἡ ἀνάγκη αὕτη δύναται νὰ ἐκπληρωθῇ δι' ἑνὸς προσωρινοῦ νόμου.

Παρετήρησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἀναγνωρίσας τὸ ἀφαλερὸν τῆς ἐπὶ μόνον πέντε μηνῶν διατηρήσεως τῶν ἐκτάκτων αὐτῶν δασοφυλάκων, καθ' ὅσον ὁ προσωρινὸς οὗτος δασοφύλαξ ὡς ἐκ τούτου δὲν κατέβαλε βεβαίως τὴν δέουσαν ἐπιμέλειαν πρὸς ἐπιτήρησιν τῶν δασῶν, καὶ παρατηρήσας συγχρόνως, ὅτι ἡ πεντάμηνος ἐποχή, καθ' ἣν διετηροῦντο οἱ δασοφύλακες οὗτοι δὲν ἦτο ἡ μᾶλλον διὰ τὰς πυρκαϊὰς ἐπικίνδυνος καὶ ὅτι ἐπο-

μένως τὰ δάση ἔμενον ἄνευ ἐπιτηρήσεως εἰς τὴν δυσκολωτέραν ἐποχήν, ἀπεφάσισε νὰ διατηρῇ καὶ τοὺς ἐκτάκτους αὐτοὺς δασοφύλακας καθ' ὅλον τὸ ἔτος, καὶ ἑπομένως ἡ ζητουμένη ἤδη πίστωσις τῶν 10.000 δραχμῶν δὲν ἀφορᾷ μόνον τοὺς δέκα ζητουμένους δασοφύλακας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑπάρχοντας τριάκοντα, οἵτινες θέλουσι παύσει, μὴ γινομένης δεκτῆς τῆς πιστώσεως καὶ οὕτω τὰ δάση θέλουσι μείνῃ ἄνευ ἐπιτηρήσεως εἰς τὴν ἐποχήν, καθ' ἣν συμβαίνουσι συνήθως αἱ πυρκαϊαί.

Ἐπήνεγκέ τις ὅτι πάντες ἀναγνωρίζομεν τὴν ἀνάγκην τῆς προσθήκης δασοφυλάκων, καὶ ἐπειδὴ ὁ ὑπὸ συζήτησιν προϋπολογισμὸς ἀφορᾷ τὸ ἔτος 1859, πιστεύει, ὅτι θέλομεν εὑρεθῆ σύμφωνοι καὶ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ, ἐὰν παραδεχθῶμεν νὰ ὑπάρχῃ μὲν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἡ πίστωσις, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ μὴ γείνῃ χρῆσις αὐτῆς παρὰ μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν νόμου ἐπιτρέποντος τὴν προσθήκην τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος δασοφυλάκων.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ εἴπῃ καθαρὰ ἡ Βουλὴ ἐὰν δίδῃ ἢ ὄχι τὴν ζητουμένην πίστωσιν, διότι ἐκ τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς θέλει ὁδηγηθῆ τί ὀφείλει νὰ πράξῃ καὶ κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος· ἐπειδή, ἂν μὲν ἡ Βουλὴ νομιμοποιήσῃ τὴν δαπάνην διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, τότε δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν αὐτῆς καὶ κατὰ τὸ 1858, ἂν ὅμως εἴπῃ ὅτι διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν νομιμοποιεῖται, καὶ ὅτι ἀπαιτεῖται νόμος, τότε δὲν δύναται οὔτε κατὰ τὸ τρέχον ἔτος νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν δοθεῖσαν πίστωσιν, διότι εἰς τοὺς ἀπολογισμοὺς ἡ Βουλὴ δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι ἔπρεπε νὰ μὴ κάμῃ χρῆσιν τῆς πιστώσεως πρὶν ἡ διὰ νόμου ἐπιτραπῇ ἡ τῶν φυλάκων προσθήκη.

Παρετήρησε τὸ μειοψηφοῦν μέλος, ὅτι κακῶς ὑπέθεσεν ὁ ὑπουργός, ὅτι δὲν δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1858 δοθείσης αὐτῷ πιστώσεως, ἐὰν ἡ Βουλὴ δὲν παραδεχθῇ σήμερον τὴν διὰ τὸ 1859 ζητουμένην, διότι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1858 ὑπάρχει πλέον κατηρτισμένος καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ διαφιλονεικήσῃ τὴν πραγματοποίησίν του.

Ἐξέθηκεν ἄλλος ὅτι συνήθως τὰ ἔξοδα, τὰ ἀφορῶντα τὴν διοίκησιν τῶν κτημάτων καὶ τὴν εἴσπραξιν τῶν προσόδων κανονίζονται διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ οὐχὶ διὰ νόμου, ὡς π. χ. οἱ μισθοὶ τῶν ἀποθηκαρίων, τῶν ἐπιστατῶν τῶν ὀρυκτῶν καὶ ἄλλα τοιαῦτα, καὶ ἑπομένως οὐδόλως παρανομοῦ-

ΚΕΦ. 13. *Δημόσια Νομίσματα.*

«Άρθρ. 1. Προσωπικόν Δασών . . . . . 107,880.
» 2 Ὑλικόν κλπ. ἔξοδα. . . . . 3,320.
» 3. Προσωπικόν διοικήσεως μεταλλείων κλπ . . . . . 13,296.»

Ἀναγνωσθέντος εἶτα τοῦ ἄρθρου 4 καὶ τῆς γνώμης τῆς μειοψηφίας, προτεινούσης τὴν διαίρεσιν τοῦ ἄρθρου εἰς δύω καὶ τοῦ ὑπουργοῦ συναινέσαντος, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 ὡς διηρέθησαν, ἔχοντα οὕτω·

«Άρθρ. 4. Ὑλικόν . . . . . 480.
» 5. Ἔξοδα ὑπηρεσίας μεταλλείων. . . . 7,000.»

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ μετὰ τὴν διαίρεσιν 6 γενομένου ἄρθρου καὶ τῆς γνώμης τῆς μειοψηφίας, προτεινούσης νὰ διαιρεθῇ εἰς 4 ἄρθρα· παρετήρησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἡ ὑπηρεσία τῆς ἐξορύξεως τῶν ὀρυκτῶν εἶναι εἰσέτι ἐντελῶς ἀπανόνιστος καὶ ἐπομένως δὲν δυνάμεθα νὰ προσδιορίσωμεν ἀπὸ τοῦδε πόσα θέλομεν δαπανήσει διὰ τὴν ἐξόρυξιν ἑκάστου εἴδους. Ἐνομίζομεν π. χ. ὅτι ἔχομεν θεῖον καὶ ὅτι θέλομεν ἀνορύξει, ἀλλὰ δυστυχῶς ἀπεδείχθη ἐκ τῶν γενομένων ἐξετάσεων ὅτι δὲν ὑπάρχει θεῖον πρὸς ἐξόρυξιν. Θεωρεῖ ἐπομένως ἀναγκαῖον νὰ μένῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀδιαίρετον τὸ ποσόν. Συμφωνήσαντος δὲ καὶ τοῦ μειοψηφοῦντος μέλους μετὰ τῆς γνώμης τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 6 ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα 7, 8, 9, 10 καὶ 11, ἔχοντα οὕτω·

«Άρθρ. 6. Ἔξοδα ἐξορύξεως ὀρυκτῶν . . . . 101,000.
» 7. » μεταλλομίσεως ὀρυκτῶν . . . 18,000.
» 8 » καλλιέργεια θείου . . . . . 30,000.
» 9. Ἐπισκευαὶ καὶ οἰκοδομαὶ ὀρυκτ. κατασ. 10,000.
» 10, Προσωπ. διοικ. ἁλικῶν. . . . . 17,400.
» 11. Ὑλικὸν καὶ ἔξοδα ὑπηρεσίας ἁλικῶν . 9,500.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 12 παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι ἐφέτος θέλει ἐπιχειρήσει εἰς Μεσολόγγιον τὴν δι' ἐργολαβίας καλλιέργειαν τῶν ἁλικῶν καὶ ἂν ἐπιτύχῃ θέλει ἐπεκτείνει τὸ σύστημα αὐτὸ καθ' ὅλον τὸ κράτος καὶ οὕτω θέλουν ἐλαττωθῇ τὰ ἔξοδα τῆς καλλιεργείας.

Παρετήρησεν ὁ βουλευτὴς Βονίτσης ὅτι τὸ Μεσολόγγιον χορηγεῖ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον σημαντικὴν ποσότητα χρημά-

μεν, παραδεχόμεναι τὴν ζητουμένην πίστωσιν, ἥτις ἀφορᾷ τῶν δασῶν τὴν ἐπιτήρησιν. Δὲν ἐννοεῖ βεβαίως ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἔλθῃ εἰς νόμος ὀργανικὸς περὶ δασῶν, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ νόμος αὐτὸς δὲν ἡτοιμάσθη εἰσέτι καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀνάγκη εἶναι ἄφευκτος, νομίζει ὅτι δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν τὴν δαπάνην χωρὶς οὐδόλως νὰ παραβῶμεν τὸ Σύνταγμα.

Ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος ὅτι τὰ περὶ ὀρυκτῶν στηρίζονται εἰς νόμους καὶ διατάγματα πρὸ τοῦ Συντάγματος ἐκδεδομένα, τὰ δὲ ἔξοδα τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων στηρίζονται εἰς τὸν φορολογικὸν νόμον καὶ κακῶς νομίζει ὁ ὑπουργὸς ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ἀπαιτεῖται νόμος. Ὅταν συνετάττετο ὁ περὶ ὑγειονομείων νόμος, ἐπειδὴ ἐγεννήθη ἡ ἰδέα ὅτι δὲν ἀρκεῖ πάντοτε τὸ αὐτὸ προσωπικὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἐτέθη ἐν τῷ νόμῳ μία διάταξις, καθ' ἣν ἐπετρέπετο εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐν ἀνάγκῃ ν' αὐξάνῃ τὸ προσωπικὸν μέχρις ἑνὸς ἀριθμοῦ ὡρισμένου. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι διὰ νὰ ζητηθῇ πίστωσις καὶ διὰ νὰ διορισθῶσι πρόσωπα εἰς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν ἀπαιτεῖται νὰ ἐπιτραπῇ τὸ τοιοῦτον διὰ νόμου καὶ ἀπορεῖ πῶς ὁ ὑπουργὸς δὲν παραδέχεται νὰ φέρῃ τοιοῦτον νόμον, ἀφ' οὗ μάλιστα ἡ προκειμένη πίστωσις ἀφορᾷ τὸ ἔτος 1859 καὶ ἔχει τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον διὰ τὴν σύνταξιν καὶ ἐπιψήφισιν τοῦ νόμου αὐτοῦ. Μήπως τάχα ὀφείλομεν νὰ διαιωνίσωμεν τὴν ἀνώμαλον ταύτην κατάστασιν;

Ἐπὶ τούτοις παρετήρησεν ὁ πρόεδρος ὅτι τρεῖς ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου γνῶμαι· α'. ἡ τῶν παραδεχομένων τὴν πίστωσιν ὡς ἔχει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ· β'. ἡ τοῦ μειοψηφοῦντος μέλους τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἀφαιρέσεως τῆς δαπάνης καὶ γ'. ἡ τοῦ βουλευτοῦ Ἄργους περὶ διατηρήσεως τῆς πιστώσεως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ μὴ γείνῃ χρῆσις αὐτῆς παρὰ μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ἀπαιτουμένου νόμου.

Ἀλλὰ συγχωνεύσαντος τοῦ μειοψηφοῦντος μέλους τὴν πρότασίν του μετ' ἐκείνης τοῦ βουλευτοῦ Ἄργους, ἐπὶ τῇ αἰτήσει πολλῶν ἐγένετο ἐπ' αὐτῆς ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Χ. Ἀναργύρου καὶ Γ. Μαδεμοχωρίτην, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀπέρριψεν αὐτὴν διὰ ψήφων 59 κατὰ 18, ἀρνηθέντων δύω.

Παρεδέχθη δὲ δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 1 κατὰ τὸν πίνακα, ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα 2 καὶ 3, ἔχοντα οὕτω·

των ἐκ τῶν ἁλικῶν, τῶν ἰχθυοτροφείων καὶ ἄλλων καὶ ἑπομένως ὤφειλεν ἡ Κυβέρνησις καὶ δι' αὐτὸν ἀκόμη τὸν λόγον νὰ λάβῃ πρόνοιαν διὰ τὴν ἀνόρυξιν τοῦ αὐλακος.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος ὅτι καὶ πέρυσιν ἔφερε παρατηρήσεις διὰ τὰς ἁλικὰς καὶ πάλιν σήμερον ἀναγκάζεται νὰ εἴπῃ, ὅτι πολλὰ ἠγέρθησαν ἐφέτος παράπονα διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἅλατος, τὸ ὁποῖον εἷς τινα μέρη ἐπωλήθη πρὸς 30 λεπτὰ ἡ ὀκᾶ. Ἀνάγκη λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις νὰ λάβῃ ἓν ἄλλο μέτρον καταλληλότερον, καὶ ὡς τοιοῦτον θεωρεῖ τὴν ἐνοικίασιν καὶ τῆς καλλιεργείας καὶ τῆς πωλήσεως τοῦ ἅλατος, διότι οὕτω καὶ τὸ δημόσιον θέλει ἔχει πλειοτέραν ὠφέλειαν, καὶ οἱ πολῖται μεγαλειτέραν εὐκολίαν.

Οὕτω δ' ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 12 ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα 13 καὶ 14. ἔχοντα οὕτω·

« Ἄρθρ. 12. Ἔξοδα καλλιεργείας τῶν ἁλικῶν . . 60,000.
» 13. Ἔξοδα μετακομ. ἁλάτων . . . . 68,000.
» 14. Οἰκοδομ. καὶ ἐπισκ. ἁλαταποθηκῶν 70,000. »

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ κεφ. ἐκ δρ. 515,876 ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Καλαμάραν Τσουκαλᾶν καὶ Κ. Δουζίναν, συνήχθη κατὰ τὸ ὦδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 73.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πίστωσιν τοῦ Κεφαλ. 13 τοῦ προϋπολ. τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λογκᾶς Ἀόντος	N	Σταῦρος Βλάχος	N
Δημήτριος Ὀρεινὸς		Ἠλίας Καραγιάννης	
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Σωτ. Στράτος	N
Π. Καμπάνης		Δημήτριος Νάκος	
Γ. Καΐρης		Φίλων Φίλωνος	N
Ἀντ. Καμπάνης	N	Θεόδωρος Γρίβας	N
Δημήτριος Τσόκρης		Νικόλαος Τσέλιος	
Ἀνδρ. Δανόπουλος	N	Π. Ταντσρίας	N
Νικόλαος Ἰατρός	N	Δ. Π. Πετροπουλάκης	
Γεώργιος Σκοῦφος		Θ. Τσαννετάκης	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N	Γεώργιος Κονδύλης	N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Δ. Παπαθανασίου	

Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Ἰωάννης Βλασσόπουλος	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	N	Νικόλαος Θ. Δεϊκόπουλος	
Σταμάτιος Μήτσας	N	Γ. Γιατράκος	N
Ἀναγ. Ζέρβας	N	Λουκᾶς Στεφάνου	
Γ. Γιολδάσης		Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	N
Ν. Γρανίτσας		Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	N
Γ. Βελῆς	N	Μιχ. Σκαλιστήρης	
Γ. Σιρπάνος	N	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	N
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N	Β. Π. Δημητρακόπουλος	
Λύσανδρος Βιλαέτης		Ἀναγνώστ. Δεδόπουλος	N
Ἀνδρέας Λύγερινός	N	Α. Μαυροειδὴς	N
Σόλων Κρεστενίτης	N	Ἀναγνώστης Τσάκας	N
Δημήτριος Ἀθανασίου		Γ. Κεφάλας	N
Γεώργιος Διαμάντης	N	Κων. Ἰω. Κουρκουμέλης	N
Ν. Βαρβαρῆγος	N	Γ. Γουλιμὴς	N
Ἀντ. Δεκιγάλας	N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	N
Ἰωάν. Λορεντσιάδης	N	Παναγιώτης Παπατσώνης	
Θρασύβουλος Ζαΐμης	N	Σπ. Ἀντωνόπουλος	N
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	N	Ἰωάννης Προβελέγιος	N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	N	Ἰωάννης Ταταράκης	N
Ἠλίας Παπαδαῖος		Σ. Βαρότσης	N
Γεώργιος Περωτὴς		Κ. Σουμαρίπας	N
Ἰωάννης Ζάρκος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δαννηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	N
Α. Κοντόσταυλος		Α. Παπαδημητριάδης	
Βελισάριος Νικολαΐδης		Ν. Καναβός	
Ἰωάννης Μπαλάφας		Ἰωάννης Εὐσταθίου	N
Κωνστ. Πλαπούτας		Γεώργιος Ἰατρός	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος		Γεώργ. Μαδεμοχωρίτης	N
Πέτρος Δελιγιάννης		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	N
Ἀνδρέας Σοφιανός		Νικόλαος Πιεράκος	N
Ἐμμ. Ἀντίπας		Γρηγόριος Πατριαρχέας	N
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Στ. Καπετανάκης	N
Εὐθ. Κανελόπουλος		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Γ. Πανοπριτόπουλος		Χ. Χριστόπουλος	
Εὐ. Οἰκονομόπουλος		Π. Κανελόπουλος	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Νικόλαος Μοσχούλας	N
Νικόλαος Ματθαίου		Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	
Ν. Χ. Παναγιώτου		Ν. Πανουργιᾶς	
Σ. Κοπανίτσας	N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N

Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν	Δημ. Πυλυχρονόπουλος	
Α. Χ. Λόντος		Κυριάκος Πενηρόπουλος	Ν
Περικλῆς Καλαμογδάρτης		Αναγνώστης Παπατσώρης	Ν
Π. Πατρινός		Γεώργιος Ι. Σταΐκος	
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν	Δημήτριος Σταΐκος	
Ανδρέας Χ. Αναργύρου		Βασίλειος Κριεζῆς	Ν
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν	Κυρ. Δουζίνας	Ν
Ηλίας Καράπαυλος	Ν	Δ. Βουδούρης	Ν
Γεώργιος Μπάστας		Παντολέων Κουντουριώτης	
Ἰωάν. Σκαβέντσος		Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν
Γ. Νικολάου		Πέτρος Χ. Πέτρος	
Μιχαὴλ Σολωμός	Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν
Κωνστ. Πλατύς	Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	Ν
Γεώργ. Ναύτης		Σ. Σκουμπουρδῆς	Ν
Ἀν. Ρενουάρδος	Ν	Αὐγερινὸς Λεβέρωφ	Ν
Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν	Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Παναγιώτης Ψαθᾶς	Ν	Α. Μαντσαρης	Ν
Ἀντ. Ἀρμάος	Ν		

Ἀναγνωσθέντα δὲ καὶ τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ κεφαλαίου τοῦ εἰς 14 μεταβληθέντος ὑπὸ τὸν τίτλον «δημόσια κτήματα» ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἔκαστον ἀναζάσεως, ἔχοντα οὕτω·

ΚΕΦΑΛ. 14. *Δημόσια κτήματα.*

«1. Προσωπικὸν διαμετρικοῦ γραφείου κτημάτων 8,184.
2. Ἔξοδα διοικήσεως κτημάτων . . . . 45,300.
3. Ὑλικὸν κλπ. ἔξοδα κτημάτων . . . . . 6,300.
4. Οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαὶ κτιρίων . . . . 10,550.
5. Ἐκκλησιαστικὰ κτήματα . . . . . 500.»

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ 14 κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς 70,834 δραχμάς, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σ. Ἀντωνόπουλον καὶ Α. Πετιμεζᾶν, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοίαν σχεδὸν τῷ προηγηθέντι ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ διὰ ψήφων 73, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν τοῦ ἑπομένου 15 κεφαλαίου κατὰ πρωτόκολλον ἀπαράλλακτον.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Διάφοροι πληρωμαί.

«ΚΕΦΑΛ. 15. Ἐπιστροφαὶ χρημάτων . . . 40,000.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ 16 κεφαλαίου παρετήρησέ τις, ὅτι

πέρυσιν εἶχε ζητήσει παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ ἡ Βουλὴ νὰ φέρῃ κατὰ τὴν ἐνεζώσαν σύνοδον κατάλογον τῶν ὑπαρχουσῶν μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν πολιτῶν δικῶν, πόσαι τούτων ἐξεδικάσθησαν κτλ. Διὸ παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ φέρῃ τὸν κατάλογον τοῦτον.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἐν τῷ ὑπουργείῳ δὲν ἐτηροῦντο κατάλογοι τῶν τοιούτων ἐκκρεμῶν δικῶν, πρὸ ἓξ μηνῶν ὅμως ἀσχολεῖται τὸ ὑπουργεῖον εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, ἀλλ' εἰσέτι δὲν κατηρτίσθησαν οἱ κατάλογοι. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐργασία ἐξακολουθεῖ, θέλει τοὺς ὑποβάλει ἂν ὄχι εἰς ταύτην, εἰς τὴν ἐπερχομένην σύνοδον. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ἐκδοθείσας εἰς βάρος τοῦ δημοσίου δικαστικὰς ἀποφάσεις, δύναται νὰ φέρῃ εἰς τὴν Βουλὴν ὅσας ὁ ἴδιος ἐξετέλεσεν.

Ἐπὶ τῇ διαβεβαιώσει δὲ ταύτῃ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἑξῆς·

ΚΕΦΑΛ. 16. *ἀποζημιώσεις.*

« Ἐκτέλεσις δικαστικῶν ἀποφάσεων . . . . 145,000.»

Ἐπίσης δὲ παρεδέχθη καὶ τὸ 2 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ἀπαλειφθεισῶν τῶν λέξεων «καὶ ζημία νομισμάτων» αἵτινες ἐτέθησαν κατὰ λάθος. Ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον οὕτω·

« 2. Ἀντιμισθία δικηγόρων . . . . . 55,000.»

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ 16 καὶ τελευταίου κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ἀναβαίνοντος εἰς δραχ. 200,000, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Ζέρβαν καὶ Χ. Θεοχαράπουλον, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοίαν τοῖς ἀνωτέρω, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτῶν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 73.

Ἐγένετο μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολικτῶν Α. Πετιμεζᾶ καὶ Σ. Ἀντωνοπούλου ἡ διὰ τὸν ἀρξάμενον μῆνα κλήρωσις τῶν τμημάτων· ἔλαχον δὲ τὰ ὀνόματα τῶν βουλευτῶν ὡς ἀκολούθως.

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον 1858.

Α.

Κ. Βλάμης	Θ. Τσαννετάκης	Ἰω. Σαγρέδος
Ἰ. Παπαλουκόπουλος	Ἀ. Κοντόσταυλος	Δ. Καλλιφρονᾶς
Γ. Κουβάλης	Ἰω. Ζάρκος	Α. Πετιμεζᾶς
Ἠλ. Παπαδᾶτος	Ν. Ἀτσόπουλος	Ἀ. Δανηλόπουλος
Γ. Μαδεμοχωρίτης	Σ. Βαρότσης	Ν. Πιεράκος
Κ. Δουζίνας	Δ. Ὀρεινὸς	Ε. Οἰκονομόπουλος.
Α. Νοταρᾶς	Στ. Μήσιας	

Β.	Γ.	Δ.
Εὐαγ. Κοντογιάννης	Ἀ. Ἀβέρωφ	Σ. Στράτος
Δ. Στάϊκος	Γ. Διαμάντης	Α. Ῥενουάρδος
Δ. Ἀθανασίου	Γ. Ῥεβελιώτης	Ἰω. Βαλασόπουλος
Ἐμμ. Τσοῦχλος	Ἰω Ταταράκης	Εὐθ. Κανελόπουλος
Π. Καμπάνης	Δ. Τσόκρης	Ν. Ἰατρὸς
Γ. Γρανίτσας	Π. Πατρινὸς	Κ. Τσουκαλᾶς
Ν. Πανουριᾶς	Ν. Τσέλιος	Ν. Χ. Παναγιώτου
Ἀ. Σοφιανὸς	Ἀ. Αὐγερινὸς	Α. Στέφανος
Ἰω. Εὐσταθίου	Π. Ταντερίας	Κ. Πλατύς
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Α. Ἀντωνόπουλος	Γ. Καΐρης
Ἐμμ. Ἀντίπας	Γ. Γιολδάσης	Χ. Θεοχαρόπουλος
Στ. Δοκὸς	Γ. Σκοῦρος	Γ. Μπάστας
Κ. Κουρκουμέλης	Ν. Ματθαίου	Ἀ Μαυροειδὴς
Ἰω. Μπαλάφας	Σ Κοπανίτσας	Γ. Περιωτὴς
Ἀ. Τσάκας	Ἀ. Χ. Ἀναργύρου	Μ. Σολωμὸς
Α. Χ. Λόντος	Γ. Πατριαρχίας	Α. Καλογερόπουλος
Ἰω. Σκαβέντσος	Γ. Ναύτης	Β. Δημητρακόπουλος
Ἰω. Προβελέγιος	Π. Καλαμογδάρτης	Ἐλ. Καλογερᾶς
Μ. Σκαλιστήρης	Χ. Τσαλαμιδᾶς	Γ. Π. Γιατράκος
Ι. Δωρεντσιάδης.	Γ. Γουλιμὴς.	Μ. Μιχαλόπουλος.

Ε.

Γ. Στάϊκος	Γ. Ἰατρὸς	Β. Νικολαΐδης
Π. Κουντουριώτης	Π. Ψάθης	Α. Παπαθανασίου
Ἀ. Δανόπουλος	Γ. Πανοπριφτόπουλος	Γ. Μαυρομιχάλης
Κ. Πυνηρόπουλος	Στ. Καπετανάκης	Γ. Σιρπάνος
Χ. Χριστόπουλος	Ἠλ. Καραγιάννης	Ἀ. Μάντσαρης
Ἠλ. Καράπαυλος	Ν. Καναβὸς	Ἀν. Ζέρβας.
Γ. Νικολάου	Π. Κανελόπουλος	

Ϛ.

Ἀ. Ρ. Ῥαγκαβῆς	Γ. Κεφάλας	Ἀ. Δεκιγάλας
Δ. Πετροπουλάκτης	Ἀναγν. Παπατσώρης	Ἀ. Κουμουνδοῦρος
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ἰω. Μωριάτης	Θ. Α. Ζαΐμης
Ἀ. Μεταξᾶς	Θ. Γρίβας	Α. Καμπάνης
Ἰω. Ταμπακόπουλος	Δ. Βιλαέτης	Χ. Σουμαρίπας.
Δ. Δημητρακόπουλος	Ἀ. Παπαδημητριάδης	Π. Χ. Πέτρου.
Ν. Βουδούρης	Δ. Βουδούρης	

Ζ.

Κωνστ. Πλαπούτας	Ἀ. Δεδόπουλος	Ν. Βαρβαρῆγος
Δ. Πολυχρονόπουλος	Δ. Νάκος	Σ. Σκουμπουρδὴς
Ν. Μοσχούλας	Σ. Στεφανόπουλος	Ν. Παπαμιχαλόπουλος
Πέτρος Δελιγιάννης	Φ. Φίλωνος	Ἀ. Βενιζέλος
Π. Παπατσώνης	Σ. Κρεατενίτης	Γ. Βελὴς.
Β. Κριεζὴς	Δ. Λόντος	
Σ. Βλάχος	Ἀντ. Ἀρμάος	

Τελευταῖον ἀναγγείλας ὁ πρόεδρος ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ κατὰ σειρὰν συζήτησις τῶν ἑπομένων προϋπολογισμῶν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ,

Ὁ ἀντιπρόεδρος
Σ. ΚΟΠΑΝΙΤΣΑΣ,

Οἱ γραμματεῖς
Γ. Διαμάντης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΔ'.

Τῆς 4 Ἀπριλίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθὼν ὁ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς φόρου πρὸς κατασκευὴν νεκροταφείου ἐν Γαλαξειδίῳ εἰσηγητὴς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τῶν τμημάτων ἐξετάσασα τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐπιβολῆς δημοτικοῦ τέλους ἐπὶ τῶν πλοίων Γαλαξιδείου, πρὸς ἀνέγερσιν νεκροταφείου, εὑρίσκει αὐτὸ ἀναγκαῖον, καὶ ἀποχρώντως δικαιολογημένον ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, διὸ συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ ὅπως ἔχει.

Ἀθῆναι τὴν 1 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ

Σ. Χ. Στεφανόπουλος — Στ. Δοκὸς
Α. Σ. Καλογερόπουλος — Α. Ῥενουάρδος

Ὁ εἰσηγητὴς
Εὐθ. Κεχαγιᾶς»

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προεδρεύοντος ἀντιπροέδρου ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα ἀ. γ'. ϛ'. καὶ ζ'. ὅτι ἐξελέξαντο κατὰ σειρὰν προέδρους μὲν τοὺς Ἰω. Σαγρέδον, Π. Ταντερίαν, Ν. Βουδούρην καὶ Στ. Βλάχον· γραμματεῖς δὲ τοὺς Α. Πετιμεζᾶν, Γ. Διαμάντην, Σπ. Ἀντωνόπουλον καὶ Α. Βενιζέλον· καὶ εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων τοὺς Ν. Λεώπουλον, Γ. Ναύτην, Ἰω. Ταμπακόπουλον καὶ Στ. Βλάχον· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ διαδικασίας τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 93 τοῦ Συντάγματος προβλεπομένων

πλημμελημάτων τοὺς Α. Πετιμεζᾶν, Γ. Ναούτην, Θ. Ζαΐμην καὶ Σ. Κρεστενίτην, καὶ ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 65269 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου τοὺς Κ. Δουζίναν, Γ. Πατριαρχέαν, Β. Δημητρακόπουλον καὶ Ν. Βαρβαρῆγον. Προσέθηκε δὲ τὸ Ζ'. ὅτι ἐξελείξατο μέλος τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς τὸν Γ. Κονδύλην.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, ἀνεγνώσθησαν τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, 5, 6 καὶ 7 τοῦ 1 κεφαλαίου, τὰ ὁποῖα ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, ἔχοντα ὡς ἕπεται·

ΚΕΦΑΛ. 1. *Κεντρικὴ ὑπηρεσία.*

« 1. Προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου 41,280
2. Γραφικὰ ἔξοδα 11,450
3. Βασιλικὰ διάσημα 9,000
4. Ταχυδρομικὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους 13,000
5. Ἔξοδα ἀμάξης 3,600
6. Προσωπικὸν τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς 2,640
7. Γραφικὰ ἔξοδα » » . . . . 800. »

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ 1 κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς 81,770 δραχμάς, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Χ. Θεοχαρόπουλον καὶ Ἰω. Λωρεντσιάδην, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 73.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ κεφάλ. ά. τοῦ προϋπολογ. τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν
Δημήτριος Ὀρεινός		Νικόλαος Ἰατρός	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Γεώργιος Σκοῦρος	
Π. Καμπάνης	Ν	Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν
Γ. Καΐρης	Ν	Ἀνδρέας Μεταξᾶς	
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Σταῦρος Βλάχος	Ν
Δημήτριος Τσόκρης		Ἠλίας Καραγιάννης	

Σωτήριος Στράτος		Ἀνδρέας Σοριανός	
Δημήτριος Νάκος		Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Φίλων Φίλωνος		Ἀνδρ. Ναταρᾶς	
Θεόδωρος Γρίβας		Κύθ. Κανελόπουλος	
Νικόλαος Τσέλιος		Γ. Πανοπριτόπουλος	
Π. Ταντσρίας	Ν	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Θ. Τσαννετάκης		Νικόλαος Ματθαίου	
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Α. Παπαθανασίου		Σ. Κοπανίτσας	Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Ἰω. Βαλασόπουλος	Ν
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Ν. Λεώπουλος	
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Γ. Γιατράκος	
Ἀνδρέας Ζέρβας	Ν	Λουκᾶς Στεράνου	
Γ. Γιολδάσης		Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν
Ν. Γρανίτσας		Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν
Γ. Βελῆς	Ν	Μ. Σκαλιστήρης	
Γ. Σιρπάνος	Ν	Γ. Ν. Ρεβελιώτης	Ν
Σ. Χ. Στερανόπουλος	Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν
Λύσανδρος Βιλαέτης		Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Λύγερινός	Ν	Α. Μαυροειδὴς	Ν
Σόλων Κρεστενίτης	Ν	Ἀναγνώστης Τσάκας	Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου		Γ. Κεφάλας	Ν
Γεώργιος Διαμάντης	Ν	Κωνστ. Κουρκουμέλης	Ν
Ν. Βαρβαρῆγος	Ν	Γ. Γουλιμής	Ν
Α. Δικιγάλας		Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	
Ἰω. Λωρεντσιάδης	Ν	Παναγιώτης Παπατσώνης	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Σ. Ἀντωνόπουλος	
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς		Ἰω. Προβελέγγιος	
Χαρ. Θεοχαρόπουλος	Ν	Ἰω. Ταταράκης	Ν
Ἠλίας Παπαΐωάννου	Ν	Σ. Βαρότσης	Ν
Γεώργιος Περωτής		Χ. Σουμαρίπας	Ν
Ἰωάννης Ζάρκος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθαν. Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	
Α. Κοντόσταυλος	Ν	Α. Παπαδημητριάδης	
Βελισ. Νικολαΐδης	Ν	Ν. Καναβός	
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν	Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν
Κωνστ. Πλακούτας		Γεώργιος Ἰατρός	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν
Πέτρος Δελιγιάννης		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν

Νικόλαος Πιεράκος	Γεώργ. Ναύτης . . . . N
Γρηγόριος Πατριαρχέας . . N	Ἀν. Ρενουάρδος . . . . N
Στ. Καπετανάκης . . . . N	Ἰωάννης Σαρρέδος . . . . N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .	Παναγιώτης Ψάθας . . . .
Χ. Χριστόπουλος	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . N
Π. Κανελλόπουλος	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .
Νικόλαος Μοσχούλας . . N	Κυριάκος Πονηρόπουλος . .
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβής . . N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . N
Ν. Παναργιᾶς	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N	Δημήτριος Στάϊκος . . . .
Κωνσταντῖνος Βλάμης . . .	Βασίλειος Κριεζῆς . . . . N
Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . .	Κυριάκος Δουζίνας . . . . N
Περικλῆς Καλαμογδάρτης . N	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Π. Πατρινὸς	Παντελέων Κουντουριώτης .
Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . . N
Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου . . N	Πέτρος Χ. Πέτρος . . . .
Ἰωάννης Μωριάτης . . . N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . N
Ἠλίας Καράπαυλος . . . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Γεώργιος Μπάστας	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . .
Ἰωάννης Σκαβέντσος . . . N	Λύγερινὸς Ἄδερωρ . . . N
Γ. Νικολάου . . . . . N	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . N
Μιχαὴλ Σολωμός . . . . N	Α. Μάντσαρης . . . . . N
Κωνστ. Πλατύς	

Ἀναγνωσθέντα δ' ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως καὶ τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ 2 κεφαλαίου, ἔχοντα ὡς ἑξῆς·

ΚΕΦΑΛ. 2. *Διπλωματικὴ ὑπηρεσία.*

«1. Προσωπικὸν τῶν πρεσβειῶν 307,260
2. Γραφικὰ ἔξοδα 32,600
3. Ἔξοδα ἀ. διασκευῆς 7,000
4. » ταξιδίου τῶν διπλωματικ. ὑπαλλήλων 1,500
5. Ἀποστολὴ ἔκτακτος . . . . . 9,600. »

Ἐπίσης δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη διὰ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν καὶ τὸ σύνολον τοῦ κεφαλαίου 2 παμψηφεὶ διὰ ψήφων 79.

Παραλειφθέντος δὲ τοῦ 3 κεφαλαίου ὡς κενοῦ καὶ τεθέντος μόνον πρὸς μνείαν, ἀναγνώσθη τὸ 1 ἄρθρον τοῦ 4 κεφαλαίου, τὸ ὁποῖον ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτω·

ΚΕΦΑΛ. 4. *Ἔξοδα μεταβλητία.*

«1. Ἀποζημιώσει, καὶ βοήθειαι . . . . . 4,000»

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 2 ἄρθρου μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, ἀποφαινομένης νὰ σημειῶνται τὰ ἀπρόβλεπτα ἔξοδα ὡς ἔξοδα μεταθέσεως προξένων, ἔξοδα τηλεγραφημάτων κλπ. παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι τὰ ἔξοδα ταῦτα, τὰ ὁποῖα εἰσὶν ἀπολύτως ἀναγκαῖα, δὲν ἀνθίστανται νὰ ὀνομασθῶσιν ὡς ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει, καθ' ὅσον συνήθως δίδονται δι' ἔξοδα μεταθέσεως προξένων. Ἐνῷ δὲ εἰς τοὺς διοικητικοὺς ὑπαλλήλους δίδεται ὁλόκληρος ἡ δαπάνη τῆς μεταθέσεως, εἰς τοὺς προξενικοὺς χορηγεῖται μικρά τις βοήθεια, καὶ ταῦτα, ἢ ὅταν ἔχωσιν οἰκογένειαν ἢ ὅταν πρόκειται νὰ μεταβῶσι πολὺ μακράν. Ἐπίσης δὲ ἐκ τοῦ κανονισμοῦ τούτου πληρώνονται τῷ ὄντι καὶ τὰ τηλεγραφήματα, ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ συγχρόνως πληρώνονται καὶ ἡ ἀνανέωσις ἱστῶν ἢ σημαιῶν πεπαλαιωμένων καὶ τὰ γινόμενα ἐν Τουρκίᾳ δῶρα, ὁσάκις εἰς πόλιν τινὰ ἔλθῃ νέος πρόξενος ἢ διοικητής. Δύναται λοιπὸν νὰ ἐπιγραφῇ τὸ ἄρθρον ὡς ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφαίνετο, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν σημειουμένην λέξιν *κτ.λ.* ἵνα δι' αὐτῆς ἐννοῶνται καὶ αἱ λοιπαὶ δαπάναι, ἃς ἀνέφερεν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο νὰ ἐπιγραφῇ μὲν τὸ ἄρθρον κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν *ἔξοδα ἀπρόβλεπτα*, νὰ προστεθῇ δὲ ὡς ἐπεξήγησις *ἤτοι μεταθέσεως προξένων, τηλεγραφημάτων κτ.λ.* Οὕτω δὲ παρεδέχθη τὸ 2 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἕπεται·

« 2. Ἔξοδα ἀπρόβλεπτα· ἤτοι, μεταθέσεως προξένων, τηλεγραφημάτων κτλ . . . . . 15,000»

Ὡσαύτως δὲ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον τοῦ ἄρθρου, ἀναβαῖνον εἰς 19 000 δρχ. διὰ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 77.

Παραλειφθέντος δὲ ὡς κενοῦ τοῦ 5 κεφαλαίου, παρετήρησέ τις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ 6 κεφαλαίου, ὅτι πολλοὶ τῶν ἐκ Τουρκίας σωζομένων ἐσχάτως εἰς προσκυνητὰς τῆς ἐν Τήνῳ Εὐαγγελιστρίας τὸν ἐβεβαίωσαν ὅτι διάφοροι προξενικοὶ ὑπάλληλοι δὲν ἐνεργοῦσι καλῶς τὰ χρέη των, ἰδίως δὲ εἰς διερμηνεὺς τοῦ ἐν Σμύρνῃ ἑλληνικοῦ προξενείου. Θεωρεῖ λοιπὸν ἀναγκαῖον νὰ λάβῃ ὁ ὑπουργὸς τὰ πρόσφορα μέτρα.

Προσθέντος δὲ καὶ ἄλλου, ὅτι ὁ διερμηνεὺς οὗτος, τὸν ὁποῖον ἄλλος ἀγνοεῖ, ζητεῖ, ὡς πληροφορεῖται, νὰ ἀργυρολογῇ διὰ παντὸς μέσου εἰς πᾶσαν ὑπόθεσιν Ἕλληνος· ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἔλαβε καὶ αὐτὸς πληροφορίας τινὰς περὶ τοῦ

ὑπαλλήλου τούτου, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐνεργοῦνται τὰ δέοντα.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ 1, 2 καὶ 3 ἄρθρον τοῦ 6 καὶ τελευταίου κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτω·

ΚΕΦΑΛ. 6. *Προξενικὴ ὑπηρεσία.*

«1. Προσωπικὸν τῶν προξενείων 190,320
2. Γραφικὰ ἔξοδα » 19,300
3. Ἔξοδα δι' ἐπιθεωρήσεις . . . . . 3,000. »

Γενομένης δὲ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ 6 κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς 212,620 δραχμὰς, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, συνήχθη κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ διὰ ψήφων 76.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ κεφάλ. 6 τοῦ προϋπολ. τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος . . . . N	Δ. Π. Πετροπουλάκης . . .
Δημήτριος Ὀρεινὸς	Θ. Τσανετάκης . . . . N
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . . N	Γεώργιος Κονδύλης . . . N
Π. Καμπάνης	Α. Παπαθανασίου . . . . .
Γ. Καΐρης . . . . . N	Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .
Ἀντώνιος Καμπάνης . . . N	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . .
Δημήτριος Τσόκρης	Σταμάτ. Μήτσας . . . . N
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . . N	Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . N
Νικόλαος Ἰατρὸς . . . . N	Γ. Γιολδάσης . . . . .
Γεώργιος Σκοῦρος	Ν. Γρανίτσας . . . . .
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . . N	Γ. Βελῆς . . . . . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Γ. Σιρπάνος . . . . . N
Σταῦρος Βλάχος . . . . N	Ἀλέξανδρος Βιλαέτης . . .
Ἠλίας Καραγιάννης	Στέφ. Στεφανόπουλος . N
Σωτήριος Στράτος	Ἀνδρέας Λύγερινός . . . . N
Δημήτριος Νάκος	Σόλων Κριστενίτης . . . N
Φίλων Φίλωνας	Δημήτριος Ἀθανασίου . . .
Θεόδωρος Γρίβας	Γεώργιος Διαμάντης . . . N
Νικόλαος Τσέλιος	Ν. Βαρβαρῆγος . . . . N
Π. Ταντᾶλος . . . . . N	Α. Δεκιγάλας . . . . .

Ἰωάννης Ἀωρεντσιάδης . . N	Παναγ. Παπατσώνης . . .
Θ. Α. Ζαΐμης . . . . . N	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . N
Ἀεωνίδ. Ν. Πετιμεζᾶς . . N	Ἰω. Προβελέγιος . . . . .
Χ. Θεοχαρόπουλος . . . N	Ἰω. Ταταράκης . . . . N
Ἠλ. Παπαδᾶτος . . . . N	Σ. Βαρότσης . . . . . N
Γεώρ. Περωτᾶς	Χ. Σουμαρίπας . . . . N
Ἄθαν. Δανηλόπουλος . . .	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Ἰωάννης Ζάρκος	Μ. Μιχαλόπουλος . . . . N
Α. Κοντόσταυλος . . . . N	Α. Παπαδημητριάδης. . . .
Βελισ. Νικολαΐδης . . . N	Ν. Καναβός . . . . .
Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . . N
Κωνστ. Πλαπούτας	Γεώρ. Ἰατρὸς . . . . .
Πέτρος Δελιγιάννης	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . N
Α. Ἀντωνόπουλος	Λουκᾶς Καλογερόπουλος . . N
Ἀνδρέας Σοριανός	Νικόλαος Πιερράκος . . . N
Ἐμ. Ἀντίπας	Γρηγόριος Πατριαρχέας . . N
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Στ. Καπετανάκης . . . . N
Εὐθ. Κανελλόπουλος . . .	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .
Γ. Πανοπριφτόπουλος . . .	Χ. Χριστόπουλος . . . .
Εὐθ. Οἰκονομόπουλος . . .	Π. Κανελλόπουλος . . . .
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .	Νικόλαος Μασχούλας . . N
Νικόλαος Ματθαίου	Ἀλέξανδρος Ραγκαβῆς . . N
Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν. Πανουριᾶς . . . . .
Σ. Κοπανίτσας . . . . N	Εὐθ. Καχαγιᾶς . . . . . N
Ἰω. Βαλασόπουλος	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . N
Ν. Λεώπουλος. . . . . N	Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . . .
Γ. Γιατράκος	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . N
Λουκᾶς Στεφάνου	Π. Πατρινὸς . . . . .
Ἰω. Παπαλουκόπουλος . . N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . N	Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου . . N
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης . . .	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . . N	Ἠλίας Καράπαυλος . . . N
Β. Π. Δημητρακόπουλος . . N	Γεώργιος Μπάστας . . .
Ἀναγ. Δεδόπουλος . . . N	Ἰω. Σκαβέντος . . . . . N
Α. Μαυροειδὴς . . . . N	Γ. Νικολάου . . . . . N
Γ. Κεφάλας . . . . . N	Μιχαὴλ Σολωμὸς . . . . N
Ἀναγ. Τσάκας . . . . N	Νωνστ. Πλατὺς . . . . .
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης N	Γεώργιος Ναὐτης . . . . N
Γ. Γουλιμῆς . . . . . N	Ἀν. Ῥενουάρδος . . . . . N
Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος . . .	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N

Παναγιώτης Ψάθης	Παντολέων Κουντουριώτης . .
Ἀντ. Ἀρμάος	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . . N
Δημ. Πολυχρονόπουλος . . N	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . .
Κυριάκος Ηονηρόπουλος . .	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . N
Ἀναγνώστης Παπατσώρης . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . . N	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . .
Δημήτριος Στάϊκος	Λύγερινὸς Ἀβέρωφ . . . N
Βασίλειος Κριεζῆς . . . . N	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . N
Κυριάκος Δουζίνας . . . N	Α. Μάντσαρης . . . . . N
Δημήτριος Βουδούρης . . .	

Προβάσης ἔπειτα τῆς Βουλῆς εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου, ἀνεγνώσθη ἡ ἐπ' αὐτοῦ σύστασις τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἀνεγέρσεως καταστημάτων διὰ τὰ δικαστήρια καὶ τὰς φυλακὰς τῶν ὑποδίκων.

Λαβὼν ἐπὶ ταύτης τὸν λόγον ἐξέθηκεν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι συνεστήθησαν τὸ ὑπουργεῖον τὴν ἀξίαν τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἀνεγέρσεως φυλακῶν τῶν ὑποδίκων κατ' ἐπαρχίας, καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα συνεστήθη ἐπιτροπή, ἵνα σχεδιάσῃ καὶ κανονίσῃ τὰ τῆς ἀνεγέρσεως τοιούτων φυλακῶν, αἵτινες θέλουν γίνει οὕτως, ὥστε νὰ μὴ συνδιαιτῶνται ἀναμίξ ἄνδρες καὶ γυναῖκες, καὶ θέλουν σχέδιον σύμφωνον μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ νῦν αἰῶνος. Ἐλπίζει δὲ ὅτι ἴσως εὐτυχήσει νὰ φέρῃ ἐντὸς τῆς Συνόδου τὸ περὶ τούτου νομοσχέδιον, ἀρχόμενος τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς οἰκοδομῆς φυλακῶν ἐν Λαμίᾳ καὶ Μεσολογγίῳ. Ἐπίσης δὲ τὸ ὑπουργεῖον συμμερίζεται τὴν ὀρθότητα τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἀνάγκης ἐρέσεως δικαστικῶν καταστημάτων καὶ ἀσχολεῖται ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, τολμάχιστον διὰ τὴν πρωτεύουσαν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἵνα γίνουν οἰκοδομαὶ δικαστηρίων καταλληλότεραι καὶ σύμφωνοι μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἀξιοπρέπειαν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὰ ἄρθρα 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἀ. κεφαλαίου δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτω·

ΚΕΦΑΛ. Α'. *Πρωτοκτίσεων.*

«1. Ὑπουργείου 28,920
2. Ἀρτίου Πάγου 53,160
3. Ἐφετῶν 125,520
4. Πρωτοδικῶν . . . . . 341,880.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ 5 ἄρθρου παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι διὰ τὸ εἰρηνοδικεῖον Σκοπέλου κακῶς σημειοῦται ἀντιμισθία 70 δραχμῶν, διότι τὰ συμβολαιογραφικὰ καθήκοντα εἰσὶν ἀπεσπασμένα ἀπ' αὐτοῦ καὶ πρέπει ν' αὐξηθῇ ἡ ποσότης εἰς 100 δραχμάς. Ἐπὶ τοῦ συζητουμένου λοιπὸν ἄρθρου πρέπει νὰ προστεθῶσιν ἔτι 360 δραχμαὶ καὶ ν' ἀναβιβασθῇ ἡ ὁλικὴ δαπάνη εἰς 222.120 δραχμάς.

Ἡ δὲ Βουλὴ συναινέσασα, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον μετὰ τῆς προαθήκης ταύτης, ἔχον ὡς ἑξῆς·

«5. Εἰρηνοδικῶν . . . . . 222,120.»

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ ἀ. κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς 771,600 δραχμάς, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σ. Ἀντωνόπουλον καὶ Ἰω. Λορεντζιάδην, συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 79.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ κεφ. ἀ. τοῦ προϋπολογ. τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος . . . . Λ	Θεόδωρος Γρίβας . . . . .
Δημήτριος Ὀρεινός . . .	Νικόλαος Τσέλιος . . . . .
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . . N	Π. Ταναρίας . . . . . N
Πέτρος Καμπάνης	Δ. Π. Πετροπουλάκης . . N
Γ. Καΐρης . . . . . N	Θ. Τσανετάκης . . . . N
Ἀντ. Καμπάνης . . . . N	Γεώργιος Κονδύλης . . N
Δημήτριος Τσάκρης	Α. Παπαθανασίου . . . .
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . . N	Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .
Νικόλαος Ἰατρός . . . . N	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . N
Γεώργιος Σκοῦρος	Σταμάτιος Μήτσας . . . N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . N	Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Γ. Ι. Γιολδάσης . . . . .
Σταῦρος Βλάχος . . . . N	Ν. Α. Γρανίτσας . . . . .
Ἠλίας Καραγιάννης	Γ. Βελῆς . . . . . N
Σωτήριος Στράτος	Γ. Σιρμάνος . . . . . N
Δημήτριος Νάκος	Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . N
Φίλων Φίλωνος	Λύσανδρος Βιλαέτης . . . .

Ἀνδρέας Λύγερινός	N	Α. Μαυροειδής	N
Σόλων Κρεστενίτης	N	Ἀναγνώστης Τσάκας	N
Δημήτριος Ἀθανασίου		Γ. Κεφάλας	N
Γεώργιος Διαμάντης	N	Κωνστ. Ι. Κουρκουμέλης	N
Ν. Βαρβαρῆγος	N	Γ. Γουλιμής	N
Α. Δεκιγάλας		Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	
Ἰωάν. Λορεντσιάδης	N	Παναγιώτης Παπατσώνης	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	N	Σπ. Ἀντωνόπουλος	N
Λεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς		Ἰω. Προβιλέγιος	
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	N	Ἰω. Ταταράκης	N
Ἠλίας Παπαδαῖος	N	Σ. Βαρότσης	N
Γεώργιος Περωτᾶς		Χ. Σουμαρίπας	N
Ἰωάννης Ζάρκος		Δ. Δημητρακόπουλος	N
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	N
Ἀλέξανδρος Κοντόσταυλος	N	Α. Παπαδημητριάδης	
Βελισσάριος Νικολαΐδης	N	Ν. Καναβός	
Ἰωάννης Μπαλάφας	N	Ἰωάννης Εὐσταθίου	N
Κωνστ. Πλαπούτας		Γεώργιος Ἰατρός	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος		Γ. Μαδεμοχωρίτης	N
Πέτρος Δελιγιάννης		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	N
Ἀνδρέας Σοφιανός		Νικόλαος Πιεράκος	N
Ἐμ. Ἀντίπας	N	Γρηγόρ. Πατριαρχέας	N
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Στ. Καπιτανάκης	N
Εὐθ. Κανελόπουλος		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Γ. Πανοπιρτόπουλος		Χ. Χριστοπουλος	
Εὐ. Οἰκονομόπουλος		Π. Κανελόπουλος	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Νικόλ. Μοσχούλας	N
Νικόλαος Ματθαίου		Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβής	
Ν. Χ. Παναγιώτου		Νάκος Πανουργιᾶς	
Σ. Κοπανίτσας	N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N
Ἰω. Βαλαωτόπουλος		Κωνσ. Βλάμης	N
Ν. Λεώπουλος	N	Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Γ. Γιατράκος		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	N
Λουκᾶς Στεράνου		Παν. Πατρινός	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	N
Ι. Ν. Ταμπακόπουλος	N	Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου	N
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης		Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	N	Ἠλίας Καράπαυλος	N
Β. Π. Δημητρακόπουλος	N	Γεώργιος Μπάστας	
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	N	Ἰω. Σκαβέντσος	N

Γ. Νικολάου	N	Βασίλειος Κριεζῆς	N
Μιχαὴλ Σολωμὸς	N	Κυριάκος Δουζίνας	N
Κωνσ. Πλατύς		Δημήτριος Βουδούρης	
Γεώργιος Ναύτης	N	Παντολέων Κουντουριώτης	
Ἀν. Ῥενουάρδος	N	Σταμάτιος Γ. Δοκός	N
Ἰωάννης Σαγρέδος	N	Πέτρος Χ. Πέτρος	
Παναγ. Ψάθης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	N
Ἀντ. Ἀρμάος	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	N
Δημ. Πολυχρονόπουλος	N	Σ. Σκουμπουρδής	
Κυριάκος Πανηρόπουλος		Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	N
Ἀναγ. Παπατσώρης	N	Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Γεώργιος Ι. Στάϊκος	N	Α. Μάντσαρης	N
Δημήτριος Στάϊκος			

Ἀναγνωσθέντα δὲ καὶ τὰ διάφορα ἄρθρα τῶν Κεφαλαίων β'. γ'. δ'. καὶ ε'. ἐγένοντο δι' εἰδικῆς ἕκαστον ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτω·

ΚΕΦΑΛ. Β'. *Ὑλικόν.*

«1.	Ὑπουργείου	6,500
2.	Ἀρείου Πάγου	5,720
3.	Ἐφετείων	14,580
4.	Πρωτοδικείων	59,100
5.	Εἰρηνοδικείων	20,000. »

ΚΕΦΑΛ. Γ'. *Ὑποδίκων φυλακαί.*

«1.	Ἐνοίκια φυλακῶν	9,000
2.	Ἐπισκευαὶ φυλακῶν	4,135
3.	Μισθοὶ φυλακιτῶν	11,000
4.	Διατροφὴ ὑποδίκων	85,000

ΚΕΦΑΛ. Δ'. *Ἔξοδα ποινικῆς δικαιοσύνης.*

«1.	Γραφείου καὶ ἀποσκευῆς ἔξοδα κακουργιοδικῶν.	8,000
2.	Ἀποζημιώσεις συνέδρων καὶ ἐνόρκων	25,000
3.	Ἐπιμίσθια ἀνακριτῶν	4,500
4.	Μεταφορὰ ἀνακριτῶν	25,480
5.	Ἐνοίκια ἀνακριτηρίων	800
6.	Ἀποζημιώσεις μαρτύρων	299,400
7.	Ἔξοδα μεταφορᾶς ὑποδίκων	4,400
8.	Ἔξοδα δημοσιεύσεως δικαστικῶν ἀποφάσεων	1,300
9.	Ἔξοδα ἐκτελέσεως θανατικῶν ἀποφάσεων	10,000. »

ΚΕΦΑΛ. Ε'. *Διάφορα ἔξοδα*

«1.	Ἐπισκευαὶ δικαστηρίων	200

2. Ἔξοδα μεταθέσεως ὑπαλλήλων 4,000
3. Ἔξοδα προπαρασκευῆς νομοσχεδίων 13,900
4. Ἔξοδα κλεισμένων χρέσεων . . . . . 18,651:2»

Γενομένης δὲ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἀνωτέρω κεφαλαίων ἀναβαινόντων τοῦμὲν β'. εἰς 105900 δραχμάς, τοῦ γ'. εἰς 109,135, τοῦ δ'. εἰς 378,880 καὶ τοῦ ε. εἰς 36,751:2, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγουμένῳ, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίςωσιν ἑκάστου τῶν κεφαλαίων παμψηφεὶ διὰ ψήφων 78.

Μετὰ ταῦτα ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ κατὰ σειρὰν συζήτησις τῶν ὑπολοίπων προϋπολογισμῶν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος
Σ. ΚΟΠΑΝΙΤΣΑΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Γ. Διαμάντης
Κ. Πονηρόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΕ'.

Τῆς 7 Ἀπριλίου 1838.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Παρετήρησέ τις ὅτι μετὰ μικρὸν ἐπέρχεται ἡ λῆξις τῆς συνόδου, πολλαὶ ἀναφοραὶ ὑπάρχουσιν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς καὶ οἱ πολῖται ἀναμένουν νὰ ἴδωσιν ἓν ἀποτέλεσμα ἐπὶ τῶν αἰτήσεών των. Παρακαλεῖ διὰ τοῦτο τὸν πρόεδρον νὰ κατορθώσῃ τὴν συγκάλεσιν τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἵνα φέρῃ εἰς τὸ Σῶμα μίαν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἔκθεσιν πρὸ τῆς λήξεως τῆς συνόδου.

Ἀπήντησεν ὁ πρόεδρος ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ, παραδειγματιζομένη ἐκ τοῦ παρελθόντος, ὅτι δὲν ἐνεργεῖται τι ἐπὶ τῶν παραπεμπομένων εἰς τὰ ὑπουργεῖα ἀναφορῶν, δὲν ἔφερε τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἔκθεσίν της. Οὐχ ἧττον ὅμως θέλει φροντίσει νὰ συνέλθῃ ἡ ἐπιτροπὴ, ἵνα φέρῃ τὴν ἔκθεσιν καὶ ἐκπληρωθῇ ὁ τύπος οὗτος.

Παρατηρήσαντος τοῦ προέδρου, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶχεν ὁρισθῇ τὸ περὶ τῶν ἐν Αἰγίῳ γαιῶν ζήτημα, ἀλλ' ὅτε

ἀπόντος τοῦ ἁρμοδίου ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν ἂν θέλῃ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τοῦτο.

Ἀλλ' ἐρωτήσαντος τοῦ προέδρου τὴν Βουλὴν, ἐὰν θέλῃ νὰ προταχθῇ ἡ συζήτησις μικροῦ τινος νομοσχεδίου, τοῦ περὶ ἐπιβολῆς φόρου πρὸς ἀνέγερσιν νεκροταφείου ἐν Γαλαξειδίῳ, ἵνα παραπεμφθῇ μάλιστα καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν, ἥτις μένει ἀργή· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ προηγηθῇ ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου τούτου.

Οὕτω δὲ λαβὼν τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ὁ ἕτερος τῶν βουλευτῶν Παρνασσίδος, ἐξέθηκεν ὅτι εἰς τὸ Γαλαξείδιον ἐπικρατεῖ τῷ ὄντι ἡ κακὴ συνήθεια νὰ ἐνταφιάζωνται οἱ νεκροὶ ἐντὸς τῶν περιβόλων τῶν ἐνοριακῶν ἐκκλησιῶν. Τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως ἰδιαιτέρου νεκροταφείου ἂν καὶ ἀνεγνώρισαν ἅπασαι αἱ κατὰ καιροὺς δημοτικαὶ ἀρχαὶ, δὲν ἠδυνήθησαν ὅμως νὰ πληρώσωσι τὴν ἔλλειψιν ταύτην, διότι τὰ εὐτελῆ τοῦ δήμου εἰσοδήματα μόλις ἐπήρκουν εἰς τὰς ἀπολύτους τοῦ τόπου ἀνάγκας, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἔρχεται ἤδη διὰ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου εἰς τῆς ἀνάγκης αὐτῆς τὴν ἐκπλήρωσιν.

Τὴν ἔλλειψιν ἰδιαιτέρου νεκροταφείου ἤρχισαν νὰ συναισθάνωνται καὶ οἱ πολῖται, καὶ ὅμως ὅταν ἔμαθον ὅτι ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἐπιβάλλεται ἔκτακτος φόρος ἐπὶ τῶν πλοίων των, ἐξανέστησαν κατὰ τῆς τοιαύτης πράξεως τοῦ δημοτ. συμβουλίου, παραστήσαντες πρὸς τοῖς ἄλλοις εἰς τὰς ἁρμοδίας διοικητικὰς ἀρχὰς καὶ τὴν κακὴν στάσιν τῆς ναυτιλίας καὶ τὸ ἄδικον ἑνταυτῷ τοῦ νὰ φορολογηθῇ μία μόνη τάξις ἀνθρώπων, προκειμένου περὶ γενικῆς ἀνάγκης τῆς πόλεως, ἐν ᾧ δὲν εἶναι ἀληθὲς, ὡς ὁ ὑπουργὸς διϊσχυρίζεται διὰ τῆς ἐκθέσεώς του, εἰς ἐσφαλμένας βεβαίως στηριζόμενος πληροφορίας, ὅτι ἡ τάξις τῶν ναυτικῶν τοῦ Γαλαξειδίου δὲν συνεισφέρει κατ' ἀπάσαν εἰς τὰ λοιπὰ βάρη τοῦ δήμου, διότι καὶ ἀγροὺς καλλιεργουμένους ἔχει, καὶ ὅλους τοὺς ἐπὶ τῶν καταναλισκομένων ἐδωδίμων, πνευματωδῶν ποτῶν καὶ ἐμπορευμάτων ἐμμέσους φόρους πληρόνει, καθ' ὅσον ἡ τάξις αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ τάξις τῶν καταναλωτῶν.

Ἀλλ' ἀφ' οὗ παρ' ὅλων σχεδὸν ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀνάγκη τῆς συστάσεως νεκροταφείου, καὶ ἀφ' οὗ τὸ μέτρον τῆς ἐπιβολῆς ἐκτάκτου φόρου ἐπὶ τῶν πλοίων ἀποκρούεται ὑπὸ τῶν

κατοίκων ὡς ἄδικον καὶ ἀχληρόν, ὑπάρχει ἄλλος καταλληλότερος τρόπος πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοπουμένου καὶ τὸν τρόπον αὐτὸν ἔρχεται ἐν ὀλίγοις ν' ἀναπτύξῃ.

Ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ βλέπετε ὅτι διὰ νεκροταφεῖον ἐδωρήθη τῷ δήμῳ ὑπό τινος συμπολίτου του ἀγρὸς ἐκτάσεως μέτρων 6315 καὶ ἑπομένως δὲν ὑπολείπεται εἰμὴ ἡ διὰ τὸ περιτείχισμα καὶ τὴν ἀνέγερσιν μικροῦ ναοῦ ἀπαιτουμένη δαπάνη, ὑπολογισθεῖσα εἰς δραχ. 7200. Οἱ συμπολῖται του συσκεφθέντες ἐπρότειναν, ἐκ τοῦ δωρηθέντος γηπέδου ἀφ' οὗ ἀφαιρεθῶσι πήχεις . . διὰ τοὺς ἐνδιεῖς, τὸ λοιπὸν μέρος νὰ ἐκποιηθῇ ἀντὶ δραχμῶν 1 1/2 ἕκαστος πῆχυς, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐστύστησαν ἐπιτροπὴν διά τε τὴν εἴσπραξιν τῶν χρημάτων καὶ τὴν λοιπὴν ἐπιστασίαν μέχρις ἀποπερατώσεως τοῦ ἔργου. Ἡ ἐπιτροπὴ δὲ αὕτη θέλει συγχρόνως προσδιορίσει καὶ τὴν ἀνωτάτην καὶ κατωτάτην ἔκτασιν, ἣν ἑκάστη οἰκογένεια δύναται νὰ κρατήσῃ πρὸς ἐνταριασμόν. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐπέτυχε πληρέστατα, διότι ἐν διαστήματι ἑνὸς μηνὸς εἰσεπράχθησαν δύο χιλιάδες περίπου δραχμαί, καὶ οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ὅλοι οἱ κάτοικοι θέλουν μεθίξει τῆς συνεισφορᾶς ταύτης καὶ τὸ ἔργον θέλει λάβῃ ταχὺ καὶ αἴσιον πέρας.

Διὰ ταῦτα θεωρεῖ οὐ μόνον περιττὴν τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβῆ εἰς ἓν μέρος τῶν κατοίκων, διότι ἅμα οἱ λοιποὶ πληροφορηθῶσιν, ὅτι διὰ νόμου πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ νεκροταφείου ἐπιβάλλεται φόρος εἰς τοὺς ναυτικούς, δὲν θέλουσι πλέον συμμεθέξει τῆς ἑκουσίας συνεισφορᾶς, διότι οὐδεὶς θέλει ζητήσει παρ' αὐτῶν ὅ,τι ὁ νόμος τοῖς χαρίζει.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ ὑπουργὸς θέλει εἴπῃ, ὅτι ἀγνοεῖ ἂν ἐσυστήθη ἐπιτροπὴ πρὸς εἴσπραξιν τῶν ἐτησίων συνεισφορῶν, καὶ ἂν εἰσεπράχθησαν χρήματα, καὶ ὅτι ὁ προκείμενος νόμος δὲν θέλει εἶναι ὑποχρεωτικός, ἀπαντᾷ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συνεστήθη καὶ ἡ εἴσπραξις ἐνεργεῖται, διότι καὶ αὐτὸς ἐπλήρωσε δρ. 54 κατὰ τὴν εἰς χεῖράς του ἀπόδειξιν, ἣν καὶ φέρει μεθ' ἑαυτοῦ. Ἐπιδείξας δὲ τὴν ἀπόδειξιν προσέθηκεν ὅτι καὶ ὁ συνάδελφός του δύναται νὰ βεβαιώσῃ τοῦτο, διότι λαβὼν περὶ τούτου συνέντευξιν μετὰ τοῦ ἐνταῦθα εὑρισκομένου νομάρχου Φθιώτιδος ἐπληροφορήθη τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς, ὡς ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὸν δήμαρχον Γαλαξειδίου μεταβάντα ἐσχάτως ἐνταῦθα, καὶ ἑπομένως οὐδεμίαν περὶ τούτου δύναται ὁ ὑπουργὸς νὰ ἔχῃ ἀμφιβολίαν. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ὅτι ὁ νόμος δὲν εἶναι ὑποχρεωτικός, παρατηρεῖ ὅτι ἅμα ἐπιψηφισθῇ θέλει καταστῇ τοιοῦτος, διότι οἱ ὠφελούμενοι ἐξ αὐτοῦ δὲν θέλουν πλέον συναινέσει εἰς τὸ μέτρον τῆς ἑκουσίας συνεισφορᾶς, τὸ δὲ δημοτικὸν συμβούλιον θέλει ἐφαρμόσει τὸν νόμον πρὸς τιμωρίαν τῶν ναυτιλλομένων.

Προτείνει διὰ τοῦτο τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπιψηφίσεως μέχρι τῆς νέας συνόδου, καὶ ἂν ἕως τότε δὲν τελεσφορήσῃ τὸ μέτρον τῆς συνεισφορᾶς, τὸ ὑπουργεῖον δύναται νὰ ζητήσῃ τοῦ νομοσχεδίου τὴν ἐπιψήφισιν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἡ ἔλλειψις νεκροταφείου, ἀναγκάζουσα τοὺς κατοίκους νὰ ἐνταφιάζωσι τοὺς νεκροὺς των ἐντὸς τῶν πόλεων, εἶναι βεβαίως ἐπιβλαβὴς, καὶ τὴν ἔλλειψιν ταύτην συναισθανόμενοι καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ Γαλαξειδίου, ἐπεθύμουν τὴν ἀνέγερσιν νεκροταφείου, ἀλλὰ δὲν ἠδύναντο νὰ πραγματοποιήσωσι τὴν ἐπιθυμίαν των, διότι οἱ πόροι τοῦ δήμου των μόλις ἐπαρκοῦν εἰς τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας του. Ἐν τούτοις εἷς τῶν δημοτῶν Γαλαξειδίου, προσέφερεν ἓν γήπεδον δωρεὰν ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως τοῦ ν' ἀνεγερθῇ νεκροταφεῖον ἐντὸς δύο ἐτῶν. Ἡ Κυβέρνησις λαβοῦσα ἐντεῦθεν ἀφορμὴν προέτρεψε τὸ δημοτικὸν συμβούλιον νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τὴν εὕρεσιν τῶν ἀναγκαίων μέσων πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ νεκροταφείου, ἵνα μὴ, παρελθούσης τῆς ὑπὸ τοῦ δωρητοῦ τεθείσης προθεσμίας, ματαιωθῇ ἡ δωρεὰ καὶ καταστῇ οὕτω δυσκολωτέρα ἡ ἐκπλήρωσις τῆς μεγάλης ταύτης ἀνάγκης. Τὸ συμβούλιον συνελθὸν καὶ σκεφθὲν ἀνεῦρε τὸ διὰ τοῦ νομοσχεδίου προτεινόμενον μέτρον, τὸ ὁποῖον καὶ αἱ ἀνώτεραι διοικητικαὶ ἀρχαὶ συνεμερίσθησαν, ὡς ἐξισοῦν οὕτω τὴν φορολογίαν, καθ' ὅσον ἡ ναυτικὴ τάξις δὲν ἐπιβαρύνεται ἐκ τῆς ἀμέσου φορολογίας ὡς ἡ τάξις τῶν γεωργῶν καὶ κτηματιῶν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ προαγορεύσας βουλευτὴς εἶπεν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη τοῦ νομοσχεδίου, ἀφ' οὗ οἱ κάτοικοι οἰκειοθελῶς συνεισφέρουσιν ἅπαντες εἰς τὴν τοῦ νεκροταφείου ἀνέγερσιν, παρατηρεῖ ἐν πρώτοις, ὅτι ἀγνοεῖ ἂν τὸ ἐκ συνεισφορῶν εἰσπραχθησόμενον ποσὸν θέλει ἀρκέσει εἰς τὴν τοῦ ἔργου παραίωσιν, καὶ δεύτερον, ὅτι τὸ νομοσχέδιον δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὸν, ἀλλ' ἐπιτρέπει μόνον ἐπιβολὴν φόρου, ἐὰν αὐτὴ ἐγκριθῇ ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, καὶ ἑπομένως οὐδὲν φέρει κώλυμα εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἐτησίας συνεισφορᾶς. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν καὶ διότι φοβεῖται μὴ ἐκ τῆς πιθανῆς βραδύτητος, παρελθούσης τῆς

προθεσμίας, ματαιωθῆ ἡ δωρεά, δὲν ἐγκρίνει τὴν ἀναβολὴν τῆς τοῦ νομοσχεδίου ἐπιψηφίσεως.

Καὶ ἄλλων δὲ ὑποστηριζόντων τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν, μετά τινα περὶ τούτου συζήτησιν, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπέρριψεν αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα.

Οὕτω δὲ γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Λωρεντσιάδην καὶ Γ. Καΐρην, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 80 κατὰ 6.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ ἐπιβολῆς φόρου πρὸς κατασκευὴν Νεκροταφείου ἐν Γαλαξείδι νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Α. Παποθανασίου	
Δημήτριος Ὀρεινός		Ν. Παπαμιχαλόπουλος	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	
Π. Καμπάνης	Ν	Σταμάτιος Μήτσας	Ν
Γ. Καΐρης	Ν	Ἀνδρέας Ζέρβας	Ν
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Γ. Γιολδάσης	Ν
Δημήτριος Τσόκρης		Ν. Γρανίτσας	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Γ. Βελῆς	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Γ. Σιρπάνος	Ν
Γεώργιος Σκοῦφος		Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν
Δημήτριος Καλλιῤῥοναῖς	Ν	Λύσανδρος Βιλαέτης	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἀνδρέας Λύγερινός	Ν
Σταῦρος Βλάχος	Ο	Σόλων Κρεστενίτης	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης		Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν
Σωτήριος Στράτος		Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Δημήτριος Νάκος		Ν. Βαρβαρῆγος	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ο	Α. Δεκιγάλας	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Ἰω. Λωρεντσιάδης	Ν
Νικόλαος Τσέλιος		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Π. Τανταρίας	Ο	Λεων. Ν. Πετμεζᾶς	
Α. Π. Πετρουλάκης	Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Θ. Τσανετάκης	Ν	Ἠλίας Παππαδαῖος	Ν
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Γεώργιος Περωτής	

Ἰωάννης Ζάρκος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	Ν
Α. Κοντόσταυλος	Ν	Α. Παπαδημητριάδης	
Βελισσάριος Νικολαΐδης	Ν	Ν. Καναβός	
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν	Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν
Κωνστ. Πλαπούτας		Γεώργιος Ἰατρός	Ν
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν
Πέτρος Δελιγιάννης		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Σοφιανός		Νικόλαος Πιεράκος	Ν
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν	Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Στ. Καπετανάκης	
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Γ. Πανοπριστόπουλος	Ν	Χ. Χριστόπουλος	
Εὐθ. Οἰκονομόπουλος		Π. Κανελλόπουλος	
Ἐμανουὴλ Τσοῦχλος		Νικόλαος Μοσχούλας	Ν
Νικόλαος Ματθαίου	Ν	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	
Ν. Χ. Παναγιώτου		Ν. Πανουριᾶς	
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Ἰω. Βαλασόπουλος		Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ο
Ν. Λεώπουλος	Ν	Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Γ. Π. Γιατράκος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Λουκᾶς Στεράνου		Π. Πατρινός	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος		Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης		Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ο
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	Ν	Ἠλίας Καράπαυλος	Ν
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ο	Γεώργιος Μπάστας	
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν	Ἰω. Σκαβέντσος	Ν
Α. Μαυροειδής	Ν	Γ. Νικολάου	Ν
Α. Τσάκας	Ν	Μιχαὴλ Σολωμὸς	Ν
Γ. Κεφάλας	Ν	Κωνστ. Πλατύς	Ν
Κ. Κουρκουμέλης	Ν	Γεώργιος Ναύτης	Ν
Γ. Γουλιμῆς	Ν	Ἀν. Ρενουάρδος	Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν	Ἰω. Σαγρέδος	Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης		Παναγιώτης Ψάθης	
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἀντ. Ἀρμάος	Ν
Ἰω. Προβελέγιος		Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Ἰω. Ταταράκης	Ν	Κυριάκος Πονηρόπουλος	Ν
Σ. Βαρότσης	Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Χ. Σουμαρίπας	Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	

Δημήτριος Στάϊκος	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . N
Βασίλειος Κριεζῆς . . . . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . N
Κυριάκος Δουζίνας . . . N	Σ. Χκουμπουρδῆς . . . . N
Δημήτριος Βουδούρης . . N	Αὐγερινὸς Λόβερδος . . . N
Παντολέων Κουντουριώτης .	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . N
Στεμμάτιος Γ. Δοκὸς . . . N	Α. Μάντσαρης . . . . . N
Πέτρος Χ. Πέτρου	

Δεκτῶν δὲ γενομένων τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ νομοσχεδίου δι' ἀναστάσεως, ἐπανελήφθη ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία, τῶν ἰδίων ἐπιτηρούντων ψηφολεκτῶν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον σχεδὸν τῷ προηγηθέντι ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψήφων 79 κατὰ 6, ἔχει δ' οὕτω·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Γαλαξειδίου νὰ ἐπιβάλῃ καὶ εἰσπράξῃ ἐφ' ἅπαξ ἐφ' ὅλων τῶν εἰς τὸν λιμένα Γαλαξειδίου ἀνηκόντων πλοίων τέλος εἴκοσι λεπτὰ κατὰ τόνον.

Ἄρθρον 2. Τὰ εἰσπραχθησόμενα χρήματα θέλουν δαπανηθῆ ἀποκλειστικῶς πρὸς ἀνέγερσιν νεκροταφείου ἐν τῇ πόλει Γαλαξειδίου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Παρελθὼν ἐνταῦθα ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσίν τινα καὶ νομοσχέδιον περὶ καταργήσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τῶν ἐλαιῶν καὶ σιτηρῶν καὶ τροποποιήσεως τοῦ τέλους ἄλλων τινῶν εἰδῶν· ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον, δι' οὗ καταργεῖται τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος τῶν σιτηρῶν καὶ τῶν ἐλαιῶν, ἐλαττοῦται τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τῶν βαρελλοσανίδων τῆς Εὐρώπης, καὶ τοῦ τυπογραφικοῦ καὶ τοῦ πρὸς χρῆσιν γραφίματος λευκοῦ καὶ κυανοῦ χαρτίου, καὶ ἐπιβάλλεται τέλος ἐξαγωγῆς ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου ἀπὸ τὸ Κράτος ξυλοχύματος.

Ὀλίγαι μόνον παρατηρήσεις ἀρκοῦσι νὰ δικαιολογήσωσι τὰς διατάξεις τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου.

1) Σιτηρά.

Διὰ τῆς καταργήσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν, πραγματοποιεῖται ἀπὸ τοῦδε ἐπὶ τοῦ πρωτίστου κλάδου τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς ἡ ἀτέλεια, τὴν ὁποίαν καθιέρωσε μὲν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ περὶ τελωνιακοῦ Δασμολογίου νόμου, ἐκανόνισε δὲ νὰ συμπληρωθῇ βαθμηδὸν καὶ ἐντὸς δεκαετίας ἐφ' ὅλων τῶν ἐξαγομένων προϊόντων, καθόσον αἱ ἀνάγκαι τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ οἱ πόροι τοῦ Κράτους δὲν ἐπιτρέπουσι τὴν ἄμεσον παντὸς ἐξαγωγικοῦ τέλους κατάργησιν· ὡς πρὸς τὰ σιτηρὰ ὅμως, ἡ διατήρησις οἱουδήποτε δασμοῦ ἀποβαίνει εἰς ἄκρον ἐπιβλαβὴς, καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ πρόσοδος τοῦ δημοσίου οὐδεμίαν ἔχει ἀναλογίαν μὲ τὴν προσγινομένην ὀπισθοδρόμησιν εἰς τὴν γεωργίαν. Διὰ ταῦτα ἡ Κυβέρνησις ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἄφθονον καὶ ἀνωτέραν τῶν ἀναγκῶν τῆς καταναλώσεως παραγωγὴν των, ἔσπευσε νὰ καταργήσῃ τὸ τῆς ἐξαγωγῆς τέλος διὰ τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουνίου π. ε. Βασ. διατάγματος, τοῦ ὁποίου τὰ καλὰ ἀποτελέσματα εἶναι ἤδη τοῖς πᾶσι γνωστὰ, καὶ τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου πρόκειται νὰ λάβῃ τὴν νομοθετικὴν ἐπικύρωσιν.

2) Βαρελλοσάνιδα.

Τὰ τῶν ἄλλων μερῶν βαρελλοσάνιδα χρησιμεύουσι κυρίως πρὸς κατασκευὴν δοχείων, εἰς τὰ ὁποῖα τίθεται ὁ ἀποστελλόμενος εἰς Εὐρώπην σταφιδοκαρπός. Καὶ μέχρι μὲν τινος διὰ τὰ δοχεῖα ταῦτα ἐγίνετο χρῆσις μιγάλης δούγας, τῆς ὁποίας ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς 20 δραχμὰς τὴν ἑκατοντάδα, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ δασμὸς αὐτῆς ὡρίσθη ἐν τῷ Δασμολογίῳ εἰς δραχμὰς 2. Ἀλλ' ἐσχάτως οἱ ἔμποροι τῆς Ἀγγλίας ἀπῄτησαν τὴν ἀποστολὴν μικρῶν δοχείων, διὰ νὰ εὐκολύνωνται εἰς τὴν διὰ τῶν σιδηροδρόμων μεταφορὰν αὐτῶν εἰς τὰ ἐνδότερα μέρη· ὡς ἐκ τούτου δὲν γίνεται συνήθως χρῆσις, εἰμὴ μόνον μικρᾶς δούγας, τῆς ὁποίας ἡ ἀξία καταβαίνει καὶ μέχρι τῶν 50 δραχμῶν τὴν χιλιάδα.

3) Χαρτίον τυπογραφικὸν καὶ τοῦ γραψίματος.

Διάφοροι δοκιμασίαι ἐβεβαίωσαν, ὅτι τὸ κανονισθὲν διὰ τοῦ Δασμολογίου εἰσαγωγικὸν τέλος τοῦ τυπογραφικοῦ καὶ τοῦ πρὸς χρῆσιν γραψίματος χάρτου εἶναι ὑπέρογκον. Ἐπειδὴ δὲ γίνεται μεγίστη αὐτοῦ χρῆσις, καὶ δὲν παράγεται εἰς τὸν τόπον, ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ μετριασθῇ ὁ δασμός.

4) Διὰ τὴν σπάνιν τοῦ καθαροῦ θείου ἡ ἐξόρυξις καὶ ἐξαγωγὴ τοῦ θειοχώματος ἀπὸ Μῆλον καὶ Καλαμάκι ἔλαβεν ἱκανὴν ἀνάπτυξιν· ἐκρίθη ἑπομένως δίκαιον νὰ ὑποβληθῇ καὶ τοῦτο εἰς τέλος ἀνάλογον μὲ τὴν ἀξίαν του, ἀφ' οὗ μάλιστα εἰς οὐδεμίαν ἄλλην φορολογίαν ὑποβάλλεται καὶ τὸ ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας μεταφερόμενον καὶ καταναλισκόμενον μένει ἐλεύθερον παντὸς βάρους,

Μετὰ τὰ ἐκτεθέντα δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι ἡ Βουλὴ ἐκτιμῶσα τὸ κατεπεῖγον τῶν προτεινομένων μεταρρυθμίσεων, θέλει ἐπισπεύσει τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐκφώνημενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἀπριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος τῶν σιτηρῶν καὶ τῶν ἀλεύρων καταργεῖται.

Ἄρθρον 2. Τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τῶν ἑπομένων εἰδῶν τροποποιεῖται, ὡς ἀκολούθως·

α.) Βαρελλοσάνιδα (δοῦγαι) πρὸς κατασκευὴν βυτίων, τῶν ἄλλων μερῶν (ἤτοι πλὴν τοῦ Εὐξείνου καὶ τῆς Προποντίδος) παντὸς μεγέθους αἱ 100 δραχμαὶ 0,60.

β'.) Χαρτίον τυπογραφικὸν καὶ γραφίματος ἐν γένει λευκὸν κυανοῦν κτλ. ἡ ἀκὰ λιπτὰ 12.

Ἄρθρον 3. Τὸ θειόχωμα ἐξαγόμενον τοῦ Κράτους ὑποβάλλεται εἰς ἐξαγωγικὸν τέλος λεπτῶν 15 τὸ καντάρι.

Ἄρθρον 4. Ἀκυροῦνται ὅλαι αἱ διατάξεις αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον, ὅπτις ἀποτελεῖ μέρος τοῦ τελωνιακοῦ δασμολογίου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ

τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἀκολούθως δὲ ἀναγγείλαντος τοῦ προέδρου ὡς ἀντικείμενον τῆς παρούσης τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Ἑρμιονίδος περί τινων γαιῶν τοῦ Αἰγίου, ἐζήτησέ τις ν' ἀναβληθῇ αὕτη μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, καθ' ὅσον καὶ πολλοὶ τῶν βουλευτῶν ἔχουσιν εἰσέτι ἀνάγκην νὰ μελετήσωσι τὰ ἔγγραφα.

Παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἂν καὶ ἡ ἐπιθυμία του εἶναι νὰ συζητηθῇ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ὅσον τάχιστα, δέχεται μολαταῦτα τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν ὅπως περαιωθῇ ἡ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησις, διότι τὸν λόγον τοῦτον τῆς ἀναβολῆς θεωρεῖ καὶ εὔλογον καὶ δίκαιον. Δὲν παραδέχεται ὅμως τὴν ἀναβολὴν διὰ τὸν λόγον, τοῦ ὅτι τινὲς τῶν βουλευτῶν ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ μελετήσωσι τὰ ἔγγραφα, διότι ὁ λόγος οὗτος δύναται νὰ ἦναι ἀτελεύτητος. Παραδέχεται λοιπὸν τὴν ἀναβολὴν, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ἦναι τὸ ἀντικείμενον τῆς πρώτης μετὰ τὸ πέρας τοῦ προϋπολογισμοῦ συζητήσεως.

Προσέθηκεν ὁ τὴν ἐπερώτησιν ἀπευθύνας βουλευτὴς, ὅτι παραδέχεται καὶ αὐτὸς τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν, ἀλλὰ παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν ν' ἀποστείλῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς καὶ ἄλλα τινα ἔγγραφα ἀναγκαιοῦντα, τῶν ὁποίων σημείωσιν θέλει δώσει εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς διὰ νὰ ζητηθῶσι παρὰ τοῦ ὑπουργείου.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ συναινέσασα εἰς τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπερωτήσεως εἰς τὴν πρώτην μετὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ συνεδρίασιν, προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

Οὕτω δὲ ἀναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ κεφ. Α'. ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως κατὰ τὸ πίνακα, ἔχοντα οὕτω·

ΚΕΦ. Α'. *Κεντρικὴ Διοίκησις.*

« Ἄρθρ. 1. Προσωπικὸν . . . . . 61,440.
» 2. Ἔξοδα ὑπηρεσίας . . . . . 11,500.
» 3. Ἀντιμισθία δικηγορ. συμβουλίων . . 1,200.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 4, ἀναγνωσθεισῶν τῶν ἑπομένων παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς·

ΚΕΦ. Α'. *Κεντρική διοίκησις.*

Ἄρθρ. 4. Ἀποστολὴ ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου.

Τὸ ποσὸν τὸ προσδιοριζόμενον διὰ τὴν ἀποστολὴν ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου εἰς τὰς ἐπαρχίας πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν διοικητικῶν γραφείων κτλ. διὰ τῶν προηγουμένων προϋπολογισμῶν εἰς 3,000 δραχ. ηὐξήθη εἰς δραχ. 6,000. Συνομολογοῦσα ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποστολῆς ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου, ἵνα ἐξελέγχωσι τὰ γραφεῖα τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ νὰ βεβαιοῦται ἂν δεόντως ἐκτελῶνται οἱ νόμοι καὶ τὰ Β. διατάγματα, εὐχαρίστως παρεδέχθη τὴν αὔξησιν ταύτην. Ὀφείλει ὅμως νὰ παρατηρήσῃ ὅτι μέχρι τοῦδε τὸ μέτρον τοῦτο δὲν ἀπέδη τελεσφόρον, καὶ ἀρκεῖ πρὸς ἀπόδειξιν τούτου, ν' ἀναφέρωμεν τὸ μικρότερον, τοὐτέστι τὴν κατάστασιν τῶν πεπεισαγμένων διοικητικῶν γραφείων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Ὁ εἰσερχόμενος εἰς ταῦτα δι' ὑποθέσεις αὐτοῦ πολίτης ἀντὶ νὰ ἴδῃ γραφεῖόν τι δημόσιον λιτῶς μὲν κεκοσμημένον, ἀλλ' ὁπωσοῦν μὲ μικράν τινα ἀξιοπρέπειαν, ὁποία ἁρμόζει εἰς δημόσιον γραφεῖον, δὲν ἀπαντᾷ ἐνίοτε οὔτε γραφικὰς τραπέζας, οὔτ' ἕδρας, οὔτ' αὐτὰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὅμως κατ' ἔτος χορηγεῖται ποσόν τι διὰ τοιαῦτα ἔξοδα. Ἡ ἐπιτήρησις ὀφθεν τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας οὐχὶ μόνον ἐπὶ τῆς τοιαύτης καταστάσεως, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν νόμων τῆς ἐνεργουμένης ὑπὸ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν πρέπει νὰ ἦναι δραστήρια καὶ ἀποτελεσματική. Πέπεισθε δὲ ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι ὁ Κ. ὑπουργὸς, ἔχων ἤδη τὰ μέσα ἀρκοῦντα πρὸς εἰάσκησιν τῆς τοιαύτης ἐπιτηρήσεως θέλει ἐπιστήσει ὅλην αὐτοῦ τὴν προσοχὴν εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο.»

Παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἀληθῶς δὲν ἔφερεν οὐδὲν ἀποτέλεσμα τὸ μέτρον τῆς ἀποστολῆς ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου, διότι εἰσέτι δὲν ἐπραγματοποιήθη. Καὶ κατὰ μὲν τὸ 1856 ἐσκεπτώθησαν μὲν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ 1200 δρ. ἐδαπανήθησαν δὲ μόνον 200, καὶ κατὰ τὸ 1857 ἐδαπανήθησαν 300 ἢ 400, καὶ τοῦτο διότι τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου εἶναι τοσοῦτον περιωρισμένον ὥστε, ἂν εἷς μόνον ὑπάλληλος λείψῃ, ἡ κεντρικὴ ὑπηρεσία πάσχει καὶ ἑπομένως ἐὰν δὲν γείνῃ αὔξησις τοῦ προσωπικοῦ οὔτε αἱ ἤδη ζητούμεναι 6,000 δρ. θέλουν φέρει κανὲν ἀποτέλεσμα, διότι οὐδεμίᾳ αὐτῶν χρῆσις θέλει γείνῃ. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν κακὴν τῶν γραφείων κατάστασιν, αὕτη προέρχεται ἐκ τοῦ ἀνεπ-

παρκοῦς τῆς διδομένης ἐπιχορηγήσεως, τὸ ὁποῖον καὶ τὸ ὑπουργεῖον ἀναγνωρίσαν, προσέθηκεν ἓν ποσὸν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἔρχεται εἰς βοήθειαν ἐκείνων τῶν ἐπαρχείων, τῶν ὁποίων ἡ τακτικὴ ἐπιχορήγησις ἀποδειχθῇ ἀνεπαρκής.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναπτάσεως τὸ ἄρθρον 4 κατὰ τὸν πίνακα ὡς καὶ τὸ ἑπόμενον 5, ἔχοντα οὕτω·

«Ἄρθρ. 4 Ἀποστολὴ ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου . 6,000.
» 5. Ἔξοδα ἁμάξης . . . . . 3,600.»

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ κεφαλ. ἐκ δρ. 83,740 ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σπ. Ἀντωνόπουλον καὶ Ν. Βαρβαρῆγον, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀνωτέρω πίστωσιν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 87.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. ζκτ' τοῦ κεφαλ.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ κεφ. ά. τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος . . . . N	Νικόλαος Τσέλιος . . . .
Δημήτριος Ὀρεινός	Π. Τανταρίας . . . . . N
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . . N	Δ. Π. Πετροπουλάκης . . . N
Π. Καμπάνης . . . . N	Θ. Τσαννετάκης . . . . N
Γ. Καΐρης . . . . . N	Γεώργιος Κονδύλης . . . N
Ἀντώνιος Καμπάνης . . . N	Α. Παπαθανασίου . . . N
Δημήτριος Τσόκρης	Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . N	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς. . . .
Νικόλαος Ἰατρός . . . . N	Σταμάτιος Μήτσας . . . N
Γεώργιος Σκούρος	Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . . N	Γ. Γιολδάσης . . . . . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Ν. Γρηνίτσας . . . . .
Σταῦρος Νιάχος . . . . N	Γ. Βελῆς . . . . . N
Ἠλίας Καραγιάννης	Γ. Σιρπᾶνος . . . . . N
Σωτήριος Στράτος	Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . N
Δημήτριος Νάκος	Λύσανδρος Βιλαέτης . . . .
Φίλων Φίλωνος . . . . . N	Ἀνδρέας Λύγερινὸς . . . N
Θεόδωρος Γρίβας . . . . N	Σόλων Κρεστενίτης . . . N

Δημήτριος Ἀθανασίου . . N	Γ. Κεφάλας . . . . . N
Γεώργιος Διαμάντης . . . N	Κ. Κουρκουμέλης . . . . N
Ν. Βαρβαρῆγος . . . . N	Γ. Γουλιμής . . . . . N
Α. Δεκιγάλας . . . . . N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .
Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . N	Παναγιώτης Παπατσώνης . .
Θρασύβουλος Λ. Ζαΐμης . . N	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . N
Λεωνίδας Ν. Πετμεζᾶς . . N	Ἰω. Προβελέγιος . . . . N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . N	Ἰω. Ταταράκης . . . . N
Ἠλίας Παππαθαΐος . . . N	Σ. Βαρότσης . . . . . N
Γεώργιος Περωτής	Χ. Σουμαρίπας . . . . N
Ἰωάννης Ζάρκος	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Ἀθανάσιος Δαγκλόπουλος . .	Μ. Μιχαλόπουλος . . . .
Α. Κοντόσταυλος . . . . N	Α. Παπαδημητριάδης . . .
Βελισάριος Νικολαΐδης . . N	Ν. Καναβός . . . . .
Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . . N
Κωνστ. Πλακούτας	Γεώργιος Ἰατρός . . . . N
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	Γεώργιος Μαθειογωρίτης . N
Πέτρος Δελιγιάννης	Λουκᾶς Καλογερόπουλος . . N
Ἀνδρέας Σαμιανός	Νικόλαος Πιτσάκος . . . N
Ἐμμ. Ἀντίπας . . . . . N	Γρηγόριος Πατριαρχέας . . N
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Στ. Καπεταναίκης . . . .
Εὐθ. Κανελλόπουλος . . . N	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .
Γ. Πανουργιόπουλος . . N	Χ. Χριστόπουλος . . . .
Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . .	Π. Κανελλόπουλος . . . .
Ἐμμανουὴλ Τσουχλος . . .	Νικόλαος Μαυροῦλας . . N
Νικόλαος Ματθαίου . . . N	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . .
Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν. Πανουριᾶς . . . . .
Σ. Κοπανίτσας	Εὐθ. Καχαγιᾶς . . . . . N
Ἰω. Βλαχόπουλος	Κωνστ. Βλάμης . . . . . N
Ν. Ἀσώπουλος . . . . . N	Ἀνδρ. Χ. Λόντος . . . . .
Γ. Π. Γιατράκος . . . . N	Περικλῆς Καλαμαγδάρτης . .
Λουκᾶς Στεργίου	Π. Πατρινός . . . . .
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N
Ἰ. Ν. Ταμπακόπουλος . . N	Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου . . . N
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης . . N	Ἰωάν. Κ. Μωριάτης . . . N
Γ. Ν. Ῥοδελιώτης . . . . N	Ἠλίας Καράπουλος . . . N
Β. Π. Δημητρακόπουλος . . N	Γεώργιος Μπάστας . . . .
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . N	Ἰω. Σκαβέντσος . . . . N
Α. Μαυροειδὴς . . . . N	Γ. Νικολάου . . . . . N
Α. Τσάκας . . . . . N	Μιχαὴλ Σολωμός . . . . N

Κωνστ. Πλατύς	Κυριάκος Δουζίνας . . . . N
Γεώργιος Ναύτης	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Ἀν. Ῥενουάρδος . . . . . N	Παντολέων Καυνταυριώτης .
Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς . . . N
Παναγιώτης Ψάθης	Πέτρος Χ. Πέτρος . . . .
Ἀντ. Ἀσμάος . . . . . N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . N
Ἀρμ. Πολυχρονόπουλος . . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . N
Κυριάκος Πονηρόπουλος . N	Σ. Σκουμπουρδὴς . . . . .
Ἀναγνώστης Παπατσώρης . N	Αὐγερινος Ἀδέρωφ . . . . N
Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . .	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . .
Δημήτριος Στάϊκος	Α. Μάντσαρης . . . . . N
Βασίλειος Κριεζῆς . . . . N	

Δικτοῦ δεξιγινομένου δι' ἀναστάσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ κεφ. Β ἔχοντος οὕτω·

ΚΕΦ. Β. *Διοίκησις ἐπαρχιῶν.*

«Ἄρθρ. 1. Προσωπικὸν τῶν νομαρχείων . . 115,200.»

Ἀναγνώσθη τὸ ἄρθρον 2 καὶ αἱ παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, ζητούσης νὰ ληφθῇ τέλος ἓν ὁριστικὸν μέτρον διὰ τὰ ἐπαρχεῖα Ἄργους, Μεγαλοπόλεως καὶ Μεσσήνης, ἵνα μὴ ὑπερέρωσι τοιαύτας συνεχεῖς μεταβολάς.

Ἐπὶ τούτων δὲ λαβὼν τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς παρετήρησεν ὅτι ὁ προκάτοχός του ἐκ πνεύματος οἰκονομίας δὲν διώρισεν ἐπάρχους εἰς τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος ἐπαρχίας. Ἀλλ' ἀκολούθως πεισθεὶς περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν, καθ' ὅσον εἰς τὰς νομαρχίας, εἰς ἃς ἀνήκουν αἱ περὶ ὧν πρόκειται ἐπαρχίαι, συνεκεντροῦντο ἄπειροι ἐργασίαι, ἐσημείωσεν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην καὶ τοῦ λοιποῦ πιστεύει, ὅτι θέλουν ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχωσι τὰ ἐπαρχεῖα ταῦτα χωρὶς νὰ ὑποστῶσιν ἄλλην μεταβολήν.

Ἐπέφερέ τις ὅτι διὰ νὰ ἦναι ἀποτελεσματικὴ ἡ ὕπαρξις τῶν ἐπαρχείων πρέπει νὰ συνοδεύηται συγχρόνως καὶ μὲ τὴν ὕπαρξιν τῶν ἄλλων οἰκονομικῶν ἀρχῶν, διότι ἄλλως οὐ μόνον δὲν κατορθοῦται ὁ σκοπὸς τῆς ἐλαττώσεως τῆς ἐργασίας τῶν νομαρχῶν, διότι ὅλα τὰ οἰκονομικὰ ἀντικείμενα θέλουν συγκεντρώνεσθαι εἰς τὴν Νομαρχίαν, ὅπου ὑπάρχουν ὁ ἔφορος καὶ ταμίας, ἀλλὰ καὶ προσκόμματα θέλουσιν ἀναφανῆ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ὅταν δὲν ὑπάρχωσιν οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ ἐκεῖ, ὅπου ὑπάρχει διοικητική. Ἄλλως τε καὶ αὐτὰ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου ὑπαγορεύουσι τὴν παρουσίαν τῶν ἀναγκαίων οἰκο-

νομικῶν ἀρχῶν οὐ μόνον διὰ τὴν ταχείαν καὶ ἀκριβῆ τῶν φόρων βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐπιτήρησιν τῶν ἐθν. κτημάτων, τὰ ὁποῖα καταστρέφονται ἄνευ τῆς ἀπαιτουμένης ἐπιτηρήσεως. Παρακαλεῖ διὰ τοῦτο τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ συνεννοηθῇ περὶ τούτου μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀφ' οὗ μάλιστα δὲν πρόκειται καὶ ν' αὐξηθῇ ἡ δαπάνη, διότι διαιρουμένης τῆς ὑπηρεσίας, αἱ ἐφορεῖαι καὶ τὰ ταμεῖα τὰ ὑπάρχοντα δύνανται νὰ καταβιβασθῶσιν εἰς τὴν κατωτέραν τάξιν καὶ οὕτω νὰ συντηρηθῶσι καὶ τὰ συστηθησόμενα.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸν πίνακα τὸ ἄρθρον 2 ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα 3, 4 καὶ 5, ἔχοντα οὕτω·

« Ἄρθρον 2. Προσωπικὸν τῶν ἐπαρχείων . . 220,320
» 3. Ἔξοδα ὑπηρεσίας τῶν νομαρχείων . 15,500
» 4. Ὡσαύτως τῶν ἐπαρχείων 26,760
» 5. Ἔκτακτα ἔξοδα . . . . . 10,000. »

Παραδεχθείσης εἶτα τῆς Βουλῆς καὶ τὸ σύνολον τοῦ Κεφαλ. ἐκ δραχμῶν 387,780 διὰ ψήφων 79· ἀνεγνώσθησαν τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, 5 καὶ 6 τοῦ Κεφαλ. Γ'. ἅτινα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως, ὡς καὶ τὸ σύνολον τοῦ Κεφαλ. ἐκ δραχμῶν 477, 307 διὰ ψήφων 80, ἔχουσι δὲ τὰ ἄρθρα οὕτω·

ΚΕΦΑΛ. Γ'. *Δημόσιος ἀσφάλεια.*

« Ἄρθρον 1. Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας 120,000
» 2. Διοικητικὴ ἀστυνομία 103,920
» 3. Ἐνοίκια καὶ σκεύη φυλακῶν . . . 12,000
» 4. Μισθοὶ δεσμοφυλάκων 13,000
» 5. Διατήρησις καταδίκων 219,387
» 6. Ποινικὰ ἐργαστάσια . . . . . 9,000. »

Παρεδέχθη ὡσαύτως δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως καὶ τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, 5, 6 καὶ 7 τοῦ Κεφαλ. Δ'. ὡς καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ ἐκ δραχμῶν 391,310 διὰ ψήφων ἐπίσης 80, ἔχουσι δ' οὕτω.

ΚΕΦΑΛ. Δ'. *Δημόσιος ὑγεία.*

« Ἄρθρον 1. Δημόσιοι ἰατροὶ 78,700
» 2. Μαιευτικὸν κατάστημα 6,240
» 3. Δημόσια λουτρὰ 4,370
« 4. Θεραπευτήρια σπυροκώλου καὶ λέπρας 30,000
» 5. Ὑγειονομεῖα 197,860

Ἄρθρ. 6. Λοιμοκαθαρτήρια 16,140
» 7. Ἔκτακτα ὑγειονομικὰ . . . . . 58.000. »

Ἀναγνωσθὲν εἶτα ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Κεφ. Ε'. ἔχον οὕτω·

ΚΕΦ. Ε'. *Δημόσιος οἰκονομία.*

« Ἄρθρ. 1. Δενδροκομεῖον Ἀθηνῶν . . . . . 11,660. »

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 2 ἀναγνωσθεισῶν τῶν ἑπομένων παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς·

« *Ἄρθρον 2. Γεωργικὸν σχολεῖον ἐν Τύρινθι.*

Περὶ τοῦ σχολείου τούτου καὶ τῆς βελτιώσεως αὐτοῦ ἐλέχθησαν τοσαῦτα ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ βήματος, ἐνηργήθησαν δὲ ἃς τὸ ὁμολογήσωμεν κατὰ καιροὺς καὶ ὑπὸ τῶν ὑπουργείων διάφορα μέτρα, ὥστε σήμερον ἤθελε θεωρηθῇ περιττὸς πᾶς περὶ τούτου λόγος· ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν, ὅτι καὶ λόγοι καὶ ἔργα ἀπέβησαν ἄνευ ἀποτελέσματος, καὶ τὸ προκείμενον σχολεῖον δύναταί τις νὰ εἴπῃ οὐδεμίαν ἔφερεν ὠφέλειαν εἰς τὸν τόπον. Καὶ ὅμως ἂν ἡ Ἑλλὰς ἔχῃ ἀνάγκην τινός, ἡ ἀνάγκη αὕτη κοινῶς ὁμολογεῖται, ὅτι ὑφίσταται διὰ τὴν γεωργίαν της. Ὁ λόγος, ἐννοεῖται, δὲν εἶναι περὶ τελειοποιήσεως αὐτῆς· ὁ λόγος εἶναι ἁπλῶς περὶ τῆς διαδόσεως γεωργικῶν γνώσεων δυναμένων νὰ μᾶς ἀποσύρωσιν ἀπὸ τῆς νηπιότητος, εἰς ἣν διακείμεθα ὡς πρὸς τὰς γνώσεις ταύτας. Ἡ διάδοσις δὲ καὶ ἐπέκτασις τοιούτων γνώσεων, πρέπει νὰ τὸ εἴπωμεν εἰλικρινῶς, δὲν εἶναι ἔργον μόνον κυβερνητικόν· καὶ ἀπόδειξιν ἔχομεν πολλὰ μὲν τῆς Εὐρώπης ἔθνη, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὴν Ἀγγλίαν· εἰς τὸν τόπον τοῦτον, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ γεωργία καὶ μάλιστα ἡ κτηνοτροφία θεωρεῖται ἡ πρωτίστη τοῦ κόσμου κατ' ἐπισήμους ἐκθέσεις οὐδὲν γεωργικὸν σχολεῖον ὑπάρχει διὰ δαπάνης καὶ ἐπιτηρήσεως τῆς Κυβερνήσεως συντηρούμενον. Ἐκεῖ ὁ συνεταιρισμὸς καὶ ἡ ἀτομικὴ προσπάθεια ἐπέφερον τὸ καταπληκτικὸν φαινόμενον, ὅπερ παρατηροῦμεν. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅμως, ὅπου δυστυχῶς εἰσέτι τὸ πνεῦμα τοῦ συνεταιρισμοῦ δὲν ὑπάρχει καὶ ἐσυνειθίσαμεν ν' ἀναμένωμεν τὰ πάντα ἀπὸ τὴν κυβερνητικὴν κηδεμονίαν, πρέπει ἡ διάδοσις τῶν τοιούτων γνώσεων νὰ ἦναι σπουδαῖον ἔργον τῆς Κυβερνήσεως. Ἀποδειχθέντος ὑπὸ τῆς πείρας ὅτι τὸ γεωργικὸν ἐν Τύρινθι σχολεῖον οὐδεμίαν παράγει ὠφέλειαν, φρονοῦμεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις καλῶς θέλει πράξει, προβαίνουσα εἰς τὴν διάλυσίν του. Ἀλλὰ διαλύουσα τοῦτο πρέπει νὰ μὴ ἀφήσῃ τὸν τόπον ἄνευ μέσου,

δυναμένου νὰ διδάξῃ αὐτὸν πρακτικάς τινας γνώσεις τῆς γεωργίας. Δὲν θέλομεν δὲ διστάσει προτείνοντες τὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος σύστασιν εἰς τινας εὐφόρους τῆς ἐπικρατείας χώρας πρακτικῶν σχολείων, ὁμοίων τῶν παρὰ τοῖς Γάλλοις fermes-écoles. Ἐκεῖ ἡ καλλιέργεια γίνεται ὑπὸ δοκίμων ἐργατῶν, οἵτινες ἐνῷ ἀμείβονται διὰ τὴν ἐργασίαν των, διδάσκονται συναμα καὶ πρακτικὸν τῆς γεωργίας μάθημα. Καὶ ἡ μὲν καλλιέργεια ἀποβλέπει ὅλως τὸν ἴδιοκτήτην ἢ ἐκμισθωτήν, ἡ δὲ ἐπιχείρησις πληρώνει τὴν δαπάνην διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν διδασκάλων καὶ τὴν ἀμοιβὴν τῶν δοκίμων μαθητῶν. Παρ' ἡμῖν δὲ ὁ ὀργανισμὸς οὗτος δύναται νὰ τροποποιηθῇ ἐν μέρει. Ἐν ἐλλείψει ἰδιοκτήτων γαιῶν, εἰς τὰς ὁποίας δύσκολον εἶναι νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ μέτρον τοῦτο τῆς πρακτικῆς διδασκαλίας, ἡ Κυβέρνησις δύναται ν' ἀφιερώσῃ μέρος πρακτικῶν γαιῶν καὶ ἐπ' αὐτῶν νὰ ἐφαρμώσῃ τὸ σύστημα τῶν Γαλλικῶν fermes-écoles.

Ἐννοεῖτε δέ, Κύριοι, ὅτι τρόπος τοιοῦτος πρακτικῆς διδασκαλίας τῆς γεωργίας δύναται νὰ ἐπεκτείνῃ καθ' ὅλας τὰς ἐπαρχίας γνώσεις τελειοτέρας γεωργίας. Ἡ τοιαύτη δὲ διδασκαλία θέλει εἶσθαι πρακτικῶς ὠφελιμωτέρα τῆς τοῦ ἀγροτικοῦ λογιστικοῦ, ὅπερ διδάσκεται ἐν Τύρινθι. Ἠθελήσαμεν ἐν τῷ καταστήματι ἐκείνῳ νὰ συγκεντρώσωμεν καὶ τὴν θεωρητικὴν καὶ τὴν πρακτικὴν διδασκαλίαν τῆς γεωργίας· ἀλλὰ δὲν ἐλάβαμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ θεωρία τῆς γεωργίας δύναται νὰ συμπεριλάβῃ τὸ μεγαλείτερον μέρος τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων. Πρὸς διδασκαλίαν δὲ τῆς θεωρητικῆς γεωργίας ἠδύνατο νὰ συσταθῇ ἐν τῇ πρωτευούσῃ σχολεῖον, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο ὑπὸ τὴν ἄμεσον τῆς Κυβερνήσεως ἐπιβλεψιν νὰ ἐπιφέρῃ καρποὺς ὠφελιμωτέρους καὶ ἠδύνατο νὰ συντηρηθῇ δι' ὀλίγων μέσων. Γνωρίζομεν ὅτι εἰς τὰς παρατηρήσεις ταύτας θέλουσι προταθῇ δύο λόγοι ἰσχυροφανεῖς, ἀλλ' ὄχι καὶ ἰσχυροί· 1) ἡ ἔλλειψις εἰδικῶν ἀνθρώπων· 2) ἡ ἔλλειψις οἰκονομικῶν μέσων. Τὸ πρῶτον συνομολογοῦμεν, ἀλλὰ φρονοῦμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ καλέσῃ ὀλίγους πρακτικοὺς γεωργοὺς εἰς οὓς ν' ἀναθέσῃ τὴν διεύθυνσιν τῶν σχολείων τούτων, ὡς ἔπραξε, καλέσασα ἐκ Γαλλίας τοιοῦτον διὰ τὸ ἐν Τύρινθι σχολεῖον· ὡς πρὸς τὸ δεύτερον φρονοῦμεν ὅτι δαπάνη μικρὰ προστιθεμένη εἰς τὸ ἐκ δραχ. 38,000 δαπανώμενον κατ' ἔτος ποσὸν διὰ τὸ ἐν Τύρινθι σχολεῖον δύναται δεόντως νὰ ἐπαρκέσῃ. Τὰς σκέψεις μας ταύτας θέλει ἐκτιμήσει ἡ Βουλὴ

καὶ ἂν τὰς ἐγκρίνῃ θέλει εὐαρεστηθῇ νὰ τὰς συστήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν. »

Ἀκούσας τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι συμφωνεῖ μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς ὅτι ἡ γεωργία πρέπει νὰ ἦναι ἓν τῶν σπουδαιοτέρων μελημάτων τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅτι πρέπει διὰ παντὸς μέσου νὰ τὴν ἐμψυχώσωμεν οὐ μόνον διότι ἡ γεωργία ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἡ οὐσιωδεστέρα βιομηχανία, ἀλλὰ καὶ διότι εὑρίσκεται εἰσέτι εἰς τὴν νηπιώδη αὐτῆς κατάστασιν. Ἀφ' οὗ δ' ἐν Εὐρώπῃ, ὅπου ἡ βιομηχανία ὑπάρχει τοσοῦτον ἀνεπτυγμένη, ἐπιτηρεῖ αὐτὴν ἡ Κυβέρνησις, πολὺ περισσότερον ἐπιβάλλεται τὸ καθῆκον τοῦτο εἰς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. Εἰς τὴν Γερμανίαν παραδίδονται ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις μαθήματα περὶ γεωπονίας· εἰς ἄλλα δὲ μέρη τῆς Εὐρώπης ἐκτὸς τῶν Πανεπιστημίων, διδάσκονται τοιαῦτα μαθήματα καὶ εἰς τὰ πολυτεχνεῖα, ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλα καταστήματα, ὅπου διδάσκεται ἀποκλειστικῶς ἡ γεωπονία, καὶ ταῦτα εἰσὶ τριῶν εἰδῶν. Ἓν εἶδος ἐντελῶς θεωρητικόν, γινομένης καὶ μικρᾶς τινος ἐφαρμογῆς οὐχὶ ὅμως ὑπὸ τῶν μαθητῶν, ἀλλ' ὑπ' ἄλλων ἵνα βλέπωσιν οἱ μαθηταί· ὑπάρχει δ'. εἶδος σχολείων, ὅπου πολλοὶ πρακτικοὶ ἔρχονται καὶ σπουδάζουσι τὴν θεωρίαν οὐχὶ ἐπιστημονικῶς, ἀλλ' ὑπὸ πρακτικὴν ἔποψιν. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ τὰ κατώτατα σχολεῖα, τὰ ὁποῖα εἰσὶ μᾶλλον πρακτικὰ καὶ εἰς τὰ ὁποῖα γίνεται καὶ μικρά τις διδασκαλία· τοιαῦτα ὑπάρχουσιν εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ εἰς τὸ Βέλγιον, εἰσήχθησαν δὲ κατὰ τὸ 1847 καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἡμεῖς κατὰ τὸ 1846 παριδέχθημεν κυρίως τὸ θεωρητικὸν μέλος καὶ ὀλιγώτερον τὸ πρακτικόν. Ἀλλ' ἐσχάτως ἡ Κυβέρνησις βλέπουσα ὅτι τὸ κατάστημα, ἐπέφερεν ὄχι ὀλίγους καρποὺς, δὲν ἱκανοποίει ὅμως ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις, ἀπεφάσισε νὰ φέρῃ ἔξωθεν πρόσωπον εἰδήμον τῶν γεωπονικῶν, τὸ ὁποῖον ἐνασχοληθῇ εἰς ἓν νέον διοργανισμὸν τοῦ καταστήματος, καθ' ὃν μετεβλήθη ὁ πρῶτος σκοπὸς τῆς συστάσεως, ἀναμιγείσης πρὸς τὴν θεωρίαν καὶ τῆς πρακτικῆς. Βλέπετε ἑπομένως ὅτι αἱ εὐχαὶ τῆ ἐπιτροπῆς ἐκπληροῦνται ἐν μέρει διὰ τοῦ νέου τούτου ὀργανισμοῦ καὶ διὰ τοῦτο δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ τὴν προτεινομένην διάλυσιν τοῦ καταστήματος. Βεβαίως καλὸν ἦθελεν εἶσθαι ἐὰν συνιστῶντο πρακτικὰ σχολεῖα εἰς πολλὰς ἐπαρχίας, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι δύσκολον ἕνεκα τῶν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων μηχανῶν ἀπαιτουμένων μεγάλων δαπανῶν. Συνομολογεῖ μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς ὅτι μεγίστην ἔχομεν

ἀνάγκην τῆς πρακτικῆς καὶ περὶ τούτου συμβουλευόμενος τοὺς εἰδήμονας θέλει φροντίσει νὰ πράξῃ ὅ,τι δυνατὸν, διότι ἀναντίῤῥητον εἶναι ὅτι ἡ πρόοδος τῆς πατρίδος ἡμῶν ταυτίζεται μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας.

Ἐπήνεγκέ τις ὅτι σκοπὸν δὲν ἔχει οὔτε τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ὑποστηρίξῃ, οὔτε τὸν ὑπουργὸν ν' ἀντικρούσῃ, ἀλλὰ μόνον νὰ ἐκθέσῃ ἀληθείας τινας. Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος κατάστημα ἀπό τινος χρόνου εὑρίσκεται εἰς τοιαύτην θλιβερὰν κατάστασιν ἕνεκα τῆς κακῆς διοικήσεώς του καὶ τῆς ἀναγώγου τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ συμπεριφορᾶς, ὥστε δὲν μένουσι πλέον ἐν αὐτῷ εἰμὴ μόνον ὀκτὼ ἢ δέκα μαθηταί, οἵτινες καὶ αὐτοὶ προτίθενται ν' ἀναχωρήσουν, διότι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ὑποχρεοῦνται νὰ ἐνασχολῶνται εἰς ἐργασίας ὅλως ἐργατικάς, ἐκ τῶν ὁποίων οὐδεμίαν πρακτικὴν προσδοκῶσιν ὠφέλειαν. Οἱ διδάσκαλοι, οἵτινες εἰσὶν ἐπιτετραμμένοι τὴν παράδοσιν διαφόρων μαθημάτων, σπανίως ἐκπληροῦσι τὸ καθῆκόν των, προφασιζόμενοι δῆθεν ὅτι δὲν εὑρίσκουσι τοὺς μαθητὰς εἰς τὸ κατάστημα, διότι ἐνασχολοῦνται εἰς διαφόρους ἄλλας ἐργασίας. Παρακαλεῖ λοιπὸν τὸν ὑπουργὸν νὰ ἐξετάσῃ περὶ τῆς καταστάσεως ταύτης καὶ ἀφοῦ ἀνακαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν, νὰ φέρῃ τὴν ἀνήκουσαν διόρθωσιν ἵνα μὴ σπαταλῶνται εἰς μάτην τὰ πρὸς διατήρησιν τοῦ καταστήματος δαπανώμενα χρήματα.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι πολλοὶ μαθηταὶ οὐχὶ ἔρυγον, ἀλλ ἐξώσθησαν τοῦ καταστήματος ἐν γνώσει τοῦ ὑπουργείου, διότι μὴ θέλοντες νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὸν νέον ὀργανισμόν, ἐπροξένουν ταραχὰς καὶ ἐματαίωνον τὸν σκοπὸν τῆς συστάσεώς του. Μετὰ δὲ τὴν ἔξωσιν τῶν ταραχοποιῶν αὐτῶν μαθητῶν, τὸ ὑπουργεῖον ἔγραψεν εἰς τοὺς νομάρχας νὰ ζητηθῶσι μαθηταί, θέλοντες νὰ ἐνασχοληθῶσιν ἀμέσως εἰς τὴν πρακτικὴν καὶ οἵτινες ἐξερχόμενοι τοῦ καταστήματος νὰ καταστῶσιν ὠφέλιμοι εἰς τὰς πατρίδας των. Ὕστερον ὅμως ἀπὸ τὰ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος ἐκτεθέντα, θέλει φροντίσει νὰ πληροφορηθῇ ἂν πραγματικῶς οἱ διδάσκαλοι δὲν ἐκπληροῦν τὸ καθῆκόν των καὶ θέλει διατάξει τὰ δέοντα.

Προσέθηκέ τις, ὅτι πρὸ ἑνὸς μηνὸς ἐρχόμενος ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Ναύπλιον, διέβη πλησίον ἀγρῶν τινων τοῦ καταστήματος, ὅπου ἀπήντησε μαθητὰς τινας σκάπτοντας καὶ δύω ἄλλους παρακολουθοῦντας τὸ ἄροτρον. Πλησιάσας καὶ ἐξετάσας αὐτοὺς

περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ καταστήματος ἔμαθεν, ὅτι ὑπῆρχον ἄλλοτε τριάκοντα δύω μαθηταί, ἐξ ὧν τινὲς μὲν ἐξώσθησαν, ἄλλοι δὲ ἀνεχώρησαν ἑκουσίως· ὅτι ἐκ τῶν καθηγητῶν δύω μόνον, ὁ Γυμνασιάρχης καὶ ὁ καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν παραδίδουσιν εἰς τὸ κατάστημα μαθήματα, ἀλλ' ὅτι οἱ μαθηταὶ καταγινόμενοι καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς ἄλλας ἐργασίας, δὲν ἔχουσι τὸν ἀναγκαῖον καιρὸν νὰ ἐνασχολῶνται εἰς ἄλλα μαθήματα. Ἐκ τούτων ὅθεν ἐξάγεται ὅτι δὲν καταβάλλεται ἡ δέουσα προσοχὴ εἰς τὴν ἐπιστήρισιν τοῦ καταστήματος καὶ ἑπομένως ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ βελτιώσεως τῆς καταστάσεώς του.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος ὅτι οἱ μαθηταὶ ἀπέναντι τῶν διδασκάλων εὑρίσκουσι πάντοτε ἄδικον, καὶ διὰ τοῦτο ὁ ὑπουργὸς δὲν πρέπει νὰ δίδῃ πολλὴν πίστιν εἰς ὅσα οἱ διδάσκαλοι γράφουσιν, ἀλλὰ πρέπει ν' ἀποστείλῃ ἐπιτηδὲς ὑπάλληλον, ὅστις ἐκ τοῦ πλησίον νὰ πληροφορηθῇ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐλθὼν αὐτὴν εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Ἐπέμενεν ἕτερος ὅτι τὸ περὶ οὗ πρόκειται κατάστημα κεῖται παρὰ τὴν ὁδὸν Ἄργους καὶ διὰ τοῦτο συμβαίνει πολλάκις νὰ τὸ ἐπισκέπτεται. Μὴ θέλων νὰ ἐπαναλάβῃ ὅσα εἰρέθησαν, παρατηρεῖ μόνον ὅτι ἀπὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ νέου διευθυντοῦ ἐφάνησαν ἀληθῶς εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο σημεῖα ζωῆς, ἀλλὰ δυστυχῶς ὑπάρχει μία τις διχογνωμία μεταξὺ τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν μαθητῶν καὶ διότι οὗτοι δὲν γνωρίζουσι τὴν γλῶσσαν του καὶ διότι αὐτὸς τοὺς μεταχειρίζεται διὰ τρόπου οὐχὶ τοσοῦτον εὐσχήμου. Οἱ διδάσκαλοι δὲν ἐκπληροῦν τὸ καθῆκόν των, οἱ δὲ μαθηταὶ ἐνασχολοῦνται εἰς ἐργασίας, ἐκ τῶν ὁποίων οὐδεμίαν ἐπωφελῆ γνῶσιν δύνανται νὰ προσκτήσωσι. Δὲν θέλει νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ σχολεῖον ἐπιβαρύνει καθ' ὁλοκληρίαν τὸν διευθυντὴν, παρατηρεῖ ὅμως ὅτι πρέπει καὶ αὐτὸς νὰ παραγγελθῇ νὰ ἦναι ἐπιεικέστερος καὶ μᾶλλον προσηνὴς εἰς τοὺς μαθητάς.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρελέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 2 κατὰ τὸν πίνακα, ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, καὶ 12 ἔχοντα οὕτω·

« Ἄρθρον 2.	Γεωργικὸν σχολεῖον ἐν Τύρινθι . .	37,960
» 3.	Σχολεῖον τῶν τεχνῶν	31,602
» 4.	Χορηγίαι ὑποτρόφων	50,500
» 5.	Βραβεῖα καὶ συνδρομαὶ πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας	56,000

Ἄρθρον 6.	Ἐθνικὴ Τράπεζα	4,800
» 7.	Γεωμετρικὰ	51,740
» 8.	Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων	37045:96
» 9.	Διεύθ. τῶν κατ' ἐπαρχίας ταχυδρομείων	50,292
» 10.	Μεταφορὰ γραμμάτων	99 948
» 11.	Ἀπόδοσις δικαιωμάτων	70,000
» 12.	Ἀποζήμιωσις ἐλῶν καὶ τελμάτων	100,000. »

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Κεφαλ. ἐκ δραχμῶν 601,547 ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σ. Στεφανόπουλον καὶ Π. Ταντερίαν, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 77.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ κεφ. Ε'. τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος		Θ. Τσαννετάκης	N
Δημήτριος Ὀρεινός		Γεώργιος Κονδύλης	N
Ἀντώνιος Βενιζέλος	N	Α. Παπαθανασίου	
Πέτρος Καμπάνης	N	Ν. Παπαμιχαλόπουλος	
Γ. Καΐρης	N	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	N
Ἀντ. Καμπάνης	N	Στομάτης Μήτσας	N
Δημήτριος Τσάκρης		Ἀνδρέας Ζέρβας	N
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N	Γ. Ἰω. Γιολδάσης	
Νικόλαος Ἰατρός	N	Ν. Α. Γρανίτσας	
Γεώργιος Σκοῦρος		Γ. Βελῆς	N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N	Γ. Σερπάνος	N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N
Σταῦρος Βλάχος	N	Λύσανδρος Βιλαέτης	
Ἠλίας Καραγιάννης		Ἀνδρέας Αὐγερινός	N
Σωτήριος Στράτος		Σόλων Κρεστενίτης	N
Δημήτριος Νάκος		Δημήτριος Ἀθανασίου	N
Φίλων Φίλωνος	N	Γεώργιος Διαμάντης	N
Θ. Γρίβας	N	Ν. Βαρβαρήγος	N
Νικόλαος Ταΐλιος		Α. Δεκιγάλας	N
Π. Ταντερίας	N	Ἰωάν. Λορεντσιάδης	N
Δ. Π. Πετροπουλάκης	N	Θρασ. Α. Ζαΐμης	N

Ἀτωνίδ. Ν. Πετιμεζᾶς	N	Ἰω. Προβιλέγιος	N
Χ. Θεοχαράπουλος	N	Ἰω. Ταταράκης	N
Ἠλ. Παπαδαῖος	N	Σ. Βαρότσης	N
Γεώργιος Περωτᾶς		Χ. Σουμαρίπας	N
Ἰωάννης Ζάρκος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθαν. Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	
Α. Κοντόσταυλος		Α. Παπαδημητριάδης	
Βελ. Νικολαΐδης		Ν. Κανεβός	
Ἰωάννης Μπαλάρας	N	Ἰωάννης Εὐσταθίου	N
Κωνστ. Πλαπούτας		Γεώργιος Ἰατρός	N
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος		Γεώργιος Μαθεμοχωρίτης	
Πέτρος Δελιγιάννης		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	
Ἀνδρέας Σοριανός		Νικόλαος Πιτράκος	N
Ἐμ. Ἀντίπας	N	Γρηγόριος Πατριαρχέας	N
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Στ. Καπετανάκης	
Εὐθ. Κανελόπουλος		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Γεώρ. Πανοπριστόπουλος	N	Χ. Χριστόπουλος	N
Εὐ. Οἰκονομόπουλος		Π. Κανελόπουλος	
Ἐμμ. Τσοῦχλος		Νικόλαος Μασχούλας	N
Νικόλαος Ματθαίου	N	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	
Ν. Χ. Παναγιώτου		Ν. Πανουργιᾶς	
Σ. Κοπανίτσας		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N
Ἰωάν. Βαλασόπουλος		Κωνσταντῖνος Βλάμης	N
Ν. Λεώπουλος		Α. Χ. Λόντος	
Γ. Γιατράκος	N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Λουκᾶς Στεφάνου		Π. Πατρινὸς	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος		Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	N	Α. Χ. Ἀναργύρου	N
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης	N	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	N	Ἠλίας Καράπαυλος	N
Β. Π. Δημητρακόπουλος	N	Γεώργιος Μπάστας	N
Ἀναγνώστης Δεληγιάννης	N	Ἰω. Σκαβέντσος	N
Α. Μαυρομιχάλης	N	Γ. Νικολάου	N
Α. Τσάκας		Μιχαὴλ Σολωμός	N
Γ. Κεφάλας	N	Κωνστ. Πλατύς	
Κων. Ἰω. Κουρκουμέλης	N	Γεώργιος Ναύτης	
Γ. Γουλιμῆς	N	Ἀν. Ῥενουάρδος	N
Ἀλέξανδρος Καυμουνδοῦρος		Ἰωάννης Σαγρέδος	N
Παναγιώτης Παπατσώνης		Παναγ. Ψάθης	
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Ἀντ. Ἀρμάος	N

Ἀναγ. Παπατσώρης		Σταμάτιος Γ. Δοκός . .	N
Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .		Πέτρος Χ. Πέτρου	
Κ. Πογκρόπουλος	N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς .	
Γεώργιος Ι. Σταΐκος . .	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης .	
Δημήτριος Σταΐκος . . .	N	Σ. Σουμπουρδής	
Βασίλειος Κριεζής	N	Αὐγερινὸς Ἀδέρωρ . . .	N
Κυριάκος Δουζίνας . . .	N	Νικόλαος Β. Βουδούρης .	N
Δημήτριος Βουδούρης . .	N	Α. Μάντσαρης	N
Παντολ. Κουντουριώτης .			

Ἀναγνωσθέντα δὲ καὶ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Στ'. κεφαλαίου, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως ἔχοντα οὕτω·

ΚΕΦΑΛ. Στ'. *Δημόσιαι οἰκοδομαί.*

« 1. Μισθοὶ καὶ ἔξοδα ὑπηρεσίας . . . . . 7,800.
2. Ἐπισκευὴ δημοσίων οἰκοδομῶν . . . . . 23,500. »

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 3 ἄρθρου μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, συνιστώσης τὴν ταχείαν οἰκοδομὴν βουλευτηρίου, παρετήρησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἐγένετο μὲν τὸ σχέδιον αὐτοῦ, ἀλλὰ πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ οἰκοδομὴ ἐν Ἀθήναις, ὅπου τοσοῦτον διέπρεπεν ἄλλοτε ἡ κομψότης καὶ ἡ καλλιτεχνία, καὶ πρέπει νὰ ζητῶμεν ἐκ τῶν ἐνόντων πᾶσαν περὶ τὰ τοιαῦτα ἔργα φιλοκαλίαν, ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου ἐγένετο τὸ σχέδιον χωρὶς κἂν νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν τὰ σχέδια τοιούτων ἐν Εὐρώπῃ κατασκευασμάτων. Τοῦτο δὲν διέφυγε τὴν προσοχὴν τοῦ ἀνωτάτου Ἄρχοντος, ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ γίνωνται τὰ τοιαῦτα ἔργα δι' ὅλης τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας, καὶ τὸ ὑπουργεῖον ἐζήτησε νὰ ἔλθουν ἐκ Γαλλίας καὶ τοῦ Βελγίου πρότυπα τοιούτων καταστημάτων, ἵνα ἱδρυθῇ καὶ τὸ ἡμέτερον ἀναλόγως αὐτῶν. Λέγων δὲ ταῦτα, δὲν ἐννοεῖ νὰ γίνῃ μεγάλη ὑπὲρ τοῦ βουλευτηρίου δαπάνη, διότι δὲν ἐπιτρέπουσι τοῦτο οἱ οἰκονομικοὶ πόροι μας, ἀλλ' ἀναλόγως τῶν μέσων ἡμῶν δαπανῶντες, νὰ κάμωμεν κομψόν τι καὶ καλλιτεχνικὸν ἔργον. Τοῦτο δ' ἐπιδιώκοντες, τείνομεν πρὸς μίμησιν τῶν ἀρχαίων, οἵτινες ὀλίγα μὲν ἐλαπάνων, ἀλλ' οὕτως ὥστε νὰ ἦναι τὰ ἔργα των ἀμίμητα σήμερον.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἀληθῶς τὸ καλὸν ὑπερτερεῖ τὸ πλουσίως μὲν ἀλλ' ἀπειροκάλως γινόμενον, καὶ κατὰ τοῦτο εἶναι σύμφωνος μετὰ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ· ἀλλ' ἀφοῦ ὁ συζητούμενος προϋπολογισμὸς ἀπορᾷ τὸ 1859 καὶ ἐκτείνεται μέχρι τέλους αὐτοῦ, τὸ ὑπουργεῖον ἠδύνατο νὰ σημειώσῃ ποσόν τι ἀνάλογον ἐν αὐτῷ, ὥστε, ἅμα ἔλθουν τὰ ἐξ Εὐρώπης περιμενόμενα πρότυπα, νὰ ὑπάρχῃ ἑτοίμη καὶ ἡ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου πίστωσις.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἅμα ἑτοιμασθῶσι τὰ πρὸς ἔναρξιν ἀναγκαῖα, δύναται δι' ἐκτάκτου πιστώσεως νὰ λάβῃ τὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην καὶ ὅτι καὶ αἱ Βουλαὶ ἂν δὲν ἐργάζωνται, δύναται καὶ ὀλίγον πρότερον ἡ ἀρχίσῃ τὴν οἰκοδομήν, ὡς συνοδεύουσαν τὴν κατὰ τοῦτο προθυμίαν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων· ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἐφεξῆς·

« 3. Κατασκευὴ δημοσίων οἰκοδομῶν . . . . 20,000. »

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Στ'. κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς 51,300 δραχμάς, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολήπτας Γρ. Πατριαρχέαν καὶ Σ. Στεφανόπουλον, συνῆλθε κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 79.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Ζ'. κεφαλαίου μετὰ τῶν ἑπομένων παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς·

ΚΕΦΑΛ. Ζ'. *Ὁδοποιία.*

« Μετὰ πολλῆς χαρᾶς παρετήρησεν ἡ ἐπιτροπὴ, ὅτι εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἐξέλειπεν ἡ φειδώ, ἡ συνεχῶς ἀπαντωμένη ἐν προϋπολογισμοῖς προηγουμένων ἐτῶν πρὸς κατασκευὴν δημοσίων ἔργων. Ἐν τῷ προκειμένῳ προϋπολογισμῷ ὁρίζεται ποσὸν δραχμῶν 365,000 ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ· 100,000 μὲν πρὸς ἐπισκευὴν καὶ βελτίωσιν διαφόρων ὁδῶν καὶ γεφυρῶν τοῦ Κράτους, 265,000 δὲ πρὸς κατασκευὴν νέων γεφυρῶν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν τεχνικῶν ἐργασιῶν τῶν δημοσίων ὁδῶν. Ἡ Βουλή, Κύριοι, ἔδειξε πάντοτε τὴν πλέον ἀξιέπαινον μέριμναν ὑπὲρ τῶν δημοσίων ἔργων καὶ μάλιστα τῶν συντεινόντων πρὸς διευκόλυνσιν τῆς συγκοινωνίας, καὶ ἀσμένως ἐπιψήφισε πᾶσαν πίστωσιν αἰτηθεῖσαν πρὸς τὸν κοινωφελῆ τοῦτον σκοπόν. Δι' εἰδικοῦ νόμου τῆς 10 Ἰουνίου 1857 ἐχορηγήθη πίστωσις δραχ. 300,000 πρὸς ἐκτέλεσιν τεχνικῶν ἐργασιῶν διαφόρων ὁδῶν χαρακτηρισθεισῶν ὡς ἐθνικῶν· καὶ ὅμως ἡ Βουλὴ διατελεῖ εἰς παντελῆ ἄγνοιαν τῶν γενομένων, ἐνῷ τὸ ἄρθρον 99 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου ὁρίζει ῥητῶς «δι' ἅπασαν δημοσίαν δαπάνην κατασκευῆς ὁδοῦ, γεφύρας, διώρυγος, καταστημάτων καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων, ἥτις δὲν ἀπεπερατώθη ἐντὸς τοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἐνεκρίθη νὰ γείνῃ, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς Βουλὰς ἰδιαιτέρα ἔκθεσις, φανερώνουσα τὴν κατάστασιν τῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς γενομένης δαπάνης. » Εἶναι ἀληθὲς ὅτι οὐδέποτε ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ λογιστικοῦ

νόμου ἐξετελέσθη ἡ διάταξις αὕτη· ἀλλ' ἀφοῦ ῥητῶς ἐν τῷ νόμῳ ὑπάρχει, ἀναγκαῖον εἶναι νὰ μὴ παραμελῆται· ὀφείλομεν δὲ νὰ ὑπομνήσωμεν ἐνταῦθα καὶ τὴν τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ αὐτοῦ νόμου διάταξιν, καθ' ἣν πᾶσα αἴτησις περὶ πρώτης πιστώσεως δι' ἔξοδα κατασκευῆς ὁδοῦ, διώρυγος, γεφύρας, λιμένος, δημοσίου καταστήματος ἢ ἄλλου ὁποιουδήποτε δημοσίου ἔργου ὑπερβαίνουσα τὰς 3000 δραχμὰς, πρέπει νὰ συνοδεύηται μὲ τακτικὸν ὑπολογισμὸν τῆς ὁλικῆς δαπάνης. Ἡ διεύθυνσις τῶν δημοσίων ἔργων ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἀξία, κύριοι, νὰ ἐπισύρῃ ὅλην τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν τὴν μέριμναν. Ἀνέφανη, Κύριοι, εὐτυχὴς τάσις ἐν τῷ τόπῳ εἰς διαφόρους δήμους πρὸς κατασκευὴν πολλῶν δημοτικῶν ἔργων καὶ μόλα ταῦτα ἡ τάσις αὕτη ἀπαντᾷ προσκόμματα πολλὰ ἕνεκα ἐλλείψεως μηχανικῶν· διὰ τοῦτο, Κύριοι, ἡ ἐπιτροπὴ ὑμῶν παρετήρησε μετ' εὐχαριστήσεως ὅτι ἐν τῷ προκειμένῳ προϋπολογισμῷ προσετέθη ποσὸν δρ 24 000 ἵνα ἀποσταλῶσιν εἰς τὴν Εὐρώπην ὑπότροφοι τῆς Κυβερνήσεως καὶ τελειοποιηθῶσιν εἰς τὴν γεφυροποιΐαν καὶ τὴν ἀρχιτεκτονικήν. »

Ἐπῃρεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἡ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἀναφερομένη διάταξις τοῦ 99 ἄρθρου τοῦ λογιστικοῦ νόμου τῷ εἶναι γνωστή, καὶ κατ' αὐτὴν πρέπει τῷ ὄντι νὰ ὑποβάλληται ἔκθεσις παντὸς περιλειπομένου ἐκκρεμοῦς ἔργου. Μὲ τὴν διάταξιν λοιπὸν ταύτην τοῦ νόμου συμμορφούμενος, διέταξε νὰ γίνῃ εἰς τὴν σύνταξιν τῆς προσαρτωμένης καταστάσεως τοῦ 1857 ἔκθεσις, ἀναφέρουσα πόσα ἔργα ἐπερτιώθησαν, πόσα μένουσιν ἐκκρεμῆ καὶ ποία δαπάνη ἐγένετο. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ὑπομιμνησκομένην διάταξιν τοῦ 24 ἄρθρου τοῦ ἰδίου νόμου, παρατηρεῖ ὅτι, ὅτε ἐχαράχθησαν διάφοροι ὁδοὶ, δὲν ὑπῆρχεν ἡ διαγραφὴ οὐδ' ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἀπαιτουμένων δι' αὐτὰς ἐξόδων. Τί ἔπρεπε λοιπὸν νὰ πράξῃ; ν' ἀφήσῃ ἐκκρεμὲς τὸ ἔργον μεχρισοῦ γίνωσι ταῦτα πάντα; Ἀλλ' ἤθελε τότε παρέλθει πολὺς καιρὸς, καὶ ἐπρυτίμησε νὰ ζητήσῃ τὴν σημειουμένην ποσότητα, ἵνα δυνηθῇ νὰ προβῇ εἰς τὸ ἔργον. Καὶ ἦτον μὲν ἐπιθυμητὸν νὰ ἐξετελοῦντο κατὰ γράμμα πάντες οἱ παρ' ἡμῖν ἐκδιδόμενοι νόμοι, ἀλλ' ἐνῷ θεωροῦμεν αὐτὸ εὔλογον καὶ μεταφέρομεν νόμους ἐξ ἄλλων ἐθνῶν, ἔρχεται ἡ στιγμὴ τῆς ἐφαρμογῆς των καὶ τότε ἐννοοῦμεν τὰς δυσκολίας. Τὸ κατ' αὐτὸν ὅμως, ἐφ' ὅσον διατελεῖ ὑπουργὸς, θέλει προσπαθεῖ παντὶ σθένει νὰ ἐκτελῇ τοὺς νόμους, ἔστω καὶ τοὺς κακῶς ἔχοντας, διότι πρεσβεύει ὅτι ὁ νόμος ἐκδοθεὶς ἅπαξ, πρέπει νὰ ἐκτελῆται.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ 1 καὶ 2

ἄρθρον τοῦ κεφαλαίου δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτω·

ΚΕΦΑΛ. Β'. *Ὁδοποιΐα.*

« 1. Ἐπισκευὴ δημοσίων ὁδῶν . . . . . 100,000.
2. Κατασκευὴ δημοσίων ὁδῶν . . . . . 265,000. »

Ὡς παρεδέχθη ἐπίσης καὶ τὸ σύνολον, ἀναβαῖνον εἰς 365,000 δραχ. διὰ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 78.

Παραλειφθέντος δὲ ὡς κενοῦ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Γ'. κεφαλαίου, παρετήρησέ τις ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου, ὅτι διὰ τὴν ἐνεργουμένην κατασκευὴν τῆς προκυμαίας Ἄνδρου εἶχεν ἀποφασίσει ἡ Βουλὴ νὰ χορηγηθῇ ποσόν τι 5—6,000 δραχμῶν. Ἀλλ' ἐξετάζων τὸν προϋπολογισμὸν, δὲν βλέπει σημειούμενον τὸ ποσὸν τοῦτο, καὶ ὑποθέτει ὅτι ἴσως παρελείφθη κατὰ λάθος, ὡς καὶ τὸ διὰ τὴν προκυμαίαν Νάξου ἀποφασισθέν. Διὸ παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ προστεθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ ἡ ἀποφασισθεῖσα ποσότης.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἡ προσθήκη αὕτη πρέπει νὰ γίνῃ ἐν τῷ ἐπερχομένῳ Θ'. κεφαλαίῳ τῶν *βοηθειῶν*. Ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου ἐκείνου θέλει ζητήσει καὶ πίστωσιν 25,000 δραχμῶν διὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1858 πρὸς συνδρομὴν τοῦ δήμου Βονίτσης εἰς κατασκευὴν ὑδραγωγείου, δύναται νὰ προστεθῇ ἐν αὐτῷ καὶ ἡ ἀνωτέρω ποσότης.

Οὕτω δ' ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ 2 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἕπεται·

« 2. Κάθαρσις λιμένων . . . . . 25,000. »

Ὡς παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 73.

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Θ'. κεφαλαίου μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς·

ΚΕΦΑΛ. Θ'. *Βοήθειαι.*

Ἄρθρ. 1. Γενικαί.

«Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἔπρεπε νὰ συμπεριληφθῇ ποσὸν δραχμῶν 6,000 διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τῆς προκυμαίας τῆς Νάξου δυναμει τοῦ ἀπὸ 8 Σεπτεμβρίου 1856 νόμου. Τοῦτο δὲ τὸ ποσὸν δὲν συμπεριελήφθη, ὡς φαίνεται, κατὰ παραδρομήν. Λαμβάνουσα δὲ ἀφορμὴν ἡ ἐπιτροπὴ ἐκ τῆς χορηγουμένης τῷ δήμῳ Βονίτσης βοηθείας δραχ. 25,000, συνίστησιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἄλλων πτωχῶν δήμων τὴν βοήθειαν, οἵτινες ἕνεκα τῆς ἐνδείας των ἐπεκαλέσθησαν τοῦ δημοσίου τὴν συνδρομὴν, ὡς π. χ. ὁ

δῆμος Ἀρκανείας, ἐπιθυμῶν νὰ ἀνεγείρῃ Ἑλληνικὸν σχολεῖον καὶ μὴ ἔχων ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέσα, ἐπεκαλέσθη τὴν μεριμνὰν τῆς Κυβερνήσεως βοήθειαν. »

Παρετήρησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι, ἐπειδὴ διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ζητεῖ, ὡς εἶπε, πίστωσιν διὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1858, δύναται νὰ διαγραφῇ διὰ τὸ 1859 τὸ ὑπὲρ τοῦ δήμου Βονίτσης σημειούμενον ποσὸν τῶν 25.000 δραχμῶν, διότι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἐργασία αὕτη κατὰ τὸ προσεχὲς ἔαρ. Καλὸν δὲ εἶναι νὰ μὴ τεθῇ ἐνταῦθα ἡ παιὰ τοῦ βουλευτοῦ Ἀνδρούτζου ζητηθεῖσα ἀνωτέρω προσθήκη, ἵνα μὴ συμβῇ κἀνεὶς λάθος, καὶ ἂν τὸ αἰτούμενον ποσὸν δὲν ὑπάρχει τῷ ὄντι σημειωμένον, θέλει ζητήσει αὐτὸ κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον.

Οὕτω δὲ παραλειφθεισῶν τῶν ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ τοῦ Κεφαλαίου σημειουμένων 25.000 δραχμῶν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ 2 αὐτοῦ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἑξῆς·

«2. Βοήθειαι ἰδιαίτεραι . . . . . 98,000. »

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Κεφαλαίου θ'. ἀναβαίνοντος εἰς 98,000 δραχμὰς, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σ. Στεφανόπουλον καὶ Ἰω. Σκαβέντσον, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸν πίστωσιν τοῦ κεφαλαίου ϑ'. ἐπίσης διὰ ψήφων 73.

Περαιωθέντος ἐνταῦθα τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ἡ Βουλὴ ἐχορήγησε δεκαήμερον ἄδειαν ἀπουσίας εἰς τὸν βουλευτὴν Κ. Πανηρόπουλον.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶναι ἡ κατὰ σειρὰν συζήτησις τῶν λειπομένων προϋπολογισμῶν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3. Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΥΓΔΟΥΡΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Πανηρόπουλος
Γ. Διαμάντης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΓ'.

Τῆς 8 Ἀπριλίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα Β, Δ, καὶ Κ, ὅτι ἐξελέξαντο προέδρους μὲν τοὺς Ἰω. Εὐσταθίου, Εὐστ. Κανελόπουλον καὶ Ἠλίαν Καράπαυλον· Γραμματεῖς δὲ τοὺς Εὐθ. Κεχαγιᾶν, Α. Καλογεροπούλου καὶ Γ. Πανοπριστόπουλον. Εἰσηγητὰς δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων τοὺς Ἰω. Προβελέγιον, Χ. Θεοχαροπούλου καὶ Α. Δανόπουλον· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ διαδικασίας τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 93 τοῦ Συντάγματος προβλεπομένων πλημμελημάτων τοὺς Εὐθ. Κεχαγιᾶν, Εὐευθ. Καλογερᾶν καὶ Α. Ζέρβαν. Ἀνήγγειλαν δὲ, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, καὶ τὰ τμήματα Γ καὶ Ζ ὅτι ἐξελέξαντο κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναθεωρητικῆς πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου ἐκ δραχμῶν 600,000 διὰτὴν κατασκευὴν τριῶν ἑλικοκινήτων τοὺς Σ. Δοκὸν, Α. Χ. Ἀναργύρου, Γ. Καΐρην, Α. Ζέρβαν καὶ Ν. Βαρβαρήγον· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ὁμοίας πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου ἐκ δραχμῶν 70,000 τοὺς Ἰω. Σκαβέντσον, Γ. Γουλιμῆ, Μ. Μιχαλόπουλον, Α. Μάντσαρον καὶ Ν. Μοτσούλαν· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ἑτέρας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ἐκ δραχμῶν 165,800 τοὺς Ἰω. Εὐσταθίου, Α. Λύγερινὸν, Α. Καλογερόπουλον, Α. Δανόπουλον, καὶ Φ. Φίλωνος· ἐπὶ τοῦ περὶ ὁμοίας πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου ἐκ δραχμῶν 65,269, ἀνήγγειλε μόνον τὸ Δ. τμῆμα, ὅτι ἐξελέξατο εἰσηγητὴν τὸν Καλαμ. Τσουκαλᾶν. Προσέθηκαν ἐπίσης τὰ τμήματα Β, Γ, Ε καὶ Ζ ὅτι ἐξελέξαντο εἰσηγητὰς καὶ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταργήσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν κτλ. τοὺς Εὐθ. Κεχαγιᾶν, Χ. Τσαλαμιᾶν, Γ. Ἰατρὸν καὶ Γ. Βιλᾶν. Προσέθηκαν τελευταῖον τὰ τμήματα Β, Γ, Δ καὶ Ε ὅτι ἐξελέξαντο μέλη τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς τοὺς Εὐθ. Κεχαγιᾶν, Σπ. Κοπανίτσαν, Ν. Ἰατρὸν καὶ Β. Νικολαΐδην.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου, ἀνεγνώσθη τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Α. κεφαλαίου, ἐφ' οὗ παρετήρησέ τις, ὅτι ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ συμπεριλαμβάνεται ποσὸν 7,500 δραχμῶν δι' ἀποζημίωσιν τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐκπαιδεύσεως· παρακαλεῖ δὲ τὸν ὑπουργὸν νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν ἂν ὑπάρχῃ νόμος, ἐφ' οὗ στηρίζεται ἡ μισθοδοσία αὕτη ἢ ὄχι.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς, ὅτι δὲν ὑπάρχει μὲν νόμος, ἀλλὰ θέλει εἰσχθῇ νομοσχέδιον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἡ δὲ δαπάνη τῆς αἰτουμένης ποσότητος δὲν θέλει γίνει εἰμὴ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ 1 ἄρθρον μετὰ τῶν ἑξῆ-

γήσεων τοῦ ὑπουργοῦ. ὡς καὶ τὸ ἑπόμενον 2 δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτω·

ΚΕΦΑΛ. Α'. *Κεντρική ὑπηρεσία.*

α 1. Προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου 42,420
2. Ἔξοδα . . . . . 8 500»

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Α'. κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς 50 920 γραμμ., ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Χ. Ἀναργύρου καὶ Κ. Κουρκουμέλην, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, παμψηφεὶ διὰ ψήφων 80.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ κεφαλ. Α'. τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος . . . . . N	Θ. Τσαννετάκης . . . . .
Δημήτριος Ὀρεινός	Γεώργιος Κυνδύλης . . .
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . . N	Ἀν. Παπαθανασίου . . . .
Πέτρος Καμπάνης . . . N	Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .
Γ. Ν. Καΐρης . . . . . N	Ἐλευθ Καλογερᾶς . . N
Ἀντ. Καμπάνης . . . . . N	Σταμάτιος Μήτσας . . . N
Δημήτριος Τσόκρης	Ἀναγ. Ζέρβας . . . . . N
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . N	Γ. Γιαλδάσης . . . . . N
Νικόλαος Ἰατρός . . . . N	Ν. Γρανίτσας . . . . . N
Γεώργιος Σκοῦρος	Γ. Βεληᾶς . . . . . N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . . N	Γ. Σιρπᾶνος . . . . . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . N
Σταῦρος Βλάχος . . . . N	Λύσανδρος Βιλαέτης . . . .
Ἠλίας Καραγιάννης	Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . N
Σωτήριος Στράτος . . . N	Σόλων Κρεστενίτης . . . N
Δημήτριος Νάκος	Δημήτριος Ἀθανασίου . . .
Φίλων Φίλωνος . . . . . N	Γεώργιος Διαμάντης . . . N
Θεόδωρος Γρίβας	Ν. Καρβασᾶγγος . . . . N
Νικόλαος Τσέλιος	Α. Δεκιγάλας . . . . . N
Π. Γανταρίας . . . . . N	Ἰω. Ἀφεντσιάδης . . . . N
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . . N	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . . N

Δεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . . N	Ἰω. Προβελέγιος . . . . N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . N	Ἰω. Ταταράκις . . . . . N
Ἠλίας Παπαδαῖος . . . . N	Σ. Βαλάτσης . . . . .
Γεώργιος Περωτής	Χ. Σουμαρίπας . . . . .
Ἰωάννης Ζάκος	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .	Μ. Μιχαλόπουλος . . . . N
Α. Κοντόσταυλος . . . . N	Α. Παπαδημητριάδης . . .
Βελισάριος Νικολαΐδης . . N	Ν. Καναβός . . . . .
Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N	Ἰωάννης Κύνταβίου . . . N
Κωνστ. Πλαπούτας	Γεώργιος Ἰατρός . . . . N
Α. Ἀντωνόπουλος	Γεώργιος Μαθεμαχωρίτης .
Πέτρος Δελιγιάννης . . .	Λουκᾶς Καλογερόπουλος N
Ἀνδρέας Σοφιανός . . . N	Νικόλαος Πετράκος . . . N
Βμ. Ἀντίπας . . . . . N	Γρηγόριος Παπαριγόπουλος .
Ἀνδρέας Λοταρᾶς	Στ. Καπετανάκης . . . .
Εὐθ. Κανελόπουλος . . . N	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .
Γ. Πανοπριφτόπουλος . . N	Χ. Χριστόπουλος . . . . N
Ἰὼ. Οἰκονομόπουλος . . .	Π. Κανελόπουλος . . . .
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .	Νικόλαος Μοσχούλας . . . N
Νικόλαος Ματθαίου . . . N	Ἀλ. Ῥαγκαβῆς . . . . .
Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν. Πανουργιᾶς . . . . .
Σπ. Κοπανίτσας . . . . N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N
Ἰω. Βαλασόπουλος	Κωνσταντίνος Βλάμης . . .
Ν. Δεώπουλος	Α. Χ. Λόντος . . . . .
Γ. Π. Γιατράκος . . . . N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .
Λουκᾶς Στεράνου	Π. Πατρινός . . . . .
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . N	Χρ. Τσιλαμιδᾶς . . . . N
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . N	Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου . . N
Μιχ. Σκαλιστήρης . . .	Ἰω. Κ. Μωράτης . . . . N
Γ. Ν. Ρεβελιώτης	Ἠλίας Καράπαυλος . . . N
Β. Π. Δημητρακόπουλος . N	Γ. Μπάστας . . . . .
Ἀναγν. Δεδόπουλος . . N	Ἰωάν. Σκαβέντζος . . .
Α. Μαυροειδής . . . . . N	Γ. Νικολάου . . . . . N
Α. Τσιάκας . . . . . N	Μιχαὴλ Σολωμός . . . . N
Γ. Κεφάλας . . . . . N	Κωνστ. Πλατύς . . . . N
Κ. Κουρκουμέλης . . . . N	Γεώργιος Ναύτης . . . N
Γ. Γαυλιμής . . . . . N	Ἀν. Ρενσυάρδος . . . . . N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N
Παναγ. Παπατσώνης . . .	Παναγιώτης Ψάθης . . . .
Σ. Ἀντωνόπουλος	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . N

Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . . N
Κυριάκος Πονηρόπουλος . . N	Πέτρος Χ. Πετρου . . . .
Ἀναγν. Παπατσώρης . . .	Κ. Λαμάρας Τσουκαλᾶς . . N
Γεώργιος Ι. Σταΐκος	Εὐαγ. Κονταγιάννης . . . N
Δημήτριος Σταΐκος	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . .
Βασίλειος Κριεζῆς . . . . N	Αὐ ερινὸς ΑΘέρωφ . . .
Κυριάκος Δουζίνας . . . . N	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . N
Δημήτριος Βουτσούρης . . N	Α. Μάντσαρης . . . . . N
Παντολέων Κουντουριώτης . .	

Ἀναγνωσθέντα δὲ ἐγένοντο δεκτὰ καὶ τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ Β'. κεφαλαίου δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, ἔχοντα ὡς ἑξῆς·

ΚΕΦΑΛ. Β'. *Κλῆρος*

«1. Ἐπιμίσθια Συνοδικῶν 37,360
2. Ἔξοδα 3,075
3. Ἐπίδομα ἐπισκόπων . . . . . 108,000.»

Ἀναγνώσθη ἔπειτα τὸ 4 ἄρθρον, τὸ ὁποῖον προτείνει ἡ μειοψηρία τῆς ἐπιτροπῆς νὰ διαιρεθῇ εἰς τρία ὡς ἄλλοτε ἄρθρα. Συναινούντος δὲ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον, διαιρεθὲν ὡς ἔπεται εἰς 4, 5, 6 καὶ 7, δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως.

«4. Μισθοὶ ἱεροκηρύκων 21,160
5. » ἐκκλησιαστικῶν μουσικῶν 4,200
6. » τοῦ ἐρημερίου καὶ νεωκόρου τῆς ἐν Μι-
νάγῳ ἐκκλησίας 2,480
7. Προπαρασκευαζόμενοι διὰ τὸν κλῆρον . . . 3,600.»

Ἀναγνωσθέντα δ' ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως καὶ τὰ ἄρθρα 8 καὶ 9, παραλειφθέντος τοῦ 10 ὡς κενοῦ. Ἔχουσι δ' οὕτως·

«8. Περιθάλψεις 1,800
9. Τόκοι . . . . . 22:88.»

Παρεδέχθη δὲ καὶ τὸ σύνολον τοῦ κεφαλαίου, ἀναβαῖνον εἰς δραχ. 172,137:88 διὰ ψήφων 87.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Γ'. κεφαλαίου μετὰ τῶν ἑπομένων παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς·

Ἄρθρ. 1. Προσωπικὸν Πανεπιστημίου.

«Διὰ τοῦ προκειμένου προϋπολογισμοῦ προστίθενται ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τρεῖς νέαι ἕδραι 1) Τῆς Θεολογίας, 2) τῆς Ἑλ-

ληνικῆς Φιλολογίας, 3) Συγκριτικῆς Φιλολογίας· ὡς πρὸς τὴν τῆς Θεολογίας, ἡ ἐπιτροπή σας παραδεχομένη τὴν αἰτουμένην δαπάνην ἐκφράζει μόνον τὴν εὐχήν, ἵνα ἴδῃ τὸ ταχύτερον συμπληρωμένην τὴν ἕδραν, ἥτις ἔμεινε κενὴ ἕνεκα τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Κ. Κλεώπα· διότι ἡ διδασκαλία τῆς Θεολογίας βεβαίως χωλαίνει, ἑνὸς μόνου καθηγητοῦ διδάσκοντος, καὶ τοι τούτου διακρινομένου διὰ τὴν ἔξοχον παιδείαν καὶ τὸν ἀκάματον ζῆλον αὐτοῦ. Τὴν σύστασιν καὶ ἑτέρας ἕδρας τῆ. Ἑλληνικῆς Φιλολογίας θεωρεῖ ἀναγκαιοτάτην ἡ ἐπιτροπή, οὐχὶ μόνον διότι, ὡς ἀναφέρει ἡ ὑπουργικὴ ἔκθεσις, ὁ ἔνδοξος διδάσκαλος τοῦ Γένους Λσώπιος πρέπει ν' ἀνακουφισθῇ ἀπὸ τῆς καθημερινῆς διδασκαλίας, ἀλλὰ καὶ διότι τὰς ὑπαρχούσας δύω ἕδρας τῆς Ἑλληνικῆς Φιλολογίας θεωρεῖ ἀνεπαρκεῖς ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς ἐντελῆ διδασκαλίαν αὐτῆς. Ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Πανεπιστημίῳ ἡ διδασκαλία τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων πρέπει νὰ κατέχῃ τὴν πρώτην θέσιν. Ἂς μὴ λησμονήσωμεν, Κύριοι, ὅτι ἡ θρησκεία καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ὑπῆρξαν τὰ ἀκλόνητα θεμέλια ἐπὶ τῶν ὁποίων διετηρήθη ἡ ἐθνικότης ἡμῶν κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας. Ἂς ὁμολογήσωμεν δὲ λυπηρὰν ἀλήθειαν, ὅτι μέχρι τοῦδε δὲν ἐπιστήσαμεν ὅσην ἔπρεπε νὰ συγκεντρώσωμεν φροντίδα περὶ τῆς διδασκαλίας τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Καὶ διὰ νὰ πράξωμεν ἤδη ὅ,τι δὲν ἐπράξαμεν πρὸ καιροῦ, πρέπει νὰ ἀρχίσωμεν τελειοποιοῦντες, ὅσον δυνάμεθα, τὴν διδασκαλίαν τῆ. Ἑλληνικῆς Φιλολογίας ἐν τῷ ἀνωτάτῳ ἐκπαιδευτηρίῳ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἑλληνικὴ δὲ Φιλολογία περιλαμβάνει ἐκτεταμένον σταδίου σπουδῆς, ὥστε καὶ αἱ τρεῖς ἕδραι, φρονοῦμεν, δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς τὴν τελείαν αὐτῆς διδασκαλίαν. Ἐντεῦθεν ὁρμωμένη ἡ ἐπιτροπὴ ὑμῶν, προτείνει ὥστε καὶ ἡ τρίτη νέα ἕδρα τῆς Συγκριτικῆς Φιλολογίας νὰ προσδιορισθῇ ὡς ἕδρα ἰδία τῆς Ἱστορίας τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, καὶ ἐπὶ τῷ ὅ,τω τούτῳ προτείνει ὑμῖν τὴν παραδοχὴν τῆς αἰτουμένης διὰ τὴν τρίτην ἕδραν δαπάνης. Δὲν θεωροῦμεν ἐν γένει ἀνωφελῆ τὴν συγκριτικὴν σπουδὴν τῶν γλωσσῶν καὶ τῆς φιλολογίας τῶν Εὐρωπαίων· ἀλλὰ πιστεύομεν ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου στερούμεθα ἄλλων ἑδρῶν ἀναγκαιοτέρων γνώσεων, ἡ σύστασις τοιαύτης ἕδρας ἤθελε θεωρηθῇ ἁπλῆ πολυτέλεια. Ἐπὶ πολὺν δὲ καιρὸν θέλει μείνει κενὴ ἡ ἕδρα αὕτη, διότι ὀλίγοι τῶν καθ' ἡμᾶς λογίων ἠσχολήθησαν περὶ τὰς τοιαύτας μελέτας. Προστιθεμένων δὲ δύω ἑδρῶν Ἑλληνικῆς φιλολογίας, θέλει καταστῇ τελειότερος καὶ ὁ τοῦ φιλολογικοῦ φροντιστηρίου ὀργανισμός

Καταστρέφοντες τὸν λόγον ὀφείλομεν νὰ συστήσωμεν τὴν ταχείαν προαγωγὴν τοῦ καταστατικοῦ νόμου τοῦ Πανεπιστημίου. Εἶναι καιρὸς πλέον τὸ ἀνώτατον τοῦτο ἐκπαιδευτήριον νὰ ἔχῃ τὸν θεμελιώδη ὀργανισμόν του, ἐν ᾧ νὰ ὁρισθῶσι καὶ αἱ σχέσεις αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐπικράτειαν καὶ ὁ χρόνος τῆς διδασκαλίας καὶ ἡ περὶ τούτων ἀκρίβεια καὶ ὁ τρόπος τοῦ διορισμοῦ τῶν καθηγητῶν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν αὐτῷ ἑδρῶν κτλ. Οἱ διέποντες τὸ Πανεπιστήμιον νόμοι κατεδείχθησαν ἀνεπαρκεῖς, καὶ διὰ τοῦτο πρό πολλῶν χρόνων σποραδικὰ γίνεται μελέτη περὶ νέου αὐτοῦ ὀργανισμοῦ.,,

Ἐπέτρεψεν ὁ ὑπουργός, ὅτι μὴ ἀτοκρούων ἐν γένει τὰς παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, λέγει μόνον, ὅτι τὸ μάθημα τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν δὲν εἶναι, ὡς ἰσχυρίζεται ἡ ἐπιτροπή, ἁπλῆ πολυτέλεια, καθόσον διὰ τοῦ μαθήματος τούτου ἐκπαιδεύονται οἱ ἡμέτεροι νέοι εἰς τὴν γαλλικήν, ἀγγλικὴν καὶ Γερμανικὴν γλῶσσαν, τοσοῦτον ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐπικράτειαν καὶ φιλολογικὴν ἀξίαν των. Διὸ συνίστησι νὰ σημειωθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς ὅτι καὶ αὐτὸς ἀναγωρίζων τὸ δύσκολον τῆ. εὑρέσεως καταλλήλου καθηγητοῦ τῶν Εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, ἐξαιτεῖται ὅτι ἂν δὲν ὑπάρξῃ δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ πρόσωπον διὰ τὴν ἕδραν τῆς συγκριτικῆς φιλολογίας, νὰ δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ ψηφιζομένου ποσοῦ διὰ τὴν ἑλληνικὴν φιλολογίαν, ἣν ἄλλως δὲν παραδίδει, ὡς λέγει ἡ ἐπιτροπή, μόνος ὁ πολιὸς Ἀσώπιος, ἀλλὰ καὶ ἕτερος καθηγητής, ὁ Κ. Ῥοντόπουλος.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον καὶ τὰς γενομένας ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐξηγήσεις, ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 καὶ 11 δι' εἰδικῆς ἀναζάσεως, ἔχοντα οὕτω·

ΚΕΦΑΛ. Γ'. *Δαπάναι ἐκπαιδεύσεως.*

«1.	Προσωπικὸν τοῦ Πανεπιστημίου . . .	170,320
2.	Ἔξοδα	10,800
3.	Προσωπικὸν βιβλιοθήκης	16,500
4.	Ἔξοδα	15,960
5.	Προσωπικὸν ἀστεροσκοπείου	2,400
7.	Ἔξοδα	800
7.	Προσωπικὸν βοτανικοῦ κήπου	1,920
8.	Ἔξοδα	2,200
9.	Φυσιογραφικὸν ταμεῖον	1,600
10.	Προσωπικὸν ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας . .	8,7990
11.	Ἔξοδα	16,000»

Ἐπὶ δὲ τοῦ 12 ἄρθρου ἐπρότεινεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι ἀντὶ τῶν σημειουμένων εἰς τὸ ἐπεξηγηματικὸν φύλλον 41 *καθηγητῶν διαφόρων μαθημάτων* νὰ σημειωθῶσι 37 καθηγηταὶ περιοριζομένης τῆς δαπάνης τῶν 123000 εἰς 111000. οἱ δὲ διὰ τὰς ξένας γλώσσας ὁριζόμενοι 8 καθηγηταὶ νὰ ἐξηθῶσιν εἰς 12, ἐξ ὧν ὅμως οἱ μὲν τέσσαρες νὰ λαμβάνωσι μισθοδοσίαν 250 δραχμῶν, οἱ δὲ λοιποὶ ὀκτὼ, 200, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν μεταβάλλεται ποσῶς τὸ ἀρχῆθεν σημειωθὲν ποσόν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ 4 ἑδάφιον τοῦ αὐτοῦ ἐπεξηγηματικοῦ φύλλου, τὸ προσδιορίζον τὴν μισθοδοσίαν τεσσάρων καθηγητῶν ἐμπορικῶν μαθημάτων, παρατηρεῖ ὅτι τὰ μαθήματα ταῦτα παρέδιδον δικηγόροι, οἵτινες ἔχοντες καὶ τὰς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος των ἀπολαβὰς, ἤρκουντο μὲ μόνην τὴν μισθοδοσίαν 150 δραχμῶν κατὰ μῆνα. Ἐπειδὴ ὅμως ἐνδέχεται νὰ μὴ θελήσουν νὰ παραδίδωσιν ἐπὶ τῷ αὐτῷ μισθῷ ἢ καὶ νὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ καλέσῃ εἰς τινας τῶν ἑδρῶν τούτων καθηγητὰς μὴ ἐξασκοῦντας καὶ τὸ τοῦ δικηγόρου ἐπάγγελμα, ζητεῖ νὰ σαφηνισθῇ διὰ τῶν πρακτικῶν ὅτι, ἂν ὁ ὑπουργὸς λάβῃ ἀνάγκην ν' αὐξήσῃ τὴν μισθοδοσίαν, νὰ δύναται νὰ ποιῇ χρῆσιν τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 18 «ἐμπορικὰ σχολεῖα» σημειουμένου ποσοῦ, τὸ ὁποῖον ἐτέθη πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐνδεχομένης αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν εἰρημένων καθηγητῶν καὶ τῆς προσθήκης ἑτέρων.

Παρατηρήσαντος δέ τινος ὅτι, ἀφοῦ ὑπάρχει ὁ περὶ καθηγητῶν καταστατικὸς νόμος, δὲν δύναται ὁ ὑπουργὸς οὔτε ν' αὐξήσῃ οὔτε νὰ ἐλαττώσῃ τὴν μισθοδοσίαν των ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ὁριζεται μὲν ὁ μισθὸς τῶν καθηγητῶν διὰ νόμου εἰς 250 δραχμὰς, ἀλλ' ὡς πρὸς τὰς ἕδρας τῶν ἐμπορικῶν μαθημάτων καὶ ὡρίσθη νὰ δίδῃ μέχρι τοῦδε 150 μόνον δραχμὰς δι' οὓς ἀνέφερε λόγους, καὶ τοῦτο δὲν ἀντίκειται εἰς τὸν νόμον, ἀφοῦ οἱ διορισθέντες καθηγηταὶ εὐχαριστοῦνται.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι, ἐνῷ φοβεῖται ὁ ὑπουργὸς μὴν οἱ διατελοῦντες καθηγηταὶ τῶν ἐμπορικῶν μαθημάτων δὲν εὐχαριστηθῶσι τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν μισθοδοσίαν 150 δραχμῶν, αὐτὸς ἀπ' ἐναντίας φοβεῖται μὴ πολλοὶ δικηγόροι ζητήσωσι παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ νὰ διορισθῶσιν αὐτοὶ ἐπὶ τῇ ἀνωτέρῳ μισθοδοσίᾳ, ἀφοῦ κατά τινας μόνον ἡμέρας καὶ εἰς ὥρας ῥητὰς παραδίδουσιν, ὅλον δὲ τὸν λοιπὸν καιρὸν τῶν δύνανται νὰ ἀπασχολῶσιν εἰς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν. Δὲ πρέπει λοιπὸν νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς καθηγητὰς τούτους 250 δραχ. καθ' ὅσον δὲν εἶναι δίκαιον καὶ ἀντιβαίνει εἰς τὴν ἰσότητα ὡς

πρὸς τοὺς ἄλλους καθηγητάς, οἵτινες μόνον ἔργον ἔχουσι τὴν διδασκαλίαν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ 18 ἄρθρον τοῦ κεφαλαίου, ὃ ἀνέφερεν ὁ Κ. ὑπουργός, ἂν διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου πρόκειται νὰ ἐπεκταθῇ ἡ παράδοσις ἐμπορικῶν μαθημάτων καὶ εἰς τὰ σχολεῖα, εἶναι δίκαιον νὰ γίνῃ δεκτόν· ἂν ἄλλως, θεωρεῖ ὅτι πρέπει νὰ ἐξαλειφθῇ.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἐθεώρησε μὲν ὁ προαγορεύσας τὸ νὰ παραδίδωσι τὸ μάθημα δικηγόροι ἐπὶ ἀντιμισθίᾳ 150 δραχμῶν, αὐτὸς ὅμως δὲν θεωρεῖ εὔκολον τοῦτο καὶ ὡς ὑπουργὸς ἔχει ὅλως ἐναντίας πληροφορίας· διὸ παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ τῷ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐνδεχομένην, ὡς εἶπε, χρῆσιν τοῦ ἐν τῷ 18 ἄρθρῳ ποσοῦ. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι ἡ δαπάνη τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν πρόκειται νὰ ἐκταθῇ καὶ ὑπὲρ τῶν σχολείων, καὶ εἶναι ὡρισμένη διὰ τὰ γυμνάσια οὐ μόνον πρὸς ἐνδεχομένην, ὡς ἀνέφερε συμπλήρωσιν τοῦ μισθοῦ τῶν καθηγητῶν ἐμπορικῶν μαθημάτων, ἀλλὰ καὶ διότι δύναται νὰ γίνῃ, ἂν ἀπαιτηθῇ, προσθήκη καὶ ἄλλων μαθημάτων τοιούτων.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸν περὶ τοῦ 18 ἄρθρου τοῦ κεφαλαίου πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ, τοῦ νὰ δύναται δηλονότι διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου νὰ συμπληρώσῃ, ἂν παρουσιασθῇ ἀνάγκη, τὴν μισθοδοσίαν τῶν καθηγητῶν τῶν ἐμπορικῶν μαθημάτων, ἢ καὶ νὰ προσθέσῃ καὶ νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν διὰ προσθήκης ἄλλων καθηγητῶν.

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον παρετήρησεν ὁ ἕτερος τῶν Βουλευτῶν Μεσολογγίου, ὅτι ὁ Κ. ὑπουργὸς διὰ τῆς ἐκθέσεως αὐτοῦ ἀναφέρει ὅτι ζητεῖ τὴν δαπάνην 19.920 δραχμῶν πρὸς σύστασιν ἑνὸς ἔτι γυμνασίου ὅπου ἤθελε θεωρηθῇ ἀναγκαιότερον. Ἀλλὰ τίς ἄλλος νομὸς δύναται νὰ ἔχῃ πλειοτέραν ἀνάγκην γυμνασίου ἀπὸ τὸν νομὸν Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, καὶ ἡ ἐπαινετὴ πρόθεσις τοῦ ὑπουργοῦ ποῦ δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καταλληλότερον ἢ εἰς τὴν ἱστορικὴν πόλιν τοῦ Μεσολογγίου; Εἰς αὐτὴν περιλείονται αἱ λαμπρότεραι ἀναμνήσεις τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, εἰς αὐτὴν συρρέουσι καθ' ἑκάστην πλῆθος τῶν ἐξ Ἠπείρου καὶ τοῦ Ἰονίου Κράτους ἀδελφῶν μας, αὐτὴ εἶναι τὸ κέντρον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ διαδώσῃ εἰς πολλὰ μέρη τῆς Στερεᾶς τὰ εὐεργετήματα τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ ὅμως ἡ ἔνδοξος αὐτὴ πόλις μένει μέχρι τοῦ νῦν ἄνευ ἑνὸς γυμνασίου, ἐν ᾧ ὑπὲρ πᾶν ἴσως ἄλλο μέρος εἶναι δίκαιον καὶ ἀνάγκη νὰ ὑπάρχῃ ἓν

αὐτῇ ἐν γυμνάσιον. Διὰ τοὺς λόγους μάλιστα τούτους κατ' ἔτος εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ γίνεται αἴτησις ὑπὲρ τῆς συστάσεως γυμνασίου ἐν Μεσολογγίῳ, καὶ πάντοτε οἱ ὑπουργοὶ συνεμερίσθησαν τὴν ἰδέαν ταύτην. Διὸ παρακαλεῖ τὸν νῦν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸν νὰ συστήσῃ ἐν Μεσολογγίῳ τὸ γυμνάσιον, ὑπὲρ οὗ ζητεῖ ἤδη πίστωσιν.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι, ὅτε ἀπερασίσθη ἡ ἵδρυσις τεσσάρων παρ' ἡμῖν γυμνασίων, ἡ Βασιλικὴ σύστασις ῥητῶς ὥρισε νὰ συσταθῇ ἓν τοιοῦτον καὶ εἰς τὴν πόλιν Μεσολογγίου· διὸ εἶναι σύμφωνος μὲ τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Κ. Γουλιμῆ, χωρὶς ὅμως νὰ θεωρηθῇ ὁριστικῶς ὑπόχρεως κατὰ τοῦτο.

Ἐπὶ τούτοις, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 12, ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, καὶ 21 δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, παρατηρηθέντος ἐπὶ τοῦ 18 ἄρθρου ὅτι γίνεται δεκτὸν μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ δοθεισῶν ἐξηγήσεων τοῦ ὑπουργοῦ. Ἔχουσι δὲ τὰ ἄρθρα οὕτω·

«12. Προσωπικὸν γυμνασίων	198,240
13. Ἔξοδα	13,935
14. Προσωπικὸν ἑλλην. σχολείων	278,860
15. Ἔξοδα	12,220
16. Πρωτεχνολογικὸν σχολεῖον	6,400
17. Ἔξοδα	2,700
18. Ἐμπορικὰ σχολεῖα	4,200
19. Ἔξοδα	2,120
20. Γυμναστικὴ	1,560
21. Ἔξοδα	940. »

Ἐγένετο δὲ καὶ τὸ ὅλον τοῦ κεφαλαίου, ἀναβαῖνον εἰς 768, 465 δραχμάς, δεκτὸν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 86, μὲ τὴν παρατήρησιν ὅτι αἱ ἀνωτέρω ἐξηγήσεις τῶν πρακτικῶν θέλουσι σχολιάσει τὴν χρῆσιν καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ 18 ἄρθρου.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Δ'. κεφαλαίου, ἐξέθηκέ τις, ὅτι πρὸ τριῶν ἤδη ἐτῶν δίδεται εἰς τὴν φιλεκπαιδευτικὴν ἑταιρίαν συνδρομὴ δεκακισχιλίων δραχμῶν· καὶ τοι δὲ μὴ καταχωριζομένη ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, δίδεται αὕτη τακτικῶς δι' ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων, ἐφ' ᾧ ὑπεσχέθη ὁ Κ. ὑπουργὸς νὰ δώσῃ τὴν συνδρομὴν ταύτην καὶ ἤδη. Τὸν παρακαλεῖ ὅμως νὰ σημειωθῇ τὸ ποσὸν ἐντὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ, καθ' ὅσον οὐ μόνον καθιερώθη, ἀλλὰ καὶ εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ

συνδρομὴ αὕτη τῆς Κυβερνήσεως διὰ τῶν ἑξῆς λόγων. Ὁ Κ. ὑπουργὸς λαβὼν τὴν δέουσαν πρόνοιαν, κατώρθωσε ν' ἀποσταλῶσιν εἰς τὴν ἑταιρίαν ὑπότροφοι νέαι ἐκ μέρους τῶν δήμων. Τὸ μέτρον δὲ τοῦτο εἶναι ὠφελιμώτατον καὶ ἐπαινετόν, καθ' ὅσον δι' αὐτοῦ μᾶλιστα θέλει ἐπεκταθῆ ἡ παιδεία εἰς τὸ ἡμέτερον γυναικεῖον φύλον. Μέχρι τοῦδε ἐφοίτων εἰς τὴν φιλεκπαιδευτικὴν ἑταιρίαν εὐποροι νέαι, αἵτινες περαίνουσαι τὰς σπουδάς των, δὲν εἶχον ἀνάγκην νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας, πολὺ δὲ μᾶλλον εἰς τοὺς δήμους, ἵνα χρησιμεύσωσι διδασκάλισσαι· ἡ ἐκπαίδευσις ἐπομένως τοῦ γυναικείου φύλου δὲν ἠδύνατο νὰ γενικευθῇ παρ' ἡμῖν καὶ νὰ λάβῃ ἀνάλογον πρόοδον ἐν πάσῃ ἐπαρχίᾳ. Ἀλλ' ἡ ἀποστολὴ ὑποτρόφων ἐκ μέρους τῶν δήμων θεραπεύει τοῦ λοιποῦ τὴν ἀνάγκην ταύτην, καθ' ὅσον ἀποστέλλονται αὗται εἰς τὴν ἑταιρίαν ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ χρησιμεύσωσιν, ἐπανελθοῦσαι, διδασκάλισσαι εἰς τοὺς ἐκπαιδεύσαντας αὐτὰς δήμους. Ἀλλ' ἐνῷ διὰ τὰς ἰδιωτικὰς μαθητρίας λαμβάνει ἡ φιλεκπαιδευτικὴ ἑταιρία **80** δραχμὰς κατὰ μῆνα, διὰ τὰς ὑποτρόφους τῆς Κυβερνήσεως, **24** οὔσας τὸν ἀριθμόν, λαμβάνει 50 μόνον, διὰ δὲ τὰς ὑποτρόφους τῶν δήμων, εἰς 36 ἀναβαινούσας, συγκατετέθη νὰ λαμβάνῃ ἐπίσης δραχμὰς 50. Διὰ τὰς 60 λοιπὸν ταύτας ὑποτρόφους, διατηρουμένας πρὸς 30 δραχμὰς ἕκαστον, ὑπομένει ζημίαν **1800** δραχμῶν κατὰ μῆνα. Εἶναι δίκαιον ἐπομένως ἡ Κυβέρνησις ἡ συντελέσασα εἰς τὴν παραδοχὴν τῶν ὑποτρόφων τῶν δήμων, νὰ σπεύσῃ ἄλλως πως εἰς ἀνακούφισιν τῆς ἑταιρίας, καὶ παρακαλεῖ διὰ τοῦτο τὸν ὑπουργὸν νὰ δεχθῇ τὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ δι' εἰδικοῦ ἄρθρου προσθήκην **10,000** δραχμῶν, χαρίζων οὕτω εἰς τὴν ἑταιρίαν ὅ,τι καθιερώθη ἤδη ὑπὲρ αὐτῆς.

Ἑτέρου δὲ τινος ἐρωτήσαντος διὰ τί αἱ τῶν δήμων ὑπότροφοι ἀποκλείονται τῆς σπουδῆς τῆς γαλλικῆς γλώσσης· λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν ὁ ὑπουργός, ὅτι δέχεται τὴν ὑπὲρ τῆς φιλεκπαιδευτικῆς ἑταιρίας πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων, καθ' ὅσον οἱ λόγοι, ἐφ' ὧν ἐστηρίζετο αὐτὴν εἶσιν ἀληθεῖς, καὶ ἐπομένως θέλει φέρει νομοσχέδιον περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως **10,000** δραχμῶν ὑπὲρ τῆς ἑταιρίας. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν γενομένην αὐτῷ ἐρώτησιν περὶ σπουδῆς τῆς γαλλικῆς γλώσσης, δὲν πιστεύει νὰ εἶναι ἀκριβὴς ἡ πληροφορία ὅτι αἱ τῶν δήμων ὑπότροφοι δὲν δύνανται νὰ παραδεχθῶσιν αὐτήν. Καὶ εἶναι μὲν πιθανὸν νὰ διδάσκωνται αὗται κατ' ἐξαίρεσιν τὰ μαθήματα τὰ ἀναγκαῖα πρὸς δημοδιδασκαλίαν, ἀλλ' ἂν οἱαδήποτε ἐξ αὐτῶν θέλῃ νὰ διδαχθῇ γαλλικά, δὲν δύναται νὰ ἐμποδισθῇ, ἂν καὶ ὁ κανονισμὸς δὲν ἔχει ὑποχρεωτικὸν τὸ μάθημα τοῦτο.

Ἀντεῖπεν ὁ τὴν ἐρώτησιν ἀπευθύνας, ὅτι δὲν παραδέχεται ποσῶς ὅτι αἱ ὑπότροφοι τῶν δήμων δὲν πρέπει νὰ σπουδάζωσι γαλλικά, διότι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ περιορίζωνται ὅλα τὰ καλὰ τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὴν πρωτεύουσαν, αἱ δ' ἐπαρχίαι νὰ μένωσιν ἀπόκληροι τούτων. Εὔχεται δὲ ν' ἀληθεύῃ ὅτι ἐκ τῶν ὑποτρόφων τῶν δήμων αἱ θέλουσαι δύνανται νὰ σπουδάζωσι γαλλικά, ἀλλ' ὡς πληροφορεῖται ἀπό τινας ἐξ αὐτῶν, δὲν γίνεται τοῦτο, καὶ παρακαλεῖ τὸν Κ. ὑπουργὸν νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῆς ἑταιρίας, ὥστε καὶ αἱ τῶν δήμων ὑπότροφοι ν' ἀρχίσωσι τὴν σπουδὴν τῆς γαλλικῆς κατὰ τὸ νέον σχολαστικὸν ἔτος.

Ἐπέφερεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι εἶναι σύμφωνος εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ προαγορεύσαντος διότι, οὔτε προφορικῶς οὔτε ἐγγράφως ἀπηγορεύθη ἡ παράδοσις τῶν γαλλικῶν μαθημάτων εἰς τὰς ἐκ τῶν δήμων στελλομένας νέας, καθ' ὅσον καὶ αὐτὸς ἔχει τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ εἶναι ὁμοιόμορφος ἡ ἐκπαίδευσις καθ' ὅλον τὸ Κράτος.

Ἀκολούθως ἐνέστη τις εἰπών, ὅτι ἐπειδὴ ἄνευ Β. διατάγματος δὲν γίνεται αὔξησις τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἡ προταθεῖσα ὑπὲρ τῆς ἑταιρίας συνδρομὴ δὲν δύναται νὰ τεθῇ ἐν αὐτῷ.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι πρὸ πολλοῦ ἤδη εἶναι καθιερωμένη ἡ ἀρχὴ τῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ παραδοχῆς τοιούτων κονδυλίων· καὶ ὅτι αὐτὸς ἐπρότεινεν ἄλλοτε τὴν αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας τοῦ γραμματέως τοῦ πανεπιστημίου καὶ ἐσκέπτετο ἐν τῷ προϋπολογισμῷ· προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ὅταν ὁ ὑπουργὸς θέλῃ νὰ φέρῃ αὔξησιν, δὲν δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο ἄνευ Β. Διατάγματος· ἀλλ ὅταν ἡ μὲν πολὶ προτείνῃ, ὁ δ' ὑπουργὸς παραδέχεται, δὲν ὑπάρχει τότε λόγος κωλύματος.

Ἐπὶ τούτοις, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Δ'. Κεφαλαίου, ὡς καὶ τὴν προσθήκην 3 ἄρθρου ὑπὲρ τῆς ἑταιρίας, ἔχουσι δ' οὕτω·

ΚΕΦΑΛ. Δ'. *Δημοτικὴ ἐκπαίδευσις.*

"1. Προσωπικὸν διδασκαλείου καὶ δημοτ. σχολείων	**138,520**

2. Ἔξοδα 8,800
3. Συνδρομὴ εἰς τὴν φιλεκπαιδευτικὴν ἑταιρίαν 10,000.„

Ἐγίνετο δὲ καὶ τὸ σύνολον τοῦ Κεφαλαίου, ἀναβαῖνον εἰς 157,320, δεκτῶν δι' ψήφων 84 κατὰ 1, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

α Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ Κεφάλ. Δ'. τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, τοῦ 1859, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Γ. Γιολδάσης	Ν
Δημήτριος Ὀρεινός		Ν. Γρανίτσας	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Γ. Βελῆς	Ν
Π. Καμπάνης	Ν	Γ. Σιρπᾶνος	Ν
Γ. Καΐρης	Ν	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Λύσανδρος Βιλαέτης	
Δημήτριος Τσόκρης		Ἀνδρέας Αὐγερινὸς	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Σόλων Κρεοτενίτης	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν
Γεώργιος Σκοῦρος		Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Ν. Βαρβαρῆγος	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Α. Δεκιγάλας	Ν
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Ἰω. Δοριντσιάδης	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Σωτ. Στράτος	Ν	Δεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Δημήτριος Νάκος		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ἠλίας Παπαϊωάννου	Ν
Θεόδωρος Γρίβας	Ν	Γεώργιος Περωτής	
Νικόλαος Τσέλιος		Ἰωάννης Ζάρκος	
Π. Ταναρίας	Ν	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Α. Κοντόσταυλος	Ν
Θ. Τσαννετάκης		Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν
Α. Παπαθανασίου		Κωνστ. Πλαπούτας	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Ἀνδρέας Σοφιανός	Ν
Ἀνδρέας Ζέρβας		Ἐμ. Ἀντίπας	Ν

Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Στ. Καπετανάκης	
Εὐθ. Κανελόπουλος	Ν	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Γ. Παναγιωτόπουλος	Ο	Χ. Χριστόπουλος	Ν
Εὐ. Οἰκονομόπουλος		Π. Κανελόπουλος	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Νικόλαος Μοσχοῦλας	Ν
Νικόλαος Ματθαίου	Ν	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	
Ν. Χ. Παναγιώτου		Ν. Πανουριᾶς	
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Ἰω. Βαλασόπουλος		Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν
Ν. Λεώπουλος	Ν	Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Γ. Π. Γιατράκος		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Λουκᾶς Στεφάνου		Π. Πατρινός	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν
Ἰω Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Χ Ἀναργύρου	Ν
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης		Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν
Γ. Ν. Ῥαβελιώτης		Ἠλίας Καράπαυλος	Ν
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Γεώργιος Μπάστας	Ν
Ἀναγνώστης Λεδόπουλος	Ν	Ἰω. Σκαβίντσος	
Α. Μαυροειδής	Ν	Γ. Νικολάου	
Α. Τσάκας	Ν	Μιχαὴλ Σολωμός	Ν
Γ. Κεφάλας	Ν	Κωνστ. Πλατύς	
Κ. Κουρκουμέλης	Ν	Γεώργιος Ναύτης	
Γ. Γουλιμής	Ν	Ἀν. Ρενουάρδος	Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης		Παναγιώτης Ψάθας	
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἀντ. Ἀρμάος	Ν
Ἰω. Προβελέγιος	Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Ἰω. Γαταράκης	Ν	Κυριάκος Πονηρόπουλος	Ν
Σ. Βαρότσης		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Χ. Σουμαρῖπας		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	Ν
Δ. Δημητρακόπουλος		Δημήτριος Στάϊκος	
Μ. Μιχαλόπουλος	Ν	Βασίλειος Κριεζῆς	Ν
Α. Παπαδημητριάδης		Κυριάκος Δουζίνας	Ν
Ν. Καναβός		Δημήτριος Βουδούρης	Ν
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	
Γεώργιος Ἰατρός	Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης		Πέτρος Χ. Πέτρου	
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν
Νικόλαος Πιεράκος	Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	Ν
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Σ. Σκουμπουρδῆς	Ν

Αὐγερινὸς Ἀδέρωφ	Α. Μάντσαρης . . . . . N
Νικόλαος Β. Βουδούρης . N	

Ἀναγνωσθέντα δὲ καὶ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Ε'. Κεφαλαίου, ἐγένοντο δεκτὰ δ' εἰδικῆς ἀναστάσεως, διορθωθείσης τῆς ἐπιγραφῆς αὐτῶν, ἔχουσι δ' ὡς ἑξῆς·

ΚΕΦΑΛ'. Ε'. Ὑπότροφοι.

"1. Μισθοί 52,560

2. Ἔξοδα . . . . . 1,700.„

Γενομένης δὲ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Κεφαλαίου τούτου, ἀναβαίνοντος εἰς 54,260 δραχμὰς, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Γ'. Κεφαλαίου μὴ διαιρουμένου εἰς ἄρθρα, εἰδικῆς ψηφοφορίας κατ' ὄνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Λορεντσιάδην καὶ Α. Δεκιγαλαν, συνήχθη, καθ' ἓν προσαρτώμενον ἐνταῦθα πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέξθη τὸν πιστωτὸν ἑκατέρου τῶν Κεφαλαίων διὰ ψήφων 86. Ἔχει δὲ τὸ Γ'. Κεφάλαιον ὡς ἑπεται·

"ΚΕΦΑΛ. Γ'. Ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων 1,982:87.„

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ κεφάλαιον 6 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου τοῦ ἔτους **1859**, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Δόντος . . . . N	Σωτήριος Στράτος . . . . N
Δημήτριος Ὀρεινός	Δημήτριος Νάϊος . . . .
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . . N	Φίλων Φίλωνος . . . . . N
Π. Καμπάνης . . . . . N	Θεόδωρος Γρίβας . . . . N
Γ. Καΐρης . . . . . N	Νικόλαος Τσέλιος . . . .
Ἀντ. Καμπάνης . . . . N	Π. Ταντσρίς . . . . . N
Δημήτριος Τσόκρης . . .	Δ. Π. Πετροπουλάκης . . N
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . . N	Θ. Τσαννετάκης . . . .
Νικόλαος Ἰατρός . . . . N	Γεώργιος Κονδύλης . . . N
Γεώργιος Σκοῦφος	Α. Παπαθανασίου . . . .
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . . N	Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . N
Σταῦρος Βλάχος . . . . N	Σταμάτιος Μήτσας . . . N
Ἠλίας Καραγιάννης	Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . N

Γ. Γιολδάσης . . . . . N	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . N
Ν. Γρηγίτσας . . . . . N	Ἰω. Ταμπακόπουλος . . N
Γ. Βελῆς . . . . . N	Μιχαὴλ Σκαλιστήρης . . .
Γ. Σιρπάνος . . . . . N	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . .
Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . N	Β. Π. Δημητρακόπουλος . N
Ἀϋσανδρος Βιλαέτης . . .	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . N
Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . . N	Α. Μαυροειδὴς . . . . . N
Σόλων Κρεστενίτης . . . N	Α. Τσάκας . . . . . N
Δημήτριος Ἀθανασίου . . N	Γ. Κεφάλας . . . . N
Γεώργιος Διαμάντης . . . N	Κωνστ. Κουκουμέλης . . N
Ν. Βαρβαρῆγος . . . . . N	Γ. Γουλιμὴς . . . . . N
Α. Δεκιγάλας . . . . . N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος . N
Ἰω. Δορεντσιάδης . . . . N	Παναγιώτης Παπατσώνης . .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . N	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . N
Ἀεων. Ν. Πετμεζᾶς . . . N	Ἰωάν. Προβιλέγιος . . . . N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . N	Ἰωάννης Τσαπράκης . . . N
Ἴλιας Παππαδαῖος . . . N	Σ. Βαρότσης . . . . .
Γεώργιος Περωτὴς	Χ. Σουμαρίπας . . . . .
Ἰωάννης Ζάρκος	Π. Δημητρακόπουλος . . .
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .	Μ. Μιχαλόπουλος . . . . N
Α. Κοντόσταυλος . . . . N	Α. Παπαδημητριάδης . . .
Βελισάριος Νικολαΐδης . . N	Ν. Κανακὸς . . . . .
Ἰωάννης Μπαλάρας . . . N	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N
Κωνστ. Πλαπούτας . . .	Γεώργιος Ἰατρός . . . . N
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . .
Πέτρος Δελιγιάννης	Λουκᾶς Καλογερόπουλος . . N
Ἀνδρέας Σορμανὸς . . . N	Νικόλαος Πετράκος . . . N
Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N	Γρηγόριος Πατριαρχέας . .
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Στ. Καπετανάκης . . . .
Εὐθ. Κανελόπουλος . . . N	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .
Γ. Παναγοπριφτόπουλος . . N	Χ. Χριστόπουλος . . . . N
Εὐθ. Οἰκονομόπουλος . . .	Π. Κανελόπουλος . . . .
Ἐμμανουὴλ Τσουκαλᾶς . . .	Νικόλαος Μοσχόπουλος . . N
Νικόλαος Ματθαίου . . . N	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . .
Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν. Πανουργιᾶς . . . . .
Σ. Κοπανέσας . . . . N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N
Ἰω. Βαλασόπουλος	Κωνστ. Βλάχος . . . . N
Ν. Λεώπουλος	Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . . .
Γ. Γεατράκος . . . . . N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .
Λουκᾶς Στεφάνου	Π. Πατρινὸς . . . . .

συμπλήρωσις εἰς τὴν μισθολογίαν αὐτῶν δραχ. 16,560 ὑπολογισθεῖσαν διὰ μόνον 9 μῆνας τοῦ 1858.

Προσθήκην δραχ. 2,059 ἐπίσης ἐνήργησα εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Κεφαλ. 15 διὰ τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸν οἰκονομικὸν Κλάδον τεταρτημόριον τῆς ἀναγκαιούσης δαπάνης διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ καταστήματος τοῦ εἰς Σύρον σταθμεύοντος ἀποσπάσματος τῶν πυροσβεστῶν.

Ἡ αὐτὴ προσθήκη τῶν δραχ. 120 ἡ ἐγκριθεῖσα διὰ τὸ 1857 ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κεφαλ. 17 πρὸς συμπλήρωσιν τῆς μισθοδοσίας τοῦ Ταγματάρχου Διευθυντοῦ τοῦ Νομισματοκοπείου ἐτηρεώθη καὶ ἤδη εἰς τὴν ἀναπληρωματικὴν πίστωσιν τοῦ 1858.

Ὁμοίως θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ προστεθῶσιν εἰς τοὺς μισθοὺς τοῦ ἐκτάκτου βοηθητικοῦ προσωπικοῦ ἄρθρου 2. δραχ. 1,000 καθόσον διὰ τὴν τύπωσιν συνήθων διετρίβων ἀπολογισμῶν καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1858 τὸ ἐνυπάρχον προσωπικὸν δὲν ἐπήρκεσε καὶ ἡ διεύθυνσις αὐτοῦ εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ προσλάβῃ καὶ ἄλλους.

Σύμφωνα μὲ τὴν ἐγκριθεῖσαν παρὰ τῶν Βουλῶν μετάθεσιν τῶν 40 προσθέτων δασοφυλάκων εἰς τὴν τακτικὴν δύναμιν τῆς ἰασοφυλακῆς ἀπαιτεῖται συμπλήρωσις δραχ. 9 900. Ἐκτὸς τοῦ ποσοῦ τούτου εὐεώρησα ἀναγκαίαν τὴν προσθήκην δραχ. 1200 διὰ τὴν δεκάδραγμον μηνιαίαν ἀμοιβὴν τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰ δασεῖα τοῦ κράτους δέκα δασοφυλάκων, οἵτινες ἐκπληροῦντες χρέη γραφέων, ἀνακουφίζουν τοὺς δασάρχας εἰς τὴν γραφικὴν αὐτῶν ὑπηρεσίαν. Τὸ ὅλον τῶν δύο τούτων προσθηκῶν ἀναβαίνει εἰς δραχ. 11,100 καὶ καταλογισθῇ εἰς τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ Κεφαλ. 19.

Ἀντικειμένου ἰδιαιτέρας μερίμνης ἀπεκαστάστη ἡ τακτοποίησις τοῦ δασονομικοῦ κλάδου, διότι ἀπεδείχθη ὅτι δι' ἔλλειψιν τῶν ἀπαιτουμένων μέτρων καὶ τῆς δυνατοῦς ἐπιτηρήσεως τῶν δασῶν καὶ παρὰ τῶν ὑλοτόμων ἐγένοντο κατὰ καιροὺς φθοραὶ ὄχι ἀσήμαντοι καὶ ὅλοι μου λόγοι ἔδωσι ἐξηρανίσθησαν. Τὸ μέχρι τοῦδε ἄμορφον τῆς ὑπηρεσίας ταύτης εἶναι ἀνάγκη νὰ διαδεχθῇ νέος διοργανισμὸς τῆς δασονομικῆς ὑπηρεσίας. Τὸν διοργανισμὸν τοῦτον πρωΐων μικρῶν σκέψεων προτίθεμαι νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐγκρισιν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος· ἀλλ' ἡ ἐφαρμογὴ νέου διοργανισμοῦ δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἐπιτυχῶς, εἰμὴ ἀπὸ κατάλληλον προσωπικὸν ἀνθρώπων διδαχθέντων τὴν

οἰκονομίαν τῶν Δασῶν καὶ ὄχι περιοριζόντων τὰς ἐνεργείας των εἰς τὴν ἁπλῆν διαχείρισιν τῶν εἰσπράξεων αὐτῶν. Ἀλλὰ τοιοῦτον προσωπικὸν ἀτυχῶς δὲν ὑπάρχει.

Διὰ νὰ ἀναπληρωθῇ ἡ ἔλλειψις αὐτὴ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς τὴν Εὐρώπην νέοι τελειοδίδακτοι τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων μετὰ προηγουμένων συναγωνισμῶν διὰ νὰ ἐκμάθωσι τὸ ἐπιστημονικὸν μέρος τοῦ Κλάδου τούτου καὶ οὕτω νὰ ἀποκατασταθῶσιν ὑπάλληλοι ἱκανοὶ καὶ ὠφέλιμοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ διὰ τὰς γνώσεις των καὶ διότι θέλουν δυνηθῇ νὰ μεταδώσουν αὐτὰς καὶ εἰς ἄλλους, ὥστε ἡ Κυβέρνησις νὰ λαμβάνῃ ἐξ αὐτῶν τοὺς μέλλοντας δι' ὀνομικοὺς ὑπαλλήλους της.

Οἱ λόγοι οὗ οἱ μ' ἔπεισαν νὰ προσθέσω εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Κεφαλ. 19 δραχ. 5400, ποσὸν, τὸ ὁποῖον ὑπελόγισα ὡς ἱκανὸν πρὸς ἀποστολὴν καὶ διατροφὴν 4 ὑποτρόφων σπουδαστῶν τοῦ δασονομικοῦ κλάδου δι' ὅλον τὸ 1858

Κύριε ἔργον ἤθελεν εἶσθαι ἂν ἡ Κυβέρνησις εὑρεθῇ εἰς θέσιν νὰ ἐξακολουθῇ καὶ διὰ διάφορα εἴτε ἔτη τὴν ἀποστολὴν καὶ ἄλλων τοιούτων ὑποτρόφων, διότι ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν θέλει σχηματισθῇ προσωπικὸν, τοῦ ὁποίου ἡ ὑπηρεσία δὲν δύναται εἰμὴ νὰ περιέῃ πολιτιδεῖς ε ς τὸ δημόσιον ὠφελείας.

Τὸ αὐτὸ ἄρθρον ηὔξησα κατὰ δραχ. 600 δι' ἓν ἱκια τῶν καταστημάτων τοῦ Δασαρχείου Ἀττικῆς καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς τῶν δασῶν, ἀτοῦ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Ὑπουργείου δὲν ὑπάρχουν διαθέσιμα δωμάτια διὰ νὰ χρησιμεύσουν ὡς γραφεῖα αὐτῶν.

Ἀναπληρώσεως ἐξόδου ἀνάγκην παρουσιάζει καὶ ἡ διοίκησις τῶν κτημάτων. Ἡ ἔλλειψις αὕτη προῆλθεν ὄχι διότι τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἐγνώριζεν ἐπαρκῶς τὰς ἀναγκαιούσας διὰ τὴν καλλιέργειαν καὶ συντήρησιν αὐτῶν δαπάνας, ἀλλὰ διότι, ὅτε συνετάχθη ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1858, εἶχεν ἀποφασισθῇ ἡ γενικὴ ἐκποίησις αὐτῶν, ἥτις διὰ δημοσίους λόγους, ἀνεβλήθη πρὸς καιρόν. Ἐν τοῖς ὑπαίθροις Πεντασίδος, Κορινθίας καὶ διάφοροι παραδαμπελῶνες ἀπαιτοῦσι τακτικὴν καλλιέργειαν, διότι ἄλλως κινδυνεύουν νὰ καταστραφῶσιν. Ἐπίσης ἀναγκαία εἶναι καὶ ἡ φρούρησις αὐτῶν ἀπὸ ἐκτάκτους φύλακας. Ἐκτὸς δὲ τῆς καλλιεργείας ἀναπόφευκτον εἶναι καὶ ἡ ἐπισκευὴ διαφόρων δημοσίων κτιρίων, τὰ ὁποῖα κινδυνεύουν νὰ ἐρειπωθῶσιν ἂν δὲν ἐπενεχθῶσι τάχιον εἰς αὐτὰ αἱ ἀπαιτούμεναι ἐπισκευαί. Τοιαύτη εἶναι ἡ τοῦ ἐν Αἰγίνῃ καταστήματος τοῦ Κυβερνήτου,

χρησιμεύοντος ἤδη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δεκάτων, ἡ τοῦ ἐν Βελίᾳ παππᾶ δισσοφυλακείου καὶ τινων ἐθνικῶν Μύλων.

Διὰ νὰ ἐνεργηθοῦν ταῦτα πάντα ἀπαιτεῖται προσθήκη ἐξόδων.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου	2.	Ἔξοδα καλλιεργειας . . .	δρ. 16,000
» »	3.	Ὁδοιτορικα κτλ.	» 10,000
» »	5.	Ἐπισκευαὶ κτλ. . . .	» 10,000
		Τὸ ὅλον	δρ. 36,000.

Διὰ τὰς ἐπισκευὰς ταύτας δὲν συνετάχθησαν σχέδια καὶ προϋπολογισμοί, καθ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ ἀνεγέρσεως κτιρίων, ἀλλ' ἁπλῶς περὶ προσωρινῶν ἐπισκευῶν ἀναγκαίων μεχρισοῦ ἐκποιηθῶσι τὰ φθαρτὰ κτήματα.

Τελευταία προσθήκη παρουσιάζεται ἡ εἰς τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ κεφαλ. 24 σημειουμένη διὰ δικηγορικὰ ἐκ δρ. 10,000 Αὕτη δὲ θέλει χρησιμεύσει πρὸς ἀποπληρωμὴν τῶν δικαιωμάτων τῶν πρώην δικηγόρων τοῦ δημοσίου, πληρωθέντων αὐτῶν καθισον ἀπεπεράτωσαν τὰς δίκας τοῦ δημοσίου, μὲ τὰς ὁποίας ἦσαν ἐπιφορτισμένοι.

Ἐπὶ τέλους ἐνόμισα λυσιτελὲς ὅπως μεταχειρισθῶ τὸ περίσσευμα τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ κεφαλ. 7 μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐνοικίου τοῦ καταστήματος, εἰς γραφικὰ ἔξοδα καὶ ὑλικὸν τοῦ Ἐλεγκτ. Συνεδρίου, καθίσον ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ ἀπαιτεῖ τὴν προσθήκην ταύτην.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω πείθεσθε, Κύριοι, περὶ τῆς κατεπειγούσης ἀνάγκης τῆς περὶ ἧς πρόκειται ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως, ὑπὲρ τῆς ὁποίας παρακαλῶ νὰ παρέξητε τὴν ἐπιψήφισίν σας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως δραχ. 252,086: 67|00 ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1858, θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Πρετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 7 Ἀπριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν,

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἀναπληρωματικὴ πίστωσις δραχμῶν διακοσίων πεντήκοντα δύω χιλιάδων ὀγδοήκοντα μιᾶς καὶ λεπτῶν ἑξήκοντα ἑπτὰ ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1858 καταλογιζομένων·

Εἰς ἀποζημιώσεις Βουλῶν	δραχ.	130,000
Εἰς γενικὴν ὑπηρεσίαν	»	39,242:67
Εἰς ἔξοδα διοικήσεως	»	72.839
Εἰς διαφόρους πληρωμάς	»	10,000
Τὸ ὅλον	»	252 081:67

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναπληρωματικὴ πίστωσις θέλει καταλογισθῆ εἰς τὰ διάφορα Κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1858 κατὰ τὸν ὧδε προσηρτημένον πίνακα.

Ἄρθρ. 3. Τὰ ἔξοδα δι' ἃ χορηγεῖται ἡ ἀνωτέρω ἀναπληρωματικὴ πίστωσις θέλουν πληρωθῆ ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1858.

Ἄρθρ. 4. Ἡ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1858 ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ Κεφ. 7 χορηγηθεῖσα πίστωσις θέλει χρησιμεύσει ὁλοσχερῶς διὰ τὰ ἔξοδα ὑπηρεσίας καὶ ὑλικὸν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ προσδιορισθέντος ποσοῦ δι' ἐνοίκιον τοῦ καταστήματος αὐτοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἀναπληρωματ. πιστώσεις ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ εἴδους τοῦ πρὸ λογισμοῦ τῆς χρήσεως 1858 τοῦ ὑπουργ. τῶν οἰκονομικῶν.

ΠΙΝΑΞ

Κεφ.	Ἀρθρ.	Προσδιορισμὸς ἐξόδων καὶ ὑπηρεσιῶν.	Ποσὸν κατ' ἄρθρον	Ποσὸν κατὰ κεφάλαιον
5	1	Ἀποζημίωσις Βουλῶν . . .	100000	
	2	Βουλή	30000	130000
		Γερουσία		
6	3	Κεντρικὴ ὑπηρεσία . . .	6000	6000
		Ὑλικὸν καὶ ἔξοδα γραφείου τοῦ ὑπουργ.		
8	1	Ταμεῖα	500	500
		Πρωτοκόλλου Κεντρικοῦ Ταμείου . .		
10	»	Ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων . .		32712 67
15	1	Μισθοί	16560	
	2	Ἔξοδα ὑπηρεσίας . . .	2039	18612
17	1	Νομισματοκοπείον . . .	120	120
		Μισθοί		
18	1	Τοπογραφεῖον	1000	1000
		Ὁμοίως		
19	1	Δάση	11100	17100
	2	Ὁμοίως	6000	
		Ἔξοδα ὑπηρεσίας		
22	2	Κτήματα	16000	36000
	3	Ὁμ. κτλ.	1000	
	5	Ὁμ. ὁδοποιικὰ κτλ. . . .	10000	
24	2	Ἀποζημιώσεις	10000	10000
		Διαφορικὰ		
		Τὸ ὅλον δρ.		252081 67

Ἀνακεφαλαίωσις.

Μέρη	Ὑπηρεσία.	Ποσὸν πιστώσεως
III	Ἀποζημιώσεις	130000
IV	Γενικὴ ὑπηρεσία	39242 67
V	Ἔξοδα δικαιώσεως	72839
VI	Διάφοροι πληρωμαί	10000
	Τὸ ὅλον δρ. .	252081 67

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 7 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

Κατέθηκε δὲ μετὰ τοῦτο τὰ ἐγγραφα τὰ ἀφορῶντα τὴν γενομένην περὶ τῶν κρητικῶν γραμματίων ἐπερώτησιν.

Ἀνεκοίνωσεν ὁ πρόεδρος, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς κατέθηκεν εἰς τὸ γραφεῖον τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ 1856 καὶ τὸν προσωρινὸν λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1857.

Προβάντος ἔπειτα τῆς Βουλῆς καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου, ἀνεγνώσθησαν τὰ ἄρθρα τοῦ 1 καὶ 2 τοῦ Κεφαλαίου τὰ ὁποῖα ἐψηφίσθησαν δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτω·

ΚΕΦΑΛ. 1. *Μισθοὶ ἐνεργείας.*

"1. Μισθὸς ἀξιωματικῶν 1,073,483:68
2. » τοῦ στρατοῦ . . . . . 991,068,»

ΚΕΦΑΛ. 2 *Τροφαί.*

"1. Ἄρτος 452.638:38
2. Νομὴ . . . . . 17,390. »

Ἐπίσης δ' ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον ἑκατέρου τῶν Κεφαλαίων, ἀναβαῖνον τὸ μὲν τοῦ 1 εἰς δρ. 2,064.551:68, τὸ δὲ τοῦ 2 εἰς 630.028:38, διὰ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Γ. Γιατράκον καὶ Ἰω. Λορεντζιάδην, παμψηφεὶ διὰ ψήφων 81, καθ' ἓν προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ κεφάλαιον 1 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Λύσανδρος Βιλαέτης . . . .
Δημήτριος Ὀρεινός . . .	Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . . N
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . . N	Σόλων Κρεστενίτης . . . N
Πέτρος Καμπάνης . . . . N	Δημήτριος Ἀθανασίου . . . N
Γ. Γ. Καΐρης . . . . . N	Γεώργιος Διαμάντης . . . N
Ἀντών. Καμπάνης . . . . N	Ν. Βαρβαρήγος . . . . . N
Δημήτριος Τσάκρης	Α. Δεκιγάλας . . . . . N
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . . N	Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . N
Νικόλαος Ἰατρός . . . . N	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . . N
Γεώργιος Σκοῦρος . . .	Α. Ν. Πετιμεζᾶς . . . . N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . . N	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Ἠλίας Παπαδαῖος . . . .
Σταῦρος Βλάχος . . . . N	Γεώργιος Περωτᾶς . . . .
Ἠλίας Καραγιάννης	Ἰωάννης Ζάρκος . . . . .
Σωτήριος Στρατὸς . . . . N	Ἀθαν. Δανηλόπουλος . . .
Δημήτριος Νάκος	Α. Κοντόσταυλος . . . . N
Φίλων Φίλωνος . . . . . N	Βελισ. Νικολαΐδης . . . N
Θεόδωρος Γρίβας . . . N	Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N
Νικόλαος Τσέλιος	Κωνστ. Πλαπούτας . . .
Π. Ταντσρίας . . . . . N	Αντ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . . N	Πέτρος Δελιγιάννης . . . .
Θ. Τσαννετάκης	Ἀνδρέας Σοφιανὸς . . . . N
Γεώργιος Κονδύλης . . .	Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N
Α. Παπαθανασίου . . .	Ἀνδρέας Νοταρᾶς . . . . .
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .	Εὐθ. Κανελόπουλος . . . N
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . N	Γ. Πανοπριφτόπουλος . . N
Σταμάτιος Μήτσας . . . N	Εὐθ. Οἰκονομόπουλος . . .
Ἀνδρέας Ζέρβας	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .
Γ. Ἰωλδάσης	Νικόλαος Ματθαίου . . . N
Ν. Γρανίτσας . . . . . N	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . .
Γ. Βελῆς . . . . . N	Σ. Κοπανίτσας . . . . . N
Γ. Σιρπάνος . . . . . N	Ἰω. Βαλασόπουλος . . . .
Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . N	Ν. Δεώπουλος . . . . .

Γ. Π. Γιατράκος . . . . N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N
Λουκᾶς Στεφάνου	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . N
Ἰω. Παπαλουκόπουλος . . N	Ἀνδρ. Χ. Λόντος . . . . .
Ἰω Ν. Ταμπακόπουλος . . N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . N
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης . .	Π. Πατρινὸς . . . . .
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . .	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N
Β. Π. Δημητρακόπουλος . . N	Ἀνδ. Χ. Ἀναργύρου . . . N
Ἀναγν. Δεδόπουλος . . . N	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . N
Α. Μαυρομιχάλης	Ἠλίας Καράπαυλος . . . N
Λ. Τσάκας . . . . . N	Γεώρ. Μπάστας . . . . N
Γ. Κεράλας . . . . . N	Ἰω. Σκαβέντσος . . . . .
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης N	Γ. Νικολάου . . . . . N
Γ. Γουλιμᾶς . . . . . N	Μιχαὴλ Σολωμὸς . . . . N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .	Κωνστ. Πλατύς . . . . .
Παναγ. Παπατσώνης . .	Γεώργ. Ναύτης . . . . .
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ἀντ. Ῥενουάρδος . . . N
Ἰωάννης Προβελέγγιος . . N	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N
Ἰωάννης Ταταράκης . . N	Παναγιώτης Ψάθης . . . .
Σ. Βαρότσης	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . N
Χ. Σουμαρίπας	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .
Δ. Δημητρακόπουλος . . .	Κυριάκος Πονηρόπουλος . N
Μ. Μιχαλόπουλος . . . N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης .
Α. Παπαδημητριάδης . . .	Γεώργ. Ι. Σταΐκος . . . N
Ν. Καναδὸς	Δημήτριος Σταΐκος . . . .
Ἰωάν. Εὐσταθίου . . . . N	Βασίλειος Κριεζῆς . . . N
Γεώργιος Ἰατρός . . . . N	Κυριάκος Δουζίνας . . . N
Γεώργιος Μαθεμαχωρίτης . .	Παντολέων Κουνταυριώτης . N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος . N	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Νικόλαος Πιερράκος . . . N	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς . . . N
Γρηγόριος Πατριαρχέας . N	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . .
Στ. Καπετανάκης	Καλάφατος Τσουκαλᾶς . . N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . N
Χ. Χριστόπουλος	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . N
Π. Κανελόπουλος	Αὐγερινὸς Ἀδέρωφ . . . N
Νικόλαος Μοσχούλης . . N	Νικόλαος Β. Βουδούρης . N
Ἀλ. Ῥαγκαβῆς	Α. Μάντσαρης . . . . . N
Ν. Πανούργιας	

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ 3 Κεφαλαίου μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης νὰ διαιρεθῇ τὸ Κεφάλαιον εἰς δύο τοῦ μὲν συγκειμένου ἀπὸ τὸν ἰματισμὸν

καὶ τὴν ἀποσκευήν, τοῦ δὲ ἀπὸ τὸν ὁπλισμόν· ἐπέτρεψεν ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, ὅτι πρὸς εὐκολίαν καὶ ἀποφυγὴν κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν συνεχῶν ὀνομαστικῶν κλήσεων ἐθεωρήθη καλὸν νὰ συγχωνευθῶσιν ἐν τῷ παρόντι προϋπολογισμῷ τὰ 22 αὐτοῦ Κεφάλαια εἰς 12 ἀλλ' ἐνεργῶν τοῦτο, ἐφρόντισε νὰ τηρήσῃ κατ' ἀκρίβειαν τὰ ὁμοφυῆ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Κεφαλαίων. Ἂν δέ τινα ἐξ αὐτῶν φαίνωνται κατά τι ἑτερογενῆ, τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ κατ' οὐδὲν τὴν οὐσίαν, διότι τὰ ἄρθρα περιλαμβάνουσιν ὑπηρεσίας ὁμοφυεῖς. Ἄλλως τε δὲν εἶναι τὰ κεφάλαια ταῦτα ἢ σύντομος περίληψις τῶν ἐν αὐτοῖς διαλαμβανομένων ὑπηρεσιῶν ὥστε δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν, ὡς εἶπε, τὴν ἐλαχίστην ἐπιρροήν. Μόλα ταῦτα ἂν ἔχῃ δυσκολίαν τινὰ νὰ παραδιχθῇ τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς φερομένην διαίρεσιν.

Ἐπὶ τούτοις, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν προτεινομένην εἰς δύω Κεφάλαια διαίρεσιν τοῦ 3 Κεφαλαίου.

Οὕτω δ' ἀναγνωσθέντα ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ ὁρισθέντος 3 κεφαλαίου μὲ τὴν ἐπιγραφὴν *ἱματισμὸς καὶ ἀποσκευή*. Ἔχουσι δ' ὡς ἑπεται·

ΚΕΦΑΛ. 3. *Ἱματισμὸς καὶ ἀποσκευή.*

"1. Ἱματισμὸς ἐπὶ τῆς καταθέσεως . . .	250,000	
2. „ ἐκτὸς τῆς καταθέσεως . . .	40,000	
3. Χορήγησις σκευῶν καθαριότητος	3,000	„

Ἐγίνετο δὲ δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον τοῦ Κεφαλαίου 3. ἀναβαῖνον εἰς 293,000 δραχμὰς, παμψηφεὶ διὰ ψήφων 81.

Ἀναγνωσθέντα εἶτα τὰ ἄρθρα 1. 2. 3. καὶ 4 τοῦ κεφαλαίου 3, μεταβληθέντος εἰς 4 μετὰ τὴν παραδεχθεῖσαν διαίρεσιν, ἐγένοντο δεκτὰ δι' ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτω·

ΚΕΦ. 4. *Ὁπλισμός.*

"Ἄρθρ. 1. Ἀντικατάστασις ὅπλων	60,000	
„ 2. Συντήρησις αὐτῶν	8,124	
„ 3. Πολεμοφ. καὶ ὑλικὸν πολέμου . . .	50,000	
„ 4. Τύμπανα καὶ σαλπιγκες . . .	4,084.	»

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ἐκ δρ. 122,208 ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἡλ. Παπαδαῖον καὶ Γ. Κονδύλην, συνήχθη κατὰ τὸ ὡς ἐπισυναρτωμένον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 72.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ κεφάλαιον 4 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος		Ἀνδρίας Αὐγερινός . . .	N
Δημήτριος Ὀθεινός		Σόλων Κρεστενίτης . . .	N
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . .	N	Δημήτριος Ἀθανασίου . .	N
Π. Καμπάνης	N	Γεώργιος Διαμάντης . . .	N
Γ. Ν. Καΐρης	N	Ν. Βαρβαρῆγος	N
Α. Καμπάνης	N	Α. Δεκιγάλας	
Δημήτριος Τσάκρης		Ἰω. Λορεντσιάδης . . .	N
Ἀνδρέας Δανιλόπουλος . . .		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης .	N
Νικόλαος Ἰατρὸς		Λεων. Ν. Πετριέδης . . .	N
Γεώργιος Σκοῦρος . .	N	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος .	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . .	N	Ἠλίας Παπαδαῖος . . .	N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Γεώργιος Περωτής	
Σταῦρος Βλάχος	N	Ἰωάννης Ζάρκος	
Ἠλίας Καραγιάννης . . .		Ἀθανάσιος Δανιλόπουλος .	
Σωτήριος Στρατὸς		Α. Κοντόσταυλος . . .	N
Δημήτριος Νάκος . . .		Βελισάριος Νικολαΐδης . .	N
Φίλων Φίλωνος . . .	N	Ἰωάννης Μπαλάφας	
Θεοδώρος Γρίβας	N	Κωνστ. Πλαπούτας	
Νικόλαος Τσέλιος		Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . .	
Π. Ταντσρίας	N	Πέτρος Δελιγιάννης . . .	
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . .	N	Ἀνδρέας Σορίνος . . .	N
Θ. Τσαννετάκης	N	Ἐμ. Ἀντίπας	N
Γεώργιος Κονδύλης . . .	N	Ἀνδρ. Νοταρᾶς	
Α. Παπαθανασίου . . .		Εὐθ. Κανελόπουλος . . .	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .		Γ. Πανοπριφτόπουλος . .	N
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . .	N	Κῶν. Οἰκονομόπουλος . . .	
Σταμάτιος Μήτσας . . .	N	Ἐμμ. Τσοῦχλος	
Ἀναγν. Ζέρβας	N	Νικόλαος Ματθαίου . . .	N
Γ. Γιολδάσης	N	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Ν. Γρανίτσας		Σ. Κόκκινίτσας	N
Γ. Βελλῆς	N	Ἰω. Βλαδόπουλος	
Γ. Σιρπάνος	N	Ν. Λεώπουλος	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . .	N	Γ. Γιατράκος	N
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης . . .		Λουκᾶς Στεφάνου	

Ἰωάννης Παπαλρυκόπουλος	N	Κωνσταντῖνος Βλάμης	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	N	Α. Χ. Δόντος	
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Π. Πατρινὸς	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἀναγνώστης Δεβόπουλος	N	Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	N
Ἀ. Μαυρειδῆς	N	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	N
Ἀναγν. Τσάκας	N	Ἠλίας Καράπουλος	N
Γ. Κεφάλας	N	Γεώργιος Μπάστας	N
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	N	Ἰω. Σκαβέντσος	
Γ. Γουλιμῆς	N	Γ. Νικολάου	N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος		Μιχαὴλ Σολωμὸς	N
Παναγ. Παπατσώνης		Κωνστ. Πλατὺς	
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Γεώρ. Ναύτης	
Ἰωάν. Προβελέγγιος	N	Ἀν. Ῥενουάρδος	N
Ἰω. Ταταράκης		Ἰωάννης Σαγρέδος	
Σ. Βαρότσης		Παναγιώτης Ψάθας	
Χ. Σουμαρίπας		Ἀντ. Λομάκος	N
Δ. Δημητρακόπουλος		Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Μ. Μιχαλόπουλος	N	Κυριάκος Παγκρόπουλος	
Α. Παπαδημητριάδης		Ἀναγν. Παπατσώρης	
Ν. Καναβὸς		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	N
Ἰωάννης Εὐσταθίου	N	Δημ. Στάϊκος	
Γεώργιος Ἰατρὸς	N	Βασίλειος Κριεζῆς	N
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης		Κυριακὸς Δουζίνας	N
Λουκᾶς Καλογεράπουλος	N	Δημήτριος Βουδούρης	N
Νικόλαος Πιερράκος	N	Παντολέων Κουντουριώτης	
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Σταμάτιος Γ. Δακὸς	
Στ. Καπετανάκης		Πέτρος Χ. Πέτρος	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	N
Χ. Χριστόπουλος	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	N
Π. Κανελόπουλος		Σ. Σκουμπουρδῆς	
Νικόλαος Μοσχούλας	N	Αὐγερινὸς Ἀξέρωφ	N
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς		Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Ν. Παντουργιᾶς		Α. Μάντσαρης	N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N		

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ κερ. 5, ἀναγνωσθεισῶν τῶν ἑπομένων παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς.

«Ὡς παρατηρεῖτε ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν τὸ Ἱπποφορβεῖον εἶναι ἐλπὶς νὰ δίνῃ κατ' ἔτος ἔσοδον

οὐχὶ εὐκαταφρόνητον. Τὸ ἔσοδον τοῦτο, ὡς καὶ πᾶν τοιοῦτον πρέπει νὰ λαμβάνῃ τὸν οἰκεῖον τόπον, καταχωρούμενον ἐν τῷ γενικῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους. Ἡ ἀρχὴ αὕτη πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐν γένει ὡς πρὸς ὅλα τὰ ἔσοδα, τὰ ὁποῖα προσθαφαιροῦνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν· οὕτω π. χ. παρατηρεῖτε εἰς τὸ κερ. Δ', ἄρθρον 1. ἀγορὰ ἵππων, ὅτι ὑπολογίζεται ἐν τῷ φυλλῳ τοῦ προϋπολογισμοῦ (ὅρα σελ. αὐτοῦ 143) ποσὸν δρ. 10500· κάτωθεν δὲ ἀφαιρεῖται ποσὸν 2500 εἰσπραχθησόμενον ἀπὸ τὴν ἐκποίησιν τῶν ἀνικάνων ἵππων. Τὸ ἔσοδον τοῦτο ἔπρεπε νὰ καταχωρηθῇ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐσόδων.

Παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, ὅτι τὰ ἔσοδα τοῦ Ἱπποφορβείου εἰσπράττονται ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐγγράφονται βεβαίως εἰς τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους σύμφωνα μὲ τὸν καταστατικὸν νόμον. Ἀλλὰ τὰ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἀνικάνων ἵππων εἰσπραττόμενα φέρονται εἰς τὰ ἔσοδα τοῦ στρατιωτικοῦ κλάδου καὶ ἀφαιροῦνται ἐκ τῶν ἐξόδων αὐτοῦ, διότι, διότι τοιαύτη ἐπεκράτησε μέχρι τοῦδε ἀρχὴ πρὸς πλειοτέραν ἀκρίβειαν. Τοῦ λοιποῦ δὲ θέλει συμμορφωθῇ μὲ τὰς παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς.

Οὕτω δ' ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 1, ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα 2, 3, καὶ 4 κατὰ τὸν πίνακα, ἔχοντα οὕτω·

ΚΕΦ. 5. *Ἱππωνεία, Ἱπποφορβεῖον καὶ Ἱπποσκευή.*

Ἄρθρ. 1.	Ἀγορὰ ἵππων	8,000
„ 2.	Συντήρησις Ἱπποφορβείου	45,017·60
„ 3.	Ἀντικατάστασις ἱπποσκευῆς	8,000
„ 4.	Συντήρησις	11,840. „

Δεκτοῦ δὲ γενομένου καὶ τοῦ συνόλου τοῦ κεφαλ. ἐκ δραχ. 72,857·60 διὰ ψήφων 71· ἀναγνώσθησαν αἱ ἐπὶ τοῦ κερ. 6 παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς περὶ διαιρέσεως αὐτοῦ εἰς δύο, τὰς ὁποίας καὶ ὁ ὑπουργὸς παρεδέχθη καὶ οὕτω διηρέθη τὸ κερ. εἰς 6 "Στρατωνισμοὶ„ καὶ 7 "Στρατιωτικὰ κτίρια„.

Ἀναγνωσθέντα δὲ τὰ ἄρθρα 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ κερ. 6, ἐγένοντο δεκτὰ δι' ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτω·

Κερ. 6 *Στρατωνισμοί.*

Ἄρθρ. 1.	Ἀντικατάστ. στρατωνισμοῦ	50,000
„ 2.	Συντήρησις	43,000

Άρθρον 3. Ενοίκια ιδιωτ. οικιών 58,000
» 4. Φυλακεία . . . . . 14,000 „

Έκ δὲ τῆς ἐπὶ τοῦ συνόλου γενομένης ψηφοφορίας, ἀποδειχθέντος ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ὑπελείπετο πλήρης, ὁ πρόεδρος ἀναβαλὼν τὴν ἐξακολούθησιν ἐπὶ τὴν αὔριον, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 1|2 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΥΓΔΟΥΡΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Κ. Ν. Πονηρόπουλος,
Γ. Διαμάντης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΖ'.

Τῆς 9 Ἀπριλίου 1858.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνήγγειλε τὸ Α'. τμῆμα, ὅτι ἐξελέξατο εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν διὰ τὸ ἔτος 1858 ἐκ δραχμῶν 600,000 τὸν Κ. Δογζίναν· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ἐκ δραχμῶν 165,800: 81. καὶ ἐπὶ τοῦ περὶ ὁμοίας πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν ἐκ δραχμῶν 700,000 τὸν Γ. Μαδεμοχωρίτην καὶ ἐπὶ τοῦ περὶ καταργήσεως τοῦ τέλους ἐπὶ τῶν σιτηρῶν κτλ. τὸ μὲν Α'. τὸν Ἠλίαν Παπαδαῖον, τὸ δὲ Δ'. τὸν Χ. Θεοχαρόπουλον.

Παρετήρησεν ὁ βουλευτὴς Ἐρμιονίδος, ὅτι ἐπειδὴ δὲν ἐπαρουσιάσθησαν εἰσέτι τὰ ζητηθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἔγγραφα τ' ἀφορῶντα τὰς γαίας Αἰγίου, βεβαίως ἡ Βουλὴ δὲν θέλει δυνηθῆ αὔριον νὰ προβῆ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἐὰν σήμερον περαιωθῆ ἡ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησις.

Τῆς δὲ Βουλῆς συμφωνησάσης μετὰ τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεως, ἐπανελήφθη ἡ χθὲς ἐπὶ τοῦ Κεφαλ. 6 μετα[illegible] ψηφοφορία, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Γ. Πανοπιρτόπουλον καὶ Α. Καλογερόπουλον, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν τοῦ Κεφαλ. ἐκ δραχμῶν 165,000 παμψηφεὶ διὰ ψήφων 88.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ κεφαλ. 6. τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τὸ ἔτος 1859, ναὶ ἢ ὄχι ; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	
Δημήτριος Ὀρεινός		Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Σόλων Κρεστενίτης	Ν
Πέτρος Καμπάνης	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν
Γ Ν. Καΐρης	Ν	Γεώργιος Διαμαντης	Ν
Ἀντων. Καμπάνης	Ν	Ν. Βαρβαρῆγος	Ν
Δημήτριος Τσάκρη		Α. Δεκιγάλας	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Ἰω. Δορεντσιαδης	Ν
Νικόλαος Ἰατρὸς	Ν	Ἀρασύβουλος Δ. Ζαΐμης	Ν
Γεώργιος Σκοῦρος		Α. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Γεώργιος Περωτής	
Ἠλίας Καραγιάννης		Ἰωάννης Ζάρκος	
Σωτήριος Στράτος	Ν	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Δημήτριος Νάκος		Α. Κοντόσταυλος	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν
Θεόδωρος Γριβας		Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν
Νικόλαος Τσέλιος		Κωνστ. Πλαπούτας	
Π. Τανταρίας	Ν	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Δ. Π Πετροπουλάκης	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	
Θ. Τσαννετάκης	Ν	Ἀνδρέας Σοφιανός	Ν
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Α. Παπαθωνσίου	Ν	Ἀνδρίας Νοταρᾶς	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Εὐθ. Κανελόπουλος	Ν
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Γ. Πανοπιρτόπουλος	Ν
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	
Ἀνδρέας Ζέρβας	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Γ. Ι. Γιολδάσης	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	Ν
Ν. Α Γρανίτσας	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Γ. Βελῆς	Ν	Σ. Κοπανίτσας	
Γ. Σιρπάνος	Ν	Ἰω. Βλασόπουλος	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος		Ν. Δεϊόπουλος	

Γ. Π. Γιατράκος	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N
Λουκᾶς Στεράνου	Κωνσταντίνος Βλάμης . . N
Ἰω. Παπαλουκόπουλος . . N	Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . . .
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . N
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης . . .	Π. Πατρινός . . . . .
Γ. Ν. Ρεβελιώτης . . . N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N
Β. Π. Δημητρακόπουλος . N	Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου . . .
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος .	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . N
Α. Μαυροειδὴς . . . . N	Πύλιος Καράπαυλος . . . N
Α. Τσάκας . . . . . N	Γ. Μπάστας . . . . . N
Γ. Κεραλᾶς . . . . . N	Ἰω. Σκαλέντσος . . . . . N
Κ. Κουρκουμέλης . . . . N	Γ. Νικολάου . . . . . N
Γ. Γουλιμῆς . . . . . N	Μιχαὴλ Σολωμός . . . . N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .	Κωνστ. Πλατύς . . . . .
Παναγιώτης Παπατσώνης . .	Γεώργιος Ναύτης . . . . .
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ἀν. Ρενιεάρδος . . . . . N
Ἰω. Προβελέγιος . . . . N	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . N
Ἰω. Ταταράκης	Παναγιώτης Ψάλης . . . .
Σ. Βαρότσης . . . . . N	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . N
Χ. Σουμαρίπας	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .
Δ. Δημητρακόπουλος . . .	Κυριάκος Πονηρόπουλος . N
Μ. Μιχαλόπουλος . . . . N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης .
Α. Παπαδημητριάδης . . .	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . . N
Ν. Καναβὸς	Δημήτριος Στάϊκος . . . .
Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N	Βασίλειος Κριεζῆς . . . . N
Γεώργιος Ἰατρός . . . . N	Κυριάκος Δουζίνας . . . N
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης N	Δημήτριος Βουδούρης . . . N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος . N	Παντολέων Κουντουριώτης .
Νικόλαος Περάκος . . . N	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς . . . N
Γρηγόριος Πατριαρχέας . N	Πέτρος Χ. Πέτρου . . .
Στ. Καπετανάκης	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . N
Χ. Χριστόπουλος	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . N
Π. Κανελόπουλος	Αὐγερινὸς Ἀέρωρ . . . .
Νικόλαος Μοσχούλας . . N	Νικόλαος Β. Βουδούρης . .
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . .	Α. Μάντσαρης . . . . . N
Ν. Πανουριὸς	

Ἀναγνωσθέντα εἶτα τὰ ἄρθρα 1. καὶ 2 τοῦ Κεφαλ. 7 ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως ὡς καὶ τὸ σύνολον τοῦ Κεφαλ. ἐκ δραχμῶν 72,936 διαψήφων 80 ἔχει δ' οὕτω·

ΚΕΦΑΛ. 7. *Στρατιωτικὰ κτίρια.*

«Ἄρθρ.	1. Νέαι οἰκοδομαὶ	22,936
»	2. Συντήρησις δημοσίων κτιρίων . .	50,000. »

Δικτοῦ δὲ γενομένου διὰ ψήφων 82 καὶ τοῦ Κεφαλ. 8. ἄνευ ἄρθρων ἀνοσηλείᾳ τοῦ στρατοῦ ἐν γένει ἐκ δραχμῶν 120,000· ἀνεγνώσθησαν αἱ περὶ διαιρέσεως τοῦ Κεφαλ. παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπείας, μεθ' ὧν καὶ ὁ ὑπουργὸς συνεφώνησε.

Οὕτω δὲ ἀναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα 1. 2 καὶ 3 τοῦ Κεφαλ. 9. καὶ τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ Κεφαλ. 10. ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἕκαστον ἀναστάσεως κατὰ τὸν πίνακα, ἔχοντα οὕτω·

ΚΕΦΑΛ. 9. *Στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσις*

«Ἄρθρ.	1. Σχολεῖον τῶν ὑπαξιωματικῶν . . .	100 015:60
»	2. Δαπάνη τῶν διδασκάλων ἐν Εὐρώπῃ	15,400
»	3. Σχολεῖα τῶν ταγμάτων	3,600

ΚΕΦΑΛ. 10. *Γραφικὰ ἔξοδα.*

«Ἄρθρ.	1. Γραφικὰ ἔξοδα τῶν σωμάτων καὶ καταστημάτων	30,760
»	2. Ἐπιμίσθια γραφείων	7,000
»	3. Ὑπομνηματάρια ὑπαξιωματικῶν . .	600. »

Γενομένης δὲ καὶ ἐφ' ἑκατέρου τῶν κεφαλαίων ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Δεϊόπουλον καὶ Ἰω. Σκαλέντσον, συνήχθη καθ' ἓν τῶν πρωτοκόλλων, προσαρτώμενον ἐνταῦθα, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη ἑκάτερα αὐτῶν, συγκειμένων τοῦ μὲν ἐκ δραχμῶν 119,015:60, τοῦ δὲ ἐκ δραχμῶν 38,360, διὰ ψήφων 82.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἓξ ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ κεφάλ. 9 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ ἡ ὄψις»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος . . . . . N	Ἀντ. Καμπάνης . . . . . N
Δημήτριος Ὁρεινός	Δημήτριος Τσάκρης . . . .
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . . N	Ἀδριὰς Δανόπουλος . . N
Π. Καμπάνης . . . . . N	Νικόλαος Ἰατρός . . . . N
Γ. Ν. Καΐρης . . . . . N	Γεώργιος Σκοῦφος . . . .

Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . N	Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Κωνστ. Πλαπούτας . .
Σταῦρος Βλάχος . . . . N	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . .
Ἠλίας Καρ γιάννης . .	Πέτρος Δελιγιάννης . . .
Σωτ. Στράτος . . .	Ἀνδρέας Σ φανός . . . N
Δημήτριος Ναχ	Ἡμ. Ἀντίπας . . . . . N
Φίλων Φίλωνος . . . . N	Ἀνδρέας Νοταρᾶς . . . . .
Θεοδωρος Γρίτσας	Εὐθ. Κανελόπο λος . . . N
Νικόλαος Τσελιος	Γ. Πανοπριφτόπουλος . . N
Π. Ταντα ρίας . . . N	Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . .
Δ. Π ετροπουλάκης . . N	Ἐμμανουὴλ Τσ ῦχλος . . .
Θ. Γσαν ετακης	Νικόλαος Ματθαίου . . . N
Γεώργιος Κονδύλης	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . .
Α. Παπαθανασίου	Σ. Κοπανίτσας . . . . .
Ν. Παταμιχαλοπουλος . .	Ἰω. Βαλτσόπουλος . . . .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . N	Ν. Λεώπουλος . . . . . N
Σταμάτ. Μήτσας . . . N	Γ. Γιατράκο . . . . .
Ἀνδρέας Ζέρβας . . . N	Δουκᾶς Στεφάνου . . . . .
Γ. Γιολδάσης . . . . . N	Ἰω. Παπαλουκόπουλος . N
Ν. Γρανίτσας	Ἰω. Ταμπακόπουλος . N
Γ. Βελῆς . . . . . N	Μιχ ὴλ Σκαλιστήρης . .
Γ. Σιρπάνος . . . . . N	Γ. Ν. Ρεβελιώτης . . . N
Σ. Χ. Στερανόπουλος . . N	Β. Π. Δημητρακόπουλος . N
Λύσανδρος Βιλαέτης . .	Ἀναγ. Δεπόπουλος . . . N
Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . N	Ἀ. Μαυροειδὴς . . . . . N
Σόλων Κρεστενίτης . . . N	Ἀναγ. Τσάκας . . . N
Δημήτριος Ἀθανασίου . . . N	Γ. Κεφάλας . . . . . N
Γεώργιος Δ αμάντης . . . N	Κων ς Κουρκουμέλης . . N
Ν. Βαρβαρῆγος . . . N	Γ. Γουλιμὴς . . . . N
Ἀ. Νικηφόλας . . . . N	Ἀλέξανδ ος Κουμουδούρος .
Ἰω. Λορεντσιάδης . . . N	Παναγ. Παπατσώνη . . .
Θρασύβουλος Ζαΐ ης . . . N	Σ. Ἀντωνόπουλος . . .
Λεωνίδ. Ν. Πετμεζᾶς . . N	Ἰω. Π οβελέγιος . . N
Χαρ λαος Θεοχαρόπουλος . N	Ἰω. Ταταλάκης . . N
Ἠλίας Παπαδαίος . . . . N	Σ. Β ρότσης . . . . . N
Γεώργιος Πε ωτής . . .	Χ. Σουμαρίπας . . . N
Ἰωάννης Ζάρκος	Δ. Δημητρακόπουλος . .
Ἀθαν. Δανηλόπουλος . . .	Μ. Μ χαλόπουλος . . N
Α. Κοντόσταυλος . . . N	Ἀ. Π απαδημητριάδης . .
Βελισ. Νικολαΐδης . . . N	Ν. Καναδός . . . . .

Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N	Μ. Σολωμὸς . . . . . N
Γεώργιος Ἰατρός . . . N	Κωνστ. Πλατὺς . . . . .
Γεώργιος Μαθεμοχωρίτης. N	Γεώργιος Ναύτης . . . .
Λουκᾶς Καλογεροπουλος . N	Ἀν Ρενουάρδος . . . . . N
Νικόλαος Πιεράκος . . N	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . N
Γρηγόριος Πατριαρχέας . N	Παναγιώτης Ψαθης . . . .
Στ. Καπετανάκης	Ἀντ. Ἀρμάς . . . . .
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .	Δημ. Πολυχρονόπουλος . .
Χ. Χριστόπουλος	Κυριάκος Πονηρόπουλος . N
Π. Κανελόπουλος	Ἀναγνώστης Παπαστωρης . .
Νικόλαος Μισχούλας . . . N	Γεωργιος Ι. Σταΐκος . . . N
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβὴς . .	Δημήτριος Σταΐκος . . . .
Ν. Πανουργιᾶς	Β. Κριζὴς . . . . . N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Κυριάκος Δουζίνας . . . N
Κωνσταντῖνος Βλάμης . . N	Δημήτριος Βουδούρης . . N
Α. Χ. Δόντος	Παντολέων Κουντουριώτης .
Περικλῆς Καλαμογδάρτης . N	Σταμάτιος Δοκὸς . . . . N
Π. Πατρινός	Πέτρος Χ. Πέτρου . . .
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Καλαμάρας Τσοκαλᾶς . . N
Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . N
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . N	Σ. Σκουμπουρδὴς . . . . N
Ἠλίας Καράπαυλος . . . N	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . . N
Γεωργιος Μ ᾶτα . . . N	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . .
Ἰω. Σκαβέντσος . . . . N	Α. Μάντσαρις . . . . .
Ν. Νικολάου . . . . . N	

Ἀναγνωσθεισῶν δὲ τῶν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ κεφαλαίου 11 παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς περὶ καταχωρίσεως τῆς δαπάνης διὰ τὸ ἐνοίκιον τῆς ἁμάξης τοῦ ὑπουργοῦ εἰς ἴδιον ἄρθρον, καὶ τοῦ ὑπουργοῦ ὑποσχεθέντος, ὅτι τοῦ λοιποῦ θέλει συμμορφωθῆ μὲ τὰς παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ κεφαλαίου, ὡς καὶ τὸ σύνολον εἰς δραχμὰς 115,500 διὰ ψήφων 82, ἔχον οὕτω·

ΚΕΦΑΛ 11. *Ὁδοιπορίαι, μετακομίσεις καὶ στρατολογία.*

ἄρθρ.	1. Ὁδοιπορίαι καὶ μετακομίσεις . .	105 000
»	2. Ἔξοδα στρατολογίας	10.500 »

Ἐπίσης παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως καὶ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ κεφαλαίου 14, κενοῦ ὄντος τοῦ 3, ὡς καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ εἰς δραχμὰς **25,753:50** διὰ ψήφων **82**, ἔχον οὕτω·

ΚΕΦΑΛ. 12. *Στρατιωτική δικαιοσύνη.*

«Ἄρθρ. 1. Δαπάνη στρατοδικείων 9,000
» 2. Συντήρησις φυλακισμένων . . 16,753:50.»

Διατεθέντος εἶτα κατὰ τὰς παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ ὁ ὑπουργὸς παρεδέχθη, τοῦ κεφαλαίου 13 εἰ. δίω, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ κεφαλαίου 13, ἔχοντα οὕτω·

ΚΕΦΑΛ. 13. *Μισθὸς ἀργίας ἀπομάχων.*

«Ἄρθρ. 1. Μισθὸς ἀργίας 130.000
» 2. Λόχος ἀπομάχων . . . . . 69,416:30.»

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ κεφαλαίου ἐκ δραχμῶν 199,416:30, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ 14 ἐξ ἑνὸς ἄρθρου "Λόχος πυροσβεστῶν» ἐκ δραχμῶν 39,062:50, ψηφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Σκαβέντζον καὶ Ἰω. Λωρεντσιάδην, συνήχθη καθ' ἓν τῶν πρωτοκόλλων προσαρτώμενον ἐνταῦθα, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἑκατέραν τῶν πιστώσεων παμψηφεὶ διὰ ψήφων 78.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἓξ ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ κεφάλ. 14 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος . . . N	Ἠλίας Καραγιάννης . . . .
Δημήτριος Ὀρεινός	Σωτήριος Στράτος . . . .
Ἀντώνιος Βαγγέλος . . . N	Δημήτριος Νάκος . . . .
Π. Καμπάνης	Φίλων Φίλωνος . . . . . N
Γ. Ν. Καΐρης	Θεόδωρος Τρίτας . . . . .
Ἀντ. Καμπάνης	Νικόλαος Τσίλιος . . . .
Δημήτριος Τσάκρης . . .	Π. Ταντσρίας . . . . . N
Ἀνδρέας Δανιηλόπουλος . N	Δ. Π. Τρομπουλάκης . . .
Νικόλαος Ἰατρός . . . . N	Θ. Τσαννετάκης . . . . N
Γεώργιος Σκοῦρος	Γεώργιος Κουδούλης . . . .
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . N	Α. Παπαθανασίου . . . .
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .
Σταῦρος Βλάχος . . . . N	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . N

Σταμάτιος Μήτσας . . . N	Γ. Γιατράκος . . . . .
Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . N	Λουκᾶς Στεφάνου . . . . .
Γ. Γιολδάσης . . . . . N	Ἰωάννης Παπαληωκόπουλος . N
Ν. Γρανίτσας	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . N
Γ. Βελῆς . . . . . N	Μιχαὴλ Σκαλιστήρης . . .
Γ. Σιρπάνος . . . . . N	Γ. Ν. Ῥοδελιώτης . . . . N
Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . N	Β. Π. Δημητρακόπουλος . N
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης . . .	Ἀναγνώστης Διβάνης . . N
Ἀνδρέας Λύγερινός . . . . N	Α. Μαυροειδής . . . . N
Σόλων Κρεστενίτης . . . N	Ἀναγνώστης Τσάκας . . . N
Δημήτριος Ἀθανασίου . . N	Γ. Κεφάλας . . . . . N
Γεώργιος Διαμάντης . . . N	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης N
Ν. Βαρβαργιάς	Γ. Γουλιμής . . . . . N
Α. Δεκιγάλας . . . . . N	Ἀλέξανδρος Κουκουνδούρος N
Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . N	Παναγιώτης Παπατσώνης .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . . N	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Λεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς . N	Ἰω. Προβελέγγιος . . . . N
Χαρίλαος Θεοφιλόπουλος N	Ἰω. Ταταράκης . . . . .
Ἠλίας Παπαδάτος . . . N	Σ. Βαρδίνης . . . . . N
Γεώργιος Περιωτής	Χ. Σουμαρίπας . . . . N
Ἰωάννης Ζάρκος	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος .	Μ. Μιχαλόπουλος . . . . N
Α. Κοντόσταυλος . . . . N	Α. Παπαδημητριάδης . .
Βελισάριος Νικολαΐδης . . N	Ν. Κανελλός . . . . .
Ἰωάν. Μπαλάφας . . . N	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N
Κωνστ. Πλαπούτας	Γεώργιος Ἰατρός . . . . N
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . .	Γεώργ. Μαδεμοχωρίτης . N
Πέτρος Δελιγιάννης . . .	Λουκᾶς Καλογερόπουλος . .
Ἀνδρέας Σοφιανός . . . . N	Νικόλαος Πιερράκος . . . N
Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N	Γρηγόριος Πατριαρχέας . . N
Ἀνδρέας Νομικᾶς . . .	Στ. Καπεταναίος . . . .
Εὐθ. Κανελλόπουλος . . . N	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .
Γ. Πανοπιρτόπουλος . . N	Χ. Χριστόπουλος . . . .
Εὐθ. Οἰκονομόπουλος . . .	Π. Κανελλόπουλος . . . .
Ἐμμανουὴλ Τσούχλος . . .	Νικόλαος Μοσχούλας . . .
Νικόλαος Ματθαίου . . . N	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . .
Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν. Πανουργιᾶς . . . . .
Σ. Κοπανίτσας	Κυθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N
Ἰω. Βαλασόπουλος	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . N
Ν. Λειώπουλος . . . . . N	Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . . .

Π. Καλαμογδάρτης. . . .		Κυριάκος Πονηρόπουλος .	Ν
Π. Πατρινός		Ἀναγν. Παπατσώρης . . .	
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . .	Ν
Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου .	Ν	Δημ. Στάϊκος	
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης .	Ν	Βασίλειος Κριεζής . . .	Ν
Ἠλίας Καράπαυλος . .	Ν	Κυριάκος Δουζίνας . . .	Ν
Γεώργιος Μπάστας .	Ν	Δημήτριος Βουδούρης . .	Ν
Ἰωαν. Σκιβιντσός . . .	Ν	Παντελ. Κουτουριώτης . .	
Γ. Νικολάου	Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . .	Ν
Μιχαὴλ Σολωμὸς . . .	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρου	
Κωνστ. Πλατύς		Καλαμάρης Τσουκαλᾶς .	Ν
Γεώργιος Ναύτης . . .		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης .	
Ἀν. Ρενιέρης	Ν	Σ. Σκουμπουρλῆς . . .	Ν
Ἰωάννης Σαγρέδος . . .	Ν	Αὐγερινὸς Λέβεφρ . . .	Ν
Παναγ. Ψάθης		Νικόλαος Β. Βουδούρης .	
Ἀντ. Ἀρμάος	Ν	Ἀ. Μάντσαρης	Ν
Δημ. Πολυχρονόπουλος .			

Ἀνεγνώσθησαν εἶτα αἱ ἐπὶ τοῦ κεφαλ. 15 παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς περὶ διαιρέσεως αὐτῶν εἰς 5 ἄρθρα, ἐφ' ὧν λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι αἱ δαπάναι τοῦ Σώματος τῆς χωροφυλακῆς εἰσὶ δύο εἶδη μ' ἐκείνας τοῦ λόχου τῶν πυροσβεστῶν καὶ τῶν ἀπομάχων, τὰς ὁποίας πρὸ μικροῦ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἀδιαιρέτως, καὶ ἑπομένως ἐὰν παραδεχθῶμεν τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινομένην διαίρεσιν διὰ τὰς δαπάνας τῆς χωροφυλακῆς, τὴν αὐτὴν διαίρεσιν ὀφείλομεν νὰ παραδεχθῶμεν καὶ διὰ τὰς δαπάνας τοῦ λόχου τῶν ἀπομάχων καὶ πυροσβεστῶν, ὅπερ θέλει συνεπιφέρει πολλαπλασίασιν τῆς ἐργασίας καὶ κατὰ συνέπειαν αὔξησιν τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν δαπανῶν. Διὰ ταῦτα καὶ ἐπειδὴ καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅθεν ἐρανίσθημεν τὸν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμον, ἡ χωροφυλακὴ ἀποτελεῖ ἓν ἀδιαίρετον κεφάλαιον, παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν ν' ἀφήσῃ τὸ κεφάλαιον ὡς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἔχει.

Ἄλλο τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπιμένοντος εἰς τὴν περὶ διαιρέσεως γνώμην αὐτῆς, ὡς στηριζομένην εἰς τὸν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμον, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπέρριψεν αὐτὴν μὴ ἀναγάσα, παρεδέχθη δὲ τὸ κεφάλαιον διὰ ψήφων 76. ἔχον οὕτω·

«ΚΕΦΑΛ. 15. Χωροφυλακὴ . . . . . 949,335:40.»

Ἀνεγνώσθησαν ἐπομένως αἱ ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου 16 ἐνδεκα παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς·

«Εἰς τὸ φύλλον λεπτομερείας τοῦ κεφαλαίου τούτου φαίνονται ὡς ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων τὰ δύω ταῦτα ποσά· 1) δραχ. 7650 διὰ χορήγησιν ποσίμου ὕδατος εἰς τὰ στρατιωτικὰ καταστήματα κατὰ τὰ ἔτη 1857 καὶ 1858 ὀφειλόμεναι τῷ δήμῳ Ἀθηναίων.

2) Δ αχ. 5040 διὰ μισθοδοσίαν τοῦ διοργανωτοῦ τοῦ Ἱπποφορβείου κατὰ τὸ 1858, μὴ συμπεριληφθεῖ ἂν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τούτῳ. Ἡς πρὸς τὴν οὐσίαν ἡ ἐπιτροπὴ ὑδεμίαν ἔχει νὰ φέρῃ παρατήρησιν διότι εἶναι δίκαιον νὰ πληρωθῇ εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν τὸ χορηγούμενον ὕδωρ δι' τὰ στρατιωτικὰ Καταστήματα· τὸ δεύτερον ποσὸν στηρίζεται ἐπὶ νόμου καὶ εἶναι ἀνεπίδεκτον ἀμφισβητήσεως. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν τύπον, καὶ ἡ τήρησις τῶν τύπων εἶναι πολλάκις οὐσιωδέστατον, ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι τὰ ποσὰ ταῦτα δὲν ἠδύναντο νὰ περιληφθῶσιν εἰς τὰς *κεκλεισμένας χρήσεις.*

Τῳόντι ὁ λογιστικὸς νόμος ὁρίζει ὥστε ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον νὰ καταχωρίζωνται δαπάναι πρὸς πληρωμὴν χρέους ἀποχρώντως ἀποδεδειγμένου κλεισμένης τινὸς χρήσεως.

Τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ταῦτα ποσὰ δὲν ἠδύναντο ἐτομένως νὰ καταχωρισθῶσιν ἐν τοῖς ἐξόδοις κεκλεισμένων χρήσεων· ἀλλὰ πρέπει νὰ ζητηθῶσι περὶ τούτων ἀναπληρωματικαὶ πιστώσεις.»

Τοῦ δὲ ὑπουργοῦ συναινέσαντος εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δύω ποσῶν, ἵνα ζητηθῶσι ταῦτα διὰ ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ κεφάλαιον 16 «κεκλεισμέναι χρήσεις» περιορισθὲν εἰς δραχμὰς 1466:50 ἀντὶ 14,156:50, διὰ ψήφων 81.

Παρελθὼν ἐνταῦθα ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω ἐκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1858 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου ἐκ δραχ. 46 000, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλὴν

«Ὑποβάλλεται κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν ὑμετέραν συζήτησιν καὶ ψῆφισιν τὸ συναπτόμενον τῇ παρούσῃ νομοσχέδιον, κατὰ τὸ ὁποῖον χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. 46,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου ὅπως χρησιμεύσῃ εἰς πληρωμὴν τοῦ δυναμεῖ τῶν ἄρθρων 44 καὶ 107 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν γυμνασίων καὶ Ἑλληνικῶν Σχολείων νόμου

τῆς 31 Δεκεμβρίου 1836 αὐξανομένου μισθοῦ τῶν εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ ταῦτα καταστήματα ὑπαρχόντων ἀρχαίων καθηγητῶν καὶ διδασκάλων, κατημένων ὡς ἐκ τοῦ νόμου τὸ πρὸς αὔξησιν δικαίωμα, καθ' ἃ ἐκτενέστερον ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς ἐκτίθησιν ἐν τῇ παρασυναπτομένῃ ἐκθέσει αὐτοῦ.

Ἔχω δὲ πλήρη τὴν πεποίθησιν, ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο μετὰ πλείστης προθυμίας περιβληθήσεται ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ἐπιδοκιμασίᾳ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν

«Κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούνιον ὑπεβλήθησαν ὑμῖν νομοσχέδιον περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν δεκαεξ χιλιάδων ἐπὶ τῶν ἄρθρων 12 καὶ 14 τοῦ Γ'. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως πρὸς αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διατάξεως τῶν ἄρθρων 41 καὶ 107 τοῦ περὶ συστάσεως γυμνασίων καὶ ἑλληνικῶν σχολείων ὀργανικοῦ νόμου τοῦ ἔτους 1836 κατὰ τοὺς μῆνας Σεπτέμβριον, Ὀκτώβριον, Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον 1857.

Ἡ Βουλὴ οὐ μόνον ἀσμένως ἐπεψήφισε τότε τὴν ζητηθεῖσαν πίστωσιν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον κατέδειξε τὴν ἐπιθυμίαν της νὰ ἴδῃ ὅσον οὔπω πραγματοποιουμένην τὴν περὶ αὐξήσεως τῶν διδασκαλικῶν μισθῶν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἤδη προκειμένου νὰ κανονισθῶσιν οἱ κατ' αὔξησιν τοῦ ἑνὸς πέμπτου μισθοὶ τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου καὶ τῶν ἑλληνοδιδασκάλων, ὑπερρούντως ἔρχομαι νὰ ζητήσω παρὰ τῆς Βουλῆς τὴν ἀναγκαίαν διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος 1858 συμπληρωτικὴν πίστωσιν ἐκ δραχμ. 46,000, ἥτοι δραχμῶν μὲν 21,000 ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 12 καὶ δραχ. 25,000 ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Γ'. κεφαλαίου τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑφ' ἡμᾶς ὑπουργείου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτλ. ὑπουργὸς
Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον, ὥσπερ ἔχει, ὑποβληθήτω εἰς τὴν βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ

ὑποστηριχθήτω κατὰ τὴν συζήτησιν ὑπ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἀπριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν τεσσαράκοντα ἓξ χιλιάδων, ἀριθ. 46,000, ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου διὰ τὸ 1858, καταλογιζομένη ὑπὸ μὲν τὸ κεφάλαιον Γ'. ἄρθρον 12 «Προσωπικὸν Γυμνασίων» κατὰ δραχμ. 21,000, ὑπὸ δὲ τὸ δέκατον τέταρτον ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου «Προσωπικὸν Ἑλληνικῶν Σχολείων» κατὰ δραχ. 25,000.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Παρακατέθηκε δὲ εἰς τὸ προεδρεῖον καὶ τὸν γενικὸν λ|σμὸν τῆς διαχειρίσεως τῶν ἀγορασθέντων ὑπὸ τοῦ δημοσίου ξένων σιτηρῶν, ἔχοντα οὕτω·

Λεπτομέρειαι ἐξόδων τῶν κατὰ τὸ 1855 προβλεφθέντων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀλλοδαπῶν δημητριακῶν καρπῶν.

Πωληταὶ τῶν καρπῶν.	Εἶδος καρπῶν	Ποσόν.		Τιμὴ κατ' ὀκάν.		Ἀντίτιμον.	
		ὀκάδες	δρ.				
Ν. Π. Γουδῆς.	Σῖτος.	226,045	„	47	3/4	107,936	48
Γ. Μ Γ. Οἰκονόμου.	Ἀραβόσ	271,297	„	30	1/2	82,745	58
Σ. Δεκόζη Βοῦρος.	Σῖτος.	214.323	„	55	„	117,877	65
Δ. Ἰωαννίδης	Ἀραβόσ	150.799	„	29	„	43,731	71
Ι. Γ. Ζέγγελης.	Σῖτος.	82.446	200	51	„	42,047	71
Στ. Δεκόζη Βοῦρος.	»	95,770	„	52	„	49,800	40
Α. Δ. Σαράντης.	»	128.561	„	48	„	61,707	28
Ν. Γουδῆς.	»	270,313	„	51	„	137,859	63
Δ. Γ. Ζέγγελης.	»	76,886	300	51	„	39.212	93
Ποθ.Κομπαροῦτσος	»	295.177	„	49	1/2	145,430	52
Α. Δ. Σαράντης.	»	130.524	„	48	„	62,651	52
Ι. Πτκιώνης.	»	277.607	100	49	„	136,027	55
Β. Ν. Γκούρας.	»	247.851	200		„	137.447	93
Ὁ αὐτός.	»	40,000	„	40	„		37
Ποθ.Κουμπαροῦτσος	»	135,898	300	50	„	67.949	70
Δ. Καλημέρης.	»	414,330	„	49	„	203.021	
Ν.Κ. Παπανικολῆς.	»	362,650	„	50	„	181.325	
		3402479	300			1,616,773	56

Ἔξοδα συντηρήσεως καὶ ἀποταμιεύσεως.

α') Ἐνοίκια ἀποθηκῶν . . .	δραχ.	9,365:77	
β') Ὑλικὸν	„	303:80	
γ') Στάθμισις καὶ παραλαβὴ —	„	9,489:02	
δ') Συντήρησις καρπῶν———	„	695:70	17.851:29
	δραχ.		1,634,624:85

Ἀθῆναι, τὴν 9 Ἀπριλίου 1858,

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ

Τοῦ κατὰ τὸ 1855 προβλεφθέντος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀλλοδαποῦ ἀραβοσίτου.

| | | | |

Παρακατέθηκε δὲ συγχρόνως καὶ ὁ βουλευτὴς Καρυστίας Α. Κοντόσταυλος διάφορα ἔγγραφα, ἀφορῶντα τὴν ἀνωτέρω διαχείρισιν.

Παρελθόντες οἱ εἰσηγηταὶ ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ περὶ καταργήσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν κτλ. ἀνέγνων τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις, ἐχούσας οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἰδέα τῆς αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων πρὸ μακροῦ κατέστη ὥριμος, δι' ὃ καὶ πρὸ πολλοῦ ἡ κοινὴ γνώμη καὶ τὰ νομοθετικὰ Σώματα ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἰδέας ταύτης. Ἡ δὲ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. γινώσκουσα καὶ συναισθανομένη κάλλιον παντὸς ἄλλου τὴν ἀνάγκην ταύτην, ἔρχεται ἤδη, ὅτε τὰ ὑλικὰ μέσα τῆς τὸ ἐπέτρεψαν, ἵνὰ θεραπεύσῃ αὐτὴν διὰ τοῦ παρουσιαζομένου νομοσχεδίου.

Ἡ ἀνάγκη τῆς αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καθίσταται καταφανὴς διὰ βραχέων. Ὁ δικαστής, ἵνα καταστασθῇ ἄξιος τοῦ σοβαροῦ καὶ πολυμόχθου ἐπαγγέλματός του, εἶναι ὑπόχρεως νὰ φροντίσῃ ἐν καιρῷ νὰ καταρτισθῇ ἐν τοῖς ἀνωτάτοις ἐκπαιδευτηρίοις εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς ἐπιστήμης τῶν νόμων, ὅτε δαπανᾷ καὶ τὸν πολυτιμότερον χρόνον τῆς ζωῆς του καὶ τὴν περιουσίαν του· εἰσερχόμενος δὲ εἰς τὸ πρακτικόν του στάδιον παρακολουθεῖται ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς κόπους πρὸς μελέτην καὶ ἀπὸ τὰς αὐτὰς σχεδὸν δαπάνας δι' ἀγορὰν βιβλίων ὡσανεὶ ἐξηκολούθει νὰ ἦτο μαθητής. Ἐνῷ αἱ ἀποδοχαί του ὁρισθεῖσαι κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς συστάσεως τῶν δικαστηρίων καὶ μείνασαι ἀμετάκλητοι, ἤδη δὲν δύνανται νὰ ἐπαρκέσωσιν οὐδὲ εἰς τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα τῆς φυσικῆς του συντηρήσεως, διότι τὰ πάντα σταθερῶς ὑπερετιμήθησαν.

Εἶναι δὲ ὁμολογούμενον παρὰ πάντων ὅτι ὁ δικαστὴς προωρίσται νὰ ἐκπληρώσῃ καθήκοντα ἱερά, τὴν ἄμεσον προστασίαν τῶν ὑλικῶν καὶ ἠθικῶν συμφερόντων τῆς οἰκογενείας, ἧς ἡ τάξις καὶ ἡ συντήρησις εἶναι ἡ πηγὴ τῆς τοξεως, συντηρήσεως καὶ ἀναπτύξεως πάσης εὐνομουμένης πολιτείας. Τοιούτου ὄντος τοῦ σκοποῦ ὃν προτίθεται ἡ κοινωνία διὰ τοῦ δικαστοῦ, ὀφείλομεν μετὰ σπουδῆς νὰ ὑποβοηθήσωμεν αὐτὸν διὰ τῶν ἐνόντων μέσων μας ἵνα ἀπαρεγκλίτως ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντά του ταῦτα,

Τοιουτοτρόπως δὲν θέλει συμβαίνει ὅ,τι μετὰ βαθείας λύπης ἐβλέπομεν νὰ συμβαίνῃ μέχρι τοῦδε, τὸ νὰ ἀναγκάζωνται νὰ ἀπομακρύνωνται ἀπὸ τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν ἄνδρες διακρινόμενοι ἐν αὐτῇ διὰ τὴν ἠθικήν καὶ ἱκανότητά των, ζητοῦντες ἕνεκα τοῦ ἀνεπαρκοῦς τῆς μισθοδοσίας, εἰς τὸ δικηγορικὸν στάδιον, τὸ ἐμπορικὸν ἢ καὶ ἄλλαχοῦ τὴν ἀπολαβὴν τῶν μέσων τὰ ὁποῖα καὶ εὑρίσκουσι, διὰ τῶν ὁποίων νὰ δύνανται νὰ θεραπεύσωσι τὰς πολυειδεῖς ἀνάγκας τῆς οἰκογενείας των.

Διὰ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου τούτου, τὴν ὁποίαν στενῶς συνιστᾷ ἡ ἐπιτροπή, ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. ἥτις ἐνδελεχῶς ἐμερίμνα καὶ μεριμνᾷ ὑπὲρ τῆς αὐστηρᾶς ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης καὶ ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῶν λειτουργῶν αὐτῆς, θέλει ἀναμφιβόλως φροντίσει, ἔχουσα ἤδη τὰ μέσα, νὰ εἰσάγῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πρόσωπα ἱκανότητος καὶ ἀρετῆς, καὶ τοιαῦτα ἀρθόνως εὐτυχῶς δύνανται νὰ εὕρῃ εἰς τὸν δικαστικὸν σύλλογον. Τοιουτοτρόπως καὶ μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἐτῶν θέλει εὑρεθῇ εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν νὰ προέλθῃ καὶ εἰς τὴν τελευταίαν ἐγγύησιν ὑπὲρ τοῦ δικαστικοῦ κλάδου, ἥτις εἶναι ἡ ἰσοβιότης τῶν δικαστῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ ἐπιτροπή

Σταῦρος Βλάχος — Α. Δανόπουλος,
Χ. Θεοχαρόπουλος, — Ι. Ν. Ταμπακόπουλος,
Γ. Α. Νάκης.

Ὁ εἰσηγητὴς
Ν. Λεώπουλος.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τῶν τμημάτων λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ τροποποιήσεως τοῦ τελωνιακοῦ δασμολογίου νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, καὶ θεωροῦσα ὅτι αἱ προτεινόμεναι τροποποιήσεις συνάδουσι μὲ τὰς περὶ τὴν σύνταξιν τοῦ δασμολογίου τεθείσας ἐλευθέρας ἀρχὰς τοῦ ἐμπορίου, συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχήν του ὅπως ἔχει.

Ἀθήναι τῇ 9 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ἠλ. Παπαδαῖος, — Χ. Θεοχαρόπουλος,
Γ. Κ. Βελῆς, — Γεώργιος Ἰατρός.

Ὁ εἰσηγητὴς Εὐθ. Κεχαγιᾶς.»

Προβάντες εἶτα τῆς Βουλῆς εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου, ἀνεγνώσθη

τὸ ἄρθρον 1 τοῦ κεφαλαίου 1 καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, προτείνουσης τὴν διαίρεσιν τοῦ ἄρθρου 1 εἰς δύο, ἤτοι εἰς μισθοὺς ἐνεργείας καὶ εἰς μισθοὺς ἀργίας.

Παρατήρησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι παραδέχεται μὲν τὴν διαίρεσιν τοῦ ἄρθρου, ἀλλ' ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ ζητεῖ νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ ἄρθρον «μισθοὶ ἀργίας» ἔτεσι 15,000 δραχμαὶ δι' ἐνδεχομένας μεταθέσεις ἀξιωματικῶν εἰς ἀργίαν.

Παραδεχθεῖσα δὲ ἡ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως τὴν ἀνωτέρω προσθήκην, παρεδέχθη ἐπίσης τὰ δύο ἄρθρα τοῦ κεφαλαίου, ὑποδιαιρεθέντα εἰς τέσσαρα, ἔχοντα οὕτω·

ΚΕΦ. 1. *Πρωτικόν.*

"Ἄρθρον ά.	Μισθοὶ ἐνεργείας ἀξιωματικῶν	396,688
„	6'. Μισθοὶ ἀργίας ἀξιωματικῶν	44,040
„	γ'. Μισθοὶ ἐνεργείας ὑπαξ καὶ ναυτῶν	535,158
„	δ'. Μισθοὶ ἀργίας τῶν ἰδίων	6,426. »

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ κεφ. ἐκ δρ. 982,312 ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ κεφ. 2 ἄνευ ἄρθρων "Τροφαί„ ἐκ δρ. 236051 ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Χ. Θεοχαρόπουλον καὶ Θ. Τσαννετάκην, συνήχθη καθ' ἓν τῶν πρωτοκόλλων προσαρτώμενον ἐνταῦθα, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἑκάτερον τῶν ἀνωτέρω κεφαλ. παμψηφεὶ διὰ ψήφων 86.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ κεφάλ. 1 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	N	Σταῦρος Βλάχος	N
Δημήτριος Ὀρεινός		Ἠλίας Καραγιάννης	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	N	Σωτ. Στράτος	N
Π. Καμπάνης		Δημήτριος Νάκος	
Γ. Καΐρης	N	Φίλιππος Φίλιππος	N
Ἀντ. Καμπάνης		Θεόδωρος Γρίβας	
Δημήτριος Τσάκρης		Νικόλαος Τσέλιος	
Ἀνδρ. Δανόπουλος	N	Π. Ταντσαρίας	N
Νικόλαος Ἰατρός	N	Δ. Π. Πετροπουλάκης	N
Γεώργιος Σκοῦφος		Θ. Τσαννετάκης	N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N	Γεώργιος Κοντούλης	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Δ. Παπαθανασίου	

Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Ἰωάννης Βαλασόπουλος	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	N	Νικόλαος Λεώπουλος	N
Σταμάτιος Μήτσας	N	Γ. Γιατράκος	
Ἀναγν. Ζέρβας	N	Λουκᾶς Στεφάνου	
Γ. Γιολδάσης	N	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	N
Ν. Γρηνίτσας		Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	N
Γ. Βελῆς	N	Μιχ. Σκαλιστήρης	
Γ. Σιρπάνος	N	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	N
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N	Β. Π. Δημητρακόπουλος	N
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης		Ἀναγνώστ. Δεδόπουλος	N
Ἀνδρέας Λύγερινός	N	Α. Μαυροειδὴς	N
Σόλων Κρεστενίτης	N	Ἀναγνώστης Τσάκας	N
Δημήτριος Ἀθανασίου	N	Γ. Κεράλας	N
Γεώργιος Διαμάντης	N	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	
Ν. Βαρβαρῆγος	N	Γ. Γουλιμὴς	N
Ἀντ. Δεκιγάλας		Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	N
Ἰωάν. Λορεντζιάδης	N	Παναγιώτης Παπατσώνης	
Θρασύβουλος Ζαΐμης	N	Σπ. Ἀντωνόπουλος	
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	N	Ἰωάννης Προβελέγιος	N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	N	Ἰωάννης Ταταράκης	N
Ἠλίας Παπαδαῖος	N	Σ. Βαρότσης	N
Γεώργιος Περωτής		Χ. Σουμαρίπας	N
Ἰωάννης Ζάρκος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	N
Α. Κωτσόστολος	N	Α. Παπαδημητριάδης	
Βελισάριος Νικολαΐδης	N	Ν. Καναβός	
Ἰωάννης Μπαλάφας	N	Ἰωάννης Εὐσταθίου	N
Κωνστ. Πλαπούτας		Γεώργιος Ἰατρός	N
Α. Ἀντωνόπουλος		Γεώργ. Μαδεμοχωρίτης	N
Πέτρος Δεληγιάννης		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	N
Ἀνδρέας Σοφιανός	N	Νικόλαος Πετράκος	N
Ἐμμ. Ἀντύπας	N	Γρηγόριος Πατριαρχέας	N
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Στ. Καπετανάκης	
Εὐθ. Κανελόπουλος	N	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Γ. Παναγιωτόπουλος	N	Χ. Χριστόπουλος	N
Εὐ. Οἰκονομόπουλος		Π. Κανελόπουλος	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Νικόλαος Μοσχούλας	N
Νικόλαος Μαθιόπουλος	N	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	
Ν. Χ. Παναγιώτου		Ν. Πανουργιᾶς	
Ζ. Κοπανίτσας		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N

Κωνσταντίνος Βλάμης	N	Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Α. Χ. Λόντος		Κυριάκος Πανηρόπουλος	N
Περικλῆς Καλαμογδάρτης	N	Αναγνώστης Παπατσώρης	
Π. Πατρινὸς		Γεώργιος Ι. Στεῖκος	N
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	N	Δημήτριος Στάϊκος	
Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	N	Βασίλειος Κριεζῆς	N
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	N	Κυρ. Δουΐνας	N
Ἠλίας Καράπαυλος	N	Δ. Βουδούρης	N
Γεώργιος Μπάστας	N	Παντολέων Κουγιουμτζάκης	
Ἰωάν Σκαβέντσος	N	Σταμάτιος Γ. Δακός	N
Γ. Νικολάου	N	Πέτρος Χ. Πέτρος	
Μιχαὴλ Σολωμός	N	Καλαμάκας Τσουκαλᾶς	N
Κωνστ. Πλατύς		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	N
Γεώργ. Ναύτης		Σ. Σκουλούδης	N
Ἀν. Ρενουάρδος	N	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	N
Ἰωάννης Σαγρέδος	N	Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Παναγιώτης Ψαθᾶς		Α. Μαντσαρης	N
Ἀντ. Ἀρμάος	N		

Παραδεχθέντος εἶτα τοῦ ὑπουργοῦ τὴν ἐπὶ τοῦ κεφαλ. 3 γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν οὕτω·

ΚΕΦΑΛ. 3 *Ὑλικόν.*

«Τὸ κεφάλαιον τοῦτο πρέπει νὰ διαιρεθῇ εἰς δύω· οὕτω·

ΚΕΦΑΛ. 3. *Ὑλικόν*

Ἄρθρον 1.	Ὑλικὸν ἐπισκευῆς τῶν πλοίων	147,000
» 2.	Ἀγορὰ καὶ συντήρησις ὅπλων	8,000
» 3.	Πολεμοφόδια	15,000
» 4.	Γαιάνθρακες	100,000. »

ΚΕΦΑΛ. 4. *Ναυπηγία.*

Ἄρθρον 1.	Ὑλικὸν	575,000
» 2.	Ἡμερομίσθια	12,000

Μὲ τὴν παρατήρησιν τοῦ ν' ἀποτελέσωσι τὰ ἡμερομίσθια 5 ἄρθρον τοῦ 3. κεφαλαίου »

Οὕτω δὲ ἀναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα ἀ. β'. γ'. δ'. καὶ ἐ. τοῦ κεφαλαίου 3 κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς γενομένην διαίρεσιν, ἐγένοντο δεκτὰ δι εἰδικῆς ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτω·

ΚΕΦΑΛ. 3. *Ὑλικόν.*

Ἄρθρον ἀ.	Ὑλικὸν ἐπισκευῆς τῶν πλοίων	147,000
» β'.	Ἀγορὰ καὶ συντήρησις ὅπλων	8,000

» γ'.	Πολεμοφόδια	15,000
» δ'.	Γαιάνθρακες	100,000
» ἐ.	Ἡμερομίσθια	12,000. »

Παρεδέχθη εἶτα ἡ Βουλὴ καὶ τὸ σύνολον τοῦ κεφαλαίου ἐν δραχμῶν 282,000 διὰ ψήφων 90, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ 4 κεφάλαιον «Ναυπηγία» ἐν δραχμῶν 575,000, ἄνευ ἄρθρων διὰ ψήφων. 82.

Ἀναγνωσθέντα δὲ καὶ τὰ ἄρθρα ἀ. β'. γ'. καὶ δ'. τοῦ μεταβληθέντος εἰς 5 κεφαλαίου 4, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτω·

ΚΕΦΑΛ. 5 *Κατασκήματα.*

ἀ.	Ἐπισκευαί	5,000.
β'.	Φυτεῖα	10 120.
γ'.	Οἰκοδομαὶ	30 000.
δ'.	Ναυτικῶν Μαγαζίων	10,000. »

Ὡς ἐγένετο δεκτὸν ἐπίσης καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ, ἀνερχόμενον εἰς 55, 20 δραχμὰς, παμψηφεὶ διὰ ψήφων 81.

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ γενομένου 6 κεφαλαίου, ἐφ' οὗ προτείνει ἡ ἐπιτροπὴ νὰ μεταβληθῇ ἕκαστον τῶν ἄρθρων αὐτοῦ εἰς κεφάλαιον, καὶ συναινέσαντος τοῦ ὑπουργοῦ εἰς τὴν τροποποίησιν ταύτην, ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ἐφ' ἑκατέρου τῶν κεφαλαίων 6 καὶ 7, ἐπιτρούντων τῶν ἀνωτέρω ψηφολεκτῶν· συνήχθη δὲ ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη, καθ' ἓν τῶν πρωτοκόλλων προσαρτώμενον ἐνταῦθα, τὴν πίστωσιν αὐτῶν διὰ ψήφων 78. Ἔχουσι δ' ὡς ἕπεται.

« ΚΕΦΑΛ. 6.	Ἔξοδα νοσηλείας	7,022:59.
» 7.	Ἐκπαίδευσις	27,030. »

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. ζ' κεφ. ε'.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ κεφάλ. 6 τοῦ προϋπολ. τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου, καὶ ἡ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	N	Ἀντώνιος Καμπάνης	N
Δημήτριος Ὁρινὸς		Δημήτριος Τσάκρας	
Ἀντώνιος Βαντζέλος	N	Ἀνδρέας Δανόπουλος	N
Π. Καμπάνης		Νικόλαος Ἰατρὸς	
Γ. Καΐρης		Γεώργιος Σκούζος	

Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . . N	Ἰωάννης Μπαλάρας . . . .
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Κωνστ. Πλαπούτας . . . .
Στάυρος Βλάχος . . . . N	Πέτρος Δελιγιάννης . . . .
Ἠλίας Καραγιάννης	Α. Ἀντωνόπουλος . . . .
Σωτήριος Στράτος . . . . N	Ἀνδρέας Σοφιανός . . . . N
Δημήτριος Νάκος	Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N
Φίλων Φίλωνος . . . . . N	Ἀνδρέας Νοταρᾶς . . . .
Θεόδωρος Γρίβας	Εὐθ. Κανελόπουλος . . . N
Νικόλαος Τσέλιος	Γ. Πανοπριστόπουλος . . . N
Π. Τανταρίας . . . . . N	Εὐθ. Οἰκονομόπουλος . . .
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . N	Ἐμμανουὴλ Τσουχλος . . .
Θ. Τσανετάκης . . . . N	Νικόλαος Ματθαίου . . . N
Γεώργιος Κονδύλης	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . .
Α. Παπαθανασίου . . . . N	Σ. Κοπανίτσας . . . . N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .	Ἰω. Βαλασόπουλος . . . .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . N	Ν. Νεώπουλος. . . . . N
Σταμάτ. Μήτσας . . . . N	Γ. Γιατράκος . . . . . N
Ἀνδρέας Ζέρβας . . . N	Λουκᾶς Στεφάνου . . . . .
Γ. Γκολδάσης . . . . N	Ἰω. Παπαλουκόπουλος . . N
Ν. Γρανίτσας	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . N
Γ. Βελῆς . . . . . N	Μιχαὴλ Σκαλιστήρης . . .
Γ. Σιρπάνος . . . . . N	Γ. Ν. Ριβελιώτης . . . . N
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης . . .	Β. Π. Δημητρακόπουλος . N
Στέφ. Στεφανόπουλος . N	Ἀναγ. Δεδόπουλος . . . N
Ἀνδρέας Λύγερινός . . . N	Α. Μαυροειδὴς . . . . N
Σόλων Κριστενίτης . . . N	Γ. Κεφάλας . . . . . N
Δημήτριος Ἰωαννίσιου . . .	Ἀναγ. Τσιμᾶς . . . . N
Γεώργιος Νταμάντης . . N	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης .
Ν. Βαρβαρῆγος . . . N	Γ. Γουλιώς . . . . N
Α. Δεκιγάλας	Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος . . N
Ἰωάννης Λαριντσιάδης . . N	Παναγ. Παπατσώνης . . .
Θ. Α. Χαϊμᾶς . . . . . N	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Ἀθωνιάδ. Ν. Πετιμεζᾶς . . N	Ἰω. Προβελέγιος . . . . N
Χ. Θεοχαρόπουλος . . . N	Ἰω. Ταταράκης . . . . N
Π. Παπαδάτος . . . . N	Γ. Βαρῶτσος . . . . N
Γεώρ. Περωτῆς . . .	Ν. Σουμαρίπας . . . . .
Ἀθαν. Δανιλόπουλος . .	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Ἰωάννης Ζάκκος	Μ. Μιχαλόπουλος . . . .
Α. Κωντόσταυλος	Α. Παπαδημητριάδης. .
Βελισ. Νικολαΐδης . . . N	Ν. Κανάβος . . . . .

Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . . N	Μιχαὴλ Σολωμὸς . . . . N
Γεώρ. Ἰατρὸς . . . . . N	Νωνστ. Πλατὺς . . . . .
Γεώργιος Μαδεμογωρίτης . N	Γεώργιος Ναύτης . . . . .
Λουκὴς Καλογερόπουλος . . N	Ἀν. Ρενουάρδος . . . . . N
Νικόλαος Ἱεράκος . . . N	Ἰωάννης Σγρέβος . . . N
Γρηγόριος Πατριαρχέας . . N	Παναγιώτης Ψάθης . . . .
Στ. Καπετανάκης	Ἀντ. Ἀμάος . . . . .
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .
Χ. Χριστόπουλος . . . N	Κυριάκος Πανηρόπουλος . N
Π. Κανελόπουλος	Ἀναγνώστης Παπατσώρτς . .
Νικόλαος Μοσχούλας . . N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . . N
Ἀλεξανδρος Ραγκαβῆς . .	Δημήτριος Στάϊκος . . . .
Ν. Πανουριᾶς	Βασίλειος Κριεζὴς . . . . N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N	Κυριάκος Δουζίνας . . . N
Κωνσταντῖνος Βλάμης . . N	Δημήτριος Βομβούρης . . N
Ἀνδρέας Χ. Λόντος	Παντοέων Κουντουριώτης .
Περικλῆς Καλαμογδάρτης . N	Σταματιος Γ. Δοκὸς . . . N
Π. Πατρινὸς	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . .
Χρ. Σαλαμιδᾶς . . . N	Καλαμάρα. Τσουκαλᾶς . .
Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου . . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . N
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . N	Σ. Σκουμπορδῆς . . . . N
Ἠλίας Καράπαυλος . .	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . .
Γεώργιος Μπάστας . . . N	Νικόλαος Β. Μπουδούρτς .
Ἰω. Σκαβέντσος . . . . N	Α. Μάντσαρης . . . . . N
Γ. Νικολάου . . . . . N	

Ἐπὶ δὲ τοῦ γενομένου 8 κεφαλαίου παρετήρησέ τις, ὅτι, ἀφοῦ ἡ ἐπιτροπὴ μετέβαλε τὰ ἄρθρα εἰς κεφάλαια, ἔπρεπε κἂν νὰ μεταβαλῃ καὶ τὰ ἐδάφια εἰς ἄρθρα, τὰ ὁποῖα μάλιστα εἶναι ἄξια τῆς προσοχῆς ἡμῶν, ὡς περιέχοντα εἰς ἐκεῖνα ποσά, τῶν ὁποίων δύναται νὰ γίνῃ χρῆσις ἀπὸ ἑνὸς ἐδαφίου εἰς ἄλλο, ἐν ᾧ ἀπαγορεύεται τοῦτο ὑπὸ τοῦ λογιστικοῦ νόμου. Ἐπειδὴ λοιπὸν οὐδὲ ὁ νόμος ἐπιτρέπει νὰ γίνηται χρῆσις ἑνὸς κονδυλίου ἀντὶ ἄλλου, οὐδὲ ὁ ὑπουργὸς ἔχει τὴν ἰδέαν ὅτι δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο, ἔπρεπε νὰ μεταβάλῃ ἡ ἐπιτροπὴ τὰ ἐδάφια εἰς ἄρθρα, καὶ τοῦτο προτείνει νὰ γίνῃ ἤδη παρὰ τῆς Βουλῆς.

Ἀπήντησεν ὁ εἰσηγητής, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἠδύνατο νὰ προχωρήσῃ μέχρι τῆς διαιρέσεως τῶν ἄρθρων, ἐπειδὴ αὕτη ἠθέλε φέρει κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν πολλὰ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν προσκόμματα. Διὰ τοῦτο ἠρκέσθη ἡ ἐπιτροπὴ νὰ συστήσῃ ὅτι εἰς τὸ μέλ-

λον τὰ γραφικὰ ἔξοδα τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου δὲν πρέπει ν' ἀποτελῶσιν ἴδιον κεφάλαιον, ἀλλὰ νὰ κατανεμηθῶσιν εἰς τὰ οἰκεῖα σώματα καὶ καταστήματα· ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ὅμως, ὀλίγιστα κονδύλια εἶναι, τὰ ὁποῖα ἠδύναντο νὰ γίνουν ἄρθρα, χωρὶς νὰ μὴ φέρωσιν, ὡς εἶπεν, οὐσιώδη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν προσκόμματα. Ἔφερε δὲ ἡ ἐπιτροπὴ τὸν τῶν κεφαλαίων διαίρεσιν, ἵνα δώσῃ ἀφορμὴν νὰ γίνωσιν οἱ προϋπολογισμοὶ ταχύτεροι, καθ' ὅσον ἐνόμισεν ὅτι δὲν εἶναι λογικὸν οὐδὲ σύμφωνον μὲ τὸ 22 ἄρθρον τοῦ λογιστικοῦ νόμου νὰ τίθενται ὑπὸ ἓν κεφάλαιον διαφόρου ὕλης ἀντικείμενα.

Ἀντιπάντος δὲ τοῦ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι, κατὰ τὸν λογιστικὸν νόμον, ἐπίσης δὲν δύναται νὰ γένῃ χρῆσις ἑνὸς ἄρθρου δι' ἄλλο οὐδενὸς ὑποστηρίζοντος τὴν πρότασιν τῆς εἰς ἄρθρα μεταβολῆς τῶν ἐξαρίων, ἐγένετο καὶ ἐφ' ἑκάστου τῶν κεφαλαίων 8, 9, 10, 11 καὶ 12 εἰδικὴ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Μαυρόκαν καὶ Κ. Δουζίναν, ἐξ ἧς συνάχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον σχεδὸν τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν ἑκάστου αὐτῶν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 76· ἔχουσι δ' ὡς ἑπεται·

" Κεφάλ. 8. Γραφικὰ ἔξοδα	16,080.
Κεφαλ. 9. Ὁδοιπορικὰ	9,800.
Κεφάλ. 10. Ἔξοδα αναγίων	3,000.
Κεφάλ. 11 Συντήρησις φάρων καὶ φανῶν .	18.060.
Κεφάλ. 12 Κλεισμέναι χρήσεις	7.290. ,,

Περαιωθέντος καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου, ἡ Βουλὴ ἐπεξῆλθε τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1859, καὶ ἀναγνωσθέντα ἐγένοντο δεκτὰ τὸ 1 καὶ 2 αὐτοῦ ἄρθρον δι εἰδικῆς ἀναγνώσεως.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Μαυρόκαν καὶ Κ. Δουζίναν, συνάχθη, κατὰ τὸ ἅδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον οὗτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 79· ἔχει δ' οὕτως.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ἡ εἰσπραξις τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων τῶν

ἀπὸ δημόσια κτήματα καὶ νομίσματα προσόδων, καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων, ἅτινα εἰδικώτερον ἀπαριθμοῦνται εἰς τὸν συνημμένον γενικὸν πίνακα τῶν ἐσόδων καὶ τὰ εἰς αὐτὸν προσηρτημένα ἀναλυτικὰ φύλλα, θέλει ἐνεργεῖσθαι διὰ τὸ ἔτος 1859 δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ διαταγμάτων, καὶ τῶν ἐκδοθησομένων περὶ τινων ἐσόδων νόμων.

Ἄρθρ. 2. Τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1859 προϋπολογίζονται εἰς δραχμὰς δεκαεννέα ἑκατομμύρια, ἑπτακοσίας ἑξήκοντα τρεῖς χιλιάδας, ἐνακοσίας ἑβδομήκοντα ἕξ, (ἀριθμὸς 19,763,976) κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ τῶν ἐσόδων πίνακι ἑκάστῳ ἀναβαινόμενα.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1859, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Νικόλαος Τσέλιος	
Δημήτριος Ὀρεινός		Π. Ταναρίας	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν
Πέτρος Καμπάνης		Θ. Τσαννετάκης	Ν
Γ. Καΐρης	Ν	Γεώργιος Κονδύλης	
Ἀντ. Καμπάνης		Α. Παπαθανασίου	
Δημήτριος Τσάκρης		Ν. Παπαμιχαλόπουλος	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν
Νικόλαος Ἰατρὸς	Ν	Σταμάτιος Μήτσας	Ν
Γεώργιος Σκούρος		Ἀνδρέας Ζιρδας	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Γ. Ι Γιαλδάσης	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ν. Α. Γρανίτσας	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Γ. Βελῆς	Ν
Ἠλίας Καραγιαννης		Γ. Σιρπάνος	Ν
Σωτήριος Στράτος		Σ Χ. Σταφανόπουλος	
Δημήτριος Νάκος		Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Σόλων Κρεστενίτης	Ν

Δημήτριος Αθανασίου		Γ. Κεφάλας	N
Γεώργιος Διαμάντης	N	Κωνστ. Ι. Κουρκουμέλης	N
Ν. Βαρβαρῆγος	N	Γ. Γουλιμής	N
Α. Δεληγάνης		Αλέξανδρος Κουζουνδοῦρος	N
Ἰωάν. Λορεντσιάδης	N	Παναγιώτης Παπατσώνης	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	N	Σπ. Αντωνόπουλος	N
Δεωνίδας Ν. Πετμεζᾶς	N	Ἰω. Προβιλέγιος	N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	N	Ἰω. Ταταράκης	
Ἠλίας Παπαδαῖος	N	Σ. Βαρότσης	N
Γεώργιος Περωτής		Χ. Σουμαρίπας	N
Ἰωάννης Ζάρκος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	N
Ἀλέξανδρος Κοντόσταυλος		Α. Παπαδημητριάδης	
Βελισάριος Νικολαΐδης	N	Ν. Καναβός	
Ἰωάννης Μπαλάφας	N	Ἰωάννης Κύσταθίου	N
Κωνστ. Πλαπούτας		Γεώργιος Ἰατρός	N
Α. Ἀντωνόπουλος		Γ. Μαδεμοχωρίτης	N
Πέτρος Δελιγιάννης		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	N
Ἀνδρέας Σοφιανός	N	Νικόλαος Πιεράκος	N
Ἐμ. Ἀντίπας	N	Γρηγόρ. Πατριαρχέας	N
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Στ. Καπετανάκης	
Εὐθ. Κανελόπουλος	N	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Γ. Πανοπριφτόπουλος	N	Χ. Χριστοπουλος	N
Εὐ. Οἰκονομόπουλος		Π. Κανελόπουλος	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Νικόλ. Μοσχούλας	N
Νικόλαος Ματθαίου	N	Ἀλέξανδρος Ραγκαβῆς	
Ν. Χ. Παναγιώτου		Νάκος Πανουργιᾶς	
Σ. Κοπανίτσας	N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N
Ἰω. Βαλασόπουλος		Κωνς. Βλάμης	N
Ν. Λειώπουλος	N	Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Γ. Γιατράκος		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	N
Λουκᾶς Στεράνου		Παν. Πατρινός	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	N
Ι. Ν. Ταμπακόπουλος	N	Α. Χ. Ἀναργύρου	N
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης		Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	N
Γ. Ν. Ρεβελιώτης	N	Ἠλίας Καράπαυλος	N
Β. Π. Δημητρακόπουλος	N	Γεώργιος Μπάστας	N
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	N	Ἰω. Σκαβέντσος	N
Α. Μαυροειδής	N	Γ. Νικολάου	N
Ἀναγνώστης Τσάκας	N	Μιχαὴλ Σολωμός	N

Κωνς. Πλατύς		Κυριάκος Δουζίνας	N
Γεώργιος Ναύτης		Δημήτριος Βουδούρης	N
Ἀν. Ρενουάρδος	N	Παντολέων Κουντουριώτης	
Ἰωάννης Σαγρέδος	N	Σταμάτιος Γ. Δακός	N
Παναγ. Ψάθης		Πέτρος Χ. Πέτρος	
Ἀντ. Ἀρμάος		Καλαμάρας Γαρουφαλῆς	N
Δημ. Πολυχρονόπουλος		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Κυριάκος Πονηρόπουλος	N	Σ. Σκουμπουρδῆς	
Ἀναγ. Παπατσώρης		Αὐγερινὸς Λεβέρωφ	
Γεώργιος Ι. Στάϊκος		Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Δημήτριος Στάϊκος		Α. Μάντσαρης	N
Βασίλειος Κριεζῆς	N		

Προεβη ἔπειτα ἡ Βουλὴ καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ 1859 νομοσχεδίου, καὶ ἀναγνωσθέντα ἐγένοντο δεκτὰ δι' ἐιδικῆς ἀναστάσεως τὸ 1 καὶ 2 αὐτοῦ ἄρθρον.

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ ἄρθρου ἐφ' οὗ προτείνει ἡ ἐπιτροπὴ να μὴ συμπεριληφθῇ καὶ ἡ δαπάνη περιοδείας πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ταμιῶν μεταξὺ τῶν ἄρθρων, δι' ἃ ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων διὰ Β. διατάγματος· ὁ μὲν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς συνήνεσεν εἰς τὴν πρότασιν ταύτην τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ δὲ Βουλὴ ἐωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὸ 3 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως μὲ τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ εἰρημένου· " Δι' ἔξοδα περιοδείας πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ταμιῶν. ,,

Γενομένης δὲ ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ψηφολέκτας καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, συνήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον σχεδὸν τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 78· ἔχει δ' ὡς ἕπεται·

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1859 προσδιορίζονται εἰς δραχμὰς δέκα ἐννέα ἑκατομμύρια τετρακοσίας πεντήκοντα μίαν χιλιάδας, πεντακοσίας τριάκοντα ἐννέα, καὶ λεπτὰ ὀγδοήκοντα ἑπτά, (ἀριθ. 19,451,539:87 λεπτά.) Διὰ τὴν ποσότητα δὲ ταύτην χορηγοῦνται τοῖς ὑπουργοῖς πιστώσεις, αἵτινες καταλογίζονται κατὰ τὸν συνημμένον γενικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων καὶ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν εἰς αὐτὸν

προσκρτημένων εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων, ὡς ἑφεξῆς·

Α. Εἰς χρέος δημόσιον, ἤτοι, εἰς πρ μηθειαν καὶ ἄλλα ἔξοδα τοῦ δανείου Ροθσχιλδ.	δρ.	50,376:22
Εἰς χρηματήματα ναυτικῶν νιαων . .	„	200,000:—
Εἰς „ „ παλαιῶν ἀπαιτήσεων . .	„	8 370:—
Εἰς τόκους ἐγγυοδοτῶν τῶν ὑπαλλήλων	„	6,500:—
Εἰς συντάξεις	„	1,299.047:76
		1,564,293:98
Β'. Εἰς τὴν Βασιλικὴν χορήγησιν . . .	„	1,000,000:—
Γ'. Εἰς ἀποζημίωσιν τῶν βουλευτικῶν Σωμάτων	„	550,000:—
	„	3,114,293:98
Δ'. Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπουργείων, ἤτοι,		
Τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων .	δρ.	671,350:—
Τῆς Δικαιοσύνης .	„	1,402,256:02
Τῶν Ἐσωτερικῶν .	„	2,480,984:96
„ Ἐκκλησ. κτλ. .	„	1,205,085:75
„ Στρατιωτικῶν .	„	5,028,491:46
„ Ναυτικῶν	„	2,218,765:59
„ Οἰκονομικῶν . .	„	910,759:11
		13,917,702:89
Ε'. Εἰς ἔξοδα διοικήσεως ἐπιστασίας καὶ εἰσπράξεως φόρων	δρ.	1,879,543:—
ς'. Εἰς διαφόρους πληρωμὰς	„	540,000:—
Τὸ ὅλον Δραχ.		19,451,539.87

Ἄρθρον 2. Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα ἔξοδα θέλουσι πληρωθῆ ἐκ τῶν κυρωθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως 1859, ἀναπληρουμένων ὡς πρὸς τὴν ἐτησίαν διαχείρισιν διὰ τῶν ὑπολοίπων τῶν προγενεστέρων χρήσεων, τὰ ὁποῖα δὲν διετέθησαν εἰς πληρωμὴν ἐξόδων τῶν ἐτῶν ἐκείνων.

Ἄρθρον 3. Ἐὰν ἄνευ ἐπικτάσεως τῆς ὑπηρεσίας δὲν ἐξαρκέσωσι διὰ τὰ ἔξοδα τῆς χρήσεως 1859, αἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγούμεναι πιστώσεις, ἐπιτρέπεται νὰ δοθῶσι διὰ Β. Διατάγματος ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν ἀναπληρωματικαὶ πιστώ-

σεις, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ἐπὶ τῶν ἑρεξῆς ἄρθρων·

Τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Διὰ τροφὴν τῶν ὑποδίκων.
Δι' ἀποζημιώσεις μαρτύρων.
Δι' ἔξοδα μεταφορᾶς ὑποδίκων.
Δι' ἔξοδα ἐκτελέσεως θανατικῶν ἀποφάσεων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Διὰ γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας.
Διὰ διατροφὴν καὶ διατήρησιν καταδίκων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ ποσοστὰ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων.
Διὰ δικαιώματα καὶ προμήθειας χαρτοσήμου.
Διὰ παραχωρήσεις εἰς τοὺς δήμους ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν φόρων ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν οἰκοδομῶν.
Δι' ἔξοδα καλλιεργείας ἁλικῶν καὶ μετακομίσεις ἁλάτων.
Δι' ἐπιστροφὰς χρημάτων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Μετὰ ταῦτα ἀναγγείλας ὁ πρόεδρος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ ἀνάγνωσις διαφόρων ἐκθέσεων καὶ ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταργήσεως τοῦ τέλους ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν αἰτηρῶν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΓΔΟΥΡΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Διαμάντης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΗ'.

Τῆς 10 Ἀπριλίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναστολῆς τοῦ περὶ γραμματοσήμου νόμου, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπή σας μετὰ συναισθήσεως ἐκφράζει τὴν λύπην της, βλέπουσα καὶ αὖθις νέαν περὶ παρατάσεως τῆς ἀναστολικῆς ἰσχύος τοῦ ΓΑΙ'. νόμου πρότασιν τῆς Κυβερνήσεως, χωρὶς κἂν νὰ ἐκτεθεντσι ἐν τῇ συνοδευούσῃ τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ ὑπουργικῇ ἐκθέσει οἱ ὑπαινιττόμενοι σπουδαῖοι λόγοι, οἱ πείσαντες τὴν Κυβέρνησιν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς νέας ταύτης ἀναστολῆς.

Κύριοι! Ἂν, κατὰ τὴν ὑπουργικὴν ἔκθεσιν, «δὲν εἶναι ἔννομον νὰ ἐξακολουθῇ νὰ μένῃ ὁ νόμος ἀνεκτέλεστος, χωρὶς νὰ ἀναταλῇ ἡ ἐκτέλεσίς του δι' ἰδιαιτέρου νόμου», ἐπίσης δὲν ἀποτελεῖ κατάστασιν εὐρύθμου ἡ ἀλλεπάλληλος ἀναστολὴ ἐκτελέσεως νόμου μήπω κἂν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς του καταδείξαντος τὰς, καθὸ μὴ καταναλωθείσας, ὡς ὑποθετικὰς, νὰ ἐκληρθῶσι δυναμένας ἐλλείψεις του.

Κύριοι! Ἡ εὐρύθμως κατάστασις πάσης κυβερνητικῆς τάξεως προσαπαιτεῖ, ὡς τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, τὸν ὅσον οἷόν τε ἀκριβέστατον ἔλεγχον τῆς τε διαχειρίσεως καὶ χρήσεως, ἀπὸ δὲ τῆς ἰδέας ταύτης ὁρμωμένη ἡ Κυβέρνησις καθυπέβαλεν εἰς τὰ νομοθετικὰ Σώματα τὸν ἀπὸ 17 Μαΐου 1855 ΣΠΘ'. νόμον, ὃν ἑκάτερον τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων ἐπεψήφισεν. Ἐλπίζομεν δὲ πάντες ὅτι δι' αὐτοῦ ἠθέλομεν ἐξέλθει συστήματος, οὗ ἀπηλλάγησαν ἤδη ἐκ τῶν ἐθνῶν τὰ πρότυπα τῆς εὐρύθμου κυβερνητικῆς καταστάσεως, καὶ ὅμως, Κύριοι, προσκαλούμεθα σήμερον, σπουδαίων ἕνεκα λόγων, καὶ ταῦτα ἀγνώστων ἡμῖν, νὰ νομιμοποιήσωμεν τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ΣΠΘ'. νόμου, ἐνῷ ὁ νόμος αὐτὸς εἰσαχθεὶς ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ, ἀπέφερε, κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐφαρμογῆς του, αὔξησιν 100,000 λιρῶν στερλινῶν, ἂν καὶ κατὰ τῶν ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἀγγλίας, ἐπίσης ὡς καὶ παρ' ἡμῖν, οὐδεμία προϋπῆρχεν ὑπόνοια καταχρήσεως.

Ἡ ἐπιτροπή σας ὅμως μὴ ἐπιθυμοῦσα οὔτε κἂν νὰ φανῇ προσκόμματα προκαλοῦσα, συνίστησιν ὑμῖν, Κύριοι, τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου μετὰ τῶν παρατηρήσεων, ὅτι α) τὸ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀόριστον τῆς νέας ἀναστολῆς νὰ ὁρισθῇ ἀντικαθιστομένων τῶν λέξεων «ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου» διὰ τῶν λέξεων «μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1859 ἔτους». β) νὰ συστήσῃ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως τὸ νὰ μὴ περιλάβῃ

εἰς παρομοίαν ἀνακάλυθον κατάστασιν προτείνουσα νόμους, καὶ μήπω ἐφαρμοσθέντων, ζητοῦσα τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεώς των.

Ἀθῆναι, τῇ 10 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Δ. Πολυχρονόπουλος, Γ. Ν. Καΐρης,
Κ. Τσουκαλᾶς, Χ. Τσαλαμιδᾶς.

Ὁ εἰσηγητὴς
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος.»

Ἀνεκοινώθη ὁ πρόεδρος α') ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς ἀπέστειλεν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς τὸν γενικὸν λ|σμὸν τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους 1858, καὶ β') ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀπέστειλεν ἐπίσης τὰ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἐρμιονείδος ζητηθέντα ἔγγραφα, τὰ ἀφορῶντα τὴν ὑπόθεσιν τῶν γαιῶν Λίγιου.

Παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἐκ τῶν ζητηθέντων ἐγγράφων αἱ μὲν ἐγκύκλιοι καὶ τὸ ψήφισμα τοῦ Κυβερνήτου ὑπάρχουσιν ἐν τῷ φακέλλῳ τῶν περὶ Κρητικῶν γραμματίων ἐγγράφων, ἄλλα δὲ, ὡς ἡ ἀναφορὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου Πετροπούλου, ἐν ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἡ ἀναφορὰ τοῦ δημάρχου, λὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῷ ὑπουργείῳ. Ἀντὶ δὲ τῆς αἰτουμένης ἀναφορᾶς τοῦ δημάρχου ὑπάρχει ἄλλη τοῦ αὐτοῦ, δι' ἧς βεβαιοῖ ὅτι αἱ γαῖαι δὲν εἶναι πρώτης ποιότητος, καὶ ταύτην, ἂν ἡ Βουλὴ θέλῃ, δύναται νὰ προσαγάγῃ. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ζητουμένην ἀναφορὰν τοῦ δημάρχου, ἂν εἶναι ἀνάγκη, δύναται νὰ ζητηθῇ ἀντίγραφον αὐτῆς, ὡς πρὸς δὲ τὴν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἃς εἴπῃ ὁ ἐπερωτήσας τὸν ἀριθμὸν ἢ τὴν χρονολογίαν αὐτῆς, ἵνα ζητηθῇ καὶ ταύτης ἀντίγραφον. Ἄλλως, δὲν νομίζει ὅτι τὰ ἔγγραφα ταῦτα τοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ δημάρχου εἰσὶν οὐσιωδῶς ἀναγκαῖα, καὶ ἐν ἐλλείψει, δυνάμεθα νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἄνευ αὐτῶν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπερωτήσας, ὅτι ἡ ἀναφορὰ τοῦ δημάρχου φέρουσα ἀριθ. 181, εἶναι τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης, διότι ἐξ αὐτῆς μάλιστα δυνάμεθα νὰ φωτισθῶμεν εἰς τὴν ὑπόθεσιν. Ἐπίσης δὲ καὶ ἡ τοῦ ἐφόρου ἀναφορὰ εἶναι ἀναγκαιοτάτη, ἐπειδὴ οὐ μόνον λέγει δι' αὐτῆς, ὅτι αἱ γαῖαι περὶ ὧν πρόκειται ἀξίζουσιν 700 δραχμὰς τὸ στρέμμα, ἀλλ' ἀφαιρεῖ καὶ ἄλλους λόγους, ἐξ ὧν δύναται νὰ φωτισθῇ ἡ Βουλή.

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι, ἀφοῦ ἡ ἀναφορὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ ὑπουργείῳ, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιμεινωμεν ζητοῦντες ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει ὁ ὑπουργός· καὶ ὅτι ἡ ἀναφορὰ τοῦ δημάρχου, οἱονδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὸ περιεχόμενον, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐπιρροήν τινα, καθ' ὅσον δὲν θέλομεν ὠφεληθῆ ἐξ αὐτῆς, ἵνα πιστεύσωμεν ὅτι αἱ γαῖαι εἶναι πρώτης ἢ δευτέρας ποιότητος· ἀντείπεν ὁ ἐπερωτήσας ὅτι, ἂν ὁ πρὸ αὐτοῦ βουλευτὴς θεωρῇ ἀδιάφορα τὰ ἔγγραφα ταῦτα, αὐτὸς ὅμως τὰ θεωρεῖ τῆς πλέον ἀπολύτου ἀνάγκης, νομίζει δὲ ὅτι πρὶν ἴδωμεν τὸ περιεχόμενον αὐτῶν, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκτιμήσωμεν τὴν ἀλήθειαν αὐτῶν ἀξίαν. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ προσαχθῶσι τὰ ἔγγραφα ταῦτα, ἵνα λάβωμεν γνῶσιν τῶν περιεχομένων, καὶ δυνάμεθα νὰ γράψωμεν εἴς τε τὸν ἔφορον καὶ τὸν δήμαρχον, ἐρωτῶντες ἂν ἔλαβον χώραν τοιαῦτα ἔγγραφα καὶ ζητοῦντες ἀντίγραφα αὐτῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ δυνησόμεθα ν' ἀναβάλωμεν τὴν συζήτησιν ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας ἕως οὗ ἀπαντήσωσιν οὗτοι.

Ἐπέφερεν ὁ ὑπουργός, ὅτι, ἐπειδὴ ἐπιθυμεῖ νὰ βασανισθῇ ὅσον ἐνέστην ἡ ὑπόθεσις αὕτη, ὅπως δι' ὅλων τῶν μέσων ἀποδειχθῇ ὅτι δὲν εἶναι ἢ ἐν ὕφασμα ἐν γένει συκοφαντίας, οὐ μόνον συναινεῖ ἀλλὰ καὶ παρακαλεῖ νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀναβολή, καὶ τοῦτο ἵνα γράψῃ αὐθημερὸν εἴς τε τὸν ἔφορον καὶ τὸν δήμαρχον περὶ τῶν ζητουμένων ἐγγράφων· ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐφόρου, παρακαλεῖ τὸν ἐπερωτήσαντα νὰ εἴπῃ τὸν ἀριθμὸν ἢ τὴν χρονολογίαν αὐτῆς, ἵνα δυνηθῇ νὰ ζητήσῃ ἀντίγραφον.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ βουλευτοῦ, ὅτι δὲν γνωρίζει μὲν τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τοῦ ἐγγράφου, ἀλλ' ἀναφέρεται ἐν αὐτῷ ὅτι πᾶν στρέμμα τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος γαιῶν ἔχει ἀξίαν 700 δραχμῶν· ἐδήλωσεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι θέλει γράψει ἀμέσως πρὸς τὸν δήμαρχον ἵνα πέμψῃ ἀντίγραφον τοῦ ζητουμένου ἐγγράφου, ἀλλ ὡς πρὸς τὴν ἀναφορὰν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, θέλει γράψει ἐπίσης ἅμα ὁ βουλευτὴς προσαγάγῃ τὸν ἀριθμὸν ἢ τὴν ἡμερομηνίαν αὐτῆς. Προσέθηκε δέ, ὅτι τοσαύτην ἔχει προθυμίαν νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ ὑπόθεσις αὕτη, ὥστε παρακαλεῖ τὸν ἐπερωτήσαντα βουλευτὴν νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, καὶ ἐξετάζων τὰ ἔγγραφα, λάβῃ οἱαδήποτε ἐξ αὐτῶν θέλει.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως, μεχρισοῦ γράψῃ ὁ ὑπουργὸς ζητῶν ἀντίγραφον τῆς ἀναφορᾶς τοῦ δημάρχου καὶ λάβῃ περὶ τούτου ἀπάντησιν.

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον παρετήρησεν ὁ τὴν ἐπερώτησιν περὶ ἀγορᾶς σίτου ἀπὸ Θυνιᾶς, ὅτι ἐπειδὴ ὁ κατὰ τὸ 1855 ψηφισθεὶς περὶ τούτου νόμος ἐπέτρεπεν εἰς τὸν τότε ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν τὴν ἀγορὰν μόνον σίτου, οὐχὶ δὲ καὶ ἀραβοσίτου, ἐν γένει δὲ παρουσιάζεται ἐκ τῆς ἀγορᾶς ζημία 580,000 δραχμῶν, παρακαλεῖ τὸν νῦν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸν νὰ φέρῃ, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὑποβληθέντων περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐγγράφων, λογαριασμὸν ὁρίζοντα πόση ἡ ἐκ τῆς ἀγορᾶς σίτου ζημία καὶ πόση ἡ ἐκ τοῦ ἀραβοσίτου, ὅπως ἠγοράσθη παρὰ τοῦ τότε ὑπουργοῦ ἐναντίον τοῦ νόμου.

Ὑποσχεθέντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι θέλει φέρει τὸν λογαριασμὸν τοῦτον, ἐζήτησε τὴν νὰ ὁρισθῇ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν θέλει γίνει ἡ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζήτησις.

Ἐπέφερεν ὁ ὑπουργός, ὅτι πρὶν ἡ Βουλὴ ἀποφασίσῃ πότε θέλει συζητηθῇ ἡ ὑπόθεσις, καλὸν εἶναι ν' ἀποφανθῇ ἂν θέλει συζητήσει τὸ ἀντικείμενον ἀκαδημαϊκῶς ἢ ἂν δύναται νὰ συζητήσῃ τὸν γενικὸν λογαριασμόν, ὅταν φέρῃ τὸ ἀρόρων τὴν διαχείρισιν ταύτην νομοσχέδιον.

Ἀπεκρίθη ὁ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι διὰ μὲν τοῦ νομοσχεδίου πρόκειται νὰ νομιμοποιηθῇ ἡ ἐκ τῆς ἀγορᾶς τοῦ σίτου προελθοῦσα ζημία, ἀλλ' ὁ βουλευτὴς Παναιτωλίου θεωρεῖ διὰ τῆς ἐπερωτήσεως αὐτοῦ, ὅτι ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἐνήργησε κατ' ὑπέρβασιν τῶν διαταγγραφέντων αὐτῷ ὅρων, εἴτε ὡς πρὸς τὸ ποσὸν εἴτε ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἀγορᾶς, καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ταύτῃ ἐπιβαρύνεται διὰ τὴν ζημίαν. Ἅρα καὶ ἀνεξαρτήτως τοῦ νομοσχεδίου δύναται ἡ Βουλὴ ν' ἀποφανθῇ ἂν καλῶς ἢ κακῶς διεχειρίσθη ὁ ὑπουργός, καὶ τότε θέλει ἐξετάσει κατὰ πόσον οὗτος ἐπιβαρύνεται ἐκ τῆς ζημίας.

Παρετήρησεν ὁ τὴν ἐπερώτησιν ἀπευθύνας, ὅτι ὁ περὶ ἀγορᾶς τοῦ σίτου νόμος λέγει ῥητῶς ἐν τῷ 2 αὐτοῦ ἄρθρῳ, ὅτι θέλει κριθῇ λογαριασμὸς τῆς διαχειρίσεως, ὅστις θέλει συμπεριληφθῇ ἐν τῷ ἀπολογισμῷ τοῦ 1855 ἀλλ' ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ ἔτους τούτου ὑπεβλήθη ἤδη, καὶ δὲν ὑπάρχει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀγορᾶς ταύτης. Διὰ τῆς ἐπερωτήσεως του λοιπὸν δὲν ζητεῖ ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ νόμου.

Τέλευταῖον ἐπέφερεν ὁ ὑπουργός, ὅτι τὸ προσεχὲς σάββατον δύναται νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν ἂν θέλει δυνηθῇ νὰ φέρῃ

ἐντὸς τῆς συνόδου τὸ περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς ἀγορᾶς τοῦ σίτου νομοσχέδιον. Ἐν τούτοις δὲ θέλει φέρει τὰ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ζητηθέντα σήμερον ἔγγραφα.

Ἀκόμη μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις, ὅτι, κατὰ τὸ 52 ἄρθρον τοῦ Συνταγματος, γνωστὸν εἶναι ὅτι οὐδεὶς φόρος εἰσπράττεται ἂν δὲν ψηφισθῇ παρὰ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων καὶ κυρωθῇ παρὰ τοῦ Βασιλέως, καὶ ἐν τούτοις εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ τέσσαρα ἤδη ἔτη εἰσπράττεται φόρος τις ἀπὸ τῶν σπογκαλιέων ἐναντίον τῆς διατάξεως ταύτης τοῦ Συντάγματος. Ἐκ τούτου καὶ πέρυσιν ἔφερε τὸν λόγον κατὰ τῆς παρανόμου ταύτης εἰσπράξεως, καὶ ἀναφορὰ ὑπεβλήθη τῶν σπογκαλιέων, ἣν ἐστύτησεν ἡ Βουλὴ προσηκόντως. Δυστυχῶς ὅμως ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος κατέταξεν αὐτοὺς καὶ ἐφέτος εἰς τὸν κατάλογον, χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ὑπ' αὐτῶν γενομένας ἐνστάσεις, ἐνῷ δὲν εἶναι ὑπόχρεοι εἰς φόρον, ἀ) διότι τὸ ἐπάγγελμά των φορολογεῖται, καὶ δὲν δύνανται ἐπομένως νὰ ὑπαχθῶ εἰς διπλῆν φορολογίαν, καὶ β') διότι, ὅπως φορολογηθῇ τις, πρέπει νὰ ἐξασκῇ τὸ ἐπαγγελμά του ἐντὸς τοῦ Κράτους, οἱ δὲ συμπολῖται του μεταβαίνουσιν εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς, ὅπου ἁλιεύουν τὸν σπόγκον. Παρακαλεῖ λοιπὸν τὸν ὑπουργὸν νὰ ἐξηγήσῃ ἐπὶ τίνι λόγῳ φορολογοῦνται οἱ σπογκαλιεῖς τῆς ἐπαρχίας του, καὶ ἂν ἡ φορολογία εἶναι νόμιμος, διὰ τί ἐνεργεῖται εἰς μόνην τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ. Παρατηρεῖ προσέτι, ὅτι διὰ τὸν σπόγκον πληρώνεται, κατὰ τὸ τιμολόγιον, φόρος τελωνείου 60 λεπτὰ τὴν ὀκάν, ἀλλ' ὁ νόμος φορολογεῖ δικαίως τὸν σπόγκον καὶ οὐχὶ τὴν ἐν αὐτῷ ἄμμον, ἥτις εἶναι δεκαπλασίως βαρυτέρα. Κατὰ νόμον λοιπόν, πρέπει νὰ φορολογῆται τὸ καθαρὸν πρᾶγμα, ἢ ἂν φορολογῆται καὶ ἡ ἄμμος, νὰ κανονισθῇ τοὐλάχιστον τοῦτο διὰ νόμου. Διὸ παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας καὶ περὶ τούτου ἐξηγήσεις.

Ἀπαντῶν πρὸς ταῦτα εἶπεν ὁ ὑπουργὸς νὰ τῷ σταλῇ ἀπόσπασμα τοῦ μέρους τούτου τῶν πρακτικῶν, ἵνα λαμβάνων αὐτὰ ὑπ' ὄψιν, δώσῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας.

Προέβη εἶτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταργήσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν κτλ. ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀποίου γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Χ. Ἀναργύρου καὶ Κ. Δοζίναν, συνήχθη κατὰ τὸ ᾧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 81.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταργήσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν κτλ., ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ἀνδρέας Λύγερινός	
Δημήτριος Ὀρεινός		Σύλλων Κρεττενίτης	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν
Π. Καμπάνης	Ν	Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Γ. Καΐρης	Ν	Ν. Βαρβαρῆγος	Ν
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Ἀ. Δεκιγάλας	Ν
Δημήτριος Τσόκρης		Ἰω. Λωρεντζιάδης	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Λεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Γεώργιος Σκοῦρος		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Γεώργιος Περωτάς	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	
Ἠλίας Καραγιάννης		Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Σωτήριος Στράτος		Α. Κοντόσταυλος	Ν
Δημήτριος Νάκος		Πελισάριος Νικολαΐδης	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Κωνστ. Πλαπούτας	
Νικόλαος Τσέλιος		Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Π. Ταντσρίας	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Ἀνδρέας Σοφιανός	Ν
Θ. Τσαντεκης	Ν	Ἐμ. Ἀντίπας	
Γεώργιος Κονδύλης		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Ἀ. Παπαθανασίου		Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ν
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσούχλος	
Ἀνδρ. Ζέρβας	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	
Γ. Γιολδάσης	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Ν. Γρανίτσας		Σ. Κοπανίτσας	Ν
Γ. Σιρπάνος	Ν	Ἰω. Βαλασόπουλος	
Γ. Βελῆς	Ν	Ν. Λεώπουλος	Ν
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Γ. Γιατράκος	
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης		Λουκᾶς Στεφάνου	

Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	N	Κωνσταντῖνος Βλάμης	N
Ἰωάννης Ν. Ταμπακόπουλος.	N	Ἀ. Χ. Δόντος	
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης	N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	N
Γ. Ῥοδελιώτης		Π. Πατρινός	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	N	Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου	N
Α. Μαυροειδὴς	N	Ἰ. Κ. Μωριάτης	N
Ἀναγνώστης Τσάκας	N	Ἠλίας Καράπουλος	N
Γ. Κεφάλας	N	Γεώργιος Μπάστας	N
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	N	Ἰω. Σκαβέντσος	N
Γ. Γουλιμὴς	N	Γ. Νικολάου	
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	N	Μιχαὴλ Σολωμὸς	
Παναγιώτης Παπατσώνης		Κωνστ. Πλατὺς	N
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Γεώργιος Ναύτης	N
Ἰω. Πριβελέγιος	N	Ἀν. Ῥενουάρδος	N
Ἰω. Ταταράκης	N	Ἰωάννης Σαγρέδος	N
Σ. Βαρότσης	N	Παναγιώτης Ψάθας	
Χ. Σουμαρίπας	N	Ἀντώνιος Ἀρμάος	N
Δ. Δημητρακόπουλος		Δημ. Πολυχρονόπουλος	N
Μ. Μιχαλόπουλος		Κυριάκος Παυρόπουλος	N
Ἀ. Παπαδημητριάδης		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Ν. Καναβὸς		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	N
Ἰωάννης Εὐσταθίου	N	Δημ. Στάϊκος	
Γεώργιος Ἰατρὸς	N	Βασίλειος Κριεζὴς	N
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	N	Κυριάκος Δουζίνας	N
Ἀλ. Κ. Καλογερόπουλος		Δημήτριος Βυνδούρης	N
Νικόλαος Πιεράκος	N	Παντολέων Κουτουριώτης	
Γρηγόριος Πατριαρχέας	N	Σταμάτιος Γ. Δακὸς	N
Στ. Καπετανάκης		Πέτρος Χ. Πέτρου	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Καπετὰν Τσουκαλᾶς	N
Χ. Χριστόπουλος		Εὐαγγελ. Κοντογιάννης	
Π. Κανελλόπουλος		Σ. Σκουμπουδὴς	
Νικόλαος Μασχούλας	N	Λάγγελος Λάζαρ	N
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβὴς		Νικόλαος Β. Μπουδούρης	N
Ν. Πανουργιᾶς		Α. Μάντσαρης	
Βύθ. Κεχαγιᾶς	N		

Ἀναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ νομοσχεδίου, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἐπαναληφθείσης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου της αὐτῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Ζέρβαν καὶ Θ. Τσαννετάκην, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγουμένῳ, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 81, ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοιοτρόπως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1. Τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τῶν σιτηρῶν καὶ τῶν ἀλεύρων καταργεῖται.

Ἄρθρον 2. Τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τῶν ἑπομένων εἰδῶν τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως·

α') βαρελλοσάνιδα (δοῦγαι) πρὸς κατασκευὴν βυκίων, τῶν ἄλλων μερῶν (ἤτοι πλὴν τοῦ Εὐξείνου καὶ τῆς Προποντίδος) παντὸς μεγέθους αἱ 100, λεπτὰ 60.

β'.) Χαρτίων τυπογραφικῶν καὶ γραμμάτος ἐν γένει λευκῶν κυανοῦν κτλ. ἡ ὀκὰ λεπτὰ 12.

Ἄρθρον 3. Τὸ θεσπιζόμενον ἐξαγόμενον τοῦ Κράτους ὑποβάλλεται εἰς ἐξαγωγικὸν τέλος λεπτῶν 15 τὸ καντάρι.

Ἄρθρον 4. Ἀκυροῦνται ὅλαι αἱ διατάξεις αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον, ὅστις ἀποτελεῖ μέρος τοῦ τελωνιακοῦ δασμολογίου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 600,000 τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου διὰ τὴν κατασκευὴν τριῶν ἑλικοκινήτων, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσιν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ἡ ἐκ τῶν τμημάτων εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τὸ περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 600,000 πρὸς κατασκευὴν τριῶν ἑλικοκινήτων πλοίων ὑποβληθὲν νομοσχέδιον καὶ ἐξετίμησεν ἀποχρώντως τοὺς ἐν τῇ αἰτιολογικῇ ἐκθέσει τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἐκφερομένους λόγους.

Συμφωνοῦσα δὲ πληρέστατα μὲ τὴν ἔκθεσιν ταύτην τοῦ ν' ἀντικατασταθῶσι ἐλαχίστων τὰ ἔχοντα καὶ ἐκ τοῦ χρόνου φθαρέντα μικρὰ ἱστιοφόρα πλοῖα, χάριν τῆς καθημερινῆς ὑπηρεσίας, συνίστησι μὲν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου, λαμβάνει δὲ τὸ θάρρος νὰ προτείνῃ εἰς τὴν Βουλὴν ὅπως εἰς τὴν

προτεταμένην ταύτην πίστωσιν προστεθῶσιν ἔτι 600,000 δραχ. αἱ ὁποῖαι ἐνοῦμεναι μὲ τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 575 000 ὅπερ περιελήφθη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως τοῦ 1859 καὶ ἐπεψηφίσθη ἤδη παρὰ τῆς Βουλῆς, ἀποτελέσωσιν ἓν ὅλον ποσὸν δραχ. 1.175.000 καὶ χρησιμεύσῃ τοῦτο εἰς κατασκευὴν ἑνὸς μεγάλου ἑλικοκινήτου πλοίου, ἵνα ἀρχίσῃ οὕτω καὶ ἡ ἀντικατάστασις τῶν φθαρέντων καὶ φθειρομένων μεγάλων ἱστοφόρων πλοίων, ἅτινα θεωροῦνται ὡς τὰ μόνα κατάλληλα πρὸς ἐξάσκησιν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ καὶ τῶν πληρωμάτων τοῦ Βασιλικοῦ στόλου.

Τὴν πρότασιν ταύτην ἡ ἐπιτροπὴ ὡρμήθη νὰ ὑποβάλῃ πεισθομένη ὅτι ἀνταποκρίνεται εἰς τὰ ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τοῦ Ἑλλην. Βασ. Ναυτικοῦ αἰσθήματα τῆς Βουλῆς.

Ἀθῆναι, 10 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ν. Α. Βαρβαρῆγος,	Στ. Δουκός,
Γ. Ν. Καΐρης,	Ἀνδρέας Χ. Ἰναργύρου,
Α. Ζέρβας	Κ. Δουζίνας. »

Ἀδεία τῆς Βουλῆς ἀνέγνω εἰς τῶν γραμματέων ἔκθεσιν τοῦ βουλευτοῦ Καλυττίας ὡς πρώην ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, ἀφορῶσαν τὴν ἀγορὰν τῶν ἐξωτερικῶν καρπῶν, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ τὴν 27 8βρίου 1855, τὰ βουλευτικὰ σώματα ἐψήφισαν μίαν ποσότητα ἓξ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου δραχμῶν πρὸς ἀγορὰν ξενικοῦ σίτου ὅπως προληφθῇ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ ἐπαπειλοῦσα ὅλην τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν μικρὰν Ἀσίαν σιτοδεία. Ὅλα τὰ κράτη τῆς Εὐρώπης, καὶ αὐτὴ ἡ γείτων Τουρκία, εἶχον ἤδη ἀπαγορεύσει αὐστηρῶς τὴν ἐξαγωγὴν τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἀπὸ τοὺς λιμένας των. Καὶ αὐτὴ ἡ Αἴγυπτος ἔσπευσε νὰ κηρύξῃ κατὰ τὴν 8βρίου τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἀπὸ τοὺς ἰδικούς της. Ἀλλ' αἱ διαμαρτυρήσεις ὅλων τῶν πρεσβέων τῶν ξένων δυνάμεων κατὰ τῆς αἰφνιδίου ἀπορράσεως ταύτης τοῦ Ἀντιβασιλέως, τὸν ἠνάγκασαν νὰ παραταθείνῃ αὐτὴν μέχρι τῆς 13 Δεκεμβρίου ἐκείνου τοῦ ἔτους (1855).

Ἡ Ἑλλάς, καὶ ἰδίως ἡ πρωτεύουσα ὡς καὶ ὁ Πειραιεὺς ὑπὸ τὴν κατοχὴν διατελῶν, μόλις εἶχε δι' ὀλίγας ἡμέρας τὸν ἀπολύτως ἀναγκαῖον ἄρτον διά τε τοὺς κατοίκους καὶ τὸν ἀγγλογαλλικὸν στρατόν.

Εἶναι δὲ πασίγνωστον ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν περὶ ἧς πρόκειται, πανταχόθεν τοῦ Κράτους εἶχον ἀπευθυνθῇ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τῶν κατοίκων αἰτήσεις, καὶ τῶν δημοσίων ἀρχῶν ἀναφοραί, καὶ ἐπαρχιακῶν ἀκόμη συμβουλίων εὐχαὶ παριστῶσαι τὴν αἰκτρὰν κατάστασιν τῆς ἐσοδείας τῶν προϊόντων καὶ ἐπικαλούμεναι τὴν πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως ὅπως προληφθῇ ἐγκαίρως ἡ ἐπαπειλοῦσα αὐτὴ μάστιξ τῆς πείνης.

Ἅμα λοιπὸν ἡ ὑπὸ τὴν πρωθυπουργίαν τοῦ Κυρίου Δημ. Γ. Βούλγαρη Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως ἐγκατασταθεῖσα, προσήλωσε τὴν σπουδαιοτέραν προσοχήν της ἐπὶ τοῦ ἐπικειμένου τῆς σιτοδείας κινδύνου, καὶ κατὰ συνέπειαν ἔσπευσε νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν συνδρομὴν τῶν Βουλευτικῶν σωμάτων, τὰ ὁποῖα γινώσκοντα εἰκόθεν τὴν κατεπείγουσαν ταύτην ἀνάγκην, ἐψήφισαν αὐθημερὸν τὴν ῥηθεῖσαν ποσότητα τοῦ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίου δραχμῶν διὰ τὴν προμήθειαν τοῦ ἀναγκαιοῦντος σίτου, καθόσον συνησθάνοντο ὅτι πᾶσα ἔλλειψις τούτου ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ ὀλεθρίας συνεπείας ὄχι μόνον ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον ἐκ μέρους τῆς κατοχῆς, ἥτις καὶ αὐτὴ καὶ τὰ ἀκαταπαύστως καταπλέοντα καὶ ἀποπλέοντα πλοῖα της ἐτρέφοντο ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τοῦ Πειραιῶς.

Μεθ' ὅλου λοιπὸν τοῦ ζήλου καὶ τῆς δυνατῆς δραστηριότητος τὸ ὑπουργεῖον ἠγόραζεν ὅσα φορτία σίτου προσωρμίζοντο εἰς τοὺς λιμένας μας. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ φορτία ταῦτα οὔτε τὴν ἀνάγκην μας ἠμποροῦσαν νὰ θεραπεύσουν οὔτε βεβαιότητα τινὰ ἠδύναντο νὰ προσφέρουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὡς πρὸς τὴν ἐξακολούθησίν των, ἐνῷ ἐπλησίαζεν ἡ λῆξις τῆς ὑπὸ τῆς Αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως ταχθείσης προθεσμίας τῆς ἐκεῖθεν ἐξαγωγῆς τῶν σιτηρῶν, διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις ἔσπευσεν ἐνόσῳ ἦτον ἀκόμη καιρὸς νὰ συμφωνήσῃ μὲ τοὺς ἐνταῦθα εὑρισκομένους ὀλίγους ἐμποροπλοιάρχους, ὅπως οὗτοι ἐπὶ τιμῇ ὡρισμένῃ καὶ ἐπὶ προσδοκίᾳ μεταφέρωσιν ἐκεῖθεν Αἰγυπτιακὸν σῖτον καὶ παραδώσωσιν αὐτὸν εἰς Πειραιᾶ, Σύρον ἢ Ναύπλιον, ὅπου ἡ ἀνάγκη ἤθελεν ἀπαιτήσει τὴν ἀποταμίευσιν αὐτοῦ.

Πρὶν δὲ τούτου, ἐπειδὴ εἰς ἀποθήκας τινὰς τῆς Κυβερνήσεως ὑπῆρχε σῖτος περισσότερος τοῦ ἀναγκαιοῦντος εἰς τοὺς κατοίκους ἐκείνους, ὅπου ὑπῆρχον αἱ ῥηθεῖσαι ἀποθῆκαι, ἐνῷ ἡ Ἔλλειψις αὐτοῦ εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐγίνετο καθ' ἡμέραν πλέον ἐπαισθητή, τὸ ὑπουργεῖον ἀπεφάσισε νὰ μεταχωρίσῃ καὶ αὐτὸν ἐνταῦθα ἄνευ βλάβης τῶν κατοίκων ἐκείνων τῶν μερῶν, καθότι

πρὸς τιμὴν τῆς Κυβερνήσεως χρεωστῶ νὰ προσθέσω ἐνταῦθα, ὅτι ὄχι μόνον δὲν συνέλαβέ τις πώποτε τὴν ἰδέαν χάριν τῆς πρωτευούσης νὰ ῥέψῃ εἰς στενοχωρίαν τοὺς λοιποὺς κατοίκους τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ μάλιστα ἐδόθησαν διαταγαὶ πρὸς ὅλους τοὺς ἀποθηκαρίους τοῦ Κράτους, ὡς αἱ ἀλλεπάλληλοι περὶ τούτου ἐγκύκλιοι τοῦ ὑπουργείου μαρτυροῦν, νὰ πωλῶν λιανικῶς τοὺς ὑπάρχοντας δημητριακοὺς καρποὺς εἰς ὅλους τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην κατοίκους, ὅπερ καὶ ἔγινεν.

Ἐν τοσούτῳ ἡ συῤῥοὴ τοῦ λαοῦ πρὸς ἀγορὰν σιτηρῶν καὶ ἡ σπάνις ἀρίξεων νέων φορτίων σίτου μὲ ἠνάγκασαν, ἀφοῦ δὲν εὕρισκα πλέον σῖτον, νὰ προβλέψω καὶ δύο φορτία ἀραβοσίτου, ἀπολουθῶν ὡς πρὸς τοῦτο τὸ πνεῦμα μᾶλλον ἢ τὸ γράμμα τῆς ἀποράσεως τῶν Βουλῶν. Ἀπεράσισα δὲ νὰ πράξω τοῦτο ἀφοῦ ἐγνώρισα ὅτι ἀφ' ὅλα τὰ πέριξ χωρία τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν Μεγάρων μεγίστη πληθὺς χωρικῶν συνέῤῥεε ζητοῦσα κατὰ προτίμησιν τὸν ἀραβόσιτον. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον δὲν ἐδίστασα οὐδὲ στιγμὴν, ἐν πληροφορίᾳ γνώσεως καὶ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἔπαυσα ποτὲ νὰ καθυποβάλλω τὰς πράξεις μου, νὰ κάμω τὴν ἀγορὰν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος δύο φορτίων.

Ἀλλὰ, λέγουσι τινές, διατί ν' ἀγοράσῃς ἀραβόσιτον, ἐνῷ κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἡ εἰσοδεία τοῦ ἀραβοσίτου εἰς τὴν Ἑλλάδα ἦτον εὐτυχεστάτη; Δὲν μὲ λέγουν οἱ ἰσχυριζόμενοι τὰ τοιαῦτα, πότε ἐπληροφορήθησαν ὅτι ἡ εἰσοδεία ἦτον εὐτυχεστάτη; Τὸ κατ' ἐμὲ κηρύττω παῤῥησίᾳ καὶ καπὰ συνείδησιν, ὅτι καθ' ἣν ἡμέραν ἔκαμα τὴν ἀγορὰν ταύτην, οὔτε μία κατάστασις ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν τῶν ἐπαρχιῶν, οὔτε κἂν ἁπλή τις πληροφορία περὶ τῆς εὐτυχοῦς εἰσοδείας τοῦ εἴδους τούτου ὑπῆρχεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Ὁ πόλεμος τῆς Κριμαίας ἐξηκολούθει μὲ πλειοτέραν ἐπιμονὴν καὶ ἡ ἀνάγκη τῶν σιτηρῶν εἰς τὸν Πειραιᾶ δὲν ἐσυγχώρει νὰ περιμένωμεν μερακρυσμένην συγκομιδήν.

Μὲ κατηγοροῦν πρὸς τούτοις ὡς πρὸς τὴν ὑπέρβασιν τῆς πιστώσεως! Καὶ ὑπέρβασις μὴ δυναμένη νὰ δικαιολογηθῇ ἕνεκα τῶν κριτίμων καὶ σοβαρῶν ἐκείνων περιστάσεων, ἐὰν ἐλάμβανε χώραν, ἐπὶ ἑνὸς τοιούτου ἀντικειμένου, πάλιν νομίζω χάριν δικαιοσύνης, καὶ ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει οὔτε σκιὰ λόγου ἰδιοτελείας ἢ σκοποῦ, δὲν χρειάζε νὰ παρατηρηθῇ, πολλῷ δὲ μᾶλλον ὅταν ἡ κατ' ἐπιφάνειαν μόνον ὑποτιθεμένη αὕτη ὑπέρβασις δικαιολογῆται πληρέστατα.

Ἡ πίστωσις περιορίζεται, ὡς ἤδη, ἐῤῥέθη εἰς ἓν καὶ ἥμισυ ἑκατομμύριον δραχμῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ συγχρόνως μὲ τὰς προβλέψεις ἐνεργεῖτο καὶ ἡ πώλησις, διὰ τοῦτο τὸ ἐκ τῆς πιστώσεως ταύτης δαπανηθὲν ποσὸν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, δὲν ὑπερέβη τὰς δραχμὰς 1,044,857:69, δηλαδὴ δραχ. 465,142:31 ὀλιγώτερον τῆς πιστώσεως.

Παρεκτὸς τούτου ὑπάρχει καὶ ἕτερος ἰσχυρὸς λόγος δικαιολογῶν τὴν ὑπέρβασιν, ἐὰν τις ἐπιμένῃ νὰ τὴν θεωρῇ ὡς τοιαύτην. Ἡ τελευταία ἀγορὰ ἔγινε τὴν 2 τοῦ Δεκεμβρίου, ὅλαι αἱ λοιπαὶ ἔγειναν τὸν 8βριον καὶ 9βριον, ἡ δὲ πληρωμὴ αὐτῶν ἔρχισε τὸν 9βριον καὶ ἐτελείωσε τὴν 31 Μαρτίου 1856, διότι πρὸ τῶν μηνῶν τούτων τὰ πλοῖα τὰ ὁποῖα ἐσυμφωνήθησαν νὰ ῥέρουν τὸν σῖτον ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν (καὶ ταῦτα ἐκόμισαν τὸν πλειότερον ἀγορασθέντα σῖτον εἰς τὴν Ἑλλάδα) οὔτε ῥιπασμένα ἦσαν οὔτε κανεὶς ἐγνώριζεν ἐὰν καὶ πότε ἤθελον ῥιφθεῖ. Ἐν τοσούτῳ ἡ Κυβέρνησις καὶ διὰ τὸ ἀνώμαλον τῶν περιστάσεων καὶ διότι τοιαύτη ὑπάρχει συνήθεια μεταξὺ τῶν πλοιάρχων, δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τοὺς ἀναδεχθέντας τὴν μετακόμισιν τοῦ σίτου ἐμποροπλοιάρχους τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παραδώσουν ὡρισμένην ποσότητα σίτου. Οὗτοι μετ' ἄλλων μὲν ἐσυμφώνησεν ὅπως παραδώσωσιν οὗτοι ἐπὶ προσδοκίᾳ τόσον ὡς ἐγγιστα ποσόν, μετ' ἄλλων δὲ, ὡς ἐν παραδείγματι μετὰ τοῦ Παππανικολῆ, ἐσυμφώνησε νὰ παραλάβῃ τὸ ἕτερον δύο φορτίων διαφορετικῆς χωρητικότητος, ὅπερ ἤθελεν οὗτος ῥέρει ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας. Ἐπειδὴ δὲ ἔφθασε τὸ ἓν 18000 καὶ οὐχὶ τὸ ἕν 13000 κοιλῶν, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ παραλάβῃ αὐτὸ, ὡς καὶ τὸ παρέλαβεν, ἀποστείλασα αὐτὸ εἰς Ναύπλιον. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω λοιπὸν περιστάσεων καὶ συνηθειῶν ἀδύνατον ἀπέβαινε νὰ ὑπολογίσῃ τις ἀκριβῶς τὸ πληρωθησόμενον ποσὸν πρὶν ἢ παραδοθῇ καὶ μετρηθῇ τὸ φορτίον καὶ ἀποδειχθῇ οὕτω τὸ ὀφειλόμενον ἀντίτιμον δι' ἕκαστον αὐτῶν.

Ἀλλ' ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι εἴτε ἐπὶ τοῦ ποσοῦ εἴτε ἐπὶ τῆς πιστώσεως ὑπέρβασίς τις ἔλαβε χώραν, παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ ἐνθυμηθῇ ὅτι αἱ πλειότεραι ἀγοραὶ, ὡς ἤδη ἀνέφερα, ἔγειναν τὸν 8βριον καὶ 9βριον, ὅτε μακρὰν τοῦ νὰ ὑπάρχῃ πιθανότης τις περὶ εἰρήνης, ἡ ἐξακολούθησις τοῦ πολέμου ἐφαίνετο μάλιστα ἀναπόφευκτος, καὶ ὅτι ἐπειδὴ ἀπὸ τὸν 9βριον μέχρι τῆς συγκομιδῆς τοῦ νέου καρποῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔμεινεν ἓν διάστημα ἐννέα ὁλοκλήρων μηνῶν, ἦτον χρέος τῆς Κυβερνήσεως ἀπαραίτητον, ἔχουσα μάλιστα καὶ τὰς ἀνωτέρω περὶ τῆς

σιτοδείας τῶν ἀρχῶν ἀναφορὰς ὑπ' ὄψιν, νὰ φροντίσῃ περὶ τῶν μέτρων τῆς ὑπάρξεως τοῦ λαοῦ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο.

Αἱ σκέψεις αὐταὶ αἴτινες ἔπεισαν τότε τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἑρμηνεύσῃ τὸν νόμον ὡς παραχωροῦντα εἰς αὐτὴν τὴν ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων ἀναγκαίαν ἐλευθερίαν, αἱ αὐταὶ σκέψεις, εἶμαι πεπεισμένος, θέλουσι πείσει καὶ τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιδοκιμάσῃ, (ἐὰν μάλιστα λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν κατὰ τὴν 15 Δεκεμβρίου 55 συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἐκ 15000 κοιλῶν διὰ σπορὰν σίτου νομοσχεδίου), τὴν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἑρμηνείας ταύτης ἐνέργειαν τοῦ Ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον ἕνεκα τῶν προεκτεθέντων λόγων εἶχε λάβει ῥητὴν ἐντολήν, δυνάμει τοῦ ἀνωτέρω νόμου, νὰ προμηθευθῇ σίτον ἀξίας ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίου δ. ἀγμῶν. Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν προσληφθέντων κοιλῶν ὑπερβαίνῃ τὸν παρὰ τοῦ νόμου ὁρισθέντα, τοῦτο οὐδόλως δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ὑπέρβασις, καθότι ὅλοι γνωρίζομεν τὴν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ ῥωσσικοῦ (τὸ ὁποῖον ὁ νόμος ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ὑπολογίσας τὴν ἀξίαν του κατὰ τὴν τότε πραγματικὴν τιμήν του τῶν δρ. 15 ἑκάστου κοιλοῦ) καὶ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ, ὁ ὁποῖος ἕνεκα τοῦ χώματος, ἄνευ τοῦ ὁποίου δὲν δύναται νὰ ταξειδεύσῃ, καὶ τῆς εὐτελεστέρας ποιότητός του, πρέπει νὰ θεωρηθῇ κατ' ἀναλογίαν ἀξίας ὀλιγωτέρας τῶν 40 τοῖς ἑκατόν. Ἐπὶ τέλους ἐπιφέρω τὴν παρατήρησιν ὅτι αἱ αὐταὶ ὡς ἔγγιστα ἐπερωτήσεις ἐγειναν καὶ εἰς τὸν ἄλλον πρόβολον τῆς Γερουσίας· κατὰ συνέπειαν αὐτῶν προσελήφθην νὰ παρουσιάσω ὅλα τὰ χρεωστοῦντα τὴν διαχείρισιν ταύτην ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα καὶ παρουσίασα κατὰ τὰ τέλη τοῦ Ἀπριλίου 1856. Γενομένης δὲ συζητήσεως, ἡ Γερουσία ἐπείσθη ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἐπιλήψιμόν τι εἰς τὴν διαχείρισιν ταύτην. Οὐδεὶς πλειότερον ἐμοῦ λυπεῖται διὰ τὴν ζημίαν ἥτις προέκυψεν ἐκ τῆς διαχειρίσεως ταύτης, ὡς ἐκ διαφόρων περιστάσεων, καὶ κυρίως ὡς ἐκ τῆς ἐπελθούσης ἀνελπίστου εἰρήνης. Ἀλλ' ὅταν ἀναλογίζωμαι τὰς τρομερὰς ζημίας, τὰς ὁποίας ὑπέφερον καὶ ἔμποροι καὶ Κράτη ἕνεκα τῶν αὐτῶν περιστάσεων, κυρίως δὲ ἡ Γαλλία ἥτις ἂν καὶ κυρία τῆς εἰρήνης ἢ τοῦ πολέμου, ἐβιάσθη, διὰ νὰ προλάβῃ τὴν σιτοδείαν, νὰ φέρῃ ἐξ Ἀμερικῆς 40 ἑκατομμυρίων φράγκων ἀλεύρια, τὰ ὁποῖα ὑγρὰ ὄντα καὶ κακίστης ποιότητος, ἐδέησε νὰ ῥίψῃ τὰ πλειότερα εἰς τὴν θάλασσαν· ὅταν συλλογίζωμαι ὅτι καθ' ὃν καιρὸν εἰς ὅλην τὴν γειτονιά μας Τουρκίαν ὁ ἄρτος ἐπωλεῖτο πρὸς μίαν δραχμὴν τὴν ὀκᾶ, ἐνῷ ἕνεκα τῶν ἡμετέρων ἀγορῶν τοῦ ξένου σίτου, ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος ὄχι μόνον δὲν ἐδοκίμασέ τὴν παραμικρὰν

ἔλλειψιν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἄρτον δὲν ἐπλήρωσε ποτὲ περισσότερον τῶν 50 λεπτῶν· ὅταν συλλογίζωμαι, λέγω, ὅλα ταῦτα, παραγορεύομαι ἀναλογιζόμενος τὰς εὐλογίας τὰς ὁποίας καθ' ἑκάστην ἀνέπεμπεν ὁ λαὸς ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ μακροβιότητος τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως μας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἀπριλίου 1858.

Α. Κοντόσταυλος.»

Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεφήνατο νὰ τυπωθῇ, ἵνα χρησιμεύσῃ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγελίας ὡς ἀντικειμένων τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ περιγραμματοσήμου καὶ περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων νομοσχεδίων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΓΔΟΥΡΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Διαμάντης
Κ. Πονηρόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΘ'.

Τῆς 12 Ἀπριλίου 1858.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναστολῆς τοῦ περὶ γραμματοσήμου νόμου, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Βαρβαρῆγον καὶ Γ. Μαδεμοχωρίτην, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ πομψηφεὶ διὰ ψήφων 71.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς ἀναβολῆς τοῦ περὶ γραμματοσήμου νόμου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Π. Καμπάνης	Ν
Δημήτριος Ὁρεινός	Ν	Γ. Καίρης	
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Ἀντ. Καμπάνης	Ν

Δημήτριος Τσόκρης	Ἰωάννης Ζάρκος . . . . .
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . . N	Ἀθαν. Δανηλόπουλος . . . .
Νικόλαος Ἰατρός	Α. Κοντόσταυλος . . . . N
Γεώργιος Σκοῦρος . . . . N	Βελισ. Νικολαΐδης . . . N
Δημήτριος Καλλιρρηνᾶς . . N	Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Κωνστ. Πλαπούτας . . . .
Σταῦρος Βλάχος . . . . N	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . .
Ἠλίας Καραγιάννης	Πέτρος Δελιγιάννης . . . .
Σωτήριος Στράτος	Ἀνδρέας Σοφιανὲς . . . . N
Δημήτριος Νάκος	Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N
Φίλων Φίλωνος . . . . N	Ἀνδρ. Νοταρᾶς . . . . .
Θεόδωρος Γρίβας . . . . N	Εὐθ. Κανελόπουλος . . . .
Νικόλαος Τσέλιος	Γ. Πανοπριστόπουλος . . N
Π. Ταντάρίας . . . . . N	Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . . N
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . . N	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . .
Θ. Τσαννετάκης . . . . N	Νικόλαος Ματθαίου . . . N
Γεώργιος Κονδύλης . . . N	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . .
Α. Παπαθανασίου	Σ. Κοπανίτσας . . . . N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . .	Ἰω. Βαλασόπουλος . . . .
Ἐλευθερ. Καλογερᾶς . . .	Ν. Λεώπουλος . . . . . N
Σταμάτιος Μήτσας . . N	Γ. Γιατράκος . . . . .
Ἀνδρέας Ζέρβας	Λουκᾶς Στεράνου . . . . .
Γ. Γιολδάσης	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . N
Ν. Γρανίτσας	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . N
Γ. Βελλῆς . . . . . N	Μ. Σκαλιστήρης . . . . .
Γ. Σιρπάνος . . . . . N	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . . N
Σ. Χ. Στερανόπουλος . . . N	Β. Π. Δημητρακόπουλος . . N
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης . . .	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . N
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Α. Μαυροειδὴς . . . . N
Ἀδλων Κρεστενίτης	Ἀναγνώστης Τσάκας . . N
Δημήτριος Ἀθανασίου . . N	Γ. Κεφάλας . . . . .
Γεώργιος Διαμάντης . . . N	Κωνστ. Κουρκουμέλης . . .
Ν. Βαρβαρῆγος . . . . N	Γ. Γουλιμὴς . . . . . N
Α. Δεκιγάλας . . . . . N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .
Ἰω Λορεντζιάδης . . . . N	Παναγιώτη. Παπατσώνης . .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . N	Σ. Ἀντωνόπουλος . . . . N
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς . .	Ἰω. Προβελέγιος . . . . N
Χαρ. Θεοχαρόπουλος . . N	Ἰω. Τατσάκης . . . N
Ἠλίας Παπαδαῖος . . . N	Σ. Βαρότσης . . . . .
Γεώργιος Περωτής	Χ. Σφυμπαρίπας . . . . N

Δ. Δημητρακόπουλος . . .	Ἰωάννης Σκαβέντσος . . . N
Μ. Μιχαλόπουλος . . . N	Γ. Νικολάου . . . . .
Α. Παπαδημητριάδης . . .	Μιχαὴλ Σολωμός . . . . N
Ν. Καναβός . . . . . N	Κωνστ. Πλατύς . . . . .
Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N	Γεώργ. Ναύτης . . . . .
Γεώργιος Ἰατρός	Ἀν. Ῥενουάρδος . . . . .
Γεώργιος Μαθεματοχωρίτης . N	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος . . N	Παναγιώτης Ψαθᾶς . . . .
Νικόλαος Πιεράκος	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . .
Γρηγόριος Πατριαρχέας . .	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .
Στ. Καπετανάκης . . . N	Κυριάκος Πονηρόπουλος . .
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . .
Χ. Χριστόπουλος	Γεώργιος Ι. Σταΐκος . . N
Π. Κανελλόπουλος	Δημήτριος Σταΐκος . . . .
Νικόλαος Μοσχούλας . . N	Βασίλειος Κριεζὴς . . . . N
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβὴς . . .	Κυριάκος Δουζίνας . . . .
Ν Παναργιᾶς	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . N	Παντολέων Κουντουριώτης .
Κωνσταντῖνος Βλάμης . . N	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς . . . N
Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . .	Πέτρος Χ. Πέτρος . . . .
Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . .
Π. Πατρινὸς	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . N
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Σ. Σκουμπουρδὴς . . . . .
Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου . . N	Αὐγερινὸς Ἀδερωφ . . . N
Ἰωάννης Μωριάτης . . . N	Νικόλαος Β. Βουδούρης . N
Ἠλίας Καραπαύλος . . . N	Α. Μάντσαρης . . . . . N
Γεώργιος Μπάστας . . . N	

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 1 ἄρθρου μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης ἀντὶ τῶν λέξεων *ἐπὶ ἓν ἔτος* νὰ τεθῶσιν αἱ λέξεις *μέχρι τῆς* 31 *Δεκεμβρίου* 1859, καὶ νὰ συμπτήσῃ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ νὰ μὴ προτείνῃ νόμους, ὧν διάζεται νὰ ζητῇ τὴν ἀναστολὴν λαῶν τὸ λόγιν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἐξέθηκε, ὅτι χθὲς τὸ ἑσπέρας λαβὼν τὴν ἔκθεσιν τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἀναγνοὺς αὐτὴν, ὁμολογεῖ ὅτι δὲν τῷ ἐπροξένησε τοσοῦτον καλὴν ἐντύπωσιν, καθ' ὅσον αὐτὸς ἐπίστευεν ὅτι εἰσάγων τὸ προκείμενον νομοσχέδιον δὲν ἔπραττεν ἄλλο τι ἢ νὰ καλύψῃ τὴν ὑπουργικὴν εὐθύνην του εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐν τῇ συνοδείᾳ τὸ νομοσχέδιον ἐκθέσει του δὲν κατονομάζει τὰς ἐλλείψεις τοῦ περὶ γραμματοσήμου νόμου, ἀλλ' ἡ φαινομένη αὐτὴ ἔλλειψις του προῆλθε,

διότι ἐπίστευεν ὅτι, ἐπειδὴ δὲν παρουσιάζεται πρώτην ἤδη φορὰν τὸ ἀνασταλτικὸν τοῦτο νομοσχέδιον, ὁ προκάτοχός του ἐν τῇ ἐκθέσει, μεθ' ἧς συνώδευε τὸ πρῶτον νομοσχέδιον, ἐξέθεσε τοὺς λόγους, οἵτινες τὸν ἠνάγκασαν ν' ἀναστείλῃ τοῦ νόμου τὴν ἐφαρμογήν, καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ ἐν γνώσει αὐτῶν παρεδέχθη τὸ νομοσχέδιον καὶ ἐπομένως ἐθεώρησε πάντῃ περιττὸν νὰ ἐπαναλάβῃ καὶ πάλιν ἀντικείμενα γνωστὰ εἰς τὸ Σῶμα. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου καὶ ἄλλοτε ἐγένετο ὑπό τινος βουλευτοῦ ἐπερώτησις περὶ τῆς ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἀνωμάλου καταστάσεως τῶν πραγμάτων καὶ τότε ἐξέθεσε καὶ αὐτὸς τοὺς λόγους, οἵτινες τὸν ἠνάγκασαν νὰ μὴ ἐφαρμόσῃ τὸν νόμον, καὶ διὰ τοῦτο ἐπίστευεν ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἀνάγκη νέας ἐπαναλήψεως. Ἐπειδὴ ὅμως προκαλεῖται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ἀναγκάζεται καὶ πάλιν νὰ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους, οἵτινες τὸν ἐμποδίζουν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐφαρμόσῃ τὸν νόμον περὶ γραμματοσήμου, διὰ νὰ μὴν ὑπάρξῃ ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς διορθώσεως τοῦ νόμου αὐτοῦ. Κατὰ τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος νόμον, ὁ πολίτης ὑποχρεοῦται μόνος του νὰ ἀγοράσῃ καὶ νὰ ἐπιθέσῃ τὸ γραμματόσημον καὶ οὕτω νὰ τὸ ῥίψῃ εἰς τὸ κιβώτιον· ὅσα δὲ γράμματα εὑρεθῶσιν ἄνευ γραμματοσήμου ἢ μὴ φέροντα τὸ ἀνάλογον γραμματόσημον, ταῦτα δὲν ἀποστέλλονται. Ἀλλ' εἶναι δυνατὸν νὰ ἐνεργηθῇ ἡ διάταξις αὕτη καὶ μάλιστα εἰς τὰς ἐπαρχίας; Εἶναι εὔκολον εἰς τὸν κάτοικον τῆς ἐπαρχίας νὰ πράξῃ ὅλα ταῦτα μόνος του; Ἀλλὰ καὶ τίς ἐξ ἡμῶν ἀκόμη θέλει εἴσθαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ ποίας ἀξίας γραμματόσημον ὀφείλει νὰ ἐπιθέσῃ; Ἂν καὶ τὸ παράδειγμα τοῦτο ἀρκεῖ νὰ πείσῃ ἕκαστον περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς τοῦ νόμου διορθώσεως, παρατηρεῖ προσέτι ὅτι ὑπάρχουν ἤδη ταχυδρομικοί τινες ὑπάλληλοι, λαμβάνοντες ποσοστὰ μόνον ἀντὶ μισθοῦ καὶ περὶ τούτων οὐδένα λόγον ποιεῖ ὁ νόμος. Λύται καὶ ἄλλαι ἐλλείψεις, τὰς ὁποίας θεωρεῖ περιττὸν νὰ ἐκθέσῃ ἤδη, καθιστῶσι τὸν νόμον ἀνεκτέλεστον. Ἀλλά, λέγει ἡ ἐπιτροπή, τὸ σύστημα τοῦτο παρεδέχθη ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία καὶ τὰ μᾶλλον εὐνομούμενα Κράτη. Ἐξετάσας δὲ ἵνα ἴδῃ τί γίνεται εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ πῶς ἐφαρμόσθη ὁ νόμος ἐκεῖ, παρετήρησεν ὅτι ἐκεῖ μὲν ἡ ἐπίθεσις τοῦ γραμματοσήμου εἶναι ἐλευθέρα, ἐνταῦθα δὲ καταναγκαστική, διότι, ὡς προεῖπε, κατὰ τὸν νόμον, ἐὰν εὑρεθῇ ἐπιστολὴ μὴ φέρουσα γραμματόσημον, δὲν ἀποστέλλεται, ἐνῷ εἰς τὴν Εὐρώπην ἀποστέλλεται μὲν, ὑποχρεοῦται ὅμως ὁ παραλαμβάνων νὰ πληρώσῃ δέκα ἑκατοστὰ πλειότερον, ὥστε οὐδόλως παρεμπο-

δίζεται ἡ ἀλληλογραφία. Παρατηρεῖ δὲ εὐγχράνως, ὅτι ἐνῷ θέλομεν νὰ μεταβάλωμεν σύστημα ἐξ ἀπιστίας πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους, ὁ νέος νόμος ἐμπεριέχει διατάξεις τινας, αἵτινες ἀναγκάζουσι καὶ τὸν πλέον τίμιον ὑπάλληλον νὰ γίνῃ καταχραστής. Οὕτω π. χ. ἐνῷ ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸν ταχυδρ. ὑπάλληλον καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐπιθέσῃ τὸ γραμματόσημον ἐπὶ τῶν παραδιδομένων εἰς τὸ ταχυδρομεῖον γραμμάτων, τοὐναντίον τῷ δίδει πᾶσαν ἐμπιστοσύνην εἰς τὰ ἐξιόντα ἐρχόμενα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπιθέτει τὸ γραμματόσημον ὁ ἴδιος ταχυδρομικὸς ὑπάλληλος, θέτει ἐπ' αὐτοῦ τὴν σφραγίδα, καὶ ἀκολούθως τὰ δίδει εἰς τὸν κλητῆρα διὰ νὰ διανεμηθῶσιν. Ἐν τούτοις ὁ κλητὴρ δὲν εὑρίσκει τινὰς ἐκ τῶν εἰς οὓς ἀνήκουν αἱ ἐπιστολαί, ἢ τινὲς ἐξ αὐτῶν δὲν θέλουν νὰ παραλάβουν τὰς ἐπιστολάς, καὶ τότε τὸ γραμματόσημον ματαιοῦται.

Ἐλθὼν εἰς τὸ ὑπουργεῖον εὗρεν ἑτοίμους ἀπὸ τὸν προκάτοχόν του τροποποιήσεις τινας, τὰς ὁποίας ὤφειλε νὰ μελετήσῃ ὡσίμως, πρὶν εἰσάξῃ αὐτὰς εἰς τὰ Σώματα καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἠδυνήθη νὰ προβῇ εἰς τὴν τοῦ νόμου ἐφαρμογήν.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν, λέγει ἡ ἐπιτροπή, εἰσαχθεὶς ὁ περὶ γραμματοσήμου νόμος, ἐπόρισε κατὰ τὸ πρῶτον τῆς ἐφαρμογῆς του ἔτος αὔξησιν 100,000 λιρῶν στερλινῶν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ νόμος αὐτὸς ἔφερεν αὔξησιν, οὐχὶ ὅμως χρηματικὴν καὶ κατὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ ἠπατήθη.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν μέχρι τοῦ 1837 τὸ ταχυδρομικὸν τέλος ἦτο βαρύτατον καὶ περιωρίζετο εἰς τὰς μικροτέρας τάξεις, διότι ἐξηρτῶντο τοῦ τέλους αὐτοῦ οἱ λόρδοι, οἱ βουλευταὶ καὶ πάντες οἱ μεγιστᾶνες, ἐλαμβάνετο δὲ ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ τέλους οὐ μόνον τὸ βάρος τοῦ γράμματος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπόστασις, διότι διὰ τὰς μεγαλειτέρας ἀποστάσεις ἡ δαπάνη ἦτο μεγαλειτέρα, καὶ ἐν τοσούτῳ πολλάκις εἰς ἀπώτατα μέρη ἀπεστέλλετο μία μόνη ἢ δύω ἐπιστολαί. Παρετηρήθη ἐπομένως ὅτι, ἐκπιπτομένου τοῦ τέλους, διπλασιάζεται ἡ ἀλληλογραφία, ὁ ἀριθμὸς τῶν γραμμάτων θέλει αὐξήσει καὶ οὕτως ἀντὶ ἑνὸς γράμματος, ὅπερ ἀπεστέλλετο ἄλλοτε εἰς ἀπώτατον μέρος, θέλουν ἀποστέλλεσθαι πλείονα καὶ ἐπομένως ἡ αὔξησις αὕτη θέλει ἀνταποκρίνεσθαι εἰς τὴν δαπάνην τῆς ἀποστάσεως. Ἀπεφασίσθη λοιπὸν νὰ πληρόνηται τὸ αὐτὸ τέλος δι' ὅλας ἐν γένει τὰς ἐπιστολάς, χωρὶς νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀπόστασις, ἀλλὰ μόνον τὸ βάρος τῆς ἐπιστολῆς, ἠλαττώθη δὲ ἐπαισθητῶς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ τέλους, καὶ τότε αὐξήθη μὲν ἀμέσως ἡ ἀλλη-

λογραφία, οὐχὶ ὅμως καὶ ἡ πρόσοδος τοῦ δημοσίου. Κατὰ τὸ 1839 π. χ. ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιστολῶν ἀνέβη εἰς 75,907,572, τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα εἰς 2,340,278 λίρας καὶ τὸ καθαρὸν εἰς 1,659,509. Κατὰ δὲ τὸ 1840 μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νέου νόμου, ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν ἐπιστολῶν ἀνέβη εἰς 196,501,191, τὸ δὲ ἀκαθάριστον εἰσόδημα εἰς λίρας 1,359,466 καὶ τὸ καθαρὸν εἰς 500,674. Οὕτω δὲ ἀκολούθως ἐξηκολούθει αὐξάνων καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιστολῶν καὶ ἡ πρόσοδος τοῦ δημοσίου, ὥστε κατὰ τὸ 1851 ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν ἐπιστολῶν ἀνέβη εἰς 360,647,187, τὸ δὲ ἀκαθάριστον εἰσόδημα εἰς 2,264,684 καὶ τὸ καθαρὸν εἰς 803,898. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νέου νόμου ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν ἐπιστολῶν ἐπολλαπλασιάσθη, ἀλλὰ τὸ εἰσόδημα ἠλαττώθη ἐπαισθητῶς.

Ἐν τούτοις εἶθὼν οὗτος εἰς τὸ ὑπουργεῖον εὗρε τὸν μὲν ἐν ἰσχύϊ νόμον ἀνεκτέλεστον, τὸν δὲ καταργηθέντα ἐν ἐνεργείᾳ καὶ σκιφθεὶς ἐπὶ τῇ ἀνωμάλου ταύτης τῶν πραγμάτων καταστάσεως εἶδεν ὅτι ἡ ὥφειλε νὰ θέσῃ ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν τὸν νέον νόμον, ἢ ν' ἀναστείλῃ αὐτὸν ἢ τέλος ν' ἀφήσῃ τὰ πράγματα ὡς εἶχον. Ἂν ἐπρόκειτο περὶ οἱουδήποτε ἄλλου νόμου, ἤθελε θέσει ἀμέσως αὐτὸν εἰς ἐνέργειαν καὶ ἤθελεν ἀφήσει εἰς τὸν χρόνον νὰ καταδείξῃ τὰ σφάλματά του. Ἀλλὰ προκειμένου περὶ τῆς ἀλληλογραφίας τῶν πολιτῶν, ἥτις τοσοῦτον συντείνει εἰς τὴν διανοητικὴν καὶ ὑλικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐθνῶν, ἀνέτειλε τὴν ἐφαρμογὴν πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἐνδεχομένης βλάβης εἰς τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν. Τότε ὤφειλε ἢ νὰ φέρῃ ἓν νομοσχέδιον ἀναστολτικὸν ἢ ν' ἀφήσῃ τὰ πράγματα εἰς ἣν εὑρίσκοντο ἀνώμαλον κατάστασιν. Ἡ ἐπιτροπὴ λέγει, ὅτι ἀμφότερα δὲν ἀποτελοῦσι κατάστασιν εὔρυθμον. Ἀλλὰ παρατηρεῖ ὅτι τὸ μὲν δικαιολογεῖται ἐξ ὅσων ἐξεθέσαμεν πρὸ μικροῦ, τὸ δὲ ν' ἀφήσῃ τὰ πράγματα ὡς εἶχον, δὲν εἶχε τὴν δύναμιν νὰ τὸ πράξῃ αὐτός. Κατανοήσας τὴν μεγίστην διαφορὰν, τὴν ὑπαρχοῦσαν μεταξὺ τῶν δύο τούτων μέτρων καὶ ἔχων ἀνάγκην νὰ σκιφθῇ ὡρίμως ἐπὶ τῶν μελετωμένων μεταρρυθμίσεων, διότι ἡ Κυβέρνησις ὁσάκις προτίθεται νὰ παρουσιάσῃ νόμον τινα εἰς τὰς Βουλὰς, ὀφείλει νὰ κατατρτίζῃ αὐτὸν ὅσον ἐνεστι τέλειον, ἠναγκάσθη νὰ φέρῃ τὸ προκείμενον νομοσχέδιον. Πιστεύει δὲ ὅτι καὶ ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τῆς ἐκθέσεώς της, ἥτις τῷ ὄντι τῷ ἔκαμε λυπηρὰν ἐντύπωσιν, δὲν ἀπέβλεπεν εἰς ἄλλο τι εἰμὴ νὰ καταστήσῃ προσεκτικὸν τὸν ὑπουργὸν, διότι ἐπὶ τέλους συμφωνοῦσα μετ' αὐτοῦ, παραδέχεται τὸ νομοσχέδιον.

Ἀπήντησεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι πολλὰ ὀλίγα θέλει προτεθέσει, καθ' ὅσον οὐσιωδῶς δὲν διαφέρει τοῦ ὑπουργοῦ, διότι ὡς καὶ ἐκ μόνης τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐκθέσεως φαίνεται, τὰ ἐν αὐτῇ δὲν ἀποτελοῦσι τὸν νῦν ὑπουργὸν, ὅστις οὐδόλως εὐθύνεται διὰ τὴν τοιαύτην τῶν πραγμάτων κατάστασιν, ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ βεβαίως καταδεικνύουσα τὸ ἀνώμαλον τῶν πραγμάτων, δὲν ἠδύνατο καὶ νὰ κατονομάσῃ τὰ παραίτια πρόσωπα.

Λυπεῖται καὶ οὗτος διότι ἡ ἔκθεσις ἐπροξένησε λυπηρὰν εἰς τὸν ὑπουργὸν ἐντύπωσιν, ἀλλὰ χαίρεται ἀφ' ἑτέρου διότι ἐπροκάλεσε μίαν ἐξήγησιν τοσοῦτον ἀναγκαίαν. Καὶ συμφωνεῖ μὲν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐφαρμόσῃ τὸν νόμον ὡς εἶχε, ἡ Κυβέρνησις ὅμως, ἀνεξαρτήτως τῆς μεταβολῆς τῶν προσώπων, ἠδύνατο ἐγκαίρως νὰ ἐξέλθῃ τῆς παρανόμου ταύτης καταστάσεως ἡ ἐφαρμόζουσα τὸν νόμον ἢ καταργοῦσα αὐτὸν πρωιμωτέρως. Ὁ νῦν ὑπουργὸς εὑρεθεὶς εἰς τὴν παράνομον ταύτην κατάστασιν, ὤφειλε βεβαίως νὰ ἐξέλθῃ καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ, παραδεχομένη τὸ νομοσχέδιον, παρατείνει καὶ τὴν προθεσμίαν, τάττουσα ὅμως ἓν ὡρισμένον χρονικὸν ὅριον.

Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἂν καὶ ἡ ἐπιτροπὴ λέγει, ὅτι δὲν ὑπάρχει κατὰ τῶν ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων ὑπόνοια καταχρήσεων, αὐτὸς ὅμως ἐπιμένει, τὴν ἐναντίαν ἔχων ἰδέαν καὶ ὁ ὑπουργὸς, ὅστις ἐφρόντισε νὰ συλλέξῃ πληροφορίας διὰ τὰς εἰσπράξεις ξένων Κρατῶν, ὤφειλε νὰ μᾶς φέρῃ σχετείωσιν καὶ τῶν εἰσπράξεων τοῦ Κράτους ἡμῶν διὰ νὰ ἴδωμεν ὁποίαν ἔλαβον αὔξησιν τὰ ταχυδρομικὰ τέλη, διότι τὸ Κράτος ἡμῶν ὡς ἀρτισύστατον, ἦτον ἐπιδεκτικὸν καὶ μεγαλειτέρας πολιτισμοῦ ἀναπτύξεως καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ αὔξησις τῆς ἀλληλογραφίας καὶ τῶν ἐκ ταύτης εἰσόδων, ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι ἐπαισθητοτέρα ἀπ' ἐκείνην ἐθνῶν, γεγηρακότων εἰς τὸν πολιτισμόν.

Ὁ ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι τὰ ἔθνη προσπαθοῦν νὰ καταστήσωσι τὴν ἀλληλογραφίαν εὐκολον, ἀδιαφοροῦντα διὰ τὴν ἐκ ταύτης πρόσοδον, ἡ δ' ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐφρόντισε μόνον διὰ τῶν εἰσπράξεων νὰ καλύψῃ τὰ ἔξοδα. Παρατηρεῖ δὲ εἰς τὸν ὑπουργὸν ὅτι οὐδὲ τοῦτο κατορθοῦται, διότι κατὰ τοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ ἀπολογισμοὺς τῶν διαφόρων ἐτῶν τὰ ἔξοδα εἰσὶν ἀνώτερα τῶν ἐσόδων.

Μᾶς εἶπε προσέτι ὁ ὑπουργὸς ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ὁσάκις θέλει νὰ φέρῃ νόμον, ἀπαιτεῖται νὰ καταρτίζῃ αὐτὸν ὅσον τὸ

δυνατὸν τέλειον. Δὲν γνωρίζει τοὺς ξένους νόμους διὰ νὰ φέρῃ μίαν τινὰ κρίσιν, ἀλλ' οὔτε δύναται ν' ἀποδείξῃ ἄγνοιαν εἰς τὸ εἰσαγαγὸν τὸν περὶ γραμματοσήμου νόμον ὑπουργεῖον, οὐδ' εἰς τὰ ἐπιψηφίσαντα αὐτὸν νομοθετικὰ Σώματα. Ἐκτὸς δὲ τούτου παρατηρεῖ ὅτι ὁ νῦν ὑπουργὸς, γερουσιαστὴς ὤν, ὅτε ἐπεψηφίσθη ὁ νόμος, ἠδύνατο τότε νὰ κάμῃ τὰς ἀναγκαίας παρατηρήσεις καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν διόρθωσιν τῶν ὑπαρχουσῶν ἐλλείψεων καὶ οὕτω ὁ νόμος νὰ καταρτισθῇ τέλειος.

Ἐπειδὴ δὲ ἐμνήσθη ὑπαλλήλων, λαμβανόντων ποσοστὰ, εὔχεται ἡ λέξις αὕτη νὰ ἐκλείψῃ ἐντελῶς, διότι δὲν ἐννοεῖ πῶς ὑπάλληλοι εἴτε οἰκονομικοὶ, εἴτε οἱουδήποτε ἄλλου κλάδου, μισθοδοτούμενοι, δύνανται νὰ λαμβάνωσι καὶ ἄλλην τυχηρὰν ἀποζημίωσιν.

Τελευταῖον δὲ παρατηρεῖ, ὅτι ὑπάρχουσιν ὑπόνοιαι καταχρήσεων καὶ εἰς τὴν ἰδέαν αὐτὴν τὸν ἀναγκάζει νὰ ἐπιμείνῃ ἡ κατὰ τὸ 1855 ἀναφανεῖσα ἐκ δραχ. 25,000 αὔξησις τοῦ ἐσόδου καὶ ἡ καθ' ὅλα τὰ λοιπὰ ἔτη στασιμότης αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦτο εὔχεται τὴν ταχείαν τῶν ἐλλείψεων τοῦ νέου νόμου διόρθωσιν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι ὡς γερουσιαστὴς ἐπιψήφισας τὸν περὶ γραμματοσήμου νόμον, μὴ φέρων τὴν ὁποίαν ὡς ὑπουργὸς φέρει εὐθύνην, δὲν ὤφειλε νὰ γνωρίζῃ καὶ τὰς ἐλλείψεις ἑνὸς νόμου καὶ τὰς ἀπαιτουμένας μεταρρυθμίσεις, καὶ διὰ τοῦτο, ὑποθέτων τὸν νόμον ὡς καλῶς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως συνταχθέντα, ἐπιψήφισεν αὐτόν. Σήμερον ὅμως, ὑπουργὸς ὤν, καὶ φέρων βαρεῖαν εὐθύνην διὰ τὰς πράξεις του, ἀναγκάζεται νὰ ἐξετάζῃ περὶ ὅλων τῶν ἀντικειμένων καὶ οὕτως ἐν γνώσει νὰ προβαίνῃ εἰς μίαν ἀπόφασιν. Ὁ γερουσιαστὴς οὔτε ταχυδρομικὰς, οὔτε μηχανικὰς γνώσεις ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ, ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ ὅλα ταῦτα ἵνα μὴ ὑποπέσῃ εἰς λάθος, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ τὸν καταστήσῃ ὑπεύθυνον.

Ἀπαντᾷ δὲ εἰς τὸν προαγορεύσαντα, ὅτι δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ ἔχωμεν πίνακα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπιστολῶν καὶ τῶν ποσῶν εἰσπράξεων, ἀλλὰ Κράτος τοσοῦτον περιωρισμένον δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τι ἄξιον λόγου. Ἐπειδὴ δὲ εἶπεν ἄλλοτε, ὅτι τὸ ἐκ τῶν ἐφημερίδων εἰσόδημα ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 12000 κατὰ μῆνα, παρατηρεῖ ὅτι ἡ Κυβέρνησις δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἐφημεριδογράφους νὰ πληρώνωσι κατ' ἀπο-

κοπὴν καὶ ἐπομένως τὸ ἔσοδον ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 175 κατὰ μῆνα διὰ τὰς ἐγχωρίους ἐφημερίδας, εἰς 750 διὰ τὰς διὰ τῶν αὐστριακῶν ἀτμοπλοίων ἐρχομένας καὶ εἰς 50 διὰ τὰς διὰ τῶν γαλλικῶν εἰς ἰδιώτας, διότι αἱ εἰς τοὺς ἐφημεριδογράφους, τὰ ὑπουργεῖα καὶ τὰ βουλευτικὰ Σώματα ἀποστελλόμεναι δὲν ὑποβάλλονται εἰς ἐσωτερικὸν τέλος, τὸ ὅλον εἰς δραχμὰς 975 κατὰ μῆνα, ἤτοι εἰς δραχμὰς 11,700 κατ' ἔτος. Ἀπαντᾶται δὲ καὶ παρ' ἡμῖν μικρὰ τις αὔξησις τοῦ ἐσόδου κατ' ἔτος. Οὕτω π. χ. κατὰ τὸ 1847 αἱ εἰσπράξεις ἀνέβησαν εἰς δραχ. 163,544: 79, ἐξ ὧν ἐπληρώθησαν εἰς τὰ ξένα ταχυδρομεῖα Γαλλίας καὶ Αὐστρίας δραχμαὶ 40,483: 69.

Κατὰ τὸ	1848,	εἰσεπράχθ.	166120:84	καὶ ἐπληρώθησ.	44205:89
»	1849,	»	172667: 5	»	36384:33
»	1850,	»	182318:15	»	42064:42
»	1851,	»	193906:74	»	46581:14
»	1852,	»	189695:78	»	51512:29
»	1853,	»	190926:14	»	54500:94
»	1854,	»	193223:19	»	51143:28
»	1855,	»	215876:21	»	65553:98
»	1856,	»	247446:46	»	81022:35
»	1857,	»	265852:68	»	84531:25

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν παρεδέχθησαν τὸ νέον σύστημα οὐχὶ τόσον ἀπὸ δυσπιστίαν πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους, οὔτε διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ ἐσόδου, τὸ ὁποῖον ἐξ ἐναντίας ἠλαττώθη, ἀλλὰ διὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ χρόνου, τὸν ὁποῖον τοσοῦτον θεωρεῖ πολύτιμον ὁ Ἄγγλος. Κατὰ τὸ παλαιὸν σύστημα ὁ ἰδιώτης ὤφειλε νὰ περιμείνῃ ἱκανὴν ὥραν ἐωσοῦ δυνηθῇ νὰ παραδώσῃ τὸ γράμμα καὶ πληρώσῃ τὸ τέλος, ἐνῷ σήμερον πηγαίνει εἰς τὸ ταχυδρομεῖον καὶ ἀμέσως ῥίπτει τὴν ἐπιστολὴν ἐντὸς τοῦ κιβωτίου καὶ ἀπέρχεται. Ἐκτὸς δὲ τούτου τὸ παλαιὸν σύστημα ἀπῄτει πλειοτέραν ἐργασίαν καὶ ἀπησχόλει πλειότερον προσωπικόν. Παρατηρεῖ δὲ τελευταῖον ὅτι καὶ ἂν εἴμεθα βέβαιοι ὅτι κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα συμβαίνουσι καταχρήσεις καὶ ὅτι διὰ τοῦ νέου νόμου ἠθέλαμεν τὰς ἀποφύγει, πρὸς ἀποφυγὴν ὅμως τῶν κατ' εἰσβήσεις ἐλλείψεων, αἵτινες δύνανται νὰ βλάψωσι τὴν ἰδιωτικὴν ἀλληλογραφίαν ὀφείλομεν νὰ ἀναβάλωμεν τὴν ἐφαρμογήν του ἐπί τινα εἰσέτι χρόνον.

Παρετήρησεν ὁ ἕτερος τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς, πρὸὼν διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων, ὅτι ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ Κυβερνήτου, αἱ δὲ ταχυδρομικαὶ εἰσπράξεις κατὰ τὸ 1832 συνεποσοῦντο εἰς 1200 φοίνικας. Μετὰ

τὴν ἄφιξιν τοῦ Βασιλέως κατὰ τὸ 1833 ἀνέβησαν εἰς 9000 δραχμάς, ἀκολούθως εἰς 40 εἰς 60, εἰς 70 εἰς 100.000 καὶ οὕτω καθεξῆς. Παρατηρεῖτε ἐπομένως ὅτι δὲν ἠδύ ἀμεθα νὰ ἐλπίσωμεν μεγαλειτέραν αὔξησιν τῆς προσόδου, ἥτις ἀπὸ 1200 φοίνικας ἀνεβιβάσθη εἰς 200 000 δραχμάς, καθ' ὅσον οὔτε ἐμπόρια ἐκτεταμένον ἔχομεν, οὔτε δικαιώματα διαμετακομίσεως ὡς ἄλλα Κράτη, ἡ δὲ ἀλληλογραφία τῶν ἐπαρχιῶν οἰκογενειακὴ οὖσα διατελεῖ τοσοῦτον περιωρισμένη. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι διὰ τοῦ νέου συστήματος τὰ ἔσοδα δὲν θέλουν ἴσως εἶσθαι ὅσα σήμερον.

Ἐνταῦθα κλεισθείσης τῆς συζητήσεως συναινέσει τῆς Βουλῆς, ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, μεθ' ἧς καὶ ὁ ὑπουργὸς συνεφώνησε.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Σκαβέντζον καὶ Ν. Ματθαίου, συνῆχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον διὰ ψήφων 93 κατὰ δύω, ἔχον οὕτω·

Ο Θ Ω Ν κ.τ.λ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουνίου 1856 ΤΑΓ'. νόμου ἐπιτραπεῖσα ἀναβολὴ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 17 Μαΐου 1855 ΣΗΘ'. νόμου περὶ γραμματοσήμου παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1859 ἔτους.

Ὁ παὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναστολῆς τοῦ περὶ γραμματοσήμου νόμου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Γ. Καΐρης	Ν
Δημήτριος Ὀρεινός	Ν	Ἀντ. Καμπάνης	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Δημήτριος Τσόκρης	
Π. Καμπάνης	Ν	Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν

Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Α. Κοντόσταυλος	Ν
Γεώργιος Σκοῦφος	Ν	Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Κωνστ. Πλαπούτας	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Α. Ἀντωνόπουλος	
Ἠλίας Καραγιάννης		Πέτρος Δελιγιάννης	
Σωτήριος Στράτος		Ἀνδρέας Σοφιανός	Ν
Δημήτριος Νάκος		Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Φίλων Φιλώνος	Ν	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Θεοδώρος Γρίβας	Ν	Εὐθ. Κανελόπουλος	Ν
Νικόλαος Τσέλιος		Γ. Πανοτριτόπουλος	Ν
Π. Ταντερίας	Ν	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσούχλος	
Θ. Τσαννετάκης	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	Ν
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Α. Παπαθανασίου		Σ. Κοπανίτσας	Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Ἰω. Βαλασόπουλος	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Ν. Λεώπουλος	Ν
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Γ. Γατράκος	
Ἀνδρ. Ζέρβας		Λουκᾶς Στεφάνου	
Γ. Γιολδάσης	Ν	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν
Ν. Γρανίτσας		Ἰωάν. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν
Γ. Βελῆς	Ν	Μ. Σκαλιστήρης	Ν
Γ. Σιρτάνος		Γ. Ν. Ῥιβελιώτης	Ν
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν
Λύσανδρος Βιλαέτης		Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ο	Α. Μαυρειδῆς	Ν
Σόλων Κρεστενίτης	Ν	Ἀναγνώστης Τσάκας	Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν	Γ. Κεφάλας	Ν
Γεώργιος Διαμάντης	Ν	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ν
Ν. Βαρβαρῆγος	Ν	Γ. Γουλιμῆς	Ν
Α. Δεκιγάλας	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν
Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν	Παναγιώτης Παπατσώνης	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν
Ἀτων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν	Ἰω. Προβελέγιος	Ν
Χαρίλαος Θεοχαράπουλος		Ἰω. Ταταράκης	Ν
Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν	Σ. Βαρότσης	Ν
Γεώργιος Περωτᾶς		Χ. Σουμαρίπας	Ν
Ἰωάννης Ζάρκος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	Ν

Α. Παπαδημητριάδης	. . .	Γ. Νικολάου	. . . . .
Ν. Κανεβός	. . . . N	Μιχαὴλ Σολωμὸς	. . . N
Ἰωάννης Εὐσταθίου	. . . N	Κωνστ. Πλατύς	. . . . .
Γεώργιος Ἰατρὸς	. . . N	Γεώργιος Ναύτης	. . . . .
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	. N	Ἀν. Ρενουάρδος	. . . . . N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	. . N	Ἰωάννης Σαγρέδος	. . . N
Νικόλαος Πιεράκος	. . . . N	Παναγιώτης Ψάθης	. . .
Γρηγόριος Πατριαρχέας	. . .	Ἀντ. Λομάκος	. . . . . N
Στ. Καπετανάκης	. . . N	Δημ. Πολυχρονόπουλος	. . N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	. .	Κυριάκος Πανηρόπουλος	. N
Χ. Χριστόπουλος	. . . . N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	.
Π. Κανελόπουλος	. . . . .	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	. N
Νικόλαος Μοσχούλας	. . N	Δημ. Στάϊκος	. . . . .
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	. . .	Βασίλειος Κριεζῆς	. . . N
Ν. Πανουργιᾶς	. . . .	Κ. Δουζίνας	. . . . . N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	. . . . . N	Δημήτριος Βουδούρης	. N
Κωνσταντῖνος Βλάμης	. . O	Παντολέων Κουντουριώτης	.
Α. Χ. Λόντος	. . . . .	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	. . N
Περικλῆς Καλαμογδάρτης	. .	Πέτρος Χ. Πέτρου	. . . .
Π. Πατρινὸς	. . . . .	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	. . N
Χ. Τσαλαμιδᾶς	. . . . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	. N
Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	. . N	Σ. Σκουμπουρδῆς	. . . . N
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	. . N	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	. . . . N
Ἠλίας Καράπαυλος	. . . N	Νικόλαος Β. Βουδούρης	.
Γεώργιος Μπάστας	. . N	Α. Μάντσαρης	. . . . . N
Ἰωάν. Σκαβέντζος	. . . N		

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, παρακατέθεσε τὸν ἰδιαίτερον λογαριασμὸν τοῦ ἀφαδοσίτου κατὰ τὴν αἴτησιν τοῦ βουλευτοῦ Παρνασίδος, προτείς ὅτι θέλει μὲν φέρει νομοσχέδιον ἀφορῶν τὴν διευθέτησιν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, ἀλλὰ δὲν δύναται να εἴπῃ ἐὰν θέλει δυνηθῇ νὰ φέρῃ αὐτὸ ἐντὸς τῆς παρούσης συνόδου.

Ἀκολουθως ἀνέγνω τὰ ἑπόμενα νομοσχέδια μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεων· ἀ. περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμ. 102,028 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου· β'. ὁμοίων ἐκ δραχμ. 11,500 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου· γ'. ὁμοίων ἐκ δραχ. 3825 τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τὸ 1857· δ'. ὁμοίων ἐκ δραχμῶν

250,000 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὸ ἔτος 1858· ε'. ὁμοίων ἐκ δραχ. 509.000 τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὸ 1858, καὶ ς'. ἐκ δραχ. 50,000 τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου διὰ τὸ 1857.

Ἕτερον περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν κατόχων τῶν ἐπὶ τῆς παραλίας Ἡρωμουπόλεως κειμένων ἐθνικῶν γηπέδων ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τάκου ὑπερημερίας· καὶ

Τελευταῖον περὶ προσθήκης δραχμ. 136,675: 88 εἰς τὴν ἐκ δραχ. 70,000 ἀναπληρωματικὴν πίστωσιν τοῦ διὰ τὸ 1857 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου· ἔχουσι δ' ἅπαντα οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ὑποβάλλω κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ψήφισιν ὑμῶν τὸ συναπτόμενον νομοσχέδιον, κατὰ τὸ ὁποῖον χορηγεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωσις δραχμῶν 102,028 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν κτλ. Ὑπουργείου.

Ἐν τῇ συνοδευούσῃ τὸ νομοσχέδιον ταύτῃ ἐκθέσει τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ εὑρίσκετε, κύριοι, πᾶσαν τὴν δέουσαν αἰτιολογίαν τῆς αἰτουμένης πιστώσεως, ἥτις πιστεύω ἀρκεῖ νὰ καταρτίσῃ τὴν πεποίθησιν ὑμῶν πρὸς παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον, θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῇ κατὰ τὴν συζήτησιν παρά τε αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων Ὑπουργοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Ἀπριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΡΑΓΚΑΒΗΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1858 τοῦ ἐπὶ τοῦ

Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων Ὑπουργείου χορηγεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν δύο χιλιάδων εἴκοσι ὀκτὼ ἀριθ. 102,028, διανεμητέα εἰς τὰ ἑπόμενα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ διαληφθέντος προϋπολογισμοῦ.

Κεφ. I. Κεντρικὴ ὑπηρεσία.	
Ἄρθρον 1. Προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου δρ.	1,080
Κεφ. II. Διπλωματικὴ ὑπηρεσία . . .	
Ἄρθρον 1. Προσωπικὸν τῶν Πρεσβειῶν . .	4,440
» 2 Γραφικὰ ἔξοδα	4,300
Κεφ. IV. Ἔξοδα μεταβλητέα	
Ἄρθρ. 2. ἔξοδα ἀπρόβλεπτα	36,868
Κεφ. IV Προξενικὴ ὑπηρεσία	
Ἄρθρον 1. Προσωπικὸν τῶν προξενείων .	53,340
» 2. Γραφικὰ ἔξοδα	2,000
Τὸ ὅλον . . . . . δρ.	102, 028

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῆ καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Διατεταγμένος ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν ὑμετέραν συζήτησιν καὶ ψῆφισιν τὸ συναπτόμενον νομοσχέδιον, καθ' ὃ χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. 11,500 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου.

Τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, ἰσχυρῶς δικαιολογοῦντος τὴν χορηγίαν τῆς πιστώσεως ταύτης διὰ τὰς παρασυναπτομένας ἐκθέσεώς του, ἡγοῦμαι περιττὸν νὰ ἐπαναλάβω κἀγὼ τὴν δικαιολογίαν αὐτήν. Πέποιθα δὲ ὅτι προθύμως θέλετε φέρει τὴν ψῆφον Σας ὑπὲρ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἀπριλίου 1858

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον, ὡς ἔχει, ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ

ὑποστηριχθήτω ὑπ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Ἀπριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφιζόμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. ἑνδεκα χιλιάδων πεντακοσίων, ἀριθ. 11,500 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. ὑπουργείου, ὑπὸ μὲν τὸ Κεφ. Α. ἄρθρον 2. ἔξοδα γραφείου τοῦ ὑπουργείου δραχ. 1500, ὑπὸ δὲ τὸ Κεφ. Ε'. ἄρθρον 2. Μισθοὶ χορασίων δραχ. 10,000

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Εἰς τὸν διὰ τὸ 1857. εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου, δὲν εἶχε περιληφθῆ ἡ δέουσα πίστωσις διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου τοῦ ὕδατος, ὅπερ δίδεται εἰς τὰ ἐν τῇ πρωτευούσῃ στρατιωτικὰ καταστήματα.

Ἐπειδὴ ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, ᾧ ἀνήκει τὸ ἐνοίκιον τοῦτο περιστοιχεῖται ὑπὸ ἀναγκῶν ἀπολύτων καὶ τὸ δημόσιον ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλλω εἰς τὴν Ὑμετέραν συζήτησιν καὶ ψῆφισιν τὸ συναπτόμενον νομοσχέδιον, χορηγοῦν τὴν προσήκουσαν πίστωσιν διὰ τὴν ἀναπόδραστον ταύτην δαπάνην. Προσθέτω δ' ὅτι ἡ πίστωσις αὕτη περιελημμένη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1859 ἀφηρέθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, λόγῳ μόνον τοῦ νὰ καταταχθῇ καταλληλότερον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον, ὡς ἔχει, ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὑπ

ποστηριχθήτω κατὰ τὴν συζήτησιν ὑπ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἀπριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΣΜΟΛΕΝΤΣ Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν τριῶν χιλιάδων ὀκτακοσίων εἰκοσιπέντε ἀριθ. 3825 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1857 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου ὑπὸ τὸ Κεφ. Β'. «Τροφαί»

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν ὑμετέραν συζήτησιν καὶ ψήφισιν τὸ συναπτόμενον νομοσχέδιον, καθ' ὃ χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν 250,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου, πρὸς κατασκευὴν πέντε ἀτμοκινήτων ῥυθοκόρων διὰ τὴν κάθαρσιν τῶν λιμένων τοῦ Κράτους καὶ μίσθωσιν μηχανικῶν ἐπιτηδείων πρὸς τοιαύτας σπουδαίας ἐργασίας.

Ἡγοῦμαι περιττὸν νὰ ἐνδιατρίψω περαιτέρω περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς πιστώσεως ταύτης, καθόσον τὰ λεχθέντα ἀρκοῦσι πρὸς τὸν καταρτισμὸν πεποιθήσεως. Ἄλλως τε καὶ ἡ παρασυναπτομένη ἐν ἀντιγράφῳ ἔκθεσις τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐκτενῶς πραγματεύεται περὶ τῆς προτεινομένης ἀνάγκης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον ὡς ἔχει, ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθήτω

ὑπ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Μαρτίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωσις δραχμῶν διακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων ἀριθ. 250,000 ἐπὶ τοῦ Κεφ. Η. ἄρθρου 2 «Κάθαρσις λιμένων» τοῦ διὰ τὸ 1858 ἔτος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ὑποβάλλων κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν ὑμετέραν συζήτησιν καὶ ψήφισιν τὸ συναπτόμενον νομοσχέδιον, κατὰ τὸ ὁποῖον χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν 509,000 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος, σπεύδω νὰ συνοδεύσω αὐτὸ μὲ ἀντίγραφα τῶν ὑπ' ἀριθ. 1597 καὶ 4064 πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐκθέσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, εἰς τὰ ὁποῖα ἐκτενέστατα ἐκτίθενται οἱ λόγοι τῆς αἰτουμένης πιστώσεως καὶ αἱ ἀνάγκαι ἃς πρόκειται αὕτη νὰ θεραπεύσῃ.

Ὀφείλω μόνον νὰ παρατηρήσω, ὅτι ἡ πίστωσις αὕτη πράγματι δὲν εἶναι εἰμὴ μεταφορὰ πιστώσεων προεψηφισμένων διὰ τῶν προϋπολογισμῶν τοῦ 1856, 1857 καὶ 1859 δι' ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως κατὰ τὸν ἀπὸ 10 Ἰουνίου π. ε. νόμον ΥΙΖ', καὶ διὰ τοῦ περὶ ὁδοποιΐας νόμου τῆς 10 Ἰουνίου π. ε. ΥΙΔ'.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον, ὡς ἔχει, ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ

ὑποστηριχθήτω ὑπ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαρτίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν πεντακοσίων ἐννέα χιλιάδων ἀριθ. 509,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ὑπὸ τὰ ἑξῆς κεφάλαια καὶ ἄρθρα αὐτοῦ ὑπαγομένη.

Κεφ. Σ'.	ἄρθρ. 3. κατασκευὴ δημοσ. οἰκοδομῶν	δρ.	85,000
» Ζ'.	ἄρθρον 1. ἐπισκευὴ δημοσίων ὁδῶν . .	»	9,000
» Ζ'.	ἄρθρ. 2. κατασκευὴ δημοσίων ὁδῶν .	»	370,000
Κεφ. Η'.	» 1. ἀνέγερσις φάρων	»	20,000
» Θ'.	» 1. βοήθειαι γενικαί	»	25,000
	Τὸ ὅλον	»	509,000

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Διατεταγμένος ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, φέρω εἰς τὴν Ὑμετέραν συζήτησιν καὶ ψήφισιν τὸ συναπτόμενον νομοσχέδιον κατὰ τὸ ὁποῖον χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ 1857 δραχ. 50,000.

Ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς, διὰ τῆς πρὸς τὸ ὑποεργικὸν συμβούλιον παρασυναπτομένης ἐν ἀντιγράφῳ ὑπ' ἀριθ. 5101 ἐκθέσεώς του δικαιολογεῖ ἀποχρώντως καὶ πληρέστατα τὴν χορηγίαν τῆς πιστώσεως ταύτης. Πιστεύω δὲ ὅτι ἀκμαῖον τηρεῖται ἐν τῇ μνήμῃ ὑμῶν, Κύριοι, τὸ σπουδαιότατον αἴτιον, ὡς ἐκ τοῦ ὁποίου αἱ ἐν Ναυπλίῳ γενόμεναι παρασκευαὶ τὰς τελευτὰς ἐδέησε νὰ ἐπαναληφθῶσιν ἐνταῦθα ἐπὶ νέαις καὶ προσθέτοις δαπάναις, καὶ

διὰ τοῦτο πέποιθα ὅτι ἀτμένως ψηφίσετε ὑπὲρ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κ τ λ.

Τὸ ὑπόκειμενον νομοσχέδιον, ὅπερ ἔχει, ἀποσταλήτω εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθήτω ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωσις δραχ. πεντήκοντα χιλιάδων ἀριθ. 50,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1857 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ὑπὸ τὸ Κεφ. ΙΒ'. » ἰσόβια τελετῆς. ».

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ Β. Κυβέρνησις ἐπιθυμοῦσα νὰ συντελέσῃ κατὰ τὸ δυνατὸν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ἐμπορικῆς πόλεως Ἐρμουπόλεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ἔλλειψις προκυμαίας ἰκανὴ ἐπροξένει ζημίας καὶ ὡς πρὸς τὴν ὡραιότητα αὐτῆς, καὶ ὡς πρὸς τὴν ὑγείαν τῶν πολιτῶν, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου, ἐπέρριψε νὰ διαθέσῃ τὸ ὀφειλόμενον αὐτῇ ἀπὸ διαφόρους πολίτας, οἵτινες ἀνήγειραν οἰκοδομὰς ἐπὶ μολεμάτων κατὰ τὴν παραλίαν, πρὸς κατασκευὴν τῆς εἰρημένης προκυμαίας· κατὰ συνέπειαν προεκάλεσε τὸ ἀπὸ 8|20 Ὀκτωβρίου 1834 Β. Διάταγμα, δι' οὗ κατετάχθησαν εἰς τρεῖς τάξεις τὰ οἰκόπεδα, περὶ ὧν ὁ λόγος, καὶ προσδιωρίσθη τὸ τίμημα τῆς μὲν α. τάξεως πρὸς δραχ. 6 κατὰ πῆχυν, τῆς δὲ β'. πρὸς δραχ. 4, καὶ τῆς γ. πρὸς δραχ. 3. καὶ δι' ἑτέρου Β. Διατάγματος, ἀπὸ 18|25 Ὀκτωβρίου 1835 προσδιώρισε βραδύτερον τὸ τίμημα αὐτὸ πρὸς τὸν εἰρημένον ἐκπόνημέχρι τῆς σήμερον ὅμως δὲν εἰσεπράχθη ἐπὶ τῇ πρόφασει, ὅτι δὲν ἐγένετο μέχρι τινὸς ἐπίσημος καταμέτρησις τῶν διακληρωθέντων οἰκοπέδων.

Έτερον Β. Διάταγμα άπό 20 Νοεμβρίου 1842 διέταξε την έκδοσιν τών άνηκόντων παραχωρητηρίων έπ' ονόματι τών κατόχων έπι τῇ βάσει τῆς γενομένης καταμετρήσεως, καί συγχρόνως την είσπραξιν τόκου ύπερημερίας πρός 8 τοις 0/0, λογισθησομένου άπό τῆς τεθείσης προθεσμίας άπό τοῦ άνωτέρω Διατάγματος τοῦ 1835.

Έν τούτοις, καί ή τελευταία αύτη Β. άπόφασις άπέβη άτελεσφόρητος, κατά δέ τό 1849 διά τοῦ άπό 7 Αύγούστου ΠΑΠ. Νόμου περί έπιβολῆς φόρου έπί τῶν είς τόν λιμένα Σύρου καταπλεόντων πλοίων πρός κατασκευήν προκυμαίας κτλ. ώρίσθησαν καί πάλιν τά αύτά διά τό άνωτέρω τίμημα, άλλά οί κάτοχοι δέν συγκατατίθενται έπ' ούδενί λόγῳ νά πληρώσωσι τόκους, διϊσχυριζόμενοι, ότι τό περί τόκου Β. Διάταγμα δέν έκοινοποιήθη ποτέ είς αύτούς, καί ότι έν τῷ νόμῳ μνημονεύεται μόνον τό διάταγμα τό καθορίσαν τό άποδοτέον τίμημα τῶν οίκοπέδων, μή γενομένου έν αύτῷ ταυτοχρόνως λόγου περί πληρωμῆς τόκου.

Πρός ένίσχυσιν τῆς άπαιτήσεώς των οί διαληφθέντες κύριοι έξακολουθοῦν ν' άναφέρωσιν, ότι δέν είναι δίκαιον νά ύποβληθῶσιν είς τήν πληρωμήν τοῦ άπαιτουμένου τόκου, διότι μεγάλας έδαπάνησαν ποσότητας μολύνοντες τήν θάλασσαν, έφ' ής φκοδόμησαν, ὅπερ είναι άληθές, καί διότι μή όντες ύπερήμεροι, καθότον δέν έξεκαθαρίσθη ποτέ τό χρέος των, δέν όφείλουν καί ώς κάτοχοι ξένου κτήματος, διότι δέν κατέλαβον έξ άρχῆς κτῆμα προσδηφόρον τοῦ Δημοσίου, άλλα θάλασσαν, τήν όποίαν αύτοί διέβρεξαν, ώς είρηται, δαπανῶν κατέστησαν τοιαύτην.

Τό δίκαιον τῶν κατόχων άμφισβητήθη έπι πολύ, καί διάφοροι άπεφάνθησαν γνώμαι· ή Κυβέρνησις όμως έσκέφθη έπι τέλους, ότι αί τυχόν άμφιβολίαι δέν πρέπει νά λυθῶσι κατά πολιτῶν μεγάλως συντελεσάντων είς τήν βελτίωσιν καί άνάπτυξιν τῆς έμπορικωτέρας τῶν πόλεών μας, άφ' οὗ είς όλους τούς όφειλέτας παλαιῶν χρεῶν έλήφθησαν μέτρα έπιεικείας καί συγκαταβάσεως.

Διά ταῦτα συνετάχθη τό άνῆκον νομοσχέδιον, δι' οὗ ζητεῖται τό κεφάλαιον μόνον, καί πέποιθα ότι θέλετε σπεύσει νά τό παραδεχθῆτε.

Έν Άθήναις τῇ 12 Άπριλίου 1858.

Ο έπι τῶν Οίκονομικῶν
Ύπουργός
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τό έπόμενον νομοσχέδιον θέλει ύποβληθῆ είς τήν Βουλήν παρά τοῦ Ημετέρου έπι τῶν Οίκονομικῶν Ύπουργοῦ, καί ύποστηριχθῆ κατά την συζήτησιν.

Έν Άθήναις, την 12 Άπριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι όμοφώνως μετά τῆς Βουλῆς καί Γερουσίας άπεφασίσαμεν καί διατάττομεν.

Άρθρον μοναδικόν.

Άπαλλάττονται τῆς πληρωμῆς τόκου ύπερημερίας, οί κάτοχοι τῶν έπι τῆς παραλίας τῆς Ερμουπόλεως κειμένων έθνικῶν γηπέδων, οί έπι μολυσμάτων οίκοδομήσαντες, όφείλουσι δέ νά πληρώσωσι τό κεφάλαιον μόνον τοῦ χρέους των κατά τούς όρους τοῦ άπό 8. Βρίου 1831 Π. διατάγματος.

Τό είρημένον χρέος θέλει πληρωθῆ είς δύο ίσας δόσεις, ή μέν πρώτη μετά τρεῖς, ή δευτέρα μετά ἕξ μῆνας άπό τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ο παρών νόμος ψηφισθείς ύπό τῆς Βουλῆς καί τῆς Γερουσίας, καί παρ' Ημῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῆ διά τῆς έφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καί έκτελεσθῆ ώς Νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρός τήν Βουλήν.

«Κατά διαταγήν τοῦ Βασιλέως λαμβάνω την τιμήν νά ύποβάλω τό έπισυνημμένον Διάταγμα, ὅπερ έπιτρέπει, ὅπως κατά την έπιψήφισιν τοῦ άρτίως ύποβληθέντος ύμῖν νομοσχεδίου περί τῆς εκ δραχ. 70,000 άναπληρωματικῆς πιστώσεως τῆς χρήσεως τοῦ 1857 τοῦ ειδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ύπουργείου τῶν Οίκονομικῶν προστεθῶσι καί αί κατά τόν ἐγκλείστων πίνακα δραχ. 136,675:88/00 είς την αύτην χρῆσιν άναγόμεναι, ώς παρακατιών έκτίθημι.

Δι' άποζημίωσιν Βουλῆς	Δραχ.	11,562:94
Όμοίως Γερουσίας	»	3,594:02
Τό ὅλον δραχ.		15,156:96

Έκ τῶν ὑστέρων άπεδείχθη άναπαραδέκτως ή διά τῆς Βουλῆς προσδιορισθεῖσα πίστωσις καί προέκυψεν ή έκ δραχμῶν 15,156:96 ὑπέρβασις, ἧς ή άναπλήρωσις καθίσταται άναπόφευκτος.

Διὰ τὰ βιβλία καὶ ἐπιπλα Ταμείων ἀπαιτεῖται συμπλήρωσις δρ. 878:92 καθόσον ἐξαπανεδόθησαν εἰς τὴν προμήθειαν πλοιαρίων, τὰ ὁποῖα τὸ Ὑπουργεῖον εἶχε παραγγείλει πρὸ πολλοῦ εἰς τὸν ἐν Ταργέστῃ Ἑλληνικὸν Πρόξενον διὰ τὴν χρῆσιν τῶν Ταμείων τοῦ Κράτους, καὶ τὰς ὁποίας ἐπλήρωσαν ἀμέσως μετὰ τὴν παραλαβήν των.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ κεφαλ. 16 διὰ δικαιώματα καὶ προμήθειας χαρτοσήμου ἐζητοῦμαι τὴν πίστωσιν τῶν δρ. 100,000, διότι ἐγένετο κατ' ἔλλειμμα τοῦ χαρτοσήμου ἀνωτέρα τῶν παρελθόντων ἐτῶν.

Ἐζητοῦμα προσέτι ἀναπλήρωσιν πιστώσεως ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ κεφαλ. 21 δι' ἔξοδα ὑπηρεσίας Ἁλιέων δραχ. 1,000, ὅσα καθ' ὑπολογισμόν τινα, ὡς ἐγγίπτα θετικόν, ἀπαιτοῦνται εἰς πληρωμὴν ἐνοικίων τῶν ἐπὶ τῆς παραθαλασσίου ἀποθηκῶν δι' ἀποταμίευσιν ἁλάτων.

Ἀναπλήρωσιν ὡσαύτως πιστώσεως ἐζητοῦμαι ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου 21 δι' ἔξοδα μεταφορᾶς ἁλάτων δραχ. 19,640, διότι ἐν τῇ ἐλλείψει τῶν ἁλιπώτων κατηγαλώθη ἀρκετὸν ποσόν, καὶ ἠναγκάσθη τὸ Ὑπουργεῖον νὰ προβῇ εἰς τὰς γενικὰς καὶ μερικὰς ἀποστολὰς ἁλάτων, ἐπειδὴ ἔπλεον εἰς ναύλους πλακότερα ἢ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη.

Ἡ προσθήκη τῶν δραχμῶν 136,675:88·00 μετὰ τῶν δρ. 70,000 τῶν ἀπαρτιζουσῶν τὴν ἀναπληρωματικὴν πίστωσιν τῆ χρήσεως 1857 καθίσταται ἀναντίῤῥητος ὡς ἀνωτέρω πραγματευόμεθα. Σᾶς παρακαλῶ, Κύριοι, ὅπως παρέξητε τὴν ὑμετέραν ἐπιψήφισιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἐγκρίνομεν, ὅπως κατὰ τὴν αἴτησιν τοῦ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐπὶ δρ. 70,000 νομοσχεδίου ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐνδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1857 προστεθῇ δρ. 136,675:88/00 (ἑκατὸν τριάκοντα ἓξ χιλιάδες ἑξακόσια ἑβδομήκοντα πέντε καὶ λεπτὰ ὀγδοήκοντα ἑκατὸ) καταλογιζόμενα.

Εἰς ἀποζημίωσιν βουλευτικῶν Σωμάτων Δραχ. 15,156:96
Εἰς κεντρικὴν ὑπηρεσίαν . . . . . » 878:92
Εἰς ἔξοδα Διοικήσεως— . . . . . » 120,640: —

Τὸ ὅλον Δραχ. 136,675:88

Εἰς τὸν Πρόεδρον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεθα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Ἀπριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΠΙΝΑΞ

Ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως τοῦ ἐνδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου διὰ τὴν χρῆσιν 1857.

Προϋπολ. Κεφαλ.	Προϋπολ. Ἄρθρ.	Προσδιορισμὸς ὑπηρεσίας.	Πίστις κατ' ἄρθρ. Δραχ.	Δ.	Πίστις κατὰ κεφαλ. Δραχ.	Δ.
5	1	Ἀποζημ. Βουλῆς . .	11,562	94		
	2	» Γερουσίας .	3,594	2	15,156	96
8	6	Βιβλία καὶ Ἔπιπλα Ταμείου	878	92	878	92
11	1	Ἔμμεσοι εἰσπράξεις .	70,000		70,000	
16	4	Ἀποδοχαὶ Χαρτοσήμου	100,000		100,000	
21	2	Ἔξοδα ὑπηρεσ. Ἁλιέων.	1,000		20,640	
	4	Μεταφορὰ ἁλάτων	19,640			
		Τὸ ὅλον Δραχ.	. . .	.	206,675	88

Ἀναπεφαλαίωσις.

Μέρη.	Ὑπηρεσία.		Ποσόν.
III.	Ἀποζημίωσις Βουλῶν . .	Δραχ.	15,156:96
IV.	Κεντρικὴ ὑπηρεσία . . .	»	878:92
V.	Ἔξοδα διοικήσεως . . .	»	120,640
		Δραχ.	206,675:88

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Δαβών μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐπέφερεν ὁ βουλευτὴς Παρασίδες, ὅτι, ὅτε πρὸ ἑνὸς ἔτους παρεκάλεσε τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν νὰ φέρῃ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς διαχειρίσεως τῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἀγορᾶς σίτων, δὲν εἶχεν ὑπ' ὄψιν ὅτι μέλλει νὰ εἰσαχθῇ περὶ τούτου νομοσχέδιον καὶ ἐκαμε τὴν πρότασιν ἀνεξαρτήτως τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ. Διὸ παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ ὁρισθῇ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν θέλει φέρει τὰς παρατηρήσεις του ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς αὐτοῦ προτάσεως, τῆς ἀγορᾶς δηλονότι τῶν σίτων. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἀντικείμενον εἶναι σπουδαῖον καὶ πρόκειται νὰ μελετήσῃ ἡ Βουλὴ λογαριασμούς, θεωρεῖ καλὸν νὰ συνέλθωσι πρὸς τοῦτο ἀπὸ τῶν ἡμέραι, ἐφ' ᾧ προτείνει νὰ γίνῃ ἡ συζήτησις τὸ προσεχὲς σάββατον.

Παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ὁ περὶ τῆς ἀγορᾶς σίτου ψηφισθεὶς νόμος ὁρίζει πόσος πρέπει ν' ἀγορασθῇ σῖτος καὶ ποῖα τινὰ θέλει εἶσθαι ἡ διαχείρισις αὐτοῦ, τηρουμένων τῶν ἀναγκαίων λογαριασμῶν. Πρὶν λοιπὸν ἔλθῃ ἡ Βουλὴ εἰς συζήτησιν τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ, νομίζει ὅτι πρέπει νὰ περιμένῃ ἡ Βουλὴ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ὑποβληθησομένου νομοσχεδίου, δι' οὗ θέλουσι παρουσιασθῆ ὅλαι αἱ σχετικαὶ λεπτομέρειαι καὶ περιστάσεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν γενομένην ἀγοράν. Ἡ Βουλὴ ψηφίσασα τὸν περὶ ἀγορᾶς σίτου νόμον, δὲν ὡρμήθη, ὡς γνωστὸν, ἀπὸ πνεῦμα κερδοσκοπίας, ἀλλ' ἐκ μόνης τῆς προθέσεως τοῦ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν τόπον προλαμβάνουσα τὰ ἐκ τῆς ἐπερχομένης ἀπορίας κακά. Ὅταν λοιπὸν διὰ τοῦ εἰσαχθησομένου νομοσχεδίου ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ γενομένη ἀγορὰ τοῦ ἀραβοσίτου ὑπηγορεύθη ἐκ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἠγοράσθη ὁ σῖτος, σύμφωνα δηλαδὴ μὲ τὴν ἀρχικήν σας ἰδέαν, ὁ λόγος οὗτος δὲν θέλει εἶσθαι ἐμπόδιος εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς. Ἑπομένως, ἂν ἡ Βουλὴ ἀπαλλαγῇ τοῦ ζητήματος, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ νομοσχέδιον, θέλει ἀποφανθῇ ἐν γνώσει τῶν γεγονότων, ἐνῷ, ἂν ἀποφανθῇ ἀπὸ τοῦδε, θέλει κρίνει μονομερῶς, καὶ ἀγνοεῖ ποῖον θέλει εἶσθαι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι καὶ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν ἡ ἰδέα του ἦτον ὅτι ἡ ἐπερώτησις διαιρέσει τοῦ εἰσαχθησομένου νομοσχεδίου, ἐπειδὴ τοῦτο μὲν θέλει ἔχει σκοπὸν νὰ νομιμοποιήσῃ τὴν γενομένην ζημίαν, ἡ δ' ἐπερώτησις, τὸ ν' ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῆς ζημίας ταύτης. Διὰ τοῦτο δὲ εἶπε κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν, ὅτι, ἂν καὶ διακεκριμένα τὰ δύο ζητήματα, δὲν εἶναι ἀντιφατικὰ μεταξύ των. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ διευθυντὴς τῶν ἀγορῶν δέχεται τὴν σύγχρονον μετὰ τοῦ νομοσχεδίου συζήτησιν τῆς ἐπερωτήσεως καὶ ὑπὲρ πάντα ἄλλον εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τὰ κατὰ τὴν ἀφορμὴν ταύτην, συμφωνεῖ καὶ αὐτὸς νὰ γίνῃ σύγχρονος ἡ συζήτησις.

Ἐτονίλαβεν ὁ τὴν ἐπερώτησιν προτείνας, ὅτι τὸ κατ' αὐτὸν, παρατηρήσας, ὡς εἶπε καὶ προτέρως, ὅτι ὁ περὶ ἀγορᾶς σίτου νόμος δὲν ἐξετελέσθη ὡς ἔδει, ἐζήτησε περὶ τούτου λόγον, ποιῶν χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπερωτήσεως. Ἐνῷ δὲ τὸ ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ δίδῃ λόγον ἐπερωτώμενον, ζητεῖ αὐτὸ νὰ ἀπαντήσῃ σήμερον, νὰ περιμένῃ ἡ Βουλὴ ἕκαστον καλύτερ τὴν παρανομίαν διὰ νόμου. Ἐπειδὴ λοιπὸν ὅτι πρὶν ἔλθῃ τὸ καλύτερον τὴν πρᾶξιν νομοσχεδίου, πρέπει νὰ γίνῃ ἡ συζήτησις τὸ σάββατον.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐσωτηθεῖσα, περιεδέχθη νὰ γίνῃ ἡ τῆς ἐπερωτήσεως συζήτησις τὸ προσεχὲς σάββατον, τιθεμένου τοῦ ὑποβληθέντος σήμερον λογαριασμοῦ τῆς ἀγορᾶς τοῦ ἀραβοσίτου, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ἀναγκαίων ἐγγράφων.

Προβάσης ἔπειτα τῆς Βουλῆς εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων νομοσχεδίου, λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκε τὰς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, ὅτι τὸ σπουδαῖον τοῦ ζητήματος καὶ ἡ λεπτότης αὐτοῦ ἐπιβάλλει εἰς ἕκαστον νὰ φέρῃ τὰς παρατηρήσεις του μετὰ πολλῆς περισκέψεως. Μὴ μακρυνόμενος λοιπὸν τῆς ἰδέας ταύτης, παρατηρεῖ, ὅτι ἀναγνωρίζει καὶ αὐτὸς τὸ ἀνεπαρκὲς τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, καὶ συμφωνεῖ ὅτι ἡ αὔξησις αὐτῆς οὐ μόνον πρέπει νὰ γίνῃ κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἀλλ' εἰ δυνατὸν καὶ ἀνωτέρα, ἵνα ἔχωμεν εἰς τὰς δικαστικὰς ἕδρας ἀνώτερα πρόσωπα· πρέπει ὅμως νὰ γίνῃ τοιουτοτρόπως, ὥστε νὰ μὴ προκαλέσῃ τὴν δυσαρέσκειαν τῶν ἄλλων τῆς ὑπαλληλίας κλάδων καὶ τῶν ἰδιωτῶν. Ἀλλ' ἐὰν ἐξετάσωμεν ὁποία πρόνοια ἐλήφθη περυσινὸν ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ μὴ ἐπαρκούντος εἰς τὰς ἀπολύτους αὐτοῦ ἀνάγκας, θέλομεν ἴδει ὅτι παρεχωρήθη εὐπαθεστάτη τις αὔξησις, καὶ τοῦτο ὑπὲρ τῶν ἐχόντων μισθοδοσίαν ἥττονα τῶν 200 δρ. χωρὶς νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν καὶ οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοί. Πῶς λοιπὸν ἀφοῦ ἐδείχθημεν τοσοῦτον φειδωλοὶ πρὸς τῶν στρατὸν, ἀφοῦ ἐχρεώσαμεν ἐν γένει τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς, νὰ φέρωμεν ἥδη αὔξησιν μισθοδοσιῶν οὐ μόνον ὑπὲρ τῶν ἀνωτέρων δικαστικῶν ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν ὑπαλλήλων των, ἀφ' οὗ μάλιστα πέρυσι μὲν ἡ οἰκονομικὴ ἡμῶν κατάστασις ἦτον καλλιτέρα, ἥδη δὲ καὶ ἡ σταφὶς μένει ἀζήτητος, καὶ τὸ ἐμπόριόν μας εἶναι εἰς μαρασμὸν καὶ ἡ ναυτιλία μας καταστρέφεται. Πῶς θέλετε, ἀφοῦ

διὰ τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν δὲν δύνανται οἱ ἀξιωματικοὶ νὰ ἀνανεώσωσι τὰς στολάς των, ἀφοῦ οἱ ναυμάρχαι δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς τὸν ἄρτον τῶν τέκνων των, ἀφοῦ τόσο ὀλιγονόμισοι ὑπάλληλοι συνταξιοῦνται, ἀφοῦ οἱ ἐφοπλισταί, οἱ κατέχοντες τὴν ἀνωτάτην ἐν τῇ κοινωνίᾳ τάξιν, λαμβάνουσι 500 δραχμὰς, μόνοι οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι νὰ λάβωσι τοιαύτας αὐξήσεις μισθῶν; Πῶς θέλετε νὰ μὴ γένωσι δίκαια πόνου οἱ παρακαταθήκαι ἀγωνιασταί, αἵτινες ὡς μόνην ἔχουν παραμυθίαν ὅτι ἴσως οἱ θανόντες ποτὲ ἐλπὶς θέλει βελτιωθῇ καὶ ἡ θέσις των. Ὑπάρχουσι ὅτι δέκα ἑκατομμύρια θὰ φωνάξουσιν ἐπὶ ψεύδει καὶ τὰ ὀφειλόμενά των μετ' ἐτῶν ἐλπίδα τινὰς; Οὐδεμία ὀφειλὴ εἶναι ἱερωτέρα τῆς ὀφειλῆς ταύτης καὶ ἔνεκα καιρὸς νὰ ἐξοφληθῇ. Δὲν εἶναι βέβαιον νὰ λησθῇ πρόνοιά τις καὶ ὑπὲρ τῶν ἐκ τῆς ναυτιλίας ἀποζώντων, ἐφ' ᾧ ἡ ναυτιλία καταντήσῃ ὀλοτελῶς; Καὶ εἶναι μεγάλη ἀνάγκη ὅτι δίδονται ὑπὲρ τῶν ναυτικῶν νέων 250.000 δραχμῶν ἐτησίως, ἀλλ' ἂν ἐκβάλῃ τις εἰς τὸ ταμεῖον, θέλει ἰδεῖ ὅτι ἀναλόγως εἰς ἕκαστον εἶναι 8—10—20 δραχμαὶ μόλις. Τέλος τοῦ παντὸς, ἐκ τοῦ ὅτι τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου αἰτουμένη αὔξησις ἀνεβαίνει εἰς 153.600 δραχμὰς, ὁ κ. ὑπουργὸς περιορίζει αὐτὰς εἰς 117.000, μόνον ἐλάττωσιν 36.000 δραχμῶν ἐκ τῶν ἀρχικῶν ἀπαιτουμένων, ὡς λέγει, δικαστικῶν θέσεων· ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς θέλει οὕτω νὰ γλυτώσῃ τὸ καταπίτιον, ἐπειδὴ αἱ ἀναφερόμεναι πωλήσεις εἶναι ἴσως τὰ μεγάλουτα καὶ ἀόριστος, ἵνα δύνανται καὶ νὰ μὴ πραγματοποιηθῶσι διὰ τὴν τῆς ὑπηρεσίας ἀνάγκην, καὶ πρέπει νὰ διορθώσωμεν ὅτι τὰ ἀπαιτούμενα ποσὰ ἀνεβαίνει, ὡς ἐξ ἀρχῆς ἐσημειώθη, εἰς 153.600 δραχμάς. Ἀκόμη δὲν φέρει πρότασίν τινα ὁ κ. ὑπουργὸς ἐλπίζει δὲ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον θέλει τηρήσει τὰς παραχωρήσεις του ὑπὸ ὅρους σκέψεως καὶ ἐνεργείας τὰ βέλτιστα καὶ ὑπὲρ τῶν λοιπῶν κλάδων.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι κυρίως δὲν εἶχε τὴν ἰδέαν νὰ φέρῃ τὸν λόγον ἐπὶ τῆς οὐσίας τοῦ ζητήματος, διότι ὁ προαγορεύσας ἐν ὑμῖν βουλευτὴς καὶ προσωμιλημένος συνομολόγησε τὴν ἀνάγκην καὶ τὸ κατάλληλον τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νομοσχεδίου, καὶ καταπεύσων τὸν λόγον εἶπε, ὅτι οὐδεμίαν φέρει πρότασιν, ὅπως ἔστιν, ἀντιλήψιν των· ἐπειδὴ ὅμως ἐν τῷ μεταξὺ ἀγορεύων, ἐξέφρασεν ἰδέας τινὰς, αἵτινες ἀξίαι νὰ ἀπαντήσῃ, ἔρχεται νὰ δώσῃ ἐν ὀλίγοις τὰς ἀναγκαίας ἐξηγήσεις. Καὶ πρῶτον ἐξέφρασε τὴν λύπην αὐτοῦ ὁ προαγορεύσας,

διότι δὲν ἐκτείνεται καὶ ὑπὲρ τῶν λοιπῶν τῆς ὑπαλληλίας κλάδων τὸ μέτρον τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν, καὶ διότι ἡ ὑπὲρ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ λυπηρὰ πρόνοια καὶ αἱ ναυτικαὶ ἀποζημιώσεις δὲν εἶναι ἀνάλογοι· ἀλλ' ἐνῷ ἐσκέφθη ἤδη τὸ περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων νομοσχέδιον, εἶναι εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσῃ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀσχολεῖται ἐνδεχομένως πρὸς ἱκανοποίησιν καὶ τῶν λοιπῶν κλάδων τῆς ὑπηρεσίας, καὶ κρίνων ὅτως ἄλλως ἀφορμὴν ὁ προαγορεύσας νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν Κυβέρνησιν κατὰ τοῦτο. Προστεθῇ δὲ τῶν λοιπῶν κλάδων ὁ τῆς δικαιοσύνης, ἐπειδὴ, ἵνα καταρτισθῶσι τέλειοι οἱ λειτουργοὶ αὐτῆς, ἀπαιτεῖται νὰ σπουδάσωσιν εἰς μακρὰν καὶ πολυδάπανον σπουδὴν, καὶ νὰ διατελῶσι καὶ μετὰ τοῦτο ἐπὶ τινὰ ἔτη εἰς τὴν μελέτην τοῦ δικαίου. Ἄλλως τε εἰς τῶν δικαστικῶν κλάδων αἰσθάνεται, ὡς εἶπε καὶ ὁ προαγορεύσας, νὰ ὑπάρχωσι πρόσωπα ἀνωτέρας ἱκανότητος, καὶ διὰ τοῦτο ἐτίθη ἡ προκειμένη αὔξησις τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἥτις μὲν οὐδὲν ἀνάλογος πρὸς τὰς ἐπιχορηγούσας ἐν ὁρισθεῖσι καὶ οἰκονομικὰς κρίσεις, συντελεῖ μόνον εἰς τὸ νὰ ἀνακουφίσῃ αὐτούς. Ὅτε κατὰ πρῶτον ὠργανίσθησαν παρ' ἡμῖν τὰ δικαστήρια, ὁ σύλλογος ἅπας τῶν νομομαθῶν ἐβιάσθησαν ἔντιμον νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰ τῆς δικαστικῆς λειτουργίας, καὶ πάντες οἱ ἄριστοι τῶν ἡμετέρων νομομαθῶν ἀρέθησαν εἰς τὸ δικαστικὸν στάδιον· ἀλλ' ἔκτοτε οἱ μὲν ἐξ αὐτῶν, οἷς ἀνάγκαι ἔχοντες βίου τινὸς ἐνεργητικωτέρου, ἀποσπασθέντες τοῦ δικαστικοῦ κλάδου, ἔρριψαν τὴν ἐνέργειαν των εἰς τὸ βῆμα τοῦτο, οἱ δὲ ἅμα τε τὴν αὔξησιν τῆς οἰκογενείας των καὶ τὴν ἀσκήσεως πολλαπλασίασιν τῶν βιωτικῶν ἀναγκῶν ἐπισπασθέντες ἐπίσης, ἐπειδὴ σαν εἰς τὴν ἐμπορίαν ἢ τὸ δικηγορικὸν στάδιον ἐν τούτοις μόνοις οἱ εἰς δικαστικὰς διατελέσαντες ἄρχας εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἐξεπλήρωσαν τὸ καθῆκον αὐτῶν μετὰ πλήρους τῆς ἱερότητος καὶ αὐταπαρνήσεως, ἥτις ἀπαιτεῖται εἰς τὴν ἐξάσκησιν τοιούτου ὑψηλοῦ καθήκοντος. Ἐν Ἀθήναις ἐθνικὴ συνέλευσις, θέτουσα τὰς βάσεις τῆς συνταγματικῆς πολιτείας, ἐνέγραψεν εἰς τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον τοῦ πολιτεύματος, ὅτι θέλει νὰ ἴδῃ τὸν δικαστικὸν σύλλογον περιβαλλόμενον μὲ τὸν μανδύαν τῆς ἰσοβιότητος. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο τείνει εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς συνταγματικῆς ταύτης διατάξεως. Ἀλλὰ πῶς θέλει κατορθωθῇ τοῦτο, ἐὰν δι' ἀναλόγου τινὸς μισθοδοσίας, διὰ τῶν διατάξεων ὅμως ὅτι τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, δὲν ἐπαναφέρωμεν εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον τοσ-

σούτους ἀποσπασθέντας νομομαθείς; Διὰ τοῦ νομοσχεδίου δὲ τούτου ἐνεργεῖται οὐ μόνον ἡ θέλησις τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως, ἀλλὰ καὶ ἡ τῆς κοινωνίας ἁπάσης, ἥτις πρὸ πολλοῦ ἀναγνώρισε τὴν ἀνάγκην τῆς αὐξήσεως τῶν δικαστικῶν μισθοδοσιῶν. Καὶ ἀληθῶς εἰς τὰς παρούσας δυσχερεῖς περιστάσεις ἡ μισθοδοσία τοῦ πρωτοδίκου δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀποχρῶσα, ἐκτὸς ἂν ὁ πρωτοδίκης διατελῇ ἄγαμος καὶ εἰς μόνας περιορίζηται τὰς ἀτομικὰς ἀνάγκας του. Εἰς τὸν ἕκαθεν λοιπὸν τοῦτον ἐθεωρήθη δίκαιον νὰ προσθέσωμεν 50 τοῖς 0|0 ἵνα ἐπαρκῇ ἡ μισθοδοσία καὶ κατέχωσι τὰς ἕδρας κατάλληλοι πρωτοδίκαι. Ὑπὲρ δὲ τῶν πρεσβύτερων καὶ εἰσαγγελέων τῶν πρωτοδικῶν ὡς καὶ ὑπὲρ τῶν ἑρετῶν προσετέθη αὔξησις 33 τοῖς 0|0, καθ' ὅσον ἔχουσιν οὗτοι μισθὸν ἀνώτερον καὶ ἡ αὔξησις αὕτη ἐθεωρήθη ἀποχρῶσα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς ἀνωτάτους δικαστάς, ἤτοι τῶν πρεσβύτερων καὶ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοὺς τῶν ἑρετῶν, ἂν καὶ 24 παρῆλθον ἤδη ἀφ' οὗ ὡρίσθησαν οἱ μισθοὶ των δυνάμει τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, τὸ νομοσχέδιον δὲν ἔπραξεν ἄλλο ἢ νὰ δώσῃ σήμερον εἰς αὐτοὺς ἅπερ πρὸ 24 ἐτῶν ἐλάμβανον, ἂν καὶ εἶχον τότε καὶ ἐπιμίσιον, ἔκτοτε δὲ καὶ ἐλαττώσεις ἐγίνοντο νομισμάτων καὶ οἰκονομικαὶ συνέβησαν κρίσεις. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ μισθὸς αὐτῶν εἶναι ἀνώτερος, ἐρρίσθη τὸ ὑπουργεῖον νὰ τοὺς ἐπαναφέρῃ ἁπλῶς εἰς τὴν πρώτην μισθοδοσίαν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ προηγορεύσας εἶπεν, ὅτι διὰ τῆς σχεδιαζομένης ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἐλαττώσεως τῶν θέσεων ἠθέλησε τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐπιδείξῃ μόνον οἰκονομίαν, παρατηρεῖ, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ σπεύσῃ εἰς τὴν κρίσιν ταύτην, ἐπειδὴ ἡ οἰκονομία αὕτη ἤρχισεν ἤδη πραγματοποιουμένη, καὶ ἐκινδύνευαν δύω θέσεις πρωτοδικῶν, ἕως δὲ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐρχομένης συνόδου κατορθωθῶσι τὰ 2/3 τῆς ἀναφερομένης οἰκονομίας. Μετὰ τὰς ἐξηγήσεις λοιπὸν ταύτας ἐποιήθη ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει πρᾶξει ἔργον δικαιοσύνης παραδεχομένη τὸ νομοσχέδιον.

Ἕτερος ἄλλος, ὅτι οὐ μόνον εἶναι σύμφωνος καὶ αὐτὸς μὲ τὴν ἰδέαν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστῶν, ἀλλὰ καὶ παρατηρεῖται ὅτι πρέπει νὰ λυφθῇ ἀνάλογον καὶ ὑπὲρ τῶν λοιπῶν κλάδων μέτρον, χωρὶς νὰ ἐξαιρεθῶσιν οὔτε οἱ βουλευταὶ οὐδ' οἱ ὑπουργοί, ὡς πάντες ὑπομετοῦντες τὸ ἐκάστοτε καὶ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐργαζόμενοι ὠφελείας. Ἀλλ' ἡ ἐξουσία τοῦ δικαστοῦ ἔχει τι ὑψηλότερον, καὶ ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἐξαρτᾶται ἡ ζωή, ἡ τιμὴ καὶ ἡ περιουσία τοῦ πολίτου, τὰ τρία ταῦτα πολυτιμότατα τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἀνθρώπου στοιχεῖα, καὶ τὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν προστατεύει ὁ ἀνώτατος ἄρχων ὡς ἀναλλοίωτον γεγονός. Οἱ δικασταὶ λοιπὸν ὡς τοιοῦτοι, πρέπει νὰ λαμβάνωσι καὶ μισθὸν ἀνάλογον, καὶ ἐπεθύμει νὰ εἶχον πάντες τὸν ἀνώτατον ὅρον τῶν παρ' ἡμῖν μισθοδοσιῶν, νὰ ἐλάμβανον δηλ. 500 κατὰ μῆνα διαχυμάς, διότι ἄνευ ἀποχρώσης μισθοδοσίας δὲν θέλομεν εὕρει καλοὺς δικαστάς. Σχετικῶς δὲ τὴν δαψιλῆ τῶν δικαστῶν μισθοδοσίαν, θεωρεῖ ἀρ' ἑτέρου ὡς ἀπαραίτητον ὅρον τὴν κατάλληλον ἐκλογὴν τῶν προσώπων. Ἐπειδὴ ἂν εἰς τὴν πρωτεύουσαν ὁ δικαστικὸς σύλλογος παρουσιάζῃ τὰ πλέον ἀξιόλογα πρόσωπα. δὲν εἶναι τόσον τέλειος εἰς τὰς ἐπαρχίας, καὶ εἰς τὰ πρόσωπα τοῦ δικαστοῦ πρέπει νὰ σημειώσῃ ὁ ὑπουργὸς, ἐκτὸς τῆς ἱκανότητος καὶ τῶν φώτων, τὴν ἀρετὴν καὶ συνείδησιν, διότι, ὡς καὶ ἰδιαιτέρως τῷ εἶπε, δικαστὴς διανυκτερεύων εἰς χαρτοπαίγνια καὶ ἐνεργολαβίας διαφόρων εἶναι ἀνάξιος νὰ λέγηται δικαστής.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἡ μόνη πρᾶξις, ἥτις θεωρεῖ ὅτι δύναται νὰ φέρῃ τιμὴν εἰς ὅλον τὸ ἔθνος, εἶναι ἡ ὑποστήριξις τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ἀντικειμένου εἰς εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν, οὕτω καὶ εἰς τὰ ἔθνη ἐθεωρήθη ἀπαραίτητος ἡ πλήρης διατήρησις τῆς δικαιοσύνης, ὅπου δὲ ἡ μισθοδοσία τοῦ δικαστοῦ εἶναι αὐτάρκης, ἐκεῖ καὶ ἡ τοῦ χαρακτῆρος ἀνεξαρτησία. Εἰς τὸν σκοτεινὸν λοιπὸν τοῦτον ἀπορρέπει τὸ νομοσχέδιον, καὶ οὐ μόνον τὸ παραδέχεται διὰ τοῦτο, ἀλλ' εὔχεται καὶ πλειοτέρα νὰ ἐδίδετο εἰς τοὺς δικαστὰς μισθοδοσία, ἂν αἱ δημόσιαι πόροι τὸ ἐπιτρέπων. Δὲν συμφωνεῖ δὲ ὅτι πρέπει νὰ ἐξισωθῶσιν οἱ δικασταὶ, ὡς ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας ἐνόησε, μετὰ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἄλλων κλάδων, καθ' ὅσον οἱ δικασταὶ ἐπὶ μακρὸν ἀφιεροῦνται χρόνον εἰς τὰ τῆς ἐπιστήμης καὶ τὴν μελέτην αὐτῆς, ἵνα καταστῶσιν ἄξιοι τῆς δικαστικῆς ἕδρας, καὶ δὲν πρέπει νὰ παραβληθῶσι πρὸς τοὺς λοιποὺς, οἵτινες ἐκ τῶν ἐνόντων δύνανται νὰ καθίξωσι θέσιν τινά. Παύων λοιπὸν, εὔχεται νὰ εἰσαχθῇ ἐπὶ νομοσχεδίου προνοῶν περὶ τῆς αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας καὶ τῶν κατωτέρων δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Ἐπὶ τούτοις ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Πετιμεζᾶν καὶ Γ. Καβρᾶν, ἐξ ἧς συνεχθη κατὰ τὸν ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 82.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος . . . . Ν	Ἀδαμάντιος Βιλαέτης . . .
Δημήτριος Ὀρεινός . . . Ν	Ἀνδρέας Λύγερινός . . . . Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . . Ν	Σόλων Κρεστενίτης . . . . Ν
Π. Καμπάνης	Δημήτριος Λιβανησίου . . .
Γ. Καΐρης . . . . . Ν	Γεώργιος Διαμάντης . . . Ν
Ἀντ. Καμπάνης . . . . Ν	Ν. Βαρδακάρης . . . . Ν
Δημήτριος Ἰσαρέας	Δ. Δακαγιάννης . . . . .
Ἀνδρέας Ἰωαννόπουλος . . . Ν	Ἰω. Δημητρακόπουλος . . . . Ν
Νικόλαος Ἰατρός . . . . Ν	Θεοδόσιος Α. Ζαΐμης . . Ν
Γεώργιος Σαλαρᾶς	Δημ. Ν. Πετμεζᾶς . . . Ν
Δημήτριος Καλλιγρόνης . . Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Ἠλίας Παππαδάκος . . . Ν
Σταῦρος Βλάχος . . . . Ν	Γεώργιος Περμπᾶς . . . .
Ἠλίας Καραγιάννης	Ἰωάννης Χάρος . . . . .
Σωτήριος Στράτος	Ἀθανάσιος Δανιλόπουλος . .
Δημήτριος Νάκος	Α. Κωνσταντόπουλος . . . Ν
Φίλιππος Φίλιππος	Βλιτσάρης Νικολαΐδης . Ν
Θεόδωρος Τρίβας . . . . Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας . . . Ν
Νικόλαος Τσίλιος	Κωνστ. Πλατσώτας . . .
Π. Γαντζίας . . . . Ν	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος . . .
Δ. Π. Πατρωνολάκης . . . Ν	Πέτρος Δελιγιάννης . . .
Θ. Τσαννετάκης	Ἀνδρέας Σερμπᾶς . . . Ν
Γεώργιος Κουβάλης . . Ν	Ἰω. Ἀντίπας . . . . Ν
Α. Παπαβασιλείου	Ἀνδρέας Νοταρᾶς . . . .
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . .	Εὐθ. Καπλάνης . . . .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . Ν	Γ. Παναγιωτόπουλος . . Ν
Σταμάτιος Μίτσος . . . Ν	Εὐθ. Οἰκονομόπουλος . . Ν
Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . Ν	Ἐμμανουὴλ Τσουγλός . . .
Γ. Γιολδάσης . . . . Ν	Νικόλαος Μαυρέας . . Ν
Ν. Γρανίτσας	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . .
Γ. Βελλῆς . . . . . Ν	Σ. Κοπανίτσας . . . . Ν
Γ. Σιρπάνος	Ἰω. Βαλκαδόπουλος . . . .
Σ. Χ. Στερανόπουλος . . Ν	Ν. Λειόπουλος . . . . Ν

Γ. Π. Γιατράκος	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . .
Λουκᾶς Στεράνου	Κωνσταντίνος Βλάχος . . .
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . Ν	Ἀνδρέας Χ. Λόντος . .
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης .
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης . . . Ν	Π. Ηατρινός . . . . .
Γ. Ν. Ρεβελιώτης . . . Ν	Χρ. Γαλαμιδᾶς . . . . Ν
Β. Π. Δημητρακόπουλος . . Ν	Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου . . Ν
Ἀναγνώστης Δεσπούλης . Ν	Ἰωάννης Κ. Μωραΐτης . . . Ν
Δ. Μαυρομιχάλης . . .	Ἠλίας Καράπουλος . . . Ν
Α. Τσάκας . . . . . Ν	Γεώργιος Μπάστας . . Ν
Γ. Κερτέλας	Ἰω. Σακελλίωνος . . . . . Ν
Κ. Κουρκουμέλης . . . Ν	Γ. Νικολάου . . . . .
Γ. Γουλιμᾶς . . . . . Ν	Μιχαὴλ Σολωμὸς . . . . Ν
Ἀλέξανδρος Καυκοντόπουλος Ν	Κωνστ. Πλατύς. . . . Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης .	Γεώργιος Ναύτης . . . . Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . Ν	Ἀν. Ρενουάρδος . . . . . Ν
Ἰω. Προβελέγιος . . Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . Ν
Ἰω. Ταταράκης . . . . . Ν	Παναγιώτης Τάβης . . . .
Σ. Παράτσης	Ἀντ. Λράδος . . . . Ν
Χ. Σουμπλίκης	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . Ν
Δ. Δημητρακόπουλος . . .	Κυριάκος Πανηρόπουλος . . Ν
Μ. Μιχαλόπουλος . . . . Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . .
Α. Παπαδημητριάδης . .	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . Ν
Ν. Κανακᾶς . . . . . Ν	Δημήτριος Ἀτταλίας . . . Ν
Ἰωάννης Εὐσταθίου . . Ν	Βασίλειος Κριεζῆς . . . Ν
Γεώργιος Ἰατρός	Κυριάκος Δουζίνας . . . Ν
Γεώργιος Μαλαμοχωρίτης . Ν	Δημήτριος Βαλβούρης . . Ν
Λουκᾶς Καλογερόπουλος . Ν	Παντελέων Κουντουριώτης .
Νικόλαος Πιερράκος . . .	Σταμάτιος Γ. Δακός . . . Ν
Γρηγόριος Πατριαρχέας . .	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . .
Στ. Καπετανάκης . . .	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . Ν
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . Ν
Χ. Χριστόπουλος . .	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . Ν
Π. Καναλόπουλος . . .	Λύγερινὸς Λέρωρ . . . .
Νικόλαος Μαρούλας . . .	Νικόλαος Β. Βουδούρης . Ν
Ἀλέξανδρος Ῥεμπαβῆς .	Α. Μάντσαρης . . . . . Ν
Ν. Πανουριᾶς	

Ἀναγνωσθέντα δ' ἐγένοντο δεκτὰ τὸ 1 καὶ 2 ἄρθρον δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως.

Δι' ὁμοίας δὲ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐπιτηρήσεις ψηφοδεκτῶν, ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου παμψηφεὶ διὰ ψήφων 79· ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Τὸ προσωπικὸν τῶν δικαστηρίων ἐλαττοῦται ὡς ἑξῆς.

α.) Ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου θέλει ἀφαιρεθῆ ὁ διὰ τοῦ Νόμου τῆς 8 Δεκεμβρίου 1837 προστεθεὶς ἕκτος δικαστής.

β'.) Ἑκάστου δικαστηρίου Ἐφετῶν θέλει ἔχει, ἐκτὸς τοῦ Προέδρου, τὸ πολὺ ἑννέα δικαστάς.

γ'.) Ὁ ἀριθμὸς τῶν Πρωτοδικῶν δὲν θέλει ὑπερβαίνει τοὺς ἑξήκοντα (60), μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν Προέδρων.

δ') Αἱ διαληφθεῖσαι ἐλαττώσεις θέλουσιν ἐνεργηθῆ βαθμηδὸν καὶ καθ' ὅσον κενοῦνται αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος θέσεις.

Ἄρθρ. 2. Ὁ ἐτήσιος μισθὸς τοῦ προσωπικοῦ τῶν Δικαστηρίων προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς.

Α'. Ἄρειος Πάγος.

Τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως ἀνὰ δραχ.	7,200
Τοῦ Ἀντιπροέδρου . . . . . »	6,000
Τῶν Ἀρεοπαγιτῶν καὶ τοῦ Ἀντεισαγγελέως »	5,400
Τοῦ Γραμματέως . . . . . »	2,400

Β'. Ἐφετεῖα.

Τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως ἀνὰ δραχ.	6,000
Τῶν Ἐφετῶν καὶ τῶν ἀντεισαγγελέων »	4,800
Τοῦ Γραμματέως . . . . . »	2,040

Γ'. Πρωτοδικεῖα.

Τῶν Προέδρων καὶ τῶν Εἰσαγγελέων ἀνὰ δραχ.	4,800
Τῶν Πρωτοδικῶν καὶ τῶν Ἀντεισαγγελέων τῶν Πρωτοδικείων . . . . . »	3,600
Τῶν Γραμματέων . . . . . »	1,920,

Δαπάνη προσωπικοῦ τῶν Δικαστηρίων ἀπὸ τοῦ Προέδρου μέχρι τοῦ Γραμματέως κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἄρειος Πάγος.			
Κατὰ τὸν ἰσχύοντα Νόμον καὶ τὸν προϋπολογισμὸν Δραχ. 48,600	Μισθὸς Προέδρου κατὰ μῆνα δρ. 600 ἐτησίως εἰς Δραχ.		7,200
	» Εἰσαγγελέως » » 600 » »		7,200
	» Ἀντιπροέδρου » » 500 » »		6,000
	» 5 Ἀρεοπαγιτῶν » » 450 ἑκάστου »		27,000
	» Ἀντεισαγγελέως » » 450 » »		5,400
	» Γραμματέως » » 200 » »		2,400
			55,200
Ἐφετεῖα. Δραχ. 116,880	Ἔφετεῖα. Μισθὸς Προέδρων κατὰ μῆνα δρ. 500 ἑκάστου, ἐτησίως Δραχ.		12,000
	» Εἰσαγγελέων » » 500 » »		12,000
	» 18 Ἐφετῶν » » 400 » »		86,400
	» 4 Ἀντεισαγγελέων » » 400 » »		19,200
	» 2 Γραμματέων » » 170 » »		4,080
			133,680

Πρωτοπαλικά.

Μισθὸς	10	Πρωτόπορων κατὰ μῆνα δρ.	100	ἑκάστου εἰς δραχ.	48,000
»	10	Ὑπασπιστέων »	40	» »	48,000
»	60	Πρωτοπόρων »	300	» »	216,000
»	11	Ἀντιστρατήγων »	300	» »	39,600
»	10	Στρατηγῶν »	160	» »	19,200
					370,800
		Τὸ ὅλον τῆς δαπάνης		. . . δραχ.	551,680
		Ἐπιπλέον εἰς ὑπηκόους		»	442,680
		Ἐπιβαρύνεται ὁ πρωτοπαλικαρίης μὲ		. . . δραχ.	117,000

Μισθὸς τῶν ὁμηρευόντων βίλων.

1	Ἀριστεμήτου ἑτησίως	δραχ.	5,400
2	Ἕρρικων	»	9,600
6	Πρωτοπόρων	»	21,600
		Τὸ ὅλον δραχ.	36,600

Πρωτοδικεῖα.	277,200
	153,600
Τὸ ὅλον δραχ.	442,680

Προβάσης ἔπειτα τῆς Βουλῆς καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἑκατάκτου πιστώσεως 600,000 δραχμῶν πρὸς κατασκευὴν τριῶν ἑλικοκινήτων πλοίων, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Κ. Πλατὺν καὶ Γ. Καΐρην, ἐξ' ἧς συνήχθη κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 81.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἑκατάκτου πιστώσεως δραχμῶν 600,000, πρὸς κατασκευὴν τριῶν ἑλικοκινήτων πλοίων, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λάντος	Ν	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	
Δημήτριος Ὀρεινός	Ν	Σταμάτιος Μήτσας	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Ἀναγν. Ζέρβας	Ν
Πέτρος Καμπάνης		Γ. Γιαλδάσης	Ν
Γ. Ν. Καΐρης	Ν	Ν. Γρανίτσας	
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Γ. Βελῆς	Ν
Δημήτριος Τσόκρης		Γ. Σιρπάνος	
Ἀνδρέας Δανάπουλος	Ν	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν
Νικόλαος Ἰατρός		Λύσανδρος Βιλαέτης	
Γεώργιος Σκηῦρος		Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Σόλων Κρεστενίτης	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης		Ν. Βαρβαρῆγος	Ν
Σωτήριος Στράτος		Λ. Δεκιγάλας	
Δημήτριος Νάκος		Ἰωάν. Λορεντσιάδης	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Θεόδωρος Γρίβας	Ν	Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Νικόλαος Τσέλιος		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν
Π. Ταντσρίας	Ν	Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Γεώργιος Περωτής	
Θ. Τσαννετάκης	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	Ν
Α. Παπαθανασίου		Α. Κοντόσταυλος	Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν

Ἰωάννης Μπαλάρας		Ἰωάννης Εὐσταθίου	N
Κωνστ. Πλαπούτας		Γ. Ἰατρός	N
Α. Ἀντωνόπουλος		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	N
Πέτρος Δελιγιάννης		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	N
Ἀνδρέας Σοφιανός	N	Νικόλαος Πιερράκος	
Ἐμμ. Ἀντίπας	N	Γρηγόριος Πατριαρχέας	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Στ. Καπετανάκης	
Εὐθ. Κανελόπουλος		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Γ. Πανοπριφτόπουλος	N	Χ. Χριστόπουλος	N
Εὐ. Οἰκονομόπουλος	N	Π. Κανελόπουλος	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Νικόλαος Μοσχούλας	N
Νικόλαος Ματθαίου		Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	
Ν. Χ. Ηαναγιώτου		Ν. Πανουργιᾶς	
Σ. Κοπανίτσας	N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N
Ἰωάν. Βαλασόπουλος		Κωνσταντῖνος Βλάμης	
Ν. Δεώπουλος	N	Α. Χ. Λόντος	
Γ. Γιατράκος		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Λουκᾶς Στεφάνου		Π. Πατρινός	
Ἰω. Παπαλουκόπουλος	N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	N	Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	N
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης	N	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	N	Ἠλίας Καράπαυλος	N
Β. Π. Δημητρακόπουλος	N	Γεώργιος Μπάστας	N
Ἀναγ. Δεδόπουλος	N	Ἰω. Σκαβέντσος	N
Ἀ. Μαυροειδὴς	N	Γ. Νικολάου	
Ἀναγ. Τσάκας	N	Μιχαὴλ Σολωμὸς	N
Γ. Κεφάλας	N	Κωνστ. Πλατύς	N
Κωνς. Ἰω. Κουρκουμέλης	N	Γεώργιος Ναύτης	N
Γ. Γουλιμής	N	Ἀν. Ῥενουάρδος	N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος		Ἰωάννης Σαγρέδος	N
Παναγ. Παπατσώνης		Παναγιώτης Ψάθης	
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Ἀντ. Ἀρμάος	N
Ἰω. Προβελέγιος	N	Δημ. Πολυχρονόπουλος	N
Ἰω. Ταταράκης	N	Κυριάκος Πονηρόπουλος	N
Σ. Βαρότσης		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Χ. Σουμαρίπας	N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	N
Δ. Δημητρακόπουλος		Δημήτριος Στάϊκος	
Μ. Μιχαλόπουλος	N	Βασίλειος Κριεζής	N
Α. Παπαδημητριάδης		Κυριάκος Δουζίνας	N
Ν. Καναβός	N	Δημήτριος Βουδούρης	N

Παντολέων Κουντουριώτης		Σ. Σκουμπουρδής	
Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	N	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	N
Πέτρος Χ. Πέτρου		Νικόλαος Β. Μπουδούρης	N
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς		Α. Μάντσαρης	N
Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	N		

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, συνιστώσης νὰ προστεθῶσιν ἔτι ἄλλαι 600,000 δραχμῶν, αἵτινες ἐνοῦνται μετὰ τῶν 575,000 τῶν περιληφθεισῶν ἐπὶ τούτῳ ἐντὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1859, ν' ἀποτελέσωσι ποσὸν 1,175,000 δραχ. τὸ ὁποῖον νὰ χρησιμεύσῃ εἰς κατασκευὴν ἑνὸς μεγάλου ἑλικοκινήτου ἵν' ἀρχίσῃ ἡ ἀντικατάστασις τῶν φθαρέντων μεγάλων ἱστιοφόρων· ἐξέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸς, ὅτι τὰ ἱστιοφόρα πολεμικὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα μᾶς μένουσιν ἔτι, ἐναυπηγήθησαν ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεως τῆς Α. Μ. καὶ ὅλα τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ἡλικίαν· ἂν λοιπὸν ἐζήτει τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην πρὸς ἀντικατάστασιν ὅλων τῶν φθαρέντων καὶ φθαρησομένων πλοίων, ἤθελεν ἐκπλήξει τὴν Βουλήν, διότι μόλις ἀρκοῦσι τέσσαρα ἑκατομμύρια δραχμῶν. Διὰ τοῦτο περιωρίσθη εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἀπαραιτήτως ἀναγκαίων πλοίων, καὶ ταῦτα ζητεῖ διὰ τοῦ νομοσχεδίου. Ἀναγνωρίζει βεβαίως καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν μεγάλων ἱστιοφόρων πλοίων, ἀλλὰ δὲν ἐσημείωσε ταύτην, διότι ὡς εἶπεν, εἶναι μέγα τὸ ἀπαιτούμενον πρὸς τοῦτο ποσόν. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ προτεινομένη παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ποσότης δὲν εἶναι τοσοῦτον μεγάλη, ἂν ἡ Βουλὴ συναινῇ, ἀποδέχεται καὶ αὐτὸς τὴν τῆς ἐπιτροπῆς γνώμην.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, μεταβληθειτῶν τῶν λέξεων *τριῶν ἑλικοκινήτων* εἰς *τεσσάρων ἑλικοκινήτων* καὶ τῶν λέξεων *ἑξακοσίων χιλιάδων* εἰς *ἑνὸς ἑκατομμυρίου καὶ διακοσίων χιλιάδων*. Ἐγένετο δὲ ἡ διασάφησις ὅτι ἐκ τῶν τεσσάρων ἑλικοκινήτων τὸ ἓν θέλει εἶσθαι μέγα· καὶ ὅτι πρὸς κατασκευὴν τούτου θέλουσι χρησιμεύσει αἱ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προταθεῖσαι 600,000 δραχμῶν μετὰ τῶν 575,000 τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1859 περιληφθεισῶν πρὸς ναυπηγίαν· ἑπομένως ἡ παρὰ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ αἰτουμένη πίστωσις 600,000 δραχμῶν καὶ ἡ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς προταθεῖσα ἴση ποσότης ἀναβιβάζουσι τὸ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ποσὸν εἰς 1,200,000. Ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον οὕτως·

Ἄρθρον μοναδικόν.

«Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖον, πρὸς κατασκευὴν τεσσάρων ἑλικοκινήτων πλοίων, ἔκτακτος πίστωσις ἑνὸς ἑκατομμυρίου καὶ διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν, αἵτινες θέλουσι καταλογισθῆ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1858 ἔτους, εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν ἐκτάκτων πιστώσεων.»

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σ. Στεφανόπουλον καὶ Γ. Καίρην, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ διὰ ψήφων ἐπίσης 81. Ἔχει δ' ὡς ἐρεξῆς·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖον πρὸς κατασκευὴν τεσσάρων ἑλικοκινήτων πλοίων, ἔκτακτος πίστωσις ἑνὸς ἑκατομμυρίου καὶ διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν, αἵτινες θέλουσι καταλογισθῆ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1858 ἔτους, εἰς τὸ Κεφάλαιον τῶν ἐκτάκτων πιστώσεων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Τελευταῖον ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως θέλει εἶσθαι ἡ ἀνάγνωσις διαφόρων ἐκθέσεων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Διαμάντης
Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ν'.

Τῆς 14 Ἀπριλίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 1 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα, ἐκτὸς τοῦ δ'. μὴ συμπληρωθέντος, ὅτι ἐξελέξαντο κατὰ σειρὰν εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ

ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμ. 509,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν τοὺς Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλον, Π. Καμπάνην, Γ. Διαμάντην, Γ. Ἰατρὸν, Θ. Γρίβαν καὶ Σ. Στεφανόπουλον· ἐπὶ τοῦ ἐκ δραχμῶν 250,000 διὰ τὸ 1858 τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου, τοὺς Κ. Βλάμην, Π. Καμπάνην, Γ. Ῥεβελιώτην, Ἰω. Ταμπακόπουλον, Γ. Νικολάου καὶ Σ. Στερανόπουλον· ἐπὶ τοῦ ἐκ δραχμ. 50,000 τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου διὰ τὸ 1857, τοὺς Θ. Τσαννετάκην, Ἐμμ. Ἀντίπαν, Γ. Γουλιμῆν, Γ. Πανοπριρτόπουλον, Ἰω. Ταμπακόπουλον καὶ Φ. Φίλωνος· ἐπὶ τοῦ ἐκ δραχμ. 102,028 τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1858 προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, τοὺς Ν. Λεώπουλον, Ἰω. Προβελέγιον, Ν. Ματθαίου, Ν. Καναβὸν, Σ. Ἀντωνόπουλον καὶ Δ. Νάκον· ἐπὶ τοῦ ἐκ δραχ. 252,081: 67 διὰ τὸ 1857 τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, τοὺς Δ. Ὀρεινὸν, Ἰω. Σκαβέντσον, Α. Χ. Ἀναργύρου, Ἡλ. Καράπαυλον, Ἰω. Μωριάτην καὶ Σ. Βλάχον· ἐπὶ τῆς δηλώσεως περὶ προσθήκης δρ. 136,675: 88 ἐν τῇ πιστώσει ἐκ δραχ. 70,000 εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, τοὺς Δ. Πετιμεζᾶν, Ἰω. Σκαβέντσον, Σ. Κοπανίτσαν, Ἡλ. Καράπαυλον, Θ. Ζαΐμην καὶ Στ. Βλάχον· ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 46,000 τοῦ διὰ τὸ 1858 προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, τοὺς Ἰω. Σαγρέδον, Α. Σοφιανὸν, Α. Αὐγερινὸν, Α. Ζέρβαν, Α. Δεκιγάλαν καὶ Σ. Κρεστενίτην· ἐπὶ τοῦ ἐκ δραχμῶν 11,500 τοῦ 1858 τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου, τοὺς Σ. Βαρότσην, Α. Σοφιανὸν, Π. Τανταρίαν, Α. Ζέρβαν, Α. Δεκιγάλαν καὶ Σ. Κρεστενίτην· ἐπὶ τοῦ ἐκ δραχ. 3,825 διὰ τὸ 1857 τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, τοὺς Ν. Πιεράκον, Α. Τσάκαν, Γ. Γουλιμῆν, Γ. Στάϊκον, Δ. Πετροπουλάκην καὶ Γ. Βελῆν· ἐπὶ τοῦ ἐκ δραχμ. 8,063: 97 τοῦ διὰ τὸ 1857 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου, τοὺς Στ. Μήτσαν, Κ. Κουρκουμέλην, Α. Χ. Ἀναργύρου, Π. Ψάθην καὶ Ν. Βαρβαρῆγον· καὶ ἐπὶ τοῦ περὶ ἀπαλλαγῆς πληρωμῆς τόκου ὑπερημερίας κτλ. τοὺς Ἰω. Σαγρέδον, Ἰω. Λορεντσιάδην, Γ. Ναύτην, Π. Ψάθην, Χ. Σουμαρίπαν καὶ Α. Ἀρμάον.

Ἀναγγείλαντος τοῦ προέδρου ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἀπέστειλε τὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως τοῦ 1856 καὶ τῶν προσωρινῶν λογαριασμῶν τοῦ 1857, παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διαδικασίας τῶν πλημμελημάτων τοῦ τύπου, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Πλήρης ἐκ τῶν εἰσηγητῶν ὅλων τῶν τμημάτων ἡ ἐπιτροπή σας ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τῆς διαδικασίας τῶν ὑπαγομένων εἰς τοὺς ἐνόρκους κατὰ τὸ 93 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος πλημμελημάτων, διεσκέφθη καὶ ἐσυζήτησε πολλάκις τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, θεωροῦσα ὅτι διὰ τῶν διατάξεων αὐτοῦ, ἀφ' ἑνὸς μέν, πρέπει νὰ κανονίζηται ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τοῦ εἰρημένου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, καὶ ἀφ' ἑτέρου πρέπει νὰ ἐξασφαλίζηται τὸ ὑψηλὸν τῆς πολιτείας συμφέρον τῆς δικαιοσύνης.

Καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ 93 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, παρετήρησεν ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο προβλέπει περὶ μόνου τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσιαστικῆς δίκης, διατάττον νὰ δικάζωνται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων τὰ πολιτικὰ καὶ τὰ τοῦ τύπου πλημμελήματα, ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς αὐτῶν οὐδεὶς ἐγένετο λόγος, οὔτε ἐν τῷ Συντάγματι, οὔτε ἐν τῇ συντακτικῇ συνελεύσει, ὥστε ἡ διαδικασία ἔπρεπε νὰ κανονισθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας.

Κατὰ τὰς διατάξεις αὐτῆς, ἡ διαδικασία ἐνεργεῖται κατὰ τὸ εἶδος τῆς ἀθεμίτου πράξεως, ἔχουσα τὸν μέγιστον βαθμὸν τῆς ἁπλότητος καὶ ταχύτητος εἰς τὸ ἐλαφρότερον εἶδος τῶν πράξεων, ἤτοι τῶν πταισμάτων, καὶ τὸν μέγιστον βαθμὸν τῆς πολυσυνθέτου ἀνακρίσεως ἐπὶ τῶν κακουργημάτων· μεσαίαν δὲ ἐχάραξεν ὁδὸν ἐπὶ τῶν μετρίας βαρύτητος ἀθεμιτουργιῶν ἤτοι τῶν πλημμελημάτων. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ποινικὴ δικονομία δὲν περιέχει διατάξεις περὶ τῆς εἰσαγωγῆς πλημμελημάτων ἐνώπιον τῶν ἐνόρκων προέκυπτεν ἡ ἀνάγκη ἰδιαιτέρου διαδικαστικοῦ νόμου, συμβιβάζοντος τὴν ὑπὸ τῶν ἐνόρκων ἐκδίκασιν τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν τοῦ τύπου πλημμελημάτων, μὲ τὴν διαδικασίαν τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς αὐτῶν· ἤτοι ἔπρεπε νὰ συμβιβασθῇ τὸ 93 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος μὲ τὰς περὶ τῶν πλημμελημάτων διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας. Τοιοῦτον ἔχει σκοπὸν τὸ νομοσχέδιον, ὅπερ δὲν ἔδωσεν ἀφορμὴν σπουδαίας συζητήσεως, εἰμὴ ἐπὶ δύω μόνον διαταξεων αὐτοῦ.

ά. Τὸ νομοσχέδιον προνοεῖ περὶ τῆς διαδικασίας οὐ μόνον τῶν πλημμελημάτων τοῦ τύπου, ἀλλὰ καὶ τῶν πολιτικῶν πλημμελημάτων, διότι ἐν τῷ ά. ἄρθρῳ λέγει «τῶν πλημμελημάτων ὅσα κατὰ τὸ 93 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος κλπ.» Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ ἄρθρῳ ἀναφέρονται καὶ τὰ πολιτικὰ πλημμελήματα. Ἡ ἐπι-

τροπὴ παρατηρεῖ ὅτι δὲν ὑπάρχει νόμος ὁρίζων ὁποῖα εἰσὶ τὰ πολιτικὰ πλημμελήματα, καὶ ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτῶν ἀφίεται εἰς τὴν κρίσιν τῶν δικαστηρίων, ὅπερ ἐνδέχεται νὰ φέρῃ παρεκβάσεις τοῦ 93 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος. Θεωρεῖ λοιπὸν ἐκ συμφώνου ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι εἶναι ἀφεύκτου ἀνάγκης νὰ ἐπέλθῃ νόμος ὁρίζων ὁποῖα εἰσὶ τὰ πολιτικὰ πλημμελήματα, καὶ συνίστησιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ παρουσιάσῃ ὅσον τάχιον τοιοῦτον νόμον εἰς τὴν Βουλήν.

βον. Ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ πολλὴν συζήτησιν διεφώνησε περὶ τῆς διατάξεως τοῦ νομοσχεδίου, ἥτις ἐπιτρέπει καὶ τὴν διὰ μέσου κλήσεως εἰσαγωγὴν εἰς δίκην. Ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς μὴ παραδεχόμενον ἐν γένει τὰς σκέψεις τῆς πλειονοψηφίας καὶ ἐπιφυλασσόμενον νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τοὺς λόγους του, θεωροῦν δὲ ὅτι διὰ τῆς ἀμέσου κλήσεως τοῦ εἰσαγγελέως ἀφαιροῦνται ἐγγυήσεις ἀπὸ τοὺς κατηγορουμένους, κηρύσσεται κατὰ τῆς ῥηθείσης διατάξεως τοῦ νομοσχεδίου, καὶ προτείνει νὰ ἐνεργῆται ἡ εἰς δίκην εἰσαγωγὴ τῶν εἰρημένων πλημμελημάτων πάντοτε καὶ ἄνευ ἐξαιρέσεως διὰ βουλεύματος τοῦ δικαστ. συμβουλίου. Ἡ πλειοψηφία δὲ τῆς ἐπιτροπῆς θεωροῦσα ὅτι ὁ διαδικαστικὸς τρόπος τῆς ἀμέσου κλήσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον νομοθετηθεὶς ἐξ ἀρχῆς ἐν τῇ Ἑλλάδι δι' ὅλα ἐν γένει τὰ μὴ χρήζοντα ἀνακρίσεως πλημμελήματα, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ οὔτε ἡ τῆς προφυλακίσεως περίπτωσις, εἶναι φυσικὸς καὶ κανονικὸς τρόπος εἰσαγωγῆς εἰς δίκην, καὶ οὐδένα παρέχει κατὰ τῆς ἀθωότητος κίνδυνον, ὥστε τοιοῦτος ὢν ἐν γένει, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ καταργηθῇ ὡς πρὸς τὰ πλημμελήματα τοῦ τύπου ἢ τὰ πολιτικά· ὅτι ἡ ἄμεσος κλῆσις δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν κατὰ τὸν νόμον, εἰμὴ ὅταν ἡ τακτικὴ ἀνάκρισις καθίσταται περιττὴ καὶ ὁ ἐπὶ πλημμελήματι κατηγορούμενος εἶναι παρών, ὥστε δὲν πρέπει νὰ ὑποχρεωθῇ διὰ νόμου ἡ δικαστικὴ ὑπηρεσία εἰς τὸ νὰ ἐνεργῇ περιττὰς ἀνακρίσεις καὶ νὰ ἐκδίδῃ περιττὰ βουλεύματα παραπομπῆς εἰς δίκην διά τινα εἴδη πλημμελημάτων· ὅτι ἡ ἄμεσος κλῆσις εἰς τὸ ἀκροατήριον, δὲν εἶναι παρ' ἡμῖν ἐξαιρετικὸν δικαίωμα τῶν δημοσίων κατηγόρων, καὶ δὲν θεωρεῖται οὔτ' εἶναι ἐξαιρετικὸν μέσον τῆς ἐνεργείας τῆς ἐξουσίας, ἀλλ' ἁπλοῦς καὶ συνήθης τρόπος δίκης, τὸν ὁποῖον καὶ οἱ ἰδιῶται κατήγοροι μεταχειρίζονται. Ὑπὸ ταύτην δὲ τὴν ἔποψιν ὡς ἓν δικαίωμα δημόσιον τοῦ πολίτου, δὲν πρέπει νὰ ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὸν πολίτην διὰ τὴν κατὰ τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν τοῦ τύπου πλημμελημάτων ἰδιωτικὴν καταδίωξιν, διότι τοιαύτη ἀ-

ρχίρισις δύναται νὰ ἦναι καὶ πράγματι ἐπιβλαβὴς, ἐν ᾧ κατὰ τὸ δημόσιον ἡμέτερον δίκαιον εἶναι ἄδικος.

Ἐπὶ τούτοις προτείνει τὴν ψῆφισιν τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἔχει.

Ἀθῆναι 14 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Θ. Ζαΐμης, Εὐθ. Κεχαγιᾶς,
Σ. Κρεστενίτης, Εὐθ. Καλογερᾶς,
Α. Πετιμεζᾶς.

Ὁ εἰσηγητὴς
Γ. Α. Ναούτης.»

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις, ὅτι τῷ ἐνεχειρίσθησαν δύω πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφοραὶ πολιτῶν, δι' ὧν παραπονοῦνται κατὰ τῆς διαγωγῆς τοῦ προξένου Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ Γενικοῦ προξένου Κωνσταντινουπόλεως. Περιστρέφονται δ' αἱ καταγγελίαι α) ἐπὶ ἐξυβρίσει τιμῆς, β) ἐπὶ καταχρήσει δημοσίων εἰσπράξεων, γ) ἐπὶ καταπιέσει, δ) ἐπὶ ἀρνήσει ὑπηρεσίας καὶ ε) ἐπὶ παρανόμῳ περιορισμῷ προσωπικῆς ἐλευθερίας. Λέγουσι δὲ διὰ τῶν ἀναφορῶν των, ὅτι ἐδόθησαν περὶ τούτων ὅλων αἱ δέουσαι μηνύσεις πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν, καὶ ὅτι δὲν ἐπεραιώθησαν προσκόντως. Ἂν λοιπὸν τὰ λεγόμενα ἔχωνται ἀληθείας, εἶναι βεβαίως σπουδαῖα καὶ ἐγείρουσι τὴν προσοχὴν παντὸς Ἕλληνος, ἰδίως δὲ ἡ Βουλὴ ἔχει καθῆκον νὰ ζητήσῃ ἀκριβεῖς περὶ τούτων πληροφορίας παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ καὶ φέρῃ ἐπ' αὐτῶν τὰς κρίσεις της, διότι, ἂν οἱ καταγγελλόμενοι πρόξενοι εἶναι ἔνοχοι τῶν εἰς αὐτοὺς ἀποδιδομένων, πρέπει νὰ ληφθῇ ἀνάλογος πρόνοια, ἂν δὲ ἀθῶοι, νὰ γίνῃ γνωστὴ πρὸς πάντας ἡ ἀθωότης των καὶ ἱκανοποιηθῶσι διὰ τὴν προσαπτομένην αὐτοῖς μομφήν. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων, ἐδόθη πέρυσι καὶ ἑτέρα μήνυσις πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν κατὰ τοῦ ἐν τῇ Αἴνῳ προξένου ἐπὶ ἐξυβρίσει καὶ παρανόμῳ κρατήσει, μέχρι δὲ τῆς στιγμῆς ταύτης ἀγνοοῦμεν τί ἔπραξεν ὁ ὑπουργός. Προτείνει λοιπὸν νὰ διευθυνθῶσιν αἱ ἀναφοραὶ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν, καὶ νὰ ὁρισθῇ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν θέλει ἐμφανισθῇ ὅπως δώσῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας ἐπί τε τῶν εἰρημένων ἀναφορῶν καὶ ἐπὶ τῆς μηνύσεως κατὰ τοῦ ἐν τῇ Αἴνῳ προξένου.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ διευθυνθῶσιν αἱ ἀναφοραὶ πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν, ἵνα δώσῃ πληροφορίας τὴν προσεχῆ πέμπτην.

Ἀκολούθως παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι μετὰ τὴν γενομένην ἐν τῇ Βουλῇ σπουδαίαν συζήτησιν ἐπὶ τῶν εἰσαχθέντων ἀπολο-

γισμῶν, εὐχαρίστως εἴδομεν ὅτι πολλοὶ τῶν Κ. ὑπουργῶν ἀπέστειλαν εἰς τὴν Βουλὴν τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ὑπουργείων των, ἀλλὰ δὲν γίνεται τοῦτο σύμφωνα μὲ τὸ 89 ἄρθρον τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, καθ' ὃ οἱ ὑπουργοὶ δημοσιεύουσι πρῶτον τοὺς λογαριασμοὺς αὐτῶν διὰ τοῦ τύπου καὶ τοὺς ἀποστέλλουσιν οὕτως εἰς τὴν Βουλήν. Ἀλλ' ἡ διάταξις αὕτη τοῦ νόμου δὲν ἐτηρήθη, καὶ πρῶτος ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἀπέστειλεν εἰς τὸ προεδρεῖον τοὺς λογαριασμοὺς αὐτοῦ ἀδημοσιεύτους, κατόπιν δὲ οἱ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν, τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοί. Οὕτω δὲ ὁ μὲν πρόεδρος ἀναγγέλλει τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν, ἡ δὲ Βουλὴ ἀναπαύεται ἀρκουμένη εἰς τοῦτο. Ἀνάγκη λοιπὸν ν' ἀποφασίσῃ ἡ Βουλὴ ἂν πρέπει νὰ τυπώσῃ τοὺς λογαριασμοὺς αὐτὴ ἢ τὰ ἁρμόδια ὑπουργεῖα. Τὸ κατ' αὐτὸν δέ, φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ τοὺς δημοσιεύσωσιν οἱ Κ. ὑπουργοὶ καὶ νὰ τοὺς ἀποστείλωσιν ἀκολούθως εἰς τὴν Βουλήν, ἵνα ἐκπληρωθῇ ἡ τοῦ νόμου διάταξις.

Εἰπόντος δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἀπέστειλε τὸν ἀνήκοντα ἀριθμὸν, ἤτοι 150 ἀντίτυπα τῶν λογαριασμῶν τοῦ ἰδίου ὑπουργείου, ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ἐπίσης ἀπέστειλε χθὲς 60, ὥστε οἱ λογαριασμοὶ τῶν ὑπουργείων τούτων ἐξετυπώθησαν κατὰ τὸν νόμον· ἐβεβαίωσεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς ὅτι ἐν γένει τυπόνονται πάντες οἱ λογαριασμοὶ οὗτοι.

Ἐπέρασεν ἄλλος, ὅτι, ἀφοῦ πολλάκις καὶ ἰσχάτως πρὸ 15 ἡμερῶν ἐζήτησε νὰ φέρουν οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη τοὺς ἐπ' αὐτῆς λογαριασμοὺς, ὁ ἀπὸ μέρους τῆς Βουλῆς ἐνεργῶν ὑπεσχέθη ὅτι θέλει τοὺς φέρει μετὰ 4 ἢ 5 ἡμέρας, καὶ ὅμως παρῆλθον πάλιν 15 ἡμέραι χωρὶς νὰ ἴδωμέν τι. Ἂς τῷ ἐπιτραπῇ δὲ νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι δὲν ἐννοεῖ τὴν τακτικὴν ταύτην. Ὁσάκις γίνεται λόγος περὶ τῆς διαθήκης, ὁ μὲν ἐκτελεστὴς αὐτῆς ὑπόσχεται ὅτι εἰς ὀλίγας ἡμέρας θέλει φέρει τὰ πάντα καθαρισμένα, ἡ δὲ Βουλὴ ἀρκεῖται, καὶ οὕτω παρέρχεται ὁ καιρός. Διὰ τοῦτο παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ ὁρίσῃ ῥητὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ ἐκτελεστὴς τῆς διαθήκης θέλει φέρει τοὺς λογαριασμοὺς, καθ' ὅσον παρῆλθον ἓξ ἔτη καὶ ἀγνοοῦμεν τί ἐγκατέλιπεν ἀκριβῶς ὁ ἀοίδιμος διαθέτης.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς διαθήκης ἔκθεσις, ἣν περὶ πολλοῦ ποιεῖται ὁ προαγορεύσας, εἶναι ἑτοίμη καὶ αὐτὸς μάλιστα τὴν ἀνέγνωσεν. Ἐπειδὴ ὅμως ζητεῖται νὰ γίνῃ νέα τις θυσία

ἐπωφελὴς, ἵνα συμπεριληφθῇ καὶ αὕτη, ἀναβάλλεται ἐπ' ὀλίγας ἔτι ἡμέρας ἡ ἔκθεσις.

Ἀντειπόντος δὲ τοῦ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι δὲν ὠφελοῦν ἡμιτελῆ πράγματα καὶ λόγοι ἀφηρημένοι, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ ἔλθῃ πλέον ἡ ἔκθεσις, ἵνα γνωρίσῃ ἡ Βουλὴ πῶς εὑρίσκεται ἡ ὑπόθεσις αὕτη· ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἡ ἔκθεσις εἶναι τῷ ὄντι ἑτοίμη, ἀλλ' ἀνεβλήθη διὰ λόγον, ὃν πρέπει μὲν νὰ μάθῃ ἡ Βουλὴ, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἔτι καιρὸς, καὶ μόνον δύναται νὰ τὸν εἴπῃ ἰδιαιτέρως. Καλὸν εἶναι λοιπὸν νὰ περιμείνῃ ἡ Βουλὴ ἐπὶ μικρὸν ἔτι· ἂν ἄλλως, ἡ ἔκθεσις δύναται νὰ ἔλθῃ καὶ αὔριον, ἀλλὰ μὲ ζημίαν 50—60,000 δραχμῶν.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι τὸ κατ' αὐτὸν ἐπίστευε μέχρι τοῦδε ὅτι μόνον εἰς ἐπερωτήσεις ἀτόρθωτας ἐξωτερικὰ ἀντικείμενα δύνανται νὰ ὑπάρξωσιν ἀπόρρητοι λόγοι, καὶ οἱ ὑπουργοὶ νὰ εἴπωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι δὲν συμφέρει νὰ ἐξηγηθῶσιν εἰσέτι· ἀλλ' ἤδη ἔρχεται νὰ μᾶς εἴπῃ εἷς βουλευτὴς, ὅτι ὑπάρχουσι μυστήρια καὶ ἐπὶ τῆς προκειμένης διαθήκης, ἐνῷ οὐδὲν ἄλλο εἶχε νὰ ἐνεργήσῃ ὁ ἐκτελεστὴς ἢ τὴν εἰσπραξιν χρηματικῶν ποσῶν καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν κληροδοτημάτων. Δὲν ἐννοεῖ λοιπὸν πόθεν ἡ ἐπὶ τοσοῦτον παρατεινομένη ἀναβολή. Καὶ εἰπὸν μὲν ὅτι ἐξ αὐτῆς θέλει προκύψει ὠφέλεια 50—60,000 δραχμῶν, ἀλλ' ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι ὁ ἐκτελεστὴς ἀποπειρᾶται συμβιβασμῶν, ἐνῷ δὲν δύναται νὰ πράξῃ ἢ ὅ,τι ὑπὸ τῆς Βουλῆς παρηγγέλθη. Ἐν τούτοις διὰ τῶν ἐπαναλειμμένων ἀναβολῶν παρῆλθεν ἡ σύνοδος πᾶσα καὶ ἡ ὑπομονὴ τῆς Βουλῆς ἐξαντλήθη. Διὸ ὑποστηρίζει καὶ αὐτὸς νὰ εἰσαχθῇ ἡ ἔκθεσις εἰς ῥητὴν ἡμέραν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ φέρῃ ὁ ἐκτελεστὴς τὴν ἐπὶ τῆς διαθήκης ἔκθεσιν ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ταύτης.

Εἰς τὸν βουλευτὴν Γρ. Πατριαρχέαν ἐχορηγήθη δεκαπενθήμερος ἄδεια ἀπουσίας.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως θέλει εἶσθαι ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἑτοιμασθησομένων ἐκθέσεων, ἡ δὲ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ διαδικασίας τῶν πλημμεληματῶν τοῦ τύπου ἀναβάλλεται διὰ τὴν προσεχῆ πέμπτην, ὅπως τυπωθεῖσα ἡ ἔκθεσις διανεμηθῇ καὶ μελετήσωσιν αὐτὴν οἱ βουλευταὶ, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΓΔΟΓΡΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Γ. Διαμάντης
Κ. Πονηρόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΑ'.

Τῆς 15 Ἀπριλίου 1858.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Παρετήρησεν ὁ πρόεδρος ὅτι ἕνεκα δυσκολιῶν τινων, ἀπαντωμένων εἰς τὴν τυπογραφίαν, δὲν ἐτυπώθησαν τὰ ὑποβληθέντα νομοσχέδια καὶ ἐπομένως αἱ ἐπιτροπαὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐργασθῶσι διὰ νὰ ἑτοιμάσωσιν ἐκθέσεις. Διὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον δὲν ἐτυπώθη καὶ ἡ χθὲς ἀναγνωσθεῖσα ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς διαδικασίας τῶν πλημμεληματῶν τοῦ τύπου καὶ ἐπομένως ἀναβάλλεται ἡ ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις διὰ τὴν προσεχῆ παρασκευήν.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω νομοσχέδιον περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΨΚΘ'. περὶ σμύριδος νόμου καὶ ὁμοιον περὶ ἀγορᾶς 400 χιλ. ὀκδ. ξενικοῦ ἅλατος μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεων, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν·

«Κατὰ τὸν § 1 τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1857 ΥΚΘ'. περὶ Σμύριδος καὶ ἄλλων ὀρυκτῶν Νόμου, δὲν ἐπετρέπετο ἡ ἐξόρυξις τῆς ἐξ ἰδιωτικῶν γαιῶν σμύριδος, μεχρισοῦ τὰ περὶ τούτου κανονισθῶσι δι' ἰδιαιτέρου νόμου κατὰ τὴν προσεχῆ βουλευτικὴν σύνοδον, ἥτις ἐστὶν ἡ ἤδη λήγουσα. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν συνοδον ταύτην δὲν ἤθελεν ἐκδοθῇ ὁ νόμος, ἡ ἰσχὺς τῆς ἀνωτέρω ἀπαγορευτικῆς διατάξεως παύει αὐτοδικαίως ἅμα τῇ λήξει τῆς Συνόδου.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ περὶ διαλύσεως τοῦ μεταξὺ Ἀββὸτ καὶ Κυβερνήσεως ὑπάρχοντος περὶ τῆς ἐν Νάξῳ σμύριδος συναλλάγματος δίκη ὑφίσταται ἔτι ἐκκρεμὴς ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο νὰ προέλθῃ εἰς σταθερὰ περὶ διαθέσεως τῆς τε δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς σμύριδος μέτρα, ὑποβάλλουσα τὸ προσῆκον νομοσχέδιον ἐντὸς τῆς ἤδη λησούσης βουλευτικῆς Συνόδου, ἔλαβον τὰς διαταγὰς τῆς Α. Μ. νὰ Σᾶς ὑποβάλω τὸ ἐσώκλειστον νομοσχέδιον δι' οὗ παρατείνεται ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως τῶν 1 καὶ 2 § § τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ εἰρημένου Νόμου καὶ δι' ὅλην τὴν προσεχῆ βουλευτικὴν Σύνοδον, ἵνα μὴ πάθωσι τά τε δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ συμφέροντα ἐκ τῆς ἐλευθέρας χρήσεως τῆς ἰδιωτικῆς σμύριδος.

Πέποιθα δὲ ὅτι ἀναγνωρίζοντες τὸ κατεπεῖγον τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου θέλετε ἐπισπεύσει τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἀπριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον Μοναδικόν.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1ου § ά. καὶ δ'. τοῦ νόμου ΥΚΘ'. περὶ σμύριδος καὶ ἄλλων ὀρυκτῶν ἰσχύει καὶ καθ' ὅλην τὴν προσεχῆ Σύνοδον.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1856 ἔμεινεν ὑπόλοιπον ἅλατος ἐν ἁπάσαις ταῖς ἁλαταποθήκαις τοῦ Κράτους ἐξ ὀκ. 8,486,201, ὅπερ μετὰ τῆς ὑποτιθεμένης παραγωγῆς τῶν ἁλικῶν κατὰ τὸ 1857 ἠδύνατο νὰ ἐπαρκέσῃ οὐ μόνον δι' ὅλον τὸ 1857, καὶ μέχρι τέλους Ἰουνίου τοῦ τρέχοντος ἔτους, ὅτε γίγνεται σπουδαία ὀπωσοῦν πῆξις νέου ἅλατος, ἀλλὰ καὶ νὰ περισσεύσῃ. Ἐνῷ δὲ αἱ καλλιεργηθεῖσαι τὸ 1857 ἁλικαὶ παρήγαγον τὸ 1856 10,700,679 ὀκ. ἅλατος, τὸ 1857 μόλις παρήγαγον τὸ ἥμισυ ἤτοι 5,242,280 ὀκάδας, διότι αἱ ἐπικρατήσασαι καθ' ὅλον τὸ θέρος ἀλλεπάλληλοι καὶ σχεδὸν μοναδικαὶ βροχαὶ διέλυσαν τὰ ἑτοιμοπαγῆ ἐν τοῖς ἁλοπηγείοις ἅλατα καὶ ἐματαίωσαν οὕτω καὶ τοὺς κόπους τῶν καλλιεργητῶν, καὶ τὰς δαπάνας τοῦ δημοσίου. Ὥστε τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἔτους 1856 μετὰ τοῦ παραχθέντος τὸ 1857 ἀνέρχεται εἰς ὀκ. 12,728,481 ἐξ οὗ ἐκπιπτομένου τοῦ καταναλωθέντος τὸ 1857 ἐξ ὀκ. 9,597,594

ἔμεινεν ὑπόλοιπον διὰ τὸ 1858 ὀκ. 3,130,887, ἐμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς συνήθους ἀπομειώσεως, ὅπερ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς χρείας τοῦ τόπου μέχρι τῆς νέας παραγωγῆς.

Προστίθημι ἐνταῦθα, ὅτι εἰς τὴν ὀλιγότητα τοῦ ὑπολοίπου τοῦ ἔτους 1857 συνετέλεσε καὶ ἡ ἐντὸς αὐτοῦ πολὺ μεγαλειτέρα σχετικῶς πρὸς τὰ παρελθόντα ἔτη κατανάλωσις ἅλατος, διότι, ἐνῷ κατηναλώθη τὸ 1854 ἅλας ἐξ . ὀκ. . 6,644,000.

τὸ 1855 . . . . » . 7,169,788
» 1856 8,350,450
τὸ 1857 ἡ κατανάλωσις
ἀνέβη εἰς . . . . . » 9,597,594

ἕνεκεν τῆς εὐφορίας τοῦ ἐλαιοκάρπου.

Τούτου ἕνεκα ἔλαβον τὰς διαταγὰς τῆς Α. Μ. νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν τὸ ἐσώκλειστον νομοσχέδιον, δι' οὗ ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον νὰ ἀγοράσῃ μέχρι 400 χιλ. ὀκ. ξενικοῦ ἅλατος, καὶ νὰ τὸ διανείμῃ εἰς διαφόρους ἁλαταποθήκας, πρὸς ἐσωτερικὴν πώλησιν, καὶ παρακαλῶ νὰ ἐπιταχύνητε τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ, θεωρουμένου ὡς κατεπείγοντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἀπριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον Μοναδικόν.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν, νὰ ἀγοράσῃ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου μέχρι τετρακοσίων χιλιάδων ὀκάδων ἅλατος ξενικοῦ, καὶ νὰ διανείμῃ αὐτὸ εἰς τὰς διαφόρους ἁλαταποθήκας πρὸς ἐσωτερικὴν πώλησιν, κατὰ τοὺς κειμένους νόμους καὶ τὰ διατάγματα.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.»

Τελευταῖον ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς πέμπτης τὰς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν δοθησομένας πληροφορίας ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Ἑρμιονίδος, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν αὐτὴν ὥραν.

Ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος
Σ. ΚΟΠΑΝΙΤΣΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Διαμάντης
Κ. Πονηρόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΒ'.

Τῆς 17 Ἀπριλίου 1858.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀπαλλαγῆς τόκων ὑπερημερίας τῶν κατασκευασάντων ἐν τῷ αἰγιαλῷ Ἑρμουπόλεως προσχώματα κλπ., ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ τῶν εἰσηγητῶν τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ παρατηροῦσα ὅτι οἱ ἐν τῷ Αἰγιαλῷ τῆς Ἑρμουπόλεως κατασκευάσαντες προσχώματα ἤτοι μολώματα, καταπειγόμενοι ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς τε στενότητος τοῦ τόπου, καὶ τῶν εἰς τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐπαναστάσεως δεινῶν περιστάσεων, εἶναι ὀρθὸν καὶ δίκαιον ν' ἀπαλλαχθῶσι τῆς ἀπαιτήσεως καὶ πληρωμῆς τόκων ὑπερημερίας διὰ τὰ καταληφθέντα παρ' αὐτῶν θαλάσσια γήπεδα, καὶ νὰ πληρώσωσι μόνον τὸ ὁρισθὲν διὰ τοῦ νόμου τοῦ **1849** περὶ μώλου καὶ προκυμαίας Ἑρμουπόλεως, καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ ἀναφερομένου Βασ. Διατάγματος τίμημα, διὰ τοὺς ἐκτεθειμένους ἐν τῇ αἰτιολογικῇ ἐκθέσει τοῦ νομοσχεδίου λόγους, προτείνει τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου ὡς ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις τῇ **15** Ἀπριλίου **1858**.

Ἡ Ἐπιτροπὴ
Ἰω. Λορεντζιάδης,
Ἰω. Σαγρέδος,
Α. Ἀρμάος,
Π. Ψάθης.

Ὁ εἰσηγητὴς
Γ. Ναύτης.»

Παρατηρήσαντός τινος, ὅτι διάφοροι ἀναφοραὶ πολιτῶν ἐδόθησαν μέχρι τοῦδε εἰς τὴν Βουλὴν, αἵτινες παρεπέμφθησαν μὲν εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπὴν, ἀλλ' οὐδὲν ἐγένετο ἐπ' αὐτῶν· καὶ ὅτι μεταξὺ τούτων ὑπάρχει ἀναφορά τις **60** πλοιάρχων παραπονουμένων κατὰ τοῦ ἐν Χίῳ προξένου, ἥτις δύναται νὰ ἀναγνωσθῇ ἀπ' εὐθείας, ἵνα φέρῃ τὴν ἐπ' αὐτῆς ἀπόφασίν της ἡ Βουλή· ἀπήντησεν ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος, ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἀνεβλήθη, ἐπειδὴ δὲν εἶχον ἐκλέξει εἰσηγητὰς εἰμὴ τρία τμήματα. Ἅμα δὲ ἐκλέξωσι καὶ τὰ ἄλλα, θέλει ἔλθει ἡ τῶν ἀναφορῶν ἔκθεσις.

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις, ὅτι ἔχει ἀνὰ χεῖρας τρεῖς ἀναφορὰς πρὸς τὴν Βουλὴν, ἐξ ὧν αἱ δύω ἀναφέρουσιν, ὅτι διάφοροι κάτοικοι τοῦ Ξηροχωρίου καταδιωκόμενοι παρὰ τοῦ ἐκεῖσε ταμίου νὰ πληρώσωσι φόρους ἐπὶ λαχανοκήπων καὶ περιβολίων ἄνευ λόγου τινὸς, ἐπροσωποκρατήθησαν ἐπὶ τῇ ἀξιώσει ταύτῃ, καὶ ἀφοῦ ἐστερήθησαν ἐπί τινας ἡμέρας τὴν ἐλευθερίαν αὐτῶν, ἐβιάσθησαν ἐπὶ τέλους νὰ πληρώσωσι φόρους ἰδανικοὺς, ὅπως ἀπαλλαγῶσι. Διὰ δὲ τῆς τρίτης ἀναφορᾶς παραπονοῦνται οἱ ἀμπελοκτήμονες τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, ὅτι, ἐνῷ ὁ ἐπὶ τῶν ἀμπέλων φόρος ἠλαττώθη τὸ **1856** διὰ τὴν ἐπισυμβᾶσαν αὐταῖς βλάβην, τὸ **1857**, χωρὶς νὰ γίνῃ ἀναθεώρησις τῶν ἀμπελώνων, ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσιν οὐχὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ **1856**, ἀλλὰ πλειότερον τοῦ ὄντι ἐπλήρουν πρὸ τῆς βλάβης τῶν ἀμπελώνων. Ἀναγνοὺς δὲ ἀδεία τῆς Βουλῆς τὰς ἀναφορὰς, παρετήρησεν ἐπὶ τῶν δύω πρώτων, ὅτι, διὰ νὰ ὑπαχθῇ εἰς φορολογίαν λαχανόκηπος ἢ περιβόλιον, πρέπει, κατὰ τὸν νόμον, νὰ δηλώσῃ ὁ φορολογούμενος πρὸς τὸν ἔφορον τὴν θέσιν καὶ τὴν ἔκτασιν τοῦ κτήματος· ἂν δὲ παραλείψῃ τὴν δήλωσιν ὁ φορολογούμενος, συντάττει ὁ γεωμέτρης ἢ πραγματογνώμων πρωτόκολλον περὶ τοῦ κτήματος, τὸ ὁποῖον φορολογεῖται τότε ἢ καὶ συνεπείᾳ πταισματικῆς ἀποφάσεως. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ἔλαβε χώραν οὐδέτερον τούτων, ὡς αἱ ἀναφοραὶ βεβαιοῦσιν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ἀμπέλους, κατὰ τὸν νόμον, διὰ νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς φορολογίαν τινὰ, συντάσσεται πρωτόκολλον ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου καὶ τῶν φορολογουμένων· ἐνταῦθα δὲ οὐ μόνον πρωτόκολλον δὲν συνετάχθη, ἀλλὰ καὶ ὁ ἔπαρχος αὐτὸς ἀντέτεινε διὰ τὴν φορολογίαν. Διὸ παρακαλεῖ νὰ διευθυνθῶσιν αἱ ἀναφοραὶ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργόν, ἵνα δώσῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι διὰ νὰ παραπεμφθῶσιν αἱ ἀναφοραὶ

καταλλήλως εἰς τὸ ὑπουργεῖον παρατηρεῖ, ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν πταίει ὁ ταμίας, καθ' ὅσον οὗτος λαμβάνει χρηματικοὺς πίνακας, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ἔχει καθῆκον νὰ εἰσπράττῃ. Ἂν λοιπὸν ὑπάρχῃ ἀδίκημα, πρέπει νὰ ἐπροξενήθη ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ἐπάρχου. Πρέπει ἐπομένως νὰ ἐξετασθῇ ἐνταῦθα ἂν οἱ φορολογούμενοι προσέφυγαν ἐν καιρῷ εἰς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς καὶ δὲν εἰσηκούσθησαν, καὶ εἰς τοῦτο πρέπει νὰ δώσῃ πληροφορίας ὁ ὑπουργός· διότι, ἂν οἱ φορολογούμενοι ἐζήτησαν νὰ γίνῃ ἀναθεώρησις τῶν κτημάτων αὐτῶν ἐπιτοπίως καὶ δὲν εἰσηκούσθησαν, διὰ τὴν ἔλλειψιν ταύτην πταίει ὁ ἔφορος καὶ ἔπαρχος.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ διευθυνθῶσιν αἱ ἀναφοραὶ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν μετὰ τῶν ἀνωτέρω ἐξηγήσεων τοῦ βουλευτοῦ Ἄργους, ἵνα δώσῃ τὰς δεούσας πληροφορίας.

Ἀφοῦ μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἡ Βουλὴ εἶχεν ἀποφασίσει πρό τινος καιροῦ νὰ ἔλθῃ εἰς συζήτησιν τοῦ περὶ κρητικῶν γραμματίων ἐκκρεμοῦς ζητήματος, ὁ δ' ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἔφερε κατὰ συνέπειαν διάφορα ἔγγραφα. Ἐπειδὴ ὅμως θεωρεῖ ταῦτα ἐλλιπῆ καὶ ἀπαιτεῖται πρὸς συμπλήρωσιν ἡ κατάθεσις καὶ ἄλλων τινῶν ἐγγράφων, προτείνει, ἂν ἡ Βουλὴ συναινῇ, νὰ προσαχθῶσι καὶ τὰ ἑξῆς ἔγγραφα.

α) Τὸ ὑπ' ἀριθ. **11,312** ἀπὸ 21 Μαρτίου **1849** ἔγγραφον, τὸ πραγματευόμενον περὶ τοῦ ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου καὶ τῶν κατόπιν ἐκδοθέντων διαταγμάτων περὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν Κρητῶν.

β) Τὸ ὑπ' ἀριθ. **43,422** ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου **1850**, δι' οὗ ζητοῦνται παρὰ τῶν νομαρχῶν, τῶν ἐπάρχων καὶ τῶν ἐφόρων πιστοποιητικὰ καὶ πρωτόκολλα περὶ Κρητῶν.

γ) Ἡ ὑπ' ἀριθ. **5,366** ἀπὸ 9 Φεβρουαρίου **1851** διαταγὴ πρὸς τὰς αὐτὰς ἐπίσης ἀρχάς.

ε) Ὁμοίως ἡ ὑπ' ἀριθ. **26,539** ἀπὸ 19 Ἰουνίου **1861** πρὸς τὰς αὐτὰς ἀρχάς.

ς) Ὁμοίως ἡ ὑπ' ἀριθ. **56** ἀπὸ 3 Ἰουλίου **1851** ἐγκύκλιος πρὸς τὰς αὐτὰς ἀρχάς.

ζ) Ἐπίσης ἡ ὑπ' ἀριθ. **3,513** ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου **1852**.

η) Ἡ ὑπ' ἀριθ. **50,981** ἀπὸ 5 Ὀκτωβρίου **1854** τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν ὑπουργείων περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 28 Αὐγούστου **1854** Β. Διατάγματος.

θ) Ἡ ὑπ' ἀριθ. **64,525** ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου **1854** περὶ τῶν παραχωρηθησομένων γαιῶν εἰς τοὺς Κρήτας.

ι) Ἡ ὑπ' ἀριθ. **1,410** ἀπὸ 11 Ἰανουαρίου **1855** περὶ χαρακτηρισμοῦ τῆς ποιότητος τῶν γαιῶν.

ια) Ἡ ὑπ' ἀριθ. **2,127** ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου **1855** πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. **1,410**.

ιβ) Ἡ ὑπ' ἀριθ. **9,802** ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου **1855** περὶ καταμετρήσεως γαιῶν εἰς πραγματοποίησιν τῶν γραμματίων.

ιγ) Ἡ ὑπ' ἀριθ. **14,365** ἀπὸ 24 Μαρτίου **1855** περὶ ἀποστολῆς κρητικῶν καταλόγων.

ιδ) Ἡ ὑπ' ἀριθ. **29,127** ἀπὸ 31 Μαΐου **1855** πρὸς τοὺς νομάρχας, ἐπάρχους καὶ ἐφόρους.

ιε) Ἡ ὑπ' ἀριθ. **35,438** ἀπὸ 1 Ἰουλίου **1855** πρὸς τὰς αὐτὰς ἀρχὰς καὶ

ις) Ἡ ὑπ' ἀριθ. **27,113** ἀπὸ 9 Ἰουλίου **1855** περὶ ἀκυρώσεως κρητικῶν γραμματίων. Προστίθησι δὲ ὅτι, ἐπειδὴ τὸ περὶ τοῦ ἀντικειμένου ζήτημα εἶναι πολύπλοκον, νομίζει ὅτι εἶναι καλὸν νὰ συσταθῇ ἐπιτροπή, ἥτις λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰ ἔγγραφα, νὰ φέρῃ εἰς τὴν Βουλὴν μίαν γνώμην, νὰ ὁρισθῇ δὲ καὶ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν θέλει γίνει ἡ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζήτησις, καθ' ὅσον τὸ περὶ κρητικῶν γραμματίων ζήτημα ἀφορᾷ πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ παρελθὸν καὶ μέλλον τῆς πατρίδος. Παύων παρατηρεῖ, ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπερώτησιν περὶ τῶν ἐν Λίγιῳ γαιῶν, πρέπει νὰ προσαχθῇ ἔτι παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἡ ὑπ' ἀριθ. **35,438** ἀπὸ 1 Ἰουλίου **1855** μνησειθσα ἀνωτέρω διαταγὴ πρὸς τοὺς νομάρχας, ἐπάρχους καὶ ἐφόρους ὡς σχέσιν ἔχουσα καὶ μετὰ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ σταλῇ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν ἀπόσπασμα τοῦ μέρους τούτου τῶν πρακτικῶν, ἵνα φέρῃ πρὸς συμπλήρωσιν καὶ τὰ ἀνωτέρω σημειωθέντα περὶ κρητικῶν γραμματίων ἔγγραφα. Ἐπεφυλάχθη δὲ νὰ ὁρίσῃ κατόπιν τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θέλει γίνει ἡ περὶ τούτου συζήτησις.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τινὸς ἐβεβαίωσεν ὁ ἐπὶ τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη ἐκτελεστὴς ὅτι ἐλπίζει νὰ φέρῃ αὔριον τὴν ἐπὶ τῆς διαθήκης ταύτης ἔκθεσιν.

Προσελθόντες κατὰ στιρὰν οἱ εἰσηγηταὶ ἐπὶ τῶν νομοσχε-

δίων περὶ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων α') 509,000 δραχμῶν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ 1858, β') ἐκ δραχμῶν 46,000 τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου, γ') ἐκ δραχ. 8,063 τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν, δ') ἐκ 3,825 τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου, ε') ἐκ δραχμῶν 252,081 τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, μετὰ τοῦ προστιθεμένου διὰ τῆς δηλώσεως ποσοῦ, ἀνέγνωσαν τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις των, ἐχούσας οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ἡ ἐκ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβληθὲν νομοσχέδιον, δι' οὗ ζητεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. 509,000 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου τοῦ 1858, καὶ ἐξέτασεν ἀκριβῶς τοὺς λόγους ἐξ ὧν ὁρμώμενος ὁ ὑπουργὸς ἠναγκάσθη νὰ συγκεφαλαιώσῃ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1858 τὴν προκειμένην ποσότητα τῶν δραχμῶν 509,000 ἐπὶ τῶν Κεφαλαίων ΣΤ'. Ζ'. Η'. καὶ Θ'.

Ἡ ἐπιτροπή σας θέλουσα νὰ διευκολύνῃ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου καὶ νὰ συντελέσῃ πρὸς πραγματοποίησιν τῶν καινοφανῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα πρόκειται διὰ τῆς πιστώσεως νὰ ἐκτελεσθῶσι, συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀθῆναι, τῇ 17 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Θ. Γρίβας, Σ. Στεφανόπουλος,
Π. Δ. Καμπάνης, Γ. Ἰατρὸς,
Γ. Διαμάντης.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἔλαβεν ἡ ἐπιτροπὴ τῶν τμημάτων ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχμῶν 46,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1850, καὶ εὑρίσκουσα τοὺς προκαλοῦντας αὐτὴν λόγους ἀρκούντως δικαιολογουμένους, συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀθῆναι, τὴν 17 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Σ. Κρεστενίτης, Α. Δικαιάκης,
Ἰω. Σαχτούρης, Ἀνδ. Αὐγερινός.

Ὁ εἰσηγητὴς
Α. Ζέρβας»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐκ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ διῆλθε τὸ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 8063·97 τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1857 προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον.

Μὴ ἔχουσα δὲ ἀντίρρησίν τινα ἐπὶ τῆς ζητουμένης πιστώσεως συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀθῆναι, τῇ 17 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Α. Π. Χ. Ἀναργύρου, Ν. Α. Βαρβαρῆγος,
Κ. Κουρκουμέλης, Σπ. Μήτσας.

Ὁ εἰσηγητὴς Π. Ψάθης.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἐπειδὴ ἡ πίστωσις τῶν δραχμῶν 3,825, τὴν ὁποίαν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου ζητεῖ πρὸς πληρωμὴν τοῦ ἐνοικίου τοῦ ὕδατος, ὅπερ τὰ στρατιωτικὰ καταστήματα λαμβάνουσιν, εἶναι ἀναγκαία εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσον ἀφῃρέθη ἀπὸ τὸν τοῦ 1859 προϋπολογισμόν, ἡ ἐπιτροπὴ συνίστησεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀθῆναι, τῇ 17 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Γ. Κ. Βελῆς, Α. Τσάκας,
Γ. Γουλιμῆς, Ν. Πιερράκος.

Ὁ εἰσηγητὴς
Γ. Στάϊκος.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐκ τῶν τμημάτων εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ διελθοῦσα τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 252,081·67 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1857, καὶ παρατηρήσασα ὅτι διὰ τῆς πιστώσεως ταύτης πρόκειται νὰ θεραπευθῶσιν οὐσιώδεις ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας καὶ νὰ πληρωθῶσιν ἔξοδα ἀρκούντως δικαιολογούμενα ἐκ τῆς ὑπουργικῆς ἐκθέσεως, συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀθῆναι, τῇ 17 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Σταῦρος Βλάχος, Δ. Ὀρεινὸς,
Ἰω. Μωριάτης, Α. Χ. Ἀναργύρου,
Ἠλ. Καράπαυλος, Ἰω. Σκαβίτσος.»

Προσελθών ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω α') νομοσχέδιον περὶ παραχωρήσεως ἐκτάσεως γῆς εἰς Πειραιᾶ πρὸς τὰς Κυβερνήσεις Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, καὶ β') περὶ βοσκῶν, μετὰ τῶν συνοδευουσῶν αὐτὰ ἐκθέσεων· ἔχουσι δ' ὡς ἑξῆς·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Οἱ Κύριοι ἀντιπρόσωποι τῶν προστατίδων τῆς Ἑλλάδος Δυνάμεων Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἐζήτησαν τὴν παραχώρησιν εἰς ἰδιοκτησίαν τῆς κατὰ τὸν δῆμον Πειραιῶς κειμένης γῆς ἔνθα ἐτάφησαν οἱ κατὰ τὰ ἔτη 1854 καὶ 1855 ἀποβιώσαντες στρατιῶται τοῦ συμμαχικοῦ στρατοῦ, πρὸς δὲ ἐκείνης ἐφ' ἧς ὑπάρχει ἀνεγειγερμένον ἓν Μαυσωλεῖον.

Αἱ γαῖαι ἐφ' ὧν ὑπάρχει τὸ κοιμητήριον τῶν στρατιωτῶν, συνιστάμεναι ἐκ στρεμμάτων Β. 20. 520|1000, ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημόσιον, ἐκείνη ὅμως, ἐφ' ἧς τὸ Μαυσωλεῖον ἀνηγέρθη, ἀνήκει εἰς ἰδιώτην, ἡ ὁποία θέλει ληφθῇ δι' ἐκτιμήσεως καὶ διατεθῇ πρὸς τὸν ἐκτεθέντα σκοπόν.

Ἐπειδὴ ὅμως τὸ ὑπουργεῖον δὲν δύναται νὰ προβῇ ἄνευ Νόμου εἰς ὁριστικὸν μέτρον, λαμβάνω τὴν τιμὴν κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν συζήτησιν Ὑμῶν τὸ ἀνῆκον νομοσχέδιον, πεπεισμένος ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει παραδεχθῇ αὐτὸ προθύμως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΟΘΩΝ κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἀπριλίου 1858.

ΟΘΩΝ

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν νὰ ἀγοράσῃ κατ' ἐκτίμησιν τὴν κατὰ τὸν δῆμον Πειραιῶς εἰς θέσιν Καστέλλα κειμένην γῆν, ἐφ' ἧς ὑπάρχει ἀνεγειγερμένον

Μαυσωλεῖον, καθὼς καὶ τὴν ἀναγκαίαν περιοχὴν αὐτῆς καὶ νὰ παραχωρήσῃ τὴν ἔκτασιν ταύτην δωρεὰν εἰς τὰς Κυβερνήσεις Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας.

Ἡ ἐκτίμησις θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθ. 24 § 1, 2, 3 τοῦ ἀπὸ 10 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς νόμου περὶ ἀποζημιώσεως τῶν Πατραίων, ἁρμόδιαι δὲ δικαστικαὶ ἀρχαὶ πρὸς διάλυσιν τῶν ἀμφισβητήσεων εἶναι ὁ πρόεδρος καὶ τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν.

Παραχωρεῖται ἐπίσης δωρεὰν εἰς τὰς ἰδίας Κυβερνήσεις ὡς νεκροταφεῖον καὶ ἡ κατὰ τὸν ἴδιον δῆμον εἰς τὴν θέσιν Βοδολείβαδον ὑπάρχουσα ἐθνικὴ γῆ, συνισταμένη ἐκ στρεμμάτων εἴκοσι καὶ πεντακοσίων εἴκοσι μέτρων, ἔνθα ἐτάφησαν οἱ ἀποθανόντες στρατιῶται τοῦ συμμαχικοῦ στρατοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Διὰ τοῦ ἤδη ὑποβαλλομένου εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς νομοσχεδίου κανονίζεται ἡ ἐν τῷ παρόντι ἔτει ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου 20 καὶ ἑπομένων τοῦ ψηφισθέντος ἐπὶ τῆς παρελθούσης Βουλευτικῆς συνόδου νόμου περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου. Εὐχῆς ἔργον ἤθελεν εἶσθαι ἂν ἠθέλομεν φθάσει νὰ περαιώσωμεν καταλληλότερον σύστημα ὡς πρὸς τὴν διάθεσιν τῶν ἐθνικῶν βοσκῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐκφρασθεισῶν ἀλλοτε ἰδεῶν, καὶ ἐφ' οὗ ἀνενδότως ἐπασχολούμεθα. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ τῆς τοποθετήσεως τῶν ζώων ἐποχὴ ἐπέστη, εἶναι ἀνάγκη ν' ἀποφασισθῇ ἐν τάχει ὁ τρόπος καθ' ὃν αὐτὴ θέλει ἐνεργηθῇ διὰ τὸ συμφέρον τῶν ἰδίων κτηνοτρόφων.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ὑποβάλλω τὸ περὶ οὗ πρόκειται νομοσχέδιον, καὶ μὴ ἀμφιβάλλων ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει συνομολογήσει τὴν ὑπάρχουσαν τοῦ νομοσχεδίου ἀνάγκην, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς, Κύριοι, ὅπως ἐπιψηφίσητε αὐτὸ ὡς ἐνεστι τάχιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΟΘΩΝ κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον, ὡς ἔχει, ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθήτω ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἀπριλίου 1858.

ΟΘΩΝ

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὰ κανονίζοντα τὰ περὶ διαναμῆς τῶν ἐθνικῶν βοσκῶν ἄρθρα 19—26 τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων διὰ τὸ 1857 ΤΛΘ'. νόμου ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1858.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἀκολούθως παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ὁ περὶ τῶν γαιῶν τοῦ Λιγίου ἀπευθύνας τὴν ἐπερώτησιν βουλευτὴς δὲν τῷ ἔδωκεν ἔτι σημείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ ἢ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ ζητηθέντος ἐγγράφου τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἄνευ δὲ τῆς σημειώσεως ταύτης δὲν δύναται νὰ προκαλέσῃ ἀντίγραφον. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ζητηθὲν ἔγγραφον τοῦ δημάρχου, ἐπειδὴ ἀποτελῶν μέρος τῆς Βουλῆς, εἶναι ἤδη παρὼν, δύναται νὰ δώσῃ διὰ ζώσης πᾶσαν πληροφορίαν καὶ νὰ προβῶμεν οὕτω εἰς τὴν συζήτησιν, καθ' ὅσον εἶναι ἀντικείμενον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ ἀξιοῖ νὰ δοθῇ πέρας.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑποδειχθέντος βουλευτοῦ, ὅτι δὲν δύναται νὰ δώσῃ πληροφορίαν τινὰ, καθ' ὅσον δήμαρχος Λιγίου δὲν εἶναι αὐτὸς ἀλλ' ὁ ἀδελφός του· ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν εἶχεν εἴπει, ὅτι εἶναι ἀδιάφορος ἡ προσαγωγὴ τῶν αἰτουμένων ἐγγράφων, ἐπειδὴ ὅ,τι καὶ ἂν περιέχωσι ταῦτα δὲν δύνανται νὰ ἐπηρεάσωσι τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς. Ἐπειδὴ δὲ τοιαύτην ἔχει περὶ τῶν ἐγγράφων τούτων ἰδέαν, δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι αἱ περὶ ὧν πρόκειται γαῖαι εἰσὶ πρώτης ποιότητος, ὡς λέγεται ὅτι ἀναφέρουν τὰ ἔγγραφα, καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ταύτῃ νὰ ἐπιληρθῶμεν τῆς ἐπερωτήσεως καὶ ἔλθωμεν εἰς ἓν ἀποτέλεσμα, καθ' ὅσον ἡ περίστασις

ἐπιβαρύνει καὶ τὴν κυβερνητικὴν ἐνέργειαν καὶ τὸν λαβόντα τὰς γαίας πολίτην.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι, ὁσάκις ὁ ἐπερωτῶν ζητεῖ τὴν προσαγωγὴν ἐγγράφων ἵνα ὑποστηρίξῃ τοὺς λόγους του, κατὰ γενικὴν ἀρχὴν τὰ ἔγγραφα πρέπει νὰ προσάγωνται, καὶ δὲν δύναται νὰ τῷ εἴπῃ ἄλλος ὅτι τὰ θεωρεῖ ἀδιάφορα. Ἐὰν ὅμως ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὰ ἔγγραφα δὲν ὑπάρχωσι, τότε τὸ ζήτημα διαφέρει καὶ ἡ Βουλὴ δύναται νὰ προχωρήσῃ ἄνευ τούτων εἰς τὴν συζήτησιν.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι συμφώνων μὲ τὰ ἐκτεθέντα ὑπὸ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσαντος, παρατηρεῖ, ὅτι πρέπει νὰ φέρῃ ὁ ὑπουργὸς ὅσα ἔγγραφα ἔχει ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης καὶ τὴν προσεχῆ δευτέραν νὰ ἐπιληφθῶμεν ἀρεύκτως τῆς συζητήσεως, ἐπειδὴ πᾶσα περαιτέρω ἀναβολὴ δὲν συμφέρει οὐχὶ εἰς τὸν ὑπουργὸν μόνον, ἀλλ' οὐδ' εἰς αὐτὸν τὸν ἐπερωτήσαντα.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν συζήτησιν τῆς περὶ τῶν γαιῶν τοῦ Λιγίου ἐπερωτήσεως ὁριστικῶς τὴν ἐρχομένην δευτέραν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τῆς γενομένης ἐπερωτήσεως περὶ τῆς διαγωγῆς προξένων τινῶν, λαβὼν τὸν λόγον ὁ τὴν ἐπερώτησιν ἀπευθύνας ἐξέθηκεν, ὅτι ἐν τῇ συνεδριάσει καθ' ἣν ἀπηύθυνε τὴν ἐπερώτησιν, ἀνέφερεν εἰς τὴν Βουλὴν τοὺς χαρακτῆρας ἁπλῶς τῶν πράξεων τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ προξένου, τοῦ γενικοῦ προξένου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῦ ὑποπροξένου τῆς Αἴνου, δι' ἃς παραπονοῦνται πολλοί. Ἀπέφυγεν ὅμως νὰ ἐκθέσῃ τὸ εἶδος ἑκάστης πράξεως, ἐπιφυλαττόμενος τοῦτο κατὰ τὴν γενησομένην τῆς ἐπερωτήσεώς του συζήτησιν. Ἀναλαμβάνων λοιπὸν σήμερον τὴν ἐξήγησιν τῶν ἀποδιδομένων εἰς τοὺς ῥηθέντας ὑπαλλήλους πράξεων, ἄρχεται ἀπὸ τοῦ προξένου Θεσσαλονίκης Κ. Ἀγκωνάκη, καθ' οὗ ἀναφέρονται αἱ ἀκόλουθοι ἐγκληματικαὶ πράξεις·

1. Ὅτι δὲν ἐνήργησε τὴν κατὰ τοῦ διερμηνέως τοῦ προξενείου Δ. Καραγεωργοπούλου δοθεῖσαν ἐπὶ ἐξυβρίσει μήνυσιν παρὰ τοῦ ἰατροῦ Δ. Νικούση, ἀφοῦ μάλιστα τοῦ ἐπῆρε καὶ δραχμὰς 3 δικαίωμα χαρτοσήμου.

2). Ὅτι ἠρνήθη νὰ εἰσαγάγῃ πρὸ τοῦ Ὀθωμανικοῦ δικαστηρίου τὴν κατά τινων ὑπηκόων Ὀθωμανῶν ἀγωγὴν τοῦ αὐτοῦ Δημητρίου Νικούση πρὸς ἀπότισιν 4,790 γροσίων, ζητῶν ἀπ' αὐτοῦ ἐγγυητὴν ὑπήκοον Ὀθωμανὸν διὰ τὰ ἔξοδα, ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας, καὶ μὴ δεχόμενος τὴν ἐγγύησιν Ἕλληνος.

3.) Ὅτι ἠρνήθη νὰ δώσῃ ἀντίγραφον τῆς εἰρημένης ἀγωγῆς εἰς τὸν ἀνωτέρω ἰατρὸν Νικούσην.

4.) Ὅτι ἠρνήθη νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὸ διαβατήριον αὐτοῦ θέλοντος νὰ μεταβῇ εἰς Ἀθήνας, καὶ

5.) Ὅτι δὲν ἐζήτησεν ἱκανοποίησιν ἐπὶ τῆς γενομένης μηνύσεως παρὰ τοῦ Νικούση κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν Μολᾶ—Ἀχμέτ καὶ Ῥουσάμπεη, ἐξυβρισάντων πανδήμως τὸ διαβατήριόν του. Κατηγορεῖται δὲ ὁ αὐτὸς πρόξενος ἐπὶ καταπιέσει·

Ὅτι ὑπεχρέωσε τὸν Δ. Νικούσην νὰ πληρώσῃ δραχμὰς 3:33 ὡς δικαίωμα χαρτοσήμου διὰ μίαν δοθεῖσαν αὐτῷ μήνυσιν, ἐνῷ δὲν ἔπρεπε νὰ λάβῃ ποσῶς ἢ νὰ λάβῃ κἂν 25 λεπτά.

Καὶ ἐπὶ παρανόμῳ περιορισμῷ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας·

Ὅτι ἔβηκεν εἰς φυλακὴν τὸν μνησθέντα Νικούσην καὶ τὸν ἐκράτησεν ἐπὶ ὅλην ἡμέραν, ἵνα πληρώσῃ χρέος ἀνύπαρκτον, δι' ὃ οὐδεμία ἀπόφασις τὸν ὑπεχρέου.

Δι' ὅλα ταῦτα ὁ Δ. Νικούσης ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας κατήγγειλε δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν τὰς ἐγκληματικὰς ταύτας πράξεις, ἀλλ' ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὰς ἑξῆς προφορικὰς ἀπαντήσεις·

1.) Ὅτι δὲν πρέπει οἱ πολῖται νὰ καταγγέλλωσι τοὺς προξένους διὰ τὰ ἐλάχιστα, διότι προσβάλλεται ἡ ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια.

2.) Ὅτι δικαίως ὁ πρόξενος δὲν ἐδέχθη οὐδ' ἐνήργησε τὰς μηνύσεις αὐτοῦ, καθ' ὅσον δὲν ἐβασίζοντο εἰς τὸν νόμον.

3.) Ὅτι δικαίως ὁ πρόξενος ἔλαβε δραχμὰς 3:33 δικαιώματι χαρτοσήμου, εἰς ὃ ἔπρεπε νὰ γραφῇ ἡ μήνυσις αὐτοῦ.

4.) Ὅτι ὁ πρόξενος νομίμως δὲν ἐδέχθη νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὸ Τουρκικὸν δικαστήριον τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ καθ' ὑπηκόων Ὀθωμανῶν, διότι ὁ ἐναγων Ἕλλην πρέπει ν' ἀναφέρηται ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ Τουρκικὰ δικαστήρια, ὅταν ἡ ἀγωγὴ κινῆται καθ' ὑπηκόων Ὀθωμανῶν.

5.) Ὅτι ὁ πρόξενος δικαίως καὶ νομίμως ἠρνήθη νὰ δώσῃ ἀντίγραφον τῆς κινηθείσης ἀγωγῆς, καὶ

6.) Ὅτι, ὡς πρὸς τὴν ἄρνησιν τοῦ προξένου ταῦ νὰ ἐπικυρώσῃ τὸ διαβατήριον αὐτοῦ, ὁ ὑπουργὸς ἀπέφυγε νὰ δώσῃ ἀπάντησιν.

Αἱ δὲ ἀποδιδόμεναι ἐγκληματικαὶ πράξεις κατὰ τοῦ γενικοῦ προξένου Κωνσταντινουπόλεως Κ. Παλαιολόγου, δι' ἄρνησιν μὲν ὑπηρεσίας εἰσὶν αἱ ἀκόλουθοι·

1.) Ὅτι ἠρνήθη νὰ δεχθῇ ἀγωγὴν Τριανταφύλλου τινός, ἀλλοδαποῦ, καθ' ἡμεδαποῦ ἐπὶ ἐγγυήσει, καὶ ἐγένετο περὶ τούτου καταγγελία εἰς τὴν πρεσβείαν.

2.) Ὅτι ἠρνήθη νὰ δεχθῇ αἴτησίν τινα τοῦ Μάρκου Λιβανίου, καὶ ἐγένετο περὶ τούτου ἐπίσης καταγγελία εἰς τὴν πρεσβείαν.

3.) Ὅτι ἠρνήθη νὰ διατάξῃ συντηρητικὴν παρεμπόδισιν, αἰτηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀντων. Γεωργιάδου, ἀλλοδαποῦ, διὰ τὸ πλοῖον τοῦ Ἀνδρέου Κατσοῦ πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπαιτήσεως 30,000 γροσίων, μέχρις οὗ δώσῃ, ὡς εἴθισται, ἐγγύησιν καὶ διορίσῃ πληρεξούσιον. Ἐγένετο δὲ περὶ τούτου μήνυσις εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν.

4.) Ὅτι ἠρνήθη νὰ δεχθῇ τὴν ἀξιόχρεων ἐγγύησιν τῆς Μαρίας Ἀρμάου, διδομένην ἀπὸ τὸν πληρεξούσιν αὐτῆς Νικόλ. Λάσκαρην ἵνα λάβῃ 5,000 γρόσια ἐκ κληρονομίας, κρατούμενα ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ γενικοῦ προξενείου. Ἐδέχθη δ' ἔπειτα τὴν ἐγγύησιν μεσολαβοῦντος τοῦ Χαραλ. Βουρδουβάκου, συγγενοῦς αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπὶ ἀμοιβῇ 1,300 γροσίων. Περὶ τούτου ἐγένετο μήνυσις εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν παρὰ τοῦ πληρεξουσίου τῆς γυναικὸς Λάσκαρη.

5.) Ὅτι ἠρνήθη νὰ ἐνεργήσῃ μήνυσίν τινα τῆς Κατίγκως Γκίλη ἐκ Πάτμου, γενομένην κατά τινος ἐπὶ βιασμῷ. Ἀποφεύγει δὲ νὰ ὀνομάσῃ τὸν κατηγορούμενον, καθ' ὅσον, μὴ θεωρουμένης ἔτι βεβαίας τῆς πράξεως, δὲν θέλει νὰ ἐκθέσῃ τὸ ὄνομα.

6.) Ὅτι ἠρνήθη, γενομένης αἰτήσεως, νὰ ἐξετάσῃ τὸ πλήρωμα ἑνὸς πλοιάρχου Κρητὸς πρὸς βεβαίωσιν θαλασσίου τινὸς δυστυχήματος, διότι εἶχε δικηγόρους τοὺς Ἰω. Ῥίκην καὶ Σαμοθράκην· ἐζήτασε δὲ τὸ πλήρωμα, ἀφοῦ ὑπεχρέωσε τὸν πλοίαρχον νὰ τοὺς ἐγκαταλείψῃ καὶ δεχθῇ δικηγόρον τὸν φίλον του Βουρδουβάκον. Ἐγένετο δὲ καὶ περὶ τούτου μήνυσις εἰς τὸ ὑπουργεῖον παρὰ τοῦ Νικολ. Λάσκαρη.

7.) Ὅτι ἀρνεῖται νὰ δικάσῃ τὴν ἀγωγὴν τοῦ Σωτηρίου Τσάμη, ὑπηκόου Ἕλληνος, ἣν ἐκίνησε κατὰ τῆς σχολαζούσης περιουσίας τοῦ Γεωρ. Τσώτη πρὸς πληρωμὴν χρέους, καὶ μένει ἐπὶ δύω ἐνιαυτοὺς ἐκκρεμής, διότι δὲν αἴρει τὴν πληρεξουσιότητα ἀπὸ τὸν Ν. Λάσκαρην, καὶ

8.) Ὅτι ἠρνήθη νὰ ζητήσῃ ἐγγύησιν ἀπὸ τὸν παρ' αὐτοῦ διορισθέντα κηδεμόνα ἐπὶ τῆς σχολαζούσης περιουσίας τοῦ ἀποβιώσαντος Δημ. Λιγκούρη, καίτοι δοθείσης αἰτήσεως παρὰ τοῦ Παναγιώτου Δημητριάδου, ὅστις τὸν κατεμήνυσεν εἰς τὴν πρεσβείαν.

Κατηγορεῖται δὲ ὁ ῥηθεὶς γενικὸς πρόξενος καὶ ἐπὶ καταπιέσει διὰ τὰς ἑπομένας πράξεις·

1.) Ὅτι ἐν γνώσει αὐτοῦ ὁ δικαστικὸς κλητὴρ Κωνσταντῖνος Μπουμπουρέλης, διατελῶν παρ' αὐτῷ, φορολογεῖ τοὺς Ἕλληνας ὑπηκόους διὰ πᾶσαν κοινοποίησιν οἱουδήποτε δικογράφου μὲ 20 γρόσια, ἐκτὸς τῶν πληρονομένων εἰς τὸ προξενεῖον διὰ τέλη χαρτοσήμου. Ὅταν δὲ ἡ ἐπίδοσις γίνῃ ἔξω τῆς Πέρας, τοὺς φορολογεῖ μὲ 100 ἕως 150 λεπτὰ, ἐνῷ εἰς τὴν Ἑλλάδα πληρόνουσιν 25.

2.) Ὅτι ἐν γνώσει τοῦ γενικοῦ προξένου ὁ παρ' αὐτῷ συμβολαιογράφος ὑποχρεοῖ ὅλους τοὺς συμβαλλομένους νὰ πληρόνωσιν ἀνὰ 20 γρόσια διὰ πᾶσαν σύνταξιν ἐγγράφου ἐκτὸς τῶν τοῦ χαρτοσήμου τελῶν· τοῦτο δὲ εἶναι πασίγνωστον ἐν Κωνσταντινουπόλει.

3.) Ὅτι ἐν γνώσει ἐπίσης αὐτοῦ λαμβάνει ὁ ταμίας του παρ' ὅλων τῶν προσερχομένων τυχηρὰν ὠφέλειαν 10 τοῖς 0/0 περιπλέον τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένων δικαιωμάτων. Περὶ τούτου ἐγένετο μήνυσις εἰς τὴν πρεσβείαν ὑπὸ τοῦ Ἐμιραν. Διβανίου, δικηγόρου παρὰ τῷ προξενείῳ.

Κατηγορεῖται δὲ καὶ ἐπὶ ἐξυβρίσει·

Ὅτι περὶ τὰ μέσα Ἰανουαρίου ε. ε. ἐξύβρισεν ἐντὸς τοῦ προξενικοῦ γραφείου τὸν Νικόλ. Λάσκαρην ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀκροατηρίου μὲ τὰς λέξεις *διεφθαρμένε, ἀσυνείδητε, διέφθειρας τοὺς πολίτας σου, καὶ παρεκίνησας τὴν Αἰκατερίνην Γκίλη νὰ ἐπιορκήσῃ.* Περὶ τῆς ἐξυβρίσεως ταύτης ἐδόθη μήνυσις εἰς τὴν πρεσβείαν, ἀλλ' οὐδὲν ἐνηργήθη.

Κατηγορεῖται δὲ καὶ ἐπὶ περιορισμῷ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας·

1.) Ὅτι ἔθηκεν εἰς φυλακὴν τετράκις τὸν Μιχαὴλ Σπανομαρίαν καὶ τὸν ἐκράτησεν ἀνὰ 10—12 ἡμέρας ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποφάσεως ἢ νομίμου τινὸς αἰτίας. Ἡ αἰτία τῆς παρανόμου ταύτης κρατήσεως εἶναι σκανδαλώδης καὶ μεγίστην προσάπτει εἰς τὸν Κ. Παλκιολόγον μομφήν, ἂν ἔχηται ἀληθείας. Διὰ τὴν παρανομίαν ταύτην ἐγένετο μήνυσις εἰς τὴν πρεσβείαν ὑπὸ τοῦ φυλακισθέντος καὶ συνεπείᾳ ταύτης διετάχθη ἡ ἀποφυλάκισίς του, καὶ

2.) Ὅτι ἔθηκεν περὶ τὰ μέσα Ἰανουαρίου εἰς φυλακὴν Τηνιόν τινα καὶ τὸν ἐκράτησε 4 ἡμέρας ἄνευ ἀποφάσεως ἢ νομίμου ἄλλης αἰτίας· ἔπραξε δὲ τοῦτο χάριν φίλου του τινὸς Μαρσᾶ, ὡρολογοποιοῦ.

Κατηγορεῖται καὶ ἐπὶ καταχρήσει δημοσίων εἰσπράξεων·

1.) Ὅτι ἀπὸ μὲν τοὺς ὑπηκόους Ἕλληνας εἰσπράττων χρήματα, ὁρίζει τὴν δραχμὴν πρὸς 5—5 1|2 γρόσια, εἰς δὲ τὸ δημόσιον τὴν ὑπολογίζει πρὸς 4, ὥστε ἐν διαστήματι ἓξ μηνῶν τοῦ 1856 ὑποτίθεται ὅτι ὠφελήθη ἐκ τῆς τοιαύτης καταχρήσεως τοὐλάχιστον 15,000 δραχμῶν. Περὶ τούτου ἐγένετο καταγγελία εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1857, ἀλλ' ἡ ἀνάκρισις μένει ἐκκρεμὴς, ἐπειδὴ ὡμολόγησεν, ὡς λέγουν, τὴν πρᾶξιν ὁ ἰδιαίτερος τοῦ προξένου ὑπάλληλος Δημήτριος Χρόνης, καὶ

2.) Ὅτι δι' εἰκονικῶν ἀποδείξεων, συνταχθεισῶν ἐντολῇ τοῦ προξένου ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου αὐτοῦ Δ. Χρόνη, ἔλαβε χρηματικήν τινα ποσότητα ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ προξενείου, ἐνῷ διὰ τῶν πλαστῶν ἀποδείξεων ἐβεβαιοῦτο ὅτι ἠγοράσθη ὑλικὸν τοῦ γραφείου.

Ἐκτὸς δὲ τῶν πράξεων τούτων ὅλων, ἀποδίδονται εἰς αὐτὸν καὶ αἱ ἑφεξῆς·

1.) Ὅτι ἠπείλησεν ἀπὸ τῆς ἕδρας τοῦ δικαστηρίου τὸν Νικόλ. Ναυδάκην, ἐξαιρέσαντα ἐκ τῶν δικαστῶν τὸν φίλον του Μπουρδουμπάκην, καὶ περὶ τούτου ἐγένετο μήνυσις εἰς τὴν πρεσβείαν.

2.) Ὅτι κατὰ προφορικὴν, ὡς λέγουν, ἀπόφασιν τοῦ Πατριάρχου, ὑπεχρέωσε τὸν ἐκεῖσε Δ. Μυλωνᾶν νὰ πληρώσῃ 10,000 γρόσια εἰς τὴν ὑπηρέτριαν τοῦ Χριστοδούλου Τσιμάρα ἐκ Τήνου· καὶ ἐγένετο μὲν περὶ τούτου μήνυσις εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον ὑπὸ τοῦ Ν. Λάσκαρη, ἀλλ' οὐδεὶς ἐξητάσθη μάρτυς.

3.) Ὅτι ἐδίκασε τὸν Παναγ. Δημητριάδαν, ἀπόντα, ὡς κατ' ἀντιμωλίαν, καὶ τὸν κατεδίκασεν εἰς πληρωμὴν χρηματικοῦ τινος ποσοῦ πρὸς τὴν Φωτεινὴν Δημητριάδου· τοῦτο δὲ, μόνον διότι ἐνεφανίσθη κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τῶν ὑποθέσεων καὶ ἀνεχώρησεν ἔπειτα κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς δίκης του χωρὶς ν' ἀπολογηθῇ. Καὶ περὶ τῆς πράξεως ταύτης ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Λάσκαρη καταγγελία εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον, καὶ

4.) Ὅτι διατηρεῖ κλητῆρα τοῦ προξενείου Δημήτριόν τινα Κύθνιον, ὅστις οὐ μόνον ἤκισε τὸν Ν. Λάσκαρην, ἀλλὰ καὶ παρεφύλαττε νὰ τὸν δολοφονήσῃ. Κατὰ τοῦ προσώπου τούτου ἐδόθη μήνυσις εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὑπὸ τοῦ παθόντος Ν. Λάσκαρη.

Τελευταῖον αἱ ἀποδιδομέναι εἰς τὸν ὑποπρόξενον Αἴνου Γ. Καραγιαννόπουλον ἐγκληματικαὶ πράξεις ἀναφέρονται εἰς τὴν

μήνυσιν, ἥτις ἐγένετο ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἀγορεύοντος, ὡς πληρεξουσίου τοῦ παθόντος Δημητρίου Γαλιώτου, καὶ ἐδόθη εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον τὴν 7 Ἰουνίου π. ε. καὶ μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης δὲν ἐνηργήθη τί ἐπ' αὐτῆς. Ἐνταῦθα λαβὼν τὴν ἄδειαν τῆς Βουλῆς, ἀνέγνω τὴν μήνυσιν, ἐν ᾗ ἀναφέρεται, ὅτι ὁ ῥηθεὶς ὑποπρόξενος συνέλαβε τὸν πλοίαρχον Δ. Γαλιώτην καὶ ἐφυλάκιστεν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης αἰτίας, διότι δὲν τῷ προσέφερε δῶρα, ὡς πάντες οἱ ἐκεῖθεν διερχόμενοι, καὶ ὅτι μετὰ τὴν ἀποφυλάκισίν του, ἐνῷ μετέβη εἰς τὸ ὑποπροξενεῖον νὰ μάθῃ τὴν αἰτίαν τῆς φυλακίσεώς του, ὁ ὑποπρόξενος τὸν ἐξύβρισε διὰ βαναύσων ἐκφράσεων καὶ τὸν ἀπέπεμψε δι' ἀπειλῶν καὶ ὠθήσεων. Παύων παρετήρησεν, ὅτι δὲν φέρει ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐδεμίαν παρατήρησιν ἐπὶ τῶν ἀποδιδομένων εἰς τοὺς ῥηθέντας προξένους ἐγκληματικῶν πράξεων· ἐπιφυλάττεται ὅμως, ἀφ' οὗ ἀκούσῃ τὸν Κ. ὑπουργὸν καὶ τὰς ἐνδεχομένας κατὰ τὸν κατηγοριῶν ἀντιρρήσεις του, ν' ἀντισταθμίσῃ πρὸς αὐτὰς ὅσας ἔχει ἰδιαιτέρας πληροφορίας καὶ λάβῃ ἐκ νέου τὸν λόγον ἵνα φέρῃ τὰς κρίσεις αὐτοῦ.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀποδιδομένας εἰς τὸν πρόξενον Θεσσαλονίκης κατηγορίας, γνωρίζει ὅτι Νικούσης τις ἰατρὸς, ἀπὸ Νιάουσαν, εἶχε διευθύνει ἀναφορὰν εἰς τὸ ὑπουργεῖον κατὰ τοῦ προξένου τούτου· ἂν δὲ καὶ ἐκ πρώτης ὄψεως καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς συνθέσεως τῆς ἀναφορᾶς προδήλως ἐραίνετο τὸ ἀνυπόστατον τῆς κατηγορίας, οὐχ' ἧττον ἡ ἀναφορὰ ἐστάλη ἀμέσως εἰς τὸν πρόξενον, ἵνα δώσῃ ἀπολογίαν. καὶ ἂν αὕτη δὲν ἐφαίνετο ἐπαρκὴς, τὸ ὑπουργεῖον σκοπὸν εἶχε νὰ ἐρωτήσῃ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείαν, καὶ ἔτι πλέον ἐὰν δὲν ἤρκει καὶ τοῦτο, νὰ στείλῃ ἐπίτηδες πρόσωπον εἰς Θεσσαλονίκην, ἵνα ἐνεργήσῃ ἐκ τοῦ πλησίον ἐξετάσεις. Ἠρκέσθη ὅμως εἰς μόνην τὴν ἀπολογίαν τοῦ προξένου, διότι δὲν ἀπῃτεῖτο παλὶ νὰ ἐκτιμήσῃ τις δεόντως τὴν ἀξίωσιν τῶν κατ' αὐτοῦ γραφομένων τοῦ μνησθέντος Νικούση. Καὶ πρῶτον ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἔγραψεν εἰς τὸν πρόξενον διαφόρους ἐπιστολάς, ἐξ ὧν ὅμως τίποτε δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐννοήσῃ ὁ πρόξενος ἢ ὅτι παινηγυρίζει ἑαυτὸν ἐπὶ ἀκράτῳ φιλοπατρίᾳ. Φοβούμενος ὅμως μὴ δὲν ἐνεβάθυνε δεόντως εἰς τὸν νοῦν τῶν ἐπιστολῶν, διεύθυνεν αὐτὰς εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἀλλ' ὁμολογεῖ καὶ αὐτὸς ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἐνόησεν ἢ ὅτι ὁ γράφων ἠρέσκετο ἐπαινῶν τὴν φιλοπατρίαν του. Λίψνης ὅμως λαμβάνει ὁ πρόξενος Θεσσαλονίκης νεωτέραν ἐπιστολὴν τοῦ ἰδίου Νικού-

σῃ, δι' ἧς τῷ γράφει ὅτι, ἂν δὲν φροντίσῃ περὶ τῶν συμφερόντων αὐτοῦ, ἐὰν δὲ τῷ εἰσπράξῃ τὰ ἐκ τῶν ἰατρικῶν ἐπισκέψεών του ὑπὸ διαφόρων ὀφειλόμενα, θέλει ἀλλάξει τὸν ἐθνισμὸν αὐτοῦ. Καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἤθελεν εἶσθαι μικρὰ βλάβη ἡ ἀλλαγὴ τῆς ἐθνικότητος ἀνθρώπου, ὅστις αὐθόρμητος ἐπὶ τῷ πατριωτισμῷ αὐτοῦ σεμνυνόμενος καὶ συνεχῶς αὐτὸ γράφων, ἐξαίφνης ἐπιφέρει ὅτι, ἂν δὲν τῷ συναχθῶσιν ἰατρικαί τινες ἐπισκέψεις, ἀρνεῖται τὸν ἑλληνικὸν ἐθνισμόν. Ἀλλ' ὁ ἡμέτερος πρόξενος μετὰ πολλῆς ἠπιότητος καὶ συνετῶς τῷ ἀπήντησεν, ὅτι ἡ ἐθνικότης εἶναι κτῆμά τι περισπούδαστον, τὸ ὁποῖον ὀφείλει ἕκαστος νὰ τιμᾷ ἐπαξίως καὶ δὲν πρέπει νὰ κρίνῃ ἐπ' αὐτοῦ ὡς τύχοι. Ἐπειδὴ δὲ καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ῥηθεὶς Νικούσης ἐζήτει νὰ τῷ εἰσπράξῃ ὁ πρόξενος τὰς ἰατρικὰς ἐπισκέψεις του, τῷ ἐδόθη ἀπάντησις ὅτι ὁ πρόξενος δὲν εἶναι εἰσπράκτωρ, αἱ δὲ τρεῖς δραχμαὶ, αἱ ἀπαρτίζουσαι ἴδιον ἄρθρον κατηγορίας, εἶναι τὸ δικαίωμα τῆς ὑπ' αὐτοῦ δοθείσης ἀναφορᾶς, καὶ ἐπειδὴ ὁ πρόξενος τὴν ἔθηκεν, ἐννοεῖται, εἰς τὰ ἀρχεῖα, ὁ ἀγαθὸς ἰατρὸς ἐζήτει ὀπίσω τὸ τρίδραχμόν του. Θέλει ἡ Βουλὴ νὰ προχωρήσῃ πλειότερον; Δὲν ἔχει τὴν ἐλαχίστην δυσκολίαν, ἀλλ' ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων δύναται νὰ κρίνῃ ἕκαστος περὶ τοῦ ὅλου τῶν κατηγοριῶν. Ἀλλ' ὁ Νικούσης ἔχων δίκας μετ' Ὀθωμανῶν, ἀπῄτει νὰ εἰσαγάγῃ ὁ πρόξενος τὴν ὑπόθεσίν του, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ νέον αὐτοῦ ἁμάρτημα, ἐνῷ οἱ ἔχοντες δίκας μετ' Ὀθωμανῶν δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων δικαστηρίων, καὶ μόνον πέμπει ὁ πρόξενος ὑπάλληλόν τινα, ἵνα ἐπιβλέψῃ εἰς τὰ τῆς δίκης. Αὐτὸ εἶναι ὅ,τι ἠδύνατο εἰς τὴν περίστασιν ταύτην νὰ πράξῃ ὁ πρόξενος. Ἀλλὰ παραπονεῖται πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὅτι ὁ πρόξενος ἐκράτησεν αὐτὸν ἐπὶ μίαν ἡμέραν, καὶ πρέπει νὰ ἐξηγήσῃ τὸν λόγον τῆς λεγομένης ταύτης κρατήσεως. Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Νικούσης ἐχρεώστει πρὸς Ὀθωμανὸν δι' ἐγγράφου ὁμολογίας του, καὶ κληθεὶς ἐδικάσθη ὑπὸ τοῦ Ὀθωμανικοῦ δικαστηρίου, ἐξεδόθη δὲ ἀπόφασις νὰ πληρώσῃ τὰ ὀφειλόμενα, διότι ἄλλως ἔπρεπε νὰ φυλακισθῇ. Ὁ ἡμέτερος λοιπὸν πρόξενος ἐζητράλισεν αὐτὸν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ κλητῆρος τοῦ προξενείου ἐπὶ τρεῖς ὥρας, ἐωσοῦ οἰκονομήθη ἡ τοῦ χρέους ἀπότισις καὶ ἔμεινε πάντη ἐλεύθερος, ἐνῷ, ἂν ἐφυλακίζετο ὑπὸ τῆς ἐγχωρίου ἀρχῆς, ἀγνοεῖ πότε ἤθελεν ἀπαλλαγῇ. Τελευταῖον παραπονεῖται διὰ τί δὲν ἐνηργήθη ἡ κατὰ τοῦ διερμηνέως τοῦ προξενείου μήνυσις αὐτοῦ ἐπὶ ἐξυβρίσει, ἀλλ' ἡ ἐξύβρισις εἶναι ὅτι εἰς συναναστροφήν τινα, γε-

νομένου λόγου, εἶπεν ὁ ἀνωτέρω διερμηνεὺς ὅτι « καὶ αὐτὸς ὁμοιάζει τὸν πενθερόν του. » Ὁ πρόξενος λοιπὸν τῷ παρετήρησεν, ὅτι ἡ περίστασις αὕτη δὲν εἶναι λόγος νὰ συστήσῃ προξενικὸν δικαστήριον ἵνα δικάσῃ ἁπλῆν τινα ἔκφρασιν.— Ἔρχεται ἤδη εἰς τὰ λεχθέντα κατὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει γενικοῦ προξένου, ἢ μᾶλλον εἰς τὴν πληθὺν τῶν κατ' αὐτοῦ ἀποδοθεισῶν κατηγοριῶν, ἐξ ὧν, ἂν δὲν ἐγνώριζε τὰ καθέκαστα, ἤθελε καὶ αὐτὸς ἐξάξει ἢ ὅτι ὁ Κ. Παλαιολόγος εἶναι ἐξωλέστατος ἢ πλέον ὅτι εἶναι αὐτοὶ οἱ κατήγοροί του. Καὶ ὅμως ὅτε διώρισε τὸν Κ. Παλαιολόγον εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει γενικὸν προξενεῖον, ἐνόμισεν ὅτι ηὐτύχησε νὰ διορίσῃ ἕν τῶν ἀξιολογωτέρων καὶ τὰ μάλιστα τιμίων προσώπων, καὶ εἰς τὴν ἰδέαν του ταύτην δὲν ἠπατήθη βεβαίως. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τῷ ἐστάλη κατὰ τοῦ Παλαιολόγου μία κατηγορία παρά τινος Λάσκαρη, ἀλλ' ὁμολογεῖ ὅτι τὴν ἔπεμψεν ὀπίσω ὡς βρίθουσαν ὕβρεων, καθ' ὅσον ἔχει τὴν ἀρχὴν νὰ μὴ δέχηται ἔγγραφα βαναύσους ἔχοντα ὕβρεις. Ἀπέστειλε λοιπὸν τὴν κατηγορίαν, ἵνα τῷ ὑποβληθῇ ἄλλη εὐφημοτέρα, καὶ μετ' οὐ πολὺ τῷ ἐπέμφθη ἄλλη ὀλιγώτερον ἐν μέρει ὑβριστική, ἀλλ' οὐχ' ἧττον τὴν διεύθυνεν ἀμέσως εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείαν μὲ τὴν σύστασιν τοῦ νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ πλέον ἀκριβεῖς καὶ αὐστηραὶ ἀνακρίσεις. Τὸ ἔργον τοῦτο ἀναλαβὼν εἷς τῶν ἀνωτέρων τῆς πρεσβείας ἡμῶν ὑπαλλήλων, ὑπέβαλεν εἰς ἀνακρίσεις τὸν Παλαιολόγον, τὸν μνησθέντα ὑπάλληλον αὐτοῦ Χρόνην καὶ τὸν ταμίαν, μεθ' οὗ ὁ Κ. Παλαιολόγος δὲν διετέλει ἐν ἁρμονίᾳ, καὶ ἡ ἔκθεσις τοῦ ἀνωτέρου αὐτοῦ ὑπαλλήλου τοῦ διαπρέποντος οὐχ' ἧττον ἐπὶ ἀκεραιότητι χαρακτῆρος, οὐ μόνον τὸν ἀπαλλάττει τῶν κατηγοριῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν θεωρεῖ ὡς ἕνα τῶν ἀξιολογωτέρων ὑπαλλήλων, ἡ δὲ πρεσβεία γράφουσα περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, δυσχεραίνει κατά τινα τρόπον διὰ τὴν εἰς ἀνάκρισιν ὑποβολήν του. Ἀλλ ὁ αὐτὸς Λάσκαρης ἔδωκε καὶ ἄλλην πρὸς τὸ ὑπουργεῖον μήνυσιν, ἥτις περιεστρέφετο εἰς τὰ αὐτὰ τῶν κατηγοριῶν ἄρθρα· ἐπειδὴ ὅμως ὑπῆρχον καὶ δύω ἢ τρεῖς νέαι κατηγορίαι, θεωρῶν ὅτι, ἐὰν αἱ ἄλλαι ἦσαν ψευδεῖς, ἐνδεχόμενον ἦτον νὰ ὑπῆρχε πυρήν τις ἀληθείας ἐντὸς τῶν νέων κατηγοριῶν, ἐκάλεσεν αὖθις τὸν Παλαιολόγον εἰς ἀπολογίαν, καὶ ἀντὶ ἀπολογίας ἔλαβε πλέον τὸ ὑπουργεῖον, κατηγορίαν, οὕτως εἰπεῖν, διότι τὸν παραγνωρίζει εὐκόλως. Τῷ ἔγραψε δὲ τότε νὰ μηνύσῃ ἐπὶ συκοφαντίᾳ τοὺς κατηγόρους του, διότι ἀτοπώτατον καὶ πικρὸν εἶναι νὰ

διαβάλληται δωρεὰν ὁ χαρακτὴρ ὑπαλλήλων ἐντίμων. Τελευταῖον, ὅσον ἀφορᾷ τὸν ὑποπροξένον Αἴνου, ἡ κατ' αὐτοῦ δοθεῖσα ἀναφορὰ ἐπείμφθη ἔκτοτε εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείαν, ἥτις δὲν ἀπήντησε μέχρι τοῦδε, ἀλλὰ θέλει ὑπενθυμίσει εἰς τὴν πρεσβείαν, ἵνα τῷ γράψῃ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης· λέγει δὲ μόνον, ὅτι ἔκτοτε δὲν ἔλαβεν οὐδεμίαν κατὰ τοῦ ὑποπροξένου τούτου κατηγορίαν.

Ἐπανέλαβεν ὁ πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἀγορεύσας ὅτι δὲν ἐπεθύμει νὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν ὀχληρὰν θέσιν τοῦ κατηγόρου τῶν ἐξωτερικῶν ὑπαλλήλων, καὶ μάλιστα τινὲς τῶν φίλων του τὸν ἀπέτρεπον νὰ φέρῃ εἰς συζήτησιν τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἀντικείμενον. Ἀλλ' ὡς βουλευτὴς καὶ ἰδίως ὡς ἀνήκων εἰς ἐπαρχίαν, ἧς οἱ κάτοικοι διαμένουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεώς του, καὶ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει οὐδόλως νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ὡρμήθη ἐξ ἀντιπαθείας κατὰ προσώπων, καθ' ὅσον μάλιστα ἐκ τῶν κατηγορουμένων τριῶν προξένων τοὺς μὲν δύω οὐδόλως γνωρίζει, διὰ δὲ τὸν πρόξενον Κωνσταντινουπόλεως εἶχε τὴν καλλιτέραν ἰδέαν· ἄλλοτε δὲ γενομένου λόγου κατὰ προξένων ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Σπετσῶν, ζητήσαντος τὴν κατάργησιν πολλῶν προξενείων ὡς περιττῶν καὶ ἐπιβλαβῶν μάλιστα, αὐτὸς τοὐναντίον οὐ μόνον ὑπεστήριξε τὴν ἐναντίαν ἰδέαν, ἀλλὰ καὶ ηὐχήθη νὰ αὐξήσῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν προξένων, ἐὰν τοῦτο ἦτο δυνατὸν καὶ τὴν αὐτὴν ἰδέαν ὑποστηρίζει καὶ σήμερον, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ διορίζωνται πρόσωπα τίμια καὶ ἐνάρετα, διότι ἄλλως ἀληθῶς οἱ πρόξενοι ἀντὶ ὠφελείας γίνονται παράλιτοι βλάβης εἰς τὰ συμφέροντα τῶν ὑπηκόων Ἑλλήνων. Πρώτη λοιπὸν φροντὶς τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ πρέπει νὰ ἦναι ἡ ἐκλογὴ καταλλήλου προσωπικοῦ καὶ ἡ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἀπομάκρυνσις τῶν προσώπων, ἅτινα δὲν ἔχουσι τὸ πρασὸν τῆς τιμιότητος καὶ ἀρετῆς. Ἀλλὰ δὲν εὑρισκόμεθα, θέλετε μὲ εἰπῇ, εἰς τὴν ἀνάγκην αὐτὴν, καθόσον ὁ ὑπουργὸς ἔψευσε τὰ κατὰ τῶν προξένων γραφόμενα καὶ κατέδειξεν ἀνύπαρκτα τῶν πολιτῶν τὰ παράπονα. Ἔχοντες ὅμως ἀφ' ἑνὸς πλήθυν πολιτῶν πικρῶς καταφερομένων κατὰ τῶν προξένων, καὶ ἀφ' ἑτέρου τοὺς προξένους διαψεύδοντας τὰς τῶν πολιτῶν κατηγορίας, εἰς τίνα ἄρα ὀφείλομεν νὰ δώσωμεν πλειοτέραν πίστιν; εἰς τοὺς προξένους, τοὺς ἔχοντας ἐκ τῆς θέσεώς των τὰ μέσα νὰ διασκεδάζωσι τὰς ἐναντίον των γινομένας κατηγορίας καὶ τοὺς ἐντρυφῶντας δαπάναις τοῦ δυστυχοῦς ὑπηκόου, ἢ εἰς τοὺς πάσχοντας πολίτας; ἀλλ' ἀπόδειξον τὰς κατη-

γορίας, δύναται νὰ τῷ εἴπῃ ὁ ὑπουργὸς· ποίαν ὅμως δύναται νὰ φέρῃ ἀπόδειξιν, ἐνῷ ὁ ὑπάλληλος ἔχει τόσα μέσα ὑπεκφυγῆς πάσης κατ' αὐτοῦ γινομένης κατηγορίας, οὔτε δύναται νὰ εἰσαχθῇ εἰς δίκην ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ὑπουργοῦ, ἐνῷ ὁ πολίτης ἐπὶ ἁπλῇ ὑπονοίᾳ σύρεται ἀμέσως εἰς τὰς φυλακάς;

Ὁ Ἰατρὸς Νικούσης δὲν εἶναι ἐκ τῶν τυχόντων καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ καταμηνύσῃ ἄνευ λόγου τὸν πρόξενον. Αὐτὸς ἐσπούδασεν ἐν Ἑλλάδι τέσσαρα ἔτη, καὶ ἀκολούθως μεταβὰς εἰς τὴν Γερμανίαν ἐπεραίωσεν ἐκεῖ τὰς σπουδάς του καὶ δοὺς ἐξετάσεις ἔλαβε τὸ δίπλωμα Δόκτορος. Διατί λοιπὸν νὰ πιστεύσῃ εἰς τὸν πρόξενον, ὅστις εἶναι ἴσως ἀγράμματος, καὶ οὐχὶ εἰς ἄνθρωπον πεπαιδευμένον καὶ ἐπιστήμονα; Ὁ Λασκαρίδης εἶναι ὡσαύτως νέος μὲ παιδείαν, σπουδάσας εἰς τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον καὶ ἐπὶ τέσσαρα ἔτη μετερχόμενος εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸν δικηγόρον, οὐδέποτε κατηγορήθη. Πῶς λοιπὸν ἠδύνατο αὐτὸς νὰ σωρεύσῃ τοσαῦτα ψεύδη καὶ συκοφαντίας καθ' ἑνὸς ὑπαλλήλου; ἔπειτα τοσαύτη πληθὺς κατηγοριῶν, ὅσον καὶ ἂν ὑποτεθῶσιν ὑπερβολικαί, δὲν δύνανται ἢ νὰ ἀφήσωσι μίαν τινὰ ἰδέαν κακὴν κατὰ τοῦ ὑπαλλήλου, καίτοι μὴ εἰσαχθέντος εἰς δίκην.

Κατὰ τὸ 1847 κατηγορήθη εἰς δήμαρχος ἐπὶ πλαστογραφίᾳ ἀποδεδειγμένῃ, τὸ ὑπουργεῖον διατάσσει τὸν ταμίαν νὰ εἰσπράξῃ τὰ χρήματα, ὅσα διὰ πλαστῶν ἀποδείξεων ἔλαβεν ὁ δήμαρχος, ἐν τούτοις δὲν δίδεται ἡ ἄδεια τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς του καὶ οὕτω μένει ἀκαταδίωκτος.

Περαίνων λοιπὸν τὸν λόγον του παρατηρεῖ ὅτι δὲν δύναται μὲν νὰ φέρῃ πραγματικὰς ἀποδείξεις πρὸς ὑποστήριξιν τῶν κατηγοριῶν του, ἀλλ' ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν κοινωνικὴν τῶν παραπονουμένων θέσιν, τὴν πληθὺν τῶν κατηγοριῶν καὶ τὰ παράπονα αὐτῶν τῶν ἰδίων συμπατριωτῶν του, δὲν δύναται ἢ νὰ πεισθῇ περὶ τῆς ἀληθείας τῶν γραφομένων καὶ διὰ τοῦτο νομίζει, ὅτι ὁ ὑπουργὸς δὲν πρέπει νὰ δίδῃ πλήρη πίστιν εἰς τὰς ἀπολογίας τῶν ὑπαλλήλων του, ἀλλὰ νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν πολιτῶν τὰ παράπονα καὶ νὰ ἱκανοποιῇ τὰς δικαίας τῶν πολιτῶν αἰτήσεις, αἵτινες περιφρονούμεναι δύνανται νὰ ἔχωσι καὶ συνεπείας ἐπιβλαβεῖς εἰς τὸ ἔθνος.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ ὅτι ὁσάκις τῷ δίδεται ἀφορμὴ, ἐνεργεῖ αὐστηροτάτας κατὰ τοῦ κατηγορουμένου ἐρεύνας· ἐξέθηκεν ὁ ἕτερος τῶν βουλευτῶν Θήρας ὅτι, ἐπειδὴ πολλὰ κατὰ τοῦ προξένου Κωνσταντινουπόλεως ἐρρέθησαν, ὀφείλει νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι οἱ συμπολῖται του, οἵτινες ἐκ τοῦ ἐμπορίου των ἔχουσιν ἄμεσον μετὰ τοῦ προξένου σχέσιν, ἐκφράζονται λίαν ὑπὲρ τοῦ προξένου εὐνοϊκῶς, διὰ τὴν ὁποίαν παρ' αὐτοῦ ἀπολαύουσι συνδρομὴν καὶ εὐκολίαν εἰς τὰς ὑποθέσεις των.

Οὕτω δὲ τῆς Βουλῆς ἀρκεσθείσης εἰς τὰ λεχθέντα, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ δικαιοσύνης τῶν πλημμελημάτων τοῦ τύπου νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος
Σ. ΚΟΠΑΝΙΤΣΑΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Γ. Διαμάντης
Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΓ'.

Τῆς 18 Ἀπριλίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνήγγειλεν ὁ πρόεδρος ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸς ἀπέστειλεν εἰς τὸ προεδρεῖον τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ 1856 μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων λοιπῶν ἐγγράφων καὶ τὸν λ[illegible]σμὸν τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους 1857, ὑπόσχεται δὲ ὅτι μετ' οὐ πολὺ θέλει πέμψει καὶ ἀντίτυπα αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἅμα σταλῶσι, θέλουν διανεμηθῆ εἰς τοὺς βουλευτάς.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 11500 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ 1858, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως δραχ. 11,500 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κλπ. ὑπουργείου διὰ τὸ 1858 ἔτος εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ, θεωρήσασα ὅτι ἡ μὲν ποσότης τῶν δραχμῶν 10,000 θέλει χρησιμεύσει πρὸς συνδρομὴν τῆς φιλεκπαιδευτικῆς ἑταιρίας, συνδρομὴν αὐθορμήτως ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν προκληθεῖσαν, αἱ δὲ 1500 πρὸς πληρωμὴν ἐξόδων τοῦ γραφείου τοῦ ὑπουργείου ἀρκούντως δι-

καιολογουμένων, συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ἀντώνιος Δεκιγάλας, Σ. Κριστενίτης,
Π. Ταντσρίας, Σ. Α. Βαρότσης.

Ὁ εἰσηγητὴς Α. Σοφιανός.»

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ διαδικασίας τῶν πλημμελημάτων τοῦ τύπου, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Γ. Μαδεμοχωρίτην καὶ Σ. Σκουμπουρδήν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 85.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ διαδικασίας τῶν ἐγκλημάτων τοῦ τύπου νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Νικόλαος Τσέλιος	
Δημήτριος Ὀρεινός		Π. Ταντσρίας	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Δ. Π. Πετροπουλάκης	
Π. Καμπάνης	Ν	Θ. Τσαννετάκης	Ν
Γ. Ν. Καΐρης	Ν	Γεώργιος Κονδύλης	
Ἀντώνιος Καμπάνης		Α. Παπαθανασίου	
Δημήτριος Τσόκρης		Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Σταμάτιος Μήτσας	Ν
Γεώργιος Σκοῦφος		Ἀνδρέας Ζέρβας	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Γ. Γιολδάσης	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ν. Γρανίτσας	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Γ. Βελῆς	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης		Γ. Σιρπάνος	Ν
Σωτήριος Στράτος		Σ. Χ. Στερανόπουλος	Ν
Δημήτριος Νάκος		Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Σόλων Κρεστενίτης	Ν

Δημήτριος Ἀθανασίου		Γ. Κεράλας	Ν
Γεώργιος Διαμάντης	Ν	Κ. Κουρκουμέλης	Ν
Ν. Βαρβαρῆγος	Ν	Γ. Γουλιμής	Ν
Α. Δεκιγάλας	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	
Ἰω. Λομβαρδιάδης	Ν	Παναγιώτης Παπατσώνης	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν
Δεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς	Ν	Ἰω. Πανσελήνιος	Ν
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν	Ἰω. Ταταράκης	Ν
Ἠλίας Πετσαλαίος	Ν	Σ. Βαρότσης	
Γεώργιος Περρωτής		Χ. Σουμαρίπας	
Ἰωάννης Ζάκος	Ν	Α. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	Ν
Α. Καντόσταυλος	Ν	Α. Παπαδημητριάδης	
Πελισσάριος Νικολαΐδης	Ν	Ν. Καναδός	Ν
Ἰωάννης Μπαλάρας		Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν
Κωνστ. Πλακιώτας		Γεώργιος Ἰατρός	Ν
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν
Πέτρος Δελιγιάννης		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Σοριανὸς	Ν	Νικόλαος Πιεράκος	Ν
Ἐμμ. Ἀντίπας	Ν	Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Στ. Καπετανάκης	
Εὐθ. Ἀνελόπουλος	Ν	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Γ. Πανοπριστόπουλος		Χ. Χριστόπουλος	Ν
Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Ν	Π. Κανελλόπουλος	
Ἐμμανουὴλ Τσουχλος		Νικόλαος Μοσχούλας	Ν
Νικόλαος Ματθαίου		Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	
Ν. Χ. Παναγιώτου		Ν. Πανουριᾶς	
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Ἰω. Βλασόπουλος		Κωνστ. Βλάχος	Ν
Ν. Λεώπουλος	Ν	Ἀνδρ. Χ. Λόντος	
Γ. Π. Γιατράκος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Λουκᾶς Στεφάνου		Π. Πατρινός	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἰ. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου	Ν
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης		Ἰωάν. Κ. Μωριάτης	Ν
Γ. Ν. Φυβελιώτης	Ν	Πλάτων Καράπαυλος	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Γεώργιος Μπάστας	Ν
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν	Ἰω. Σκαβέντζος	Ν
Α. Μαυροειδὴς		Γ. Νικολάου	Ν
Α. Τσάκας	Ν	Μιχαὴλ Σολωμός	Ν

Κωνστ. Πλατύς	N	Κυριάκος Λουζίνας	N
Γεώργιος Ναύτης	N	Δημήτριος Βουδούρης	N
Αν. Ρενουάρδας	N	Παντολέων Κουντουριώτης	
Ἰωάννης Σαγρέδος	N	Σταμάτιος Γ. Δοκός	N
Παναγιώτης Ψάθης	N	Πέτρος Χ. Πέτρος	
Ἀντ. Λεμέος	N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	N
Δημ. Παλυχρονόπουλος		Εὐαγγελὶς Κοντογιάννης	N
Κυριάκος Πονηρόπουλος		Σ. Σκουμπουρδῆς	N
Ἀναγνώστης Παπατσώρης		Αὐγερινὸς Λέφερφ	N
Γεώργιος Ι. Σταΐκος	N	Νικόλαος Β. Βουδούρης	N
Δημήτριος Σταΐκος		Α. Μάντσαρης	N
Βασίλειος Κριεζῆς	N		

Ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νομοσχεδίου μετὰ τῶν ἐπομένων παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς·

«Πλήρης ἐκ τῶν εἰσηγητῶν ὅλων τῶν τμημάτων ἡ ἐπιτροπή σας ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τῆς διαδικασίας τῶν ὑπαγομένων εἰς τοὺς ἐνόρκους κατὰ τὸ 93 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος πλημμελημάτων, διεσκέφθη καὶ ἐσυζήτησε πολλάκις τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, θεωροῦσα ὅτι διὰ τῶν διατάξεων αὐτοῦ, ἀφ' ἑνὸς μέν, πρέπει νὰ κανονίζηται ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τοῦ εἰρημένου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, καὶ ἀφ' ἑτέρου πρέπει νὰ ἐξασφαλίζηται τὸ ὑψηλὸν τῆς πολιτείας συμφέρον τῆς δικαιοσύνης.

Καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ 93 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, παρετήρησεν ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο προβλέπει περὶ μόνου τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσιαστικῆς δίκης, διατάττον νὰ δικάζωνται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων τὰ πολιτικὰ καὶ τὰ τοῦ τύπου πλημμελήματα, ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς αὐτῶν οὐδεὶς ἐγένετο λόγος, οὔτε ἐν τῷ Συντάγματι, οὔτε ἐν τῇ συνταχτικῇ συνελεύσει, ὥστε ἡ διαδικασία ἔπρεπε νὰ κανονισθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας.

Κατὰ τὰς διατάξεις αὐτῆς, ἡ διαδικασία ἐνεργεῖται κατὰ τὸ εἶδος τῆς αθεμίτου πράξεως, ἔχουσα τὸν μέγιστον βαθμὸν τῆς ἁπλότητος καὶ ταχύτητος εἰς τὸ ἐλαφρότερον εἶδος τῶν πράξεων ἤτοι τῶν πταισμάτων, καὶ τὸν μέγιστον βαθμὸν τῆς πολυσυνθέτου ἀνακρίσεως ἐπὶ τῶν κακουργημάτων· μεσαίαν δὲ ἐχάραξεν ὁδὸν ἐπὶ τῶν μετρίας βαρύτητος αθεμιτουργιῶν ἤτοι τῶν πλημμελημάτων. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ποινικὴ δικονομία δὲν περιέχει διατάξεις περὶ τῆς εἰσαγωγῆς πλημμελημάτων ἐνώπιον

τῶν ἐνόρκων προέκυπτεν ἡ ἀνάγκη ἰδιαιτέρου διαδικαστικοῦ νόμου, συμβιβάζοντος τὴν ὑπὸ τῶν ἐνόρκων ἐκδίκασιν τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν τοῦ τύπου πλημμελημάτων, μὲ τὴν διαδικασίαν τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς αὐτῶν· ἤτοι ἔπρεπε νὰ συμβιβασθῇ τὸ 93 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος μὲ τὰς περὶ τῶν πλημμελημάτων διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας. Τοιοῦτον ἔχει σκοπὸν τὸ νομοσχέδιον, ὅπερ δὶς ἐδώκαμεν ἀφορμὴν σπουδαίας συζητήσεως, εἰμὴ ἐπὶ δύω μόνων διατάξεων αὐτοῦ.

ά. Τὸ νομοσχέδιον πραγματεύεται περὶ τῆς διαδικασίας οὐ μόνον τῶν πλημμελημάτων τοῦ τύπου, ἀλλὰ καὶ τῶν πολιτικῶν πλημμελημάτων, διότι ἐν τῷ ά ἄρθρῳ λέγει α τῶν πλημμελημάτων ὅσα κατὰ τὸ 93 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος β ἐν αὐτῷ δὲ τῷ ἄρθρῳ ἀναφέρονται καὶ τὰ πολιτικὰ πλημμελήματα. Ἡ ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ ὅτι δὲν ὑπάρχει νόμος ὁρίζων ὁποῖα εἰσὶ τὰ πολιτικὰ πλημμελήματα, καὶ ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτῶν ἀφίεται εἰς τὴν κρίσιν τῶν δικαστηρίων, ὅπερ ἐνδέχεται νὰ φέρῃ παραβιάσεις τοῦ 93 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος. Θεωρεῖ λοιπὸν ἐκ συμφώνου ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι εἶναι ἀρρύκτου ἀνάγκης νὰ ἐπέλθῃ νόμος ὁρίζων ὁποῖα εἰσὶ τὰ πολιτικὰ πλημμελήματα, καὶ συνίστησεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ παρουσιάσῃ ὅσον τάχιον τοιοῦτον νόμον εἰς τὰς Βουλάς.

β'. Ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ πολλὴν συζήτησιν διεφώνησε περὶ τῆς διατάξεως τοῦ νομοσχεδίου, ἥτις ἐπιτρέπει καὶ τὴν διὰ τῆς ἀμέσου κλήσεως εἰσαγωγὴν εἰς δίκην. Ἓν τῶν μελῶν της ἐπιτρ πῆς μὴ παραδεχόμενον ἐν γένει τὰς σκέψεις τῆς πλειοψηφίας καὶ ἐπιφυλασσόμενον νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τοὺς λόγους του, θεωρῶν δὲ ὅτι διὰ τῆς ἀμέσου κλήσεως τοῦ εἰσαγγελέως ἀφαιροῦνται ἐγγυήσεις ἀπὸ τοὺς κατηγορουμένους, κηρύσσεται κατὰ τῆς ῥηθείσης διατάξεως τοῦ νομοσχεδίου, καὶ προτείνει νὰ ἐνεργῆται ἡ εἰς δίκην εἰσαγωγὴ τῶν εἰρημένων πλημμελημάτων, πάντοτε καὶ ἄνευ ἐξαιρέσεως, διὰ βουλεύματος τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου. Ἡ πλειοψηφία δὲ τῆς ἐπιτροπῆς θεωροῦσα ὅτι ὁ διαδικαστικὸς τρόπος τῆς ἀμέσου κλήσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον νομοθετηθεὶς ἐξ ἀρχῆς ἐν τῇ Ἑλλάδι δι' ὅλα ἐν γένει τὰ μὴ χρήζοντα ἀναλύσεως πλημμελήματα, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ οὔτε ἡ τῆς προφυλακίσεως περίπτωσις, εἶναι φυσικὸς καὶ κανονικὸς τρόπος εἰσαγωγῆς εἰς δίκην, καὶ οὐδένα παρέχει κατὰ τὰς ἀθωώσεις κίνδυνον, ὥστε τοιοῦτος ὢν ἐν γένει, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ καταργηθῇ ὡς πρὸς τὰ πλημμελήματα τοῦ τύπου ἢ τὰ πολιτικά· ὅτι ἡ ἄμεσος κλῆσις δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν

κατὰ τὸν νόμον, εἰμὴ ὅταν ἡ τακτικὴ ἀνάκρισις καθίσταται περιττὴ καὶ ὁ ἐπὶ πλημμελήματι κατηγορούμενος εἶναι παρὼν, ὥστε δὲν πρέπει νὰ ὑπαγορευθῇ διὰ νόμου ἡ δικαστικὴ ὑπηρεσία εἰς τὸ νὰ ἐνεργῇ περιττὰς ἀνακρίσεις καὶ νὰ ἐκδίδῃ περιττὰ βουλεύματα παραπομπῆς εἰς δίκην διά τινα εἴδη πλημμελημάτων.

Ὅτι ἡ ἄμεσος κλῆσις εἰς τὸ ἀρεοπάγιον, δὲν εἶναι παρ' ἡμῖν ἐξαιρετικὸν δικαίωμα τῶν δημοσίων κατηγόρων, καὶ δὲν θεωρεῖται οὔτ' εἶναι ἐξαιρετικὸν μέσον τῆς ἐνεργείας τῆς ἐξουσίας, ἀλλ' ἁπλοῦς καὶ συνήθης τρόπος δίκης, τὸν ὁποῖον καὶ οἱ ἰδιῶται κατήγοροι μεταχειρίζονται· ὑπὸ ταύτην δὲ τὴν ἐποψιν ὡς ἓν δικαίωμα δημόσιον τοῦ πολίτου, δὲν πρέπει νὰ ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὸν πολίτην διὰ τὴν κατὰ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν τοῦ τύπου πλημμελημάτων ἰδιωτικὴν καταδίωξιν, διότι τοιαύτη ἀφαίρεσις δύναται νὰ ᾖναι καὶ πράγματι ἐπιβλαβὴς, ἐν ᾧ κατὰ τὸ δημόσιον ἡμέτερον δίκαιον εἶναι ἄδικος.

Ἐπὶ τούτοις προτείνει τὴν ψῆφισιν τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἔχει.»

Λαβὼν δὲ τὸν λόγον τὸ μειοψηφοῦν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἐξέθηκε τάδε·

«Ἀποτελῶν τὴν μειοψηφίαν τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐπρότεινε τροπολογίαν τινα ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νομοσχεδίου, ἔρχομαι νὰ ἐκθέσω τοὺς λόγους, οἵτινες μὲ ἠνάγκασαν νὰ προτείνω τὴν τροπολογίαν. Μολονότι δὲ ἡ Βουλὴ μὲ ἐξίωσε πάντοτε τῆς εὐμενοῦς προσοχῆς της, σήμερον ἔχω πλειοτέραν αὐτῆς ἀνάγκην, πραγματευόμενος περὶ ἀντικειμένου τοσοῦτον σπουδαίου. Ἂν δὲ καὶ τὸ προκείμενον νομοσχέδιον δὲν περιέχει οὐσιαστικὰς διατάξεις διὰ τὰ πλημμελήματα τοῦ τύπου καὶ τὰ πολιτικά, ἀλλ' εἶναι ἁπλῶς δικονομικὸν, κανονίζον τὴν προδικασίαν τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν τοῦ τύπου πλημμελημάτων, οὐχ' ἧττον δὲν ἀποβάλλει τὸν σπουδαῖον χαρακτῆρα, ὃν ἔχει ἐκ τῆς φύσεώς του, καθ' ὅσον οἱ δικονομικοὶ νόμοι εἰσὶν ἐκεῖνοι, οἵτινες δίδουσι ζωὴν καὶ πραγματοποίησιν εἰς τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον. Ὡρμήθην δὲ εἰς τὴν τροπολογίαν ἐκ τῆς ἰσχυρᾶς πεποιθήσεως, ὅτι οἱ κατηγορούμενοι ἐπὶ πολιτικῷ πλημμελήματι ἢ πλημμελήματι τοῦ τύπου πρέπει νὰ περιβάλλωνται μ' ἐγγυήσεις δυναμένας νὰ τοὺς ὑπερασπίσωσι κατὰ πάσης ἐπεμβάσεως τῆς ἐξουσίας. Ἀποκρούω μὲν μετ' ἀγανακτήσεως καὶ τὴν ἀπολασίαν τοῦ τύπου καὶ τὴν τάσιν πρὸς πολιτικὰ πλημμελήματα, ἀλλ' ὁμολογῶ ὅτι τρέφω εἰλικρινῆ ἀποστροφὴν πρὸς τὴν ἀπονομὴν ἐγγυήσεων ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων καὶ πρὸς τὴν ἀδημονίαν καὶ σεμνὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου.

Σᾶς ἀνέπτυξεν ἐν ἐκτάσει ἡ ἔκθεσις τοῦ εἰσηγητοῦ τὸν σκοπὸν τοῦ νομοσχεδίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκλήθητε νὰ δώσητε ψῆφον. Λέγω δὲ τὴν ἔκθεσιν τοῦ εἰσηγητοῦ, διότι ἡ τοῦ ὑπουργοῦ εἶναι Λακωνικωτάτη, ἐνῷ ἔπρεπε νὰ μὴ εἶναι τοιαύτη, προκειμένου περὶ σπουδαιοτάτου ἀντικειμένου. Ἐν ἐκείνῃ παρετηρήσατε ὅτι ἡ συνταχτικὴ Συνέλευσις τῶν Ἀθηνῶν ἐνομοθέτησε διὰ τοῦ ἄρθρου **93** τοῦ Συντάγματος, ὅτι τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα καὶ τὰ τοῦ τύπου δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων, ἀλλ' ὁ τρόπος τῆς προδικασίας αὐτῶν δὲν ὡρίσθη. Ἦτον ἐπομένως ἀνάγκη συμπληρώσεως τῆς διατάξεως ταύτης, ἥτις ἐπέβαλε τὴν ὑποχρέωσιν εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν νὰ κανονίσῃ, α') τὸν χαρακτῆρα τῶν πολιτικῶν πλημμελημάτων καὶ β') τὴν προδικασίαν τούτων καὶ τῶν τοῦ τύπου μέχρι τῆς ἐνώπιον τῶν ἐνόρκων εἰσαγωγῆς αὐτῶν. Τὸ προκείμενον νομοσχέδιον πληροῖ μόνον τὴν δευτέραν ἀνάγκην, μένει δὲ ἀόριστος ὁ χαρακτηρισμὸς τῶν πολιτικῶν πλημμελημάτων, καθ' ὅσον ἡ ποινικὴ ἡμῶν νομοθεσία οὐδόλως αὐτὰ χαρακτηρίζει. Καὶ ἦτο βεβαίως ἀναγκαῖον διὰ τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου νὰ κανονίσωμεν ἀμφότερα, ὡς ἔπραξε καὶ ὁ νομοθέτης τῆς Γαλλίας, ὅστις διὰ τοῦ νόμου τῆς 8 Ὀκτωβρίου **1830** καὶ τὸν τρόπον τῆς προδικασίας τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἀξιοποίνων πράξεων προσδιώρισε καὶ τὰ πολιτικὰ πλημμελήματα ὥρισε, διετήρησε δὲ δι' ἀμφότερα τὴν διὰ βουλεύματος παραπομπήν.

Παρ' ἡμῖν ὅμως τὸ νομοσχέδιον ἔρχεται νὰ κανονίσῃ τὴν προδικασίαν, ἀφίνει δὲ ἀόριστον τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν πολιτικῶν πλημμελημάτων. Ἡ ἐπιτροπὴ μολονοτοῦτο παραδεχομένη τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, ᾐχήθη τὴν ταχείαν προσαγωγὴν νόμου, ὁρίζοντος τὰ πολιτικὰ πλημμελήματα, διότι ὁ μὴ προσδιορισμὸς αὐτῶν δύναται νὰ δώσῃ χώραν εἰς παραβίασιν τοῦ ἄρθρου **93** τοῦ Συντάγματος, ὡς κάλλιον ἐκτίθησιν ἐν τῇ ἐκθέσει ὁ εἰσηγητὴς, μεθ' οὗ τοὐλάχιστον ἔχει τὴν εὐχαρίστησιν νὰ συμφωνῇ ὡς πρὸς τοῦτο.

Μία τῆς ἐπιτροπῆς ψῆφος, ἡ ἰδική μου προτείνει μίαν καὶ μόνην τροπολογίαν, συνισταμένην εἰς τοῦτο. Ἡ προδικασία τῶν πολιτικῶν πλημμελημάτων καὶ τῶν τοῦ τύπου πρέπει νὰ περατοῦται πάντοτε διὰ βουλεύματος παραπομπῆς, ἐνῷ τὸ νομοσχέδιον καθιεροῖ καὶ τοῦτον τὸν τρόπον καὶ τὴν ἄμεσον κλῆσιν τοῦ εἰσαγγελέως. Τὸν δεύτερον τοῦτον τρόπον δὲν παραδέχομαι διότι φρονῶ ὅτι ὁ τύπος καὶ κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν δι' αὐτοῦ πραττομένων πλημμελημάτων καὶ κατὰ τὴν προδι-

κατὰ τὸν νόμον, εἰμὴ ὅταν ἡ τακτικὴ ἀνάκρισις καθίσταται περιττὴ καὶ ὁ ἐπὶ πλημμελήματι κατηγορούμενος εἶναι παρών, ὥστε δὲν πρέπει νὰ ὑπαγορευθῇ διὰ νόμου ἡ δικαστικὴ ὑπηρεσία εἰς τὸ νὰ ἐνεργῇ περιττὰς ἀνακρίσεις καὶ νὰ ἐκδίδῃ περιττὰ βουλεύματα παραπομπῆς εἰς δίκην διά τινα εἴδη πλημμελημάτων.

Ὅτι ἡ ἄμεσος κλῆσις εἰς τὸ ἀκροατήριον, δὲν εἶναι παρ' ἡμῖν ἐξαιρετικὸν δικαίωμα τῶν δημοσίων κατηγόρων, καὶ δὲν θεωρεῖται οὔτ' εἶναι ἐξαιρετικὸν μέσον τῆς ἐνεργείας τῆς ἐξουσίας, ἀλλ' ἁπλοῦς καὶ συνήθης τρόπος δίκης, τὸν ὁποῖον καὶ οἱ ἰδιῶται κατήγοροι μεταχειρίζονται· ὑπὸ ταύτην δὲ τὴν ἔποψιν ὡς ἓν δικαίωμα δημόσιον τοῦ πολίτου, δὲν πρέπει νὰ ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὸν πολίτην διὰ τὴν κατὰ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν τοῦ τύπου πλημμελημάτων ἰδιωτικὴν καταδίωξιν, διότι τοιαύτη ἀφαίρεσις δύναται νὰ ἦναι καὶ πράγματι ἐπιβλαβὴς, ἐν ᾧ κατὰ τὸ δημόσιον ἡμέτερον δίκαιον εἶναι ἄδικος.

Ἐπὶ τούτοις προτείνει τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἔχει.»

Λαβὼν δὲ τὸν λόγον τὸ μειοψηφοῦν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἐξέθηκε τάδε·

«Ἀποτελῶν τὴν μειοψηφίαν τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐπρότεινε τροπολογίαν τινα ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νομοσχεδίου, ἔρχομαι νὰ ἐκθέσω τοὺς λόγους, οἵτινες μὲ ἠνάγκασαν νὰ προτείνω τὴν τροπολογίαν. Μολονότι δὲ ἡ Βουλὴ μὲ ἐξίωσε πάντοτε τῆς εὐμενοῦς προσοχῆς της, σήμερον ἔχω πλειοτέραν αὐτῆς ἀνάγκην, προκειμένου περὶ ἀντικειμένου τοσοῦτον σπουδαίου. Ἂν δὲ καὶ τὸ προτεινόμενον νομοσχέδιον δὲν περιέχει οὐσιαστικὰς διατάξεις διὰ τὰ πλημμελήματα τοῦ τύπου καὶ τὰ πολιτικά, ἀλλ' εἶναι ἁπλῶς δικονομικὸν, κανονίζον τὴν προδικασίαν τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν τοῦ τύπου πλημμελημάτων, οὐχ' ἧττον δὲν ἀπωβάλλει τὸν σπουδαῖον χαρακτῆρα, ὃν ἔχει ἐκ τῆς φύσεώς του, καθ' ὅσον οἱ δικονομικοὶ νόμοι εἰσὶν ἐκεῖνοι, οἵτινες δίδουσι ζωὴν καὶ πραγματοποίησιν εἰς τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον. Ἐλήφθην δὲ εἰς τὴν τροπολογίαν ἐκ τῆς ἰσχυρᾶς πεποιθήσεως, ὅτι οἱ κατηγορούμενοι ἐπὶ πολιτικῷ πλημμελήματι ἢ πλημμελήματι τοῦ τύπου πρέπει νὰ περιβάλλωνται μὲ ἐγγυήσεις δυναμένας νὰ τοὺς ὑπερασπίσωσι κατὰ πάσης ἐπεμβάσεως τῆς ἐξουσίας. Ἀποκρούω μὲν μετ' ἀγανακτήσεως καὶ τὴν ἀνομίαν τοῦ τύπου καὶ τὴν τάσιν πρὸς πολιτικὰ πλημμελήματα, ἀλλ' ὁμολογῶ ὅτι τρέφω εἰλικρινῆ ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν ἀπονομὴν ἐγγυήσεων ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων καὶ πρὸς τὴν ὁσημέραν καὶ σεμνὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου.

Σᾶς ἀνέπτυξεν ἐν ἐκτάσει ἡ ἔκθεσις τοῦ εἰσηγητοῦ τὸν σκοπὸν τοῦ νομοσχεδίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκλήθητε νὰ δώσητε ψῆφον. Λέγω δὲ τὴν ἔκθεσιν τοῦ εἰσηγητοῦ, διότι ἡ τοῦ ὑπουργοῦ εἶναι Λακωνικωτάτη, ἐνῷ ἔπρεπε νὰ μὴ εἶναι τοιαύτη, προκειμένου περὶ σπουδαιοτάτου ἀντικειμένου. Ἐν ἐκείνῃ παρετηρήσατε ὅτι ἡ συνταχτικὴ Συνέλευσις τῶν Ἀθηνῶν ἐνομοθέτησε διὰ τοῦ ἄρθρου 93 τοῦ Συντάγματος, ὅτι τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα καὶ τὰ τοῦ τύπου δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων, ἀλλ' ὁ τρόπος τῆς προδικασίας αὐτῶν δὲν ὡρίσθη. Ἦτον ἐπομένως ἀνάγκη συμπληρώσεως τῆς διατάξεως ταύτης, ἥτις ἐπέβαλε τὴν ὑποχρέωσιν εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν νὰ κανονίσῃ, α') τὸν χαρακτῆρα τῶν πολιτικῶν πλημμελημάτων καὶ β') τὴν προδικασίαν τούτων καὶ τῶν τοῦ τύπου μέχρι τῆς ἐνώπιον τῶν ἐνόρκων εἰσαγωγῆς αὐτῶν. Τὸ προκείμενον νομοσχέδιον πληροῖ μόνον τὴν δευτέραν ἀνάγκην, μένει δὲ ἀόριστος ὁ χαρακτηρισμὸς τῶν πολιτικῶν πλημμελημάτων, καθ' ὅσον ἡ ποινικὴ ἡμῶν νομοθεσία οὐδόλως αὐτὰ χαρακτηρίζει. Καὶ ἦτο βεβαίως ἀναγκαῖον διὰ τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου νὰ κανονίσωμεν ἀμφότερα, ὡς ἔπραξε καὶ ὁ νομοθέτης τῆς Γαλλίας, ὅστις διὰ τοῦ νόμου τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1830 καὶ τὸν τρόπον τῆς προδικασίας τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἀξιοποίνων πράξεων προσδιώρισε καὶ τὰ πολιτικὰ πλημμελήματα ὥρισε, διετήρησε δὲ δι' ἀμφότερα τὴν διὰ βουλεύματος παραπομπήν.

Παρ' ἡμῖν ὅμως τὸ νομοσχέδιον ἔρχεται νὰ κανονίσῃ τὴν προδικασίαν, ἀφίνει δὲ ἀόριστον τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν πολιτικῶν πλημμελημάτων. Ἡ ἐπιτροπὴ μολονοτοῦτο παραδεχομένη τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, κρίνει τὴν ταχείαν προσαγωγὴν νόμου, ὁρίζοντος τὰ πολιτικὰ πλημμελήματα, διότι ὁ μὴ προσδιορισμὸς αὐτῶν δύναται νὰ δώσῃ χώραν εἰς παραβίασιν τοῦ ἄρθρου 93 τοῦ Συντάγματος, ὡς κάλλιον ἐκτίθησιν ἐν τῇ ἐκθέσει ὁ εἰσηγητὴς, μεθ' οὗ τοὐλάχιστον ἔχει τὴν εὐχαρίστησιν νὰ συμφωνῇ ὡς πρὸς τοῦτο.

Μία τῆς ἐπιτροπῆς ψῆφος, ἡ ἰδική μου προτείνει μίαν καὶ μόνην τροπολογίαν, συνισταμένην εἰς τοῦτο. Ἡ προδικασία τῶν πολιτικῶν πλημμελημάτων καὶ τῶν τοῦ τύπου πρέπει νὰ περατοῦται πάντοτε διὰ βουλεύματος παραπομπῆς, ἐνῷ τὸ νομοσχέδιον καθιεροῖ καὶ τοῦτον τὸν τρόπον καὶ τὴν ἄμεσον κλῆσιν τοῦ εἰσαγγελέως. Τὸν δεύτερον τοῦτον τρόπον δὲν παραδέχομαι διότι φρονῶ ὅτι ὁ τύπος καὶ κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν δι' αὐτοῦ πραττομένων πλημμελημάτων καὶ κατὰ τὴν προδι-

κασίαν πρέπει νὰ ἔχῃ τὰς μεγαλειτέρας ἐγγυήσεις ὡς ἐπίσης καὶ οἱ ἐπὶ πολιτικοῖς πλημμελήμασι κατηγορούμενοι.

Τοιοῦτον ἦτο τὸ πνεῦμα τῆς συντακτικῆς συνελεύσεως. Διὰ τί ἡ θεμελιώδης νομοθεσία ἀπεδέχθη τὸ σύστημα τῆς ὑπὸ τῶν ἑνόρκων ἐκδικάσεως τῶν τοιούτων πλημμελημάτων; Μόνον τάχα διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν εὕρισκε στοιχεῖα ἀνεξαρτησίας εἰς τοὺς τακτικοὺς δικαστάς, ἐνῷ μάλιστα εἶχεν ὑπ' ὄψιν ὅτι οὗτοι περιῤῥαυρούμενοι ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἰσοβιότητος ἠδύναντο νὰ ἔχωσι καὶ τὴν προσήκουσαν ἀνεξαρτησίαν; Βεβαίως ὄχι διὰ τὸν λόγον μόνον αὐτόν, ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλον σπουδαιότερον. «Διὰ νὰ δυνηθῇ τις νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν προξενουμένην ὑπὸ τῶν λόγων ἢ συγγραφῶν βλάβην καὶ ἐπομένως τὴν ἐνοχήν, πρέπει, ἔλεγεν εἰς ἔνδοξος τῆς Γαλλίας ἀνήρ, εἰς μοναρχικώτατος ὑπουργός, ὁ Κ. Μαρτινιάκ (Martignac), πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τὴν κατάστασιν τῶν πνευμάτων, τὰς χρείας τῆς κοινωνίας, τοὺς κινδύνους, τοὺς ἀπειλοῦντας αὐτήν, τὰς περιστάσεις αὐτῆς καὶ τὴν ἐνέργειαν, ἣν ἐξασκοῦν ἐπὶ τῆς δημοσίας ἡσυχίας αἱ πράξεις αὗται. Τοῦτο δὲ δὲν δύνανται νὰ πράξῃ παρὰ ὁ πολίτης δικαστής.» Ἡ ἐθνικὴ λοιπὸν Συνέλευσις δὲν εἶχεν ὑπ' ὄψιν μόνον τὸν λόγον τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν δικαστῶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς λόγους, οὓς τοσοῦτον εὐγλώττως ἐξέφρασεν ὁ Κ. Μαρτινιάκ, θέλουσα νὰ σώσῃ τὸν κατηγορούμενον πάσης ἐπεμβάσεως τῆς ἐξουσίας. Ὅταν λοιπὸν οὗτος ἦτον ὁ σκοπὸς τῆς συντακτικῆς Συνελεύσεως, δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχουν καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν ἐγγυήσεις σπουδαῖαι;

Βεβαίως τοιαύτη ἦτο ἡ πρόθεσις τῆς Συνελεύσεως. Ἀλλ' εἰς τὸ σύστημα τοῦ νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον ἡ πλειοψηφία οὐ μόνον παρεδέχθη, ἀλλ' ἠθέλησε καὶ ν' ἀποθώσῃ, εὑρίσκονται ἄρα αἱ ἐγγυήσεις αὗται;

Κατὰ τὸ νομοσχέδιον ὁ εἰσαγγελεὺς δύναται νὰ φέρῃ ἐνώπιον τῶν κακουργιοδικῶν πάντα κατηγορούμενον ἐπὶ πολιτικοῖς πλημμελήμασι ἢ πλημμελήματι τοῦ τύπου. Ἀλλ' οἱ εἰσαγγελεῖς εἶναι ὄργανα τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, εἶναι διοικητικοὶ ὑπάλληλοι. Ὁμιλῶν δὲ περὶ εἰσαγγελέων, ὁμιλῶ ἀφῃρημένως καὶ οὐχὶ συγκεκριμένως. Ἔχω ὑπόληψιν ἄμετρον εἰς τὰ φῶτα καὶ τὴν ἀκεραιότητα τῶν εἰσαγγελέων καὶ πρὸς τιμὴν αὐτῶν ἀναφέρω ὅ,τι ὑπουργική τις ἐφημερὶς μᾶς πληροφορεῖ. Κληθέντες οὗτοι νὰ γνωμοδοτήσωσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀπεφάνθησαν ὑπὲρ τῆς γνώμης, ἣν ὑποστηρίζω. Ἀλλ' ὁμιλῶν περὶ νομοσχεδίου ὀφείλω νὰ μὴ ἔχω ὑπ' ὄψιν πρόσωπα. Ὁ εἰσαγγελεὺς λοιπόν, ὡς ὄργανον διοικητικόν, δὲν παρουσιάζει ὡς πρὸς τὴν ἀμεροληπτον ἐκτίμησιν τῶν τοιούτων πράξεων τὰς ἐγγυήσεις, τὰς ὁποίας τὸ δικαστικὸν Συμβούλιον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου προτείνει νὰ περατοῦται ἡ προδικασία τῶν προκειμένων πλημμελημάτων. Οἱ δικασταί, ὄργανα τοῦ νόμου δὲν ῥοβοῦνται κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων των τὴν δυσμένειαν τῆς Κυβερνήσεως. Προσθέτετε δὲ ὅτι μετὰ μικρὸν ὁ δικαστὴς θέλει περιῤῥαυρωθῇ καὶ πρέπει νὰ περιῤῥαυρωθῇ διὰ τῆς ἀσπίδος τῆς ἰσοβιότητος. Ἐκτὸς δὲ τούτου καὶ ἂν ἀπατηθῇ ὁ τοῦ πρώτου βαθμοῦ δικαστής, ὁ κατηγορούμενος κατὰ τὴν νομοθεσίαν ἡμῶν ἔχει ἐνδικα μέσα νὰ προσβάλῃ τὴν ἀπόφασιν του καὶ πρὶν προσαχθῇ ἐνώπιον τῶν ἑνόρκων ἔχει στάδιον εὐρὺ ἵνα ἀσφαλίσῃ ἑαυτὸν ἀπὸ πάσης ἀδίκου καταδιώξεως. Ἰδοὺ λοιπὸν οἱ λόγοι, οἵτινες ἐσχημάτισαν τὴν περὶ τροποποιήσεως τοῦ νομοσχεδίου πεποίθησίν μου. Ἀλλὰ θέλουσι μὲ ἀντιτάξει· διατί ζητεῖτε τοιαύτας ἐγγυήσεις; φοβεῖσθε τοὺς πολίτας, οἵτινες θέλουν δικάσει τὸν κατηγορούμενον; Ἂν ὁ κατηγορούμενος ἦναι ἀθῶος, ἐστὲ βέβαιοι, λέγουσιν, ὅτι θέλει ἀθωωθῆ. Ἀλλ' ἐπιθυμῶ νὰ ὑπάρχωσιν ἐγγυήσεις καὶ κατὰ τὴν προδικασίαν, ἀσφαλίζουσαι τὸν κατηγορούμενον ἀπὸ πάσης ἀδίκου καταδιώξεως. Τὰς ἐγγυήσεις δὲ ταύτας δὲν εὑρίσκομεν παρὰ εἰς τὸ βούλευμα τῆς παραπομπῆς.

Ἂς ἐξετάσωμεν ἤδη τοὺς λόγους τῆς πλειοψηφίας καὶ ἐν γένει τοὺς λόγους τῶν ὑποστηριζόντων τὸ σύστημα τοῦ νομοσχεδίου, διότι ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς, περιχαρακωθεῖσα ἐντὸς τῆς ἀμέτρου ἀγάπης της πρὸς τὴν ἄμεσον κλῆσιν παρέλειψε νὰ σᾶς ἀναφέρῃ τὸν σπουδαιότερον λόγον. Ὅ,τι δὲ δὲν ἔπραξεν ὁ εἰσηγητής, θέλω πράξει ἐγώ.

Καὶ πρῶτον σᾶς λέγουν ὅτι τὰ πλημμελήματα κατὰ γενικὴν ἀρχὴν φέρονται ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου δικαστοῦ ἢ δι' ἀμέσου κλήσεως ἢ διὰ βουλεύματος. Πῶς λοιπὸν θέλετε νὰ παραβιάσητε τὴν γενικὴν ἀρχὴν τῆς νομοθεσίας καὶ νὰ δημιουργήσητε νέον κανόνα, προνόμιον ὑπὲρ τοῦ τύπου καὶ τῶν πολιτικῶν πλημμελημάτων;

Δεύτερον σᾶς λέγουν, καὶ ὁ λόγος οὗτος εἶναι ὁ σπουδαιότερος, ὃν παρέλειψεν ὁ εἰσηγητής, ὅτι ἡ ἐνέργεια τῶν πολιτικῶν καὶ τοῦ τύπου πλημμελημάτων εἶναι ἄμεσος καὶ στιγμιαία καὶ διὰ τοῦτο πρέπει καὶ ἡ προδικασία αὐτῶν νὰ ἦναι ταχεῖα καὶ ἄμεσος.

Τρίτον σᾶς λέγουν ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου παρελήφθησαν ἀπὸ νομοθεσίας ξένων ἐθνῶν πεφωτισμένων καὶ φιλελευθέρων, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπῆρχε διάταξις ὁμοία ἐκείνη τοῦ ἄρθρου 93 τοῦ Συντάγματος ἡμῶν.

Τέταρτον δὲ θέλουν σᾶς εἰπῇ, καὶ ὁ λόγος οὗτος δὲν εἶναι βεβαίως σπουδαῖος, ὅτι ἡ ἄμεσος κλῆσις παρουσιάζει πλεονεκτήματα ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου καὶ θέλετε ἀκούσει τὸν εἰσηγητήν σας μὲ τὸ ἀπελπιστικὸν ὕφος τοῦ Βύρωνος νὰ σᾶς ἐκθέσῃ τὰ κακὰ τῆς ἀνακρίσεως.

Ἂς ἐξετάσωμεν ἤδη ἓν ἕκαστον τῶν ἐπιχειρημάτων αὐτῶν διὰ νὰ πληροφορηθῶμεν κατὰ πόσον εἶναι ἰσχυρά.

Καὶ πρῶτον τὰ πλημμελήματα, λέγουν, καταδιώκονται δι' ἀμέσου κλήσεως ἢ διὰ βουλεύματος. Προτείνοντες δὲ ἡμεῖς νὰ φέρωνται τὰ περὶ ὧν πρόκειται πλημμελήματα ἐνώπιον τῶν ἐνόρκων πάντοτε καὶ μόνον διὰ βουλεύματος, παραβιάζομεν τὴν ἀρχὴν τῆς νομοθεσίας ἡμῶν. Τὴν ἀρχὴν ταύτην ἀναγνωρίζω καὶ ἐγὼ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν καταδίωξιν τῶν κοινῶν πλημμελημάτων. Ἀλλ' οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν ἰδέαν αὐτὴν ἐλησμόνησαν ὅτι τὸ Σύνταγμα, ἀναθέσαν τὴν ἐκδίκασιν τῶν τοιούτων πλημμελημάτων εἰς τοὺς ἐνόρκους, καθιέρωσε μίαν οὐσιώδη διαφορὰν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν κοινῶν πλημμελημάτων. Τὴν διαφορὰν ταύτην ἠναγκάσθησαν ν' ἀναγνωρίσωσι καὶ οἱ συντάκται τοῦ νομοσχεδίου, οἵτινες ἀρχὴν ἔσχον νὰ ἐξομοιώσωσι τὰ πλημμελήματα περὶ ὧν ὁ λόγος μὲ κοινά. Οὕτω τὸ ἄρθρον 1 λέγει ὅτι διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς δίκην τῶν πλημμελημάτων τοῦ ἄρθρου 93 τοῦ Συντάγματος συντάσσεται ἐγκλητήριον, ἐνῷ διὰ τὰ κοινὰ πλημμελήματα ἀπαιτεῖται μόνον κλητήριον θέσπισμα. Ἐκτὸς δὲ τούτων ἐλησμόνησαν ὅτι διὰ τοῦ συστήματός των αὐτοῦ παραβιάζουσιν ἄλλην ἀρχὴν τῆς νομοθεσίας ἡμῶν, καθ' ἣν ἐνώπιον τῶν ἐνόρκων οὐδεμία ὑπόθεσις φέρεται ἄνευ βουλεύματος. Ἡ διάταξις περὶ ἀμέσου κλήσεως ἀναγνωρίσθη ὡς μία ἐξαίρεσις ὑπὸ διασήμων συγγραφέων καὶ οὐδαμοῦ ἀπήντησα ὡς λόγον τοῦ συστήματος ὑπὲρ τῆς ἀμέσου κλήσεως τὸν λόγον τοῦτον. Ἀπ' ἐναντίας εἰς τὴν Γαλλίαν ὁ νόμος τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1830 ἀνεγνώρισε τὴν ἀρχὴν ταύτην καὶ διετήρησε τὴν διὰ βουλεύματος παραπομπὴν μέχρι μεταγενεστέρας τινὸς ἐποχῆς, εἰς τὴν ὁποίαν θέλω ἐλθῃ ἀκολούθως.

Βλέπετε λοιπὸν ὅτι διὰ τῆς τροπολογίας μου, οὐδεμία ἀρχὴ

τῆς νομοθεσίας παραβιάζεται, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας καθιεροῦται διὰ ἀξιᾶς εἰς μεγαλειτέραν ἁρμονίαν πρὸς τὴν νομοθεσίαν διατελοῦσα. Ἰδοὺ λοιπὸν ποῖον ἐπιχείρημα θεωροῦσιν οἱ ἐναντίοι ὡς τὸν Ἀχιλλέα τῶν ἐπιχειρημάτων των.

Σᾶς λέγουσι δεύτερον, ὅτι ἡ καταδίωξις τῶν πλημμελημάτων τοῦ τύπου πρέπει νὰ εἶναι ταχεῖα, διότι καὶ ἡ ἐνέργεια αὐτῶν εἶναι ἄμεσος, τὸ δὲ συμφέρον τῆς κοινωνίας ἀπαιτεῖ νὰ προσβληθῇ ἡ ἐγκρὸς αὐτῆς ἀμέσως πρὶν ὁ ἰὸς αὐτοῦ ἐγχυθῇ εἰς τὰ σπλάγχνα αὐτῆς. Βεβαίως οὗτος εἶναι ὁ σπουδαιότερος λόγος, ὃν δύνανται νὰ μᾶς προτείνωσιν οἱ τὴν προλογίαν μου πολεμοῦντες, λόγος, ὅστις ἐξέφυγε τὴν προσοχὴν τῆς ἐπιτροπῆς. Ἀναγνωρίζω τὴν σπουδαιότητα καὶ τὴν ἰσχύτητα τοῦ λόγου τούτου, ἀλλὰ λέγω εἰ καὶ λόγος ἀπορρέων ἀπὸ ἐπιστημονικῆς τινος ἀρχῆς εἶναι λόγος πολιτικός, ἀντιλούμενος ἀπὸ τὰς εἰδικὰς περιστάσεις ἑκάστου τόπου καὶ περὶ τούτου θέλω πραγματευθῇ ἀμέσως.

Νομοθετοῦντες πρέπει νὰ ἐξετάζωμεν τὰ ἐν τῇ κοινωνίᾳ γεγονότα, ἅτινα θέλουσι ποδηγετήσει ἡμᾶς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας καὶ εἰς καταρτισμὸν νομοθετήματος, συμφώνου πρὸς τὰς κοινωνικὰς ἀνάγκας μας, καὶ εἰς τοῦτο πρέπει νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν συντονωτέραν προσοχήν. Πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν ἰδίως ἂν ὁ τύπος εἰς τὴν πατρίδα μας ὑστέρησε μέχρι τοῦδε εἰς τοιαύτας ἀξιοποίνους πράξεις, ἀπαιτούσας τὴν τοιαύτην τοῦ νομοθέτου πρόνοιαν. Πρέπει ἐν ἄλλοις λόγοις νὰ ἐξετάσωμεν ἂν ἡ νομοθέτησις τοιαύτης διατάξεως περὶ τῆς δι' ἀμέσου κλήσεως εἰς δίκην εἰσαγωγῆς εἶναι ἡ ἱκανοποίησις μιᾶς ἀνάγκης, διότι οἱ νόμοι πρέπει νὰ εἶναι ἔκφρασις τοιαύτης ἀνάγκης. Παρατηρῶ λοιπὸν ὅτι ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται εἰς εὐτυχεστάτην θέσιν σχετικῶς πρὸς ἄλλα Κράτη. Εἰς τὴν Πατρίδα ἡμῶν οὔτε κήμματα δημοκρατικὰ οὔτε δυναστικὰ πολλὰ ὑπάρχουν· ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἓν μόνον κόμμα, τὸ μοναρχικόν, περιστοιχίζει δὲ ἅπαν τὸ ἔθνος δι' ἀκέτρου πεῖσματος καὶ ἐνθουσιώδους ἀγάπης τὴν βασιλείαν του, ὡς τὴν ἑστίαν τῶν ἐλπίδων καὶ τοῦ μεγαλείου του. Ὁ τύπος σύμφωνος πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ ἔθνους ἐδείχθη φίλος τῆς μοναρχίας καὶ τὸ αὐτὸ ἔδειξε σέβας καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν βασιλείαν. Ὁ τύπος ἐν γένει δὲν ὑπεστήριξεν ἀρχὰς ἀναρχικάς, ἀρχὰς ἀνατρεπτικὰς τῆς τάξεως, οὐδὲ διεσπειρε δοξασίας κατὰ τῶν καθεστώτων. Ὀργανά τινα τοῦ τύπου ἀπεπλανήθησαν ἐνίοτε εἰς προσωπικότητας, ἀλλ' ἐτιμωρήθησαν διὰ τῆς ἀποδοκιμασίας τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως, ἐγκαταλείφθησαν μεμονωμένα

εἰς τὸ ἐλεεινὸν αὐτὸ στάδιον καὶ ἡ μόνωσις αὕτη εἶναι ἡ σπουδαιοτέρα διὰ τὸν τύπον ποινή. Ἀλλὰ θέλουσι μὲ ἀντιτάξει εἰς ταῦτα· ὁμολογοῦμεν ὅ,τι λέγετε, νομοθετοῦντες ὅμως πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ μέλλον, ἡ φρόνησις ἀπαιτεῖ νὰ προλαμβάνωμεν τὸ κακόν. Ὁ λόγος οὗτος δὲν μὲ φαίνεται ἰσχυρός. Ὅταν παρατηρήσητε ὅτι τοιαύτη ἀνάγκη ταχείας καταδιώξεως παρίσταται, ἡ Κυβέρνησις παροῦσα πάντοτε δύναται νὰ προκαλέσῃ τὸ προσῆκον νομοσχέδιον. Καὶ νομίζετε ὅτι οἱ περὶ τύπου νόμοι εἶναι νόμοι σταθεροὶ καὶ ἀμετάβλητοι; Ἐκ τῆς φύσεώς των εἶναι νόμοι, ὡς λέγουν οἱ Γάλλοι, lois des circonstances, νόμοι ὑπὸ τῶν περιστάσεων ὑπαγορευόμενοι, καὶ ἂν ἔβλεπον σήμερον τὴν ἀνάγκην τοιούτου νομοθετήματος, πρῶτος ἤθελα καταθέσει τὴν λευκήν ψῆφόν μου ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἀλλὰ τοιαύτην ἀνάγκην δὲν βλέπω καὶ ἄνευ ἀνάγκης δὲν πρέπει ν' ἀφαιρῆται οὐδεμία ἐγγύησις ἀπὸ τοὺς κατηγορουμένους. Παρατηρήσατε δὲ τί συνέβη παρ' ἡμῖν. Ὅταν ὄργανόν τι τοῦ τύπου παρεξετράπη εἰς ἀποπλάνησιν, ἀληθῶς τὴν μανίαν ὁμοιάζουσαν, καὶ εἰς προσβολὰς κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης, ἡ Κυβέρνησις τοῦ 1850 προεκάλεσε τὸν νόμον τῆς 27 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ὅστις ὑψώσας εἰς βαθμὸν κακουργήματος τὰς τοιαύτας ἀξιοποίνους πράξεις, ἱκανοποίησεν οὕτω μίαν τῆς κοινωνίας ἀνάγκην. Ὁ σημερινὸς ὅμως νόμος δὲν προκαλεῖται ὑπὸ οὐδεμιᾶς ἀνάγκης.

Σᾶς ἀπέδειξα λοιπὸν ὅτι καὶ ὁ δεύτερος λόγος, ὁ σπουδαιότερος ὅλων εἶναι ἰσχυρὸς σχετικῶς πρὸς τὰς περιστάσεις καὶ μεταβαίνω ἤδη εἰς τὸν τρίτον λόγον.

Τὸν νόμον τοῦτον ἠρνήθημεν, λέγουσιν ἀπὸ νομοθεσίας ἐθνῶν, παρ' οἷς ὑπῆρχεν ἡ αὐτὴ τοῦ 93 ἄρθρου τοῦ ἡμετέρου Συντάγματος διάταξις. Δὲν ἀμφισβητῶ ὅτι ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ προστρέχωμεν εἰς τὰς ξένας νομοθεσίας, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔχωμεν ἐς τὸ ἀγαθὲς πέλαγος τῶν ξένων νομοθετημάτων κ' λιμένα τινὰ διὰ νὰ διαπλέωμεν ἐν αὐτῷ ἀσφαλῶς, ὁ δὲ λιμὴν οὗτος ἔστω ἡ κοινωνική μας κατάστασις. Εἰς μίαν τῶν προηγουμένων συνεδριάσεων κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ὁ Κ. Προβελέγγιος σᾶς ἔλεγεν «ὁ λαγιστικὸς νόμος εἶναι ἄριστος διὰ τὴν Γαλλίαν, ἐξ ἧς ἠρνήσθημεν αὐτόν, ἀλλὰ κακὸς δι' ἡμᾶς.» Συνομολογῶ ἐν μέρει τὸ δίκαιον τῆς παρατηρήσεως ταύτης, ὅτι σᾶς ἔλεγε τότε ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν, ἐπαναλαμβάνω καὶ ἐγὼ σήμερον. Ἂν εἰς τὴν Γαλλίαν ἄλλοτε ἐνομοθέτησαν διάταξιν τοιαύτην,

ἐκεῖ ἦτο ἀναγκαία, ἐνῷ παρ' ἡμῖν οὐδόλως καταφαίνεται τοιαύτη. Ἂς ἐξετάσωμεν ὅμως καὶ τὴν Γαλλικὴν ταύτην νομοθεσίαν, διότι ἡ ἐξέτασις αὕτη θέλει μᾶς φωτίσει. Λαμβάνω δὲ νομοθεσίαν ὁμαλῶν περιστάσεων, διότι νομοθεσίας ἐποχῆς ἀκράτου ἐλευθερίας οὐδέποτε πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν.

Ὁ χάρτης τοῦ 1830 ἐν τῷ 69 ἄρθρῳ αὐτοῦ διέταξεν, ὅτι ἰδιαίτερος νόμος θέλει ἐκδοθῆ ταχύτατα, καθιερόνων τὸ σύστημα τῶν ἐνόρκων διὰ τὰ πολιτικὰ καὶ τὰ τοῦ τύπου πλημμελήματα. Δύω μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ χάρτου ἐπῆλθεν ὁ νόμος τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1830, ὅστις διετήρησε τὴν δι' βουλεύματος παραπομπὴν διὰ τὴν εἰς δίκην εἰσαγωγὴν τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν τοῦ τύπου πλημμελημάτων. Πρῶτον ὁ νόμος τῆς 8 Ἀπριλίου 1831 εἰσήγαγεν εἰς τὴν Γαλλικὴν νομοθεσίαν τὴν ἄμεσον κλῆσιν διὰ τὴν εἰς δίκην εἰσαγωγὴν τῶν πλημμελημάτων τοῦ τύπου, καὶ διὰ νὰ καταναήσητε ὑπὸ τὸ κράτος ποίων ἰδεῶν καὶ ποίων φόβων ἡ Βουλὴ τῆς Γαλλίας ἐψήφιζε τὸν νόμον ἐκεῖνον, ἀρκεῖ ν' ἀναγνώσητε περιοδόν τινα τῆς ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ Κ. Martin (du Nord) ἀνδρὸς ἐπισημοτάτου. «Διὰ τὶς συγγραφεὺς, λέγει, ἀντὶ νὰ ζητήσῃ τὴν στερέωσιν τῆς εὐτυχοῦς ἀποκαταστάσεως τῶν πραγμάτων, προτίθετο νὰ προσβάλῃ τὰ ἐλευθερίας καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ στέμματος, πρέπει ἄνευ βραδύτητος νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τῶν δικαστῶν του, καὶ οὗτοι ἐραμοζόντες ὅλην τὴν αὐστηρότητα τῶν νόμων, πρέπει ν' ἀποδείξουν εἰς τοὺς ἀδιάφτους καὶ ἐμπίστους καὶ εἰς τοὺς μιμητὰς των, ὅτι ἀτιμωρητὶ δὲν δύνανται ν' ἀποπειραθῶσι νὰ θεμελιώσωσι τὴν ἀναρχίαν ἢ τὸν δεσποτισμὸν ἐπὶ τῶν ἐρειπίων Κυβερνήσεως, μέλλούσης νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εὐημερίαν καὶ δόξαν τῆς Γαλλίας.» Βλέπετε λοιπὸν ὑπὸ τὸ κράτος ὁποίων ἰδεῶν ἐνομοθέτουν εἰς τὴν Γαλλίαν τὴν διάταξιν, ἣν μετεφέραν εἰς τὸ νομοσχέδιον οἱ συντάκται του. Καὶ μολαταῦτα ὁ Γαλλικὸς νόμος διετήρησε διὰ τὰ πολιτικὰ πλημμελήματα τὸν γενικὸν κανόνα, δηλαδὴ τὴν διὰ βουλεύματος παραπομπὴν, ἐνῷ τὸ ἡμέτερον νομοσχέδιον παρεδέχθη καὶ διὰ τὰ πλημμελήματα ταῦτα τὴν ἄμεσον κλῆσιν, καὶ ἑπομένως παρεξέτεινε τὴν διάταξιν τοῦ Γάλλου νομοθέτου.

Οἱ Γάλλοι ἐσκέφθησαν ὅτι διὰ τὰ πολιτικὰ πλημμελήματα ἀπαιτεῖται νὰ εἰσέλθῃ ἡ ἀνάκρισις εἰς ἀπείρους λεπτομερείας πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ τὴν διὰ βουλεύματος παραπομπήν. Ἰδοὺ δὲ εἷς διάσημος συγγραφεὺς ὁ Κ. Serrigny πῶς ἐκφράζεται «ὡς πρὸς

τὰ πολιτικὰ πλημμελήματα ἕτεραν ὡς λόγον τῆς ἐντὸς τοῦ κοινοῦ κανόνος διατηρήσεώς των, ὅτι διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἀνάκρισις τούτων πρέπει νὰ εἰσδύσῃ εἰς πάμπολλα μυστήρια, εἰς πολλὰς λεπτομερείας, πρέπει νὰ καταδείξῃ τοὺς αὐτουργούς, νὰ κάμῃ ἀντιπαράστασιν αὐτῶν καὶ συνεχῶς μετὰ πολλοῦ κόπου ῥιπτάνουσιν εἰς τὴν ἀλήθειαν. » Παρ' ἡμῖν ὅμως τὸ νομοσχέδιον ἀφαιρεῖ καὶ τὴν ἐγγύησιν ταύτην ἀπὸ τὰ πολιτικὰ πλημμελήματα, τὴν ὁποίαν ἐτήρησαν ἐν Γαλλίᾳ καὶ τοι εἰς τοιαύτας εὑρισκομένην περιστάσεις.

Ὡς πρὸς δὲ τὸν τέταρτον λόγον, ὅτι ἡ ἄμεσος κλῆσις παρέχει πλειοτέρας ἐγγυήσεις ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου, δὲν θέλω νὰ ἐπιμείνω, διότι ὁ λόγος αὐτὸς δὲν εἶναι σπουδαῖος.

Προτείνας λοιπὸν τὴν γνωστὴν τροπολογίαν, ἠθέλησα νὰ διατηρήσω τὴν ὁποίαν ἀνωτέρω ἐξέθεσα ἐγγύησιν. Ὡδηγήθην δὲ εἰς τοῦτο ὄχι μόνον ἐξ ὅσων σᾶς ἐξέθεσα λόγων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου, περιέχοντος ἀρχὰς ἀγνώστους μέχρι τοῦδε εἰς τὴν ποινικήν μας νομοθεσίαν. Οὕτω τὸ ἄρθρον 5 ἐφαρμόζεται ἀπὸ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ γαλλικοῦ νόμου τῆς 9 Σεπτεμβρίου 1835, δημιουργεῖ ἓν πλάσμα, καθ' ὃ ὁ ἐρήμην δικαζόμενος θεωρεῖται ὡς κατ' ἀντιμωλίαν δικασθείς. Καὶ ἐπὶ τῆς διατάξεως ταύτης ἠδύνατό τις νὰ φέρῃ παρατηρήσεις, ἀλλὰ παρέλειψα ταύτας, διότι κατὰ τὸν ἐμὸν τρόπον τοῦ συλλογίζεσθαι, ἡ προτεινομένη τροπολογία μου χορηγεῖ ἐγγύησιν, δυναμένην νὰ ἀντισταθμίσῃ τὰ ἐλαττώματα τῆς μνημονευθείσης διατάξεως. Εἰς τὴν Γαλλίαν, εἰς ἣν ἐνομοθετήθησαν αἱ διατάξεις αὐταί, εἶχον λόγους ἰσχυροὺς νὰ καθιερώσι τοιαύτας. Ἐκεῖ ὁ τύπος διέπτυρε δοξασίας, αἵτινες ἠδύναντο νὰ φέρωσιν ἀναρχίαν εἰς τὰ πνεύματα καὶ ἡ ἀναρχία τῶν πνευμάτων φέρει τὴν ἀναρχίαν τῶν πραγμάτων. Ἐκεῖ ὑπῆρχε μία πάλη σφοδρὰ κομμάτων, ἀντιθέτων πρὸς ἄλληλα. Ἐκεῖ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ κοινωνισμὸς κατέβιτε πρῶτον τὰ ὀλέθρια αὐτοῦ σπέρματα, τὰ ὁποῖα μετὰ ταῦτα συνετάραξαν τὴν Γαλλίαν καὶ ἠπείλησαν νὰ καταποντίσωσι τὸν τάξιν, τὴν ἐλευθερίαν καὶ ὅλον τὸν Εὐρωπαϊκὸν πολιτισμόν. Ἐκεῖ τὸ ἐπαναστατικὸν πνεῦμα κατεβασάνιζε τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν. Εἶχε λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου ἀνάγκην νομοθετημάτων τοιούτων, δι' ὧν νὰ δυνηθῇ νὰ θέσῃ φράγματα εἰς τὸν ἀπειλητικὸν χείμαῤῥον. Ἀλλ' εἰς τὴν Ἑλλάδα οὐδεμία τοιαύτη ἀνάγκη παρουσιάζεται, διότι ἄλλως πρῶτος ἐγὼ θέλον ψηφίσει ὑπὲρ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 1.

Φρονῶ λοιπὸν ὅτι σᾶς ἀπέδειξα 1) ὅτι ἡ προτεινομένη τροπολογία χωρὶς νὰ στερῇ τὴν κοινωνίαν δικαιώματός τινος, δημιουργεῖ ἐγγύησιν ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων ἐπὶ πολιτικοῖς ἢ τοῦ τύπου πλημμελήμασι· 2) Ὅτι ἡ διατύπωσις τοῦ νομοσχεδίου δὲν ὑπαγορεύεται ὑπὸ ἀνάγκης κοινωνικῆς· καὶ 3) ὅτι εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐξ ἧς ἠρύσθημεν τὴν διάταξιν ταύτην, ὑπῆρξεν ἡ ἱκανοποίησις κοινωνικῆς ἀνάγκης καὶ ὅμως τὰ πολιτικὰ πλημμελήματα τὰ ἀφῆκαν ὑπὸ τὸ Κράτος τοῦ γενικοῦ κανόνος.

Ἐλπίζω δὲ ὅτι ὁ Κ. ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης θέλει ἀσπασθῇ τὴν γνώμην μου.

Ἤμην εἰς ταραχὴν ὀλιγίαν ὅτε ἤκουσα ἀπὸ τὸν Κ. Ῥάλλην λόγους εὐγλώττους καὶ νευρώδεις ὑπὲρ τοῦ τύπου ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου, ἐν μέσῳ πολυτίμου χορείας λογίων καὶ οἱ λόγοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἦσαν θερμὰ στηρίγματα τῶν ἐλευθεριῶν. Οἱ λόγοι ἐκεῖνοι ἐνεβάθυναν εἰς τὸν νοῦν μου ζωηρὰς ἐντυπώσεις. Πιστεύω ὅτι ὁ χρόνος καὶ ἡ πεῖρα ἰσχυροποίησαν τὰς ἰδέας τοῦ Κ. Ῥάλλη, καὶ ὅτι ἀνὴρ, τοῦ ὁποίου αἱ τρίχες ἐλευκάνθησαν εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος, δὲν δύναται νὰ ἀποκρούσῃ τροπολογίαν, χορηγοῦσαν μίαν ἐγγύησιν ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων ἐπὶ πλημμελήμασι πολιτικοῖς ἢ τοῦ τύπου.

Ἐξέθηκεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι ἀφότου εἰσήχθη τὸ προκείμενον νομοσχέδιον εἴδομεν ἐν ὡραίοις φαινόμενον κοινῆς μερίμνης ὑπὲρ τῶν δημοσίων ἐλευθεριῶν μας. Ἅμα ἠκούσθη ὅτι ἐζητήθη ἡ ψῆφισις νόμου περὶ τύπου, ἴδαμεν οἱ δημοσιογράφοι καὶ ἄλλοι ὅπως πληροφορηθῶσιν ὁποῖαι ἦσαν αἱ διασκέψεις αὐτοῦ. Ἀξιέπαινος ἀληθῶς μέριμνα, ἀλλὰ περιττή, διότι οὐδεὶς οὔτε ἐξ ἡμῶν, οὔτε ἐκ τῶν διευθυνόντων τὴν Κυβέρνησιν ἔχει σκοποὺς κατὰ τῆς νομίμου ἐλευθερίας τοῦ τύπου. Τὸ νομοσχέδιον δὲν ἀφορᾷ τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ, ἀλλὰ μόνον τὴν διαδικασίαν τῶν δικῶν περὶ πολιτικῶν καὶ τοῦ τύπου πλημμελημάτων. Ἔλλειπεν ὁ νόμος οὗτος ἀπὸ τῆς καθιερώσεως τοῦ Συντάγματος καὶ ἐκ τῆς ἐλλείψεώς του προέκυψαν ὀλίγαι μὲν, ἀλλ' ἄτακτοι συγχρούσεις τῆς ἀστυνομικῆς ἐνεργείας καὶ τῶν ἐφημερίδων. Χρήσιμος ἄρα καὶ ἀναγκαῖος ὁ νόμος οὗτος.

Πιστεύει ὅτι οὐδεὶς ἐπόθει τὴν ἀποχώρισιν τοῦ τύπου ἀπὸ τῆς δίκης καὶ τοῦ νόμου. Ἡ κοινωνικὴ καὶ στερεὰ ἐλευθερία συνίσταται εἰς τὴν ὑπακοὴν πρὸς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος καὶ εἰς τὸ ἄπειρον πρὸς αὐτοὺς σέβας. Αἱ ἀναμνήσεις τῆς ἀρχαιότητος τῆς ἐνδόξου ταύτης γῆς ἀπέδειξαν τὴν πολιτικὴν ταύτην ἀλη-

θειαν. Ἐκεῖ περὶ τὴν Ἀκρόπολιν σώζεται ἔτι τὸ κενοτάφιον τοῦ Σωκράτους. Ὁ Σωκράτης ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος, ὅστις ἔπαθε τὴν ἀδικωτέραν καὶ ἀνοσιωτέραν κατ' δίκην δι' ἐγκλήματα τοῦ λόγου. Ὁ Σωκράτης ἐγνώριζεν ὅτι ἡ συκοφαντία ἐπετύγχανε καὶ τὸ δαιμόνιον εἶπεν εἰς αὐτὸν κατ' ὄναρ, πέμπτῃ καὶ τριτάτῃ ῥθίην ἐριδωλὸν ἦκας ὁ Ἀλλ' ὁ Σωκράτης δὲν ἐπέφυγε τὴν δίκην, δὲν ἀπέφυγε τὸ δικαστήριον τῆς πατρίδος του· κατεδικάσθη εἰς θάνατον, καὶ οἱ μαθηταί του καὶ οἱ φίλοι του φρίττοντες ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ προσπαθοῦσι νὰ φυλάξωσιν αὐτόν. Ὁ Σωκράτης ἀρνεῖται, σέβεται τὸ ἄδικον δεδικασμένον καὶ θνήσκει.

Ἐδῶ κατεδικάσθησαν οἱ δέκα στρατηγοί, ἐξωρίσθη ὁ Ἀριστείδης, ὁ Θεμιστοκλῆς κατέφυγεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ τῆς Ἑλλάδος, ὅλοι ἐσεβάσθησαν τὰς ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων τῆς πατρίδος, ἀγαπῶντες αὐτὴν πάντοτε, καὶ οὐδεὶς ὕψωσεν ἀγανακτῶν χεῖρα κατὰ τῆς πατρίδος του, ὡς ὁ Κοριολάνος καὶ ἄλλοι ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ῥώμῃ, ἥτις δὲν εἶχεν εἰμὴ τὴν ἐπαναστατικὴν, οὕτως εἰπεῖν, ἐλευθερίαν. Οὐδεὶς λοιπὸν ἐποθέτει τὴν ἔλλειψιν τῶν νομίμων τρόπων τῆς δίκης καὶ τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν τοῦ τύπου πλημμελημάτων.

Λέγουσιν ὅμως τινὲς, πρὸς τί νὰ ὑπάρξῃ ὁ ἐπίθετος διαδικαστικὸς νόμος; Ἐπραλμέ η ἰδέα. Ὑπάρχουσιν οἱ ποινικοὶ νόμοι, οἵτινες δύνανται νὰ παραβιασθῶσι διὰ τοῦ τύπου, ἐνδέχεται νὰ γείνωσι πολιτικὰ πλημμελήματα, ὁ προκείμενος νόμος εἶναι ἀναγκαῖος δι' αὐτὰ καὶ θέλει εἶναι χρήσιμος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μεταγενεστέρου οὐσιαστικοῦ νόμου περὶ τοῦ τύπου. Δὲν εἶναι λοιπὸν οὔτε παράκαιρος, οὔτε περιττὸς, ὁ ζητούμενος νόμος καὶ ἂν συζητήσωμεν αὐτόν.

Δὲν θεωρεῖ δὲ περιττὸν νὰ εἴπῃ πρὸ πάντων, ὅτι ὁ νόμος οὗτος δὲν εἶναι ὁ τεθεὶς ἐν τῇ Γαλλίᾳ κατὰ τὸ 1831 καὶ 1835, ὡς εἶπεν ὁ συναγορεύτας, ἀλλ εἶναι ὁ αὐτὸς καὶ μὲ τὸν κατὰ τὸ 1849 τεθέντα εἰς ἐνέργειαν ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς συνελεύσεως τῆς δημοκρατουμένης Γαλλίας. Ἀλλὰ πρὸς τί ἡ παρατήρησις αὕτη; Σέβεται τὴν ἰδέαν καὶ γνώμην τῶν λεγόντων ἀμὴ ζητεῖτε τί ἐνομοθέτησαν ἄλλα ἔθνη, ἀλλὰ τί συμφέρει εἰς τὴν Ἑλλάδα; Τοῦτο καὶ αὐτὸς πρεσβεύει, ἀλλὰ σήμερον ποῖον ἔθνος νομοθετεῖ χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ καὶ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τί ἐνομοθέτησαν καὶ ἄλλα ἔθνη; Ἡ δὲ ἱστορία τῆς νομοθεσίας τῶν

ἐθνῶν τί ἄλλο ἀποδεικνύουσιν εἰμὴ ὅτι τὰ ἔθνη παρέλαβον τοὺς καλοὺς νόμους ἄλλων ἐθνῶν, καθὼς ἐν γένει οἱ ἄνθρωποι ἐνὸς τόπου παραδέχονται τὰς ὠφελίμους εὑρέσεις τοῦ νοὸς τῶν κατοίκων ἄλλου τόπου; Ἔλαβον αἱ Ἀθῆναι τοὺς νόμους τῶν Αἰγυπτίων καὶ Φοινίκων· ἔλαβεν ἡ Ῥώμη τοὺς νόμους τῶν Ἀθηνῶν· ἔλαβεν ἡ Εὐρώπη τοὺς νόμους τῶν Ῥωμαίων. μετὰ δὲ τὴν μεγάλην ἐπανάστασιν τῆς Γαλλίας, οἱ νόμοι αὐτῆς ἐλήφθησαν ὑπὸ τῶν πλείστων ἐπικρατειῶν τῆς Εὐρώπης. Δὲν εἶναι ἄρα μικροῦ λόγου ἡ παρατήρησις ὅτι ὁ περὶ καταδιώξεως τῶν πλημμελημάτων τοῦ τύπου ἑλληνικὸς νόμος συμφωνεῖ μὲ τὸν περὶ τοῦ ἰδίου ἀντικειμένου νόμον τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας τοῦ 1849.

Εὕρομεν καλὸν τὸν νόμον ἐν γένει καὶ μόνον ἐν μιᾷ αὐτοῦ διατάξει προέκυψεν ἡ μικρὰ διαφωνία τοῦ προαγορεύσαντος μέλους τῆς ἐπιτροπῆς. Ἠκούσατε ὅτι, κατ' αὐτὸν, δὲν πρέπει νὰ συγχωρῆται ποτὲ νὰ εἰσάγῃ ὁ εἰσαγγελεὺς δι' ἀμέσου κλήσεως εἰς τοὺς ἐνόρκους τὴν δίκην καὶ ὅτι πάντοτε πρέπει νὰ παραπέμπωνται διὰ βουλεύματος τοῦ δικαστηρίου τὰ πολιτικὰ καὶ τὰ τοῦ τύπου πλημμελήματα. Τοῦτο, λέγει, εἶναι ἐγγύησις ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων κατὰ τῆς κακῆς χρήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἀμέσου κλήσεως. Ἰδοὺ τὸ μόνον ἀντικείμενον τῆς συζητήσεως.

Περιέργον τῷ φαίνεται νὰ ὑπάρχωσι γνῶμαι ἐναντίον τοῦ συστήματος τῆς ἀμέσου κλήσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον. Ὁ τρόπος οὗτος εἶναι ὁ τοῦ ἐλευθερωτέρου συστήματος τῆς κατηγορητικῆς, (accusatoire) οὐχὶ τῆς προερευνητικῆς (inquisitoriale) ποινικῆς διαδικασίας. Εἶναι ὁ τρόπος τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων καὶ Ῥωμαίων, τρόπος δίκης ἐν τῇ Γαλλίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ ἐν μέρει. Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ὁ κατηγορούμενος ἔρχεται κατὰ τὴν γνησιωτέραν καὶ καθαρωτέραν ἐφαρμογὴν τοῦ 93 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ἀμέσως καὶ κατ' εὐθεῖαν εἰς τοὺς ἐνόρκους ἄνευ μεταλαβήσεως τῶν τακτικῶν ποινικῶν δικαστηρίων· ἔρχεται ἐνώπιον τῶν δικαστῶν ἄνευ οὐδεμιᾶς δικαστικῆς ὑποστηρίξεως τῆς κατηγορίας. δὲν ἔχει εἰς τὰ πρῶτα βήματά του εἰς τὴν δίκην τὸ βάρος τῶν συλλεχθεισῶν κατ' αὐτοῦ διὰ τῆς μυστικῆς ἀνακρίτεως ἀποδείξεων. Διὰ τῆς ἀμέσου κλήσεως βοηθεῖται λοιπὸν μᾶλλον ἡ ἀθωότης καὶ μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς ἀθωότητος δὲν μένει οὐδεμία ἐξ ἄλλης δικαστικῆς ἀποφάσεως προκύπτουσα κλὶς κατὰ τοῦ κατηγορηθέντος. Διατί λοιπὸν φαίνεται εἰς τινας τοσοῦτον ἐπικίνδυνος καὶ κακὴ ἡ ἄμεσος κλῆσις; Διότι, λέγ-

γουσιν, ὁ εἰσαγγελεὺς δύναται νὰ φέρῃ ἀμέσως εἰς δίκην ἀνυποστάτους κατηγορίας καὶ νὰ ἐνοχλῇ τὸν τύπον καὶ τοὺς πολίτας Βλέπετε λοιπὸν ὅτι δὲν καταδιώκεται διὰ νομοθετικοὺς ἢ ὅτι καστικοὺς λόγους ὁ τρόπος τῆς ἀμέσου κλήσεως, ἀλλὰ διὰ τὸν φόβον τῆς χρήσεως αὐτῶν, ὅεν θεωρεται δηλαδὴ ὁ νόμος κακός, ἀλλ' ἡ πολιτικὴ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου.

Τοῦτο εἶναι ὑπερβολὴ ἀδικαιολογητος. Οἱ εἰσαγγελεῖς δὲν εἶναι συκοφάνται, εἶναι ὑψηλοὶ λειτουργοὶ τῆς δικαιοσύνης, ὀφείλουν νὰ διατηρῶσι τὸν νόμον καὶ νὰ ἐφαρμοζωσιν αὐτόν. Ὀφείλουν νὰ ἐφορεύωσι καὶ αὐτὰ τὰ δικαστήρια ὡς πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των· εἶναι οἱ προστᾶται ἐν γένει τοῦ τε πολιτικοῦ καὶ ποινικοῦ δικαίου. Πῶς λοιπὸν δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι ὁ εἰσαγγελεὺς θέλει πράττει ἐναντίον τοῦ νόμου καὶ θέλει ὑποτάξει τὴν ἐκ τοῦ νόμου ἀποστολήν του εἰς παρανόμους ἀπαιτήσεις καὶ εἰς ἄδικα μέτρα; Ὁ εἰσαγγελεὺς ἔχει τὴν εὐθύνην τῶν πράξεών του, καὶ ἐνεργῶν μόνος αὐτὸς, καθιστᾷ καταφανεστέραν καὶ βαρυτέραν τὴν εὐθύνην του, ὑποχρεοῖ δὲ καὶ τὴν εὐθύνην τῶν προϊσταμένων του καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης, ἂν οὗτοι τὸν ἀνέχωνται παρανομοῦντα. Ἐὰν δὲ ὑποθέσητε ὅτι ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ τὸ ὑπουργεῖον δύνανται ποτε νὰ ἐνεργήσωσι συκοφαντικὰς κατηγορίας καὶ ἐνοχλήσεις, ἐν τοιαύτῃ ὑποθέσει δὲν πρέπει νὰ φοβώμεθα τὴν ἄμεσον κλῆσιν, ἀλλὰ τὴν ἀνάκρισιν, δι' ἧς δύναται πραγματικῶς νὰ ἐπέλθῃ, ἕνεκα κομματικῶν καταδιώξεων ἢ ἕνεκα ὑποκινήσεων τοῦ φθόνου, ἡ τῆς ἀνακρίσεως ἐνόχλησις καὶ οἱ κίνδυνοι τῶν ψευδῶν καταθέσεων, αἵτινες καὶ εὐκολώτεραι καὶ συνηθέστεραι ὑπῆρξαν ἐν τῇ μυστικότητι τῆς ἀνακρίσεως παρὰ ἐν τῇ δημοσιότητι τοῦ ἀκροατηρίου.

Σφάλμα ἐπίσης εἶναι νὰ θεωρῆται τὸ βούλευμα τῆς παραπομπῆς ὡς ἐγγύησις ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου. Ἡ ἀνάκρισις καὶ τὸ βούλευμα εἶναι ἐξασφαλίσεις ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης, ὑπὲρ τῆς κατηγορίας. Ἐνώπιον τῶν ἑνόρκων δὲν ἠθέλησεν ὁ νομοθέτης νὰ ἔρχεται ἡ κατηγορία τῶν κακουργημάτων μὲ γυμνὴν τὴν ἔκθεσιν τῆς κατηγορίας τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς δικαιοσύνης ἠθέλησε νὰ ὑποστηρίζεται αὕτη διὰ μιᾶς δικαστικῆς ἀποφάσεως, βεβαιούσης ὅτι ὑπάρχουσι καὶ τεκμήρια ἐνοχῆς καὶ παραδείσεις νόμου. Τὸ αὐτὸ σύστημα δύναται νὰ μεταχειρισθῇ ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ἐπὶ πλημμελημάτων χρηζόντων ἀνακριτικῆς βεβαιώσεως. Ἀλλὰ τὸ σύστημα τοῦτο βλέπετε, ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὡς γενικῶς καὶ πάντοτε

καλὸν ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου, διότι εἶναι κυρίως ὑπὲρ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς κατηγορίας. Δι' ἐκείνας τὰς πράξεις, αἵτινες καὶ ἀ μείζονα λόγον βλάπτουσι τὴν κοινωνίαν, ἐπιτάττει ὁ νόμος τὰς περισσοτέρας καὶ μείζονας ἐνεργείας τῆς ἀνακρίσεως καὶ πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ ἀληθοῦς ἐνόχου καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς τιμωρίας αὐτοῦ. Δι' ἐκείνας τὰς πράξεις, αἵτινες μικρὰν φάσιν βλάβην, δὲν λαμβάνει τοιαύτας προφυλάξεις καὶ ἐπιτρέπει τὴν ἄμεσον εἰς τὸ ἀκροατήριον κλῆσιν, καθὼς εἰς τὰ πταίσματα καὶ εἰς τὰ πλημμελήματα. Διατί λοιπὸν νὰ παραδεχθῶμεν ἡμεῖς ἓν εἶδος ὀρκωτοῦ διαδικασίας καὶ ἐπὶ τῶν μεγάλων κακουργημάτων καὶ ἐπὶ τῶν μικροτέρων πλημμελημάτων; Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἀγγλίᾳ, ὅπου ὑ ἀρχουσιν οἱ παραπέμποντες εἰς δίκην ἔνορκοι, (grand jury) ἐπιτρέπεται ἡ δι' ἀμέσου κλήσεως εἰσαγωγὴ ἐνώπιον τῶν ἑνόρκων πολλῶν δικῶν, ἐν αἷς καὶ τοῦ τύπου. Ἂν δὲ ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ δὲν ἐθεωρήθη κακὸς καὶ ἐπικίνδυνος ὁ τρόπος οὗτος, πῶς θέλετε ἡμεῖς νὰ τὸν θεωρῶμεν τοιοῦτον;

Ὑποστηρίζει λοιπὸν ἐν πλήρει συνειδήσει τὸ νομοσχέδιον, καθ' ὅσον ἐπιτρέπει τὴν δι' ἀμέσου κλήσεως εἰσαγωγὴν εἰς δίκην, καὶ περαίνων τὸν λόγον παρατηρεῖ ὅτι δὲν ἔχομεν ἀφορμὰς νὰ θεωρῶμεν καὶ ὑποπτεύωμεν ὅτι ὁ δίκην νόμος θέλει χρησιμεύσει ὑπὲρ μιᾶς τάξεως ἀνθρώπων, ἢ ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τῶν πλουσιωτέρων. Δὲν εἶναι ὀρθὴ ἡ ὑπόνοια αὕτη, καὶ διὰ τοῦτο νομοθετοῦντες ἂς θεωρῶμεν ὅτι ὁ νόμος παρ' ἡμῖν εἶναι κατὰ τὸν μᾶλλον καὶ ἧττον κοινὴ τῆς πόλεως.

Ἐξεθέσαμεν ἄλλος, ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν προηγηθεισῶν ἀγορεύσεων, ἡ συμβολὴ τοῦ ἀκροατηρίου καὶ τὰ ἔγχαρτα γραφόμενα ὑπὸ τοῦ τύπου, ὅλα ταῦτα ἐμφανίζουσιν ὅτι τὸ προκείμενον ζήτημα εἶναι λίαν σπουδαῖον. Καὶ ἀληθῶς πρέπει νὰ τὸ θεωρήσωμεν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων, διότι ἀφορᾷ ἕκαστον πολίτην ἰδίᾳ καὶ ἐν γένει ὅλον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος· τὸ πρῶτον ἐπειδὴ ἕκαστος πολίτης εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποπέσῃ εἰς πολιτικὸν ἔγκλημα· τὸ δεύτερον, διότι ὁ τύπος δὲν περιορίζει τὰ ἐξ αὐτοῦ κακὰ ἐντὸς τοῦ Κράτους μόνον, ἀλλ' ἐπεκτείνει τὰ δεινά του καθ' ὅλον τὸ Γένος καὶ φωτίζει τὸν Ἕλληνα ὅπου καὶ ἂν εἶναι. Τολμηρὸν λοιπὸν ἤθελεν εἶσθαι δι' αὐτὸν νὰ λάβῃ τὸν λόγον ἐπὶ ἀντικειμένου τοσοῦτον σπουδαίου καὶ νὰ φέρῃ τὰς σκέψεις του ἐπὶ νομοσχεδίου πηγάζοντος ἀπὸ νομοθεσίας μεγάλων ἐθνῶν καὶ στηριζομένου εἰς τὰ φῶτα τοσούτων νομομαθῶν, ἐξ ὧν ἕκαστος ἑπομένως ξένων πλειστῶν, δὲν παρουσιάζεται εἰμὴ καθαρὸς Ἕλλην, καὶ ὑπὸ μόνης τῆς ἀληθείας καὶ

τῶν πραγμάτων ὁδηγούμενος, ἔρχεται νὰ φέρῃ τὴν κρίσιν του. Πολύτιμος διάταξις τοῦ Συντάγματος, ἡ διάταξις τοῦ 93 ἄρθρου αὐτοῦ, μᾶς προσκαλεῖ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἀνὰ χεῖρας νομοσχεδίου, καθ' ὅσον ἡ διάταξις αὕτη παρέπεμψε α') τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα, καὶ β') τὰ τοῦ τύπου νὰ δικάζωνται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων. Ἀλλά, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα, παρῆλθον ἤδη δέκα πέντε ἐνιαυτοὶ καὶ δὲν εἰσήχθη νόμος ὁρίζων ποῖα ἐκ τούτων εἰσὶ πολιτικὰ πλημμελήματα καὶ ποῖα τὰ κακουργήματα. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἀναγνωρίζουσα ἐξεθηκε παμψηφεὶ ἡ ἐπιτροπή σας, εἰποῦσα διὰ τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς, ὅτι ὁ χαρακτηρισμὸς τῶν πολιτικῶν ἐγκλημάτων κακῶς ἀφίεται εἰς τὴν κρίσιν τῶν δικαστηρίων, καὶ φοβεῖται μὴ ἡ κρίσις αὕτη φέρῃ προσβολὴν εἰς τὸ 93 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ἤτοι, φοβεῖται μὴ παραπέμπηται ὁ πολίτης εἰς δίκην ἐκ μόνης τῆς κρίσεως τοῦ εἰσαγγελέως ἢ καὶ ὅλου τοῦ δικαστηρίου. Ἐνῷ δὲ τὰ τοιαῦτα πλημμελήματα ἀφορῶσι πᾶσαν τὴν κοινωνίαν, ἐνῷ ὑπόκειται εἰς αὐτὰ πᾶς πολίτης, πιστεύετε ὅτι εἷς μόνος ἄνθρωπος, ὁ εἰσαγγελεύς, δύναται νὰ διακρινήσῃ αὐτὰ ἀλανθάστως καὶ διὰ μόνης τῆς κρίσεώς του νὰ παραπέμψῃ τὸν πολίτην εἰς δίκην; Τὸ τοιοῦτον τὸ θεωρεῖ κινδυνῶδες ὡς τὸ ἐθεώρησεν ἐπίσης καὶ ἡ παμψηφία τῆς ἐπιτροπῆς. Ἀλλ' ἐνῷ μιᾷ γνώμῃ καὶ ψήφῳ ζητεῖ ἡ ἐπιτροπή σας νὰ ἐλθῃ περὶ τούτου νόμος, αἴφνης ἔρχεται ἡ πλειοψηφία καὶ ὑποστηρίζει ὅτι οὐδεὶς κίνδυνος ἂν εἰσάγωνται οἱ πολῖται ἀπ' εὐθείας εἰς δίκην καὶ δικάζωνται δι' ἀμέτου κλήσεως. Τὸ τοιοῦτον εἶναι ἀντίφασις, ἥτις δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὴν ὁμόφωνον κρίσιν τῆς παμψηφίας. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος, καὶ κάτοχος ἂν ἦτον ξένων γλωσσῶν, δὲν ἤθελεν ἀνατρέξει εἰς τὰ νομοθετήματα τῆς Εὐρώπης. Εὐκταῖον μάλιστα θεωρεῖ νὰ ἐμελετῶμεν τὰ ἤθη, τὰ ἔθιμα, τὰς ἀνάγκας, τὰς κοινωνικὰς περιστάσεις τῆς πατρίδος ἡμῶν, ὁσάκις καλούμεθα νὰ νομοθετήσωμεν, καὶ εἶναι καιρὸς νὰ λείψῃ πλέον ἡ φράσις «τοῦτο γίνεται ἐν Γαλλίᾳ, ἐκεῖνο παρεδέχθησαν ἐν Ἀγγλίᾳ» ἂν θέλωμεν νὰ ψηφίσωμεν νόμους ἁρμόζοντας εἰς τὴν κοινωνίαν μας. Τὸ 1848, ὅτε μάλιστα ἐπεκράτει τὸ πνεῦμα τῆς διαιρέσεως, ἦτον βουλευτὴς μὴ ἀσπαζόμενος τὰς ἰδέας τοῦ ὑπουργείου. Ὁ τότε εἰσαγγελεύς, διερχόμενος τῆς οἰκίας του, ἐξιχνίασεν ὅτι παρ' αὐτῷ ὑπάρχουσιν ὑπὲρ τὰ 50 ὅπλα, ὅτι προσωπον ὡς ἑαυτὸν ἦτον στασιαστής. Σπεύδει λοιπὸν εἰς τὸν τότε ὑπουργὸν τῆς δικαιοσύνης, τὸν μακαρίτην Κολλῖνον, καταγγέλλων

ὅτι αὐ Βλάχος εἶναι κατὰ τῶν καθεστώτων.» Ὁ Κολλῖνος πρὸ ὀλίγου ἔτι συνεργαζόμενος μετ' αὐτοῦ καὶ γνωρίζων καλῶς τὰς ἀρχάς του, ἐστάθη ἀδύνατον νὰ πιστεύσῃ, ἔπεμψεν ὅμως εἰς τὴν οἰκίαν του, καὶ τί ἀνεκαλύφθη ἐκ τούτου; ὅτι τὰ 50 ὅπλα τοῦ εἰσαγγελέως ἦσαν ὀλίγα τσεμπούκια. Ὁμολογεῖ λοιπὸν χάριτας εἰς τὴν σύνεσιν τοῦ μακαρίτου Κολλίνου, διότι ἄνευ ταύτης ἠδύνατο νὰ κατεδιωχθῇ ὡς ἐχθρὸς τῆς κοινῆς ἡσυχίας. Βλέπετε λοιπὸν πόσον εὔκολον εἶναι ἐξ ἑνὸς λάθους ἢ προκαταλήψεως τοῦ εἰσαγγελέως νὰ διακινδυνεύσῃ ἡ ἐλευθερία καὶ τιμὴ τοῦ πολίτου. Τοιουτοτρόπως εὔκολον εἶναι νὰ πεισθῇ αἰφνιδίως ὁ εἰσαγγελεύς, ὅτι ὁ ὑπ' αὐτοῦ ἀνακρινόμενος πολίτης εἶναι ἔνοχος πολιτικοῦ πλημμελήματος· τὸν παραπέμπει κατὰ συνέπειαν εἰς τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων, ἐνεργεῖ τὰ πάντα πρὸς ὑποστήριξιν τῆς κατηγορίας του καὶ σφενδονίζει πᾶν ὅ,τι ὑπαρκτὸν ἢ ἀνύπαρκτον κατὰ τῆς ὑπολήψεως τοῦ πολίτου. Ἐὰν δ' ἐπέλθῃ μετὰ τοῦτο ἀπόφασις ἀθωωτική, ὁ πολίτης ὅμως, καίτοι ἀθωωθείς, ἐξετέθη ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης καὶ ἔλαβε πικρὰν προσβολήν. Ἐκτὸς δὲ τούτου, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ καὶ ἐχθρούς ὁ κατηγορούμενος; δὲν ὑπῆρξαν ἄνθρωποι εἰς τὴν δίκην, οἵτινες δὲν ἐνόησάν καλῶς τὴν ὑπόθεσιν, καὶ δὲν θέλουσιν εὑρεθῇ ἄλλοι νὰ εἴπωσιν, ὅτι ἔνοχος ὤν, ἐτάθη διὰ τῶν ἰσχυρῶν μέσων του; Διὰ τί λοιπὸν νὰ προσβληθῇ δωρεὰν ἡ ὑπόληψις τοῦ πολίτου; Ἂς ἀναπέμψωμεν ὅμως εὐλογίας πρὸς τὸν Ὕψιστον καὶ ἂς ἀποδώσωμεν τιμὴν αἰώνιον εἰς τὸν τρισεύσπλαγχνον ἡμῶν Βασιλέα, διότι, ἂν διέλθωμεν ὅλην τὴν ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς βασιλείας σειρὰν τῶν πραγμάτων, δὲν θέλομεν εὕρει εἰμὴ ἓν καὶ μόνον πολιτικὸν ἔγκλημα, καὶ τοῦτο ἐπὶ τῆς Ἀντιβασιλείας παρουσιασθὲν, τὸ ὁποῖον παρεμορφωθὲν ἔφερεν εἰς τὸν ἔσχατον κίνδυνον τοὺς πρωταγωνιστὰς ὅλους τοῦ ἔθνους. Ἀλλ' ἂς ὁμολογήσωμεν ὅτι ἐκτοτε μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης, ἂν καὶ πολλαὶ ἐδόθησαν ἀφορμαί, οὐδεὶς κατεδιώχθη διὰ πολιτικὸν ἔγκλημα, χάρις εἰς τὸν Σ. Ἄναξτά μας καὶ τὴν περίσκεψιν τῶν κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεων. Ἀλλ' ἤδη ψηφίζοντες τὸ ἀνὰ χεῖρας νομοσχέδιον, ποίαν βεβαιότητα ἔχομεν τί θέλει συμβῇ εἰς τὸ μέλλον; Κἂν ὁ Σ. ἡμῶν Ἄναξ νὰ ζῇ ἐπὶ μακρὸν ἐπὶ κοινῇ εὐτυχίᾳ, ἀλλ' ἐνθυμηθῆτε ὅτι ὁ βίος τῶν ἐθνῶν εἶναι αἰώνιος καὶ χρέος ἔχομεν νὰ μεριμνῶμεν περὶ τοῦ μέλλοντος· τοσούτῳδὲ μᾶλλον πρέπει νὰ σκεφθῶμεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καθ' ὅσον ζῶντες ὑπὸ θερμὸν ἥλιον, ἔχομεν χαρακτῆρα εὐέξαπτον καὶ γοργόν. Λέγουσιν οἱ ὑπὲρ τοῦ νομοσχε-

δίκη συνηγοροῦντες, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ζητῶμεν τὴν εἰς τὰ πολιτικὰ πλημμελήματα προανάκρισιν, καθ' ὅσον δι' αὐτῆς ἐκδίδεται καὶ βούλευμα παῦον πρὸς καιρὸν τὴν ἀνάκρισιν, τοῦτο δὲ μάλιστα ἀφίνει στίγμα εἰς τὸν κατηγορούμενον. Ἀλλ' ὅταν ἀντὶ τοῦ εἰσαγγελέως τρεῖς πρωτοδίκαι, ἔπειτα δὲ πέντε κρίνεται καὶ ἀκολούθως ἑπτὰ ἀρεοπαγῖται, μέχρι τῶν ὁποίων δύναται νὰ ῥιφθῇ ἡ ὑπόθεσις, ἀποφαίνωνται ὅτι παύει πρὸς καιρὸν ἡ ἀνάκρισις, τοῦτο δὲν παρέχει τὴν πίστιν ὅτι ἡ ἀπόφασις των εἶναι δικαία, καὶ ἡ συνείδησις τοῦ κατηγορουμένου δὲν ἐπαναπαύεται μᾶλλον ὅτι ἡ τοιαύτη ἀπόφασις ἔχει καλῶς, ἢ ἂν παρεπέμπετο ἀπ' εὐθείας εἰς δίκην καὶ ἤκουε παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως μυρίας κατὰ τοῦ χαρακτῆρος του προσβολάς; Ἄλλο προσέτι ὁ εἰσηγητής, ὅτι διὰ τῆς ἀνακρίσεως πιθανὸν εἶναι νὰ χαρακτηρισθῇ τὸ πλημμέλημα ὡς κακούργημα, καὶ τότε ῥίπτεται εἰς τὴν φυλακὴν ὁ κατηγορούμενος, ὅπου θέλει ἀπολαύσει μέχρι τῆς εἰς δίκην παραπομπῆς του. Ἀλλ' ἐὰν παραδεχθῶμεν ὅτι θέλει λανθασθῇ ὁ ἀνακριτής, ἐὰν παραδεχθῶμεν ἐπίσης ὅτι δύνανται νὰ λανθασθῶσι καὶ οἱ δύω συνεδρικοί του, ἡ ὑπόθεσις ὅμως ἔρχεται εἰς τὸ ἔφετεῖον, τὸ ὁποῖον ἀδύνατον εἶναι νὰ περιπέσῃ εἰς τὸ αὐτὸ λάθος, καὶ τότε ἢ ἀπολύεται ὁ κατηγορούμενος ἢ παραπέμπεται εἰς ἕδραν συνεπείᾳ μιᾶς ἕδρας καὶ ἐξελέγξεως τῆς κατηγορίας. Ἐπειδὴ δὲ ὁ εἰσηγητὴς, ὑποστηρίζων τὸ θέμα του, ἐπῆξε τὸν παναγιωτικὸν τῶν εἰσαγγελέων, παρατηρεῖ, ὅτι ἀπέχει καὶ αὐτὸς νὰ τοὺς κατακρίνῃ, μάλιστα δὲ λέγει, ὅτι εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Κ. Λεβίδου εὑρέθη εἰσαγγελεὺς, ὁ υἱὸς τοῦ συναδέλφου ἡμῶν Κοντοσταύλου, εἰς ὃν ἐπεβλήθη νὰ ἐκδώσῃ ἔνταλμα φυλακίσεως, καὶ ἐπροτίμησε νὰ παραιτηθῇ. Εὑρέθη ὅμως εἰσαγγελεὺς ἄτιμος, ἥτις ἀναδέχθεις τὸ ἔργον, ἐφυλάκισε τὸν Κ. Λεβίδην, καὶ πότε τοῦτο; εἰς τὰς ἡμέρας τῆς κατοχῆς. Ἐνθυμεῖσθε προσέτι τὴν ἐξ φανθεῖσαν κατὰ τοῦ Κ. Τασσαίου καὶ ἄλλων διαφόρων κατηγορίαν. Χάρις ὅμως εἰς τὸ ἀνεξάρτητον τῶν ἐν Ἑλλάδι δικαστηρίων, ἀπιλύθησαν τῆς κατηγορίας οἱ ἔντιμοι ἐκεῖνοι πολῖται, καὶ τοῦτο κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχήν. Διέφευγε ἄρα γε τὴν ἀντὶ τῆς ἐκ τῶν δικαστηρίων ἐγγραφῆσεως τὴν ἀπ' εὐθείας ἀπόφασιν τοῦ εἰσαγγελέως, ὅτις μόνην ἐντολὴν ἔχει τὸ συμπλέκειν κατηγορίας; Λοιπὸν ἡμέρας εἰσέρχεται ὁ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον οὐμόνον δὲν ἔπαυσε μελετῶν τὸ ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐζήτει τὴν γνώμην παντὸς νομικοῦ, ὃν ἤθελε συναντήσει. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἀποσταλέντες ἐπιτροπὴν τινα νομικοὶ καὶ οἱ ἐκτὸς αὐτῆς ὄντες ἐπίσης ἐφάνησαν προκατειλημμένοι ὑπὲρ

τοῦ νομοσχεδίου. Τῷ εἶπον δὲ μάλιστα, ὅτι εἶναι γελοῖον τὸ νὰ ζητῆται προανάκρισις διὰ τὰ πλημμελήματα τοῦ τύπου, ἐνῷ αὐτὰ δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξωσιν ἢ εἰς ἓν ἄρθρον, μίαν διατριβὴν μὴ ὑποκειμένην εἰς οὐδεμίαν ἀλλοίωσιν. Ὁ εἰσαγγελεὺς λοιπόν, ἐπρόθεσεν, ὅταν ἔχει ἢ νὰ ἐρωτήσῃ τὸν ἐναγόμενον ἂν αὐτὸς εἶναι ὁ συντάξας τὸ ἄρθρον, καὶ πεισθεὶς εἰς τοῦτο, εἰσάγει τὴν ὑπόθεσιν ὡς μὴ ἀπαιτουμένης ἄλλης τινὸς ἐξετάσεως. Συνομολογεῖ καὶ αὐτὸς ὅτι τὰ πολιτικὰ τοῦ τύπου ἐγκλήματα πηγάζουσιν ἀπὸ ἓν ἄρθρον, μίαν διατριβὴν οἱανδήποτε· μ' ὅλην ὅμως τὴν ἀθλιότητα ὀργάνων τινῶν τοῦ τύπου, ἐξοκειλάντων εἰς ἀτόπους παρεκτροπάς, ἄλλα τὰ ὄργανα ταῦτα δὲν ἔχουσιν ἀντικείμενον ἢ τὸν δημόσιον βίον τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν, ὅπερ ἐπιτρέπεται, ὡς γνωστὸν, ὑπὸ τῆς νομοθεσίας μας. Ἀλλ' ἀρὰ γε αἱ ἐφημερίδες ἐπικρίνουσι τὰς πράξεις τῶν ὑπαλλήλων, εἶναι τοῦτο ἁπλοῦν περιστατικόν, διὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ὁποίου ἀρκεῖ μόνη ἡ τοῦ εἰσαγγελέως κρίσις; Ἓν ἄρθρον καταδιωκόμενον δύναται διὰ τῆς ἀνακρίσεως νὰ χύσῃ τοσοῦτον φῶς εἰς τὴν ὑπόθεσιν, ὥστε πολλάκις νὰ στραφῇ ἡ κατηγορία καθ' οὗ τὸ ἄρθρον ἐγράφη. Ὅταν ὁ ἐναγόμενος εἴπῃ, ὅτι ἐπὶ τῶν περιεχομένων τοῦ ἄρθρου ὑπάρχουσι γραπταὶ ἀποδείξεις· ὅταν τὰς ἀναφερομένας ἀποδείξεις μόνη ἡ ἀνάκρισις δύναται νὰ λάβῃ· ἐὰν δὲν προσαχθῶσιν αὐταὶ, δὲν παρεμποδίζονται τὰ μέσα τῆς ὑπερασπίσεως τοῦ ἐναγομένου, ἡ δὲ προσαγωγὴ τῶν ἐγγράφων δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀποδείξῃ τὰ κατὰ τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου γραφέντα; Ἂν λοιπὸν χωρηγηθῶσιν εἰς τὸν δημοσιογράφον τὰ μέσα τοῦ νὰ φέρῃ τὰς ἀποδείξεις τῶν λόγων του, δύναται νὰ προκύψῃ ἐκ τούτου πολὺ πλειότερα κοινωνικὴ ὠφέλεια, καθ' ὅσον ὁ τύπος πολλάκις ἀνεκάλυψε λαμπρὰς ἀληθείας, ἐπολέμησε καταχρήσεις καὶ περιέστειλεν εἰς πολλὰ τὰς ἐσφαλμένας σκέψεις ἢ ἐνεργείας τῶν κυβερνώντων. Ἐπειδὴ δὲ ἐθεωρήθη γελοῖον τὸ νὰ ζητῆται ἀνάκρισις ἐπὶ τῶν πλημμελημάτων τοῦ τύπου, ἃς ἐπιτραπῇ καὶ εἰς αὐτὸν νὰ εἴπῃ, ὅτι ἀληθῶς τῷ φαίνεται γελοῖον ὁ μὲν κατηγορούμενος νὰ ζητῇ νὰ ὑποβάλῃ τὰς πράξεις του ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς ἀνακριτικῆς ἐξουσίας, ἤτοι, τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ Κυβέρνησις νὰ τῷ λέγῃ ἂδεν ἐμπιστεύομαι εἰς αὐτούς, ὕπαγε κατ' εὐθείαν εἰς δίκην. Ἀλλ' ὁ εἰσηγητὴς ἀνακαλύπτων εἰς αὐτὸν ἓν μυστήριον, τῷ εἶπεν ἰδιαιτέρως, ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ τὰ πολιτικὰ καὶ τὰ τοῦ τύπου πλημμελήματα ὑπάρχουσιν, ἐκτὸς τοῦ συντάγματος τῶν ὅρκων, καὶ ἔνορκοι ἀνακριταί, οἵτινες

ὡς τοιοῦτοι παρέχουσι πλειοτέρας εἰς τὸν κατηγορούμενον ἐγγυήσεις· οἱ ἐν Ἑλλάδι ὅμως ἀνακριταὶ μὴ δὲν ὡρκίσθησαν ἐπίσης ὅτι θέλουσιν ἐνεργεῖ κατὰ συνείδησιν, καὶ δὲν τηροῦσι τὸν ὅρκον των εὐλαβῶς; Ἢ μήπως ὁ εἰσαγγελεὺς δὲν θεωρῇ ἀρκοῦσαν τὴν διδομένην ἅπαξ ὁρκωμοσίαν αὐτῶν καὶ θέλῃ νὰ ἀνανεόνηται ἐκ διαλειμμάτων; Ἄλλως τε, ἀφοῦ ἐλοβομεν ἤδη τὸ μέτρον τῆς ἀνέτου ζωῆς τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων διὰ τοῦ ἐσχάτως ψηφισθέντος ὑπὲρ αὐτῶν νομοσχεδίου, ἀφοῦ δὲ περιπλέον θέλουν καταστῇ καὶ ἰσόβιοι ὅταν ἔλθῃ ὁ ἁρμόδιος χρόνος, βεβαίως εἰς τοὺς δικαστὰς τούτους εὑρίσκει πλείονας ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων ἐγγυήσεις ἢ εἰς μόνον τὸν εἰσαγγελέα. Διὸ ὃν τὸ Σύνταγμα δὲν ἐσύστησε τὸ προνόμιον τῆς ἰσοβιότητος, καθ' ὅσον εἶπεν ἤδη ὅτι ἄλλη ἡ ἐντολὴ τῶν εἰσαγγελέων. Δι' ὅλα ταῦτα συμφωνῶν μὲ τὴν γνώμην τοῦ μειοψηφοῦντος μέλους, ὑποστηρίζει καὶ αὐτὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ νὰ προηγῆται ἀνάκρισις εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ τὰ τοῦ τύπου πλημμελήματα.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι μὴ ἐπαγγελλόμενος ἐπιστημονικὰς γνώσεις, δὲν ἔρχεται νὰ ἀναπτύξῃ τὸ ζήτημα ὑπὸ τὴν λεπτοτέραν αὐτοῦ θεωρίαν, ἀλλ' ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους, δι' οὓς ἐπείσθη νὰ ἔχῃ ἐναντίαν τῇ μειοψηφίας ἰδέαν. Ὁμολογεῖ δὲ πρῶτον ὅτι καὶ αὐτὸς ἐπρεσβευε κατ' ἀρχὰς ὅτι διὰ τῆς ἐμμέσου εἰς δίκην εἰσαγωγῆς δίδονται πλειότεραι εἰς τὸν κατηγορούμενον ἐγγυήσεις, κατόπιν ὅμως μετέβαλε γνώμην, σταθμίσας τοὺς ὑπὲρ τῆς ἄλλης ἰδέας ὑπάρχοντας λόγους. Δἰσχυρίζονται οἱ κατὰ τοῦ νομοσχεδίου ταχθέντες ὅτι συμφερωτέρα εἶναι ἡ ἔμμεσος εἰς δίκην εἰσαγωγή, διότι, λέγουσιν, ἡ ἐκτίμησις τῆς κατηγορίας γίνεται ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου, ὅπερ καὶ ἐκ πλειοτέρων σύγκειται προσώπων καὶ ἔχει ἴσως πλείονα ἀνεξαρτησίαν· ἀλλ' ἵνα ὁ κατηγορούμενος εἰσαχθῇ εἰς δίκην, διὰ μὲν τὸ δικαστικὸν συμβούλιον ἀρκεῖ ἁπλῆ τις ἐνδειξις ἐνοχῆς, διὰ δὲ τὸν εἰσαγγελέα ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι σαφὴς καὶ ἐντελῶς ἀποδεδειγμένη ἡ κατηγορία. Ποῦ λοιπὸν ὑπάρχει πλειοτέρα ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου ἐγγύησις; Εἰς τὴν ἁπλῆν, ὡς εἰπεῖν, ὑπόνοιαν, ἕνεκα τῆς ὁποίας εἰσάγεται εἰς δίκην, ἢ εἰς τὴν καθαράν, τὴν διακεκριμένην ἀλήθειαν, ἀφ' ἧς ὁρμώμενος ὁ εἰσαγγελεὺς ἀποφαίνεται; Λέγουσιν ὅμως ὅτι οἱ εἰσαγγελεῖς, ὡς ὄργανα τῆς ἐξουσίας, ἀπὸ πνεῦμα καταδιωκτικὸν ἐμπνεόμενοι δύνανται νὰ πλάσωσιν ἰδέαν τινά, νὰ δημιουργήσωσιν ἓν ὅλον ἐπιβαρυντικόν, καὶ οὕτω νὰ παραπέμψωσιν εἰς δίκην τὸν κατηγορούμενον· ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἂν ἤθελεν ὑποτεθῇ

ἐπ' ὀλίγον, τί ἔχει νὰ φοβηθῇ ὁ κατηγορούμενος; Ἐκ τούτου μάλιστα ἡ θέσις αὐτοῦ γίνεται καλλιτέρα ἢ διὰ τῆς ἐμμέσου κλήσεως, διότι κύριον τῶν κατηγορουμένων συμφέρον εἶναι νὰ ἐρχωνται ὅσον ἔνεστι ταχύτερα εἰς τοὺς φυσικοὺς αὐτῶν δικαστὰς, τοὺς ἐνόρκους, καὶ νὰ κατασυντρίβωσι τὰς ἐναντίον των στηθείσας διαβολὰς, ἢ νὰ διεξέλθωσι τὴν τροχιὰν ὅλων τῶν δικαστικῶν ἀνακρίσεων καὶ περιπλοκῶν. Λέγοντες δὲ, ὅτι δὲν θέλομεν νὰ εἰσαχθῶσιν οἱ κατηγορούμενοι ἀπ' εὐθείας εἰς δίκην, δὲν εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ λέγωμεν, ὅτι προτιμῶμεν νὰ δικάζωνται ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων καὶ οὐχὶ ὑπὸ τῶν ἐνόρκων, ἡ δὲ ἀξίωσις αὕτη δὲν ἀντιβαίνει προφανῶς εἰς τὸ Σύνταγμα τὸ παραπέμπον τὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα εἰς τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων; Ὅταν δὲ, ὡς φρονοῦσιν, ἐπειδὴ ὁ εἰσαγγελεὺς εἶναι ὄργανον κυβερνητικὸν, δύναται διὰ πολιτικὰ πάθη νὰ δημιουργήσῃ λόγους κατηγορίας, τότε δὲν πρέπει νὰ μᾶς φοβίσῃ τοῦτο καὶ ἐκ μέρους τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου σχετικῶς πρὸς τὸ ἀνεξάρτητον τῶν ἐνόρκων; Καὶ ὅταν φοβηθῶμεν μὴ τοῦ εἰσαγγελέως ἡ γνώμη ἐπηρεάσῃ τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων κατὰ τοῦ εἰς δίκην εἰσαγομένου, πολὺ μᾶλλον δὲν πρέπει νὰ φοβῆσθε τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον καὶ ἐκ πλειοτέρων μελῶν σύγκειται καὶ φῶτα ἔχει πλειότερα, οἱ δὲ ἔνορκοι μὴ ἔχοντες εἰς τοιαύτας δίκας ν' ἀκούσωσι μάρτυρας ἀλλ' ἰδέας μόνον ἐπιστημονικὰς, δὲν εἶναι πιθανώτερον, ἐν τῇ περὶ τὰ τοιαῦτα ἀγνοίᾳ των, νὰ ἐπηρεασθῶσιν ἐκ τῆς κρίσεως τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου; Ὅταν λοιπὸν ἀποραίνεται περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς ἓν δικαστήριον ἐπιστημόνων, τὸ βούλευμα τοῦ δικαστηρίου τούτου ἔχει μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν ἐνόρκων. Καὶ ἴσως μὲν διϊσχυρισθῶσιν οἱ ἐναντίοι, ὅτι ἡ ἔμμεσος εἰς δίκην εἰσαγωγὴ τῶν διὰ πολιτικὰ ἢ τοῦ τύπου πλημμελήματα κατηγορουμένων παρέχει βραδύτητα δυναμένην νὰ ὠφελήσῃ αὐτούς· ἀλλ' ἡ βραδύτης αὕτη δὲν ὠφελεῖ τοὺς ἀθώους, καὶ μόνον τοὺς ἐνόχους συντρέχει, οἵτινες δύνανται νὰ ὠφεληθῶσιν ἀπὸ μεταβολήν τινα τῶν πραγμάτων, τὴν παρέλευσιν χρόνου ἢ τῶν ἐντυπώσεων τὴν ὕφεσιν, ἐνῷ ἡ κοινωνία ἔχει συμφέρον νὰ ἀπονέμηται τὸ δίκαιον προσηκόντως καὶ νὰ δίδῃ ἕκαστος ἀνάλογον τῶν ἔργων του δίκην. Οἱ ἀθῷοι ὅμως εὑρίσκουσι τὸ συμφέρον των εἰς τὴν ἄμεσον κλῆσιν, καὶ ταύτην προτιμῶσιν ἀντὶ νὰ βραδύνωσι περιπλεκόμενοι εἰς δικαστικοὺς τύπους καὶ ἀγῶνας. Ἀφοῦ δ' ἐτέθη ὡς κανὼν νὰ ἐφαρμόσωμεν τὴν κοινὴν διαδικασίαν

καὶ εἰς τὰ πολιτικὰ πλημμελήματα, εἶναι ἐξαίρεσις ἄδικος νὰ διαγράψωμεν ἐκ τοῦ ἄρθρου τὸ δικαίωμα τῆς ἀμέσου εἰς δίκην εἰσαγωγῆς. Τοῦτο συναισθανόμενος, ἐπρόλαβε μὲν εἰπὼν ὁ βουλευτὴς Καλαβρύτων, ὅτι ἡ ἄμεσος εἰσαγωγὴ ἠδύνατο νὰ λάβῃ χώραν ἂν εὑρισκόμεθα εἰς ἐποχὴν τοιούτων ἢ τοιούτων πολιτικῶν ὑπερβολῶν· ἀλλ' οἱ νόμοι εἰσπηδῶσιν εἰς τὰς κοινωνίας οὐχὶ ὅπως τιμωρῶνται ἀλλ ὅπως προλαμβάνωνται τὰ ἐγκλήματα. Πρὸς τοῦτο δὲ ἡ ταχύτης εἶναι πάντοτε τὸ ἀποτελεσματικώτερον μέσον, ἡ δ' ἔμμεσος εἰς δίκην εἰσαγωγὴ εἶναι ὑπαγόμενος τῆς ἀνάγκης, διότι ἀπαιτεῖται πολλάκις νὰ συλλεχθῶσιν ὅλα τὰ στοιχεῖα τὰ ἀναγκαῖα νὰ καταρτίσωσι τὴν κατηγορίαν. Τὴν ἀρχὴν λοιπὸν τῆς ἀμέσου κλήσεως ἠθέλησε μὲν νὰ πολεμήσῃ ὁ βουλευτὴς Καλαβρύτων δι' ἐμβριθῶν ἐπιχειρημάτων, ἀλλὰ ταῦτα στρέφονται ἐναντίον του, ἐπειδὴ, ἂν δὲν ὑπάρχωσι παρ' ἡμῖν οἱ λόγοι οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν ἄμεσον εἰς δίκην εἰσαγωγήν, πρέπει νὰ προλάβωμεν τοὺς τοιούτους λόγους, καὶ ἐνῷ ἡ διάταξις τῆς ἀμέσου εἰσαγωγῆς ὑπάρχει ἐν τῇ νομοθεσίᾳ ἡμῶν, δὲν πρέπει νὰ τὴν καταστρέψωμεν ἤδη. Ἡ πλειοψηφία λοιπὸν τῆς ἐπιτροπῆς, ὑποστηρίζουσα τὴν ἄμεσον κλῆσιν, δὲν φέρει μίαν ἐξαίρεσιν, ἀλλὰ παραδέχεται ὅ,τι καὶ ἡ νομοθεσία ἡμῶν. Ἐπίσης δὲ καὶ τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς, δὲν ὦ φαίνονται εὐτυχέστερα· ἐπειδή, ἂν εἷς εἰσαγγελεὺς ἐνόμισεν ἄλλοτε ὅπλα τὰ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καταγωγὰ καὶ ἤθελε τὸν κατηγορήσει, δὲν ἠδύνατο βεβαίως καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ὑπαρξιν αὐτοῦ, ὁ δὲ κατηγορούμενος ἤθελε ἀπολυθῆ. καὶ ἂν μὲν ἐξηκολουθοῦμεν νὰ καταργοῦμεν ἐν γένει τὸ σύστημα τῆς ἀμέσου εἰς δίκην εἰσαγωγῆς, ἐννοεῖ ταῦτο ὡς ἀρχήν τινα γενικήν· δὲν ἐννοεῖ ὅμως διὰ τί νὰ ἐξαιρεθῶσι τοῦ κανόνος μόνα τὰ πολιτικὰ τοῦ τύπου ἐγκλήματα, ἐνῷ ταῦτα εἶναι σαφῆ, ἁπλᾶ καὶ δὲν ἀπαιτεῖται νὰ προληφθῶσιν εἰς ἀνάκρισιν. Ἂν δὲ ἡ ἄμεσος εἰς δίκην εἰσαγωγὴ δὲν ἔχῃ χώραν ἐπὶ τῶν τοιούτων πλημμελημάτων δὲν ἐννοεῖ ἐπὶ ποίων ἄλλων πρέπει νὰ συγχωρήσωμεν τὴν διάταξιν ταύτην τῆς νομοθεσίας μας. Τέλος τὸ δικαίωμα τοῦ εἰσαγγέλλειν ἀπ' εὐθείας ἢ καὶ τοῦ ἀπορρίπτειν κατηγορίαν τινα, ὅταν δὲν θεωρῶν αὐτὴν βάσιμον, διὰ τῆς προτεινομένης ὕλης ἐμμέσου κλήσεως ὑλάμβανον διάσπασιν τοῦ εἰσαγγελέως, ἅμα λαβόντες καταγγελίαν τινὰ εἰς ἣν δὲν εὑρίσκουσι τι τὸ καλέσιμον, νὰ παραπέμπωσιν αὐτὴν εἰς ἀνάκρισιν καὶ ἀπασχολῶσι μάτην τὰς στιγμὰς τοῦ δικαστικοῦ

συμβουλίου. Παύων παρατηρεῖ, ὅτι θερμὸς ζηλωτὴς τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ τύπου ἐπὶ τοῦ προκειμένου κατὰ παράπονθαν θεωρεῖ ὅτι διὰ τῆς προτεινομένης ἐμμέσου εἰσαγωγῆς οὐ μόνον δὲν παρέχομεν ἐγγύησίν τινα εἰς τοὺς ἐπὶ πλημμελήματι τοῦ τύπου κατηγορουμένους, ἀλλὰ καὶ ἐπιβαρύνομεν τὴν θέσιν αὐτῶν, ἐνῷ διαταράττομεν συγχρόνως τὰ ὑπὸ τῆς νομοθεσίας μας ὡρισμένα.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἐπὶ πολλὴν ὥραν σοβαρὰ συζήτησις ἐξακολουθεῖ, τῶν μὲν ὑπερασπιζόντων τὴν ἄμεσον κλῆσιν, τῶν δὲ προταττομένων ὑπὲρ τῆς ἐμέσου, ὁ δὲ ἀρμόδιος ὑπουργὸς δὲν ἐξεφράσθη ἔτι ποῖον τῶν συστημάτων αὐτῶν ἀποδέχεται. Καὶ δὲν θεωρεῖ μὲν αὐτὸς ὅτι ἡ ἄμεσος κλῆσις ἔχει καταδυναστικὴν τάσιν, ἀφοῦ τὴν παρεδέχθη ἡ γενναιόφρων Γαλλία, ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς πρέπει νὰ ἐξηγηθῇ ποῖον τῶν συστημάτων παραδέχεται, καὶ νὰ μὴ μένωσιν ἀορίστως ἀμφότερα, ἐπειδὴ τότε ὅταν ἓν ὑπουργεῖον θέλῃ νὰ καταβλίψῃ τὸν τύπον, παρατηρεῖ ποῖον τῶν συστημάτων συμφέρει εἰς τὴν περίστασιν καὶ πιστεύει χρῆσιν ἐκείνου, οὕτω δὲ δύναται νὰ παραδιχθῇ τὴν ἄμεσον κλῆσιν. Ἂν δ' ὁ πολίτης σπεύδων ν' ἀπαλλαγῇ τῆς κατηγορίας, ζητῇ τὴν ἄμεσον κλῆσιν, δὲν συμφέρει τότε εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ παραδέχεται τὴν ἑτέραν. Διὰ τοῦτο ἀνάγκη νὰ σταχυώσῃ ὁ Κ. ὑπουργὸς ποῖον τῶν δύω συστημάτων ἐγκρίνει.

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἐκ τῶν ἐγγράφων συνειδήσεως, ὀφείλει ἐλευθέρως καὶ μετὰ περισκέψεως νὰ ῥίψῃ παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου νομοσχεδίου. Λυπεῖται ὅτι δὲν εἶναι σύμφωνος ἐν ὅλῳ μετὰ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, τοῦ ὁποίου σέβεται τὰ φῶτα καὶ τὸν χαρακτῆρα, ἀλλ' ἐνδίδει εἰς καθῆκον ὑψηλότερον, εἰς πεποίθησιν ἰσχυρὰν, σχηματισθεῖσαν ἀπὸ ἐσκεμμένην μελέτην ἐφ' ὅλων τῶν ἀναγομένων εἰς τὸ νομοσχέδιον. Καὶ πρῶτον δὲν δύναται νὰ ἀποσιωπήσῃ παράλειψίν τινα βυσιώδη, ἥτις δυστυχῶς ὑπάρχει πρὸ πολλοῦ εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦ τύπου. Διὰ τοῦ 105 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁρίζεται ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ ὅσον τάχιον πρόνοια νομοθετήσεως καὶ περὶ τοῦ τύπου, ἡ δὲ διάταξις αὕτη κατεγωρίσθη συνεπείᾳ τοῦ 10 ἄρθρου, δι' οὗ ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις εἶχε ῥήσει πέλεκυν ἐπὶ τοῦ τότε ὑπάρχοντος νόμου περὶ τύπου, μετατρέπουσα τινὰς ἐκ τῶν ἀσιωδεστέρων αὐτοῦ βάσεων, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε καιρὸν καὶ ἴσως οὔτε ἔργον τῆς ἦτον, ἐσύστησε διὰ τοῦ 105 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος τὴν σύνταξιν νέου νόμου, συνημμολογημένου μὲ

τὰς νέας αὐτὰς βάσεις. Τοῦτο δὲ ἐθεωρήθη τόσον οὐσιῶδες, ὥστε καὶ ἐν τῇ αἰτιολογικῇ ἐκθέσει τοῦ Συντάγματος ἔγινε ῥητῶς λόγος περὶ αὐτοῦ. Ἔπειτα ὅμως παρῆλθον 15 περίπου ἔτη καὶ δὲν ἐλήφθη πρόνοια περὶ τούτου. Ἤλπιζε δὲ ὅτι σήμερον τοὐλάχιστον, λαβοῦσα αἰτίαν ἡ Κυβέρνησις, ἤθελε φέρει νομοσχέδιον πλῆρες, κανονίζον ὅλα ἐν γένει τὰ ἀφορῶντα τὸν τύπον καὶ σύμφωνον μὲ τὰς βάσεις τοῦ 10 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος. Πρέπει λοιπὸν νὰ συζητῶμεν κἂν αὐτὸ εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἐπιχὴν νὰ ἔλθῃ ταχέως τὸ τοιοῦτον νομοσχέδιον, κατὰ τὴν σύστασιν τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως, τὴν ὁποίαν δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι συμμερίζεται καὶ ἡ Βουλὴ ὁλόκληρος. Ἤδη δ' ἐπιλαμβανόμενος τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, δὲν περιορίζεται νὰ προτείνῃ μόνον, ὡς ὁ βουλευτὴς Καλαβρύτων, ὅτι ἀταιτεῖται βούλευμα τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων τοῦ τύπου, ἀλλὰ προχωρῶν περαιτέρω λέγει, ὅτι πρέπει νὰ δεχθῶμεν καὶ ἐπ' αὐτῶν τὴν συνήθη τῶν κακουργοδικείων προδικασίαν. Ἀπὸ τῆς μιᾶς δὲ πρατάσεως μέχρι τῆς ἄλλης δὲν ὑπάρχει πολλὴ ἡ ἀπόστασις, διότι, κατὰ τὴν ἰδικήν του, δὲν μένει νὰ προστεθῇ ἄλλο εἰμὴ ἡ ἐπέκτασις τῆς προθεσμίας τοῦ κατηγορητηρίου εἰς 8 ἡμέρας καὶ ἡ κοινοποίησις τοῦ βουλεύματος εἰς τὸν κατηγορούμενον. Δὲν εἶναι δὲ πρὸς τοῦτο πολὺ ἀναγκαῖον νὰ ἀναδράμωμεν εἰς ξένας νομοθεσίας, ἀλλ' ἰδίως νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἡμετέραν. Ἐν πρώτοις τῷ φαίνεται ὅτι τὸ σύστημα τὸ καθιερούμενον διὰ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου δὲν συνάδει μὲ τὸ 93 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, καὶ μάλιστα ἀντιβαίνει εἰς τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. Τὸ ἄρθρον 93 ὑπέβαλεν ὅλα τὰ ἐγκλήματα τοῦ τύπου, ἐκτὸς τῶν ἀφορώντων τὸν ἰδιωτικὸν βίον, καὶ ἐν γένει τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα εἰς τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων, ὡς φέρο τα χαρακτῆρα πολὺ ὑψηλότερον, ἤτοι χαρακτῆρα πολιτικόν, ἕνεκα τῶν κινδύνων εἰς οὓς εἶναι ἐκτεθειμένοι οἱ ἐπὶ τοιούτοις ἐγκλήμασι κατηγορούμενοι, ἕνεκα τῶν πολιτικῶν παθῶν ἐκ τῶν ὁποίων καὶ ὁ δικαστὴς δύναται νὰ ἐπηρεασθῇ, καὶ ἕνεκα τῆς ἀνίσου πάλης, εἰς ἣν ὑποβάλλεται ὁ κατηγορούμενος ἀπέναντι τῆς ἐξουσίας. Διὰ ὅλα ταῦτα τὸ Σύνταγμα ἀποσπᾷ τὸν κατηγορούμενον ἀπὸ τὸ πλημμελειοδικεῖον καὶ τὸν παραπέμπει εἰς τοὺς ἐνόρκους, οἵτινες εἰσὶν οἱ φυσικοὶ δικασταὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐγκλημάτων, καθὸ πολῖται καὶ αὐτοὶ καὶ ἀνανεούμενοι συνεχῶς, ἐρχόμενοι δ' ἐπὶ τῆς δικαστικῆς ἕδρας μὲ τὰς ἐμπνεύσεις τῆς κοινῆς γνώμης, ἥτις εἰς τὰ ἐγκλήματα τοῦ τύπου εἶναι ὁ πλέον ἀλάνθαστος

γνώμων. Ἀφοῦ δὲ τὸ Σύνταγμα ἀπαιτεῖ τὴν διαδικασίαν τῶν ἐνόρκων, ἐξάγεται ἀναγκαίως ὅτι διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἐννοεῖ ὅτι πρέπει καὶ νὰ δικάζωνται κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν κακουργοδικείων, προσηρμοσμένην καὶ ὡς πρὸς τὴν σοβαρότητα τῶν παρ' αὐτῶν δικαζομένων ἐγκλημάτων καὶ ὡς πρὸς τὸ εἶδος αὐτῶν τῶν δικαστηρίων, καὶ ἀνεπόσπαστον ἐπομένως ἀπὸ τοὺς τοιούτους δικαστάς. Ἄλλως, ὅσον καλοὶ καὶ ἂν ἦναι οἱ δικασταὶ, ὅταν οἱ τύποι τῆς διαδικασίας δὲν εἶναι ἐπίσης καλοὶ καὶ συνάδοντες μὲ τὸ εἶδος τοῦ δικαστηρίου, τότε δὲν ἐπιτυγχάνει ὁ σκοπὸς τοῦ νόμου. Ἂν ὅτε ἐσυζητεῖτο τὸ ἄρθρον εἰς τὴν Συνέλευσιν, ἠρωτῶντο οἱ πληριξούσιοι κατὰ ποίαν διαδικασίαν ἐννοοῦν νὰ δικάζωνται παρὰ τῶν ἐνόρκων τὰ ἐγκλήματα ταῦτα, εἶναι βέβαιος ὅτι ἤθελον πάντες ἀπαντήσει «κατὰ τὴν παρὰ τοῖς ἐνόρκοις συνήθη διαδικασίαν.» Ἂς ὑποθέσωμεν ὅμως ὅτι οἱ νομοθέται τοῦ Συντάγματος ἀφῆκαν εἰς τὴν Βουλὴν νὰ κανονίσῃ οἱονδήποτε σύστημα διαδικασίας ἐγκρίνῃ· ποῖον σύστημα τότε πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ἡμεῖς; Βεβαίως ἓν σύστημα ὁμοιόμορφον, ὁμαλὸν, ἤτοι, ἢ τὴν διαδικασίαν τῶν κακουργημάτων ἢ τὴν τῶν πλημμελημάτων, καὶ ὄχι ἓν σύστημα ὡς τὸ τοῦ νομοσχεδίου, ἤγουν σύστημα ἀνάμικτον ἀπὸ τύπους δύω διαφόρων διαδικασιῶν, σύστημα ὅλως ἀνώμαλον καὶ μὴ περιέχον ἑνότητα διατυπώσεων. Ἀφοῦ δ' ἐνταῦθα εἶναι ἀδύνατον νὰ παραδεχθῶμεν τὸ σύστημα τῆς διαδικασίας τῶν πλημμελημάτων, μάλιστα δὲ εἰς τὸ ἀκροατήριον, πρέπει ν' ἀσπασθῶμεν τὸ τῆς διαδικασίας τῶν κακουργημάτων, τὸ ὁποῖον συνάδει καὶ μὲ τὴν ἔννοιαν τοῦ Συντάγματος καὶ μὲ τὸ δικαστήριον, ὑπὸ τοῦ ὁποίου δικάζονται αὐτὰ τὰ ἐγκλήματα. Ἤδη δὲ εἶναι εἰς θέσιν νὰ κατανοήσῃ τὸν λόγον, δι' ὃν ζητεῖ ὁ Κ. ὑπουργὸς διὰ τῆς ἐκθέσεώς του, ἐρωτῶν διὰ τί νὰ παρεκκλίνωμεν τῆς διαδικασίας, ἣν ἀπαιτεῖ ὁ νομικὸς χαρακτὴρ τῆς πράξεως· εἶναι ὁ ἴδιος ἐκεῖνος λόγος, δι' ὃν τὸ Σύνταγμα ἀπέσπασε τὰ πλημμελήματα τοῦ τύπου ἀπὸ τοὺς πλημμελειοδίκας καὶ τὰ ὑπέβαλεν εἰς τοὺς ὁρκωτούς· εἶναι ὁ ἴδιος ἐκεῖνος λόγος, δι' ὃν καὶ ὁ ὑπουργὸς παραδέχεται εἰς τὸ νομοσχέδιον τὸ κατηγορητήριον ἐπ' αὐτῶν τῶν πλημμελημάτων, καὶ ὃν ἐπικαλεῖται καὶ ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ πρὸς αἰτιολόγησιν τούτου· τὸ ὅτι δηλ., ἡ σοβαρότης αὐτῶν τῶν πλημμελημάτων ἀπαιτοῦσα ἄλλους δικαστὰς, ἀπαιτεῖ καὶ ἄλλην διαδικασίαν, ἵνα ὑπάρχωσι πλειότεραι ἐγγυήσεις, καὶ τοιαύτας παρέχει ἀναντιῤῥήτως ἡ παρὰ τοῖς ἐνόρκοις διαδικασία, ἣν καθιεροῖ καὶ ἡ

δικονομία ἡμῶν διὰ τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τῶν ἐγκλημάτων, ἄρουν διὰ τὰ κακουργήματα. Προχωρῶν δὲ μακρύτερα λέγει, ὅτι δὲν ζητεῖ νὰ καταργήσωμεν νόμον τινὰ ὑπὲρ πῶν ἐγκλημάτων τοῦ τύπου, οὐδὲ ζητεῖ ἐξαιρετικὰ δικαιώματα ὑπὲρ αὐτοῦ· θέλει ἀπ' ἐναντίας ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν γενικῶν κανόνων, καὶ ἔρχεται ν' ἀποδείξῃ ὅτι τὸ νομοσχέδιον δὲν συνάδει ὄχι μόνον μὲ τὸ Σύνταγμα, ἀλλ' ἀντιβαίνει καὶ εἰς ἀρχὰς καθιερωμένας παρὰ τῆς ποινικῆς ἡμῶν δικονομίας. Τὰ ἄρθρα 160 καὶ 161 αὐτῆς συγχωροῦσι τὴν ἀπ' εὐθείας κλήτευσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον, ὁρίζοντα συγχρόνως τοὺς πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένους ὅρους, εἰς δὲ τούτων, ἀπαιτούμενος, ἀπὸ τὸ ἄρθρον 161, εἶναι τὸ νὰ ὑπάγηται τὸ πλημμέλημα εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν πλημμελειοδικῶν ὥστε θέτει γενικὴν ἀρχὴν ὅτι εἰς πᾶν πλημμέλημα καὶ μὴ ὑπαγόμενον εἰς τοὺς πλημμελειοδίκας δὲν δύναται ὁ εἰσαγγελεὺς νὰ κλητεύσῃ εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἐπειδὴ εἶχεν ὑπ' ὄψιν ὅτι τινὰ πλημμελήματα, ἕνεκα τῆς σοβαρότητος αὐτῶν ἢ τῆς σημαντικότητος τῶν κατηγορουμένων προσώπων, δύνανται νὰ δικάζωνται ἀπὸ ὑψηλοτέρων δικαστηρίων καὶ ἐπομένως μὲ διαδικασίαν ὑψηλοτέραν, καὶ τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐφαρμόζει ἡ δικονομία, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ εἰς τὴν περίστασιν λ. χ. τῶν ἄρθρων 41 καὶ 36 αὐτῆς, τὰ ὁποῖα ὑποβάλλουσι τὰ πλημμελήματα τῶν ἐπισκόπων, δικαστικῶν ὑπαλλήλων κλπ. εἰς τὸ ἐφετεῖον, καὶ ὁρίζουν συνάμα τὴν ἔκδοσιν βουλεύματος ἐπ' αὐτῶν, ἐπειδή, κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἀρχὴν τοῦ ἄρθρου 161, ὁ εἰσαγγελεὺς δὲν δύναται νὰ κλητεύσῃ ἀπ' εὐθείας. Αὐτὴ λοιπὸν ἡ γενικὴ ἀρχὴ ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ εἰς τὰ πλημμελήματα τοῦ τύπου, τὰ ὁποῖα ἐπίσης ἀπεσπάσθησαν ἀπὸ τοὺς πλημμελειοδίκας, διὰ τοῦ Συντάγματος μάλιστα, καὶ ὑπεβλήθησαν εἰς ἄλλο δικαστήριον· ἐπομένως ἡ ἀπ' εὐθείας κλήτευσις εἰς τὸ ἀκροατήριον δὲν δύναται νὰ συγχωρῆται οὐδ' εἰς αὐτῶν. Ἂν δὲ συγχωρηθῇ διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου, θέτει ἀντιβαίνει τοῦτο εἰς μίαν θεμελιωδεστάτην ἀρχὴν τῆς νομοθεσίας ἡμῶν, καὶ θέλει φέρει χαρακτῆρα νόμου ἐξαιρετικοῦ αὐτῆς διὰ τὰ ἐγκλήματα τοῦ τύπου. Ἀλλὰ μᾶς λέγουσιν, ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο παρέχει βραδύτητα, ἣν πρέπει νὰ ἀποφύγωμεν. Εἶναι καὶ αὐτὸς σύμφωνος καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ ὑπάρχῃ πᾶσα ἡ δυνατὴ ταχύτης, δὲν πρέπει ὅμως χάριν αὐτῆς νὰ καταστρέψωμεν τὰ μέσα δι' ὧν δυνάμεθα νὰ φθάσωμεν εἰς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ πρέπει νὰ συμβιβάζηται τὸ ἓν μὲ τὸ ἄλλο· καὶ ὅταν τρέχων τις ὑπὲρ τὸ δέον, προσκόπτει καὶ πίπτει. Ἂς ἐξετάσωμεν ἤδη τὴν ὑπάρχουσαν

μεταξὺ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου συστήματος διαφορὰν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ταχύτητος. Κατὰ τὸ ἄρθ. 161 τῆς ποινικῆς δικονομίας, συνδυασμένον μὲ τὰ ἄρθρα 156, 136 καὶ 137, (ἀναφέρει δ' ἐπίσης καὶ τὸ ἄρθρ. 137, ὅτι τοῦτο τυχὸν διαλαμβάνει περὶ τῆς ἀναγκαίας προανακρίσεως εἰς τὰ ἐγκλήματα τοῦ τύπου) ἀπαιτεῖται πάντοτε καὶ κατὰ τὸ ἓν σύστημα καὶ κατὰ τὸ ἄλλο, νὰ γίνῃ ἡ λεγομένη *προεισαγωγικὴ ἀνάκρισις*, ἥτις εἶναι συνοπτικὴ καὶ ἀποπερατοῦται εἴτε φέροντος τοῦ εἰσαγγελέως τὴν δίκην ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀκροατήριον, εἴτε ἀναφερομένου πρὸς τὸν ἀνακριτήν, ἵνα ἐνεργήσῃ πληρεστέραν ἀνάκρισιν, ἢ πρὸς τὸ συμβούλιον, ἵνα ἐκδώσῃ βούλευμα. Ὁ εἰσαγγελεὺς ἔπειτα, ἂν δὲν εὕρῃ ἀρκοῦσαν τὴν ἀνάκρισιν, ἀναγκαίως θέλει καλέσει τὸν ἀνακριτὴν νὰ συμπληρώσῃ αὐτήν, ὥστε κατ' ἀμφότερα τὰ συστήματα δὲν ὑπάρχει ἐπίσης διαφορὰ χρόνου οὔτε ὡς πρὸς τοῦτο. Μόνον δὲ εἰς τὴν περίστασιν, καθ' ἣν εὕρῃ ἀρκοῦσαν τὴν προεισαγωγικὴν ἀνάκρισιν, δύναται νὰ προκύψῃ διαφορά τις χρόνου, καθὸ δυναμένου τότε τοῦ εἰσαγγελέως, κατὰ τὸ σύστημα τοῦ νομοσχεδίου, νὰ κλητεύσῃ ἀπ' εὐθείας, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἴδιον αὐτοῦ σύστημα, δὲν δύναται μὲν νὰ κάμῃ ἀπ' εὐθείας κλῆσιν, δύναται ὅμως καὶ ὀφείλει, ἐν τοιαύτῃ περιστάσει, νὰ ἀναφερθῇ πρὸς ἔκδοσιν βουλεύματος. Δὲν εἶναι δὲ τότε ὑπόχρεως νὰ ἐπιφορτίσῃ τὸν ἀνακριτὴν μὲ ἄλλην ἀνάκρισιν, ἥτις ἤθελεν εἶσθαι κατ' αὐτὸ τὸ ἄρθ. 160 τὸν ἀρίνει ἐλεύθερον νὰ ἀναφέρηται εἰς τὸ συμβούλιον καὶ ἄνευ τοιαύτης ἀνακρίσεως. Διὰ νὰ ἐκδώσῃ λοιπὸν τὸ Συμβούλιον τὸ βούλευμά του, ἢ τὸ συμβούλιο τῶν ἐφετῶν, ἂν ἤθελε γίνῃ ἀνάκρισις, ἀπαιτοῦνται 10 20, ἢ ἐστωσαν τὸ πολὺ 30 ἡμέραι. Ἀλλὰ χάριν τοσούτου μικροῦ διαστήματος δὲν πρέπει τὸν κάμωμεν νὰ ἀπολαύσωμεν τοσαῦτα ἄλλα πλεονεκτήματα, τὰ ὁποῖα παρέχει τὸ σύστημά του; Πρῶτον, ἂν ἦτον ἡ ἀπ' εὐθείας κλήτευσις κοινὸν δικαίωμα τοῦ πολίτου ἀσφαλίζον αὐτὸν περισσότερον, ὡς λέγει ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς, ἤθελε τὴν παραλεχθῇ ἡ ποινικὴ δικονομία διὰ τὰ κακουργήματα, τοὐλάχιστον δι' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι φύσει ἁπλᾶ, ὡς π. χ. ἡ πλαστογραφία ἢ γινομένη δι' ἑνὸς ξυσίματος τοῦ χαρτοῦ. Τοῦτο ἀποδεικνύει πρόσθετι ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκδόσεως βουλεύματος δὲν προκαλεῖται μόνον ἀπὸ τὸ πολύπλοκον μιᾶς ὑποθέσεως. Ἂν ἦτον οὕτω, ὁ ἀληθὴς καὶ μόνος λόγος, ἡ ποινικὴ δικονομία ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ὅτι ὑπάρχουν καὶ τινα κακουργήματα ἁπλᾶ ἐκ φύσεως των, ἤθελε τὸν ἀφήσει ἐλεύθερον κ' ἐν ὡς πρὸς τὰ κακουργήματα νὰ κλητεύσῃ ἀπ' εὐθείας ἢ ὄχι, ὡς ἔχει τοιαύτην ἐλευθερίαν ὡς πρὸς τὰ

πλημμελήματα· ἐξ ἐναντίας εἰς ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ κακουργήματα τὸν ὑποχρεοῖ νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ συμβούλιον πρὸς ἔκδοσιν βουλεύματος. Εἶναι λοιπὸν ἄλλος ὁ ἀληθὴς λόγος τούτου, τὸ ὅτι ἡ ἔκδοσις βουλεύματος παρέχει πλειοτέρας ἐγγυήσεις παρὰ τὴν ἀπ' εὐθείας κλήτευσιν, καὶ διὰ τοῦτο ὁ νόμος τὴν ἀπαιτεῖ εἰς ὅλα τὰ κακουργήματα, τὰ ὁποῖα ἐπισύρουσι τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τῆς ποινῆς. Ποῖαι εἶναι δὲ αὐταὶ αἱ ἐγγυήσεις; Πρῶτον, ὅτι τὸ βούλευμα τοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἢ αθωοτικὸν, ἢ παραπέμπον εἰς δίκην τὸν κατηγορούμενον, ἢ παῦον προσωρινῶς τὴν ἀνάκρισιν, ἢ διατάττον τὴν περαιτέρω ἀνάκρισιν. Εἰς ἐγκλήματα λοιπὸν τοῦ τύπου ὑποθέσατε εἰσαγγελέα, ὅστις ἔχων τὴν ἐλευθερίαν, κατὰ τὸ σύστημα τοῦ νομοσχεδίου, νὰ κλητεύῃ ἀπ' εὐθείας, ἐπισπεύδει τὴν εἰς τὸ ἀκροατήριον εἰσαγωγὴν, παρασυρόμενος ἀπὸ λάθος ἢ ἀπὸ εἰσηγήσεις, χωρὶς νὰ ἦναι πλήρης ἡ ἀνάκρισις. Τὸ Συμβούλιον βλέπον τοῦτο, ἐμποδίζει τὸν εἰσαγγελέα νὰ προχωρήσῃ, λέγον, ὅτι πρέπει νὰ συμπληρωθῇ ἡ ἀνάκρισις, ἐνεργουμένης π. χ. μιᾶς αὐτοψίας, μιᾶς κατ' οἶκον ἐρεύνης κτλ. τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ γίνουν εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἦναι προενηργημένα καὶ νὰ παρουσιασθῶσιν ἐκεῖ αἱ ἐκθέσεις. Δεύτερον, ὅτι τὸ βούλευμα δύναται νὰ ἦναι καὶ αθωοτικὸν, καὶ τότε ἀπαλλάττει τὸν κατηγορούμενον ἀπὸ τὰς ταραχὰς καὶ τοὺς κόπους τῆς δίκης, καὶ γνωρίζετε ὁποίας ἀγωνίας, ὁποίους παλμοὺς ἔχει ὁ καθήμενος εἰς τὴν ἕδραν κακούργου ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου, ἐκτιθέμενος δημοσίᾳ εἰς τὰ ὄμματα ὅλων, καὶ ὑποβαλλόμενος εἰς τὴν πομπὴν, μεθ' ἧς περιστοιχίζεται τὸ ὁρκωτικὸν σῶμα, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἔχομεν παραδείγματα ὅτι πολλοὶ αὐτοχειριάσθησαν, ὅπως ἀποφύγωσιν αὐτὰς τὰς βασάνους. Καὶ ὅμως ὁ ὑπομένων ὅλας ταύτας τὰς ἀγωνίας δύναται νὰ αθωωθῇ. Τίς θέλει τὸν ἀποζημιώσει τότε δι' ὅλας ταύτας τὰς πικρίας καὶ ἠθικὰς προσβολάς; Τοῦτο προτίθεται τὸ βούλευμα· νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ, ἂν ἦναι αθῶος, ὅλων τῶν δοκιμασιῶν τούτων, διότι ἀποφασίζει ἰδιαιτέρως ἄνευ οὐδεμιᾶς δημοσιεύσεως. Τρίτον· ὅταν τις δικαζόμενος ἀπὸ τὸ κακουργιοδικεῖον αθωωθῇ, πάντοτε μένει κατ' αὐτοῦ ἠθικὸς τις μῶμος καὶ ὑπόνοια, διότι ἐνδέχεται νὰ ἠθωώθη δι' ἔλλειψιν ἀρκουσῶν ἀποδείξεων, ἀφοῦ μάλιστα ἐν πάσῃ ἀμφιβολίᾳ, ἡ ἐτυμηγορία εἶναι αθωοτική, ἐνῷ ἐξ ἐναντίας τὸ βούλευμα τοῦ Συμβουλίου δὲν ἀφίνει οὐδένα μῶμον, καθ' ὅσον δὲν πρέπει οὐχὶ ἀπόδειξις ἀλλ' οὐδ' ἔνδειξις νὰ ὑπάρχῃ ἐνοχῆς. Δι' ὅλα ταῦτα περαίνων τὸν λόγον, παρατηρῶ ὅτι τὸ προτεινόμενον ἀντὶ τοῦ

νομοσχεδίου σύστημα συνάδει καὶ μὲ τὸ Σύνταγμα, καὶ μὲ τὸ ἀπαιτούμενον ὁμοιόμορφον εἰς τὴν διαδικασίαν τῶν προκειμένων ἐγκλημάτων, καὶ μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς ποινικῆς ἡμῶν νομοθεσίας, ἐνῷ συνέχυμα δὲν φέρει κανὲν ἄτοπον, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας παρέχει πολλὰ πλεονεκτήματα.

Ἀπήντησεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ἠδυνάμεθα ἐνώπιον ποινικοῦ δικαστηρίου νὰ ζητῶμεν τὴν ἔννοιαν τῶν ἄρθρων τῆς ποινικῆς δικονομίας διὰ νὰ ἑρμηνεύσωμεν αὐτὰ, ἀλλ' εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξαγάγωμεν ἐκ τούτων τὴν ἀπόδειξιν, ὅτι ἡ συνταγματικὴ Συνέλευσις καὶ τὸ Σύνταγμα ἠθέλησαν νὰ ἐφαρμόζηται ἡ διαδικασία τῶν συνήθων κακουργημάτων καὶ ἐπὶ τῶν πλημμελημάτων τοῦ τύπου. Τὸ 93 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος παρέδωκεν εἰς τοὺς ἐνόρκους τὴν δίκην τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν τοῦ τύπου πλημμελημάτων· ὁρίζον τὸ δικαστήριον τῆς οὐσίας, δὲν συγχωρεῖται ὅμως ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης τῆς εὐνοϊκῆς ὑπὲρ τοῦ τύπου νὰ συμπεράνωμεν ὅτι πρέπει νὰ ἐφαρμόζηται κατὰ τῶν πλημμελημάτων αὐτοῦ ἡ ἐπαχθὴς καὶ ὀλοσχερὴς διαδικασία τῶν κακουργημάτων. Ἐὰν ἐνεῖχε τοιοῦτόν τι ἡ συντακτικὴ Συνέλευσις ἠθέλετο ἐκφράσει βεβαίως, ἐπειδὴ ἐγνώριζεν, ὅτι ἡ ποινικὴ διαδικασία διαφέρει ἐκ τοῦ εἴδους τῆς ἀθεμίτου πράξεως, κανονίζεται κατὰ τὸ εἶδος τῆς πράξεως, καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ εἶδος τοῦ δικαστηρίου. Ἡ ποινικὴ δικονομία μας ὁρίζει ἐλαφρὰν καὶ εὔκολον διαδικασίαν διὰ τὰ πταίσματα, διαφέρουσαν, καὶ κατά τι μᾶλλον σύνθετον καὶ ἐνοχλητικὴν διὰ τὰ πλημμελήματα, λίαν δὲ σύνθετον, προφυλακτικὴν καὶ ἀσφαλῆ αὐτὴν διὰ τὰ κακουργήματα. Ἐὰν τὸ Σύνταγμα καὶ ἡ Συνέλευσις ἤθελον νὰ ἐφαρμόσωσι τὴν τελευταίαν ταύτην διαδικασίαν εἰς τὰ πλημμελήματα, ἔπρεπε νὰ τὸ ἐκφράσωσι ῥητῶς, διότι ἤθελε εἶσθαι ἐξαίρεσις τῶν γενικῶν κανόνων τῆς ποινικῆς δικονομίας μας. Δὲν δυνάμεθα δὲ νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ Συνέλευσις δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὴν δικονομίαν, διότι πλείστας δικονομικὰς διατάξεις ἔθεσεν ἐν τῷ Συντάγματι καὶ ἐν τοῖς ψηφίσμασιν. Ἀφοῦ δὲ ὁ νομοθέτης ἐξέφρασε γνώμην περὶ τῆς διαδικασίας τῶν πλημμελημάτων τοῦ τύπου, πρέπει ἀναγκαίως νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι δὲν ἐθεώρησε κακὴν καὶ ἄχρηστον διὰ αὐτὰ τὴν ὑπάρχουσαν διαδικασίαν δι' ὅλα τὰ ἄλλα εἴδη τῶν πλημμελημάτων. Ἐπρόβλεπε βεβαίως, ὅτι ἡ διαδικασία πλημμελημάτων ἐνώπιον τῶν ἐνόρκων ἤθελεν ἔχει ἐξ ἀνάγκης καὶ διατάξεις τῆς διαδικασίας τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων, ἀλλ' ἐνεπιστεύθη εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν τὴν τεχνικὴν συναρμολόγησιν αὐτῶν μὲ τὴν διαδικασίαν τῶν πλημμελημάτων, καὶ δὲν

ένόησε βεβαίως νὰ ἐπιβαρύνῃ τὰ τοῦ τύπου πλημμελήματα μὲ τὴν διαδικασίαν τὴν μακρὰν, τὴν πολυδάπανον καὶ αὐστηρὰν τῶν κακουργημάτων. Δὲν θεωρεῖ λοιπὸν σύμφωνον τὴν ἰδέαν τοῦ προλαλήσαντος συναδέλφου του, ἰσχυριζομένου, ὅτι ἐπειδὴ τὸ 93 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ἀποδίδει εἰς τοὺς ἐνόρκους τὰ πολιτικὰ καὶ τὰ τοῦ τύπου πλημμελήματα ἀνάγκη νὰ ἐφαρμοσθῇ ὡς πρὸς αὐτὰ καὶ ἡ διαδικασία τῶν κακουργοδικείων. Φρονεῖ ὅτι δὲν θέλυσε τῷ ἀρμοδίσει νὰ φέρῃ ὡς παράδειγμα τοὺς Γάλλους νομοθέτας, καθόσον πρόκειται περὶ τεχνικῆς νομοθεσίας μᾶλλον. Καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ Σύνταγμα δὲν εἶπεν ἄλλο, εἰμὴ ὅτι εἶπε τὸ 93 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ἀλλ' οἱ Γάλλοι νομικοὶ καὶ νομοθέται δὲν ἐξήγαγον ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ Συντάγματός των τὴν ἰδέαν, ὅτι τὰ τοῦ τύπου πλημμελήματα ἔπρεπε νὰ ὑπάγωνται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν κακουργημάτων. Ἀλλ' ἐθεώρησαν ἀναγκαῖον καὶ πρέπον νὰ ψηφισθῇ εἰδικὸς νόμος διαδικασίας τῶν τοιούτων πλημμελημάτων καὶ ἔφερε ὅμως σχέδιον μὲ τὸν ὁποῖον καλοῦ μεθ' ἡμέραν νὰ ψηφίσωμεν. Ἂς βεβαιωθῇ ἡ Βουλὴ ὅτι δὲν ὠφελοῦμεν τὸν τύπον, οὔτε ὑπηρετοῦμεν τὴν δικαιοσύνην, ἐὰν βραδύνοντες σκεπτόμενοι, θέσωμεν τὰ πολιτικὰ καὶ τὰ τοῦ τύπου πλημμελήματα εἰς τὴν τάξιν τῆς ἀκριβείας τῶν κακουργημάτων.

Τελευταῖον λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἔλεξε τάδε·

« Ἔρχομαι πρὸ πάντων νὰ εὐχαριστήσω τὸν πρῶτον ἀγορεύσαντα βουλευτὴν Καλαβρύτων, ὅστις δι' ὅσων περὶ τοῦ πολιτικοῦ μου βίου ὑπέμνησε, μὲ ἀπαλλάττει τῆς ἀνάγκης νὰ σᾶς διαβεβαιώσω δημοσίᾳ ὅτι συμπεριλαμβάνονται πλειότερα τὰ ὑπὸ τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου αἰσθήματα του καὶ νὰ προσπαθήσω νὰ διασκεδάσω ἀπὸ αὐτοὺς ἐκ παντὸς πᾶσαν περὶ τῆς κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου εἰλικρινείας ἐνδεχομένην προκατάληψιν. Ὑπενθυμίζω δὲ ἡμῖν, κύριοι βουλευταί, ὅτι δὲν πρόκειται σήμερον νὰ εἰσάξωμεν νέαν περὶ τοῦ τύπου νομοθεσίαν, ἀλλὰ νὰ πληρώσωμεν ἓν κενὸν τῆς νομοθεσίας μας, ὅπερ ἔπλασεν ἡ διάταξις τοῦ ἀρθ. 93. τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν Συντάγματος καὶ τὸ ὁποῖον μᾶς ὑπέδειξαν ἐπανειλημμένως καὶ ἡ δημοσιογραφία καὶ τὰ δικαστήρια. Τὴν παρατήρησιν ταύτην ἔκρινα καλὸν νὰ προτάξω, ἀπαντῶν εἰς τὸ μέρος τοῦ λόγου τοῦ κατὰ τοῦ νομοσχεδίου ἀγορεύσαντος ἑτέρου βουλευτοῦ Σύρου, ὃς οὐ ἐπέκρινεν ὅλως τὸ νομοσχέδιον ὡς ἄτελες καὶ ὡς μὴ ἐκπληροῦν τὴν ἐν τῷ

ἄρθρῳ 105 τοῦ Συντάγματος γραφεῖσαν παραγγελίαν τοῦ νὰ γείνῃ ὁριστικὴ περὶ τοῦ τύπου, προσθεὶς ὅτι ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ πλήρη καὶ ὁλοσχερῆ τῆς ὕλης ταύτης διαρρύθμισιν. Ὁ ἔντιμος οὗτος βουλευτὴς ἤθελε μ' ἐπιτρέψει νὰ τῷ ἀπαντήσω ὅτι τὸ παρ' αὐτοῦ ἐπιζητούμενον ἔργον, μὴ γε ὁμοίων ἐπὶ ὅλα δεκατέσσαρα ἤδη ἔτη, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ παρασκευασθῇ ἐντὸς τοῦ βραχυτάτου χρόνου, ἀφοῦ ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ καθίσω εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὅτι εἶναι ἀντικείμενον καὶ ἓξ ὑπέρας μελέτης καὶ πλείονος ἐπεξεργασίας ἢ ὅσον ὁ χρόνος οὗτος ἐπέτρεπε, καὶ τέλος ὅτι ἂν τὸ πολιτικὸν ἡμῶν Σύνταγμα καθιέρωσεν ἀρχὰς ἀντιθέτους εἰς τινας τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ εἰκοσαετίας ὅλης ἰσχύοντος παρ' ἡμῖν περὶ τύπου νόμου, οὐδὲν ἄλλο ἐντεῦθεν προκύπτει ἢ ὅτι αἱ διατάξεις αὐταὶ τοῦ νόμου, αἱ εἰς τὴν διάταξιν τοῦ Συντάγματος ἀντικείμεναι, δὲν ἰσχύουσι πλέον χωρὶς ἐντεῦθεν νὰ πηγάζῃ ἀτόπημά τι, ἐνῷ ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 93 τοῦ Συντάγματος καθιερωθεῖσα νέα ἐπὶ τῶν πλημμελημάτων τοῦ τύπου καὶ τῶν πολιτικῶν δικαιοδοσία, ἐπεβάλλετο ἀμέσως τὴν ἀνάγκην εἰσαγωγῆς τῆς εἰς τὸ νέον τοῦτο σύστημα προσηκούσης διαδικασίας, ἡ δὲ μέχρι τῆς σήμερον ἀναβολὴ τῆς νομοθετήσεως αὐτῆς μεγίστην εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν πράξεων τούτων ἐπήγαγεν ἀβεβαιότητα, κινδυνωδεστάτην εἰς τὴν νομολογίαν τῶν δικαστηρίων ἔρριψε σύγχυσιν καὶ πολλῶν πολιτῶν δικαιώματα εἰς ὑπέρτατον βαθμὸν διεκύβευσε. Ἰδοὺ οἱ λόγοι δι' οὓς ἐσπεύσαμεν νὰ φέρωμεν σήμερον μόνον ὡς μᾶλλον κατεπείγον τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον, προωρισμένον νὰ ἐπιθέσῃ πέρας εἰς τοσαύτην ἀνωμαλίαν καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τρόπον στερεὸν καὶ διαρκῆ τὰ δικαιώματα τοῦ τύπου καὶ τῶν πολιτῶν, οὐχ ἧττον ἢ τὰ τῆς κοινωνίας, ἀπειλοῦντι τῆς ἀβεβαιότητος ἢ τῆς αὐθαιρεσίας τῶν ἐν ἐλλείψει ῥητοῦ νομοθετικοῦ γνώμονος κατ' ἰδιορρυθμίαν ἐνεργουσῶν εἰσαγγελικῶν καὶ δικαστικῶν ἀρχῶν. Παραλείπων δὲ νὰ σᾶς ἀπασχολήσω μὲ τὴν διήγησιν τῶν ἀναριθμήτων ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ἡ ἔλλειψις τοιούτου δικονομικοῦ νόμου ἐγέννησε, καὶ τὴν ποικιλίαν τῆς νομολογίας τῶν δικαστηρίων μας ἐπὶ τούτων, θέλω ἀρκεσθῇ νὰ σᾶς ἀναφέρω ἓν τῶν προσφατοτέρων παραδειγμάτων τοῦ ἐκ τῆς σιγῆς τῆς ποιν. ἡμῶν νομοθεσίας πηγάζοντος κινδύνου καὶ πεποιθὼς ὅτι τοῦτο θέλει ἀρκέσει διὰ νὰ ἐπενεργήσῃ εἰς τὰς πεποιθήσεις σας εὐνοϊκῶς ἐπὶ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου. Εἷς τῶν δημοσιογράφων τῆς πρωτευούσης κατηγορήθη διὰ πλημμέλημα τοῦ τύπου ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις κακουργιοδικῶν,

ὁ κατηγορούμενος ἀνελήφθη καὶ οἱ σύνεδροι τὸν κατεδίκασαν ἐρήμην. Κοινοποιηθείσης αὐτῷ τῆς κατ' ἐκείνου δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐδήλωσεν ὁ καταδικασθεὶς ὅτι τὴν ἀνακόπτει διὰ νὰ δικασθῇ ἐκ νέου. Τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ ἀνακοπὴ εἶχε συνταχθῇ μετὰ τὰς πέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως, τὴν ἐκήρυξεν ἀπαράδεκτον, στηριχθὲν εἰς τὸν λόγον ὅτι τῆς πράξεως χαρακτηριζομένης ὡς πλημμέλημα, ἔπρεπε νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ ἐπὶ πλημμελημάτων ἰσχύουσα πενταήμερος προθεσμία τῆς ἀνακοπῆς, ἧς ὁ ἀνακόπτων εἶχε γίνει ἔκπτωτος. Οὕτω δὲ τῷ ἐκλείσθη ἡ θύρα τῆς δικαιοσύνης χωρὶς ν' ἀκουσθῇ παντάπασι πρὸς ὑπεράσπισιν του. Προσελθὼν δὲ δι' ἀναιρέσεως εἰς τὸ ἀνώτατον ἡμῶν δικαστήριον, οὗ εἶχον τότε τὴν τιμὴν νὰ πρεσβεύω, ὁ καταδικασθεὶς ἐπεκαλεῖτο τὸ ἀκατανόητον τῆς ἐπὶ τῆς προκειμένης ὕλης δικονομίας καὶ ἔλεγεν ὅτι ἂν τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων θεωρῇ ἰσχύουσαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὴν ἐπὶ πλημμελημάτων πενταήμερον πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίαν, διότι ἡ πρᾶξις ἦτο πλημμέλημα, ἐγὼ στηριζόμενος εἰς τὴν περίστασιν ὅτι ἡ ἀνακοπτέα ἀπόφασις ἦτον ἀπόφασις συνέδρων, εὐλογώτερον ἐνόμισα ὅτι ἠδυνάμην νὰ κάμω κατ' αὐτῆς χρῆσιν ὅλης τῆς κατ' ἀποφάσεων κακουργιοδικείων ἐπὶ ὀργοδίκου χρηματουμένης ἑξαμήνου προθεσμίας, ἀφοῦ ἀπόφασιν κακουργιοδικείου ἀνέκαθεν ὅτι οὐδεμία παραγραφὴ δύναται νὰ μὲ ἀντιταχθῇ ἂν ῥητῶς δὲν ἀπαγγέλλεται ὑπὸ τοῦ νόμου κτλ. Τὸ δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου θεωρῆσαν ὅτι αἱ παραγραφαὶ εἶναι ξένου δικαίου, ὅτι ἰδίως ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων ἡ ἐξ ἀναλογίας ἐφαρμογὴ περιοριστικῶν διατάξεων ἀντίκειται εἰς τὰς στενοχωρεστέρας τοῦ ποινικοῦ δικαίου ἀρχὰς καὶ ὅτι ἐν ἀδειοδοτήτῃ πρέπει νὰ ἐφαρμόζηται εἰς τὸν κατηγορούμενον ἡ εὐεργετικωτέρα διάταξις, ἀνήκετε τὴν ἀπόφασιν, κηρύξαν ὅτι ἡ ἀνακοπὴ τοῦ καταδικασθέντος ἔπρεπε νὰ γίνῃ δεκτή. Τότε τὸ δικαστήριον ὑπερέβαλε δι' ἐμοῦ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς προσηκούσας παρατηρήσεις περὶ τῶν ἐκ τῆς ἐλλείψεως εἰδικῶν διατάξεων προκυπτόντων ἀτόπων, ἀλλ' ἐπεφυλάσσετο, φρίνεται, εἰς ἐμὲ ἡ τιμή, ἀφοῦ ὡς δικαστὴς ἐβεβαίωσα τὸ κενὸν τοῦτο τῆς νομοθεσίας μας, νὰ ἔλθω σήμερον νὰ σᾶς τὸ ὑποδείξω ὑπὸ ἄλλην ἰδιότητα καὶ νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν νομοθετικὴν σύμπραξίν σας εἰς τὸ νὰ παύσῃ ἡ τοιαύτη ἀνωμαλία.

Ἐκ τῶν λεχθέντων θέλει πλέον πεισθῇ ἕκαστος ὑμῶν ὅτι δὲν πρόκειται σήμερον, ὡς ἄλλοι σᾶς εἶπον, νὰ θεσμεύσωμεν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου καὶ τὸν τοσαύτας ὑπηρεσίας εἰς μίαν ἐθνικὴν καὶ συνετὴν κυβέρνησιν προσφέροντα κόσμιον καὶ σεμνὸν τύπον,

ὅστις περιστέλλει τὰς καταχρήσεις τῶν ἀρχόντων, διδάσκει τὰ καθήκοντα τῶν ἀρχομένων καὶ μὲ τὴν δᾴδα ἀποκαλύπτει πᾶσαν λανθάνουσαν πληγὴν ἐν τῷ σώματι τῆς κοινωνίας, δυναμένην νὰ ἐπιφέρῃ τὴν διατάραξιν καὶ τὴν καταστροφήν της, ἀλλ' ὅτι μάλιστα ἡ τακτοποίησις τῶν διαβημάτων τῶν διωκτικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῶν ἐνόχων πλημμελημάτων τοῦ τύπου καταδιώξεων, ἀσφαλίζει τὴν ἔννομον χρῆσιν τῆς ἐλευθεροτυπίας καὶ προφυλάσσει τὸ περισπούδαστον τοῦτο μέσον ἠθικῆς ἀναπτύξεως τῆς κοινωνίας μας ἀπὸ πάσης αὐθαιρεσίας καὶ ἀδικαιολογήτου παρεμποδίσεως. Δὲν πρέπει δὲ οὐδέποτε νὰ λησμονῶμεν ὅτι ὅσον περισπούδαστον καὶ ἂν ἦναι διὰ τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν ἡ ἐλευθερία τοῦ λέγειν καὶ γράφειν, δὲν πρέπει ὅμως νὰ ἐπιτρέπεται ἡ διὰ τοῦ μέσου τούτου προσβολὴ ἐπίσης περισπουδάστων δικαιωμάτων τῆς τιμῆς, τῆς ὑπολήψεως τῶν πολιτῶν, τοῦ πρὸς τὴν ἀρχὴν ὀφειλομένου σεβασμοῦ, καὶ ὅτι οὐδένα κινδυνωδέστερον πολίτην ἔχει ἡ ἐλευθεροτυπία παρὰ τὸν ἐκτραχηλισμὸν καὶ τὴν ἀκολασίαν. Ἂν ὁ νόμος κολάζῃ τὸν διὰ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ πλήττοντα τὸν πλησίον του, δύναται ν' ἀδιαφορήτῃ ὅταν ἄλλος τὸν πλήττῃ διὰ τοῦ λόγου ἢ διὰ τῆς γραφῆς εἰς τρόπον προσβλητικὸν ὄχι τοῦ σώματος, ἀλλὰ τῆς ὑπολήψεως καὶ τῆς τιμῆς του; Ἡ διχρόους φύσις τοῦ ὀργάνου δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τὴν προσβολὴν ἐπίσης περισπουδάστων ἂν καὶ διαφόρων κατὰ τὴν φύσιν ἀντικειμένων;

Φρονοῦμεν ὅτι ἐν τῇ μακρᾷ συζητήσει, τὴν ὁποίαν ἠκούσαμεν σήμερον ἀναπτυσσομένην ἐν τῷ περιβόλῳ τούτῳ, ἀπεμακρύνθησαν ὀλίγοι πολλοὶ τῶν ἀγορευσάντων ῥητόρων ἀπὸ τῆς ἀληθοῦς ἐποψέως τοῦ ἀντικειμένου καὶ διὰ τοῦτο ἐνδέχεται εἰσέτι νὰ ἐμφωλεύῃ εἴς τινα πτύσματα βαθμός τις ἀβεβαιότητος περὶ τῆς σημασίας τῶν διατάξεων τοῦ νομοθετικοῦ σχεδίου, διὰ τοῦτο αἱ ἐκφρασθεῖσαι γνῶμαι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ συμφωνήσωσι καὶ νὰ συνδυασθῶσι. Κατ' ἐμὲ δύω λόγοι ἔδωσαν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἀποπλάνησιν ταύτην τῆς συζητήσεως. Πρῶτον ὅτι οἱ πλεῖστοι ἐπολέμησαν τὴν ἄκαιρον κλῆσιν τοῦ ἕνεκα πλημμελήματος τοῦ τύπου κατηγορουμένου, ὑποθέσαντες ὅτι καθιεροῦται αὐτὴ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ὡς μόνον μέσον, ὡς κανὼν τῆς καταδιώξεως, ἐνῷ τὸ νομοσχέδιον καθιεροῖ τὸ ἐκλεκτικὸν δικαίωμα τοῦ εἰσαγγελέως, καθὰ ἐν γένει πράττεται ἐπὶ πλημμελημάτων, δυναμένου τοῦ εἰσαγγελέως ἢ νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς ἀπ' εὐθείας κλήσεως, ἢ ν' ἀναθέσῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν ἀνακριτὴν διὰ ν' ἀποπερατωθῇ διὰ βουλεύματος τοῦ συμβουλίου· ἐκ τούτου δὲ ὅλαι αἱ αἰτιάσεις τῶν

ἐναντίον τοῦ νομοσχεδίου ἀγορευσάντων. Ἀλλὰ τὸ μέτρον τοῦτο μακρὰν τοῦ νὰ ἦναι ὁ κανών, ἡ δικαστικὴ πεῖρα μᾶς πείθει μᾶλλον ὅτι θέλει εἶναι ἡ ἐξαίρεσις. Ἡ εἰσαγγελία δὲ θέλει καταφεύγει εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς βραχυπροθέσμου κλήσεως σπανίως ἀκόμη ὁσάκις ἡ ὑπόθεσις εἶναι ἁπλῆ, αὐτοπόδεικτος, ἡ ἐνοχὴ σχεδὸν βεβαία καὶ ἡ περίστασις σπουδαία καὶ κατεπείγουσα. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ὁ εἰσαγγελεὺς θέλει ἀναθέτει τὴν διεξαγωγὴν εἰς τὸν ἀνακριτήν, θέλει περιμένει τὴν ψῆφον τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου καὶ κεκαλυμμένος οὕτω μὲ τὸν θώρακα τοῦ βουλεύματος, θέλει διανέμει τὴν εὐθύνην τῆς ἀπολύσεως ἢ τῆς καταδικάσεως μεταξὺ ἑαυτοῦ καὶ τοῦ συμβουλίου. Ἀλλ' ὅταν ἡ ὑπόθεσις κατεπείγῃ, δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ ὁ εἰσαγγελεὺς τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικαλεσθῇ ταχείαν ἱκανοποίησιν τῶν προσβληθέντων νόμων; Καὶ ἐνταῦθα παρατηρεῖτε τὸ δεύτερον λάθος, τὸ ὁποῖον ἔφερε τὴν ἀποπλάνησιν εἰς τὴν ἐναγώνιον ταύτην συζήτησιν. Ὅλοι σχεδὸν οἱ ἀγορεύσαντες ῥήτορες ἔλαβον ὑπ' ὄψιν μόνον τὴν θέσιν τοῦ κατηγορουμένου, ἰσχυρισθέντες ὅτι περιορίζονται τὰ δικαιώματα αὐτοῦ διὰ τῆς ταχείας κλητεύσεως καὶ ἐκδικάσεως, τὸ δὲ δικαίωμα τοῦ ἑτέρου ἀντιδίκου, τοῦ παθόντος, τὸ δικαίωμα τῆς κοινωνίας τὸ παρέλειψαν. Ἀλλ' ὅταν νομοθετῆται διάταξις ἐνδιαφέρουσα τὴν τάξιν καὶ τὴν κοινωνίαν, ἡ πλάστιγξ ἐν ᾗ σταθμίζομεν τὰ κοινωνικὰ συμφέροντα πρέπει νὰ μὴ ἀμφιρρέπῃ, πρέπει μὲ σταθερὰν χεῖρα νὰ τὴν κρατῶμεν διὰ νὰ μὴ λάθωμεν προνοοῦντες ὑπὲρ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντικρουομένων συμφερόντων μὲ θυσίαν καὶ καταστροφὴν τοῦ ἄλλου. Τούτου τεθέντος δὲν βλέπετε ὅτι ἀδύνατα ἕκαστος ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων, ἐντὸς δώδεκα ὡρῶν νὰ διασπείρῃ καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν ἔγγραφον περιεκτικὸν τῶν προσβλητικωτέρων ἐξυβρίσεων ἢ συκοφαντιῶν κατὰ τῆς ἀρχῆς ἢ κατὰ τῶν πολιτῶν, πρέπει νὰ ἐπιτρέπηται καὶ εἰς τοὺς προσβληθέντας νὰ δύνανται νὰ ὑπερασπίσωσιν ἑαυτοὺς δι' ἀναλόγου, ἂν ὄχι ἴσης, ταχύτητος, ἐπικαλούμενοι βραχυπροθέσμως τὴν ἐπὶ τῶν προσαπτομένων γεγονότων ἐτυμηγορίαν τῶν ἐνόρκων; Τὰ ἐγκλήματα τοῦ τύπου καὶ τὰ πολιτικὰ πλημμελήματα ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των, ἀπαιτοῦν ἐν γένει ταχίστην τὴν συνδρομὴν τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας, ἄλλως, ἂν καὶ τὸ πρῶτον μικροὶ σπινθῆρες, δύνανται εἰς κρισίμους περιστάσεις νὰ ἐμπρήσωσιν ἐν ἀκαρεῖ « ἰδίων λίπτης » ὁλόκληρον τὴν κοινωνίαν.

Δὲν ἀντίκειται δὲ εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ μέσου τούτου τῆς ἀπ' εὐθείας κλήσεως τὸ ὑπὸ τοῦ ἐντίμου βουλευτοῦ Σύρου μνημονευθὲν ἄρθρον **161** τῆς ποινικ. δικονομίας, τὸ ὁποῖον σκοπὸν

μόνον προέθετο νὰ ὑποδείξῃ ὅτι ἐν τῇ περιπτώσει ἰδιαζούσης δικαιοδοσίας κατὰ τὸ ἄρθ. **41**, χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας τῶν ἀπολαμβανόντων τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, δὲν δύναται ὁ εἰσαγγελεὺς νὰ τοὺς φέρῃ ἀμέσως εἰς τὸ ἀκροατήριον, τοσοῦτον μᾶλλον καθόσον ἐν τοιαύτῃ ὑποθέσει ἀναριτὴς εἶναι πάντοτε ὁ πρόεδρος τῶν ἐφετῶν καὶ ἡ ἐξ ὑπαίτιος αὐτὴ τοῦ νόμου ἐπιφορτίζει ἡ ῥῆσις τοῦ **186** ἄρθρου τῆς ποινικῆς δικονομίας, καθ' ἣν μόνον εἰς τὰς ἐν αὐτῷ ἀναφερομένας τρεῖς περιστάσεις, καὶ ἰδίως ἐπὶ κακουργημάτων ὑποχρεωτικὴ καθίσταται διὰ τὸν εἰσαγγελέα ἡ εἰς τὸν ἀνακριτὴν παραπομπὴ τῆς ὑποθέσεως. Μολονότι δὲ ἐμπνέομαι καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὸ αἴσθημα τῆς ἐθνικῆς φιλοτιμίας, τὸ ὁποῖον κατέχει τὴν ψυχὴν τοῦ ἐντίμου βουλευτοῦ Ἀττικῆς, μὴ θέλοντος νὰ ἐπιζητῇ εἰς ἀλλοδαπὰς νομοθεσίας τὰς τῆς ἡμετέρας κοινωνίας μειλίχους νὰ διέπωσι διατάξεις, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς παρατηρήσω ὅτι χάριν αὐτῆς τῆς ἐθνικῆς φιλοτιμίας, διὰ νὰ μὴ προβλθῇ ἐκ τῆς νομοθετήσεως ἀρχῶν, ἃς ἡ πεῖρα τῶν εἰς τὸν νεώτερον πολιτισμὸν παλαιοτέρων ἡμῶν ἄλλων ἐθνῶν ἀνέδειξεν ἐπιβλαβεῖς, καὶ ὄν εἶναι, καίτοι νομοθετοῦντες κατὰ τὰς ἡμετέρας ἀνάγκας, νὰ ἀντλῶμεν τὰ ἡμέτερα ἤθη, ἐκ τῶν ἡμετέρων ὄσον ἐναστι πηγῶν, καλὸν, λέγω, εἶναι νὰ συμβουλευώμεθα καὶ τί παρὰ τοῖς ἄλλοις εἰς ὁμοίας περιπτώσεις γίνεται. Ὅταν λοιπὸν οἱ δύο πατέρες τοῦ νεωτέρου εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν συνταγματικῶν ἀρχῶν, τὸ Ἀγγλικὸν καὶ τὸ Γαλλικὸν ἔθνος ἐνομοθέτησαν καὶ διετήρησαν καθ' ὅλας αὐτῶν τὰς πολιτικὰς περιπετείας καὶ μεταβολὰς τὸ σήμερον παρ' ἡμῖν προτεινόμενον σύστημα, ὅπερ ἄλλως ἰσχύει ἤδη δυνάμει τῆς ἡμετέρας ποινικῆς νομοθεσίας ἀπὸ εἰκοσιτετραετίας, νομίζομεν ὅτι οὐδεὶς δικαιοῦται νὰ κατηγορήσῃ αὐτὸ οὔτε ὡς μὴ συμβιβαζόμενον μὲ τὰς ἐλευθερίας τῶν πολιτῶν, οὔτε ὡς δεσμεῦον τῶν λόγων ἢ τὴν διάνοιαν, οὔτε ὡς ἀντισυνταγματικόν.

Ἂς μὴ σᾶς πτοήσῃ δὲ παντάπασι τὸ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς μνημονευθὲν ἀνέκδοτον ἑνὸς εἰσαγγελέως, ὅστις ἐκλαβὼν ποτὲ τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἰδίου βουλευτοῦ πάντε νικοτιανὰ γαμψὰ ἀντὶ πυροβόλων ὅπλων, ἤθελεν ἴσως τὸν καταδιώξει καὶ τὸν φέρει δι' ἀπευθείας κλήσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ κακουργιοδικείου, ἂν ἡ σύνεσις καὶ ἡ πρόνοια τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης δὲν ἐμεριμνᾶ τὰ τοιαῦτα ὑπομνήματα εἰσαγγελικὰ ζήλων. Δύναμαι νὰ σᾶς βεβαιώσω, ὡς διατελέσας πολλάκις κατὰ συνέχειαν ἔτη εἰσαγγελεύς, ὅτι περιστατικῶν τοιούτων εἶναι

σπανιώτατον εἰς ὁλόκληρον εἰσαγγελικὸν βίον. Δύναμαι νὰ δεχθῶ ὅτι ἐνδέχεται ἐν τῷ ἀμέτρῳ ζήλῳ του εἰσαγγελεύς τις νὰ φέσῃ εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ κακουργιοδικείου ἕνεκα πολιτικοῦ πλημμελήματος πρᾶξιν, ἥτις δὲν ἔχει αὐτὸν τὸν χαρακτῆρα, δυσκολεύομαι ὅμως νὰ πιστεύσω ὅτι θέλει εἶναι τοσοῦτον ἀμβλυωπῶν, ὡς ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν νυκτεινοαναγωγῶν, ὥστε νὰ μὴ κάμῃ τὴν ἐπ' αὐτῶν αὐτοψίαν εἰμὴ ἐνώπιον τῶν ἐνόρκων. Ἐν τοιαύτῃ σπανίᾳ ἄλλως ὑποθέσει τί ἄτοπον θέλει συμβῇ; ὅτι ὁ κατηγορούμενος θέλει ἀπολαύσει τὴν συνταγματικὴν ἐγγύησιν τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου, καὶ ἀφοῦ τὸν ὑποθέτομεν ἀθῷον τοιούτου πλημμελήματος, θέλει τύχῃ καὶ ἀθωωτικῆς ἐτυμηγορίας. Εἶναι τοῦτο δεινόν; Καὶ ἀρά γε, κύριοι, οἱ πλεῖστοι παραδέχονται τὴν ἀπευθείας κλῆσιν διὰ τὰ τοῦ τύπου πλημμελήματα, πῶς δύνανται νὰ τὴν ἀποκρούσωσι διὰ τὰ πολιτικά; Τὰ τοῦ τύπου πλημμελήματα, περὶ ὧν ὁρμῶμεθα οἱ ἔνορκοι, δὲν εἶναι κυρίως πολιτικά; Πῶς ἀφοῦ ἐπ' αὐτῶν συντρέχει ἐκτὸς αὐτῆς τῆς ἰδιότητος καὶ ἡ περίπτωσις ὅτι ἐνηργήθησαν διὰ τοῦ τύπου, δέχεσθε τὴν ἀπ' εὐθείας κλῆσιν, ἐς δὲ τὴν ἑτέραν, ὅτε ὑπάρχει ἡ μία τῶν δύο περιστάσεων, καὶ ὁ τύπος δὲν ἐχέτω, νομίζετε εὔλογον περισσοτέραν προφύλαξιν; Βεβαίως δὲν εἶναι συνεπὲς τὸ σύστημα τοῦτο.

Ἐλπίζω ὅτι ἀφήρεσα πάντα δισταγμὸν περὶ τοῦ προσφόρου τῆς ἀπ' εὐθείας κλήσεως. Τὸ νομοσχεδίον τοῦτο ἔσχε τὴν κοινὴν εἰς πᾶν πρωτοφανὲς ἔργον τύχην. Ὅτε πρὸ εἰκοσιτετραετίας εἰσήχθη ἡ σημερινὴ νομοθεσία μας, φωναὶ πανταχόθεν ἠγέρθησαν κατὰ διαφόρων διατάξεων αὐτῆς. Πολλοὶ ἐζήτουν τὴν κατάργησίν της πρὶν ἔτι τὴν ἴδωμεν ἁμαρτάνουσαν εἰς τὸ χωνευτήριον τῆς πείρας. Πολλὰ τῶν ὀργάνων τοῦ τύπου ἐξανέστησαν ὡσαύτως παρ' ἡμῖν ἅμα τῇ ἐμφανίσει τοῦ παρόντος νομοσχεδίου, ἀλλ' ὀλίγη μελέτη ἔπεισε τοὺς πλείστους τῶν δημοσιογράφων, τοὐλάχιστον τοὺς μᾶλλον εἰλικρινῶς ἐκφραζομένους, νὰ παραδεχθοῦν τοὺς ὁρισμοὺς αὐτοῦ ὡς ἀξιώσεις, ἔνα δὲ καὶ ὡς φιλελευθέρου, καὶ προστατευτικοὺς ὡς καὶ τῷ ὄντι ἀξιοῦμεν ὅτι εἶναι, τῶν δικαίων τῆς ἐλευθεροτυπίας. Πέποιθα δὲ ὅτι προνοεῖτε ἀληθῶς περὶ τῶν δικαιωμάτων τούτων, περιστέλλοντες τὸ νομοσχέδιον μὲ τὴν ψῆφόν σας.

Ἐνταῦθα κλεισθείσης τῆς συζητήσεως, ἐγένετο ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Στ. Δοκὸν καὶ Δ. Πετροπουλάκην,

ἐξ ὧν συνήχθη κατὰ τὸ ὠδὲ προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον ὅτι ἡ Βουλὴ ἀπέρριψεν αὐτὴν διὰ ψήφων 70 κατὰ 10.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν τροπολογίαν τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Ἀρυκὰς Λάντος	Ν	Γ. Σιρπάνος	
Δημήτριος Ὀρεινός	Ο	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ο	Αὐξανδρος Βιλαέτης	
Πέτρος Καμπάνης	Ο	Ἀνδρέας Λύγερινός	Ο
Γ. Ν. Καΐρης	Ο	Σόλων Κρεστενίτης	Ο
Ἀντων. Καμπάνης	Ο	Δημήτριος Ἀθανασίου	
Δημήτριος Τσόκρης		Γεώργιος Διαμάντης	Ο
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ο	Ν. Βαρβαρήγος	
Νικόλαος Ἰατρός		Α. Δεκιγάλας	Ο
Γεώργιος Σκοῦρος		Ἰω. Λορεντζιάδης	Ο
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Φραντζεσκος Α. Ζαΐμης	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Α. Ν. Πετιμεζᾶς	Ο
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ο
Ἠλίας Καραγιάννης		Ἠλίας Παπαδαῖος	Ο
Σωτήριος Στρατὸς		Γεώργιος Περωτὴς	
Δημήτριος Νάκος	Ο	Ἰωάννης Χάρκος	Ο
Ψιλὸν Φιλιππος	Ο	Ἀθαν. Δανηλόπουλος	
Θεόδωρος Γρίβας		Α. Κοντόσταυλος	
Νικόλαος Τσέλιος		Βελισ. Νικολαΐδης	Ο
Π. Τανταρίας	Ο	Ἰωάννης Μπαλάφας	Ο
Α. Π. Πετροπουλάκης	Ο	Κωνστ. Ἠλιαπούτας	
Θ. Τσαννετάκης	Ν	Αντ. Ἀντωνόπουλος	
Γεώργιος Κανδύλης	Ο	Πέτρος Δελιγιάννης	
Α. Παπαθανασίου		Ἀνδρέας Σοφιανός	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Ἐμ. Ἀντιπᾶς	Ο
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ο	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Σταματιος Μήτσας	Ο	Εὐθ. Κανελόπουλος	Ο
Ἀνδρέας Ζέρβας		Γ. Πανοπριστόπουλος	Ο
Γ. Ἰωαλδάσης	Ο	Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	Ο
Ν. Γρανίτσας		Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Γ. Βελῆς	Ο	Νικόλαος Ματθαίου	

Ν. Χ. Παναγιώτου . . .	Ἀλ. Φαγκαβῆς . . . . Ο
Σ. Κοπανίτσας . . . . Ο	Ν. Παναργιᾶς . . . . .
Ἰω. Βαλασόπουλος . . .	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . Ο
Ν. Λεώπουλος	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . Ν
Γ. Π. Γιατράκος . . . . Ο	Ἀνδρ. Χ. Λόντος . . . . .
Λουκᾶς Στεράνου	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . Ν
Ἰω Παπαλουκόπουλος . . Ο	Π. Πατρινὸς . . . . .
Ἰω Ν. Ταμπακόπουλος . Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . .
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης . .	Ἀνδ. Χ. Ἀναργύρου . . . .
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . Ο	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . .
Β. Π. Δημητρακόπουλος . Ο	Ἠλίας Καραπαῦλος . . . .
Ἀναγν. Δεδόπουλος . . Ο	Γεώρ. Μπάστας . . . . .
Α. Μαυροειδὴς	Ἰω. Σκαβέντσος . . . . . Ο
Α. Τσάκας . . . . . Ο	Γ. Νικολάου . . . . .
Γ. Κεφάλας . . . . Ο	Μιχαὴλ Σολωμὸς . . . . Ο
Κωνστ. Ἰω. Κούρκουμέλης Ο	Κωνστ. Πλατὺς . . . . .
Γ. Γουλιώτης . . . . . Ο	Γεώργ. Καύτης . . . . . Ο
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος Ο	Ἀντ Ῥενουάρδος . . . Ο
Παναγ. Παπατσώνης . .	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . Ο
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Παναγιώτης Ψάθης . . . Ο
Ἰωάννης Προβελέγιος . . Ο	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . Ο
Ἰωάννης Ταταράκης . .	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .
Σ. Βαρότσης	Κυριακὸς Πονηρόπουλος . .
Χ Δουμαρίπας . . .	Ἀναγνώστης Παπατσώρης .
Δ. Δημητρακόπουλος . . .	Γεώργ. Ι. Στάϊκος . . . Ο
Μ. Μιχαλόπουλος . . . Ο	Δημήτριος Στάϊκος . . . .
Α. Παπαδημητριάδης . . .	Βασίλειος Κριεζὴς . . . Ο
Ν. Καναβὸς . . . . . Ο	Κυριάκος Δουζίνας . . . Ο
Ἰωάν. Κύτταρίου . . . . Ο	Παντολέων Κουντουριώτης .
Γεωργιο. Ιατρὸς . . . . Ο	Δημήτριος Βουδούρης . . Ο
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης Ν	Σταμάτιος Γ. Δακὸς . . . Ο
Λουκᾶς Καλογερόπουλος Ο	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . .
Νικόλαος Πιερράκος . . . Ο	Καπετὰν Ἰωαννάλης . . Ο
Γρηγόριος Πατριαρχέας . Ο	Κύριλλος Κοντογιάννης . . Ο
Στ. Καπετανάκης	Σ. Σκουμπουρδὴς . . . Ο
Γερμανὸς Μαυρομμάτης . .	Λύγερινὸς Ἀθῆρωρ . . . Ο
Χ. Χριστόπουλος . . . . Ο	Νικόλαος Β. Βουδούρης .
Π. Καναλόπουλος	Α. Μαντσαρης . . . . . Ο
Νικόλαος Μαυρομμάτης . .	

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 1 κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀνεγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου, τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Παρνασσίδος περὶ τῶν ἀγορασθέντων ξένων σίτων καὶ τῶν πιστώσεων, ἐφ' ὧν ἀνεγνώσθησαν αἱ ἐκθέσεις, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 6 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Η. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΑ'.

Τῆς 19 Ἀπριλίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεβλήθη ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν τῆς προτεραίας.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ πλημμελημάτων τοῦ τύπου κτλ. νομοσχεδίου, ἀνεγνώσθη τὸ 2 αὐτοῦ ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 3 ἄρθρου, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τί οἱ διεσάφησεν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι συνεπείᾳ τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ ἀναφερομένου νέου ἐγκλητηρίου ἐνεργοῦνται ὅλαι αἱ περὶ καπουργημάτων ὁριζόμεναι διατάξεις, δὲν συνήνεσσεται δὲ νέον βούλευμα, διότι χρησιμεύει εἰς τοῦτο ἡ τοῦ δικαστηρίου ἀπόφασις.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ 3 ἄρθρον, ὡς καὶ τὰ μετ' αὐτὸ 4, 5, 6, 7, 8 καὶ 9 δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Χ. Τσαλαμιδᾶν καὶ Ἰω. Λορεντσιάδην, συνεχθη κατὰ τὰ ἤδη προαναφωνηθέντα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον αὐτοῦ διὰ ψήφων 75 κατὰ δύο, ἀρνησιψηφούντος ἑνός. Ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Τῶν πλημμελημάτων, ὅτα, κατὰ τὸ ἄρθρον 93 τοῦ Συντάγματος δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων, ἡ προδικασία μέχρι τῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον τῶν κακουργιοδικῶν εἰσαγωγῆς αὐτῶν γίνεται κατὰ τὰς περὶ πλημμελημάτων διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας, καὶ περατοῦται ἢ δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἢ διὰ βουλεύματος παραπομπῆς· κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις συντάσσεται ἐγκλητήριον κατὰ τὸ ἄρθρον 265 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ὅπερ, ὡς καὶ ἡ πρὸς ἐμφάνισιν κλῆσις, ἐπιδίδεται εἰς τὸν κατηγορούμενον κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 163 τῆς ποινικῆς δικονομίας ὁριζομένην προθεσμίαν.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ κατ' ἀντιμωλίαν διαδικασία γίνεται ὅπως καὶ ἐπὶ κακουργημάτων, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν συζήτησιν ἀνακύψῃ ὅτι ἡ πρᾶξις φέρει χαρακτῆρα κακουργήματος, τὸ δικαστήριον τῶν Συνέδρων διατάσσει τὴν προφυλάκισιν τοῦ κατηγορουμένου, καὶ ἀναβάλλει τὴν δίκην εἰς ἄλλην συνεδρίασιν, ἵνα ὁ εἰσαγγελεὺς συντάξῃ νέων ἐγκλητήριον, κοινοποιήσῃ αὐτό, τὸ κατάλογον τῶν μαρτύρων καὶ νέαν κλῆσιν πρὸς τὸν κατηγορούμενον, καὶ παρέλθωσιν αἱ ἐπὶ κακουργημάτων προθεσμίαι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἐὰν δὲ ὁ κατηγορούμενος ζητήσῃ τὴν πρόσοδον τῆς δίκης, τὸ δικαστήριον ὀφείλει νὰ παραδεχθῇ τὴν αἴτησιν του ταύτην, καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρ 3. Ἂν ὁ κατηγορούμενος προσκόντως κλητευθεὶς δὲν ἐμφανισθῇ δικάζεται ἐρήμην ὑπὸ μόνων τῶν Συνέδρων, ἀναγινωσκομένου τοῦ περὶ παραπομπῆ. βουλεύματος, ἂν ὑπάρχῃ, μετὰ τοῦ ἐγκλητηρίου ἐγγράφου, καὶ ἐνομένης τῆς περαιτέρω συζητήσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 377—396 καὶ 398—404 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἡ ἐπίλυσις τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως καὶ ἡ κατὰ τὴν ἀνακοπὴν διαδικασία γίνονται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 337—341 ὡρισμένα· ἀλλ' ἡ ἀνακοπὴ γίνεται ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῶν κακουργιοδικῶν, μετὰ δὲ τὴν λῆξιν τῆς Συνόδου, καθ' ἣν ἐξεδόθη ἡ ἐρήμην ἀπόφασις, ἡ ἀνακοπὴ γίνεται ἐνώπιον τοῦ

γραμματέως τῶν πλημμελιοδικῶν τῆς κατοικίας τοῦ ἀνακόπτοντος, ἢ τῆς ἕδρας τοῦ ἀνεξαντος κακουργιοδικείου, ὁ δὲ γραμματεὺς πέμπει τὴν ἔνθεσιν τῆς ἀνακοπῆς πρὸς τὸν ἀριθμὸν εἰσαγγελέα τῶν ἐρετῶν.

Ἄρθρ. 4. Ἡ κατ' ἀντιμωλίαν ἀπόφασις ἐκτελεῖται ἅμα δημοσιεθῇ, ἡ δὲ κατ' ἐρήμην ἅμα καταστῇ τελεσίδικος· κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 459 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἄρθρ. 5. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἐμφανισθεὶς ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου ἀποχωρήσῃ, μετὰ τὴν κατὰ τὸ 71 ἄρθρον τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ἔναρξιν τῆς κληρώσεως τῶν ἐνόρκων, ἡ διαδικασία ἐξακολουθεῖ ὡσανεὶ ὁ κατηγορούμενος ἦτο παρών, καὶ ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἀνακοπήν.

Ἄρθρ. 6. Ἐὰν ἡ ἀνακοπὴ δὲν δύναται νὰ δικασθῇ κατὰ τὴν αὐτὴν Σύνοδον τῶν κακουργιοδικῶν, δικάζεται κατὰ τὴν ἀμέσως ἑπομένην ὑπὸ κακουργιοδικείου τῆς αὐτῆς περιφερείας, μετὰ προηγουμένην κλῆσιν τοῦ ἀνακόπτοντος εἰς συνεδρίασιν προσδιοριζομένην ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐρετῶν.

Ἄρθρ. 7. Ἡ τῆς ἀναιρέσεως αἴτησις γίνεται ὑπὸ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 406 τῆς ποιν. δικονομίας ἀναφερομένων, εἴτε παρὰ τῷ γραμματεῖ τῶν κακουργιοδικῶν, εἴτε κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ εἰρημένου ἄρθρου καὶ κατὰ τὰς αὐτόθι ὡρισμένας διατυπώσεις καὶ προθεσμίας, ἐπιτρέπεται δὲ καὶ κατὰ τῶν τελεσιδίκων ἐρήμην ἀποφάσεων.

Ὁ λόγοι ἀναιρέσεως ἰσχύουσιν οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 458 πλὴν τοῦ ὑ. ἐδαφίου ἀναφερόμενοι καὶ ἡ παράλειψις των ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ τοῦ παρόντος νόμου προθεσμιῶν.

Ἄρθρ. 8. Τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ πλημμελήματα εἴτε κατ' ἄμεσον κλῆσιν εἴτε ἐκ παραπομπῆς εἰσαγόμενα ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου δικάζονται παρ' αὐτοῦ καὶ ἂν κατέστη ὥριμος ἡ δίκη μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συνόδου.

Ἄρθρ. 9. Οἱ περὶ φυγοδίκων καὶ ἀπόντων ὁρισμοὶ τῶν ἄρθρων 460—461 τῆς ποιν. δικονομίας ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν κακουργιοδικῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικαζομένων πλημμελημάτων, ἡ δὲ ἀνακοπὴ καὶ ἡ ἐρήμην δίκη γίνονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, τηρουμένης καὶ τῆς διατάξεως τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου περὶ συντάξεως ἐγκλητηρίου.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ διαδικασίας τῶν ἐγκλημάτων τοῦ τύπου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ο	Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν
Δημήτριος Οἰκονόμος	Ν	Σόλων Κρεπτενίτης	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	
Π. Καμπάνης	Ν	Γεώργιος Διαμάντης	
Γ. Ν. Καΐρης	Ν	Ν. Βερβερῆγος	Ν
Α. Καμπάνης	Ν	Ἀ. Δεκιγάλας	Ν
Δημήτριος Τσάκρης		Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ο
Νικόλαος Ἰατρός		Χεν. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Γεώργιος Σκοῦρος	Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν
Δημήτριος Καλλιρροΐας		Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Γεώργιος Περωτής	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	
Ἠλίας Καραγιάννης		Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Σωτήριος Στράτος		Ἀ. Κοντόσταυλος	Ν
Δημήτριος Νάκος	Ν	Βελισσάριος Νικολαΐδης	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Κωνστ. Πλαπούτας	
Νικόλαος Τσέλιος		Α. Ἀντωνόπουλος	
Π. Ταντσρίας	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Ἀνδρέας Σφριανός	Ν
Θ. Τσαννετάκης		Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Γεώργιος Κονδύλης		Ἀνδρ. Νοταρᾶς	
Α. Παπαθανασίου	Ν	Κύθ. Κανελόπουλος	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Γ. Πανοπιρτόπουλος	Ν
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Ν
Σταμάτιος Μόντσας	Ν	Ἐμμ. Τσοῦχλος	
Ἀναγ. Ζέρβας		Νικόλαος Ματθαίου	
Γ. Γιολδάσης		Ν. Χ. Παναγιώτου	
Ν. Γρανίτσας		Σ. Κοπανίτσας	
Γ. Βελῆς	Ν	Ἰω. Βλασόπουλος	
Γ. Σιρπάνος	Ν	Ν. Λεώπουλος	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Γ. Γιατράκος	Ν
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης		Λουκᾶς Στεφάνου	

Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Α. Χ. Λόντος	
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Π. Πατρινός	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν
Ἀναγνώστης Δεληόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	
Ἀ. Μαυρειδῆς		Ἰωάννης Κ. Μωριάτης ἀρνεῖτ.	
Ἀναγν. Τσάκας	Ν	Ἠλίας Καζάκογλου	Ν
Γ. Κυράλας	Ν	Γεώργιος Μπάστας	Ν
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ν	Ἰω. Ἰακωβάντσος	Ν
Γ. Γουλιμῆς	Ν	Γ. Νικολάου	Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδούρος	Ν	Μιχαὴλ Σολωμός	Ν
Παναγ. Παπατσώνης		Κωνστ. Πλατύς	
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Γεώρ. Ναύτης	
Ἰωάν. Προβελέγγιος	Ν	Ἀν. Ῥενουάρδος	Ν
Ἰω. Ταταράκης	Ν	Ἰωάννης Σαγρεδός	Ν
Σ. Βαρότσης		Παναγιώτης Ψαθᾶς	Ν
Χ. Σουμακίπας		Ἀντ. Ἀρμάος	Ν
Δ. Δημητρακόπουλος		Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Μ. Μιχαλόπουλος	Ν	Κυριάκος Πονηρόπουλος	Ν
Α. Παπαδημητριάδης		Ἀναγν. Παπατσώρης	
Ν. Καναβοῦς	Ν	Γεώργιος Ι. Σταΐκος	Ν
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Δημ. Σταΐκος	
Γεώργιος Ἰατρός	Ν	Βασίλειος Κριεζῆς	Ν
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης		Κυριακος Λουζίνας	Ν
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	Ν
Νικόλαος Πιεράκος		Παντολέων Κουντουριώτης	
Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν	Σταμάτιος Γ. Δρακός	Ν
Στ. Καπετανάκης	Ν	Πέτρος Χ. Πετρος	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν
Χ. Χριστόπουλος		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	Ν
Π. Κανελόπουλος		Σ. Σκουμπουρδῆς	
Νικόλαος Μαυρούλας	Ν	Αὐγερινὸς Λόγερωφ	Ν
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς		Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Ν. Παναγιωτάκης		Α. Μάντσαρης	Ν
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν		

Προκειμένου ἔπειτα νὰ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τῆς γενομένης περὶ ἀγορᾶς σίτου ἐπερωτήσεως, ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐζήτησε τὴν ἀναβολὴν αὐτῆς, εἰπὼν ὅτι καὶ

ἡ συζήτησις τῶν ὑπολειπομένων ἐκκρεμῶν νομοσχεδίων κατεπείγει διὰ τὴν ἐγγίζουσαν λῆξιν τῆς Συνόδου, καὶ ἐλπίζει μετὰ πολλῆς πιθανότητος νὰ φέρῃ τὴν προσεχῆ Δευτέραν τὸ περὶ διαχειρίσεως τῶν ἀγορασθέντων σίτων νομοσχέδιον.

Ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει δὲ ταύτῃ τῆς ἐνδεχομένης τοῦ νομοσχεδίου προσαγωγῆς ἡ Βουλὴ παιεδέχθη τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπερωτήσεως μέχρι τῆς προσεχοῦς Δευτέρας, ἀποφηναμένη ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην θέλει γίνει ἀφεύκτως ἡ συζήτησις αὐτῆς.

Προσελθὼν μετὰ ταῦτα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν διαφόρων ἀγωνιστῶν καὶ τῆς προικίσεως τῶν θυγατέρων αὐτῶν. Ἔχουσι δ' οὗτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν σας νομοσχέδιον, δι' οὗ ἀπονέμονται συντάξεις μὲν ἰσοδύναμοι εἰς διαφόρους χήρας καὶ ὀρφανὰ ἀγωνιστῶν, προικίσεις δὲ εἰς τὰς ὀρφανὰς ἀγάμους θυγατέρας αὐτῶν.

Τὴν Βασ. ταύτην ἀπόφασιν ἐκπληροῦντες λογιζόμεθα εὐτυχεῖς διότι προκαλοῦμεν τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους, ὑπὲρ χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, ἀνδρῶν διακριθέντων κατὰ τὸν ἀγῶνα εἴτε διὰ τὰς προσωπικὰς αὐτῶν ἐκδουλεύσεις, εἴτε διὰ τὰς χρηματικὰς θυσίας ἃς προσήνεγκον τῇ Πατρίδι, μὴ ἐπιζησάντων ὅμως ἀτυχῶς διὰ νὰ δρέψωσιν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τοὺς καρποὺς τῶν τιμίων ἀγώνων καὶ θυσιῶν των.

Προκειμένου ὅθεν περὶ ἀναγνωρίσεως καὶ ἱκανοποιήσεως δικαίων, τόσον ἱερῶν ἐνομίσαμεν περιττὸν νὰ συναδεύσωμεν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, μὲ εἰδικὰς ἐρ' ἑκάστης συντάξεως καὶ προικίσεως παρατηρήσεις· περιοριζόμεθα δὲ ν' ἀναφέρωμεν, ὅτι ὡς βάσις τῶν προκειμένων συντάξεων ἐλήφθη ἡ περὶ τοῦ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1852 περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων νόμου κανονιζομένη σύνταξις. Τοῦτο δὲ πράττοντες, ἀποδίδομεν ἤδη εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ῥηθέντων ἀγωνιστῶν βαθμόν, τὸν ὁποῖον βεβαίως αὐτοὶ ἤθελον τύχει, ἂν πρόωρος θάνατος δὲν ἀφήρπαζεν αὐτοὺς ἀπὸ τὸ μέσον τῶν ἐπιζησάντων καὶ συμμοιρασάντων συναδελφῶν των.

Εὐχόμεθα δὲ ὥστε ἡ Κυβέρνησις νὰ εὑρεθῇ συντόμως εἰς θέσιν νὰ ἀπονείμῃ τοιαύτας ἀμοιβὰς ἐθνικὰς καὶ εἰς ἄλλας οἰκογενείας ἀγωνιστῶν, τῶν ὁποίων τὰς ἀξιώσεις δὲν ἠδυνήθη

ἀκόμη νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν της, καθόσον οἱ περιορισμένοι πόροι τοῦ κράτους δὲν ἐπέτρεπον ἄνευ βλάβης τῆς ὑπηρεσίας τὴν ἱκανοποίησιν ὅλων αὐτῶν.

Πεπεισμένοι, Κύριοι, ὅτι ἀναγνωρίζοντες καὶ ὑμεῖς τὴν ὁσιότητα τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν μας θέλετε ἐπισπεύσει τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἀπριλίου 1858.

Οἱ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, Οἰκονομικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Ὑπουργοί

ΑΘ. Α. ΜΙΛΟΥΝΗΣ, Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ, Α. ΣΜΟΛΕΝΤΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐτοιμασθὲν νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς παρὰ τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, Οἰκονομικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν ὑπουργείων καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἀπριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΛΟΥΝΗΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Α. ΣΜΟΛΕΝΤΣ, Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοθύμως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Χορηγεῖται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἰσοβίως μηνιαία σύνταξις εἰς τὰς ἀκολούθους χήρας καὶ ὀρφανὰ.

α.) Εἰς δραχμὰς διακοσίας. Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ ἀντιστρατήγου Κίτσου Τζαβέλα, καὶ εἰς τὴν χήραν καὶ τὴν ὀρφανὴν τοῦ ὑποστρατήγου Νικήτα Σταματελοπούλου.

Καὶ εἰς ἃ ἀρχικῶς ἑκατὸν πεντήκοντα, εἰς τὴν χήραν τοῦ ἀντιναυάρχου Ἀνδρέου Μιαούλη.

β.) Ἡ συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 19 καὶ 20 τοῦ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1852 νόμου ἀνισουμένη εἰς χήραν ὑποστρατήγου μηνιαία σύνταξις·

Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ Νικήτα Φλέσσα.
Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ Δ. Μακρῆ.
Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ Γ. Λεβέντη.
Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ Ν. Μπότσαρη.
Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ Δ. Τσαμαδοῦ.
Εἰς τὴν χήραν Ἀναστασίου Λόντου.

Εἰς τὴν χήραν Φραγκίσκου Βούλγαρη.

Εἰς τὴν χήραν Γεωργίου Δράκου.

Εἰς τὴν χήραν Ἀστμάκη Φωτίλα.

Εἰς τὴν χήραν Π. Κρεββατᾶ.

Εἰς τὴν χήραν Π. Σέκερη.

γ΄.) Ἡ σύμφωνος μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 19 καὶ 20 τοῦ ἀνωτέρω Νόμου ἀνήκουσα εἰς χήραν συνταγματάρχου σύνταξις.

Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ Ἰω. Βλάχου.
Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ Γ. Κίτσου.
Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ Ἀν. Π. Πολίδου.

Εἰς τὴν χήραν Βοϊδῆ Μαυρομιχάλη.
Εἰς τὴν χήραν Π. Κεφάλα.
Εἰς τὴν χήραν Λάμπρου Νάκου.
Εἰς τὴν χήραν Ἰωάννου Περρούκα.
Εἰς τὴν χήραν Θεοδώρου Δεληγιάννη.
Εἰς τὴν χήραν Ἀναστασίου Ἀνδρούτσου.
Εἰς τὴν χήραν Μαρίαν Ν. Κοτσιᾶ.
Εἰς τὴν χήραν Μαρίαν Γ. Σκανδάλη.
Εἰς τὴν χήραν Μαρίαν Ν. Χ. Δ. Κοτσιᾶ.
Εἰς τὴν χήραν Δεσποινοῦ Ν. Ἀργύρη.
Εἰς τὴν θυγατέρα Σ. Θεοχαροπούλου.

Ἄρθρ. 2. Χορηγεῖται προίκισις εἰς γαίας διαθεσίμους καὶ καλλιεργησίμους εἰς τὰς ἀκολούθους ὀρφανάς.

Εἰς τὴν ἄγαμον θυγατέρα τοῦ Ἀντιστρατήγου Κίτσου Τσαβέλα	Στρεμ.	500
Εἰς ἑκάστην τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ Ὑποστρατήγου Χ. Χρήστου	»	300
Εἰς ἑκάστην τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ Ἀνδρέου Ἴσκου	»	300
Εἰς τὴν ἄγαμον θυγατέρα τοῦ Δ. Μακρῆ . . .	»	300
Εἰς τὴν ἄγαμον θυγατέρα τοῦ Γ. Ὀλυμπίου, ἐκτὸς τῆς προικίσεως, ἥτις διὰ τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1843 Β. Διατάγματος ἀπενεμήθη αὐτῇ εἰς λογαριασμὸν τῶν ὅσα δικαιοῦται νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸ Δημόσιον ἕνεκα παλαιῶν ἀπαιτήσεων, εἰσίτι	»	300
Εἰς τὴν ἄγαμον θυγατέραν τοῦ Νικήτα Φλέσσα	»	250

Εἰς τὴν ἄγαμον θυγατέρα τοῦ Ἀλεξάνδρου Τσαμαδοῦ	»	250
Εἰς ἑκάστην τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ Γ. Λιβέντη	»	250
Εἰς ἑκάστην τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ Α. Λεμπέση	»	250
Εἰς τὴν ἄγαμον θυγατέρα Σ. Θεοχαροπούλου .	»	250
Εἰς τὰς θυγατέρας Ἐμμ. Ξάνθου	»	250
Εἰς ἑκάστην τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ Γ. Κίτσου	»	250
Εἰς τὴν ἄγαμον θυγατέρα τοῦ Χρ. Φωτομάρα .	»	200
Εἰς ἑκάστην τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ Ἰω. Βλάχου	»	200

Τὰ ὡς ἀνωτέρω εἰς πρίκιτιν προσδιορίζόμενα στρέμματα γαιῶν, ἐλλων περιορισθῇ εἰς τὸ τρίτον μόνον, ἐὰν αὗται ὦσι γαῖαι ποτιστικαί.

Ἄρθρον 3. Αἱ ἐν τῷ 1. συντάξεις ὑπάκεινται εἰς τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 19 καὶ 20 τοῦ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1852 νόμου περὶ τῶν συντάξεων τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς.

Ἄρθρον 4. Αἱ μέχρι τοῦδε πλειονόμεναι εἰς τινας τῶν ἀνωτέρω συντάξεις παύουσιν. Ἀκυροῦται ἐπίσης ἐξαιρουμένης τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένης θυγατρὸς Γ. Ὀλυμπίου, καὶ ἡ τυχὸν εἰς τινα τῶν ἀνωτέρω χορηγηθεῖσα ἤδη προίκισις, ἐκτὸς ἂν ἡ προικισθεῖσα προτιμᾷ νὰ λάβῃ αὐτὴν ἀντὶ τῆς διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγουμένης.

Ἄρθρον 5. Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἀναφερόμεναι προικίσεις θέλουν πραγματοποιηθῇ ἀμέσως μετὰ τὸν γάμον.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Προτείναντος δέ τινος, ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο περιττὸν νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὰ τμήματα, ὡς ἱκανοποιοῦν τὰς περὶ συντάξεως κτλ. τῶν χηρῶν τοῦ ἀγῶνος ἀπαιτήσεις τῆς Βουλῆς, καὶ πρέπει διὰ τοῦτο νὰ δοθῇ τμήσως εἰς τύπον· ἀντέτεινεν ἄλλος, ὅτι τὸ νομοσχέδιον πρέπει νὰ διέλθῃ τὰς κανονισμένας διατυπώσεις, διότι δύνανται νὰ γίνωσιν ἐπουσιώδεις ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου παρατηρήσεις καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν παράλειψιν καὶ ἄλλων ὀνομάτων, ὡς τῶν τοῦ μακαρίτου Σισίνη, τοῦ Ἀνδρεοδιώτου, τοῦ Γενναδίου, τοῦ Μήτσα καὶ ἄλλων.

Οὕτω δὲ ἀναβληθέντος τοῦ νομοσχεδίου, ἵνα διέλθῃ τὰ ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ὁριζόμενα, ἡ Βουλὴ ἐπεκυρώσε τὴν ζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως 70000 δραχμῶν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, εἰς ἃς προστίθενται διὰ

δηλώσεως καὶ ἕτερα δραχ. 136,675: 88, καὶ ἀναβιβάζεται τὸ ποσὸν εἰς δραχ. 206,675: 88.

Γενομένης δὲ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Παρθενίτην καὶ Δ. Καλογερόπουλον, συνέχ. κατὰ τὸ ὑπὸ προαρτιμένων τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παρ᾽ ψήφων 81.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἴδιου ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπλ. πιστώσεως δραχμῶν 206,675:88, τοῦ ἐπὶ τῶν Θεσμικῶν ὑπουργείου, καὶ ἡ ἀρχὴ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος . . . . Ν	Κλεάνθης Καλογερᾶς . . Ν
Δημήτριος Ὀρεινός . . . Ν	Σταμάτης Μήτσας . . . Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . Ν	Ἀνδρέας Ζαΐμης . . . . Ν
Πέτρος Καμπάνης . . . . Ν	Γ. Ι. Γκιόλιας . . . . .
Γ. Καΐρης . . . . . Ν	Ν. Α. Γρανίτσας . . . . .
Ἀντ. Καμπάνης . . . . Ν	Γ. Βαΐος . . . . . Ν
Δημήτριος Τσάκρης	Γ. Σαρηνᾶς . . . . . Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . . Ν	Σ. Χ. Στεργιόπουλος . . Ν
Νικόλαος Ἰατρός . . . . Ν	Λύσανδρος Βελιάστης . . .
Γεώργιος Σκοῦρος . . . Ν	Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . . Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . Ν	Σόλων Κρεστενίτης . . . Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Δημήτριος Ἀθανασίου . . . Ν
Σταῦρος Βλάχος . . . . Ν	Γεώργιος Διαμάντης . . . Ν
Πλίας Καραγιάννης	Ν. Παρδάρης . . . . . Ν
Σωτήριος Στράτος	Α. Δεληγιάννης . . . Ν
Δημήτριος Νάκος . . . . Ν	Ἰωάν. Λαμπρινουδάκης . . Ν
Φίλων Φίλωνος . . . . . Ν	Θρασύβουλος Δ. Ζαΐμης . . Ν
Θεόδωρος Γρίβας	Ἀναστάσιος Ν. Πολυζωΐδης . Ν
Νικόλαος Γαΐτης	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . Ν
Π. Ταντσῆς	Πλίας Παπαδάκης . . . Ν
Δ. Π. Πετρουπολάκης . . .	Γεώργιος Περωτᾶς . . . .
Θ. Τσαννετάκης . . .	Ἰωάννης Χάρος . . . .
Γεώργιος Κονδύλης . . Ν	Ἀθανάσιος Δανελλόπουλος .
Α. Παπαθανασίου	Ἀλέξανδρος Κωνσταντόπουλος . Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .	Περικλῆς Νικολαΐδης . . Ν

Ἰωάννης Μιχαλάρας . . . Ν	Ἰωάννης Κύσταβίου . . . Ν
Κωνστ. Πλαπούτας . . .	Γεώργιος Ἰατρός . . . . Ν
Α. Ἀντωνόπουλος	Γ. Μαβρομιχωρίτης . . . .
Πέτρος Διλιγιάννης	Λουκᾶς Καλογερόπουλος . Ν
Ἀνδρέας Σκρεμμός . . . Ν	Νικόλαος Πιερράκος . . Ν
Ἐμ. Ξανθόπουλος . . . . Ν	Γρηγόρ. Πατριαρχέας . . Ν
Ἀνδρέας Λασκαρίδης	Σπ. Καπετανάκης . . . Ν
Εὐθ. Ἀναστασόπουλος . . .	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .
Γ. Παναγιωτόπουλος . . Ν	Χ. Χριστοπούλου . . . .
Ἐλ. Οἰκονομόπουλος . . Ν	Π. Καναλόπουλος . . . .
Ἐμμανουὴλ Τσούχλος . . .	Νικόλ. Μοσχούλας . . . .
Νικόλαος Μπόκαρος . . .	Ἀλέξανδρος Ραγκαβῆς . . .
Ν. Χ. Παναγιώτου	Νάκος Πανουργιᾶς . . . .
Σ. Κοντόπουλος . . .	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . Ν
Ἰω. Παλαιόπουλος . . .	Κωνστ. Πλάμας . . . . Ν
Ν. Λεβίδης	Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . . .
Γ. Γιατράκος . . . . Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .
Ἀθαν. Στεμφόου	Παν. Πετρινός . . . . .
Ἰωάννης Παπαδημόπουλος Ν	Χρ. Ταλαμπᾶς . . . . Ν
Ι. Ν. Τσιππακόπουλος . . Ν	Α. Χ. Ἀναργύρου . . . . Ν
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης . .	Ἰωάννης Κ. Μωραΐτης . Ν
Γ. Ν. Γεβελιώτης . . .	Πλίας Καράπουλος . . . Ν
Γ. Π. Δημητρακόπουλος . Ν	Γεώργιος Μπάστας . . . Ν
Ἀναγνώστης Λιβόπουλος . Ν	Ἰω. Σκαλτσᾶς . . . . . Ν
Δ. Μαυροειδῆς	Γ. Νικολάου . . . . . Ν
Ἀναγνώστης Ἰσάκης . . Ν	Μιχαὴλ Σολωμός . . . . Ν
Γ. Κεφάλας . . . . . Ν	Κωνστ. Πλατύς . . . . .
Κωνστ. Ι. Κουρμουλίδης . .	Γεώργιος Ναΐτης . . . . .
Γ. Γκιόλιας . . . . . Ν	Ἀγ. Γκινοσάρδος . . . . . Ν
Ἀλέξανδρος Κουρμουνδούρος . Ν	Ἰωάννης Σαχτούρης . . . . Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης . .	Παναγ. Ψαθᾶς . . . . . Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος . . .	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . Ν
Ἰω. Ῥαλλάρης . . . . Ν	Ἀπ. Πολυχρονόπουλος . . Ν
Ἰω. Τσαμαδὸς . . . . Ν	Κυριάκος Πονηρόπουλος . Ν
Σ. Ἀκρίτας	Ἀναγν. Παπατσώρης . . . .
Ν. Σουμαρίπας	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . . Ν
Δ. Δημητρακόπουλος . .	Δημήτριος Στάϊκος . . .
Μ. Μιχαλόπουλος . . . . Ν	Βασίλειος Κριεζῆς . . . . Ν
Α. Παπαβασιλειάδης . . .	Κυριάκος Δουζίνας . . . Ν
Ν. Κανελλῆς . . . . . Ν	Δημήτριος Βυθούλκας . . Ν

Παντολέων Κουντουριώτης		Σ. Σκουμπουρδής	
Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν	Αὐ. ιμὸς Ἀβέρωφ	Ν
Πέτρος Χ. Πέτρος		Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Καλαμάρας Τσακαλλὴς	Ν	Α. Μάντσαρης.	Ν
Εὐαγγέλης Κοντογιάννης			

Ἀναγνωσθέντα δ' ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3.

Ὡς ἐπίσης παρεδέχθη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ψηφολέκτας καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου διὰ ψήφων ἑπτὰς 81. ἔχει δ' ὡς ἑρεξῆς.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἀναπληρωματικὴ πίστωσις ἑκατὸν δραχμῶν διακοσίων ἓξ χιλιάδων, ἑξακοσίων ἑβδομήκοντα πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ὀκτὼ, 206,675:88 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1857, καταλογιζομένων εἰς ἔξοδα ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναπληρωματικὴ πίστωσις θέλει καταλογισθῆ εἰς τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1857, κατὰ τὸν προσαρτώμενον πίνακα.

Ἄρθρ. 3. Τὰ ἔξοδα, δι' ἃ χορηγεῖται ἡ διατεθεῖσα ἀναπληρωματικὴ πίστωσις, θέλουν πληρωθῆ ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1857.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

ΠΙΝΑΞ

Ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου διὰ τὴν χρῆσιν 1857.

Προϋπολ. Κεφάλ.	Προϋπολ. Ἀρθρ.	Προσδιορισμὸς ὑπηρεσίας.	Ποσὰ κατ' ἄρθρα Δραχ	Λ.	Ποσὰ κατὰ κεφάλ. Δραχ.	Λ.
5	1	Ἀποζημ. Βουλῆς			11,562	94
5	2	» Γερουσίας			3,594	02
8	6	Βιβλ. κλπ. Ταμείων.			878	92
11	1	Ἐμμ. εἰσπρ. δεκάτων.			70,000	
16	4	Ἀποδοχαὶ χαρτοσήμου			100,000	
21	2	Ἔξοδα ὑπηρετ. Ἁλιέων			1,000	
»	4	Ὁ.μ. μεταφορᾶς ἁλάτων			19,640	
		Τὸ ὅλον δραχ.			206,675	88

Προέβη ἔπειτα ἡ Βουλὴ καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς πληρωμῆς τόκου τῶν ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Ἑρμουπόλεως οἰκοδομηθέντων, καὶ γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Καμπάνην καὶ Γ Καΐρην, συνήχθη κατὰ τὸ ὑπὸ προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ διὰ ψήφων 77.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἓξ ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς πληρωμῆς τόκου κτλ., ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ἀντώνιος Καμπάνης	Ν
Δημήτριος Ὑδραῖος	Ν	Δημήτριος Τσόκρης	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Ἀθ. ας Δανόπουλος	
Π. Καμπάνης	Ν	Νικόλαος Ἰατρὸς	Ν
Γ. Καΐρης	Ν	Γεώργιος Σκοῦρος	Ν

Δημήτριος Καλλιρρονᾶς	N	Ἰωάννης Μπαλάφας	N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Κωνστ. Πλακοῦτας	
Στάϊρος Βλάχος		Πέτρος Δελιγιάννης	
Ἠλίας Καραπάννης		Α. Ἀντωνόπουλος	
Σωτήριος Στράτης		Ἀνδρέας Σμυρνιώτης	N
Δημήτριος Νάκος	N	Εὐ. Ἀντίπας	N
Φίλων Φίλωνος	N	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Θεόδωρος Γρίβας		Μιχ. Καναλόπουλος	
Νικόλαος Τσίλιος		Γ. Παναγιωτόπουλος	N
Π. Τανταλίας	N	Μιχ. Οἰκονομόπουλος	
Δ. Π. Πετροπουλάκος		Ἐμμανουὴλ Τσουγλὸς	N
Θ. Τσανετάκης		Νικόλαος Μαυρίου	
Γεώργιος Κανδύλης	N	Ν. Χ. Παπαγιάννου	
Α. Παπαθανασίου		Σ. Κοπανίτσας	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	N	Ἰω. Καλογερόπουλος	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	N	Ν. Γιαλούσης	
Σταματ. Μήτσας		Γ. Γιατράκος	N
Ἀνδρέας Ζέρβας		Λουκᾶς Στεργίου	
Γ. Γιολδάσης	N	Ἰω. Παπαλουκόπουλος	N
Ν. Γρανίτσας		Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	
Γ. Βελῆς	N	Μιχαὴλ Καλλιστήρης	
Γ. Σιρπάνος		Γ. Ν. Ῥιζελιώτης	N
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης		Β. Π. Δημητρακόπουλος	
Στέφ. Στεφανόπουλος	N	Ἀναγν. Δεδόπουλος	N
Ἀνδρέας Αὐγερινός	N	Α. Μαυρομιχάλης	
Σόλων Κριστενίτης	N	Γ. Κεφάλας	N
Δημήτριος Ἀθανασίου	N	Ἀναγν. Τσιμᾶς	N
Γεώργιος Ἰκαμάντης		Κωνστ. Ἰω. Καμπουρέλης	N
Ν. Βαρδαρῆγος	N	Γ. Γουλιανός	N
Α. Δικαιάλας	N	Ἀλέξ. Καμπουνδούρης	N
Ἰωάννης Ἀριντσιάδης	N	Παναγ. Παπαστώνης	
Θ. Α. Ζαΐμης	N	Σπ. Ἀντωνόπουλος	
Λεωνίδ. Ν. Πετμεζᾶς	N	Ἰω. Προβελέγγιος	N
Χ. Θεοχαρόπουλος	N	Ἰω. Τσιαρδάκος	N
Ἠλ. Παπαδάκης	N	Σ. Βαρίτσας	
Γεώρ. Πρωτυᾶς		Χ. Σουμαρίπας	N
Ἀθαν. Ἀσπιλίδης		Α. Δημητρακόπουλος	
Ἰωάννης Ζάρκος		Μ. Μιχαλόπουλος	N
Α. Κοντόσταυλος	N	Α. Παπαθυμητριάδης	
Βελισ. Νικολαΐδης	N	Ν. Καναβός	N

Ἰωάννης Πλακοῦδης	N	Μιχαὴλ Σαλαμᾶς	N
Γεώρ. Ἰατρός	N	Νικητ. Πλακᾶς	
Γεώργιος Μπαμπαγιαννίτης		Γεώργιος Νικήτας	N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	N	Ἀν. Γιαννίδης	N
Νικόλαος Πιερράκος	N	Ἰωάννης Σιγγέλος	N
Γρηγόριος Πατρογιάννης	N	Παναγιώτης Ψαθᾶς	N
Στ. Καστανάκης	N	Ἀντ. Λιμᾶς	N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	N	Ἀγαπητὸς Γρανόπουλος	N
Χ. Χριστόπουλος		Κυριάκος Παναγόπουλος	N
Π. Καπελλόπουλος		Ἀναγν. Παπαστώρης	
Νικόλαος Μαγγόλης		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	N
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς		Δημήτριος Στάϊκος	
Ν. Παναγιᾶς		Βασίλειος Κυπαῖος	N
Ἰωὴλ Παρασκευᾶς		Κυριάκος Ἀνδρίτσος	N
Κωνσταντῖνος Βλάχος	N	Δημήτριος Βασιλείου	N
Ἀνδρέας Χαλάτσος		Παναγιώτης Κωνσταντινίτσης	
Περικλῆς Καλαμογδάρτης		Στυλιανὸς Γ. Δαλὸς	N
Π. Πατσιὸς		Πέτρος Χ. Πέτρου	
Χρ. Τσαλαμπᾶς		Καλημέρας Τσουκαλᾶς	N
Ἀδρέας Χ. Ἀναργύρου	N	Εὐαγγέλιος Δανιηλιάννης	N
Ἰωάννης Κ. Νικολάου	N	Σ. Σαλμανταρέλης	
Ἠλίας Καραπάνος		Δῆμος Λάζαρος	
Γεώργιος Μπάκος	N	Νικόλαος Β. Παλαιοῦρος	
Ἰω. Σκαβέντας	N	Α. Μπαλτατζῆς	
Γ. Νικολάου			

Ἀναγινώσκω δὲ τὸ μονὰδ κὰν ἄρθρον τοῦ ἀορ. γράϊδω, ἐγένετο δηλονότι ἀπ' ἀναπαίσεως ὡς ἐχάσκω δηλονότι ἀπὸ τοῦ ἀοριστικοῦ ἐχάσκετο καὶ τὸ σημαῖον σήμερον διὰ ἔχρον ἔπεσα 77. Ἔχει δ' ὡς ἑξῆς·

ΟΘΩΝ κτλ.

Ὁ Ψυχαρόμυκος ἐγκρίνως μετὰ τῆς πολλῆς καὶ τῆς Γερμανίας ἀπερασπίζεται καὶ ὀκνύστομεν.

Λίθων μονάδ ὄν.

Ἀπολιθώνονται τῆς πλημμύρας τόνον ὑπερμυρίας εἰ κάτοχοι τῶν ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς Ἐρυθραδίτου κτιστῶν ἐβδόμων γηπέδων, οἱ ἐπὶ μουσουρτῶν εἰσαγόμενοι, ὁρμῶνται δὲ νὰ πλημμύρωσι τὸ κεφάλαιον μόνον τοῦ χρέους των κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 8 Σεπτεμβρίου 1834 Β. διατάγματος.

Τὸ περιρρέον χρέος ἦτο πληρωθῆ εἰς δύο ἴσας δόσεις, ἡ μὲν

πρώτη μετὰ τριῶν, ἡ δὲ δευτέρα μετὰ ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Ἐπελήφθη δὲ καὶ τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 509,000 εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, καὶ γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ἐψήφισαν οἱ τοὺς ψηφολίκτας Ἀ. Τσάκων καὶ Ἰω. Λορεντσιάδην, συνῳδὰ, κατὰ τὸ πρωτοκολλώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ διὰ ψήφων 80.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἓξ ζητήματος

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως δραχ. 509,000 τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Ἀσυκᾶς Ἄδωτος . . . . N	Π. Γενναρίας . . . . . N
Δημήτριος Ὀρεινὸς . . . . N	Δ. Π. Πετρουλάκης . . .
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . . N	Θ. Τσαννακάκης . . . .
Π. Καμπάνης . . . . . N	Γεώργιος Κονδύλης . . . N
Γ. Καΐρης . . . . . N	Δ. Παπαθανασίου . . . N
Ἀντ. Καμπάνης . . . . N	Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .
Δημήτριος Γούναρης	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . N
Ἀνδρέας Ἀκινόπουλος . . .	Σταμάτιος Μέσσας . . . N
Νικόλαος Ἰατρός	Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . .
Γεώργιος Σούρης . . . . N	Γ. Γκολφάκης . . . . . N
Δημήτριος Καλλιγρομάς . . N	Ν. Γρανίτσας . . . . . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Γ. Βελῆς . . . . . N
Σταῦρος Βλάχος . . . . N	Γ. Σιρπάνος . . . . . N
Ἠλίας Καραγιάννης	Σ. Χ. Στεργιόπουλος . . N
Σωτήριος Στράτος	Ἀλέξανδρος Βιλαέτης . . .
Δημήτριος Νάκος . . . . N	Ἀνδρέας Ἀβγερινός . . . N
Φίλων Φίλωνος . . . . . N	Σόλων Κρεστενίτης . . . N
Θεοδ. Γρίβας	Δημήτριος Ἀθανασίου . . N
Νικόλαος Τσέλιος	Γεώργιος Διαμάντης . . .

Ν. Βαρβαρῆγος . . . . N	Γ. Γουλιμῆς . . . . . N
Α. Δεκιγάλας . . . . N	Ἀλέξανδρος Καμπυσιώδης . N
Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . N	Ἀναστάσιος Παπατσώνης . .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . . N	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . .
Ἀθαν. Ν. Πετμεζᾶς . . . N	Ἰω. Πρωϊλέγιος . . . . N
Χαρίλαος Θεοχαράπουλος . N	Ἰω. Τατσάκης . . . . . N
Ἠλίας Παππαδάκης . . . . N	Σ. Βαρότσης . . . . .
Γεώργιος Περωτᾶς . . . . O	Χ. Σουμαρίπας . . . . N
Ἰωάννης Ζάχος	Δ. Ἀναστασόπουλος . . .
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος .	Μ. Μιχαλόπουλος . . . . N
Α. Κοντόσταυλος	Δ. Παπαδημητριάδης . . .
Πελιτσάριος Νικολαΐδης . . N	Ν. Καναβός . . . . . N
Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N	Ἰωάννης Κόστα βίου . . . N
Κωνστ. Παπούτσας . . .	Γεώργιος Ἰατρός . . . . N
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος . . .	Γεώργιος Μαβιμογιώρτης . .
Πέτρος Δεληγιάννης	Δουκᾶς Καλογερόπουλος . . N
Ἀνδρέας Σορίανος . . . . N	Νικόλαος Πετρέας . . .
Ἐπ. Ἀντύπας . . . . . N	Γρηγόριος Πατριαρχέας . . N
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Στ. Καπετανάκης . . . . N
Εὐθ. Καπελλόπουλος . . .	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .
Γ. Πανσοφιστόπουλος . . N	Χ. Χρυσόπουλος . . . . N
Εὐθ. Στεφανόπουλος . . N	Θ. Καπελλόπουλος . . . .
Ἐμμανουὴλ Τσουκλᾶς . . . N	Νικόλαος Μοσχούλας . . N
Νικόλαος Ματθαίου . . .	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . .
Ν. Χ. Παναγιώτου . . .	Ν. Πανουργιᾶς . . . . .
Σ. Κοπανίτσας	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . .
Ἰω. Βαλασόπουλος	Κωνσταντῖνος Βλάχος . . N
Ν. Δεσπόπουλος	Ἀνδρέας Χ. Ἀδωτος . . .
Γ. Π. Γιατράκος . . . . N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .
Ἀσυκᾶς Σταφανόπουλος . . .	Π. Πατρινός . . . . .
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . N	Χρ. Ἰσαακίδης . . . . .
Ἰω. Ν. Τσιπανόπουλος . . N	Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου . . N
Μιχαὴλ Σακελλαρίου . .	Ἰωάννης Κ. Μωραΐτης . .
Γ. Ν. Ῥαλλιώτης . . . . N	Ἠλίας Καράπαυλος . . . N
Β. Π. Δημητρακόπουλος . . N	Γεώργιος Μπάστας . . . N
Ἀναγνώστης Δεβόπουλος . N	Ἰω. Σκαλτσούνης . . . . N
Α. Μαυροειδὴς	Γ. Νικολάου . . . . . N
Α. Τσάκης . . . . . N	Μιχαὴλ Σοϊωμῆς . . . . N
Γ. Κεφάλας . . . . . N	Κωνστ. Πλατὺς . . . .
Κ. Κουρκουμέλης . . . . N	Γεώργιος Ναούτης . . .

Ἀν. Γενοκάρδης	Ν	Δευτέρης Βουδούρης	Ν
Ἰω. Σαγιάδης	Ν	Παντελέων Κουντουριώτης	
Παναγιώτης Ψαθᾶς	Ν	Σταμάτιος Γ. Δουκᾶς	Ν
Ἀντ. Ἀμαδὴς	Ν	Τίτος Χ. Πέτρου	
Δημ. Παλαιογρηγόπουλος	Ν	Καλλιόπης Τσιτσέλης	Ν
Κυριάκος Παναγόπουλος	Ν	Κωνσταντῖνος Κοντογιάννης	
Ἀναγνώστης Παπαστεργίου		Σ. Σκουφοπουλλέας	
Γεώργιος Ι. Σταῦλος	Ν	Λύκουργος Ἀγγελόπουλος	
Δημήτριος Σταῦλος		Νικόλαος Β. Βουδούρης	
Βασίλειος Κανέλλης	Ν	Λ. Μάντζαρης	
Κυριάκος Λουλάκης	Ν		

Οὕτω δὲ ἐψηφισθὴ ἐξ ὅσων ἔδωσεν τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον ὡς ἐχέτω ἰσχὺν νόμου, καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ δὲν ἐψήφισαν 78, ἔχον ὡς ἑξῆς:

ΘΕΩΝ κτλ.

« Ψηφίζεται ἐπιχορήγημα τῆς Πουλίου καὶ τῆς Γερουσίας ἀπηρτισμένον καὶ διατεταγμένον.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἄρχ. ὡς πρωτοκόλλων ἐννέα χιλιάδων ἀρθ. 509.000 ἐπὶ τοῦ § κ τοῦ 1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου διὰ τὰ ἑξῆς κεφάλαια καὶ ἄρθρα αὐτοῦ ὑπαγόμενα.

Κεφ. Σ'. ἄρθρ. 3. κανονικὰ ἔξοδα. συνδρομὴ ἀρ.			85,000
» Ζ'. ἄρθρ. 1. ἐπιστρὰ ἔξοδα. ἄλλα		»	9.000
» Ζ'. ἄρθρ. 2. κατάστασις ἔξοδ. ἄλλα		»	370.000
Κεφ. Π	» 1. ἀμέσοις φόροι	»	20,000
» Θ'.	» 1. βουλὴ γενικὰ	»	25,000
	Τὸ ὅλον	»	509,000

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Πουλίου καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ περ' ἰδὼν σύμφωνον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐγκυρίδος τῆς Ἀναπληρώσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Προσεβλήθης μετὰ ταῦτα καὶ τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀπολογισμοῦ πίστωσις ἐκ δρχ. 8.003: 97 ἐπὶ τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ὑφ' ὑπόπτους Ν. Βηλαΐτην καὶ Ἰω. Λεμεντζίδην, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ἐδθ' προσαρτώμενον πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ διὰ ψήφων 73.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. ζητήματος.

« Παρεδέχετο ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπλ. πιστώσεως δρχ. 8,063: 97 τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου, καὶ ἐ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ἀνδρέας Λόντρινός	
Ἀναγνώστης Ἀρμάος	Ν	Σπ. Ν. Κριεζώτης	Ν
Ἀντώνιος Πανιζέλης	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν
Π. Καμπέλης	Ν	Γεώργιος Δεμερτζῆς	
Γ. Καΐρης	Ν	Ν. Παῤῥιβάτζης	Ν
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Ἀ. Μαυρογένης	Ν
Δημήτριος Τσάκης		Ἰω. Δεληγιαννίδης	Ν
Ἀνδρέας Δανιηλόπουλος		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Νικόλαος Ἰατρὸς	Ν	Ἀλεξανδρ. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Γεώργιος Σκόρος		Κυριάκος Μιστριωτόπουλος	Ν
Δημήτριος Κολλιόπουλος	Ν	Πλάτων Παπαδαῖος	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Γεώργιος Πετρωτὴς	
Σταῦρ. Βλάχος	Ν	Ἰωάννης Ζάρμος	
Πλάτων Καρατάνης		Ἀθανάσιος Δανιηλόπουλος	
Σωτήριος Στρᾶτος		Ἀ. Κανταρτζόπουλος	
Δημήτριος Τσάκος		Πολυτήριος Νικολαΐδης	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ἰωάννης Ψαλλίδας	Ν
Εὐσέβιος Γρίβας		Κων. Πλακωτὰς	
Νικόλαος Τσέλιος		Ἀ. Ἀνταλόπουλος	
Π. Γαντζαρίης	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Ἀνδρέας Σαμιανὸς	Ν
Θ. Τσιγαντάκης		Θρ. Ἀντίπας	Ν
Γεώργιος Κανδύλης		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Ἀ. Παπαδιαμάλοπουλος	Ν	Ἐμμ. Καπετάνιος	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Γ. Παναγιωτόπουλος	Ν
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Γεώργ. Θεοφυλάκτου	Ν
Σταμάτιος Πάτσας		Ἐμμανουὴλ Τσιγλῆς	
Ἀνδρ. Ζέρβας		Νικόλαος Ματθαίου	
Γ. Γιαννάκης	Ν	Ν. Ν. Παναγιώτου	
Ν. Γρανίτσας	Ν	Σ. Κοπανίτσας	
Γ. Σερπάνος	Ν	Ἰω. Βαλασόπουλος	
Γ. Βελῆς	Ν	Ν. Ἀσώπουλος	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος		Γ. Γιατράκος	Ν
Δύσανδρος Βιλαέτης		Λουκᾶς Σταφάνου	

Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	N	Κωνσταντῖνος Βλάμας	
Ἰωάννης Ν. Ταμπακόπουλος		Λ. Χ. Λάντος	
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Γ. Ρεβελιώτης	N	Π. Πατρινός	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	N	Δ. Χ. Ἀναργύρου	N
Α. Μαυροειδής		Ι. Κ. Πορφύρης	N
Ἀναγνώστης Τσάκας	N	Ἠλίας Καράπουλος	N
Γ. Κεφάλας	N	Γεώργιος Μπάστας	N
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	N	Ἰω. Σκαβέντσος	N
Γ. Γουλιμής	N	Γ. Νικολάου	N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	N	Μιχαὴλ Σολωμός	N
Παναγιώτης Παπατσώνης		Κωνστ. Πλατύς	
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Γεώργιος Ναύτης	N
Ἰω. Πρυβελέγιος	N	Ἀν. Ρενουάρδος	N
Ἰω. Ταταράκης	N	Ἰωάννης Σαχτούρης	N
Σ. Βαρότσης	N	Παναγιώτης Ψαθᾶς	N
Χ. Σουμαρίπας	N	Ἀντώνιος Ἀρμάος	N
Δ. Δημητρακόπουλος		Δημ. Πολυχρονόπουλος	N
Μ. Μιχαλόπουλος	N	Κυριακὸς Πανταζόπουλος	
Ἀ. Παπαθημητριάδης		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Ν. Καναβός	N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	N
Ἰωάννης Εὐσταθίου	N	Δημ. Στάϊκος	
Γεώργιος Ἰατρός	N	Παυλίτσος Κριεζής	N
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης		Κυριακὸς Δουζίνας	N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	N	Δημήτριος Βουδούρης	N
Νικόλαος Πιεράκος		Παντολέων Κουτουρμώτης	
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	N
Στ. Καπετανάκης		Πέτρος Χ. Πέτρου	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	N	Ἀναμάρας Τσουκαλᾶς	N
Χ. Χριστόπουλος	N	Εὐαγγέλη Κοντογιάννης	
Π. Κανελόπουλος		Σ. Σκουμπουρδής	
Νικόλαος Μοσχούλας		Αὐγερινὸς Λεβέρωρ	
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβής		Νικόλαος Β. Βουδούρης	
Ν. Πανουργιᾶς		Α. Μάντσαρης	
Εὐθ. Κεχαγιᾶς			

Ἀναγνωσθὲν δ' ἐγένετο δεκτὸν τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ὡς ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ διὰ ψήφων ἑπτὰ 73. Ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Χορηγεῖται ἀναπληρωματ. πίστωσις ἐκ 8,063: 97 ἐπὶ τῶν ἐξῆς κεφαλαίων καὶ ἄρθρων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν τοῦ 1857 ἔτους ἤτοι.

Ἐπὶ τοῦ Κεφ.	4	ἄρθρ.	6'	. . . .	δρ.	568:15
»	»	»	»	γ'	. . . .	»	301
»	»	7	»	α'	. . . .	»	414:32
»	»	»	»	6'	. . .	»	246
»	»	»	12	. . . . .	»	268:10
»	»	»	14	. . . .	»	524:93
»	»	«	15	ά'	. . .	»	5741:47
					Τὸ ὅλον δραχ.		8.063:97

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Προβάσης δὲ τῆς Βουλῆς καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 11,500 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ψηφολέκτας Ν. Βαρβαρῆγον καὶ Ἰω. Λορεντζιάδην, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ προταχθὲν ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ διὰ ψήφων 71.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται δὲ ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρ. πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λάντος	N	Ἀνδρέας Δανόπουλος	N
Δημήτριος Ὀρεινός	N	Νικόλαος Ἰατρός	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	N	Γεώργιος Σκούρος	
Π. Καμπάνης		Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N
Γ. Ν. Καΐρης		Ἀνδρέας Μεταξᾶς	
Ἀντ. Καμπάνης	N	Σταῦρος Βλάχος	N
Δημήτριος Τσόκρης		Ἠλίας Καραγιάννης	

Σωτ. Στράτος	Ἀνδ. Σ. Ἀρμενάκης . . . Ν
Δημήτριος Νάκος . . . . Ν	Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . Ν
Φίλων Φίλωνος . . . . Ν	Ἀ. Δ. Λουκᾶς . . . . .
Θεόδωρος Γείτας . . . . Ν	Εὐθ. Κανελόπουλος . . .
Νικόλαος Τσέλιος	Γ. Παναγιωτόπουλος . . Ν
Π. Ταντσίας . . . Ν	Εὐ. Θεοδωρόπουλος . . Ν
Δ. Π[illegible]στρωπουλάκης . . .	Ἐμμανουὴλ Τσ[illegible]χλος . . Ν
Θ. Τσ[illegible]	Νικόλαος Ματθαίου . . . Ν
Γεώργιος Κουβέλης . . . Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . .
Α. Παπαδόπουλος	Σ. Ἀθανασίτσης . . . . .
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . .	Ἰω. Βαλτσιώτης . . . .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . Ν	Ν. Ἀτώπουλος . . . . . Ν
Σταμάτ. Μήτσος . . . . Ν	Γ. Γιατράκος . . . . .
Ἀνδρέας Ζέρβας	Ἀγγελῆς Στεφάνου . . . . .
Γ. Γ[illegible]λίδης . . . . . Ν	Ἰω. Παπαλεξανδόπουλος . Ν
Ν. Γρανίτσας . . . . . Ν	Ἰω. Ταμπακόπουλος . . .
Γ. Βαΐδ[illegible] . . . . . Ν	Μιχαὴλ Σκαλιστῆρης . .
Γ. Στρ[illegible]νος . . . . . Ν	Γ. Ν. Ῥιβελιώτης . . . Ν
Σ. Χ. Στεργανόπουλος . . Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος . Ν
Ἀλέξανδρος Βιτσέτσης . . Ν	Ἀναγν. Δεληόπουλος . . . Ν
Ἀνδρέας Λύγερινός . . . Ν	Ἀ. Μαυροειδῆς . . . . .
Σόλων Κρεστενίτης . . . Ν	Ἀναγν. Τσάκας . . . Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου . . . Ν	Γ. Κεφάλας . . . . . Ν
Γεώργιος Διαμάντης . . . Ν	Κωνστ. Κουρκουμέλης . . Ν
Ν. Βαρβαρῆγος . . . . Ν	Γ. Γουλιελμὸς . . . . Ν
Ἀ. Δ[illegible]κηγιάλης . . . . Ν	Ἀλέξανδρος Κομνηνὸς Λύρος Ν
Ἰω. Λογοθετιάδης . . . Ν	Παναγ. Παπαστεφάνης . . .
Θρασύβουλος Χαΐνης . . . Ν	Σ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Ἀγωνίδ. Ν. Πετρ[illegible]ζῆς . Ν	Ἰω. Π[illegible]δέλης . . Ν
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . Ν	Ἰω. Τσατσάκης . . . Ν
Ἠλίας Παπαδάκης . . . . Ν	Σ. Β[illegible]ρίτσης . . . . .
Γεώργιος Π[illegible]ωτάς	Χ. Σκαμπαρδῆς . . . Ν
Ἰωάννης Ζάρπος	Δ. Δημητρακόπουλος . .
Ἀθαν. Δανελόπουλος . . .	Μ. Μ[illegible]χαλόπουλος . . Ν
Α. Κοντόσταυλος	Δ. Π[illegible]παδημητριάδης . . .
Βελισ. Νικολαΐδης . . Ν	Ν. Κανελλῆς . . . . . Ν
Ἰωάννη Μπαλάφας . . . Ν	Ἰωάννης Κ[illegible]στοβίου . . Ν
Κωνστ. Πλ[illegible]πούτας . . .	Γεώργιος Ἰκτῖνος . . . Ν
Α. Ἀντωνόπουλος . . .	Γεώργιος Μαθεματογκρίτης . .
Πέτρος Διλιγιάννης . . .	Δουκᾶς Καλογερόπουλος . . Ν

Νικόλαος Πιεράκος	Γεώργιος Ναύτης . . . . .
Γρηγόριος Πατριαρχέας . . Ν	Ἀν. Ῥενουάρδος . . . . .
Στ. Καπετανάκης	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . Ν
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . Ν	Παναγιώτης Ψαθᾶς . . . Ν
Χ. Χριστόπουλος . . . . Ν	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . Ν
Π. Κανελλόπουλος	Δημ. Πολυχρονόπουλος . Ν
Νικόλαος Μοσχούλας . . . Ν	Κυριάκος Πανηρόπουλος . Ν
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . .	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . .
Ν. Παναγιωτᾶς	Γεώργιος Ι. Σταΐκος . . . .
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Δημήτριος Σταΐκος . . . .
Κωνσταντῖνος Βλάμης . . .	Β. Κριεζῆς . . . . .
Α. Χ. Λάυτος	Κυριάκος Δουζίνας . . . .
Περικλῆς Καλαμογδάρτης .	Δημήτριος Βουδούρης . . Ν
Π. Πατρινός	Παντολέων Κουντουριώτης .
Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . Ν	Σταμάτιος Δοκός . . . . Ν
Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου .	Πέτρος Χ. Πέτρου . . .
Ἰωάννης Κ. Μωραΐτης . . .	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . .
Ἠλίας Καράπαυλος . . . Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης .
Γεώργιος Μπάτσας . . . Ν	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . .
Ἰω. Σκαβέντζος	Λύγερινὸς Ἀβέρωφ . . . .
Γ. Νικολάου	Νικόλαος Β. Βουδούρης . .
Μ. Σολωμὸς	Α. Μάντσαρης . . . . .
Κωνστ. Πλατύς	

Οὕτω δ' ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ὡς ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ διὰ ψήφων ἐπίσης 71. Ἔχει δ' ὡς ἑπεται·

ΟΘΩΝ κτλ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. ἑνδεκα χιλιάδων πεντακοσίων ἀριθ. 11,500 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. ὑπουργείου, ὑπὸ μὲν τὸ Κερ. Α. ἄρθρον 2. ἔ ξ ο δ α γ ρ α φ ε ί ο υ τ ο ῦ ὑ π ο υ ρ γ ε ί ο υ ε δραχ. 1500, ὑπὸ τὸ Κερ. Ε'. ἄρθρον 2 Μ ι σ θ ο ὶ κ ο ρ α σ ί ω ν ε δραχ. 10.000.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς

ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Ἀκοὴν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις, ὅτι ὑπεβλήθη πρὸ ὀλίγου εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον, δι' οὗ καλεῖται αὕτη νὰ δώσῃ ἄρτον εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ὑπὲρ πατρίδος παθόντων. Δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ συγκινήσῃ κατὰ τοῦτο τὰς καρδίας τῶν βουλευτῶν, διότι τὸ ἀντικείμενον εἶναι εὐγλωττότερον παντὸς λόγου καὶ τὸ αἰσθάνονται πάντες ἐξίσου. Ἀλλ' ἵνα ἐπιδείξωσι πασιφανέστερον τὰ αἰσθήματά των, προτείνει νὰ ζητήσωσι νὰ τυπωθῇ τὸ νομοσχέδιον ὅσον τάχιστα καὶ δι' ὅσης δήποτε καὶ ἂν ἀπαιτῆται δαπάνης, ὥστε νὰ μὴ συμβῇ ἡ ἐλαχίστη ἐκ τούτου ἀναβολή. Μετὰ δὲ τὴν διανομὴν τῶν ἐντύπων παρακαλεῖ ἔτι τοὺς ΚΚ. βουλευτὰς νὰ συνέλθωσι τὴν Δευτέραν περὶ τὴν 5 ἢ 6, εἰ δυνατόν, τῆς πρωΐας ὥραν ἵν' ἀποφανθῶμεν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου καὶ ψηφίσωμεν αὐτὸ αὐθημερόν, καθ' ὅσον ἡ λῆξις τῆς Συνόδου ἤγγικε, καὶ πρέπει νὰ προσέξωμεν μὴ μᾶς ἀποδοθῇ ψόγος ἐπὶ ἀμελείᾳ τοιούτου ἱεροῦ ἀντικειμένου.

Ἕτερον ἄλλος, ὅτι καὶ αὐτὸς εἶναι σύμφωνος νὰ ἐπιταχυνθῇ πᾶσα ἡ ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου ἐργασία, ἀλλὰ παρατηρεῖ μετὰ λύπης ὅτι εἰς τὴν σημείωσιν τῶν ἀναμάτων ἀναφέρονται ὅσοι λαβόντες τὰ χρηματικά των, ἀπέθανον μετὰ τῶν ἀγώνων, οἱ δὲ ἀδελφοί μας, ὅσοι μαχόμενοι ἔπεσαν θύματα τῆς ἐλευθερίας, ἀποκλείονται τῆς ἐθνικῆς ἀμοιβῆς, διότι, φαίνεται, δὲν ἐπέζησαν.

Ἀπαντῶν πρὸς ταῦτα εἶπεν ὁ πρόεδρος, ὅτι μάλις ἀνεγνώσθη τὸ νομοσχέδιον, ἠσθάνθη καὶ τὴν ἱερότητα καὶ τὸ κατεπεῖγον αὐτοῦ, ἐφ' ᾧ οὐ μόνον ἔλαβε τὴν δέουσαν πρόνοιαν, ἀλλ' ἀναδέχεται πᾶσαν εὐθύνην περὶ τῆς ἀμέσου τυπώσεως καὶ διανομῆς τοῦ νομοσχεδίου. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν βουλευτῶν ἐκτεθέντα παρατηρεῖ ὅτι δύναται προσηκόντως νὰ τὰ ἐκθέσῃ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου.

Μετὰ ταῦτα προέβη ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 252081: 67 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1857.

Ἀκοὴν δέ τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ὅτι, ἀφ' οὗ τὸ ὑπουργεῖον συντάττον τὸν ἀρτίως ἐπιψηφισθέντα προϋπολογισμὸν, ὥρισε καὶ τοὺς πόρους καὶ τὰς δαπάνας του, παρατηρεῖ ὅτι μετὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦτον παρουσιάζει ἤδη διαφόρους πιστώσεις, ἤτοι αὐξήσεις δαπανῶν. Ἀπορεῖ λοιπὸν πῶς γίνονται αἱ αὐξήσεις αὗται, ἀφ' οὗ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ δὲν γίνεται αὔξησις πόρων, καὶ παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ τῷ δώσῃ τὴν ἀναγκαίαν ἐξήγησιν.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι εὐλόγως ἀπορεῖ ὁ προαγορεύσας, καθ' ὅσον δὲν ἐπροϋδόκησεν ὅτι ἕκαστος προϋπολογισμὸς δὲν πραγματοποιεῖται εἰς ὅλα του τὰ κονδύλια. Μέχρι τοῦδε, ὁσάκις ποσόν τι ἑνὸς προϋπολογισμοῦ δὲν ἐδαπανᾶτο, ὑπῆρχε τὸ σύστημα τοῦ νὰ γίνηται χρῆσις τοῦ ποσοῦ τούτου καὶ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος συνεπείᾳ ἐκείνου τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἀλλ' ἤδη παρεδέχθημεν τὴν ἀρχὴν τοῦ νὰ ζητῶμεν ἐκ νέου πίστωσιν διὰ ποσὰ μὴ πραγματοποιηθέντα κατὰ τὸ παρελθόν, ὅλαι δὲ σχεδὸν αἱ προκείμεναι πιστώσεις ἀνήκουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰς τὸ παρελθόν.

Ἀντεῖπεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι ἐννοεῖ καὶ αὐτὸς ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ ζητῇ νέαν ἄδειαν διὰ τὴν χρῆσιν ποσῶν μὴ δαπανηθέντων· ἀλλ' ἡ Βουλὴ δὲν ἔπρεπε νὰ γνωρίζῃ τὰ ποσὰ ταῦτα τὰ περισσεύσαντα ἐκ τῶν παρελθόντων προϋπολογισμῶν, καὶ δὲν ἠδύνατο ὁ ὑπουργὸς νὰ ῥίψῃ τὴν ἐξήγησιν ταύτην ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τῶν πιστώσεων; Ἄλλως τε ἂν ἐξετάσωμεν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ λήξαντος ἔτους, θέλομεν εὕρει ὅτι διὰ τῶν ζητουμένων ἤδη πιστώσεων γίνεται ἤδη αὔξησις δαπάνης, ἐπειδὴ εἶναι μὲν τὸ αὐτὸ τοῦ παρελθόντος προϋπολογισμοῦ ἀντικείμενον, ἀλλ' ἀντὶ 100 χιλιάδων π. χ. δραχμῶν, αἵτινες ἐχορηγήθησαν δι' αὐτοῦ, ζητοῦνται ἤδη 300 χιλιάδες.

Ἐπὶ τούτοις ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Σοφιανὸν καὶ Μ. Μιχαλόπουλον, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ᾠδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ διὰ ψήφων 75.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρ. πιστώσεως δραχ. 252,081: 67 τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος . . . . . Ν | Δημήτριος Ὀρεινός . . . . Ν

Αντώνιος Βενιζέλος	Ν	Λεωνίδ. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Πέτρος Καμπάνης	Ν	Χ. Θεοχαράπουλος	Ν
Γ. Καΐρης	Ν	Ἡλ. Παπαδαῖος	Ν
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Γεώργιος Περωτής	
Δημήτριος Τσάκρης		Ἰωάννης Ζάρκος	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Ἀθαν. Δανηλόπουλος	
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Α. Κοντόσταυλος	
Γεώργιος Σκοῦρος		Βελ. Νικολαΐδης	Ν
Δημήτριος Καλλιρρονᾶς	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Κωνστ. Πλαπούτας	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Α. Ἀντωνόπουλος	
Ἡλίας Καραγιάννης		Πέτρος Δελιγιάννης	
Σωτήριος Στράτος		Ἀνδρέας Σοριανός	Ν
Δημήτριος Νάκος	Ν	Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ἀνδρέας Λοταρᾶς	
Θ. Γρίβας	Ν	Εὐθ. Κανελόπουλος	
Νικόλαος Τσέλιος		Γεώρ. Πανοπριρτόπουλος	
Π. Ταντάρίας	Ν	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Ἐμμ. Τσοῦχλος	Ν
Θ. Τσαννετάκης		Νικόλαος Ματθαίου	
Γεώργιος Κονδύλης		Ν. Χ. Παναγιώτου	
Α. Παπαθανασίου	Ν	Σ. Κοπανίτσας	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Ἰωάν. Βαλασόπουλος	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Ν. Λεώπουλος	Ν
Σταμάτης Μήτσας	Ν	Γ. Γιατράκος	Ν
Ἀνδρέας Ζέρβας	Ν	Λουκᾶς Στεφάνου	
Γ. Ἰω. Γιολδάσης	Ν	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν
Ν. Α. Γρανίτσας		Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν
Γ. Βελῆς	Ν	Μιχαὴλ Σκαλιστήρης	
Γ. Σερπάνος	Ν	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	Ν
Σ. Χ. Στερανόπουλος	Ν	Β. Η. Δημητρακόπουλος	
Λύσανδρος Βιλαέτης	Ν	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν	Α. Μαυροειδής	
Σόλων Κρεστενίτης	Ν	Α. Τσάκας	Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν	Γ. Κεφάλας	Ν
Γεώργιος Διαμάντης	Ν	Κων. Ἰω. Κουρκουμέλης	
Ν. Βυρβαρῆγος	Ν	Γ. Γουλιμῆς	Ν
Α. Δεκιγάλας	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν
Ἰωάν. Λορεντσιάδης	Ν	Παναγιώτης Παπατσώνης	
Θρασ. Α. Ζαΐμης		Σπ. Ἀντωνόπουλος	

Ἰω. Προβιλέγιος	Ν	Ἡλίας Καράπαυλος	Ν
Ἰω. Ταταράκης	Ν	Γεώργιος Μπάστας	Ν
Σ. Βαράτσης		Ἰω. Σκαβέντσος	Ν
Χ. Σουμαρίπας	Ν	Γ. Νικολάου	
Δ. Δημητρακόπουλος		Μιχαὴλ Σολωμός	Ν
Μ. Μιχαλόπουλος	Ν	Κωνστ. Πλατύς	
Λ. Παπαδημητριάδης		Γεώργιος Ναύτης	Ν
Ν. Κανακός	Ν	Ἀν. Ῥενουάρδος	
Ἰωάννης Εὐσταθίου		Ἰωάννης Στυρέδος	Ν
Γεώργιος Ἰατρός	Ν	Παναγ. Ψάθης	Ν
Γεώργιος Μαθεμαχωρίτης		Ἀντ. Ἀρμάος	Ν
Λουκᾶς Καλογερόπουλος		Ἀναγ. Παπατσώρης	
Νικόλαος Πετράκος		Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Κ. Πονηρόπουλος	
Στ. Καπετανάκης		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	Ν
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Δημήτριος Στάϊκος	
Χ. Χριστόπουλος	Ν	Βασίλειος Κριεζῆς	Ν
Π. Κανελόπουλος		Κυριάκος Δουζίνας	
Νικόλαος Μοσχούλας	Ν	Δημήτριος Πουδούρης	Ν
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς		Παντελ. Κουντουριώτης	
Ν. Παναργιᾶς		Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν
Εὐ. Κεχαγιᾶς		Πέτρος Χ. Πέτρου	
Κωνσταντῖνος Βλάμης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν
Α. Χ. Λόντος		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	Ν
Περικλῆς Καλαμογδάρτης		Σ. Σουμπουρδῆς	
Π. Πατρινὸς		Αὐγερινὸς Ἀξέρωφ	Ν
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν	Νικόλαος Β. Βουδούρης	
Α. Π. Χ. Ἀναργύρου		Α. Μάντσαρης	Ν
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν		

Ἀναγνωσθέντα δ' ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τὰ ἄρθρα 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ νομοσχεδίου, ὡς ἐγίνετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Μ. Μιχαλόπουλον καὶ Γ. Πανοπριρτόπουλον, κατὰ πρωτόκολλον σχεδὸν ὁμοιον, παμψηφεὶ διὰ ψήφων 76. Ἔχει δ' ὡς ἑρεξῆς·

Ο Θ Ω Ν κτλ·

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον

ἀναπληρωματικὴ πίστωσις δραχμῶν διακοσίων πεντήκοντα δύω χιλιάδων ὀγδοήκοντα μιᾶς καὶ λεπτῶν ἑξήκοντα ἑπτὰ ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1858 καταλογιζομένων·

Εἰς ἀποζημιώσεις Βουλῶν	δραχ.	130,000
Εἰς γενικὴν ὑπηρεσίαν	»	39,242:67
Εἰς ἔξοδα διοικήσεως	»	72,839
Εἰς διαφόρους πληρωμάς	»	10,000
Τὸ ὅλον	»	252,081:67

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναπληρωματικὴ πίστωσις θέλει καταλογισθῆ εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1858 κατὰ τὸν ἅδε προσηρτημένον πίνακα.

Ἄρθρ. 3. Τὰ ἔξοδα δι' ἃ χορηγεῖται ἡ ἀνωτέρω ἀναπληρωματικὴ πίστωσις θέλουν πληρωθῆ ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1858.

Ἄρθρ. 4. Ἡ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1858 ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ Κεφ. 7 χορηγηθεῖσα πίστωσις, θέλει χρησιμεύσει ὁλοσχερῶς διὰ τὰ ἔξοδα ὑπηρεσίας καὶ ὑλικὸν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ προσδιορισθέντος ποσοῦ δι' ἐνοίκιον τοῦ καταστήματος αὐτοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

ΠΙΝΑΞ

Ἀναπληρώματος πιστώσεως ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1858 τοῦ ὑπουργ. τῶν οἰκονομικῶν.

Κεφ.	Ἄρθρ.	Προσδιοριστέες ἔξοδων καὶ ὑπηρεσιῶν.	Ποσὸν κατ' ἄρθρον	Ποσὸν κατὰ κεφάλαιον
5	1	Ἀποζημίωσις Βουλῶν	100000	130000
	2	Γερουσία	30000	
6	3	Κεντρικὴ ὑπηρεσία	6000	6000
8	1	Ταμεῖα	500	500
10	»	Ἔξοδα κλεισμάτων χρήσεων		32742 79
15	1	Τελωνεῖα	16560	
	2	Ἔξοδα ὑπηρεσίας	2059	18619
17	1	Νομισματοκοπεῖον	120	120
18	1	Τυπογραφεῖον	1000	1000
19	1	Δάση	11100	
	2	Ἔξοδα ὑπηρεσίας	6000	17100
22	2	Κτήματα	16000	
	3	Ὁμ. καλλιεργείας κλπ.	10000	
	5	Ὁμ. ἐδαφοπρακτικὰ κτλ.	10000	36000
24	2	Ἐπισκευαὶ κτλ.	10000	10000
		Ἀποζημιώσεις	10000	
		Δικηγορικά		
		Τὸ ὅλον δρ.		252081 67

Προβάσης εἶτα τῆς Βουλῆς εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς ἐκ δραχ. 46,000 ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου, λαβών τις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὸν λόγον παρετήρησεν ὅτι καὶ ἄλλοτε ἐζητήθη καὶ ἐχορηγήθη ὁμοίως πίστωσις διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν, δι' ὃν ζητεῖται καὶ ἡ προκειμένη, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἐπραγματοποιήθη, διότι ὁ ὑπουργός, ὡς ἐρωτηθεὶς εἶπε, ἐνεπιχαλείτο εἰς τινας ἐξετάσεις καὶ ἐξελέγξεις τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας τῶν διδασκάλων. Ἡ ἐργασία αὕτη δὲν εἶναι βεβαίως δύσκολος καὶ ἐπομένως παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ θέσῃ ὅσον τάχιστα εἰς ἐνέργειαν τὴν ὑπὲρ τῶν διδασκάλων διάταξιν τοῦ νόμου καὶ νὰ μὴ περιορίζεται εἰς αἰτήσεις μόνον πιστώσεων.

Ἐπὶ τούτοις γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Βαλάϊαν καὶ Α. Ρενουάρδον, συνήχθη κατὰ τὸ ὑπὸ προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν πλειψηφεῖ διὰ ψήφων 71.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν νομοσχεδίου περὶ ἀναπλ. πιστώσεως δραχ. 46,000 τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λάντος . . . . . N	Δημήτριος Νάκος . . . . N
Δημήτριος Ὀρφανός . . . . . N	Φίλων Φίλωνος . . . . . N
Ἀντώνιος Βεντζέλος . . . N	Θεόδωρος Γρίβας . . . N
Πέτρος Καμπάνης . . .	Νικόλαος Τσέλιος . . . .
Γ. Ν. Καΐρης . . . . . N	Π. Ταντσίας . . . . . N
Ἀντ. Καμπάνης . . . . . N	Δ. Π. Πετροπουλάκης . . .
Δημήτριος Τσόκρης	Θ. Τσαντσάκης . . . . .
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . . N	Γεώργιος Κουδούλης . . . .
Νικόλαος Ἰατρὸς . . . . N	Ἀν. Παπαθανασίου . . . N
Γεώργιος Σκοῦφος	Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . . N	Ἐλευθ. Καλογερᾶς . . . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Σταμάτιος Μήτσας . . . N
Σταῦρος Βλάχος . . . . . N	Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . . N
Ἠλίας Καραγιάννης	Γ. Γυπάρης . . . . .
Σωτήριος Στράτος	Ν. Γρανίτσας . . . . .

Γ. Βελῆς . . . . . N	Μιχ. Σκαλιστήρης . . . .
Γ. Σιρπάνος . . . . . N	Γ. Ν. Ρεβελιώτης . . . N
Σ. Χ. Στερανόπουλος . . . N	Β. Π. Δημητρακόπουλος . .
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	Ἀναγν. Διδόπουλος . . N
Ἀνδρέας Λύγερινός . . . N	Α. Μαυρογιάννης . . . . .
Σόλων Κρεστενίτης . . . N	Α. Τσιάκας . . . . .
Δημήτριος Ἀθανασίου . . . N	Γ. Κεφάλας . . . . .
Γεώργιος Διαμάντης . . . N	Κ. Κουρκουμέλης . . . .
Ν. Ἠσβαρῆγος . . . . N	Γ. Γουλιμῆς . . . . . N
Α. Δεκιγάλης . . . . . N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος . N
Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . N	Παναγ. Παπατσώνης . . .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . . N	Σ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . .	Ἰω. Πραβελέγιος . . . . N
Χαΐλλας Θεοχαρόπουλος . N	Ἰω. Ταταράκης . . . . . N
Ἠλίας Παπαϊωάννου . . .	Σ. Βασιάτσης . . . . .
Γεώργιος Περωτᾶς	Χ. Σουμαρίπας . . . . N
Ἰωάννης Ζάϊκος	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Ἀθανάσιος Διντλόπουλος . .	Μ. Μιχαλόπουλος . . . .
Α. Κοντόσταυλος	Α. Παπαδημητριάδης . . .
Βελισσάριος Νικολαΐδης . . N	Ν. Καναβός . . . . . N
Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N
Κωνστ. Πλακιώτης	Γεώργιος Ἰατρός . . . . N
Α. Ἀντωνόπουλος	Γεώργιος Μαυρομιχαλίτσης . .
Πέτρος Δελιγιάννης	Λουκᾶς Καλογερόπουλος .
Ἀνδρέας Σοριανός	Νικόλαος Πιτσάκος . . N
Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N	Γρηγόριος Πατριαρχέας . . N
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Στ. Καπετανάκης . . . .
Εὐθ. Καναλόπουλος	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . N
Γ. Πανοσφυρτάπουλος . . N	Χ. Χριστόπουλος . . . . N
Ἰω. Οἰκονομόπουλος . . . N	Π. Καναλόπουλος . . . .
Ἐμμανουὴλ Τσουγλὸς . . .	Νικόλαος Μοσχούλας . . . N
Νικόλαος Ματθαίου	Ἀλ. Ῥαγκαβῆς . . . . .
Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν. Παναγιωτᾶς . . . . .
Σπ. Κοπανίτσας	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . .
Ἰω. Βαλασόπουλος	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . .
Ν. Λεώπουλος . . . . . N	Α. Χ. Λόντος . . . . .
Γ. Π. Γιατράκος . . . . N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .
Λουκᾶς Στεράνου	Π. Πατρινός . . . . .
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . .	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . .
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . N	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου . . N

Ἰω. Κ. Μωριάτης		Γεώργιος Ι. Σταΐκος	Ν
Ἠλίας Καράπαυλος	Ν	Δημήτριος Σταΐκος	
Γ. Μπάστας	Ν	Βασίλειος Κριεζής	Ν
Ἰωάν. Σκαβέντσος	Ν	Κυριάκος Δευζίνας	Ν
Γ. Νικολάου		Δημήτριος Βουδούρης	Ν
Μιχαὴλ Σολωμός	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	
Κωνστ. Πλατύς		Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν
Γεώργιος Ναύτης		Πέτρος Χ. Πετρου	
Ἀν. Ρενουάρδος	Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν	Εὐαγ. Κοντογιάννης	Ν
Παναγιώτης Ψάθης	Ν	Σ. Σκουμπουρδής	
Ἀντ. Ἀρμάος	Ν	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	
Δημ. Πολυχρονόπουλος		Νικόλαος Β. Βουδούρης	
Κυριάκος Πονηρόπουλος	Ν	Α. Μάντσαρης	Ν
Ἀναγν. Παπατσώρης			

Δεκτοῦ δὲ γενομένου τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου δι' ἀναστάσεως, ἐπανελήφθη καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ἡ αὐτὴ ψηφοφορία ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Δ. Νάκον καὶ Λ. Ἀρμάον, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον σχεδὸν τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 72. Ἔχει δ' οὕτω·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν τεσσαράκοντα ἓξ χιλιάδων ἀριθ. 46,000, ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου διὰ τὸ 1858, καταλογιζομένη ὑπὸ μὲν τὸ κεφάλαιον Γ'. ἄρθρον 12 « Προσωπικὸν Γυμνασίων » κατὰ δραχμ. 21 000, ὑπὸ δὲ τὸ 14 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου « Προσωπικὸν Ἑλληνικῶν Σχολείων » κατὰ δραχμὰς 25,000.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος παρακαλέσας τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν νὰ φέρῃ τὴν ὑπ' αὐτῶν ἐκθεσιν καὶ ἀναγγείλας

ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τῶν δύω ἐπερωτήσεων περὶ τῶν ἀγορασθέντων ἐξωτερικῶν σίτων καὶ περὶ τῶν γαιῶν τοῦ Αἰγίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος καὶ ἀντ' αὐτοῦ
ὁ ἀντιπρόεδρος
Σ. ΚΟΠΑΝΙΤΣΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Διαμάντης
Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΕ'.

Τῆς 21 Ἀπριλίου 1858.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν καὶ ἀναβληθείσης τῆς ἀναγνώσεως τῶν πρακτικῶν τῶν δύω παρελθουσῶν συνεδριάσεων, ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα, ὅτι ἐξελέξαντο κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ συντάξεως καὶ προικίστεως διαφόρων χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ἀγωνιστῶν τοὺς Ν. Πιερράκον, Λ. Τσάκαν, Α. Αὐγερινόν, Δ. Καλογερόπουλον, Α. Δανόπουλον, Δ. Βιλαέτην καὶ Φ. Φίλωνος· ἐπὶ τοῦ περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ ὁρυκτῶν νόμου τοὺς Ἰω. Σαγρέδον, Ἐμ. Τσούχλον, Ἰω. Ταταράκην, Ἐλευθ. Καλογερᾶν, Α. Ζέρβαν, Σπ. Ἀντωνόπουλον καὶ Ν. Βαρβιτσιώτην· ἐπὶ τοῦ περὶ βατικῶν τοὺς Γ. Κονδύλην, Κ. Κορκουμέλην, Γ. Γουλιμὴν, Καλ. Τσουκαλᾶν, Ν. Καναδὸν, Θ. Γρίβαν καὶ Σ. Στεφανόπουλον· ἐπὶ τοῦ περὶ ἀγορᾶς καὶ παραχωρήσεως γῆς εἰς τὰς κυβερνήσεις Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας τοὺς Ἠλ. Παπαδαῖον, Στ. Δοκόν, Γ. Ναύτην, Μ. Σολωμόν, Γ. Πανοπιρτόπουλον, Ν. Βουδούρην καὶ Στ. Βλάχον· ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 285,096: 74 τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν τοὺς Δ. Ὀρεινὸν, Ἰω. Εὐσταθίου, Ν. Ματθαίου, Γ. Καΐρην, Κ. Πονηρόπουλον, Ἰω. Μωριάτην, καὶ Σ. Βλάχον· ἐπὶ τοῦ περὶ ὁμοίας πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 8865 τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τοὺς Α. Πετιμεζᾶν, Εὐαγ. Κοντογιάννην, Γ. Τσόκρην, Καλ. Τσουκαλᾶν, Γ. Μαυρομιχάλην, Δ. Πετροπουλάκην καὶ Γ. Βελῆν· ἐπὶ τοῦ περὶ ἀγορᾶς ἅλατος ἐκτὸς τοῦ Γ. καὶ Ζ. τοὺς Ἰω. Παπαλουκόπουλον, Ἰω. Σκαβέντσον, Χ. Ψειχαρόπουλον, Α. Μάντσαρην καὶ Α. Δεκιγάλαν· προσέθηκε δὲ τὸ Ζ. τμῆμα ὅτι ἐξελέξατο μέλος τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς τὸν Α. Δεδόπουλον.

Παρελθών ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω τὰ ἑξῆς νομοσχέδια α') περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν σταφίδων ἐξαγωγικοῦ τέλους· β') περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας διὰ τὸ ἔτος 1858 καὶ γ') περὶ τῶν ἀγορασθέντων ἐξωτερικῶν σίτων μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεων· ἔχουσι δ' ἅπαντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Λαβὼν τὰς διαταγὰς τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν ὑμετέραν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν νομοσχέδιον δι' οὗ προσδιορίζεται μονίμως τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος τοῦ σταριδοκάρπου μεταφερόμενον εἰς τὸ τελωνιακὸν δασμολόγιον.

Κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη τὸ τέλος τοῦτο παρηκολούθει τὸν ἔγγειον φόρον καὶ κατεχωρίζετο εἰς τὸν ἐναύσιον φορολογικὸν νόμον μεταβαλλόμενον κατὰ λόγον τῆς πιθανῆς τιμῆς τοῦ προϊόντος· ἀλλ' ἐθεωρήθη προτιμότερον νὰ προσδιορισθῇ μονίμως καὶ νὰ μὴν ὑπόκειται εἰς τὰς συνήθεις αὐξομειώσεις τῆς τιμῆς, ἐφ' ὧν ἐστηρίζετο μέχρι τοῦδε ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους, διότι ἡ μονιμότης εἶναι ἀναγκαία εἰς τὸ ἐμπόριον, τὸ ὁποῖον ἔχει συμφέρον νὰ γνωρίζῃ ὅταν ἔνεστιν ἀκριβῶς τὰ τέλη καὶ τὰ ἔξοδα μὲ τὰ ὁποῖα ἐπιβαρύνεται ἕκαστον πρᾶγμα, διὰ νὰ ῥυθμίζῃ ἐν γνώσει τὰς ἐπιχειρήσεις του.

Παραβάλλοντες τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον μὲ τὸν διὰ τὸ τρέχον ἔτος φορολογικὸν νόμον, ἐν ᾧ ὁ ἐπὶ τῆς σταφίδος ἔγγειος φόρος προσδιορίζεται εἰς δραχ. 16 τὴν χιλιάδα, βλέπετε ὅτι τὸ δι' αὐτοῦ ὁριζόμενον ἐξαγωγικὸν τέλος εἶναι κατώτερον τῆς ταχθείσης ἐν τῷ τελωνιακῷ δασμολογίῳ ἀναλογίας τῶν 5 τοῖς 0|0· ἡ ἐλάττωσις αὕτη συντείνατα εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῆς ζητήτεως τοῦ προϊόντος· ἐθεωρήθη δικαία ἀπέναντι τῶν τοσούτων ὑποστάντων σταριδακτημόνων. Ἐνῷ δὲ εὐκολύνομεν δι' αὐτῆς τὸ ἐμπόριον, ἐλπίζομεν νὰ προκαλέσωμεν εὐκολώτερον ὁμοίας ἐλαττώσεις τοῦ δασμοῦ καὶ ἐπὶ μέρους τῶν ἄλλων ἐπικρατειῶν.

Τὸ σπουδαιότερον καὶ οὐσιωδέστερον προϊὸν τῆς Ἑλλάδος εἶναι, ὡς δὲν ἀγνοεῖτε Κύριοι, ἡ σταφὶς· ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ παραγωγὴ αὐτῆς πρωτεύει ἀνωτέρα τῆς ζητήσεως καὶ ἐκ τούτου πολὺ δυσάρεστα ἀποτελέσματα ἀπειλοῦνται, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ὁποίων εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀνεύρωμεν νέας διεξόδους καὶ νὰ ἐκτεινώμεν τὴν κατανάλωσιν.

Πρὸς τοῦτο καταγίνεται σπουδαίως ἡ Κυβέρνησις καὶ πολλὰ λαμβάνει μέτρα, μεταξὺ τῶν ὁποίων κατατάσσεται καὶ ἡ μειοποίησις καὶ ἡ ἐλάττωσις τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ἐπομένως, ὅτι θέλετε ἐπιταχύνει τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἀπριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς πέντε ἀρίθ. 5 ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος ἐνετικῶν λιτρῶν.

Ἄρθρον 2.

Ὁ παρὼν νόμος ἀποτελεῖ μέρος τοῦ τελωνιακοῦ δασμολογίου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἐγγείων φόρων κλπ. διὰ τὸ τρέχον ἔτος νομοσχέδιον, οὗ τινος αἱ βάσεις εἰσὶν ὅμοιαι ταῖς τοῦ περισυνοῦ νόμου, πλὴν τῶν ὀλίγων ἔν τισι διατάξεσιν αὐτοῦ μεταβολῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4.

Ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 περιελήφθη διάταξις καθ' ἣν ἡ καταμέτρησις τῶν ἀμπέλων καὶ τῶν περιβολίων ὅπου δὲν πραιωθῇ ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τοῦ Περγίου Σι.Ζ'. νόμου, δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀδείᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκον. Ὑπουργείου, πρὸς τὸ τέλος τῆς καταρτίσεως κτηματολογίου διαρκοῦς, καὶ καταπαύσεως τῶν ὑφισαμένων ἀπείρων διενέξεων, ἃς ἠθέλειψις τοιούτου συνεπάγεται· ἡ ἐκπρόθεσμος ὅμως καταμέτρησις θέλει ληφθῇ ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν

φορολογίαν τοῦ ἑπομένου ἔτους, καὶ τοιουτοτρόπως αἱ περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν εἰρημένων φόρων τοῦ μνησθέντος νόμου προθεσμίαι δὲν μεταβάλλονται.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 6.

Ὁ ἐπὶ τῆς σταφίδος ἔγγειος φόρος ἠλαττώθη λαβόντος ὑπ' ὄψιν τῆς σχέσεως ἥτις ὑφίσταται μεταξὺ τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς καταναλώσεως· τὸ δὲ ἐξαγωγικὸν τέλος κανονίζεται δι' εἰδικοῦ νόμου, διὰ τοὺς ἐν τῇ συνοδευούσῃ αὐτὸν ἐκθέσει μου λόγους.

Ὁ ἐπὶ τῶν ξηρῶν σύκων τοῦ Κράτους ἔγγειος φόρος καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος ὡρίσθησαν ἐφ' ἑκάστου καντηρίου, διότι ἐπὶ τοῦ βάρους τούτου τὸ ἐμπόριον στηρίζει τοὺς ὑπολογισμούς του καὶ προσφέρει τιμάς.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 11.

Τὸ 2 ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου τούτου συνετάχθη εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐννοῆται καλῶς, ὅτι τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐξαιροῦνται αἱ ἐθνικαί, μοναστηριακαὶ καὶ ἐπισκοπικαὶ ἄμπελοι, αἱ εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ δημοσίου εὑρισκόμεναι καὶ μονοπωλίως ἐνοικιαζόμεναι πρὸς ἀποφυγὴν διενέξεων.

Μηδεμιᾶς ἄλλης τροποποιήσεως ἐπελθούσης ἐν τῷ προκειμένῳ νομοσχεδίῳ, παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ ταχύνῃ τὴν ἐπιψήφισίν του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κ.τ.λ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον, ὡς ἔχει, ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθήτω ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἀπριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Διὰ τὸ ἔτος 1858 ὁ,τε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως·

Περὶ τῶν δι' ἐνοικιάσεως διατιθεμένων.

Ἄρθρον 2. Οἱ δι' ἐνοικιάσεως διατιθέμενοι ὁ,τε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας προσδιορίζονται·

α') Ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 100, δικαίωμα ἐπικαρπίας 15 τοῖς 100.

β') Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν.

Ἔγγειος φόρος ἐπὶ μὲν τοῦ ἐλαίου 10 τοῖς 100, ἐπὶ δὲ τῶν ἐλαιῶν ὅσαι χρησιμεύουσι πρὸς βρῶσιν, ἢ παράγονται εἰς δήμους, ἔνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἐλαιοτριβεῖα, λεπτὰ 2 τὴν ὀκάν.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας λεπτὰ 2 ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς ἐλαιῶν.

Ὅταν ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἔγγειος φόρος εἰσπράττηται διὰ λογαριασμῶν τοῦ δημοσίου, ὁρίζεται οὗτος εἰς λεπτὰ 8 τὴν ὀκάν.

γ') Ἐπὶ τῶν κουκουλίων ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 100.

δ') Ἐπὶ τῆς σταφίδος Πλείας, Ὀλυμπίας, καὶ Γόρτυνος ἔγγειος φόρος ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος ἐνετικῶν λιτρῶν σταφιδοκαρποῦ δραχ. 15.

ε) Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τοῦ προϊόντος τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων σταφιδαμπέλων 10 τοῖς 100.

ς') Ἐπὶ τῆς ῥητίνης, κατράμης, καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, πλὴν τοῦ πρινοκοκκίου, ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 100.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ἐξ ἐθνικῶν δασῶν παραγομένης ῥητίνης 15 τοῖς 100.

Περὶ τῆς κατὰ δένδρον εἰσπραττομένης ἐπικαρπίας.

Ἄρθρον 3. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ μὲν τῶν ἰδιοκτήτων συκοδένδρων τῶν συμπληρωσάντων τὸ 9 ἔτος τῆς ἡλικίας ὁρίζεται εἰς λεπ. 60, ἐπὶ δὲ τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων μοριοδένδρων τῶν συμπληρωσάντων τὸ 5 ἔτος, λεπ. 5 ἐφ' ἑκάστου δένδρου.

Περὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων.

Ἄρθρον 4. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων κανονίζονται ἀναλόγως τῆς κατὰ μέσον ὅρον ἐτησίας προσόδου ὡς ἑξῆς·

Εἶδος κτήματος ἢ προϊόντος.	Κατὰ μέσον ὅρον ἐτησία πρόσοδος τοῦ στρέμματος.	Φορολογία φόρος.		Δικαίωμα ἐπικαρ.	
		Δ.	Λ.	Δ	Λ.
Ἄμπελοι	Μέχρι τῶν δρ. 10 . . .		70		70
	Ἀπὸ 11 ἕως 20 . . .	1	50	1	50
	» 21 » 30 . . .	2	50	2	50
	» 31 » 40 . . .	3	50	3	50
	» 41 καὶ ἐπέκεινα .	4	50	4	50

Περιβόλια	Ἔλαττον τῶν δρ. 45 . .	3	3 .
	Ἀπὸ δρ. 45— 74½ . .	6 .	6 .
	» » 75—104½ . .	9 .	9 .
	» » 105 καὶ ἐπέκεινα	12 .	12 .
Ἀμυγδαλέαι . . .	Ἄνευ διακρίσεως ποιότητος	2 .	2 .
Λαχανόκηποι, σικώνες (μποσάκια) γειώνλαι, κρόμμυα καὶ σκόροδα.	Ἔλαττον τῶν δρ. 45 . .	3 .	4 50
	Ἀπὸ δρ. 45—64 . . .	5 50	8 25
	» » 65 καὶ ἐπέκεινα	8 .	12 .
Γραιδία καὶ τριφύλλια	Ἔλαττον τῶν δρ. 30 . .	2 .	3 .
	Ἀπὸ δρ. 30 καὶ ἐπέκεινα	3 50	5 25
Καπνὰ καὶ κοκκάρια	Ἔλαττον τῶν δρ. 30 . .	2 50	3 75
	Ἀπὸ δρ. 30 ἕως 49 . .	4 .	6 .
	» » 50 — 69 . .	6 .	9 .
	» » 70 καὶ ἐπέκεινα	8 .	12 .
Βαμβάκια	Ἔλαττον τῶν δρ. 20 . .	4 .	4 50
	Ἀπὸ δρ. 20 ἕως 29 . .	2 .	3 .
	» » 30 » 39 . .	3 .	4 50
	» » 40 καὶ ἐπέκεινα	4 .	6 .

Τὰ συστάδην περιτεμνόμενα ὀπωροφόρα δένδρα ἐξομοιοῦνται μὲ περιβόλια.

Ἐὰν ἡ καταμέτρησις τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀμπέλων καὶ περιβολίων δὲν περαιωθῇ ἐντὸς τοῦ ἐν ἄρθρῳ 39 τοῦ ΣΟΖ'. νόμου χρονικοῦ διαστήματος, δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀδείᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ἀλλ' ἡ ἐκπρόθεσμος καταμέτρησις θέλει χρησιμεύσει διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ ἑπομένου ἔτους.

Αἱ ὑπὸ τῆς νόσου μύσητος προσβληθεῖσαι ἄμπελοι ὅταν τὸ προϊὸν ἠλαττώθη τοσοῦτον, ὥστε ἡ πρόσοδός των τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐξομοιοῦται μὲ πρόσοδον ὑπαγομένην εἰς κατωτέραν τάξιν, θέλουσι φορολογεῖσθαι διὰ τὸ παρὸν ἔτος κατὰ τὴν τάξιν ταύτην· αἱ δὲ τῆς κατωτάτης τάξεως ἄμπελοι αἱ προσβληθεῖσαι ὑπὸ τῆς νόσου, ἐὰν ἡ ἐρευνηθεῖσα πρόσοδός των δὲν φθάνῃ τὰς δραχμὰς 5, ἀπαλλάττονται ἐντελῶς τοῦ τε ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τὸ περιστατικὸν τοῦτο βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως τοῦ Ἐπάρχου, τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου καὶ τοῦ Δημάρχου εἰς ἓν συνεργομένων, προηγουμένης αἰτήσεως τοῦ ἀμπελοκτήμονος, ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, διδομένης τὸ βραδύτερον τὴν **31** Ἰουλίου εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκον. Ἔφορον.

Ἄρθρον **5.** Τὰ ἐντὸς τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων

κτημάτων προϊόντα, τὰ ὑπαγόμενα ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον εἰς ἀλλοίαν φορολογίαν, δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν κατὰ στρέμμα φορολογίαν.

Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων δικαιωμάτων.

Ἄρθρον **6.** Ὁ ἐπὶ τῆς σταφίδος ἔγγειος φόρος, δι' ὅλον τὸ Κράτος ἐξαιρουμένων τῶν ἐπαρχιῶν Ἠλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος προσδιορίζονται ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος ἐνετικῶν λιτρῶν εἰς δραχμὰς **15.**

Ὁ δὲ ἐπὶ τῶν κατωτέρω προϊόντων ἔγγειος φόρος, τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος τούτων κανονίζονται κατὰ τὸν ἑπόμενον πίνακα·

Εἶδος προϊόντος.		Ἔγγειος φόρος.		Ἔγγειος φόρος καὶ δικ. ἐπικαρπ.		Ἐξαγωγικὸν τέλος.	
		Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.
Βλανίδια.							
1) Διὰ τὸν νομὸν Μεσσηνίας	ἑκατόλιτρον	.	.	3	.	.	60
2) Διὰ τὰς ἐπαρχίας Πατρῶν καὶ Ἠλείας		.	.	2	50	.	50
3) Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν		.	.	2	.	.	40
4) Διὰ τὴν Κίαν, Ἀκαιαΐαν καὶ Λακεδαίμονα		1	10	.	.	.	55
5) Διὰ τὴν Ἀττικήν, Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον		1	5	.	.	.	53
Κιτρία.							
1) Διὰ τὴν Μεσσηνίαν, Πάτρας Ἠλείαν, Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν, καὶ Τριχωνίαν	χιλιὰς	.	.	.	25	.	.
2) Διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους . .		.	10	.	.	.	.
Πρινοβάκεια ἐφ' ἑκάστης ὁκᾶς		4	50	.	.	.	75
Ῥιζάρια ἐφ' ἑκάστου καντηλίου		.	.	.	.	4	.
Ξηρὰ σῦκα		4	50	.	.	.	70
Λεμόνια ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος		4	.	.	.	.	50
Πορτοκάλλια		2	.	.	.	1	.
Κίτρα ἐφ' ἑκάστης ὁκᾶς		.	02	.	.	.	4

Ἂν ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς σταφίδος Ἠλείας, Ὀλυμπίας, καὶ Γόρτυνος δὲν ἐνοικιασθῇ, εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν εἰς τὰ τελωνεῖα.

Κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν εἰσπράττεται καὶ ὁ ἔγγειος φόρος τῶν βελανιδίων, τῶν κικιδίων,

τοῦ ῥιζαρίου, τοῦ πρινακοκκίου, καὶ τῶν ξηρῶν σύκων τοῦ Κράτους.

Ἐὰν δέ τινα ἐκ τῶν προϊόντων τούτων ἀποδίδωσι τὸν ἔγγειον φόρον εἰς χρήματα 3 τοῖς 0/0, εἰς αὐτὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 48 τοῦ περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων κτλ. νόμου ΣΟΖ΄.

Περὶ τῶν Λακωνικῶν προϊόντων.

Ἄρθρ. 7. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν δύω ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς·

1) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου λεπτὰ 8 τὴν ὀκάν.

2) Ἐπὶ τῆς κατειργασμένης καὶ ἀκατεργάστου μεταξῆς πρὸς δραχμὰς 2,50 τὴν ὀκάν.

3) Ἐπὶ τῶν κουκουλίων δραχμὴν 1 τὴν ὀκάν.

4) Ἐπὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ γλεύκους (μούστου) ἢ οἴνου, 10 τοῖς 0/0 εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμήν.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 8. Εἰς τὴν πληρωμὴν δικαιώματος ἐπικαρπίας κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 4, ὑπόκεινται οἱ ἐξ ἐθνικῶν ἀγρῶν παραγόμενοι καρποί, καὶ τὸ προϊὸν τῶν φυτειῶν, ὅσαι ἐγένοντο ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς τῇ ἀδείᾳ τῶν πρώην ἰδιοκτητῶν αὐτῆς Ὀθωμανῶν, καθὼς καὶ τῇ ἐγκρίσει ἢ μὴ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 9. Οἱ ὅροι τῶν συμβολαίων, παραχωρητηρίων ἢ ἐγκρίσεων, ὑφ' οὓς παρεχωρήθησαν κτήματα εἰς μετανάστας, ἢ ἄλλους πολίτας διατηροῦσι τὴν ἰσχύν των.

Ἄρθρ. 10. Τὰ ὑφ' ὁποιονδήποτε τίτλον παραχωρούμενα κτήματα ἀποδίδουν ἔγγειον φόρον καὶ δικαίωμα ἐπικαρπίας, ὅταν τὸ παραχωρητήριον ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου παραδοθῇ τοῖς δικαιούχοις μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1857.

Ἄρθρ. 11. Ἐξαιροῦνται τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας·

1) Αἱ ἄμπελοι μέχρι πέντε ἐτῶν συμπεπληρωμένων.

2) Αἱ μονοετῶς ἐνοικιαζόμεναι ἐθνικαὶ καὶ τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων καὶ ἐπισκοπῶν ἄμπελοι, αἵτινες περιῆλθον εἰς τὸ Δημόσιον.

Ἄρθρ. 12. Ἀπαλάττονται παντὸς ἐγγείου φόρου καὶ δικαιώματος ἐπικαρπίας·

1) Τὰ ἄχυρα,

2) Ἓν στρέμμα γῆς, ὅπου καὶ ἂν κεῖται, πρὸς καλλιέργειαν βρωσίμων εἰδῶν δι' ἰδίαν χρῆσιν τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ καλλιεργητοῦ.

3) Τὰ σποράδην ὀπωροφόρα δένδρα, τὰ ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρου στρέμματος, τὰς αὐλάς, τοὺς ἰδιοκτήτους ἀγροὺς, καὶ τοὺς ἰδιοκτήτους ἢ ἐθνικοϊδιοκτήτους ἀμπελῶνας, ἢ σταριδαμπελῶνας εὑρισκόμενα.

4) Τὰ ἀσταχολόγια ἀνὰ δύω μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγον.

5) Οἱ σπόροι τοῦ λιναρίου, καναβίου, ῥιζαρίου, τριφυλλίου, καὶ κρομμύου.

6) Τὰ φύλλα τῶν συκαμινομορεῶν ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον.

7) Ἡ βάβυ, ὁ βίκος, καὶ τ' ἀγριολάθουρα, ὅταν δὲν ἀλωνίζωνται.

8) Πεντήκοντα ὀκάδες ἐκ τῶν πρὸς βρῶσιν χρησίμων ἐλαιῶν πρὸς ἰδίαν χρῆσιν ἑκάστου ἰδιοκτήτου ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν!

«Κατὰ τὸ 1855 ἔτος ἡ Κυβέρνησις εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ προκαλέσῃ τὸν ἀπὸ 27 Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους ἐκείνου Νόμον, δι' οὗ τῇ ἐπετράπη ἡ προμήθεια ἀλλοδαπῶν δημητριακῶν καρπῶν, ὅπως δι' αὐτῶν προφθάσῃ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, ἐπαυξηθείσας ὡς ἐκ τῆς διαμονῆς τοῦ συμμαχικοῦ στρατοῦ καὶ τῆς ἀδιαλείπτου προσορμίσεως τῶν ξένων πολεμικῶν πλοίων. Τὸ μέτρον αὐτὸ ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον, διότι ἡ τοῦ 1855 παραγωγὴ ἡμεδαπῶν τοιούτων καρπῶν παραπλησία σχεδὸν ἦτο τῆς τοῦ 1854, ὅτε σιτοδεία ἐμάστιζε τὸν τόπον, καθὰ διὰ τῶν σχετικῶν ἀπολογισμῶν ἐβεβαιώθη.

Δυνάμει λοιπὸν τοῦ νόμου τούτου ἡ Κυβέρνησις προέβλεψε τοὺς ἐπομένους δημητριακοὺς καρπούς,

Α. Σίτον.

Ἀπὸ τὸν	Νικολ. Π. Γουδῆν	ὀκ.	228,045	πρὸς λ.	47,3/4	δρ. 107,933:18
»	Σταμ. Δεκόζην Βοῦρον	»	244,323	»	55	» 117,877:65
»	Δ. Γ. Ζίγκελην	»	82,546 1/2	»	51	» 42,017:71
»	Σταμ. Δεκόζη Βοῦρον	»	95,779	»	52	» 49,800:40
»	Ἀνδ. Δ. Σαράντην	»	128,561	»	48	» 61,709:28
»	Ν. Π. Γουδῆν	»	270,313	»	51	» 137,859:63
»	Δ. Γ. Ζίγκελην	»	76,886,3/4	»	51	» 39,212:22
»	Ἀθηνῶν Κομπαρούτσων	»	295,177	»	49,1/2	» 145,130:33
»	Ἀνδ. Δ. Σαράντην	»	130,524	»	48	» 62,651:52
»	Δημ. Πικιώνην	»	277,607 1/4	»	49	» 136,030:53
»	Β. Ν. Γκούραν	»	247,851,1/2	»	49	» 121,447:29
»	ἰδίων	»	40,000	»	40	» 16,000
»	Ἀθηνῶν Κομπαρούτσων	»	135,808,3/4	»	50	» 67,910:37
»	Δημ. Καλημέρην	»	414,330	»	49	» 203,021:70
»	Νικ. Κ. Παπανικολῆν	»	362,650	»	50	» 181,325
			2,998,383,3/4			1,490,295:27

Β'. Ἀραβοσίτου.

Ἀπὸ τὸν	Γ. Μ. Γ. Οἰκονόμου	ὀκ.	274,207	πρὸς λ.	30,1/2	δρ. 82,715:58
»	Δ. Γ. Ἰωαννίδην	»	158,789	»	29	» 43,731:71
			432,996			126,447:29

Διὰ τὴν παραλαβήν, ἀποταμίευσιν καὶ συντήρησιν τῶν καρπῶν τούτων ἐδαπανήθησαν 17,851:27

ὥστε ἡ δαπάνη ἔβαινεν εἰς . . . . . δρ. 1,634,624:85

Ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν καρπῶν τούτων εἰσεπράχθησαν καὶ εἰσήχθησαν εἰς τὸ ταμεῖον . δρ. 1,031,786:03

Ἐπληρώθησαν εἰς ἔξοδα ἀποταμιεύσεως κλ.
διὰ χρημάτων ἐκ πωλήσεως καρπῶν . . . δρ. 7,294:16
Καθυστεροῦνται ἀπὸ ἀγοραστὰς καρπῶν » 2,645:45

Κατελογίσθη εἰς βάρος τοῦ ἀποθηκαρίου
Πειραιῶς ἔλλειμμα διαχειρίσεως αὐτοῦ . . . δρ. 12,427:65 1,054,153:29

Ὥστε προέκυψε ζημία εἰς βάρος τοῦ δημοσίου . . . . . δρχ. 580,471:56

Εἰς τὸν ἀνωτέρω λογαριασμὸν καὶ τὴν ζημίαν τοῦ δημοσίου δὲν περιλαμβάνεται ἡ ἀποδεδειγμένη καὶ ἀναγνωρισθεῖσα ὡς φυσικὴ φθορὰ τῶν καρπῶν τούτων, ἥτις ἔβαινε τοῦ μὲν σίτου εἰς ὀκάδας 122,811, τοῦ δ' ἀραβοσίτου εἰς ὀκάδας 43,300.

Κατὰ διαταγὴν λοιπὸν τοῦ Βασιλέως, ὑποβάλλω εἰς τὴν ὑμετέραν συζήτησιν καὶ ψήφισιν τὸ συναπτόμενον νομοσχέδιον περὶ τοῦ λογαριασμοῦ αὐτοῦ, καθ' ὃ παραδίδεται εἰς βάρος τοῦ δημοσίου ἡ ἐκ τῆς διαχειρίσεως ταύτης προκύψασα ζημία καὶ κανονίζεται ὁ τρόπος καταλογισμοῦ αὐτῆς.

Ἔχω δὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι μετὰ προθυμίας ἀποδέξεσθε καὶ ψηφίσετε αὐτό.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός,
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον, ὡς ἔχει ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθήτω κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἀπριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισθέντα ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ὁ λογαριασμὸς τῆς διαχειρίσεως τῶν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 27 Ὀκτωβρίου 1855 νόμου ΤΒ'. προβλεφθέντων κατὰ τὸ 1855 ὑπὸ τοῦ τότε ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀλλοδαπῶν δημητριακῶν καρπῶν, κατὰ τὸν συναπτόμενον πίνακα, κυροῦται ὡς ἀκολούθως·

Α'. Πιστώσεις.

Ἐγγραφεῖσα διὰ τοῦ νόμου ΤΒ' πίστωσις δι' ἀγορὰν τοιούτων καρπῶν ἐκ . . . . . δρχ. 1,500,000

Β'. Πληρωμαί.

Ἐπληρώθησαν εἰς ἀγορὰν αὐτῶν δρ. 1,616,773:56
Ὁμ. εἰς ἔξοδα παραλαβῆς, ἀποταμιεύσεως καὶ συντηρήσεως αὐτῶν . . . . . » 17,851:29

Τὸ ὅλον δι' ἑκατομμυρίων ἑξακόσιαι τριάκοντα τέσσαρες χιλιάδες, ἑξακόσιαι εἰκοσιτέσσαρες δραχμαὶ καὶ ὀγδοήκοντα πέντε λεπτά . 1,634,624:85

Γ'. Εἰσπράξεις.

Εἰσεπράχθησαν ἀπὸ πωλήσεων τῶν καρπῶν τούτων 1,039,080:19
Καθυστεροῦνται ἀπὸ ἀγοραστὰς καρπῶν δρ. 2,645:45
Κατελογίσθη εἰς βάρος τοῦ ἀποθηκαρίου Πειραιῶς ἔλλειμμα . . . . . » 12,427:65

Τὸ ὅλον δραχ. ἓν ἑκατομμύριον πεντήκοντα τέσσαρες χιλιάδες, ἑκατὸν πεντήκοντα τρεῖς καὶ λεπτὰ εἴκοσι ἐννέα. 1,054,153:29

Ἀφαιρουμένων τῶν εἰσπράξεων ἀπὸ τὰς πληρωμάς, προκύπτει ἔλλειμμα δραχμῶν πεντακοσίων ὀγδοήκοντα χιλιάδων τετρακοσίων ἑβδομήκοντα μιᾶς καὶ λεπτῶν πεντήκοντα ἓξ ἀριθ. 580,471; 56.

Ἄρθρον 2. Τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἔλλειμμα τοῦ λογαριασμοῦ τούτου λογισθήσεται εἰς βάρος τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀπολογισμῶν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη ἀντιπρόσωπος τῆς Βουλῆς, ἀνέγνω τὴν ἑπομένην ἔκθεσιν·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ὑποβάλλοντες εἰς τὴν Βουλὴν ἔκθεσιν, ἀφορῶσαν τὴν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Ν. Στουρνάρη μέχρι τοῦδε ἐνέργειάν μας, ἐκπληροῦμεν καθῆκον ἀπαραίτητον τόσῳ μᾶλλον, καθόσον ἐκ τῆς ἐπιδοκιμασίας της δυνάμεθα ν' ἀρυσθῶμεν νέας δυνάμεις, διὰ τὴν περαιτέρω διεξαγωγὴν τῆς ὑποθέσεως.

Ἅμα κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον παρελάβομεν δι' ἐκθέσεως τ' ἀφορῶντα τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἔγγραφα ἀπὸ τὸν προκάτοχόν μας, τὸν ἀξιότιμον Κύριον Νικόλαον Χ. Ἀναργύρου, ἡ πρώτη μας φροντὶς ἐδόθη εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ κληροδοτήματος ὑπὲρ τῶν ἐνδεῶν συγγενῶν τοῦ διαθέτου, συνισταμένου ἐκ 5,000 ταλλήρων, διότι ἐθεωρήθη ἡ περαιτέρω ἀναβολὴ τῆς πληρωμῆς τοῦ κληροδοτήματος τούτου, ὡς παραγνώρισις ἀδικαιολόγητος τῆς συγγενικῆς ἀγαθοεργίας τοῦ διαθέτου, καὶ διότι ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶχεν ἀρκετὰ προχωρήσει πρὸς λύσιν, χάριν τῶν ὑπαρχουσῶν προπαρασκευαστικῶν ἐργασιῶν. Ἐν τοσούτῳ ἐδέησε νὰ καταβάλωμεν καὶ εἰς ἄλλα μέσα πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ πραγματικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐνδεῶν συγγενῶν, καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς συγγενείας αὐτῶν πρὸς τὸν ἀείμνηστον Ν. Στουρνάρην.

Μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἐφικτὸν ἐξακρίβωσιν τῶν ἀνωτέρω, προχθὲς ἤλθομεν εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ κληροδοτήματος ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς συγγενείας, ἀφοῦ ἐλάβομεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν γνώμην δικηγορικοῦ συμβουλίου, συγκειμένου ἀπὸ τοὺς ἐντίμους καὶ διακεκριμένους δικηγόρους ΚΚ. Δημητρίου Κυριακοῦ, Μ. Γ[illegible]ρην καὶ Ἐμμ. Κόκκινον.

Οἱ ἔχοντες δικαίωμα συγγενεῖς εἰς τὸ κληροδότημα ἐθεωρήθησαν οἱ ἀπὸ τοῦ τετάρτου βαθμοῦ μέχρι τοῦ ὀγδόου, καὶ τοῦ βαθμοῦ τούτου συμπεριλαμβανομένου. Καὶ εἰς ἕκαστον μὲν

τῶν τοῦ τετάρτου βαθμοῦ ἐνδεῶν συγγενῶν ἐδόθησαν δραχ. 795, εἰς ἕκαστον τοῦ πέμπτου δραχ. 400, εἰς ἕκαστον τοῦ ἕκτου δραχ. 150 καὶ εἰς ἕκαστον τοῦ ἑβδόμου δραχ. 50, ὀγδόου βαθμοῦ συγγενεῖς δὲν ἐπαρουσιάσθησαν. Τὴν εἰς τοὺς δικαιούχους πληρωμὴν ἀνεδέχθη ἡ φιλογενεστάτη Κυρία Ἑλένη Μ. Τοσίτσα, τῇ παρακλήσει ἡμῶν τε καὶ τοῦ πληρεξουσίου τῆς Γερουσίας.

Οἱ κατὰ καιροὺς δοθέντες λογαριασμοὶ ἀπὸ τοὺς προκατόχους μας ἐθεωρήθησαν ἀπὸ τὴν Βουλὴν, καὶ εἶναι περιττὸν νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τούτους· θέλομεν περιορισθῆ εἰς ὅσα ἐνηργήθησαν μετὰ ταῦτα.

Εἰς τοὺς παρελθόντας λογαριασμοὺς δὲν ἐγένετο λόγος, περὶ τοῦ μεταξὺ τοῦ διαθέτου καὶ τοῦ ἐν Λιβόρνῳ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Τοσίτσα καὶ Στουρνάρη. Τοῦτο προῆλθε βεβαίως, διότι οὗτοι προέθεντο ὡς κύριον σκοπὸν νὰ γνωστοποιήσωσιν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἀναμφισβήτητον ἐνεργητικὸν κεφάλαιον τοῦ μέλλοντος πολυτεχνείου. Ἀποδεικνύεται δὲ καὶ ἐκ τῶν ἐξηγήσεων τοῦ ἀξιοτίμου προκατόχου μου Κυρίου Νικολάου Χ. Ἀναργύρου, καὶ ἐκ τῆς ἐσκεμμένης ἀποφυγῆς τοῦ νὰ δοθῇ ἡ ζητηθεῖσα ἐξόφλησις. Ἐνταῦθα εἶναι, νομίζομεν, ὁ οἰκεῖος τόπος νὰ ἐκφράσωμεν τὸν ὀφειλόμενον ἔπαινον εἰς τοὺς πρὸ ἡμῶν διαχειρισαμένους τὴν περιουσίαν τοῦ φιλογενεστάτου Ν. Στουρνάρη, διὰ τὴν μετὰ ζήλου, συνέσεως καὶ τιμιότητος διεύθυνσιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης. Παρακαλοῦμεν δὲ τὴν Βουλὴν νὰ ἐκφράσῃ τὴν ὑπὲρ αὐτῶν εὐαρέσκειάν της, ὡς πολύτιμον καὶ μόνην προσδοκωμένην ἀμοιβὴν τῶν κόπων των.

Ἐκ προοιμίων λέγομεν, ὅτι οἱ μέχρι τοῦδε σταλέντες εἰς ἡμᾶς λογαριασμοὶ ἐξ ὀνόματος τοῦ ἐν Λιβόρνῳ καταστήματος «Ἀδελφοὶ Τοσίτσα καὶ Στουρνάρη» εἶναι ἄτακτοι καὶ συγκεχυμένοι· παραβαλλόμενοι δὲ καὶ μὲ τὴν διαθήκην, δίδουσιν ἀφορμὴν νὰ συμπεράνῃ τις, ὅτι μεγάλα λάθη πρέπει νὰ συνέβησαν κατὰ τὴν σύνταξίν των. Ταῦτα προτιθέμεθα νὰ καταδείξωμεν εἰς τὸν παρόντα παράγραφον, καὶ καταστήσωμεν κατὰ τὸ ἐφικτὸν καταληπτὰ πρὸς πάντας. Οἱ μέχρι τοῦδε παρουσιασθέντες λογαριασμοὶ ἐξ ὀνόματος τοῦ Κωνσταντίνου Τοσίτσα εἶναι τρεῖς, δῶν τρεχούμενοι ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1853, καὶ εἰς δὴθεν ἰσολογισμὸς ἀχρονολόγητος καὶ ἀνυπόγραφος· καὶ εἰς μὲν τὸν ἕνα τρεχούμενον φαίνεται πιστωτὴς ὁ μακαρίτης Ν. Στουρνάρης ἐκ Τοσκανικῶν λιρῶν 579,384:26, ὀφειλέτης δὲ ἐκ τῶν ἑπομένων κονδυλίων.

1852 ἰουν. 15	πληρωθὲν εἰς τὸν Θεόδ. Τοσίτσαν		Λ.	940: 25
» ἰουλ. 5	»	»	»	76017: 10
» Αὐγούστου 31	»	»	»	100000
	Ἡ ἀναλογία των εἰς τὰς ζημίας			178312:6,4
				448354:16,4
	Πιττωτὴς (ἤτοι πληρωθεῖσαι τοῖς μετρητοῖς εἰς τοὺς προκατόχους μας)			131029:6,2
				579384:2,6

Εἰς δὲ τὸν ἕτερον τρεχούμενον παρίσταται ὡς πιστωτὴς ὁ διαθέτης ἐκ τοσκανικῶν λιρῶν 401,071:16,2, δὲν σημειοῦται δὲ ὡς ὀφειλέτης τοὺ ἐξ 178,312:6,4 κονδυλίου τῶν ζημιῶν, μολονότι οἱ δύω οὗτοι τρεχούμενοι φέρουσι τὴν αὐτὴν χρονολογίαν τῆς ἐκδόσεώς των, ὁ δὲ ὡς ἰσολογισμὸς παρουσιαζόμενος εἶναι ἀχρονολόγητος καὶ ἀνυπόγραφος, ὡς εἴρηται, παριστᾷ μόνον τὰ κέρδη καὶ τὰς ζημίας, καὶ εἰδικῶς μὲν σημειοῦνται λίραι 73,579:12,12, ζημίαι δὲ Λ. 534,936:19,1.

Ἡ διαφορὰ τοῦ περιεχομένου τῶν τρεχουμένων, καίτοι φερόντων τὴν αὐτὴν χρονολογίαν, καὶ ἡ παράλειψις εἰς τὸν λεγόμενον ἰσολογισμὸν τῆς χρονολογίας καὶ τῆς ὑπογραφῆς, καθὼς καὶ ἡ μὴ σημείωσις τοῦ ὅλου ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ τοῦ ἐν Λιβόρνῳ καταστήματος, εἶναι ἀρκεταὶ ἀποδείξεις τῆς ἀτελείας τῶν εἰρημένων λογαριασμῶν. Ἐκ τῶν ἑπομένων ὅμως παρατηρήσεων θέλει προκύψει, ὅτι τὸ κατάστημα τῆς Λιβόρνου, ἢ ὁ Κωνσταντῖνος Τοσίτσας καθυστερεῖ λίρας Τοσκανικὰς 218,970:13,10, προστιθεμένων δὲ καὶ ἐξ ἑτέρων τόκων, ἀναβιβάζεται ἡ καθυστέρησις εἰς περίπου λιρ. 298,170:13,10, ἤτοι 49, 695 περίπου τάλληρα. Αἱ παρατηρήσεις δὲ εἶναι αἱ ἀκόλουθοι.

α') Ἡ διαθήκη τοῦ ἀειδίου Ν. Σταυρινάκη, τὴν ὁποίαν ὡς ἀληθεστάτην ἀλήθειαν θεωροῦμεν διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ περιωτισμένην νομιμοσύνην τοῦ διαθέτου καὶ διὰ τὴν ἀκρίβειαν ὅτις ἐκ τῶν ὑστέρων παρετηρήθη εἰς τὰ ἐν τῇ διαθήκῃ σημειωθέντα κονδύλια, ἡ διαθήκη λοιπὸν φέρει χρονολογίαν «ἐν Λιβόρνῳ τὴν 30 Αὐγούστου 1852» ἀναφέρει ὅτι εἰς χεῖρας τοῦ ἐξαδέλφου του Θεοδώρου Τοσίτσα εὑρίσκονται 8,000 φράγκα περίπου, εἰσόδημα ἐτήσιον εἰς τὰ δημόσια δάνεια τοῦ Πιεμόντε κτλ. καὶ ἐκτὸς τούτου εἰς χεῖρας τοῦ ἰδίου Θεοδώρου λίραι Φλωρεντίας 9,000 εἰσόδημα ἐτήσιον εἰς τὸ δάνειον τῶν σιδηροδρόμων μεταλλείων τῆς Τοσκάνης μὲ τόκον 5 0/0 ἐγγυημένου ἀπὸ τὴν Τοσκανικὴν Κυβέρνησιν.

β') Ἐκ τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1852 τρεχουμένου λογαριασμοῦ τοῦ Θεοδώρου Τοσίτσα, δοθέντος ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν τοῦ μακαρίτου Σταυρινάκη εἰς τὸν Κ. Χ. Ἀναργύρου, προκύπτει ὅτι ἔλαβεν ὁ Θεόδωρος Τοσίτσας κατὰ τὰς 15 ἰουνίου 1852 δ. 94025, καὶ 5 ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 76017:10 ἀπὸ τοὺς εἰς διάλυσιν ἀδελφοὺς Τοσίτσαν καὶ Σταυρινάκη. Κατὰ δὲ τὰς 2 ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἠγόρασε διὰ λογαριασμόν τοῦ Ν. Σταυρινάκη 100 μετοχὰς σιδηρῶν Τοσκάνης ἀντὶ 94025, κατὰ δὲ τὰς 23 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους 80 μετοχὰς τῶν αὐτῶν σιδηρῶν Τοσκάνης ἀντὶ 76017:10.

γ') Συγκρίνοντες τὰ ἀνωτέρω εὑρίσκομεν ὅτι πάντα ἐνηργήθησαν πρὸ τῆς συντάξεως τῆς διαθήκης· ὅτι αἱ 180 μετοχαὶ σιδηρῶν Τοσκάνης ἠγοράσθησαν ἀπὸ τὰ κονδύλια 94025 καὶ 76017:10· ὅτι ὁ Ν. Σταυρινάκης θεωρεῖ ὀφειλέτην τοῦ ποσοῦ τούτου τὸν Θεόδωρον Τοσίτσαν, κατὰ τὴν διαθήκην, καὶ ὁ Θ. Τοσίτσας ἐπλήρωσεν εἰς τοὺς προκατόχους μας τὸ ποσὸν τοῦτο, καὶ ἑπομένως δὲν δύναται νὰ καταλογισθῇ εἰς τὰς 75000 τάλληρα. Ὁ δὲ Κωνστ. Τοσίτσας ἀδικαιολογήτως ἐπιβάρυνε τὸν λογαριασμὸν τοῦ μακαρίτου Ν. Σταυρινάκη τὸν ἐξ 75000 ταλλήρων.

δ') Αἱ ζημίαι μὲ τὰς ὁποίας χρεώνει ὁ Κ. Τοσίτσας τὸν λογαριασμὸν τοῦ διαθέτου δὲν εἶναι ὑπογραφικαὶ δι' ὅλας καὶ ἀν ὑποτεθῶσιν ἀληθεῖς, διότι τὸ κατάστημα ἦτον εἰς διάλυσιν ἀπὸ τὸ ἔτος 1851, ὅτε καὶ ἐσχηματίσθη ἐκεῖνο τοῦ Θ. Τοσίτσα, καὶ ὁ μακαρίτης Ν. Σταυρινάκης ἐπῆρε τὰ βιβλία του καθὼς καὶ τὰ ἐξ 75000 τάλληρα ἀπαιτήσεις του. Ἐκτὸς δὲ ὅλων τούτων, καὶ κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας πληροφορίας, τὰς ὁποίας ἠδυνήθημεν νὰ συλλέξωμεν, τὸ ἐν Λιβόρνῳ κατάστημα κατὰ τὸ ἔτος 1851 ἦτο διαλελυμένον, ὅτι ἡ ἐκκαθάρισις μεταξὺ τῶν συνεταίρων ἐγένετο, καὶ ὅτι οὐδεμία ἐκκρεμὴς ἐπιχείρησις ὑπῆρχε.

ε') Ἐπὶ τῇ ὑποθέσει καθ' ἣν ἐβαλόμεν θεωρεῖ ὑπόχρεον διὰ τὰς ἀνωτέρω ζημίας, πάλιν μένει χρεώστης ὁ Κ. Τοσίτσας ἐκ λιρῶν Τοσκάνης 40658:76, ὥστε, ἐὰν τὰ ἀνωτέρω δὲν ἀποδεικνύουν ἐντελῶς ὅτι ὁ Κ. Κωνστ. Τοσίτσας μένει ὀφειλέτης μεγάλου ποσοῦ, ἀποδεικνύεται ὅμως ἀναμφισβητήτως, ὅτι οἱ δοθέντες λογαριασμοὶ στεροῦνται πάσης ἀκριβείας καὶ πίστεως. Εἰς τοιαύτην δὲ περίστασιν νομίζομεν ὅτι εἶναι καλὸν νὰ

ζητηθῇ ἐγγράφως διὰ τελευταίαν φορὰν ἀπὸ τὸν Κ. Κωνστ. Τοσίτσαν ἀκριβῆς λογαριασμός, συνωδευμένος μὲ ὅλα τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα. Εἶναι δὲ πολὺ ἐνδεχόμενον οἱ μέχρι τοῦδε σταλέντες λογαριασμοὶ νὰ εὑρεθῶσι λανθασμένοι καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἴδιον Κ. Κωνσταντῖνον Τοσίτσαν, καὶ νὰ στείλῃ ἄλλους τακτικωτέρους καὶ δυναμένους νὰ μᾶς ἀπαλλάξωσιν ἀπὸ πᾶσαν περαιτέρω ἐνέργειαν· ἐὰν δὲ ἡ ἀπάντησις, τὴν ὁποίαν ἠθέλομεν τύχει ἀπὸ τὸν Κ. Κωνστ. Τοσίτσαν, δὲν δικαιολογῇ ἀποχρώντως τὰς περιστάσεις, παρακαλοῦμεν τὴν Βουλὴν νὰ ἐκφράσῃ ὁποία τις ἐπιθυμεῖ νὰ ἦναι ἡ περαιτέρω ἐνέργειά μας.

Πολλάκις ἐγένετο λόγος καὶ ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἀλλαχόσε περὶ τῆς βραδύτητος τῆς ἐναρξεως τῆς οἰκοδομῆς τοῦ πολυτεχνείου. Οἱ λόγοι δι' οὓς μέχρι τοῦδε ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ μὴ ἐπιχειρήσωμέν τι δυνάμενον νὰ μᾶς ἐκθέσῃ εἰς μεγάλας δαπάνας, καίτοι ἀφορώσας τὴν ἀνέγερσιν τοῦ καταστήματος, εἶναι οἱ ἀκόλουθοι·

Ἐάν τις μετὰ προσοχῆς ἀναγνώσῃ τὴν διαθήκην, ἧς τὴν ἐκτέλεσιν ἐπηρτίσθημεν, θέλει βεβαιωθῆ ὅτι τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τῆς διαθήκης εἶναι, τὸ πολυτεχνεῖον νὰ οἰκοδομηθῇ λαμπρόν, νὰ ἔχῃ δὲ σκοπὸν τὴν διδασκαλίαν τῶν ὡραίων καὶ βαναύσων τεχνῶν σ υχρόνως, καὶ νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα τῆς Γεωργικῆς· καὶ ἐὰν τὰ κεφάλαια δὲν φθάνωσι διὰ νὰ γίνῃ λαμπρὸν τὸ κατάστημα, τότε νὰ τεθῶσιν εἰς τὴν Τράπεζαν ἐπί τινα ἔτη, διὰ νὰ αὐξήσωσι μὲ τοὺς τόκους. Τοιούτου ὄντος τοῦ πνεύματος τοῦ διαθέτου, τὰ ὑπάρχοντα ἀναμφισβήτητα κεφάλαια ἐκ δραχμῶν ὡς ἔγγιστα 450,000, δὲν δύνανται ἀναμφιβόλως νὰ ἐπαρκέσωσι διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ του, καὶ ἐὰν μόνον ἡ ἀγορὰ τοῦ ἀναγκαίου οἰκοπέδου ἠθέλε γίνῃ, ἠθέλομεν δαπανήσει ἓν σημαντικὸν μέρος τοῦ κεφαλαίου· ὡς πληρεξούσιοι δὲ ὑμῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης, ὠφείλομεν θρησκευτικῶς νὰ ἀκολουθήσωμεν τὴν τελευταίαν θέλησιν τοῦ μακαρίτου Ν. Στουρνάρη.

Τὸ ἐξ 100000 ταλλήρων κληροδότημα τοῦ φιλογενεστάτου μακαρίτου Μ. Τοσίτσα, προστιθέμενον εἰς τὸ ὑπάρχον ποσόν, φέρει ἓν κεφάλαιον σημαντικὸν ἀναντιῤῥήτως, δυνάμενον καὶ εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ Πολυτεχνείου νὰ ἐπαρκέσῃ καὶ εἰς τὴν συντήρησιν αὐτοῦ. Ἀλλὰ μέχρι τοῦδε ἡ Κυρία Ἑλένη Μ. Τοσίτσα, κληρονόμος τοῦ Μ. Τοσίτσα τῆς τε περιουσίας καὶ τῶν φιλογενεστάτων του αἰσθημάτων, δὲν εὑρέθη εἰς θέσιν

νὰ βεβαιώσῃ πότε θέλει κατορθωθῇ ἡ πληρωμὴ τοῦ κληροδοτήματος τούτου, ἕνεκα τῶν δυσχερειῶν, τὰς ὁποίας ἀπαντᾷ κατὰ τὴν εἰσπραξιν. Ἄλλως τε τὸ κληροδότημα τοῦτο δὲν εἴμεθα ἀρμόδιοι νὰ ζητήσωμεν, οὔτε ἴσως καὶ νὰ διαθέσωμεν.

Ἠθέλομεν τολμήσει νὰ ἐπιχειρήσωμεν τὴν ἀγορὰν πρὸ πολλοῦ τοῦ ἀναλόγου διὰ τοιαύτην οἰκοδομὴν οἰκοπέδου, διότι ἡ πόλις ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἐκτείνεται, καὶ γήπεδα τὰ ὁποῖα σήμερον θεωροῦνται ἀπόκεντρα καὶ εὐτελοῦς τιμήματος, μετ' ὀλίγον εὑρίσκονται ἐντὸς τῆς πόλεως κεκλιμένα ἀπὸ οἰκίας καὶ τιμώμενα ὑπερόγκως. Ἐμποδίσθη ὅμως τοῦτο ἀπὸ τὸν ἀντιπροσωπεύοντα τὴν συνάδελφόν μας Κυρίαν Ἑλένην Μ. Τοσίτσα, τὸν Κύριον Ἀναστάσιον Μανάκην, ὅστις ἀνεδέχθη νὰ παρατηρήσῃ εἰς αὐτὴν πόσον ἐθνωφελὲς ἔργον θέλει εἶσθαι τὸ ν' ἀγορασθῇ καὶ προσφερθῇ αὐτῇ τὸ ἀνάλογον οἰκόπεδον, ὅστις πραγματικῶς κατώρθωσε τοῦτο· ἡ δὲ φιλογενὴς Κυρία, ἥτις ἀκολουθεῖ μετὰ ζέσεως καὶ ἀπαρεγκλίτως τὴν φιλογένειαν τοῦ ἀοιδίμου συζύγου της, ἐδήλωσε πρὸ τριῶν ἡμερῶν διὰ τοῦ πληρεξουσίου της Κυρίου Α. Μανάκη, ὅτι προσφέρει δωρεὰν τὸ ἀνάλογον καὶ κατάλληλον οἰκόπεδον διὰ τὸ Πολυτεχνεῖον, ὅτι ἡ ἀγορὰ αὕτη θέλει γίνει ἐντὸς ὀλίγου καὶ ὅτι τὸ ἀγορασθησόμενον οἰκόπεδον θέλει εἶσθαι δεόντως εὐρύχωρον. Διὰ τὴν λαμπρὰν οἰκοδομὴν τοῦ Πολυτεχνείου μετὰ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἀπριλίου 1858.

Οἱ πληρεξούσιοι τῆς Βουλῆς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Ν. Στουρνάρη.

Ν. Θ. ΛΕΩΝΙΔΟΥΛΟΣ
ΑΝΑΣΤ. ΜΑΝΑΚΗΣ, εἰδικὸς πληρεξούσιος τῆς Κυρίας Ἑλένης Μ. Τοσίτσα.»

Ἀναβληθείσης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως περὶ τῶν ξένων σιτηρῶν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ σήμερον ὑποβληθέντος νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἰδίου ἀντικειμένου γενησομένην συζήτησιν, λαβὼν τὸν λόγον ὁ τὴν ἑτέραν ἀπευθύνας ἐπερώτησιν περὶ τῶν γαιῶν τοῦ Αἰγίου, ἐξέθηκεν ὅτι ἐκ τῶν ἐγγράφων ὅσα ὁ ὑπουργὸς κατ' αἴτησίν του προσήγαγεν, ἂν καὶ δὲν ἐπαρουσιάσθησαν πλήρη, ἐξάγεται ἀριδήλως ὅ,τι αὐτὸς κατὰ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἀπηύθυνε τὴν ἐπερώτησιν, ἐξέθηκε. Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι κατὰ τὸ 1842 ὑπῆρχον ἐν Αἰγίῳ 550 στρέμματα ἐθνικῆς σταφίδος, τῆς ὁποίας ἡ ἀξία ὑπερέβαινε τὰς 1000 δρ. κατὰ στρέμμα, καὶ ἥτις ὑπῆρχεν ἐνοικιασμένη. Διαλυθέντος εἶτα τοῦ συμβολαίου

τῆς ἐνοικιάσεως διὰ λόγους ἀγνώστους εἰς αὐτόν, κατὰ τὰ 1848 εὑρέθησαν 420 μάνον στρέμματα, τὰ δὲ 130 ἀπελείφθησαν χωρὶς νὰ ἠξεύρῃ κάνεις οὔτε ὑπό τίνος, οὔτε πῶς ἁρπρέθησαν, τὸ δὲ ὑπουργεῖον δὲν μᾶς ἔφερεν οὐδὲν ἔγγραφον, ἐξ οὗ νὰ πληροφορηθῶμεν τὴν ἀλήθειαν. Ἀπὸ δὲ τοῦ 1848 μέχρι τοῦδε τὰ 420 στρέμματα περιωρίσθησαν εἰς μόνον 80, καὶ ὑπομένως τὸ δημόσιον ἀπώλεσεν ἀπὸ τὴν κυριότητά του 470 στρέμματα ἐθνικῆς γῆς, ἐκ δὲ τῶν παρουσιασθέντων ἐγγράφων ἐξάγεται ὅτι ἐν μέρει ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος σταφὶς κατεσπάρη ἐκκαπίσα ὑπὸ τῶν κατοίκων, αἵτινες διὰ τοῦ μέσου τούτου ἐπόμενον νὰ λάβωσιν εἰς τὴν κ. φοίτητά των τὴν γῆν ταύτην εἴτε διὰ φαλαγγιτικῶν εἴτε διὰ κρητικῶν γραμματίων· τελευταῖον δὲ κατὰ τὸν φεβρουάριον τρέχοντος ἔτους 45 στρέμματα ἐκ τῆς ἰδίας σταφίδος παρεχωρήθησαν εἰς τὸν Ἀλεξανδρόπουλον ἀπέναντι κρητικῶν γραμματίων ἐναντίον ἐκτοῦ νόμου, Β. διαταγμάτων καὶ τῆς ἀπὸ 23 Αὐγούστου 1855 ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, ἥτις ὥριζε τὸ εἶδος τῶν γαιῶν, αἵτινες ἐπιτρέπεται νὰ δοθῶσι πρὸς πραγματοποίησιν κρητικῶν γραμματίων.

Ἐκ τούτων παρατηρεῖται ὅτι μερίσιν ἀπρονοησίας φαίνεται ἐκ μέρους τῶν κατὰ καιροὺς ὑπουργῶν ὡς πρὸς τὴν ἐπιτήρησιν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐθνικῆς περιουσίας, ἐκ δὲ τῆς ἀπρονοησίας αὐτῆς προέκυψεν εἰς τὸ ἔθνος ζημία ἐπάνω τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν, διότι σήμερον γῆ τῆς αὐτῆς ποιότητος πωλεῖται ἀντὶ 2000 δρ. ἑκατὸν στρέμματα καὶ διὰ τὴν ζημίαν αὐτὴν τὸ ἔθνος δικαιοῦται νὰ ἐνέχῃ ὑπευθύνους τοὺς αἰτίους τῆς ζημίας αὐτῆς καὶ νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτῶν τὴν προσγενομένην ἀποζημίωσιν.

Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς μεγάλης ταύτης τοῦ δημοσίου ζημίας, ἐγένετο, ὡς ἀνέφερε πρὸ μικροῦ, καὶ ἡ παραχώρησις τῶν 45 στρεμμάτων, καὶ ἡ πρᾶξις δ' αὕτη καθ' αὐτὸν εἶναι ἀποδοκιμαστέα, καθ' ὅσον ἐκ τῶν ἐγγράφων ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ παραχωρηθεῖσα γῆ ἦτο πρώτης ποιότητος καὶ ὡς τοιαύτη δὲν ἠδύνατο νὰ παραχωρηθῇ. Ὑπάρχει τὸ διάταγμα τῆς 23 Αὐγούστου 1854, δι' οὗ καθιερώθη ὁ τρόπος περὶ παραχωρήσεως γαιῶν εἰς τοὺς Κρῆτας, τοῦ ὁποίου ἡ ἔννοια ἐξηγήθη μετὰ ταῦτα διὰ τῆς ἀπὸ 23 Αὐγούστου 1855 ἐγκυκλίου, ἥτις ὁρίζει τὰς γαίας ἐκείνας, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ δοθῶσι πρὸς πραγματοποίησιν κρητικῶν γραμματίων, καὶ ἐν τούτοις ἐκ τῶν πρωτοκόλλων τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν καταφαίνεται, ὅτι αἱ παραχωρηθεῖσαι γαῖαι εἶναι ἐκ τῶν ἐξαιρουμένων, διότι καὶ σταφιδοφυτεῖαι ὑπῆρχον ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐλαιόφυτα καὶ ἦσαν συγχρόνως ποτιστικαί, ἐν ᾧ ἡ-

κῶς ἡ ἐγκύκλιος ἐξαιρεῖ τὰς ποτιστικάς. Ὅτι δὲ ἡ παραχωρηθεῖσα αὕτη γῆ εἶναι ἐκ τῶν καλλιτέρων τοῦ Λιγίου ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι οἱ τῶν ὅλων κύριοι, οἱ Ὀθωμανοί αὐτοί, ἐξελέξαντο τὰ περὶ ὧν πρόκειται τεμάχια καὶ ἐφύτευσαν ἐπ' αὐτῶν σταφίδας. Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν προειπόντων αὐτῶν, ἅτινα ἐνόμιενα καθιστῶσι τὴν γῆν ταύτην ὄχι πλέον ἀ. ποιότητος, ἀλλὰ πολύτιμον, ὑπάρχει καὶ ἕτερον, τὸ τῆς θέσεως, τὸ ὁποῖον ἐπαυξάνει τὴν ἀξίαν της.

Ἡ μνησθεῖσα ἐγκύκλιος περιέχει πέντε χαρακτηριστικὰ τῶν τῆς ἀ. ποιότητος γαιῶν, καὶ ἐν τούτοις ἐπειδὴ ἡ παραχωρηθεῖσα ἐστατείτο ἑνὸς μόνου, δὲν ἀπέτυχε δηλ. καιρὸν 15 πρὸς ἓν, ὁ οἰκονομ. ἔφορος δὲν ἐπεφώρισεν αὐτὴν ἀ. ποιότητος, ἐν ᾧ ἓν μόνον τῶν πέντε ἀρκεῖ ν' ἀποτελέσῃ τὴν ἀ. ποιότητα. Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος γῆ εἶναι ἀ. ποιότητος, εἶναι συγχρόνως σταφὶς καὶ ὄχι πλέον γῆ καὶ ἐπομένως καὶ δι' αὐτὸν ἀκόμη τὸν λόγον δὲν ἠδύνατο κατὰ μείζονα λόγον νὰ παραχωρηθῇ πρὸς πραγματοποίησιν φαλαγ. γραμματίων.

Ἐν τοσούτῳ προσελθόντες αἱ ἀρχαὶ νὰ ἐκθέσωσι τὴν περὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν γνώμην των, συνέταξαν πρωτόκολλον, ἐν ᾧ ἐκτίθεται, ὅτι αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος γαῖαι εἶχον ὅλας τὰς ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ περιεγομένας ἰδιότητας τῶν τῆς ἀ. ποιότητος, ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἀπέφερον 15 πρὸς 1. ἐθεώρουν αὐτὰς ὡς β'. ποιότητος. Ἀλλ' ὁ τότε ὑπουργὸς Κρεστενίτης, λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὸ πρωτόκολλον, ἀπήντησεν εἰς τὰς ἀρχὰς ὅτι καὶ μία μόνη ἰδιότης ἤρκει ν' ἀποτελέσῃ τὴν πρώτην ποιότητα, καὶ ἐπομένως αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος γαῖαι, οὖσαι ποτιστικαὶ δὲν ἠδύναντο νὰ δοθῶσιν. Ἀλλ' ἀκολούθως, ἐπειδὴ φαίνεται οἱ ἔχοντες συμφέρον ἐξακολούθουν τὰς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἀπειτήσεις των, τὸ ὑπουργεῖον διέπεμψε τὰς ἁρμοδίους ἀρχὰς νὰ δώσωσι νέας περὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν πληροφορίας, καὶ ὄντως ὁ Ἔπαρχος, ὁ γεωμέτρης κτὶ δύω πραγματογνώμονες συντάττουσι νέον πρωτόκολλον, δι' οὗ δωροῦσι τὰς γαίας αὐτὰς ὡς ἀ. ποιότητος. Ἀλλ' ὁ Ἔφορος δὲν ἤθελησε νὰ συμπεριλάβῃ ἐπιμελαθεὶς νὰ ἐκθέσῃ ἰδίᾳ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τὴν γνώμην του. Παρατηρητέον ἐνταῦθα ὅτι ἐπὶ τῶν τοιούτων παραχωρήσεων λαμβάνουσι μέρος τὰ δύω ὑπουργεῖα, τὸ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τὸ τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ μὲν πρῶτον διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου, τὸ δὲ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ προστατεύσῃ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου, καὶ ἐν τούτοις ἐπὶ τοῦ προκειμένου οἱ μὲν ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν λέγουσιν ὅτι αἱ γαῖαι, περὶ ὧν ὁ

λόγος, δὲν πρέπει νὰ δοθῶσιν, ὁ δ' ἔφορος, ἐναντίον τοῦ καθήκοντός του γνωμοδοτεῖ τὰ ἐναντία. Ἐν τούτοις ἀποστέλλεται τὸ πρωτόκολλον ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Ἐφόρου, ὅστις ἀποστέλλει ἰδίαν ἔκθεσιν, ἐξ ἧς ἀποδεικνύεται ὅτι καθ' ὅλα τ' ἄλλα αἱ γαῖαι ἦσαν ἀ. ποιότητος καὶ μόνον, διότι δὲν ἀπέφερον 15 πρὸς 1, ἐθεώρει αὐτὰς ὡς Β'. ποιότητος, ἐνῷ τοῦτο δὲν εἶναι τὸ ἀληθὲς γνώρισμα τῆς ποιότητος, διότι καὶ ἡ πλέον λεπτόγειος γῆ, δύναται νὰ δώσῃ καὶ 15 καὶ 20 πρὸς ἕν, ἀλλ' ἡ καλὴ γῆ εἶναι ἐπιδεκτικὴ πλειοτέρας σπορᾶς καὶ ἑπομένως διὰ τῆς αὐτῆς ἐργασίας εἰς ἴσην ἔκτασιν γῆς ἔχομεν μεγαλειτέραν πρόσοδον. Ἀλλ' ἂς ἀρήσωμεν ὅλα ταῦτα, διότι συμβαίνει ἐνίοτε καὶ ἡ πλέον ἄκαρπος γῆ νὰ ἦναι ἀ. ποιότητος διὰ τὴν ἀξίαν της, ὡς π. χ. ἡ γῆ τῶν Ἀθηνῶν, ἥτις πωλεῖται πρὸς δρ. 30 ὁ πῆχυς. Ἐν τούτοις ὁ Ἀλεξανδρόπουλος μ' ἓν γραμμάτιον, τὸ ὁποῖον ἠγόρασεν ἴσως ἀντὶ 100 δρ. ἀπέκτησε γαῖας ἀξίας 22 1/2 χιλιάδων δρ., καθ' ὅσον προσηνέχθησαν δι' αὐτὰς 500 δρ. δι' ἕκαστον στρέμμα καὶ ἑπομένως ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος παραχώρησις δὲν ἔγεινεν οὔτε σύμφωνα μὲ τὸν νόμον, οὔτε σύμφωνα μὲ τὰς εὐχὰς τοῦ ἔθνους.

Ἐξέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι δὲν ἔρχεται ν' ἀπαντήσῃ, διότι δὲν ἔχει εἰς τί ν' ἀπαντήσῃ, ἔρχεται δὲ μόνον νὰ ἐκθέσῃ τὴν ὑπόθεσιν καὶ λυπεῖται μόνον, διότι οἱ ἐναντίοι διϊσχυρίζονται ὅτι οἱ λόγοι των στηρίζονται εἰς ἐπίσημα ἔγγραφα, ἐνῷ θέλει ἀποδείξει ὅτι τὰ ἔγγραφα μαρτυροῦσι τὸ ἐναντίον.

Ἐν πρώτοις ὅμως παρατηρεῖ ὅτι ἡ προκειμένη ὑπόθεσις ἦλθεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν πρὸ αὐτοῦ καὶ ἡ ἐνέργεια αὐτῆς χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ὑπουργείας τοῦ Λυκούργου, ἐκ πολλῶν δ' ἐγγράφων ἀποδεικνύεται ὅτι καὶ οἱ προκάτοχοί του ἐπρέσβευον τὴν αὐτὴν μὲ αὐτὸν ἀρχὴν, ὅτι δηλ. ἐὰν θελήσωμεν νὰ ἐξαιρέσωμεν τῆς παραχωρήσεως τὴν γῆν τὴν ἐπιδεκτικὴν σταφιδοφυτείας, εἶναι τὸ ἴδιον ὡς νὰ θέλωμεν νὰ μὴ δώσωμεν ποτὲ εἰς τοὺς δυστυχεῖς αὐτοὺς συμπολίτας μας ὅ,τι τοὺς ὑπεσχέθημεν. Ὁ Λυκοῦργος εἰς ἓν ἔγγραφόν του λέγει, ὅτι κατ' ἀρχὰς ἡ σταφὶς ἐφυτεύετο εἰς γῆν ἀ. ποιότητος, ἀλλ' ἀκολούθως ἐξετάθη τοσοῦτον ἡ σταφιδοφυτεία, ὥστε ἐγένετο χρῆσις καὶ γαιῶν κατωτέρας ποιότητος καὶ ἑπομένως δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἐπειδὴ ὑπάρχει σταφιδοφυτεία, ἄρα καὶ ἡ γῆ εἶναι ἀ. ποιότητος. Ἐπίσης δὲ καὶ διὰ τὰς ποτιστικὰς γαίας ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς εἶχε τὰς ἰδίας ἰδέας,

Ὁ ἄλλοτε ἔφορος Αἰγίου Τσακανίκας εἰς μίαν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἀπάντησίν του, σχολιάζων πολλὰ μέρη τῆς ἐγκυκλίου, ἧς ἐμνήσθη ὁ προαγορεύσας, ἐπέφερε λογικωτάτην κρίσιν καὶ ἀπέδειξεν αὐτὴν ἀντιφατικὴν, διότι, ἐνῷ ἐξαιρεῖ τῆς παραχωρήσεως τὰς ποτιστικὰς γαίας, ἀφ' ἑτέρου ἐπιτρέπει τὴν παραχώρησιν γαιῶν, ἐφ' ὧν σπείρεται ὀρύζιον. Μία δὲ τις ἐφημερὶς πραγματευομένη τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικείμενον, κατεχώρισε τὸ μέρος αὐτὸ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ ἐφόρου, τὸ ὁποῖον ἀπέβλεπε τὴν ἐγκύκλιον, διὰ νὰ ἐνισχύσῃ ἓν ψεῦδος. Ὁ ἔφορος λοιπὸν οὗτος συνέταξεν ἓν πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον ἔστειλε καὶ τὸς ὑπογραφὰς τοῦ ἐπάρχου, τοῦ γεωμέτρου καὶ δύω πραγματογνωμόνων, κατὰ τὸ ὁποῖον αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος γαῖαι ἐχαρακτηρίζοντο ὡς Β'. ποιότητος. Ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ τοὺς λόγους ἐπροκαλέσθη, φαίνεται, ἡ σύνταξις νέου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον δὲν συνυπέγραψεν ὁ ἔφορος, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου αἱ αὐταὶ γαῖαι παρεστάθησαν ὡς ἀ. ποιότητος. Ἐν τούτοις ὁ Ἔπαρχος, ὅστις ὑπέγραψε τὸ πρωτόκολλον αὐτὸ, μετ' ὀλίγας ἡμέρας μεταβάλλει γνώμην καὶ γράφει ὅτι αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος γαῖαι ἀνήκουν εἰς τὴν Β'. τάξιν. Ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τῆς ποιότητος τῶν παραχωρουμένων γαιῶν ἀπέναντι κρητικῶν γραμματίων ἀπαιτεῖται καὶ ἡ γνώμη τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν, τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἀπέστειλαν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρωτόκολλον εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν. διευθυνόμενον τότε ἀπὸ τὸν Κ. Βούλγαρην, ἐζήτησε τὴν γνώμην του, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἀπαντᾷ, ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρωτόκολλον δὲν ἦτο πλῆρες, διότι ἔλλειπεν ἡ ὑπογραφὴ τοῦ ἐφόρου καὶ ὅτι ἂν ἡ γνώμη τοῦ ἐφόρου ἐσυμφώνει μὲ τὸ πρῶτον πρωτόκολλον, δὲν εἶναι δίκαιον ν' ἀδικηθῇ ὁ πολίτης Ἀλεξανδρόπουλος, παρεμπυδιζομένης τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ γραμματίου του. Μετὰ ταῦτα φθάνει τὸ ἔγγραφον τοῦ ἐφόρου, τὸ ὁποῖον ἀποστέλλεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τοῦτο ἀπαντᾷ ὅτι ἐκ τῶν πληροφοριῶν τοῦ ἐφόρου, δὲν προκύπτει ὅτι αἱ γαῖαι εἰσὶ πρώτης ποιότητος. Μεθ' ὅλα δὲ ταῦτα ἐπρόκειτο ν' ἀπορασίσῃ ἂν ἔπρεπε νὰ ἐγκρίνῃ τὴν παραχώρησιν τῶν περὶ ὧν πρόκειται γαιῶν ἢ ὄχι, καὶ τὸ κατ' αὐτὸν νομίζει ὅτι δὲν ἠδύνατο πλέον ν' ἀρνηθῇ τὴν παραχώρησιν κατόπιν μάλιστα μιᾶς ἀποφάσεως δικαστικῆς ἐπὶ ὁμοίας ὑποθέσεως μεταξὺ δημοσίου καὶ Χρυσανθοπούλου.

Ἀλλὰ σᾶς εἶπον ὅτι αἱ παραχωρηθεῖσαι γαῖαι δὲν ἦσαν γαῖαι ἁπλαῖ, περιεῖχον σταφιδοφυτείας καὶ ἐλαιόφυτα, ἐκ τῆς ἐκθέ-

σεως ὅμως τοῦ ἐπάρχου πληροφορεῖσθε ὅτι δὲν ἦσαν πλέον φυτείαι, ἀλλ ὅτι μετὰ τὴν ἐξάλειψιν τῆς νόσου ἠδύναντο νὰ ἀναλάβωσι τὴν πρώτην αὐτῶν κατάστασιν φυτευόμεναι ἐκ νέου.

Ὁ προαγορεύσας ἐμνήσθη μιᾶς ἐγκυκλίου, ἥτις ὅμως ὑπέστη ἀκολούθως διαφόρους τροποποιήσεις. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ἡ ἐγκύκλιος εἶναι πρᾶξις ἑνὸς ὑπουργοῦ, τὴν ὁποίαν εἷς ἄλλος ὑπουργὸς δύναται νὰ παρεμβῇ χωρὶς βεβαίως νὰ φανῇ παρανομῶν, καὶ πολὺ περισσότερον προκειμένου περὶ μιᾶς ἐγκυκλίου, τῆς ὁποίας ἡ ἐφαρμογὴ καθίστα ἐντελῶς ἀδύνατον τὴν πραγματοποίησιν τῶν κρητικῶν γραμματίων καὶ ἐματαίουε τὸν ὑπὲρ τῶν Κρητῶν εὐεργετικὸν σκοπὸν τοῦ νομοθέτου. Ἀντιπολιῶν δὲ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο λυπεῖται ὄχι ὅτι ὅσα ἔπαθον οἱ Κρῆτες, ἀλλὰ διὰ τὴν θέσιν τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ἐξέθωκε τόσας ὑπογραφὰς καὶ δὲν δύναται νὰ τὰς πραγματοποιήσῃ. Ἡ θέσις αὐτὴ τῆς Κυβερνήσεως εἶναι λίαν δύσκολος καὶ μὴ ζητεῖτε νὰ τὴν χειροτερεύσητε· αὐτὸς μάλιστα ἤλπιζε καὶ ἐλπίζει ὅτι ἡ Βουλὴ ἀποβλέπουσα εἰς τὸ συμφέρον τῶν δυστυχῶν αὐτῶν ἀδελφῶν μας, θέλει ὑποστηρίξει τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ ἀνεκτοτέραν τὴν κατάστασίν των.

Παρατηρεῖτε ἐπομένως ὅτι καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, τὸ ὁποῖον ὤφειλε πρῶτον νὰ ἐκφράσῃ τὴν γνώμην του, συνεφώνησεν ὅτι αἱ προκείμεναι γαῖαι δὲν εἶναι ἀ. ποιότητος, οὐχὶ βεβαίως σχετικῶς πρὸς τὰς ἀνάγκας ἢ τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου, ἀλλ' ἐν γένει.

Δὲν παρεβιάσθη δὲ οὔτε ἡ ἐγκύκλιος, ἧς ἐμνήσθη ὁ προαγορεύσας, μολονότι καὶ ἂν ὑποτεθῇ, ὅτι τὴν παρεβίασε, τὸ ἔπραξε, ἐν πεποιήσει, διότι ἤθελε νὰ πραγματοποιηθῶσιν αἱ ὑποσχέσεις τῆς Κυβερνήσεως.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ἄλλο μέρος τῆς γενικῆς κατηγορίας, παρατηρεῖ ὅτι κανεὶς τῶν ὑπουργῶν δὲν εἶναι ὑπεύθυνος, διότι ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ τοῦ 1850 ἔπραξε πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν καταπατηθεισῶν γαιῶν, καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀπέστειλε καὶ κατεδίωξε καὶ ἀμοιβὰς ὑπεσχέθη, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ κατορθώσῃ τίποτε. Ἐπομένως δὲν δύναται ν' ἀποδοθῇ ἀπρονοησία εἰς οὐδένα τῶν ὑπουργῶν.

Ἐπῆνεγκέ τις, ὅτι καθήκον ἱερὸν δικαιοσύνης καὶ φιλανθρωπίας πρὸς τοὺς συναδέλφους ἡμῶν Κρῆτας καὶ σπουδαῖαι πολιτικαὶ περιστάσεις ἀπῄτησαν νὰ ληφθῶσιν ἐξαιρετικὰ ὑπὲρ αὐτῶν μέτρα. Βεβαίως ἡ Ἑλλὰς ὤφειλε ν' ἀποδείξῃ τὰς ἀγάπας

της εἰς τοὺς συναγωνιστὰς ἀδελφούς μας καὶ νὰ τοὺς χορηγήσῃ τὰ μέσα τοῦ ζῆν ἀφ' οὗ κατ' ἀπόφασιν τῶν συμμάχων Δυνάμεων ἐστερήθησαν τῆς πατρῴας αὐτῶν γῆς.

Τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἱεροῦ τούτου καθήκοντος προείθετο τὸ ψήφισμα τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἀνδρός, τοῦ Κυβερνήτου, τὰ κατόπιν ἐκδοθέντα Β. διατάγματα καὶ ὁ νόμος τῆς 15 Νοεμβρίου 1848. Ὁ σκοπός, βλέπετε, ὑπῆρχεν ὑψηλός, διότι σκοπὸς ἦτον ἡ εἰς τὴν Ἑλλάδα μετανάστευσις τῶν Κρητῶν, οἵτινες ἔφευγον τὸν βαρὺν ζυγὸν τῶν Ὀθωμανῶν. Ἀλλ ἐπραγματοποιήθη ὁ σκοπὸς οὗτος; θέλετε συνομολογήσει ὅτι τὰ μέσα τῆς πραγματοποιήσεως ἐφορτώθησαν, ἀλλ' οἱ Κρῆτες ἐξακολουθοῦν νὰ μένωσιν ἄστεγοι καὶ ἄποροι, μὴ δυνηθέντες νὰ πραγματοποιήσωσι τὰ γραμμάτιά των. Ἀλλὰ ποία περίστασις ἐμπόδισε τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἀληθῶς εὐεργετικοῦ σκοποῦ τοῦ Κυβερνήτου, τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Κυβερνήσεώς του; Τοῦτο δὲν δύναται νὰ τὸ εἴπῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος. Κατὰ τὴν ἐπομένην σύνοδον, ὅτε ἐλθῇ εἰς συζήτησιν τὸ περὶ κρητικῶν γραμματίων ζήτημα, ἴσως πραγματευθῇ καὶ περὶ τούτου, λέγει δὲ μόνον ὅτι οἱ κατὰ καιροὺς ὑπουργοὶ διὰ τῶν ἀντιφατικῶν διαταγῶν καὶ ἐγκυκλίων των καὶ τῶν διαφόρων τοῦ νόμου ἐξηγήσεων κατώρθωσαν, οἱ μὲν πλεῖστοι Κρῆτες νὰ μὴ ἔχουν οὔτε σπιθαμὴν γῆς, μέγας δὲ ἀριθμὸς γραμματίων κρητικῶν, περιλαμβάνων μεγάλην ἔκτασιν γῆς νὰ συγκεντρωθῇ εἰς μίαν μερίδα ἀνθρώπων, ζητοῦσαν δι' αὐτῶν νὰ κατασταθῇ κυρία τῆς εὐφορωτέρας καὶ ὡραιοτέρας γῆς τῆς Ἑλλάδος. Τίς δὲ ἡ ἑταιρία αὕτη, δὲν θέλει νὰ εἴπῃ αὐτός· ἡ Ἑλλὰς εἶναι περιωρισμένη καὶ δὲν δύναται νὰ γείνῃ τίποτε κρυπτόν. Ἐὰν δὲ καὶ ἡ προκειμένη παραχώρησις τῶν 45 στρεμμάτων εἰς τὸν Ἀλεξανδροπουλον δὲν εἶχε σκοπόν τινα,' δὲν ἤθελε βεβαίως ποιήσει περὶ αὐτῆς λόγον καὶ ἤθελε τὴν ἀποδώσει εἰς ἀπραξίαν τῆς ὑπηρεσίας. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ πρᾶξις αὕτη προσωνίζει ἢ μᾶλλον διευκολύνει τὴν ὑπὸ τῆς προμνησθείσης ἑταιρίας ἀπόκτησιν τῆς ἀρίστης δημοσίας γῆς, φρονεῖ, ὅτι ἤθελε πράξει παράβασιν καθήκοντος καὶ βουλευτοῦ καὶ πολίτου, παρασιωπῶν μίαν φανερὰν παράβασιν τοῦ νόμου καὶ τῶν Β. διαταγμάτων.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου τοῦ 1842 περὶ ἀποικισμοῦ τῶν Κρητῶν ὁρίζεται νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν 30 στρέμματα γῆς, ἐκ τῶν καθ' ὑπέρβασιν ὑπ' αὐτῶν τῶν Κρητῶν κατεχομένων ἢ ἐκ τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐγκαταλειφθεισῶν, ἂν δ' αὗται δὲν ἀρκέσωσι, νὰ δοθῶσιν ἐκ τῶν διαθεσίμων ἐθνικῶν γαιῶν,

τὸ δὲ ἀπὸ 24 Αὐγούστου 1854 β. διάταγμα τὸ κανονίζον τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου ὁρίζει ποῖαι γαῖαι δὲν εἶναι διαθέσιμοι, καὶ ὅτι αἱ παραχωρηθησόμεναι γαῖαι θέλουν εἶσθαι μεσαίας ποιότητος. Ἀλλ' αἱ παραχωρηθεῖσαι εἰς τὸν Ἀλεξανδρόπουλον οὐ μόνον εἰσὶν ἀ. ποιότητος, ἀλλὰ δὲν ἦσαν καὶ ἐκ τῶν διαθεσίμων. Ὅτι δὲ αἱ γαῖαι αὗται εἶναι ἀ. ποιότητος ἀποδεικνύεται καὶ ἀπὸ τὸ πρωτόκολλον τὸ συνταχθὲν κατὰ τὸ 1855, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ὡς Β'. ποιότητος, διότι ἐν αὐταῖς ὑπάρχουν ἀκανθώδη φυτὰ καὶ διότι εἶναι γαῖαι φαιαί. Ἀλλ' ἐὰν κἀδὲν τις ὑπ' ὄψιν τὰ ἄλλα προσόντα, τὰ ἐν τῷ ἰδίῳ πρωτοκόλλῳ ἐκτιθέμενα, πείθεται ἀδιστάκτως ὅτι αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος γαῖαι εἰσὶ ἀ. ποιότητος, καὶ διὰ τοῦτο ὁ ὑπουργὸς Κρεστενίτης ἐπέστρεψε τὰ πρωτόκολλα καὶ ἐκήρυξεν αὐτὰ ἄκυρα.

Ἐὰν λάβητε ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νόμου τοῦ 1848, θέλετε ἰδῆ ὅτι αἱ ποτιστικαὶ γαῖαι θεωροῦνται ὡς ἀ. ποιότητος. Ἐπροτάθη δὲ ὑπό τινος βουλευτοῦ νὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς Κρῆτας γαῖαι κατὰ τὸ 1|3 ποτιστικαί, ἀλλ' ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν, καὶ ἡ ἐξήγησις τοῦ εἰσαγαγόντος τὸν νόμον ὑπουργοῦ εἶναι ἑρμηνεία τοῦ νόμου, εἶπεν ὅτι τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ὑπουργοῦ καὶ ἐβεβαίωσε τὴν Βουλήν, ὅτι ποτὲ δὲν θέλουσι παραχωρηθῇ γαῖαι περισσότερον τῶν 30 στρεμμάτων καὶ ἰδοὺ σήμερον δίδομεν 45 στρέμματα. Ἀλλὰ σᾶς εἶπεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι δὲν ἔπεται νὰ εἶναι ἀ. ποιότητος αἱ γαῖαι, διότι εἶναι ποτιστικαί, καθ' ὅσον ἡ ποιότης τῆς γῆς δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται σχετικῶς πρὸς τὰς ἀνάγκας ἑνὸς τόπου, ἀλλ' ἀπολύτως ὡς γῆ· αὐτὸς ὅμως διϊσχυρίζεται ὅτι τὴν ποιότητα τῆς γῆς ἀποτελοῦσιν αἱ ἰδιαίτεραι περιστάσεις καὶ ἀνάγκαι ἑνὸς τόπου.

Ἐπανερχόμενος δὲ εἰς τὴν διακοπεῖσαν σειρὰν τῆς ἀγορεύσεώς του παρατηρεῖ ὅτι ὁ ὑπουργὸς Κρεστενίτης ἐπέστρεψε τὰ πρωτόκολλα, θεωρήσας ὡς μὴ πραγματοποιητέαν τὴν παραχώρησιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος γαιῶν ὡς ἀ. ποιότητος, διότι ἦσαν τεμάχια ἐκ δύω καὶ τριῶν στρεμμάτων συγκείμενα ἕκαστον, τὰ ὁποῖα οἱ Ὀθωμανοί, κύριοι ἁπάσης τῆς γῆς, ἐξελέξαντο ὡς τὰ ἄριστα καὶ ἐφύτευσαν σταφίδας. Δὲν εἶναι λοιπὸν ἄσκοπος ὁ λόγος ὅτι αἱ γαῖαι αὗται ἦσαν φυτευμέναι ἐπὶ Τουρκοκρατίας.

Ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον, ἀγνοεῖ εἰς ποίας περιστάσεις ἐνδίδον, διέταξε νέαν ἀναθεώρησιν τῶν γαιῶν. Εἰς μίαν ἔγγραφον ἐπισημείωσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν πρὸς τὰ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν μνημονεύεται ἓν ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον δὲν φαίνεται μεταξὺ τῶν προσχθέντων καὶ ἐκ τοῦ ὁποίου ἴσως ἐγένοντο γνωστοὶ οἱ προκαλέσαντες τὴν νέαν ἀναθεώρησιν λόγοι. Εἰς τὴν ἐπισημείωσιν ταύτην τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν θεωρεῖ ἄσκοπον τὴν νέαν ἀναθεώρησιν, καθ' ὅσον, λέγει, αἱ γαῖαι εἰσὶ πρώτης ποιότητος. Ἀλλ' ὅτι ἡ ποτιστικότης τῶν γαιῶν ἀποτελεῖ τὴν πρώτην ποιότητα ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τοῦ χθὲς ὑποβληθέντος περὶ προικίσεων νομοσχεδίου, καθ' ὅταν αἱ παραχωρούμεναι γαῖαι εἰσὶ ποτιστικαί, περιορίζονται εἰς τὸ ἓν τρίτον μόνον τοῦ προσδιωρισμένου ἀριθμοῦ τῶν στρεμμάτων. Τοῦτο δὲ ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τῆς ἐγκυκλίου, τὴν ὁποίαν ὁ ὑπουργὸς ἐθεώρησεν ὡς οὐδεμίαν δυναμένην νὰ ἔχῃ ἰσχύν, ἐνῷ ἡ ἐγκύκλιος αὕτη στηρίζεται εἰς τὸν νόμον καὶ τὰ β. διατάγματα. Ἐν τούτοις γίνεται καὶ νέα ἀναθεώρησις ἀπὸ τὸν γραμματέα τοῦ ἐπάρχου, τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον καὶ τὸν γεωμέτρην καὶ ἐκ τοῦ συνταχθέντος πρωτοκόλλου αἱ γαῖαι, περὶ ὧν ὁ λόγος, παρίστανται ὡς ἀ. ποιότητος, καὶ κατ' αὐτὴν ἀκόμη τὴν γνωμοδότησιν τῶν ἰδίων κατοίκων, τοὺς ὁποίους αἱ ἀρχαὶ ἐσυμβούλευσαν. Ἀλλὰ καὶ ὁ νομάρχης Ἀχαΐας ἐπίσης παρίστησι τὰς γαίας αὐτὰς ὡς ἀ. ποιότητος. Ἑπομένως ἀπέναντι τοιούτων περιστατικῶν καὶ ἐναντίον ῥητῶν κανόνων δὲν εἶναι βεβαίως δίκαιον νὰ γίνωνται ἐξαιρετικαὶ παραχωρήσεις.

Ἀλλ' ἂν καὶ εἷς μόνος λόγος, ὁ τῆς ποτιστικότητος, ἤρκει νὰ ἀποδείξῃ ὅτι αἱ γαῖαι αὗται ἦσαν ἀ. ποιότητος, ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλαι περιστάσεις, ἐξ ὧν καταφαίνεται τοῦτο. Ἐλησμόνησε δὲ νὰ εἴπῃ, ὅτι καὶ κατά τινα ἀναφορὰν τοῦ δημάρχου Λιγίου, ζητηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἐρμιονίδος καὶ μὴ παρακατατεθεῖσαν, μαρτυρεῖται ὅτι αἱ γαῖαι ἦσαν ἀ. ποιότητος. Ἐὰν δὲ εἶχε καὶ μίαν ἄλλην ἀναφορὰν τῶν κατοίκων, ζητηθεῖσαν καὶ αὐτὴν καὶ μὴ παρακατατεθεῖσαν, ἠδύνατο ν' ἀνακαλύψῃ καὶ ἄλλα περιστατικά.

Ἀλλ' ἂς ἰδῶμεν καὶ τίνες ἄλλοι λόγοι ἀντέκειντο εἰς τὴν γενομένην παραχώρησιν. Κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 22 Αὐγούστου 1854 β. διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περὶ ἀποικισμοῦ τῶν Κρητῶν, πρέπει νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἐὰν ὑπάρχῃ ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς πρὸς προίκισιν τῶν δήμων καὶ μόνον αἱ περιττεύουσαι παραχωροῦνται εἰς τοὺς Κρῆτας, ἀλλ' ἡ προίκισις τῶν δήμων ἕπεται τῆς προικίσεως

τῶν πολιτῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἐπίστησε τὴν προσοχὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, ὁ δὲ ὑπουργὸς ἐζήτησε περὶ αὐτοῦ πληροφορίας, ἀλλ' αἱ ἀρχαὶ ἀπήντησαν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἡ ἀπαιτουμένη ἔκτασις εἰς προίκισιν τοῦ δήμου καὶ τῶν δημοτῶν, καὶ ἑπομένως καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ὤφειλεν ὁ ὑπουργὸς νὰ μὴν ἐγκρίνῃ τὴν παραχώρησιν, διότι ὁ ὑπουργὸς δὲν δύναται νὰ πράττῃ αὐθαιρέτως ἐναντίον τῶν νόμων.

Κατ' ἄλλον δὲ νόμον ἀφαιροῦνται ἀπὸ τὰς διαθεσίμους ἐθνικὰς γαίας καὶ 120 στρέμματα ξηρικῆς γῆς, ἢ 40 ποτιστικῆς κατεχόμενα ἀπὸ τοὺς γεωργοὺς καὶ ἐν τοσούτῳ τὰ παραχωρηθέντα τεμάχια ἐσπείροντο ἀπὸ δεκαοκτὼ γεωργούς, καὶ τοῦτο ἔπρεπε νὰ ἐπιστήσῃ τὴν σύντονον προσοχὴν τοῦ ὑπουργοῦ καὶ ὡς πρὸς τὴν ποιότητα τῆς γῆς. Ἀλλ' ἐν τούτοις ἡ γῆ αὕτη ἀρηρέθη ἀπὸ τοὺς γεωργοὺς καὶ ἀρηρέθη διὰ τῆς βίας, ἐνῷ αἱ κατὰ τὸν νόμον τῆς 24 Ἰουνίου 1843 κατεχόμεναι ὑπὸ τῶν γεωργῶν γαῖαι ἐξαιροῦνται τῆς παραχωρήσεως εἰς πραγματοποίησιν κρητικῶν γραμματίων, ὡς ῥητῶς περὶ τούτου ἀναφέρεται ἐν τῷ νόμῳ τῷ περὶ ἀποικισμοῦ τῶν Κρητῶν.

Ἔχομεν λοιπὸν μέχρι τοῦδε τρεῖς λόγους, δι' οὓς δὲν ἔπρεπε νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ περὶ ἧς πρόκειται παραχώρησις καὶ οἱ λόγοι οὗτοι στηρίζονται εἰς νόμους καὶ Β. διατάγματα. Ὑπάρχει δὲ καὶ ἄλλος λόγος, ὁ ἑπόμενος. Κατὰ τὸν νόμον ἀπεφασίσθη νὰ παραχωρηθοῦν εἰς τοὺς Κρῆτας γαῖαι καὶ ἀγροὶ οὐχὶ δὲ καὶ κτήματα. Ἐν τοσούτῳ ἐκ τῶν πρωτοκόλλων ἀποδεικνύεται ὅτι εἰς πολλὰ μέρη τῶν παραχωρηθεισῶν γαιῶν ὑπῆρχον κλήματα τὰ ὁποῖα ἤρχησαν ν' ἀναβλαστάνουν, καὶ ὁ ἔφορος δὲ διὰ τῆς ἀπὸ 9 Μαΐου 1856 ἀναφορᾶς του λέγει ὅτι ὅλαι αὐταὶ αἱ γαῖαι περιέχουν τὰ στελέχη τῶν ἐκκοπέντων κλημάτων. Κατὰ δὲ τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἀνακριτοῦ, τὴν ὁποίαν ὁ ὑπουργὸς ἔφερε πρὸς ὑποστήριξίν του, αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος γαῖαι ἠδύναντο νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν πρώτην των κατάστασιν διὰ καλλιεργείας τριῶν ἐτῶν. Δὲν πρόκειται λοιπὸν περὶ γαιῶν, ἀλλὰ περὶ σταφιδαμπέλων, τὸ δὲ ὑπ' ἀριθ. 6 τεμάχιον περιεῖχε καὶ ἐλαιόφυτα φυτευθέντα πρὸ ἐξαετίας.

Βλέπετε λοιπὸν ὅτι αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος γαῖαι δὲν ἔπρεπε νὰ παραχωρηθῶσι, διότι ἡ παραχώρησις των ἐμποδίζετο ἀπὸ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ ἀπὸ 1834 περὶ γεωργῶν νόμου, ἀπὸ τὸν περὶ προικίσεως τῶν δήμων νόμον καὶ διότι αἱ γαῖαι αὗται δὲν ἦσαν

ἁπλοῖ ἀγροί, ἀλλὰ κτήματα. Οὐχ' ἧττον ὅμως καὶ ἡ ἀξία αὐτῶν εἶναι μεγάλη, διότι οἱ κάτοικοι κατὰ τὴν πρὸς τὴν Γερουσίαν ἀναφορὰν των δίδουσι 500 δραχμὰς τὸ στρέμμα. Ἀλλὰ ποῖος ὁ αἴτιος τῆς παραχωρήσεως ταύτης; Ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν λέγει ὅτι εἶχε καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν. Ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν κατὰ τὸ καταστατικὸν τῶν ὑπουργείων ὡς ἐπιτηρητὴς τῶν ἀποικιῶν, δὲν εἶχεν ἄλλο καθῆκον ἢ νὰ ἐξετάσῃ τὸ δικαίωμα τοῦ ἀποίκου, ἐνῷ εἰς μόνον τὸν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν ἀνήκει ἡ ἐκτίμησις τῆς ποιότητος τῆς γῆς καὶ ἡ ὑπεράσπισις τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου. Ἑπομένως ἀπέναντι τοσούτων ἐγγράφων, ἀποδεικνυόντων τὴν ποιότητα τῆς γῆς, ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν δὲν ἔπρεπε νὰ ἐνδώσῃ εἰς μίαν ἁπλῆν γνωμοδότησιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ ταύτην ὑπὸ ὅρους δοθεῖσαν, οἵτινες ὡς εἴδομεν δὲν ἐπραγματοποιήθησαν, διότι οὔτε ἐπερίσσευον γαῖαι διὰ τὴν προικοδότησιν τῶν δήμων, καὶ αἱ γαῖαι αὗται ἐξηροῦντο ὑπὸ τοῦ νόμου. Ἐκτὸς δὲ τούτου τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν δὲ ἐνὸς ἐγγράφου του ἀνατίθησιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἐκτίμησιν τῆς ποιότητος.

Ὁ ὑπουργὸς ἀνέφερε μίαν δικαστικὴν ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν ὅμως δὲν ἔχει ὁλόκληρον ἐνώπιόν του. Ἐὰν εἶχεν αὐτὴν ὡς καὶ τὴν πρωτόδικον, δι' ἧς ἀπερρίφθη ἡ αἴτησις τοῦ Χρυσανθοπούλου, ἤθελεν ἰδῆ κατὰ πόσον ὑπερησπίσθησαν τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου καὶ κατὰ πόσον ἀνεπτύχθη ἡ ὑπόθεσις ἐνώπιον τῶν δικαστῶν, διότι δυστυχῶς τὰ κρητικὰ γραμμάτια ἀνέπτυξαν τοσαῦτα συμφέροντα, διακλαδισθέντα εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας, καὶ παράδειγμα ἔστω ὁ Κ. Ἀλεξανδρόπουλος ἐφέτης, ὅστις καθ' ὅλον βεβαίως τὸν δικαστικόν του βίον ἀνέπτυξεν ἀρκοῦσαν τιμιότητα, καὶ οὔτε ἔχει τι νὰ εἴπῃ κατ' αὐτοῦ.

Τελευτῶν παρατηρεῖ ὅτι ἐὰν λάβωμεν τὴν ἀρχὴν νὰ χορηγῶμεν γαίας εἰς πραγματοποίησιν κρητικῶν γραμματίων ὄχι πλέον ὑπὲρ τῶν Κρητῶν, θέλομεν ἀπολέσει τὴν καλλιτέραν γῆν, ἥτις θέλει περιέλθῃ εἰς τὴν κυριότητα ὀλίγων, τοὺς ὁποίους οὕτω θέλομεν καταστήσει τιμαριώτας.

Συμπεραίνει ἑπομένως ὅτι ὁ ὑπουργὸς κακῶς ἔπραξεν ἐγκρίνας τὴν προκειμένην παραχώρησιν καὶ ὅτι τοῦ λοιποῦ ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἦναι προσεκτικὴ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Παρετήρησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι, ἐπειδὴ δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ γίνηται

ὁ προαγορεύσας καὶ ἄκων ἠχὼ τῆς συκοφαντίας, ἂν καὶ μόνον ἀρκεῖται νὰ εἴπῃ, ὅτι ἄνθρωπος ἔχων πολλῶν χιλιάδων κρητικὰ γραμμάτια καὶ λέγων ὅτι δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ τὰ πραγματοποιήσῃ, ἐνῷ ἠδύνατο νὰ πράξῃ τοῦτο πρὸ δύω ἐτῶν, ἄνθρωπος τοιοῦτος εἶναι ἀνώτερος πάσης συκοφαντίας καὶ δὲν δύνανται νὰ τῷ προσαρθῶσι τοιαῦται ὑπόνοιαι.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν συζήτησιν κεκλεισμένην.

Ἐνταῦθα προτείναντος τοῦ ὑπουργοῦ ν' ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ ἂν συμμερίζηται τὸ πόρισμα τῆς ἀγορεύστως τοῦ βουλευτοῦ Μεσσήνης, ὅτι δηλ. ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐνήργησε κακῶς ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως τῶν ἐν Αἰγίῳ γαιῶν· καὶ ὅτι τοσοῦτῳ μᾶλλον θεωρεῖ ἀναγκαῖον τοῦτο, καθ' ὅσον ὁ ὀηθεὶς βουλευτὴς δὲν διεπραγματεύθη τὸ ζήτημα μὲ ὅλην τὴν εἰλικρίνειαν, ἀποδοὺς εἰς τὸν ὑπουργὸν διαφόρους ἰδέας καὶ σχέδια· ὁ μὲν βουλευτὴς Μεσσήνης εἶπεν, ὅτι δὲν φέρει αὐτὸς οὐδεμίαν πρότασιν εἰς ψηφοφορίαν, καθ' ὅσον ἠρκέσθη εἰς μόνην τὴν ἔκθεσιν τῶν γεγονότων, ἵνα ἐπιστήσῃ ἁπλῶς τὴν προσοχὴν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ· ἄλλοι δὲ τινες ἐπρότειναν ἀφ' ἑαυτῶν διαφόρους ἐπὶ τοῦ θέματος προτάσεις, οὕτως ὅμως, ὥστε νὰ μὴ ἔχωσιν ἐπιρροήν τινα ἐπὶ τοῦ περὶ κρητικῶν γραμματίων ζητήματος, ἵνα λυθῇ μετὰ ταῦτα ἀνεξαρτήτως τοῦ προκειμένου.

Ἐπὶ τούτοις παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι τὸ θέμα πρέπει νὰ τεθῇ ἠθικῶς καὶ πάντῃ ἀσχέτως τοῦ ὑλικοῦ αὐτοῦ μέρους. Νομίζει δὲ ὅτι ἐν εἰλικρινείᾳ δύναται νὰ τεθῇ τὸ θέμα οὕτω· « Παραδέχεται ἡ Βουλὴ ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἔπραξε καλῶς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος, ναὶ ἢ ὄχι; »

Ἐπὶ τῇ συναινέσει δὲ ὅλων ὅτι ἔχει καλῶς ὡς ἐτέθη τὸ θέμα, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἔπραξε καλῶς ἐπὶ τῆς προκειμένης παραχωρήσεως τῶν ἐν Αἰγίῳ ἐθνικῶν γαιῶν.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ ἀνάγνωσις ἐκθέσεων καὶ ἡ συζήτησις διαφόρων ὡρίμων νομοσχεδίων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ.

Ὁ ἀντιπρόεδρος
ΣΠ. ΚΟΠΑΝΙΤΣΑΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Π. Ψ. ὁ η ς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΓ'.

Τῆς 22 Ἀπριλίου 1858.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῶν τριῶν παρελθουσῶν συνεδριάσεων καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Παρελθόντες οἱ εἰσηγηταὶ τῶν νομοσχεδίων α') περὶ παραχωρήσεως ἐκτάσεώς τινος γῆς ἐν Πειραιεῖ εἰς τὰς Κυβερνήσεις Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας· β') περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΨΚΘ'. περὶ σμύριδος νόμου· γ') περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 50,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὸ ἔτος 1858, δ') περὶ τοῦ ἐκ δραχμῶν 2000 ἀμοιβῆς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Λογιστηρίου· ε') περὶ ἀγορᾶς ξενικοῦ ἄλατος· ς') περὶ συντάξεων καὶ προικίσεων τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀγωνιστῶν· ζ') περὶ ἀπλήρωτ. πιστώσεως ἐκ δραχ. 102,028 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, καὶ η') περὶ βοσκῶν, ἀνέγνων τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις, ἐχούσας οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Ἡ θρησκεία καὶ ὁ πολιτισμὸς ἔφεραν ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἱερὸν σέβας πρὸς τὰς ἐνταφιάσεις τῶν νεκρῶν καὶ εἰς τὰ μνήματα. Ἡ γῆ ἐν ᾗ ἀναπαύονται οἱ τεθνεῶτες ἱεροποιουμένη τίθεται ἐκτὸς τῶν πραγμάτων τῆς βιωτικῆς χρήσεως τῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰς τοῦτο ἐσυμφώνησαν οἱ ἀρχαιότατοι νόμοι, αἱ διατάξεις τῶν χριστιανῶν αὐτοκρατόρων καὶ οἱ τῆς Ἐκκλησίας κανόνες. Τὸ σέβας πρὸς τὰ μνήματα τῶν νεκρῶν διετάχθη ἐπὶ ποινῇ, καὶ τὸ δίκαιον τῆς ἀνθρωπότητος ἐπέβαλλε τὸ τοιοῦτον σέβας καὶ πρὸς τὰς θήκας τῶν ἐχθρῶν. Διὰ ταῦτα ὠνομάσθησαν οἱ τάφοι σπονδαὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους (federa generis humani).

Θρησκευτικὸν καθῆκον καὶ ἔργον πολιτισμοῦ προτιθέμεναι νὰ ἐκπληρώσωσιν αἱ δύω Μεγάλαι καὶ Εὐεργέτιδες Δυνάμεις τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας πρὸς τοὺς ἐνταφιασθέντας περὶ τὸν Πειραιᾶ, ἐκ διαφόρων νοσημάτων θανόντας στρατιώτας καὶ ἀξιωματικούς ἐκ τοῦ Συμμαχικοῦ στρατοῦ, ἐζήτησαν παρὰ τῆς Ἑλλάδος τὸν τόπον τοῦ νεκροταφείου καὶ Μαυσωλείου αὐτῶν, ὅπως καθιερώσωσιν αὐτὸν ὡς τοιοῦτον, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐνδοῦσα εἰς τὴν εὐσεβῆ ταύτην αἴτησιν ζητεῖ διὰ

τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου νὰ ψηφίσωμεν τὴν δωρεὰν αὐτοῦ τοῦ τόπου.

Διὰ τὸν ἱερὸν σκοπὸν τῆς δωρεᾶς ταύτης πιστεύομεν, ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ οὐδεὶς δισταγμὸς πρὸς ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου, ὅπερ προτείνομεν νὰ γίνῃ δεκτὸν ὡς ἔχει.

Ἀπόκειται δὲ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ περιφρουρήσῃ τὴν παραχώρησιν τῆς δωρουμένης γῆς, διὰ τῶν ἐξηγήσεων καὶ ὅρων, δι' ὧν καὶ ἐν τῷ παρόντι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, πᾶσα δυσάρεστος ἀμφισβήτησις καὶ διένεξις δύναται νὰ προληφθῇ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Στεφ. Βλάχος, Ν. Βουδούρης,
Στ. Δοκὸς, Ἠ. Παπαβάϊος,
Μ. Σαλωμός.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Γ. Ναύτης.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Διὰ τοὺς ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκτιθεμένους λόγους ἡ ἐκ τῶν Τμημάτων εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ συνίστησιν εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς Βουλῆς τὸ περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως τῶν §§ 1 καὶ 2 τοῦ Νόμου ΙΚΘ'. περὶ σμύριδος καὶ ἄλλων ὀρυκτῶν ὑποβληθὲν νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ν. Βαρβαρῆγος, Ἰω. Σαγρέδος,
Ἐμμ. Τσοῦχλος, Ἐλ. Καλογερᾶς.

Ὁ εἰσηγητὴς Σ. Ἀντωνόπουλος.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἐπειδὴ διὰ τῆς αἰτουμένης πιστώσεως τῶν δραχ. 50,000 πρόκειται νὰ ἐξοφληθῶσι δαπάναι γενόμεναι κατὰ τὴν τελετὴν τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεως τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν Βασιλέως, ὑπὲρ ἃς αὐθαρμήτως ἡ Βουλὴ ἐπεψήφισεν ἑκατὸν χιλιάδας δραχμῶν, ἡ ἐπιτροπὴ εἰς ἣν παρεπέμφθη τὸ προκείμενον νομοσχέδιον δὲν διστάζει νὰ συστήσῃ αὐτὸ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς.

Ἀθήνησι τῇ 22 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ι. Ν. Ταμπακόπουλος, Θ. Τσαννετάκης,
Γ. Γουλιμῆς, Ἐμμ. Ἀντίπας,
Γ. Πανοπριοτόπουλος.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ ἐκ δραχ. 2,000 νομοσχέδιον, ὅπερ πρὸ πολλοῦ ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑπεβάλεν εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς πρόκειται ν' ἀμείψῃ τοὺς ὁποίους κατέβαλε κόπους ὁ διευθυντὴς τοῦ Γεν. Λογιστηρίου εἰς τὴν κατάστρωσιν τῶν ἀπολογισμῶν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τοσούτων ἐτῶν.

Ἐπειδὴ τὸ ἔργον καὶ δυσχερὲς καὶ ἐπίμοχθον ἦν καὶ ὁμολογουμένως ὁ διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου εἰδικοὺς κατέβαλε κόπους πρὸς ἀποπεράτωσιν αὐτοῦ, ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ ὑπαλλήλου τούτου δὲν διστάζει νὰ παραδεχθῇ καὶ συστήσῃ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Σώματος τὴν προκειμένην πίστωσιν τῶν δραχμῶν δισχιλίων.

Ἀθήνησι τῇ 21 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Ἰω. Προβελέγιος, Π. Δ. Καμπάνης,
Σ. Χ. Στεφανόπουλος, Σ. Σκουμπουρδῆς.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἰδοῦσα ἡ ἐκ τῶν τμημάτων εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τὸ ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ ἀγορᾶς 400,000 ὀκάδων ξενικοῦ ἅλατος, καὶ τὴν ὑπ' αὐτοῦ αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ ἀναγνωρίζει καὶ αὐτὴ τὴν ἀνάγκην τῆς προμηθείας ξενικοῦ ἅλατος χάριν τῆς ἀνάγκης τῶν κατοίκων, καὶ συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀθῆναι, τῇ 22 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Γ. Παπαλουκόπουλος, Δ. Α. Νάκος,
Ἀ. Μάντσαρης, Χ. Θεοχαρόπουλος,
Λ. Δεκιγάλας.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Μετὰ βαθείας συγκινήσεως ἔλαβεν ἡ ἐπιτροπὴ σας ὑπ' ὄψιν καὶ ἐμελέτησεν εὐλαβῶς τὸ ὑποβληθὲν αὐτῇ νομοσχέδιον περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν καὶ ἀπορφανισθέντων τέκνων τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ἀγῶνος.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου λοιπὸν τούτου ἔρχεται τὸ ἔθνος νὰ ἱκανοποιήσῃ διὰ τῆς Κυβερνήσεώς του τὸ παρελθὸν, νὰ εὐλογήσῃ τὰς ἡμέρας τῆς δόξης καὶ τῶν ἀγώνων του, καὶ παρὰ τὴν κάλπην θανόντων πρωταθλητῶν, νὰ δώσῃ ἄρτον ὑπάρξεως εἰς τὰς χήρας των, ἐλπίδα μέλλοντος εἰς τὰ ὀρφανά των!

Τίποτε ἀγιώτερον τῆς πράξεως ταύτης, καθ' ὅσον ἂν καὶ ἀργά, φέρεται ἐν τῷ μέσῳ ἡ ἐθνικὴ παρακαταθήκη, καὶ συγκαλοῦνται τὰ λείψανα τοῦ ἀγῶνος νὰ λάβῃ ἕκαστον τὴν μερίδα του . . . . Τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο δὲν εἶναι ὅλον τι πλῆρες· εἶναι προοίμιον ἑνὸς ὅλου, καὶ ἡ Κυβέρνησις τὸ πρῶτον κάμνουσα ἔθνικα, δὲν ἀμφιβάλλομεν, θέλει φέρει τὸ ἔθνος εἰς θέσιν νὰ μὴν ἐρυθριᾷ δι ἀχαριστίαν.

Συγχαίρομεν ἐπομένως τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν εὐγενῆ ταύτην πρᾶξιν της, καὶ φρονοῦμεν, Κύριοι, ὅτι διερμηνεύομεν τὰ αἰσθήματά σας, συγχαίροντες αὐτὴν ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς πάσης.

Τὸ περὶ ἀμοιβῆς τῶν ἀγωνιστῶν ζήτημα, καὶ τῶν ὁπωσδήποτε συνδραμόντων τὴν πατρίδα, ὡς τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν αὐτῶν δὲν εἶναι, Κύριοι, ζήτημα νέον· χρονολογεῖται μὲ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἐθνικῆς δόξης καὶ εἶναι ὡς εἰπεῖν, ὁμήλικον τοῦ ἀγῶνος. Ὅταν τὸ ἔθνος εἰς νέαν ζωὴν ἐγειρόμενον, διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς συνέτριβε τὰ δεσμά του, καὶ διὰ τῆς ἄλλης ἔθετε τὴν κρηπίδα θεσμῶν ἐλευθέρων, ὅλαι ἀνεξαιρέτως αἱ τότε ἐθνικαὶ συνελεύσεις ἐν μέσῳ κλαγγῆς ὅπλων νομοθετοῦσαι, μιᾷ φωνῇ ἐψήφισαν τότε, ὅτι τὸ ἔθνος ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ βραβεύσῃ δι' ἀνταξίων τιμῶν τοὺς ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος μαχθέντας ἢ θυσιάζοντας, καὶ ν' ἀνταμείψῃ ὡς ἴδια τέκνα τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν τελευτησάντων· τοιαύτη δὲ ὑπόσχεσις, διὰ πυρὸς καὶ αἵματος σφραγισθεῖσα, εἶναι συμβόλαιον ἱερόν, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται τὸ ἔθνος ν' ἀρνηθῇ, εἰμὴ ἀρνούμενον ἑαυτό. Τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰ ψηφίσματα τῶν ἐθνοσυνελεύστων ταύτων διεδέχθησαν αἱ ἀποφάσεις καὶ τὰ ψηφίσματα ὅλων τῶν μετὰ ταῦτα ἐθνικῶν συνελεύσεων, αἵτινες μιᾷ ἐπίσης φωνῇ ἐπεψηφίσαντο τὰ αὐτά, ἕως οὗ καὶ ἡ ἐν Ἀθήναις ἐπελθοῦσα Συνέλευσις ἀνέγραψεν ὡς ἓν τῶν πρώτων καθηκόντων τοῦ ἔθνους τὴν ἀμοιβὴν τῶν περιδόξων ἐκείνων ἀνδρῶν, οἵτινες καὶ ζωὴν καὶ περιουσίαν προσενεγκόντες εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος, ἔκειντο Βελισάριοι παρημελημένοι.

Ἔκτοτε, Κύριοι, διάδοχοι τῶν ἰδεῶν τούτων, δὲν ἔπαυσαν αἱ Βουλαὶ καθ' ὅλας τὰς περιόδους συνιστῶσαι εἰς τὴν κυβερνητικὴν πρόνοιαν τὸ κατεπείγον τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐθνικῶν ψηφισμάτων, καὶ παλλάκις ὁ περίβολος οὗτος ἀντήχησεν ἀπὸ γενναίαν καὶ περιπαθῆ εὐγλωττίαν ὑπὲρ τῶν τεθλιμμένων τοῦ ἀγῶνος λειψάνων, τὰ ὁποῖα ἓν μετὰ τὸ ἄλλο ἀπέθνησκαν ἀβρά-

δεύτα ἕνεκεν ἰσχυρῶν κωλυμάτων. Ἐν τούτοις ὁ χρόνος διέβαινε, Κύριοι, καὶ μία γενεὰ παρῆλθεν ἀπὸ τοῦ ἀγῶνος χωρὶς αἱ ἐθνικαὶ ἀποφάσεις νὰ τελεσθῶσι, χωρὶς ἡ ὀφειλὴ τῆς πατρίδος νὰ σπεύσῃ εἰς βοήθειαν τῶν ὑπὲρ αὐτῆς μοχθησάντων, καὶ ἰδοὺ ὁ λόγος δι' ὃν εἴπομεν, ὅτι πληροῦται σήμερον τὸ ἱερώτερον χρέος. ἰδοὺ ὁ λόγος δι' ὃν συγχαίρομεν τὸ ὑπουργεῖον διὰ τὴν ἐθνικὴν ταύτην πρᾶξιν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ πρᾶξις αὕτη δὲν εἶναι ἢ προοίμιον τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐθνικῶν ψηφισμάτων, καὶ τὸ νομοσχέδιον δὲν ἀφορᾷ ἢ τὴν δικαίωσιν τοῦ ἀγῶνος, φρονοῦμεν ὅτι εἶναι συμφωνότερον καὶ πρὸς τὰ ψηφίσματα καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ νομοσχεδίου νὰ προστεθῇ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀ. ἐδαφίου τοῦ 1 ἄρθρου καὶ ἡ φράσις «τῶν ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος θυσιασθέντων καὶ συνδραμόντων».

Ὁ ἑλληνικὸς ἀγὼν εἶναι, Κύριοι, εἷς τῶν ὡραιοτέρων ἀδαμάντων τῆς νεωτέρας τῶν ἐθνῶν ἱστορίας, καὶ ὡς τοιοῦτος οὐ μόνον ὑπῆρξε πολλάκις ἀντικείμενον γενναίων ἐμπνεύσεων πρὸς τοὺς ξένους, ἀλλὰ καὶ θέλει χρησιμεύσει ποτὲ ὡς πολυτιμωτάτη ὕλη εἰς τὸν φιλέλληνα Εὐρωπαῖον ἢ καὶ τὸν προσδοκώμενον Ἡρόδοτον τῆς Ἑλλάδος. Μὴ λησμονήσωμεν δὲ ὅτι ταιαῦτα, ὡς τὸ προκείμενον νομοσχέδιον εἶναι πηγὴ ἀπουδαίας σκέψεως καὶ μελέτης εἰς τὸν ἀναδιφοῦντα τὴν κόνιν τῶν ἐθνῶν φιλόσοφον νοῦν, ὅστις εἰς ἐπισήμους ἐγκύπτων κυβερνητικὰς πράξεις καὶ διὰ μέσων τούτων ἀνερευνῶν τὰ συμβάντα, δύναται νὰ ἐξάξῃ πολλάκις μεγάλην τινὰ ἀλήθειαν ἀποφεύγων πᾶσαν ἐνδεχομένην πλάνην.

Ἡ Ἑλλάς, Κύριοι, ὅτε εἰς τὸν θεόν της προσηύξατο ἐρρίφθη εἰς τὸ στάδιον τοῦ ἀγῶνος, οὐ μόνον ἔπεμψαν στρατιῶται τὰ τέκνα τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς πάσης, ἀλλὰ καὶ ἡρωΐδες καὶ προύχοντες μεγαλόψυχοι ξένοι, καὶ ἱεράρχαι τοῦ Χριστοῦ συναντελήφθησαν τῶν κινδύνων, καὶ ἴδομεν πολλάκις τὴν ἱερατικὴν μίτραν μὲ δάφνην στεφομένην θριάμβου ἢ μὲ τὸν φοίνικα τῶν μαρτύρων. Πρέπει νὰ ἀναφέρωμεν πρὸς ἀπόδειξιν τὸν Π. Πατρῶν τῆς Ἁγίας Λαύρας, τὸν καὶ γνωσὸν ἀείμνηστον Φλέσσαν, τὸν Διάκον μὲ τὰς νέας του Θερμοπύλας, ἢ τὸν ἀοίδιμον Πατριάρχην τὸ ἔθνος εὐλογοῦντα ἐκ τῆς ἀγχόνης καὶ πλείστους ἄλλους; Διατί δὲ οἱ ἀείμνηστοι οὗτοι ἄνδρες δὲν ἠδύναντο νὰ ἔχωσι κληρονόμους πρέπει καὶ νὰ παρέλθῃ ἡ μνήμη των ἐν σιγῇ; τοῦτο ἤθελεν εἶσθαι ἐσχάτη ἀχαριστία, καὶ ἄνευ τούτου ἴσως μίαν ἡμέραν ἡ ἱστορία μετεποιεῖτο ἐπὶ τῶν λαμπροτέρων σελίδων μας.

Καὶ δίκαιον λοιπὸν καὶ ἀναγκαῖον νὰ ἐλθῇ καταλληλόν τι καὶ ὑπὲρ τῶν πρωταθλητῶν τούτων νομοσχέδιον, δι' οὗ τὸ ἔθνος ἐκφράζον τὴν λύπην του ὅτι δὲν δύναται νὰ τοὺς ἀντα-μείψῃ, νὰ ἀπορασίσῃ τὴν ἔγερσιν μνημείου αἰωνιότητος, ἐφ' οὗ ἀναγραφέντα τὰ ἱερὰ αὐτῶν ὀνόματα, νὰ μεταδιδάζωνται εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς.

Ἀλλὰ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο εἰσάγεται, ὡς εἴπομεν, μετὰ παρέλευσιν μιᾶς γενεᾶς, καὶ ἐνδεχόμενον εἶναι αὐτὰ αἱ σύζυγοι οὐδὲ τὰ τέκνα πολλῶν ἐκ τῶν ἀγωνιστῶν νὰ ἐπιζῶσιν. Ἐντὸς λοιπὸν τοῦ νομοσχεδίου καλὸν ἦτον νὰ παρεισαχθῇ ἡ ἰδέα ὅτι θέλει δοθῇ ἀνάλογός τις ἀμοιβὴ τοὐλάχιστον εἰς τοὺς ἐγγόνους τῶν ἀτυχῶν τούτων ἀγωνιστῶν, ἐὰν ἔχωσι.

Μετὰ τὰς γενικὰς ταύτας παρατηρήσεις, ἐρχόμενοι, Κύριοι, ἐπὶ τῶν εἰδικῶν διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου παρατηροῦμεν τὰ ἑξῆς·

Ἐπὶ τοῦ 1. ἄρθρου.

Σκοπὸς καὶ βάσις τοῦ νομοσχεδίου τούτου εἶναι, Κύριοι, ἡ ἀπονομὴ τῆς δικαιοσύνης· ἡ ἀναγνώρισις δηλονότι μεγάλων προσωπικῶν θυσιῶν καὶ ἡ ἀνάλογος αὐτῶν ἀμοιβή. Ἂν δὲ εἰς πάντα νόμον, ἐν γένει, ἀρχὴ πρωτίστη πρέπει νὰ ἦναι τὸ δίκαιον, εἰς τὸ νομοσχέδιον τοῦτο μάλιστα δὲν πρέπει νὰ ὑπονοηθῇ κἂν ἄλλη ἰδέα, διότι πρόκειται περὶ τῶν ὑψηλοτέρων δικαιωμάτων, πρόκειται περὶ *ὀφειλῆς* τοῦ ἔθνους εἰς πρόσωπα ὡρισμένα, καὶ ἑπομένως ἡ ἱκανοποίησις πρέπει νὰ ἦναι ὅσον ἔνεστιν ἀνάλογος καὶ δικαία, διότι καὶ ἡ ἐλαχίστη ὑπὲρ ἑνὸς μόνου διαφορὰ, προσβάλλει καὶ τὸ δίκαιον καὶ τὴν φιλοτιμίαν ἁπάντων.

Ἐκ τῶν ἰδεῶν τούτων ὁρμωμένη ἡ ἐπιτροπή σας, θεωρεῖ ὅτι δὲν ἐγένετο ἐντελῶς ὀρθὴ εἰς τὴν κατάταξιν τῶν δικαιωμάτων ἐκτίμησις, καὶ ἴσως ἔπρεπε νὰ ὑπάρξῃ πλειοτέρα περὶ τὰ δικαιώματα τῶν προσώπων ἀκρίβεια.

Ἐκτὸς τούτων παρατηρεῖ ἡ ἐπιτροπή σας, ὅτι ἂν ἀναλογισθῇ τις τὸ ὕψος τῶν θυσιῶν, τοὺς μόχθους, τὰς περιπετείας, καὶ πολλάκις τὸ οἰκτρὸν τέλος τῶν ἀγαθῶν τούτων μαρτύρων τοῦ ἔθνους, ἂν λάβῃ ἀφ' ἑτέρου ὑπ' ὄψιν τὴν παρέλευσιν τοσούτων ἐνιαυτῶν, ἑωσοῦ δοθῇ καὶ δι' αὐτοὺς ὁ ἄρτος τῆς ἐθνικῆς ἀμοιβῆς, καὶ ἀντισταθμίσῃ ὅλα ταῦτα πρὸς ὅ,τι διὰ τοῦ νομοσχεδίου τοῖς χορηγεῖται, δὲν δύναται νὰ μὴν εἴπῃ ὅτι ἡ ἀμοιβὴ αὐτὴ καὶ μικρὰ εἶναι καὶ δυσανάλογος. Διὸ εὐκταῖον θεωρεῖ ἡ ἐπιτροπή σας νὰ ἦτον ἀνωτέρα κατά τι.

Ἰδίως ὅμως δὲν δύναται, Κύριοι, νὰ διέλθῃ ἡ ἐπιτροπή σας, ἐν σιωπῇ σκληρόν τι καὶ ἀληθῶς σπουδαῖον φαινόμενον, ὅτι τὰ ἐκ τοῦ νομοσχεδίου καλὰ δὲν ἐξετάθησαν ὑπὲρ ὅλων ἐν γένει τῶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος θυσιασθέντων, ἀλλὰ περιωρίσθησαν εἰς κύκλον στενὸν, ἐνῷ παραλείπονται ἀφ' ἑτέρου σεμνὰ, μεγάλα ὀνόματα κατ' οὐδὲν ἴσως ὑποδεέστερα τὰς πράξεις, τὰς θυσίας, καὶ τὸν προσωπικὸν ὄγκον. Τὰς λέξεις ταύτας χαράττομεν μετὰ βαθείας συναισθήσεως, οὐχὶ μόνον διὰ τὴν προσγινομένην αὐτοῖς ἀδικίαν, ἐνῷ τὴν ἴσην ἔχουσι μοῖραν εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ διότι παράλειψις τοιούτων εὐγενῶν ὀνομάτων δύναται, ὡς ἀνεπτύχθημεν ἤδη, νὰ φέρῃ παραγνώρισιν εἰς τὴν ἱστορίαν. Τὰ ἱερὰ ταῦτα ὀνόματα ζητοῦσιν, εἰμεθα βέβαιοι, ἐγκὺς αὐτῶν τὰ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ σημειωθέντα, ὡς ἦσαν ἐγκὺς καὶ παράπλευρα ὅτε συνεμερίζοντο τὴν αὐτὴν δάρνην καὶ τὸν αὐτὸν κίνδυνον ὑπὲρ τῆς πατρίδος· ἀλλ' εἴπομεν ἤδη ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο εἶναι ἀρχή τις ἑνὸς ὅλου, εἶναι τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς μίαν γενικὴν καὶ εὐρυτέραν ἀποζημίωσιν, ἥτις μετ' οὐ πολὺ ἐρχομένη, θέλει συμπληρώσει τὸ ἱερὸν τοῦτο ἔργον καὶ τὴν ὀφειλομένην εἰς τὴν Κυβέρνησιν τιμήν.

Ἐπὶ δὲ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 μίαν ἔχει νὰ φέρῃ ἡ ἐπιτροπή σας μεταβολήν. Παρατηρεῖ ἐν αὐτῷ ὅτι αἱ πλεῖσται τῶν ὁρφανῶν τοῦ ἀγῶνος δικαίως ἀναφέρονται ἐν πληθυντικῷ ἀριθμῷ, ὅταν εἶναι δύω ἢ τρεῖς ἀδελφαί, ἀλλ' ἐναντίως ἀναφέρονται ἐνικῶς, ἐν ᾧ εἶναι δύω, ἢ καὶ παραλείπεται, ἂν τυχὸν εἶναι μία. Οὕτω π.χ. ἀναφέρεται « εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ Νικήτα Φλέσσα » ἂν καὶ εἶναι δύω ἐπίσης ἄγαμοι ἀδελφαὶ καὶ πρέπει νὰ τεθῇ « εἰς τὰς θυγατέρας » ἀλλαχοῦ δὲ λέγει « εἰς τὴν χήραν Π. Κεράλα » ἐνῷ ὑπάρχει καὶ μία θυγάτηρ αὐτοῦ, καὶ ἑπομένως ἔπρεπε νὰ τεθῇ « εἰς τὴν χήραν καὶ τὴν ὀρφανὴν Π. Κεράλα. » Τὰς διορθώσεις ταύτας, συμφώνους μὲ τὸ γενικὸν πνεῦμα τοῦ νομοσχεδίου συνιστῶμεν εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς Βουλῆς.

Τελευταῖον παρατηρεῖ ἡ ἐπιτροπή σας ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου, ὅτι θεωρεῖ ὑπερβολικὴν τὴν φερομένην ἐλάττωσιν εἰς τὸ 1/3 τῶν παραχωρουμένων γαιῶν, ὁσάκις αὗται εἶναι ποτιστικαί, καὶ νομίζει εὐκταῖον τὸ νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ διάταξις αὕτη, καθ' ὅσον προκειμένου περὶ τῶν ὁρφανῶν τοῦ ἀγῶνος, πρέπει νὰ δείξῃ τὸ ἔθνος αἰσθήματα πατριωτικώτερα καὶ νὰ διευκολύνῃ τὴν ἀνάλογον καὶ ταχεῖαν ἀποκατάστασίν των.

Περαίνουσα τὸν λόγον, προτείνει ἡ ἐπιτροπή σας τὴν ὁμόφωνον παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου ὑπὸ τὰς ἐκτεθείσας τροποποιήσεις.

Συνίστησι δὲ μεθ' ὅσης δύναται θερμότητος εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ φέρῃ, ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς νέας Συνόδου, νομοσχέδιον συμπληροῦν τὸ ἤδη ὑποβληθὲν, καὶ φέρον γενναίαν τινὰ καὶ πλήρη ἱκανοποίησιν ὅλων τῶν κατὰ τὰς ἀποράσεις τῶν ἐθνικῶν Συνελεύσεων δικαιουμένων εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους. Ἵνα βαδίσῃ δὲ ἀσφαλέστερον ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ τούτου ἔργου, νὰ συστήσῃ ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν περισωζομένων ἐνδόξων ἀγωνιστῶν, προσλαμβάνων αὐτοὺς ἔκ τε τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων καὶ ἔξωθεν, ἵνα ἀποφανθῶσι περὶ τῶν δικαιουμένων εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀμοιβὴν ὀνομάτων. Οὕτω δὲ πράττοντες, καὶ ἔργον ὑψηλοῦ καθήκοντος ἐκτελοῦμεν καὶ στέρομεν ἐπαξίως τὸ παρελθὸν, ἄνευ τοῦ ὁποίου δὲν μᾶς ὑπόσχεται τίποτε τὸ μέλλον.

Ἀθήνῃσι τῇ 22 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Λ. Σ. Δανδόπουλος	Λ. Λύγερινὸς
Ν. Πιεράκος	Φ. Φίλιππος
Λ. Δ. Τσιάκας	Λ. Καλογερόπουλος

Ὁ Εἰσηγητὴς
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης.»

Πρὸς τὴν Βουλὴν

«Ἡ ἐκ τῶν τμημάτων εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτ. πιστώσεως ἐκ δραχ. 102,028, ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1858, καὶ θεωρήσασα ὅτι αἱ ζητούμεναι πιστώσεις, αἱ μὲν στηρίζονται εἰς νόμους, αἱ δὲ δικαιολογοῦνται ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἡ ἐπιτροπὴ παραδέχεται τὴν ζητουμένην πίστωσιν καὶ γνωμοδοτεῖ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀθήνῃσι τῇ 22 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ ἐ π ι τ ρ ο π ὴ

Σ. Ἀντωνόπουλος,	Δ. Νάκος,
Ν. Λεώπουλος,	Ἰ. Προβελέγιος,
Ν. Ματθαίου,	Ν. Καναβὸς.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν της ἡ ἐπιτροπὴ τὸ ἀπὸ 17 Ἀπριλίου ε. ἔ. νομοσχέδιον περὶ διαθέσεως τῶν ἐθνικῶν βοσκῶν, καὶ μελετήσασα αὐτὸ ἐσκεμμένως παραδέχεται τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον, ὅπερ καὶ συνιστᾷ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ σώματος, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἑξῆς τροπολογίαν, ἥτις θέλει τεθῇ

ὡς δεύτερος § τοῦ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ μοναδικοῦ τούτου ἄρθρου, « ἐξαιρουμένων τῶν κειμένων ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν κοινοτήτων, τὰς ὁποίας καὶ πρὸ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος καὶ μέχρι τοῦ 1834 διέθετον αἱ κοινότητες ὡς κοινοτικὴν αὐτῶν ἰδιοκτησίαν. »

Τὴν ἀνωτέρω τροπολογίαν ἐπέρεισεν ἡ ἐπιτροπή σας, ὅπως παύσῃ πλέον τὰ δίκαια καὶ σκανδαλώδη παράπονα κοινοτήτων τινῶν ὀλιγίστων ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους, καὶ ἰδίως τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, αἵτινες κατεδικάσθησαν εἰς ἐξαιρετικὸν μέτρον ἕνεκα ἐκτάκτων μέτρων, ληφθέντων προσωρινῶς κατὰ τὸ 1834, ὅτε ποίμνια πολλὰ ἐπεσωρεύθησαν ἀπὸ τὸ Ἐξωτερικὸν ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἰδίως εἰς τὰς μεθορίους τοῦ Κράτους ἐπαρχίας, πρὸς οἰκονομίαν τῶν ποιμνίων τούτων. Ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ προσωρινὸν ἐκεῖνο μέτρον ἐξηκολούθησεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη, αἱ δὲ κοινότητες αἵτινες ἐδέχθησαν μὲ παραδειγματικὴν ἀριλοκέρδειαν τὴν οἰκονομίαν τῶν πραγμάτων, εὑρίσκονται τώρα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὑποφέρωσι κατ' ἔτος μὲ ζημίαν των αὐτὸ τὸ βάρος, καὶ τὸ χείριστον νὰ διατίθενται μὲ τὰ προσωρινὰ μέτρα τῆς διανομῆς τῶν ἐθν. βοσκησίμων γαιῶν καὶ αἱ κοινοτικαὶ αὐτῶν ἰδιοκτησίαι, αἵτινες ἐσεβάσθησαν καὶ ἐπὶ τουρκοκρατίας ἀκόμη.

Κύριοι Βουλευταί! Περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πολλάκις ἐγένετο λόγος, καὶ λόγος πολὺ σπουδαῖος τόσον εἰς τὴν Βουλὴν ὅσον καὶ εἰς τὸν ἕτερον περίβολον τῆς Γερουσίας, περιττὸν ἐπομένως θεωρεῖ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ἐκτείνῃ τὸν λόγον καὶ ἐν τῇ παρούσῃ ἐκθέσει της, διότι εἰς τὰ πρακτικὰ ἀμφοτέρων τῶν σωμάτων εἰσὶ καθαρῶς ἀνεπτυγμένα ὅλα τὰ λαβόντα χώραν εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν, καθὼς καὶ τὰ ἱερὰ δικαιώματα ἅπερ χαίρουσιν αἱ στενάζουσι ὑπὸ τὸ ἐξαιρετικὸν καὶ ἄδικον τοῦτο μέτρον τῆς τοποθετήσεως τῶν βοσκησίμων γαιῶν κοινότητες.

Μίαν μόνην παρατήρησιν συντομωτάτην θεωρεῖ ἀναγκαίαν ἡ ἐπιτροπή σας νὰ φέρῃ ἐν τέλει τῆς παρούσης τὴν ἑξῆς· ὅτι οἱ αὐτοὶ νόμοι διεῖπον ὁλόκληρον τὸ Ἑλλην. Κράτος πρὸ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, τουτέστιν, οἱ τουρκικοί, κατὰ συνέπειαν καὶ τὰ αὐτὰ ἔθιμα. Οἱ αὐτοὶ νέοι ἑλληνικοὶ νόμοι διέπουσι τὸ Κράτος ὁλόκληρον καὶ σήμερον· ὅθεν καὶ κατὰ τοὺς πρώτους καὶ κατὰ τοὺς τελευταίους νόμους δὲν ὑφίστανται εἰμὴ

α') *Ἐθνικὴ καθαρὰ περιουσία*, τουτέστιν ἡ προερχομένη ἀπὸ κτήματα τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως, καὶ ἰδιοκτησία τῶν διαφόρων Ὀθωμανῶν·

β') *Ἡ κοινοτικὴ περιουσία*, οἷον τὰ λεγόμενα ἐπὶ Τουρκο-

κρατίας κεφαλοχώρια, τὰ ὁποῖα εἶχον διακεκριμένα ὅρια, καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῶν κοινῶς ἐξουσίαζον πᾶν τὸ περιεχόμενον ἐντὸς τῶν ὁρίων των καὶ

γ') *Ἡ ἰδιωτικὴ περιουσία*, ἤτοι τὰ κτήματα μικρὰ καὶ μεγάλα μὲ τὰ ὅρια αὐτῶν ἀνήκοντα εἰς ἰδιώτας.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω τριῶν κατηγοριῶν ἄλλο τι δὲν ὑφίστατο, οὐδὲ δυνάμεθα νὰ καθιερώσωμεν σήμερον, δι' ὁποιανδήποτε λόγον, χωρὶς νὰ προξενήσωμεν τὸν δίκαιον γογγυσμόν, σκανδαλώδη παράπονα καὶ ὀλεθρίους συνεπείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Θ. Γρίβας — Ν. Α. Καναβὸς
Γ. Κονδύλης — Σ. Χ. Στεφανόπουλος
Κ. Κουρκουμέλης.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς.»

Ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα ὅτι ἐξελέξαντο κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας, τοὺς Δ. Καλλιφρονᾶν, Εὐθ. Κεχαγιᾶν, Γ. Ῥιβελιώτην, Μ. Μιχαλοπουλον, Α. Δανόπουλον, Δ. Δημητρακόπουλον καὶ Σ. Στρανόπουλον· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ λογαριασμοῦ τῆς διαχειρίσεως τῶν ξένων σίτων, ἐκτὸς τοῦ Β. τοὺς Ν. Λεώπουλον, Α. Π. Χ. Ἀναγυρου, Γ. Καῆρην, Α. Μάντσαρην, Ἰω. Μωριάτην καὶ Δ. Νάκον, καὶ ἐπὶ τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους τῆς σταφιδος τοὺς Δ. Ὀρεινὸν, Ἰω. Εὐσταθίου, Α. Τσάκρην, Γ. Μπάστιαν, Γ. Ἰατρὸν, Α. Βιλαέτην καὶ Ν. Μοσχούλαν.

Ἀνέγνω εἰς τῶν γραμματέων ἔγγραφον τοῦ Προτάσεως, δι' οὗ εἰδοποιεῖται ἡ Βουλὴ ὅτι τὴν 23 ἀναγινώσκεται ἡ ἐπὶ τοῦ ποινικοῦ συναγωνισμοῦ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς διὰ νὰ παρευρεθῶσιν ὅσοι τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν εὐαριστοῦνται.

Ὁ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συντάξεων καὶ προικίστεων εἰσηγητὴς ἐπρότεινε νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς τὴν τοῦ νομοσχεδίου συζήτησιν, καὶ χωρὶς νὰ τυπωθῇ ἡ ἔκθεσις, ἵνα δείξῃ οὕτως ἡ Βουλὴ τὰς ὑπὲρ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀγωνιστῶν ἀπείρους αὐτῆς συμπαθείας.

Ἀλλὰ τινῶν ζητούντων νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις αὐτοῦ ὅπως μελετήσωσι τὴν ἔκθεσιν οἱ βουλευταὶ, καὶ οὕτως ἐν γνώσει προβῶσιν εἰς τὴν συζήτησιν κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν,

ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν δευτέραν ταύτην γνώμην.

Ἀκολούθως ἐζήτησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς νὰ συζητηθῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΨΚΘ'. νόμου περὶ ὁρκωτῶν, χωρὶς νὰ τυπωθῇ ἡ σήμερον ἀναγνωσθεῖσα ἔκθεσις, καθόσον τὸ ἀντικείμενον εἶναι γνωστὸν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἐν ἔχει ἀνάγκην νέας μελέτης καὶ σκέψεως.

Ἀλλ' πολλῶν ζητούντων τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἵνα τυπωθῇ ἡ ἔκθεσις, παρετήρησέ τις, ὅτι ὀλίγαι ἡμῖν ὑπολείπονται ἡμέραι, καὶ ἐν τοσούτῳ ἀπείρων νομοσχεδίων ἡ ἐπιψήφισις μένει ἐκκρεμής. Ἂν δὲ ἀναβάλωμεν τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῷ λόγῳ τοῦ νὰ τυπωθῶσιν αἱ ἐκθέσεις, θέλομεν ἀναγκασθῇ νὰ ἐπιψηφίσωμεν ὅλην αὐτὴν τὴν σωρείαν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, καὶ τότε ἀληθῶς θέλομεν ὑποπέσει εἰς τὸ ἄτοπον, ὅπερ διὰ τῆς ἀναβολῆς ζητοῦμεν ν' ἀποφύγωμεν, τὸ ν' ἐπιψηφίσωμεν δηλ. νομοσχέδια χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν τὸ περιεχόμενον αὐτῶν.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι δι' ὃν λόγον ἡ Βουλὴ ἀνέβαλε τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ συντάξεων νομοσχεδίου, διὰ τὸν αὐτὸν ὀφείλει ἐπίσης ν' ἀναβάλῃ καὶ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος καὶ παντὸς ἄλλου, τὸ ὁποῖον ἐκ τῆς φύσεως του ἢ ἐξ ἄλλων περιστατικῶν δὲν παρουσιάζεται κατεπείγον, διότι αἱ ἐντολεῖς ἡμῶν δὲν μᾶς ἀπέστειλαν ἐνταῦθα ἵνα ψηφίζωμεν νόμους ἄνευ συζητήσεως καὶ χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν τὸ περιεχόμενον αὐτῶν. Ἐὰν δὲ δὲν ὑπολείπωνται ἡμῖν ἢ ὀλίγαι ἡμέραι ζωῆς καὶ ἔχωμεν πληθὺν νομοσχεδίων ἐκκρεμῶν, εἰς τοῦτο δὲν πταίει ἡ Βουλὴ, οὔτε εἶναι λόγος ἰσχυρὸς νὰ μᾶς ἀναγκάσῃ νὰ παραβιάσωμεν τὸν κανονισμὸν καὶ νὰ παραβλέψωμεν τὸ καθῆκον μας. Πταίει τὸ ὑπουργεῖον τὸ ὁποῖον ἐπεφυλάχθη νὰ παρουσιάσῃ ὅλα τὰ νομοσχέδια τὰς τελευταίας τῆς Συνόδου ἡμέρας, ἐνῷ εἶχεν ἐξ ὅλους μῆνας νὰ διαθέσῃ εἰς τὴν προπαρασκευὴν τῶν ἀναγκαίων νομοσχεδίων, τὰ ὁποῖα ὤφειλε νὰ ὑποβάλῃ εὐθὺς μετὰ τὴν συγκρότησιν τῶν Σωματων. Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς θεωρεῖ δίκαιον ν' ἀναβληθῇ καὶ ἡ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου συζήτησις ἕως οὗ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ ἡ ἔκθεσις.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτι ὁ προαγορεύσας ἔχει κατά τι δίκαιον νὰ μέμφηται τὸ ὑπουργεῖον, διότι βραδέως ὑπέβαλε σωρείαν νομοσχεδίων, ἀλλ' ἐὰν θελήτῃ νὰ ἐκτιμήσῃ καλλίτερον τὰς περιστάσεις, αἵτινες ἔλαβον χώραν

κατὰ τὴν παροῦσαν Σύνοδον, ἤθελεν ὁμολογήσει ὅτι δὲν πταίει καθ' ὁλοκληρίαν ἡ Κυβέρνησις. Ἐμεσολάβησεν ἡ ἑορτὴ τῆς 25 Ἰανουαρίου, ἥτις οὐκ ὀλίγον ἀπησχόλησε τὸ πουργεῖον, καὶ συγχρόνως μικρά τις ἀσθένεια ἐπέφερε τὴν βραδύτητα τῆς εἰσαγωγῆς τῶν νομοσχεδίων. Ἡ Κυβέρνησις ὅμως οὐδέποτε ἠθέλησε νὰ ψηφίζῃ ἡ Βουλὴ νομοσχέδια σπουδαῖα ἄνευ συζητήσεως, καὶ παράδειγμα τούτου φέρει αὐτὸ τὸ περὶ ὀρυκτῶν νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἂν καὶ ἦχε ἕτοιμον, ἐπειδὴ ὅμως δὲν ὑπελείπετο εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα ὁ ἀναγκαῖος ὑλικὸς καιρὸς ἵνα μελετήσῃ καὶ ἐκτενέστερον συζητήσῃ αὐτό, ἠναγκάσθη νὰ παρουσιάσῃ τὸ προκείμενον σύντομον νομοσχέδιον πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς ἐνδεχομένου ἀτοπήματος ἢ βλάβης διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἀναγκαίου νόμου περὶ ὀρυκτῶν. Πιστεύει δὲ ὅτι ἡ Βουλὴ παραδεχομένη ὡς ὀρθὰς τὰς παρατηρήσεις του, θέλει προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοσχεδίου, πραγματευομένου περὶ ὕλης γνωστῆς εἰς αὐτήν.

Οὕτω δὲ τῆς Βουλῆς παραδεχθείσης δι' ἀναστάσεως νὰ προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου ὡς κατεπείγοντος, λαβών τις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὸν λόγον, ἐξέφρασεν ὅτι, ὅτε κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Σύνοδον ἐσυζητεῖτο τὸ περὶ ἐξορύξεως τῆς σμύριδος, καὶ ἄλλων ὀρυκτῶν νομοσχεδίων, ἐγένετο εἰς τὸν Ὑπουργὸν ἐρώτησις εἰς ποίαν εὑρίσκεται κατάστασιν ἡ μεταξὺ Ἄμποτ καὶ δημοσίου ὑπόθεσις, ὁ δὲ ὑπουργὸς ἀπέφυγε νὰ δώσῃ πληροφορίας, προφασισθεὶς ὅτι καὶ δικαστικῶς καὶ διπλωματικῶς εὑρίσκετο ἐκκρεμὴς ἡ ὑπόθεσις. Ἀλλ' ἔκτοτε παρῆλθεν ἓν ὁλόκληρον ἔτος, καὶ μολαταῦτα προκαλεῖται νέον νομοσχέδιον διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους τῆς ἐκκρεμότητος, δι' οὓς καὶ ὁ νόμος τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἐν τούτοις αὐτὸς, ἂν ὄχι ὡς βουλευτὴς, ἠθέλησε τοὐλάχιστον ὡς πολίτης νὰ μάθῃ εἰς ποίαν εὑρίσκεται κατάστασιν ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ὑπόθεσις, καθόσον ἔβλεπεν ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης ἐκκρεμότητος τὸ δημόσιον ἐζημιοῦτο 1300 δραχμὰς καθ' ἡμέραν, καὶ ἐπληροφορήθη ὅσα προτίθεται σήμερον νὰ ἐκθέσῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς.

Ἔμαθε λοιπὸν ὅτι κατὰ τὸ 1854 ὁ Κ. Ἄμποτ παρέλαβε τὰς δύο δόσεις τῆς σμύριδος καὶ ἐπλήρωσε τὸ ἀντίτιμον, ἀλλὰ δὲν παρέλαβε τὰς δύο ἑπομένας, ἃ καὶ ἐπλήρωσε καὶ αὐτῶν τὸ ἀντίτιμον. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἢ τὸ ἑπόμενον ἔτος ἦλθεν εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, ζητῶν νὰ τῷ ἐπιτραπῇ νὰ παραλάβῃ τὴν σμύριδα τῶν 1855 καὶ 1856 κατὰ τὰ ἔτη 1862 καὶ 1863, ἐνῷ ἡ ἐνοικίασις ἐτελείωνεν εἰς τὰ 1861. Ἀγνοεῖ εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκετο ἡ ὑπόθεσις καθ' ἣν ἐποχὴν διωρίσθη ὑπουργὸς ὁ Κ. Κρεσενίτης ὅτις ὅμως ὀλίγον χρόνον μείνας εἰς τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἐνήργησέ τι ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης. Ἦλθεν ἀκολούθως ὁ Κ. Κοντόσταυλος, καὶ τότε κατωρθώθη νὰ συναφθῇ μεταξὺ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἄμποτ καὶ τοῦ δημοσίου μία σύμβασις, δι' ἧς ὁ μὲν Ἄμποτ ὑπεχρεοῦτο νὰ δώσῃ εἰς τὸ δημόσιον ἐγγύησιν μεγαλειτέραν, τὸ δὲ δημόσιον παρεδέχθη ν' ἀντικαταστήσῃ τὰ ἔτη 1855 καὶ 1856 ὑπὸ τῶν ἐτῶν 1862 καὶ 1863, ἐν δὲ τῷ συμβολαίῳ ἐτέθη ὁ ὅρος ὅτι ἡ σύμβασις αὕτη θέλει ἔχει ἰσχὺν ὅταν κυρωθῇ ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων. Διὰ τῆς συμβάσεως αὐτῆς ὑπεχρεοῦτο ὁ Ἄμποτ νὰ παρακαταθέσῃ πρὸς ταῖς 35,000 δραχμαῖς καὶ ἑτέρας 75 000, τὸ ὅλον 110,000, ὑπῆρχον δὲ καὶ ἕτεραι 220,000 διὰ τὰς δύο δόσεις, ἃς δὲν παρέλαβεν, ὥστε τὸ ποσὸν αὐτὸ ἦτο βεβαίως ἀκόμα διὰ τὸ δημόσιον ἐξησφαλισμένον. Ὑπεβλήθη λοιπὸν τὸ ἀναγκαῖον νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ὅμως ἀγνοεῖ διὰ ποίους λόγους δὲν ἐσυζητήθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, καὶ ἐν τοιαύτῃ καταστάσει τῶν πραγμάτων εὑρισκομένων διεδέχθη τὸν Κοντόσταυλον ὁ Κ. Κουμουνδούρος, ὅστις, ἀγνοεῖ πῶς σκεφθείς, δὲν ἠθέλησε νὰ παραδεχθῇ τὰς πράξεις τοῦ προκατόχου του, ἐνῷ πράξεις κυβερνητικὰς καὶ μάλιστα ἐκτελεσθείσας, νομίζει ὅτι δὲν δύναται ν' ἀνατρέπῃ μονομερῶς ὁ διάδοχος ὑπουργός. Ἐν τούτοις ὁ Κ. Κουμουνδούρος εὐδοκίμησε νὰ παραδεχθῇ τὴν σύμβασιν δι' ἔλλειψιν πρώτων ἀρχαίων ἐγγυήσεως, καὶ δεύτερον διότι εἶχεν ἀναλυθῇ εἰς ἓν μέρος ἰδιωτικὴν σμύριδα, καὶ δὲν ἠθέλησε πῶ νὰ οἰκονομήσῃ τὴν ὑπόθεσιν, καθόσον ὁ Ἄμποτ εἶχε τὸ μονοπώλιον. Ἀλλ' ὡς πρὸς μὲν τὸ δεύτερον νομίζει ὅτι τὸ δημόσιον ἠδύνατο νὰ ἐκμισθώσῃ τὴν ἰδιωτικὴν σμύριδα καὶ νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν Ἄμποτ νὰ παραλαμβάνῃ καὶ ἐξ αὐτῆς ὡς πρὸ δὲ τῆς ἐγγυήσεως, θεωρεῖ αὐτὴν ἀρκετὰ ἰσχυράν. Ἐν τούτοις ὁ ὑπουργὸς μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς τὴν διδομένην ἐγγύησιν, ἐζήτησε νὰ τύχῃ νέας μετ' ἄλλων συμφωνίας, ἀλλ' ὡς πληροφορεῖται οὐ μόνον δὲ ἔτυχεν οὐδεμιᾶς προτροπῆς ὑπ' ἄλλης τινὸς ἑταιρίας, ἀλλὰ μάλιστα τῷ ἐγένετο καὶ ἡ παρατήρησις ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπιτύχῃ συμφερωτέρων συμφωνιῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἐδόθη καὶ εἰς τὸν Ἄμποτ ἡ παραγγελία νὰ προτρέψῃ καλλιτέραν ἐγγύησιν, ἀνέλαβεν οὗτος τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συστήσῃ ἐν Ἀγγλίᾳ μίαν ἑταιρίαν πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ δημόσιον, ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τοῦ νὰ παραδεχθῇ καὶ τὸ ὑπουργεῖον τὰς προτάσεις του μετὰ τὴν σύστασιν τῆς τοιαύτης ἑταιρίας. Ἡ ἑ-

ταιρία λοιπὸν αὕτη συνεστάθη συγκροτηθεῖσα ἐξ 25 χιλιάδων μετοχῶν, ἑκάστη δὲ μετοχὴ συνίστατο εἰς 4 λίρας στερλίνας, καὶ εἶχον μάλιστα συναχθῆ 80,000 λίραι στερλίναι μέχρι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ὤφειλε νὰ δώσῃ τὴν ἐγγύησιν. Κατ' αὐτὴν δὲ τὴν ἡμέραν ἐφθάνει κατὰ σύμπτωσιν εἰς τὸ χρηματιστήριον τοῦ Λονδίνου ἡ εἴδησις ὅτι τὸ δημόσιον διέλυσε τὸ μετὰ τοῦ Ἄμποτ συμβόλαιον, καὶ οὕτως ἡ ἑταιρία οὐ μόνον δὲν ἠθέλησε νὰ δώσῃ τὴν ἐγγύησιν, ἀλλὰ μάλιστα ἐξέλαβε τὸν Ἄμποτ κακῆς πίστεως καὶ ἐκίνησεν ἀγωγὴν κατ' αὐτοῦ ζητοῦσα ἀποζημίωσιν. Ὁ Κ. Ἄμποτ, εὑρισκόμενος τότε εἰς Σμύρνην, ἠναγκάσθη νὰ μεταβῇ ἀμέτως εἰς Λονδίνον διὰ νὰ πείσῃ διὰ τῶν ἀναγκαίων χειρῶν του ἐγγράφων τὴν ἑταιρίαν ὅτι ἐνήργησεν ὡς καλῆς πίστεως ἄνθρωπος καὶ οὕτως ἡ ἑταιρία πεισθεῖσα παρητήθη τῶν ἀπαιτήσεών της.

Ἀλλ' ἐνῷ ὁ ὑπουργὸς δυνάμει ἑνὸς ὅρου τοῦ συμβολαίου ἐκήρυξεν ἄκυρον τὸ συμβόλαιον, συγχρόνως ἐκίνησε καὶ ἀγωγὴν εἰς τὰ δικαστήρια περὶ διαλύσεως τοῦ συμβολαίου, ζητῶν συναμα καὶ ἀποζημίωσιν 660 000 δραχμῶν διὰ τὴν μὴ παραληφθεῖσαν ἐμπροθέσμως σμύριδα. Γενομένης τῆς ἀγωγῆς, τὸ πρωτοδικεῖον ἀπέρριψεν αὐτὴν εἰπόν, ὅτι ὁ ὑπουργὸς ὤφειλε νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὰ νομοθετικὰ Σώματα τὸ νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον εἶχε παραδεχθῆ τὸ ἓν μέρος τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, ὁ Βασιλεύς, διὰ τοῦ διαταγματός του, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπέτρεπε τὴν εἰς τὰς Βουλὰς εἰσαγωγήν του. Τὸ δημόσιον ἔκαμεν ἔφεσιν κατὰ τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως, καὶ τὸ ἐφετεῖον κατὰ πλειονοψηφίαν παρεδέχθη τὴν ἔφεσιν τοῦ δημοσίου, ἐκήρυξε διαλελυμένον τὸ συμβόλαιον καὶ ὑπεχρέωσε τὸν Ἄμποτ εἰς ἀποζημίωσιν. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐφετείου ἔκαμεν αἴτησιν ἀναιρέσεως ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἄμποτ, ὁ δὲ Ἄρειος Πάγος δι' ἀποφάσεώς του, πρὸ μικροῦ ἐκδοθείσης, κατέστρεψε τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐφετείου, ἀναγνωρίσας εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ συνάψῃ τὴν προκαταρκτικὴν σύμβασιν καὶ θεωρῶν τὴν Κυβέρνησιν ὑπόχρεων νὰ φέρῃ τὸ νομοσχέδιον εἰς τὰ Σώματα, τὸ δὲ ἐφετεῖον ὅτι κακῶς ἐθεώρησεν ὅτι ἀπῆτε τὸ ἐπίσημον συμβόλαιον μεταξὺ τοῦ Ἄμποτ καὶ τοῦ δημοσίου. Οὕτω δὲ τὸ δημόσιον ἀντὶ τῆς μεγάλης ἀποζημιώσεως, ἣν ἀπῄτει, ὑπεχρεώθη καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων. Ἡ ὑπόθεσις δὲ παραπεμφθεῖσα εἰς τὸ δικαστήριον τῆς Ναυπλίας, θέλει μένει ἴσως ἐπὶ πολὺν ἔτι χρόνον ἐκκρεμής, τὸ δὲ δημόσιον θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται τὴν ἐκ δραχ. 1800 καθημερινὴν ζημίαν.

Κατ' αὐτὸν, ὁ ἄλλοτε ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Κοντόσταυλος καλῶς ἔπραξε ν' ἀναιρέσῃ τὴν μετὰ τοῦ Ἄμποτ συμφωνίαν ὡς συμφέρουσαν εἰς τὸ δημόσιον, ἀλλὰ κατ' ἄλλους ἔπραξε κακῶς· ὁπωσδήποτε ὅμως νομίζει ὅτι ὁ νῦν ὑπουργὸς ὤφειλε νὰ φέρῃ εἰς τὰ Σώματα τὸ νομοσχέδιον καὶ ταῦτα ν' ἀπορρίπτωσιν ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς γενομένης συμβάσεως, καθ' ὅσον ἤδη καὶ ἂν τὸ ἐφετεῖον τῆς Ναυπλίας δικαιώσῃ τὸ δημόσιον, τὸ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα θέλει εἶσθαι κατὰ τοῦ δημοσίου, διότι ἐνῷ δὲν θέλει δυνηθῆ ν' ἀποζημιωθῆ, ἀναβαινούσης τῆς ἀποζημιώσεως εἰς δύω ἑκατομμύρια, στρέφεται συγχρόνως καὶ ἐνὸς σταθεροῦ εἰσοδήματος, ὅπερ εἶχεν ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως. Τὸ κατ' αὐτὸν λυπεῖται διὰ τὴν σημαντικὴν ταύτην ζημίαν καὶ τόσῳ μᾶλλον, ὅσον τὸ ἔθνος ἡμῶν ἔχει τοσαύτας ὑποχρεώσεις καὶ μάλιστα ἐξωτερικάς, τὰς ὁποίας μὴ δυνάμενον νὰ ἐκπληρώσῃ, διατελεῖ σήμερον ὑπὸ οἰκονομικὴν ἐπιτήρησιν καὶ ἐξέλεγξιν. Ἔταθον πρὸ μικροῦ οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν Κορίνθιοι τὴν τῶν ὅλων ζημίαν καὶ ἐν τοσούτῳ δι' ἔλλειψιν μέσων τὸ δημόσιον δὲν ἠδυνήθη νὰ προσφέρῃ εἰς συνδρομὴν τῶν πλέον τῶν 50,000 δραχμῶν, ὅσα δηλ: εἰς μόνον ἰδιώτης προσέφερεν ὑπὲρ αὐτῶν.

Παρακαλεῖ διὰ ταῦτα τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ τὸν πληροφορήσῃ πῶς θέλει οἰκονομήσῃ τὴν γενομένην ζημίαν καὶ ποῖα ἔλαβε πρὸ ἐξασφαλίσεως τοῦ δημοσίου μέτρα, καθ' ἣν περίπτωσιν ἤθελε δικαιωθῆ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων.

Ἐπειδὴ ὅμως καὶ εἰς τὸν περυσινὸν νόμον γίνεται λόγος καὶ περὶ ἰδιωτικῆς σμύριδος, παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ τῷ εἴπῃ ποῖα εὑρέθησαν τοιαύτη σμύρις, διότι, ὡς πληροφορεῖται, εἰς τὴν Σίκυωνα μόνον εἰς τινας ἰδιωτικοὺς ἀγροὺς εὑρέθησαν μερικοὶ λίθοι, ἔχοντες μόνον τὴν ἐπιφάνειαν τῆς σμύριδος, ἀλλὰ καὶ οὗτοι φαίνονται καταπεσόντες ἀπό τινας μοναστηριακοὺς ἀγροὺς κειμένους ἄνωθεν τῶν ἰδιωτικῶν. Νομίζει δὲ ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔπρεπεν ἐκ προοιμίων ν' ἀναγνωρίσῃ ἰδιωτικὰ ὀρυκτὰ καὶ ν' ἀναδέχηται ὑποχρεώσεις ἀποζημιώσεων.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι εἰλικρινῶς εὐγνωμονεῖ τὸν προαγορεύοντα βουλευτὴν, διότι τῷ ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ φέρῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὴν ἀληθῆ ἱστορίαν μιᾶς ἀποθέσεως καὶ μιᾶς σειρᾶς γεγονότων, ἅτινα οὐδόλως ἐπιβαρύνουσι τὸ πρᾶγμα, λυπεῖται δὲ μόνον ἂν ἐκ τῆς ἱστορικῆς ταύτης διηγήσεως προσβληθῶσιν ἄτομα ἄλλα, καθ' ὅσον αὐτὸς οὐχὶ ἑκουσίως, ἀλλὰ προκαλούμενος ἀναγκάζεται νὰ κάμῃ τὴν διήγησιν ταύτην.

Ὁ Κ. Ἄμποτ, ἐργολάβος τῆς σμύριδος τῆς Ἀσίας, τὴν ὁποίαν δύναται νὰ προμηθεύηται μετὰ πλειοτέρας εὐκολίας καὶ δι' ὀλιγοτέρων ἐξόδων κατὰ 80 τοῖς 0|0 παρὰ τὴν Ἑλληνικήν, ἐζήτησε νὰ ἐνοικιάσῃ καὶ ταύτην διὰ νὰ συγκεντρώσῃ εἰς ἑαυτὸν μονοπώλιον καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐμποδίσῃ ἀπὸ τὴν Εὐρώπην τὴν κατανάλωσιν τῆς Ἑλληνικῆς σμύριδος, ὡς ἐκ τῆς τελευταίας του διαγωγῆς ἀπεδείχθη, διότι μετὰ ἓν ἢ δύω ἔτη ἔπαυσε νὰ λαμβάνῃ Ἑλληνικὴν σμύριδα, καὶ οὕτως ἤρχισε νὰ μειόνῃ τὴν δημοσίαν πρόσοδον, ἥτις ἐκτοτε εἰς τὰ βιβλία μόναν ἐσημειοῦτο ὡς ἐκ 450,000 δραχμῶν συνισταμένη. Ἐναντίον τοῦ Ἄμποτ, διὰ τὴν παραβίασιν τῶν ὅρων τοῦ συμβολαίου, ἐχορηγοῦντο εἰς τὸ δημόσιον δικαιώματά τινα καταναγκάσεως· οὕτω π. χ. ἅμα παρελθούσης εἰς μάτην τῆς προθεσμίας τῆς α. δόσεως, τὸ δημόσιον ἐδικαιοῦτο νὰ ἐκθέσῃ εἰς δημοπρασίαν τὸ ποσὸν αὐτὸ τῆς σμύριδος εἰς ἅλας καὶ εἰς λογαριασμὸν τοῦ Ἄμποτ, ὅπερ ὅμως δὲν ἐνηργήθη καὶ ἐντεῦθεν ἄρχεται τὸ α. λάθος, διότι ἂν ἐξεποιεῖτο, καὶ ὁ Ἄμποτ, ὅστις εἶχε τὸ συμφέρον τοῦ νὰ μακρύνῃ τὴν Ἑλληνικὴν σμύριδα ἀπὸ τὴν ἀγορὰν τῆς Εὐρώπης, ἀπέναντι τοιούτων σπουδαίου συναγωνισμόν, ἤθελεν ἀναγκασθῇ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις του. Οὕτω δὲ ὁ Ἄμποτ ἐξηκολούθει νὰ μὴ παραλαμβάνῃ Ἑλληνικὴν σμύριδα καὶ νὰ διανοίξῃ τὴν Ἀσιατικήν, ἐξ ἧς εἶχε μέγιστον ὄρεγος. Τοιαύτη ἦτον ἡ κατάστασις τῆς ὑποθέσεως ταύτης μέχρι τῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐλεύσεως τοῦ Κ. Κωνσταντούλου. Τὸ ὀνομαστικὸν εἰσόδημα τοῦ δημοσίου κατέστη ἓν ψεῦδος, διότι δὲν ἐπραγματοποιεῖτο, ἐνῷ συγχρόνως οὐδεμίαν εἶχεν ἐξασφάλισιν, διότι ἡ ὑπὸ τοῦ Ἄμποτ δοθεῖσα ἐγγύησις δὲν ἦτον ἀρκοῦσα. Ὁ Κ. Κωνσταντούλος, λαβὼν ὑπὸ σκέψιν τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, συνέστησε μίαν ἐπιτροπήν, εἰς ἣν μεταξὺ πολλῶν ἄλλων ἐπισήμων ἀνδρῶν εἶχε κληθῇ καὶ αὐτὸς καὶ ὑπὸ τὴν σκέψιν τῆς ὁποίας ἐτέθη τὸ ζήτημα, ἐὰν πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ ἐνοικίασις ἢ νὰ κηρυχθῇ τὸ συμβόλαιον ἄκυρον. Ἡ ἐπιτροπὴ παρατηρήσασα ὅτι τὸ ἄμεσον ἀποτέλεσμα τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς ἐνοικιάσεως ἦτο μία ζημία διὰ τὸ δημόσιον ἐξ ἑνὸς ἑκατομμυρίου, διότι ὁ Κ. Ἄμποτ δὲν ἔλεγετο νὰ παραλάβῃ τὰς δόσεις, τῶν ὁποίων αἱ προθεσμίαι εἶχον λήξει, ἐκηρύχθη ὁμοφώνως κατὰ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς ἐνοικιάσεως, μὴ θέλουσα νὰ ἔλθῃ πλέον ἡ Κυβέρνησις εἰς συμφωνίας μετ' ἀνθρώπου, ὅστις τὴν ἠπάτησε, καὶ διότι ἐτέρθη ὅτι τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου ἦτο νὰ φέρῃ τὴν Ἑλληνικὴν σμύριδα εἰς συναγωνισμὸν μετὰ τῆς Ἀσιατικῆς, τῆς ὁποίας ἡ ποιότης

ἦτο κατωτέρα τῆς ἰδικῆς μας, τὸ ὁποῖον ὅμως διὰ τοῦ Ἄμποτ δὲν ἠδύνατο νὰ κατορθωθῇ.

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποίαν ὅμως ὁ ὑπουργὸς, ἄλλως σκεπτόμενος, δὲν παρεδέχθη. Τὴν παραμονὴν δὲ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἔληγεν ἡ προθεσμία τῶν δύω ἐτῶν καὶ τὸ συμβόλαιον καθίστατο αὐτοδικαίως ἄκυρον, ἐν δὲ παιγνιδίῳ ἔτρεχε κατέπιπτε πρὸς ὄρελος τοῦ δημοσίου, ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν παρατείνει τὴν προθεσμίαν ἐπὶ ἕνα μῆνα, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ἐγκριθῇ αὕτη ὑπὸ τοῦ Βατιλέως. Ὁ μὴν παρέρχεται καὶ ὁ βασιλεὺς δὲν εἶχεν εἰσέτι ἐγκρίνει τὴν προθεσμίαν, μετὰ δέκα δὲ ἡμέρας ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ μηνὸς παρουσιάζεται εἰς τὴν Βουλὴν τὸ νομοσχέδιον· ὡς νέαν ἐγγύησιν ὑπέσχετο ὁ Ἄμποτ νὰ αὐξήσῃ τὴν ἐξ 75,000 δραχμῶν ἐγγύησίν του εἰς 110,000, νὰ καταβάλῃ δὲ καὶ τὸ τίμημα δύο δόσεων τοῦ 1851, τὰς ὁποίας ὠφείλεν, ἀλλὰ νὰ μὴ καταπέσῃ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου τὸ ἐκ δραχμῶν 75,000 προσταμα, καὶ νὰ λάβῃ δέκα χιλιάδας καντάρια σμύριδος, τὴν ὁποίαν εἶχε πληρώσει. Τοιουτοτρόπως ὁ Κ. Ἄμποτ ἐκέρδησε τὰς 75 000 δραχμὰς καὶ τὸ ἀντίτιμον τῶν 10,000 καντατίων, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἤδη ἀπολέσει. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι τοῦτο δὲν ἦτο νέα ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ἐγγύησις, ἀλλὰ ζημία αὐτοῦ. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἐπαρουσιάσθη εἰς τὴν Βουλὴν, ἀπεκρούσθη, ὡς ἐνθυμεῖσθε, καὶ ὑπορρητοῦντος τοῦ Κ. Κωνσταντούλου μετὰ πολλοὺς μῆνας δὲν ἦλθεν εἰς τὴν συζήτησιν τῆς Βουλῆς.

Ἐλθὼν οὗτος εἰς τὸ ὑπουργεῖον μὲ τὰς πεποιθήσεις του ἐπιβεβαιωθείσας ἔτι μᾶλλον ἀκολούθως ἀπὸ τὰς ἐξ Εὐρώπης γενομένας αὐτῷ προτάσεις ὑπὸ διαφόρων, αἵτινες ἀνεδέχοντο νὰ ἐνοικιάσωσιν ὑπὸ τοὺς ἰδίους ὅρους τὴν σμύριδα, ὑποσχόμενοι ν' αὐξήσωσι τὰς κατανάλωσίν της, ὡς ἐπίσης καὶ ἀπὸ διπλωματικὰς πληροφορίας, καθ' ἃς ἡ Ἑλληνικὴ σμύρις ἦτον ἄγνωστος εἰς τὴν Εὐρώπην, διότι ὁ Κ. Ἄμποτ, εἰσάγαγε καὶ ἔθεσεν εἰς κατανάλωσιν ἀσιατικὴν σμύριδα ἁπλῆν ἢ μεμιγμένην ἐναντίον τῶν ὑποχρεώσεών του· ἀνέφερεν ὅλα ταῦτα εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον πολλάκις, ζητήσας καὶ τὴν γνώμην διαφόρων ἐπισήμων προσώπων, καὶ πάντες τὸν παρεκάλουν νὰ πράξῃ ὅτι ἔπραξε· διότι, ὡς προεῖπον, ὀρθὸν δὲν ἦτο ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ ἔλθῃ εἰς συμφωνίας μὲ ἄνθρωπον, ὅστις τοσούτων ἀριθμῶν παρεβίασε τὰς ὑποσχέσεις του, καὶ εἰς χεῖρας τοῦ ὁποίου ἡ Ἑλληνικὴ

συμφορὰ διατρέχει τὸν ἔσχατον κίνδυνον, διότι τὸ συμφέρον του εἶναι ὑπὲρ τῆς ἀσιατικῆς, καὶ διότι ἔπρεπε νὰ τῷ χαρισθῇ ἓν ἑκατομμύριον, τὸ ὁποῖον ὤφειλε. Σᾶς λέγουν ὅμως, ὅτι δὲν ἐζημιώθημεν, διότι δὲν τῷ ἐδώσαμεν σμύρνα, ἀλλὰ τοῦτο, ὡς βλέπετε, εἶναι πλέον παρὰ ἀστεῖον, διότι ἀντὶ χρημάτων μᾶς ἔμειναν λίθοι. Ἐντούτοις ἐμεσολάβησαν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης καὶ διπλωματικαὶ πράξεις, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκ μέρους τῶν ἐναντίων ἐγεννήθη ἀντίρρησις, ἐνομίσθη ἀναγκαία ἡ δικαστικὴ ἐπέμβασις ὡς πρὸς τὴν τοῦ συμβολαίου διάλυσιν. Τί λοιπὸν ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ὤφειλε νὰ πράξῃ; Ἔπρεπεν ἀπέναντι ἑνὸς εὐτελοῦς ποσοῦ νὰ προτιμήσῃ ἢ ὄχι τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν; Τὸ κατ' αὐτὸν νομίζω ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἀξιοπρέπεια δὲν πρέπει νὰ ἐκτιμᾶται διὰ χρημάτων.

Ὁ προαγορεύσας καὶ οἱ ὑπερασπισταὶ τοῦ Ἄμποτ, οἵτινες ἐπότισαν αὐτὸν πολλὰ φαρμακερὰ ποτήρια, τὰ ὁποῖα ἔπιε μεθ' ὑπομονῆς χάριν τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων, ἤθελαν νὰ φέρῃ τὸ νομοσχέδιον ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ἀλλ' αὐτὸ ἦτον ἐναντίον τῶν πεποιθήσεων καὶ ὅλων καὶ αὐτοῦ. Ἠδυνάμεθα δὲ νὰ ὑποστηρίξωμεν ἓν νομοσχέδιον, κατὰ τοῦ ὁποίου ὅλαι αἱ πεποιθήσεις ἦσαν ἐσχηματισμέναι; ἢ ἔπρεπε νὰ ὑπενεργῶμεν τὴν ἀπόρριψίν του, ὑποκρινόμενοι ὅτι τὸ ὑποστηρίζομεν; Διαγωγὴ τοιαύτη δὲν ἦτο οὔτε ἔντιμος οὔτε ἀξιοπρεπὴς, καὶ ὡς ὅλοι συνεφώνησαν ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ ἀποδίσῃ φανερὰν καὶ εἰλικρινῆ δίκην, ὤφειλε νὰ καταφύγῃ εἰς τὰ δικαστήρια. Παρελήφεσθε βεβαίως καὶ ὑμεῖς ὅτι μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ δοθείσης μηνιαίας προθεσμίας τὸ συμβόλαιον αὐτοδικαίως ἔπεσεν· ἐν τούτοις ἡ ἰδέα αὕτη ἐξετιμήθη ἄλλως ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου, τὸ ὁποῖον ἀπέρριψε τὴν ἀγωγὴν τοῦ Δημοσίου. Ἓν δὲ βῆμα ἔμενεν εἰς τὸ πρωτοδικεῖον διὰ νὰ κηρύξῃ ὑπόχρεων τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν εἰς τὸ νὰ παραδεχθῇ τὸ νομοσχέδιον ὡς ἐπαρουσιάσθη.

Ἡ ὑποθήκη ἐφέρθη ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου, τὸ ὁποῖον παιρνφεὶ καὶ οὐχὶ κατὰ πλειονοψηφίαν, ὡς ὁ προαγορεύσας διϊσχυρίσθη, ἐδικαίωσε πληρέστατα τὸ δημόσιον ἐπαναλαμβάνουσα δὲ καὶ σήμερον ὅτι ἐκ τῆς ἀποφάσεως ἀποδεικνύεται ὅτι ὑπῆρξε μειοψηφία. Τοῦτο δὲν εἶναι ἀλήθεια· μὴ παραξενεύεσθε ὅμως, διότι καὶ ἄλλο τε ἰσχυρίσθησαν ὅτι ἔγγραφα ἐμπιπτίεχουσι πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐν αὐτοῖς ἐξετίθεντο ἀντιθέτως. Ἐν τούτοις ἡ ἀπόφασις τοῦ ἐφετείου ἀνῃρέθη ὑπὸ τῶν ἐναντίων, δὲ Ἄρειος Πάγος, χωρὶς οὐδόλως νὰ ἐγγίσῃ τὸ ζήτημα, παρεδέχθη τὴν ἀναίρεσιν

δι' ἔλλειψιν αἰτιολογίας· οὕτω δὲ ἡ ὑπόθεσις παρεπέμφθη εἰς τὸ ἐφετεῖον Ναυπλίας, ὅπου μετὰ μικρὸν πρόκειται νὰ ἐκδικασθῇ, καὶ ἐλπίζει ὅτι τὸ δημόσιον θέλει δικαιωθῇ. Ἐν περιπτώσει ὅμως καθ' ἣν τὸ ἐφετεῖον Ναυπλίας συμφωνοῦν μὲ τὴν ἀπόφασιν τοῦ πρωτοδικείου, ὑποχρεώσει αὐτὸν νὰ φέρῃ νομοσχέδιον, θ' ἀναγκασθῇ νὰ τὸ φέρῃ σεβόμενος τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων ἔπταιεν ἄρα ὁ νῦν ὑπουργὸς, διότι δὶς ἔτη δὲν ἐξετελέσθησαν οἱ ὅροι τοῦ συμβολαίου; Ἔπταισεν ὁ νῦν ὑπουργὸς διότι ἄλλος παρέτεινε τὴν προθεσμίαν, ἐνῷ ἐκπνευσάσης τῆς προθεσμίας, τὸ συμβόλαιον ἔπεσεν ἄκυρον καὶ τὸ δημόσιον ἀπηλλαγμένον πάσης φροντίδος; Ἂν ἡ ὑποθήκη παρατείνεται, ἡ παράτασις ὀφείλεται εἰς τὰ πράγματα καὶ οὐχὶ εἰς αὐτόν. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του δὲν ἔγεινε βεβαίως ὑπὸ τοῦ Ἄμποτ αἴτησις περὶ συστάσεως ἑταιρίας πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου, αὐτὸς δὲ μόνην πρόθεσιν εἶχε νὰ διαλύσῃ πᾶσαν μετὰ τοῦ Ἄμποτ συνάφειαν, διότι ἤθελε νὰ μὴ φθάσωμεν ἐκεῖ ὅπου σήμερον εὑρισκόμεθα.

Ὁ προαγορεύσας ἠρώτησεν ἂν ὑπάρχωσιν ἐρημοτὰ τὰ ὁποῖα τῆς ἐξασφαλίσεως, ἀλλὰ διὰ τοῦτο μάλιστα, διότι ἐν ὑπῆρχεν οὐδεμία ἐξασφάλισις, ἐθεώρησεν ἀκριβοφαλῆ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς μετὰ τοῦ Ἄμποτ συμφωνίας.

Τὸ νομοσχέδιον ἐπεριείχε προτέρημα καὶ μίαν δικαιοσύνην διάταξιν· τὴν ὁποίαν οὗτος κατ' οὐδένα λόγον δὲν ἠθέλησε νὰ παραδεχθῇ, διότι οὐδέποτε ὑπῆρξε φίλος τῶν δικαιώσεων, καὶ κατὰ τοῦτο διαφωνεῖ μὲ τὸν προαγορεύσαντα, ὅστις δὲν ἐνόησε καὶ αὐτοῦ οὐδ' αὐτὸ τὸ τοῦ ὁ δίκαιον καθ' ὃ ἡ διοικητικὴ εἶναι ἱερόν. Ἀλλὰ περὶ τούτου δὲν πρόκειται ἤδη τὸ συμφέρον τῆς ἑλληνικῆς σμύρνας εἶναι τὸ νὰ δοθῇ εἰς μονοπώλιον. Εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν δύναται νὰ ἀκυρωθῇ ἀγορὰ καὶ διανομή. Μία πρόωρος καὶ ἀκαταπόνιστος πώλησις ἠδύνατο νὰ ὑποφέρῃ τὴν μέλλουσαν τύχην αὐτοῦ καὶ νὰ ζημιώσῃ τὸ δημόσιον καὶ τοὺς τυχὸν ἰδιώτας. Διὰ τοῦτο ἐνομίσαμεν ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐμποδισθῇ προφανῶς ἡ ὥλησις μεγαλοπόλεων ὅπως σταματήσῃ τὰ περὶ τοῦ ἀντικειμένου. Εἶναι δὲ εἰς καλὴν ἔρανον παρὰ τὸν προαγορεύσαντα νὰ ἴδῃ νὰ γνωρίζῃ ἃ ὑπάρχῃ καὶ εἰς ἄλλα μέρη ἡ ἰωνικὴ σμύρνα, καὶ καθ' ἃς ἔχει πληροφορίας, ὑπάρχει.

Ἰδοὺ τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως. Κρίνατε τώρα ποῖος ὁ ὑπερασπισθεὶς τὰ δημόσια συμφέροντα, καὶ ποῖος ὁ κύριος τοσούτων ζημιῶν· ἀλλ' ἤδη δὲν πρόκειται περὶ τούτου,

πρόκειται περὶ ἁπλῆς παρατάσεως ἑνὸς προεψηφισμένου νόμου· ἂν δὲ οἱ ὑπερασπισταὶ τῶν συμφωνιῶν το Κ. Ἄμποτ εὑρίσκουν συμφέρον καὶ τὸ λυμῶν νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς συζήτησιν, θέλει τὸ πράξει μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως, διότι δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ μετανοήτων.

Ἐπὶ τούτοις γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφαλέκτας Α. Σ ριανὸν καὶ Ἐμμ. Ἀντίπαν, συνήχθη, κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν διὰ ψήφων 85 κατὰ 1.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 1 § α καὶ β'. τοῦ νόμου ΗΚΘ'. καὶ διὰ ὅλην τὴν προσεχῆ βουλευτικὴν σύνοδον, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Γεώργιος Κανδύλης	Ν
Δημήτριος Ὑρεινὸς		Α. Παπαναστασίου	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν
Π. Καμπάνης	Ν	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν
Γ. Ν. Καλὸς	Ν	Σταμάτιος Μητσᾶς	Ν
Ἀντ Καμπάνης		Ἀνδρέας Ζέρβας	
Δημήτριος Τσόκρης	Ν	Γ. Γαλδάκης	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Ν. Γιανίτσας	
Νικόλαος Ἰατρὸς		Γ. Βελῆς	Ν
Γεώργιος Σκοῦρος		Γ. Σιρπάνος	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	Ν
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Ἀνδρέας Αὐγερινὸς	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης		Σόλων Κρασσανίτης	Ν
Σωτήριος Στρατὸς		Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν
Δημήτριος Νάκος	Ν	Γεώργιος Μαμάντης	
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ν. Βαρδαρήγης	Ν
Θεόδωρος Γριβᾶς		Α Δεκιγάλας	Ν
Νικόλαος Τσέλιος		Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν
Π. Ταντσρίας	Ν	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Δ Π. Π τροπουλάκης	Ν	Λεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Θ. Τσαννετάκης	Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν

Ἠλίας Παταδαῖος	Ν	Σ. Βαρότσης	Ν
Γεώργιος Περωτὴς		Χ. Σουμαρίπας	Ν
Ἰωάννης Ζάρκος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	
Α. Κοντόσταυλος	Ν	Α Παναδημητριάδης	
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν	Ν. Κανεβός	Ν
Ἰωάν. Μπαλάφας	Ν	Ἰωάννης Κύσταθίου	
Κωνστ. Πλαπούτας		Γεώργιος Ἰατρὸς	Ν
Α. Ἀντωνόπουλος		Γεώργ. Μαδεμοχωρίτης	
Πέτρος Δελιγιάννης		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Σοφιανὸς	Ν	Νικόλαος Πιερακὸς	Ν
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν	Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Στ. Καπετανάκης	Ν
Εὐθ. Κανελόπουλος	Ν	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ν
Γ. Πανωπριωτόπουλος	Ν	Χ. Χριστόπουλος	Ν
Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Ν	Π. Κανελόπουλος	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	Ν	Νικόλαος Μοσχούλης	Ν
Νικόλαος Ματθαίου	Ν	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	Ν
Ν. Χ. Παναγιώτου		Ν. Πανουργιᾶς	
Σ. Κοπανίσας	Ν	Κὺβ Κεχαγιὰς	Ν
Ἰω. Βλασσόπουλος		Κωνσταντῖνος Βλάμης	
Ν. Λεώπουλος	Ο	Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Γ. Γιατρᾶκος	Ν	Π. Καλαφατάρτης	Ν
Λουκᾶς Στεφάνου		Π. Πατρινὸς	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἰω. Ν. Γαμπακόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης		Ἰωάννης Κ. Μωραΐτης	Ν
Γ. Ν. Ῥετσελιώτης	Ν	Ἠλίας Καραπαύλος	Ν
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Γεώργιος Μπάστας	Ν
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος		Ἰωάν. Σκυλίτσης	Ν
Α. Μαυροειδὴς		Γ. Νικολάου	
Ἀναγνώστης Τσάκας	Ν	Μιχαὴλ Σολωμὸς	
Γ. Κεφαλᾶς	Ν	Κωνστ. Πιπάτος	
Κωνστ. Ἰω. Καυκουμέλης	Ν	Γεώργιος Ναύτης	
Γ. Γουλιμᾶς	Ν	Ἀν. Ρενιέρης	Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν	Ἰάννης Σαγρέδος	Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης		Παναγ. Ψάλτης	Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἀντ. Ἀρμάος	Ν
Ἰω. Προβελέγιος	Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Ἰω. Ταταράκης		Κυριάκος Μανιρόπουλος	Ν

Ἀναγν. Παπατσώρης	. . .	Πέτρος Χ. Πέτρου	. . .
Γεώργιος Ι. Σταΐκος	. . . Ν	Ἀλαμάρας Τσουκαλᾶς	. Ν
Δημ. Σταΐκος	. . . . .	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	. .
Βασίλειος Κριεζῆς	. . . .	Σ. Σκουμπουρτῆς	. . Ν
Κυριάκος Δουζίνας	. . .	Λύνειρινός Λέβεσος	. . . Ν
Δημήτριος Βουδούρης	. . . Ν	Νικόλαος Π. Βουδούρης	. Ν
Παντολ. Κοντουριώτης	. . .	Ἀ. Μαντσαρης	. . . . Ν
Σταμάτιος Γ. Δοκός	. . Ν		

Δεκτοῦ δὲ γενομένου καὶ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου δι' ἀναψάσεως μέ τινας λεκτικὰς μεταβολὰς πρὸς πλειοτέραν σαφήνειαν, ἐπανελήφθη καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου αὐτῆς ψηφοφορία, τῶν ἰδίων ἐπιτρεπόντων ψηφολεκτῶν, καθ' ἣν ὁ σύμπας ἐγένετο δεκτὸν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 85, ἔχον οὕτως

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ψηφισάμεθα ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπορρητέαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον Μοναδικόν.

Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθ. 1 § ά καὶ δ' τοῦ Νόμου ΜΚΘ', περὶ συμβιβασμοῦ καὶ ἄλλων ὁρικτῶν παρατείνεται καθ' ὅλην τὴν προσεχῆ τακτικὴν σύνοδον.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγέλλει ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις ἀ. τοῦ περὶ συντάξεως κλπ. νομοσχεδίου καὶ κατόπιν τῶν ἀναφορῶν, ἐφ' ὧν ἀνεγνώσθησαν σήμερον αἱ ἐκθέσεις, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3. Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Η. Ψ ά θ η ς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΖ'

Τῆς 21 Ἀπριλίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 1 Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη ἀντιπρόσωπος τῆς Βουλῆς, παρετήρησεν ὅτι, ἐπειδὴ προχθὲς ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τοῦ κληροδοτήματος τούτου ἔκθεσις του, καὶ τυπωθεῖσα, περιῆλθεν εἰς χεῖρας τῶν βουλευτῶν, παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν, ἂν ἦναι εἰς θέσιν, νὰ φέρῃ ἤδη τας ἐπ' αὐτῆς σκέψεις της· ἄλλως, νὰ γίνῃ τοῦτο μετὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν καὶ διοικήσεως τῶν ὀρφανῶν τοῦ ἀγῶνος νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ συζητηθῇ σήμερον.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐπεφυλάχθη νὰ φέρῃ τὰς ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως παρατηρήσεις της μετὰ τὴν συζήτησιν τοῦ μνησθέντος νομοσχεδίου.

Προκειμένου ν' ἀναγνωσθῇ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διαχειρίσεως τῶν ξένων σιτηρῶν ἔκθεσις, ἐνέστησε τις ἐρώτησιν, ὅτι, κατὰ τὸν κανονισμὸν, τὰ τμήματα συνέρχονται εἰς προσζήτησιν τῶν νομοσχεδίων, ἐχόντα ὑπ' ὄψιν τὰς συνοδευούσας αὐτὰ δικαιολογητικὰς ἐκθέσεις. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅμως νομοσχεδίου ἀνελπίστως παρετήρησεν ὅτι, ἐνῷ δὲν ὑπεβλήθη παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ ἡ δικαιολογητικὴ ἔκθεσις, ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἐπιτροπὴ ζητεῖ νὰ παυσάσῃ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἔκθεσίν της. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἀντίκειται πρὸς τὸν κανονισμὸν καὶ ἡ Βουλὴ καλεῖται ν' ἀποφανθῇ περὶ ἀντικειμένου, ἐφ' οὗ πρέπει νὰ σχηματίσῃ τελείαν πεποίθησιν, συμπεραίνει ὅτι ὁ εἰσηγητὴς δὲν δύναται νὰ ἀναγνώσῃ τὴν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἔκθεσιν αὐτοῦ πρὶν ὁ ὑπουργὸς φέρῃ τὴν δέουσαν δικαιολογητικὴν ἔκθεσιν.

Ἀπήντησεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι, κατὰ τὸν διαχωρισμὸν τοῦ ἐνεσταλμένου, ἕπεται ὅτι, ἂν ὁ ὑπουργὸς δὲν φέρῃ τὴν ἔκθεσιν, ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ μὴ συζητήσῃ οὐδόλως τὸ ἀντικείμενον· ἀφοῦ δὲ τρεῖς ἢ τέσσαρες ἡμέραι περιλείπονται μέχρι τῆς λήξεως τῆς συνόδου, δυνατὸν εἶναι νὰ μὴ προσαχθῇ ἡ ἔκθεσις, καὶ τότε πρέπει ν' ἀναβληθῇ τὸ ἀντικείμενον μέχρι τῆς ἄλλης συνόδου, τοῦτο δὲ εἶναι ἄδικον, καθ' ὅσον πολλὰ ἐρρίθησαν ἤδη περὶ τοῦδε περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης καὶ θέλει μένει ἓν βάρος ἐπὶ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν διαχείρισιν προσώπου.

Καὶ ἄλλος δέ τις προσέθηκεν, ὅτι πρῶτον ἤδη ἀπαντᾶται τὸ νὰ εἰσαχθῇ ἓν νομοσχέδιον, νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὰ τμήματα νὰ φέρῃ ἔκθεσιν ἡ ἐπιτροπὴ, καὶ μετὰ ταῦτα νὰ προτείνηται ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀναγνωσθῇ αὐτὴ, ἀφοῦ δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ ἀμέσως καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου συζήτησις. Καὶ εἶναι μὲν ἀναγκαῖον τῷ ὄντι νὰ ἔλθῃ ἡ ἐπ' αὐτοῦ ὑπουργικὴ ἔκθεσις, ἀλλὰ δύναται νὰ ἀναγνωσθῇ ἤδη καὶ τυπωθῇ ἡ τῆς ἐπιτροπῆς ἔκθεσις, ἐν τῷ μεταξὺ δὲ δυνάμενα νὰ ζητήσωμεν τὴν προσαγωγὴν τῆς

ὑπουργικῆς ἐκθέσεως, ἵνα μὴ γίνωνται ἀναβολαὶ καὶ ἐπιβαρύνωνται πρόσωπα.

Ἀντέπεν ἕτερος, ὅτι διὰ τοῦ εἰσαχθέντος νομοσχεδίου δὲν πρόκειται νὰ λυθῇ ἐντελῶς τὸ ὑπουργεῖον ὅπως ἐνεργήσῃ πράξιν τινὰ μέλλουσαν, ἀλλὰ νὰ νομιμοποιήσῃ ἐνεργηθείσας παραβάσεις, τὸ ὁποῖον ἐν Εὐρώπῃ ὀνομάζουσιν ἀμνηστείαν, ὅταν τὸ ὑπουργεῖον, εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις, ἀναλαμβάνων εἰς ἑαυτὸ τὴν εὐθύνην, ἐνεργῇ πράξιν τινὰ καὶ ἀκολούθως ἔρχωνται αἱ Βουλαὶ νὰ δώσωσιν ἀμνηστείαν. Ἀφοῦ λοιπὸν πρόκειται ἤδη περὶ παραβάσεως γενομένης καὶ ἡ Βουλὴ καλεῖται ν' ἀποφανθῇ ἐπ' αὐτῆς, ἔπρεπε καὶ ἐξαιρετικῶς νὰ συνοδευθῇ τὸ νομοσχέδιον μετ' ἐκθέσεως, ἵνα ἡ Βουλὴ δυνηθῇ νὰ φέρῃ ἐν πλήρει γνώσει τὴν ψῆφόν της.

Μετὰ τινα δὲ ἐπὶ τὰ αὐτὰ περιστραφεῖσαν συζήτησιν, τῶν μὲν ὑποστηριζόντων ὅτι πρέπει νὰ προβληθῇ πρῶτον ἡ τοῦ ὑπουργοῦ ἔκθεσις, τῶν δὲ μὴ θεωρούντων αὐτὴν ἀναγκαίαν, ὡς ἀφορῶσαν μᾶλλον τὸν ὑποβάλλοντα τὸ νομοσχέδιον ὑπουργόν, ὅστις δύναται καὶ νὰ φέρῃ, ἂν θέλῃ, ἔκθεσιν, ἢ νὰ προτείνῃ διὰ ζώσης τοὺς ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου του λόγους· παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι, κατὰ τὸ 59 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, τὰ νομοσχέδια δὲν συζητοῦνται παρὰ τῶν τμημάτων, εἰμὴ 24 ὥρας μετὰ τὴν διανομήν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ νομοσχέδιον διενεμήθη περὶ τὴν 11 Π. Μ. ὁ δ' ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὡς ἀναγγέλλει ὅτι ἡ ἔκθεσις ἀντιγραφομένη, ὑποβάλλεται ἐντὸς τῆς ἡμέρας, μόνην θεωρεῖ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐξόδου τὸ νὰ ἐρωτηθῇ, ἡ Βουλὴ ἂν θέλῃ νὰ ἀναγνωσθῇ ἢ ὄχι ἡ τῆς ἐπιτροπῆς ἔκθεσις πρὶν ἢ ὑποβληθῇ ἡ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπὶ τῇ συναινέσει δὲ πάντων, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ ἀναγνωσθῇ ἡ τῆς ἐπιτροπῆς ἔκθεσις, ἥτις καὶ ἀνεγνώσθη, ἔχουσα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Γνωστὸν πρὸ πολλοῦ εἶναι ὅτι κατὰ τὸ 1855 ἐχορηγήθη πίστωσις ἐκ δραχμῶν ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίου διὰ τὴν προμήθειαν σιτηρῶν· ὅτι ὡς ἐκ τῆς διαχειρίσεως τοῦ ποσοῦ τούτου προῆλθε ζημία πλέον τοῦ ἡμίσεως ἑκατομμυρίου δραχμῶν. Ἡ κυβέρνησις ἀναγνωρίζουσα ὡς ἔδει ὅτι ἡ ζημία αὕτη πρέπει νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸ δημόσιον, προτείνει τὸ παρὸν νομοσχέδιον δι' οὗ ζητεῖται ἡ κύρωσις αὐτῆς διὰ τὰ ἀποτελέ-

σματα τοῦ ἀπολογισμοῦ. Ἡ ἐπιτροπὴ λαμβάνουσα ἀφορμὴν ἀπὸ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, δὲν δύναται παρὰ νὰ ὁμολογήσῃ τὴν βαθεῖαν συνεσιν, ἥτις ἐπροκάλεσε τὸ νομοσχέδιον ἐκεῖνο τῆς πεντώσεως, ἀναλογιζομένη τὰς δεινὰς ἐκείνας περιστάσεις εἰς τὰς ὁποίας προσετίθετο καὶ ἡ ἀπειλὴ τῆς σιτοδείας, καὶ νὰ ἐπιδικαιώσῃ τὴν γενομένην διαχείρισιν, καθότι ὁ διαχειρισάμενος ὑπουργὸς διὰ τῆς παντελοῦς ἀποτροπῆς τῆς σιτοδείας ἐπέτυχε καθ' ὁλοκληρίαν τὸν σκοπὸν τοῦ νόμου.

Ἡ ἐπιτροπή σας λοιπὸν ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὰ ἀνωτέρω, συνιστᾷ παμψηφεὶ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Γ. Ν. Καΐμης, Α. Μάντσαρης.
Δ. Νάκος, Ἀ. Π. Χ Ἀναργύρου.

Ὁ εἰσηγητὴς Ν. Θ. Λεώπουλος.»

Ἀναγγελθέντος μετὰ ταῦτα ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν καὶ προικίσεως τῶν ὀρφανῶν τοῦ ἀγῶνος νομοσχεδίου, λαβὼν τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι, ἐπειδὴ συνέβησαν λάθη τινὰ κατὰ τὴν ἀντιγραφὴν τοῦ νομοσχεδίου, ἔρχεται νὰ ἀναφέρῃ αὐτὰ ὅπως παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὴν διόρθωσίν των. Καὶ πρῶτον ὁ ἀ. τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου δὲν πρέπει νὰ τελειωτᾷ εἰς τὰς λέξεις «τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ ἀντιστρατήγου Κίτσου Τσαβέλλα» ἀλλὰ πρέπει νὰ περιλαβάνῃ καὶ τὴν ἐν τῷ ἑπομένῳ φρασιν «καὶ εἰ. τὴν χήραν καὶ τὴν ὀρφανὴν τοῦ ὑποστρατήγου Νικήτα Σταματελοπούλου» τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ ἄρθρου τούτου νὰ ἀποτελῇ εἰδικὸν περὶ τοῦ ἀντινάρχου Ἀνδρέου Μιαούλη ἄρθρον. Ἐπίσης εἰς τὸν β'. § τὸ ὄνομα *Φραγκίσκου* Βούλγαρη νὰ διορθωθῇ εἰς *Ἰωάννου* Βούλγαρη. νὰ προστεθῇ δ' ἐν τῷ αὐτῷ παραγράφῳ καὶ ἡ παραλειφθεῖσα φράσις «καὶ εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ Α. Ἴσκου.» μετατιθεμένων συνάμα εἰς τὸν παράγραφον τοῦτον καὶ τῶν ἐν τῷ γ. § σημειουμένης χήρας *Λάμπρου Νοταρᾶ* καὶ τῆς θυγατρὸς *Σωτηρίου Θεοχαροπούλου*. Τέλος ἐν τῷ 2 ἄρθρῳ τοῦ νομοσχεδίου ἡ φράσις «εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ Νικήτα Φλέσσα» νὰ διορθωθῇ «εἰς ἑκάστην τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ Νικήτα Φλέσσα.

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον, ἐξεθηκέ τις, ὅτι δὲν εἶναι οὔτε ἀντιβασιλικὸς οὔτε ἀντιπολιτευόμενος, φέρων παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου· πρόκειται ὅμως περὶ αἱμάτων χυ-

θέ των εύγενῶς ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς πελιγγενεσίας, καὶ εἰς ὧν τῶν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους κοπιασάντων, ὑψόνει τὴν φωνὴν ὑπὲρ τῶν δικαίων τῶν ἄλλο τε συνασπιστῶν του, καθ' ὅσον εἶχον ὁρκισθῆ πρὸς ἀλλήλους νὰ ὑπερασπίσωσι τὰ συμφέροντα τῶν πεσόντων οἱ μετ' αὐτοὺς ἐπιζήσαντες. Καὶ ἀληθῶς κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας τῶν θυσιῶν καὶ τῆς δόξης μόνον κεφάλαιον κατεθέκμην τὸν ἔντιμον θάνατον, ἐνῷ εἰς τὰ τέκνα ἡμῶν ἀφίνετο ἡ ἐλπὶς ὅτι μετὰ τῆς ἐλευθερίας θέ ουν κληρονομήσει τὰς εἰς τοὺς πατέρας των ὀφειλομένας λαμπρότητας καὶ ἀνταμοιβάς. Χρέος λοιπὸν ἐπιβάλλεται ἱερὸν εἰς τοὺς ἐπιζήσαντας νὰ προστατεύσωσι τὰ δικαιώματα τῶν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ παραλειφθέντων καὶ νὰ ζητήσωσι πάλιν διὰ τὰ ὁράματα καὶ τὰς γῆς αὐτῶν. Πρέπει νὰ ληφθῇ ἀπάλαγόν τι μέτρον δικαιοσύνης διὰ τοσούτους ἄλλους ὑπὲρ τοῦ ἔθνους θυσιασθέντας, καὶ νὰ μὴν ἀποκλεισθῶσιν ὡς ξένοι τῶν κινδύνων καὶ παθημάτων μας. Δυστυχῶς ὅμως διὰ τοῦ νομοσχεδίου παρελείφθη πλῆθος ἐνδόξων ὀνομάτων, καθ' ὅσον ἡ συλλογὴ καὶ κατάταξις αὐτῶν δὲν ἦναι εὔκολος, οὐδὲ πρέπει νὰ θε ρηθῇ ἔργον ὀλίγων προσώπων. Διὰ τοῦτο μάλιστα τῷ 1845 συνεστήθη πρὸς τούτῳ ἐπιτροπὴ ἐκ πολλῶν συγκειμένη προσώπων, τῆς ὁποίας καὶ αὐτὸς μετεῖχον ὡς ἀντιπρόεδρος· ἡ ἐπιτροπὴ ἀλλ' οὐ τὴ, χρηματίσα ἔχουσα τὸν ἔντιμον γερουσιαστὴν Κ. Χρηστί ην οὐ μόνον τὴν ἐλπίδα τοῦ ἔργου, ἀλλὰ καὶ εἰς πάσας πηδᾷ, αἰτίνες ὑπάρχουσιν ἔτι εἰς χεῖρας τοῦ ὑποστρατήγου Κ. Μελετοπούλου εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς. Ἂν δὲ παρατηρήσωμεν ὅτι, ἐκτὸς τῶν διδομένων κατ' ἔτος 200 χιλιάδων δραχμῶν διὰ τὰς ναυτικὰς νήσους, ἐκτὸς τῶν φαλαγγιτικῶν γραμματίων, ἐκτὸς τῶν κρητικῶν καὶ ὅσων ἄλλων ἐδόθησαν διὰ τὸν ἀγῶνα, δαπανῶνται κατ' ἔτος ἐν ἐκ τοκομίου τριακόσιαι χιλιάδες δραχμῶν εἰ συντάξεις, θέλομεν ἴδει ὅτι ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐρ ου γένετο καὶ ἐξακολουθεῖ πρὸ πολλοῦ, ἡ δὲ διὰ τοῦ νομοσχεδίου φερομένη δαπάνη καθ' ἑαυτὴν εἶναι ἐλαχίστη, μόλις ἀναβαίνουσα εἰς 32,000 δραχ. καὶ ὀλίγα ἐπομένως δικαιώματα ἱκανοποιεῖ. Εἶναι λοιπὸν τῆς πλέον ἀπαραιτήτου ἀνάγκης νὰ ληφθῇ ἀνάλο ον ὑπὲρ ὅλων μέτρον. Οὕτω π. χ. εἰς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα πρώτιστον ἀρχηγὸν εἶχ μεν τὸν ἀείμνηστον Βαρνακιώτην. Ποῦ εἶναι ὁ ὀνομα τοῦ ἐξοχου αὐτοῦ ὁπλαρχηγοῦ; Εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα εἴχομεν τὸν ὀνομαστὸν Ὀδυσσέα· διατί δὲν φαίνεται σημειωμένος ὁ ἀνυχὴς οὗτος ἥρως; Ὁ Ἑλληνικὸς ἀγὼν μόνον ἀρχιναύαρχον εἶχε τὴν περίδοξον Ἀνδρέαν Μιαούλην, καὶ ἂν εἰς τὴν ξηρὰν ὑπῆρχον ἀντίπαλοι ἱκανότητες, τὸ σκῆπτρον

τῆς θαλάσσης ἐκράτει μόνος αὐτὸς καὶ οὐδεὶς ἦτον ὁ ὅμοιός του. Διὰ τί διὰ τὸν ἀρχ αύαρχον τῆς Ἑλλάδος νὰ σημειῶνται 150 μόνον δραγμαί, Ὁ Ἰω. Στράτος δὲν ἦτον στρατηγὸς τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τιμῇ καὶ ἱκανότητι δ απρέψας; διὰ τί δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ; Ὁ ἔνδοξος Πανουκλῆς λαμπρύνας τὸν ἀγῶνα ἐν Ἐρισσῷ, ἄφησε μίαν ὀρφανὴν θυγατέρα, διὰ τί ν' ἀποκλεισθῇ τῆς ἀναγκαίας προικίσεως; Ποῦ εἶναι ὁ ἀναρ σθεὶς μετὰ τῶν φλογῶν τοῦ Μισολογγίου Καψάλης; Ποῦ εἶναι ὁ Ἀθάμος Σταϊκος μετὰ τῆς χήρας καὶ τῶν ὀρφανῶν ἐκείνου του; Ὁ Καρπιπέρης, τοῦ ὁποίου ἡ σύζυγος τείνει ἐπαί ιλα χεῖρα, καὶ τόσοι ἄλλοι; Τελευτ εῖον ποῦ εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τὴ. Καλλιδρόμης, ὁ γηραιὸς Κωνστ. Βελῆς, ὁ συνάψας εἰς τὴν τρχὴν τῆς ἐπαναστάσεως τρεῖς ἐνδόξους μάχ ς, καὶ ὅστις συλλ φθεὶς τελευταῖον, ἐπροτίμησε νὰ ἐκπνεύσῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει πὸ τὰς βασάνους, παρὰ νὰ μαρτυρήσῃ τὰ πλῶτα σχ δια τοῦ ἀγῶνος; ἔχετε ἐν τῷ νομοσχεδίῳ καὶ πολιτῶν ἐκδουλεύτειες· ἀλλὰ διὰ τί νὰ παραλειφθῇ ὁ Ἀναγν. Διδωρίκης, ὁ πληρεξούσιος οὗτος τῶν Ἐθνικῶν Συνελεύσεων, ὁ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας καὶ Γερουσιαστὴς ἐπὶ Βασιλέως; Διὰ τί παρελείφθη ὁ μακαρίτης Δρόσος Μανσόλας, ἐπίσημος ἐπίσης πολιτικὸς, διατελέσας καὶ ὑπουργὸς καὶ Γερουσιαστὴς ἐπὶ τούτοις; Μήπως δὲ μόνοι οἱ στρατηγοὶ τοῦ ἀγῶνος κατέστρεψαν Τούρκους; καὶ τὴν μεγαλειτέραν φθορὰν δὲν ἐπροξένησαν οἱ στρατιῶται τοῦ Ἔθνους; διατί νὰ ἐξαιρεθῶσι καὶ οὗτοι; ἂν οἱ ἐν τῷ ἀγῶνι πρωτεύοντες δικαιοῦνται νὰ λάβωσιν 100, ἂς λάβωσιν αὐτοὶ ἀναλόγως 10, ἀλλὰ νὰ λάβωσιν ὁπωσδήποτε, καὶ ἂν ἐλαττωθῇ ἡ ἀναλογία μῶν τῶν πλαρχηγῶν. Ἓν γένει δὲ τί θέλομεν εἰπῇ διὰ τοὺς ἀποκλεισθέντας ἐκ τοῦ νομοσχεδίου, ὅταν αἱ οἰκογένειαί των μᾶς εἴπωσι· τί ἐπράξατε διὰ τοὺς ἀγωνιστὰς καὶ συναδέλφους σας; ὁ δυστυχὴς δὲν θέλομεν δυνηθῇ νὰ εἴπωμεν οὐδὲ λέξιν, καὶ τὸ νομοσχέδιον ἀντὶ νὰ θεραπεύσῃ παθήματα παλαιὰ, θέλει ἐξυπνήσει ἀντιζηλίας. Ἰδοὺ διὰ τί ἐδιάσθη νὰ λάβῃ τὸν λόγον, καθ' ὅσον καὶ ἡ ἀπονομὴ τῆς δικαιοσύνης δὲν γίνεται πλήρης, καὶ ἀφορισμὸν ἔχομεν οἱ ἐπιζῶντες νὰ ὑψόνωμεν φωνὴν πόνου διὰ τὰ δικαιώματα τῶν θανόντων. Τὸ κατ' αὐτὸν ὡς μετ βατικὸς τοῦ ἀγῶνος εἰς διαφόρους σπουδὰς ἀνάγκας ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, γνωρίζει πλῆθος ἀγωνιστῶν ἀξίων τῆς ἐθνικῆς ἀμοιβῆς, ἀλλ ὁμολογεῖ ὅτι οὐδ' ἐνθυμεῖται οὐδὲ εἶναι δυνατὸν νὰ γνωρίζῃ πάντας, καθ' ὅσον δὲν εἶναι ἔργον τριῶν ἢ πέντε προσώπων ἡ δικαίωσις ὅλων τούτων. Προτείνει λοιπὸν νὰ συσταθῇ ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπὴ ἥτις συγκειμένη ἐκ τῶν διαπρεπέν-

των κατὰ τὸν ἀγῶνα ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι τοῦ 1827, να κατατάσσηται οὐ μόνον ἀπὸ τοὺς ἐκ τῆ Ἑλλάδος ὁμογενῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ σωματεῖα τῶν Ἰονίων νήσων, τῶν Ἠπειρωτῶν, Μακεδόνων, Θετταλῶν, τῶν Ἰονίων νήσων, Κρητῶν, Κυδωνιέων Χίου καὶ Σάμου, οἵτινες λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὸ μέγα ἔργον τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ἀγῶνος, να ἀποφανθῶσιν ὑπὲρ πάντων τῶν δικαιουμένων εἰς ἀμοιβὴν ἐὰν θέλωμεν νὰ πράξωμεν ἀξίως τῆς πατρίδος καὶ τῶν ἐθνικῶν συνειδήσεων. Τὰ μέλη δὲ τῆς ἐπιτροπῆς ταῦτα δύνανται νὰ ληφθῶσι κατὰ μέρος τὰ τῆς Βουλῆς, τῆς Γερουσίας, τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἑρτείου, καθ' ὅσον εἰς τὰ δικαστήρια ταῦτα σώζωνται ἱερὰ λείψανα τοῦ ἀγῶνος. Ἐπιμένει δὲ εἰς τὴν σύστασιν τοιαύτης ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν διαπρεψάντων ἀπὸ τοῦ 1821—1827 ἀγωνιστῶν, διότι ἄλλως ἀδύνατον εἶναι νὰ λάμψῃ ἡ δικαιοσύνη ἐπὶ τοῦ μεγάλου καὶ ἐθνικοῦ τούτου ζητήματος.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι χωρὶς νὰ παραγνωρίσῃ τὰ ἱερὰ δικαιώματα τῶν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἀναφερομένων ἀγωνιστῶν, ἔχεται νὰ ὑποδείξῃ τὸ ἄδικον καὶ ἀτελὲς ἔργον, τὸ ὁποῖον ἔφερε διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἡ Κυβέρνησις. Τὸ ἀντικείμενον, περὶ οὗ πραγματεύεται ἐνταῦθα, εἶναι μέγα, εἰ αἱ ἐκτιμήσεις τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οἵτινες προσέφερον τὸ αἷμα των ὡς θῦμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐλευθερίας. Ἀλλὰ διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐκτιμῶνται δεόντως τὰ δικαιώματα τῶν ἀγωνιστῶν, αἱ θυσίαι καὶ τὰ ἄθλα τῶν πατέρων ἡμῶν τὰ ὁποῖα ἐθαύμασεν ἡ οἰκουμένη καὶ θέλουν σεβασθῇ οἱ αἰῶνες; Εἰς τὸν νομοσχέδιον τοῦτο δὲν βλέπει ἡ ὀλιγωρία ὁ ὁποῖος ἦν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, καὶ ταῦτα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπιζησάντων ἀγωνιστῶν καὶ ἀνεγνωρίσθησαν μέχρι τοῦδε ἀνταμειφθέντων, καθ' ὅσον ἐλάχιστον μεν βαθμοὺς, μισθοδοσίας, γράμματα ἢ πρωτοκολλήματα, ἀλλ' ὅλα ταῦτα ἀνεπαρκῆ καὶ οὐχὶ ἀνάλογα τῶν ἀγώνων των. Ἀλλὰ μόνα τὰ ὀνόματα τούτων καὶ ὅσοι πρὸ αὐτῶν ἀντιμείφθησαν εἰσὶν ἄξια τῆ ἐθνικῆς ἀμοιβῆς; Αὐτοὶ μόνοι εἶναι οἱ ὑπὲρ τῆ πατρίδος παθόντες καὶ προκινδυνεύσαντες; Ἀλλείπουσιν ἂν ἡ ὀρθὴ ἐξέλεγξις μας δὲν εἶχε γ' ἀριθμήσῃ εἰμὴ αὐτοὺς, μόνος ς. Αὐτοὶ μόνοι ἐστέλεσαν τὸ θεσπέσιον ἔργον τοῦ 1821; Αὐτοὶ μόνοι ἐκράτησαν εἰς τοὺς ὤμους τὸ μέγα τοῦ ἀγῶνος βάρος, ὅστις ἐξέλυσε τὴν γῆν ὅλην; Ἀλλ' ἐκ μόνης τῆς ἐπαρχίας των ἐλάμψαν τοσαῦτα εὐγενῆ καὶ μεγάλα ὀνόματα, καὶ ὅμως δὲν βλέπει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ οὐδὲ τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐπαρχίας ταύτης.

Ποῦ εἶναι ἀληθῶς ὁ ἀρχηγὸς Ἐρμιονίδος Ἀράπογλος, ὁ πολιορκητὴς τοῦ Ναυπλίου, ὁ διαπρεψας ἐν Ἄργει ξιφήρης τὰ πολυάριθμα στίφη τοῦ Κιαχαγιάμπεη, ὁ στρατεύσας μετὰ τοῦ ἐνδόξου Νικηταρᾶ εἰς Δερβένια, ὁ λαβὼν ἐκεῖσε τὸ στέμμα τοῦ μάρτυρος, καὶ τοῦ ὁποίου τὴν κεφαλὴν φέροντες οἱ ἐχθροὶ ἐπὶ πίνακι, ὀπίσω χώρουν ὡς ἐπευφημοῦντες; Ποῦ τὸ ὄνομα τοῦ ἀντιστρατήγου τῆς αὐτῆ ἐπαρχίας Δ. Νάνη, ὅστις πολεμῶν ἐν Σφακτηρίᾳ τῆς Πύλου, ἔπεσεν αἰχμάλωτος εἰς τῶν Ἀράβων τὰς χεῖρας; Ποῦ εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν σωματαρχῶν Ἰω. Καμπούρη καὶ Κυριακοῦ Μπούζη, οἵτινες ἀνδραγαθοῦντες ἔπεσαν εἰς τὸν Πειραιᾶ; Δὲν ἔλειπε δ' οὐδὲ τὸν τελευταῖον ἡμῶν τοῦ ἀγῶνος, τὸν γηραιὸν ἐκεῖνον Ἰω. Μήτσαν, τὸν ἀδελφὸν τοῦ συναδέλφου του Βοδιώτου, ὅστις ἐπὶ κεφαλῆς τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ ἀρματωλῶν ἐρράντισε τὸν Πειραιᾶ μὲ τὸ αἷμα του, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ σύζυγος ἀδὲν συνεμερίζετο τὸν ἄρτον τῆς ὑπάρξεως μὲ τὸν ἀδελφόν του, ἀπωλλύτο πρὸ πολλοῦ. Δὲν ἔπεσαν ὑπὲρ πατρίδος 300 συμπολῖται του στρατιῶται; Ποῦ εἶναι αὐτοὶ ὅλοι; Ἡ γλῶσσα αὕτη τῆς ἀττικῆς πεδιάδος, ἡ ῥαντισθεῖσα διὰ τοῦ ἱεροῦ αἵματος των, κραυγάζει ἔτι καὶ εἶναι ἡ λαμπροτέρα τῶν λόγων του μαρτυρία. Ἀλλὰ τί λέγεις Τὰ ὀνόματα τῶν μαρτύρων τούτων οὐχὶ μόνον ἐν τῷ νομοσχεδίῳ δὲν φαίνονται, ἀλλ' οὐδ' εἰς τοὺς καταλόγους ἐταχθησαν τοῦ ἀγῶνος, ἵνα χρηματεύσωσι κἂν εἰς μνημόσυνον εἰς τὰς ἐπιχειρημένας γε ἀκόμη. Δὲ ἐπολέμησαν καὶ αὐτοὶ τοὺς τυράννους; Δὲν ἐζώσθησαν ξίφος καὶ δὲν ἐκράτησαν εἰς τοὺς ὤμους τὸ πυροβόλον; Πῶς ἠμπορεῖ τοιαύτη κατ' αὐτῶν ἀδικία; Διὰ τί τόση ἐγκατάλειψις εἰς πάσας χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ των; Φεῦ! ὅστις δὲν ἐγνώρισε μόνον τὸν Μήτσαν, δὲν ἐγνώρισε τί σημαίνει γίγας. Ἡρωϊκὴ ψυχὴ ἡ καρδία του καὶ ἡ ἀνάστημά του ὑπερφυές. Διὰ τί νὰ παραλειφθῶσι τοιοῦτοι ἄνδρες; Μὰ τὸ γλυκὺ αὐτῶν αἷμα ἔτον πίστις μὴ δὲν ἐπότισε τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας, ὑφ' ὃ ἐντρυφῶμεν; Ἀλλὰ μὴ ἡ μεγάλη αὐτὴ ἀχαριστία εἰς μόνους περιορίζεται τοὺς ἀγωνιστὰς τῆς ἐπαρχίας των, ἐπειδὴ δυστυχῶς τὴν αὐτὴν ἔλαβον μοῖραν καὶ οἱ γενναιότατοι τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν. Ἔφερον ἄθλα οἱ ὑπουργοὶ ἐν νομοσχεδίοις διὰ συντάξεις χηρῶν καὶ ποσοστάσεις ὀρφανῶν τοῦ ἀγῶνος, ἀλλὰ φοβεῖται μὴ διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ζητοῦντες θεραπείαν, ἀνοίξωμεν τὰς πληγὰς, τὰς ὁποίας πρὸ 30 ἐτῶν ἀνέχωντο, καὶ πρέπει νὰ γογγύσωμεν. Τί θέλουσιν εἰπῇ πρὸς αὐτὸν καὶ τὸν συνάδελφόν του αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων συμπολιτῶν αὐτῶν;

Τί θέλουν εἴπει εἰς τὸν συνάδελφόν του ἡ χήρα καὶ ἡ μονογενὴς θυγάτηρ τοῦ Ἰω. Μήτσα ἀπέναντι τοιαύτης σκληρᾶς ἀδικίας; Τί θέλουσι τοῖς εἴπει, ὅταν ἐπιστρέψουν, αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ ὅλα τῆς ἐπαρχίας των, ὅταν μάθωσιν ὅτι εἰς χήρας καὶ ὀρφανὰς ἐχούσας τὰ αὐτὰ δικαιώματα ἐψηφίσαμεν συντάξεις καὶ προικίσεις, τὰ δὲ δικαιώματα τῶν πατέρων των μένουν ἐν σιωπῇ ὑπὸ τὴν μαύρην πλάκα τοῦ τάφου; Τί θέλουσι τοῖς εἴπει ἐν γένει οἱ συμπολῖται των; Θέλουσι τοὺς λιθοβολήσει βεβαίως, οὐχὶ διότι δὲν ἔπρεπε νὰ ἀνταμειφθῶσιν οἱ διὰ τοῦ νομοσχεδίου προτεινόμενοι, εἰς οὓς, ἠδύνατο μάλιστα καὶ πλειοτέρα νὰ δοθῇ ἀμοιβή, ἀλλὰ διότι οὐδὲ μνεία ἐγένετο τῶν λοιπῶν, καὶ τοι ἐχόντων τὰ αὐτὰ δικαιώματα. Μὴν ἀμφιβάλλετε δὲ ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ πάντες, ἐπανερχόμενοι εἰς τὰς ἐπαρχίας σας, τὴν αὐτὴν θέλετε λάβει ὑποδοχὴν ἀπὸ τὰς προγεγραμμένας χήρας καὶ ὀρφανὰ τῶν συμπολιτῶν σας. Κἂν ἐπροκειτο νὰ δώσωμεν ἐκ τοῦ νομοσχεδίου περιθάλψεις ἢ βοηθήματα λόγῳ ἀνεχείας, καὶ διπλοῦν ἐὰν ἦτο τὸ ποσὸν, οὐδεμίαν ἤθελε φέρει παρατήρησιν, καθ ὅσον ἡ ἐλεημοσύνη δίδεται κατ' ἀρέσκειαν· ἀλλὰ προκειμένου περὶ ἀμοιβῆς κεκτημένων δικαιωμάτων, πρέπει νὰ ἦναι ἴση καὶ γενικὴ ἡ ἀπονομὴ τῆς δικαιοσύνης, διότι ἡ προτίμησις ἑνὸς μόνου καταστρέφει τὰ δικαιώματα ὅλων τῶν ἄλλων. Διὰ τοὺς λόγους λοιπὸν τούτους πολεμεῖ οὐχὶ τοὺς διὰ τοῦ νομοσχεδίου προτεινομένους, ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, τὸ αὐθαίρετον τῆς ἐκτιμήσεως αὐτοῦ, τοιοῦτον δὲ νομοσχέδιον ἔπρεπε νὰ ἦναι γενικὸν, νὰ μὴν ἀπορρέῃ ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν ἁπλῶς τῶν ὑπουργῶν, ἀλλὰ νὰ ἦναι νόμος θεμελιώδης προσδιορίζων τὸ εἶδος τῆς θυσίας καὶ τὴν ἀνάλογον ἀμοιβήν. Ὥστε καὶ ἡ Κυβέρνησις ἂν θέλῃ νὰ παραγνωρίσῃ τινὰ, νὰ ὑποχρεοῦται δικαστικῶς εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ δικαίου του. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου ὅμως τούτου τίς ἔδωκεν εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τὸ δικαίωμα νὰ ἐκτιμήσωσι τὸ αἷμα τῶν πατέρων ἡμῶν; Τίς ἐξ αὐτῶν δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς πράξεις, τὰς θυσίας, τὸ μέγεθος τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων; Οἱ πλείστοι τῶν Κ. ὑπουργῶν, μ' ὅλην τὴν καλὴν θέλησιν καὶ εὐθύτητά των, δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ ἐκτιμήσωσι τὰ ἄθλα τῶν ἡρώων ἐκείνων, διότι ἀμφιβάλλει ἂν ἦσαν γεννημένοι ὅταν αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν ἔπιπτον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. Αὐτὸν τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν ἤκουσε πρό τινος καιροῦ νὰ λέγῃ ἐν τῇ Γερουσίᾳ, ὅτι εἰς τὰς ἡμέρας τῶν μαχῶν διέτριβεν ἐν Κυρώπῃ, ὅπου ἐσπούδαζε τὰ πολεμικά, διὰ νὰ ἔλθῃ ἔπειτα καὶ βοηθήσῃ τὴν κλυδωνιζομένην Ἑλλάδα.

Ἂς ῥίψωμεν δ' ἓν βλέμμα εἰς τὴν ὁποίαν ἔκαμαν οἱ Κ. ὑπουργοὶ ἐκτίμησιν τῶν αἱμάτων μας ἵνα διὰ πραγμάτων ἴδωμεν, πῶς κρίνουσιν ἐπ' αὐτῶν. Ὁ Γ. Κίτσου πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως εἶχεν οἰκίαν μεγαλοπρεπῆ, ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἀξίας· ταύτην ἐπυρπόλησαν οἱ ἔχθροί μετὰ βάθρων, ἐκδικούμενοι, ὁ δὲ μακάριος Γ. Κίτσος ἀπασθεὶς πρῶτος τὴν ἐμβατήριον πρόσκλησιν, ἐρρίφθη εἰς τὴν κάμινον τοῦ ἀγῶνος, καὶ πανταχοῦ διακινδυνεύων, ἐδαπάνησεν ἓν ἔτι ἑκατομμύριον ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Τὸν ἄνδρα τοῦτον τίθησι τὸ νομοσχέδιον εἰς τὴν τρίτην κατηγορίαν τῶν ἀμειβομένων. Διὰ τὸν θαλασσοκράτορα τῆς Μεσογείου, τὸν ἀρχιναύαρχον Μιαούλην χορηγεῖται σύνταξις 150 μόλις δραχμῶν· ἀνδ' ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ νῦν πρωθυπουργὸς, ἐκ μετριοφροσύνης ἐπραξε τοῦτο ἔπρεπε νὰ μὴ λησμονήσῃ ὅτι δὲν δύναται νὰ διαθέσῃ ὡς θέλει τὸ ὄνομα τοῦ πατρός του, διότι τὸ ἔνδοξον τοῦτο ὄνομα εἶναι ἐθνικὸν κτῆμα καὶ τὸ ἔθνος ὀφείλει εἰς αὐτὸ τιμὰς καὶ ἀμοιβὰς ἀνωτέρας. Γνωρίζει τις τί εἶναι οἱ ἀδελφοὶ Λόντοι; Ἐν πρώτοις ὁ ἀείμνηστος πατὴρ αὐτῶν μόνην τὴν σωτηρίαν τοῦ ἔθνους ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν, αὐτόκλητος καὶ ἐν γνώσει προσέφερεν ἑαυτὸν εἰς τὴν μανίαν τοῦ Σατράπου, καὶ παρέδωκε τὴν εὐγενῆ κεφαλήν του ὑπὲρ τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ ἀποθνήσκων. Τίς δὲν γνωρίζει τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τὸν στρατηγὸν Ἀνδρέαν Λόντον, τὰς ἐκστρατείας του, εἰς τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος, τοὺς μόχθους καὶ τὰς θυσίας του; Ἀρκεῖ νὰ εἴπῃ περὶ αὐτοῦ, ὅτι χάριν τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀγῶνος κατέστριψε 400 ἐτῶν πατροπαράδοτον περιουσίαν καὶ πλοῦτον, καὶ ἤδη τὰ τελευταῖα του κτήματα πωλοῦνται ἐπὶ δημοπρασίας, ἐνῷ δὲ οἱ δανεισταί του δέχονται νὰ ζημιωθῶσι χάριν αὐτοῦ τὸ ἥμισυ τῶν ὀφειλομένων, ἡμεῖς τῷ δίδομεν πρὸς ἀμοιβὴν ἓν μηδενικόν. Δὲν εἶναι τοῦτο μεγίστη ἀγνωμοσύνη; Ὁ δὲ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ Ἀναστάσιος Λόντος, εἶναι ὑπηρεσία τοῦ ἔθνους, ἀφ' ἧς δὲν διῆλθε; δὲν διετέλεσεν οὗτος πληρεξούσιος, νομοθέτης καὶ ὑπουργὸς εἰς τὰς κρισιμωτέρας περιστάσεις τοῦ ἔθνους; Ποία τῷ δίδεται σήμερον ἀμοιβή; Μόλις τὸν θεωροῦσιν ἄξιον τῆς Ε'. κατηγορίας. Τοιούτους ἐκτιμητὰς λοιπὸν δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν διὰ νὰ ἐκτιμήσωσι τὰ αἵματα τῶν πατέρων μας, καὶ μόνοι ἡμεῖς, ἂν καὶ δυσκόλως, δυνάμεθα νὰ προσδιορίσωμεν αὐτὰ διὰ νόμου. Ἀλλὰ θέλουσιν εἴπει βεβαίως, οἱ ὑπουργοὶ, ὅτι διὰ τῆς μὴ παραδοχῆς τοῦ νομοσχεδίου ἐρχόμεθα νὰ πολεμήσωμεν ἓν εὐεργέτημα πρὸς τοὺς πρωμάχους τοῦ ἔθνους καὶ νὰ παρατείνωμεν τὴν ἔνδειαν τῶν

χωρῶν καὶ ἐρτανῶν των. Ἀρχὰ τῷ ὄντι εἴυτνήσαμεν διὰ τὸ μικρὸν καλὸν τοῦτο, καὶ ἀγνοεῖ τις ἐμπόδισε τὴν Κυβέρνησιν νὰ θεραπεύσῃ πρὸ τοσούτων ἐτῶν τὴν ἀδικίαν ταύτην. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις ἀρκεῖ νὰ θέλῃ μόνον, καὶ ἔχει τὸ μέσον νὰ θεραπεύσῃ καὶ ἄνευ τοῦ ὁμοσχεδίου τὰ στίγματα τῆς ἀνάγκης τῶν προτεινομένων οἰκογενειῶν διὰ τῶν χορηγουμένων αὐτῇ ἀρθόνων βοηθημάτων, ἐαυτοῦ φέρῃ ἐν τῷ μεταξὺ γενικὸν ἢ ὅλους τοὺς ἀγωνιστὰς νόμον. Καὶ δύνανται μὲν νὰ εἴπωσιν οἱ ὑπουργοί, ὅτι διὰ τῆς παρελθούσης τοῦ ὑπ' ὄψιν νομοσχεδίου ἀνοίγεται ἡ θύρα καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἀγωνιστῶν· ἀλλ' ἡ μερικότης δὲν ἀνοίγει κλείει τὴν θύραν τὸ αὐτῶν δικαιωμάτων. Ἔπειτα τίς δύναται νὰ ἐγγυηθῇ ὅτι οἱ ὑπουργοὶ θέλουσιν ἔχει τὰ αὐτὰ αἰσθήματα καὶ μετὰ ἓξ μῆνας; τί δύναται νὰ τὸν ἐγγυηθῇ ὅτι θέλουσι μένει οἱ ἴδιοι εἰς τὰς ἕδρας τῶν ὑπουργείων. Ἄλλως τε, μὴ παραδεχόμενοι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, θέλομεν ὠφελήσει καὶ τοὺς ἤδη προτεινομένους καὶ τοὺς λοιποὺς ἐν γένει ἀγωνιστάς, διότι ἂν δὲν παραδεχθῶμεν τὸ νομοσχέδιον, ἴσως ἀνοίξῃ τότε ἡ θύρα, καὶ χάριν τῶν ἀτίμων βιασθῶσιν οἱ ὑπουργοὶ νὰ φέρωσι γενικὸν νόμον δι' ἐκείνους πεσόντα ἢ ἐπιζήσαντα ἀγωνιστήν. Ἂν δὲ παραχωρήσωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα νὰ κτυπήσῃ αὐτὴ τὰ αἵματα τῶν πατέρων μας, νὰ ἐκτιμήσωσι τὰ θυσίας των ἄνδρες μὴ εὐρεθέντες εἰς θέσιν νὰ τὰς γνωρίσωσιν, ἀλλοί ὅταν τότε ἐξ ἡμᾶς, διότι πᾶν ἄλλο πράττει νὰ περιμένωσι ἢ ὅτι θέλουσι θέσει εἰς σταθμὸν ἀκριβῆ τὰ δικαιώματα τοῦ ἀγῶνος. Ἡ ἀγάπη τῆς πατρίδος, τὸ σέβας του πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ ἡ εὐλάβειά του πρὸς τὴν μνήμην τῶν ὑπὲρ Πατρίδος πεσόντων τὸν ἔμελον εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκταθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος· Δὲν δύναται αὐτὸς νὰ ἐκτιμήσῃ τὸ ἅγιον αἷμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἔσωσαν οἱ ἀγωνισταὶ τὴν πατρίδα ἀπὸ εἴκοσιν αἰώνων σκληρὰν δουλείαν δὲν δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ αἷμα, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνωρθωσαν τὰς Ἀθήνας καὶ βλέπομεν αὐτὰς εἰς τὴν ἀρχαίαν εὐκλειαν φερομένας. Ἡ θυσία τοῦ αἵματος εἶναι θυσία τις ἀνωτέρα, θυσία ἀληθῶς ἀνεκτίμητος καὶ μὴ ἀλλαξομένη δι' ὅλον τὸν κόσμον. Πῶς λοιπὸν ἠδύνατο νὰ ἐκτιμήσῃ αὐτὸς τοιαῦτα ἐρᾷ δικαιώματα, Πολεμεῖ ὅμως τὸν τρόπον τῆς γινομένης εἰς τοὺς ἀγωνιστὰς ἀμοιβῆς. Ἄλλο δὲ εἶναι οἱ δυνάμενοι νὰ ἐκτιμήσωσι τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ οὗτοι εἶναι τὸ ἔθνος, εἶναι οἱ στιζόντες μεγάλο ἀγωνισταὶ Συμφωνεῖ τὸ νομοσχέδιον μὲ τὰ ψηφίσματα ὅλων τῶν ἐθνικῶν

Συνελεύσεων; Πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Τὸ ἔθνος διὰ τῶν Συνελεύσεών του ἀπεφάσισε νὰ ἐνταμιεύσῃ αὐτὸ ἑαυτό, καὶ δὲν ἐνόησε νὰ ἐκτιμηθῶσι τὰ δικαιώματά του ὑπὸ προσώπων, τὰ ὁποῖα οὐδ' ἦσαν γενόμενα εἰς τὸν ἀγῶνα. Τὰ δικαιώματα λοιπὸν ταῦτα πρέπει νὰ ἐκτιμήσωσιν ἄλλοι, καὶ διὰ τοῦτο προτείνει νὰ κηρυχθῇ ἀποδεκτέον τὸ νομοσχέδιον, νὰ ὑπογραφθῇ δὲ ἡ Κυβέρνησις νὰ φέρῃ ἄλλον γενικὸν νόμον, τοιαύτας ἔχοντα βάσεις, ὥστε, καὶ ἂν δὲν θέλῃ ἡ Κυβέρνησις, πῶς ἀφανιστὰς νὰ λαμβάνῃ τὰ δικαιώματά του δικαστικῶς. Ἐὰν δὲ τῷ εἴπωσιν οἱ ὑπουργοί, ὅτι δὲν ἔχομεν πόρους νὰ ἀνταμείψωμεν διὰ μιᾶς ὅλους τοὺς ἀγωνιστάς, ἀπαντᾷ ὅτι ἔχομεν ἀρκετοὺς πόρους, διότι ἔχομεν γαίας, τὰς ὁποίας ἀρπάζονται σήμερον ἄνθρωποι, οἵτινες οὐδὲ δι' ἄκρου δακτύλου ἤγγισαν τὸν ἀγῶνα. Τὰ γαίας ταύτας κτῆμα πολύτιμον τῶν θυσιῶν μας, ἔρχονται ἄλλοι καὶ τὰς ἀρπάζουσι λῃστρικῶς, καὶ ἡμεῖς νὰ μὴ τὰς προσφέρωμεν εἰς τοὺς ἀγωνιστὰς τῆς πατρίδος; Ἐπὶ τέλους θεωρεῖ ὅτι οὐδ' ὁ τρόπος τῆς διανομῆς τῶν στρεμμάτων εἶναι καταλληλος ὡς κεῖται ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ἔπρεπε δὴ ἀντὶ νὰ προσφέρῃ πλειόν τι στρεμμάτων εἰς τὴν προικιζομένην ὀρφανήν. ἔπρεπε νὰ χορηγῇ εἰς ἕκαστην ποσόν τι χρηματικὸν δι' οὗ νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ ὅλα θέλει καὶ δύναται γαίας. Δι' ὅλα ταῦτα κηρύττει κατὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀπαντήσας ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὅτι τὸ νομοσχέδιον, εἶπεν ὁ ἐλευθέριος κορυφαῖος, δὲν εἶναι τέλειον, δὲν εἶναι πλῆρες καὶ τὴν ἀλήθειαν ταύτην οὐδὲ αὐτὸς ἀρνεῖται, διότι ἀλλοιοτρόπως ἂν ὁ ἀγὼν περιωρίζετο εἰς τοσα μόνον πρόσωπα. Ἐννοοῦμεν τὰ παράπονα τοῦ προαγορεύσαντος καὶ πολλῶν ἄλλων, τὰ ἐπερμένομεν καὶ τὰ ἐπερμένομεν μάλιστα, διότι ἠξιοῦρ μὲν ὅτι τὰ παράπονα ταῦτα ἔχουσι σχέσιν μετὰ τοῦ ἀγῶνος καὶ ὁ περὶ αὐτῶν ἀμφιβάλλων ἤθελεν ἀμφιβάλλει περὶ τοῦ μεγαλείου τοῦ ἀγῶνος, ἐν αὐτῷ δὲ τῷ μεγαλείῳ ὑπάρχει καὶ ἡ δυσκολία τοῦ τελείου.

Ἀλλὰ δὲν ἔπρεπε, λέγουσι, νὰ φέρωμεν εἰσέτι τὸ νομοσχέδιον, ἔπρεπε νὰ περιθωριοφύσωμεν πλέον. Οἱ ἄνδρες ὅμως τοῦ ἀγῶνος, οἱ Μιαούλαι καὶ Κολοκοτρώναι οὔτε στιγμὴν ἐσκέφθησαν ὅταν ἀνεδέχθησαν τὸν μέγαν ἐκεῖνον ἀγῶνα, ὅταν ὥρμησαν νὰ ἐπιπέσωσι τῶν πέλαγος ὅλων κίνδυνον, καὶ διὰ τοῦτο οὐδ' ἡμεῖς εἶναι ρεπὸν νὰ σκεφθῶμεν δι' νὰ δώσωμεν ἄρτον εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ αὐτῶν καὶ ἰδοὺ ἡ τοῦ νομοσχεδίου ἰδέα.

Ὑπάρχουν ἀναντιῤῥήτως δικαιώματα μεγάλα ὅσον μέγας εἶναι ὁ ἑλληνικὸς ἀγών, δικαιώματα πολλὰ ὅσον πολὺς εἶναι ὁ ἑλληνικὸς λαός, ἀλλὰ τὰ δικαιώματα ταῦτα εἶχον ἀνάγκην μιᾶς ἐρεύνης, μιᾶς τινος διακρίσεως. Ὑπῆρχον ὅμως μεταξὺ αὐτῶν καί τινα δικαιώματα, ἅτινα εὐκολώτερον διεκρίνοντο, ἀνεπίδεκτα πάσης ἀμφιβολίας καὶ ἐπ᾽ αὐτῶν ἐρχόμεθα σήμερον να ζητήσωμεν τὴν ἀπόφασίν σας. Τὸ προκείμενον νομοσχέδιον εἶναι ἀρχὴ πράξεως μὴ ἀποκλειούσης μίαν μελλουσαν ἐνεργειαν, σκοπὸν ἔχον να θέσῃ ἓν τέρμα εἰς τὴν αἰωνίαν καὶ ἀτελείωτον σκέψιν. Ὡς τοιοῦτον λοιπὸν καὶ ὡς ἀποδεικνῦον τὴν ἀναγνώρισιν δικαιωμάτων, εἶναι δίκαιον νὰ σπεύσητε νὰ τὸ ἐγκολπωθῆτε ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀναβολῆς, διότι πᾶσα ἀναβολή, πᾶσα συζήτησις δύναται νὰ ἦναι ἐπιβλαβής.

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι τὸ προκείμενον νομοσχέδιον δὲν εἶναι ἀρχὴ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν δικαιωμάτων, ἀλλ᾽ ἐξακολούθησις καὶ ὅτι πρέπει ἡ Κυβέρνησις σ μωνα καὶ μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆ. συνελεύσεω. νὰ σχηματίσῃ τὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις θέλει ἐπιτυχέστερον ἐξετάσει καὶ ἀναγνωρίσει τὰ ἀληθῆ τῶν ἀγωνιστῶν δικαιώμα α᾽ ἐξέθηκεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐπαρουσίασεν ἓν νομοσχέδιον περὶ συντάξεων καὶ προικίσεων τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀγωνιστῶν· ἡ Βουλὴ διώρισεν ἐπ᾽ αὐτοῦ εἰσηγητικὴν ἐπιτροπὴν καὶ ἡ ἐπιτροπή σας συνέταξεν ἔκθεσιν, τὴν ὁποίαν ἐλάβατε βεβαίως ὑπ᾽ ὄψιν καὶ εἴδατε ὅτι οὐδόλως ἐναντοῦται εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου. Ὁ ὑπουργὸς μετὰ πολλὴν εὐφυίας βασισθεὶς εἰς μίαν ἔκφρασιν ἑνὸς τῶν προαγορευσάντων μᾶς προέτρεψε νὰ σπεύσωμεν τὴν ψῆφισιν τοῦ νομοσχεδίου, ἐνῷ ἡ Βουλὴ καὶ ἄνευ τῆς πρωτοπόρου ταύτης εἶχεν ἤδη προχθὲς ἀναγνωρίσει τοῦ νομοσχεδίου τὸ κατεπεῖγον καὶ διὰ τοῦτο ἀπέκρουσε πᾶσαν ἀναβολή. Ἐν τούτοις ὡς εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἔρχεται ἐν ὀλίγοις ν᾽ ἀναπτύξῃ τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει ἐκτιθέμενα.

Σᾶς λέγομεν ἐν πρώτοις ὅτι τὸ ὑπουργεῖον εἶναι ἀξιέπαινον διὰ τὴν πρᾶξιν του ταύτην, ἂν καὶ μετὰ τριακονταετίαν πραγματοποιουμένην. Σᾶς λέγομεν ὅτι ἂν εἰς πᾶσαν ἀνθρωπίνην πρᾶξιν ἀπαιτεῖται δικαιοσυνη, πολὺ περισσότερον εἰς τὴν προκειμένην, διότι ἄλλως καταστρέφομεν ἢ τοὐλάχιστον καλοβόνομεν τὸ παρελθὸν καὶ οὕτω μαραίνομεν τὸ αἴσθημα τοῦ πατριωτισμοῦ, εἰς ὃν ὀφείλομεν νὰ στηρίζωμεν τὸ μέλλον ἡμῶν,

ἐνῷ συγχρόνως δίδομεν ἀφορμὴν δικαίας καθ᾽ ἡμῶν μομφῆς, διότι βεβαίως ἄνθρωποι ἀνεχόμενοι τὴν παραβίασιν τῶν δικαιωμάτων τῶν πατέρων των καὶ ἣν περιφρόνησιν τῶν ἀνδρῶν τοῦ ἀγῶνος εὐλόγως δύνανται να θεωρηθῶσιν, ὅτι δὲν ἔχουσιν οὔτε αἴσθημα τιμῆς. Διαφθοροῦντες λοιπὸν εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν δικαιωμάτων τῶν προγόνων ἡμῶν, περιῤῥιζίζετε τὴν ἀνομὴν αὐτῶν καὶ καταστρέφετε τῆς πατρίδος ἡμῶν τὸ μέλλον ἐνῷ ἔχετε τὸ μέγιστον συμφέρον νὰ ὑψώσητε τὸν ἀγῶνα, διότι ἂν ἡ τύχη δὲν σᾶς ἠξίωσε τῆς εὐτυχίας νὰ μεθέξητε τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου ἀγῶνος, νομίζετε τάχα ὅτι εἰς ὑμᾶς δὲν ἔμεινε τίποτε νὰ πράξητε ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἡμῶν; Τοὐναντίον τὸ τιμάδιον τῆς δόξης μένει εἰσέτι καὶ εἰς ὑμᾶς ἀνοικτὸν, ἀλλ᾽ ὅταν καταφρονῆτε τὸ παρελθὸν, κλείετε τὰς θύρας τοῦ μέλλοντος, καὶ διαφθείρετε συγχρόνως τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους σας, δίδοντες ἀφορμὴν εἰς ἕνα μοχθηρὸν ἱστοριογράφον νὰ διαστρέψῃ τὴν ἀλήθειαν τῶ γεγονότω., στηριζόμενος εἰς τὴν σημερινὴν πρᾶξιν ὑμῶν, αἵτινες εἰσθε ἢ ἀγωνισταὶ, ἢ ἀπόγονοι καὶ συγγενεῖς ἀγωνιστῶν. Τὸ κατ᾽ αὐτὸν θεωρεῖ τὴν ψυχρὰν σιωπήν σας ὡς τὸ μεγαλείτερον ἔγκλημα καὶ ὡς υἱὸς ἑνὸς τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς Τριπόλεως μαρτυρησάντων προύχόντων τῆς Πελοποννήσου δὲν ἀνέχεται νὰ θεωρηθῇ ἔνοχος τοιούτου ἐγκλήματος, παραδιδὼν εἰς λήθην τὴν ἱερὰν τοῦ πατρός του μνήμην. Τὸ αἴσθημα τοῦτο ἀναμφιβόλως κατέχει ὁλόκληρον τὴν Βουλὴν καὶ πιστεύει ὅτι θέλετε μεμφθῆ ἐκείνον, ὅστις ἤθελε θεωρήσει πάρεργον τὴν παρασιώπησιν τῶ πράξεω ῶν πα έρων ἡμῶν, πράξεων, αἵτινες δὲν εἶναι βεβαίως ἐκ τῶν συνήθων ἀνθρωπίνων πράξεων. Λάβετε ὑπ᾽ ὄψιν τὴν αὐθόρμητο προσφορὰν τῶν εἰς Τρίπολιν φυλακισθέντων καὶ τὰ παθήματα αὐτῶν, καὶ θέλετε εὐκόλως καταλάβει τὸ μέγεθος τῆς πράξεως, ἥτις προσέθηκε τὸ λαμπρότερον ἄνθος εἰς τὸν ἀμάραντον στέφανον τοῦ ἔθνους. Ὅτι δὲ οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι δὲν ἦσαν οἱ τυχαῖοι οὔτε ἡ προσφορὰ αὐτῶν ἀσήμαντος εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ μεγάλου τῆς ἐπαναστάσεως ἔργου, καταφαίνεται ἐκ τοῦ ὅτι καὶ τοι γνωρίζοντες τὸ θηριῶδες τῶν Ὀθωμανῶν καὶ τοὺς κινδύνους, οἵτινες τοὺς ἀνέμενον, οὐχ ἧττον προσερέρθησαν ὡς ἐνεχύρου εἰς τὴν Τουρκικὴν ἐξουσίαν, ἥτις διὰ τοῦ μέσου τούτου προσεδόκα τὴν κατάπαυσιν τῆ Ἑλληνικῆ. ἐπαναστάσεως. Δὲν ἔχουσι λοιπὸν οὗτοι δικαιώματα εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους; Εἶναι δίκαιον μετὰ τοιαύτης περιφρονήσεως νὰ πατρέξωμεν τὰ ἱερὰ ὀνόματα τῆς γενεᾶς ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ὁ

ὕψιστος προώριτεν ὡς ἐκτελεστὴν τῶν ἀτρόμητων βουλῶν του; Ἀκριβοῦστε τοὺς ἱερεῖς μας, ποὺ τινες φλογίστηκαν ὑπὸ τοῦ πάθους τὴν πατρίδα καὶ τὴν θρησκείαν δικαστὰ. ἐρωτᾶτε τους, καὶ διὰ μὲν τὴν μίαν χρεώνουν τὸν σταυρόν, διὰ δὲ τὴν ἑτέραν τὴν σπάθη, ἔτοιμοι εἰς ἀγῶνας πρὸ τοῦ Γρίβα καὶ τοῦ Κολοκοτρώνη, ὁρίζοντες μεθ' ἑαυτῶν τὴν ἄλυσον τοῦ ἐχθροῦ; θέλετε λοιπὸν πάντας αὐτοὺς νὰ λιποψυχήσωμεν; Ἀλλὰ σᾶς βεβαιώνομεν ὅτι ταῦτα πράττοντες ἀπατῶμεν ἑαυτοὺς καὶ καταστρέφομεν τὴν μεγάλην ἰδέαν, ἣν ἡ Εὐρώπη ὅλη ἔχει περὶ τοῦ μεγαλείου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος. Ἡ Ἑλλὰς οὔτε πληθυσμὸν ἰσχυρὸν, οὔτε δυνάμεις, οὔτε χρήματα εἶχεν ἀπέναντι δι' ἀντίπαλον τὴν κατὰ τοῦ κολοσσοῦ τῆς Ὀθωμανικῆς δυναστείας, ἥτις κατέβρυπτεν ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην. Αἱ δυνάμεις τῆς Ἑλλάδος συνίσταντο εἰς μόνην τὴν πρὸς τὸν θεὸν πεποιθησίν της καὶ εἰς τὴν πρὸς ἄλλο τι ἀγάπην τῶν τέκνων της. Καταβιβάζοντες ἐποιμένως τοὺς μεγαλουργοὺς ἐκείνους ἥρωας, τοὺς πολιορκήσαντας καὶ καταβάντας τὴν τουρκικὴν ἀνδρείαν, πολεμεῖτε τὴν ἀρετὴν καὶ μηδενίζετε τὰ ἀποτελέσματα. Ὅτι δὲ τὸ παρὸν νομοσχέδιον ὑπέρ ἐστιν εἷς τὸ ἐλάττωμα τοῦ καταδικασμοῦ τῶν ἀθωωτῶν καταδεικνύεται ἐκ τῆς καταλήξεως τοῦ ἄρθρου. Δεληγιάννης καὶ Ἰωάν. Βρυώνης εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην, ἀνδρῶν τοσούτων ἀνήκουν εἰς τὸν μικρὸν ἐκείνων ἀριθμὸν τῶν πρώτων μαρτύρων τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως.

Ἂν θέλετε νὰ πλησιάσωμεν τὸν μαρτυρικὸν θάνατον τοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ ἄλλας τοιαύτας πράξεις τῶν πατέρων ἡμῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὀφείλομεν τὴν ἀνεξαρτησίαν μας, καὶ τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἔχωμεν ὁδηγὸν εἰς τὸ μέλλον; καλὰ ἴσως τῷ εἴπωτι ὅτι δὲν πρόκειται νὰ παρασιωπήσωμεν τοιαύτας πράξεις, οὐδὲ τοὺς πράξαντας ταύτας, ἀλλὰ πῶς θέλομεν δυνηθῆ νὰ διατηρήσωμεν τὴν ἰκείαν τάξιν ἐκάστης πράξεως καὶ ἑκάστου ἀτόμου τοῦ ὁποίου εἶναι δύσκολον ἀπὸ τῶν πρώτων τῆς ἐπαναστάσεως ἡμερῶν, καὶ οὐκ ὀλίγοι θέλετε ἀνεύρει καὶ τὰς πράξεις ὅσαι συνετέλεσαν εἰς εὐόδωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος καὶ τοὺς αὐτουργοὺς αὐτῶν συμπεριλάβετε τῶν ἄλλων, ὅστις τοσοῦτον ἀκουσίως ἐξεθήλωσε τὰ θρησκευτικὰ καὶ πατριωτικὰ πάθη καὶ ἔτοιμότροπως δὲν ἠθέλομεν εὐκόλως νὰ ἔχωμεν τὸ πανόραμα τοῦ ἀγῶνος, καὶ νὰ καταπλήττωμεν ἑκάστην ψυχὴν καὶ ἕκαστον ἄτομον εἰς τὴν οἰκείαν του θέσιν. Ἐὰν δὲ φθάσητε εἰς τὸ πρακτικὸν μέρος ἐπειδὴ οὐδὲν ἔχομεν οὔτε χρήματα, οὔτε πλοῖα τοῦ κλήρου ν' ἀμείψωμεν, ἀμείβαμεν τοὺς ἀποφήνους καὶ συγγενεῖς αὐτῶν. Οὕτω πράττοντες καὶ τὸν ἀγῶνα διατηρεῖτε εἰς τὴν πρέπουσαν αὐτῷ θέσιν καὶ ἀπὸ τὸν δόλιον ἱστορικὸν ἀφαιρεῖτε τὰ μέσα τῆς ἱστορίας ἡμῶν, ἐνῷ συγχρόνως ἀναζωπυρεῖτε τὸ αἴθριον τῶν τέκνων σας καὶ καταρθώνετε νὰ φανῶσι καὶ οὗτοι ἄξιοι τῶν πατέρων των.

Τεκμαίρομαι τὸν γόγον πιστεύει ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει φροντίσει νὰ μὴ ὑπάρξῃ εἰς τὸ μέλλον εἰς οὐδεμίαν κακὴν τῶν δικαιωμάτων ἐκτέλεσιν. Περιθώριον καὶ εἰς τὴν πατρικὴν τοῦ Βασιλέως μέριμναν, ἐλπίζει ὅτι ἡ Κυβέρνησις μετ' οὐ πολὺ θέλει φέρει ἐνώπιον ἡμῶν ἔργων πλήρες καὶ ἀληθῶς πατριωτικόν.

Παρετήρησέ τις ὅτι ὁ ἑλληνικὸς ἀγὼν τοσοῦτον ὑπάρχει μέγας, ὥστε οὐδὲ ἡμεῖς, οὐδ' ὁ εὐλογοτέρους τῶν ῥητόρων τῆς γῆς οὐδ' αὐτὸς ἂν ἦτο ὁ ἐπαινέτης τοῦ Ἀχιλλέως, ἠδύνατο νὰ παραστήσῃ καὶ ἐξομοιώσῃ τὸ μέγεθος τοῦ ἀγῶνος. Διὰ τοῦτο παραλείπων ἔργον τοσοῦτον ὁ δυσχερές, ἔρχεται νὰ φέρῃ παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τῶν καθέκαστα τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀλλὰ παρατηρήσαντος ὅτι ἡ συζήτησις πρέπει νὰ περιορισθῇ περὶ τὴν ἀρχήν, καὶ τοῦ βουλευτοῦ ἐπιφυλαχθέντος νὰ φέρῃ τὰς παρατηρήσεις του κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν ἄρθρων. Προσέθηκεν ἄλλος ὅτι πάντες αἰσθανόμεθα τὰς μεγάλας τοῦ νόμου ἐλλείψεις, τὰς ὁποίας καὶ ὁ εὐγενέστατος φίλος του καὶ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ὅσον ἠδύνατο ν' ἀρνηθῇ, ἐπειδὴ ἂν ὑπεθέσωμεν ὅτι δὲν ἤθελε νὰ παραστῇ ἡ τὸν λόγον του διὰ μακρῶν ἐπιχειρημάτων.

Ἀναγινώσκων τις τὸ παρεισενεχθὲν νομοσχέδιον νομίζει ὅτι δύναται νὰ εὑρεθῇ εἰς μίαν ἀπὸ ἐκείνας, ἐνῷ ἔχει σκοπὸν, τὴν σύνταξιν ἢ τὴν ἐκθιολογίαν; Ἐὰν σκοπεύῃ τὸ δεύτερον, τοῦτο εἶναι ἔργον καθ' ὅλου βασιλικὸν, διότι ὀφείλει τὴν ἁρμοδιότητα τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων. Ἐὰν τὸ πρῶτον, τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἔπρεπε νὰ προσδιορίζῃ τὸ πλαίσιον ἐκάστης συντάξεως.

Ὁ εἰσηγητὴς μὲ ὅλην τὴν ἀγχίνοιαν σᾶς ἀνέπτυξε πράγματα, τὰ ὁποῖα ἤθελε καὶ αὐτὸς τολμήσει νὰ εἰπῇ, καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ὅλως ἀμέσους ἦτον ἄλλος ἤτοι αὐτὸς ὁ ἀνεγνωρισμένος ὡς ὁμιλητὴς τῶν ἐπιζητουμένων. Διότι αὐτὸς ἤθελεν ἐπιτυχέστερον σᾶς ἐκθέσει τὸ μέγεθος τῶν κινδύνων καὶ τῶν περιπετειῶν τοῦ ἀγῶνος ἤθελε σᾶς καταδείξῃ τὰ ἐλαττώματα τῆς καταταξέως τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ ἀγῶνος καὶ ἤθελεν ὑποδείξει

τὸν τρόπον, ὃν ἡ Κυβέρνησις ὤφειλε ν' ἀκολουθήσῃ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ σκοποῦ, τοῦ ὁποίου ἤρξατο. Δὲν τῷ ἐπέρχεται οὔτε πρὸς στιγμὴν ἡ ἰδέα νὰ μεμφθῇ τοὺς ὑπουργοὺς διὰ τὴν ἀτέλειαν τοῦ ἔργου, διότι ἦσαν ἐν ἀγνοίᾳ τῶν γεγονότων ὡς νεώτεροι τοῦ ἀγῶνος, καθὼς καὶ οἱ πλεῖστοι ἡμῶν. Νομίζει ὅμως ὅτι ὁ προκείμενον νομοσχέδιον πρέπει νὰ θεωρηθῇ καὶ ὑπὸ μίαν ἄλλην ἔποψιν ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ ὅτι ἡ πλησιεστάτη καὶ ἀκριβὴς δικαίωσις τοῦ παρελθόντος θεωρεῖται ὡς τὸ ἀσφαλέστερον ἐχέγγυον καὶ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος.

Ἡ Κυβέρνησις ὤφειλε, νομίζει, νὰ μὴ λάβῃ ὡς βάσιν τοῦ νομοσχεδίου τοὺς στρατιωτικοὺς βαθμούς, καθ' οὓς αἱ περιστάσεις τοῦ ἀγῶνος εἰσὶν ἐξαιρετικαὶ καὶ ἐξαιρετικῶς ἔπρεπε νὰ νομοθετήσωμεν ὑπὲρ τῶν ἀγωνιστῶν, ἀπὸ δὲ τῆς ἀρχῆς ταύτης ὁρμωμένη καὶ ἡ ἐν Ἀθήναις συνέλευσις ἐπομένη τῶν περὶ τούτων ἀποφάσεων καὶ τῶν προγενεστέρων διέταξεν ἐν τῷ ἐψηφίσματι αὐτῆς, ὅτι πρέπει νὰ εὑρεθῇ πόρος ἀσφαλὴς καὶ ἐπαρκὴς πρὸς τὴν συντήρησιν τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, ὅτι δὲ ἡ σύνταξις ἡ προκειμένη νὰ δοθῇ διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου δὲν ἐπαρκεῖ, ἀποβαίνει περιττὸν νὰ τὸ ἀποδείξωμεν.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς προικίσεις αὗται εἶσὶ πραγματικῶς ἀντικείμενον τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας. Ἐὰν ὅμως ἀναχωρήσωμεν ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὅτι ἡ Κυβέρνησις σκοπὸν ἔχει νὰ περιθάλψῃ τὰς ὀρφανὰς καὶ νὰ μονιμοποιήσῃ τὸ μέλλον αὐτῶν, νομίζει ὅτι ἔτι μᾶλλον τὴν αὐτὴν ὤφειλε νὰ λάβῃ πρόνοιαν καὶ δι' ἐκείνας, αἵτινες ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν μέσων ἠναγκάσθησαν νὰ συνάψωσι γάμον δυσανάλογον τῆς κοινωνικῆς θέσεως καὶ ἀξίας των.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν κατ' ἀξίαν νομίζει, ὅτι εἰς τὴν πρώτην τοῦ νομοσχεδίου τάξιν ἦτο δίκαιον νὰ κατατεταχθῶσι καὶ τὰ ὀνόματα τοῦ Θ. Δεληγιάννη, Π. Κωνσταντᾶ, Ν. Μπότσαρη, Περρούκα καὶ Α. Κάντου, πρόσωπα μεγάλας ὑπὲρ τοῦ ἔθνους προσενεγκόντα θυσίας, καθ' ὃν ἡ ἀξία τῶν προσώπων μετὰ ἀλλομονῆ νομοθετικῶς, προσβάλλει τὴν ἐθνικὴν τιμήν, καθότι διαστρέφει τὴν ἀλήθειαν καὶ τοιαύτην διαστροφὴν δὲν πρέπει οὔτε ἡμεῖς, οὔτε οἱ ὑπόλοιποι νὰ παραδεχθῶσιν. Ἐπίσης δὲ δίκαιον θεωρεῖ νὰ μετατεθῇ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Βλάχου ὡς καὶ τὸ τοῦ Π. Κεφάλα.

Τελευταῖον πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἐλθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς

ἡμῶν, ὀφείλομεν νὰ ἐκφράσωμεν καὶ τὴν αὐτὴν καὶ ἡμεῖς γνώμην, ὅπως ἡ Κυβέρνησις στεύξῃ τὸ ταχύτερον καὶ μάλιστα ἀρχομένης τῆς ἐπομένης συνόδου νὰ φέρῃ ἓν νομοσχέδιον τελειότερον, προπαρασκευασμένον συμφώνως πρὸς τὸν ἐν τῷ ἐψηφίσματι τῆς ἐν Ἀθήναις συνελεύσεως διατάξεις, διότι δικαίως οὐ μόνον ἐκεῖνος, ὅστις ἀρνεῖται τὴν ἀναγνώρισιν τῆς δικαιοσύνης, ἀλλὰ καὶ ὁ βραδύνων, διότι πόσοι ἀγωνισταὶ, ἐντὸς τῆς ἀγγνώστου ταύτης βραδύτητος, δὲν ἀπέθανον ἐκ τῆς τέχνης, πόσαι χῆραι, πόσα ὀρφανὰ δὲν ἔτειναν χεῖρα ἐπαίτιδος;

Ἐπήνεγκεν ἕτερος ὅτι διὰ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ἡ Κυβέρνησις βεβαίως δὲν ἐδείξεν ἀλλ' εἶμὴ ὅτι ἐπακολουθεῖ νὰ ἐκπληροῖ τὴν ὑποχρέωσιν, ἣν τὸ ἔθνος ἔχει πρὸς τοὺς ἀγωνιστάς, καὶ τὴν ὁποίαν παλαχῶς μέχρι τοῦδε ἐξακολουθεῖ ἐκπληροῦν. Πείθεται ὅτι εἶναι ἐξακολούθησις, διότι καὶ ὁ ὑπουργὸς τοῦτο ἐβεβαίωσε καὶ διὰ τὸν μεγαλείτερον ἔτι λόγον ὅτι καὶ ὑλικὰ ὑπάρχει ἡ θέλησις τοῦ νὰ χρηματοποιήσῃ ἡ ὀφειλομένη τοῦ ἔθνους εὐγνωμοσύνη, τὴν ἐκπλήρωσιν ἧς ὁποίας ἔκτακτοι περιστάσεις ἀνέβαλον μέχρι τοῦδε.

Ὁ λόγος βεβαίως δὲν ἔχει ἀνάγκην συνηγορίας καὶ ἂν εἶχεν, οἱ ἀγορεύσαντες εἶπον ἱκανά, εἶπον ὅ,τι ἠδύνατο νὰ εἰπωσιν. Οὐχ ἧττον ὅμως ἐπειδὴ ἔχομεν ὑπ' ὄψιν ἓν νομοσχέδιον, ἐνῷ συμπεριλαμβάνονται πολλὰ πρόσωπα, ὑποθέτων ὅτι εἰς ὁμοίαν περίπτωσιν δύνανται νὰ παραλειφθῶσι πρόσωπα, ἄξια μιᾶς ἀμοιβῆς, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ὑπομνήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Γ. Ἀγαλοπούλου, ἀνδρὸς πολλὰς προσενεγκόντος θυσίας εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρίδος, τὴν οἰκογένειαν τοῦ Μελετοπούλου, τοῦ Κοπανίτσα, τοῦ Ζαφειροπούλου ἢ Ἀχούρου.

Ἐπὶ τούτοις ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου μυστικὴ ψηφοφορία ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Ἰω. Ταμπακοπούλου καὶ Ἰω. Νικολάτου, καὶ προτεθεισῶν τῶν καλπῶν, προσερχόμενοι οἱ βουλευταὶ ἔρριπτον ἓν μὲν τῇ μιᾷ τὴν λευκὴν, ἓν δὲ τῇ ἑτέρᾳ τὴν μέλαιναν ψῆφον. Γενομένης εἶτα τῆς διαλογῆς, συνήφθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου διὰ ψήφων 88 κατὰ 6.

Ἐνταῦθα παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω νομοσχέδια α') περὶ τακτοποιήσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐπιθεωρητῶν, β') περὶ προσθήκης πέντε ὑπουργ. γραμματέων εἰς

τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, γ') περὶ κυρώσεως ἀναπλη. πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ἐκ δρχ. 10000, καὶ δ') περὶ ἀνεπλρωματικῆς πιστώσεως δρχ. 59,000 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ τρίτου λογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεων, ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ Κυβέρνησις ὀδηγουμένη ἐκ τῆς πείρας, ἐθεώρησεν ὅτι ἡ ὑπάρχουσα διάκρισις ἐπιθεωρητῶν μεταξὺ τῶν διαφόρων κλάδων τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας, δὲν ἔφερεν ἰδιάζον τι πλεονέκτημα, δυνάμενον νὰ καταστήσῃ δικαιολογητὸν τὴν τήρησιν συστήματος τοιούτου· ἀπ' ἐναντίας μάλιστα προσέβλαπτε τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ἀπεμάκρυνε τοῦ κυρίου προορισμοῦ των τοὺς τοιούτους ἐξεταστικοὺς ὑπαλλήλους, δεσμευομένας τηροῦσα τὰς ἐξ οἰκείας ἀρμοδιότητος ἐνεργείας αὐτῶν εἰς ἑκάστοτε καὶ σποραδικὰς περιστάσεις, καθόσον ἄνευ εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου δὲν τοὺς ἦτο συγκεχωρημένον τὸ ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν καθηκόντων τῶν ἑτεροπαλλήλων ἄλλου τινὸς κλάδου τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας, ὅσῳ σποραδικαί, ὅσῳ σοβαραὶ καὶ ἂν ἐπαρουσιάζοντο περιστάσεις, ὅσῳ προφανὴς καὶ ἀκίνδυνος τῶν δημοσίων δικαίων καὶ συμφερόντων. Ὑποθέσατε, Κύριοι, ἐπιθεωρητὴν ταμείων πληροφορούμενον, ὅτι εἰς τι μέρος, ἔνθα διατελεῖ περιοδεύων, ἐνεργεῖται τῇ συνεννοήσει τοῦ Τελωνείου λαθρεμπόρια, ὡς ἐκ τοῦ ὁποίου τὸ δημόσιον ἔπρεπε νὰ στερηθῇ σημαντικῆς ποσότητος φόρου· ἡ τοιοῦτος ἐπιθεωρητὴς ὡς ἐκ τῆς ὑφεστώσης διεσταλμένης ἀρμοδιότητος, ἀδυνατεῖ νὰ ἐπιλάβηται τοῦ καθήκοντός του παραχρῆμα ὅπως προλάβῃ τὴν πρᾶξιν καὶ ἀποτρέψῃ τὸν κίνδυνον τῶν δημοσίων δικαίων, δὲν δύναται νὰ προβῇ ἐξ οἰκείας ἀρμοδιότητος εἰς ἔλεγχον καὶ ἀνάκρισιν, ὅπως φέρῃ ἐν εὐκολίᾳ εἰς φῶς τὴν πραχθεῖσαν κατάχρησιν· ἀλλὰ ἐπείγεται νὰ ἀπευθυνθῇ εἰδικὴν διαταγὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ὅπως ἐνεργήσῃ κατ' ἐπέκτασιν τῆς ἀρμοδιότητός του, ὅτε καὶ ἡ πρᾶξις ὑπάρχει πλέον τετελεσμένη, καὶ τὰ μέσα τῆς ἀποδείξεως τὰ ἐκλείπουσιν, ἢ διευκολύνονται εἰς τρόπον ὥστε νὰ γίνωσιν ἀφανῆ ἢ πολὺ σκοτεινά. Εἰς τὴν συγχώνευσιν λοιπὸν τῆς ἴδης κατὰ κλάδους διεσταλμένης ἀρμοδιότητος τῶν ἐπιθεωρητῶν ἔγκειται τὸ συμφέρον αὐτὸ τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ δημοσίου. Ἐπεκτείνοντες, ἤτοι γενικεύοντες τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐπι-

θεωρητῶν ἐφ' ὅλων τῶν κλάδων τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας, δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν ὑλικωτέρας ἐγγυήσεις, ὅτι θέλομεν προλαμβάνει τὰς καταχρήσεις καὶ πρωϊαίτερον θέλομεν ἀνακαλύπτει καὶ ἀποθεωνίει ταύτας.

Ὑπὸ τοιούτων σκέψεων ὁδηγὸς μένη ἡ Κυβέρνησις, ἔκρινεν ὀρθὸν καὶ ἀναγκαῖον νὰ ἀσπασθῇ σύστημα ὅπερ καὶ αὐτὴ ἡ σοφὴ καὶ πολύπειρος Γαλλία ἐφήρμοσε. Τὸ σύστημα τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον τοῦ συναπτομένου νομοσχεδίου, ὅπερ κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν δοκιμασίαν ὑμῶν. Κατ' αὐτὸ ἡ ἁρμοδιότης τῶν ἐπιθεωρητῶν καθίσταται πλέον γενικὴ καὶ σὺχὶ κατὰ κλάδους διεσταλμένη. Τρία εἴδη ἐπιθεωρητῶν ὑπῆρχον μέχρι τοῦδε, ἤτοι τὸ τῶν Ταμείων, τῶν Τελωνείων, καὶ τὸ τῶν Δασῶν. Εἰς ἕκαστον δὲ τῶν κλάδων τούτων ἀνὰ δύω ἐπιθεωρηταὶ ἦσαν προσδιωρισμένοι· ἀλλὰ κατὰ τὸ νομοσχέδιον πέντε μόνον ἐπιθεωρηταὶ θέλουσι ὑπάρχει γενικὴν ἔχοντες ἁρμοδιότητα.

Διὰ τοῦ συστήματος τούτου μακρὰν τοῦ νὰ ἐπέλθῃ αὔξησις τῶν δαπανῶν τοῦ Κράτους, ἀπ' ἐναντίας μάλιστα ἐπέρχεται εἰς περιτομὴν αὐτοῦ, διότι οἱ μισθοὶ τῶν μέχρι ἐπιθεωρητῶν λογίζονται ὡς ἀκολούθως·

Τῶν ταμείων ἐπιθεωρηταὶ	2	ἀνὰ δρ.	3600	ἐτησίως δρ.	7,200.
» τελωνείων »	2	» »	3600	» »	7,200.
» δασῶν »	2	» »	3360	» »	6,720.
					21,120
Κατὰ τὸ νομοσχέδιον θέλουσιν ὑπάρχει 5 ἐπιθεωρηταὶ ἀνὰ δρχ. 3600, ἐτησίως κατ' ἀνώτατον ὅρον					18,000
Διαφορὰ ἐπὶ ἔλαττον ·					3,120

Τὸ σύστημα τοῦτο ἔχει καὶ προσθετόν τι, ἀλλὰ σπουδαιότατον πλεονέκτημα. Ἡ ἁρμοδιότης τῶν οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν διαχειριστῶν τῆς δημοτικῆς περιουσίας. Ἄριστα γινώσκετε, Κύριοι, ὅτι τὸ δημοτικὸν σύστημα εἶναι ἡ βάσις τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος καὶ ἡ πρώτη πηγὴ τῆς ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς εὐδαιμονίας τοῦ πολίτου, ὅτι σημαντικώτατον μέρος καταβάλλουσιν ἐτησίως οἱ πολῖται διὰ δημοτικοὺς φόρους καὶ ἐράνους, καὶ ὅτι εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ σημαντικωτάτου αὐτοῦ μέρους πολλαὶ καὶ ποικίλαι ἔλαβον χώραν καὶ δὲν λείπουσι καταχρήσεις, αἵτινες δυσκόλως ἄγονται εἰς φῶς. Εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι ὁ περὶ Δήμων νόμος ἐκανό-

νισε τὰ μέσα ἐλέγχου τῆς τοιαύτης διαχειρίσεως, καὶ δὲν ἀδικοῦμεν τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς, ἀποδίδοντες αὐταῖς ἀπειρίαν περὶ τὸ μέρος τοῦτο τοῦ καθήκοντός των, ἀλλὰ καὶ δὲν δύναταί τις νὰ διακρίσῃ τὰ πλεονεκτήματα τῆς εἰδικότητος, ἥτις εἰσδύει εἰς τὰ ἔγκατα πάσης λεπτομερείας. Ἄλλως τε ἡ Κυβέρνησις, ἱερὸν καθῆκον ἔχουσα νὰ ἐφορᾷ καὶ τὴν δημοτικὴν διαχείρισιν, θεωρεῖ ἀναγκαῖον, πρὸς μόνον τὸ συμφέρον τῶν δήμων, τὸν ἐπιβοηθητικὸν τοῦτον ἔλεγχον, ὁ ὁποῖος κατ' οὐσίαν δὲν προσβάλλει ποσῶς τὸ οἰκοδόμημα τοῦ δημοτικοῦ συστήματος.

Διὰ τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου κανονίζεται ἡ ἐπιχορήγησις τῶν οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν διὰ τὰ γραφικὰ ἔξοδα, ἡ ἀποζημίωσίς των, καὶ τὰ περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων αὐτῶν. Κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους, ἐδίδαντο εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς τῶν μὲν αμεῖων ἡμερήσιον ἐπιμίσθιον δραχ. 4 καὶ οἱ ναύλοι τῶν κτημοπλοίων, τῶν δὲ Τελωνείων δραχ. 2 ἢ 3 (κατὰ λόγον τοῦ μέρους τῆς περιοδείας) ἡμερήσιον λῆμμα δι' ἐνοίκιον καὶ ἄλλα ἔξοδα, καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ αὐτῶν ἔξοδα. Ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς τῶν δασῶν ἐπληρώνοντο τὰ τῆς ὁδοιπορίας ἔξοδα. Ἑπομένως ὁ διὰ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου κανονισμὸς τῶν τοιούτων ἐπιμισθίων καὶ ἐξόδων, δικαιώτερος καὶ οἰκονομικώτερος εἶναι, σχετικῶς πρὸς τὴν προβαίνουσαν ὑπερτίμησιν.

Ταῦτα ἐν συνόψει, Κύριοι, τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου. Πεποιθὰ δ' ὅτι ἐν τῇ στάθμῃ τῆς κρίσεώς σας θέλετε τὰ εὕρει τοιαῦτα, καὶ θέλετε σπεύσει νὰ παράσχητε τῇ Υβερνήσει διὰ τῆς λευκῆς ὑμῶν ψήφου τὴν πατριωτικὴν συνδρομὴν σας εἰς μέτρον οὐσιωδῶς ἐνδιαφέρον τὴν πολιτείαν καὶ τοὺς πολίτας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον, ὡς περ ἔχει, ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ημετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθήτω ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Απριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμορρώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιθεωρητῶν προσδιορίζεται εἰς πέντε.

Ἅπαντες δ' οὗτοι θέλουσι φέρει τίτλον Οἰκονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ, καὶ ἔχουσι βαθμὸν καὶ μισθὸν ὑπουργικοῦ Τμηματάρχου Α'. ἢ Β'. τάξεως.

Ἄρθρον 2. Ἡ ἁρμοδιότης τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν ἐπεκτείνεται ἐφ' ὅλων τῶν ὑπαλλήλων, τῶν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, καὶ ἐπὶ τῶν διαχειριστῶν τῆς δημοτικῆς περιουσίας.

Ἄρθρον 3. Εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐπιθεωρητὰς, δι' ὅσον χρόνον ἐνεργοῦσιν ἐπιθεωρήσεις, δίδονται κατὰ μῆνα ἐπιχορήγησις δραχμῶν δέκα διὰ γραφικὰ ἔξοδα, καὶ ἀποζημίωσις δραχμῶν ἐνενήκοντα, δι' ἃς δὲν ὀφείλουσι λόγον τῷ Δημοσίῳ.

Τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα αὐτῶν πληρόνονται ἀπὸ τὸ δημόσιον ἐπὶ τῇ βάσει ἀποδείξεων.

Ἄρθρον 4. Αἱ μέχρι τοῦδε ἐκθέσεις τῶν ἐπιθεωρητῶν Ταμείων, Τελωνείων καὶ Δασῶν καταργοῦνται.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ τὸ ὑποβληθὲν εἰς τὴν ὑμετέραν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν νομοσχέδιον, διοριζομένων πέντε οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν καθ' ὅλον τὸ Κράτος, καταργοῦνται αἱ ἤδη ὑπάρχουσαι δύω θέσεις ἐπιθεωρητῶν ταμείων καὶ ἕτεραι δύω ἐπιθεωρητῶν τελωνείων. Ἐπειδὴ δὲ οἱ μέχρι τοῦδε ἐπιθεωρηταὶ τῶν ταμείων καὶ τῶν τελωνείων, περιωρισμένοι εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν δύω τούτων κλάδων δὲν ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ περιοδεύωσιν ἀδιαλείπτως, ἀλλ' εἰργάζοντο ἐντὸς τοῦ ὑπουργείου, οἱ μὲν τῶν ταμείων παρὰ τῷ γενικῷ λογιστηρίῳ, οἱ δὲ τῶν τελωνείων παρὰ τῷ τελωνιακῷ τμήματι, καὶ ἐπειδὴ οἱ οἰκονομικοὶ ἐπιθεωρηταὶ λαμβάνοντες πλειοτέραν ἔκτασιν καθηκόντων, πρέπει νὰ εὑρίσκωνται εἰς ἀδιάλειπτον περιοδείαν καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν, οὔτε πρέπει νὰ ἐργάζωνται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ὑπουργείου, παρίσταται ἡ ἀνάγκη ν' ἀναπληρωθῶσι δι' ἄλλων τακτικῶν ὑπαλλήλων, διότι ἄλλως ἤθελε μείνει ἐν τῇ κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ κενὸν,

τὸ ὁποῖον αἱ ὑπάρχουσαι χεῖρες δὲν ἐπαρκοῦσι ν' ἀναπληρώσωσιν.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, καὶ διότι ὡς ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἡ λογιστικὴ ὑπηρεσία τοῦ Κράτους, τὸ γενικὸν λογιστήριον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπιτετραμμένον οὐ μόνον τὴν συγκέντρωσιν καὶ προεξέλεγξιν τῶν λογαριασμῶν ὅλων τῶν ὑπολόγων, ἀλλὰ καὶ τὴν ἔγκαιρον τῶν δημοσίων ἐσόδων εἴσπραξιν, τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἀνανεουμένων χρεῶν καὶ διαφόρους ἄλλας σπουδαίας ἐργασίας, δὲν δύναται νὰ ἦναι ἐνήμερον οὐδὲ διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν δύω ἐπιθεωρητῶν τῶν ταμείων, οἵτινες ἐργάζονται παρ' αὐτῷ, ἐνεκρίθη νὰ προστεθῶσι τέσσαρες μὲν ὑπουργικοὶ γραμματεῖς εἰς τὸ γενικὸν λογιστήριον. εἰς δὲ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐργασίας, τὴν ὁποίαν ἐξετέλουν οἱ ἐν τῷ ὑπουργείῳ ἐργαζόμενοι ἐπιθεωρηταὶ τελωνείων.

Ἐθεωρήθη προσέτι ἀναγκαῖον νὰ ὁρισθῇ τακτικῶς ἡ θέσις τοῦ ὁρυκτολόγου, διότι ἡ ἐξέτασις τῶν ὁρυκτῶν μας ἔλαβε σπουδαίαν ἀνάπτυξιν, καὶ πρέπει ὁ ἐπιτετραμμένος αὐτὴν νὰ καταταχθῇ μεταξὺ τῶν τακτικῶν τοῦ ὑπουργείου ὑπαλλήλων, λαμβάνων τὸν ἀνάλογον μὲ τὴν σπουδαιότητα τῶν καθηκόντων του βαθμόν, ἐνῷ μέχρι τοῦδε ἐθεωρεῖτο ἄλλου κλάδου ὑπάλληλος. Τὸ ἀναγκαῖον δὲ διὰ τὴν μισθοδοσίαν αὐτοῦ ἔξοδον εἶναι ἤδη σημειωμένον εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων.

Πρὸ πολλοῦ ἐγνώσθη ἡ ἀνάγκη ὅτι παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν οἰκονομικῶν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ τμῆμα γεωμετρικὸν, διὰ νὰ διευθύνῃ καὶ τακταποιῇ ὅλας τὰς ἐργασίας τὰς ἀφορώσας τὴν καταμέτρησιν τῶν ἐθνικῶν κτημάτων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν, ὅσα φορολογοῦνται κατὰ στρέμμα. Ἐπειδὴ δὲ ἡ κατὰ στρέμμα, φορολογία, περιοριζομένη κατὰ πρῶτον εἰς τὰς ἀμπέλους, ἐξετάθη ἤδη καὶ εἰς ἄλλα εἴδη κτημάτων, καὶ διὰ τῆς ἐλπιζομένης μεταβολῆς τοῦ φορολογικοῦ συστήματος, θέλει ἐπεκταθῇ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, καὶ ἐπὶ τῶν γαιῶν, ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ ὑπάρχωσι παρὰ τῷ διευθύνοντι τὰς ἐργασίας ταύτας ἀξιωματικῷ τοῦ μηχανικοῦ καὶ δύω γεωμέτραι, τὸ ἔξοδον τῆς μισθοδοσίας τῶν ὁποίων συμπεριελήφθη εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τοῦ **1858** καὶ **1859**. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ καταχώρισις τοῦ ἐξόδου θέσεώς τινος δὲν ἀρκεῖ πρὸς διορισμὸν τοῦ ὑπαλλήλου, ἐνόσῳ ἡ θέσις αὕτη δὲν δημιουργηθῇ δι' εἰδικοῦ νόμου, ἔκρινα ἀναγκαῖον, προκειμένου περὶ αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου ὑπουργείου, νὰ συμπεριλάβω καὶ τὰς δύω ταύτας θέσεις τῶν γεωμετρῶν.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω συνετάχθη νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου προστίθεται εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

1) Εἷς ὁρυκτολόγος μὲ βαθμὸν καὶ μισθὸν τμηματάρχου, β'. τάξεως, ἔχων τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ἀποδοχὰς τῶν οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν, ὁσάκις ἐνεργεῖ ἐπιθεωρήσεις.

2) Πέντε ὑπουργικοὶ γραμματεῖς ά. καὶ β'. τάξεως, ἤτοι εἷς παρὰ τῷ ὑπουργείῳ καὶ τέσσαρες παρὰ τῷ γενικῷ λογιστηρίῳ.

3) Δύω γεωμέτραι ά. β'. ἢ γ'. τάξεως.

Λαβὼν δὲ τὰς διαταγὰς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, ὑποβάλλω τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ἐπιψήφισιν, πεποιθὼς ὅτι θέλετε ταχέως τὸ ἐπιψηφίσει διὰ νὰ ἀναπληρωθῇ τὸ κενὸν, τὸ ὁποῖον ὑπάρχει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ τὸ ὁποῖον θέλει αὐξήσει ἔτι μᾶλλον ἡ κατάργησις τῶν θέσεων τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν ταμείων καὶ τελωνείων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **24** Ἀπριλίου **1858**.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **23** Ἀπριλίου **1858**.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον **1.** Εἷς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν προστίθεται εἷς ὁρυκτολόγος μὲ βαθμὸν καὶ μισθὸν ὑπουργικοῦ τμηματάρχου β'. τάξεως.

Ὁσάκις οὗτος ἐνεργεῖ ἐπιθεώρησιν, ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα, καθήκοντα, καὶ ἀπολαβὰς τῶν ἐν περιοδείᾳ οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν.

Ἄρθρον **2.** Προστίθενται προσέτι πέντε ὑπουργικοὶ Γραμματεῖς πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως, ὁ μὲν εἷς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, οἱ δὲ τέσσαρες εἰς τὸ Γενικ. Λογιστήριον, καὶ δύο Γεωμέτραι ά. β'. ἢ γ'. τάξεως, οἵτινες θέλουν ἐργάζεσθαι παρὰ τῷ διευθύνοντι τὰ γεωμετρικὰ ἔργα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ μισθὸς τῶν ἀνωτέρω γεωμετρῶν προσδιορίζεται, τοῦ μὲν τῆς πρώτης τάξεως εἰς δραχ. 180, τοῦ δὲ τῆς δευτέρας εἰς δραχ. 150, τοῦ δὲ τῆς τρίτης εἰς δραχμὰς 100.

Ἐὰν ὅμως οἱ οὕτω ὑπηρετοῦντες ὦσιν ἀξιωματικοὶ τοῦ Μηχανικοῦ, θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἀπεσπασμένοι καὶ θέλουν μισθοδοτεῖσθαι παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ μὲν ὑπολοχαγὸς ὡς γεωμέτρης πρώτης τάξεως, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς ὡς γεωμέτρης δευτέρας, καὶ ὁ ἀνθυπασπιστὴς ὡς γεωμέτρης τρίτης τάξεως.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἀνάγκαι ἀναπόδραστοι, εἰς τὴν γενικὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους ἀναγόμεναι, ἀνεπαρκῆ κατέστησαν τὴν ἐπὶ τῶν ἄρθρ. 1 καὶ 5 τοῦ Κεφ. Γ. τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου κεχορηγημένην διὰ τοῦ γεν. προϋπολογισμοῦ τοῦ 1857 πίστωσιν, καὶ ἡ Κυβέρνησις μὴ δυναμένη δι' ἔλλειψιν πιστώσεως ν' ἀναβάλῃ τὴν πληρωμὴν ἐξόδων τοσοῦτον σπουδαίου καὶ σοβαροῦ χαρακτῆρος, εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν Βουλῶν νὰ αἰτήσηται τὴν διὰ Βασ. διατάγματος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 15 καὶ 16 τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τὴν χορηγίαν ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχμῶν 150,000 ἥτις καὶ ἐχορηγήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου π. ε. Βασ. διατάγματος. Οἱ ὑπαγορεύσαντες τὴν χορηγίαν τῆς πιστώσεως ταύτης λόγοι ἀκριβέστερον ἐκτίθενται ἐν τῇ συναπτομένῃ ἐκθέσει τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, καὶ ἐξετιμήθησαν ἀποχρώντως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν παρασυναπτομένην πρᾶξιν του.

Συμφώνως λοιπὸν πρὸς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ ὑποβάλλω κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τὸ συναπτόμενον νομοσχέδιον, δι' οὗ ἐπικυροῦται ἡ οὕτω χορηγηθεῖσα πίστωσις, καὶ πέποιθα, Κύριοι, ὅτι προθύμως θέλετε τὸ ἐπιψηφίσει. Τὸ μνησθὲν Β. Διάταγμα ὑπάρχει δεδημοσιευμένον ἐν τῷ ἀριθ. 40 τῆς τοῦ 1857 ἔτους ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον, ὡς ἔχει, ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθήτω ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Ἀπριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπικυροῦται ἡ διὰ Β. διατάγματος ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1857 ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν συμφώνως πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 15 καὶ 16 τοῦ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1852 Νόμου ΣΙΒ. χορηγηθεῖσα ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων ἀριθ. 150,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1857 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου, ἤτοι ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ Κεφ. Γ. δραχμῶν 75,000 (ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδων), ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου δρ. ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδων ἀριθ. 75,000.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Διὰ τοῦ ἀπὸ 16/28 Φεβρουαρίου 1843 Β. διατάγματος ἐχορηγεῖτο εἰς τὸν Στρατηγὸν Κύριον Ρικάρδον Τζούρτζ, διὰ τὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐκδουλεύσεις αὐτοῦ, ἐπιμίσθιον 500 δραχμ. κατὰ μῆνα.

Τὸ ἐπιμίσθιον τοῦτο καταβαλλόμενον πλῆρες μέχρι τινὸς, περιωρίσθη κατὰ τὸ 1843 εἰς τὸ ἥμισυ, καὶ ἐπὶ τέλους ἔπαυσεν ἐξ ὁλοκλήρου.

Εὑρισκομένου τοῦ στρατηγοῦ νῦν εἰς ἀνάγκας, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτοῦ, ἔκρινεν εὔλογον νὰ τῷ χορηγηθῶσιν ἀπέναντι τῶν χρηματικῶν κεφαλαίων, τὰ ὁποῖα ἐδαπάνησεν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος κατὰ τὸν ἀγῶνα δραχ. 52,500 καὶ πρὸς τούτοις δραχ. 6500, ἀντὶ τοῦ ὀφειλομένου αὐτῷ ἐπιμισθίου ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1853, μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1854 παραιτουμένου πάσης ἄλλης ἐπὶ τοῦ καθυστεροῦντος ἐπιμισθίου ἀπαιτήσεως.

Τοιοῦτο τὸ ἀντικείμενον τοῦ νομοσχεδίου, ὅπερ ὑποβάλλω κατὰ διαταγὴν τῆς **Α. Μ.** εἰς τὴν ἐπιψήφισίν σας.

Αἱ πρὸς τὴν Ἑλλάδα γνωσταὶ πρὸς πάντας μεγάλαι ἐκδουλεύσεις τοῦ στρατηγοῦ καὶ τὸ δίκαιον τῶν ἀπαιτήσεων αὐτοῦ, μὲ ἀπαλλάτουσι τοῦ κόπου μακροῦ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς προφάσεως λόγου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἀπριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Κεφ. 2 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ, διὰ τὴν ἐνεστῶσαν χρῆσιν τοῦ 1858 δραχμ. 52,500, διὰ νὰ πληρωθῶσιν εἰς τὸν στρατηγὸν Ρικάρδον Τζούρτζ εἰς λογαριασμὸν τῶν ὅσων ἔχει νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὸ Δημόσιον, καὶ ἐπὶ τοῦ Κεφ. 10 τοῦ ἰδίου προϋπολογισμοῦ τῆς αὐτῆς χρήσεως δραχμ. 6,500, εἰς ἐξόφλησιν τῶν ὀφειλομένων εἰς αὐτὸν ἐπιμισθίων ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1853 μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1854, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 16|28 Φεβρουαρίου 1834 ὑπ' ἀριθ. 577, 11,686 Βασ. διατάγματος.

Ἀμφότερα τὰ ποσὰ ταῦτα θέλουν πληρωθῇ ἀπὸ τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως τοῦ 1858.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.»

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐ-

πιούσης τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ συντάξεων κτλ. νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνδρίασιν περὶ ὥραν 4 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ. Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Διαμάντης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΗ'.

Τῆς 25 Ἀπριλίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ὑπεγράφησαν.

Παρετήρησέ τις ὅτι χθὲς πολὺς ἐγένετο λόγος περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ξένων σίτων νομοσχεδίου, τὸ δὲ προεδρεῖον διεβεβαίωσε τὴν Βουλὴν ὅτι ἐντὸς τῆς ἡμέρας ὁ ὑπουργὸς ἤθελεν ἀποστείλει τὴν ἔκθεσιν, ἥτις ὅμως δὲν ἀπεστάλη μέχρι τοῦδε καὶ παρακαλεῖ διὰ ταῦτο τὸ προεδρεῖον νὰ ὑπομνήσῃ εἰς τὸν ὑπουργὸν τὴν ταχείαν αὐτῆς ἀποστολὴν ἵνα μὴ ἐκ τῆς ἐλλείψεως προκύψῃ ἀναβολή τις εἰς τὴν τοῦ νομοσχεδίου συζήτησιν· ἐπίσης δὲ παρακαλεῖ τὸ προεδρεῖον νὰ φροντίσῃ καὶ διὰ τὴν τύπωσιν καὶ διανομὴν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

Τοῦ δὲ προέδρου διαβεβαιώσαντος ὅτι παρεκλήθη καὶ σήμερον ὁ ὑπουργὸς ν' ἀποστείλῃ τὴν ἔκθεσιν καὶ ὅτι ἡ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπεστάλη εἰς τὸ τυπογραφεῖον ἵνα τυπωθῇ, ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον τῆς παρούσης ἡ συζήτησις τῶν καθέκαστα τοῦ νομοσχεδίου περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν καὶ ἀπορφανῆς προικίσεως εἰς τὰς ὀρφανὰς τῶν ἀγωνιστῶν.

Παρελθὼν ἐνταῦθα ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς τῆς ληγούσης Συνόδου μετὰ τοῦ ἐπισυνημμένου πίνακος, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ πρόσκλησιν τοῦ ταμίου τῆς Βουλῆς Κ. Α. Λβέρωφ, ἡ ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ διεξῆλθε

μετὰ προσοχῆς τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν λήξασαν Σύνοδον.

Κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον πίνακα ὁ ἀπολογισμὸς οὗτος περιλαμβάνων τὰς δαπάνας τῆς παρερχομένης Συνόδου ἀναβαίνει εἰς δραχ. 170,970: 84|00, ἐξ ὧν αἱ μὲν 153,257:84 ἀνάγονται εἰς τὸ Α'. Κεφάλαιον τῶν βουλευτικῶν ἀποζημιώσεων, αἱ δὲ δραχ. 17,723 εἰς τὰ Β. Γ. Δ. καὶ Ε. τῶν μισθῶν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ γραφείου καὶ τοῦ ἀναγνωστηρίου καὶ τῶν ἄλλων ἐξόδων τοῦ βουλευτηρίου.

Κατὰ τὸν ἐπιψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς προϋπολογισμὸν, αἱ χορηγηθεῖσαι πιστώσεις ἀναβαίνουσιν εἰς δραχ. 280,360, ἐκ δὲ τοῦ ὑποβαλλομένου ἀπολογισμοῦ γίνεται δῆλον ὅτι δὲν διετέθη ποσὸν ἐκ δραχ. 109,389:16. Τοῦτο δὲ προκύπτει ά.) διότι ἡ ἐπιχορήγησις ἡ διὰ τοῦ Νόμου τῶν 6 Ἰουνίου κανονισθεῖσα, ἐπληρώθη δι' ἐνταλμάτων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου καὶ δὲν μετεφέρθη εἰς τὰ βιβλία τοῦ ταμείου τῆς Βουλῆς, β'.) διότι ἡ μισθοδοσία τοῦ διατηρουμένου μετὰ τὴν λῆξιν τῆς Βουλῆς προσωπικοῦ περιλαμβάνεται εἰς τὸ διαθέσιμον τοῦτο ποσὸν, καὶ τελευταῖον, διότι πολλῶν κονδυλίων δὲν ἐγένετο χρῆσις κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα, εἰμὴ καθ' ὅσον ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας τὸ ἀπῄτει.

Ἡ ἐπιτροπή σας ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὰ ἀποτελέσματα τῆς διαχειρίσεως τῶν δαπανῶν τῆς Βουλῆς ὀφείλει νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι τὸ μὲν Προεδρεῖον ἀνταπεκρίθη πληρέστατα εἰς τὸ πνεῦμα τῆς Βουλῆς, διαχειρισάμενον μετὰ φειδοῦς τὰς εἰς τὴν διάθεσίν του τεθείσας πιστώσεις διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, ὁ δὲ Ταμίας ἐξεπλήρωσε καὶ αὐθις τὰ ἀνατεθέντα αὐτῷ χρέη μετ' ἀκριβείας καὶ τιμιότητος, ἀνταποκριθεὶς εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ Σώματος.

Ἐνῷ δὲ εἰς οὐδεμίαν τῶν πιστώσεων τούτων ἐγένετο ὑπέρβασις, ἡ ἐπιτροπή σας ἀνεγνώρισε καὶ παρεδέχθη ὑπέρβασίν τινα ἐπὶ τοῦ κονδυλίου τῶν ἐκτάκτων ἐξόδων, περιορισθέντων οὐσιωδῶς κατὰ τὴν λήγουσαν Σύνοδον, ἕνεκα τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων, εἰς ἃς τὸ Προεδρεῖον εὑρέθη, καὶ ἕνεκα τῆς δριμύτητος τοῦ χειμῶνος, πρόσθες καὶ τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν τε καυσοξύλων καὶ ἀγωγίων τῶν ἁμαξῶν.

Ἡ ὑπέρβασις δ' αὕτη συνίσταται εἰς δραχ. 300 δαπανηθείσας

εἰς προμήθειαν καυσοξύλων, ἀγώγια ἁμαξῶν καὶ φωταγώγησιν τοῦ Βουλευτηρίου κατὰ τὴν χαρμόσυνον ἡμέραν τῆς 25 Ἰανουαρίου.

Ἡ ἐπιτροπή σας ἐκπληρώσασα τὸ καθῆκον της συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ ὑποβαλλομένου ἀπολογισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ Ἐπιτροπή

Π. Τανταρίας,	Μ. Μιχαλόπουλος,
Α. Μάντσαρης,	Κ. Βλάμης,

Ὁ Εἰσηγητὴς Ν. Καναδάς.

ΑΠΟΛΟ

Τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς κατα τὴν Β'. Σύνοδον

Κεφάλαιον	Ἄρθρον	Ὁρισμὸς δαπανῶν	Προϋπολογισθεῖσαι πιστώσεις κατ' ἄρθρον		Προϋπολογισθεῖσαι πιστώσεις κατὰ κεφάλαιον.	
Α.	1	Ἀποζημίωσις τῶν βουλευτῶν ἐπὶ ἓξ μῆνας	250000	·		
	2	» τοῦ Προέδρου	2000	·	252000	
Β.	1	Μισθὸς τοῦ Πρωτοκολλίστου ἐπὶ ἓν ἔτος ἀνὰ δρ. 225	2700	—		
	2	» Δύω Συντακτῶν . . » » 200	4800			
	3	» Ἑνὸς γραφέως . . » » 150	1800			
	4	» Τεσσάρων γραφέων ἐπὶ ἓξ μῆνας .	1620			
	5	» Δύω εὐταξιῶν τοῦ ἑνὸς ἐπὶ ἓν ἔτος τοῦ δ' ἑτέρου ἐπὶ ἓξ μῆνας	1920			
	6	» 12 κλητήρων ἀνὰ δρ. 50 ἐπὶ ἓξ μῆνας	3600	—	16440	
Γ.	1	Μισθὸς τοῦ Βιβλιοφύλακος ἐπὶ ἓν ἔτος . .	2400			
	2	» Δύω κλητήρων ὁμοίως	960			
	3	Συνδρομὴ ξένων ἐφημερίδων καὶ περιοδ. συγγραμμάτων	1500			
	4	Ἀγορὰ βιβλίων	1000			
	5	Διὰ θέρμανσιν καὶ λοιπὰς ἐκτάκτους δαπάνας τοῦ Ἀναγνωστηρίου . . .	120	—	5080	
Δ.	1	Προμήθεια γραφικῆς ὕλης	540			
	2	» τυπογραφικοῦ χάρτου διὰ τὰ πρακτικὰ κλπ.	1500			
	3	Συνδρομὴ ἐγχωρίων ἐφημερίδων καὶ περιοδ. συγγραμμάτων	1000			
	4	Δετικὰ τῶν πρακτικῶν καὶ ἄλλων βιβλίων	600	—	3640	
Ε.	1	Προμήθεια καυσοξύλων	300			
	2	» σκευῶν καὶ ἐπίπλων	500			
	3	Ἀγώγια ἀμαξῶν, ἐπισκευαὶ θερμαρσῶν κλπ.	500			
	4	Διὰ τὴν ἰσοπέδωσιν τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου	2000	—	3300	—
					280360	

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ ἐπιτροπὴ

Π. Ταντάρίας, Μ. Μιχαλόπουλος,
Ν. Α. Καναβὸς, Α. Μάντσαρης,
Κ. Βλάμης.

ΓΙΣΜΟΣ

τῆς Ε'. Περιόδου, ἐπὶ Ταμίου Α. Ἀβέρωφ.

Πιστώσεις διατεθεῖσαι κατ' ἄρθρον		Πιστώσεις διατεθεῖσαι κατὰ κεφάλαιον		Ληφθέντα χρήματα		Περίσσευμα τῶν πιστώσεων		Παρατηρήσεις
151257	84			169140	84	109389	16	
2000	—	153257	84					
1350								
2400								
900								
1620								
1200								
3600	—	11070						
1200								
480								
987								
31								
000	—	2698						
500								
625								
960								
380	—	2465						
400								
380								
700								
000	—	1480						
	—	170970	84	169140	84	109389	16	ληκτέον ὑπόλοιπον 183ω.

Ὁ Ταμίας
Α. Ἀβέρωφ.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ἄρθρου 1 λαβών τις τὸν λόγον, ἐξέθηκεν ὅτι ἐπαινῶν τὴν πρᾶξιν τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀγωνιστῶν, ἔρχεται νὰ φέρῃ μίαν παρατήρησιν ἐπί τινος ἐλλείψεως, ἧς ἡ διόρθωσις εἶναι εὐκολωτάτη. Τιμῶν τὰς πράξεις τοῦ Ἥρωος τῆς Κλεισσοῦρας καὶ τοῦ Τουρκοφάγου Νικηταρᾶ, οὐχ ἧττον νομίζει ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ ἐνδόξου ἀρχινομάρχου τῆς Ὕδρας Μιαούλη εἶναι δίκαιον νὰ προταχθῇ, καθ' ὅσον καὶ ἐπὶ ἐπαναστάσεως ὁ Μιαούλης εἶχεν ἀνωτέραν αὐτῶν θέσιν, καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐλθὼν εἰς Ἑλλάδα αὐτὸν μὲν ὠνόμασε ναύαρχον, ἐκείνους δὲ συνταγματάρχας, καὶ ἂν οὗτοι ζῶν σήμερον, ἤθελον ἀποδώσει τὰ πρωτεῖα εἰς τὸν Μιαούλην. Προτείνει λοιπὸν διὰ τοῦτο νὰ δοθῇ ἀνωτέρα σύνταξις εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ καὶ συγχρόνως παραδέχεται τὰς χθὲς ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας προταθείσας μεταβολὰς ἐπί τινων ὀνομάτων.

Προσέθηκεν ἕτερος ὅτι ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ἦναι Λάκων καὶ ν' ἀνήκῃ εἰς τὴν ἔνδοξον οἰκογένειαν τῶν Καπετανάκιδων, τῶν ὁποίων ἡ οἰκία ὑπῆρξε κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τὸ ἄσυλον τῶν ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν καταδιωκομένων χριστιανῶν. Ἕνεκα τούτου εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τὰ μεγάλα δικαιώματα τοῦ Κεφάλα, ὅτις εἰς πολλὰς περιστάσεις πολλοὺς διασήμους ἄνδρας τῆς Πελοποννήσου, ὡς τὸν Κανακάρην, τὸν Θεόδωρον καὶ Κανέλον Δελιγιάννην καὶ ἄλλους ἀπέσπασεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν καὶ τοὺς διέσωσεν εἰς τὰς οἰκίας τῶν Καπετανάκιδων, ὅπου καὶ αὐτὸς διεσώθη καταδιωκόμενος ὑπὸ τῶν Τούρκων, ὡς φονεύσας ὀθωμανόν τινα, δολοφονήσαντα τὸν πατέρα τοῦ γερουσιαστοῦ Γρηγοριάδου. Ὁ Κεφάλας διέτριψε καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἀγῶνος, πολλὰς καὶ ἀξιολόγους προσενεγκὼν εἰς τὸ ἔθνος ὑπηρεσίας καὶ διὰ τοῦτο εἶναι δίκαιον νὰ καταταχθῇ καὶ ἡ χήρα αὐτοῦ εἰς τὴν πρώτην τάξιν. Ἐπίσης δὲ θεωρεῖ δίκαιον νὰ συμπεριληφθῇ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Θανασούλα Καπετανάκη, ἑνὸς τῶν ἐπισημοτέρων ἀγωνιστῶν, ἵνα μὴ λάβωσι χώραν καὶ ἐπὶ τῶν ἀπιθανόντων ἀγωνιστῶν τὰ αὐτὰ ἀδικήματα ὅσα καὶ ἐπὶ τῶν ζώντων. Αὐτὸς κατὰ τὴν ἐπανάστασιν εἶχε βαθμὸν ἀντιστρατήγου, ὁ δὲ Κυβερνήτης τῷ ἀνεγνώρισε τὸν βαθμὸν τοῦ χιλιάρχου, τὸν ἀνώτερον δηλ. μεταξὺ τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην στρατιωτικῶν βαθμῶν. Ἐπὶ Βασιλέως τῷ ἐδόθη ὁ βαθμὸς τοῦ ἀντισυνταγματάρχου, ὅπου καὶ μένει μέχρι τῆς σήμερον, ἐνῷ ὅλοι οἱ ἰσόβαθμοι αὐτοῦ ἔχουσι σήμερον τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποστρατήγου.

Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν τῶν τοιούτων ἀδικημάτων, ἀνάγκη νὰ σχηματισθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ ψηφίσματος ὁριζομένη ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι τοῦ 1827 ἐκδουλεύσεων καὶ πρὸς δικαίωσιν τῶν ἀγωνιστῶν.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος ὅτι ἔρχεται νὰ ἐπαναλάβῃ καὶ πάλιν ὅ,τι χθὲς εἶπε περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, τὸν ὁποῖον οὐδεὶς δύναται ἀναλόγως νὰ ἐξυμνήσῃ· ὅστις ἐνθυμηθῇ πόθεν καὶ πόθεν ἤρχησεν ὁ ἀγὼν οὗτος, θέλει εὐκόλως κατανοήσει ὅτι δὲν ἦτον ἀνθρώπινον ἔργον, ἀλλ' ἔργον τῆς θείας προνοίας. Μόνοι οἱ λαβόντες τὴν εὐτυχίαν νὰ μεθέξωσι τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ ἀγῶνος, ἐνθυμοῦνται πρὸς ποῖα τρομακτικὰ θηρία ἀνέλαβον νὰ πολεμήσωσι, καὶ μόνοι ἐκεῖνοι δύνανται νὰ ἀναλογισθῶσι τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, τὸν ὁποῖον ἀπὸ τῆς πρώτης ἐνάρξεώς του ἐγκαινίασαν τὰ ἐκχυθέντα αἵματα τῶν Κυδωνιῶν, τῆς Χίου, τῆς Κασσάνδρας καὶ τῶν παραλίων τῆς μικρᾶς Ἀσίας. Ἀπόδειξις δὲ τοῦ λόγου του εἶναι, ὅτι ἕκαστος λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἔχει ν' ἀναφέρῃ καὶ ἓν ὄνομα καὶ ἓν ἱστορικὸν γεγονός, καὶ ἂν πάντες οἱ Ἕλληνες ἦτο δυνατὸν νὰ ἀγορεύσωσι σήμερον, ἕκαστος εἶχε νὰ διηγηθῇ καὶ ἓν κατόρθωμα, εἶχε νὰ ἀναφέρῃ τὸ ὄνομα τοῦ ἥρωός του.

Συμφωνεῖ μετὰ τοῦ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσαντος, ὅτι ἡ χήρα τοῦ μακαρίτου Μιαούλη δὲν κατετάχθη εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν, καὶ τὸ λάθος τοῦτο νομίζει ὅτι προέρχεται ἀπὸ ἀδικαιολόγητον μετριοφροσύνην καὶ αὐταπάρνησιν τοῦ Κυρίου πρωθυπουργοῦ. Ὁμολογεῖ ὅτι ἡ ἄδικος αὕτη κατάταξις οὐδόλως δύναται νὰ ἐλαττώσῃ τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματος, ἀλλὰ φοβεῖται μήπως παραγνωρίζοντες οὕτω τὸν ἀγῶνα, βλάπτομεν ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τὸ μέλλον τῆς πατρίδος ἡμῶν, καὶ διὰ μόνον αὐτὸν τὸν λόγον φρονεῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν τὸν καταβιβασμὸν αὐτὸν τῆς χήρας τοῦ ἀρχιναυάρχου Μιαούλη. Ἐπίσης νομίζει ὅτι τὴν χήραν τοῦ Κρεββατᾶ ὡς καὶ ἐκείνην τοῦ Βλάχου ὀφείλομεν νὰ κατατάξωμεν εἰς τὴν δευτέραν τοῦ νομοσχεδίου τάξιν. Ἐπειδὴ δὲ ἄγνωστον ἦν εἰς ἡμᾶς τὸ ὄνομα τοῦ Πολίδου, ἐξετάσας περὶ αὐτοῦ ἔμαθεν, ὅτι ὁ Χάλης καὶ οἱ πλεῖστοι ἄλλοι ὁπλαρχηγοὶ ἀνεγνώρισαν αὐτὸν ὡς ἀρχηγόν των.

Ὁ Κεφάλας ἦτο στρατηγὸς καὶ ἐθεωρεῖτο ὅμοιος τοῦ Γιατράκου, τοῦ Νικηταρᾶ καὶ ὅλων τῶν τῆς α. τάξεως ὁπλαρχηγῶν καὶ ἑπομένως εἶναι ἄδικον νὰ δίδωμεν εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ τὴν σύνταξιν τῆς χήρας ἑνὸς συνταγματάρχου. Οἱ ἐκιζήσαντες

στρατιωτικοί εἶχον τοὐλάχιστον τὴν εὐτυχίαν νὰ λάβωσι μίαν τινα ἱκανοποίησιν τῶν θυσιῶν των καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν νὰ ὑπανδρεύσωσιν, ἐνῷ ὁ Κεφάλας, ἀποθανὼν κατὰ τὰ 1825 ἀφῆκε τὴν χήραν αὐτοῦ ἀπροστάτευτον, καὶ ἀφ' οὗ ἐπὶ τόσα ἔτη παρεβλέψαμεν αὐτὴν ἐν τῷ μέσῳ τῆς δυστυχίας καὶ τῆς στερήσεως, ἐρχόμεθα σήμερον νὰ τῇ ἀπονείμωμεν τοσοῦτον εὐτελῆ σύνταξιν ἀπέναντι τῶν μεγάλων τοῦ συζύγου της θυσιῶν.

Ὁ Θεόδωρος Δελιγιάννης ὑπῆρξεν εἷς τῶν πρώτων τῆς ἐπαναστάσεώς μας μαρτύρων. Ἦτον ὁ πρῶτος τῆς Πελοποννήσου ἄρχων, εἶχεν ἕνα μόνον υἱόν, ὅστις κατεῖχε μικράν τινα θέσιν Ἐφόρου, ἀφ' ἧς τὸν ἀπεμάκρυνεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός. Καθ' ὅλον τὸ παρελθὸν ἐγκατελείψαμεν τὴν δυστυχῆ συζυγόν του εἰς τὴν ἐσχάτην πενίαν καὶ σήμερον ἐρχόμεθα νὰ αὐξήσωμεν τὴν ἀπελπισίαν της, ἐξευτελίζοντες τοιουτοτρόπως τὸ παρελθὸν μεγαλεῖον της. Δὲν τῇ ὑπολείπονται εἰμὴ ὀλίγοι μῆνες ζωῆς καὶ ἑπομένως εἰς τὰς τελευταίας ἡμέρας της εἶναι σκληπὸν νὰ τὴν ποτίσωμεν τὸ τελευταῖον φαρμακερὸν ποτήριον. Προτιμώτερον τοὐλάχιστον ν' ἀφήσωμεν αὐτὴν ν' ἀποθάνῃ μὲ μόνην τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ ὅτι εἶδε τὴν πατρίδα της ἐλευθέραν. Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὴν ἄδικον κατάταξιν τῶν μνηοθέντων ὀνομάτων. Ἤδη θέλει προσθέσει ὀλίγας ἔτι λέξεις καὶ ὡς πρός τινα ὀνόματα, ἐντελῶς παραλειφθέντα. Καὶ πρῶτον τὸ ὄνομα τοῦ Ἀναγνώστου Ζαφειροπούλου, τοῦ πρώτου γραμματέως τοῦ Κολοκοτρώνου, ὅστις κατὰ τὴν ἐπανάστασιν κατεῖχε τὰς σημαντικωτέρας θέσεις, ἐπὶ δὲ τῆς Βασιλείας ὑπῆρξεν εἰς διαφόρους διοικητικὰς καὶ οἰκονομικὰς θέσεις καὶ ἀποθανὼν ἀφῆκε τὴν οἰκογένειάν του ἐν τῇ ἐσχάτῃ πενίᾳ. Παρελείφθη ἡ χήρα τοῦ Ν. Ταμπακοπούλου, στρατιωτικῶς καὶ πολιτικῶς τὴν πατρίδα ὑπερετήσαντος. Ἡ χήρα τοῦ Δ. Δελιγιάννη ἐκ τῶν πρώτων Σωματαρχῶν, ὅστις καὶ προσωπικὰς καὶ χρηματικὰς πολλὰς σημαντικὰς θυσίας προσήνεγκεν. Ἡ οἰκογένεια τοῦ Παναγιώτου Ζαφειροπούλου ἡ Ἄκουρου, ἀρχηγοῦ, ὅστις ἠχμαλωτίσθη εἰς τὸ Νεόκαστρον, καὶ σήμερον τὰ ὀρφανὰ αὐτοῦ μένουσιν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης περιθάλψεως. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι περὶ τοῦ Ἀναγνώστου Ζαφειροπούλου ἔκαμε λόγον εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ οἱ ὑπουργοὶ τῷ ὑπεσχέθησαν, ὅτι ἤθελον συμπεριλάβῃ τὴν χήραν αὐτοῦ ἐν τῷ προκειμένῳ νομοσχεδίῳ, καὶ ἀπορεῖ πῶς δὲν ἐπραγματοποίησαν τὴν ὑπόσχεσίν των. Ἀλλὰ καὶ τὴν χήραν τοῦ Θ. Δελιγιάννη δὲν εἶχον κατ' ἀρχὰς συμ-

περιλάβῃ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ καὶ αὐτὸς εὑρὼν τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν, ὅταν ἔμαθε τὸ τοιοῦτον, τῷ κατέδειξε τὸ ἄτοπον, ὅπερ ἤθελε πράξει ἡ Κυβέρνησις παραβλέπουσα τὴν χήραν τοῦ Θεοδ. Δελιγιάννη, ὁ δὲ ὑπουργὸς παραδεχθεὶς ὡς ἀληθῆ τὴν τοιαύτην παράλειψιν, τὸν εὐχαρίστησε διότι τὸν ὑπέμνησε τὸ ὀνομά της καὶ τότε, φαίνεται, προσετέθη. Παρελείφθη ἐπίσης τὸ ὄνομα τοῦ Ἰω. Μήτσα, τοῦ Ἀλεξίου Λεβιδιώτου, τοῦ Ἀγαλοπούλου καὶ τοῦ Ἀντ. Κολοκοτρώνη, τῶν ὁποίων αἱ θυσίαι καὶ οἱ ἀγῶνες δὲν εἶναι βεβαίως δίκαιον νὰ μείνωσιν ἄνευ ἐλαχίστης ἀμοιβῆς. Παρελείφθησαν οἱ ἐπίσημοι ἀρχηγοὶ Μπουτὴς καὶ Κακάκης ἐξ Ἄργους, ὑπὲρ ὧν ἐπικαλοῦμαι τὴν μαρτυρίαν τοῦ στρατηγοῦ Τσόκρη. Παρελείφθη τέλος ὁ Κολλυγέρης ἀπὸ Τουρκολέκα, ὅστις ὑπῆρξεν ὁ δεξιὸς βραχίων τοῦ Νικηταρᾶ.

Παρακαλεῖ λοιπὸν τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ ταχείαν καὶ ὑπὲρ αὐτῶν πρόνοιαν, ἵνα μὴ στενάζωσιν αἱ οἰκογένειαι τοσούτων ἡρώων ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἐσχάτης πενίας.

Παρετήρησεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ἀπεφασίσαμεν νὰ περιορισθῶμεν εἰς τὸ νομοσχέδιον καὶ συγχρόνως νὰ παρακαλέσωμεν τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ πρόνοιαν καὶ ὑπὲρ τῶν παραλειφθεισῶν οἰκογενειῶν καὶ εἰς τὴν ἀπόφασίν μας αὐτὴν πρέπει νὰ ἐμμείνωμεν, διότι ἐὰν ἐπεμβῶμεν εἰς λεπτομερείας οὐδέποτε θέλομεν τελειώσει.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι πάντες ηὐχήθημεν νὰ ἐνασχοληθῇ ἡ Κυβέρνησις εἰς ἓν ἔργον τελειότερον ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος, καὶ ἡ Κυβέρνησις ὑπεσχέθη τοῦτο, ἀλλ' οὐχ ἧττον δὲν δύναται νὰ παρασιωπήσῃ ἓν σκληρὸν ἀδίκημα, ὅπερ ἐξακολουθεῖ νὰ γίνηται καὶ τὸ ὁποῖον ἀνέφερε καὶ εἰς τοὺς ὑπουργούς. Ὁ Ἀντωνόμπεης Γρηγοράκης ἦτο λείψανον τοῦ 1769, ὅστις ηὐτύχησε νὰ ἐπιζήσῃ καὶ εἰς τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821· ἦτο εἷς τῶν ἐπισημοτέρων τῆς Μάνης, καὶ τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι ἡ Μάνη δὲν ἐλάμβανε μέρος εἰς τὴν ἐπανάστασιν, ἐὰν δὲν κατόρθωναν πρῶτον νὰ κάμωσι μέλος τῆς ἑταιρίας τὸν Ἀντωνόμπεην. Ἡ χήρα τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἀνδρὸς λαμβάνει σύνταξιν 16 μόνον δραχμῶν καὶ διὰ τοῦτο παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ ταχείαν ὑπὲρ αὐτῆς πρόνοιαν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι καὶ χθὲς εἶπε καὶ σήμερον ἐπαναλαμβάνει ὅτι δὲν εἶναι πλῆρες τὸ νομοσχέδιον. Ἐννοεῖ ὅτι ἔπρεπε νὰ συμπεριληφθῶσι πολλὰ ὀνόματα

πλεῖστα ἔχοντα δικαιώματα, καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠδυνήθη ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ πράξῃ τοῦτο. Ἐξακολουθεῖ ὅμως τὸ σύστημα τοῦτο τῆς ἱκανοποιήσεως τοῦ ἀγῶνος, ἡ δὲ περαιτέρω ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου συζήτησις δὲν θέλει ἔχει ἄλλο πρακτικὸν ἀποτέλεσμα παρὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ χρόνου.

Σᾶς εἶπον ὅτι ἐργόμεθα νὰ ἐκτιμήσωμεν τὰ δικαιώματα καὶ τὰς τάξεις τῶν μεγάλων ἀνδρῶν διὰ τῶν σήμερον διδομένων ἀτελῶν στρατιωτικῶν βαθμῶν. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές, διότι οὐδ' αὐτὸς δύναται νὰ ἀναλογισθῇ τὸ μέγεθος τοῦ ἀγῶνος, οὔτε νὰ εἴπῃ τίς ἦτο ὁ Μιαούλης, τίς ὁ εἷς ἢ ὁ ἄλλος τῶν μεγάλων ἐκείνων ἀνδρῶν. Δὲν πρόκειται λοιπὸν περὶ τούτου σήμερον, ἀλλὰ περὶ ὑλικῆς τινος ἀμοιβῆς ἀναλόγου τῶν μέσων ἡμῶν. Ὁ Κανάρης ἔχει τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποναυάρχου, βεβαίως ὁ βαθμὸς αὐτὸς οὐδὲν ἱκανοποιεῖ τὰς μεγάλας τοῦ ἀνδρὸς ἐκδουλεύσεις, ἀλλὰ τὰ μέσα ἡμῶν δὲν ἐπιτρέπουν πλειότερόν τι. Ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου εὑρέθημεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ κάμωμεν μίαν τινὰ διαίρεσιν καὶ εἰς τὴν διαίρεσιν αὐτὴν ἐλάβομεν ὑπ' ὄψιν τοὺς στρατιωτικοὺς ἀγῶνας, οὓς ἔχουν οἱ ἐπιζῶντες ἀγωνισταί. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἐλάβομεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνάγκας ἑκάστης οἰκογενείας καὶ κατ' αὐτὰς ὡρίσαμεν τὴν τάξιν ἑκάστης. Ἡ εἰς τὴν χήραν τοῦ Μιαούλη διδομένη σύνταξις δὲν εἶναι βεβαίως ἀνάλογος πρὸς τὰς θυσίας τοῦ ἀνδρός, ἀλλὰ προσδιωρίσαμεν αὐτὴν ἀναλόγως τῶν μέσων ἡμῶν καὶ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς. Ἡ προκειμένη λοιπὸν κατάταξις δὲν ἔχει τίποτε σχετικὸν μὲ τὰ μεγάλα τοῦ ἀγῶνος δικαιώματα, καὶ παρακαλεῖ νὰ σταματήσῃ ἡ περαιτέρω συζήτησις ὡς ὅλως ἄσκοπος καὶ περιττή.

Ἐνταῦθα κλεισθείσης τῆς συζητήσεως, παρετήρησεν ὁ προεδρεύων, ὅτι ὑπάρχουσι διάφοροι πολιτῶν ἀναφοραὶ περὶ διαφόρων ἀντικειμένων, καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἠδυνήθη νὰ φέρῃ ἔκθεσιν, νομίζει καλόν, ἐὰν ἡ Βουλὴ ἐγκρίνῃ, νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὰ διάφορα ὑπουργεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα νὰ συσταθῇ ἡ πραγματοποίησις τῶν αἰτήσεών των.

Τῆς δὲ Βουλῆς παραδεξαμένης τὴν ἀνωτέρω γνώμην τοῦ προεδρεύοντος, παρελθόντες οἱ εἰσηγηταὶ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας, περὶ τῆς ἐκ δραχ. 65,267 ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου καὶ περὶ ἐξαγωγικοῦ τέλους τῆς σαφίδος, ἀνέγνων τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις, ἐχούσας οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ Εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τῶν τμημάτων διελθοῦσα τὸ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1858 νομοσχέδιον, καὶ παρατηρήσασα ἀρ' ἑνὸς, ὅτι αἱ διατάξεις αὐτοῦ εἰς οὐδὲν σχεδὸν διαφέρουσι πρὸς τὰς τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ ἀρ' ἑτέρου ὅτι δὲν ὑπολείπεται ὁ ἀποχρῶν χρόνος ἵνα ἐπενεχθῶσιν ἐὰν ἦτο δυνατὸν μεταβολαί τινες ἐπ' αὐτοῦ, συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου, καὶ ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμίαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ νὰ εἰσαγάγῃ ὁμοιόμορφον σύστημα φορολογίας ἐπὶ ὅλων τῶν προϊόντων, λαμβανομένης ὡς βάσεως τῆς ποιότητος τῆς γῆς καὶ τοῦ εἴδους τῶν κτημάτων, χάριν ἁπλοποιήσεως ἐν γένει τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς εὐχερεστέρας ἐξελέγξεως τῶν δημοσίων φόρων.

Προσέτι ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ἐπάναγκες νὰ συστήσῃ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως τοὺς σταφιδοκτήμονας, οἵτινες ὑπέκυψαν εἰς μεγάλας ζημίας κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐπέλθει αὔξησις καὶ αὖθις τοῦ προϊόντος τούτου, νὰ σπεύσῃ νὰ ἐπιφέρῃ ἐγκαίρως μεγαλειτέραν ἔτι ἐλάττωσιν τοῦ φόρου, καὶ νὰ καταργήσῃ εἰς τὸ ἐπιὸν τὸ ἐξαιρετικὸν καὶ καταβλιπτικὸν διὰ τὰς ἐπαρχίας Ἦλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Δ. Καλλιφρονᾶς. Α. Σ. Δανόπουλος.
Β. Δημητρακόπουλος. Σ. Στεργιόπουλος.
Μ. Μιχαλόπουλος.

Ὁ Εἰσηγητής.
Εὐθ. Κεχαγιᾶς.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἐπειδὴ τὸ ἐκ δρ. 65,269 ὑποβληθὲν νομοσχέδιον πρόκειται νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν γενομένην προσθήκην 40 δραμίων ἄρτου ἀρ' ἑκάστης μερίδος τοῦ στρατοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 1 Μαρτ. ΥΜΓ'. νόμου ε. ε., ἡ ἐκ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ δὲν διστάζει νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου τούτου ὡς ἔχει.

Ἀθήνησι, τῇ 22 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Γ. Νικολάου. Ἰω. Σκαβέντζος
Ν. Τσαλαμιδᾶς. Ν. Α. Βαρβαρήγος.

Ὁ εἰσηγητὴς
Καλαμ. Τσουκαλᾶς.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Ἀκούσασα ἡ ἐπιτροπή σας ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ μονίμου προσδιορισμοῦ τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους τοῦ σταφιδοκαρποῦ νομοσχέδιον, παρετήρησεν εὐχαρίστως ὅτι ἡ Κυβέρνησις καταγίνεται διὰ παντὸς μέσου νὰ συντείνῃ εἰς τὴν παραγωγὴν καὶ πλειοτέραν κατανάλωσιν τοῦ προϊόντος τούτου, ἐρχομένη εἰς συνδρομὴν καὶ ἐμψύχωσιν τῶν σταφιδοκτημόνων.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐμψύχωσιν τοῦ πολυτίμου τούτου προϊόντος ἀπαιτοῦνται μάλιστα εἰδικαὶ γνώσεις, αἱ ὁποῖαι διὰ μόνης ἀποκτῶνται τῆς πείρας, ἐκ τῆς πρακτικῆς ταύτης πείρας ὁδηγούμενοι, ἐρχόμεθα νὰ φέρωμεν παρατηρήσεις τινάς, αἵτινες, φρονοῦμεν, θέλουν συντελέσει εἰς εὐκολωτέραν ἐπιτυχίαν τῶν ὑπὲρ τοῦ σταφιδοκαρποῦ διαθέσεων τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἐγγείου φόρου εἰς 15 δραχ. τὴν χιλιάδα ἂν καὶ δὲν φαίνεται ἐπαχθὴς ἐπὶ τοῦ προϊόντος τοῦ σταφιδοκαρποῦ, ἐὰν ὅμως ἀναλογισθῇ τις ὅτι τὸ προϊὸν τοῦτο ὑπόκειται εἰς τόσας περιπετείας, καὶ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι καὶ ὅταν ἔρχομένη καταστρέφεται καὶ πρό τινων ἐτῶν ὑπερέβη ἀπὸ τὴν νόσον, θέλει πεισθῇ ὅτι ὁ εἰς 15 δραχμὰς τὴν χιλιάδα προσδιορισμὸς τοῦ ἐγγείου φόρου εἶναι πολύς, καὶ διὰ τοῦτο εὐκταῖον εἶναι νὰ περιωρίζεν αὐτὸν τὸ ὑπουργεῖον εἰς δραχ. 12.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους κατὰ 5 δραχμάς, φρονοῦμεν ὅτι αὐτὴ δὲν εἶναι τὸ μόνον μέσον τοῦ νὰ πείσῃ τοὺς καταναλωτὰς ὅτι θέλει παράγεσθαι ποσὸν ἀνάλογον τῶν ἀναγκῶν των. Τὸ ποσὸν τοῦτο παράγεται τότε, ὅταν οἱ σταφιδοκτήμονες εἶναι ἀπηλλαγμένοι ἀπὸ ἐπαχθεῖς διατάξεις· οὕτω π.χ. ἡ Ἠλεία, Ὀλυμπία καὶ Γορτυνία, αἵτινες παράγουσι πρὸς τὸ παρὸν τὸ 1|3 τοῦ ὅλου σταφιδοκαρποῦ τοῦ Κράτους, μετ' οὐ πολὺ δὲ θέλουν παράγει τὸ ἥμισυ, ὑπάγονται εἰς τὴν ἐπαχθῆ διάταξιν τῆς ἐνοικιάσεως. Ἡ νομοθετικὴ δὲ αὕτη διάταξις παρεμβάλλουσα σπουδαῖα προσκόμματα εἰς τὴν ἀνάλογον ἀνάπτυξιν τοῦ προϊόντος τῶν ἐπαρχιῶν τούτων, δίδει ὑπονοίας εἰς τοὺς καταναλωτὰς ὅτι δὲν θέλει παραχθῇ τὸ ἀπαιτούμενον ποσόν, καὶ ἐπομένως κωλύει τὴν πρόοδον αὐτοῦ. Διὰ νὰ φθάσῃ λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἀναλόγου ἀναπτύξεως τοῦ σταφιδοκαρποῦ τῶν ἐπαρχιῶν τούτων, πρέπει νὰ λάβῃ μέτρα τοιαῦτα ὥστε πράγματι νὰ πεισθῇ ἡ Εὐρώπη ὅτι δυνάμεθα νὰ τῇ παράξωμεν τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν πρὸς κατανάλωσιν, καὶ οὕτω πιστεύομεν ὅτι θέλει ἔλθει εἰς τὸ μέτρον τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς λιμένας της ἐπὶ τοῦ σταφιδοκαρποῦ φόρων.

Μετὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας, τὰς ὁποίας ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν σκέψιν τῆς Κυβερνήσεως, συνιστῶμεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου τούτου ὡς ἔχει.

Ἀθῆναι, τῇ 25 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ Ἐπιτροπή

Δ. Τσόκρης. Ἰω. Ῥώσσης.
Δ. Ὀρεινός. Ν. Μοσχούλας.
Γ. Ἰατρός.

Ὁ εἰσηγητὴς
Α. Βιλαέτης.»

Προκειμένου εἶτα νὰ γενῇ ψηφοφορία ἐπὶ τῶν ἄρθρων τοῦ περὶ συνταξεων κλ. νομοσχεδίου, τινὲς μὲν ὑπεστήριζον τὴν κατ' ἄρθρον μυστικὴν ψηφοφορίαν, ἄλλοι δὲ διϊσχυρίζοντο ὅτι κατὰ τὸν κανονισμὸν ἀπαιτεῖται νὰ γίνῃ ὑδία ἐφ' ἑκάστου ὀνόματος ψηφοφορία.

Μετά τινα δὲ περὶ τούτου συζήτησιν ὁ προεδρεύων παρετήρησεν, ὅτι μὴ δυνάμενος νὰ θέσῃ εἰς διισταγμὸν τὸν κανονισμόν, δὲν δύναται ἡ κατὰ πεποίθησιν νὰ ἐξηγήσῃ αὐτὸν ὑπὲρ τῶν ὑποστηριζόντων τὴν κατ' ὄνομα μυστικὴν ψηφοφορίαν.

Οὕτω δὲ τεθείσης εἰς ψηφοφορίαν τῆς ἐκ δρ. 200 συντάξεως τῆς χήρας τοῦ Κίτσου Τσαβέλα καὶ τῆς ἐκ στρατ. 500 προικίσεως τῆς ἀγάμου θυγατρὸς αὐτοῦ, προτεθεισῶν τῶν δύω καλπῶν, προσερχόμενοι οἱ βουλευταὶ ἔρριπτον ἐν μὲν τῇ μιᾷ τὴν λευκὴν, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ τὴν μέλαιναν ψῆφον. Γενομένης δὲ τῆς διαλογῆς ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἑτέρου ἀντιπροέδρου καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Α. Δανοπούλου καὶ Σπήλιου Ἀντωνοπούλου, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος σύνταξιν καὶ προίκισιν διὰ ψήφων 83 κατὰ 8.

Δι' ὁμοίας δὲ μυστικῆς ψηφοφορίας, κατ' ὄνομα ἐπαναληφθείσης, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη κατὰ τὸ νομοσχέδιον τὴν μὲν σύνταξιν τῆς χήρας καὶ ὀρφανῆς τοῦ Νικήτα Στοματελοπούλου διὰ ψήφων 87 κατὰ 2, τὴν δὲ σύνταξιν τῆς χήρας τοῦ Μιαούλη διὰ ψήφων 86 κατὰ 1.

Τὴν σύνταξιν τῆς χήρας τῶν ὀρφανῶν Φλέσσα καὶ τὴν προίκισιν τῶν θυγατέρων αὐτοῦ διὰ ψήφων 82 κατὰ 6.

Ὁμοίως τὴν σύνταξιν τῆς χήρας καὶ τῶν ὀρφανῶν τοῦ Μακρῆ καὶ τὴν προίκισιν τῆς ἀγάμου αὐτοῦ θυγατρὸς διὰ ψήφων 75 κατὰ 1.

Τὴν σύνταξιν τῆς χήρας καὶ τῶν ὀρφανῶν τοῦ Ἴσκου καὶ τὴν προίκισιν τῶν θυγατέρων αὐτοῦ διὰ ψήφων 78 κατὰ 3.

Τὴν σύνταξιν τῆς χήρας καὶ τῶν ὀρφανῶν Λεβέντη καὶ τὴν προίκισιν τῶν θυγατέρων αὐτοῦ διὰ ψήφων 72 κατὰ 1.

Τὴν σύνταξιν καὶ προίκισιν τῶν ὀρφανῶν τοῦ Σ. Θεοχαροπούλου διὰ ψήφων 83.

Τὴν σύνταξιν τῆς χήρας καὶ τῶν ὀρφανῶν τοῦ Ν. Μπόταση διὰ ψήφων 80.

Τὴν σύνταξιν τῆς χήρας καὶ τῶν ὀρφανῶν τοῦ Λ. Τσαμαδοῦ καὶ τὴν προίκισιν τῆς ἀγάμου αὐτοῦ θυγατρὸς διὰ ψήφων 86 κατὰ 1.

Τὴν σύνταξιν τῆς χήρας Ἀν. Λόντου διὰ ψήφων 87.

Τὴν σύνταξιν τῆς χήρας Λ. Νάκου διὰ ψήφων 85.

Τὴν σύνταξιν τῆς χήρας Ἰω. Βούλγαρη διὰ ψήφ. 76 κατὰ 1.

Τὴν σύνταξιν τῆς χήρας Γεωρ. Δράκου διὰ ψήφων 79 κατὰ 1.

Τὴν σύνταξιν τῆς χήρας Ἀσημάκη Φωτίλα διὰ ψήφ. 80 κατὰ 1.

Τὴν σύνταξιν τῆς χήρας Π. Κρεββατᾶ διὰ ψήφων 88, καὶ

Τὴν σύνταξιν τῆς χήρας Π. Σέκερη διὰ ψήφων 80 κατὰ 1.

Προέβη ἔπειτα ἡ Βουλὴ καὶ εἰς τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἐν τῷ γ'. § τοῦ 1 ἄρθρου ὀνομάτων, καὶ προσερχόμενοι οἱ βουλευταὶ, ἔρριπτον, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Ἰω. Μωριάτου καὶ Γ. Σκαβέντσου καὶ τοῦ ἀναπληροῦντος τὸν ἕτερον ἀντιπρόεδρον Ἰω. Προβελεγίου, εἰς μὲν τὴν μίαν κάλπην λευκὸν, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν μέλανα κύαμον. Ἐκ δὲ τοῦ ἀποτελέσματος συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑκάστου τῶν ὀνομάτων ψηφοφορίας, τὴν μὲν σύνταξιν τῆς χήρας καὶ τῶν ὀρφανῶν Ἰωάν. Βλάχου διὰ ψήφων 82, τὴν τῆς χήρας καὶ τῶν ὀρφανῶν Γ. Κίτσου διὰ ψήφων ἐπίσης 82, τῆς χήρας καὶ τῶν ὀρφανῶν Ἀν. Π. Πολίδου διὰ ψήφων 77 κατὰ 2, τῆς χήρας Βοϊδῆ Μαυρομιχάλη διὰ ψήφων 75 κατὰ 1, τῆς χήρας Π. Κεφάλα διὰ ψήφων 72, τῆς χήρας Ἰω. Περρούκα διὰ ψήφων 73, τῆς χήρας Θεοδώρου Δελιγιάννη διὰ ψήφων 71, τῆς χήρας Ἀναστασίου Ἀνδρούτσου διὰ ψήφων ἐπίσης 74, τῆς χήρας Μαρίας Ν. Κοντσιᾶ διὰ ψήφων 73, τῆς χήρας Μαρίας Γ. Σκανδάλη διὰ ψήφων 74 κατὰ 2, τῆς χήρας Μαρίας Ν. Χ. Δ. Κοτσιᾶ διὰ ψήφων 74 κατὰ 1 καὶ τῆς χήρας Δεσποινοῦς Ν. Ἀργύρη διὰ ψήφων 72· ὡς παρεδέχθη ὡσαύτως καὶ τὰς χορηγουμένας διὰ τοῦ 2 ἄρθρου προικίσεις εἰς ἑκάστην μὲν τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ ὑποστρατήγου Χ. Χρήστου διὰ ψήφων 74 κατὰ 1, εἰς τὴν ἄγαμον θυγατέρα τοῦ Γ. Ὀλυμπίου διὰ ψήφων 73, εἰς ἑκάστην τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ Λεμπέση διὰ ψήφων 74 κατὰ 1, εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ Ἐμμ. Ξάνθου διὰ ψήφων 73 καὶ εἰς τὴν ἄγαμον θυγατέρα τοῦ Χρ. Φωτομάρα διὰ ψήφων 74, ψηφοφορηθεισῶν τῶν ἄλλων προικίσεων μετὰ τῶν ἐν τοῖς § α'. καὶ β'. τοῦ 1 ἄρθρου ὀνομάτων.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ 2 ἄρθρου, τοῦ ὁποίου προτείνει ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ἐξάλειψιν, ὡς θεωροῦσα ὑπερβολικὴν τὴν εἰς τὸ 1|3 ἐλάττωσιν τῶν παραχωρημένων γαιῶν, ἐὰν αὗται εἶναι ποτιστικαί.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι δὲν δύναται νὰ δεχθῇ τὴν ἀπάλειψιν, καὶ ὅτι ἄλλως, ἂν γίνῃ ἡ ἀπάλειψις, τὸ ὑπουργεῖον ἐννοεῖ τότε ὅτι αἱ προικιζόμεναι ὀρφαναὶ ἀποκλείονται ἐν γένει ἀπὸ τῶν ποτιστικῶν γαιῶν καὶ θέλουσι λαμβάνει μόνον ξηρικάς.

Ἀπήντησεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι προχθὲς ὁ ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι ἐθεώρει ἄδικον νὰ φέρωμεν δυσκολίας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Κρητικῶν γραμματίων, ὑποδιαιροῦντες τὰς γαίας εἰς α'. β'. ἢ γ'. τάξεως· ἐνταῦθα δὲ δὲν ἐννοεῖ διά τι, ἐναντίον τῆς ἐξηγήσεως ταύτης, ἐξαιροῦνται τῆς προικίσεως αἱ ποτιστικαὶ γαῖαι. Τοιουτοτρόπως δὲν διαιροῦμεν αὐτὰς εἰς τάξεις, ἐνῷ ὁ Κ. ὑπουργὸς ἐξέφρασεν ἐσχάτως τὴν ἐναντίαν ἰδέαν; Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ἐξαιρέσωμεν τῆς προικίσεως τὰς ποτιστικὰς γαίας καὶ δυνάμεθα μόνον νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἐξαιροῦνται αἱ καλλιεργημέναι, οὐχὶ δὲ καὶ αἱ καλλιεργήσιμοι γαῖαι.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι, ἂν γίνῃ τοῦ ἐδαφίου ἀπάλειψις, ἐννοεῖ, ὡς εἶπεν, ὅτι αἱ προικιζόμεναι ἀποκλείονται καθ' ὁλοκληρίαν τῆς λήψεως ποτιστικῶν γαιῶν· ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι, ὅτε ἐγένετο λόγος ἐσχάτως περὶ τῶν γαιῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων δύνανται νὰ πραγματοποιηθῶσι τὰ κρητικὰ γραμμάτια, ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὑπεστήριξε πρὸς τοὺς ἄλλους ὅτι αἱ ποτιστικαὶ γαῖαι δὲν διαφέρουσι πολλῶν ξηρικῶν γαιῶν, καὶ ὅτι αἱ ξηρικαὶ γαῖαι εἶναι πολλάκις καλλιτέρας ποιότητος τῶν ποτιστικῶν. Ἐκ τῆς ἐξηγήσεως δὲ ταύτης πεισθεῖσα ἡ Βουλὴ, ἀπεφάνθη ὅτι καλῶς ἐδάφθησαν αἱ παραχωρηθεῖσαι εἰς τὸν Κ. Ἀλεξανδρόπουλον γαῖαι. Ἐπικαλούμενος δὲ τὴν ἀλήθειαν ταύτην, ὡς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἀναγνωρισθεῖσαν, δὲν ἐννοεῖ διά τι, ἀφοῦ αἱ ποτιστικαὶ γαῖαι δὲν διαφέρουσι τῶν ξηρικῶν, νὰ θέλωμεν ἤδη ν' ἀρνηθῶμεν εἰς τὰς θυγατέρας τῶν ἀγωνιστῶν ὅ,τι παραχωροῦμεν εἰς ἄλλους κατὰ χιλιάδας στρεμμάτων.

Ἐπιμείναντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ εἰς τὴν ἰδέαν του, παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι *ποτιστικαὶ γαῖαι* λέγονται, τοὐλάχιστον ἐν τῇ Ἀττικῇ, αἱ γαῖαι αἱ συναπτέρουσαι ἰδιόκτητον ὕδωρ, δι' οὗ ποτίζονται

διαρκῶς. Ἂν λοιπὸν τὸ ὑπουργεῖον ἐννοῇ ποτιστικὰς γαίας τὰς ἐχούσας τοιοῦτον συνιδιάκτητον ὕδωρ, διαφέρουσι τότε μεγάλως ἀπὸ τῶν ξηρικῶν. Ἀλλ' ὑπάρχουσι καὶ γαῖαι, αἵτινες μὴ ἔχουσαι ἰδιάκτητον ὕδωρ, ἀρδεύονται ἀπὸ τοὺς σχηματιζομένους ἐν ὥρᾳ χειμῶνος ῥύακας. Παρακαλεῖ λοιπὸν νὰ ἐξηγήσῃ ὁ ὑπουργὸς ἂν ἐννοῇ καὶ αὐτὰς *ποτιστικὰς* γαίας.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι αἱ γαῖαι αὗται δὲν εἶναι ποτιστικαὶ καὶ ἐννοεῖ τοιαύτας μόνον τὰς ἐτησίως καὶ διαρκῶς ποτιζομένας, ἤτοι καθ' ὅλας τὰς ὥρας τοῦ ἔτους· ὁ ἀποτείνας τὴν ἐρώτησιν βουλευτὴς ἠρκέσθη εἰς τὴν ἐξήγησιν ταύτην.

Μετὰ ταῦτα, λαβόντος τὴν ἕδραν τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων, παρετήρησέ τις ἐπὶ τοῦ πρώτου ἑδαφίου τοῦ 2 ἄρθρου ὅτι, ἐπειδὴ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐννοεῖται ὅτι δὲν δύνανται νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς προίκισιν αἱ ὑπὸ τῶν γεωργῶν νομίμως κατεχόμεναι γαῖαι, πρέπει νὰ σημειωθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς ὅτι εἰς τὰς προικίσεις ταύτας τηροῦνται αἱ διατάξεις τοῦ περὶ γεωργῶν νόμου τοῦ **1843**, καθ' ὃν δὲν δύνανται νὰ τοῖς ἀφαιρεθῶσι τὰ ἐν αὐτῷ ὁριζόμενα στρέμματα.

Ἀπήντησε δὲ ὁ ὑπουργὸς, ὅτι αἱ προικιζόμεναι δὲν δύνανται βεβαίως νὰ λάβουν γαίας ἀπὸ γεωργοὺς κατέχοντας αὐτὰς δυνάμει τοῦ ἀνωτέρω νόμου. Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὸ 2 ἄρθρον μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἐξηγήσεων τοῦ ὑπουργοῦ, ὡς καὶ τὸ 3 δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως.

Ἐπὶ δὲ τοῦ 4 ἄρθρου ἠρώτησέ τις ἂν τὰ μέχρι τοῦδε χορηγούμενα ἄνευ νόμου μηνιαῖα βοηθήματα, παύωσι διὰ τοῦ παρόντος νόμου· ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι παύουσι μόνον αἱ διὰ νόμου χορηγούμεναι συντάξεις.

Ἐπὶ δὲ τῇ διασαφήσει ταύτῃ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τὸ 4 καὶ 5 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου μυστικῆς ψηφοφορίας, ἐπιτηρηθείσης ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Σ. Βλάχου καὶ Γ. Τσάκα, προσερχόμενοι οἱ βουλευταὶ, ἔῤῥιπτον εἰς τὴν μίαν κάλπην λευκὸν, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν μελανὸν κυαμον. Συνήχθη δ' ἐκ τῆς διαλογῆς ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου διὰ ψήφων 77 κατὰ 1. Ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐπεράσισαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Χορηγεῖται ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου ἰσοβίως μηνιαία σύνταξις εἰς τὰς ἀκολούθους χήρας καὶ ὀρφανά.

α.) Ἐκ δραχμῶν διακοσίων. Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ ἀντιστρατήγου Κίτσου Τζαβέλα, καὶ εἰς τὴν χήραν καὶ τὴν ὀρφανὴν τοῦ ὑποστρατήγου Νικήτα Σταματελοπούλου.

Καὶ ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, εἰς τὴν χήραν τοῦ ἀντιναυάρχου Ἀνδρέου Μιαούλη.

β'.) Ἡ συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων **19** καὶ **20** τοῦ ἀπὸ **19** Αὐγούστου **1852** Νόμου ἀνήκουσα εἰς χήραν ὑποστρατήγου μηνιαία σύνταξις·

Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ Νικήτα Φλέσσα.
Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ Δ. Μακρῆ.
Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ Γ. Λεβέντη.
Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ Ν. Μπόταση.
Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ Α. Τσαμαδοῦ.
Εἰς τὴν χήραν Ἀναστασίου Λόντου.
Εἰς τὴν χήραν Ἀάμπρου Νάκου.
Εἰς τὴν θυγατέρα Σ. Θεοχαροπούλου.
Εἰς τὴν χήραν Ἰωάννου Βούλγαρη.
Εἰς τὴν χήραν Γεωργίου Δράκου.
Εἰς τὴν χήραν Ἀσημάκη Φωτίλα.
Εἰς τὴν χήραν Π. Κρεββατᾶ.
Εἰς τὴν χήραν Π. Σέκερη, καὶ
Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ Ἀνδρέου Ἴσκου.

γ'.) Ἡ σύμφωνος μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων **19** καὶ **20** τοῦ ἀνωτέρω Νόμου ἀνήκουσα εἰς χήραν συνταγματάρχου σύνταξις·

Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ Ἰω. Βλάχου.
Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ Γ. Κίτσου.
Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ Ἀν. Π. Πολίδου.
Εἰς τὴν χήραν Βοϊδῆ Μαυρομιχάλη.
Εἰς τὴν χήραν Π. Κεφάλα.
Εἰς τὴν χήραν Ἰωάννου Περῤῥούκα.
Εἰς τὴν χήραν Θεοδώρου Δελιγιάννη.
Εἰς τὴν χήραν Ἀναστασίου Ἀνδρούτσου.
Εἰς τὴν χήραν Μαρίαν Ν. Κοτσιᾶ.
Εἰς τὴν χήραν Μαρίαν Γ. Σκανδάλη.
Εἰς τὴν χήραν Μαρίαν Ν. Χ. Δ. Κοτσιᾶ.
Εἰς τὴν χήραν Δεσποινοῦ Ν. Ἀργύρη.

Ἄρθρ. 2. Χορηγεῖται προίκισις εἰς γαίας διαθεσίμους καὶ καλλεργησίμους εἰς τὰς ἀκολούθους ἀφρανάς.

Εἰς τὴν ἄγαμον θυγατέρα τοῦ Ἀντιστρατήγου Κίτσου Τσαβέλα	Στρεμ.	500
Εἰς ἑκάστην τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ Ὑποστρατήγου Χ. Χρήστου	»	300
Εἰς ἑκάστην τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ Ἀνδρέου Ἰσκου	»	300
Εἰς τὴν ἄγαμον θυγατέρα τοῦ Δ. Μακρῆ . . .	»	300
Εἰς τὴν ἄγαμον θυγατέρα τοῦ Γ. Ὀλυμπίου, ἐκτὸς τῆς προικίσεως, ἥτις διὰ τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1843 Β. διατάγματος ἀπενεμήθη αὐτῇ εἰς λογαριασμὸν τῶν ὅτε δικαιοῦται νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸ Δημόσιον ἕνεκα παλαιῶν ἀπαιτήσεων, εἰσέτι	»	300
Εἰς ἑκάστην τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ Νικήτα Φλέσσα	»	250
Εἰς τὴν ἄγαμον θυγατέρα τοῦ Λαζάρου Τσαμαδοῦ	»	250
Εἰς ἑκάστην τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ Γ. Λιβάντη	»	250
Εἰς ἑκάστην τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ Α. Λεμπέση	»	250
Εἰς τὴν ἄγαμον θυγατέρα Σ. Θεοχαροπούλου .	»	250
Εἰς τὴν θυγατέρα Ἐμμ. Ξάνθου	»	250
Εἰς ἑκάστην τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ Γ. Κίτσου	»	250
Εἰς τὴν ἄγαμον θυγατέρα τοῦ Χρ. Φωτομάρα .	»	200
Εἰς ἑκάστην τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ Ἰω. Βιάχου	»	200

Τὰ ὡς ἀνωτέρω εἰς προίκισιν προσδιοριζόμενα στρέμματα γαιῶν θέλουν περιορισθῆ εἰς τὸ τρίτον μόνον, ἐὰν αὗται ὦσι γαῖαι ποτιστικαί.

Ἄρθρον 3. Αἱ ἐν τῷ 1 συντάξεις ὑπόκεινται εἰς τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 19 καὶ 20 τοῦ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1852 νόμου περὶ τῶν συντάξεων τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς.

Ἄρθρον 4. Αἱ μέχρι τοῦδε πληρονόμεναι εἰς τινας τῶν ἀνωτέρω συντάξεις παύουσιν. Ἀκυροῦται ἐπίσης, ἐξαιρουμένης τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένης θυγατρὸς Γ. Ὀλυμπίου, καὶ ἡ τυχὸν εἰς τινα τῶν ἀνωτέρω χορηγηθεῖσα ἤδη προίκισις, ἐκτὸς ἂν ἡ προικισθεῖσα προτιμᾷ νὰ λάβῃ αὐτὴν ἀντὶ τῆς διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγουμένης.

Ἄρθρον 5. Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἀναφερόμεναι προικίσεις θέλουν πραγματοποιηθῆ ἀμέσως μετὰ τὸν γάμον.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Τελευταῖον ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου νομοσχεδίου, τοῦ περὶ ἐξαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τῆς σταφίδος καὶ διαφόρων ἄλλων νομοσχεδίων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 5 Μ. Μ.

Οἱ προεδρεύσαντες ἀντιπρόεδροι
Σ. ΚΟΠΑΝΙΤΣΑΣ, Φ. ΦΙΛΩΝΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Διαμάντης,
Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΘ'.

Τῆς 26 Ἀπριλίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Παρελθόντες οἱ εἰσηγηταὶ ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 165,800 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1857 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, καὶ ὁμοίας ἐκ δραχμῶν 250,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου, ἀνέγνων τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις, ἐχούσας οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ δοῦσα ἡ ἐκ τῶν τμημάτων εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ἀπὸ 20 Μαρτίου τ. ε. καὶ θεωρήσασα ὅτι ἡ ζητουμένη πίστωσις τῶν δραχμῶν 165,800 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1857 πρόκειται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἐξόφλησιν τῶν ἐξόδων ἐκκαθαρισμένων καὶ ῥητῶς ἐν τῇ ἐκθέσει κατονομαζομένων, γνωμοδοτεῖ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ ὑποβληθέντος περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως νομοσχεδίου.

Ἀθήνησι, τῇ 25 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ ἐπιτροπὴ
Φ. Φίλωνος, Μ. Μιχαλόπουλος,
Α. Δούγρενός, Α. Δανόπουλος,
Γ. Χ. Μαδεμοχωρίτης.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἐπειδὴ ἡ ζητουμένη πίστωσις δραχμῶν 250,000 ἐπὶ τοῦ κεφ. Η'. ἄρθρου 2 ἀκάθαρσις λιμένων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου πρόκειται νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς κατασκευὴν πέντε ἀτμοκινήτων ὑδροκόρων διὰ τὴν καθάρσιν τῶν λιμένων τοῦ Κράτους καὶ μίσθωσιν μηχανικῶν, ἡ ἐπιτροπὴ τῶν τμημάτων μὴ ἔχουσα ἐπ' αὐτοῦ ἀντίρρησίν τινα, συνίσησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀθῆναι, τῇ 25 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ ἐπιτροπή

Π. Δ. Καμπάνης, Ι. Μ. Σκαβέντσος,
Κ. Δ. Βλάμης, Ι. Ν. Ταμπακόπουλος,
Α. Καλογερόπουλος.»

Ἐξέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἐπὶ τῆς γενομένης πρό τινων ἡμερῶν ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Ἐρμιόνης, ὅτι, κατὰ τὸν νόμον, οἱ σπογγαλιεῖς πρέπει νὰ φορολογῶνται, ὅταν ἐξασκῶσι τὸ ἐπαγγελμά των ἐντὸς τοῦ Κράτους, τὴν δ' ἐξήγησιν ταύτην ἔφερεν ἄλλοτε ὁ ὑπουργὸς Κ. Βάλβης καὶ ταύτην παραδέχεται τὸ ὑπουργεῖον. Ἐπειδὴ δὲ, ὡς εἶπεν ὁ βουλευτὴς, τινὲς σπογγαλιεῖς ἐξασκοῦσι τὸ ἐπάγγελμά των ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἔγραψεν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον νὰ τοὺς ἐξαιρῇ. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς ἀμμώδεις σπόγγους, παρατηρεῖ ὅτι θέλει γίνεσθαι καὶ ἐπ' αὐτῶν τακτικὴ φορολογία, ἂν ἡ ἄμμος εἶναι στοιχεῖον ἀναγκαῖον αὐτοῦ τοῦ εἴδους.

Παρετήρησεν ὁ ἐπερωτήσας βουλευτὴς, ὅτι ἂν οἱ σπογγαλιεῖς ἔπρεπε νὰ φορολογῶνται, ἐπειδὴ τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο εἶναι ἐξηπλωμένων εἰς πολλὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους, βεβαίως ἤθελε μνημονεύει ὁ νόμος καὶ τῶν σπογγαλιέων. Ἐπειδὴ ὅμως ἐθεώρησεν ὅτι ὑπόκεινται οὗτοι εἰς φόρον εἰσαγωγῆς, ὡς ἐξηγεῖ, ἐπιβαρύνονται δὲ καὶ ὑπὸ τῆς ἄμμου, ὁ νόμος τοὺς ἐξήρεσε τοῦ φόρου τοῦ ἐπιτηδεύματος. Ἄλλως τε οὐ μόναν αἱ δέκα ὀκάδες σπόγγου καθαριζόμεναι ἐκ τῆς ἄμμου, γίνονται μία, ἀλλὰ καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν σπογγαλιέων ἐξασκοῦσι τὸ ἐπάγγελμά των ἐκτὸς τοῦ Κράτους· ἐνῷ λοιπὸν εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ἐπαρχίαν φορολογοῦνται οἱ σπογγαλιεῖς, μόνος ὁ ἔφορος Ἐρμιόνης κατώρθωτε νὰ θέσῃ τοὺς σπογγαλιεῖς μεταξὺ τῶν ἐπιτηδευματιῶν. Εἶναι λοιπὸν ἄδικον, ἐνῷ οὐδεμία ἄλλη ἐπαρχία πληρόνει τοιοῦτον φόρον, μόνοι οἱ συμπολῖται του νὰ ὑποβάλλωνται εἰς αὐτὸν, καὶ εἶναι παρεξήγησις ῥητὴ τοῦ Συντάγματος ἡ οὕτω γενομένη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Κ. Βάλβη

ἐξήγησις τοῦ νόμου. Ὁ τοιοῦτος δὲ φόρος εἶναι ἔτι μᾶλλον ἀδικώτερος, καθ' ὅσον οἱ καταλογοι συντάσσονται τὸ ἓν ἔτος ἵνα ἐκτελεσθῶσι τὸ ἄλλο καὶ ἐντὸς αὐτῶν σημειοῦνται προφητικῶς πρόσωπα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἄδηλον ἂν θέλουν μετέλθει τὴν σπογγαλιείαν, καὶ κατόπιν ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσιν, εἴτε μετῆλθον αὐτὴν ἢ ὄχι. Διὸ παρακαλεῖ νὰ ἀναγνωρίσῃ ἡ Βουλὴ τὸ ἄδικον τῆς φορολογίας ταύτης καὶ ζητήσῃ τὴν θεραπείαν της. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν ἀμμώδη σπόγγον, εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ τιμολόγιον ὁρίζει φόρον 60 λεπτὰ τὴν ὀκάν· ἀλλ' ὁ σπόγγος διαιρεῖται εἰς καθαρὸν καὶ ἀμμώδη, καὶ ὁ μὲν καθαρὸς πωλούμενος ἐντὸς τοῦ Κράτους, πληρόνεται πρὸς 30 δραχμὰς τὴν ὀκάν, ὁ δὲ ἀμμώδης μεταφερόμενος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, πωλεῖται 3 δραχμὰς μόνον. Εἶναι λοιπὸν δίκαιον νὰ πληρόνῃ καὶ ὁ ἀμμώδης σπόγγος ὅσον καὶ ὁ καθαρὸς ὁ πωλούμενος ἀντὶ 30 δραχμῶν τὴν ὀκάν; Διὸ ἐξαιτεῖται τὴν θεραπείαν καὶ τῆς ἀνισότητος ταύτης.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι θέλει ἐξετάσει περὶ πάντων καὶ ἐνεργήσει τὰ δέοντα· ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀμμώδη σπόγγον, ἀγνοεῖ ἂν δύναται ὁ ὑπουργὸς νὰ παραβιάσῃ τὸ τιμολόγιον, καὶ ἂν ὁ τοιοῦτος φόρος δὲν εἶναι ὁ ὀρθὸς, ἀπόκειται εἰς τὸν ὑπουργὸν νὰ εὕρῃ τὴν ἀνάλογον θεραπείαν. Ἀλλ' ὡς πρὸς τοὺς σπογγαλιεῖς, ἀφοῦ δὲν φορολογοῦνται εἰς ἄλλην τινὰ ἐπαρχίαν, καὶ πάντες διὰ τῆς σιωπῆς των ἐπεβεβαίωσαν τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦτον, φαίνεται ὅτι ἀληθῶς δὲν περιλαμβάνονται ἐν τῷ νόμῳ. Διὰ τοῦτο εἶναι ἄδικον νὰ ἐφαρμόζηται νόμος τοιοῦτος μόνον εἰς τοὺς σπογγαλιεῖς Ἐρμιόνης, καὶ ὁ ὑπουργὸς πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ τὸν νόμον καὶ ἐν Ἐρμιόνῃ ὅπως ἁπανταχοῦ τοῦ Κράτους.

Ἐπανέλαβεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι οἱ σπογγαλιεῖς οἱ ἐντὸς τοῦ Κράτους ἐξασκοῦντες τὸ ἐπάγγελμά των, παντοῦ καὶ πάντοτε θέλουν πληρόνει ἕνα φόρον, καὶ οὕτως ἐννοεῖ καὶ ἐφαρμόζει τὸν νόμον· θέλει δ' ἐφαρμόσει αὐτὸν ἐξίσου εἰς ὅλον τὸ Κράτος.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου κλπ. νομοσχεδίου, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Γ. Ἰατρὸν καὶ Α. Δεκιγάλαν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 91.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ ἐγγείου φόρου κλπ., ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν
Δημήτριος Ὀρεινός	Ν	Σόλων Κρεστενίτης	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν
Π. Καμπάνης	Ν	Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Γ. Ν. Καΐρης	Ν	Ν. Βαρβαρῆγος	Ν
Α. Καμπάνης		Ἀ. Δεκιγάλας	Ν
Δημήτριος Τσάκρης		Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	
Γεώργιος Σκοῦρος		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Γεώργιος Περωτής	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	
Ἠλίας Καραγιάννης		Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Σωτήριος Στράτος		Α. Κοντόσταυλος	Ν
Δημήτριος Νάκος	Ν	Βελισάριος Νικολαΐδης	
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας	
Θεόδωρος Γρίβας	Ν	Κωνστ. Πλαπούτας	Ν
Νικόλαος Τσέλιος		Α. Ἀντωνόπουλος	
Π. Ταντσρίας	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Ἀνδρέας Σοφιανός	Ν
Θ. Τσαννετάκης	Ν	Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Ἀνδρ. Νοταρᾶς	
Α. Παπαθανασίου	Ν	Εὐθ. Κανελόπουλος	Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ν
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Ν
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Ἐμμ. Τσοῦχλος	Ν
Ἀναγ. Ζέρβας	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	
Γ. Γιολδάσης	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Ν. Γρανίτσας	Ν	Σ. Κοπανίτσας	
Γ. Βελῆς	Ν	Ἰω. Βαλασόπουλος	
Γ. Σιρπάνος	Ν	Ν. Λεώπουλος	Ν
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Γ. Γιατράκος	
Λύσανδρος Βιλαέτης	Ν	Λουκᾶς Στεφάνου	

Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος		Α. Χ. Λόντος	
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	Ν	Π. Πατρινός	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος		Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	Ν
Ἀ. Μαυρειδής		Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν
Ἀναγν. Τσάκας	Ν	Ἠλίας Καράπουλος	Ν
Γ. Κεράλας	Ν	Γεώργιος Μπάστας	Ν
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ν	Ἰω. Σκαβέντσος	Ν
Γ. Γουλιμής	Ν	Γ. Νικολάου	Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν	Μιχαὴλ Σολωμός	Ν
Παναγ. Παπατσώνις		Κωνστ. Πλατύς	
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Γεώρ. Ναύτης	Ν
Ἰωάν. Προβελέγιος	Ν	Ἀν. Ῥενουάρδος	Ν
Ἰω. Ταταράκης	Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Σ. Βαρότσης	Ν	Παναγιώτης Ψάθης	Ν
Χ. Σουμαρίπας	Ν	Ἀντ. Ἀσμάνης	Ν
Δ. Δημητρακόπουλος		Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Μ. Μιχαλόπουλος	Ν	Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Α. Παπαδημητριάδης		Ἀναγν. Παπατσώρης	
Ν. Καναβός	Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	Ν
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Δημ. Στάϊκος	
Γεώργιος Ἰατρός	Ν	Βασίλειος Κριεζής	Ν
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν	Κυριάκος Δουζίνας	Ν
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	Ν
Νικόλαος Πιεράκος	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	Ν
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν
Στ. Καπετανάκης	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρος	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν
Χ. Χριστόπουλος		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	Ν
Π. Κανελόπουλος		Σ. Σκουμπουρδής	Ν
Νικόλαος Μοσχούλας	Ν	Λύγερινὸς Ἀέρωφ	
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβής		Νικόλαος Β. Βουδούρης	
Ν. Πανουργιᾶς		Α. Μάντσαρης	Ν
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν		

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 1 ἄρθρου καὶ τῶν ἑπομένων συστάσεων τῆς ἐπιτροπῆς.

«Ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμίαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ νὰ εἰσα-

γάγῃ ὁμοιόμορφον σύστημα φορολογίας ἐπὶ ὅλων τῶν προϊόντων, λαμβανομένης ὡς βάσεως τῆς *ποιότητος τῆς γῆς καὶ τοῦ εἴδους* τῶν κτημάτων, χάριν ἁπλοποιήσεως ἐν γένει τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τῆς εὐχεροῦς ἐξελίξεως τῶν δημοσίων πόρων.

Προσέτι ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ἐπάναγκες νὰ συστήσῃ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως τοὺς σταφιδοκτήμονας, οἵτινες ὑπέκυψαν εἰς μεγάλας ζημίας κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐπέλθει αἰζητησία καὶ αὖθις τοῦ προϊόντος τούτου, νὰ σπεύσῃ νὰ ἐπιφέρῃ ἐγκαίρως μεγαλειτέραν ἔτι ἐλάττωσιν τοῦ φόρου, καὶ νὰ καταργήσῃ εἰς τὸ ἐπιὸν τὸ ἐξαιρετικὸν καὶ καταθλιπτικὸν διὰ τὰς ἐπαρχίας Ἠλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως.»

Παρετήρησέ τις, ὅτι πέρυσι κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ φορολογικοῦ νόμου λαβών τὸν λόγον, ἔφερε σκέψεις τινὰς ἐπ' αὐτοῦ, ὁ δ' ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς τῷ εἶπεν, ὅτι ἀντὶ νὰ φέρῃ παρατηρήσεις, ἐξ ὧν δὲν προκύπτει ῥιζικὴ ὠφέλεια, κάλλιον ἦτον νὰ ζητήσῃ ἀλλαγὴν τοῦ φορολογικοῦ συστήματος. Τῷ ἀπήντησε τότε ὅτι συνεννοηθεὶς περὶ τούτου μετά τινων βουλευτῶν, σκοπὸν εἶχε νὰ προτείνῃ τοιοῦτόν τι. Ἐπειδὴ ὅμως ἔμαθον ὅτι ὁ ὑπουργὸς προτίθεται νὰ φέρῃ ἀλλαγὴν τοῦ συστήματος, ἀπέφυγαν νὰ φέρουν τὴν πρότασιν, ὁ δὲ ὑπουργὸς ἐβεβαίωσε τότε ὅτι ἀληθῶς θέλει φέρει τὴν ἀλλαγὴν τοῦ συστήματος. Ἐρωτᾷ λοιπὸν τὸν ὑπουργὸν τί ἔπραξεν ὡς πρὸς τοῦτο.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι τὸ ὑπάρχον φορολογικὸν σύστημα δὲν εἶναι τῷ ὄντι πολὺ ὀρθόν, καὶ διὰ τοῦτο εἰργάσθη καὶ ἐργάζεται ἀνενδότως ὅπως φέρῃ νέον τι καταλληλότερον σύστημα· ἀλλὰ παρ' ἡμῖν, ὅπου καὶ γεωμέτραι καὶ μηχανικοὶ καὶ πολλὰ ἄλλα μέσα δὲν ὑπάρχουσιν ἀποχρῶντα, εἶναι δύσκολον νὰ ἔλθωμεν εἰς μεταβολὴν ἑνὸς φορολογικοῦ συστήματος χωρὶς βλάβην καὶ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν, ἂν τὸ νέον φορολογικὸν σύστημα δὲν καταρτισθῇ προσκόντως. Διὰ τοῦτο ἐπροτίμησε νὰ ἀναβληθῇ ἐπὶ ἓν καὶ δύο ἔτη, ἂν εἶναι ἀνάγκη, ὅπως γίνῃ ἔργον τι τέλειον. Διαβεβαιοῖ δὲ ὅτι ἔλαβε τὸ ἀντικείμενον ὑπὸ σπουδαίαν σκέψιν, ὅπως φέρῃ ἓν σύστημα, οὕτως εἰπεῖν, εὐρωπαϊκόν, ἐπὶ τοῦ ἔργου δὲ τούτου θέλει ἐπικαλεσθῇ ἐν καιρῷ καὶ τὰ φῶτα τοῦ νομοθετικοῦ Σώματος. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν σταφίδα, τὸ πολυτιμότατον τοῦτο προϊὸν διά τε τὸ δημόσιον καὶ τοὺς ἰδιώτας, παρατηρεῖ, ὅτι ὅλαι αἱ σκέψεις τοῦ ὑπουργείου τείνουσιν οὐχὶ ἁπλῶς πῶς πρέπει

νὰ φορολογῇ τὸ δημόσιον τὴν σταφίδα, ἀλλὰ κατὰ ποῖον νὰ ἐπιβάλληται τρόπον ὁ φόρος, ὥστε νὰ εὕρωμεν πλειοτέρους ἀγοραστὰς τοῦ προϊόντος τούτου, τοῦ ὁποίου ἡ καταστροφὴ μεγάλας δύναται νὰ φέρῃ ζημίας εἰς τὸ δημόσιον.

Ἐπὶ τούτοις, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 2 ἄρθρου, ἐξέθηκέ τις, ὅτι κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον ἀρκούντως ἀνεπτύχθη ὁ πληρονόμενος ἐπὶ τῶν σιτηρῶν φόρος, καὶ ἀπεδείξαμεν πόσον ἀδικεῖται ὁ φορολογούμενος πληρόνων ἐπὶ τῶν ἰδίων του κεφαλαίων· διὰ τῆς τοιαύτης δὲ φορολογίας ὁ μὲν σπείρων ἐπὶ ἰδιακτήτων γαιῶν καταστρέφεται μετὰ δέκα ἔτη, ὁ δὲ ἐπὶ ἐθνικῶν, μετὰ τρία. Ἐφέτος μάλιστα, ὅτε οἱ δημητριακοὶ καρποὶ δὲν ὑπάσχονται ἀφθονίαν, ἡ καταστροφὴ τῶν γεωργῶν εἶναι ἄφευκτος. Ἀφοῦ δὲ χάνουσιν ὁλοκλήρου ἔτους κόπους καὶ τὸ ἥμισυ τῶν κεφαλαίων των, εἶναι σκληρὸν νὰ ἔλθωμεν ἡμεῖς καὶ τοῖς ἀφαιρέσωμεν τὸ ἄλλο ἥμισυ. Διὰ τοῦτο προτείνει νὰ τεθῇ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀ. ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου ἡ φράσις «ἐξαιρέσει **20** τοῖς **100** ἐπὶ τοῦ ὅλου κεφαλαίου. » Ἔτι δὲ μᾶλλον θεωρεῖ ἀναγκαῖον τοῦτο, καθ' ὅσον, μεθ' ὅσα καὶ ἂν λέγῃ ὁ ὑπουργός, δὲν πιστεύει ποτὲ ὅτι θέλει ἔλθει ἄλλο φορολογικὸν σύστημα, ἀφοῦ οἱ ὑπάλληλοι ἢ δὲν ἐργάζονται ἢ ἔχουν συμφέρον νὰ ὑπάρχῃ τὸ ἐνεστώς. Τοὐναντίον μάλιστα καὶ ὅλαι αἱ κατ' ἔτος φερόμεναι τροποποιήσεις διαστρέφουσι τὸν νόμον ἐπὶ βλάβῃ τῶν φορολογουμένων, ὁ δὲ πάγιος λεγόμενος νόμος δὲν ἔβλαψε καὶ αὐτὸς ὀλίγον. Οὕτω πχ. ἐπροτιμήσαμεν νὰ γίνηται ἡ φορολογία κατὰ στρέμμα ἀντὶ τοῦ νὰ λαμβάνῃ τὸ δημόσιον **10** τοῖς 0|0 ἐντούτοις, ἂν ἐντὸς στρέμματος φυῇ μία ῥίζα κυδωνιῶν, ὁ ἐκτιμητὴς λέγει πρὸς τὸν φορολογούμενον ἢ νὰ τῷ δώσῃ **5** δραχμὰς ἢ θέλει σημειώσει εἰς βάρος του τὸν πλέον ἐπιχθῆ φόρον. Ἐπίσης δ' ἐνῷ διὰ πᾶν δένδρον ἀμυγδαλέας πληρόνεται φόρος, ὑποβάλλονται οἱ κάτοικοι καὶ εἰς ἄλλον φόρον διὰ πᾶν τὸ ὑπὸ τὰ δένδρα ταῦτα φυόμενον. Προσέτι γνωστὸν εἶναι ὅτι διὰ τὸν φόρον τῶν σιτηρῶν ἔχει ὁ γεωργὸς τὸ ἐκλεκτικὸν δικαίωμα νὰ πληρώσῃ αὐτὸν εἰς εἶδος ἢ χρήματα. Τί γίνεται ἐν τοσούτῳ; Εἰς τὴν ἐπαρχίαν του ἐτέθη διὰ τοὺς σίτους μέτος ὅρος τιμῆς **8 1|2** δραχμὰς τὸ κοιλόν, ἐνῷ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπωλεῖτο **6**, ὧν μάλιστα καλλιτέρας ποιότητος καὶ πωλούμενος κατὰ μικρὰς δόσεις καὶ ἐπὶ πιστώσει. Ἐκ τούτου κατήντησε νὰ συσσωρευθῶσιν ὅλα τὰ σιτηρὰ εἰς τὰς δημοσίας ἀποθήκας, καὶ οἱ χωρικοὶ

ἐδιάζοντο νὰ τὰ φέρωσι ἀπὸ μακρὰς ἀποστάσεις ἐπὶ τῶν ὤμων των, ἵνα τὰ παραδώσωσιν εἰς τὰς ἀποθήκας. Καὶ μολαταῦτα βραδύτερον ἐπωλήθησαν εἰς 3 1|2 ἐπὶ 4 δραχμὰς τὸ κοιλόν. Οὕτω τὸ μὲν δημόσιον ἐζημιώθη τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς, οἱ δὲ φορολογούμενοι ἐδιάσθησαν, ἀφίνοντες τὰ ἴδια ἔργα, νὰ μεταφέρωσι τὸν σῖτον ἀπὸ μακρὰς ἀποστάσεις. Ἐκ τούτου ἐξηγεῖται διὰ τί ὁ ἀποθηκάριος χρονοτριβεῖ ἐπὶ πέντε μῆνας εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἵνα λάβῃ διορισμὸν διὰ δύω μῆνας καὶ πληρωθῇ 60 δραχμὰς δι' αὐτούς. Ὁ τιθέμενος λοιπὸν μέσος ὅρος τῶν σιτηρῶν δὲν εἶναι εἰλικρινής, διότι ὅσῳ πλειότερον σῖτον εἰσάγουσιν οἱ ἀποθηκάριοι εἰς τὰς ἀποθήκας, τόσῳ πλειότερον καταχρῶνται. Ἐὰν δὲ αἱ τιμαὶ δὲν προσδιορίζωνται ὑπὸ τῶν ἀποθηκαρίων, ὁ σύλλογος ὅμως ὅλων τῶν τοιούτων ὑπαλλήλων ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς διατρέφεται, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐπιστήσῃ ὁ ὑπουργὸς ὅλην τὴν προσοχήν του εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ μέσου ὅρου τῆς τιμῆς τῶν σίτων.

Ἐπέμενεν ἄλλος, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν προταθεῖσαν ἐλάττωσιν τοῦ σπόρου τῶν γεωργῶν, ἡ ἰδέα δὲν εἶναι κακὴ καὶ ἀπόκειται εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἀποφασίσῃ. Περὶ δὲ τῶν καταχρήσεων τῶν ἀποθηκαρίων λέγει καὶ αὐτός, ὅτι οὐ μόνον γίνονται καταχρήσεις τοιαῦται, ἀλλὰ καὶ ζημιοῦται διττῶς τὸ δημόσιον, ἐπειδὴ καὶ εἰς τὴν ἡμίσειαν τιμὴν πωλεῖται μετὰ ταῦτα ὁ σῖτος καὶ ἐνταῖς ἀποθήκαις δ αφθείρεται. Νὰ διατάξῃ λοιπὸν ὁ ὑπουργὸς ὥστε ὡς μέσος ὅρος τῆς τιμῆς τῶν σίτων νὰ τίθεται ὑπ' εὐθύνην τῶν δημάρχων ἡ ὑπάρχουσα εἰς ἕκαστον δῆμον τιμή.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς φορολογίας εἶναι ἓν τῶν σπουδαιοτέρων ζητημάτων, τὸ ὁποῖον ἐμελέτησε πολυτρόπως ἡ ἐπιστήμη καὶ δὲν ἔλυσεν ἔτι, διότι, ἂν θελήσῃ τις νὰ ἐξακριβώσῃ τὸν ὑλικὸν καιρόν, ὃν δαπανᾷ ὁ καλλιεργητής, τὴν κατάστασιν τῶν γαιῶν, τὴν τοιαύτην ἢ τοιαύτην τῆς ἀτμοσφαίρας ἐνέργειαν, τὰς ἀποστάσεις τῆς μεταφορᾶς καὶ τοσαῦτα ἄλλα, φυσικὸν εἶναι ὅτι δὲν δύναται νὰ προσδιορίσῃ ὁριστικῶς τὴν φορολογίαν· ἄλλως τε ἐκ γῆς ὁμοίας ποιότητος ὁ μὲν ἀποφέρει ἀφθόνους καρπούς, ὁ δὲ καταστρέφεται. Ἐκ τούτου λοιπὸν ἐπεκράτησε κατ' ἀνάγκην τὸ σύστημα τῶν ἀποδεκατώσεων. Τὸ βάρβαρον ὅμως καὶ πεπαλαιωμένον τοῦτο σύστημα εἶναι τέκνον σκοτεινῆς ἐποχῆς, ἡμεῖς δ' ἐξελθόντες ἐκ τῆς δουλείας, ἐκληρονομήσαμεν τὸ σύστημα τοῦτο. Ἐν αὐτῷ δὲν ὑπάρχει μόνον τὸ ἄδικον τῆς φορολογίας· εἶναι καὶ ἄλλα πολ-

λὰ παρεμπίπτοντα, τὸ πλῆθος τῶν εἰσπρακτόρων, τῶν ἀποθηκαρίων, τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ τόσαι ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις ἐπιβαρύνουσαι τὸν φορολογούμενον. Ἐν ὅσῳ λοιπὸν μένει τὸ σύστημα τοῦτο, ὅ,τι δήποτε καὶ ἂν πράξητε, ἀδύνατον εἶναι ν' ἀπαλλαγῇ ὁ φορολογούμενος ἀπὸ τὴν καταπίεσιν καὶ τὴν ἀδικίαν. Ἂς ἀποφανθῶμεν λοιπὸν ὁριστικῶς ὅτι τὸ τοιοῦτον σύστημα δὲν εἶναι τοῦ παρόντος αἰῶνος καὶ πρέπει νὰ μεταβληθῇ πλέον. Ὅτε ὁ Κ. Ἀργυρόπουλος ὡς ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀγορεύων ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ νόμου, ἠθέλησε ν' ἀποδείξῃ ὅλην τὴν σκαιότητα τοῦ συστήματος τούτου, εἶπεν ὅτι ἡ Εὐρώπη ἀποφαινομένη ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς Τουρκίας, ἐγνωμάτευσεν, ὅτι ἀρκεῖ τὸ φορολογικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον διατηρεῖ ἡ Τουρκία ὅπως ἀπελπισθῇ ἕκαστος ὅτι τὸ Κράτος τοῦτο δύναται νὰ παρέξῃ ἐλπίδα ὑπάρξεως. Καὶ ὅμως μετ' ὀλίγον ἦλθεν ὁ Κ. Ἀργυρόπουλος καὶ εἰσήγαγε φόρον ἐπαχθέστερον τοῦ φόρου τῶν 10 τοῖς 0/0. Τὸ παρ' ἡμῖν δὲ φορολογικὸν σύστημα ἔχει καὶ ἄλλο τι ἐπιβαρυντικὸν διὰ τὸν φορολογούμενον, τὴν ἐνοικίασιν, ἕνεκα τῆς ὁποίας ὑποχρεοῦται νὰ μεταφέρῃ τοὺς καρποὺς αὐτοῦ εἰς μακρυνὰς ἀποθήκας, ἐνῷ οἱ Τοῦρκοι, καὶ τοι βάρβαροι, παρεῖχον πολλὰς εὐκολίας, δυνάμει τῶν ὁποίων ὠφελοῦντο οὐσιωδῶς οἱ φορολογούμενοι. Ἂς ἀποφανθῶμεν λοιπὸν ὥστε ἡ Κυβέρνησις νὰ σπεύσῃ ὅσον τάχιον εἰς τὴν κατάργησιν τοῦ συστήματος τούτου. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν σταφίδα, εὐχαρίστως ἤκουσε τὸν ὑπουργὸν εἰπόντα, ὅτι τὸ πολύτιμον τοῦτο προϊὸν παρέχει τὴν μεγαλειτέραν ἐγγύησιν τοῦ πορισμοῦ τῶν μέσων ἡμῶν. Καὶ ἀληθῶς αἱ σταφιδοφόροι ἡμῶν γαῖαι ἀναβαίνουσι τοὐλάχιστον εἰς 200,000 στρεμμάτων, διὰ τὴν καλλιέργειαν δ' ἑκάστου στρέμματος ἀπαιτοῦνται τρεῖς ἄνθρωποι, ἀφοῦ μάλιστα αἱ ἐργατικαὶ ἡμέραι εἶναι 60—70. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι διὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς σταφίδος ἀπαιτοῦνται 600,000 ἀνθρώπων, καὶ χορηγεῖται οὕτως ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον πόρος ὑπάρξεως εἰς τοσαύτας χιλιάδας ψυχῶν, καθ' ὅσον εἰς τὴν καλλιέργειαν χρησιμεύουσι καὶ τὰ δύω γένη καὶ πᾶσαι τοῦ ἀνθρώπου αἱ ἡλικίαι. Ἐδοκιμάσαμεν καὶ τὴν γεωργίαν καὶ τὰς ἐνοικιάσεις καὶ τὴν ποιμαντικὴν καὶ πολλὰ ἄλλα εἴδη ὑλικῆς ἀναπτύξεως, εἴδαμεν ὅμως ὅτι ἡ σταφὶς παρέχει δαψιλῆ καὶ μόνιμον τὴν ὠφέλειαν, καθ' ὅσον τρέφεται δι' αὐτῆς ἡ Εὐρώπη. Ἐντεῦθεν δὲ ἐξετείναμεν τὴν καλλιέργειαν τοῦ προϊόντος, καὶ ἡ Εὐρώπη δὲν δύναται νὰ καταναλώσῃ τὸ ὅλον. Πρέπει νὰ ληφθῇ λοιπὸν

σπουδαῖον τι μέτρον πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς σταφίδος. Ἡ Ἠλεία, ἡ Γορτυνία καὶ Ὀλυμπία, μόναι αἱ ἐπαρχίαι αὐταὶ παράγουσι τὸ 1/3 τῆς ὅλης σταφίδος, μεθ' οὗ πολὺ δὲ θέλουσι παράγει τὸ ἥμισυ· ἀλλ ἡ διάταξις τῆς ἐνοικιάσεως ἀποβαίνει ἐπαχθὴς δι' αὐτὰς τοσούτῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον αἱ ἄλλαι ἐπαρχίαι πληρόνουσι μόνον τέλος ἐξαγωγῆς, αὗται δὲ πληρόουσι φόρον εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ σπεύσῃ τὸ ὑπουργεῖον εἰς συνδρομὴν τῶν ἐπαρχιῶν Ἠλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γορτυνίας, ἐλαττόνουσα δι αὐτὰς τὸν ἐπὶ τῆς σταφίδος φόρον ἀπὸ 15 εἰς 12 δραχμὰς, νὰ εὕρῃ δὲ καὶ μέσον, δι' οὗ νὰ καταργήσῃ τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι περιττὸν νομίζων νὰ ἐξηγήσῃ τί ἐστὶ φορολογικὸς νόμος, ἔρχεται εἰς τὴν ἐκτεθεῖσαν ἰδέαν ὅτι ἡ ἀλλαγὴ φορολογικοῦ συστήματος εἶναι ἔργον ἐπιστημονικόν. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς τοῦτο, ἀλλ' εἰς τοιοῦτον ἔργον ἡ ἐπιστήμη πρέπει νὰ εἶναι θεωρία καὶ πρᾶξις· ἄλλως ἡ θεωρία μόνη προσκρούει καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς παραχθὲν σύστημα εἶναι ἐπισφαλές. Τὴν σκέψιν του ταύτην ἐπιβεβαιοῖ μάλιστα μία τις ἐγκύκλιος ὑπ' ἀριθ. 1410, ἥτις ἐκδοθεῖσα ἄλλοτε, ἔφερεν ὡς ἀξίωμα τὴν ἰδίαν, ὅπου φύεται πτέρη, ἡ γῆ εἶναι πρώτης ποιότητος· ἰδέα, ἥτις ὅσον φαίνεται πρόχειρος, τοσοῦτον εἶναι ψευδής. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ περιμείνωμεν ἐκ μόνης τῆς θεωρίας νὰ φέρῃ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ φορολογικοῦ συστήματος, καὶ πρέπει νὰ περιληφθῇ εἰς τοῦτο ὡς γνώμων ἀψευδὴς ἡ πεῖρα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν προταθεῖσαν ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἑρμιόνης ἰδέαν τοῦ νὰ ἐλαττωθῇ ὁ ἐπὶ τῶν σίτων φόρος, δὲν εἶναι αὐτὴ ἀπορριπτέα, ἀλλ' ἀπαιτεῖ μελέτην ὡριμον καὶ σπουδαιοτέραν. Ὁ δὲ πάγιος νόμος εἰσαχθεὶς μετὰ βαθεῖαν μελέτην καὶ ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς μετὰ συζήτησιν ἐμβριθῆ, δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπισύρῃ τὸν χλευασμὸν αὐτοῦ, καθ' ὅσον ὁ νόμος οὗτος ἔφερε μεγάλα ὠφελήματα εἰς τὸν τόπον, καὶ ἐνῷ ὁ ἐνοικιαστὴς ἐλάμβανεν ἀπὸ τῶν φορολογουμένων καθ' ὅλον τὸ ἔτος ὅ,τι καὶ ἂν ἐφύετο εἰς τὰς γαίας των, ἀπηλλάγησαν ἤδη τῶν τοιούτων κακῶν. Τελευταῖον παρατηρεῖ, ὅτι εἰς τὸν δῆμόν του, ὅπου ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ἦναι αὐτὸς δήμαρχος, οἱ ἐνοικιασταὶ ἠθέλησαν νὰ συστήσωσιν εἰδικὰς ἀποθήκας, καὶ τὰ μὲν καθαρὰ προϊόντα ἐναποθέτουσιν εἰς αὐτὰς, τὰ δὲ μὴ καθαρὰ, τὰ ὁποῖα νοθεύουσι πολλάκις οἱ ἴδιοι, ἀποστέλλουσιν εἰς τὰς δημοσίας. Ἐπὶ τοῦ περιστατικοῦ τούτου πρέπει νὰ λάβῃ ὁ ὑπουργὸς τὰ δέοντα μέτρα.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἓν ἐκ τῶν καθαρῶς ἀποδεδειγμένων εἶναι ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς σταφίδος φορολογία δὲν ἔχει ἴσην ἀναλογίαν, ἐπειδὴ ἡ σταφὶς τῶν Πατρῶν καὶ τοῦ Αἰγίου πωλεῖται 10—15 τάλληρα πλειότερον, διότι καὶ καλλιτέρας ποιότητος εἶναι, καὶ αἱ ἐπαρχίαι αὐταὶ κεῖνται ἐγγύτερον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ κέντρον χρησιμεύουσι τῆς ἐμπορίας τῆς σταφίδος. Αἱ ἄλλαι λοιπὸν ἐπαρχίαι δὲν δύνανται νὰ συναγωνισθῶσι πρὸς αὐτάς. Ἀπόδειξις δὲ, ὅτι εἰς τὰ δελτία τῆς Εὐρώπης ἡ σταφὶς τῶν Πατρῶν καὶ τοῦ Αἰγίου σημειοῦται πάντοτε εἰς τιμὰς ἀνωτέρας καὶ ἐπιτοπίως ἀγοράζεται ἀκριβώτερον. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ τηρηθῇ μὲν ὁ φόρος τῶν 15 δραχμῶν διὰ τὰς ἐπαρχίας Πατρῶν καὶ Αἰγίου, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας νὰ περιορισθῇ εἰς 12. Ἐὰν δ' ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὴν ἰδέαν, δύναται τοὐλάχιστον νὰ χρησιμεύσῃ εἰς μελέτην διὰ τὸ μέλλον.

Ἐπιφέρεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι διὰ νὰ προχωρήσῃ τις εἰς ἓν μέτρον τοιοῦτον, πρέπει νὰ ἐξετάσῃ ὅλας τὰς σχέσεις καὶ τὰ ἀποτελέσματα ἵνα μὴ ἀδικήσῃ ἄλλα προϊόντα. Δύναται δὲ νὰ εἴπῃ, ὅτι, ἐνῷ ἤρχισεν ἤδη ἡ Κυβέρνησις τὴν προστασίαν τῶν σιτηρῶν, ὑπάρχει καὶ ἡ ἐκ τῆς κλίμακος προστασία. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς ἀποθηκαρίους καὶ τὰ πρωτόκολλα, εἶναι ἀληθὲς ὅτι αὐτὰ πολλαχοῦ συνεταχθησαν εἰς τιμὰς ἀναβιβασμένας. Ἐπειδὴ δὲ πρισθεύει καὶ αὐτὸς ὅτι τὰ σιτηρὰ πρέπει νὰ μένωσιν εἰς τοὺς φορολογουμένους καὶ θέλει ὥστε οὐδὲ κόκκος νὰ μὴ εἰσέρχηται, εἰ δυνατὸν, εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ δημοσίου, διέταξε πέρυσι τὰς ἀμυδίας ἀρχὰς νὰ φροντίσωσιν ὅπως αἱ τιμαὶ τεθῶσιν ὅσον οἷόν τε ἀληθεῖς, ἵνα οἱ κάτοικοι δυνηθῶσι νὰ κρατήσωσιν αὐτοὶ τὰ σιτηρὰ, καὶ τοῦτο ἐγένετο εἰς διάφορα μέρη. Καὶ ἐφέτος δὲ θέλει γράψει εἰς τὰς ὑπαλλήλους ἀρχὰς νὰ θέσωσι τὰς ἀληθεῖς τιμὰς τῶν σίτων, ἵνα δυνηθῶσι νὰ τοὺς λάβωσιν, εἰ δυνατὸν, ὅλους οἱ κάτοικοι. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν σταφίδα Πατρῶν καὶ Αἰγίου, ἐὰν πωλῆται εἰς τιμὴν ἀνωτέραν, ἔχει ὅμως ἀνάγκην καὶ πλειοτέρων ἐξόδων· ὥστε, ἂν παραθέσῃ τις αὐτὰ πρὸς τὴν τιμὴν τῆς σταφίδος, θέλει ἴδει ὅτι ὁ ἐπιβαλλόμενος φόρος εἶναι σχεδὸν ὁ αὐτὸς καθ' ὅλας τὰς ἐπαρχίας. Δὲν πρέπει ἐπομένως οὐδ' εἶναι καιρὸς νὰ γίνῃ ὡς πρὸς τοῦτο κατατομία. Περιπλέον προτείνεται νὰ ἐλαττωθῇ ἐν γένει ὁ ἐπὶ τῆς σταφίδος ἔγγειος φόρος εἰς 12 δραχμάς· ἀλλ' ὁ φόρος οὗτος καὶ ὁ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς ἔπρεπε ν' ἀναβαίνωσιν εἰς 20 δραχμάς. Τὸ ὑπουργεῖον λοιπὸν εἶπεν, ὅτι, ἐπειδὴ ὁ ἐγ-

γειος φόρος ἀφορᾷ τὸ δημόσιον καὶ τοὺς πολίτας, ἂς ἐλαττωθῇ τὸ τῆς ἐξαγωγῆς τέλος, τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει μάλιστα τὸ ἐμπόριον τῆς σταφίδος, καὶ οὕτω δι' ἐκβιάσμως τοῦ δασμολογίου περιωρίσθη τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος εἰς 5 δραχμάς.

Ἐπὶ τούτοις, ὑποστηριχθείσης καὶ ὑπ' ἄλλου τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Ἑρμιονίδος τοῦ νὰ τεθῇ ὑπὲρ τῶν σιτηρῶν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀ. ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου ἡ φράσις «ἐξαιρέσει 20 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ ὅλου κεφαλαίου» ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα δὲν παρεδέχθη τὴν πρότασιν, ἀποφηναμένη νὰ σημειωθῇ ὅτι ἀναβάλλει αὐτὴν ὡς μὴ ἔγκαιρον ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ἀκολούθως δ' ἐρωτηθεῖσα, παραδέχθη ὡς ἔχει τὸ 2 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 3 ἄρθρου, ἠρώτησέ τις τὸν ὑπουργὸν ἂν τὸ παραδεχθὲν ἐπὶ τῶν συκοδένδρων νέον σύστημα ἔφερε καλλίτερα ἀποτελέσματα. Ὁ δὲ ὑπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι ἂν καὶ ἐφέτος ἡ πρόσοδος τῶν σύκων εἶναι κατὰ τὸ ἥμισυ ὀλιγωτέρα τῆς περυσινῆς καὶ ἡ τιμὴ αὐτῶν οὐσιωδῶς μικροτέρα, ἐβεβαιώθη ὅμως τὸ ἴδιον ἀποτέλεσμα τοῦ παρελθόντος ἔτους, τοῦ ὁποίου ἡ παραγωγὴ ἦτον διπλασία καὶ ὁ καρπὸς ἐπωλήθη εἰς ἀνωτέραν τιμήν. Εἶναι δὲ καὶ οἱ κάτοικοι ἐντελῶς εὐχαριστημένοι, ὡς ἀπαλλαγέντες ἀπὸ τὰ κακὰ τῶν ἐνοικιαστῶν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ 3 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως.

Ἐπὶ δὲ τοῦ 4 ἄρθρου παρετήρησέ τις, ὅτι εἰς ὅλα τ' ἀναφερόμενα ἐν αὐτῷ ἤδη προσδιορίζεται καὶ μία ἐκτίμησις παραγωγῆς, ἵνα ἀναλόγως αὐτῆς πληρόνωσι φόρον. Ἀλλ' ὅταν ἓν περιβόλιον ἀποφέρῃ καὶ μίαν δραχμήν, πρέπει νὰ πληρώσῃ, ἀφοῦ τὸ ἄρθρον λέγει γενικῶς ὅτι ἔλαττον τῶν 45 δραχμῶν ὑπόκειται εἰς 7 1/2 δραχμῶν φόρον; Αἱ ἀμυγδαλέαι, ὅταν δὲν παρέξωσι διόλου καρπόν, πρέπει νὰ πληρόνωσιν, ὡς λέγει τὸ ἄρθρον, ἄνευ διακρίσεως καὶ τῆς ποιότητος; Τοῦτο δὲν τῷ φαίνεται δίκαιον, καὶ πρέπει, ὡς εἰς τὰς ἀμπέλους, νὰ γίνηται καὶ ἐπὶ τῶν εἰδῶν τούτων ἐκτίμησις τῆς παραγωγῆς. Ὡς πρὸς τὰ καπνὰ δὲ παρατηρεῖ, ὅτι καθ' ὅλην τὴν Ἀργολίδα, μάλιστα δὲ εἰς τὴν ἐπαρχίαν του, πολλάκις τὰ καπνὰ δὲν ἐπιτυγχάνουν. Πολλοὶ πτωχοὶ συμβαίνει νὰ φυτεύσωσι 10—20 στρέμματα γῆς, ἀλλὰ δι' ἀνομβρίαν ξηραίνονται τὰ καπνὰ καὶ περισώζονται μόνον πέντε ἢ δέκα κλωνία καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν. Οἱ ἀναθεωρηταὶ τοῖς λέγουσι τότε, ὅτι δὲν ἐδήλωσαν τὰ καπνά των, καὶ ζητοῦσι ποσόν τι ὁποιονδήποτε ἵνα μὴ τὰ ἐγγράψωσιν εἰς τὸ βιβλίον των, διότι ἡ ἐγγραφή των εἶναι ἀπόφασις τελε-

σίδικος. Τὸ αὐτὸ δὲ συμβαίνει καὶ εἰς τὰ βαμβάκια, ἐντεῦθεν δὲ ὑποφέρουσι πολλὰ οἱ φορολογούμενοι. Νὰ ὁρισθῇ λοιπὸν καὶ τὸ ἔλαττον τῆς παραγωγῆς τῶν εἰδῶν τούτων, ὥστε, ὅταν παράγωσι μίαν δραχμήν, φέρ' εἰπεῖν, νὰ μὴν ὑπόκεινται εἰς φορολογίαν. Περιπλέον τὸ ἄρθρον ἐξαιρεῖ μὲν τοῦ φόρου τὰς ἐκ τῆς νόσου παθούσας ἀμπέλους, ἀλλὰ νὰ ἐξαιρεθῶσι καὶ ὅσαι ἔμειναν ἐγκαταλελειμμέναι. Γνωρίζει δὲ ὅτι, ἐνῷ πολλοὶ κατέλιπον πρὸ δέκα ἐτῶν τὰς ἀμπέλους των καὶ ἔδωκαν ἐπανειλημμένας ἀναφορὰς ὅπως ἀπαλλαγῶσι τοῦ φόρου, οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι δὲν τὰς ἐδέχθησαν λέγοντες, ὅτι ἔπρεπε νὰ γραφῶσι κατὰ τὸν Μάρτιον. Καὶ ὅμως καὶ κατὰ τὸν Μάρτιον καὶ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἀνεφέρθησαν, οἱ δὲ ἔφοροι οὐδὲ ἔλαβον ὑπ' ὄψιν τὰς ἀναφορὰς των καὶ ἐξακολουθοῦν φορολογούμενοι πρὸ ἐτῶν. Διὸ πρέπει νὰ ἐξαιρεθῶσι καὶ αἱ ἐγκαταλελειμμέναι ἄμπελοι, διότι εἶναι ἄδικος ἡ ἐπὶ ἀνυπάρκτων φορολογία.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἐπειδὴ καὶ εἰς τὰς ἀμπέλους τῆς ἐπαρχίας του ἐνέσκηψεν ἡ νόσος, οἱ φορολογούμενοι ἐζήτησαν δι' ἀναφορᾶς των νὰ ἀποφανθῶσι, κατὰ τὸν νόμον, ἐπὶ τῆς ζημίας ὁ ἔπαρχος, ὁ ἔφορος καὶ ὁ δήμαρχος. Ἐπειδὴ δέ, ὡς γνωστόν, δὲν ὑπάρχει ἔπαρχος ἐν Κέᾳ, αὐτὸς ὡς δήμαρχος, ἀποταθεὶς εἴς τε τὴν Νομαρχίαν καὶ τὸν ἔφορον, ἐζήτησεν ὁδηγίας τί πρέπει νὰ πράξῃ, ἀλλ' αἱ ἀρχαὶ αὐταὶ δὲν τῷ ἀπήντησαν. Κατὰ συνέπειαν ἀπετάθη εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἔγραψεν εἰς τὸν ἔφορον ὅτι μὴ ἀπαντήσας, ὑπέκυψεν εἰς μίαν ἔλλειψιν. Ἐκ τούτου δὲ ὁρμηθείς, ἀπετάθη πάλιν εἰς τὸν ἔφορον, ὅστις ὅμως τῷ ἀπήντησεν ὅτι αἱ ἀναφοραί του εἶναι ἐκπρόθεσμοι. Τότε ἐβιάσθη νὰ ἐνεργήσῃ αὐτὸς τὴν βεβαίωσιν ἐπὶ τῶν ἀμπέλων, καὶ παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ ἐνεργήσῃ ὅτι δέον πρὸς ἀποφυγὴν ζημίας τῶν φορολογουμένων.

Ἐξέθηκεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ὅταν ὁ νόμος ἐφαρμόζεται κακῶς εἴς τινα μέρη, δὲν πταίουσιν αἱ διατάξεις αὐτοῦ, διότι ὁ νόμος ἔχει καλῶς καὶ προσκόπτει ἴσως ἐν μέρει ἐκ τινων ὑπαλλήλων, ἐν μέρει δὲ καὶ ἐκ τῶν κατοίκων. Ἡ μεταβολὴ ἄρα τῶν προθεσμιῶν δὲν δύναται νὰ φέρῃ θεραπείαν τινά. Ὅσα παράπονα τῷ ἐστάλησαν, τὰ ἔλαβεν ὅλα ὑπ' ὄψιν. Τί ἔπρεπε δὲ νὰ πράξῃ; ἔπρεπε νὰ θεωρήσῃ ὑποχρεωτικοὺς φόρους βεβαιωθέντας ἐκπροθέσμως παρὰ τῶν ἀρχῶν; Συλλέγει λοιπὸν τὰ παράπονα ταῦτα, ἵνα τὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν νομοθετικὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς. Τὸ ὑπουργεῖον καὶ διέταξε καὶ θέλει διατάττει αἱ καταστραφεῖσαι

ἀμπελοι νὰ διαγραφῶσιν· ὅπου δὲ εἶδε τοιαύτας ἀμπέλους, ἢ ἐπροχώρησεν αὐτὸς μέχρι τῆς διαγραφῆς των ἢ διέταξεν ἀναστολὴν ἐπὶ τῆς φορολογίας, ἵνα φέρῃ τὴν λύσιν ἡ Βουλὴ ἐφ' ὅσων δὲν δύναται αὐτὸς νὰ ἀποφασίσῃ. Τὸ ὑπουργεῖον θέλει διατάξει νὰ προσέχωσιν οἱ ἔφοροι ὥστε νὰ διαγράφωσι τὰς καταστρεμμένας ἀμπέλους, καὶ διετάχθη μάλιστα γενικὴ ἀναθεώρησις αὐτῶν. Ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχουσι γεωμέτραι τὸ ὑπουργεῖον θέλει πέμψει ἔμπειρα πρόσωπα, ὅπως ἀναθεωρήσωσι καὶ ἐκτιμήσωσι τὰς ἀμπέλους. Ἐις πρὸς τὸ παρουσιασθὲν δὲ ζήτημα τῶν ἀμπέλων Κέας παρατηρεῖ, ὅτι, εἰς περιστάσεις ἀπουσίας, ὁ ἔπαρχος δύναται νὰ διορίσῃ ἀντιπρόσωπόν του, νὰ ἀναθέσῃ δὲ τὴν ἀντιπροσωπείαν καὶ εἰς τὸν ἴδιον δήμαρχον. Περὶ δὲ τῶν καπνῶν λέγει, ὅτι αἱ δηλώσεις πρέπει νὰ γίνωνται ὅταν εἶναι πιθανότης τοῦ προϊόντος, ἀλλ' ἐνίοτε τὰ καπνὰ ὑπορέρουν μετὰ τὴν δήλωσιν, ἐντεῦθεν δὲ εἰς Ἄργος καὶ ἀλλαχοῦ ἐγεννήθησαν παράπονα ὅτι ἐσημειώθησαν πρὸς φορολογίαν πλειότερα στρέμματα. Ἐπὶ τῆς περιστάσεως ταύτης τὸ ὑπουργεῖον ἔγραψεν εἰς τὸν ἔφορον νὰ ὑπολογίσῃ τὴν ἔκτασιν τῶν στρεμμάτων ἀναλόγως τοῦ περιεχομένου προϊόντος. Καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας δὲ παρουσιάσθη τὸ ζήτημα τοῦ τί πρέπει νὰ γίνηται ὅταν ἐντὸς τῶν περιβολίων ὑπάρχουν καὶ ἄλλα εἴδη φορολογούμενα διαφόρως, τὸ δὲ ὑπουργεῖον ἀπήντησεν, ὅτι πρέπει ν' ἀφαιρῆται ἡ ἔκτασις, ἐφ' ἧς ὑπάρχουσι τὰ φυτὰ, ἢ νὰ ἐλαττοῦται ἡ κατὰ στρέμμα φορολογία.

Παρατήρησεν ἄλλος, ὅτι τὰ ἔνεκα τῶν ἀμπέλων παράπονα εἶναι τῷ ὄντι γενικὰ, προέρχονται δὲ ὅλα ἐκ τῆς ἐπισκηψάσης νόσου. Ἂν δὲ, ὡς εἶπεν ὁ ὑπουργὸς, γίνῃ δι' ἐμπειροτεχνῶν ἀναθεώρησις τῶν ἀμπέλων, διὰ μόνου τοῦ μέσου τούτου θέλουσι παύσει τὰ παράπονα. Ἂν λοιπὸν προλάβῃ ὁ ὑπουργὸς νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν πρὸ τοῦ Ἰουλίου, θέλομεν ἀπαλλαγῆ παντὸς παραπόνου, καὶ διὰ τοῦτο τῷ συνιστᾷ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν πρὸ τοῦ Ἰουλίου.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι εἷς πολίτης, Γαριτάκας καλούμενος, γωρίζει ὅτι πληρόνει πρὸ πολλοῦ φόρον διὰ 14 στρέμματα ὄντα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει. Ἐζήτησεν ἐπαναλειμμένως νὰ ἀπαλλαγῆ τοῦ ἰδανικοῦ τούτου φόρου, καὶ εἰς ἀπάντησιν τῷ λέγουσιν, ὅτι δὲν δύνανται νὰ *χαλάσουν* τὰ βιβλία τοῦ δημοσίου. Καὶ ἄλλος δέ τις, ὅστις κατέστρεψε τὰς ἀμπέλους του πρὸ τριῶν τεσσάρων ἤδη ἐτῶν, ὑποχρεοῦται εἰς πληρωμὴν φόρου,

διότι ἂν καὶ ἀμφότεροι ἀνεφέρθησαν περὶ τούτου, δὲν τοῖς ἐδόθη οὔτε ἀπάντησις.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ τοιαύτη φορολογία, καὶ εἶναι ἕτοιμος νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ βουλευτοῦ καὶ γράψῃ ἀμέσως τὰ εἰκότα· ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι πέρυσι γενομένου λόγου περὶ καπνῶν, ὡμολόγησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἡ κλίμαξ δὲν ἐφηρμόζετο προσηκόντως, καὶ ὑπεσχέθη νὰ φέρῃ ἄλλην. Ἀλλ' ἡ κλίμαξ ἐξακολουθεῖ μένουσα ἡ αὐτὴ, οἱ δὲ φορολογούμενοι πληρόνουσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνήθους ἐφαρμογῆς της, διότι αἱ μὲν ἀρχαὶ ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν ὠφέλειαν τοῦ δημοσίου, ἡ δὲ δημοτικὴ ἐξουσία δὲν εἰσακούεται, καὶ οὕτω πάσχουσιν οἱ φορολογούμενοι. Παρακαλεῖ λοιπὸν τὸν ὑπουργὸν νὰ φέρῃ τὴν δέουσαν θεραπείαν.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ὅταν ἡ ὑπόθεσις ἔλθῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, τὴν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν καὶ ἐνεργεῖ ὅ,τι δίκαιον· παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι, κατὰ τὸ ἄρθρον, αἱ ἀμπελοι τῶν ἀνωτέρων τάξεων αἱ ὑπὸ τῆς νόσου βλαβεῖσαι μεταβιβάζονται εἰς τὴν κατηγορίαν ἁπλῶς τῆς ἑπομένης τάξεως, αἱ δὲ τῆς τελευταίας ἀπαλλάσσονται καθ' ὁλοκληρίαν. Φρονεῖ δὲ, φαίνεται, τὸ ὑπουργεῖον ὅτι αἱ μᾶλλον εὐκτοῦσαι ἄμπελοι ἀνθίστανται πλειότερον πρὸς τὴν νόσον, ἐνῷ συμβαίνει ὅλως τὸ ἐναντίον, διότι αἱ ἧττον εὐκτοῦσαι ἄμπελοι ἀντέχουσιν ἐν μέρει πρὸς τὴν νόσον, ἐνῷ αἱ ἀκμαῖαι καὶ εἰς γόνιμον βάλλουσαι γῆν τοσοῦτον ἀπογυμνοῦνται, ὥστε δὲν μένει ἐπ' αὐτῶν οὐδὲ ῥάξ. Διὸ προτείνει νὰ τεθῇ ὅτι πᾶσα ἄμπελος μὴ παράγουσα 5 δραχμῶν πρόσοδον ἀπαλλάσσεται τῆς φορολογίας.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ ἔννοια τοῦ ἄρθρου, ἐπειδὴ ὅλαι αἱ τάξεις ὑποβιβάζονται βαθμηδὸν, ὅταν δὲ φθάσωσιν ἐκ τῆς νόσου μέχρι τῆς κατωτάτης, δὲν ὑπάρχει τότε τί νὰ πληρώσωσι καὶ αὐταὶ, καὶ ἀπαλλάττονται τότε· παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἡ καταβίβασις ἀπόκειται εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους, οἵτινες δὲν τὴν ἐνεργοῦσιν εἰμὴ σπανίως καὶ ὅταν θελήσουν.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος βουλευτοῦ Ἄργους σκαπτόμενον ὑπάρχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ὅπερ λέγει ὅτι αἱ ὑπὸ τῆς νόσου προσβληθεῖσαι ἄμπελοι, ὅταν ἡ πρόσοδός των ἐξομοιοῦται μὲ πρόσοδον κατωτέρας τάξεως, φορολογοῦνται ὡς ἀνήκουσαι εἰς τὴν τάξιν ταύτην, αἱ δὲ τῆς κατωτάτης τάξεως, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ἄλλη τάξις μεθ' ἣς

νὰ ἐξομοιωθῶσιν, ὅταν δὲν ἀποφέρωσιν πρόσοδον δραχ. 5, αὐταὶ ἀπαλλάσσονται ἐντελῶς τοῦ φόρου. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι καὶ αἱ τῆς ά. ἢ ϐ'. τάξεως, ὅταν καταστραφῶσιν εἰς βαθμὸν τοιοῦτον, ὥστε νὰ μὴ ἀποφέρωσι πρόσοδον 5 δραχμῶν ἀπαλλάσσονται καὶ αὐταὶ ἐντελῶς τοῦ φόρου.

Ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρῶτον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀγορεύσας, ὅτι ἐπειδὴ καὶ ὁ ὑπουργὸς συμφωνεῖ μετ' αὐτοῦ ὡς πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ νομοσχεδίου, πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένης παρεξηγήσεως θεωρεῖ καλὸν ν' ἀντικατασταθῶσιν αἱ λέξεις «καὶ δὲ τῆς κατωτάτης τάξεως» διὰ τοῦ «πᾶσα δὲ τάξις» κτλ.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ὁ νόμος εἶναι σαφὴς καὶ ὅτι ἐννοεῖ ἐκεῖνο, ὅπερ ὁ προαγορεύσας ζητεῖ, καὶ ἐπομένως θεωρεῖ περιττὴν πᾶσαν μεταβολήν.

Οὕτω δὲ ἀρκεσθέντος τοῦ πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἀγορεύσαντος εἰς τὴν διαϐεϐαίωσιν ταύτην τοῦ ὑπουργοῦ, παρετήρησέ τις ὡς πρὸς τὰς ἀμυγδαλέας ὅτι δὲν προσδιορίζει ὁ νόμος ἡλικίαν, καὶ ἐπομένως καὶ ἂν ἐφέτος φυτεύσῃ τις ἀμυγδαλέας, θέλει ὑποχρεωθῆ εἰς τὴν πληρωμὴν φόρου. Νομίζει διὰ τοῦτο ἀναγκαῖον ὡς διὰ τὰς συκέας καὶ μορέας, οὕτω καὶ διὰ τὰς ἀμυγδαλέας, νὰ ὁρισθῇ ἡλικία, καὶ ὡς τοιαύτην προτείνει τὰ **10** ἔτη.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι πραγματικῶς εὑρισκόμεθα εἰς μίαν ἀνακολουθίαν ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν ἀμυγδαλεῶν, διότι ἀφ' οὗ δι' ὅλα τὰ δένδρα προσδιορίζεται μία τις ἡλικία, καθ' ἣν φορολογοῦνται, πρέπει τὸ αὐτὸ νὰ πράξωμεν καὶ διὰ τὰς ἀμυγδαλέας, ἄλλως ἀφίνομεν τὴν φορολογίαν αὐτὴν εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ ἐφόρου. Προτείνει διὰ τοῦτο νὰ ὁρισθῇ ἡ ἡλικία τῶν **12** ἐτῶν, ἢ ἂν ὁ ὑπουργὸς δὲν θέλῃ τοῦτο, ἂς προστεθῇ τοὐλάχιστον ἡ λέξις «καρποφόρους» διὰ νὰ φαίνηται ὅτι ἀμυγδαλέα μὴ ἀποφέρουσα καρπὸν δὲν φορολογεῖται.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι δὲν παραδέχεται τὰς προτάσεις τῶν προαγορευσάντων, καθ' ὅσον ἀντίκεινται εἰς τὴν κατὰ στρέμμα φορολογίαν. Ὑποθέσατε ὅτι ἐντὸς μιᾶς τινος ἐκτάσεως ὑπάρχει ἀριθμός τις ἀμυγδαλεῶν, αἵτινες πιθανὸν δὲν ἐφυτεύθησαν ὅλαι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχήν. Ἐπομένως δὲν θέλουσιν ἔχει ὅλαι τὴν αὐτὴν ἡλικίαν, οὔτε θέλουσιν ἀποφέρει καρπὸν ὅλαι συγχρόνως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει κατὰ τοὺς προαγορεύσαντας θέλουν φορολογεῖσθαι μόνον ὅσαι ἀποφέρουν καρπόν, ἢ ὅσαι ἔχουν ἡλικίαν **10** ἢ **12** ἐτῶν,

δηλαδὴ ἡ φορολογία θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ δένδρον, ἐνῷ κατὰ τὸν νόμον ἡ φορολογία τῶν ἀμυγδαλεῶν ἐνεργεῖται κατὰ στρέμμα.

Ἐν τούτοις ἐπιμένοντος τοῦ βουλευτοῦ Ἐπιδ. Λιμπρᾶς εἰς τὴν περὶ προσδιορισμοῦ ἡλικίας πρότασίν του, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπέρριψεν αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα καὶ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον **4** κατὰ τὸ νομοσχέδιον μὲ τὰς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ δοθείσας ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐρωτήσεων ἐξηγήσεις.

Ἀνεγνώσθη εἶτα τὸ ἄρθρον **5**, ἐφ' οὗ λαϐών τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι τὰ κατὰ στρέμμα φορολογούμενα προϊόντα ὑπάγονται εἰς δύω ἰδιότητας, εἰς ἐνιαύσια καὶ πανταετινά. Τὰ ϐαμϐάκια πχ. τὰ καπνὰ καὶ ἄλλα παρόμοια δηλόνονται κατ' ἔτος, ἐνῷ αἱ ἄμπελοι, αἱ ἀμυγδαλέαι καὶ τὰ τοιαῦτα δηλόλονται ἅπαξ καὶ ἐξακολουθοῦν κατ' ἔτος νὰ πληρόνωσι τὸν αὐτὸν φόρον. Ὑποθέσατε ὅτι ἔχω ἄμπελον ἐκ στρεμ. **4** καὶ κάμνω τὴν δήλωσίν μου, ἐξακολουθῶν νὰ πληρόνω κατ' ἔτος φόρον ἐπὶ τεσσάρων στρεμμάτων. Ἐν τούτοις ἐντὸς τῆς ἀμπέλου σπείρω κατ' ἔτος, ὁτὲ μὲν φασούλια, ὁτὲ δὲ ἕτερόν τι τοιοῦτον εἶδος· ὀφείλω διὰ τὸ εἶδος αὐτὸ νὰ πληρόνω ἰδιαίτερον φόρον;

Ἀπήντησέ τις, ὅτι ὑπάρχει φορολογία δικαία καὶ φορολογία ἐξ ἀνάγκης δικαία καὶ τοιαύτη εἶναι ἡ φορολογία τῶν προϊόντων, ἅτινα σπείρονται ἐντὸς τῶν ἀμπέλων. Τὰ προϊόντα ταῦτα πρέπει νὰ πληρόνωσιν ἐξ ἀνάγκης φόρον, διότι ἄλλως οἱ φορολογούμενοι, τοιαῦτα προϊόντα, τὰ ὁποῖα ἤθελον σπείρεσθαι εἰς ἁπλοῦς ἀγρούς, ἤθελον διϊσχυρίζεσθαι ὅτι σπείρονται ἐντὸς ἀμπέλων καὶ οὕτως ἤθελον ἀπορεύγει τὴν δικαίαν φορολογίαν, ἐντεῦθεν δὲ ἤθελον πολλαὶ ἀναφύεσθαι φιλονεικίαι μεταξὺ ἐνοικιαστῶν καὶ φορολογουμένων. Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν τοιούτων ἀτοπημάτων καὶ τὰ προϊόντα, περὶ ὧν ἠρώτησεν ὁ προαγορεύσας, ὑπόκεινται ἐξ ἀνάγκης εἰς φορολογίαν.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον **5** κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα **6**, **7**, **8**, **9**, **10**, **11** καὶ **12**.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Σκαϐέντζον καὶ Α. Ῥενουάρδαν, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεὶ διὰ ψήφων **91**, ἔχον οὕτως·

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Διὰ τὸ ἔτος 1858 ὅ,τε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως·

Περὶ τῶν δι' ἐνοικιάσεως διατιθεμένων.

Ἄρθρον 2. Οἱ δι' ἐνοικιάσεως διατιθέμενοι ὅ,τε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας προσδιορίζονται·

α') Ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 100, δικαίωμα ἐπικαρπίας 15 τοῖς 100.

β') Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν.

Ἔγγειος φόρος ἐπὶ μὲν τοῦ ἐλαίου 10 τοῖς 100, ἐπὶ δὲ τῶν ἐλαιῶν ὅσαι χρησιμεύουσι πρὸς βρῶσιν, ἢ παράγονται εἰς δήμους, ἔνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἐλαιοτριβεῖα, λεπτὰ 2 τὴν ὀκάν.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας λεπτὰ 2 ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς ἐλαιῶν.

Ὅταν ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἔγγειος φόρος εἰσπράττηται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ὁρίζεται οὗτος εἰς λεπτὰ 8 τὴν ὀκάν.

γ') Ἐπὶ τῶν κουκουλίων ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 100.

δ') Ἐπὶ τῆς σταφίδος Ἤλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος ἔγγειος φόρος ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος ἐνετικῶν λιτρῶν σταφιδοκαρποῦ δραχ. 15.

ε') Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τοῦ προϊόντος τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων σταφιδαμπέλων 10 τοῖς 100.

ς') Ἐπὶ τῆς ῥητίνης, κατράμης, καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, πλὴν τοῦ πρινοκοκκίου, ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 100.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ἐξ ἐθνικῶν δασῶν παραγομένης ῥητίνης 15 τοῖς 100.

Περὶ τῆς κατὰ δένδρον εἰσπραττομένης ἐπικαρπίας.

Ἄρθρον 3. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ μὲν τῶν ἰδιοκτήτων συκοδένδρων τῶν συμπληρωσάντων τὸ 9 ἔτος τῆς ἡλικίας ὁρίζεται εἰς λεπ. 60, ἐπὶ δὲ τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων μορεοδένδρων τῶν συμπληρωσάντων τὸ 5 ἔτος, λεπ. 5 ἐφ' ἑκάστου δένδρου.

Περὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων.

Ἄρθρον 4. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων κανονίζονται ἀναλόγως τῆς κατὰ μέσον ὅρον ἐτησίας προσόδου ὡς ἑξῆς·

Εἶδος κτήματος ἢ προϊόντος.	Κατὰ μέσον ὅρον ἐτησία πρόσοδος τοῦ στρέμματος.	Ἔγγειος φόρος		Δικαίωμα ἐπικαρ.	
		Δ.	Λ.	Δ	Λ.
Ἀμπέλοι	Μέχρι τῶν δρ. 10		70		70
	Ἀπὸ 11 ἕως 20	1	50	1	50
	» 21 » 30	2	50	2	50
	» 31 » 40	3	50	3	50
	» 41 καὶ ἐπέκεινα	4	50	4	50
Περιβόλια	Ἔλαττον τῶν δρ. 45	3		3	
	Ἀπὸ δρ. 45— 74	6		6	
	» » 75—104	9		9	
	» » 105 καὶ ἐπέκεινα	12		12	
Ἀμυγδαλίαι	Ἄνευ διακρίσεως ποιότητος	2		2	
Λαχανόκηποι, σπυκωνιὲς (μποσάνια) γεώμηλα, κρόμμυα καὶ σκόροδα.	Ἔλαττον τῶν δρ. 45	3		4	50
	Ἀπὸ δρ. 45—64	5	50	8	25
	» » 65 καὶ ἐπέκεινα	8		12	
Γραιδία καὶ τριφύλλια	Ἔλαττον τῶν δρ 30	2		3	
	Ἀπὸ δρ. 30 καὶ ἐπέκεινα	3	50	5	25
Καπνὰ καὶ κοκκάρια	Ἔλαττον τῶν δρ. 30	2	50	3	75
	Ἀπὸ δρ. 30 ἕως 49	4		6	
	» » 50 — 69	6		9	
	» » 70 καὶ ἐπέκεινα	8		12	
Βαμβάκια	Ἔλαττον τῶν δρ. 20	1		1	50
	Ἀπὸ δρ. 20 ἕως 29	2		3	
	» » 30 » 39	3		4	50
	» » 40 καὶ ἐπέκεινα	4		6	

Τὰ συστάδην πεφυτευμένα ὀπωροφόρα δένδρα ἐξομοιοῦνται μὲ περιβόλια.

Κἂν ἡ καταμέτρησις τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀμπέλων καὶ περιβολίων δὲν περαιωθῇ ἐντὸς τοῦ ἐν ἄρθρῳ 39 τοῦ ΣΟΖ'. νόμου χρονικοῦ διαστήματος, δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀδεία τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ἀλλ' ἡ ἐκπρόθεσμος καταμέτρησις θέλει χρησιμεύσει διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ ἑπομένου ἔτους.

Αἱ ὑπὸ τῆς νόσου μύκητος προσβληθεῖσαι ἄμπελοι ὅσων τὸ προϊὸν ἐλαττώθη τοσοῦτον, ὥστε ἡ πρόσοδος των τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐξομοιοῦται μὲ πρόσοδον ὑπαγομένην εἰς κατωτέραν τάξιν, θέλουσι φορολογεῖσθαι διὰ τὸ παρὸν ἔτος κατὰ τὴν τάξιν ταύτην· αἱ δὲ τῆς κατωτάτης τάξεως ἄμπελοι αἱ προσ-

ἐληθεῖσαι ὑπὸ τῆς νόσου, ἐὰν ἡ ἐφετεινὴ πρόσοδός των δὲν φθάνῃ τὰς δραχμὰς 5, ἀπαλλάττονται ἐντελῶς τοῦ τε ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τὸ περιστατικὸν τοῦτο βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως τοῦ Ἐπάρχου, τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου καὶ τοῦ Δημάρχου εἰς ἓν συνερχομένων, προηγουμένης αἰτήσεως τοῦ ἀμπελοκτήμονος, ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, διδομένης τὸ βραδύτερον τὴν 31 Ἰουλίου εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκον. Ἔφορον.

Ἄρθρον 5. Τὰ ἐντὸς τῶν κατὰ τρέμμα φορολογουμένων κτημάτων προϊόντα, τὰ ὑπαγόμενα ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον εἰς ἀλλοίαν φορολογίαν, δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν κατὰ τρέμμα φορολογίαν.

Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 6. Ὁ ἐπὶ τῆς ταφίδος ἔγγειος φόρος, δι' ὅλον τὸ Κράτος, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπαρχιῶν Ἠλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος, προσδιορίζεται ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος ἐνετικῶν λιτρῶν εἰς δραχμὰς 15.

Ὁ δὲ ἐπὶ τῶν κατωτέρω προϊόντων ἔγγειος φόρος, τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος τούτων κανονίζονται κατὰ τὸν ἑπόμενον πίνακα·

Εἶδος προϊόντος.		Ἔγγειος φόρος. Δ.	Δ	Ἔγγειος φόρος καὶ δικ. ἐπικαρ. Δ.	Δ.	Ἐξαγωγικὸν τέλος. Δ.	Δ.
Βελανίδια.							
1) Διὰ τὸν νομὸν Μεσσηνίας	Ἐφ' ἑκάστου κανταρίου	·	·	3	·	·	60
2) Διὰ τὰς ἐπαρχίας Πατρῶν καὶ Ἠλείας		·	·	2	50	·	50
3) Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν		·	·	1	·	·	40
4) Διὰ τὴν Κέαν, Λακωνίαν καὶ Λακεδαίμονα		1	10	·	·	·	55
5) Διὰ τὴν Ἀττικὴν, Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον		1	5	·	·	·	53
Κηπεῖα.							
1) Διὰ τὴν Μεσσηνίαν, Πάτρας Ἠλείαν, Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν	Ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς	·	·	·	25	·	5
2) Διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους		·	10	·	·	·	5
Πρινοκόκκιον ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς		1	50	·	·	·	75
Ῥιζάριον ἐφ' ἑκάστου κανταρίου		12	·	·	·	1	·
Ξηρὰ σῦκα		1	50	·	·	·	70
Λεμόνια ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος		1	·	·	·	·	50
Πορτοκάλλια		2	·	·	·	1	·
Κίτρα ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς		·	02	·	·	·	1

Ἂν ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς σταφίδος Ἠλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος δὲν ἐνοικιασθῇ, εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν εἰς τὰ τελωνεῖα.

Κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν εἰσπράττεται καὶ ὁ ἔγγειος φόρος τῶν βελανιδίων, τῶν κικιδίων, τοῦ ῥιζαρίου, τοῦ πρινοκοκκίου καὶ τῶν ξηρῶν σύκων τοῦ Κράτους.

Ἐὰν δέ τινα ἐκ τῶν προϊόντων τούτων ἀποδίδωσι τὸν ἔγγειον φόρον εἰς χρήματα 3 τοῖς 0/0, εἰς αὐτὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 48 τοῦ περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων κτλ. νόμου ΣΟΖ'.

Περὶ τῶν Λακωνικῶν προϊόντων.

Ἄρθρ. 7. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν δύω ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου προσδιορίζεται ὡς ἑφεξῆς·

1) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου λεπτὰ 8 τὴν ὀκάν.

2) Ἐπὶ τῆς κατειργασμένης καὶ ἀκατεργάστου μετάξης πρὸς δραχμὰς 2,50 τὴν ὀκάν.

3) Ἐπὶ τῶν κουκουλίων δραχμὴν 1 τὴν ὀκάν.

4) Ἐπὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ γλεύκους (μούστου) ἢ οἴνου, 10 τοῖς 0/0 εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμήν.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 8. Εἰς τὴν πληρωμὴν δικαιώματος ἐπικαρπίας, κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 4, ὑπόκεινται οἱ ἐξ ἐθνικῶν ἀγρῶν παραγόμενοι καρποί, καὶ τὸ προϊὸν τῶν φυτειῶν, ὅσαι ἐγένοντο ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς τῇ ἀδείᾳ τῶν πρώην ἰδιοκτητῶν αὐτῆς Ὀθωμανῶν, καθὼς καὶ τῇ ἐγκρίσει ἢ μὴ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 9. Οἱ ὅροι τῶν συμβολαίων, παραχωρητηρίων ἢ ἐγκρίσεων, ὑφ' οὓς παρεχωρήθησαν κτήματα εἰς μετανάστας ἢ ἄλλους πολίτας διατηροῦσι τὴν ἰσχύν των.

Ἄρθρ. 10. Τὰ ὑφ' ὁποιονδήποτε τίτλον παραχωρούμενα κτήματα ἀποδίδουν ἔγγειον φόρον καὶ δικαίωμα ἐπικαρπίας, ὅταν τὸ παραχωρητήριον ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου παραδοθῇ τοῖς δικαιούχοις μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1857.

Ἄρθρ. 11. Ἐξαιροῦνται τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας·

1) Αἱ ἄμπελοι μέχρι πέντε ἐτῶν συμπεπληρωμένων.

2) Αἱ μονοετῶς ἐνοικιαζόμεναι ἐθνικαὶ καὶ τῶν διαλε-

λυμένων μοναστηρίων καὶ ἐπισκοπῶν ἄμπελοι, αἵτινες περιῆλθον εἰς τὸ Δημόσιον.

Ἄρθρ. 12. Ἀπαλλάττονται παντὸς ἐγγείου φόρου καὶ δικαιώματος ἐπικαρπίας·

1) Τὰ ἄχυρα.

2) Ἐν στρέμμα γῆς, ὅπου καὶ ἂν κεῖται, πρὸς καλλιέργειαν βρωσίμων εἰδῶν δι' ἰδίαν χρῆσιν τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ καλλιεργητοῦ.

3) Τὰ σποράδην ὁπωροφόρα δένδρα, τὰ ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω στρέμματος, τὰς αὐλάς, τοὺς ἰδιοκτήτους ἀγροὺς, καὶ τοὺς ἰδιοκτήτους ἢ ἐθνικοϋδιοκτήτους ἀμπελῶνας ἢ σταριδαμπελῶνας εὑρισκόμενα.

4) Τὰ ἀστυχολόγια ἀνὰ δύω μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγον.

5) Οἱ σπόροι τοῦ λιναρίου, καναβίου, ριζαρίου, τριφυλλίου καὶ χρομμύου.

6) Τὰ φύλλα τῶν συκαμινομορεῶν ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον.

7) Ἡ ῥώθη, ὁ βίκος, καὶ τ' ἀγριολάθουρα, ὅταν δὲν ἀλωνίζωνται.

8) Πεντήκοντα ἀκάδες ἐκ τῶν πρὸς βρῶσιν χρησίμων ἐλαιῶν πρὸς ἰδίαν χρῆσιν ἑκάστου ἰδιοκτήκτου ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου κτλ., ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	N	Ἀντώνιος Καμπάνης	
Δημήτριος Ὀρεινὸς	N	Δημήτριος Τσόκρης	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	N	Ἀνδρέας Λανόπουλος	N
Π. Καμπάνης	N	Νικόλαος Ἰατρὸς	N
Γ. Καΐρης	N	Γεώργιος Σκοῦφος	

Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N	Ἰωάννης Μπαλάφας	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Κωνστ. Πλαπούτας	N
Σταῦρος Βλάχος	N	Πέτρος Δελιγιαννης	
Ἠλίας Καραγιάννης		Α. Ἀντωνόπουλος	
Σωτήριος Στράτος		Ἀνδρέας Σοφιανός	N
Δημήτριος Νάκος	N	Ἐμ. Ἀντίπας	N
Φίλων Φίλωνος	N	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Θεόδωρος Γρίβας	N	Εὐθ. Κανελόπουλος	N
Νικόλαος Τσέλιος		Γ. Πανοπριφτόπουλος	N
Π. Τανταρίας	N	Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	N
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Ἐμμανουὴλ Τσουχλος	N
Θ. Τσαννετάκης	N	Νικόλαος Ματθαίου	
Γεώργιος Κονδύλης	N	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Α. Παπαθανασίου	N	Σ. Κοπανίτσας	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	N	Ἰω. Βαλασόπουλος	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	N	Ν. Λεώπουλος	N
Σταμάτ. Μήτσας	N	Γ. Γιατράκος	
Ἀνδρέας Ζέρβας	N	Λουκᾶς Στεφάνου	
Γ. Γιολδάσης	N	Ἰω. Παπαλουκόπουλος	N
Ν. Γρανίτσας	N	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	
Γ. Βελῆς	N	Μιχαὴλ Σκαλιστήρης	
Γ. Σιρπάνος	N	Γ. Ν. Ῥιβελιώτης	N
Λύσανδρος Βιλαέτης	N	Β. Π. Δημητρακόπουλος	N
Στέφ. Στεφανόπουλος	N	Ἀναγ. Δεδόπουλος	
Ἀνδρέας Λύγερινός	N	Α. Μαυροειδὴς	
Σόλων Κρεστενίτης	N	Γ. Κεφάλας	N
Δημήτριος Ἀθανασίου	N	Ἀναγ. Τσάκας	N
Γεώργιος Διαμάντης	N	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	N
Ν. Βαρβαρῆγος	N	Γ. Γουλιμὴς	N
Α. Δεκιγάλας	N	Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος	N
Ἰωάννης Λορεντσιάδης	N	Παναγ. Παπατσώνης	
Θ. Α. Ζαΐμης	N	Σπ. Ἀντωνόπουλος	N
Λεωνίδ. Ν. Πετιμεζᾶς		Ἰω. Προβελέγιος	N
Χ. Θεοχαρόπουλος		Ἰω. Ταταράκης	N
Ἠλ. Παπαδαῖος	N	Σ. Βαρότσης	N
Γεώρ. Περωτὴς		Χ. Σουμαρίπας	N
Ἀθαν. Δανηλόπουλος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἰωάννης Ζάρκος		Μ. Μιχαλόπουλος	N
Α. Κοντόσταυλος	N	Α. Παπαδημητριάδης	
Βελισ. Νικολαΐδης		Ν. Καναβός	N

Ἰωάννης Εὐσταθίου	. . . N	Μιχαὴλ Σολωμὸς	. . . . N
Γεώρ. Ἰατρὸς	. . . . . N	Κωνστ. Πλατὺς	. . . . .
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	N	Γεώργιος Ναύτης	. . . . N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	. . N	Ἀν. Ρενουάρδος	. . . . . N
Νικόλαος Πιεράκος	. . . N	Ἰωάννης Σαγρέδος	. . . . N
Γρηγόριος Πατριαρχέας	. .	Παναγιώτης Ψάθης	. . . N
Στ. Καπετανάκης	. . . . N	Ἀντ. Ἀρμάος	. . . . . N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	. .	Δημ. Πολυχρονόπουλος	. . N
Χ. Χριστόπουλος	. . . .	Κυριάκος Πονηράπουλος	. .
Π. Κανελόπουλος	. . . .	Ἀναγνωστης Παπατσώρης	. .
Νικόλαος Μοσχούλας	. . N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	. . . N
Ἀλιξανδρος Ραγκαβῆς	. .	Δημήτριος Στάϊκος	. . . .
Ν. Πανουριᾶς	. . . . .	Βασίλειος Κριεζῆς	. . . . N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	. . . . . N	Κυριάκος Δουζίνας	. . . N
Κωνσταντῖνος Βλάμης	. . N	Δημήτριος Βουδούρης	. . N
Ἀνδρέας Π. Χ. Λόντος	. . .	Παντολέων Κουντουριώτης	N
Περικλῆς Καλαμογδάρτης	. .	Σταμάτιος Γ. Δακὸς	. . . N
Π. Πατρινός	. . . . .	Πέτρος Χ. Πέτρου	. . . .
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	. . .	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	. . N
Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	N	Εὐαγγέλης Κοντογιαννης	N
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	. . N	Σ. Σκουμπουρδὴς	. . . . N
Ἠλίας Καράπαυλος	. . N	Αὐγερινὸς Ἀδέρωφ	. . .
Γεώργιος Μπάστας	. . . N	Νικόλαος Β. Βουδούρης	.
Ἰω. Σκαβέντσος	. . . . N	Α. Μάντσαρης	. . . . . N
Γ. Νικολάου	. . . . . N		

Προέβη εἶτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ἐξαγωγικοῦ τέλους τῆς σταφίδος νομοσχεδίου, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου λαβών τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι πρό τινος χρόνου ἐψηφίσαμεν νόμον, δι' οὗ ἠλαττώθη ὁ φόρος τῆς σταφίδος κατὰ τὸ ἥμισυ ἕνεκα τῆς ἐκπτώσεως τῶν τιμῶν τοῦ προϊόντος αὐτοῦ, ἐξετρέθη δὲ τοῦ ἐπιεικοῦς τούτου μέτρου ἡ ταφὶς Ἠλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος, ὁ δὲ ὑπουργὸς ὑπεσχέθη ὅτι καὶ δι' αὐτὰς ἤθελε νομοθετηθῇ ἀκολούθως τὸ ἴδιον μέτρον, ἀφ' οὗ ἐξωμάλυνεν ἁπαντωμένας τινας δυσκολίας Παρακαλεῖ διὰ ταῦτα τὸν ὑπουργὸν νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν πότε θέλει φέρει τὸ ὑποσχεθὲν νομοσχέδιον, καὶ συγχρόνως νὰ διατάξῃ τοὺς ἁρμοδίους ταμίας νὰ μὴ καταδιώξωσι τοὺς φορολογουμένους διὰ τὸ ὅλον τοῦ φόρου.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι δὲν ἠδυνήθη

νὰ φέρῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοσχέδιον, διότι εἷς τινα μέρη τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν δὲν ἐδικαιώθη εἰσέτι τὸ ποσὸν τοῦ προϊόντος καὶ διότι πολλοὶ τῶν ἐνοικιαστῶν δὲν ἠθέλησαν νὰ παραιτηθῶσι τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ ἄνευ τούτου τὸ ὑπουργεῖον δὲν δύναται τίποτε νὰ πράξῃ. Παρατηρεῖ δὲ εἰς τὸν προαγορεύσαντα, ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν εἰσπράττεται ἢ τὸ ἥμισυ μέρος τοῦ φόρου, τὸ δ' ἄλλο ἥμισυ μένει βεβαιωμένον, ἐφ' ᾧ δυνηθῶμεν νὰ λάβωμεν ἓν ὁριστικὸν περὶ αὐτοῦ μέτρον.

Οὕτω δὲ γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ψηφολέκτας, συνήχθη κατὰ τὸ ᾧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν ψηφίσασα διὰ ψήφων 85.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐξαγωγικοῦ τέλους τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	. . . . . N	Θ. Τσαννετάκης	. . . . .
Δημήτριος Ὀρεινός	. . . . N	Γεώργιος Κονδύλης	. . . N
Ἀντώνιος Βενιζέλος	. . . N	Ἀν. Παπαθανασίου	. . . N
Πέτρος Καμπάνης	. . . N	Ν. Παπαμιχαλόπουλος	. . .
Γ. Ν. Καΐρης	. . . . . N	Ἐλευθ. Καλογερᾶς	. . . N
Ἀντ. Καμπάνης	. . . . . N	Σταμάτιος Μήτσας	. . . N
Δημήτριος Τσόκρης	. . . N	Ἀνδρέας Ζέρβας	. . . . .
Ἀνδρέας Δανόπουλος	. . . .	Γ. Γιολδάσης	. . . . . N
Νικόλαος Ἰατρὸς	. . . . . N	Ν. Γρανίτσας	. . . . . N
Γεώργιος Σκαῦφος	. . . .	Γ. Βελῆς	. . . . . N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	. . N	Γ. Σιρπάνος	. . . . . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	. . . .	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	. . . N
Σταῦρος Βλάχος	. . . . . N	Λύσανδρος Βιλαέτης	. . . .
Ἠλίας Καραγιάννης	. . . .	Ἀνδρέας Αὐγερινός	. . . N
Σωτήριος Στράτος	. . . .	Σόλων Κρεστενίτης	. . . N
Δημήτριος Νάκος	. . . . N	Δημήτριος Ἀθανασίου	. . N
Φίλων Φίλωνος	. . . . . N	Γεώργιος Διαμάντης	. . . N
Θεόδωρος Γρίβας	. . . N	Ν. Παρδαρήγος	. . . . N
Νικόλαος Τσίλιος	. . . .	Α. Δεληγάλας	. . . . . N
Π. Ταναρίας	. . . . . N	Ἰω. Λορεντσιάδης	. . . . N
Δ. Π. Πετροπουλάκης	. . . N	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	. .

Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς		Ἰω. Προβελέγιος	Ν
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος		Ἰω. Ταταράκης	Ν
Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν	Σ. Βαρότσης	Ν
Γεώργιος Περωτής		Χ. Σουμαρίπας	Ν
Ἰωάννης Ζάρκος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	Ν
Α. Κοντόσταυλος		Α. Παπαδημητριάδης	
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν	Ν. Καναβός	
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν	Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν
Κωνστ. Πλαπούτας	Ν	Γεώργιος Ἰατρός	Ν
Α. Ἀντωνόπουλος		Γεώργιος Μαυρομιχάλης	Ν
Πέτρος Δελιγιάννης	Ν	Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Σοριανός		Νικόλαος Πιτράκος	Ν
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν	Γρηγόριος Πατριαρχέας	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Στ. Καπετανάκης	
Εὐθ. Κανελόπουλος	Ν	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ν
Γ. Πανοπριστόπουλος	Ν	Χ. Χριστόπουλος	
Εὐ. Οἰκονομόπουλος		Π. Κανελόπουλος	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	Ν	Νικόλαος Μοσχούλας	Ν
Νικόλας Ματθαίου		Ἀλ. Ῥαγκαβής	
Ν. Χ. Παναγιώτου		Ν. Πανουργιᾶς	
Σπ. Κοπανίτσας		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Ἰω. Βαλασόπουλος		Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν
Ν. Λεώπουλος	Ν	Α. Χ. Λόντος	
Γ. Π. Γιατράκος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Λουκᾶς Στεράνου		Π. Παπρινός	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Π.Χ. Ἀναργύρου	Ν
Μιχ. Σκαλιστήρης		Ἰω. Κ. Μωριάτης	Ν
Γ. Ν. Ῥιβελιώτης	Ν	Ἠλίας Καράπαυλος	Ν
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Γ. Μπάστας	Ν
Ἀναγν. Δεδόπουλος		Ἰωάν. Σκαβέντσος	Ν
Α. Μαυροειδής		Γ. Νικολάου	Ν
Α. Τσάκας		Μιχαὴλ Σολωμός	
Γ. Κεφάλας	Ν	Κωνστ. Πλατύς	
Κ. Κουρκουμέλης	Ν	Γεώργιος Ναύτης	
Γ. Γουλιμής	Ν	Ἀν. Ρενουάρδος	Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδούρος	Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Παναγ. Παπατσώνης		Παναγιώτης Ψάθης	Ν
Σ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἀντ. Ἀρμάος	Ν

Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν
Κυριάκος Πονηρόπουλος		Πέτρος Χ. Πέτρου	
Ἀναγν. Παπατσώρης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν
Γεώργιος Ι. Σταΐκος	Ν	Εὐαγ. Κοντογιάννης	Ν
Δημήτριος Σταΐκος		Σ. Σκουμπουρδής	
Βασίλειος Κριεζής		Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	Ν
Κυριάκος Δουζίνας		Νικόλαος Β. Βουδούρης	Ν
Δημήτριος Βουδούρης	Ν	Α. Μάντσαρης	Ν
Παντολέων Κουντουριώτης	Ν		

Δεκτῶν δὲ γενομένων τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ νομοσχεδίου, ἐπανελήφθη καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ἡ αὐτὴ ψηφοφορία ὑπὸ τοὺς ἰδίους ψηφολέκτας, καθ' ἣν συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 84, ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κ τ λ.

«Ψηφισάμενοι δμορρώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς πέντε ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος Ἑνετικῶν λιτρῶν.

Ἄρθρον 2. Ὁ παρὼν νόμος ἀποτελεῖ μέρος τοῦ τελωνιακοῦ Δασμολογίου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων, ἔχον οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν

«Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν ὑμῶν νομοσχέδιον ἄρθρων τὰ περὶ τοῦ ἐν Σχοινιᾷ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων καὶ λοιπῶν, συνοδεύομεν δ' αὐτὸ μὲ τὰς ἑξῆς παρατηρήσεις·

Οἱ κάτοικοι τῆς Κορίνθου ὡς ἐκ τῶν δυστυχημάτων, εἰς ἃ περιέπεσαν ἐκ τῆς γνωστῆς ὑπὸ τῶν σεισμῶν καταστροφῆς τῆς πόλεώς των, εὑρίσκονται, ὡς μὴ ὤφειλεν, εἰς τὴν λυπηρὰν ἀνάγκην νὰ ἐπαναλάβωσι καὶ ἀνοικοδομήσωσι τὰς οἰκίας των τὰς ὁποίας οὐχὶ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἠδυνήθησαν ν' ἀνεγείρωσι

μετὰ τῶν λοιπῶν κατοίκων τῶν ἱστορικῶν πόλεών μας, καὶ τοῦτο, ἐνῷ εἰσέτι δὲν ἀνέκυψαν ἀπὸ τῶν ἐπιβαρυνόντων αὐτοὺς χρεῶν ἐκ τῆς πρὸς τὴν πρώτην ἀποκατάστασιν δαπάνης καὶ πρὸς τὴν βελτίωσιν τῶν κτημάτων των, καὶ ἐνῷ ἡ ὑποτίμησις τοῦ κυριωτέρου, ἢ κάλλιον εἰπεῖν, τοῦ μόνου προϊόντος των, ἀντὶ νὰ παρέχῃ αὐτοῖς ὠφέλειαν ἐμβάλλει εἰς ζημίας καὶ ἔξοδα, ὡς παραμυθία δὲ ἐναπομένει αὐτοῖς ἡ ἀγαθὴ ἐλπὶς τοῦ νὰ ἴδωσι τὴν πόλιν των ἱδρυομένην ἐν θέσει καλλιτέρᾳ καὶ ὑποσχομένῃ πλειοτέραν κοινωνικὴν καὶ βιομηχανικὴν πρόοδον, ἣν δὲν ἠδύναντο νὰ ἐλπίσωσιν ἐν τῇ παλαιᾷ των πόλει διὰ τὸ ἀπόκεντρον καὶ νοσώδες αὐτῆς.

Ἡ ἐλπὶς αὕτη ἐπῆλθεν αὐτοῖς ζωηροτέρα μετὰ τὸ λυπηρὸν συμβεβηκὸς τῆς ἐκ τοῦ σεισμοῦ καταστροφῆς καὶ διὰ κοινῆς καὶ αὐθορμήτου θελήσεως ἔσπευσαν ν' ἀποφασίσωσι τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς πόλεώς των καὶ τὴν μετοίκησίν των εἰς ἄλλο μέρος καταλληλότερον. Ἐπὶ τούτῳ δὲ ἐπέστρεψαν κατ' ἀρχὰς τὴν προσοχὴν των ἐπὶ τῆς θέσεως Κριαβατίκι καλουμένης· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκ μεταγενεστέρων ἐξετάσεων ἀπεδείχθη τὸ ἀκατάλληλον αὐτῆς, γινώσκοντες τὴν πατρικὴν στοργὴν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως καὶ πεποιθότες ὅτι αὐτὴ θέλει φροντίσει κάλλιον ἑαυτῶν περὶ τοῦ μέλλοντός των, ἀπεφάσισαν ἀπὸ κοινοῦ ν' ἀναθέσωσιν εἰς τὴν πρόνοιάν της τὴν ἐκλογὴν τῆς καταλλήλου θέσεως πρὸς μετοίκησίν των.

Ἐγένοντο ἑπομένως διάφοροι ἐπιτόπιοι ἔρευναι παρ' εἰδικῶν ἀνδρῶν, ἐπὶ τούτῳ ἀποσταλέντων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, οὗτοι δὲ ὡς καὶ αἱ ἐπιτόπιοι ἀρχαὶ ἐκ συμφώνου συνιστῶσιν ὡς καταλληλοτέραν, διά τε τὸ εὔλιμενον καὶ ὑγιεινὸν καὶ διὰ τὰ λοιπὰ προσόντα τ' ἀναγκαῖα πρὸς ἵδρυσιν πόλεως καὶ εὐημερίαν τῶν κατοίκων αὐτῆς, τὴν παραλίαν θέσιν, Σχοινιᾶ, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς εἰς Λουτράκιον ἀγούσης, ἀρχομένην δυτικῶς ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ Πελοποννησιακοῦ τείχους καὶ ἀπέχουσαν ἀπὸ τῆς Κορίνθου ὥραν 1|2.

Ἡ θέσις αὕτη, ὡς ἔχει, νῦν φυσικῶς εἶναι μᾶλλον εὔλιμενος τῆς τοῦ Λουτρακίου καὶ δύναται διὰ δαπάνης ὑπολογισθείσης ὑπὸ τῆς ἀρχῆς οὐχὶ πλέον τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν, ὡς ἔγγιστα, νὰ κατασταθῇ λιμὴν ἀσφαλέστατος, ὡς τὸν τοῦ Πειραιῶς, χωρῶν μέχρι τριακοσίων ἐμπορικῶν πλοίων παντοίου μεγέθους, κειμένη δὲ ἐν μεταιχμίῳ δύω θαλασσῶν εἶναι ἐλπιζόμενον νὰ ἀποβῇ, προϊόντος τοῦ χρόνου, κέντρον μεγάλης διαμετακομίσεως ἐμπορευμάτων καὶ διέξοδος ὅλων τῶν ἐμπο-

ρευμάτων τῶν μεσογείων μερῶν. Θέλει δ' ἔχει μέγα καὶ λαμπρὸν μέλλον, ἂν ποτε πραγματοποιηθῇ ἡ διώρυξις τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου, δι' ἧς θέλει ἀνοιχθῇ ἡ νέα ναυτικὴ ὁδός.

Οὕτως ἡ θέσις αὕτη ἐξεταζομένη ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις παρουσιάζει, συγκριτικῶς πρὸς τὰς ἄλλας, πλεονεκτήματα καθιστῶντα αὐτὴν προτιμοτέραν καὶ προμηνύοντα τοῖς οἰκισταῖς μέλλον βιομηχανικῆς καὶ ἐμπορικῆς ἀναπτύξεως.

Πρὸς πραγματοποίησιν ὅμως τοῦ συνοικισμοῦ τούτου ἀνάγκη παραχωρήσεών τινων καὶ εὐκολιῶν, καὶ ταύτας ἀφορᾷ τὸ εἰσαγόμενον νομοσχέδιον.

Ὡς ἐγένετο, Κύριοι, ἄλλον ἐκ τῶν ἀνωτέρω, ἡ φύσις τοῦ προκειμένου συνοικισμοῦ διαφέρει τῆς συνήθους, διότι, κυρίως εἰπεῖν, περὶ μετοικεσίας πρόκειται· διὰ τοῦτο ἐτέθη ἐν τῷ ἄρθ. 1 γενικώς κανών, ὅτι ὅσου ἐμβαδοῦ γήπεδον ἐγκαταλείπει ἕκαστος οἰκογενειάρχης ἐν Κορίνθῳ ἢ ἐν Ἑξαμηλίοις, τοσούτου ἐμβαδοῦ ἔκτασιν λαμβάνει ἐν τῇ νέᾳ πόλει· ὡρίσθη ὅμως μέγιστος καὶ ἐλάχιστος ὅρος, διότι οὕτως ἀπῄτει τό τε συμφέρον τοῦ συνοικισμοῦ καὶ ὁ καλλωπισμὸς τῆς πόλεως.

Τὸ 2 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου κανονίζει τὴν σειρὰν τῆς ἐκλογῆς τῶν οἰκοπέδων. Κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἡ πρὸ τοῦ σεισμοῦ σχετικὴ πρὸς ἀλλήλας ἀξία τῶν θέσεων ἐν αἷς κεῖνται τὰ ἐν Κορίνθῳ ἢ ἐν Ἑξαμηλίοις οἰκόπεδα, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκτάσεώς των κανονίζει τῶν οἰκογενειαρχῶν τὴν προτεραιότητα ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν τὰ παραχωρούμενα οἰκόπεδα.

Τὸ 2 ἐδάφιον τοῦ νομοσχεδίου προνοεῖ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν τύχῃ νὰ κεῖνται τὰ ἐγκαταλειπόμενα οἰκόπεδα δύο ἢ πλειόνων ἐν θέσεσι τῆς αὐτῆς ἀξίας.

Τὸ 4 ἄρθρ. τοῦ νομοσχεδίου σκοπὸν ἔχει νὰ εὐκολύνῃ τὸν συνοικισμὸν καὶ ἄλλων ἐν τῇ ἱδρυθησομένῃ πόλει διὰ τῆς δωρεὰν παραχωρήσεως οἰκοπέδου ἐκ τῶν μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν Κορινθίων καὶ Ἑξαμηλιωτῶν περισσευσόντων.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας ὁ ἀριθμὸς τῶν Κορινθίων καὶ Ἑξαμηλιωτῶν ἀναβαίνει εἰς **450** ὡς ἔγγιστα οἰκογενείας, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν οἰκοπέδων δύναται νὰ φθάσῃ μέχρι τῶν **1500** περίπου, ὥστε περισσεύουσιν ἱκανά, ἵνα παραχωρηθῶσι καὶ εἰς ἄλλας οἰκογενείας.

Τὸ ἄρθρον 5 καὶ 6 τοῦ νομοσχεδίου προνοοῦσι περὶ ἐπισπεύσεως καὶ ἐξασφαλίσεως τῆς ἀνεγέρσεως τῶν οἰκοδομῶν, τὸ δὲ 7 ἄρθρον προσδιορίζει τὸ ὅριον τῆς ἐνεργείας τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ὡς πρὸς τὴν παραχώρησιν τῶν οἰκοπέδων.

Τὰ λοιπὰ ἄρθρα προνοοῦντα περὶ παραχωρήσεων καὶ εὐκολιῶν ἀναπορεύκτων πρὸς τὸν συνοικισμὸν καὶ τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ, εἰσὶν εὐεξήγητα καὶ περιττὸν θεωρῶ νὰ ἐπενέγκω ἐπ' αὐτῶν ἀναπτύξεις· περιορίζομαι δὲ μόνον εἰς τὴν παρατήρησιν ὅτι ἡ ἀνάγκη τοῦ συνοικισμοῦ ἀπαιτεῖ τὴν βιαίαν ἀπαλλοτρίωσιν τῶν ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως περιλαμβανομένων ἰδιοκτήτων γαιῶν, ἀλλὰ καὶ αὕτη γίνεται μὲ τρόπον ὅσον ἔνεστι δίκαιον, διότι ἀφίεται ἐν οἰκόπεδον ἱκανῆς ἐκτάσεως εἰς ἕκαστον ἰδιοκτήτην, διὰ δὲ τὴν λοιπὴν ἔκτασιν ἀποζημιοῦται οὗτος δι' ἄλλων γαιῶν ἴσης ἀξίας.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου προκαταβολὴ τῆς δαπάνης διὰ τὴν ἀνέγερσιν δημοσίων καταστημάτων, ἥτις ἀφεκτὸς ὅρος πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ τοῦ συνοικισμοῦ, ἐφ' ᾧ καὶ διὰ τοῦ ἄρθρου 13 ζητεῖται ἡ ἐπιχείρησις τῆς ἀναγκαίας πιστώσεως παρὰ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἀπριλίου 1858.

Οἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργοί
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κ.τ.λ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ ὡς ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἀπριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρ. 1. Εἰς ἕκαστον οἰκογενειάρχην κάτοικον Κορίνθου ἢ Ἐξαμηλίων μετοικιζόμενον εἰς τὴν παραλίαν θέσιν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου Σχοινὰ θέλουσι παραχωρηθῇ οἰκόπεδα ἐμβαδοῦ ἴσου μὲν ὡς ἔγγιστα μὲ τὸ ἐμβαδὸν τῶν ἐν Κορίνθῳ ἢ ἐν Ἐξαμηλίοις ἰδιοκτήτων οἰκοπέδων των, καὶ τῶν τούτοις συνεχομένων κήπων, μὴ ὑπερβαίνοντος δὲ τοὺς 2000 τετραγωνικοὺς Βασ. πήχεις οὐδ' ἐλάσσονος τῶν 500.

Ἄρθρ. 2. Ἡ σειρά, καθ' ἣν θέλουσιν ἐκλέξει οὗτοι τὰ παραχωρούμενα αὐτοῖς οἰκόπεδα, θέλει προσδιορισθῇ κατὰ τὴν πρὸ τοῦ σεισμοῦ σχετικὴν πρὸς ἀλλήλας ἀξίαν τῶν θέσεων,

ἐν αἷς κεῖνται τὰ ἐν Κορίνθῳ ἢ ἐν Ἐξαμηλίοις οἰκόπεδα αὐτῶν.

Ἂν τυχὸν συμπέσῃ νὰ κεῖνται τὰ παλαιὰ οἰκόπεδα δύο ἢ πλειόνων εἰς θέσεις ἴσης ἀξίας, ἡ προτεραιότης μεταξὺ τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν, ὡς πρὸς τὴν ἐκλογήν, προσδιορίζεται διὰ τοῦ κλήρου.

Ἄρθρ. 3. Τὰ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτιμήσεως τῆς πρὸς ἀλλήλας σχετικῆς ἀξίας τῶν θέσεων τῶν ἐν Κορίνθῳ ἢ ἐν Ἐξαμηλίοις οἰκοπέδων καὶ τῶν τούτοις συνεχομένων κήπων, θέλουσι κανονισθῇ διὰ Βασ. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 4. Ἐκ τῶν μενόντων διαθεσίμων οἰκοπέδων μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀναγκαίων εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 μετοικισθησομένους κατοίκους Κορίνθου καὶ Ἐξαμηλίων, θέλει παραχωρηθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προτεραιότητος τῶν αἰτήσεών των ἓν οἰκόπεδον ἐμβαδοῦ 500 μέχρις 600 τετραγωνικῶν Βασιλ. πήχεων καὶ εἰς ἕκαστον οἰκογενειάρχην κάτοικον ἄλλων μερῶν, ὅστις ἤθελε ζητήσει νὰ συνοικισθῇ ἐκεῖ· ἐν περιπτώσει δὲ συγχρόνου αἰτήσεως θέλει προσδιορίζει ὁ κλῆρος τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς.

Ὅσαι δὲ αἰτήσεις παρουσιασθῶσι πρὸ τῆς διὰ Βασιλ. διατάγματος ὁρισθησομένης προθεσμίας, θέλουσι λογίζεσθαι ὡς δοθεῖσαι ὅλαι ὁμοῦ τὴν πρώτην τῆς ὁρισθείσης προθεσμίας ἡμέραν.

Ἄρθρ. 5. Ὅστις τῶν Κορινθίων ἢ Ἐξαμηλιωτῶν προσκληθεὶς νὰ ἐκλέξῃ κατὰ τὴν προσδιορισθησομένην σειρὰν τὸ οἰκόπεδόν του, δὲν ἐμφανισθῇ ἐν τῇ ταχθείσῃ ἡμέρᾳ, ἢ ἐμφανισθεὶς δὲν ἐκλέξῃ, ἀποβάλλει τὸ τῆς προτεραιότητος δικαίωμα μεταβαῖνον αὐτοδικαίως εἰς τὸν ἀμέσως ἑπόμενον.

Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἤθελεν ἐμφανισθῇ ἀκολούθως ἵνα ἐκλέξῃ, θέλει προηγεῖσθαι οὗτος τοῦ ὑπὸ τῆς σειρᾶς καλουμένου καὶ μήπω ἐκλέξαντος.

Ἄρθρ. 6. Ἐὰν ἐπὶ τῶν παραχωρηθέντων οἰκοπέδων δὲν ἀνεγερθῶσιν οἰκίαι συμφώνως πρὸς τὸ περὶ τούτου ἐκδοθησόμενον Βασ. διάταγμα καὶ περαιωθῶσιν ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως, τὰ παραχωρηθέντα οἰκόπεδα μεταβαίνουσιν αὐτοδικαίως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 7. Ἡ δωρεὰν παραχώρησις τῶν οἰκοπέδων πρὸς τοὺς συνοικιζομένους θέλει ἐξακολουθήσει ἐπὶ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 8. Παραχωροῦνται δωρεὰν εἰς τὸν Δῆμον τὰ διὰ πλατείας, ἀγορὰς, ὁδοὺς, ὑδραγωγεῖα καὶ τὰ διὰ δημοτικὰ

καταστήματα ἀναγκαῖα γήπεδα κατὰ τὸ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐγκριθησόμενον σχέδιον τῆς πόλεως.

Ἄρθρον 9. Ὁ ἡμίσυς ἀριθμὸς τῶν οἰκοπέδων τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος παραλίας γραμμῆς, ὡς καὶ τὰ τῆς μιᾶς πλευρᾶς τῆς πλατείας, ἐφ' ἧς θέλει σχηματισθῆ ἡ ἀγορά, θέλουσιν ἐκποιηθῆ, τὸ δὲ ἀντίτιμον αὐτῶν πληρωθησόμενον εἰς πέντε ἐτησίας ἴσας δόσεις μετὰ τοῦ τόκου ἐξ τοῖς ἑκατὸν θέλει χρησιμεύσει εἰς τὴν κατασκευὴν δημοτικῶν καταστημάτων καὶ δημοσελῶν ἔργων.

Ἄρθρον 10. Ἐξαιροῦνται τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις παραχωρήσεων τὰ οἰκόπεδα, ὅσα ἤθελον προσδιορισθῆ διὰ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως διὰ δημόσια καταστήματα, ὡς καὶ ἐκεῖνα ἐφ' ὧν ὑπάρχουσιν ἢ ἤθελον ἀνακαλυφθῆ ἀρχαῖα οἰκοδομήματα ἢ ἄλλα ἱστορικὰ μνημεῖα.

Ἄρθρον 11. Αἱ ἐντὸς τοῦ διαγραφησομένου σχεδίου τῆς πόλεως περιληφθησόμεναι τυχὸν ἰδιόκτητοι γαῖαι λαμβάνονται παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ διατίθενται ὑπὲρ τοῦ συνοικισμοῦ, ἐξαιρέσει ἑνὸς οἰκοπέδου ἐμβαδοῦ 2000 τετραγωνικῶν Βασ. πήχεων, ὅπερ ἀρίεται εἰς ἕκαστον τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν γαιῶν τούτων· διὰ δὲ τὴν λοιπὴν ἔκτασιν αὐτῶν θέλουσιν ἀποζημιωθῆ οὗτοι κατὰ τὴν τιμὴν, ἐφ' ᾗ τὰς ἠγόρασαν, δι' ἄλλων ἐθνικῶν γαιῶν ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ὁποίων θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ ἀπὸ 10 Ἀπριλίου ΥΝΖ' νόμου περὶ ἀποζημιώσεως καὶ ἀνταλλαγῆς τῶν οἰκοπέδων τῆς πόλεως Πατρῶν.

Ἄρθρον 12. Ἡ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος δαπάνη θέλει μὲν προκαταβληθῆ παρὰ τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου θέλει ἐπιβληθῆ διὰ νόμου φόρος ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων διὰ τοῦ λιμένος τούτου ἐμπορευμάτων ἐν γένει, ἡ εἴσπραξις τοῦ ὁποίου θέλει διαρκέσει μέχρις οὗ ἀπολαύσει τὸ δημόσιον τὰ προκαταβληθέντα.

Ἄρθρον 13. Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον πίστωσις ἐπὶ μὲν τοῦ διὰ τὸ τρέχον ἔτος προϋπολογισμοῦ Κεφ. ΣΤ'. ἄρθρον 3 δραχ. 30,000 καὶ ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Η'. « κατασκευὴ λιμένων » δραχ. 70,000· ἐπὶ δὲ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου Η'. ἄρθρου 3 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1859 δραχ. 100,000.

Ἡ πίστωσις αὕτη θέλει χρησιμεύσει εἰς ἀνέγερσιν δημοσίων καταστημάτων καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς αὔριον τὴν συζήτησιν τῶν ὑπολειπομένων νομοσχεδίων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 5 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Διαμάντης
Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ξ'.

Τῆς 27 Ἀπριλίου 1858.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνήγγειλαν ἐν πρώτοις τὰ τμήματα κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν, ὅτι ἐξελέξαντο εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων τοὺς Εὐρ. Οἰκονομόπουλον, Μιχ. Σκαλιστήρην, Σπ. Καπανίτσαν, Εὐθ. Κανελόπουλον, Α. Δανόπουλον, Σπ. Ἀντωνόπουλον καὶ Στ. Βλάχον· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ἀναπλ. πιστώσεως ἐκ δραχ. 59,000 δι' ἀποζημίωσιν τοῦ στρατηγοῦ Τσούρτζ, τοὺς Ν. Δεώπουλον, Π. Καμπάνην, Γ. Γουλιμήν, Μ. Μιχαλόπουλον, Ν. Καναβόν, Ν. Βουδούρην καὶ Στ. Στεφανόπουλον· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ διορισμοῦ τῶν ἐπιθεωρητῶν, ἐκτὸς τοῦ Α. καὶ Ε. τοὺς Εὐθ. Κεχαγιᾶν, Γ. Ῥεβελιώτην, Ἐλ. Καλογερᾶν, Θ. Ζαΐμην καὶ Φίλ. Φέλωνος· ἐπὶ τοῦ περὶ διορισμοῦ ὑπουργ. γραμματέων τοὺς Ἰω. Σκαβέντσον, Γ. Διτσμάντην, Λ. Καλογεράπουλον, Α. Δεκιγάλαν καὶ Ν. Βαρβαρήγον· ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 150,000 τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου τὸ μὲν Β. τὸν Στ. Δοκόν, τὸ δὲ Γ'. τὸν Π. Τανταρίαν, καὶ τὸ Δ. τὸν Ἀν. Ῥενουάρδον. Προσέθηκε δὲ τὸ α' τμῆμα ὅτι ἐξελέξατο εἰσηγητὴν ἐπὶ τοῦ περὶ ἀγορᾶς ἅλατος τὸν Στ. Μήτσαν.

Ἀνεκοίνωσεν ὁ πρόεδρος ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς διεβίβασεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸν λόγον τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1857 καὶ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ 1856.

Παρελθών ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τῆς συνθήκης μεταξὺ τῆς ἑλλ. Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ψωκαϊκῆς λεγομένης ἑταιρίας, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Μεταξὺ τοῦ τὸν Γεν. Διευθυντὴν τῶν Ταχυδρομείων ἀναπληροῦντος ὑποδιευθυντοῦ καὶ τοῦ Κυρίου Α. Βουτσινᾶ, πληρεξουσίου τῆς ἐν Μασσαλίᾳ ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας, γνωστῆς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ἑταιρία Ψωκαϊκὴ» συνωμολογήθη σύμβασις, ἥτις ἐνεκρίθη ἤδη ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, καὶ λείπεται ἡ ἐπ' αὐτῆς συγκατάθεσις τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, ἣν λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἐπικαλεσθῶ παρὰ τῆς Βουλῆς, εἰσάγων κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν ἐπιψήφισίν της τὸ περὶ τούτου νομοσχέδιον.

Κατὰ τὴν σύμβασιν ταύτην, συγκειμένην ἐκ δώδεκα ἄρθρων, ἡ μνησθεῖσα ἑταιρία ἀναλαμβάνει τὰς ἑξῆς ὑποχρεώσεις.

α'. Νὰ διατηρῇ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων της συγκοινωνίαν μετὰ τῆς Σύρου ἐπὶ τοῦ παρόντος μὲν δὶς τοῦ μηνός, βραδύτερον δὲ, τρὶς ἡ ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, ἂν αἱ περιστάσεις καὶ τὰ συμφέροντά της τὸ ἐπιτρέψωσιν.

β'. Νὰ μεταφέρῃ δωρεὰν καὶ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως τοὺς ἐμπεριέχοντας τὴν Ἑλληνικὴν ἀλληλογραφίαν, ταξιδιωτικὰς ἢ περιοδικὰ συγγράμματα ταχυδρομικοὺς φακέλλους, τὰ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἢ τὸν Βασ. Οἶκον ἀνήκοντα χρήματα καὶ πράγματα, ὧν τὸ βάρος ὅμως νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τῶν τόνων δύο καὶ τὸ αὐτὸ ταξείδιον, καὶ δέκα κατ' ἔτος τὸ πολὺ πρόσωπα στελλόμενα ἐξ Ἑλλάδος εἰς οἱονδήποτε τῶν λιμένων τῆς προσορμίσεως τῶν ἀτμοπλοίων καὶ τἀνάπαλιν.

γ'. Νὰ μεταφέρῃ εἰς Γαλλίαν τὰ στελλόμενα ἐκεῖ Ἑλληνικὰ προϊόντα ἐπὶ ἐκπτώσει τοῦ ναύλου κατὰ δέκα τοῖς ἑκατὸν σχετικῶς πρὸς τὸν καθιερωμένον ναῦλον, ὃν λαμβάνουσι τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας τῶν Αὐτοκρατορικῶν διαπορθμεύσεων, καὶ

δ'. Νὰ συνάψῃ μετὰ τῆς ἑταιρίας τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας σύμβασιν περὶ μεταφορᾶς ἐπιβατῶν, ἐμπορευμάτων καὶ χρηματοδεμάτων προερχομένων ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι λιμένων τῶν προσορμίσεων τῶν Ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων καὶ διευθυνομένων εἰς τοὺς τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐν οἷς προσορμίζονται τἀτμόπλοια τῆς Ψωκαϊκῆς ἑταιρίας καὶ τἀνάπαλιν, ἡ δ' ὑποχρέωσις αὕτη νὰ

ἰσχύῃ καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πρὸ τοῦ χρόνου ἤθελε συστήσει ἡ Ἑλληνικὴ ἀτμοπλοΐα γραμμὰς ἐξωτερικὰς, καὶ τ' ἀτμόπλοια τῆς Ψωκαϊκῆς ἑταιρίας δὲν ἤθελον προσεγγίζει εἰς τοὺς λιμένας ἐκείνους.

Ἀπέναντι δὲ τῶν ὑποχρεώσεων τούτων, ἡ Κυβέρνησις παραχωρεῖ εἰς τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας ταύτης, ἐνόσῳ χρησιμεύουσιν εἰς τὴν προκειμένην ὑπηρεσίαν καὶ ἐν μόνῳ τῷ λιμένι Σύρου, ἀτέλειαν πλήρη παντὸς ναυτιλιακοῦ τέλους, ἀτέλειαν τῶν πρὸς χρῆσιν αὐτῶν γαιανθράκων, καὶ ἀπαλλαγὴν ἀπὸ διαμετακομιστικοῦ τέλους ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως ἀπὸ ἀτμοπλοίων ἄλλων ἑταιριῶν ἀναγνωρισμένων εἰς ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας, ἐπιβατῶν, ἐμπορευμάτων καὶ χρηματοδεμάτων καὶ τἀνάπαλιν.

Τοιαῦται εἰσὶν ἐν συνόψει αἱ ὑποχρεώσεις τῆς Ψωκαϊκῆς ἑταιρίας καὶ τὰ εἰς αὐτὴν παραχωρούμενα πλεονεκτήματα. Ἐπειδὴ δὲ ταῦτα δὲν διαφέρουσι τῶν καὶ εἰς ἄλλας ἀτμοπλοϊκὰς ἑταιρίας γενομένων παραχωρήσεων καὶ ἐπειδὴ ἡ εἰς Σύρον προσέγγισις τῶν εἰρημένων ἀτμοπλοίων ἀποβαίνει ὠφέλιμος εἰς τὸ ἐμπόριον, ὡς αὐξάνουσα τὸν συναγωνισμὸν καὶ συντελοῦσα οὕτω εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν ναύλων τῶν ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων ἀπὸ Σύρου εἰς Μασσαλίαν καὶ τἀνάπαλιν, δὲν ἀμφιβάλλω, Κύριοι, ὅτι προθύμως θέλετε δώσει τὴν ζητουμένην συγκατάθεσίν Σας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 27 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΟΘΩΝ κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῇ, ὡς ἔχει, εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἀπριλίου 1858.

ΟΘΩΝ

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Συγκατατίθεται τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ κατὰ τὴν 26 Ἀπριλίου ε. ε. μεταξὺ τοῦ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος ἀναπληροῦντος ὑποδιευθυντοῦ Κυρίου Θ. Λεονάρδου καὶ τοῦ Κυρίου Α. Βουτσινᾶ,

πληρεξουσίου τῆς ἐν Μασσαλίᾳ ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας, γνωστῆς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « ἑταιρία Φωκαϊκή. » συνομολογηθεῖσα ταχυδρομικὴ σύμβασις καὶ συγκειμένη ἐξ ἄρθρων δώδεκα, θέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἐν Μασσαλίᾳ ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « Ἑταιρία Φωκαϊκή. »

Ὁ Κύριος Θ. Λεονάρδος, Ὑποδιευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων καὶ ἐκπληρῶν χρέη Γενικοῦ Διευθυντοῦ, καὶ ὁ Κύριος Ἀθανάσιος Βουτσινᾶς καὶ υἱοὶ, πληρεξούσιος τῆς Φωκαϊκῆς Ἑταιρίας, ἔχων ἐντολὴν νὰ διαπραγματευθῆ μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως σύμβασιν περὶ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ῥηθείσης ἑταιρίας, τὰ ὁποῖα θέλουσι προσορμίζεσθαι ἐν Σύρῳ·

Κοινοποιήσαντες ἀμοιβαίως τὰ πληρεξούσια αὐτῶν συνεφώνησαν ὡς ἀκολούθως·

Ἄρθρον 1. Ἡ Φωκαϊκὴ ἑταιρία ὑποχρεοῦται νὰ διατηρῆ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῆς, ἐξαιρέσει ἀκαταμαχήτου δυνάμεως, γραμμὴν συγκοινωνίας μεταξὺ Μασσαλίας καὶ Κωνσταντινουπόλεως διὰ Μεσσήνης, Σύρου, Σμύρνης, καὶ Ῥοδοστοῦ, ἐπὶ τοῦ παρόντος μὲν δὶς τοῦ μηνὸς, βραδύτερον δὲ τρὶς τοῦ μηνὸς ἢ ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, ἂν ἐπιτρέψωσι τοῦτο αἱ περιστάσεις καὶ τὰ συμφέροντα αὐτῆς.

Ἄρθρον 2. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ἑταιρία ἤθελε παραλείψει ἓν τῶν μνημονευθέντων ἐξωτερικῶν τοῦ διάπλου μερῶν, ἢ προσθέσει ἕτερον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ὀφείλει νὰ εἰδοποιῆ περὶ τούτου τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος ἓνα μῆνα πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως.

Ἄρθρον 3. Αἱ ἡμέραι καὶ ὧραι τῆς ἀρίξεως καὶ ἀναχωρήσεως τῶν ἀτμοπλοίων εἰς τοὺς διαφόρους λιμένας, ὅπου θέλουσι προσορμίζεσθαι ταῦτα κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τῆς παρούσης συμβάσεως, θέλουσι κανονισθῆ παρὰ τῆς ἑταιρίας, ἥτις δύναται μὲν νὰ ἐπιφέρῃ μεταγενεστέρας ἐπωφελεῖς τροποποιήσεις, ἀλλὰ ὀφείλει νὰ κοινοποιῇ ταύτας πρὸς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων ἕνα μῆνα τοὐλάχιστον πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως.

Ἄρθρον 4. Τὰ ἔξοδα τοῦ καταρτισμοῦ καὶ ἐφοπλισμοῦ τῶν πρὸς τὴν εἰρημένην ὑπηρεσίαν χρησιμευόντων ἀτμοπλοίων τῆς Φωκαϊκῆς ἑταιρίας καὶ ἐν γένει πᾶν ἄλλο ἔξοδον γενησόμενον δι' αὐτὰ θέλουν εἶσθαι εἰς βάρος τῆς μνησθείσης ἑταιρίας.

Ἄρθρον 5. Τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας, ἑνόσῳ χρησιμεύουσιν εἰς τὴν προκειμένην ὑπηρεσίαν, θέλουσιν ἀπολαύει ἐν τῷ λιμένι Σύρου πλήρους ἀτελείας παντὸς ναυτιλιακοῦ τέλους, καὶ οἱ πρὸς χρῆσιν αὐτῶν γαιάνθρακες δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς διαμετακομιστικὸν ἢ ἄλλο ὅμοιόν τι τέλος.

Ἄρθρον 6. Οὐδεμία ἀρχὴ δύναται νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὰ ἀπὸ τοῦ εἰδικοῦ προορισμοῦ των, δηλαδὴ τῆς μεταφορᾶς τῆς ἀλληλογραφίας, τῶν προσώπων, τῶν ἐμπορευμάτων, τῶν χρηματοδεμάτων κλπ.

Ἄρθρον 7. Τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας δύνανται νὰ ἐπιβιβάζωσι καὶ ἀποβιβάζωσιν ἐλευθέρως εἰς Σύρον νομίσματα καὶ ὕλας χρυσᾶς καὶ ἀργυρᾶς, ἐμπορεύματα καὶ ἐπιβάτας παντὸς ἔθνους μετὰ τῶν πρὸς ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν ἐνδυμάτων καὶ πραγμάτων, καθόσον ἡ εἰσέλευσις καὶ ἐξέλευσις, ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἐξαγωγὴ ἐπιτρέπεται ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Νόμων, τηρουμένων ὑπὸ τῶν πλοιάρχων κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν τῶν ὑγειονομικῶν, τελωνιακῶν καὶ ἀστυνομικῶν διατάξεων καὶ χορηγουμένων καὶ εἰς αὐτὰ ὑπὸ τῶν τελωνιακῶν, λιμενικῶν καὶ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν τῶν αὐτῶν εὐκαλιῶν, αἵτινες καὶ εἰς τὰ ἄλλα τῆς αὐτῆς κατηγορίας ἀτμόπλοια χορηγοῦνται, ἵνα ἐνεργῆται ἡ μεταφορὰ ταχέως καὶ ἄνευ διακοπῆς.

Ἄρθρον 8. Ἐὰν ἡ ἑταιρία συνομολογήσῃ μετὰ ταῦτα σύμβασιν μετ' ἄλλης ὁμοίας ἑταιρίας εἴτε ἐγχωρίου, εἴτε ἀλλοεθνοῦς, ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ σκοπῷ ἀμοιβαίας ἀνταλλαγῆς ἐπιβατῶν, ἐμπορευμάτων καὶ χρηματοδεμάτων, προερχομένων ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἢ διευθυνομένων εἰς αὐτὸ, συνομολογεῖται ἀπὸ τοῦδε, ὅτι πᾶσα τοιαύτη ἀπ' ἀτμοπλοίου εἰς ἀτμόπλοιον μεταβίβασις θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐλευθέρα παντὸς διαμετακομιστικοῦ τέλους. Ὅθεν ἐὰν τ' ἀτμόπλοια τῆς Φωκαϊκῆς ἢ ἄλλης ἐγχωρίου ἢ ξένης τινὸς ἑταιρίας συναντηθῶσι κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐν Σύρῳ, δύνανται νὰ συμπλησιάζωσιν, ἵνα ἐνεργῶσι τὰς ἀνταλλαγὰς των· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τὰ πρὸς ἀνταλλαγὴν ἐμπορεύματα καὶ τὰ χρηματοδέματα θέλουσι φυλάττεσθαι δι' ἐξόδων τῆς ἑταιρίας μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ ἀναμενομένου πρὸς φόρτωσιν αὐτῶν ἀτμοπλοίου, χωρὶς νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς οὐδενὸς τέλους πληρωμήν,

ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς. Αἱ ἐργασίαι αὗται θέλουσιν ὑπόκεισθαι εἰς τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις.

Ἄρθρον 9. Ἡ ἑταιρία ὑποχρεοῦται ἀμοιβαίως·

α) Νὰ μεταχομίζῃ δωρεὰν καὶ πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸν ἕτερον λιμένα τοῦ κατάπλου τῶν ἀτμοπλοίων της τοὺς ἐμπεριέχοντας τὴν Ἑλληνικὴν ἀλληλογραφίαν, τὰς ἐφημερίδας ἢ περιοδικὰ συγγράμματα ταχυδρομικοὺς φακέλλους τοὺς παραδιδομένους εἰς τ' ἀτμόπλοια παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν ἢ ξένων ταχυδρομικῶν γραφείων, ἢ παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν προξενείων τῶν ἱδρυόντων ἐν τοῖς λιμέσιν, ἐν οἷς προσορμίζονται τ' ἀτμόπλοια καὶ ἐν οἷς δὲν ὑπάρχουσι συστημένα Ἑλληνικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα, καὶ νὰ παραδίδῃ αὐτοὺς ἀμέσως μετὰ τὴν προσόρμισιν ἢ τὴν προσέγγισιν τῶν ἀτμοπλοίων κατὰ τὸν προσδιορισμόν των.

β') Νὰ μεταχομίζῃ δωρεὰν ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν λιμένων τῶν προσορμίσεων εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τ' ἀνάπαλιν ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἢ τὸν Β. οἶκον χρήματα καὶ πράγματα, ὧν τὸ βάρος νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὸν ἕνα τόνον διὰ τὸ αὐτὸ ταξείδιον.

γ') Νὰ δέχηται καὶ μεταχομίζῃ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων της εἰς Γαλλίαν τὰ ἐκεῖσε στελλόμενα Ἑλληνικὰ προϊόντα ἐπὶ ἐκπτώσει τοῦ ναύλου κατὰ **10** τοῖς ο/ο ἐκ τοῦ κανονισμένου ναύλου, ὃν λαμβάνουσι τ' ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας τῶν Αὐτοκρατορικῶν διαπορθμεύσεων.

δ') Νὰ συνάψῃ μετὰ τῆς ἑταιρίας τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας σύμβασιν περὶ μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων, χρηματοδεμάτων καὶ ἐπιβατῶν, προερχομένων ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι λιμένων τῶν προσορμίσεων τῶν Ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων καὶ διευθυνομένων εἰς τοὺς τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐν οἷς προσορμίζονται τ' ἀτμόπλοια τῆς Φωκαϊκῆς ἑταιρίας καὶ τ' ἀνάπαλιν. Συνομολογεῖται δ' ἀπὸ τοῦδε ὅτι ἡ τοιαύτη ὑποχρέωσις ἰσχύει καὶ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν, προϊόντος τοῦ χρόνου, ἡ Ἑλληνικὴ ἀτμοπλοΐα ἤθελε συστήσει ἐξωτερικὰς γραμμὰς, καὶ τ' ἀτμόπλοια τῆς Φωκαϊκῆς ἑταιρίας δὲν ἤθελαν προσεγγίζει εἰς τοὺς λιμένας ἐκείνους.

ε) Ἡ Ἑταιρία ἀναδέχεται αὐτοπροαιρέτως νὰ μεταφέρῃ ἄνευ ναύλου διὰ τῶν ἀτμοπλοίων της, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, τὰ ἐξ Ἑλλάδος ἀποστελλόμενα, εἰς οἱονδήποτε λιμένα προσορμίζονται ταῦτα, καὶ τ' ἀνάπαλιν πρόσωπα, ὧν ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ δέκα κατ' ἔτος.

Ἄρθρον **10** Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πλοιάρχους τῆς ἑταιρίας, ὁσάκις προσορμίζονται ἐν Σύρῳ, καθὼς καὶ εἰς τοὺς πράκτορας τῆς ἑταιρίας νὰ δέχωνται ἐπιστολὰς πρὸς ἀποστολὴν, ἐκτὸς τῶν ταχυδρομικῶν φακέλλων, τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν ἐγγράφων τῆς Αὐτοκρατορικῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν τῆς ὑπηρεσίας τῶν πρακτόρων τῆς ἑταιρίας.

Ἄρθρον **11**. Ἡ παροῦσα σύμβασις ἰσχύει ἐπὶ πέντε ἔτη καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τούτων θέλει ἰσχύει δι' ἕτερα πέντε ἔτη καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, ἐὰν δὲν ἤθελε γίνει ἐναντία τις κοινοποίησις ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἓξ τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς πενταετίας.

Ἄρθρον **12**. Ἡ παροῦσα σύμβασις μετὰ τὴν ἐπιψήφισίν της παρὰ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων τῆς Ἑλλάδος θέλει ἐπικυρωθῇ ἀφ' ἑνὸς μὲν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἑτέρου δὲ παρὰ τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ Διευθυντοῦ τῆς Φωκαϊκῆς ἑταιρίας· αἱ δὲ ἐπικυρώσεις αὗται θέλουσιν ἀνταλλαχθῇ ἐν Ἀθήναις ἐν διαστήματι δύω μηνῶν ἢ καὶ ταχύτερον, εἰ δυνατόν, καὶ οὕτως ἡ σύμβασις αὕτη θέλει τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῆς ἐπικυρώσεως καὶ τὴν συνομολόγησιν τῆς μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας συμβάσεως τῆς ἀναφερομένης ἐν τῷ § **4** τοῦ ἄρθρου **9**.

Πρὸς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω τὰ δύω συμβαλλόμενα μέρη ὑπέγραψαν αὐτὴν καὶ ἐπέθεσαν τὰς σφραγίδας των.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ **26** Ἀπριλίου **1858**.

(Τ. Σ.) Θ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ. (Τ. Σ.) ΑΘ. ΒΟΥΤΣΙΝΑΣ (υἱοὶ) »

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ ἀπεφάσισε νὰ συζητηθῇ αὖριον τὸ ἀνωτέρω νομοσχέδιον.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς ἐκ δραχ. **59,000** ἀναπλήρ. πιστώσεως πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ Στρατηγοῦ Τσούρτζ, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου ἐκπληροῖ καθῆκόν ἱερὸν, καὶ δεικνύει βαθεῖς συνέσεως πνεῦμα, διότι ὁ Στρατηγὸς Τσούρτζ κατέχων ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ πατρίδι βαθμὸν ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ καὶ διακεκριμένην ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσιν, κατέλιπεν αὐτὰ καὶ ἔδραμε πρὸς βοήθειαν τῆς κινδυνευούσης τότε ἡμῶν πατρίδος, ἣν καὶ ἀπεδέχθη ὡς νέαν αὐτοῦ πατρίδα, καίτοι ὢν πολίτης τῆς κραταιᾶς καὶ ἐνδόξου Ἀγγλίας,

Ἀφοῦ δ' ἐξεπληρώθη ὁ σκοπὸς δι' ὃν ὁ ἔξοχος οὗτος φιλέλλην ἦλθεν ἐν Ἑλλάδι, ἐπροτίμησε νὰ διαμείνῃ ἐν αὐτῇ ἀδιαλείπτως συντρέχων τὴν νέαν αὐτοῦ πατρίδα.

Ὅθεν προτείνει ἡ ἐπιτροπή σας τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου τούτου ὡς ἔχει.

Ἀθῆναι τὴν 27 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Ν. Β. Βουτσίνας	Ν. Α. Καναβὸς
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Π. Δ. Καμπάνης
Γ. Γωλιμῆς	Α. Ῥενουάρδος.

Ὁ εἰσηγητὴς
Ν. Δ. Λειόπουλος »

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι κατὰ πρῶτον ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρ. πιστώσεως ἐκ δραχ. 65,269 τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατ. ὑπουργείου, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Γ. Γιαλδάσην καὶ Ν. Βαρβαρῆγον, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 90.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπλ. πιστώσεως ἐκ δραχ. 65,269 τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος . . . . . Ν	Σωτήριος Στράτος . . . .
Δημήτριος Ὀρεινός . . . . Ν	Δημήτριος Νάκος . . . . Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . . Ν	Φίλων Φίλωνος . . . . . Ν
Π. Καμπάνης	Θεόδωρος Γρίβας . . . . Ν
Γ. Καΐρης . . . . . Ν	Νικόλαος Τσέλιος . . . .
Ἀντ. Καμπάνης . . . . Ν	Π. Ταναρίας . . . . . Ν
Δημήτριος Τσόκρης	Δ. Π. Πετροπουλάκης . . .
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . . Ν	Θ. Τσαννετάκης . . . . .
Νικόλας Ἰατρός . . . . Ν	Γεώργιος Κονδύλης . . . Ν
Γεώργιος Σκοῦφος . . . Ν	Α. Παπαθανασίου . . . . Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . . Ν	Ν. Παπαμιχαλόπουλος . .
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . Ν
Σταῦρος Βλάχος . . . . Ν	Σταμάτιος Μήτσας . . . Ν
Ἠλίας Καραγιάννης	Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . .

Γ. Γιαλδάσης . . . . . Ν	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . Ν
Ν. Γρανίτσας	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . Ν
Γ. Βελῆς . . . . . Ν	Μιχαὴλ Σκαλιστήρης . . .
Γ. Σιρπάνος	Γ. Ν. Ρεβελιώτης . . . . Ν
Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος . .
Λύσανδρος Βιλαέτης . . . Ν	Ἀναγνώστης Δεληόπουλος . .
Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . . Ν	Α. Μαυρειδῆς . . . . .
Σόλων Κρεστενίτης . . . . Ν	Α. Τσάκας . . . . . Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου . . Ν	Γ. Κεφάλας . . . . . Ν
Γεώργιος Διαμάντης . . . Ν	Κ. Κουρκουμέλης . . . Ν
Ν. Βαρβαρῆγος . . . . Ν	Γ. Γωλιμῆς . . . . . Ν
Α. Δεληγιάλας . . . . . Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος Ν
Ἰω. Λορεντσιώδης . . . . Ν	Παναγιώτης Παπατσώνης . .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . Ν	Ἐπ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Ἀεων. Ν. Πετμεζᾶς . . . Ν	Ἰω. Προβελέγιος . . . . Ν
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος Ν	Ἰω. Ταταράκης . . . . . Ν
Ἠλίας Παππαδάκις	Σ. Βαρότσης . . . . . Ν
Γεώργιος Πιρωτὴς	Χ. Σουμαρίπας . . . . Ν
Ἰωάννης Ζάρκος	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .	Ἰ. Μιχαλόπουλος . . . . Ν
Α. Κοντόσταυλος . . . . Ν	Α. Παπαδημητριάδης . . .
Βελισάριος Νικολαΐδης . Ν	Ν. Καναβὸς . . . . . Ν
Ἰωάννης Μπαλάφας . . . Ν	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . Ν
Κωνστ. Πλαπούτας . . .	Γεώργιος Ἰατρός . . . . Ν
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . Ν
Πέτρος Δελιγιάννης	Λουκᾶς Καλογερόπουλος . Ν
Ἀνδρέας Σοφιανός	Νικόλαος Πιερράκος . . . Ν
Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . Ν	Γρηγόριος Πατριαρχέας . .
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Στ. Καπετανάκης . . . Ν
Εὐθ. Κανελόπουλος . . . Ν	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .
Γ. Πανοπριφτόπουλος . . Ν	Χ. Χριστόπουλος . . . Ν
Εὐθ. Οἰκονομόπουλος . . . Ν	Π. Κανελόπουλος . . . .
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . Ν	Νικόλαος Μοσχούλας . . .
Νικόλαος Ματθαίου . . .	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . Ν
Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν. Πανουριᾶς . . . . .
Σ. Κοπανίτσας . . . . Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . Ν
Ἰω. Βλασόπουλος	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . Ν
Ν. Λειόπουλος . . . . . Ν	Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . .
Γ. Π. Γιατράκος	Περικλῆς Καλαμογδάρτας .
Λουκᾶς Στεφάνου	Π. Πατρινὸς . . . . .

Χρ. Τσαλαμιδᾶς	N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Ἀνδρ. Π. Χ. Ἀναργύρου	N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	N
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	N	Δημήτριος Στάϊκος	
Ἠλίας Καράπαυλος	N	Βασίλειος Κριεζής	N
Γεώργιος Μπάστας		Κυριάκος Δευζίνας	
Ἰω. Σκαβέντσος	N	Δημήτριος Βουδούρης	N
Γ. Νικολάου	N	Παντολέων Κουντουριώτης	N
Μιχαὴλ Σολωμὸς	N	Σταυράτιος Γ. Δεκὸς	N
Κωνστ. Πλατύς	N	Πέτρος Χ. Πέτρου	
Γεώργιος Ναύτης	N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	N
Ἀν. Ῥενουάρδος	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Ἰωάννης Ζαγρέδος		Σ. Σκουμπουρδής	N
Παναγιώτης Πάθης	N	Αὐγερινὸς Ἀέρωρ	N
Ἀντ. Ἀρμάος	N	Νικόλαος Β. Βουδούρης	N
Δημ. Πολυχρονόπουλος	N	Α. Μάντσαρης	N
Κυριάκος Πυνηρόπουλος			

Δεκτοῦ δὲ γενομένου τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου, ἐπανελήφθη καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ἡ αὐτὴ ψηφοφορία, τῶν ἰδίων ἐπιτηρούντων ψηφολεκτῶν, ἐξ' ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 90, ἔχον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμ. 65,269, ἑξήκοντα πέντε χιλιάδων διακοσίων ἑξήκοντα ἐννέα, ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ διὰ τὸ ἔτος 1858 πρὸς πληρωμὴν τῆς προσθήκης 40 δραμίων ἄρτου ἐφ' ἑκάστης μερίδος τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ἀπὸ ά. Μαρτίου ἐνεστῶτος ἔτους, ψηφισθείσης διὰ τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΥΜΓ'. τοῦ ἰσταμένου Νόμου.

Ἡ πίστωσις αὕτη διαιρεμηθήσεται ὑπὸ τὰ ἑξῆς κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ.

Κεφάλ. 2 τροφαί			δρ.	60,000
Κεφάλ. 17	Ἄρθρ. 2 λόχ.	ἀπομάχων	»	1.980
Ὁμοίως 19	» μόνον »	χωροφυλ.	»	1,836
Ὁμοίως 20	» » »	πυροσβεστῶν	»	853,

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Προϊόν ἔπειτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ἅλατος νομοσχεδίου, ἐφ' οὗ λαβὼν τὸν λόγον εἷς τις, ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀγορεύσῃ κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, καθ' ὅσον ἡ ἀνάγκη ἅλατος εἶναι προφανὴς· ἀλλ' ἔχεται νὰ ἐπανελάβῃ καὶ πάλιν τὴν παρατήρησιν, ὅτι ἡ διαχείρισις τοῦ ἅλατος, ὡς γίνεται σήμερον, εἶναι ἐπιβλαβὴς εἰς τε τὸ δημόσιον καὶ τοὺς ἰδιώτας, καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ προτιμότερον νὰ δίδῃ ἡ τοῦ ἅλατος πώλησις εἰς πολυετῆ ἐνοικίασιν, ἤτις καὶ εἰς τὸ δημόσιον θέλει ἀποφέρει ἀνωτέραν ὠφέλειαν καὶ εἰς τοὺς ἰδιώτας, καθ' ὅσον οὕτω τὸ ἅλας δὲν θέλει πωλεῖσθαι πλέον τῶν 4 λεπτῶν τὴν ὀκάν, ἐνῷ σήμερον, πωλούμενον πρὸς 8 λεπτὰ, μόλις καλύπτει τὰ ἔξοδα τοῦ δημοσίου. Ἐθεωρεῖτο δὲ ὅτι πρό τινος χρόνου ἐπωλήθη εἰς τινα μέρη καὶ 50 λεπτὰ τὴν ὀκάν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἡ ἰδέα τῆς ἐργολαβίας δὲν τῷ φαίνεται κακὴ, καὶ διὰ τοῦτο ἤρχισε τὴν ἐφαρμογήν της, καθ' ὅσον καὶ αὐτὸς πρεσβεύει ὅτι τὸ δημόσιον δὲν πρέπει νὰ ἀναμιγνύῃ οὐδαμοῦ ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν. Ἡ γενομένη δοκιμὴ ἐπέτυχε, καὶ θέλει διὰ τοῦτο προτιμήσει νὰ ἐκτείνῃ τὸ μέτρον τῆς δι' ἐργολαβίας καλλιεργείας τοῦ ἅλατος. Ὡς πρὸς δὲ τὴν πρότασιν τοῦ προηγησαμένου περὶ πολυετοῦς ἐνοικιάσεως τοῦ ἅλατος παρατηρεῖ, ὅτι, ἂν καὶ συμμερίζεται τὴν ἰδέαν, δὲν δύναται ὅμως νὰ πραγματοποιήσῃ αὐτὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος, καθ' ὅσον τὸ παραγόμενον ἅλας δὲν ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, καὶ φοβεῖται μὴ κατανοήσῃ εἰς χεῖρας τῶν ἐμπόρων ἀντικείμενον κερδοσκοπίας ἡ πρώτη ἀνάγκη τοῦ πολίτου. Διετάχθη εἴ, τινα μέρη ἡ ἐπανόρθωσις πολλῶν ἁλικῶν, πιστεύει δὲ ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου πολλαπλασιασθέντος τοῦ ἅλατος, θέλει δυνηθῆ νὰ τὸ δίδῃ εἰς τὸ ἐμπόριον, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ συναγωνισμοῦ θέλει τὸ μεταφέρει εἰς τὰ μέρη τοῦ Κράτους.

Παρετήρησέ τις, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἐνοικιάσεως καὶ τῆς ἐργολαβίας εἶναι σπουδαῖον καὶ χρήζει πολλῆς μελέτης, διότι δυνάμεθα νὰ ὑποκύψωμεν εἰς ἓν μονοπώλιον, ἐὰν δὲν θέσωμεν ὅρους τινάς, ὅπως καὶ ἐπὶ τουρκοκρατίας ἐγίνετο. Τὴν ἀντίρρησιν τοῦτο ἐτυζητήθη καὶ ἐπὶ ἀντιβασιλείας, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἔλθῃ εἰς ἓν ἀποτέλεσμα ἕνεκα τῶν ἀναρμοστιῶν δυσκολιῶν.

Οὕτω γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τοὺς ψηφολήκτας Ἰω. Ταταράκην καὶ Α. Μάντσαρην, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 94.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ ἀγορᾶς ξενικοῦ ἅλατος νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δουκᾶς Λόντος	Ν	Γ. Βελῆς	Ν
Δημήτριος Ὀρεινός	Ν	Γ. Σιρπάνος	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν
Πέτρος Καμπάνης	Ν	Δύσανδρος Βιλαέτης	Ν
Γ. Ν. Καΐρης	Ν	Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν
Ἀντών. Καμπάνης	Ν	Σόλων Κρεστενίτης	Ν
Δημήτριος Τσάκρης	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Ν. Βαρβαρῆγος	Ν
Γεώργιος Σκοῦφος		Α. Δεληγάλας	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Α. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν
Σωτήριος Στράτος		Ἠλίας Παπαδαῖος	
Δημήτριος Νάκος	Ν	Γεώργιος Περωτᾶς	
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	
Θεόδωρος Γρίβας	Ν	Ἀθαν. Δανηλόπουλος	
Νικόλαος Τσέλιος		Α. Κοντόσταυλος	Ν
Π. Ταντᾶρίας	Ν	Βελισ. Νικολαΐδης	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν
Θ. Τσαννετάκης		Κωνστ. Πλαπούτας	
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	
Α. Παπαβασιλείου	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Σοφιανός	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Ἀνδρέας Ζέρβας		Εὐθ. Κανελόπουλος	Ν
Γ. Γιολδάσης	Ν	Γ. Πανοπριρτόπουλος	Ν
Ν. Γρανίτσας		Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	Ν

Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	Ν	Νικόλαος Μοσχούλας	Ν
Νικόλαος Ματθαίου		Ἀλ. Ῥαγκαβῆς	Ν
Ν. Χ. Παναγιώτου		Ν. Πανουργιᾶς	
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Ἰω. Βαλασόπουλος		Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν
Ν. Λεώπουλος	Ν	Ἀνδρ. Χ. Λόντος	
Γ. Π. Γιατράκος		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Λουκᾶς Στεράνου		Π. Πατρινός	
Ἰω. Παπαλουκόπουλος	Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Ἀνδ. Π. Χ. Ἀναργύρου	
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης	Ν	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	Ν	Ἠλίας Καράπαυλος	Ν
Β. Π. Δημητρακόπουλος		Γεώρ. Μπάστας	Ν
Ἀναγν. Δεδόπουλος		Ἰω. Σκαβέντσος	Ν
Α. Μαυροειδής		Γ. Νικολάου	Ν
Α. Τσάκας	Ν	Μιχαὴλ Σολωμὸς	Ν
Γ. Κεφάλας	Ν	Κωνστ. Πλατύς	Ν
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης		Γεώργ. Ναύτης	Ν
Γ. Γουλιμᾶς	Ν	Ἀντ. Ῥενουάρδος	Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος	
Παναγ. Παπατσώνης		Παναγιώτης Ψάθης	Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἀντ. Ἀρμάς	Ν
Ἰωάννης Προβελέγγιος	Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Ἰωάννης Ταταράκης	Ν	Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Σ. Βαρότσης	Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Χ. Σουμαρίπας	Ν	Γεώργ. Ι. Στάϊκος	Ν
Δ. Δημητρακόπουλος		Δημήτριος Στάϊκος	
Μ. Μιχαλόπουλος	Ν	Βασίλειος Κριεζῆς	Ν
Α. Παπαδημητριάδης		Κυριάκος Δουζίνας	Ν
Ν. Καναβός	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	Ν
Ἰωάν. Εὐσταθίου	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	Ν
Γεώργιος Ἰατρός	Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρου	
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν
Νικόλαος Πιεράκος	Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Σ. Σκουμπουρδῆς	Ν
Στ. Καπετανάκης		Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	Ν
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Νικόλαος Β. Βουδούρης	Ν
Χ. Χριστόπουλος	Ν	Α. Μάντσαρης	Ν
Π. Κανελόπουλος			

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου, παρετήρησέ τις ὅτι ἐν τῷ νομοσχεδίῳ δὲν ἀναφέρεται ὁ τρόπος, καθ' ὃν θέλει γίνει ἡ ἀγορὰ τοῦ ἅλατος.

Τοῦ δὲ ὑπουργοῦ ἀπαντήσαντος, ὅτι ὁ τρόπος ὁρίζεται ἐν τῷ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμῳ· παρετήρησεν ἄλλος ὅτι δὲν πρέπει νὰ συγχωρηθῇ ἡ εἰσαγωγὴ ἅλατος πλέον τοῦ ἀναγκαιροῦντος, διότι οὕτω θέλει μείνει εἰς ἀχρηστίαν τὸ ἐντόπιον.

Ἐπὶ τούτοις δὲ τοῦ γινομένου τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου, ἐπανελήφθη καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ἡ αὐτὴ ψηφοφορία ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Ταταράκην καὶ Ν. Βαρβαρῆγον, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον σχεδὸν τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 96, ἔχον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τὴς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν νὰ ἀγοράσῃ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου μέχρι τετρακοσίων χιλιάδων· ὀκάδων ἅλατος ξενικοῦ, καὶ νὰ διανείμῃ αὐτὸ εἰς τὰς διαφόρους ἁλαταποθήκας πρὸς ἐσωτερικὴν πώλησιν, κατὰ τοὺς κειμένους νόμους καὶ διατάγματα.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἐπελήφθη εἶτα ἡ Βουλὴ τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως ἐκτάσεως τινὸς γῆς εἰς τὰς Κυβερνήσεις Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου γενομένης ψηφοφορίας ὁμοίας ταῖς προηγηθείσαις, συνήχθη κατὰ τὸ ὅλε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 95.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως ἐκτάσεως γῆς εἰς τὰς Κυβερνήσεις Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν
Δημήτριος Ὀρεινός	Ν	Π. Καμπάνης	Ν

Γ. Καΐρης	Ν	Ἠλίας Παπαδαῖος	
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Γεώργιος Περωτής	
Δημήτριος Τσόκρης	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Α. Κοντόσταυλος	Ν
Γεώργιος Σκοῦρος	Ν	Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν
Δημήτριος Καλλιῤῥονᾶς		Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Κωνστ. Πλαπούτας	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Α. Ἀντωνόπουλος	
Ἠλίας Καραγιάννης		Πέτρος Δελιγιάννης	
Σωτήριος Στράτος		Ἀνδρέας Σοριανός	
Δημήτριος Νάκος	Ν	Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Θεόδωρος Γρίβας	Ν	Εὐθ. Κανελόπουλος	Ν
Νικόλαος Τσέλιος		Γ. Πανοπιρτόπουλος	Ν
Π. Ταντσρίας	Ν	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Θ. Τσαννετάκης		Νικόλαος Ματθαίου	
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Α. Παπαθανασίου	Ν	Σ. Κοπανίτσας	Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Ἰω. Βλασόπουλος	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Ν. Λεώπουλος	Ν
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Γ. Γιατράκος	
Ἀνδρ. Ζέρβας	Ν	Λουκᾶς Στεφάνου	
Γ. Γιολδάσης	Ν	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν
Ν. Γρανίτσας		Ἰωάν. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν
Γ. Βελῆς		Μ. Σκαλιστῆρης	
Γ. Σιρπάνος		Γ. Ν. Ῥιβελιώτης	Ν
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος	
Λύσανδρος Βιλαέτης	Ν	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	
Ἀνδρέας Λύγερινός	Ν	Α. Μαυρειδῆς	
Σόλων Κρεστενίτης	Ν	Ἀναγνώστης Τσάκας	Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν	Γ. Κεφάλας	Ν
Γεώργιος Διαμάντης	Ν	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλη	Ν
Ν. Βαρβαρῆγος	Ν	Γ. Γονιμᾶς	Ν
Α. Λεκιγάλας	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν
Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν	Παναγιώτης Παπατσώνης	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν	Ἰω. Προβελέγιος	Ν
Χαρίλαος Θεοχαροπουλος	Ν	Ἰω. Ταταράκης	Ν

Σ. Βαρότσης	N	Γεώργιος Μπάστας	N
Χ. Σουμαρίπας	N	Ιωαν. Σκαβέντσος	N
Δ. Δημητρακόπουλος		Γ. Νικολάου	N
Μ. Μιχαλόπουλος	N	Μιχαὴλ Σολωμὸς	N
Α. Παπαδημητριάδης		Κωνστ. Πλατύς	N
Ν. Κανελλός	N	Γεώργιος Ναύπτης	N
Ἰωάννης Εὐσταθίου	N	Ἀν. Ρενουάρδος	N
Γεώργιος Ἰατρός	N	Ἰωάννης Σαγρέδος	
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	N	Παναγιώτης Ψάθης	N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	N	Ἀντ. Ἀσμαος	N
Νικόλαος Πιεράκος	N	Δημ. Πολυχρονόπουλος	N
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Κυριάκος Πανηρόπουλος	
Στ. Καπετανάκης	N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	N
Χ. Χριστόπουλος	N	Δημ. Στάϊκος	
Π. Κανελόπουλος		Βασίλειος Κριεζής	N
Νικόλαος Μασχούλας	N	Κ. Δουζίνας	N
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβής	N	Δημήτριος Βουδούρης	N
Ν. Πανουργιᾶς		Παντολέων Κουντουριώτης	N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	N
Κωνσταντίνος Βλάμης	N	Πέτρος Χ. Πέτρου	
Α. Χ. Λόντος		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	N
Περικλῆς Καλαμογδάρτης		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Π. Πατρινὸς		Σ. Σκουμπουρδὴς	N
Χ. Τσαλαμιδᾶς	N	Αὐγερινὸς Ἀθέρωφ	N
Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	N	Νικόλαος Β. Βουδούρης	N
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	N	Α. Μάντσαρης	N
Ἠλίας Καράπαυλος	N		

Ἀναγνωσθέντος τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου, παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ νομοσχεδίου, πρόκειται ν' ἀγοράσωμεν μίαν ἔκτασιν γῆς, ἐν Πειραιεῖ καὶ τὴν παραχωρήσωμεν δωρεὰν εἰς τὴν Κυβέρνησιν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ περὶ ἧς πρόκειται ἔκτασις ἀνήκει εἰς τὸν ἀξιότιμον νέον Θεόδωρον Γκίκαν, ὅστις ἐδωρήσατο αὐτὴν ἀπ' εὐθείας εἰς τὰς Κυβερνήσεις αὐτὰς, καθίσταται οὕτω περιττὸν τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ἄρθρου, τὸ ὁποῖον θέλει περιορισθῆ εἰς τὸ β'. μέρος, ἐκλειπούσης τῆς λέξεως *ἐπίσης*, καὶ ἀντὶ τῆς λέξεως *ἰδίως* τεθειμένων τῶν λέξεων *Γαλλίας* καὶ *Ἀγγλίας*, ν' ἀφαιρεθῶσι δὲ αἱ λέξεις *ὡς νεκροταφεῖον καὶ*, ὡς ἐπίσης

καὶ ἡ λέξις *ἴδιον* καὶ νὰ προστεθῇ ἡ λέξις *Πειραιῶς* μετὰ τὴν λέξιν *δῆμον*, εἰς δὲ τὸ τέλος νὰ προστεθῇ, « διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς νεκροταφεῖον. »

Ἐξέθηκέ τις, ὅτι δὲν εἶναι ἐναντίος τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλ' ἐρωτᾷ μόνον τὸν ὑπουργὸν ἐὰν αἱ Δυνάμεις ἐζήτησαν ἐγγράφως τὴν περὶ ἧς πρόκειται παραχώρισιν καὶ ἂν προσδιώρισαν τὴν χρῆσιν τῆς αἰτουμένης γῆς, διότι αἰφνιδίως, ἂν καὶ δὲν τὸ πιστεύει ὡς δυνατὸν, ἡ Κυβέρνησις μιᾶς τῶν Δυνάμεων κτίζει ἓν εἶδος ἐκκλησίας, τὸ ὁποῖον ὅμως ἀνακαλύπτεται ὡς ὄχυρωμα.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δύω Δυνάμεων ἐζήτησαν ἐγγράφως νὰ τοὺς παραχωρηθῇ ἡ περὶ ἧς πρόκειται ἔκτασις γῆς διὰ νὰ οἰκοδομήσωσιν ἐπ' αὐτῆς νεκροταφεῖον, καὶ τοῦτο μάλιστα ἀναφέρεται καὶ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Προσθέντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι θεωρεῖ περιττὴν πᾶσαν διασάφησιν, διότι καὶ ἡ γῆ αὕτη, περιερχομένη εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν δυνάμεων, ὑπόκειται εἰς τοὺς ἐγχωρίους νόμους· παρετήρησέ τις, ὅτι τὸ ἔργον, ὅπερ πράττομεν σήμερον εἶναι φιλανθρωπον, ἀλλὰ παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν ν' ἀποτείνῃ διὰ τῶν ἰδίων μεγάλων Δυνάμεων αἴτησιν εἰς τὸν Πάπαν ὅπως ἐπιτρέψῃ τὸν ἐνταφιασμὸν τῶν χριστιανῶν τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους του ἀποθνησκόντων, ἵνα μὴ ῥίπτωνται οἱ νεκροὶ εἰς τὴν θάλασσαν ἐναντίον παντὸς φιλανθρωπικοῦ αἰσθήματος.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι τὸ ἀντικείμενον τοῦτο εὑρίσκεται πρὸ πολλοῦ ὑπὸ σοβαρὰν σκέψιν, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον ὡς ἐτροποποιήθη.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνοματικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ἰδίους ψηφολέκτας, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοίων σχεδὸν τῷ προηγηθέτι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 98· ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Παραχωρεῖται δωρεὰν εἰς τὰς Κυβερνήσεις Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ἡ κατὰ τὸν Δῆμον Πειραιῶς εἰς τὴν θέσιν Βαβολείβαδον

ὑπάρχουσα ἐθνικὴ γῆ, συνισταμένη ἐκ στρεμμάτων εἴκοσι καὶ πεντακοσίων εἴκοσι μέτρων, ἔνθα ἐτάφησαν οἱ ἀποθανόντες στρατιῶται τοῦ συμμαχικοῦ στρατοῦ, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς νεκροταφεῖον.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἀνεκοίνωσεν ὁ πρόεδρος ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκον. ὑπουργὸς ἀπέστειλεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ **1856** καὶ τὸν γεν. λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεως τοῦ **1857**.

Ἀφελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Νομοσχέδιον σπουδαῖον οἷον τὸ περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων, ἁπτόμενον οὐσιωδῶς ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων συμφερόντων, ἀπαιτεῖ βεβαίως ὑλικὸν πρὸς ἐξέτασιν χρόνον ἵνα μὴ παραλειφθῶσι περιστάσεις ἄξιαι τῆς ἰδίας προσοχῆς τοῦ νομοθέτου. Ἀλλὰ τὸ ἀντικείμενον εἶναι τοσοῦτον κατεπείγον, ὥστε πᾶσα ἀναβολὴ ἤθελεν ἐπιφέρει ζημίας ἀκαταλογίστους πρὸς τοὺς ἀτυχεῖς Κορινθίους, οἵτινες διαμένουσιν ἄστεγοι καὶ ὑπὸ ἐκκρεμότητα μετὰ τὰ διαδοθέντα περὶ συνοικισμοῦ αὐτῶν ἀλλαχοῦ τῆς Κορινθίας πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐκ σεισμοῦ κινδύνων κτλ. Ταῦτα ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἡ ἐκ τῶν τμημάτων εἰσηγητικὴ ἐπιτροπή, ἔσπευσεν, ἅμα ἐκλεχθεῖσα, νὰ συνέλθῃ πρὸς ἐξέτασιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοσχεδίου, ἐκπληροῦσα τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Βουλῆς. Ὅθεν φέρει ἐκ τοῦ προχείρου τὰς ἑξῆς παρατηρήσεις.

ά. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου **1**. Νὰ προστεθῶσι μετὰ τὰς λέξεις «κάτοικος Κορίνθου ἢ Ἐξαμιλίων» καὶ αἱ φράσεις «ἢ καὶ πάντα ἄλλον ἔχοντα ἐκεῖ γήπεδον κτλ.» ὡς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου **4** παρατηρεῖ, ὅτι πρέπει νὰ ὁρισθῇ εἰς μέτρα **800** ὁ ἀνώτατος ὅρος τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ παραχωρητέου εἰς τοὺς μετοικισθησομένους ἐν Σχοινιᾷ ἑτεροδημότας, τροποποιουμένου τοῦ ἄρθρου τούτου ὡς ἑξῆς· «ἐκ τῶν μενόντων διαθεσίμων οἰκοπέδων . . . τῆς προτεραιότητος τῶν αἰτησάντων ἓν οἰκόπεδον ἐμβαδοῦ **500—800** πήχεων τετραγωνικῶν κτλ.» διότι πολλάκις **600** πήχεις δὲν ἀρκοῦσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ μετοικισθησομένου.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου **8** μετὰ τὴν φράσιν· «καὶ τὰ δημοτικὰ κατα-

στήματα» νὰ προστεθῇ καὶ ἡ λέξις «καὶ νεκροταφεῖα» τροποποιουμένου τοῦ ἄρθρου ὡς ἑρεξῆς· «παραχωροῦνται δωρεὰν εἰς τὸν δῆμον τὰ διὰ πλατείας . . . καὶ τὰ διὰ δημοτικὰ καταστήματα καὶ νεκροταφεῖα ἀναγκαῖα γήπεδα κατὰ τὸ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κτλ. διότι τὰ νεκροταφεῖα ἀποτελοῦσι μέρος τῶν δημοτικῶν ἀναγκῶν, καὶ ἐπομένως ὁ νόμος πρέπει νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ τῆς κατὰ τοῦτο συνδρομῆς τοῦ δήμου. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου **11** παρατηρεῖ ἡ ἐπιτροπή, ὅτι εἶναι δικαιότερον ἵνα αἱ ληφθησόμεναι ἀπὸ τὸν συνοικισμὸν ἰδιόκτητοι γαῖαι ἐκτιμηθῶσι καὶ οἱ ἰδιοκτῆται ἀποζημιωθῶσιν εἰς γαίας ἐθνικὰς, εἴτε εἰς χρήματα, καθ' ἣν εἶχον αὐταὶ ἀξίαν πρὸ τοῦ περὶ συνοικισμοῦ τῆς νέας Κορίνθου **Β.** Διατάγματος, διότι δίκαιον εἶναι νὰ ἀφεθῇ ἡ ἐκλογὴ τῆς διὰ χρημάτων ἢ ἐθνικῶν γαιῶν ἀποζημιώσεως εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, τοῦ ὁποίου αἱ γαῖαι προσλαμβάνονται εἰς τὸν συνοικισμόν, καὶ οὐχὶ νὰ ἐπιβάλληται εἰς αὐτὸν ἡ ὑποχρέωσις τοῦ νὰ λάβῃ εἰς ἀνταλλαγὴν ἄλλας γαίας.

Προτείνει ἐπομένως νὰ τροποποιηθῇ ὡς ἑρεξῆς· «αἱ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ληφθησόμεναι τυχὸν ἰδιόκτητοι . . . διὰ δὲ τὴν λοιπὴν ἔκτασιν αὐτῶν θέλουσιν ἀποζημιωθῇ αὗται καθ' ἣν αὐταὶ εἶχον τιμὴν πρὸ τοῦ περὶ συνοικισμοῦ ἐν Σχοινιᾷ **Β.** Διατάγματος, εἴτε διὰ χρημάτων εἴτε δι' ἄλλων ἐθνικῶν γαιῶν, ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ὁποίων κτλ.»

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου **13** παρατηρεῖ ἡ ἐπιτροπή, ὅτι ἡ λαμβανομένη δι' αὐτοῦ πρόνοια περὶ δαπάνης εἰς κατασκευὴν τοῦ λιμένος εἶναι οἰκοθεν δεδικαιολογημένη, διότι ἡ κατασκευὴ τοῦ λιμένος μεγίστων ἀγαθῶν πρὸς τοὺς κατοίκους καὶ πρὸς τὸ δημόσιον θέλει γενῇ πρόξενος. Ἀλλὰ συνιστᾷ ὅσον τάχιον τὴν ἔναρξιν τοῦ ἔργου πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ συνοικισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **27** Ἀπριλίου **1858**.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Σταῦρος Βλάχος,	Λ. Σ. Δαιδόπουλος,
Εὐθύμιος Καναλλόπουλος,	Μ. Σαλιστάρης,
Σ. Κοπανίτσας,	εὐγ. Οἰκονομόπουλος.»

Ὁ εἰσηγητὴς Σ. Ἀντωνόπουλος.»

Προβάσης δὲ τῆς Βουλῆς ἀμέσως εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Κ. Πλατὺν καὶ Ν. Βαρβαρῆγον, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψη-

φοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 100.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος . . . . N	Γ. Βελῆς . . . . . N
Δημήτριος Ὀρεινός . . . N	Γ. Σιρπάνος . . . . .
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . . N	Σ. Χ. Στερανόπουλος . . . N
Π. Καμπάνης . . . . . N	Αὐσανδρος Βιλαέτης . . . N
Γ. Καΐρης . . . . . N	Ἀνδρέας Αὐγερινὸς . . . N
Ἀντ. Καμπάνης . . . . N	Σόλων Κρεοτενίτης . . . N
Δημήτριος Τσάκρης . . . N	Δημήτριος Ἀθανασίου . . N
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . N	Γεώργιος Διαμάντης . . . N
Νικόλαος Ἰατρός . . . . N	Ν. Βαρβαρῆγος . . . . N
Γεώργιος Σκοῦφος . . . N	Α. Δεκιγάλας . . . . . N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς .	Ἰω. Λοριντσιάδης . . . . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Φρασύβουλος Α. Ζαΐμης . . N
Σταῦρος Βλάχος . . . . N	Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . . N
Ἠλίας Καραγιάννης	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . N
Σωτ. Στράτος	Ἠλίας Παπαδαῖος . . . . N
Δημήτριος Νάκος . . . . N	Γεώργιος Περωτής . . . .
Φίλων Φίλωνος . . . . . N	Ἰωάννης Ζάρκος . . . . .
Θεόδωρος Γρίβας . . . . N	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .
Νικόλαος Τσέλιος	Α. Κοντόσταυλος . . . . N
Π. Ταντερίας . . . . . N	Βελισάριος Νικολαΐδης . . N
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . N	Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N
Θ. Τσαννετάκης	Κωνστ. Πλαπούτας . . . N
Γεώργιος Κανδύλης . . . N	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Α. Παπαθανασίου . . . . N	Πέτρος Δελιγιάννης . . . .
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . N	Ἀνδρέας Σοριανός . . . .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . N	Ἐμ. Ἀντίπας . . . . .
Σταμάτιος Μήτσας . . . N	Ἀνδρέας Νοταρᾶς . . . . .
Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . N	Κύθ. Κανελόπουλος . . . N
Γ. Γιολδάσης . . . . . N	Γ. Πανοπιρτόπουλος . . N
Ν. Γρανίτσας	Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . . N

Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . N	Νικόλαος Μοσχούλας . . N
Νικόλαος Ματθαίου	Ἀλέξανδρος Ραγκαβῆς . . N
Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν. Πανουριᾶς . . . . .
Σ. Κοπανίτσας . . . N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . N
Ἰω. Βαλασόπουλος	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . N
Ν. Λεώπουλος . . . . . N	Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . . .
Γ. Π. Γιατράκος	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .
Λουκᾶς Στεφάνου	Π. Πατρινός . . . . .
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N
Ἰω Ν. Ταμπακόπουλος . . N	Ἀνδρ. Π. Χ. Ἀναργύρου . . N
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης . . . N	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . . N	Ἠλίας Καράπαυλος . . . N
Β. Π. Δημητρακόπουλος . .	Γεώργιος Μπάστας . . . N
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . .	Ἰω. Σκαβέντσος . . . . . N
Α. Μαυροειδὴς	Γ. Νικολάου . . . . . N
Α. Τσάκας . . . . . N	Μιχαὴλ Σολωμός . . . . N
Γ. Κεφάλας . . . . . N	Κωνστ. Πλατύς . . . . N
Κ. Κουρκουμέλης . . . . N	Γεώργιος Ναύτης . . . . N
Γ. Γουλιμής . . . . . N	Ἀν. Ῥενουάρδος . . . . N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος N	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . .
Παναγιώτης Παπατσώνης . .	Παναγιώτης Ψάλτης . . . N
Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . N	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . N
Ἰω. Προβελέγγιος . . . . N	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . N
Ἰω. Γαταϊάκης . . . . . N	Κυριάκος Πονηρόπουλος . .
Σ. Βαρότσης . . . . . N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . .
Χ. Σουμαρίπας . . . . N	Γεώργιος Ι. Σταΐκος . . . N
Δ. Δημητρακόπουλος . .	Δημήτριος Σταΐκος . . . .
Μ. Μιχαλόπουλος . . . . N	Βασίλειος Κριεζῆς . . . N
Α. Παπαδημητριάδης . . .	Κυριάκος Δουζίνας . . . N
Ν. Καναβός . . . . . N	Δημήτριος Βουδούρης . . . N
Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . . N	Παντολέων Κουντουριώτης . N
Γεώργιος Ἰατρός . . . . N	Σταμάτιος Γ. Δακός . . N
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . N	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . .
Λουκᾶς Καλογερόπουλος . N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . N
Νικόλαος Πιεράκος . . . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Γρηγόριος Πατριαρχέας . . .	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . N
Στ. Καπετανάκης . . . N	Αὐγερινὸς Ἀθέρωφ . . . N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . N	Νικόλαος Β. Βουδούρης . . N
Χ. Χριστόπουλος . . . . N	Α. Μάντσαρης. . . . . N
Π. Κανελόπουλος	

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 1 ἄρθρου μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ προτεινομένης ὑπὸ τῆς Βουλῆς τροπολογίας, λαβὼν τὸν λόγον ὁ εἰσηγητὴς ἐξέθηκεν, ὅτι βεβαίως ὁ ἐν Σχοινῷ συνοικισμὸς ἀφορᾷ τὴν εὐκολίαν τῶν κατοίκων Κορίνθου καὶ προστατεύει τὰ συμφέροντα ἐκείνων, οἵτινες εἶχον ἐν Κορίνθῳ οἰκόπεδα ἢ οἰκίας. Κατὰ τὸ νομοσχέδιον οἱ συνοικισθησόμενοι διαιροῦνται εἰς δύω τάξεις, εἰς τοὺς ἔχοντας ἐν Κορίνθῳ οἰκόπεδα, καὶ εἰς τοὺς κατοίκους ἄλλων μερῶν, οἵτινες ἤθελον ζητήσει νὰ συνοικισθῶσιν ἐκεῖ. Καὶ εἰς μὲν τοὺς πρώτους δίδεται κατ' ἐκλογὴν τὰ καλλίτερα οἰκόπεδα, εἰς δὲ τοὺς ἄλλους ἐξ ἐκείνων, ἅτινα ἤθελον περισσεύσει. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ γράμμα τοῦ 1 ἄρθρου διὰ τῆς λέξεως *κάτοικον* φαίνεται ὅτι ἐννοεῖ τὸν ἔχοντα τὴν διαμονήν του ἐν Κορίνθῳ, ἐνῷ εἶναι δίκαιον νὰ παραχωρηθῶσι τοιαῦτα οἰκόπεδα καὶ εἰς ὅσους, καίτοι μὴ κατοικοῦντες ἐν Κορίνθῳ, εἶχον ἐκεῖ οἰκόπεδα ἢ οἰκίας, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης τοιαύτης παρεξηγήσεως παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ παραδεχθῇ τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινομένην διασαφησιν, διότι πιστεύει ὅτι τοιαύτη εἶναι καὶ ἡ ἔννοια τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ἡ παρατήρησις τῆς ἐπιτροπῆς συμφωνεῖ καθ' ὁλοκληρίαν μὲ τὸ νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον προτίθεται νὰ παραχωρήσῃ οἰκόπεδα εἰς πάντα ἔχοντα ἐν Κορίνθῳ οἰκίαν ἢ οἰκόπεδον, καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα ὡς βάσις ἔσεται τὸ ἐμβαδὸν τῆς οἰκίας, ἣν ἕκαστος εἶχεν ἐν Κορίνθῳ· μετεχειρίσθη δὲ τὴν λέξιν *κάτοικον*, διότι συνήθως οἱ ἔχοντες οἰκίαν εἰς ἓν μέρος εἶσι καὶ κάτοικοι τοῦ μέρους αὐτοῦ. Ὅτι δὲ αὕτη εἶναι ἡ πρόθεσις τοῦ νομοσχεδίου γίνεται δῆλον καὶ ἀπὸ τὸ ἄρθρον 4, τὸ ὁποῖον παραχωρεῖ οἰκόπεδα καὶ εἰς τοὺς κατοίκους ἄλλων μερῶν, οἵτινες δὲν εἶχον διόλου οἰκίαν ἐν Κορίνθῳ.

Παραδέχεται ἑπομένως πληρέστατα τὴν ἐξήγησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ θεωρεῖ περιττὴν πᾶσαν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ μεταβολήν, καὶ πιστεύει ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει ἀρκεσθῇ εἰς τὴν διαβεβαίωσίν του ταύτην.

Παρετήρησέ τις, ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν Ἑξαμιλίων ἔχουσι μὲν οἰκίας ἢ ἐργαστήρια, ἀλλὰ τὰ οἰκόπεδα εἰσὶν ἐθνικά. Ἐπειδὴ δὲ ἀναγκαζόμεθα καὶ αὐτοὺς νὰ μετοικίσωμεν εἰς Σχοινιᾶ, ὀφείλομεν νὰ παραχωρήσωμεν καὶ εἰς αὐτοὺς οἰκόπεδα καὶ κατὰ συνέπειαν προτείνει ν' ἀφαιρεθῇ ἡ λέξις «ἰδιοκτήτων.»

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ὑπάρχουσι τῷ ὄντι τινὲς ἔχοντες ἐργαστήρια ἐπὶ ἐθνικῶν γηπέδων, τὰ ὁποῖα ἠγόρασαν χωρὶς νὰ πληρώσωσι τὸ τίμημα, καὶ ἑπομένως δὲν θέλουσιν ἀπολέσει τι.

Νομίζει λοιπὸν ὅτι οἱ τοιοῦτοι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ συμπεριληφθῶσι μεταξὺ τῶν τῆς πρώτης κατηγορίας καὶ νὰ λάβωσιν ἐκ τῶν πρώτων οἰκοπέδων, καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ ἱκανὸν δι' αὐτοὺς εὐεργέτημα τὸ νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ 4 ἄρθρου.

Ἐπήνεγκέ τις, ὅτι δὲν ἐνοήθη, φαίνεται, ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ὁ βουλευτὴς Κορινθίας, ὅστις ἐνόει νὰ περιληφθῶσιν εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἄρθρου οἱ ἐπὶ ἐθν. γηπέδων οἰκοδομήσαντες, καὶ πιστεύει ὅτι τοιαύτη εἶναι καὶ ἡ ἔννοια τοῦ νομοσχεδίου, διότι εἶναι ἄδικον νὰ μὴ ἀποζημιώσωμεν τοὺς ἔχοντας οἰκίαν καὶ ἑπομένως στερουμένους ἰδιοκτησίας ἀξίας πολλῶν χιλιάδων δραχμῶν, ἐνῷ ἀποζημιόνομεν τοὺς ἔχοντας μόνον οἰκόπεδον εὐτελοῦς ἀξίας. Τοσούτῳ δὲ μᾶλλον πρέπει οἱ τοιοῦτοι ν' ἀποζημιωθῶσι, καθόσον καὶ ὁ περὶ τῶν ἐπὶ ἐθν. γῆς οἰκοδομησάντων καὶ ὁ περὶ γεωργῶν νόμος ὑποστηρίζουσι τὴν τοιαύτην ἰδέαν.

Παρετήρησέ τις, ὅτι κατὰ τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρον θέλουσι δοθῇ εἰς τοὺς Κορινθίους οἰκόπεδα ἐμβαδοῦ 2000 μέχρι 500 πήχεων. Ἀλλ' ἐὰν τὸ ἐν Κορίνθῳ οἰκόπεδον ἑνὸς ἦτο ἐκτάσεως 4000 πήχεων, εἶναι δίκαιον νὰ λάβῃ 2000 μόνον, ἀφ' οὗ τὸ τῆς Κορίνθου ἔμεινεν ἄχρηστον; Εἰς τὰς Πάτρας καὶ ἀλλαχοῦ, ὅπου ἐγένετο συνοικισμός, τὰ οἰκόπεδα ἀντηλλάσσοντο καὶ τὴν ἀρχὴν αὐτὴν πρέπει νὰ ἐφαρμώσωμεν καὶ ἐνταῦθα, διότι ἄλλως καταστρέφομεν μίαν βάσιν τῆς ἰδιοκτησίας. Οἱ Κορίνθιοι ἔχοντες γήπεδον, εἶχον περιουσίαν προσοδοφόρον, ἥτις μετὰ τὸν νέον συνοικισμὸν θέλει μείνει ἐν ἀχρηστίᾳ, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι δίκαιον νὰ τοῖς δοθῇ ἴση ἔκτασις, διότι ἄλλως θεωρεῖται δήμευσις περιουσίας, καθ' ὅσον ἡ δήμευσις δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὸ νὰ ἀφαιρεθῇ ἀπό τινα ἡ περιουσία του καὶ νὰ δοθῇ εἰς ἄλλον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ νὰ κατασταθῇ ἄχρηστος. Σκεφθῆτε ὁποίαν ὀλεθρίαν κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας θέλετε νομοθετήσει ἀρχήν, ἀξίαν εἰς μόνον τὴν ὀθωμανικὴν αὐθαιρεσίαν, καθ' ἣς οὗτος διαμαρτυρόμενος προτείνει νὰ ἀντικατασταθῇ ἡ τοιαύτη διάταξις διὰ τῆς λέξεως «ἀνταλλαγῆς.»

Ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἡ πόλις τῆς Κορίνθου, ὅπου μέχρι τοῦδε ἔκειτο, οὐδεμιᾶς προαγωγῆς ἦτον ἐπιδεκτική καὶ

διὰ τοῦτο εἴδομεν ὅτι ἐπὶ τριάκοντα ἔτη ἔμεινεν εἰς τὴν αὐτὴν στάσιμον κατάστασιν. Καταστραφείσης ἤδη θείᾳ βουλήσει, ἡ Κυβέρνησις πατρικῶς φερομένη, παραχωρεῖ δωρεὰν εἰς τοὺς κατοίκους γήπεδα εἰς θέσιν ἄλλην, ὅπου ἀνοικοδομουμένη ἡ Κόρινθος, ἐν βραχεῖ ἐλπίζεται νὰ καταστῇ μία τῶν ὡραιοτέρων πόλεων. Ἀφ' οὗ δὲ καὶ τὰ ἐν Κορίνθῳ γήπεδα τῶν μένουσιν εἰς αὐτοὺς ἰδιοκτησία, καὶ ἀφ' οὗ τὰ νέα οἰκόπεδα θέλουσιν ἔχει πολλαπλασίαν ἀξίαν, δὲν εἶναι, νομίζει, δίκαιον ν' ἀπαιτῶμεν νὰ τοὺς δοθῇ καὶ ἴση ἔκτασις μ' ἐκείνην, ἣν εἶχε τὸ ἐν Κορίνθῳ γήπεδον.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι ὁ συνοικισμὸς δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὸς εἰς τοὺς κατοίκους, ἀλλ' ἐκούσιος, διὰ δὲ τοῦ νομοσχεδίου εἰς μόνον τὸ δημόσιον ἐπιβάλλονται ὑποχρεώσεις τινες, καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ὑποχρεώσωμεν τὸ δημόσιον νὰ παραχωρῇ καὶ ἴσης ἐκτάσεως οἰκόπεδον, ἀφ' οὗ τὰ παλαιὰ των οἰκόπεδα μένουσι πάλιν εἰς τὴν κυριότητά των.

Ἐπανέλαβέ τις, ὅτι ὁ συνοικισμὸς δὲν θέλει πραγματοποιηθῇ, ἐὰν πρῶτον δὲν συνοικισθῶσιν οἱ κατοικοι τῆς Κορίνθου. Δόσατε λοιπὸν εἰς αὐτοὺς πλήρη τὰ οἰκόπεδά των, ἐθυμοῦμενοι ὅτι ὁ Κυβερνήτης, διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν συνοικισμὸν τῶν Πατραίων εἰς τὴν νέαν πόλιν, οὐ μόνον ἀντήλλαξε δι' ἴσης ἐκτάσεως τὰ παλαιὰ των οἰκόπεδα, ἀλλὰ καὶ δι' ἕνα ἄμπου πῆχυν θεμελίων παρεχώρει αὐτοῖς ἕνα πῆχυν οἰκοπέδου. Μὴ φέρατε ἑπομένως τοιαῦτα προσκόμματα, ἅτινα δύνανται νὰ ἐμποδίσωσι τὴν πρόοδον τοῦ συνοικισμοῦ.

Παρατηρήσαντος δὲ ἄλλου, ὅτι ἡ πρότασις τοῦ πληρεξουσίου ἀντίκειται εἰς τὴν πρόοδον τοῦ συνοικισμοῦ, διότι ἐὰν ἀκολουθήσωμεν τὴν ἔκτασιν τῶν οἰκοπέδων τῆς Κορίνθου, τὰ νέα οἰκόπεδα θέλουσι παραχωρηθῇ ἴσως εἰς ὀλίγους μόνον, οἵτινες εἶχον μεγάλης ἐκτάσεως οἰκόπεδα ἐν Κορίνθῳ· προσέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι κατὰ τὸν παραγορεύσαντα ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις παραχωροῦσα εἰς τοὺς Κορινθίους γήπεδον δωρεὰν καὶ ἀρίνουσα εἰς αὐτοὺς τὴν παλαιάν των ἰδιοκτησίαν, πράττει αὐθαιρεσίαν, ἣν οὔτε ἡ ὀθωμανικὴ ἐξουσία ἤθελε πράξει. Βεβαίως ἡ Κυβέρνησις ἤθελε πράξει μίαν αὐθαιρεσίαν, ἐὰν ἀφήρει ἀπὸ τοὺς κατοίκους τὴν παλαιάν των ἰδιοκτησίαν, καὶ ἐβιάζε αὐτοὺς νὰ συνοικισθῶσιν εἰς ἄλλο μέρος. Οἱ κάτοικοι τῆς Κορίνθου προαιρετικῶς ζητοῦσι νὰ μετοικήσωσι

καὶ καθ' ἡμέραν ἡ Κυβέρνησις λαμβάνει ἀναφορὰς αὐτῶν, δι' ὧν παρακαλοῦσι νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἔκδοσις τοῦ περὶ συνοικισμοῦ τῶν νόμου, καὶ ἐπομένως οὐδεὶς φόβος ὑπάρχει μὴ πραγματοποιήσεως τοῦ συνοικισμοῦ. Καλὸν ἦθελεν εἶσθαι ἐὰν ἠδυνάμεθα νὰ παραχωρήσωμεν μεγαλειτέρας ἐκτάσεως οἰκόπεδα, διότι οἱ Κορίνθιοι ἔπαθον μεγάλας ἐκ τοῦ σεισμοῦ ζημίας, αἵτινες οὐ μόνον τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ τὴν Εὐρώπην συνεκίνησαν. Δυστυχῶς ὅμως τὸ μέρος, ὅπου ἀπεφασίσθη νὰ συνοικισθῶσιν, εἶναι περιωρισμένον καὶ δὲν θέλει ἀρκέσει εἰς παραχωρήσεις μεγάλας. Παρατηρεῖ δὲ συγχρόνως, ὅτι 1000 πήχεις εἰς Σχοινᾶ ἀξίζουν 20.000 πήχεις τῆς Κορίνθου, διότι ἡ νέα πόλις ἔχει μέλλον προσοδευτικόν. Ἐὰν δὲ παραχωρήσωμεν οἰκόπεδα μεγάλης ἐκτάσεως, ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων θέλει μείνει μικρός, οἱ ξένοι θέλουσιν ἀποκλεισθῇ καὶ ἡ πρόοδος θέλει εἶσθαι μικρὰ καὶ βραδεῖα.

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως συναινέσει τῆς Βουλῆς, καὶ μὴ ὑποστηριχθείσης τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Πλείας περὶ ἀλλαγῆς τῶν οἰκοπέδων δι' ἴσης ἐκτάσεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον καὶ μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ δοθεῖσαν διασάφησιν ἐπὶ τῆς προτάσεως τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς.

Δεκτῶν δὲ γενομένων κατὰ τὸ νομοσχέδιον καὶ τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3, ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 4 καὶ ἡ πρότασις τῆς ἐπιτροπῆς περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀνωτάτου ὅρου τῶν 600 πήχεων εἰς 800, ἐφ' ἧς λαβὼν τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι προσδιώρισε τὴν ἔκτασιν εἰς 500 μέχρι 600 Β. πήχεων, ἀφ' οὗ ἐξετάσας ἔμαθεν ὅτι διὰ μικρὰν πόλιν ἀρκοῦσι 300 πήχεις δι' οἰκίαν καὶ αὐλήν. Ἑκατὸν πήχεις ἀρκοῦσιν εἰς τὴν Εὐρώπην δι' ἀνώγειον οἰκίας καὶ 200 πήχεις διὰ τὴν μεγαλόπολιν τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ προορισμὸς τῆς νέας πόλεως εἶναι ἐμπορικὸς καὶ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἐκτείνωμεν τὰ οἰκόπεδα εἰς μεγάλας ἐκτάσεις, διότι τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὸν προορισμὸν πόλεως ἐμπορικῆς.

Ἀντιπαρετήρησέ τις, ὅτι ἐν Εὐρώπῃ ἀρκοῦσιν ἑκατὸν πήχεις, διότι ἐκεῖ αἱ οἰκίαι γίνονται πολυώροφοι, ἀλλὰ διὰ τὴν Ἑλλάδα δὲν ἀρκοῦσι καὶ τοῦτο γνωρίζει ἐκ πείρας. Ἡ πρότασις τῆς ἐπιτροπῆς ὑπηγορεύθη ὑπὸ τῆς ἀνάγκης καὶ οὐχὶ ἐκ πλεονεκτικῆς διαθέσεως, καὶ διὰ τοῦτο παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ παραδεχθῇ τὴν προτεινομένην αὔξησιν, καθ' ὅσον καὶ ἡ διαφορὰ εἶναι μικρά.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι δὲν πιστεύει νὰ δυσκολευθῇ ὁ ὑπουργὸς εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς προτεινομένης αὐξήσεως, ἀφ' οὗ μάλιστα ἡ ἐκτίμησις τῆς ἀγορᾶς ἀφίνεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Παρατηρεῖ δὲ συγχρόνως ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἀναφέρει Β. πήχεις, αἵτινες ἰσοδυναμοῦν μὲ τὸ γαλ. μέτρον καὶ ἑπομένως 200 Β. πήχεις εἶναι ἴσοι μὲ 350 πήχεις τεκτονικούς.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι κατὰ τὸν νόμον ὁ Β. πῆχυς ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ γαλλικὸν μέτρον, ὁ εἰσηγητὴς ἀπέσυρε τὴν πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ δοθεῖσαν ἐξήγησιν. Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 4 κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα 5 καὶ 6.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 7 παρετήρησέ τις εἰς τὸν ὑπουργόν, ὅτι κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Β. διατάγματος καλὸν εἶναι νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ κατάστασις τῶν πολιτῶν, ἀναλόγως τῆς ὁποίας νὰ ὁρισθῶσιν αἱ οἰκοδομαί.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει δείξει μεγίστην ἐπιείκειαν, ἔθεσε δὲ τὸν ὅρον αὐτὸν ἵνα μὴ ὑπὸ κερδοσκοπίας κινούμενός τις, θελήσῃ νὰ κτίσῃ ἓν μικρὸν παράπηγμα, διὰ νὰ μὴ τοῦ ἀφαιρεθῇ τὸ οἰκόπεδον.

Ἀντιπαρετήρησέ τις, ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἔθεσε, λέγει, τὸν ὅρον πρὸς ἀποφυγὴν κερδοσκοπίας. Ἀλλ' αὐτὸς νομίζει ὅτι δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος κίνδυνος, διότι ὁ λαμβάνων οἰκόπεδον εἰς ἕνα τόπον, ὅπου πρόκειται νὰ γίνῃ συνοικισμός, ἔχει καὶ τὸ συμφέρον νὰ προσδεύσῃ ὁ συνοικισμός. Δὲν πρέπει λοιπὸν ν' ἀφήσωμεν εἰς τὸν ὑπουργὸν τὸν προσδιορισμὸν τῆς οἰκοδομῆς, διότι οὕτω θέλομεν ἀποκλείσει τοὺς Κορινθίους, καὶ θέλομεν παραχωρήσει τὰ οἰκόπεδα εἰς τοὺς ἔχοντας χρήματα. Προτείνει δὲ τοῦτο νὰ ἀντικατασταθῶσιν αἱ λέξεις « συμφώνως κτλ. » διὰ τῶν λέξεων « χρήσιμοι πρὸς κατοικίαν ἢ πρὸς ἐμπόριον. »

Ἀλλὰ μὴ ὑποστηριχθείσης τῆς προτάσεως, ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον 6 δι' ἀναστάσεως ὡς καὶ τὸ ἑπόμενον 7 κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 8 ἀναγνωσθείσης τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς περὶ προσθήκης τῆς λέξεως « νεκροταφεῖα » μετὰ τὴν λέξιν « καταστήματα » παρετήρησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἡ ἀνέγερσις νεκροταφείου εἶναι μία τῶν πρωτίστων ἀναγκῶν τῶν πόλεων, ἀλλ' ἀφ' οὗ ἐν τῷ ἄρθρῳ ἀναφέρονται τὰ δημοτικὰ καταστήματα, ἐθεώρησε περιττὴν τὴν λέξιν *νεκροταφεῖα*, διότι καὶ τὸ νεκροταφεῖον εἶναι δημοτ. κατάστημα.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 8 κατὰ τὸ νομοσχέδιον μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ δοθεῖσαν ἐξήγησιν.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 9 ἠρώτησέ τις τὸν ὑπουργὸν πότε θέλει προσδιορισθῇ ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἡμίσεως ἀριθμὸς, καὶ ἐν τὰ οἰκόπεδα ταῦτα θέλουν εἶσθαι τὰ καλλίτερα, διότι ἄνευ τούτου, ἐάν τις ζητήσῃ νὰ ἀγοράσῃ οἰκόπεδον ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον ἐκποιητέων, ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ ζητούμενον οἰκόπεδον δὲν εἶναι ἐκ τῶν πωλητέων. Πρὸς ἀποφυγὴν τοιούτων ἐνδεχομένων, νομίζει ὅτι τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἔπρεπε νὰ λύεται ἐν τῷ νόμῳ. Τούτου μὴ γενομένου, παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ τῷ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀντικείμενον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὁρισθῇ ἐν τῷ νόμῳ, διότι δὲν ἔχομεν εἰσέτι τὸ σχέδιον τῆς πόλεως, τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύνατο νὰ γίνῃ πρὶν ἡ ἐκδοθῇ ὁ περὶ συνοικισμοῦ νόμος. Δικαίως δὲ τὸν προαγορεύσαντα ὅτι ὁ περὶ οὗ ἐρωτᾷ προσδιορισμὸς θέλει γένει πρὶν ἀρχίσωσιν αἱ περὶ παραχωρήσεως οἰκοπέδων αἰτήσεις.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 9 ὡς καὶ τὸ ἑπόμενον 10 κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἀναγνωσθέντος ἔπειτα τοῦ 11 ἄρθρου μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, προτείνουσης ν' ἀρθῇ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τὸ δικαίωμα τοῦ ν' ἀποζημιωθῶσι κατ' ἐκλογὴν εἴτε διὰ χρημάτων εἴτε διὰ γαιῶν τῆς αὐτῆς ποιότητος· λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἂν καὶ τὸ νομοσχέδιον ἀναφέρει πληθυντικῶς τοὺς ἰδιοκτήτας, πρᾶγμα ὅμως ὁ ἀποζημιωθησόμενος ἰδιοκτήτης εἶναι εἷς καὶ μόνος, ἔχων 72 στρέμματα εἰς τὸ μέρος, ὅπου μέλλει νὰ γένῃ ὁ συνοικισμός. Κατὰ συνέπειαν συνέταξε τὸ νομοσχέδιον οὕτως, ὥστε νὰ γίνῃ ἐκτιμησις τῶν γαιῶν τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς ν' ἀποζημιωθῇ. Ἀλλ' ὁ ἰδιοκτήτης παρεπονέθη λέγων, ὅτι τὰς γαίας ταύτας ἠγόρασεν ἐπὶ δημοπρασίᾳ εἰς τιμὴν ὑπερβάλλουσαν, πληρώσας τὸ αὐτίμημον διὰ φαλαγγιτικῶν γραμματίων· ἐκ τούτου δ' ἐσυμπέρανεν ὅτι δὲν τὸν συμφέρει ἡ κατ' ἐκτίμησιν ἀποζημίωσις. Ἡ Κυβέρνησις ἑπομένως, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰ παράπονά του, ἐλέχθη νὰ τὸν ἀποζημιώσῃ κατὰ τὴν τιμὴν τῆς ἐπὶ δημοπρασίας γενομένης ἀγορᾶς τῶν γαιῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει ν' ἀποζημιωθῇ ὁ ἰδιοκτήτης διὰ χρημάτων, ἂν θέλῃ, καὶ οὐχὶ δι' ἐθνικῶν γαιῶν,

παρατηρεῖ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἰς ὅλους τοὺς συνοικισμοὺς παρεδέχθη νὰ δίδῃ πρὸς ἀποζημίωσιν ἐθνικὰς γαίας, κατ' ἐκτίμησιν μάλιστα τῶν ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν λαμβανομένων. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου λοιπὸν δὲν ἀδικεῖται ὁ ἰδιοκτήτης, λαμβάνων ἄλλας γαίας ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγορᾶς τῶν ἀποζημιουμένων γαιῶν του· ἄλλως τε τὸ νὰ δώσῃ χρήματα τὸ δημόσιον μετὰ τόσας θυσίας, εἰς ἃς ὑποβάλλεται, εἶναι ὀλίγον ζαρὶ, καὶ ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ τὸ θελήσῃ.

Εἰπόντος δέ τινος, ὅτι ὁ ἰδιοκτήτης εὐχαριστεῖται νὰ τῷ δοθῶσιν εἰς ἀποζημίωσιν γαῖαι τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως καὶ ἀξίας· ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι, κατὰ τὸ Σύνταγμα, δὲν δύναται νὰ στερηθῇ τις τῆς ἰδιοκτησίας του, εἰμὴ ὅταν πρόκειται περὶ δημοσίας ἀνάγκης. Ἐνταῦθα ὅμως πρόκειται περὶ συνοικισμοῦ μόνον, καὶ ὁ συνοικισμὸς δὲν θεωρεῖται δημοσία ἀνάγκη, καθ' ὅσον δημοσία ἀνάγκη εἶναι ἡ κατασκευὴ δημοσίων καταστημάτων, δρόμων, γεφυρῶν καὶ ὅσων ἄλλων τὴν κατασκευὴν ἀπαιτοῦσι τοιοῦτοι ἀνώτεροι λόγοι. Ἀλλ' ἐνταῦθα ἤθελεν εἶσθαι γελοῖον τὸ ν' ἀρτιεθῶσιν αἱ γαῖαι, ἡ ἰδιοκτησία τοῦ ἰδιώτου, ἵνα δοθῶσιν ἁπλῶς πρὸς ἄλλους ἰδιώτας. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου λοιπὸν συνοικισμοῦ ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ διαθέσῃ μόνον τὰς ἐθνικὰς γαίας. Διὰ τοὺς λόγους τούτους προτείνει τὴν παντελῆ ἀπὸ τοῦ νομοσχεδίου ἐξάλειψιν τοῦ 11 ἄρθρου.

Ἐξέθηκεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι καὶ ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ἐγένετο λόγος ἂν τὸ δημόσιον δύναται ν' ἀρτιεθῇ τὰς γαίας ταύτας· ὅλα δὲ τὰ μέλη, ἐκτὸς ἑνὸς, συνεφώνησαν ὅτι, προκειμένου περὶ συνοικισμοῦ, εἶναι λόγος δημοσίας ἀνάγκης καὶ δύνανται νὰ ληφθῶσιν αἱ γαῖαι. Καὶ τῷ ὄντι· ὁ συνοικισμὸς οὗτος δὲν ἀφορᾷ τὴν ἱκανοποίησιν ἀτομικῶν συμφερόντων· πρόκειται νὰ κτισθῇ μία Ἑλληνικὴ πόλις, νὰ ἀναπτυχθῇ ἐν αὐτῇ τὸ ἐμπόριον, καὶ ἂν ἡ δυστυχὴς περίστασις τῶν Κορινθίων δὲν ἐπέβαλλε τὴν ἀνάγκην ταύτην, ἔπρεπε νὰ λάβῃ πρόνοιαν ἡ Κυβέρνησις νὰ ἱδρυθῇ πόλις ἐν τῇ παραλίᾳ Σχοινιᾷ. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἰδέαν τοῦ ν' ἀποζημιωθῇ ὁ ἰδιοκτήτης κατὰ τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς τῶν γαιῶν αὐτοῦ, ἡ ἐπιτροπὴ ἐθεώρησεν ὅτι ἔπρεπε νὰ λάβωμεν ἀρχήν τινα γενικὴν ὡς πρὸς τοῦτο, νὰ γένῃ δηλονότι μία ἐκτίμησις, καθ' ὅσον μάλιστα ἦτον δυνατὸν νὰ ἠγοράσθησαν αἱ γαῖαι καὶ ἐπὶ Τούρκ κράτους. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ εἶδος τῆς ἀποζημιώσεως, ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει ὅτι ἀφοῦ ἐθεωρήθη ἀναγκαία ἡ ἀπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἀφαίρεσις τῶν γαιῶν αὐτοῦ, δὲν ἔπρεπε καὶ νὰ τὸν ὑποχρεώσωμεν νὰ λάβῃ ὁριστικῶς ἄλλας γαίας, ἀλλὰ νὰ μείνῃ

εἰς αὐτὸν τὸ δικαίωμα τῆς κατ' ἐκλογὴν ἀποζημιώσεως εἴτε διὰ χρημάτων εἴτε διὰ γαιῶν.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἀδιαφόρων ποία τις ἐκτίμησις καὶ πῶς θέλει γίνει τῶν περὶ ὧν πρόκειται γαιῶν, ἐξετάζει μόνον ἂν πᾶς ἐν γένει συνοικισμὸς θεωρῆται δημοσία ἀνάγκη. Τὸ Σύνταγμα ὁρίζει διὰ τοῦ 12 αὐτοῦ ἄρθρου ὅτι οὐδεὶς στερεῖται τῆς ἰδιοκτησίας του, εἰμὴ διὰ δημοσίαν ἀνάγκην προπεκύντως ἀποδεδειγμένην, ὁ συνοικισμὸς δὲ δὲν εἶναι δημοσία ἀνάγκη, διότι οὔτε περὶ δημοσίων ἔργων, οὔτε περὶ καταστημάτων ἢ ἄλλων τοιούτων ἔργων πρόκειται, τὰ ὁποῖα ἀνάγκη δημοσίᾳ ὑπαγορεύει. Ἀπόδειξις δὲ, ὅτι καθ' ἣν ἐποχὴν ἦλθεν ἡ Κυβέρνησις εἰς Ἀθήνας, πᾶν ὅ,τι ἰδιωτικὸν εὗρε τὸ ἐπεβάλθη καὶ ἰδιωτικὰ μένουσι μέχρι τοῦδε, ἐνῷ μεγαλειτέρα ἀνάγκη ἀπὸ τὴν σύγχρονον πρωτευούσης δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ, καὶ ἐνταῦθα δὲν πρόκειται εἰμὴ περὶ ἁπλοῦ μόνου συνοικισμοῦ. Ἐν γένει δὲ καὶ ὅταν εἶναι δημοσία ἀνάγκη, τὸ Σύνταγμα ἀπαιτεῖ τὴν προηγουμένην ἀποζημίωσιν τοῦ ἰδιοκτήτου πρὶν ἀφαιρεθῇ ἡ ἰδιοκτησία του. Ἐνταῦθα λοιπὸν συμπεραίνει ὅτι, κατ' αὐτὸν, ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ὑπάρχει δημοσία ἀνάγκη.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ὀλίγοι τὰς ἕδρας τοῦ βουλευτηρίου πλήρεις καὶ ἐκτάκτως οἱ βουλευταὶ συνεδριάζουσι σήμερον. Ἡ συνεδρίασις αὕτη δὲν εἶναι διὰ δημοσίαν ἀνάγκην, καὶ ἡ συζήτησις μας ἀφορᾷ σήμερον ἰδιωτικὰ καὶ οὐχὶ τοῦ δημοσίου συμφέροντος· ἡ ἀνέγερσις τῆς Κορίνθου δὲν εἶναι οὔτε δύναται νὰ θεωρηθῇ εἰμὴ δημοσία ἀνάγκη. Ἂς ἀδιαφορήσῃ ἡ Κυβέρνησις, ἂς μὴ δώσῃ τὰ πρὸς συνοικισμὸν μέσα ἡ Βουλὴ, καὶ ἐλλείπομεν τί θέλουν γίνει οἱ καταστραφέντες Κορίνθιοι. Ἐὰν δὲ ἀπελπισθέντες ἀφήσωσι τὴν πάτριον γῆν καὶ ζητήσωσιν ἄρτον ὑπάρξεως ἀλλαχοῦ, εἶναι τοῦτο συμφέρον, εἰ αἱ καλὸν νὰ τὸ ἴδωμεν; Μία πόλις ἀπαρτίζει ἕνα βραχίονα τοῦ δημοσίου· πρέπει νὰ τὸν ἐγκαταλείψωμεν, ἐὰν ἔπαθε; Διὰ ὅλα ταῦτα πρεσβεύει ὅτι ἡ ἀνέγερσις τῆς Κορίνθου εἶναι καθαρῶς δημοσία ἀνάγκη. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ εἶδος τῆς ἀποζημιώσεως, παρατηρεῖ ὅτι διὰ τὸν συνοικισμὸν Σπάρτης ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν ὅλας τὰς ἰδιοκτήτους γαίας καὶ ἔδωκε πρὸς ἀποζημίωσιν ἄλλας γαίας· ἐπίσης δὲ καὶ διὰ τὸν ἐν Πειραιεῖ συνοικισμὸν τῶν Χίων συνεστήθη ἐπιτροπὴ, τῆς ὁποίας καὶ αὐτὸς ἦτον μέλος, ἵνα καταμετρήσῃ τὰς ἐν αὐτῷ ἰδιοκτήτους γαίας· αἱ γαῖαι αὗται κατεμετρήθησαν καὶ οἱ ἰδιοκτῆται ἔλαβον πρὸς ἀποζημίωσιν ἄλλας γαίας, ἵνα

τινὲς τούτων δὲν ἔλαβον μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης. Καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου λοιπὸν ὁ μὲν ὑπουργὸς ἰσχυρίζεται ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ ἡ ἀποζημίωσις δι' ἄλλων γαιῶν, ἡ δ' ἐπιτροπὴ φέρει πρὸς εὐκολίαν καὶ τὴν διὰ χρημάτων ἀποζημίωσιν. Εἶναι δὲ ἀναγκαῖον τὸ μέτρον τοῦτο, καὶ φέρει πρὸς ἀπόδειξιν τὰ ἑπόμενα. Εἰς Πειραιᾶ εἶχεν ἀγοράσει χωράφιά τινα, τὰ ὁποῖα τοῦ ἀφηρέθησαν διὰ δημοσίαν ἀνάγκην, τῷ ἐδόθησαν δὲ πρὸς ἀποζημίωσιν ἄλλαι γαῖαι, ἀλλ' ὄχι διὰ παραχωρητηρίου. Μετὰ παρέλευσιν δέκα ἐτῶν εἰδοποιεῖται ἐξαίφνης ὅτι δύναται νὰ ἀναλάβῃ τὰ χωράφιά του. Ἐπίσης διὰ τὸν συνοικισμὸν τῶν Χίων ἐλήφθησαν 400 πήχεις γῆς τοῦ θανόντος αὐτοῦ ἀδελφοῦ, ἵνα χρησιμεύσωσι διὰ μῶλον τοῦ Πειραιῶς. Παρῆλθον ἔκτοτε 14 ἔτη, καὶ οὐχὶ μόνον δὲν ἐγίνετο ἡ ἀποζημίωσις, ἀλλὰ καὶ ἀπαυδήσας πέρας ἔπαυσεν ἐπιδιώκων αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. Δι' ὅλα ταῦτα εἶναι καλὸν νὰ ὑπάρχῃ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ καὶ ὁ ὅρος τῆς διὰ χρημάτων ἀποζημιώσεως, ἵνα διευκολύνηται πλειότερον ἡ ἀποζημίωσις καὶ λαμβάνῃ, ὁσάκις προτιμᾷ, χρήματα ὁ ἰδιοκτήτης.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη πολλῆς ἀμφισβητήσεως ἵνα καταδειχθῇ ὅτι τὸ 11 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου δὲν ἀποβλέπει ἀπὸ τὸ περὶ δημοσίας ἀνάγκης ἄρθρον τοῦ Συντάγματος. Ὅτε τὸ Σύνταγμα ἔθετε τὴν διάταξιν ὅτι οὐδεὶς στερεῖται τῆς ἰδιοκτησίας του, εἰμὴ διὰ δημοσίαν ἀνάγκην, παρέλαβεν ἀρχὴν καθιερωμένην εἰς ἄλλα χωτεινὰ ἔθνη, καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῶν ἐθνῶν τούτων ἡ ἰδιοκτησία τοῦ ἀτόμου ἐπιτρέπεται νὰ ἀφαιρεθῇ μόνον διὰ δημοσίαν ἀνάγκην· δημοσία δὲ ἀνάγκη εἶναι ἡ κατασκευὴ λιμένος, δημοσίων ὁδῶν, καταστημάτων κτλ. Τὸ ἄρθρον λοιπὸν καθιεροῖ ἐνταῦθα μίαν ἀρχὴν ἐξαιρετικήν. Ἀπεφασίσθη νὰ ἱδρυθῇ νέα πόλις ἀντὶ τῆς καταστραφείσης Κορίνθου, καὶ εἰς τὴν θέσιν τῆς νέας πόλεως τινὲς ἔχουσιν ἰδιοκτήτους γαίας· ἀδιάφορον εἶναι νὰ ἐξετάσωμεν ἂν αἱ γαῖαι αὗται περιῆλθον εἰς χεῖρας των ἐκ φαλαγγιτικῶν ἢ κρητικῶν γραμματίων. Ἡμεῖς νομοθετοῦντες, πρέπει νὰ φανῶμεν ἐπιεικεῖς εἰς τοὺς ἰδιώτας, ὧν ἐρχόμεθα νὰ ἀφαιρέσωμεν τὴν ἰδιοκτησίαν. Διὰ τοῦτο οὐ μόνον εἶναι καλὴ ἡ ὑπὲρ αὐτῶν φερομένη τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ πρέπει νὰ πράξωμεν καὶ τι πλέον. Ἐπροτάθη ὑπό τινος νὰ δοθῇ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως γῆ ἴσης ἐκτάσεως καὶ ἀξίας, τοῦτο δὲ εἶναι τὸ συμβατικώτερον μέτρον. Τὰ δὲ περὶ τῆς Σπάρτης καὶ τοῦ Πειραιῶς ἐκτεθέντα οὐμόνον ἐγένοντο πρὸ τοῦ Συντάγματος, ἀλλ' οὔτε δύναται ἐν κακὸν νὰ καθαγιάσῃ ἓν ἄλλο.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι τὰ δυστυχήματα, τὰ λόγῳ ὁμοίῳ

συνοικισμοῦ ὑπέφεραν οἱ Σπαρτιᾶται, τὸν ἐνθαρρύνουν νὰ μὴ θεωρήσῃ ποτὲ δημοσίαν ἀνάγκην τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῆς οἰκίας τοῦ ἑνὸς διὰ νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὸν ἄλλον. Ἡ Σπάρτη ἀνηγέρθη ὅλη ἐπὶ ἰδιοκτήτων γαιῶν. Ἂν εἴχομεν δὲ τὸ δυστύχημα νὰ πάθωμεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Κορίνθιοι, ἤθελον τοὐλάχιστον μᾶς παραχωρηθῇ γαῖαι πρὸς οἰκοδομήν· ἀλλὰ τὸ νὰ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις τὰ οἰκόπεδά μας, καὶ τινὰ μὲν νὰ προτιμήσῃ εἰς ἄλλους, τινὰ δὲ νὰ κρατήσῃ αὐτὴ διὰ δημόσιον χρῆσιν καὶ ἀκολούθως νὰ πωλήσῃ αὐτὰ εἰς δεκαπλασίαν τιμήν, τοιαύτην δημόσιον ἀνάγκην δὲν δύναται νὰ τὴν ἐννοήσῃ.

Ἐπέφερεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι ἡ ἰδιοκτησία πρέπει νὰ εἶναι ἀείποτε ἱερά, καὶ κατὰ τὸ Σύνταγμα δὲν παραχωρεῖται, εἰ μὴ διὰ δημοσίαν ἀνάγκην. Σέβεται τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ πολίτου, καὶ ἂν ἐνταῦθα δὲν πρόκειται περὶ δημοσίας ἀνάγκης, θέλει νὰ διαγραφῇ ἀμέσως τὸ ἄρθρον. Ὁ συνοικισμὸς μιᾶς πόλεως ἐξαφανισθείσης εἶναι δημοσία ἀνάγκη ἢ ὄχι; Ὅλαι αἱ νομοθεσίαι τῆς Εὐρώπης θεωροῦσιν ὅτι οὐ μόνον τὸ δημόσιον ἀλλὰ καὶ τὸ δημοτικὸν σήμερον εἶναι δημοσία ἀνάγκη· οὕτω π. χ. ἓν νοσοκομεῖον, ἓν νεκροταφεῖον ἁπλοῦν ἢ ἄλλο τι ὅμοιον θεωρεῖται καὶ εἶναι δημοσία ἀνάγκη. Ὅταν δὲ λέγωμεν δημοσίαν ἀνάγκην ἕνα δρομίσκον μόνον, ἓν νεκροταφεῖον πόλεως, πόσῳ μᾶλλον δὲν εἶναι δημοσία ἀνάγκη ὅταν πρόκειται περὶ ὁλοκλήρου πόλεως; Καὶ δὲν πίπτομεν εἰς τὴν προφανεστέραν ἀντίφασιν ὅταν ἀναγνωρίζωμεν δημοσίαν ἀνάγκην ἐπὶ τοῦ μέρους καὶ τὴν ἀρνούμεθα εἰς τὸ ὅλον; Τὸ ἄρθρον λοιπὸν ἔχει καλῶς, καὶ ἀπὸ σέβας πρὸς τὴν ἰδιοκτησίαν, ἀφοῦ ἔλαβε γνώμας νομομαθῶν καὶ ἐμελέτησε καθέως τὸ ἀντικείμενον, ἔθηκε τὸ ἄρθρον ἐν γνώσει. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐκτίμησιν, ἂν ἡ Βουλὴ νομίζῃ ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ ἀμοιβαίως ἐπὶ τῶν ἀνταλλασσομένων γαιῶν, δὲν ἔχει δυσκολίαν νὰ συναινέσῃ, καθ' ὅσον μάλιστα ἡ βάσις αὕτη ὑπῆρχε κατ' ἀρχὰς εἰς τὸ νομοσχέδιον καὶ ἀκολούθως μετεβλήθη, ὡς εἶπεν.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἰδιοκτησίας εἶναι τὸ τρίτον μέρος τὸ ἀπαρτίζον τὴν ὕπαρξιν τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις ἐπλάσθη ἵνα ὑπερασπίζῃ τὴν ζωήν, τὴν τιμὴν καὶ περιουσίαν του. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ παρουσιάζονται δύω ζητήματα. Τὸ μέν, ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναταί τις ν' ἀφαιρέσῃ τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ ἄλλου· τὸ δέ, ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου προέρχεται ἐκ δημοσίας ἀνάγκης. Ἀλλὰ διατί ὁ νομοθέτης

δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τὸ δημόσιον νὰ λάβῃ τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ πολίτου; Διότι θεωρεῖ ὅτι δύναται νὰ εἶναι ἀναγκαία εἰς ἓν δημόσιον ἔργον, ὡς π. χ. εἰς κατασκευὴν λιμένος, ὁδοῦ ἢ ἄλλου τοιούτου, ὑπὲρ δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἢ εἰς μέρος τι ὡφελιμένον. Ἀλλ' ὁ συνοικισμὸς γίνεται παντοῦ, ὁ συνοικισμὸς δὲν εἶναι δημοσία ἀνάγκη. Ἐκτὸς δὲ τούτου, τὸ Σύνταγμα λέγει, ὅτι ἡ ἀφαίρεσις γίνεται προηγουμένης ἀποζημιώσεως, τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι οὐδὲ χεῖρα δύναται νὰ τείνῃ τις εἰς ἰδιοκτησίαν, πρὶν δώσῃ τὴν ἀνάλογον ἀποζημίωσιν. Ἐνταῦθα ἔγινεν ἡ ἀποζημίωσις; Ὄχι· λαμβάνεται ἁπλῶς ἡ ἰδιοκτησία δι' ὁπωσουδήποτε λόγους καὶ ὁ πολίτης δὲν ἀποζημιοῦται. Περιπλέον ἀναφέρει τὸ νομοσχέδιον ὅτι μέρος τῶν γαιῶν θέλει χρησιμεύσει διὰ δημόσια κατασκευάσματα· ἀλλὰ πρέπει νὰ συνεισφέρῃ δι' αὐτὰ ἡ ἰδιοκτησία τῶν ἀτόμων. Ἂν ἡ ἰδιωτικὴ περιουσία πρέπει νὰ θυσιάσῃ, νὰ θυσιάσῃ τοὐλάχιστον ὑπὲρ τῶν κατοίκων, καὶ ὄχι νὰ πωλῆται ἡ ἰδιοκτησία ἵνα συντελεσθῇ διὰ δημόσια καταστήματα.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θεωροῦσα τὸν συνοικισμὸν δημοσίαν ἀνάγκην, προσφέρει δαψιλεῖ, δωρεάν, καὶ ἀποζημιοῦσα τὸν ἰδιώτην, παρέχει χάριν εἰς τοὺς πολίτας· ἡ Βουλή, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, ἐκήρυξε κεκλεισμένην τὴν συζήτησιν.

Ἐνταῦθα προκαλέσαντός τινος τῶν ὑπουργῶν νὰ εἴπῃ ἂν θεωρῇ τὸν συνοικισμὸν δημοσίαν ἀνάγκην ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι, ὅταν εἶναι πραγματικὸς συνοικισμός, τὸν θεωρεῖ δημοσίαν ἀνάγκην, ὡς εἶναι βέβαια τοιοῦτος εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν· ἀλλ ὅταν ὑπάρχῃ πόλις καλῶς συνοικισμένη, καὶ ζητῆται ἡ ἀλλαγοῦ μετάθεσίς της, τοῦτο δὲν εἶναι πλέον συνοικισμός.

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος ἀνακεφαλαιώσας τὰς ἐπενεχθείσας ἐπὶ τοῦ ἄρθρου προτάσεις, ἔθεσε πρώτην εἰς ψηφοφορίαν τὴν περὶ ὁλοσχεροῦς ἀπαλείψεως τοῦ ἄρθρου πρότασιν, ὑποστηριχθεῖσαν καὶ ὑπὸ ἄλλων, ἡ δὲ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη ταύτην μὴ ἀναστάσα.

Ἀκολούθως δ' ἐρωτηθεῖσα ἐπὶ τῆς προτάσεως τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ νὰ μένῃ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τὸ δικαίωμα τῆς κατ' ἐκλογὴν ἀποζημιώσεως εἴτε διὰ χρημάτων εἴτε διὰ γαιῶν τῆς αὐτῆς ποιότητος, δὲν παρεδέχθη καὶ τὴν πρότασιν ταύτην μὴ ἀναστᾶσα.

Μετὰ ταῦτα δ' ἔφερέ τις τὴν πρότασιν τοῦ ν' ἀποζημιώθῶσιν οἱ ἰδιοκτῆται μὲ γαίας τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως καὶ ποιότητος ἐκτὸς μὲν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως, ἀλλ' ὅσον ἔνεστιν ἐγγυτέρω· ἡ δὲ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη καὶ ταύτην μὴ ἀναστᾶσα. Τελευταῖον δὲ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Γενομένου δὲ δικτοῦ καὶ τοῦ 12 ἄρθρου δι' ἀναστάσεως, ἀνεγνώσθη τὸ 13 ἄρθρον μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ συστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ νὰ ἐπιτρέπῃ ὅσον οἱονεὶ ἡ Κυβέρνησις τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος. Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ 13 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως μετὰ τῆς ἀνωτέρω συστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Παπαμιχαλοπούλου καὶ Χ. Σουμαρίπαν, συνήφθη, κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 83, ἔχει δ' ὡς ἑξῆς·

Ο Θ Ω Ν κ.τ.λ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρ. 1. Εἰς ἕκαστον οἰκογενειάρχην κάτοικον Κορίνθου ἢ Ἐξαμηλίων μετοικιζόμενον εἰς τὴν παραλίαν θέσιν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου Σχοινιᾶ θέλουσι παραχωρηθῆ οἰκόπεδα ἐμβαδοῦ ἴσου μὲν ὡς ἔγγιστα μὲ τὸ ἐμβαδὸν τῶν ἐν Κορίνθῳ ἢ ἐν Ἐξαμηλίοις ἰδιοκτήτων οἰκοπέδων των, καὶ τῶν τούτοις συνεχομένων κήπων, μὴ ὑπερβαίνοντος δὲ τοὺς 2000 τετραγωνικοὺς Βασ. πήχεις οὐδ' ἐλάσσονος τῶν 500.

Ἄρθρ. 2. Ἡ σειρά, καθ' ἣν θέλουσιν ἐκλέξει οὗτοι τὰ παραχωρούμενα αὐτοῖς οἰκόπεδα, θέλει προσδιορισθῆ κατὰ τὴν πρὸ τοῦ σεισμοῦ σχετικὴν πρὸς ἀλλήλας ἀξίαν τῶν θέσεων, ἐν αἷς κεῖνται τὰ ἐν Κορίνθῳ ἢ ἐν Ἐξαμηλίοις οἰκόπεδα αὐτῶν.

Ἂν τυχὸν συμπέσῃ νὰ κεῖνται τὰ παλαιὰ οἰκόπεδα δύο ἢ πλειόνων εἰς θέσεις ἴσης ἀξίας, ἡ προτεραιότης μεταξὺ τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν, ὡς πρὸς τὴν ἐκλογήν, προσδιορίζεται διὰ τοῦ κλήρου.

Ἄρθρ. 3. Τὰ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτιμήσεως τῆς πρὸς ἀλλήλας σχετικῆς ἀξίας τῶν θέσεων τῶν ἐν Κορίνθῳ ἢ ἐν Ἐξαμηλίοις οἰκοπέδων καὶ τῶν τούτοις συνεχομένων κήπων θέλουσι κανονισθῆ διὰ Βασ. διατάγματος.

Ἄρθρ. 4. Ἐκ τῶν μενόντων διαθεσίμων οἰκοπέδων μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀναγκαίων εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 με-

τοικισθησομένους κατοίκους Κορίνθου καὶ Ἑξαμιλίων, θέλει παραχωρηθῆ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προτεραιότητος τῶν αἰτήσεών των ἓν οἰκόπεδον ἐμβαδοῦ 500 μέχρις 600 τετραγωνικῶν Βασιλ. πήχεων καὶ εἰς ἕκαστον οἰκογενειάρχην κάτοικον ἄλλων μερῶν, ὅστις ἤθελε ζητήσει νὰ συνοικισθῆ ἐκεῖ· ἐν περιπτώσει δὲ συγχρόνου αἰτήσεως θέλει προσδιορίζει ὁ κλῆρος τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς.

Ὅσαι δὲ αἰτήσεις παρουσιασθῶσι πρὸ τῆς διὰ Βασιλ. διατάγματος ὁρισθησομένης προθεσμίας, θέλουσι λογίζεσθαι ὡς δοθεῖσαι ὅλαι ὁμοῦ τὴν πρώτην τῆς ὁρισθείσης προθεσμίας ἡμέραν.

Ἄρθρ. 5. Ὅστις τῶν Κορινθίων ἢ Ἑξαμιλιωτῶν προσκληθεὶς νὰ ἐκλέξῃ κατὰ τὴν προσδιορισθησομένην σειρὰν τὸ οἰκόπεδόν του, δὲν ἐφρόντισεθῆ ἐν τῇ ταχθείσῃ ἡμέρᾳ, ἢ ἐμφανισθεὶς δὲν ἐκλέξῃ, ἀποβάλλει τὸ τῆς προτεραιότητος δικαίωμα μεταβαίνον αὐτοδικαίως εἰς τὸν ἀμέτως ἑπόμενον.

Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἤθελεν ἐμφανισθῆ ἀκολούθως ἵνα ἐκλέξῃ, θέλει πραγματοῦσθαι οὗτος τοῦ ὑπὸ τῆς σειρᾶς καλουμένου καὶ μόλις ἐκλεξάντος.

Ἄρθρ. 6 Ἐὰν ἐπὶ τῶν παραχωρηθέντων οἰκοπέδων δὲν ἀνεγερθῶσιν οἰκοδομαὶ συμφώνως πρὸς τὸ περὶ τούτου ἐκδοθησόμενον Βασ διάταγμα καὶ περιεωθῶσιν ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως, τὰ παραχωρηθέντα οἰκόπεδα μεταβαίνουσιν αὐτοδικαίως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 7. Ἡ δωρεὰν παραχώρησις τῶν οἰκοπέδων πρὸς τοὺς συνοικιζομένους θέλει ἀκολουθήσει ἐπὶ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 8. Παραχωροῦνται δωρεὰν εἰς τὸν δῆμον τὰ διὰ πλατείας, ἀγορᾶς, ὁδοὺς, ὑδραγωγεῖα καὶ τὰ διὰ δημοτικὰ καταστήματα ἀναγκαῖα χῶρα κατὰ τὸ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐγκριθησόμενον σχέδιον τῆς πόλεως.

Ἄρθρ. 9. Ὁ ἡμισυς ἀριθμὸς τῶν οἰκοπέδων τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος παραλίας γραμμῆς, ὡς καὶ τὰ τῆς μιᾶς πλευρᾶς τῆς πλατείας, ἐφ' ἧς θέλει σχηματισθῆ ἡ ἀγορὰ, θέλουσιν ἐκποιηθῆ, τὸ δὲ ἀντίτιμον αὐτῶν, πληρωθησόμενον εἰς πέντε ἐτησίας ἴσας δόσεις μετὰ τοῦ τόκου ἐξ τοῖς ἑκατὸν, θέλει χρησιμεύσει εἰς τὴν κατασκευὴν δημοτικῶν καταστημάτων καὶ δημοσίων ἔργων.

Ἄρθρ. 10. Ἐξαιροῦνται τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις παραχωρήσεων τὰ οἰκόπεδα, ὅσα ἤθελον προσδιορισθῆ διὰ τοῦ

σχεδίου τῆς πόλεως διὰ δημόσια καταστήματα, ὡς καὶ ἐκεῖνα, ἐφ' ὧν ὑπάρχουσιν ἢ ἤθελον ἀνακαλυφθῆ ἀρχαῖα οἰκοδομήματα ἢ ἄλλα ἱστορικὰ μνημεῖα.

Ἄρθρον 11. Αἱ ἐντὸς τοῦ διαγραφησομένου σχεδίου τῆς πόλεως περιληφθησόμεναι τυχὸν ἰδιόκτητοι γαῖαι λαμβάνονται παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ διατίθενται ὑπὲρ τοῦ συνοικισμοῦ, ἐξαιρέσει ἑνὸς οἰκοπέδου ἐμβαδοῦ 2000 τετραγωνικῶν Βασ. πήχεων, ὅπερ ἀφίεται εἰς ἕκαστον τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν γαιῶν τούτων· διὰ δὲ τὴν λοιπὴν ἔκτασιν αὐτῶν θέλουσιν ἀποζημιωθῆ οὗτοι κατὰ τὴν τιμὴν, ἐφ' ᾗ τὰς ἠγόρασαν, δι' ἄλλων ἐθνικῶν γαιῶν, ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ὁποίων θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ ἀπὸ 10 Ἀπριλίου ΥΝΖ νόμου περὶ ἀποζημιώσεως καὶ ἀνταλλαγῆς τῶν οἰκοπέδων τῆς πόλεως Πατρῶν.

Ἄρθρον 12. Ἡ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος δαπάνη θέλει μὲν προκαταβληθῆ παρὰ τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου θέλει ἐπιβληθῆ διὰ νόμου φόρος ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων διὰ τοῦ λιμένος τούτου ἐμπορευμάτων ἐν γένει, ἡ εἴσπραξις τοῦ ὁποίου θέλει διακόπτει μεχρισοῦ ἀπολαύσει τὸ δημόσιον τὰ προκαταβληθέντα.

Ἄρθρον 13. Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον πίστωσις ἐπὶ μὲν τοῦ διὰ τὸ τρέχον ἔτος προϋπολογισμοῦ Κεφ. ΣΓ'. ἄρθρον 3 δραχ. 30,000 καὶ ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Π'. « κατασκευὴ λιμένων » δραχ. 70,000 ἐπὶ δὲ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου Π'. ἄρθρου 3 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1859 δραχ. 100,000.

Ἡ πίστωσις αὕτη θέλει χρησιμεύσει εἰς ἀνέγερσιν δημοσίων καταστημάτων καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξις ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημητρ. Λ'ντος . . . Ν. Δημήτριος Ὀρεινός . . .

Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Ἀλωνίδας Ν Πετιμεζᾶς	Ν
Π. Καμπάνης	Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Γ. Καΐρης	Ν	Ἠλίας Παπαδάκις	
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Γεώργιος Πετρωτάς	
Δημήτριος Τσόκρης		Ἰωάννης Ζάρκος	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Ἀθανάσιος Δαναλόπουλος	
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Α. Κοντόσταυλος	Ν
Γεώργιος Σκούφης	Ν	Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Κωνστ. Πλακούτας	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Α. Ἀντωνόπουλος	
Ἠλίας Καραγιάννης		Πέτρος Δελιγιάννης	
Σωτήριος Στράτος		Ἀνδρέας Σομιανός	Ν
Δημήτριος Νάκης	Ν	Ἐμ. Ἀντίπας	
Φίλων Φίλωνος		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Θεόδωρος Γρίβας	Ν	Εὐθ. Κανελόπουλος	Ν
Νικόλαος Ψαλίδας		Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ν
Π. Ταντσαρίας	Ν	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσούχλος	
Θ. Τσανετάκης		Νικόλαος Ματθαίου	
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Α. Παπαθανασίου	Ν	Σ. Κοπανίτσας	Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Ἰω. Βαλασόπουλος	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Ν. Λεώπουλος	Ν
Σταμάτιος Μήτσιας	Ν	Γ. Γιατράκος	
Ἀνδρ. Ζέρβας	Ν	Λουκᾶς Στεφάνου	
Γ. Γιολδάσης	Ν	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν
Ν. Γρανίτσας		Ἰωάννης Ν. Γαμπακόπουλος	Ν
Γ. Σιρπάνος		Μιχαὴλ Σκαλιστήρης	Ν
Γ. Βελῆς	Ν	Γ. Ρεθελιώτης	Ν
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος	
Ἀλέξανδρος Βελλέτης	Ν	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν	Α. Μαυροειδής	
Σόλων Κρεστενίτης	Ν	Ἀναγνώστης Τσάκας	Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου		Γ. Κεφάλας	Ν
Γεώργιος Διαμάντης	Ν	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	
Ν. Βαρβαρῆγος	Ν	Γ. Γουλιμής	Ν
Α. Δεκιγάλας	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν
Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν	Παναγιώτης Παπατσώνης	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν

Ἰω. Πριβελίγιος		Ἠλίας Καράπουλος	Ν
Ἰω. Ταταράκης		Γεώργιος Μπάστας	Ν
Σ. Βαρότσης		Ἰω. Σκαβέντσος	Ν
Χ. Σουμαρίπας	Ν	Γ. Νικολάου	Ν
Δ. Δημητρακόπουλος		Μιχαὴλ Σολωμός	
Μ. Μιχαλόπουλος	Ν	Κωνστ. Πλατύς	
Ἀ. Πεπαδημητριάδης		Γεώργιος Ναούτης	
Ν. Καναβός	Ν	Ἀν. Ρενουάρδος	Ν
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Γεώργιος Ἰατρός	Ν	Παναγιώτης Ψάθης	Ν
Γεώργιος Μαθεμοχωρίτης		Ἀντώνιος Ἀρμάος	Ν
Ἀλκ. Καλογερόπουλος	Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Νικόλαος Πιερράκος	Ν	Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Στ. Κατεπανάκης		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	Ν
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ν	Δημ. Στάϊκος	
Χ. Χριστόπουλος	Ν	Βασίλειος Κριεζῆς	Ν
Π. Κανελόπουλος		Κυριάκος Δουζίνας	Ν
Νικόλαος Μοσχούλας	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	Ν
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	Ν
Ν. Παναυργιᾶς		Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρου	
Κωνσταντῖνος Βλάμης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν
Ἀ. Χ. Λόντος		Εὐαγγελ. Κοντογιάννης	
Περικλῆς Καλαμογδάρτης		Σ. Σκουμπουρδῆς	Ν
Π. Πατρινός		Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	Ν
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν	Νικόλαος Β. Βουδούρης	Ν
Α. Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν	Α. Μάντσαρης	Ν
Ἰ. Κ. Μωραΐτης	Ν		

Προστιθέντες δ' εἰς τὰ ἀ) ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθήκης ὑπουργικῶν γραμματέων κτλ. ἐν τῷ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείῳ, καὶ β') ἐπὶ τοῦ περὶ διορισμοῦ ἐπιθεωρητῶν, ἀνέγνωσαν τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις τῶν ἐχούσας οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν

«Ἐπειδὴ μετὰ τὴν κατάργησιν τῶν δύο θέσεων τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν τελωνείων καὶ τὴν ἐν τῷ Γενικῷ λογιστηρίῳ συγκέντρωσιν καὶ προεξέλιγξιν τῶν λογαριασμῶν ὅλων τῶν ὑπολόγων, ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ θέλει χωλύνει ἄνευ τῆς προσθήκης νέων προσώπων πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν κενωθεισῶν θέσεων, τὸ

ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ προσθήκης πέντε ὑπουργικῶν χρημάτων καὶ ἑνὸς ὁρισμοῦ ὁλοκλήρου χάριν τῆς ἐξαιρέσεως τῶν ἀπὸ λόγου ὁρισμῶν μὴ θεωρεῖται ἐπάναγκες, ἡ τῶν τμημάτων εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ, εἰς τὴν προσεχεστάτην τῆς ὁποίας ὑπεβλήθη τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, ἀσπαζομένη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπιψήφισίν του ὡς ἔχει.

Ἀθήνησι τῇ 27 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ν. Α. Βαρβαρήγος — Ἰω. Σκανδίνταος
Γ. Διαμάντης — Α. Δεκιγάλας
Δ. Καλογερόπουλος

Πρὸς τὴν Βουλήν!

«Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν τμημάτων συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ διορισμοῦ πέντε οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν, καθόσον εὑρίσκει ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο δὲν ἐπιφέρει αὔξησίν τινα δαπανῶν, καὶ καθόσον ἡ συγχώνευσις τῶν διαφόρων μέχρι τοῦδε ἐπιθεωρητῶν τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας εἰς μίαν τάξιν, δύναται νὰ ἔχῃ ἐπωφελεῖς συνεπείας εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου.

Προτείνει ὅμως κατὰ πλειοψηφίαν ν' ἀπαλειφθῶσιν ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 2 αἱ λέξεις «*καὶ τῶν διαχειριστῶν τῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας*» καθ' ὅσον ὁ περὶ δήμων νόμος ἐρύθμισε δι' εἰδικῶν διατάξεων τὸν τρόπον τοῦ ἐλέγχου τῆς διαχειρίσεως ταύτης, καὶ ἂν αἱ διατάξεις αὗται εἶσιν ἐλλειπεῖς, δὲν εἶναι ἔργον νόμου περὶ οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν, ἀλλὰ πρέπει αἱ ἐλλείψεις αὗται ν' ἀναπληρωθῶσι διὰ τοῦ τοσάκις παρὰ τῆς Βουλῆς ζητηθέντος νόμου περὶ τροποποιήσεως τοῦ διέποντος τοὺς δήμους νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 27 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Θ. Α. Ζαΐμης, — Εὐθ. Κιγαγιᾶς,
Φ. Φίλωνος, — Γ. Ῥεβελιώτης,
Ἐλευθ. Καλογερᾶς.

Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ χιλιοδράχμου κατὰ μῆνα χορηγήματος εἰς τὸν Ἀντώνιον Καποδίστριαν, ἔχουσι δ' ὡς ἑπεται:

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Οἱ δεῖς ἀγνοεῖ τὰς μεγάλας πρὸς τὴν Ἑλλάδα χρηματικὰς θυσίας τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος Ἰω. Καποδιστρίου. Αἱ θυσίαι αὗται, ἀνώτεραι τῶν πόρων αὐτοῦ, ἐξήντλησαν τὰ μέσα τῆς Καποδιστριακῆς οἰκογενείας, εἰς βαθμὸν, ὥστε ὁ Κ. Ἀντώνιος Γ. Καποδίστριας, τελευταῖος γόνος καὶ μόνος κληρονόμος τῶν δικαιωμάτων τῆς οἰκογενείας, διατελεῖ εἰς πενίαν.

Ἀπέναντι τῶν ἀπαιτήσεων τῆς οἰκογενείας ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς θεωρῶν δίκαιον νὰ χορηγηθῶσιν, ἐκ τῶν ἐνόντων, μέτα ὑπάρξεως εἰς τὸν εἰρημένον κληρονόμον τῶν Καποδιστριακῶν δικαιωμάτων Κ. Ἀντων. Γ. Καποδίστριαν, μὲ διέταξε νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ὑμετέραν ἐπιψήφισιν τὸ ἐπισυναπτόμενον ἐνταῦθα νομοσχέδιον δι' οὗ, ἐπὶ ταῖς αὐταῖς βάσεσι καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους τῶν διδομένων εἰς τὰς ναυτικὰς νήπους ἀποζημιώσεων, χορηγοῦνται καὶ πρὸς τοῦτον χίλιαι δραχμαὶ κατὰ μῆνα, ἀπέναντι τῶν ὅσων ἔχει λαμβάνειν ἀπὸ τὸ ἔθνος ἡ οἰκογένεια.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κ τ λ.

Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἀπριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφίσαμεν ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1. Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου θέλει χορηγεῖσθαι κατὰ μῆνα ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου εἰς τὸν Ἀντών. Γ. Καπο-

δίστριαν δραχμαὶ χίλια ἀπέναντι τῶν ὅσων ἡ οἰκογένειά του ἔχει νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὸ ἔθνος.

Ἄρθρ. 2 Χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν ἀναπληρωτικὴ πίστωτις δραχμῶν ὀκτὼ χιλιάδων 8,000 ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Κεφ. 2, τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ τῆς χρήσεως τοῦ 1858, διὰ τὸ εἰς τὸ ἔτος τοῦτο ἀναλογοῦν χορήγημα, πληρωθησόμενον ἀπὸ τὰ ἔσοδα τῆς ἰδίας χρήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Τελευταῖον ἀναγγείλας ὁ πρόεδρος ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις διαφόρων νομοσχεδίων, ἐν οἷς καὶ τοῦ περὶ ξηρῶν σιτηρῶν καὶ τοῦ στρατηγοῦ Τσόρτς, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 5 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΥΓΟΥΡΗΣ,

Οἱ γραμματεῖς
Γ. Διομάντης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΑ'.

Τῆς 28 Ἀπριλίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα ἐκτὸς τοῦ γ'. ὅτι ἐξελέξαντο κατὰ σειρὰν εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ μηνιαίου χορηγήματος εἰς τὸν Ἀντώνιον Καποδίστριαν τοὺς Κ. Βλάμην, Π Καμπάνην, Εὐθ. Κανελλόπουλον, Α. Δανόπουλον, Δ Βιλαέτην καὶ Δ. Πολυχρονόπουλον· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ταχυδρομικῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Φωκαϊκῆς ἑταιρίας τοὺς Ἰω. Σαγρέδον, Ἰω. Προβελέγιον, Κ. Πλατῆν, Π. Ψύλλην, Ἰω. Μωριάτην καὶ Ν. Βαρβαρήγον.

Παρελθόντες οἱ εἰσηγηταὶ ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων ἀ. περὶ μηνιαίου χιλιοδράχμου χορηγήματος εἰς τὸν Ἀντ. Καποδίστριαν καὶ β'. περὶ τῆς ταχυδρομικῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Φωκαϊκῆς ἑταιρίας, ἀνέγνωσαν τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις, ἐχούσας οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τῶν τμημάτων τῆς Βουλῆς ἐμπνεομένη ἀπὸ αἰσθημα δικαιοσύνης καὶ εὐθυτηρεῖ καὶ ἐκτιμῶσα δεόντως τὸ πνεῦμα καὶ τὸν σκοπόν, ὅστις ὑπηγόρευσε τὴν Κυβέρνησιν νὰ εἰσαγάγῃ τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, ἵνα ἱκανοποιήσῃ ἐν μέρει τὰς μεγάλας πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις καὶ κατορθώλας τοῦ μεγάλου ἐκείνου πολίτου καὶ εὐεργέτου, τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου, τοῦ ὁποίου αἱ πρὸ τοῦ ἀγῶνος καὶ κατὰ τὸν ἀγῶνα καὶ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς πατρίδος ἐνέργειαι καὶ θυσίαι οὐσιωδῶς συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους, συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ

Εὐθ. Κανελλόπουλος,
Α. Βιλαέτης,
Κ. Δ. Πλάμης,
Π Δ. Καμπάνης,
Α. Σ. Δανόπουλος,
Δ. Πολυχρονόπουλος.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως τῆς συνομολογηθείσης συμβάσεως μεταξὺ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς κατωτέρω ἑταιρίας, γνωστῆς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ἑταιρία Φωκαϊκὴ» ἐξετάσασα τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως καὶ μετὰ τῆς ἐκθέσεως συμβάσεως, καὶ ἐγκρίνουσα τοὺς λόγους ἐφ' ὧν στηρίζεται κατὰ τὴν ἔκθεσιν, πρότεινει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχήν του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἀπριλίου 1858.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Π. Ψύλλης,
Ἰω. Προβελέγιος,
Ἰω. Κ. Μωριάτης,
Ν. Α. Βαρβαρήγος,
Ἰω. Σαγρέδος,
Ὁ εἰσηγητὴς
Κ. Π. Πλατῆς.»

Ἀναγγελθέντος, ἐπὶ τῇ ἀποφάσει τῆς Βουλῆς, ὅτι πρῶτον ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου

περὶ χορηγήματος τοῦ Καποδιστρίου, ἐγένετο ἐπὶ τῆ, ἀρχῆς αὐτοῦ μυστικὴ ψηφοφορία ὑπὲρ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Ῥεβελιώτου καὶ Σ. Σκουμπορδῆ. Προτεθεισῶν δ' ἐπὶ τούτῳ τῶν καλπῶν, προσερχόμενοι οἱ βουλευταὶ ἔῤῥιπτον ἐν μὲν τῇ μιᾷ τὴν λευκὴν ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ τὴν μέλαιναν ψῆφον. Γενομένης δὲ τῆς διαλογῆς συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν διὰ ψήφων 92 κατὰ ἑπτά.

Δεκτῶν δὲ γενομένων δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τῶν δύω τοῦ νομοσχεδίου ἄρθρων, ἐπανελήφθη καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ἡ αὐτὴ ψηφοφορία, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Δ. Πετροπουλάκην καὶ Γ. Ῥεβελιώτην, καθ' ἣν συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον διὰ ψήφων 93 κατὰ 1, ἔχει δ' οὕτω,

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1. Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου θέλουν χορηγεῖσθαι κατὰ μῆνα ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου εἰς τὸν Ἀντων. Γ. Καποδίστριαν δραχμαὶ (1000) ἀπέναντι τῶν ὅσων ἡ οἰκογένειά του ἔχει νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὸ ἔθνος.

Ἄρθρον 2. Χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν ὀκτὼ χιλιάδων, 8,000, ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ κεφ. 2 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ τῆς χρήσεως τοῦ 1858, διὰ τὸ εἰς τὸ ἔτος τοῦτο ἀναλογοῦν χορήγημα, πληρωθησόμενον ἀπὸ τὰ ἔσοδα τῆς ἰδίας χρήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Παρατηρήσαντος ἔπειτα τοῦ προέδρου, ὅτι ἀπόδειξις τοῦ ὅτι ζῶμεν εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν τὰ προσωπικὰ πάθη καταυνάσθησαν, εἶναι ἡ εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου, ἀφορῶντος τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ στρατηγοῦ Τσούρτς, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν συζήτησιν πρόκειται ἤδη νὰ προβῇ ἡ Βουλὴ λαβοῦσα τὰς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι ἀποβαίνει δυσκολωτάτη ἡ ἀγόρευσις ὁσάκις τὰ ζητήματα εἶναι προσωπικὴ, καὶ διὰ τοῦτο συναισθανόμενος τὸ δυσχερὲς τῆς θέσεώς του, θέλει περιορισθῆ εἰς ὀλίγα ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος. Τὸ ποσὸν τὸ ζητούμενον ἐπ' ὀνόματι τοῦ στρατηγοῦ Τσούρτς διὰ τοῦ νομοσχεδίου διαι-

ρεῖται εἰς δύω κεφάλαια. Περὶ τοῦ ἑνὸς τούτων, δι' οὗ πρόκειται νὰ τῷ ἀποδοθῶσι καταβληθέντα παρ' αὐτοῦ ποσὰ, ἡ αἴτησις δὲν δύναται νὰ εἶναι εἰμὴ δικαία. Θέλει δὲ ἀπευθύνει μόνον μίαν ἐρώτησιν, εἰς ἣν λαμβάνει ἀφορμὴν ἐξ ἐπισήμων ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως. Εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ Κ. Μάμουκα (Τόμ. ΙΑ'. σελ. 732) ἀναφέρεται ὅτι ὁ στρατηγὸς ἀκολουθῶν ἀρχὴν, τὴν ὁποίαν πᾶς τίμιος ἄνθρωπος πρέπει νὰ σέβηται καὶ ν' ἀκολουθῇ, ἤτοι, νὰ μὴ ὑπηρετῇ Κυβέρνησιν, τῆς ὁποίας τὰς ἀρχὰς δὲν ἀναγνωρίζει, παρητήθη ἐπὶ Κυβερνήτου δι' ἀναφορᾶς αὐτοῦ πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς τότε ἐθνικῆς Συνελεύσεως· δι' αὐτῆς δὲ ἐζήτει συνάμα τὴν ἀπόδοσιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ καταβληθέντων χρημάτων εἰς ἀνάγκας, ὡς ἔλεγε, τοῦ ἔθνους. Κατὰ συνέπειαν ἡ Συνέλευσις διεῤῥύνασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ στρατηγοῦ, ἐσύστησε τὴν ἀποδοχὴν τῆς παραιτήσεώς του καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν αἰτουμένων κεφαλαίων μετὰ προηγουμένην ἐξέλεγξιν. Παρακαλεῖ λοιπὸν τὸν ὑπουργὸν νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν ἂν ἀπεδόθησαν τὰ χρήματα ταῦτα καὶ ἂν τὰ ἤδη ζητούμενα εἶναι ὑπόλοιπον.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι ἀληθῶς ἐδόθη τότε εἰς τὸν στρατηγὸν ἓν μέρος καὶ τὰ ἤδη ζητούμενα εἶναι ὑπόλοιπον· ἐσυμπέρανεν ὁ προαγορεύσας ὅτι μετὰ τὴν ἐξήγησιν ταύτην τοῦ ὑπουργοῦ δὲν δύναται νὰ μένῃ ἀμφιβολία ὅτι ἡ αἰτουμένη πληρωμὴ τῶν 52,500 δραχμῶν εἶναι δικαία.

Ἐξέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἓν Β. διάταγμα ἐκδοθὲν ἐπ' ὀνόματι τοῦ στρατηγοῦ τῷ 1834 ἢ 1835, ἔλεγεν, ὅτι εἰς τὸν στρατηγὸν καὶ Σύμβουλον τῆς ἐπικρατείας Κ. Τσούρτς δίδονται διὰ παλαιὰς αὐτοῦ ἐκδουλεύσεις 500 δρ. κατὰ μῆνα ὡς ἐπιμίσθιον. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν τὸ ποσὸν τοῦτο τῷ ἐπληρώνετο παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, κατόπιν ὅμως παρεισήχθη κατά λάθος εἰς πίττωσίν τινα στρατιωτικὴν καὶ ἐσημειώθη ἡ μηνιαία ἀπονομὴ τοῦ ἐπιμισθίου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν. Τῷ 1842 λοιπὸν ἐντὸς τοῦ μέτρου τῆς ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν, ἠλάττωσαν καὶ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ στρατηγοῦ, κατὰ δὲ τὸν φεβρουάριον τοῦ 1843 τῷ ἀπεσύρθη ἐκ νέου. Ὅταν ὅμως βραδύτερον διωρίσθη ἀντ' αὐτοῦ ὁ ὑποστράτηγος Θ. Γρίβας γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ στρατοῦ, ὁ στρατηγὸς Τσούρτς παρητήθη ὅλως τοῦ στρατιωτικοῦ βαθμοῦ του. Ἐντεῦθεν ἐγεννήθη τὸ ζήτημα ἂν τὸ ἀνωτέρω ἐπιμίσθιον ἦτον μισθὸς στρατιωτικὸς, ὥστε νὰ παύσῃ ἅμα

ὁ στρατηγὸς παρητήθη τοῦ βαθμοῦ του. Τὸ ὑπουργεῖον σκεφθὲν ἐπὶ τοῦ ζητήματος, εὗρεν ὅτι τὸ ἐπιμίσθιον δὲν ἔπρεπε νὰ παύσῃ, ἐπειδὴ δὲν τῷ ἐδίδετο λόγῳ τοῦ βαθμοῦ του, ἀλλὰ χάριν παλαιῶν ἐκδουλεύσεων. Ὅτε μετὰ ταῦτα ἀνέλαβεν ὁ στρατηγὸς τῶν βαθμόν του, παρετήρησεν ὅτι ἀδικεῖται μὴ λαμβάνων πλέον τὸ ἐπιμίσθιόν του, ἤτοι τὰς μνησθείσας 500 δραχμάς. Ὁ στρατηγὸς εἰς τὴν ἀξίωσιν ταύτην εἶχε δίκαιον, ἀλλ' ὄχι καὶ κατὰ τύπους, διότι εἶχον παρέλθει πέντε ἔτη καὶ παρεγράφη τὸ δικαίωμά του. Τὸ ἐπιμίσθιον λοιπὸν τοῦτο δὲν δύναται νὰ λάβῃ μέχρι τοῦ 1853, ἀλλ ἀπὸ τοῦ **1854** ὁ στρατηγὸς δικαιοῦται νὰ λάβῃ ἐπιμίσθιον, καὶ συνεπείᾳ ὅλων τούτων τῶν λόγων εἰσήχθη τὸ νομοσχέδιον.

Ἐπανέλαβεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι ἐκ τῶν ἀνωτέρω λεγθέντων ἐξάγεται ὅτι τὸ ζητούμενον δεύτερον ποσὸν τῶν 6,500 δραχμῶν εἶναι καθαρῶς στρατιωτικόν, ἀφοῦ, ὡς ὁ ὑπουργὸς ὡμολόγησεν, ὁ στρατηγὸς ἐπληρώνετο ἀπὸ τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον. Ἔπειτα ἀφοῦ ὁ στρατηγὸς ἐθεώρησεν ὅτι αἱ ἀρχαί του δὲν συμβιβάζονται μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς τότε Κυβερνήσεως, παρητήθη καὶ αὐθις τοῦ στρατιωτικοῦ του βαθμοῦ· μὴ λαμβάνων δὲ μισθὸν βαθμοῦ, δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ λάβῃ οὐδ' ἐπιμίσθιον. Διὰ τοῦτο φρονεῖ ὅτι ἡ ὑποφορία πρέπει νὰ διαιρεθῇ ὡς πρὸς τὰ δύω ποσά, καθ' ὅσον δὲν θεωρεῖ καλῶς ἔχον τὸ δεύτερον ποσὸν καὶ προτείνει τὴν ἐξάλειψίν του.

Ἐνταῦθα ὁ πρόεδρος παραχωρήσας τὴν ἕδραν εἰς τὸν ἀντιπρόεδρον, εἶπεν, ὅτι μόνον τὸ φαινόμενον τοῦ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἕδραν εἰς συνεδρίασιν γόνιμον τοσούτων ἐργασιῶν, ἀρκεῖ νὰ δείξῃ τὸ δίκαιον τοῦ ἀντικειμένου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἔρχεται νὰ εἴπῃ ὀλίγα τινά. Ἐλπίζει δὲ ἄνευ ματαίας ἰδέας ὅτι μὲ δύω μόνον λέξεις θέλει ἐλκύσει τὰς περιποιήσεις ἁπάσης τῆς Βουλῆς. Ὅσοι εὐτύχησαν νὰ ἴδωσι τὸν ἔνδοξον ἀρχιστράτηγον Κολοκοτρώνην, ἐνθυμοῦνται βεβαίως ὅτι εἰς τὰς ἐπισημοτέρας τοῦ βίου του περιστάσεις, εσυνήνετο φέρων πολεμικὴν περικεφαλαίαν. Ἐὰν δ' ἐρίψητε ἐν βλέμμα ἐπ' αὐτῆς, θέλετε ἰδεῖ μίαν ἐπιγραφήν, τὴν λέξιν ἀεῖθε. Γνωρίζετε πότε ἐχαράχθη ἐπὶ τῆς περικεφαλαίας τοῦ ἥρωος ἡ ἀρχαία αὕτη ῥῆσις; Δὲν ἐχαράχθη τὸ **1821** οὐδ' εἰς τὰς παραμονὰς τῆς ἐνδόξου ταύτης χρονολογίας. Ἐχαράχθη τὸ **1808**. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ στρατηγὸς ἦτον συνταγματάρχης τῶν ἀγγλικῶν ὅπλων ἐν Ἑπτανήσῳ, καὶ εἶχε διαταχθῇ νὰ ὀργανίσῃ δύω συντάγματα ἐξ Ἑλλήνων πολεμιστῶν, ἵνα

συνδέσῃ δὲ τοὺς τότε μαχητὰς τῆς Ἑλλάδος μὲ ἓν αἴσθημα ἐθνικὸν καὶ δώσῃ πρὸς αὐτοὺς τὸ σύνθημα ἑνὸς μέλλοντος, ἔθηκεν ἐπὶ τῆς περικεφαλαίας αὐτῶν τὴν λέξιν αεῖθε, ἤτοι, εἴθε ῥθάσοι ἡμέρα, καθ' ἣν νὰ ἀναγεννηθῇ ἡ Ἑλλάς! Εἰς τὰ συντάγματα δὲ ταῦτα διέπρεπον ὁ ἀείμνηστος Κολοκοτρώνης, ὁ στρατηγὸς Νικήτας, ὁ πατὴρ τοῦ στρατηγοῦ Θ. Γρίβα, ὁ Τσαβέλλας καὶ πολλοὶ ἄλλοι, διακριθέντες ἔπειτα εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ἐθνικῆς πάλης, ἀφοῦ ἐντίμως ὑπηρέτησαν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ εὐγενοῦς στρατηγοῦ. Ὅτε δὲ μετὰ ταῦτα ὁ στρατηγὸς διετέλει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Νεαπόλεως, μόλις ἤκουσε τὴν κλαγγὴν τῶν ἑλληνικῶν ὅπλων, ἔσπευσεν εἰς τὴν ἀγωνιζομένην Ἑλλάδα του, διότι ἡ ἀνάστασις μόνη αὐτῆς ἦτον τὸ θελγητρον καὶ τὸ ὀνειροπόλημα τῆς ψυχῆς του. Ἡ ἔγκυος θέσις ἣν κατεῖχε τότε ἐν Νεαπόλει δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ τὸν φιλελληνισμόν του, καὶ ματαίως ὁ Βασιλεὺς αὐτῆς τῷ προτέρησε νέας τιμὰς καὶ πλούτη. Ἔσπευσεν ἀντὶ τούτων εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐδαπάνησεν ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ὅλην περιουσίαν του. Γνωρίζει δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ **1808** κρατῶν ἀλληλογραφίαν μετὰ τοῦ Παλμερστῶνος, ὑπουργοῦ τότε τῶν στρατιωτικῶν ἐν Ἀγγλίᾳ, θερμῶς τῷ ἔγραφε περὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ συνηγόρει περὶ τοῦ εὐτυχοῦς μέλλοντός της. Ἀλλὰ μὴ ἔχων ἀνάγκην νὰ ἐνδιατρίβῃ εἰς τὸ παρελθὸν τοιούτου ἀνδρός, παρατηρεῖ ἐπὶ τῆς οὐσίας, ὅτι τὸ ἐπιμίσθιον, περὶ οὗ πρόκειται, τῷ ἀρκεῖθη τὸ **1844** διὰ πολιτικοὺς μᾶλλον λόγους. Ἤδη δὲ τῷ ἀποδίδεται ὅ,τι τῷ ἀνήκει, ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ νομοσχέδιον δὲν ἐξηγεῖ καλῶς τὴν ὑπόθεσιν. Ἐλπίζει ὅτι ἡ ἁπλῆ ἀνάγνωσις ἑνὸς ἐγγράφου θέλει πείσει ἅπαντας περὶ τοῦ δικαίου τῆς ζητουμένης ἀποζημιώσεως. Νομίζει δὲ ὅτι, ὡς λέγουσιν οἱ Ἄγγλοι, χρυσάνει τὸν χρυσόν, ἂν θέλῃ νὰ προσθέσῃ τι περὶ προσώπου ὁποίος ὁ στρατηγός. Ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ προέδρου ἀνέγνω ὁ γραμματεὺς ἔγγραφον τῆς ἀντιβασιλείας, χρονολογούμενον τῷ **1834**, δι' οὗ ἀποκόπτεται εἰς τὸν στρατηγὸν ἐπιμίσθιον δραχμῶν 500 κατὰ μῆνα.

Ἀπήντησεν ὁ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ δευτέρου ποσοῦ προτείνας, ὅτι δὲν ἦλθε νὰ ἀμφισβητήσῃ τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα καὶ τὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐκδουλεύσεις τοῦ στρατηγοῦ, οὐδὲ ν' ἀρνηθῇ τὴν ὀφειλομένην ἐθνικὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς ἄνδρα, ὅστις παραιτήσας ζωὴν ἄνετον, ἦλθε νὰ ῥιφθῇ εἰς τοὺς κινδύνους τοῦ πολέμου. Διὰ τοῦτο λέγει, ὅτι, ἂν ἐζητεῖτο σήμερον ποσὸν δεκάκις ἀνώτερον δι' ἀποζημίωσιν τοῦ στρατηγοῦ Τσώκρε, πρώτος

αὐτὸς ἤθελε δώσει λευκὴν ψῆφον· ἀλλ' ἤδη δὲν δύναται νὰ νομιμοποιήσῃ διὰ τῆς ψήφου του τὸ παράνομον, τὸ ὁποῖον δὲν στηρίζεται οὔτε εἰς τὸν νόμον οὔτε εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον. Καὶ ἀληθῶς, ἂν τὸ ἐπιμίσθιον τῷ ἐδίδετο στηριζόμενον εἰς μισθὸν Συμβούλου ἐπικρατείας, ἀφοῦ συμβούλιον ἐπικρατείας δὲν ὑπάρχει, δὲν δύναται νὰ λάβῃ καὶ τοιοῦτον ἐπιμίσθιον· ἂν δὲ τὸ ἐλάμβανεν ὡς ἐπιμίσθιον στρατιωτικόν, δὲν δύναται νὰ λάβῃ αὐτὸ ἀφοῦ παρητήθη.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι ἡ Βουλὴ ἐπελήφθη σήμερον τῆς συζητήσεως δύω νομοσχεδίων· ἐκ τούτων δὲ τὸ μὲν ἀπέβλεπε τὸν κληρονόμον τοῦ ἀοιδίμου Καποδιστρίου, τοῦτο δὲ ἀφορᾷ τὸν στρατηγὸν Τσούρτς, καὶ συναμφότερα προκειται ν' ἀποδώσωσι δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἔχουσιν οὗτοι ἀπέναντι τοῦ ἔθνους. Εὐχαρίστως δὲ εἶδεν ὅτι, καθ' ὅταν ἀφορᾷ τὸ πρῶτον νομοσχέδιον, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ ἐν ἄκρᾳ συμπνοίᾳ, διότι ἀναγνωρίζεται δι' αὐτοῦ ἓν δίκαιον καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν κληρονόμον ἀνδρὸς τοσοῦτον ὠφελήσαντος τὴν πατρίδα. Μετὰ λύπης ὅμως παρετήρησεν ὅτι ἐπὶ τοῦ ἑτέρου νομοσχεδίου ἐγεννήθη συζήτησις, ἥτις δὲν δύναται νὰ ἦναι δικαία διὰ τὸν στρατηγὸν Τσούρτς. Πρὶν λάβῃ τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐπί μίαν στιγμὴν εἶχε συγχυσθῇ εἰς τὰς σκέψεις του οὐχὶ βεβαίως διὰ τὰ ἱερὰ δικαιώματα τοιούτου φιλέλληνος, ἀλλὰ διότι ἀμφίβαλλεν ἂν ἦτον ἀκριβὴς ὁ τοῦ νομοσχεδίου τύπος· ἀλλ' ἀφοῦ ἔδωκεν ὁ ὑπουργὸς τὴν ἀπαιτουμένην ἐξήγησιν, ἐθεώρησε καθῆκον νὰ ἔλθῃ ὡς εἰσηγητὴς καὶ ἀποκρούσῃ τὰς γενομένας ἀντιρρήσεις. Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι εἶπε μὲν ὁ ἐνιστάμενος βουλευτής, ὅτι, ἂν αἱ 500 δραχμαὶ ἐδίδοντο εἰς τὸν στρατηγὸν ὡς ἐπιμίσθιον συμβούλου τῆς ἐπικρατείας, ἀφοῦ τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας κατηργήθη, τὸ ἐπιμίσθιον δὲν ὑφίσταται· ἀλλ' εἶναι γνωστὸν ὅτι ἅμα τῇ καθιερώσει τοῦ Συντάγματος ἡ Κυβέρνησις διώρισεν αὐτὸν γερουσιαστήν, καὶ ἐννοεῖται ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ τῷ δίδῃ τὸ ἐπιμίσθιον δυνάμει τοῦ διορισμοῦ τούτου· ἀπόδειξις λοιπὸν ὅτι τὸ ἐπιμίσθιον ὑφίστατο πλήρες, ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις, ἥτις συνέκειτο κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὰ αὐτὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἐξέδωκαν τὸ ἀνωτέρω ἀναγνωσθὲν ἔγγραφον, ἐξηκολούθει νὰ τὸν μισθοδοτῇ καὶ ὡς γερουσιαστήν. Ἄλλως τε μὴ αἱ συντάξεις αἱ πρὸ τοῦ Συντάγματος καθιερωθεῖσαι κατηργήθησαν; Ὄχι βεβαίως· διετηρήθησαν ὅλαι, διότι αὐταὶ εἶναι κεκτημένον δικαίωμα, τὸ ὁποῖον δὲν παύει ἢ μὲ τὴν τελευτὴν τοῦ συνταξιοδοτουμένου. Ἂς ἴδωμεν ἤδη ἂν τὸ ἐπιμίσθιον τοῦ στρατηγοῦ δύναται

νὰ ἔχῃ τὴν ἔννοιαν συντάξεως. Τὸ Διάταγμα λέγει, ὅτι ὁ νόμιμος λόγος, δι' ὃν ὁρίζει τὸ ἐπιμίσθιον, εἶναι αἱ ἐκδουλεύσεις τοῦ στρατηγοῦ· ὅταν δὲ τὸ ποσὸν δίδεται κατὰ μῆνα καὶ λόγῳ παλαιῶν ἐκδουλεύσεων, ἡ ἔννοια τοῦ χορηγουμένου ἐπιμισθίου δὲν εἶναι εἰμὴ καθαρὰ σύνταξις. Ἂς τῷ συγχωρηθῇ νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι οἱ πλεῖστοι ἐξ ἡμῶν δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ἀκριβῶς ὅτι ἡ ψηφισθεῖσα ἀπαίτησις τοῦ Καποδιστρίου δὲν εἶναι ἀναμφισβήτητος· τὴν ἐπεψηφίσαμεν ὅμως ἐπειδὴ λέγομεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀδύνατον ἦτον νὰ μὴ γνωρίζῃ ὅτι δικαία ἡ ἀπαίτησις, καὶ ἂν ὑπῆρξεν ἔλλειψις ἐκ μέρους ἡμῶν, εἶναι ὅτι δὲν ἐδόθη πρὸ πολλοῦ ἡ ψηφισθεῖσα ἤδη ἀποζημίωσις. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἔπρεπε νὰ ἐπιψηφίσωμεν καὶ τὸ ἀνὰ χεῖρας νομοσχέδιον, διότι ἡ Κυβέρνησις, ἥτις ἐβεβαίωσε ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ στρατηγοῦ, ἐπείσθη βεβαίως ὅτι ἦσαν δίκαιοι. Περιπλέον ἔπρεπε νὰ παραδεχθῶμεν τὸ νομοσχέδιον καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι εἶχε τι παράτυπον, διότι, ἄλλως, ἠδύνατο νὰ μὴ παρουσιασθῇ τὸ νομοσχέδιον εἰς τρόπον ἀξιοπρεπῆ διά τε τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν στρατηγόν. Ἡμεῖς αὐτοὶ πολλάκις ἐκφράζοντες ἰδέαν τινὰ, ζητοῦμεν νὰ τὴν παρουσιάσωμεν ὑπὸ περίφρασιν λεπτοτέραν· πόσῳ δὲ μᾶλλον ἡ Κυβέρνησις δὲν ὑπεχρεοῦτο εἰς τοῦτο, ἥτις ὀφείλει πολλάκις οὐ μόνον νὰ ἀποδίδῃ τὸ δίκαιον, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸ ἀποδίδῃ μεθ' ὅλης τῆς ἀβρᾶς περιστέψεως; Ἐννοεῖται δὲ ὅτι μὲ τὸν κανόνα τοῦτον ὀφείλει μάλιστα νὰ συμμορφωθῇ, προκειμένου περὶ προσώπου, τοῦ ὁποίου ἤθελεν εἶσθαι ἀνωφελὲς νὰ πλέξῃ τὸν πανηγυρικόν, διότι αἱ πρὸς τὸ ἔθνος ἐκδουλεύσεις του εἶναι παντίγνωστοι. Συμπεραίνει λοιπὸν ὅτι ἐβρέθησαν πολλὰ ἴσως καὶ πρέπει νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐξεθηκεν ἄλλος, ὅτι οὐδεὶς περιορίζει βεβαίως τὴν Κυβέρνησιν νὰ δώσῃ ὅ,τι ἐγκρίνῃ εἰς πρόσωπα ἔχοντα ἀπαιτήσεις νομίμους. Ἐπειδὴ ὅμως ἐβρέθησαν ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ἱστορικαί τινες πλάναι, ἔχει καθῆκον νὰ ἐπανορθώσῃ αὐτάς, καθ' ὅσον μάλιστα καὶ τὸν ἀποβλέπουσιν. Ἦτον παιδίον ἔτι ὅτε τὰ ἀγγλικὰ στρατεύματα ἦλθον κατὰ πρῶτον εἰς Ζάκυνθον. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὑπηρετήσας κατ' ἀρχὰς μετὰ τῶν Ρωσσικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Ἑπτάνησον, ἐπίστης ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ὅτε μετὰ ταῦτα ἦλθεν ἡ Γαλλικὴ στρατιὰ δὲν εἶναι ὅμως ἀκριβὲς ὅτι ὑπηρέτησε ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν δύναμιν οὔτε ὁ πατήρ του οὔτε ὁ μακαρίτης Τσαβέλλας, ἐπειδὴ μόλις ἦλθον οἱ Ἄγγλοι εἰς τὴν Ἑπτάνησον, καὶ ἀμφότεροι οὗτοι μὴ θέ-

λοντες νὰ δεχθῶσιν ὑπηρεσίαν, παρητήθησαν μεταβάντες εἰς τὴν Στερεάν· ἔμειναν δὲ τότε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ ὁ μακαρίτης Κολοκοτρώνης, ὁ στρατηγὸς Βαχόπουλος, ὁ Νικόλαος Πετιμεζᾶς καὶ ἄλλοι, τῶν ὁποίων δὲν ἐνθυμοῦμαι προχείρως τὰ ὀνόματα. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ στρατηγὸς Τσούρτς ἦτον λοχαγὸς εἰς ἓν σῶμα Σκώτων, καὶ ἐπροβιβάσθη ταγματάρχης ἕως γυμνάσῃ ἓν τάγμα Ἑλληνικόν, τὸ ὁποῖον διετέλει, ὡς ἅπας ὁ Ἀγγλικὸς στρατός, ὑπὸ τὴν στρατιωτικὴν ἀρχηγίαν Ἄγγλου τινὸς στρατηγοῦ καὶ τὴν πολιτικὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Ζακυνθίου Φωμέττου. Ἀφοῦ δὲ ὁ στρατηγὸς Τσούρτς ἐγύμνασε τὸ Ἑλληνικὸν τάγμα καὶ ἐνεπιγώθη μάλιστα κατὰ τῶν ὁραχίονα, πολεμῶν ἐν Λευκάδι κατὰ τῶν Γάλλων, διωρίσθη εἰς τὸ Ἑλληνικὸν τάγμα ἕτερος ταγματάρχης Ἄγγλος, τοῦ ὁποίου δὲν ἐνθυμοῦμαι τὸ ὄνομα. Ἐκ τούτου δυσαρεστηθεὶς ὁ στρατηγὸς Τσούρτς, μετέβη εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου παρεπονέθη διὰ τὴν γενομένην εἰς αὐτὸν ἀδικίαν, καὶ κατὰ συνέπειαν ἀπεστάλη ἐκ νέου εἰς τὴν Ἑπτάνησον μὲ βαθμὸν ἀντισυνταγματάρχου, ἵνα σχηματίσῃ ἓν ἄλλο τάγμα Ἑλλήνων καὶ ὀργανίσῃ αὐτὸ διόντως. Γενομένου δὲ τούτου, ἔπαυσαν ἀκολούθως αἱ μετὰ τῶν Γάλλων ἐχθροπραξίαι καὶ ἡ Ἀγγλία διέλυσεν ὅλα τὰ ἐν Ἑπτανήσῳ τάγματα· τότε δὲ μετέβη, ὡς εἴρηται, ὁ στρατηγὸς Τσούρτς εἰς τὴν Ναύπλιον. Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1827 ἡ ἐθνικὴ Συνέλευσις ἐψήφισε Κυβερνήτην τὸν Καποδίστριαν, συνάμα δὲ ναύαρχον τὸν Κόχραν καὶ στρατηγὸν εἰς τὰ τῆς ξηρᾶς τὸν Κ. Τσούρτς. Ἀλλὰ δυσαρεστηθεὶς βραδύτερον μὲ τὸν Καποδίστριαν, διὰ ἀναφορᾶς αὐτοῦ ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν τὴν παραίτησίν του καὶ ὅσα εἶχε νὰ λαμβάνῃ παρὰ τοῦ δημοσίου. Ὁ ἀείμνηστος Κ. Βρυώνης καλέσας τότε αὐτὸν εἰς Ναύπλιον τὸν ἐπλήρωσε καὶ ἐβέβαιωσε τὴν παραίτησιν αὐτοῦ καὶ τοῦ Κόχραν. Ἔδωκε δὲ ὁ Κυβερνήτης 5,000 λιρῶν διὰ τὰ κατὰ τὸν Δραμαλῆν στρατεύματα, τὰ ὁποῖα ἐμὲν τῇ ἀνατολικῇ Ἑλλάδι ὠργάνισαν εἰς χιλιάρχους ὁ Ὑψηλάντης καὶ Κωλέττης, ἐν δὲ τῇ δυτικῇ, αὐτὸς ὁ ἀγορεύων πέμπτος τὸν ἀδελφόν του Γαρδικιώτην. Ὅλα ταῦτα δύναται νὰ τὰ ἴδῃ τις ἐντὸς τῶν πρακτικῶν τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐλθούσης ἡ ἀντιβασιλείας διώρισε τὸν στρατηγὸν Τσούρτς σύμβουλον τῆς ἐπικρατείας καὶ γενικὸν ἐπιθεωρητὴν τοῦ στρατοῦ. Ἀφοῦ δὲ ἀκολούθως ἔλαβεν ὁ ἀγορεύων τὴν θέσιν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τὸ 1844, δυσαρεστηθεὶς ὁ στρατηγός, παρητήθη καὶ

ἐκ τοῦ στρατιωτικοῦ του βαθμοῦ. Αὗται λοιπὸν εἶναι αἱ ἐδουλεύσεις τοῦ στρατηγοῦ Τσούρτς.

Ἐπίφερεν ἄλλος εἶπον, διὰ τί ὅλαι αὗται αἱ ἀμφισβητήσεις; διὰ τί τοσοῦτοι λόγοι ἐπὶ τοῦ προκειμένου; Διότι ἔρχεται πάλιν ἐνώπιόν μας τὸ ἀνεξάντλητον θέμα τοῦ ἀγῶνος. Εἶχε λοιπὸν δίκαιον λέγων ἐσχάτως, ὅτι τὸ ὕδως τοῦ ἀγῶνος εἶναι ἀνέριστον, ὅτι δὲν ἐξαμυθοῦνται τὰ ἄθλα καὶ αἱ θυσίαι του, ἐκ τούτου δὲ γεννᾶται πάλιν σπουδαία συζήτησις περὶ δικαιωμάτων παλαιῶν τοῦ ἀγῶνος. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὰ δικαιώματα τοῦ στρατηγοῦ Τσούρτς καθιέρωσεν ἓν Υ. Β. Διάταγμα ἐπὶ τῇ βάσει μάλιστα πράξεως τῆς ἀντικυβερνητικῆς ἐπιτροπῆς, χρονολογουμένης τῇ 29 Ἀπριλίου 1827. Ἡ πρᾶξις αὕτη λέγει, ὅτι καλεῖ τὸν στρατηγὸν Τσούρτς δυνάμει ψηφίσματος τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως νὰ προμηθεύσῃ ἱκανὰ χρήματα ὅπως ἀγορασθῶσι τὰ ἀπαιτούμενα εἰς διοργανισμὸν τοῦ στρατοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐροδιασμὸν τῶν ἀναγκαίων αὐτοῦ· προσθέτει δὲ ὅτι τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον ἀναγνωρίζει εἰς βάρος του τὰ δαπανηθησόμενα. Ἀναγνοὺς δὲ τὸ ἔγγραφον, παρετήρησεν, ὅτι, ἀφοῦ ἡ πρᾶξις αὕτη ἐγένετο δυνάμει ἑνὸς ψηφίσματος, σημαίνει ὅτι τὸ ἔθνος ὁλόκληρον ἐκάλεσε τὸν στρατηγὸν νὰ ὀργανώσῃ τὰ στρατεύματα, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ ν' ἀποζημιωθῇ διὰ τὰς δαπάνας του. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ δεύτερον ποσόν, δι οὗ τῷ ἀπονέμεται ἐτήσιον ἐπιμίσθιον 6.000 δραχμῶν, βλέπετε ὅτι δὲν εἶναι οὔτε ἐπιμίσθιον συμβούλου ἐπικρατείας οὔτε ἐπιμίσθιον στρατιωτικοῦ βαθμοῦ, ἀλλὰ τῷ ἀποδίδεται διὰ τὰς παλαιὰς ἐδουλεύσεις του. Δὲν ἔπρεπεν ἐπομένως νὰ γίνῃ τοιοῦτος λόγος ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καθ' ὅσον ζητήματα ὡς αὐτὸ ἀφορῶσι τὸ παρελθὸν συνάμα καὶ τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους. Μόνη δὲ ἡ ἐπὶ τῆς πρωτοκεφαλαίας τοῦ ἀειμνήστου Κολοκοτρώνη καὶ ἄλλων τεθεῖσα ἐπιγραφὴ τῆς λέξεως «εἶθε» μόνη τῷ ὄντι αὐτὴ εἶναι ὁ εὐγλωττότερος μάρτυς τῶν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους αἰσθημάτων τοῦ στρατηγοῦ Τσούρτς. Ὁ Ἑλληνικὸς ἀγὼν εἶναι ἔργον τῆς θείας προνοίας· ἂν ἀναλογισθῇ δέ τις πρὸς ποίους τύραννον ἀντεπάλαιεν ἡ Ἑλλὰς καὶ κατὰ πόσων φραγερῶν καὶ κυρίων ἐχθρῶν ἀντεμάχετο, θέλει ἴδει ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς ἀγὼν εἶναι τῷ ὄντι ἀναξιόμαχητος. Ἂν δ' ὁ προαγορεύσας ἤθελε ν' ἀποδείξῃ ὅτι δὲν ὑπηρέτησαν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Τσούρτς ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ Τσαρτλλας, ὑπηρέτησαν ὅμως οἱ πλεῖστοι ἀρχηγοὶ τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Ἠπείρου, καὶ ὁ μακαρίτης πατὴρ τοῦ προαγορεύσαντος ἔτιμα καὶ ἀγάπα τὸν στρατηγόν, ὡς καὶ ὁ προαγο-

ρύσας καὶ ὅλον τὸ ἔθνος. Δικαώματα λοιπὸν καθιερωμένα διὰ Β. Διατάγματος καὶ ἀπὸ τὸ ψήφισμα μιᾶ. Συνελεύσεως δὲν ἔπρεπεν οὐδὲ πρέπει χάριν τοῦ μέλλοντος τῆς πατρίδος νὰ ἀμφισβητῶνται, καὶ καλῶς μάλιστα ἐτράξαμεν προσενεχθέντες ἄλλοτε τοσοῦτον ἀξιοπρεπῶς πρὸς τὸν μακαρίτην Τουρτ καὶ ἄλλους φιλέλληνας, διότι ἡ ἀναγνώρισις τῶν δικαίων τοιούτων ἀνδρῶν εἶναι αὐτὴ ἡ τιμὴ καὶ τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους.

Ἐξέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι δὲν πρόκειται ἐνταῦθα ἡ ἐκτίμησις τοῦ ἀγῶνος οὐδ' ἀποβλέπει τὸ ζήτημα προσωπικὰς ἐκδουλεύσεις· ἄλλως, τὸ σταδίον μᾶς ἦτον εὐρὺ νὰ φέρωμεν τὸν λόγον ἐπὶ πράξεων καὶ γεγονότων, τὰ ὁποῖα τιμῶσι τὸ ὄνομα τοῦ στρατηγοῦ Τσούρτς. Ἐνταῦθα ὅμως ὁ στρατηγὸς ἀπαιτεῖ τὰ χρήματά του· πρέπει νὰ δώσωμεν αὐτὰ, ναὶ ἢ ὄχι; ἐδῶ εἶναι τὸ ζήτημα. Τὸ ἄλλο δὲ ἀφορᾷ τὸ ποιὸν, τὸ ὁποῖον ὁ στρατηγὸς Τσούρτς ἐλάμβανεν ὡς ἐπιμίσθιον οὐχὶ στρατηγοῦ οὐδὲ συμβούλου ἐπικρατείας, ἀλλὰ διὰ παλαιὰς αὐτοῦ ἐκδουλεύσεις, καὶ διὰ τοῦτο ἐξακολουθεῖ λαμβάνων αὐτὸ μέχρι τοῦ 1844. Εἰς τὸν στρατηγὸν δὲ ἐδόθησαν περιπλέον τῶν 500 ἄλλαι 500 δραχμαὶ κατὰ μῆνα, διότι ἡ Κυβέρνησις εἶδεν ὅτι δὲν ἐπήρκουν εἰς τὰς ἀνάγκας του αἱ 500 μόνον δραχμαί. Ἀφοῦ δὲ διὰ τοῦτον τὸν λόγον τῷ ἐδίδοντο, ζητοῦσιν ἤδη νὰ κατατιωθῇ ὁ σκοπὸς τοῦ προσωπικοῦ τούτου μέτρου καὶ ν' ἀπαιρεθῶσιν ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ αἱ πρὸς τοῦτο διδόμεναι 500 δραχμαί, ἐφ' ᾧ καὶ καταργήθη τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας, καὶ διωρίσθη ὁ στρατηγὸς γερουσιαστὴς, ἐξακολουθήσῃ λαμβάνων τὰς 500 ταύτας δραχμάς.

Ἐπανέλαβεν εἰς τῶν προηγησαμένων, ὅτι ποῖος ὑπῆρξεν ὁ πατήρ του, ποῖ ς αὐτὸς καὶ ἄλλοι ἀγωνισταί, δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ τὸ εἴπῃ αὐτός. Ἡ ἱστορία θέλει φέρει τὴν ἐτυμηγορίαν της περὶ πάντων. Ἐν τούτοις ὁ στρατηγὸς Τσούρτς ἔχει τὸν ἀνώτατον ἐν Ἑλλάδι βαθμὸν, διότι πρῶτος εἶναι ὁ Βασιλεὺς καὶ ἀκολούθως ἔρχεται ὁ βαθμὸς αὐτοῦ. Πλειότερον τούτου δὲν ἔχει ἄλλο νὰ τῷ δώσῃ τὸ ἔθνος.

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου μυστικὴ ψηφοφορία, ἐπιτροπευθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δ. Ὀρλάνδου ὡς ἀντιπροέδρου καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Σκυλίτση καὶ Γ. Ῥαζηλιώτου· προσερχόμενοι δὲ οἱ βουλευταὶ, ἔβαλλον εἰς μὲν τὴν μίαν τῶν καλπῶν λευκὸν, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν μέλανα κύαμον. Ἐκ δὲ τῆς ἀπολογῆς συνεχθὲν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου διὰ ψήφων 70 κατὰ 37.

Μὴ ὑποστηριζόντος δὲ οὐδενὸς τὴν πρότασιν τοῦ νὰ ψηφοφορηθῶσιν εἰδικῶς τὰ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἀναφερόμενα δύω κονδύλια, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὸ μοναδικὸν ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου δι' ἀναστάσεως.

Γενομένης δὲ ὁμοίας καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου μυστικῆς ψηφοφορίας, ἐπιτροπευθείσης ὑπὸ τοῦ Ν. Πιερράκου ὡς ἀντιπροέδρου καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Σ. Στεφανοπούλου καὶ Γ. Ῥαζηλιώτου, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον διὰ ψήφων 74 κατὰ 25. Ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν ἀναπληρωματικὴ πίστωσις ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Κεφ. 2 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ, διὰ τὴν ἀνεπτύχθη χρῆσιν τοῦ 1858 δραχμῶν 52,500, διὰ νὰ πληρωθῶσιν εἰς τὸν στρατηγὸν Ῥικάρδον Τζώρτζην εἰς λογαριασμὸν τῶν ὅσων ἔχει νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὸ δημόσιον, καὶ ἐπὶ τοῦ Κεφ. 10 τοῦ ἰδίου προϋπολογισμοῦ τῆς αὐτῆς χρήσεως, δραχμῶν 6,500 εἰς ἐξόφλησιν τῶν ὀφειλομένων εἰς αὐτὸν ἐπιμισθίων ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1853 μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1854 συμφώνως τοῦ ἀπὸ 16/28 Φεβρουαρίου 1834 ὑπ' ἀριθ. 577, 11.686 Βασ. Διατάγματος.

Ἀμφότερα τὰ ποσὰ ταῦτα θέλουν πληρωθῇ ἀπὸ τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως τοῦ 1858.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ χορηγήματος εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τεσσάρων πλοίων χρησιμευσάντων κατὰ τὸν ἀγῶνα.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Τέσσαρα ἐκ τῶν πλοίων τῆς Ὕδρας διετκοῦμενα ὑφ' Ἑλληνικὴν σημαίαν ὑπὸ τοῦ Ἰακώβου Τομπάζη, ὁ « Ἄρης » ὑπὸ τοῦ Ἀνδρέου Μιαούλη, ὁ « Ἐπαμεινώνδας » ὑπὸ τοῦ Ἀντωνίου Κριεζῆ καὶ ὁ « Νέρων » ὑπὸ τοῦ Ἰω. Δ. Ζάκα, ἀπετέλεσαν τὴν

μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου καὶ καταφθαρέντα κατὰ τὸν ἀγῶνα, δὲν ἐμπεριελήφθησαν, καθόσον ἀφορᾷ τὰς ἐκ τῆς χρήσεως φθοράς, εἰς τὴν γενομένην ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰρημένων ἐκτίμησιν τῶν πλοίων τῶν ναυτικῶν νήσων.

Ἐπειδὴ ἕνεκα τῆς παραλείψεως ταύτης, οἱ τῶν πλοίων τούτων ἰδιοκτῆται στεροῦνται τῶν εἰς τοὺς ἄλλους ἀποδιδομένων ἀποζημιώσεων, ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῶν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μὲ διέταξε νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισίν σας τὸ ἐνταῦθα ἐπισυναπτόμενον νομοσχέδιον, δι' οὗ χορηγοῦνται αὐτοῖς, ἀπέναντι τῶν ἐκ τούτων ἀπαιτήσεων αὐτῶν καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ΣΙΤ', νόμου περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ναυτικῶν νήσων, δραχμαὶ 4010 70|00 ἐτησίως.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 28 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κ τ λ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἀπριλίου 1858

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοῦ μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1858 θέλει χορηγεῖσθαι κατ' ἔτος ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ΣΙΤ'. νόμου τῆς 22 Ἰανουαρίου 1851 περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ναυτικῶν νήσων, εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν πλοίων, Θεμιστοκλέους, διακοσμένου κατὰ τὸν ἀγῶνα ὑπὸ τοῦ Ἰωαννίδου Τσαπάζη, τοῦ Ἄρεως ὑπὸ τοῦ Ἀνδρέου Μιαούλη, τοῦ Ἐπαμεινώνδου ὑπὸ τοῦ Ἀντωνίου Κριεζῆ, καὶ τοῦ Νέστορος ἢ Ὀδυσσέως ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Δ. Ζάκα, δραχμὰ 4,010 70/00 ἀπένναντι τῆς ἀπαιτήσεως αὐτῶν, διὰ τὴν κατὰ τὸν ἀγῶνα χρῆσιν τῶν βληθέντων πλοίων.

Διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο, πληρωθησόμενον ἐκ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1858, χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κεφ. 2 τοῦ ειδικοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1858.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας

σίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους. »

Προέβη μετὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ τῶν ἐθνικῶν βοσκῶν νομοσχεδίου· λεβῶν δὲ τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρετήρησεν, ὅτι δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ εἴπῃ σήμερον πῶς διετέθησαν καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ ἐθν. περιουσία μέχρι τοῦ 1834. Κἂν δὲ, διότι εἶχε καὶ ὅλα κοινότητας ἢ καὶ ἄλλα διέθετον ὡς ἰδιόκτητα τὰ λειβάδια ἢ καὶ διότι δύνανται νὰ παρουσιάσουν περὶ τούτου μάρτυρας, θελήσωμεν ν' ἀναγνωρίσωμεν τὰ λειβάδια ὡς ἰδιόκτητα, τότε ὅλα τὰ λειβάδια θέλουσι καταστῇ ἰδιοκτησία, ὅπερ ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ νὰ κηρύξωμεν ὅλην τὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος ὡς ἰδιόκτητον, διότι τὰ λειβάδια εἶναι ἀγροὶ ὅπου βόσκουν τὰ πρόβατα. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἀπὸ τοῦ 1834 αἱ ἰδιοκτησίαι ὑπέστησαν διαφόρους μεταβολὰς καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καθιερωθῇ νομοθετικῶς ἡ προτεινομένη διάταξις. Ὑπάρχουσι νόμοι κανονίζοντες τὰ δικαιώματα τῆς ἰδιοκτησίας καὶ δυνάμει αὐτῶν δύναται ἕκαστος νὰ διεκδικήσῃ τὰ δικαιώματά του. Ἔχομεν περὶ λειβαδίων ἑκατοντάδες δίκας, διὰ τὰς ὁποίας μάλιστα ἐξεδόθησαν καὶ προδικαστικαὶ ἀποφάσεις ὑπὲρ τοῦ δημοσίου, τὰς ὁποίας θέλομεν καταστρέψει παραδεχόμενοι τὴν πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς. Οὐχ ἧττον ὅμως ὑπάρχουσι καὶ τινα εὔλογα παράπονα καὶ διὰ τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον μετὰ πολλὴν σπουδὴν καὶ μελέτην κατήρτισεν ἓν νομοσχέδιον, κατὰ τὸ ὁποῖον ἀναγνωρίζονται καὶ τινες ἰδιωτικαὶ περιοχαὶ, αἵτινες ἀφίνονται εἰς τὰς κοινότητας πρὸς ἰδίαν των χρῆσιν, ἀλλὰ τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ ἦτον ἀδύνατον νὰ τὸ εἰσάξωμεν κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον.

Τὰς παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς ὑπόσχεται νὰ τὰς λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ συμπεριλάβῃ αὐτὰς εἰς τὰς νέον νόμον καθ' ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι ἂν ἡ Βουλὴ παραδεχθῇ τὴν προτεινομένην διάταξιν, ἐπειδὴ ἀπειλεῖ μεγάλα συμφέροντα, θέλει ἀναγκασθῇ ν' ἀποσύρῃ τὸ νομοσχέδιον καὶ νὰ ἐφαρμόσῃ ὡς πρὸς τὴν διάθεσιν τῶν λειβαδίων τὰς γενικὰς διατάξεις.

Ἀντιπαρετήρησέ τις, ὅτι λυπεῖται πολὺ, ἐνθυμούμενος ὅτι κατὰ τὸ 1821 ἐλάβομεν πάντες τὰ ὅπλα κατὰ τῶν τυράννων οὐ μόνον διὰ νὰ διατηρήσωμεν τὴν μείζασαν ἡμῖν ἰδιοκτησίαν ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ λάβωμεν καὶ ὅσην ὁ δεσποτισμὸς μᾶς ἀρήρισε,

καὶ ἐν τούτοις ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μᾶς ἀφαιρεῖ ὅ,τι καὶ αὐτὴ ἡ Τουρκικὴ ἐξουσία ἐτήρησεν. Χθὲς πρακειμένου περὶ ἀφαιρέσεως μιᾶς ἰδιοκτησίας ὀλίγων στρεμμάτων γῆς, ἐξανιστάμεν πάντες πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἰδιοκτήτου, καὶ σήμερον προκειμένου περὶ ὁλοκλήρων κοινωτικῶν ἰδιοκτησιῶν, ὀφείλομεν νὰ ἐπιστήσωμεν περισσότερον τὴν προσοχήν μας.

Τρία εἴδη ἰδιοκτησίας ὑπῆρχον ἐπὶ Τουρκοκρατίας, ἰδιωτική, δημόσιος καὶ μοναστηριακή. Μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τὸ δημόσιον δὲν ἠδύνατο νὰ κληρονομήσῃ παρ' ὅσα μόνον μέρη ἐξουσίαζον οἱ Ὀθωμανοί, τὰ δὲ λοιπὰ ἐξουσίαζον αἱ κοινότητες καὶ ἐθεωρεῖτο περιουσία κοινωτική, τὴν ὁποίαν ἐπεδίωκον καὶ αὐτοί. Πρέπει λοιπὸν τώρα νὰ γίνωσι δημόσια τὰ κτήματα ταῦτα; Κατὰ τὸ 1834 ἐξεδόθη ἓν διάταγμα, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἐκεῖνα μόνον τὰ μέρη ἀναγνωρίζονται ὡς ἰδιοκτησία, δι' ὅσα ἤθελον παρουσιασθῇ ἔγγραφά τινα, ἀλλὰ τὴν διάταξιν ταύτην θεωρεῖ λίαν αὐθαίρετον καὶ ἄδικον. Ὑπάρχουσιν εἰς τὰς νήσους τοιαῦται περιοχαὶ ἰδιόκτητοι, χωρὶς νὰ ἔχωσιν οἱ ἰδιοκτῆται οὐδὲν ἔγγραφον. Ἔπεται ἄρα διὰ τοῦτο ὅτι δὲν εἶναι ἰδιόκτητοι, ἀφοῦ ἠξεύρομεν ὅτι εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα δὲν κατῴκουν Ὀθωμανοί; Συλλογισθῆτε ὅτι ἂν ἀρήσωμεν νὰ παρέλθωσι τριάκοντα ἔτη ἀφ' ἧς ἐξεδόθη τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος διάταγμα, παραγράφεται τὸ δικαίωμά μας καὶ ἡ ἰδιοκτησία μας μεταβαίνει εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις, σᾶς λέγουν, δὲν οἰκειοποιεῖται τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος λειβάδια, ἀλλὰ τὰ διαθέτει πρὸς ὄρελος ὅλων, διὰ τοιούτων δὲ λόγων ζητοῦσι νὰ μᾶς ἀποπλανήσωσι μεχρισοῦ μᾶς ἀφαιρέσωσι τὴν ἰδιοκτησίαν μας, καὶ διὰ ταῦτο ὑποστηρίζων τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπιμένει νὰ τεθῇ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἡ ἐν τῇ ἐκθέσει διάταξις Ὅτι δὲ τὰ λειβάδια δὲν εἶναι ἐθνικά, ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι εἰς τὰς ἐπαρχίας Ἀθηνῶν, Φθιώτιδος καὶ Εὐβοίας, ἐνῷ οἱ Ὀθωμανοὶ ἐπώλησαν ὅλα τὰ κτήματά των, δὲν φαίνεται ὅμως νὰ ἐπώλησαν καὶ λειβάδια, διότι δὲν ἦσαν ἰδιοκτησία τῶν Ὀθωμανῶν, ἀλλὰ τῶν κοινοτήτων.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἀμφιβάλλῃ περὶ τοῦ ὅτι τὰ λειβάδια εἶναι κοινωτικὴ περιουσία, ἔχει πρέσβυν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ δύναται δι' αὐτοῦ νὰ πληροφορηθῇ ἐπισήμως ὅτι ὅλα τὰ λεγόμενα Κεφαλοχώρια εἶχον περιοχάς, ὅπου ἔβοσκαν τὰ ποίμνιά των. Δὲν εἶναι λοιπὸν δίκαιον νὰ διαθέτῃ τὸ δημόσιον τὴν ἰδιωτικὴν περιουσίαν, χορηγοῦν οὕτω

μέσα καταχρήσεως εἰς τοὺς ὑπαλλήλους ἄνευ οὐδεμιᾶς ὠφελείας καὶ πρὸς σημαντικὴν βλάβην τῶν πολιτῶν. Ἡ τιμή, ἡ ἰδιοκτησία καὶ ἡ ἐλευθερία τοῦ πολίτου εἰσὶ τὰ ἱερώτερα δικαιώματά του καὶ ταῦτα ὡρκίσθησαν καὶ οἱ ὑπουργοὶ καὶ ὁ Βασιλεὺς νὰ προστατεύσωσι, τὸν ὅρκον δὲ δεαύτων ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ τηρῇ μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας.

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι θεωρεῖ περιττὴν καὶ ἄσκοπον τὴν συζήτησιν μεθ' ὅσα εἶπεν ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν περὶ προσεχοῦς εἰσαγωγῆς νόμου κανονίζοντος τὰ περὶ βοσκῶν· ἐπανέλαβεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ὁ βουλευτὴς Βονίτσης εἶπεν, ὅτι ἐὰν ἔχωμεν ἀνάγκην πληροφοριῶν, δυνάμεθα νὰ ζητήσωμεν αὐτὰς ἀπὸ τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν. Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς τοῦτο λέγομεν, ὅτι δηλ. δὲν δυνάμεθα σήμερον νὰ ἀπαντήσωμεν ὁριστικῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος, καὶ ὅτι οὔτε ἀφαιροῦμεν, οὔτε ἀρνούμεθα δικαιώματα ἰδιοκτησίας. Τὸ δημόσιον, ὡς βλέπετε, ἐκ τῆς διαθέσεως τῶν λειβαδίων οὐδὲν ἔχει ὄφελος, διότι παντοῦ ἄρῃκεν ἐλευθέρας τὰς νομάς, τὸ δὲ σύστημα τῆς τοποθετήσεως ἐν τῇ Στερεᾷ προῆλθεν ἐξ ἀνάγκης διὰ νὰ δίδεται εἰς ἕκαστον ποιμένα ἀνάλογον πρὸς τὰς ἀνάγκας του μέρος. Ἐπαναλαμβάνει λοιπὸν νὰ εἴπῃ, ὅτι τὰς παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς θέλει τὰς λάβει ὑπ' ὄψιν, θέλει ἐκτιμήσει αὐτὰς καὶ ὁδηγηθῇ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἀπαιτουμένου νόμου, ὅστις βεβαίως θέλει εἰσθαι πρὸς ὄρελος τῶν κατοίκων, διότι ἡ ὠφέλεια καὶ εὐδαιμονία τῶν κατοίκων εἶναι εὐδαιμονία τοῦ δημοσίου, τὸ ὁποῖον τότε εὐτυχεῖ, ὅταν εὐτυχῇ καὶ ὁ λαός.

Ἀντέλεξέ τις, ὅτι δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ καταφύγωμεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν διὰ νὰ λάβωμεν πληροφορίας περὶ τοῦ ὅτι τὰ λειβάδια εἰσὶν ἰδιόκτητα, καθ' ὅσον τὸ δημόσιον γνωρίζει ὅτι αἱ γαῖαι αὐταὶ σπειρόμεναι φορολογοῦνται ὡς ἰδιόκτητοι. Δὲν πρέπει δὲ νὰ ὑποθέσητε ὅτι τὰ περὶ ὧν πρόκειται λειβάδια εἰσὶ θερμαὶ· δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ ἀγροὶ μεταξὺ δασῶν, ἀγρίων καὶ δασωδῶν τόπων, ὅπου βόσκουσιν αἶγες. Τοιοῦται βοσκαὶ ὑπάρχουσι καὶ εἰς κεντρικωτέρας ἐπαρχίας, ὡς τὴν Μεγαρίδα, ὅπου ὅμως θεωροῦνται κοινωτικὴ περιουσία, καὶ δὲν διατίθενται ὑπὸ τοῦ δημοσίου, ὡς τοῦτο γίνεται εἰς τὰς ἀποκέντρους ἐπαρχίας. Ἰδοὺ δὲ πόθεν ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια τῆς τοποθετήσεως. Κατὰ τὸ 1834 μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Βασιλέως, πολλοὶ βλαχοποιμένες, ἐλπίζοντες νὰ εὕρωσιν ἐν Ἑλλάδι πλειοτέραν ἄνεσιν καὶ μεγαλειτέρας εὐκολίας καὶ περισ-

στέραν ἀπραξίαν, προσῆλθον εἰς τὰς μεθορίους ἐπαρχίας μετὰ τῶν ποιμνίων των καὶ τότε ἡ Κυβέρνησις θέλουσα νὰ τοὺς οἰκονομήσῃ ὑπεχρέωσε τοὺς κατοίκους τῶν μερῶν ἐκείνων νὰ τοποθετήσωσιν ὅπου καὶ ὅπως δυνηθῶσι τὰ ποίμνιά των, οἱ δὲ κάτοικοι συνεννοηθέντες μετὰ τῶν ἀρχῶν ἐνήργησαν τὴν τοποθέτησιν, τὴν ὁποίαν ὅμως ἡ Κυβέρνησις ἐμπόδισε καὶ τὸ ἐπόμενον ἔτος ἐναντίον τῶν δικαίων παραπόνων τῶν κατοίκων, καὶ οὕτω μία ἁπλῆ παρεκτροπή, καθιερωθεῖσα, κινδυνεύει νὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τοὺς κατοίκους τὴν ἰδιοκτησίαν των.

Σᾶς εἶπεν ὁ ὑπουργός, ὅτι δὲν ἔχομεν πληροφορίας πῶς διετίθεντο αἱ γαῖαι αὗται. Ἐπὶ τῆς ἀμφιβολίας αὐτῆς τοῦ ὑπουργοῦ παρατηρεῖ ὅτι ἐκ τῆς ὁρθοτομίας ἡ ἐπαρχία Ἀγράφων διῃρέθη εἰς δύο, καὶ τὸ μὲν ἓν μέρος ἔμεινεν εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος, τὸ δὲ ἕτερον εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα, ἐκ τούτου δὲ καὶ κοινότητές τινες τῶν Ἀγράφων διῃρέθησαν. Οὕτω δὲ ἐκεῖνο μὲν τὸ μέρος μιᾶς κοινότητος, ὅπερ ἔμεινεν εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος, ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ ἰδιόκτητα τὰ λειβάδιά του, τὸ δὲ ἐν τῇ Ἑλλάδι μείναντος μέρους τὰ λειβάδια διατίθενται ὑπὸ τοῦ δημοσίου, καὶ πρὸς βεβαίωσιν τοῦ λόγου του φέρει ὡς παράδειγμα τὸ χωρίον Ῥεντίνα. Δὲν δύναται ἑπομένως ἡ Κυβέρνησις νὰ ἔχῃ σαφεστέραν ἀμφιβολίαν περὶ τοῦ πῶς διετίθεντο τὰ λειβάδια ἐπὶ Τουρκοκρατίας. Τελευταῖον δὲ παρατηρεῖ ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἀναφέρει τὰς ἐθνικὰς βοσκὰς καὶ ἐπὶ τούτων οὐδεμίαν βεβαίως ἔχομεν ἀπαίτησιν· ὁ λόγος ἡμῶν καὶ ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς ἀφορᾷ τὰς κοινωτικὰς βοσκάς, τὰς ὁποίας τὸ δημόσιον δὲν δύναται νὰ διαθέσῃ ἐναντίον τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ὀρθοῦ λόγου, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐπικαλεῖται τὴν πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι τὸ περὶ βοσκῶν ζήτημα εἶναι ἓν τῶν σπουδαιοτέρων ἀντικειμένων τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς σᾶς εἶπεν, ὅτι παρεσκεύασεν ἐπὶ τούτῳ νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν ἠδυνήθη νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὰς Βουλάς, διότι οὔτε εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἔμεινεν ὁ ἀναγκαῖος ὁλικὸς χρόνος πρὸς καταρτισμὸν τοῦ ἔργου, οὔτε εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα πρὸς μελέτην καὶ συζήτησιν ἀντικειμένου τοσοῦτον σπουδαίου. Διὰ τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον ἀνέστειλε τὴν εἰσαγωγήν του καὶ περιωρίσθη νὰ σᾶς φέρῃ τὸ προσωρινὸν αὐτὸ νομοσχέδιον, κατὰ τὸ ὁποῖον μένουσιν ἐν ἰσχύι αἱ ἀπὸ τοῦ 1836 ἐρχομηζόμεναι

διατάξεις, καὶ διὰ τοῦτο ἀνάγκη νὰ ὑπομείνητε ὀλίγον εἰσέτι χρόνον, ἑωσοῦ διὰ νόμου κανονισθῇ τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἀντικείμενον.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ βουλευτοῦ Βονίτσης, ὅτι ἀρκεῖται εἰς τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην τοῦ ὑπουργοῦ, ἥτις ὅμως πρέπει νὰ νὰ πραγματοποιηθῇ, διότι πολλάκις ἐδόθησαν τοιαῦται ὑποσχέσεις· παρετήρησέ τις ὅτι καὶ εἰς τὴν Πελοπόννησον ὑπῆρχον ἐπὶ Τουρκοκρατίας τὰ λεγόμενα Τσιφλίκια καὶ ἑπομένως παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ λάβῃ καὶ διὰ τὰ ἐν τῇ Στερεᾷ λειβάδια τὸ αὐτὸ μέτρον, ὅπερ ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὰς βοσκὰς τῆς Πελοποννήσου, διότι εἶναι σκληρὸν νὰ ὑποβάλληται ἓν μέρος τῆς Ἑλλάδος εἰς ἐξαιρετικὰ μέτρα, ἀντικείμενα εἰς τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας.

Ἐπὶ τούτοις γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Δ. Νάκον καὶ Ν. Βαρβαρήγον, συνήχθη, κατὰ τὸ ὁρᾶς προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν διὰ ψήφων 88 κατὰ μιᾶς, ἀρνηθέντος ἑνός.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ βοσκῶν νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λάντος	. . . .	Σωτήριος Στράτος	. . . .
Δημήτριος Ὀρεινός	. . . .	Δημήτριος Νάκος	. . . N
Ἀντώνιος Βενιζέλος	. . . N	Φίλων Φίλωνος	. . . .
Π. Καμπάνης	. . . . N	Θεόδωρος Γρίβας	. . . . N
Γ. Ν. Καΐρης	. . . . . N	Νικόλαος Τσέλιος	. . . .
Ἀντώνιος Καμπάνης	. . . N	Π. Ταντσιας	. . . . . N
Δημήτριος Τσόκρης	. . . N	Δ. Π. Πετροπουλάκης	. . N
Ἀνδρέας Δανόπουλος	. . . N	Θ. Τσαννετάκης	. . . . .
Νικόλαος Ἰατρός	. . . . N	Γεώργιος Κονδύλης	ἀρνεῖται
Γεώργιος Σκούρος	. . . N	Α. Παπαθανασίου	. . . . N
Δημήτριος Καλλιῤῥονᾶς	. . N	Ν. Παπαμιχαλόπουλος	. . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	. . . .	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	. . . N
Σταῦρος Βλάχος	. . . . N	Σταμάτιος Μήτσας	. . . N
Ἠλίας Καραγιάννης	. . . .	Ἀνδρέας Ζέρβας	. . . . O

Γ. Γιολδάσης . . . . . N	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . N
Ν. Γρανίτσας . . . . . N	Ἰ Ν. Ταμπακόπουλος . . N
Γ. Βιλῆς . . . . . N	Μιχαὴλ Σκαλιστήρης . . . N
Γ. Σιρπάνος	Γ. Ν. Ῥεβιλιώτης . . . . N
Σ. Χ. Στερανόπουλος . . . N	Β. Π. Δημητρακόπουλος . . N
Λύσανδρος Βιλιέτης	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . N
Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . . N	Α. Μαυροειδὴς . . . . . N
Σόλων Κρεστενίτης . . . N	Α. Τσάκας . . . . . N
Δημήτριος Ἀθανασίου . . .	Γ. Κεφάλας . . . . .
Γεώργιος Διαμάντης . . . N	Κ. Κουρκουμέλας . . . . N
Ν. Βαρβαρῆγος . . . . N	Γ. Γουλιμὴς . . . . . N
Α. Δεκιγάλας	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος . N
Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . N	Παναγιώτης Παπατσώνης . .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . .	Σπ. Αντωνόπουλος . . . N
Λεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς . . N	Ἰω. Προβελέγιος . . . . N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . .	Ἰω. Ταταράκης . . . . .
Ἠλίας Παπαδαῖος . . . N	Σ. Βαρότσης . . . . .
Γεώργιος Περωτὴς	Χ. Σουμαρίπας . . . . N
Ἰωάννης Ζάρκος	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .	Μ. Μιχαλόπουλος . . . N
Α. Κοντόσταυλος	Α. Παπαδημητριάδης . . .
Βελισάριος Νικολαΐδης . . N	Ν. Καναβός . . . . . N
Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . . N
Κωνστ. Πλαπούτας . . . N	Γεώργιος Ἰατρός . . . . N
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . N
Πέτρος Δελιγιάννης	Λουκᾶς Καλογερόπουλος . . N
Ἀνδρέας Σοριανός . . . N	Νικόλαος Πιεράκος . . . N
Ἐμμ. Ἀντίπας . . . . . N	Γρηγόριος Πατριαρχέας . .
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Στ. Καπετανάκης . . . . N
Εὐθ. Κανελόπουλος . . . N	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .
Γ. Πανοπριφτόπουλος . . N	Χ. Χριστόπουλος . . . .
Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . .	Π. Κανελόπουλος . . . .
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .	Νικόλαος Μοσχούλας . . N
Νικόλαος Ματθαίου . . . N	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . N
Ν. Χ. Παναγιώτου . . . N	Ν. Πανουριᾶς . . . . .
Σ. Κοπανίτσας . . . . N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . .
Ἰω. Βαλασόπουλος	Κωνστ. Βλάμης . . . . N
Ν. Λεώπουλος . . . . . N	Ἀνδρ. Χ. Λόντος . . . . .
Γ. Π. Γιατράκος . . . . N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . N
Λουκᾶς Στεφάνου	Π. Πατρινός . . . . .

Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ἀναγνώστης Παπατσώρτς . .
Ἀνδρ. Π. Χ. Ἀναργύρου . . .	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . .
Ἰωάν. Κ. Μωριάτης	Δημήτριος Στοΐκος . . . .
Ἠλίας Καράπαυλος . . . N	Βασίλειος Κριεζῆς . . . . N
Γεώργιος Μπάστας . . . N	Κυριάκος Δουζίνας . . . . N
Ἰω. Σκαβέντσας . . . . N	Δημήτριος Βουδούρης . . N
Γ. Νικολάου . . . . . N	Παντολέων Κουντουριώτης . N
Μιχαὴλ Σαλωμός . . . . N	Σταμάτιος Γ. Λακός . . . N
Κωνστ. Πλατύς . . . . N	Πέτρος Χ. Πέτρος . . . .
Γεώργιος Ναύτης . . . . N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . N
Ἀν. Ῥενουάρδος . . . . . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . N
Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . .
Παναγιώτης Ψάθης . . . N	Αὐγερινὸς Λεβέρωφ . . . . N
Ἀντ. Ἀσμάος . . . . . N	Νικόλαος Β. Βουδούρης . N
Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .	Α. Μάντσαρης . . . . . N
Κυριάκος Ποντρόπουλος . .	

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐξέθηκεν, ὅτι, ἐπειδὴ ἔβραδυνε νὰ συζητηθῇ τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, καὶ διὰ τοῦτο παρῆλθον αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμεναι προθεσμίαι, ἀναγκάζεται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου διὰ τῆς ἑπομένης τροπολογίας·

Ἄρθρον μοναδικόν.

«Τὰ κανονίζοντα τὰ περὶ διανομῆς τῶν ἐθνικῶν βοσκῶν ἄρθρα 19—26, τὰ περὶ ὅρου ἐπὶ τῶν ζώων διὰ τὸ 1857 ΤΗΨ'. νόμου, ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1858.

Εἰς τοὺς σκηνίτας κτηνοτρόφους ἀπονέμονται ἐθνικαὶ βοσκαὶ εἰς τὰς ἐν τῷ ἑβαρίῳ ά. τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ νόμου τῆς 28 Φεβρουαρίου 1857 διαλαμβανομένας περιπτώσεις, καὶ ὅταν προσέτι σχηματίσωσιν οὗτοι ἰδίαν χωρίον.

Διὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν θερεινῶν βοσκῶν ὁ σύλλογος θέλει συνέλθει τὴν 10 Μαΐου· διὰ δὲ τὴν τοποθέτησιν τῶν κτηνῶν, ἐν τῇ προβλεπομένῃ ἐν τῷ ἑβαρίῳ δ'. τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ῥηθέντος νόμου περιπτώσει, ὁρίζεται προθεσμία μέχρις 20 Μαΐου.»

Ἐξηκολούθησε δὲ λέγων, ὅτι εἰς τὴν τροποποίησιν αὐτὴν

τοῦ ἄρθρου συμπεριέλαβε καὶ νέαν διάταξιν περὶ τῶν σκηνιτῶν, καθ' ἣν οὗτοι δύνανται νὰ σχηματίσωσι καὶ ἴδιον χωρίον. Ἐνθυμεῖσθε ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλουσα νὰ καταστρέψῃ τὸν πλανητικὸν βίον τῶν βλαχοποιμένων, ὑπεχρέωσεν αὐτοὺς διὰ τοῦ νόμου νὰ συγχωνευθῶσιν εἰς τὰ διάφορα χωρία, ἐὰν ἤθελον νὰ τοῖς δοθῶσι βοσκαί. Ἀλλ' οὗτοι ἀνέφεραν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι τοῖς εἶναι ἀδύνατον διὰ πολλοὺς λόγους νὰ κατοικήσωσιν εἰς ξένα χωρία καὶ ἐζήτησαν νὰ τοῖς ἐπιτραπῇ νὰ σχηματίσωσιν ἴδιον χωρίον. Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν πρὸς ἀποφυγὴν πάσης προφασιολογίας παραδέχεται διὰ τῆς προκειμένης διατάξεως τὴν αἴτησίν των αὐτὴν καὶ παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ παραδεχθῇ τὸ ἄρθρον ὡς ἐτροποποιήθη.

Παρετήρησέ τις, ὅτι τὸ νομοσχέδιον ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν ἀπὸ τῆς 17 τρέχοντος, ἐσυζητήθη εἰς τὰ τμήματα, διωρίσθη ἐπιτροπή, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ὡς ὑπεβλήθη. Ἀλλ' ἔρχεται ἤδη ὁ ὑπουργὸς νὰ προσθέσῃ νέας διατάξεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ Βουλὴ οὐδόλως ἐσκέφθη καὶ οὔτε εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀποφανθῇ ἐπ' αὐτῶν ἐν γνώσει. Διὰ τοῦτο καὶ ἐπειδὴ μετὰ μικρὸν ἡ Κυβέρνησις ὑπεσχέθη νὰ φέρῃ νόμον περὶ βοσκῶν, νομίζει ὅτι πρέπει νὰ μείνῃ ὡς ἔχει τὸ νομοσχέδιον καὶ νὰ συμπεριληφθῶσιν αἱ νέαι αὐταὶ διατάξεις εἰς τὸ ὑποβληθησόμενον κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἡ νέα αὕτη περὶ σκηνιτῶν διάταξις ἐπιβάλλει ὑποχρεώσεις καὶ ἔπρεπε νὰ ἔλθῃ διὰ νομοσχεδίου φέροντος τὴν ἐντολὴν τοῦ Βασιλέως.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, ὅτι ἡ προκειμένη διάταξις εἶναι ἐξακολούθησις τῆς ἰδέας, τὴν ὁποίαν παρεδέχθημεν εἰς τὸν περυσινὸν περὶ ποιμν. φόρου νόμον καὶ ἑπομένως οὐδεμία νέα ὑποχρέωσις περιέχεται.

Προσέθηκέ τις, ὅτι μία ἀνάγκη, ἡ ἀνάγκη τῆς ἐξαλείψεως τῆς λῃστείας, μᾶς ὑπηγόρευσε νὰ θέσωμεν πέρυσιν ἐν τῷ νόμῳ ὅτι ἐὰν θέλωσιν οἱ σκηνῖται ποιμένες νὰ λάβωσι βοσκάς, ὀφείλουσι νὰ ἐγκατασταθῶσιν εἴς τινα δῆμον καὶ τὸ μέτρον τοῦτο ἦτο βεβαίως φρονιμώτατον, διότι δὲν θεωρεῖ καλὸν νὰ τοὺς ἀποβάλωμεν τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μέτρον τῆς συγχωνεύσεως ἀπεδείχθη ὅτι δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ ἐπειδὴ ζητοῦσι νὰ ἀποτελέσωσιν ἴδιον χωρίον, τοῦτέστι

νὰ συνοικισθῶσιν, ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ φέρῃ νόμον περὶ τούτου, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἀποφασισθῇ τὸ μέρος καὶ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ ἀνάγκαι τῶν κατοίκων, διότι βεβαίως δὲν εἶναι δίκαιον χάριν τῶν σκηνιτῶν ποιμένων νὰ πάθωσιν οἱ κάτοικοι καὶ νὰ προκύψωσιν ἐντεῦθεν παράπονα.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι ἡ ὑπηρεσία τοῦ Κράτους διῃρέθη εἰς διαφόρους κλάδους καὶ ἕκαστος κλάδος ἀνετέθη εἰς ἴδιον ὑπουργεῖον, ἕκαστος δὲ ὑπουργὸς ἔχει ἰδίαν εὐθύνην. Οἱ συνοικισμοὶ εἶναι ἀντικείμενον ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον ὀφείλει προηγουμένως νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν διάφορα ἀντικείμενα καὶ ἀκολούθως νὰ φέρῃ τὸ ἀνῆκον νομοσχέδιον.

Παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι, διὰ τῆς ὑπὸ συζήτησιν διατάξεως δὲν πρόκειται νὰ νομοθετήσωμεν ἕνα συνοικισμόν, ἀλλὰ προαναγγέλλομεν μόνον εἰς τοὺς σκηνίτας, ὅτι καὶ ὅταν συνοικισθῶσιν εἰς ἰδιαίτερον χωρίον, θέλει τοῖς παραχωρηθῇ ἡ ἀναγκαία βοσκή, καὶ τοῦτο ἐπράξαμεν διὰ ν' ἀφαιρέσωμεν ἀπ' αὐτοὺς πᾶσαν προφασιολογίαν. Ὅταν δὲ ἀποφασίσωσι νὰ συνοικήσωσι, τότε βεβαίως ἡ Κυβέρνησις θέλει ὑποβάλει εἰς τὰ Σώματα τὸ ἀναγκαῖον νομοσχέδιον. Ἐὰν ὅμως ἡ Βουλὴ ἐπιμένῃ, δὲν ἔχει οὐδεμίαν δυσκολίαν νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς διατάξεως ταύτης.

Προσέθηκέ τις ὅτι, οἱ σκηνῖται ἀπεδείχθησαν ἡ μάστιξ τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, διότι ὑπ' αὐτῶν ὑποθάλπεται ἡ λῃστεία καὶ εἰς τὰ ποιμνιά των εὑρίσκει ἄσυλον. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἠθέλησεν ἡ Κυβέρνησις νὰ τοὺς ἀποδιώξῃ, φρονίμως ποιοῦσα ἀπήτησε παρ' αὐτῶν νὰ ἐγκατασταθῶσιν εἰς τοὺς διαφόρους δήμους. Ἀλλὰ τὸ μέτρον τοῦτο ἀπεδείχθη ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον φέρει σήμερον μίαν τροπολογίαν ἐπὶ τῆς περὶ σκηνιτῶν διατάξεως, στηριζομένην εἰς τὰς αἰτήσεις αὐτῶν τῶν ἰδίων. Ἡ τροπολογία αὕτη ἴσως ἔπρεπε νὰ ἔλθῃ διὰ νόμου, καὶ ἑπομένως ἐὰν ὁ ὑπουργὸς παραιτῆται διὰ τοῦτο τῆς τροπολογίας ταύτης, τὴν φέρει οὗτος ὡς βουλευτὴς καὶ παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ ταύτης.

Ἐπανέλαβέ τις, ὅτι αἱ ἐν τῇ τροπολογίᾳ περιεχόμεναι νέαι διατάξεις, ὡς περιέχουσαι νέας ὑποχρεώσεις, ἔπρεπε νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν κατ' ἐντολὴν τοῦ Βασιλέως, ὅστις εἶχε δώσει εἰς τὸν ὑπουργὸν τὴν ἐντολὴν νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ

νομοσχέδιον ὡς ἐπαρουσιάσθη. Βεβαίως ἕκαστος ὑπουργὸς ἔχει φίλους ἐν τῇ Βουλῇ καὶ δύναται δι' αὐτῶν νὰ φέρῃ οἱανδήποτε τροπολογίαν θέλει ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων, ἀλλ' ὁ τρόπος οὗτος νομίζει ὅτι δὲν εἶναι ἁρμόζων.

Ἐπανέλαβεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἠθέλησε ν' ἀποσύρῃ τὴν περὶ σκηνιτῶν νέαν διάταξιν πρὸς ἀποφυγὴν φιλονεικιῶν καὶ χρονοτριβῶν. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ συζήτησις ἐξηκολούθησεν, ἐπιμένει ν' ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ ἐπὶ ταύτης.

Ἐνταῦθα κλεισθείσης τῆς συζητήσεως, ἠρώτησεν ὁ πρόεδρος τὴν εἰσηγητικὴν ἐπιτροπὴν ἐὰν ἐπιμένῃ εἰς τὴν περὶ κοινωτικῶν ὁσκῶν πρότασίν της μετὰ τὰς περὶ τούτου διαβεβαιώσεις τοῦ ὑπουργοῦ. Τῆς δ' ἐπιτροπῆς ἀποσυράσης τὴν τροπολογίαν καὶ ἀρκεσθείσης εἰς τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ ὑπουργοῦ περὶ ταχείας εἰσαγωγῆς νόμου, κανονίζοντος τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀνιστάσεως ὡς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐτροποποιηθὲν σήμερον.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἐλ. Καλογερᾶν καὶ Ν. Βαρβαρῆγον, συνήχθη, κατὰ τὸ ὡρισμένον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον διὰ ψήφων 85 κατὰ 1.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὰ κανονίζοντα τὰ περὶ διανομῆς τῶν ἐθνικῶν ὁσκῶν ἄρθρ. 19—26, τὰ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων διὰ τὸ 1857 ΑΨΘ'. νόμου, ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1858.

Εἰς τοὺς σκηνίτας κτηνοτρόφους ἀποδίδονται ἐθνικαὶ ὁσκαὶ εἰς τὰς ἐν τῷ ἐδαφίῳ α' τοῦ ἄρθρ. 21 τοῦ νόμου τῆς 28 Φεβρουαρίου 1857 διειλημμένας περιπτώσεις, καὶ ὅταν πρασίτι σχηματίσωσιν οὗτοι ἴδιον χωρίον.

Διὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν θερεινῶν ὁσκῶν ὁ Σύλλογος θέλει συνέλθει τὴν 10 Μαΐου, διὰ δὲ τὴν τοποθέτησιν τῶν κτηνῶν, ἐν τῇ προβλεπομένῃ ἐν τῷ ἐδαφίῳ Ϛ'. τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ῥηθέντος νόμου περιπτώσει, ὁρίζεται προθεσμία μέχρις 20 Μαΐου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς

ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ βοσκῶν, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	. . . .	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	. . . N
Δημήτριος Ὀρεινὸς	. . . .	Λύσανδρος Βιλαέτης	. . . .
Ἀντώνιος Βενιζέλος	. . . N	Ἀνδρέας Αὐγερινὸς	. . . . N
Π. Καμπάνης	. . . . N	Σόλων Κρεστενίτης	. . . N
Γ. Ν. Καΐρης	. . . . . N	Δημήτριος Ἀθανασίου	. . .
Ἀντ. Καμπάνης	. . . . N	Γεώργιος Διαμάντης	. . . .
Δημήτριος Τσόκρης	. . . N	Ν. Βαρβαρῆγος	. . . . N
Ἀνδρέας Δανόπουλος	. . . N	Α. Δεκιγάλας	. . . . .
Νικόλαος Ἰατρὸς	. . . . N	Ἰω. Λορεντσιάδης	. . . . N
Γεώργιος Σκοῦφος	. . . .	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	. .
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	. N	Λεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς	. N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	. . . . .	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	. .
Σταῦρος Βλάχος	. . . . N	Ἠλίας Παπαδαῖος	. . . N
Ἠλίας Καραγιάννης	. . . .	Γεώργιος Περωτὴς	. . . .
Σωτήριος Στράτος	. . . .	Ἰωάννης Ζάρκος	. . . . .
Δημήτριος Νάκος	. . . . N	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	. .
Φίλων Φίλωνος	. . . .	Α. Κοντόσταυλος	. . . .
Θεόδωρος Γρίβας	. . . . N	Βελισσάριος Νικολαΐδης	. . N
Νικόλαος Ταΐλιος	. . . .	Ἰωάν. Μπαλάφας	. . . N
Π. Ταντερίας	. . . . . N	Κωνστ. Πλαπούτας	. . . N
Δ. Π. Πετροπουλάκης	. . N	Α. Ἀντωνόπουλος	. . .
Θ. Τσαννετάκης	. . . .	Πέτρος Δελιγιάννης	. . .
Γεώργιος Κονδύλης	. . . .	Ἀνδρέας Σοφιανὸς	. . . . N
Α. Παπαθανασίου	. . . N	Ἠμ. Ἀντίπας	. . . . . N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	. . N	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	. . . . .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	. . N	Εὐθ. Κανελόπουλος	. . . N
Σταμάτιος Μήτσας	. . . N	Γ. Πανοπριστόπουλος	. . N
Ἀνδρέας Ζέρβας	. . . . O	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	. . . .
Γ. Γιολδάσης	. . . . . N	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	. . .
Ν. Γρανίτσας	. . . . . N	Νικόλαος Ματθαίου	. . . N
Γ. Βελῆς	. . . . . N	Ν. Χ. Παναγιώτου	. . . N
Γ. Σιρπάνος	. . . . .	Σ. Κοπανίτσας	. . . . N

Ἰω. Βαλασόπουλος	. . . .	Ν. Πανουργιᾶς	. . . . .
Ν. Λεώπουλος	. . . . . Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	. . . . .
Γ. Γιατράκος	. . . . . Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	. . Ν
Λουκᾶς Στεφάνου	. . . .	Ἀνδρέας Χ. Λόντος	. .
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	. Ν	Π. Καλαμογδάρτης	. . . Ν
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	. . Ν	Π. Πατρινός	. . . . .
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης	. . . Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	. . . . .
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	. . . Ν	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	. .
Β. Π. Δημητρακόπουλος	. Ν	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	. . .
Ἀναγνώστης Διδόπουλος	. Ν	Ἠλίας Καράπαυλος	. . . Ν
Α. Μαυροειδής	. . . . Ν	Γεώργιος Μπάστας	. . . Ν
Ἀναγνώστης Τσάκας	. . . Ν	Ἰωαν. Σκαβέντζος	. . . . Ν
Γ. Κεφάλας	. . . . .	Γ. Νικολάου	. . . . . Ν
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ν	Μιχαὴλ Σολωμὸς	. . . . Ν
Γ. Γουλιμής	. . . . . Ν	Κωνστ. Πλατύς	. . . . Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν	Γεώργιος Ναύτης	. . . . .
Παναγιώτης Παπατσώνης	.	Ἀν. Ρενουάρδος	. . . . . Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος	. . . Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος	. . . . Ν
Ἰω. Προβελέγιος	. . . . Ν	Παναγ. Ψάθης	. . . . . Ν
Ἰω. Ταταράκης	. . . . .	Ἀντ. Ἀρμάος	. . . . . Ν
Σ. Βαρύτσης	. . . . .	Δημ. Πολυχρονόπουλος	. . .
Χ. Σουμαρίπας	. . . . Ν	Κυριάκος Πονηρόπουλος	. .
Δ. Δημητρακόπουλος	. . .	Ἀναγν. Παπατσώρης	. . .
Μ. Μιχαλόπουλος	. . . . Ν	Γεώργιος Ι. Σταΐκος	. . .
Α. Παπαδημητριάδης	. .	Δημ. Σταΐκος	. . . . .
Ν. Καναβός	. . . . . Ν	Βασίλειος Κριεζής	. . . Ν
Ἰωάννης Εὐσταθίου	. . . Ν	Κυριάκος Δουζίνας	. . . . Ν
Γεώργιος Ἰατρός	. . . . Ν	Δημήτριος Βουδούρης	. . . Ν
Γεώργ. Μαδεμοχωρίτης	. . Ν	Παντολ. Κοντουριώτης	. . Ν
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	. . Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκός	. . . Ν
Νικόλαος Πιεράκος	. . . Ν	Πέτρος Χ. Πέτρου	. . . .
Γρηγόριος Πατριαρχέας	. . .	Καλαμάρος Τσουκαλᾶς	. . Ν
Στ. Καπετανάκης	. . . Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	. Ν
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	. .	Σ. Σκουμπουρδῆς	. . . . .
Χ. Χριστόπουλος	. . . . .	Αὐγερινὸς Ἀδέρωφ	. . . . Ν
Π. Κανελόπουλος	. . . .	Νικόλαος Β. Βουδούρης	. . Ν
Νικόλαος Μοσχούλης	. . Ν	Α. Μάντσαρης	. . . . . Ν
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	. . Ν		

Προτεθείσης εἶτα τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ταχυδρομ. συμβάσεως νομοσχεδίου ὡς κατεπείγοντος, παρετήρησέ τις, ὅτι

ἀντικείμενα σπουδαῖα ὡς αἱ συνθῆκαι δὲν ἔπρεπε νὰ φέρωνται εἰς τὰ Σώματα τὴν τελευταίαν τῶν ἐργασιῶν των ἡμέραν, καὶ ν' ἀναγκάζωνται νὰ ψηφίζωσι χωρὶς οὔτε νὰ μελετήσωσι τὸ περιεχόμενον, οὔτε νὰ δύνανται νὰ φέρωσι παρατήρησιν. Ἡ προκειμένη συνθήκη π. χ. δι' ἑνὸς ἄρθρου καθίσταται ὑποχρεωτικὴ ἐπὶ μίαν δεκαετίαν, ὁ ὅρος δὲ αὐτὸς ἦτον ἐπιδεκτικὸς συζητήσεως, τὴν ὁποίαν ὅμως ὁ καιρὸς δὲν συγχωρεῖ. Τὸ δίκαιον τοῦτο παράπονον ἀναγκάζεται ν' ἀπευθύνῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν πρὸς ἀποφυγὴν εἰς τὸ μέλλον τοιούτων ἀτοπημάτων.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν περιμένει βέβαια νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν εἶναι καλὸν νὰ φέρηται ἐνώπιον της μία σύμβασις τὴν τελευταίαν ἡμέραν, διότι τοῦτο εἶναι ὁμολογούμενον. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἦτον ἀδύνατον τὸ τοιοῦτον, διότι μόλις χθὲς συνωμολογήθη καὶ ἦ ἔπρεπε νὰ τὴν ἀφήσωμεν ἐκκρεμῆ ἐπὶ ἓν ἔτος καὶ νὰ στερηθῶμεν τῶν ἐκ ταύτης ὠφελειῶν διὰ παντὸς ἴσως, ἦ ἔπρεπε νὰ τὴν παρουσιάσωμεν σήμερον καὶ τοῦτο ἐπροτιμήσαμεν.

Ἐπὶ δὲ τῶν συνθηκῶν αἱ ἁπλαῖ παρατηρήσεις δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν οὐδὲν ἀποτέλεσμα, διότι καὶ ἡ ἐλαχίστη μεταβολὴ τοῦ κειμένου ἐπιφέρει τὴν ἀκύρωσιν τῆς ὅλης συνθήκης, ἑπομένως ὀφείλομεν ἢ νὰ παραδεχθῶμεν τὴν συνθήκην ὡς ἔχει, ἢ νὰ τὴν ἀπορρίψωμεν.

Ἐπὶ τούτοις γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Βαρβαρῆγον καὶ Ν. Καναβὸν, συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ δι' ὑπὲρ 92.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀτμοπλ. συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως καὶ τῆς Φωκαϊκῆς ἑταιρίας ναὶ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΨΗΦΑΛΕΚΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	. . . . .	Δημήτριος Τσόκρης	. . . .
Δημήτριος Ὀρεινός	. . . .	Ἀνδρέας Ἀνάπουλος	. . . Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	. . . Ν	Νικόλαος Ἰατρὸς	. . . . Ν
Π. Καμπάνης	. . . . . Ν	Γεώργιος Σκοῦρος	. . . . Ν
Γ. Καΐρης	. . . . . Ν	Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	. . Ν
Ἀντ. Καμπάνης	. . . . Ν	Ἀνδρέας Μεταξᾶς	. . . .

Σταῦρος Βλάχος . . . . N	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . .
Ἠλίας Καραγιάννης	Πέτρος Δελιγιάννης . . . .
Σωτήριος Στράτος	Ἀνδρέας Σοφιανὸς . . . . N
Δημήτριος Νάκος . . . . N	Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N
Φίλων Φίλωνος	Ἀνδρ. Νοταρᾶς . . . . .
Θεόδωρος Γρίβας . . . . N	Κύθ. Κανελόπουλος . . . N
Νικόλαος Τσέλιος	Γ. Πανοπιρτάπουλος . . N
Π. Τανταρίας . . . . . N	Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . . N
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . . N	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . .
Θ. Τσαννετάκης . . . . N	Νικόλαος Ματθαίου . . . N
Γεώργιος Κονδύλης . . . N	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . N
Α. Παπαθανασίου . . . N	Σ. Κοπανίτσας . . . . N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .	Ἰω. Βαλασόπουλος . . . .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . . N	Ν. Λεώπουλος . . . . .
Σταμάτιος Μήτσας . . . N	Γ. Γιατράκος . . . . . N
Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . N	Λουκᾶς Στεφάνου . . . . .
Γ. Γιολδάσης . . . . . N	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . N
Ν. Γρανίτσας . . . . . N	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . N
Γ. Βελῆς . . . . . N	Μ. Σκαλιστήρης . . . . N
Γ. Σιρπάνος . . . . . N	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . . N
Σ. Χ. Στερανόπουλος . . . N	Β. Π. Δημητρακόπουλος . .
Λύσανδρος Βιλαέτης . . N	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . N
Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . N	Α. Μαυροειδὴς . . . . . N
Σόλων Κρεστενίτης . . . N	Ἀναγνώστης Τσάκας . . N
Δημήτριος Ἀθανασίου . . .	Γ. Κεφάλας . . . . . N
Γεώργιος Διαμάντης . . . N	Κωνστ. Κουρκουμέλης . . .
Ν. Βαρβαρῆγος . . . . . N	Γ. Γουλιμὴς . . . . . N
Α. Δεκιγάλας . . . . . N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος . N
Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . N	Παναγιώτη Παπατσώνης . .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . N	Σ. Ἀντωνόπουλος . . . . N
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . N	Ἰω. Προβελέγιος . . . . .
Χαρ. Θεοχαρόπουλος . .	Ἰω. Ταταράκης . . . . .
Ἠλίας Παπαδαῖος	Σ. Βαρότσης . . . . .
Γεώργιος Περωτής	Χ. Σουμαρίπας . . . . N
Ἰωάννης Ζάρκος	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Ἀθαν. Δανηλόπουλος	Μ. Μιχαλόπουλος . . . N
Α. Κοντόσταυλος . . . . N	Α. Παπαδημητριάδης . . .
Βελισ. Νικολαΐδης . . . N	Ν. Καναβός . . . . . N
Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N
Κωνστ. Ὑλαπούτας	Γεώργιος Ἰατρός . . . . N

Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . .	Κωνστ. Πλατύς . . . . .
Λουκᾶς Καλογερόπουλος . . N	Γεώργ. Ναύτης . . . . .
Νικόλαος Πιεράκος . . . N	Ἀν. Ῥενουάρδος . . . . N
Γρηγόριος Πατριαρχέας . .	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N
Στ. Καπετανάκης	Παναγιώτης Ψάθης . . . N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . N	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . N
Χ. Χριστόπουλος . . . . N	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .
Π. Κανελλόπουλος	Κυριάκος Πονηρόπουλος . .
Νικόλαος Μυσχούλας . . N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . .
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβὴς . . N	Γεώργιος Ι. Σταΐκος . . N
Ν. Πανουργιᾶς	Δημήτριος Σταΐκος . . . .
Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N	Βασίλειος Κριεζὴς . . . . N
Κωνσταντῖνος Βλάμης . . .	Κυριάκος Δονζίνας . . . . N
Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . .	Δημήτριος Βουδούρης . . N
Περικλῆς Καλαμογδάρτης . N	Παντολέων Κουντουριώτης . N
Π. Πατρινὸς	Σταμάτιος Γ. Δασκὸς . . . N
Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N	Πέτρος Χ. Πέτρος . . . .
Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου . N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . N
Ἰωάννης Μωριάτης . . . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . N
Ἠλίας Καρίπαυλος . . . N	Σ. Σκουμπουρδὴς . . . . N
Γεώργιος Μπάστας . . . N	Λύγερινὸς Ἀξέρωρ . . . N
Ἰωάννης Σκαβέντσος . . . N	Νικόλαος Β. Βουδούρης . N
Γ. Νικολάου . . . . . N	Α. Μάντσαρης . . . . . N
Μιχαὴλ Σολωμός	

Δεκατοῦ δὲ γενομένου δι' ἀναστάσεως καὶ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου, ἐπανελήφθη καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ἡ αὐτὴ ψηφοφορία, τῶν ἰδίων ἐπιτηρούντων ψηφολεκτῶν, τὸ αὐτὸ καταδείξασα ἀποτέλεσμα, ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

ΟΘΩΝ κτλ.

«Συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ κατὰ τὴν 26 Ἀπριλίου ε. ε. μεταξὺ τοῦ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος ἀναπληροῦντος ὑποδιευθυντοῦ Κυρίου Θ. Λεονάρδου καὶ τοῦ Κυρίου Α. Βουτσινᾶ, πληρεξουσίου τῆς ἐν Μασσαλίᾳ ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας, γνωστῆς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ἑταιρία Φωκαϊκή,» συνομολογηθεῖσα

ταχυδρομική σύμβασις καὶ συγκειμένη ἐξ ἄρθρων δώδεκα, θέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἐν Μασσαλίᾳ ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « Ἑταιρία Φωκαϊκή. »

Ὁ Κύριος Θ. Λεονάρδος, Ὑποδιευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων καὶ ἐκπληρῶν χρέη γενικοῦ Διευθυντοῦ, καὶ ὁ Κύριος Ἀθανάσιος Βουτσινᾶς καὶ υἱοὶ, πληρεξούσιος τῆς Φωκαϊκῆς Ἑταιρίας, ἔχων ἐντολὴν νὰ διαπραγματευθῆ μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως σύμβασιν περὶ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ῥηθείσης ἑταιρίας, τὰ ὁποῖα θέλουσι προσορμίζεσθαι ἐν Σύρῳ·

Κοινοποιήσαντες ἀμοιβαίως τὰ πληρεξούσια αὐτῶν συνεφώνησαν ὡς ἀκολούθως·

Ἄρθρον 1. Ἡ Φωκαϊκὴ ἑταιρία ὑποχρεοῦται νὰ διατηρῇ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῆς, ἐξαιρέσει ἀκαταμαχήτου δυνάμεως, γραμμὴν συγκοινωνίας μεταξὺ Μασσαλίας καὶ Κωνσταντινουπόλεως διὰ Μεσσήνης, Σύρου, Σμύρνης, καὶ Ῥοδοσταῦ, ἐπὶ τοῦ παρόντος μὲν δὶς τοῦ μηνὸς, βραδύτερον δὲ τρὶς τοῦ μηνὸς ἡ ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, ἂν ἐπιτρέψωσι τοῦτο αἱ περιστάσεις καὶ τὰ συμφέροντα αὐτῆς.

Ἄρθρον 2. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ἑταιρία ἤθελε παραλείψει ἓν τῶν μνημονευθέντων ἐξωτερικῶν τοῦ διάπλου μερῶν, ἢ προσθέσει ἕτερον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ περὶ τούτου τὴν γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος ἕνα μῆνα πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως.

Ἄρθρον 3. Αἱ ἡμέραι καὶ ὧραι τῆς ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεως τῶν ἀτμοπλοίων εἰς τοὺς διαφόρους λιμένας, ὅπου θέλουσι προσορμίζεσθαι ταῦτα κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τῆς παρούσης συμβάσεως, θέλουσι κανονισθῆ παρὰ τῆς ἑταιρίας, ἥτις δύναται μὲν νὰ ἐπιφέρῃ μεταγενεστέρας ἐπωφελεῖς τροποποιήσεις, ἀλλὰ ὀφείλει νὰ κοινοποιῇ ταύτας πρὸς τὴν γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων ἕνα μῆνα τοὐλάχιστον πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως.

Ἄρθρον 4. Τὰ ἔξοδα τοῦ καταρτισμοῦ καὶ ἐφοπλισμοῦ τῶν

πρὸς τὴν εἰρημένην ὑπηρεσίαν χρησιμευόντων ἀτμοπλοίων τῆς Φωκαϊκῆς ἑταιρίας καὶ ἐν γένει πᾶν ἄλλο ἔξοδον γεννώμενον δι' αὐτὰ θέλουν εἶσθαι εἰς βάρος τῆς μνησθείσης ἑταιρίας.

Ἄρθρον 5. Τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας, ἐνόσῳ χρησιμεύουσιν εἰς τὴν προκειμένην ὑπηρεσίαν, θέλουσιν ἀπαλλάσει ἐν τῷ λιμένι Σύρου πλήρους ἀτελείας παντὸς ναυτιλιακοῦ τέλους, καὶ οἱ πρὸς χρῆσιν αὐτῶν γαιάνθρακες δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς διαμετακομιστικὸν ἢ ἄλλο ὁμοιόν τι τέλος.

Ἄρθρον 6. Οὐδεμία ἀρχὴ δύναται νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὰ ἀπὸ τοῦ εἰδικοῦ προορισμοῦ των, δηλαδὴ τῆς μεταφορᾶς τῆς ἀλληλογραφίας, τῶν προσώπων, τῶν ἐμπορευμάτων, τῶν χρηματοδεμάτων κλπ.

Ἄρθρον 7. Τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας δύνανται νὰ ἐπιβιβάζωσι καὶ ἀποβιβάζωσιν ἐλευθέρως εἰς Σύρον νομίσματα καὶ ὕλας χρυσᾶς καὶ ἀργυρᾶς, ἐμπορεύματα καὶ ἐπιβάτας παντὸς ἔθνους μετὰ τῶν πρὸς ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν ἐνδυμάτων καὶ πραγμάτων, καθόσον ἡ εἰσέλευσις καὶ ἐξέλευσις, ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἐξαγωγὴ ἐπιτρέπεται ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν Νόμων, τηρουμένων ὑπὸ τῶν πλοιάρχων κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν τῶν ὑγειονομικῶν, τελωνιακῶν καὶ ἀστυνομικῶν διατάξεων καὶ χορηγουμένων καὶ εἰς αὐτὰ ὑπὸ τῶν τελωνιακῶν, λιμενικῶν καὶ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν τῶν αὐτῶν εὐκολιῶν, αἵτινες καὶ εἰς τὰ ἄλλα τῆς αὐτῆς κατηγορίας ἀτμόπλοια χορηγοῦνται, ἵνα ἐνεργῆται ἡ μεταφορὰ ταχέως καὶ ἄνευ διακοπῆς.

Ἄρθρον 8. Ἐὰν ἡ ἑταιρία συνομολογήσῃ μετὰ ταῦτα σύμβασιν μετ' ἄλλης ὁμοίας ἑταιρίας εἴτε ἐγχωρίου, εἴτε ἀλλοεθνοῦς, ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ σκοπῷ ἀμοιβαίας ἀνταλλαγῆς ἐπιβατῶν, ἐμπορευμάτων καὶ χρηματοδεμάτων, προερχομένων ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ διευθυνομένων εἰς αὐτὸ, συνομολογεῖται ἀπὸ τοῦδε, ὅτι πᾶσα τοιαύτη ἀπ' ἀτμοπλοίου εἰς ἀτμόπλοιον μεταβίβασις θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐλευθέρα παντὸς διαμετακομιστικοῦ τέλους. Ὅθεν ἐὰν τ' ἀτμόπλοια τῆς Φωκαϊκῆς ἢ ἄλλης ἐγχωρίου ἢ ξένης τινὸς ἑταιρίας συναντηθῶσι κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐν Σύρῳ, δύνανται νὰ συμπληρώζωσιν, ἵνα ἐνεργῶσι τὰς ἀνταλλαγάς των· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τὰ πρὸς ἀνταλλαγὴν ἐμπορεύματα καὶ τὰ χρηματοδέματα θέλουσι φυλάττεσθαι δι' ἐξόδων τῆς ἑταιρίας μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ ἀναμενομένου πρὸς φόρτωσιν αὐτῶν ἀτμοπλοίου, χωρὶς νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς οὐδενὸς τέλους πληρωμήν,

ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς. Αἱ ἐργασίαι αὗται θέλουσιν ὑπάκεισθαι εἰς τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις.

Ἄρθρον 9. Ἡ ἑταιρία ὑποχρεοῦται ἀμοιβαίως·

α') Νὰ μεταφορμίζῃ δωρεὰν καὶ πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸν ἕτερον λιμένα τοῦ κατάπλου τῶν ἀτμοπλοίων της τοὺς ἐμπεριέχοντα τὴν Ἑλληνικὴν ἀλληλογραφίαν, τὰς ἐφημερίδας ἢ περιοδικὰ συγγράμματα ταχυδρομικοὺς φακέλλους τοὺς παραδιδομένους εἰς τ' ἀτμόπλοια παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν ἢ ξένων ταχυδρομικῶν γραφείων, ἢ παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν προξενείων τῶν εὑρεθέντων ἐν τοῖς λιμέσιν, ἐν οἷς προσορμίζονται τ' ἀτμόπλοια καὶ ἐν οἷς δὲν ὑπάρχουσι συστημένα Ἑλληνικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα, καὶ νὰ παραδίδῃ αὐτοὺς ἀμέσως μετὰ τὴν προσόρμισιν ἢ τὴν προσέγγισιν τῶν ἀτμοπλοίων κατὰ τὸν προσδιορισμόν των.

β') Νὰ μεταφορμίζῃ δωρεὰν ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν λιμένων τῶν προσορμίσεων εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τ' ἀνάπαλιν ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἢ τὸν Β. οἴκον χρήματα καὶ πράγματα, ὧν τὸ βάρος νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὸν ἕνα τόνον διὰ τὸ αὐτὸ ταξείδιον.

γ') Νὰ δέχηται καὶ μεταφορμίζῃ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων της εἰς Γαλλίαν τὰ ἐκεῖσε στελλόμενα Ἑλληνικὰ προϊόντα ἐπὶ ἐκπτώσει τοῦ ναύλου κατὰ 10 τοῖς ο/ο ἐκ τοῦ κανονισμένου ναύλου, ὃν λαμβάνουσι τ' ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας τῶν Αὐτοκρατορικῶν διαπορθμεύσεων.

δ') Νὰ συνάψῃ μετὰ τῆς ἑταιρίας τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας σύμβασιν περὶ μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων, χρηματοδεμάτων καὶ ἐπιβατῶν, προερχομένων ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι λιμένων τῶν προσορμίσεων τῶν Ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων καὶ διευθυνομένων εἰς τοὺς τῆς Ἀλλοδαπῆς, ἐν οἷς προσορμίζονται τ' ἀτμόπλοια τῆς Φωκαϊκῆς ἑταιρίας καὶ τ' ἀνάπαλιν. Συνομολογεῖται δ' ἀπὸ τοῦδε ὅτι ἡ τοιαύτη ὑποχρέωσις ἰσχύει καὶ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν, προϊόντος τοῦ χρόνου, ἡ Ἑλληνικὴ ἀτμοπλοΐα ἤθελε συστήσει ἐξωτερικὰς γραμμὰς, καὶ τ' ἀτμόπλοια τῆς Φωκαϊκῆς ἑταιρίας δὲν ἤθελον προσεγγίζει εἰς τοὺς λιμένας ἐκείνους.

ε') Ἡ Ἑταιρία ἀναλέγεται αὐτοπροαιρέτως νὰ μεταφέρῃ ἄνευ ναύλου διὰ τῶν ἀτμοπλοίων της, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, τὰ ἐξ Ἑλλάδος ἀποστελλόμενα, εἰς οἱονδήποτε λιμένα προσορμίζονται ταῦτα, καὶ τ' ἀνάπαλιν πρόσωπα, ὧν ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ δέκα κατ' ἔτος.

Ἄρθρον 10. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πλοιάρχους τῆς ἑταιρίας, ὁσάκις προσορμίζονται ἐν Σύρᾳ, καθὼς καὶ εἰς τοὺς πράκτορας τῆς ἑταιρίας, νὰ δέχωνται ἐπιστολὰς πρὸς ἀποστολὴν, ἐκτὸς τῶν ταχυδρομικῶν φακέλλων, τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν ἐγγράφων τῆς Αὐτοκρατορικῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν τῆς ὑπηρεσίας τῶν πρακτόρων τῆς ἑταιρίας.

Ἄρθρον 11. Ἡ παροῦσα σύμβασις ἰσχύει ἐπὶ πέντε ἔτη καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τούτων θέλει ἰσχύει δι' ἕτερα πέντε ἔτη καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, ἐὰν δὲν ἤθελε γίνει ἐναντία τις κοινοποίησις ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἓξ τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς πενταετίας.

Ἄρθρον 12. Ἡ παροῦσα σύμβασις μετὰ τὴν ἐπιψήφισίν της παρὰ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων τῆς Ἑλλάδος θέλει ἐπικυρωθῆ ἀφ' ἑνὸς μὲν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἑτέρου δὲ παρὰ τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ Διευθυντοῦ τῆς Φωκαϊκῆς ἑταιρίας· αἱ δὲ ἐπικυρώσεις αὗται θέλουσιν ἀνταλλαχθῆ ἐν Ἀθήναις ἐν διαστήματι δύω μηνῶν ἢ καὶ ταχύτερον, εἰ δυνατὸν, καὶ οὕτως ἡ σύμβασις αὕτη θέλει τεθῆ εἰς ἐνέργειαν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῆς ἐπικυρώσεως καὶ τὴν συνομολόγησιν τῆς μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας συμβάσεως τῆς ἀναφερομένης ἐν τῷ § 4 τοῦ ἄρθρου 9.

Πρὸς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω τὰ δύω συμβαλλόμενα μέρη ὑπέγραψαν αὐτὴν καὶ ἐπέθεσαν τὰς σφραγίδας των.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Ἀπριλίου 1858.

(Τ. Σ.) Θ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ. (Τ. Σ.) ΑΘ. ΒΟΥΤΣΙΝΑΣ (υἱοὶ).

Προτεινάντος τινος ἀκολούθως νὰ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ διαχειρίσεως τῶν ξένων σίτων νομοσχεδίου, παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι κατὰ τὴν ἐργασίαν τοῦ διευθύνειν τὰς συνεδριάσεις νομίζει ὅτι ἐξεπλήρωσεν εὐσυνειδότως τὸ καθῆκόν του, καὶ μολαταῦτα σήμερον κινδυνεύει ν' ἀπολέσῃ τὴν οποίαν εἶχε πεποίθησιν ὅτι καὶ ἡ Βουλὴ ἀναγνωρίζει τὴν ἀλήθειαν ταύτην, καθ' ὅσον πολλοὶ ἀναφύονται γνώμαι ὡς πρὸς τὴν κατάταξιν τῆς συζητήσεως τῶν διαφόρων νομοσχεδίων· ἐπομένως ἢ πρέπει ν' ἀφεθῇ εἰς αὐτὸν ἐλευθέρα ἡ ἐκλογὴ τῆς καταταξεως, ἢ ἄλλως, ἐπειδὴ ὁ καιρὸς ἐπείγει, αὐτὸς δὲ δὲν ἔχει τὸν ἀναγκαῖον ὑλικὸν χρόνον νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τὸν κανονισμὸν τὴν τοιαύτην κατάταξιν καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερουσίας διατάξεως, οὕτω δὲ τὸ ζήτημα καθίσταται πολιτικὸν, ὡς ἐνδιαφέρον τοὺς ὑπουργοὺς, οἵτινες εἶναι καὶ εἰς θέσιν νὰ γνω-

ρίζωσι τὸ κατεπείγον καὶ τὴν ἀνάγκην ἑκάστου νομοσχεδίου, ἡ Βουλὴ πρέπει ν' ἀφήσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἐκλογήν, καὶ οὗτοι διὰ τῆς μεγάλης πλειοψηφίας, ἥτις ἠκολούθησε μέχρι τοῦδε τὴν πολιτικήν των πορείαν, νὰ προσδιορίσωσι τὴν τάξιν, καθ' ἣν ἡ Βουλὴ θέλει προβῆ εἰς τὴν τῶν ἐκκρεμῶν νομοσχεδίων ζήτησιν. Ἀπατᾶται δὲ ὅστις φρονεῖ ὅτι προτίθεται ν' ἀδικήσῃ πρώην τινα ὑπουργόν.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἐὰν ὑπάρχουν πολλαὶ ἀπαιτήσεις ἐκ μέρους τῶν βουλευτῶν καὶ τινες αἰτιάσεις, τοῦτο προέρχεται ἕνεκα τοῦ ὑπολειπομένου βραχέως χρονικοῦ διαστήματος, καὶ οὐδεμία δύναται ν' ἀποδοθῇ μομφὴ κατὰ τοῦ προεδρείου. Δὲν παραδέχεται δὲ τὴν ἰδέαν τοῦ ν' ἀρεθῇ ἡ ἐκλογὴ εἰς τοὺς ὑπουργοὺς καὶ οὕτω νὰ φανῇ παραβιαζομένη ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ Σώματος. Προτείνει λοιπὸν διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ ὑπεβλήθη σήμερον ἐν νομοσχέδιον, ἀντικείμενον τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ ἀγών, νὰ προτάξωμεν αὐτοῦ τὴν συζήτησιν, ὡς πρὸς δὲ τὰ λοιπὰ ν' ἀφήσωμεν τὸν πρόεδρον νὰ ἐνεργήσῃ τὴν κατάταξιν.

Παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι βεβαίως κανεὶς δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ τὸ δικαίωμα τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ τρόπου τῶν ἐργασιῶν της· οὐχ ἧττον ὅμως καὶ τὸ ὑπουργεῖον εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τὴν ἀνάγκην ἑκάστου νομοσχεδίου καὶ εἶναι κύριον νὰ μὴ θελήσῃ τὴν συζήτησιν τινός.

Ἀντέπε τις, ὅτι ὁσάκις ὁ ὑπουργὸς εἰσάγει ἐν νομοσχέδιον εἶναι ἁρμόδιος, ἐὰν θέλῃ, νὰ τὸ συζητήσῃ ἢ νὰ τὸ ἀποσύρῃ. Ἐνόσῳ ὅμως μένει ἐν τῇ Βουλῇ καὶ δὲν ἀποσύρεται, ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν κανονισμόν της, κατὰ τὸν ὁποῖον ἡμεῖς προσδιορίζομεν τὴν ἡμερουσίαν διάταξιν, καὶ διὰ τοῦτο νομίζει ὅτι καὶ σήμερον τοῦτο ὀφείλομεν νὰ πράξωμεν σύμφωνα μὲ τὸν κανονισμόν τοσοῦτον μᾶλλον, καθ' ὅσον κατέστη ἀντικείμενον συζητήσεως.

Ἐπρότεινεν ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς νὰ προτάξωμεν τὸ σήμερον ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ ἀποζημιώσεως ἰδιοκτητῶν τινων πλοίων, ἀλλ' αὐτὸς νομίζει ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ προτιμήσωμεν τὸ ἓν ἢ τὸ ἄλλο νομοσχέδιον καὶ νὰ παραβλέψωμεν ἄλλα, ἅτινα ἐνδιαφέρουν καὶ τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν καὶ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα δὲν ἀποτελοῦν πλέον μέρος τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, διότι ἐὰν διετέλουν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, ἠδύναντο νὰ εὕρωσιν εὐκολωτέραν διέξοδον.

Προτείνει διὰ τοῦτο εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου, τοῦ ὁποίου τὴν συζήτησιν ἐπρότεινεν ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς νὰ προτάξωμεν, νὰ προσθῶμεν ἢ σήμερον ἢ αὔριον εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ τῶν ξένων σίτων νομοσχεδίου.

Καὶ ἄλλου δὲ προτείναντος, μετὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ἀποζημιώσεως νομοσχεδίου, ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ νὰ τηρηθῇ ἡ σειρὰ τῆς εἰσαγωγῆς των· προέβη ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι παραδεχόμενος τὴν ἱερότητα τῆς πράξεως, λυπεῖται μόνον ὅτι δὲν ἐλήφθη ἡ αὐτὴ πρόνοια καὶ διὰ δύω ἄλλα πλοῖα Ψαριανὰ καὶ ἓν Σπετσιώτικον τοῦ Ἀνδρέου Σκλιᾶ, τὰ ὁποῖον ἀπωλέσθη αὖταν δρον. Παρακαλεῖ ἑπομένως τὴν Κυβέρνησιν τὴν αὐτὴν νὰ λάβῃ καὶ περὶ τούτων πρόνοιαν.

Γενομένης εἶτα ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Π. Χ. Ἀναργύρου καὶ Ν. Καναβοῦ, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 78.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἰδιοκτητῶν 4 πλοίων, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Θ. Γρίβας . . . . . Ν
Δημήτριος Ὀρεινός	Νικόλαος Τσέλιος . . . .
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Π. Ταντσρίας . . . . . Ν
Πέτρος Καμπάνης . . . . Ν	Λ. Π. Πετροπουλάκης . . Ν
Γ. Καΐρης . . . . . Ν	Θ. Τσαννετάκης . . . . .
Ἀντ. Καμπάνης . . . . Ν	Γεώργιος Κονδύλης . . . Ν
Δημήτριος Τσάκρης	Α. Παπαθανασίου . . . . Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . . Ν	Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . Ν
Νικόλαος Ἰατρός . . . . Ν	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . Ν
Γεώργιος Σκούρτης . . . Ν	Σταμάτης Μήτσας . . . . Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . Ν	Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . . Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Γ. Ἰω. Γιολδάσης . . . . Ν
Σταῦρος Βλάχος . . . . Ν	Ν. Α. Γρανίτσας . . . . Ν
Ἠλίας Καραγιάννης	Γ. Βελῆς . . . . . Ν
Σωτήριος Στράτος	Γ. Σιφάνος . . . . . Ν
Δημήτριος Νάκος	Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . Ν
Φίλων Φίλωνες . . . . . Ν	Ἀλέξανδρος Βιλαέτης . . . .

Ἀνδρέας Λύγερινός	N	Α. Μαυροειδής	N
Σόλων Κρεστενίτης		Α. Τσάκας	N
Δημήτριος Ἀθανασίου	N	Γ. Κεράλας	N
Γεώργιος Διαμάντης	N	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	
Ν. Βαρβαρῆγος	N	Γ. Γουλιμὴς	
Α. Δεκιγάλας		Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	N
Ἰωάν. Λορεντσιάδης		Παναγιώτης Παπατσώνης	
Θρασ. Α. Ζαΐμης	N	Σπ. Ἀντωνόπουλος	N
Λεωνίδ. Ν. Πετιμεζᾶς		Ἰω. Προβιλέγιος	
Χ. Θεοχαρόπουλος	N	Ἰω. Ταταράκης	
Ἠλ. Παπαδαῖος		Σ. Βαρότσης	
Γεώργιος Περωτής		Χ. Σουμαρίπας	
Ἰωάννης Ζάρκος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθαν. Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	N
Α. Κοντόσταυλος	N	Λ. Παπαδημητριάδης	
Βελ. Νικολαΐδης	N	Ν. Καναβός	N
Ἰωάννης Μπαλάφας		Ἰωάννης Εὐσταθίου	N
Κωνστ. Πλαπούτας		Γεώργιος Ἰατρός	N
Α. Ἀντωνόπουλος.		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	
Πέτρος Δελιγιάννης		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	N
Ἀνδρέας Σοφιανός	N	Νικόλαος Πιεράκος	N
Ἐμ. Ἀντίπας	N	Γρηγόριος Πατριαρχέας	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Στ. Καπετανάκης	
Εὐθ. Κανελόπουλος	N	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	N
Γεώρ. Πανοπριρτόπουλος	N	Χ. Χριστόπουλος	N
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	N	Π. Κανελόπουλος	
Ἐμμ. Ταμβύχλος		Νικόλαος Μησχούλας	N
Νικόλαος Ματθαίου		Ἀλέξανδρος Ραγκαβῆς	N
Ν. Χ. Παναγιώτου	N	Ν. Πανουργιᾶς	
Σ. Κοπανίτσας	N	Εὐθ. Κεχαγιὰς	N
Ἰωάν. Βαλασόπουλος		Κωνσταντῖνος Βλάμης	
Ν. Λεώπουλος	N	Α. Χ. Λόντος	
Γ. Γιατράκος		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Λουκᾶς Στεράνου		Π. Πατρινὸς	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	N	Α. Π. Χ. Ἀναργύρου	N
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης	N	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	N	Ἠλίας Καράπαυλος	N
Β. Π. Δημητρακόπουλος		Γεώργιος Μπάστας	N
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	N	Ἰω. Σκαβέντσος	N

Γ. Νικολάου	N	Βασίλειος Κριεζῆς	N
Μιχαὴλ Σολωμός		Κυριάκος Δουζίνας	N
Κωνστ. Πλατύς		Δημήτριος Βουδούρης	N
Γεώργιος Ναύτης		Παντολ. Κουντουριώτης	N
Ἀν. Ρενουάρδος		Σταμάτιος Γ. Δοκός	N
Ἰωάννης Σαγρέδος		Πέτρος Χ. Πέτρου	
Παναγ. Ψάθης	N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	N
Ἀντ. Ἀρμάος	N	Εὐαγγέλης Κονταγιάννης	
Ἀναγ. Παπατσώρης		Σ. Σκουμπουρδῆς	N
Δημ. Πολυχρονόπουλος		Αὐγερινὸς Ἀδέρωρ	
Κ. Πονηρόπουλος		Νικόλαος Β. Βουδούρης	N
Γεώργιος Ι. Στάϊκος	N	Α. Μάντσαρης	N
Δημήτριος Στάϊκος			

Δεκτοῦ δὲ γενομένου καὶ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου, ἐπανελήφθη καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ἡ αὐτὴ ψηφορία ὑπὸ τοὺς ἰδίους ψηφολέκτας, τὸ αὐτὸ καταδείξασα ἀποτέλεσμα· ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1858 θέλει χορηγεῖσθαι κατ' ἔτος ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ Σιϛ' νόμου τῆς 22 Ἰανουαρίου 1853 περὶ ἀποζημιώσεως τῶν Ναυτικῶν νήσων, εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν πλοίων, Θεμιστοκλέους, διοικουμένου κατὰ τὸν ἀγῶνα ὑπὸ τοῦ Ἰακώβου Τομπάζη, τοῦ Ἄρεως ὑπὸ Ἀνδρέου Μιαούλη, τοῦ Ἐπαμινώνδου ὑπὸ τοῦ Ἀντωνίου Κριεζῆ, καὶ τοῦ Νέρωνος ἢ Ὀδυσσέως ὑπὸ τοῦ Ἰακώβου Θ. Ζάκα, δραχμαὶ 4010, 70|00 ἀπέναντι τῆς ἀπαιτήσεως αὐτῶν διὰ τὴν κατὰ τὸν ἀγῶνα χρῆσιν τῶν ῥηθέντων πλοίων.

Διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο, πληρωθησόμενον ἐκ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1858, χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κεφ. 2 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1858.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῆ καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.»

Προέβη τελευταῖον ἡ Βουλὴ καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 102,028

τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἀλλὰ γενομένης ψηφοφορίας ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Γ. Σταΐκον καὶ Ν. Καναβὸν, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ὑπελείπετο πλήρης, ἐφ' ᾧ ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συζήτησιν τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου, τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς καὶ τῶν ὑπολειπομένων νομοσχεδίων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Διαμάντης
Η. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΒ'.

Τῆς 29 Ἀπριλίου 1858.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐκανελήφθη ἔπειτα ἡ χθὲς ματαιωθεῖσα ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν **102,028** ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σ. Σκουμπουρδὴν καὶ Σ. Ἀντωνόπουλον, συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 93.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἓξ ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρ. πιστώσεως ἐκ δραχ. 102,028 τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ἀνδρέας Δανόπουλος	
Δημήτριος Ὀρεινός	Ν	Νικόλαος Ἰατρός	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Γεώργιος Σκοῦφος	Ν
Π. Καμπάνης	Ν	Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	
Γ. Ν. Καΐρης	Ν	Ἀνδρέας Μεταξᾶς	
Α. Καμπάνης	Ν	Σταῦρος Βλάχος	Ν
Δημήτριος Τσόκρης	Ν	Ἠλίας Καραγιάννης	

Σωτήριος Στράτος		Ἀνδρέας Σοριανός	Ν
Δημήτριος Νάκος	Ν	Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Φίλων Φίλωνος		Ἀνδρ. Νοταρᾶς	
Θεόδωρος Γρίβας		Εὐθ. Κανελόπουλος	
Νικόλαος Τσέλιος		Γ. Πανοπριστόπουλος	
Η. Ταντσίας	Ν	Εὐσέβ. Οἰκονομόπουλος	
Δ. Η. Πετροπουλάκης	Ν	Ἐμμ. Τσοῦχλος	Ν
Θ. Τσαντάκης	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	Ν
Γεώργιος Κανδύλης	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν
Α. Παπαβασιλείου	Ν	Σ. Κοπανίτσας	Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Ἰω. Βαλασόπουλος	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Ν. Λεώπουλος	Ν
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Γ. Γιατράκος	Ν
Ἀναγν. Ζέρβας		Λουκᾶς Στεράνου	
Γ. Γιολδάσης	Ν	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν
Ν. Γρηνίτσας		Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν
Γ. Βελᾶς	Ν	Μιχαὴλ Σκαλιστήρης	
Γ. Σιρμάνος	Ν	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	Ν
Σ. Χ. Στερανόπουλος	Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος	
Λύσανδρος Βιλαέτης		Ἀναγνώστης Δεληγιάννης	Ν
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν	Ἀ. Μαυρειδῆς	Ν
Σόλων Κρεστενίτης	Ν	Ἀναγν. Τσάκας	Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν	Γ. Κεφάλας	Ν
Γεώργιος Διαμάντης	Ν	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουγέλης	Ν
Ν. Βαρβαρῆγος	Ν	Γ. Γουλιμῆς	Ν
Ἀ. Δεκιγάλας	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν
Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν	Παναγ. Παπατσώνης	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης		Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν	Ἰωάν. Προβελέγιος	Ν
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος		Ἰω. Ταταράκης	Ν
Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν	Σ. Βαρότσης	
Γεώργιος Πετρωτὰς		Χ. Σουμαρίπας	
Ἰωάννης Ζάρκος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	Ν
Α. Κοντόσταυλος	Ν	Α. Παπαδημητριάδης	
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν	Ν. Καναβὸς	Ν
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν	Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν
Κωνστ. Πλαπούτας		Γεώργιος Ἰατρός	Ν
Α. Ἀντωνόπουλος		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	
Πέτρος Δεληγιάννης		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν

Νικόλαος Πιεράκος	N	Γεώρ. Ναύτης	N
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Άν. Ρενουάρδος	
Στ. Καπετανάκης	N	Ἰωάννης Σαγρέδος	N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Παναγιώτης Ψαθης	N
Χ. Χριστόπουλος	N	Ἀντ. Ἀρμάος	N
Π. Κανελόπουλος		Δημ. Πολυχρονόπουλος	N
Νικόλαος Μοσχούλας	N	Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβής	N	Ἀναγν. Παπατσώρης	
Ν. Πανουργιᾶς		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N	Δημ. Στάϊκος	
Κωνσταντῖνος Βλάμης	N	Βασίλειος Κριεζῆς	N
Α. Χ. Λόντος		Κυριάκος Δουζίνας	N
Περικλῆς Καλαμογδάρτης	N	Δημήτριος Βουδούρης	N
Π. Πατρινὸς		Παντολέων Κουντουριώτης	N
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	N	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	N
Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	N	Πέτρος Χ. Πέτρος	
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	N
Ἠλίας Καράπουλος	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	N
Γεώργιος Μπάστας	N	Σ Σκουμπουρδῆς	N
Ἰω. Σκαβέντσος	N	Αὐγερινὸς Ἀέρωφ	N
Γ. Νικολάου	N	Νικόλαος Β. Βουδούρης	N
Μιχαὴλ Σολωμὸς	N	Α. Μάντσαρης	N
Κωνστ. Πλατύς			

Ἀναγνωσθὲν δὲ τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου ὁμοίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ψηφοφορίας ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σ. Ἀντωνόπουλον καὶ Δ. Νάκον, συνῆχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ διὰ ψήφων ἐπίσης 93· ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπορασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1858 τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργείου χορηγεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν δύω χιλιάδων εἴκοσι ὀκτὼ, ἀριθ. 102,028, διανεμητέα εἰς τὰ ἑπόμενα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ διαληφθέντος προϋπολογισμοῦ.

Κεφ. Ι. Κεντρικὴ ὑπηρεσία.

Ἄρθρον 1. Προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου	δρ.	1,080

Κεφ. ΙΙ. Διπλωματικὴ ὑπηρεσία.		
Ἄρθρον 1. Προσωπικὸν τῶν Πρεσβειῶν		4,440
» 2. Γραφικὰ ἔξοδα		4,300
Κεφ. ΙV. Ἔξοδα μεταβλητέα.		
Ἄρθρον 2. Ἔξοδα ἀπρόβλεπτα		36,868
Κεφ. IV. Προξενικὴ ὑπηρεσία.		
Ἄρθρον 1. Προσωπικὸν τῶν Προξενείων		53,340
» 2. Γραφικὰ ἔξοδα		2,000
Τὸ ὅλον	δρ.	102,028

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.»

Προτείναντός τινος νὰ ἐπιληφθῆ ἡ Βουλὴ τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς γενομένης διαχειρίσεως τῶν ξένων αἰτηρῶν, ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι κατεπείγει νὰ ψηφισθῶσιν αἱ ὑπάρχουσαι ἐκκρεμεῖς πιστώσεις, ἔχει δὲ ἐντολὴν ν' ἀποσύρῃ ὅλα τὰ ἄλλα νομοσχέδια.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι, ἀφοῦ ὁ ὑπουργὸς ἀποσύρει τὸ περὶ σιτηρῶν νομοσχέδιον, διαρεύγει τὴν ἀρμοδιότητά μας νὰ συζητήσωμεν τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, καθ' ὅσον μάλιστα δὲν θέλομεν ἔχει πλήρη τὰ πρὸς ἐξέλεγξιν μέσα. Ἐκτὸς δὲ τούτου δὲν ἔχομεν καὶ τὸν ἁρμόδιον καιρὸν διὰ τὴν συζήτησιν τοσοῦτον σπουδαίου νομοσχεδίου, καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα τὸ ἀποσύρει ὁ ὑπουργὸς ἐπιφυλαττόμενος νὰ τὸ εἰσαγάγῃ ἐκ νέου κατὰ τὴν προσεχῆ Σύνοδον.

Μετά τινας ἄλλας ὑπὲρ καὶ κατὰ παρατηρήσεις, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ προβῆ εἰς τὴν συζήτησιν ἄλλων νομοσχεδίων.

Οὕτω δὲ παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ περὶ σιτηρῶν νομοσχεδίου, ἐννοεῖ ὅτι ἡ ἐπερώτησις δὲν ὑφίσταται πλέον, καὶ θέλει ἔλθει ἡ συζήτησις μόνον ὅταν εἰσαχθῆ ἐκ νέου τὸ νομοσχέδιον.

Ἐπὶ τούτοις παρεδέχθη τὴν ἐξήγησιν ταύτην καὶ ὁ ἐπερωτήσας, ἐπιφυλαχθεὶς νὰ φέρῃ ἐν καιρῷ τὰς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου παρατηρήσεις του.

Προέβη ἔπειτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων αὐτῆς διὰ τὴν λήγουσαν Σύνοδον, τοῦ ὁποίου ἀναγνωσθέντα τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα, μηδεμιᾶς γενομένης παρατηρήσεως, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸν ἀπολογισμὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχοντα ὡς ἑξῆς·

ΑΠΟΛΟ

Τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς κατα τὴν Β'. Σύνοδον

Κεφάλαιον	Ἄρθρον	Ὀρισμὸς δαπανῶν	Προϋπολογισθεῖσαι πιστώσεις κατ' ἄρθρον		Προϋπολογισθεῖσαι πιστώσεις κατὰ κεφάλαιον.	
Α.	1	Ἀποζημίωσις τῶν βουλευτῶν ἐπὶ ἓξ μῆνας	250000			
	10	» τοῦ Προέδρου	2000	.	252000	
Β.	1	Μισθὸς τοῦ Πρωτοκολλητ. ἐπὶ ἓν ἔτος ἀνὰ δρ. 225	2700			
	2	» Δύο Συντακτῶν . . » » 200	4800			
	3	» Ἑνὸς γραφέως . . » » 150	1800			
	4	» Τεσσάρων γραφέων ἐπὶ ἓξ μῆνας .	1620			
	5	» Δύο κλητήρων, τοῦ μὲν ἐπὶ ἓν ἔτος, τοῦ δ' ἑτέρου ἐπὶ ἓξ μῆνας	4920			
	6	» 12 πλητήρων ἀνὰ δρ. 50 ἐπὶ ἓξ μῆνας	3600		16440	
Γ.	1	Μισθὸς τοῦ Βιβλιοφύλακος ἐπὶ ἓν ἔτος . .	2100			
	3	» Δύο κλητήρων ὁμοίως	960			
	5	Συνδρομὴ ξένων ἐφημερίδων καὶ περιοδ. συγγραμμάτων	1500			
		Ἀγορὰ βιβλίων	1000			
		Διὰ θέρμανσιν καὶ λοιπὰς ἐκτάκτους δαπάνας τοῦ Ἀναγνωστηρίου . . .	120		5080	
Δ.	1	Προμήθεια γραφικῆς ὕλης	510			
	10	» τυπογραφικοῦ χάρτου διὰ τὰ πρακτικὰ κλπ.	1500			
	3	Συνδρομὴ ἐγχωρίων ἐφημερίδων καὶ περιοδ. συγγραμμάτων	1000			
Ε.	4	Δετικὰ τῶν πρακτικῶν καὶ ἄλλων βιβλίων	600		3640	
	1	Προμήθεια καυσοξύλων	300			
	2	» σκευῶν καὶ ἐπίπλων	500			
	3	Ἀγώγια ἁμαξῶν, ἐπισκευαὶ θερμαστρῶν κλπ.	500			
	4	Διὰ τὴν ἰσοπέδωσιν τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου	2000		3300	
					280360	

ΓΙΣΜΟΣ

τῆς Ε'. Περιόδου, ἐπὶ Ταμίου Α. Ἀβέρωφ.

Πιστώσεις διατεθεῖσαι κατ' ἄρθρον		Πιστώσεις διατεθεῖσαι κατὰ κεφάλαιον		Ληφθέντα χρήματα		Περίσσευμα τῶν πιστώσεων		Παρατηρήσεις
151257	81			169110	81	109389	16	
2000		153257	81					
1350								
2400								
900								
1620								
1200								
3600		11070						
1200								
480								
987								
31								
000		2698						
500								
625								
960								
380		2465						
400								
380								
700								
000		1480						
		170970	81	169110	81	109389	16	Ἐκτὸς ὑπολοίπων 183ο

Ἐπιληφθείσης μετὰ ταῦτα τῆς Βουλῆς τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ 2,000 δραχμῶν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθεκεν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ὅτι κηρύττεται ἐναντίος αὐτῆς οὐχὶ ὁρμώμενος ἐκ τῆς ἐλαχίστης ἀντιπαθείας πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ Λογιστηρίου, τὸν ὁποῖον ἄλλως ἐκτιμᾷ, ἀλλὰ διότι πρεσβεύει ὅτι οἱ ὑπάλληλοι δὲν πρέπει ν' ἀνταμείβωνται εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός των διὰ τῆς ἐφ' ἅπαξ ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης, διότι ἀμοιβὴ ψηφιζομένη παρὰ τῶν Βουλῶν τοιοῦτον ἔχει χαρακτῆρα. Ἄλλως τε ἡ γενομένη ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν πολύχρονος καὶ μακρὰ συζήτησις ἀποδεικνύει ὅτι τὸ κυριώτερον ἔργον τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου ὑπῆρξεν ἄτελες. Ἂν δὲ ὑποτεθῇ καὶ ὅτι ἦτον τέλειον τὸ ἔργον, ἠδύνατο ὁ ὑπουργὸς νὰ προκαλέσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν Β. εὐαρέσκειαν καὶ παρασημον, ἀμείβων ἠθικῶς τὴν ἐργασίαν του.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἐθνικῆς ἀμοιβῆς, ἀλλὰ περὶ μιᾶς ὑλικῆς ἀμοιβῆς ἑνὸς ὑπαλλήλου, ὅστις ἐκτὸς τοῦ κυρίου καθήκοντός του ἐνησχολήθη καὶ εἰς ἕτερον ἔργον σπουδαῖον, τὴν κατάστρωσιν τῶν ἀπὸ τοῦ 1847 μέχρι τοῦ 1850 λογαριασμῶν, τοιαύτην δὲ ἀμοιβὴν ἔδωκε καὶ ἄλλοτε ἡ Βουλὴ εἰς ἕτερον ὑπάλληλον τοῦ συνεδρίου, ὅστις ἐνησχολήθη εἰς πρόσθετον ἐργασίαν.

Ἐπὶ τούτοις ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς μυστικὴ ψηφοφορία ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Α. Λ. Ἀριανοῦ καὶ Ν. Παπαμιχαλοπούλου. Ἐπὶ τούτῳ πρωτεβαιωθέντων τῶν τρίτων καλπῶν προσερχόμενοι οἱ βουλευταὶ ἔρριπτον ἐν μὲν τῇ μιᾷ τὴν λευκὴν, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ τὴν μέλαιναν ψῆφον.

Γενομένης δὲ τῆς διαλογῆς, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 55 κατὰ 26.

Δεκτοῦ δὲ γενομένου τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου, ἐπανελήφθη καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ἡ αὐτὴ ψηφοφορία, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον διὰ ψήφων 63 κατὰ 14, ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμεθα ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωσις δραχμῶν δύο χιλιάδων, ἀριθ. 2000, ἐπὶ τοῦ Κεφ. 6 Ἄρθρ. 3 τοῦ διὰ τὸ 1857 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ὁριζομένη εἰδικῶς πρὸς ἀμοιβὴν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γενικοῦ Λογιστηρίου διὰ τοὺς ἀτρύτους αὐτοῦ μόχθους εἰς τὴν σύνταξιν τῶν καθυστερησάντων πρὸ πολλοῦ λογαριασμῶν τοῦ Κράτους.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἐπίσης προέβη ἡ Βουλὴ καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 150,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει δέ τινος διασαφήσαντος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, ὅτι ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν τὸ ὑπουργεῖον ἐνήργησε τὴν δαπάνην ταύτην διὰ Β. διατάγματος χάριν τῆς δημοσίου ἀσφαλείας, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σ. Σκουμπουρδῆ καὶ Ν. Χ. Παναγιώτου, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὠδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ διὰ ψήφων 83, ἀρνηθέντος ψῆφον ἑνός.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπλήρ. πιστώσεως δραχμῶν 150,000 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	N	Γεώργιος Σκοῦφος	
Δημήτριος Ὀρεινός	N	Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N
Ἀντώνιος Βενιζέλος	N	Ἀνδρέας Μεταξᾶς	
Πέτρος Καμπάνης	N	Σταῦρος Βλάχος	N
Γ. Ν. Καΐρης	N	Ἠλίας Καραγιάννης	
Ἀντ. Καμπάνης	N	Σωτήριος Στράτος	
Δημήτριος Τσόκρης	N	Δημήτριος Νάκος	N
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Φίλων Φίλωνος	N
Νικόλαος Ἰατρὸς	N	Θεόδωρος Γρίβας	N

Νικόλαος Τσέλιος	Γ. Πανοπριτόπουλος . . N
Π. Τανταρίκος . . . . . N	Κύ. Οἰκονομόπουλος . . . .
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . . N	Ἐμμανουὴλ Τσούχλος . . . N
Θ. Τσαννετάκης	Νικόλαος Ματθαίου . . . .
Γεώργιος Κονδύλης . . . N	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . .
Ἀν. Παπαθανασίου . . . N	Σπ. Κοπανίτσας . . . . .
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .	Ἰω. Βλαστόπουλος . . . .
Ἐλευθ. Καλογερᾶς . . . N	Ν. Λεώπουλος . . . . . N
Σταμάτιος Μήτσας . . . N	Γ. Π. Γιατράκος . . . . N
Ἀνδρέας Ζέρβας	Λουκᾶς Στεργίου . . . . .
Γ. Γιαλδάσης . . . . . N	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . N
Ν. Γρανίτσας . . . . . N	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . N
Γ. Βελῆς . . . . . N	Μιχ. Σκαλιστήρης . . . .
Γ. Σιρπάνος . . . . . N	Γ. Ν. Ἰκοσελιώτης . . . N
Σ. Χ. Στερανόπουλος . . . N	Β. Π. Δημητρακόπουλος . N
Αὐσανδρος Βιλαέτης	Ἀναγν. Δεβόπουλος . . .
Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . N	Α. Μαυροειδής . . . . .
Σόλων Κρεστενίτης . . . N	Α. Τσάκας . . . . .
Δημήτριος Ἀθανασίου . . N	Γ. Κεράλας . . . . . N
Γεώργιος Διαμάντης . . . N	Κ. Κουρκουμέλης . . . . N
Ν. Βαρβαρῆγος . . . . N	Γ. Γουλιμής . . . . . N
Α. Δεληγάλας . . . . . N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος . N
Ἰω. Ἀρβανιτάκης . . . . N	Παναγ. Παπατσώνης . .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . .	Σ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . .	Ἰω. Προβελέγγιος . . . .
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . .	Ἰω. Ταταράκης . . . . N
Ἠλίας Παπαδαῖος . . . N	Σ. Βαϊώττης . . . . . N
Γεώργιος Περωτάς	Χ. Σουμαρίπας . . . . N
Ἰωάννης Ζάϊκος	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .	Μ. Μιχαλόπουλος . . . . N
Α. Κοντόσταυλος	Α. Παπαδημητριάδης . . .
Βελισάριος Νικολαΐδης . . N	Ν. Καναβός . . . . .
Ἰωάννης Μπελέφας . . . N	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N
Κωνστ. Πλαπούτας . . . N	Γεώργιος Ἰατρός . . . . N
Α. Ἀντωνόπουλος	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . N
Πέτρος Δελιγιάννης . . . N	Λουκᾶς Καλογερόπουλος . N
Ἀνδρέας Σοφιανός	Νικόλαος Πιεράκος . . . N
Ἡμ. Ἀντίπας . . . . . N	Γρηγόριος Πατριαρχέας . . .
Ἀνδρέας Ναταρᾶς	Στ. Καπετανάκης . . . .
Εὐθ. Κανελόπουλος . . . N	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . N

Χ. Χριστόπουλος	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N
Π. Κανελόπουλος	Παναγιώτης Ψάθης . . . N
Νικόλαος Μοσχούλας . . . N	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . N
Ἀλ. Ραγκαβής	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . N
Ν. Πανουργιᾶς	Κυριάκος Πυνηρόπουλος . .
Εὐθ. Κεχαγιάς . . . . . N	Ἀναγν. Παπατσώρης . . .
Κωνσταντίνος Βλάμης . . N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . . N
Α. Χ. Δόντος	Δημήτριος Στάϊκος . . . .
Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .	Βασίλειος Κριεζῆς . . . .
Π. Πατρινός	Κυριάκος Δευζίνας . . . .
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Δημήτριος Βουδούρης . . N
Ἀνδρέας Π.Χ. Ἀναργύρου . . N	ΠαντολέωνΚουντουριώτης . N
Ἰω. Κ. Μωράτης . . . . N	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . . N
Ἠλίας Καράπαυλος . . . N	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . .
Γ. Μπάστας . . . . . N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . N
Ἰωάν. Σκαβέντσος . . . . N	Εὐαγ. Κοντογιάννης . . . N
Γ. Νικολάου . . . . . N	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . .
Μιχαὴλ Σολωμός	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . . . N
Κωνστ. Πλατύς	Νικόλαος Β. Βουδούρης . . N
Γεώργιος Ναύτης	Α. Μάντσαρης . . . . . N
Ἀν. Ρενουάρδος . . . . . N	

Ἀναγνωσθὲν δ' ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ὁμαδὸς κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ψηφοφορίας ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν.Παπαμιχαλόπουλον καὶ Ν. Ματθαίου, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον διὰ ψήφων 79, ἔχει δ' ὡς ἑπεται·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπικυροῦται ἡ διὰ Β. Διατάγματος ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1857 ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν συμτώνως πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθ.ων 15 καὶ 16 τοῦ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1852 νόμου ΣΙΒ'. χορηγηθεῖσα ἀναπληρωματικὴ πίστωσις δρ. ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων, ἀριθ. 150,000, ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1857 ἐδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ἤτοι ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ Κεφ. Γ. δραχμῶν 75,000 (ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδων), ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ

Κεφαλαίου δραχ. ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδων, ἀριθ. 75,000.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἐπίσης ἐπελήφθη ἡ Βουλὴ καὶ τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 50,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, καὶ γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Ματθαῖον καὶ Ἰω. Λορεντσιάδην, συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ διὰ ψήφων 73.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπλήρ. πιστώσεως δραχ. 50,000 τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος		Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν
Δημήτριος Ὀρεινός	Ν	Θ. Τσαϊνετάκης	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Γεώργιος Κονδύλης	Ν
Π. Καμπάνης	Ν	Α. Παπαθανασίου	Ν
Γ. Ν. Καΐρης		Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	
Δημήτριος Τσάκρης	Ν	Σταμάτ. Μήτσας	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Ζέρβας	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Γ. Γιολδάσης	
Γεώργιος Σκοῦφος	Ν	Ν. Γρανίτσας	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Γ. Βελῆς	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Γ. Σιρπάνος	Ν
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν
Ἠλίας Καρυγιάννης		Λύσανδρος Βιλαέτης	Ν
Σωτ. Στράτος		Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν
Δημήτριος Νάκος	Ν	Σόλων Κρεστενίτης	Ν
Φίλων Φίλωνος		Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Νικόλαος Τσέλιος		Ν. Βαρβαρῆγος	
Π. Ταγταρίας	Ν	Ἀ. Δικιγάλας	

Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν	Παναγ. Παπατσώνης	
Θρασύβουλος Ζαΐμης		Σ. Ἀντωνόπουλος	
Λεωνίδ. Ν. Πετιμεζᾶς		Ἰω. Προβελέγιος	Ν
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος		Ἰω. Ταταράκης	
Ἠλίας Παπαδαῖος		Σ. Βορότσης	
Γεώργιος Περωτής		Χ. Σουμαρίπας	Ν
Ἰωάννης Ζάρκος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθαν. Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	Ν
Α. Κοντόσταυλος		Ἀ. Παπαδημητριάδης	
Βελισ. Νικολαΐδης		Ν. Καναβός	
Ἰωάννης Μπαλάφας		Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν
Κωνστ. Πλαπούτας	Ν	Γεώργιος Ἰατρός	
Ἀ. Ἀντωνόπουλος		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	
Πέτρος Δελιγιάννης		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Σκιανός	Ν	Νικόλαος Ἱεράκος	Ν
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν	Γρηγόριος Πατριαρχέας	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Στ. Καπετανάκης	Ν
Εὐθ. Κανελόπουλος		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Γ. Πανοπριοτόπουλος	Ν	Χ. Χριστόπουλος	
Εὐ. Οἰκονομόπουλος		Π. Κανελόπουλος	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	Ν	Νικόλαος Μοσχούλας	Ν
Νικόλαος Ματθαίου	Ν	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	
Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν	Ν. Πανουργιᾶς	
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	
Ἰω. Βαλασόπουλος		Κωνσταντῖνος Βλάμης	
Ν. Λεώπουλος	Ν	Α. Χ. Λόντος	
Γ. Γιατράκος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	Ν
Λουκᾶς Στεφάνου		Π. Πατρινός	
Ἰω. Παπαλουκόπουλος	Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἰω. Ταμπακόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν
Μιχαὴλ Σκαλιοτρης		Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	Ν	Ἠλίας Καράπαυλος	Ν
Β. Π. Δημητρακόπουλος		Γεώργιος Μάντας	Ν
Ἀναγ. Δεδόπουλος	Ν	Ἰω. Σκαβέντσος	Ν
Ἀ. Μαυροειδὴς	Ν	Γ. Νικολάου	
Ἀναγ. Τσάκας	Ν	Μ. Σολωμὸς	Ν
Γ. Κεφάλας	Ν	Κωνστ. Πλατύς	
Κωνς. Κουρκουμέλης	Ν	Γεώργιος Ναύτης	
Γ. Γουλιμὴς		Ἀν. Ῥενουάρδος	
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος	

Παναγιώτης Ψάθης	N	Παντολέων Κουντουριώτης	N
Ἀντ. Ἀρμάος		Σταμάτιος Δακός	N
Δημ. Πολυχρονόπουλος	N	Πέτρος Χ. Πέτρου	
Κυριάκος Πονηρόπουλος		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	N
Ἀναγνώστης Παπατσώρης		Εὐαγγέλης Κονταγιάννης	N
Γεώργιος Ι. Σταΐκος		Σ. Σκουμπουρδῆς	N
Δημήτριος Σταΐκος	N	Λύγερινὸς Ἀδέρωφ	
Β. Κριεζῆς	N	Νικόλαος Β. Βουδούρης	N
Κυριάκος Δουζίνας		Α. Μάντσαρης	N
Δημήτριος Βουδούρης	N		

Ἀναγνωσθὲν δ' ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ μαναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον.

Γενομένης δὲ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὑφολέκτας δμοίας καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου διὰ ψήφων 73, ἔχει δ' οὕτως·

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Χορηγεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωσις δραχ. πεντήκοντα χιλιάδων, ἀριθ. 50,000, ἐπὶ τοῦ §διὰ τὸ 1857 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ὑπὸ τὸ **Κεφ. ΙΒ'. « Ἔξοδα τελετῆς ».**

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Προέβη δὲ ἡ Βουλὴ καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 285,096:74|00 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, καὶ γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ δμοίας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ διὰ ψήφων 76.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπλ. πιστώσεως δραχ. 285.096: 74|00 τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	N	Ἀλέξανδρος Βλαχάτης	N
Δημήτριος Ὀρεινός	N	Ἀνδρέας Λύγερινός	N
Ἀντώνιος Βενιζέλος	N	Σόλων Κρεστενίτης	N
Π. Καμπάνης	N	Δημήτριος Ἀθανασίου	N
Γ. Καΐρης		Γεώργιος Διαμάντης	N
Ἀντ. Καμπάνης	N	Ν. Βαρβαρῆγος	
Δημήτριος Τσάρας	N	Α. Δεκτιγάλας	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N	Ἰω. Λορεντσιάδης	N
Νικόλαος Ἰατρός	N	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	
Γεώργιος Σκούρας	N	Ἀεσν. Ν. Πετιμεζᾶς	
Δημήτριος Καλλιγρόπουλος		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἠλίας Παππαδαῖος	N
Σταῦρος Βλάχος	N	Γεώργιος Περωτᾶς	
Ἠλίας Καραγιάννης		Ἰωάννης Ζάρκος	
Σωτήριος Στράτος		Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Δημήτριος Νάκος	N	Α. Κοντόσταυλος	N
Φίλων Φίλωνος		Πελετσάριος Νικολαΐδης	N
Θεόδωρος Γρίβας		Ἰωάννης Μπαλάφας	
Νικόλαος Τσίλιος		Κωνστ. Πλαπούτας	N
Π. Γενταρίης	N	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	
Α. Π. Πετρουλάκης	N	Πέτρος Δελιγιάννης	
Θ. Τσαννετάκης		Ἀνδρέας Σοφιανός	N
Γεώργιος Κανδήλης		Ἐμ. Ἀντίπας	N
Α. Παπαθανασίου	N	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Εὐθ. Καπελλόπουλος	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	N	Γ. Πανοπιρτόπουλος	N
Σταμάτιος Μήτσας	N	Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	
Ἀνδρέας Ζέρβας	N	Ἐμανουὴλ Τσούχλος	
Γ. Γιολδάσης		Νικόλαος Ματθαίου	N
Ν. Γρανίτσας	N	Ν. Χ. Παναγιώτου	N
Γ. Βελλῆς	N	Σ. Κοπανίτσας	N
Γ. Σιρμάνος	N	Ἰω. Βλαχόπουλος	
Σ. Χ. Στερανόπουλος	N	Ν. Ἀσώπιος	N

Γ. Π. Γιατράκος . . . . N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . .
Λουκᾶς Στεφάνου	Κωνσταντῖνος Βλάμης . .
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . N	Ἀνδρέας Χ. Λάτος . . .
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . .	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης . .	Π. Πατρινὸς . . . . .
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . . N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . .
Β. Π. Δημητρακόπουλος . .	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου . N
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . N	Ἰωάννης Κ. Μωσιάτης . . N
Α. Μαυροειδὴς . . . . . N	Ἥλιας Καράπαυλος . . .
Α. Τσάκας . . . . . N	Γεώργιος Μπάστος . . . N
Γ. Κεφάλας . . . . . N	Ἰω. Σκαβίντσος . . . . . N
Κ. Κουρκουμέλης	Γ. Νικολάου . . . . . N
Γ. Γουλιμης . . . . . N	Μιχαὴλ Σολωμὸς . . . . N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος . N	Κωνστ. Πλατὺς . . . .
Παναγιώτης Παπατσώνης . .	Γεώργιος Ναύτης . . . .
Σπ. Ἀντωνόπουλος . . .	Ἀν. Γενναίρδος . . . .
Ἰω. Προβελέγιος	Ἰω. Σαγρέδος . . . . .
Ἰω. Ταταράκης	Παναγιώτης Ψάθης . . . N
Σ. Βαρότσης . . . . . N	Ἀντ. Ἀρμάς . . . . . N
Χ. Σουμαρίπας . . . . N	Ἀπ. Πολυχρονόπουλος . . N
Δ. Δημητρακόπουλος . . .	Κυριάκος Πανηρόπουλος . .
Μ. Μιχαλόπουλος . . . . N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . .
Α. Παπαδημητριάδης . . .	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . . N
Ν. Καναβὸς . . . . . N	Δημήτριος Στάϊκος . . . .
Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N	Βασίλειος Κριεζῆς . . . . N
Γεώργιος Ἰατρὸς . . . . N	Κυριάκος Δουζίνας . . . N
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . .	Δημήτριος Βουδούρης . . N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος . .	Παντολέων Κουντουριώτης . N
Νικόλαος Πιεράκος . . . N	Στεμάτιος Γ. Δοκὸς . . . N
Γρηγόριος Πατριαρχέας . .	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . .
Στ. Καπετανάκης . . . . N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . N
Χ. Χριστόπουλος	Σ. Σκουμπουρδὴς . . . . N
Π. Κανελλόπουλος	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . . .
Νικόλαος Μασχούλας . . N	Νικόλαος Β. Βουδούρης . N
Ἀλέξανδρις Ῥαγκαβῆς . .	Α. Μάντσαρης . . . . . N
Ν. Πανουριᾶς	

Παραδεχθείσης δὲ τῆς Βουλῆς δι' ἀναστάσεως τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον, ἐγένετο ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας ὁμοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ἐξ ἧς

συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον διὰ ψήφων ἐπισης 76, ἔχει δ' ὡς ἑξῆς·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοῦ μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωσις δραχμῶν διακοσίων ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδων ἐννενήκοντα ἓξ καὶ λεπτῶν ἑβδομήκοντα τεσσάρων, ἀντὶ 285, 096·74|00, ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 ἔτος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, λογιζομένη ὑπὸ τὰ διάφορα κεφάλαια καὶ ἄρθρα αὐτοῦ κατὰ τὸν συνημμένον πίνακα.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

ΠΙΝΑΞ

Τῶν ἀπαιτουμένων ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1858 ἔτους.

Κεφάλ.	Ἄρθρ.	Αἰτία τῆς δαπάνης.	Ποσὰ μερικά. Δραχ.	Λ.	Ποσὰ ἐτησίως. Δραχ.	Λ.	Ποσὰ κατ' ἄρθρον. Δραχ.	Λ.
Β.		Διοικήσεις Ἐπαρχιῶν.						
	2	Προσωπικὸν τῶν ἐπαρχείων.						
		1. Μισθὸς 3 ἐπάρχων, ἤτοι τοῦ τῆς Μεγαλοπόλεως Ἄργους καὶ Μεσσήνης πρὸς . . . . . δραχ. 200			7200			
		2. Μισθὸς 3 γραμματέων ὁμοίως . . . . . » 120			4320			
		3. » 3 πρωτοκολλιστῶν . . . . . » 60			2160			
		4. » 6 γραφίων . . . . . » 50			3600			
		5. » 5 κλητήρων . . . . . » 30			1080		18360	
	4	Ἔξοδα ὑπηρεσίας τῶν Ἐπαρχείων.						
		1. Γραφικὴ ὕλη καὶ θερμασία τῶν ἀνωτέρω 3 ἐπαρχείων πρὸς 25 δραχ. ἑκάστου			900			
	1	3. Περιοδείας ἔξοδα τῶν 3 ἐπάρχων			300			
		4. Ἐνοίκια πρὸς 30 δραχ. κατὰ μέσον ὅρον			1080		2280	

1076

Γ.		Ἔκτακτα μέτρα ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας καὶ εὐταξείας, ἤτοι ὕραβεῖα καὶ ἀποζημιώσεις τῶν πρὸς ἐξόντωσιν τῆς λῃστείας ἀνδραγαθούντων, περιθάλψεως τῶν ἐκ τούτων παθόντων, ἀποσυμπὴ φυλοβίων κλπ.			180000		180000	
	2	Δημόσιος Οἰκονομία.						
		Γεωργικῶν σχολείων ἐν Τίρυνθι						
		Ἐπιμισθίων τοῦ διδασκάλου τοῦ ἀγροτικοῦ λογιστ. πρὸς δρ. 50.			600		600	
Ε.	8	Εἰς ἐπισκευὴν καὶ ἀντικατάστασιν ζυγῶν καὶ χρονολογικῶν σημάντρων			500		500	
	9	Διεύθυνσις τῶν κατ' ἐπαρχίας ταχυδρομείων. Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου τῶν ἕξ ταχυδρομικῶν γραφείων						
		Τοῦ ἐν Πειραιεῖ ταχυδρομείου			780			
		» Σύρῳ »			360			
		» Πάτραις »			240			
		Ὁμοίως τῆς ἀντιμισθίας τῶν ταχ. ἐπιστατῶν Θεσσαλονίκης καὶ Ἰωαννίνων ἀπὸ 25 — 40 δραχ.			360			
		Εἰς μισθὸν τῶν διευθυντῶν τῶν ταχυδρομείων Σμύρνης καὶ Ἀλεξανδρείας πρὸς 150 δραχ. ἑκάστου 300			3600			

1077

Κεφάλ.	Άρθρον	Αἰτία τῆς δαπάνης.	Ποσὰ μερικά. Δραχ.	Λ.	Ποσὰ ἐτησίως. Δραχ.	Λ.	Ποσὰ κατ' ἄρθρον. Δραχ.	Λ.
		Δι' ἔξοδα γραφείου αὐτῶν πρὸς δραχ. 100 κατὰ μῆνα . 200			2400			
		Χορήγησις τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ, Ἰασίῳ Ἰμβραΐλᾳ καὶ Γαλατσίῳ 4 ταχυδρ. ἐπιστατῶν πρὸς 50 200			2400			
		Ἔξοδα γραφείου τοῦ νεοσυσταθέντος ταχυδρομείου Φιλιατρῶν πρὸς 10 δραχ. κατὰ μῆνα			120			
		Ὁμοίως τῆς Ζαχώλης κατὰ μῆνα 4			48		10308	
		Ἀποδόσεις δικαιωμάτων.						
		Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν καθ' ὑπολογισμὸν ἀποδοτέων δικαιωμάτων τῶν ξένων ταχυδρομείων Γαλλίας, Αὐστρίας καὶ τῶν Πρακτόρων τῶν ἀτμοκινήτων			30000		30000	
		§ 3. Συνδρομὴ τοῦ Δήμου Ἑρμουπόλεως πρὸς πρόληψιν δυστυχημάτων τοῦ πυρός, καταβαλλομένου τοῦ 1/4 τῆς ἐτησίας δαπάνης τῆς πρὸς συντήρησιν ἀποσπάσματος πυροσβεστῶν ἀπαιτουμένης.			2158		2158	

ΙΑ		Καλλιεργέναι Χρήσεις.						
		Χρῆσις τοῦ 1841.						
Ζ.	2	Δι' ἀντίτιμον διαφόρων ἐργαλείων χρηχηθέντων παρὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ μηχανικοῦ καὶ ὁρισθέντων εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς κατὰ τὴν Κάζαν Θηβαϊκῆς ὁδοῦ	58	21			58	21
		Χρῆσις τοῦ 1847.						
Γ.	1	Διὰ μισθῶν τοῦ πρώην ὁδηγοῦ Κώνστα Κασβίκη, ἀπὸ ἀ. Ἰουλίου ἕως τέλους Αὐγούστου 1847, ἐνταλθέντα διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου 1854 ὑπ' ἀριθ. 6360 ἐντάλματος ἐκπροθέσμου καταστάντος	120					
		Ὁμοίως τῶν ἐθνοφυλάκων Ἀμαλιαπόλεως	148	58			268	58
		Χρῆσις τοῦ 1848.						
Γ.	1	Διὰ μισθῶν τῶν ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Γερ. Μαυρομιχάλην ὑπηρετησάντων ἐθνοφυλάκων ἀπὸ 25 Ἀπριλίου μέχρι 10 Μαΐου 1848	1125				1725	
		Ὁμοίως τῶν ὑπὸ τὸν Ἰωάννην Ν. Φλέσσαν ὑπηρετησάντων ἐθνοφυλάκων ἀπὸ 24 Ἀπριλίου ἕως 2 Μαΐου 1848 .	600				95	
		Δι' ἔξοδα ἀποστολῆς ἐκτάκτων πεζῶν καὶ ἀγώγια . . .	95					
Θ.	1	Βοήθεια τῶν ἐν Ἀδάμαντι ἀπόρων Κρητῶν 34 τὸν ἀριθμὸν						

Κεφάλ.	Άρθρον	Αἰτία τῆς δαπάνης.	Ποσὰ μερικά. Δραχ.	Λ.	Ποσὰ ἐτησίως. Δραχμὰς	Λ.	Ποσὰ κατ' ἄρθρον. Δραχμὰς	Λ.
		σπουδαζόντων τὰς εἰκόνας αὐτῶν κατὰ τὸν ἀπὸ 17 Σεπτεμβρίου 1848 νόμον	6200				6200	
		Χρῆσις τοῦ 1853.						
Γ.	1	Διὰ μισθὸν τῶν ἐλήγων Γ. Α. Γραμματικᾶ, Χρ. Κατζιμάκη καὶ Ν. Στραβοτσούλου κατὰ τὸν Δεκέμβριον	120				120	
		Χρῆσις τοῦ 1854.						
Γ.	1	Δι' ἐνοίκιον τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κερκυραικοῦ οἰκίας τοῦ Ν. Κύκλα χρησιμευσάσης πρὸς καταλυσιν τοῦ συμμαχικοῦ στρατοῦ ἀπὸ 23 Σεπτεμβρ. ἕως 8 Νοεμβρίου 1854 . . .	153	33			153	33
Δ.	5	Διὰ μισθὸν τοῦ πρώην ὑγειονομοσταθμάρχου Αἰγίνης καὶ Ἀντικύρας Γ. Βούτου κατὰ τὸν Ἰούνιον καὶ Αὔγουστον	120				120	
Δ.	7	Δι' ἀντιμισθίαν τοῦ κυρίου Γ. Βεργοπούλου, ὑπηρετήσαντος τῷ 1854 ἐντὸς τοῦ ἐν Πειραιεῖ χολεροκομείου	100				100	
Ζ.	1	Δι' ἀντιμισθίαν τοῦ Φιλοπαίστου, ἀδατηρκτοῦ τῆς Ἰσθμιακῆς ὁδοῦ τὸν Μάϊον	52				52	

		Χρῆσις τοῦ 1855.						
Β.	5	Ἀντιμισθία τοῦ Τσαννέτου, Κυριακίδου ἐπιτεργασθέντος δημοτικοὺς ἀπολογισμούς	17				17	
Γ.	1	Ἀμοιβὴ τοῦ Γ. Διαμαντοπούλου συντελέσαντος, εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ λῃστοῦ Παναγῆ Γούδη, ἐκπεσθείσα ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 848 τῆς 4 Μαΐου 1855 ἐντάλματος	60					
		Ὁμοίως τῶν συλλαβόντων τὸν λῃστάρχην Μῆτρον Κουκουβίτσιον, ἐκπεσθείσα ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4825 ἐντάλματος . .	513					
		Ὁμοίως τῶν συντελεσάντων εἰς τὸν φόνον τοῦ λῃστοῦ Κώστα Ι. Μάμη, ἐκπεσθείσα ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6935 ἐντάλματος	157					
		Ὁμοίως ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ λῃστοῦ Σταυριανδριοπούλου . .	25					
Γ.	1	Πρὸς ἐξόφλησιν τῶν μισθῶν τῶν κατὰ τὴν Φθιώτιδα ὑπηρετησάντων ἐθνοφυλάκων, ἐκπεσθέντων ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθ 10. 127. 148. 213 καὶ 162 ἐνταλμάτων τοῦ Νομοῦ Φθιώτιδος	279	25			1035	85
Γ.	5	Διατροφαὶ τῶν ἐν Τριπόλει καταδίκων κατὰ τὸν Δεκέμβριον 1855	95	62			95	62
Δ.	5	Διὰ μισθὸν τοῦ Καραπαγιάννη, ὑγειονομοφύλακος Βονίτσης, κατὰ Νοέμβριον 1855	35				35	35

Κεφάλ.	Άρθρ.	Αἰτία τῆς δαπάνης.	Ποσὰ μερικὰ Δραχ.	Λ.	Ποσὰ ἐτησίως. Δραχ.	Λ.	Ποσὰ κατ' ἄρθρον. Δραχ.	Λ.
Δ.	7	Ἀντίτιμον 12 σκηνῶν χορηγηθεισῶν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου ἐν καιρῷ τῆς χολέρας	1440				1440	
Ε.	2	Δι' ἀντίτιμον 653 ὀκάδων καὶ 100|100 κριθῆς πρὸς τροφὴν τῶν ἵππων τοῦ ἐν Τίρυνθι γεωργικοῦ σχολείου ἀπὸ 26 Νοεμβρίου ἕως 17 Δεκεμβρίου 1855	275	70			275	70
Ε.	3	Δι' ἀντιμισθίαν τῶν Κ. Σ. Χαντσογιαννοπούλου καὶ Ν. Λύτρα ἀναπληρωσάντων τὸν ἀπόντα διδάσκαλον τῆς ζωγραφικῆς Κ. Α. Φίλιππον ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου ἕως τέλους Δεκεμβρ. 1855 πρὸς 20 δραχ. κατὰ μῆνα ἑκάστου	180				180	
Θ.	2	Διατροφὴ τοῦ φρενοβλαβοῦς Μακαρίου Μηλίνη ἀπὸ ἀ. Σεπτεμβρίου ἕως τέλους Δεκεμβρίου 1855	60				60	
		Χρῆσις τοῦ 1856.						
Γ.	1	Δι' ἀμοιβὴν τῶν συντελεσάντων εἰς τὴν σύλληψιν τῶν λῃστῶν Κ. καὶ Δ. Καραγκούνη	2000					

		Δι' ἀμοιβὴν τῶν συντελεσάντων εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ λῃστοῦ Ἀνδρέου Καρκαπᾶ.	1500				3500	
Δ.	1	Δι' ἔξοδα περιοδείας τοῦ νομοϊατροῦ Ἀρκαδίας Κ. Πύρλα .	208				208	
Ε.	2	Εἰς πληρωμὴν τοῦ δωδεκαλέπτου ἐπιμισθίου τῶν ἐν τῷ ἱπποφορβείῳ διατελεσάντων στρατιωτῶν κατὰ τὸ 1856 .	659	28			659	28
Ε.	9	Διὰ μισθὸν τοῦ ἐπιστάτου τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις ταχυδρ. γραφείου ἀπὸ 2 ἕως τέλους Δεκεμβρίου 1856 πρὸ, 25 δραχ. κατὰ μῆνα	24	17				
		Δι' ἔξοδα γραφείου αὐτοῦ ὁμοίως	9	67			33	84
Ε.	10	Δι' ἀντιμισθίαν τοῦ ὑπηρετήσαντος ταχυδρόμου μεταξὺ Λαμίας καὶ Ἰωαννίνων κατὰ τὸν Δεκέμβριον	72				72	
Ε.	11	Πρὸς ἀπόδοσιν ὁλοσχερῆ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰ ἀλληλοδαπὰ ταχυδρομεῖα ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων	24386	33			24386	33
							285096	74

Ἀθήνησιν, τῇ 3 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.»

Προέβη δὲ ἡ Βουλὴ καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 250,000, καὶ γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Γ. Κονδύλην καὶ Α. Παπαθανασίου, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου διὰ ψήφων 73 κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον ἑνὸς τῶν ἀνωτέρω καταχωρισθέντων.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ μοναδικοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, παρετήρησέ τις, ὅτι εἶναι ἀνάγκη μία τῶν βορειοτέρων νὰ χρησιμεύσῃ καὶ διὰ τὴν καθαρσιν τοῦ λιμένος Μεσολογγίου. Καὶ ἂν ἡ Κυβέρνησις ὑψώσῃ τὸ πρόχωμα μεταξὺ τῶν δύω ἱστορικῶν πύλεων Μεσολογγίου καὶ Αἰτωλικοῦ, τότε τὰ πλοῖα ὅλα θέλουσι φθάσει μέχρι τοῦ Ὀλένου, ὅπου ἔρθανον ἔκπαλαι. Ἐκ τούτου δὲ ἔχουσι μέγα συμφέρον οὐ μόνον αἱ δύω πόλεις, ἀλλὰ ὁλόκληρος ὁ νομός, καὶ τὰ πλοῖα τῶν ξένων δυνάμεων θέλουν εὑρίσκει ἄσυλον, ἐνῷ μέχρι τοῦδε ἐγόγγυζον οἱ πλοίαρχοι ὡς μὴ ὑπάρχοντος αὐλακος πλησιάζοντος εἰς τὴν πόλιν.

Τοῦ δὲ ὑπουργοῦ διαβεβαιώσαντος ὅτι καὶ εἰς τὸ Μεσολόγγιον θέλει ἀποσταλῇ ἓν τοιοῦτον πλοῖον καὶ τῆς Βουλῆς συγκατανευσάσης εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν πρόταξιν τοῦ βουλευτοῦ Μεσολογγίου ὡς λίαν δικαίαν, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Γενομένης εἶτα καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας ὁμοίας ταῖς προηγηθείσαις ὑπὸ τοὺς ἰδίους ψηφολέκτας, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγηθέντι ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 73, ἔχον οὕτω·

Ο Θ Ω Ν κ τ λ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωσις δραχμῶν διακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων, ἤτοι 250,000, ἐπὶ τοῦ Κεφ. Π'. ἄρθρου 2 «Κάθαρσις λιμένων» τοῦ διὰ τὸ 1858 ἔτος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Προέβη τελευταῖον ἡ Βουλὴ καὶ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 165,800·81 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, καὶ γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἐλευθ. Καλαγερᾶν καὶ Κ. Τσουκαλᾶν, συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ διὰ ψήφων 73.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 165,800·81 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν
Δημήτριος Ὀρεινός	Ν	Ἐλευθέριος Καλαγερᾶς	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Σταμάτιος Μήτσας	Ν
Πέτρος Καμπάνης	Ν	Ἀναγν. Ζέρβας	Ν
Γ. Ν. Καΐρης	Ν	Γ. Γιαλδάσης	
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Ν. Γρανίτσας	
Δημήτριος Τσάκρης	Ν	Γ. Βελλῆς	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Γ. Σιρπάνος	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Σ. Χ. Στεργιόπουλος	Ν
Γεώργιος Σκυδρος	Ν	Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	Ν
Δημήτριος Καλλιγρονῆς		Ἀνδρέας Λύγερινός	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Σόλων Κρεστενίτης	Ν
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης		Γεώργιος Ἀναμάντης	Ν
Σωτήριος Στράτος		Ν. Βαρβαρῆγος	
Δημήτριος Νάκος	Ν	Α. Δεκιγάλας	
Φίλων Φιλωνης		Ἰωάν. Ἀρβανιτιάδης	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	
Νικόλαος Τσέλιος		Ἀεων. Ν. Πετιμεζᾶς	
Π. Ταναρίας	Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Ἠλίας Παπαδᾶτος	Ν
Θ. Τσαννετάκης		Γεώργιος Περωτᾶς	
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	
Α. Παπαθανασίου	Ν	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	Α

Α. Κοντόσταυλος		Α. Παπαδημητριάδης	
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν	Ν. Κανακός	Ν
Ἰωάννης Μπαλάρας	Ν	Ἰωάννης Κύσταβίου	Ν
Κωνστ. Πλακούτας	Ν	Γ. Ἰατρός	Ν
Α. Ἀντωνόπουλος		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	
Πέτρος Δελιγιάννης		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	
Ἀνδρέας Σοφιανός	Ν	Νικόλαος Πιτράκος	Ν
Ἐμμ. Ἀντίνας	Ν	Γρηγόριος Πατριαρχέας	
Ἀνδρέας Ναταρᾶς		Στ. Καπιτανάκης	Ν
Εὐθ. Καναλόπουλος		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ν	Χ. Χριστόπουλος	
Εὐ. Οἰκονομόπουλος		Π. Κανελόπουλος	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Νικόλαος Μοσχούλας	Ν
Νικόλαος Ματθαίου	Ν	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	
Ν. Χ. Ἀναγιώτου	Ν	Ν. Πανουργιᾶς	
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	
Ἰωάν. Βαλασόπουλος		Κωνσταντῖνος Βλάμης	
Ν. Ἀτώπουλος		Α. Χ. Λόντος	
Γ. Γιατράκος		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	Ν
Λουκᾶς Στεράνου		Π. Πατρινὸς	
Ἰω. Παπαλουκόπουλος	Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης		Ἰωάννης Κ. Μωραΐτης	Ν
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	Ν	Ἠλίας Καράπαυλος	Ν
Β. Π. Δημητρακόπουλος		Γεώργιος Μπάστας	Ν
Ἀναγ. Δεδόπουλος	Ν	Ἰω. Σκαβέντσος	
Ἀ. Μαυροειδὴς	Ν	Γ. Νικολάου	Ν
Ἀναγ. Τσάκας	Ν	Μιχαὴλ Σολωμὸς	Ν
Γ. Κεράλας	Ν	Κωνστ. Πλατύς	
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης		Γεώργιος Ναύτης	
Γ. Γουλιμής	Ν	Ἀν. Ῥενουάρδος	
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος	
Παναγ. Παπατσώνης		Παναγιώτης Ψάθης	Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Ἀντ. Ἀρμάος	Ν
Ἰω. Προβελέγιος	Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Ἰω. Ταταράκης		Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Σ. Βαρότσης	Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Χ. Σουμαρίπας	Ν	Γεώργιος Ι. Σταΐκος	
Δ. Δημητρακόπουλος		Δημήτριος Σταΐκος	
Μ. Μιχαλόπουλος	Ν	Βασίλειος Κριεζής	

Κυριάκος Δουζίνας		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	Ν
Δημήτριος Βουδούρης	Ν	Σ. Σουμπουρδῆς	
Παντολέων Κουντουριώτης		Λύγερινὸς Ἀξέρωφ	
Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	Ν	Νικόλαος Β. Βουδούρης	
Πέτρος Χ. Πέτρου		Α. Μάντσαρης	Ν
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν		

Διαταχθέντος δὲ τὸν ἕβδομον τοῦ ἀντιπροέδρου, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ὁμοίας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφαλέκτας ψηφοφορίας, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ διὰ ψήφων 76, ἔχει δ' ὡς ἑπεται·

Ο ⊙ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωσις δραχμῶν ἑκατὸν ἑξήκοντα πέντε χιλιάδων ὀκτακοσίων καὶ λεπτῶν ὀγδοήκοντα ἑνός, ἀριθ. 165,800·81/00, ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1857 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ἤτοι ἐπὶ μὲν τοῦ Κεφ. Γ'. ἄρθρον 1. «Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας» δραχμ. 100,000, ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου «Διατήρησις καταδίκων» δραχ. 5,000, ἐπὶ τοῦ Κεφ. Ε. ἄρθρου 9. «Διευθύνσις τῶν κατ' ἐπαρχίαν ταχυδρομείων» δραχμ. 3,700, ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου «ἀπόδοσις δικαιωμάτων ἀνηκόντων εἰς ἀλλοδαπὰ ταχυδρομεῖα» δραχ. 29,100: 81/00, ἐπὶ τοῦ Κεφ. ΣΤ'. ἄρθρ. 2 «ἐπισκευὴ δημοσίων Οἰκοδομῶν» 2,000, καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου «κατασκευὴ δημοσίων οἰκοδομῶν» δραχμ. 26,000.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Παρετήρησέ τις, ὅτι εἰς τὸν περυσινὸν προϋπολογισμὸν τῆς Βουλῆς εἶχον σημειωθῆ 30,000 δραχμῶν δι' ἀποζημίωσιν τῶν βουλευτῶν τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, ἐξ ὧν ἐγένετο χρῆσις πέντε μόνον χιλιάδων δραχμῶν. Παρακαλεῖ λοιπὸν νὰ σημειωθῆ τοῦτο ἐν τοῖς πρακτικοῖς.

Ἡ δὲ Βουλὴ συναινέσασα, προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ἐκ

θέσεως τοῦ πληρεξουσίου αὐτῆς ἐπὶ τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη.

Λαβὼν δὲ τὸν λόγον ὁ πληρεξούσιος τῆς Βουλῆς, ἐζήτησε νὰ ἐκφράσῃ ἡ Βουλὴ τὴν εὐαρεσκείαν της εἰς τὸν συμπληρεξούσιον τοῦ Κυρίαν Τοσίτσα, ὡς καὶ εἰς τὸν Κύριον Μανάκην. Εἰς ταύτην μὲν, διὰ τὴν νέαν προστρόπην τοῦ οἰκοπέδου, εἰς ἐκεῖνον δὲ, διότι διὰ τῶν προσπαθειῶν του συνετέλεσεν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ δωρήματος.

Παρακαλεῖ δὲ συγχρόνως τὴν Βουλὴν νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐαρέσκειάν της καὶ εἰς τὸν προκάτοχόν του πληρεξούσιον Κ. Ν. Ἀναργύρου διὰ τοὺς ὁποίους κατέβαλεν ἀτρύτους κόπους ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς διαθήκης, ν' ἀτορανθῇ δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἐν τῇ ἐκθέσει προτάσεώς του τοῦ νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὸν Κ. Μανάκην ὡς εἰδικὸν καὶ γενικὸν πληρεξούσιον τῆς Κυρίας Τοσίτσα.

Παρετήρησέ τις, ὅτι καλὸν εἶναι πρὶν ἡ καταφύγῃ ὁ πληρεξούσιος τῆς Βουλῆς εἰς τὰ δικαστήρια πρὸς διάλυσιν τῶν ὑπαρχόντων μετὰ τοῦ Κυρίου Κ. Τοσίτσα διαφορῶν, νὰ συνενοηθῇ μετ' αὐτοῦ διὰ τελευταίαν φοράν· καὶ ἂν ἡ συνεννόησις αὕτη ἀποτύχῃ πάλιν, τότε δύναται νὰ πράξῃ ὅ,τι αἱ περιστάσεις τῷ ὑπαγορεύσωσιν. Ὅτον δ' ἀφορᾷ τὴν εἰς τὴν Κυρίαν Τοσίτσα ἔκφρασιν εὐαρεσκείας τῆς Βουλῆς, θέλομεν εὐχαρίστως πράξει τοῦτο μετὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ δωρήματος.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀφοῦ ἐξελέξατο πληρεξουσίους της τὸν Κ. Λεώποδον καὶ τὴν Κυρίαν Τοσίτσα, ἡ Κυρία δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ πληρεξουσίους της ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἀλλ' ὀφείλει νὰ ὑπογράφῃ ἡ ἰδία τὰς πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθέσεις της.

Ἄλλων δὲ τινων ὑποστηριζόντων ἔπειτα τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐαρέσκειάν της εἰς τὴν Κ. Τοσίτσα πρὶν ἴδῃ πραγματοποιημένον τὸ δώρημα· καὶ ἄλλων ὑποστηριζόντων τὸ ἐναντίον, διότι μάλιστα, κατὰ τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ πληρεξουσίου τῆς Βουλῆς, ἀφεύκτως καὶ μετ' ὀλίγον θέλει πραγματοποιηθῇ ἡ δωρεὰ, καὶ τὰ προηγούμενα τῆς οἰκογενείας Τοσίτσα εἶναι γνωστὰ· ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἐτερολάχθη νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐαρέσκειάν της κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον εἰς τὴν Κυρίαν Τοσίτσα, ἐνέκρινε δὲ νὰ ἐκφράσῃ ἤδη τὴν εὐαρέσκειαν αὐτῆς εἰς τὸν πρώην τῆς Βουλῆς ἀντιπρόσωπον Κ. Ν. Χ. Ἀναργύρου.

Προτείναντος τοῦ Προέδρου ν' ἀναγνωσθῇ περίληψις τῶν ἐπὶ

τῶν δοθεισῶν κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην ἀναφορῶν καὶ συζητηθῶσι τὰ ἐν αὐταῖς περιεχόμενα, ἵνα δείξῃ ἡ Βουλὴ ὅτι σέβεται καὶ ὑπερασπίζει τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναφέρεσθαι τῶν πολιτῶν, καὶ ἵνα μὴ ματαιωθῇ τὸ συνταγματικὸν τοῦτο δικαίωμα. Ἐνέστησαν ἄλλοι εἰπόντες, ὅτι δὲν πρέπει νὰ συζητηθῶσιν αἱ ἀναφοραὶ ἐν σπουδῇ καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν, καθόσον μάλιστα θέλομεν δείξει οὕτω ὅτι θεωροῦμεν πάρεργον τὴν συζήτησιν τῶν ἀναφορῶν, καὶ θέλομεν ἀποφασίσει ἐν βίᾳ ἐπὶ ἀντικειμένων σπουδαίων· ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δ' ἀναστάσεως ν' ἀναβληθῇ μὲν ἡ συζήτησις τῶν ἀναφορῶν, νὰ προταχθῇ δὲ αὕτη κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς νέας Συνόδου.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀνέγνω ἔκθεσιν πρὸς τὴν Βουλὴν ὅλων τῶν κατὰ τὴν Σύνοδον γενομένων ἐργασιῶν ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ τελευταῖον καθῆκον, ὅπερ ἡ θέσις τοῦ Προέδρου ἐπιβάλλει εἰς τοὺς εἰς αὐτὴν διὰ τῆς ὑμετέρας ψήφου τεθειμένους, εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σπεύδω ἑτοίμως νὰ ἐκπληρώσω σήμερον καθόσον τὸ βραχὺ τοῦ χρόνου μοὶ τὸ ἐπιτρέπει.

Ὡς γινώσκετε, Κύριοι, ἡ λήγουσα Σύνοδος εἶναι δευτέρα μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ περὶ διαρκείας τῶν ἐργασιῶν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων νόμου. Κατὰ δὲ τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, **62** μὲν συνεδριάσεις ἔλαβον χώραν, σπουδαῖα δ' ἔργα ἐνομοθετήθη καὶ ἄλλα ζητήματα, σοβαρὰ καὶ μακρὰς συζητήσεις προαγαγόντα, διεξήχθησαν.

Καὶ εἰσήχθησαν μὲν καὶ διετυπώθησαν ὅλην τὴν δύσκολον διαδικασίαν τὴν ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ καθιερωμένην **70** νομοσχέδια, ἐξ ὧν πολλὰ, ἅτινα μετὰ σπουδῆς καὶ ζήλου ἐπεψηφίσατε θέλουσι χρησιμεύσει, καταρτιζόμενα, εἰς Νόμους πρὸς συμπλήρωσιν ἐλλείψεων τῆς δικαστικῆς καὶ διοικητικῆς ἡμῶν Νομοθεσίας, ἄλλα δὲ πρὸς τακτοποίησιν τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας.

Ἐν τούτοις ἐκ τῶν ὑποβληθέντων νομοσχεδίων, **67** ἐσυζητήθησαν καὶ ἐπεψηφίσθησαν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπάρχει τὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν εσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τοῦ **1859**. Προεξετάσθησαν δ' ἐν τοῖς τμήμασι καὶ εἰσήχθησαν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς δι' ἐκθέσεων τρία καὶ μένουσιν ἐκκρεμῆ καὶ ὥριμα πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν προσεχῆ Σύνοδον.

Μολονότι εἰς τινα ζητήματα ὑπῆρξεν ἰσχυρὰ διαφωνία ἰδεῶν, φυσικὴ συνέπεια τῆς ἐλευθέρας συζητήσεως καὶ τῆς βουλευτι-

κῆς ἀνεξαρτησίας, οὐχ' ἧττον ἡ καθ' ὅλην τὴν σύνοδον σύμπνοια εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ γενικὸν τῆς πατρίδος συμφέρον, χαρακτηρίζει ἀποχρώντως τὸν πατριωτισμὸν ἁπάντων ὑμῶν, τὴν κατεύναισιν τῶν πολιτικῶν παθῶν καὶ τὸν γενικὸν σύνδεσμον τοῦ Ἔθνους.

Μετὰ τὴν συνοπτικὴν ταύτην ἔκθεσιν, ἂς ῥίψωμεν ἓν βλέμμα καὶ ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Βουλῆς.

Τῇ ἀξιεπαίνῳ μερίμνῃ τῆς πρὸ πολλοῦ ὑπό τινος τῶν προκατόχων ἡμῶν διορισθείσης ἐπιτροπῆς, τὰ ἔγγραφα τῆς ἱερᾶς ἡμῶν ἐπαναστάσεως, ἐδόθησαν πρὸ ἓξ μηνῶν εἰς τυπογράφον ἀναδεχθέντα τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ὅσων ἄχρι τοῦδε ἡ ἐπιτροπὴ συνέλεξε καὶ συνηρμολόγησε. Κατὰ δὲ τὴν περὶ τούτου πιστοποίησιν τοῦ Βιβλιοφύλακος, ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων ἐξετυπώθησαν ἄχρι τοῦδε 28 φύλλα, ἀντιστοιχοῦντα πρὸς 56 συνόλη, καὶ ἐλπίζεται μέχρι τῆς προσεχοῦς Συνόδου ὅτι θέλει ἐκτυπωθῆ ὁ πρῶτος τόμος ἀποτελέσων 40—50 μεγάλα τυπογραφικὰ φύλα.

Εἰς τὸν ἐργολάβον τῆς ἐκτυπώσεως τῶν ἐγγράφων κατεβλήθησαν χίλιαι διακόσιαι δραχμαὶ ἀπέναντι τῆς ἐκτελεσθείσης ἐργασίας του, κατὰ τὸ περὶ τούτου συμβόλαιον τῆς ἐπιτροπῆς. Μένει δὲ εἰς τὴν Βουλὴν ν' ἀνοίξῃ πίστωσιν 3000 δραχμῶν ἵνα χρησιμεύσωσι πρὸς πληρωμὴν τοῦ ἐργολάβου κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας τῶν Βουλῶν.

Εἰς τὸν ἐφετεινὸν προϋπολογισμὸν προσδιωρίσθησαν 1000 δραχμαὶ δι' ἀγορὰν βιβλίων πρὸς πλουτισμὸν τῆς βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνεννοήθην μετὰ τοῦ Κυρίου ἐφόρου τοῦ Βουλευτηρίου καὶ τοῦ βιβλιοφύλακος, ὅπως ζητηθῇ ἡ γνώμη διαφόρων πεπαιδευμένων καὶ γίνῃ ἡ κατάλληλος προμήθεια τῶν ἀναγκαιούντων βιβλίων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ψηφισθείσης πιστώσεως.

Κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν συνήθειαν ἡτοιμάσθησαν τὰ πρακτικὰ τῶν δύω παρελθουσῶν Συνόδων, καὶ θέλουν ἀποσταλῆ εἰς τὰς Βουλὰς τῶν συνταγματικῶν ἐπικρατειῶν Ἀγγλίας, Γαλλίας, Πρωσσίας, τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τοῦ Βελγίου, Ἱσπανίας, Βαυαρίας, Σουηδίας, Σαξωνίας, Ἀννόβερ, Πορτογαλλίας, Βυτεμβέργης, Σαρδηνίας, Βάδεν καὶ εἰς τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα τῆς Ἑπταννήσου, καθόσον διὰ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς ἀποστολῆς ταύτης θέλομεν ἔχει εἰς τὴν βιβλιοθήκην τὰ πρακτικὰ τῶν βουλευτικῶν συζητήσεων τῶν πε-

φωτισμένων ἐθνῶν, τόσον χρήσιμα εἰς τὴν νεαρὰν ἡμῶν συνταγματικὴν πολιτείαν.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Γραφείου ἐξετελέσθη ἀκριβῶς διὰ τοῦ ζήλου, τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς περὶ τὰ βουλευτικὰ ἔργα ἐμπειρίας τοῦ πρὸ χρόνων διευθύνοντος τὸ Γραφεῖον Κ. Μιχαὴλ Ν. Παρίση.

Μολονότι, Κύριοι, ἄλλοτε δὲν ἤμην ὑπὲρ αὐτοῦ προκατειλημμένος, ὀφείλω ὅμως νὰ ὁμολογήσω μετὰ παῤῥησίας, ὅτι, καθόσον ἐξ οἰκείας ἀντιλήψεως ἐγνώρισα καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς προεδρείας μου, ἡ διαγωγὴ τοῦ ὑπαλλήλου τούτου ὑπῆρξεν ἀξιέπαινος, ἡ δὲ δραστηριότης του, ἡ ἀκρίβεια καὶ ἡ ἱκανότης του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Βουλῆς κατέστη ἀναμφισβήτητος. Διὰ ταῦτα θεωρῶ δίκαιον νὰ συστήσω καὶ ἐγὼ αὐτὸν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν μέριμναν τῆς Βουλῆς.

Λαλήσας περὶ τοῦ ἑνὸς τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς, χρεωστῶ εὐχαρίστως νὰ προσθέσω ὅτι οἱ συντάκται τῶν πρακτικῶν Κύριοι Γ. Παράσχος καὶ Σ. Σοφιανὸς, εὐδόκιμοι καὶ ἀκριβεῖς περὶ τὸ ἔργον των, εἰσὶν ἀξιέπαινοι διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν μεθ' ἧς ἐξεπλήρωσαν τὰ καθήκοντα αὐτῶν, κατὰ τὰς τελευταίας ἰδίως πολυασχόλους ἡμέρας.

Καὶ περὶ τῶν δύω τούτων ὑπαλλήλων, τῶν ὁποίων ἡ τύχη ἀφέθη εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς Βουλῆς, θέλω μετ' οὐ πολὺ ἐπικαλεσθῆ τὴν εὐμένειαν τοῦ Σώματος.

Διεκρίθη ἐπίσης διὰ τὴν μετὰ ζήλου ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν του ὁ ἀρχαῖος βοηθὸς τοῦ γραφείου Κ. Δ. Ῥαΐσης, καὶ μετ' αὐτοῦ οἱ δύω ἕτεροι ὑπάλληλοι Παμπούκης καὶ Βαρουξάκης.

Ἡ χρηματικὴ διαχείρισις, ἡ εἰς τὸν ταμίαν καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς ἐπιτροπὴν ἀνατεθειμένη, ὑπῆρξεν ἀκριβεστάτη.

Ὡς ἴδατε, Κύριοι, ἐκ τοῦ ἐπιψηφισθέντος ἤδη ἀπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς, τὰ προϋπολογισθέντα καθ' ὅλην τὴν Σύνοδον ἀναβαίνουσιν εἰς δραχμὰς 280,360· ἐξ ὧν ἐδαπανήθησαν εἰς ἀποζημιώσεις μὲν τῶν ΚΚ. βουλευτῶν δραχ. 153,257 84, εἰς μισθοὺς δὲ ὑπαλλήλων, κλητήρων, συνδρομὴν ἐγχωρίων καὶ ξένων ἐφημερίδων, καὶ εἰς ἄλλας ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας δραχμαὶ 17,723, καὶ κατελείφθη ὑπόλοιπον διαθέσιμον δραχμῶν 11,647, ἐκπιπτομένου τοῦ προσδιορισθέντος ποσοῦ διὰ τὴν βουλευτ. ἐπιχορήγησιν δραχμῶν 75 0 πληρωθείσαν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου.

Ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἀπολογισμοῦ παρετηρήσατε, Κύριοι, ὅτι τὰ ἔξοδα ἐν γένει τῆς Βουλῆς ἔλαβον μείωσιν ἐπαισθητὴν περιορισθέντα εἰς τ' ἀπολύτως ἀναγκαῖα, ἡ δ' ἄλλοτε ἐπικρατήσασα ἀνωμαλία εἴς τε τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν καὶ τὸ τῶν κλητήρων ἐξέλιπε.

Τὸ προεδρεῖον οὕτω, βελτιώσαν τὴν θέσιν τῶν ὑποδεεστέρων ὑπαλλήλων καὶ τῶν κλητήρων, ἔφερε συγχρόνως τὴν δέουσαν τάξιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Γραφείου.

Τὰ πρακτικὰ τῆς λησάσης Συνόδου ἀποτελοῦντα ὀγκώδη τόμον ἐτέθησαν ἤδη εἰς τὴν ὑπογραφὴν ὑμῶν, καὶ μετ' οὐ πολὺ θέλουσι δοθῆ εἰς τύπον.

Ἐνταῦθα εἶναι ἐπάναγκες νὰ προσθέσω ὅτι ἡ ἐκτύπωσις τῶν πρακτικῶν, ὡς δὲν ἀγνοεῖτε, δὲν προβαίνει ὅσον ἦτο ἐπιθυμητὸν· τοῦτο δὲ προκύπτει διότι τὸ Βασ. τυπογραφεῖον ἀσχολούμενον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὅλων τῶν ἐν τῇ Πρωτευούσῃ ἀρχῶν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν ἐγκαιρον ἐκτύπωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς. Ἤθελεν εἶσθαι ἐπομένως ἀναγκαῖον νὰ προστεθῶσι δύω ἐργάται διὰ λ|σμὸν τῆς Βουλῆς, ὅπως ἀφιερωθῶσιν εἰς τὴν προκειμένην ἐργασίαν, καὶ καταχθῆ αὕτη ἐνήμερος.

Ταῦτα εἶχον, Κύριοι, νὰ Σᾶς ἐκθέσω, καθόσον, ὡς εἶπον, ὁ καιρὸς μοὶ τὸ ἐπέτρεπεν.

Ἀποτιθέμενος δὲ τὴν ἐντολὴν μὲ τὴν ὁποίαν μὲ περιεβάλατε, ὀφείλω, Κύριοι Συνάδελφοι, νὰ ἐκφράσω ὑμῖν τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν συνδρομὴν ἣν μοὶ ἐχορηγήσατε, καὶ διὰ τὴν εὐμενῆ ὑποστήριξιν, δι' ἧς κατεστήσατε τὸ ἔργον μου εὐχερέστερον.

Φέρων δὲ τὴν εὐχάριστον συναίσθησιν ὅτι κατέβαλον τὰς ἐνούσας μοι δυνάμεις πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα μοὶ ἀνεθέσατε, θέλω θεωρήσει ἐμαυτὸν ὐτυχῆ, ἐὰν κατώρθωσα νὰ δικαιώσω τὴν ἐκλογήν σας.»

Ἀκολούθως ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὁμοφώνως να ἐκφρασθῶσιν αἱ εὐχαριστήσεις της εἰς τὸν Πρόεδρον αὐτῆς διὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ εὔστοχον ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του, διὰ τὸ φιλοδίκαιον, ἀμερόληπτον καὶ ἀνεξάρτητον τοῦ τρόπου, μεθ' οὗ διεύθυνε τὰς συζητήσεις τοῦ Σώματος.

Προσέθηκεν ἕτερος ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει συγχρόνως νὰ ἐκφράσῃ

τὰς εὐχαριστίας της εἰς τὸν πρόεδρον καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἐχορήγησε προσασίαν εἰς τὴν μειοψηφίαν, ὑποδεικνύουσα τὸ τοιοῦτον ὡς ὑπόδειγμα διαγωγῆς, ἣν ὀφείλουσι νὰ τηρῶσι πάντοτε οἱ πρόεδροι τοῦ Σώματος.

Δεκτῆς δὲ γενομένης ὁμοφώνως τῆς προτάσεως ταύτης, ἀπεφασίσθη τῇ προτάσει ἑτέρου τινὸς ὅπως τὸ τῆς προσεχοῦς Συνόδου Προεδρεῖον κοινοποιήσῃ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς.

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν της καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ προεδρείου. Ἀναστὰς δὲ ὁ πρόεδρος ἐξέθηκεν, ὅτι μετὰ βαθείας συγκινήσεως ἤκουσε τὰς εὐμενεῖς καὶ εὐνοϊκὰς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκφράσεις τοῦ Σώματος, διὰ τὰς πρὸς τὴν ἀκριβῆ τῶν καθηκόντων του ἐκπλήρωσιν προσπαθείας του. Ὁσάκις δὲ τοῦ λοιποῦ ἤθελε συναντηθῆ μετά τινος συναδέλφου του εἰς τὸν δημόσιόν του βίον, μεγίστην θέλει αἰσθάνεσθαι εὐχαριστησιν, ἀναμιμνησκόμενος τὰς ἡμέρας ταύτας, καθ' ἃς μετὰ τοσαύτης συμπνοίας καὶ ἀδελφότητος εἰργάσθη μετ αὐτῶν ὑπὲρ τῶν κοινῶν συμφερόντων. Ἀλλ' ἵνα μὴ τῷ ἀποδοθῆ πλειότερος τοῦ πρέποντος ἔπαινος, ὑπὸ αἰσθήματος δικαιοσύνης καὶ πρὸς τὸ Σῶμα καὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὁρμώμενος, ὀφείλει νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Συνόδου οὐδέποτε μέλος τῆς Κυβερνήσεως προσεπάθησε δι' αὐτοῦ νὰ δώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν ὥθησιν ἀλλοίαν ἐκείνης τῶν ἰδίων αὐτῆς πεποιθήσεων, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲν πρόσκομμα ἢ ἐπηρεασμὸν εὑρέθη εἰς τὴν θέσιν νὰ ἀπωθήσῃ ποτὲ καθ' ὅλην τὴν καλῶς ἐννοουμένην ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός του.

Μετὰ ταῦτα ἡ Βουλή, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ προέδρου, ἠνέωξε πίστωσιν 4,200 δραχμῶν διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἐκτυπώσεως τῶν ἐγγράφων τῆς ἱερᾶς ἡμῶν ἐπαναστάσεως, ὅπως, ἀφοῦ ἐκπεσθῶσιν αἱ δοθεῖσαι ἤδη εἰς τὸν τυπογράφον 1200, χρησιμεύσωσιν αἱ λοιπαὶ πρὸς ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου, διατιθέμεναι διὰ πράξεως τῆς ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τούτων ἐπιτροπῆς.

Ἐνταῦθα ὁ πρόεδρος ἀναπτύξας τὰς μέχρι τοῦδε προσενεχθείσας ὑπηρεσίας, τὴν ἱκανότητα καὶ τὸν ζῆλον τῶν τριῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς Κ.Κ. Μ. Παρίση, Γ. Παράσχου καὶ Σ. Σοφιανοῦ, παρετήρησεν, ὅτι καὶ λόγῳ δικαιοσύνης καὶ λόγῳ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Σώματος πρέπει νὰ ὑπαχθῶσιν οὗτοι εἰς ἀνάλογον τινα τάξιν διακρίνουσαν τοὺς ὑπαλλήλους τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας, καθ' ὅσον καὶ ἡ θέσις αὐτῶν τὸ ἀπαιτεῖ καὶ κανονι-

ζεται οὕτως ἡ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ περὶ συντάξεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κατάταξίς των. Διὸ διερμηνεύων τὸ ὑπὲρ αὐτῶν αἴσθημα τῆς Βουλῆς, προτείνει νὰ ἐξομοιωθῶσι μὲ τμηματάρχην Β΄. τάξεως, ἔχοντες καὶ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ βαθμοῦ τούτου.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἀσπασθεῖσα τοὺς λόγους τούτους, παρεδέχθη ὁμοφώνως τὴν πρότασιν τοῦ προέδρου, ἀποφηναμένη ν᾽ ἀρχίσῃ ὁ μισθὸς αὐτῶν, ἤτοι τῶν δραχ. 250, ἀπὸ 1 Μαΐου ε. ε.

Ἐπίσης τῇ προτάσει τοῦ προέδρου ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ ἐξομοιωθῇ ὁ ἀρχαῖος καὶ ἐπιμελὴς ὑπάλληλος τοῦ γραφείου Δ. Ῥαΐσης μὲ ὑπουργικὸν γραμματέα ἁ. τάξεως, λαμβάνων τὴν μισθοδοσίαν τοῦ βαθμοῦ τούτου, ἤτοι δραχ. 200.

Ἐπὶ δὲ τῇ προτάσει ἑνὸς τῶν βουλευτῶν παρεδέχθη ἐπίσης ἡ Βουλὴ νὰ ἐξομοιωθῇ ἡ μισθοδοσία τοῦ βιβλιοφύλακος αὐτῆς Γ. Τερτσέτη μὲ τὴν τοῦ τμηματάρχου ἁ. τάξεως.

Ἐνέκρινεν ὡσαύτως ἡ Βουλή, ἐπὶ τῇ προτάσει τινὸς, νὰ δίδηται εἰς τοὺς γραφεῖς Ν. Παμπούκην καὶ Βαρουξάκην τὸ ἥμισυ τῆς μισθοδοσίας των, ὡς καὶ εἰς τὸν ἕτερον εὐτάξιαν Χαράλ. Ἀναγνωστόπουλον καὶ τοὺς κλητῆρας τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ των κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς Βουλῆς.

Ἐνεκρίθη ὡσαύτως νὰ διορισθῇ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο παρὰ τῷ Ἀναγνωστηρίῳ τῆς Βουλῆς εἷς βοηθὸς μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 70, νὰ δοθῶσι δὲ καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀποβιώσαντος κλητῆρος Δ. Τουρεξῆ δραχ. ὀγδοήκοντα.

Ἀναγνωσθέντα δὲ οὕτω τὰ πρακτικὰ, ἐπεκυρώθησαν πρασηκόντως.

Τελευταῖον προσελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω τὸ περὶ λήξεως τῆς Β΄. Συνόδου τῆς Ε΄. βουλευτικῆς περιόδου Βασ. Διάταγμα, ἔχον οὕτως·

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ἔχοντες ὑπ᾽ ὄψιν τὸ ἄρθ. 30 τοῦ Συντάγματος κηρύττομεν τὴν λῆξιν τῆς Β΄. Συνόδου τῆς Ε΄. Βουλευτικῆς περιόδου.

Ὁ Ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, θέλει κοινοποιήσει τὸ παρὸν διάταγμα εἰς τὴν Γερουσίαν, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὴν Βουλήν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἀπριλίου 1858.

ΟΘΩΝ

Ἀθ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.»

Ὁ δὲ πρόεδρος ἐβεβαίου ὅτι θέλει καταχωρήσει τὸ παρὸν Διάταγμα εἰς τὰ πρακτικά.

Ὁ πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Διαμάντης
Π. Ψάθης.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Αἰγιάλεια
Λουκᾶς Λόντος
Δημήτριος Ὀρεινός

Αἴγινα
Ἀντώνιος Βενιζέλος

Ἄνδρος
Πέτρος Καμπάνης
Γ. Ν. Καΐρης
Ἀντ. Καμπάνης

Ἄργος
Δημήτριος Τσάκρης
Ἀνδρέας Δανόπουλος
Νικόλαος Ἰατρὸς

Ἀττικὴ
Γεώργιος Σκαῦρος
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς
Ἀνδρέας Μεταξᾶς
Σταῦρος Βλάχος

Βάλτος
Ἠλίας Καραγιάννης
Σωτήριος Στράτος

Βοιωτία
Δημήτριος Νάκος
Φίλων Φίλωνος

Βόνιτσα καὶ Ξηρόμερον
Θεόδωρος Γρίβας
Νικόλαος Τσέλιος
Π. Ταντσρίας

Γύθειον
Δ. Π. Πετροπουλάκος
Θ. Τσαννετάκης

Δωρὶς
Γεώργιος Κονδύλης
Α. Παπαθανασίου

Ἐπίδαυρος Λιμηρὰ
Ν. Παπαμιχαλόπουλος
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς

Ἑρμιονὶς
Σταμάτιος Μήτσας
Ἀνδρέας Ζέρβας

Εὐρυτανία
Γ. Ἰω. Γιολδάσης
Ν. Α. Γρανίτσας
Γ. Βελῆς
Γ. Σιρπάνος

Ἠλεία
Σ. Χ. Στερανόπουλος
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης
Ἀνδρέας Αὐγερινὸς
Σόλων Κρεστενίτης

Θῆβαι
Δημήτριος Ἀθανασίου
Γεώργιος Διαμάντης

Θήρα
Ν. Βαρβαρῆγος
Α. Δεκιγάλας
Ἰω. Λορεντσιάδης

Καλάβρυτα
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης
Δεων. Ν. Πετιμεζᾶς
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος
Ἠλίας Παπαδαῖος

Καλάμαι
Γεώργιος Περωτής
Ιωάννης Ζάρκος.
Ἀθανάσιος Δανιλόπουλος

Καρυστία
Ἀλ. Κοντόσταυλος
Ηλιτάριος Νικολαΐδης
Ιωάννης Μπαλάρας

Καρύταινα
Κωνστ. Πλακούτας
Ἀν. Λ. Ἀντωνόπουλος
Πέτρος Δελιγιάννης

Κέα
Ἀνδρέας Σοφιανός
Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας

Κορινθία
Ἀνδρέας Νοταρᾶς
Εὐθ. Κανελόπουλος
Γ. Πανοπιρτόπουλος
Εὐ. Οἰκονομόπουλος

Κυνουρία
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος
Νικόλαος Ματθαίου
Ν. Χ. Παναγιώτου

Λακεδαίμων
Σ. Κοπανίτσας
Ἰω. Βλασσόπουλος
Ν. Ἀεώπουλος
Γ. Γιατράκος

Λοκρὶς
Λουκᾶς Στεφάνου
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος

Μαντίνεια
Ι. Ν. Ταμπακόπουλος
Μιχαὴλ Σκαλιστήρης
Γ. Ν. Ῥοδελιώτης
Β. Π. Δημητρακόπουλος

Μεγαρὶς
Ἀναγνώστης Δεβόπουλος
Α. Μαυρουδῆς

Μεγαλόπολις
Γ. Κεράλας
Ἀναγνώστης Τσάκας

Μεσολόγγιον
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης
Γ. Γουλιμής

Μεσσήνη
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος.
Παναγιώτης Παπατσώνης
Σπήλιος Ἀντωνόπουλος

Μῆλος
Ἰω. Προβελέγιος
Ἰω. Ταταράκης

Νάξος.
Σ. Βαρότσης
Χ. Σουμαρίπας
Δ. Δημητρακόπουλος

Ναυπακτία
Μ. Μιχαλόπουλος
Α. Παπαδημητριάδης
Ν. Καναβός

Ναυπλία
Ἰωάννης Κύσταθίου
Γεώργιος Ἰατρός

Ξηροχῶρι
Γεώργιος Μαθεμοχωρίτης
Λουκᾶς Καλογερόπουλος

Οἰτυλον
Νικόλαος Πιεράκος
Γρηγόριος Πατριαρχέας
Σταυρ. Καπετανάκης
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης

Ὀλυμπία
Χ. Χριστόπουλος
Π. Κανελόπουλος
Νικόλαος Μασχούλας

Πανεπιστήμιον
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς

Παρνασσὶς
Ν. Πανουργιᾶς
Εὐθ. Κεχαγιᾶς
Κωνσταντῖνος Βλάμης

Πάτραι
Ἀνδρέας Χ. Λόντος
Περικλῆς Καλαμογδάρτης
Π. Πατρινός
Χρ. Τσαλαμιδᾶς

Πέτσαι
Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου (α)
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης

Πυλία
Ἠλίας Καράπαυλος
Γεώργιος Μπάστας

Σκιάθος
Ἰωάννης Σκαβέντσος
Γεώργιος Νικολάου

Σύρος
Μιχαὴλ Σολωμὸς
Κωνστ. Πλατύς
Γεώργιος Ναύτης
Α. Ῥενουάρδος

Τῆνος
Ἰωάννης Σαγρέδος
Παναγιώτης Ψάθης
Ἀντώνιος Ἀρμάος

Τριφυλία
Δημήτριος Πολυχρονόπουλος
Κυριάκος Πονηρόπουλος
Ἀναγνώστης Παπατσώρης

Τριχωνία
Γεώργιος Ι. Στάϊκος
Δημήτριος Στάϊκος

Τροιζηνία
Βασίλειος Κριεζῆς
Κυριάκος Δουζίνας

Ὕδρα
Δημήτριος Βουδούρης
Παντολέων Κουντουριώτης
Σταμάτιος Γ. Δοκὸς

Φθιῶτις
Πέτρος Χ. Πέτρου
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς
Εὐαγγέλης Κοντογιάννης
Σ. Σκουμπουρδῆς

Χαλκὶς
Λύγερινὸς Ἀδέρωφ
Νικόλαος Β. Βουλγούρης
Ἀναγ. Μάντσαρης

ΤΕΛΟΣ.

(α) Εἰς τὸν ά. Τόμον τῆς παρελθούσης συνόδου τὸ ὄνομα τοῦ βουλευτοῦ Ἀνδρέου Π. Χ. Ἀναργύρου, ἐξετυπώθη λανθασμένως Ν. Χ. Ἀναργύρου· ὅπου δ' ἀπαντᾶται τοῦτο πρέπει νὰ ἐννοῆται τὸ ὄνομα τοῦ κατὰ τὴν τρίχρονον περίοδον διατελοῦντος βουλευτοῦ Ἀνδρέου Π. Χ. Ἀναργύρου. Τὸ αὐτὸ συνίδη καὶ εἰς τὰ ὀνόματα τῶν βουλευτῶν Κ. Κ. Θ. Γρίβα, Α. Ἀντωνοπούλου, καὶ Χ. Χριστοπούλου.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Συνεδρίασις Α'. Τῆς 30 8βρίου 1857. Σελὶς

Ἀναγόρευσις τοῦ προσωρινοῦ προεδρείου καὶ ἀνάγνωσις Βασ. Διατάγματος κηρύσσοντος τὴν ἔναρξιν τῆς συνόδου 3

Συνεδρίασις Β'. Τῆς 23 Νοεμβρίου.

Ὁρκοδοσία βουλευτῶν· ἀνάγνωσις ἐγγράφου τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργ. Συμβουλίου περὶ παραιτήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργῶν καὶ ἐκλογὴ τοῦ ὁριστικοῦ προέδρου 4

Προσφώνησις τοῦ προέδρου καὶ ἐκλογὴ τῶν ἀντιπροέδρων καὶ γραμματέων 5

Πρωτόκολλον ὁρκοδοσίας 6

Συνεδρίασις Γ'. Τῆς 27 Νοεμβρίου.

Ὁρκοδοσία βουλευτῶν 6

Ἀνάγνωσις τῆς ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως προσφωνήσεως τοῦ προέδρου καὶ τῆς ἀπαντήσεως τῆς Α. Μ. καὶ τοῦ διαγγέλματος τοῦ προεδρείου τῆς Γερουσίας περὶ σχηματισμοῦ τοῦ προεδρείου της. 7

Ἐκλογὴ τοῦ Ταμίου, Ἐφόρου καὶ Βιβλιοφύλακος 8

Πρωτόκολλον ὁρκοδοσίας 9

Συνεδρίασις Δ'. Τῆς 29 Νοεμβρίου.

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας διὰ τὸ ἔτος 1858 9

Εἰσαγωγὴ τῶν ἀπολογισμῶν τοῦ Κράτους διὰ τὰ ἔτη 1854 καὶ 1855 καὶ εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐν Πάτραις ἰδιοκτητῶν οἰκοπέδων 11

Συνεδρίασις Ε'. Τῆς 2 Δεκεμβρίου.

Ὁρκοδοσία βουλευτῶν καὶ κλήρωσις τῶν τμημάτων . . . 33

Κλήρωσις τῆς βουλευτ. ἐκλογῆς Δωρίδος 34

Πρωτόκολλον ὁρκοδοσίας βουλευτῶν 35

Συνεδρίασις ΣΤ'. Τῆς 7 Δεκεμβρίου.

Ἀνακοίνωσις τμηματικῶν ἐργασιῶν 35

Ἀγγελία πένθους· ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς τοῦ ταμίου τῆς Βου-

λῆς ἀπόντος, δι' ἧς εὐχαριστῶν τὸ Σῶμα διὰ τὴν ἐκλογήν του, ἀναπίθησι προσωρινῶς τὰ καθήκοντά του εἰς τὸν βουλευτὴν Μάνταρην· κλήρωσις συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς 9 Δεκεμβρίου καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ Στρατοῦ 36

Ἐπερώτησις περὶ τῶν ἐν Σύρῳ ἰσχάτως διατρεξάντων καὶ εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων, α) περὶ ἀναπληρωτ. πιστώσεως ἐκ δρ. 150000 τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ ἔτος 1857. 37

β) Ὁμοίου ἐκ δραχ. 25000 τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου καὶ διὰ τὸ ἴδιον ἔτος 39

γ) Ὁμοίου ἐκ δρ. 302,879: 24 τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ ἴδιον ἔτος 41

Συνεδρίασις Ζ'. Τῆς 10 Δεκεμβρίου.

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ 22 ἄρθρου τοῦ ἀστυκοῦ νόμου 55

Ὁμιλίαι περὶ προσαρτίσεως τῆς νήσου Σκύρου εἰς τὴν ἐπαρχίαν Καρυστίας 57

Ὁμιλίαι περὶ συστάσεως ναυτιλιακοῦ τμήματος ἐν Γαλατᾷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως 59

Ὁμιλίαι περὶ προσθήκης ἕξωτερ. ὑπαλλήλων καὶ περὶ συμπληρώσεως τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξεν. ἀρχῶν ΣΞΒ' νόμου. 63

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως περὶ τοῦ ἐν Σύρῳ συμβάντος περιστατικοῦ 69

Πέρας τῆς ἀνωτέρω συζητήσεως καὶ ἐρώτησις βουλευτοῦ τινος περὶ τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ πληρώματος ἑλληνικοῦ τινος πλοίου εὑρισκομένου ἐν Κωνσταντινουπόλει 74

Ἀπάντησις τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ ἐξακολούθησις τῆς αὐτῆς συζητήσεως 75

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ Στρατοῦ καὶ ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς 77

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου 79

Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων καὶ ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ συνόλου . . 80

Συνεδρίασις Η'. Τῆς 11 Δεκεμβρίου

Παρατήρησις ἐπὶ μιᾶς φράσεως τῶν πρακτικῶν καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Δωρίδος 81

Ἀναγνώρισις τῆς νομιμότητος τῆς ἐκλογῆς· ὁρκωδοσία τοῦ ἀναγνωρισθέντος βουλευτοῦ καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν δαπανῶν τοῦ Σήματος 82

Ἀνακοίνωσις τμηματικῶν ἐργασιῶν· ἀνακοίνωσις τοῦ προέδρου περί τινος προτάσεως ἀφορώσης τὴν τελευτὴν τῆς 25 Ἰανουαρίου, γενομένης τὴν προτεραίαν καὶ ἀπάντησις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὴν ἐπερώτησιν τοῦ βουλευτοῦ Ἐρμιονίδος περὶ τοῦ πληρώματος τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει προσορμισμένου πλοίου 85

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 25000 86

Πρότασις περὶ τῆς ἀμέσου συζητήσεως τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου, παραδοχὴ αὐτῆς καὶ ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς . . . 87

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 89

Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου καὶ ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ συνόλου . . . 90

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ περὶ προσαγωγῆς τοῦ καταλόγου τῶν βοηθημάτων ζητήματος 93

Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας 94

Συνεδρίασις Θ'. Τῆς 16 Δεκεμβρίου.

Διόρθωσις τῆς φράσεως τῶν πρακτικῶν, ἐφ' ἧς ἐγίνετο ἡ παρατήρησις κατὰ τὴν προηγουμένην συνεδρίασιν καὶ ἀνάγνωσις τῆς προτάσεως περὶ τῆς τελετῆς τῆς 25 Ἰανουαρίου 93

Διακοπὴ τῆς συνεδριάσεως πρὸς συζήτησιν τῆς ἀνωτέρω προτάσεως ὑπὸ τῶν τμημάτων· ἐπανάληψις τῆς συνεδριάσεως καὶ ἀνακοίνωσις τῶν τμημάτων περὶ τοῦ παραδεκτοῦ αὐτῆς ὡς συζητητέας καὶ ἀνάπτυξις αὐτῆς ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Πατρῶν . . 96

Διάφοροι ἐπ' αὐτῆς ἀγορεύσεις 97

Ἀπόφασις περὶ τῆς ἀμέσου συζητήσεως τῆς προτάσεως καὶ ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς 100

Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων καὶ τοῦ συνόλου 102

Συνεδρίασις Ι'. Τῆς 20 Δεκεμβρίου.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως ναυτιλιακοῦ τμήματος ἐν Γαλατᾷ 103

Ὁμιλίαι περὶ προσαρτίσεως τῆς νήσου Σκύρου εἰς τὴν ἐπαρχίαν Καρυστίας καὶ εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΨΛΑ'. νόμου 104

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Σώματος καὶ παραδοχὴ αὐτοῦ 106

Κατάταξις τοῦ βουλευτοῦ Δωρίδος εἰς τὸ Δ'. τμῆμα . . . 109

Συνεδρίασις ΙΑ'. Τῆς 21 Δεκεμβρίου.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 150,000 καὶ περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἐν Πάτραις οἰκοπέδων 110

Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως ναυτιλιακοῦ τμήματος κτλ 115

Παραδοχὴ τοῦ συνόλου 117

Παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσαρτίσεως τῆς νήσου Σκύρου κλπ 118

Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας 119

Συνεδρίασις ΙΒ'. Τῆς 23 Δεκεμβρίου.

Παρατήρησις περὶ τροποποιήσεως ἄρθρου τινὸς τοῦ κανονισμοῦ καὶ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν οἰκοπέδων Πατρῶν 119

Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς 124

Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 126

Διακοπὴ τῆς συζητήσεως καὶ εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ ἐκτιμώσεως τοῦ ἐγγείου φόρου τῆς σταφίδος 127

Διαβεβαίωσις τοῦ Ὑπουργοῦ περὶ εἰσαγωγῆς ὁμοίου νομοσχεδίου καὶ διὰ τὰς σταφίδας Ἠλείας κλπ. καὶ ἐπανάληψις τῆς ἀνωτέρω συζητήσεως· παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου 3 καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ 4 128
Ἀπόρριψις τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς· παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 4, 5 καὶ 6 καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ 7 129
Παραδοχὴ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ 8 . 130
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 8 καὶ 9· ἔνστασις ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ὑπολείπεται πλήρης καὶ διάλυσις τῆς συνεδριάσεως 132

Συνεδρίασις ΙΓ'. Τῆς 28 Δεκεμβρίου

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ 568 ἄρθρου τῆς ποινικῆς δικονομίας 133
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ἀστυκοῦ νόμου 134
Παραδοχὴ τῆς αἰτήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἀμέσου συζητήσεως τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου καὶ ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς 135
Παραδοχὴ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου καὶ τοῦ συνόλου καὶ εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 50,000 τοῦ Ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν διὰ τὸ 1857 137
Παραδοχὴ τῆς αἰτήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν περὶ τῆς ἀμέσου συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΝΑ νόμου καὶ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ. 139
Ψηφοφορία ἐπ' αὐτῆς 140
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων καὶ τοῦ συνόλου 142
Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκπτώσεως τοῦ ἐγγείου φόρου τοῦ σταφιδοκαρποῦ 143
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου 145
Παραδοχὴ αὐτοῦ καὶ τοῦ συνόλου 147

Συνεδρίασις ΙΔ'. Τῆς 8 Ἰανουαρίου 1858.

Ἀνακοίνωσις τοῦ προέδρου περὶ ἀποστολῆς τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς Τραπέζης 147
Ὁμοία περὶ τινος ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων Πατρῶν· ἀφόρευσις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν ἐπὶ ταύτης· ἀνάγνωσις αὐτῆς καὶ ἐπανάληψις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ οἰκοπέδων Πατρῶν νομοσχεδίου 148
Παραδοχὴ τοῦ συνόλου 156
Πρατροπὴ τοῦ προέδρου εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ δύο ἄλλων νομοσχεδίων ἐπιτροπὰς πρὸς ἐπίσπευσιν τῶν ἐργασιῶν της. 167
Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων 168

Συνεδρίασις ΙΕ'. Τῆς 10 Ἰανουαρίου

Ἀναγγελία τμηματικῶν ἐργασιῶν 169
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων α) περὶ τῆς χωρητικότητος τῶν ἐμπορικῶν πλοίων 170
β') Περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 50900 τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου διὰ τὸ 1858 172

γ') Ὁμοίως ἐκ δρ. 699,90 τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν διὰ τὸ ἔτος 1858 174
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 302,879:24 καὶ χορήγησις ἀδειῶν ἀπουσίας 175

Συνεδρίασις ΙΣ'. Τῆς 11 Ἰανουαρίου.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 50,000 καὶ ἀνακοίνωσις τμηματικῶν ἐργασιῶν 176
Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 302,879:24 177
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων καὶ τοῦ συνόλου 179

Συνεδρίασις ΙΖ'. Τῆς 13 Ἰανουαρίου.

Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς περὶ ἐξακολουθήσεως τῆς συνεδρομῆς εἰς τὸ σύγγραμμα τοῦ Ζαχαρίου καὶ ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωμ. πιστώσεως ἐκ δραχ. 50000. 181
Παραδοχὴ τοῦ συνόλου 183
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ τοῦ τρόπου τῆς βεβαιώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων φόρου 184
Ἀναγγελία τοῦ Β'. τμήματος περὶ ἐκλογῆς εἰσηγητῶν . . 194
Χορήγησις ἀδειῶν ἀπουσίας· πρότασις περὶ προσθήκης 4 μελῶν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐπιτροπὴν καὶ παραδοχὴ αὐτῆς. 195

Συνεδρίασις ΙΗ'. Τῆς 14 Ἰανουαρίου.

Ἀναγγελία τμηματικῶν ἐργασιῶν καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθήκης προξεν. θέσεων κτλ . . 196
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τῆς μερίδος τοῦ ἄρτου διὰ τοὺς στρατιώτας εἰς 300 δράμια 198
Ἀναβολὴ τῆς ἐκλογῆς τῶν 4 προσθέτων μελῶν καὶ ἐκλογὴ τῆς διὰ τὴν 25 Ἰανουαρίου μεγάλης πρεσβεύσεως 204

Συνεδρίασις ΙΘ'. Τῆς 16 Ἰανουαρίου

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεων ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ τῆς χωρητικότητος τῶν πλοίων καὶ περὶ βεβαιώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων φόρου 202
Ὁμοίως ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐκ δρ. 699,90 καὶ ἐκ δρ. 50,900 καὶ εἰσαγωγὴ τοῦ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροπολογηθέντος νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ 22 ἄρθρου τοῦ ἀστυκοῦ νόμου 204
Παραδοχὴ τῆς ἀνωτέρω τροπολογίας 205
Παρατηρήσεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς συζητήσεως τῶν ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροπολογουμένων νομοσχεδίων 207
Ἐκλογὴ τῶν 4 προσθέτων μελῶν ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν . . 208

Συνεδρίασις Κ'. Τῆς 17 Ἰανουαρίου.

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων φόρου 209

Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ χωρητικότητος τῶν ἐμπορικῶν πλοίων 210
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων καὶ τοῦ συνόλου καὶ ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ βεβαιώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων φόρου νομοσχεδίου 212
Συζήτησις τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ φερομένων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τροπολογιῶν 213
Ἀπόρριψις τῶν τροπολογιῶν ἐκτὸς τῆς περὶ προθεσμίας καὶ παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 4 καὶ 5 214
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 6, 7 καὶ 8 καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ 9. 215
Ὁμοίως τῶν ἄρθρων 9 καὶ 10 παραδοχὴ τῆς προτάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν περὶ προσθήκης μιᾶς διατάξεως ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 9· ὁμοίως τῶν ἄρθρων 11, 12 καὶ 13 219
Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου 14 καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ 15 . . . 220
Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου 15 καὶ λοιπῶν τοῦ νομοσχεδίου . . 222
Παραδοχὴ τοῦ συνόλου 223
Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας 233

Συνεδρίασις ΚΑ'. Τῆς 5 Φεβρουαρίου.

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τελωνείων Σύρου, Πειραιῶς καὶ Πατρῶν 233
Παρατήρησις ἐπὶ τῆς γενομένης ἄλλοτε αἰτήσεως περὶ παραγωγῆς τοῦ καταλόγου τῶν βουλημάτων 233
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 699,90 τοῦ ὑπουργ. τῶν ἐκκλησιαστικῶν 236
Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς 237
Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου καὶ τοῦ συνόλου 239
Ἐρωτήσεις βουλευτοῦ τινος καὶ ἀπαντήσεις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργοῦ περὶ τῆς μὴ πραγματοποιήσεως τῆς διατάξεως περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν διδασκάλων . . . 242
Ἀνάγνωσις τοῦ ἐκ τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προξενικῶν θέσεων παραλειφθέντος κατὰ τὴν τύπωσιν μέρους καὶ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ 243
Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως 253

Συνεδρίασις ΚΒ'. Τῆς 6 Φεβρουαρίου.

Ἐξακολούθησις τῆς ἀνωτέρω συζητήσεως 254
Ἔνστασις περὶ ἀποχωρίσεως τοῦ προέδρου ἀπὸ τῆς ἕδρας του ὡς ὑπορράπτοντος τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἧς ἀπετέλει μέρος· ἀπόρριψις τῆς ἐνστάσεως καὶ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως 256
Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως 261

Συνεδρίασις ΚΓ'. Τῆς 7 Φεβρουαρίου.

Ἀνάγνωσις τῆς προσφωνήσεως τοῦ προέδρου κατὰ τὴν 25 Ἰανουαρίου καὶ τῆς ἀπαντήσεως τῆς Α. Μ. 261
Ἐξακολούθησις τῆς ἀνωτέρω συζητήσεως 264
Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως 281

Συνεδρίασις ΚΔ'. Τῆς 10 Φεβρουαρίου.

Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς 284
Ἀπόβλεψις τῆς προτάσεως περὶ διαιρέσεως τοῦ νομοσχεδίου. 286
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ 3 . . 288
Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου 3 καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ 4 292
Ὁμοίως τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 ὡς καὶ τοῦ συνόλου 293
Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 50,000 297
Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου καὶ τοῦ συνόλου 299
Χορήγησις ἀδείων ἀπουσίας καὶ μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων 300

Συνεδρίασις ΚΕ'. Τῆς 14 Φεβρουαρίου.

Ἀναγγελία τμηματικῶν ἐργασιῶν 301
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δρ. 50000 ὑπὲρ τῶν Κορινθίων 302
Ἄμεσος αὐτοῦ συζήτησις καὶ ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς . . 304
Παραδοχὴ τοῦ συνόλου· αἴτησις τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ περὶ συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ φόρου τῶν ζώων καὶ ἄνευ ἐκθέσεως διὰ τὸ κατεπείγον· παραδοχὴ τῆς προτάσεως καὶ ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς 305
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων καὶ τοῦ συνόλου 308
Πρότασις τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ περὶ συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τῆς μερίδος τοῦ στρατοῦ ἄνευ ἐκθέσεως καὶ παρατήρησις ἐπὶ ταύτης 309
Παραδοχὴ τῆς ἀνωτέρω προτάσεως καὶ ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς 310
Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου καὶ τοῦ συνόλου 312

Συνεδρίασις ΚΣ'. Τῆς 17 Φεβρουαρίου.

Ἀναγγελία τμηματικῶν ἐργασιῶν καὶ εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ πολιτογραφήσεως τοῦ Σιμώνος Σίνα 313
Ὁμιλίαι περὶ πολιτογραφήσεως τοῦ Ἀποστόλη Ἀράκη . . 314
Ὁμιλίαι τοῦ Δημητρίου Βερναρδάκη 315
Ὁμιλίαι περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΤΞΕ'. νόμου τοῦ 1856 περὶ τοῦ χρέους Θήρας 317
Παρατηρήσεις βουλευτοῦ τινος ἐπὶ τοῦ περὶ γραμματοσήμου νόμου καὶ περὶ εἰσαγωγῆς ἄλλων διαφόρων ἀναγκαίων νομοσχεδίων 318
Ἀπάντησις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ 320
Ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ἀντικειμένου συζητήσεως. 321
Λῆξις τῆς ἀνωτέρω συζητήσεως καὶ χορήγησις ἀδείων ἀπουσίας 328

Συνεδρίασις ΚΖ'. Τῆς 19 Φεβρουαρίου.

Ἀναγγελία τμηματικῶν ἐργασιῶν καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ περὶ προσθήκης τελωνιακῶν ὑπαλλήλων νομοσχεδίου . . 329
Εἰσαγωγὴ τοῦ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροπολογηθέντος νομοσχεδίου περὶ συστάσεως ναυτιλιακοῦ τμήματος ἐν Γαλατᾷ· συζήτησις καὶ παραδοχὴ τῆς τροπολογίας 330

Χορήγησις ἀδειῶν ἀπουσίας καὶ ἐπερώτησις πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν περὶ τοῦ ἂν ἔλαβε γνῶσιν ὅτι ὁ Νομάρχης καὶ Ἔφορος Μαντινείας διέταξαν τοὺς ἀποθηκαρίους νὰ μὴ δεχθῶσιν ὀψίμους καρποὺς καὶ ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ 333
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ἀντικειμένου. 334
Διαβεβαίωσις τοῦ ὑπουργοῦ ὅτι θέλει ἐξετάσει τὰ ἐκτεθέντα περιστατικά 336

Συνεδρίασις ΚΗ'. Τῆς 20 Φεβρουαρίου.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν τοῦ Κράτους . 336
Παρατηρήσεις περὶ τῆς μήπω ὑποβολῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ περὶ ἀνεγέρσεως βουλευτικοῦ καταστήματος καὶ ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν 344
Ὁμοίως περὶ κρητικῶν γραμματίων καὶ ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν 345
Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως τοῦ ἀνωτέρω ἀντικειμένου ἐπὶ τὴν προσεχῆ δευτέραν· παρατήρησις τοῦ προέδρου ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν τῶν ἐτῶν 1852 καὶ 1853 καὶ ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ προσθήκης τελων. ὑπαλλήλων νομοσχεδίου 347
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου 349
Παραδοχὴ αὐτοῦ καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2 350
Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου 2 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ καὶ τοῦ συνόλου 351

Συνεδρίασις ΚΘ'. Τῆς 22 Φεβρουαρίου.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ περὶ πολιτογραφήσεως τοῦ Κ. Σίνα νομοσχεδίου 354
Ὁμοίως τοῦ Κ. Ἀρσάκη 356
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1859 καὶ ἐπερώτησις περὶ τηλεγράφου, περὶ θεραπευτηρίου τῶν κολλητικῶν νοσημάτων καὶ περὶ μαρτυρικῶν δικαιωμάτων 357
Ἀπάντησις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ 358
Ὁμοίως τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης 359

Συνεδρίασις Λ'. Τῆς 24 Φεβρουαρίου.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ περὶ πολιτογραφήσεως τοῦ Κ. Βερναρδάκη νομοσχεδίου 360
Παρατηρήσεις περὶ τοῦ νομάρχου Ἀρκαδίας καὶ περὶ τινος κληροδοτήματος τοῦ μακαρίτου Τσαΐτα 361
Ἀπάντησις τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ 362
Συζήτησις ἐπὶ τινος ἀναφορᾶς διαφόρων δημοτῶν καὶ κατοίκων Ἀθηνῶν περὶ τοῦ ἐπιβαλλομένου σιτὰ τὴν ὁδοποιΐαν ἐράνου. 364
Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω ἀναφορᾶς· ἐρώτησις περὶ τοῦ ἂν πολίτης τις ἐξ Ἀρκαδίας ἐπρότεινεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ καταβεῖξῃ ὑπὲρ τὰς 10000 στρέμ. ἐθνικῆς γῆς καὶ ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ 368
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ πολιτογραφήσεως τοῦ Σίνα νομοσχεδίου 369

Μυστικὴ ἐπὶ τε τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία . . 370
Ὁμοίως ἐπὶ τοῦ περὶ πολιτογραφήσεως τοῦ Α. Ἀρσάκη Νομοσχεδίου 371

Συνεδρίασις ΛΑ'. Τῆς 25 Φεβρουαρίου.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 568 τῆς ποινικῆς δικονομίας 374
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ πολιτογραφήσεως τοῦ Βερναρδάκη νομοσχεδίου 375
Μυστικὴ ἐπὶ τε τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία . . 376
Πρότασις περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ κρητικῶν γραμματίων ζητήματος καὶ περὶ προσαγωγῆς ἐγγράφων τινων 377
Ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω προτάσεως 380

Συνεδρίασις ΛΒ'. Τῆς 27 Φεβρουαρίου.

Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 568 τῆς ποινικῆς δικονομίας νομοσχεδίου 380
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς 382
Ψηφοφορία καὶ ἀπόρριψις τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς . . 396
Παραδοχὴ τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς περὶ προσθήκης τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 565 καὶ ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ συνόλου 398
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ παραστάσεως τῆς ἀναβολῆς τοῦ περὶ γραμματοστήμου νόμου 400

Συνεδρίασις ΛΓ'. Τῆς 3 Μαρτίου.

Παρατηρήσεις περὶ ἐμβολιασμοῦ καὶ ὀδοποιΐας 402
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀντικειμένων καὶ παρουσίασις ἀναφορᾶς 250 ἀριστευόντων παραπονουμένων ὅτι ἐπιβάλλεται καὶ εἰς αὐτοὺς προσωπικὴ ἐργασία ἐναντίον τοῦ νόμου τοῦ 1836 406
Πρότασις περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ ἀριστευόντων ἀντικειμένου 413
Ἀπόρριψις τῆς ἀνωτέρω προτάσεως καὶ ἐπερώτησις περὶ τῆς διαγωγῆς τῆς ὀθωμανικῆς ἐξουσίας ἐν Πρεβέζῃ 414
Ἀπάντησις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ 415

Συνεδρίασις ΛΔ'. Τῆς 4 Μαρτίου.

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων 416
Ἀναγγελία πένθους καὶ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν ἐκθέσεως 418

Συνεδρίασις ΛΕ'. Τῆς 5 Μαρτίου.

Ἐξακολούθησις τῆς ἀνωτέρω συζητήσεως 435
Πρότασις ὅπως ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἐὰν θεωρῇ ἐξηντλημένην τὴν συζήτησιν καὶ ἀπόρριψις αὐτῆς 452

Συνεδρίασις ΛΣ'. Τῆς 6 Μαρτίου.

Ἐξακολούθησις τῆς ἀνωτέρω συζητήσεως 452

Πρότασις ὅπως κλεισθῇ ἡ συζήτησις· παραδοχὴ τῆς ἀνωτέρω προτάσεως· ἀναπεφαλαίωσις τῶν διαφόρων γνωμῶν, ψηφοφορία καὶ ἀπόρριψις αὐτῶν 477

Συνεδρίασις ΛΖ'. τῆς 17 Μαρτίου.

Ἔνστασις ἐπὶ τῶν πρακτικῶν τῆς τελευταίας συνεδριάσεως ὡς πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς τεθὲν θέμα 479

Ἐπικύρωσις τῶν πρακτικῶν καὶ εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων α') περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν οἰκογενειῶν Λ. καὶ Γ. Κουντουριωτῶν κλπ. 481

β') περὶ χαρακτηρισμοῦ τῆς ἀπὸ Κύμης μέχρι τοῦ λιμένος ὁδοῦ ὡς ἐθνικῆς 486

γ') Περὶ ἐπιβολῆς φόρου πρὸς κατασκευὴν φανῶν κλπ. εἰς τὸν λιμένα Θήρας 488

δ') Περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τῶν πλοίων Γαλαξειδίου . . . 490

Εἰσαγωγὴ τοῦ ὑπὸ τῆς Γερουσίας προπολογηθέντος νομοσχεδίου περὶ προσθήκης ἐξωτερικῶν θέσεων καὶ παραδοχὴ τῆς προπολογίας 492

Συνεδρίασις ΑΠ'. τῆς 18 Μαρτίου.

Ἀναγγελία τριμηνιαίων ἐργασιῶν· μυστικὴ ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν οἰκογενειῶν τῶν Κουντουριωτῶν νομοσχεδίου καὶ συζήτησις ἐπὶ τῶν καθέκαστα. 493

Παραδοχὴ τοῦ συνόλου 496

Κλήρωσις συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς 25 Μαρτίου 497

Συνεδρίασις ΛΘ'. τῆς 27 Μαρτίου.

Ἀναγγελία τριμηνιαίων ἐργασιῶν· ὑπόμνησις ἐπὶ τῆς γενομένης αἰτήσεως περὶ ἀποστολῆς τῶν ἀφορώντων τὴν πραγματοποίησιν τῶν κρητικῶν γραμματίων ἐγγράφων, καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐξαγωγῆς ἐπὶ τοῦ οἴνου Θήρας 498

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους 499

Συνεδρίασις Μ'. τῆς 31 Μαρτίου.

Εἰδοποίησις τοῦ προέδρου περὶ παραλαβῆς ὑπομνήματος τινος τοῦ Κασδίκη περὶ λειβαδίων· αἴτησις ἐγγράφων τινῶν ἀφορώντων δημόσιόν τι κτῆμα εἰς Αἴγιον καὶ ἀπάντησις τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ 520

Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τοῦ ΓΞΒ'. νόμου 521

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου 524

Ἀπόρριψις τῆς προταθείσης τροπολογίας καὶ παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου καὶ τοῦ συνόλου 526

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τῶν μισθῶν τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων κλ. 529

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεων ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ ἐπιβολῆς φόρου πρὸς κατασκευὴν φανῶν κλπ. εἰς τοὺς λιμένας Θήρας καὶ

περὶ χαρακτηρισμοῦ ὡς ἐθνικῆς τῆς ἀπὸ Κύμης εἰς τὸν λιμένα ἀγούσης ὁδοῦ 535

Παρατήρησις περὶ ὑποβολῆς τοῦ λ|σμοῦ τῆς διαχειρίσεως τῶν ξένων γενημάτων καὶ ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ 536

Συνεδρίασις ΜΑ'. τῆς 1 Ἀπριλίου.

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ διαδικασίας τῶν πλημμελημάτων τοῦ τύπου κτλ. 536

Ὁμοίως περὶ ἀναπληρωτ. πιστώσεως ἐκ δρ. 65269 τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ ἔτος 1858 542

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κεφ. Α'. τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους 543

Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 4, 5 καὶ 6 τοῦ Κεφ. Α'. καὶ ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ συνόλου 546

Παραδοχὴ τοῦ Κεφ. Β'. ὁμοίως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κεφ. Γ'. καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 549

Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 καὶ τοῦ συνόλου τοῦ Κεφ. Γ'. ὡς ἐπίσης καὶ τῶν ἄρθρων 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ Κεφ. Δ'. καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 5 552

Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 5, 6, 7, 8, 9 καὶ 10 553

Ὁμοίως τοῦ συνόλου τῶν Κεφ. Δ'. καὶ Ε'. καὶ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ ΣΤ'. καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ 3 554

Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου 3 καὶ λοιπῶν τοῦ Κεφ. Ζ'. 555

Ὁμοίως τοῦ συνόλου τῶν Κεφ. Ζ'. Ζ'. καὶ Η'. 556

Συνεδρίασις ΜΒ'. τῆς 2 Ἀπριλίου

Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς φόρου εἰς τοὺς δήμους Θήρας 559

Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων καὶ τοῦ συνόλου 561

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων α) περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δρ. 600,000 τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν 565

β') Περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 165,800.81 τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ 1857 567

γ') Ὁμοίως ἐκ δραχ. 70,000 τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ 1857 571

Προσαγωγὴ τῶν ζητηθέντων ἐγγράφων ἐπὶ τῶν κτημάτων Αἰγίου καὶ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς περὶ συζητήσεως τοῦ ἀνωτέρω ἀντικειμένου κατὰ τὴν προσεχῆ δευτέραν 574

Ἔναρξις τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου καὶ παραδοχὴ τῶν ἄρθρων καὶ τοῦ συνόλου τῶν Κεφ. 1 καὶ 2 575

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κεφ. 3 577

Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 1, 2, 3 καὶ 4 578

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 5 579

Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου 5 καὶ τοῦ συνόλου τῶν Κεφ. 3 καὶ 4 . 584

Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων καὶ τοῦ συνόλου τῶν Κεφ. 5, 6α καὶ 6β. 585

Παραδοχὴ τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς περὶ διαιρέσεως τοῦ Κεφ. 7 εἰς δύο Κεφάλαια καὶ παραδοχὴ τῶν ἄρθρων ἀμφοτέρων τῶν κεφαλαίων 587

Ὁμοίως τοῦ συνόλου τῶν Κεφ. 7, 8 καὶ 9 588
Ἀνακοίνωσις τοῦ προέδρου περὶ ἀποστολῆς τοῦ γενικοῦ λογαριασμοῦ τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1857 τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου 590

Συνεδρίασις ΜΓ'. τῆς 3 Ἀπριλίου.

Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδ. περὶ τῆς ὁδοῦ Κύμης. 590
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων καὶ τοῦ συνόλου 592
Διασάφησις ἐπὶ τινος φράσεως ῥηθείσης χθὲς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων συζητήσεως 593
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων καὶ τοῦ συνόλου τοῦ Κεφ. 10 . . . 594
Ὁμοίως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κεφ. 11 596
Ὁμοίως τοῦ ἄρθρου 2 καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ 3 597
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 3, 4, 5, 6 καὶ 7 τοῦ κεφ. 11 καὶ τῶν ἄρθρων τοῦ Κεφ. 12 598
Παραδοχὴ τοῦ συνόλου τῶν Κεφ. 11 καὶ 12 ὡς καὶ τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς περὶ διαιρέσεως τοῦ Κεφ. 13 εἰς δύο καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κεφ. 13 599
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 1, 2 καὶ 3 604
Ὁμοίως τῶν ἄρθρων 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 καὶ 11 καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ 12 605
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 12, 13 καὶ 14 καὶ τοῦ συνόλου τοῦ Κεφ. 13 606
Ὁμοίως τῶν Κεφ. 14 καὶ 15 608
Ὁμοίως τοῦ Κεφ. 16 καὶ μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων. 609

Συνεδρίασις ΜΔ'. τῆς 4 Ἀπριλίου.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τῶν πλοίων Γαλαξειδίου καὶ ἀνακοίνωσις τμηματικῶν ἐργασιῶν 611
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν καὶ παραδοχὴ τοῦ κεφ. 1 612
Παραδοχὴ τοῦ Κεφ. 2, παράλειψις τοῦ Κεφ. 3 ὡς κενοῦ καὶ παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κεφ. 4. 614
Ὁμοίως τοῦ ἄρθρου 2 καὶ τοῦ συνόλου· παράλειψις τοῦ Κεφ. 5 ὡς κενοῦ καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κεφ. 6 . . . 615
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων καὶ τοῦ συνόλου τοῦ Κεφ. 6 . . . 616
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης· ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ εἰς τὰς παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἀνεγέρσεως καταστημάτων καὶ παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ Κεφ. Α'. 618
Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου 5 μετά τινος προσθήκης ὡς καὶ τοῦ συνόλου τοῦ Κεφ. Α'. 619
Ὁμοίως τῶν διαφόρων ἄρθρων τῶν Κεφ. Β', Γ', Δ', καὶ Ε'. 621
Ὁμοίως τοῦ συνόλου τῶν ἀνωτέρω κεφαλαίων 622

Συνεδρίασις ΜΕ'. τῆς 7 Ἀπριλίου.

Παρατηρήσεις περὶ ταχείας εἰσαγωγῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν 622

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τῶν πλοίων Γαλαξειδίου πρὸς κατασκευὴν νεκροταφείου. 623
Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς 626
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων καὶ τοῦ συνόλου καὶ εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ καταργήσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν κλ. 628
Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Ἐρμιονίδος περὶ τῶν γαιῶν Αἰγίου· συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν καὶ παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 1, 2 καὶ 3 τοῦ Κεφ. Α'. . 634
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 καὶ τοῦ συνόλου 633
Ὁμοίως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κεφ. Β'. καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2. 635
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ Κεφ. Β'. καὶ τῶν διαφόρων ἄρθρων τῶν Κεφ. Γ'. καὶ Δ'. καὶ τοῦ συνόλου αὐτῶν. 636
Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κεφ. Ε'. καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2. 637
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 2 καὶ ἑπομένων τοῦ Κεφ. Ε'. . . . 641
Ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ συνόλου 642
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Κεφ. Ϛ'. καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ 3 644
Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου 3 καὶ τοῦ συνόλου καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κεφ. Ζ'. 645
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 καὶ τοῦ συνόλου τῶν Κεφαλ. Ζ'. καὶ Η'. καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κεφ. Θ'. . . 647
Παραδοχὴ τοῦ Κεφ. Θ'. καὶ χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας . . 648

Συνεδρίασις ΜϚ'. τῆς 8 Ἀπριλίου.

Ἀναγγελία τμηματικῶν ἐργασιῶν 648
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κεφ. Α'. τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου 649
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 καὶ ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ συνόλου. 650
Παραδοχὴ τοῦ Κεφ. Β'. καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κεφ. Γ'. 652
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 1 μέχρις 11 654
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 12 655
Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου 12 καὶ λοιπῶν ὡς καὶ τοῦ συνόλου τοῦ Κεφ. Γ'. καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κεφ. Δ'. . . . 657
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 1, 2 καὶ τοῦ προστεθέντος 3 . . . 659
Ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ συνόλου 660
Παραδοχὴ τῶν Κεφ. Ε'. καὶ ΣΤ'. 662
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 252,081·67 τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν διὰ τὸ ἔτος 1857. 664

Παρακατάθεσις τῶν ἀφορώντων τὴν περὶ κρητικῶν γραμματίων γενομένην ἐπερώτησιν ἐγγράφων· ἀνακοίνωσις περὶ ἀποστολῆς τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1856 καὶ τοῦ προσωρινοῦ λογαριασμοῦ τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1857 τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου καὶ παραδοχὴ τῶν Κεφ. 1 καὶ 2 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου 671
Παραδοχὴ τῆς περὶ διαιρέσεως τοῦ Κεφ. 3 γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ συνόλου τῶν δύο Κεφ. 3 καὶ 4 674
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κεφ. 5 676

Παραδοχὴ τοῦ συνόλου τοῦ Κεφ. 5 καὶ τῆς περὶ διαιρέσεως τοῦ Κεφ. 6 γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς ὡς καὶ τῶν ἄρθρων 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ Κεφ. 6 677
Ματαίωσις τῆς ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας διὰ τὴν ἀποχώρησιν βουλευτῶν καὶ ἀναβολὴ τῆς ἐξακολουθήσεως 678

Συνεδρίασις ΜΖ'. τῆς 9 Ἀπριλίου.

Ἀνακοίνωσις τῶν ἔργασιῶν τοῦ Δ'. τμήματος καὶ ἐπαναληψις τῆς ἐπὶ τοῦ Κεφ. 6 ψηφοφορίας 678
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων καὶ τοῦ συνόλου τοῦ Κεφ. 7 . . . 680
Ὁμοίως τῶν Κεφ. 8, 9 καὶ 10 681
Ὁμοίως τῶν Κεφ. 11 καὶ 12 683
Διαίρεσις τοῦ Κεφ. 13 εἰς δύο καὶ παραδοχὴ αὐτῶν . . . 684
Παραδοχὴ τοῦ Κεφ. 15 686
Ὁμοίως τοῦ Κεφ. 16 καὶ εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 46000 τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ 1858 687
Παρακατάθεσις τοῦ γενικοῦ λογαριασμοῦ τῆς διαχειρίσεως τῶν ξένων σιτηρῶν 689
Ὁμοίως διαφόρων ἐγγράφων ἀφορώντων τὴν ἀνωτέρω διαχείρισιν καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεων ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων α') περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων 692
β') περὶ καταργήσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν . 693
Παραδοχὴ τοῦ Κεφ. 1 καὶ 2 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου 694
Διαίρεσις τοῦ Κεφ. 3 εἰς δύο 696
Παραδοχὴ τῶν Κεφ. 3, 4, 5, 6 καὶ 7 697
Συζητήσεις ἐπὶ τοῦ 8 Κεφαλ 699
Παραδοχὴ τῶν Κεφ. 8, 9, 10, 11 καὶ 12 καὶ τοῦ συνόλου τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1859 νομοσχεδίου . 700
Ὁμοίως τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων 703

Συνεδρίασις ΜΗ'. τῆς 10 Ἀπριλίου

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναστολῆς τοῦ περὶ γραμματοσήμου νόμου 705
Ἀνακοίνωσις τοῦ προέδρου περὶ ἀποστολῆς τοῦ γενικοῦ λογαριασμοῦ τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1856 τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῶν ἀφορώντων τὰς γαίας Αἴγίου ἐγγράφων . . 707
Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ τῶν γαιῶν Αἴγίου ἀντικειμένου καὶ αἴτησις τοῦ τὴν ἐπερώτησιν περὶ τῶν ξένων σίτων ἀπευθύναντος περὶ ὑποβολῆς λογαριασμοῦ ὁρίζοντος τὴν ἐκ τῶν σίτου καὶ τοῦ ἀραβοσίτου ζημίαν 709
Ἐπερώτησις περὶ τοῦ ὑπὸ τῶν ἀπογγαλίων πληρονομένου φόρου ἐπιτηδεύματος καὶ ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ καταργήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν σιτηρῶν ἐξαγωγικοῦ τέλους 710
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων καὶ τοῦ συνόλου 712
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 600,000 713
Ἀναγνωσις ἐκθέσεως τοῦ βουλευτοῦ Κορυτσίας Κοντοσαΰλου,

ἀφορώσης τὴν ἀγορὰν τῶν ξένων σιτηρῶν 714
Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς περὶ τυπώσεως τῆς ἀνωτέρω ἐκθέσεως. 749

Συνεδρίασις ΜΘ'. Τῆς 12 Ἀπριλίου.

Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναστολῆς τοῦ περὶ γραμματοσήμου νόμου 719
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 721
Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου καὶ τοῦ συνόλου 728
Παρακατάθεσις τοῦ ἰδιαιτέρου λογαριασμοῦ τοῦ ἀραβοσίτου . 730
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων α') περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 102028 τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ 1858. 731
β') Ὁμοίως ἐκ δρ. 11500 τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ 1858 732
γ') Ὁμοίως ἐκ δραχ. 3825 τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν διὰ τὸ 1857 733
δ') Ὁμοίως ἐκ δραχ. 250,000 τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν διὰ τὸ 1858 734
ε') Ὁμοίως ἐκ δραχ. 500000 735
ς') Ὁμοίως ἐκ δρ. 50000 τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου διὰ τὸ 1856. 736
ζ') Περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν κατόχων τῶν ἐπὶ τῆς παραλίας Ἐρμουπόλεως κτιρίων ἐθνικῶν γηπέδων ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τόκου ὑπερημερίας 737
Περὶ προσθήκης δραχ. 136,675:88 εἰς τὴν ἐκ δρ. 70,000 ἀναπληρωτικὴν πίστωσιν 739
Πρότασις περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως περὶ τῶν ξένων σιτηρῶν 742
Ἀναβολὴ ταύτης ἐπὶ τὸ προσεχὲς σάββατον καὶ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τῶν μισθῶν τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων 743
Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς 747
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 749
Ὁμοίως τοῦ συνόλου 750
Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δρ. 600,000 753
Παραδοχὴ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου 755
Ὁμοίως τοῦ συνόλου 756

Συνεδρίασις Ν'. τῆς 14 Ἀπριλίου.

Ἀναγγελία τιμηματικῶν ἐργασιῶν 756
Ὁμοίως περὶ ἀποστολῆς τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1856 καὶ τοῦ προσωρινοῦ λογαριασμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διαδικασίας τῶν πλημμελημάτων τοῦ τύπου 757
Ὑποβολὴ δύο ἀναφορῶν πολιτῶν, παραπονουμένων κατὰ τῶν προξένων Θεσσαλονίκης καὶ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς περὶ ἀποσολῆς αὐτῶν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν. 760
Παρατηρήσεις περὶ δημοσιεύσεως τῶν γενικῶν λογαριασμῶν καὶ περὶ ἐκτελέσεως τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη . 761
Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας 762

Συνεδρίασις ΝΑ'. Τῆς 15 Ἀπριλίου.

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΑΚΘ'. περὶ σμύριδος νόμου 763
Ὁμοίως περὶ ἀγορᾶς ξενικοῦ ἄλατος 764

Συνεδρίασις ΝΒ'. Τῆς 17 Ἀπριλίου.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν οἰκοδομησάντων ἐν τῇ παραλίᾳ Ἐρμουπόλεως κλπ. 766
Παρατηρήσεις περὶ τῶν δοθεισῶν εἰς τὴν Βουλὴν ἀναφορῶν καὶ ἀνάγνωσις τριῶν τοιούτων τῶν κατοίκων Ξηροχωρίου καταδιωκομένων διὰ τὴν πληρωμὴν φόρων 767
Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς περὶ ἀποστολῆς αὐτῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ αἴτησις περὶ προσαγωγῆς διαφόρων ἐγγράφων ἀφορώντων τὰ κρητικὰ γραμμάτια 768
Παραδοχὴ τῆς ἀνωτέρω αἰτήσεως 769
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεων ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐκ δραχ. 509000, καὶ 46.000 770
Ὁμοίως περὶ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐκ δραχ. 8063,97, 3825 καὶ 252,081 67 771
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων α') περὶ παραχωρήσεως ἐκτάσεως γῆς τοῦ Πειραιῶς εἰς τὰς Κυβερνήσεις Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας . . 772
β') Περὶ δασκῶν 773
Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ζητηθέντων ἐγγράφων περὶ τῶν γαιῶν Αἰγίου 774
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως περὶ τῆς διαγωγῆς προξένων τινῶν 775
Πέρας τῆς συζητήσεως 785

Συνεδρίασις ΝΓ'. Τῆς 18 Ἀπριλίου.

Ἀναγγελία περὶ ἀποστολῆς τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ τοῦ λογαριασμοῦ τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1857 τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 11500 τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου 785
Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ διαδικασίας τῶν πλημμελημάτων τοῦ τύπου 786
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 788
Ἀπόρριψις τῆς ἐπ' αὐτοῦ προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων 824
Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου καὶ ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως . . . 827

Συνεδρίασις ΝΔ'. Τῆς 19 Ἀπριλίου.

Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 καὶ 9 τοῦ νομοσχεδίου καὶ τοῦ συνόλου αὐτοῦ 827
Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως περὶ τῶν ξένων σιτηρῶν καὶ εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀγωνιστῶν 832
Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 70000 μετὰ τῶν διὰ δηλώσεως προστιθεμένων 136675,88 836

Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων καὶ τοῦ συνόλου 838
Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς πληρωμῆς τόκου τῶν ἐν τῇ παραλίᾳ Ἐρμουπόλεως οἰκοδομηθέντων 839
Παραδοχὴ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου καὶ τοῦ συνόλου 841
Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 509000 842
Παραδοχὴ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου καὶ τοῦ συνόλου καὶ ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 8063,97 844
Παραδοχὴ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου καὶ τοῦ συνόλου 846
Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 11500 847
Παραδοχὴ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου καὶ τοῦ συνόλου . . . 849
Παρατηρήσεις περὶ ἐπισπεύσεως τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν τῶν ἀγωνιστῶν νομοσχεδίου καὶ συζητήσεις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 252081,67 850
Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου . . . 851
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων καὶ τοῦ συνόλου 853
Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 46000 856
Παραδοχὴ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου καὶ τοῦ συνόλου 858

Συνεδρίασις ΝΕ'. Τῆς 21 Ἀπριλίου.

Ἀναγγελία τιμηματικῶν ἐργασιῶν 859
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων α') περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν σταφίδων ἐξαγωγικοῦ τέλους 860
β') Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας διὰ τὸ 1858 861
γ') Περὶ τῶν ἀγορασθέντων ἐξωτερικῶν σίτων 867
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη ἀντιπροσώπου τῆς Βουλῆς 870
Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς γενομένης ἐπερωτήσεως περὶ τῶν ξένων σιτηρῶν καὶ συζήτησις ἐπὶ τῆς περὶ γαιῶν τοῦ Αἰγίου 875
Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ζητήματος . . . 886

Συνεδρίασις ΝΣ'. Τῆς 22 Ἀπριλίου.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεων ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων α') περὶ παραχωρήσεως ἐκτάσεώς τινος γῆς εἰς τὰς Κυβερνήσεις Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας 887
β') Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΑΚΘ'. νόμου καὶ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 50000 888
γ') Περὶ τῆς ἐκ δρ. 2000 ἀμοιβῆς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Λογιστηρίου· περὶ ἀγορᾶς ξενικοῦ ἄλατος καὶ περὶ συντάξεων καὶ προικίσεων τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν 889
δ') Περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 102,028 καὶ περὶ διαθέσεως τῶν ἐθν. δασκῶν 891

Ἀναγγελία τμηματικῶν ἐργασιῶν· ἀνάγνωσις ἐγγράφου τοῦ Πρυτάνεως, δι' οὗ εἰδοποιεῖται ἡ Βουλὴ ὅτι τὴν 23 τρέχοντος ἀναγινώσκεται ἡ ἐπὶ τοῦ ποινικοῦ διαγωνισμοῦ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς καὶ πρότασις περὶ τῆς ἀμέσου συζητήσεως τοῦ περὶ συντάξεων νομοσχεδίου 896

Ἀπόρριψις τῆς ἀνωτέρω προτάσεως καὶ αἴτησις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν περὶ συζητήσεως τοῦ περὶ ὀρυκτῶν νομοσχεδίου καὶ ἄνευ ἐκθέσεως καὶ ἀντίκρουσις τῆς αἰτήσεως . . 897

Παραδοχὴ τῆς αἰτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς 898

Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς 906

Παραδοχὴ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου καὶ τοῦ συνόλου 903

Συνεδρίασις ΝΖ'. Τῆς 24 Ἀπριλίου.

Ἐπιφύλαξις τῆς Βουλῆς ὅπως φέρῃ τὰς ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἀντιπροσώπου της εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη παρατηρήσεις της μετὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ συντάξεων νομοσχεδίου καὶ ἐνστασις κατὰ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν ξένων αἰτηρῶν εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς 909

Ἀπόρριψις τῆς ἐνστάσεως καὶ ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως . . 910

Παρατηρήσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν περὶ διορθώσεως λαθῶν τινων τοῦ νομοσχεδίου περὶ συντάξεων καὶ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς 911

Ψηφοφορία μυστικὴ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς 925

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων α') περὶ τακτοποιήσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐπιθεωρητῶν 926

δ') Περὶ προσθήκης πέντε ὑπουργικῶν γραμματέων εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον 929

γ') Περὶ κυρώσεως ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 150000. 932

δ') Περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 59000. . . . 933

Συνεδρίασις ΝΗ'. Τῆς 25 Ἀπριλίου.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ταχείας ἀποστολῆς τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν ξένων αἰτηρῶν ἐκθέσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν δαπανῶν τῆς Βουλῆς 935

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ περὶ συντάξεων νομοσχεδίου. 940

Πέρας τῆς συζητήσεως· πρότασις τοῦ προσδρεύοντος περὶ παραπομπῆς τῶν ἐν τῇ Βουλῇ ὑπαρχουσῶν ἀναφορῶν εἰς τὰ διάφορα ὑπουργεῖα καὶ παραδοχὴ αὐτῆς 944

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεων ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρχ. 65269 945

Ὁμοίως περὶ μονίμου προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ σταριδοκαρπου ἐξαγωγικοῦ τέλους 946

Μυστικὴ ψηφοφορία ἐφ' ἑκάστης τῶν συντάξεων 947

Συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἀπαλείψεως τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 2 949

Παραδοχὴ τοῦ συνόλου 950

Συνεδρίασις ΝΘ'. Τῆς 26 Ἀπριλίου.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεων ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων α') περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 165800 953

β') Ὁμοίως ἐκ δραχ. 250,000 καὶ ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν εἰς τὴν περὶ ἀπογγαλιέων γενομένην ἐπερώτησιν 954

Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου κτλ 955

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 958

Παραδοχὴ αὐτοῦ καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2 959

Ἀπόρριψις τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Ἐρμιονίδος καὶ παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου 2 καὶ 3 καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ 4 . . . 964

Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου 4 καὶ ἐπομένων καὶ ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ συνόλου 969

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ ἐξαγωγικοῦ τέλους τῆς σταφίδος νομοσχεδίου 976

Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς 977

Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου καὶ τοῦ συνόλου καὶ εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων 979

Συνεδρίασις Ξ'. Τῆς 27 Ἀπριλίου.

Ἀναγγελία τμηματικῶν ἐργασιῶν καὶ ἀνακοίνωσις τοῦ προέδρου περὶ ἀποστολῆς τοῦ γεν. λογαριασμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου 985

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τροποποιήσεως μετὰ τῆς Φωκαϊκῆς Ἑταιρίας 986

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 59000 991

Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 65269 992

Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου καὶ τοῦ συνόλου 994

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ ἀγορᾶς ἅλατος νομοσχεδίου 995

Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς 996

Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου καὶ τοῦ συνόλου καὶ ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ παραχωρήσεως ἐκτάσεως γῆς εἰς τὰς Κυβερνήσεις Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας 998

Τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 1000

Παραδοχὴ αὐτοῦ καὶ τοῦ συνόλου 1001

Ἀποστολὴ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1856 καὶ τοῦ γενικοῦ λογαριασμοῦ τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1857 τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων 1002

Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ 1003

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 1006

Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 1, 2 καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ 4 . . . 1009

Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 4, 5, 6 καὶ 7 1010

Ὁμιλίαι τῶν ἄρθρων 8, 9, καὶ 10 καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ 11. 1014
Ἀπόρριψις τῶν διαφόρων προτάσεων 1016
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 11, 12 καὶ 13 καὶ τοῦ συνόλου . . 1017
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεων α') ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθήκης ὑπουργικῶν γραμματείων κτλ 1021
β') περὶ διορισμοῦ ἐπιθεωρητῶν 1022
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ χιλιοδράχμου χορηγήματος εἰς τὸν Α. Καποδίστριαν 1023

Συνεδρίασις ΞΑ'. Τῆς 28 Ἀπριλίου.

Ἀνακοίνωσις τμηματικῶν ἐργασιῶν 1024
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεων ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ χορηγήματος τοῦ Καποδιστρίου καὶ περὶ ταχυδρομικῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Φωκαϊκῆς ἑταιρίας 1025
Μυστικὴ ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ τοῦ ἀνωτέρω χορηγήματος νομοσχεδίου· παραδοχὴ τῶν ἄρθρων καὶ τοῦ συνόλου καὶ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ ἀποζημιώσεως τοῦ Στρατηγοῦ Τζούρτς νομοσχεδίου 1026
Μυστικὴ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ψηφοφορία 1034
Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου καὶ τοῦ συνόλου καὶ εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ χορηγήματος εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τεσσάρων πλοίων. 1035
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ ἐθν. δανείων νομοσχεδίου. 1037
Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς 1041
Τροπολογία ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1043
Συζήτησις ἐπὶ ταύτης 1044
Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου καὶ τοῦ συνόλου 1046
Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ταχυδρομικῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Φωκαϊκῆς ἑταιρίας 1049
Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου καὶ τοῦ συνόλου 1051
Πρότασις περὶ συζητήσεως τοῦ περὶ διαχειρίσεως τῶν ξένων αἰτιῶν νομοσχεδίου καὶ συζήτησις ἐπὶ ταύτης 1056
Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἰδιοκτητῶν 4 πλοίων 1057
Παραδοχὴ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου καὶ τοῦ συνόλου 1059
Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 102,028 καὶ καταλώσεως αὐτῆς . . 1060

Συνεδρίασις ΞΒ'. τῆς 29 Ἀπριλίου.

Ἐπανάληψις τῆς ἀνωτέρω ψηφοφορίας 1060
Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου καὶ τοῦ συνόλου 1062
Πρότασις περὶ συζητήσεως τοῦ περὶ ξένων στερῶν νομοσχεδίου· ἀπόρριψις αὐτῆς καὶ παραδοχὴ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν δαπανῶν τοῦ Σώματος τῆς Βουλῆς 1063
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτ. πιστώσεως ἐκ δρ. 2,000 καὶ παραδοχὴ ταύτης, τοῦ ἄρθρου καὶ τοῦ συνόλου 1066
Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτ. πιστώσεως ἐκ δρ. 150,000 1067

Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου καὶ τοῦ συνόλου 1069
Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτ. πιστώσεως ἐκ δραχ. 50,000 1070
Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου καὶ τοῦ συνόλου καὶ ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτ. πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 185,096·74 1072
Παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου καὶ ψηφοφορία αὐτοῦ 1073-83
Συζήτησις καὶ παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτ. πιστώσεως δραχ. 250,000 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ πρότασις περὶ ἀποστολῆς μιᾶς βαρβουραράγου εἰς Μεσολόγγιον πρὸς κάθαρσιν τοῦ λιμένος· παραδοχὴ τοῦ συνόλου αὐτοῦ 1084
Συζήτησις καὶ παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτ. πιστώσεως δραχ. 465,800·81, τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν 1085
Παραδοχὴ τοῦ μοναδικοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ τοῦ συνόλου, καὶ παρατήρησις περὶ τοῦ δι' ἀποζημιώσιν τῶν βουλευτῶν τοῦ Ἰονίου π. χ. θανατηθέντος ποσοῦ 1087
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ πληρεξουσίου τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη, καὶ πίστασις εὐχαριστείας εἰς τὴν Κυρίαν Τσιλτσα καὶ τὸν Κύριον Μανάκη· ἐπιψήφισις τῆς παραδοχῆς τῆς προτάσεως ταύτης, καὶ ἔκφρασις εὐαρεσκείας εἰς τὸν πρώην πληρεξούσιον Ν. Χ. Ἀναργύρου . . 1088
Πρότασις τοῦ προέδρου περὶ συζητήσεως τῶν ἀναφορῶν καὶ ἀναβολὴ αὐτῆς κατὰ τὴν προσεχῆ Σύνοδον· ἔκθεσις τοῦ προέδρου περὶ τῶν κατὰ τὴν λήγουσαν Σύνοδον ἐργασιῶν τοῦ Σώματος· ἔκφρασις εὐχαριστιῶν τῆς Βουλῆς εἰς τὸν πρόεδρον καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Προεδρείου· ἔγκρισις πιστώσεως δραχ. 4200 διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ἀρχείων τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας. 1093
Πρότασις τοῦ προέδρου καὶ ἔγκρισις τῆς Βουλῆς περὶ βαθμολογίας καὶ μισθοδοσίας τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Σώματος· ἔγκρισις ὁμοίως περὶ μισθοδοσίας τινῶν ὑπαλλήλων καὶ κλητήρων καὶ ἀνάγνωσις τοῦ κηρύσσοντος τὴν λῆξιν τῆς Συνόδου Βασ. Διατάγματος 1094

Πίναξ τῶν ὀνομάτων τῶν κυρίων Βουλευτῶν.

